CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOHANNIS ENTICK,

GULIELMI BOWYER,

NEC NON

ROBERTI WATTS, ET CAROLI TAYLER,

VOCABULORUM DUODECIM QUASI MILLIBUS AUCTUM.

AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS OMNIA GR. LING. PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR:

ITEM

TRACTATUS DUO;

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER;

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

EDITIO XXII, PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR.

LONDINI:

SUMPTIBUS C. J. G. & F. RIVINGTON; LONGMAN, REES & CO.; T. CADELL; BALDWIN & CRADOCK; J. RICHARDSON; J. M. RICHARDSON; E. WILLIAMS; R. SCHOLEY; J. BOOKER; J. DUNCAN; HATCHARD & FIL.; HARVEY & DARTON; HAMILTON & CO.; T. & T. BOOSEY; W. JOY; HURST & CO.; WHITTAKER, TREACHER & CO.; W. MASON; E. HODGSON; SIMPKIN & MARSHALL; POOLE & EDWARDS; J. BIGG; H. FLETCHER; SHERWOOD & CO.; J. HARRIS; H. FLETCHER; S. WALKER; HOLDSWORTH & BALL; HOULSTON & FIL.; I. MACPHERSON; WILSON & FIL., EBORACI; ET G. & J. ROBINSON, LIVERPOOL.

M.DCCC.XXXI.

IN ÆDIBUS RICARDI TAYLOR.

EX PRÆFATIONE

CORNELII SCHREVELII

IN

LEXICI MANUALIS EDITIONEM QUARTAM.

BENIGNE LECTOR,

In Scholarum et Studiosæ Juventutis commodum et usum, libros jam aliquos antehac publici juris fecimus; et in similibus edendis operam adhuc nostram conferimus, quamvis Juventus librorum satis magnam copiam habere videatur, quibus tanquam manuductoribus commodè uti possit ad studia sua promovenda et excolenda; ita ut vix quicquam jam desiderari posset, cujus non maxima subsidia habeat ac adjumenta. Tamen quum nuper cum Collegis mentionem ejus rei fecissemus; num scilicet quicquam desideraretur, quod in rem et commodum Studiosorum φιλελλήνων excudi posset aut deberet; de Lexico quodam Manuali Græco condendo verba fecimus; quandoquidem experientià ac usu compereramus, in Pasoris Manuali plurima desiderari, quæ suppleri deberent, ex illis præcipuè Auctoribus, qui passim in omnibus ferè Scholis et Academiis præleguntur. Verum quidem est, seorsim varios excusos esse Indices et Tractatus, è quibus Studiosi multa, etiam non inutilia, petere possent; sed optandum fuisset illa conjunctim et uno in volumine exhibita fuisse: verùm hoc opus, hic labor. Posset fortè quis objicere nobis, in Lexico Scapulæ nuperrimè à nobis edito, et in aliis etiam Lexicis, nihil ferè desiderari, quod linguæ Græcæ Studiosis non abundè satisfaciat, penumque non amplum suppeditet vocum thematumque investigandorum: ita ut operis supervacanei videatur, aliud quid fingere aut formare velle. Non inficias eo, Lexica illa valdè utilia esse et perquàm necessaria illis, qui seriò græcari velint, præsertim Lexicon illud Scapulæ nuperrimè editum, quod tali methodo, tantoque artificio formatum est, ut nihil in eo desiderari videatur; cum ob exemplorum copiam et elegantiam; tum ob thematum investigandorum radices, derivativa, composita et decomposita, quæ ordine concatenato artificiosissimè se mutuò consequuntur. Verùm ad alia ego respexi, commodis et usui quotidiano et extemporaneo Studiosorum inservire satagens, concinnare studui opus quoddam, mole exiguum, usu magnum; in quo pleraque themata prout obvia cuique fuerint, invenire datur, eorumque radices et primitiva verba, literis capitalibus notata, ut ab aliis internosci possent: reliqua verò simplicia, derivativa, composita ac decomposita vulgaribus typis impressa. Etyma verò ex optimis quibusque scriptoribus desumpta addidi; non quidem quæcunque inveniri potuerunt, (quum ex iis non pauca sine

dubio sint futilia et ridicula,) sed quæ rationi magìs consentanea visa sunt, quæ certè multis in locis auxi, et nova addidi, partim ex Martinio, partim ex Harmaro et aliis. Horum verò Auctorum, quorum themata investigata damus, hi ferè præcipui sunt: Sacri codices, tum Veteris tum Novi Testamenti, Homerus cum ejus clavi, et Batrachomyomachia, Hesiodus, Musæus; Theognidis, Pythagoræ et aliorum *γνῶμαι*, Isocratis Orationes *παραινέσεις*, Fabellæ Æsopicæ, &c. Ita ut in hoc nostro Lexico contineatur Manuale Pasoris, Clavis Homeri et Indices seorsim in eum excusi, Cadmus Græco-Phœnix Martinii contractus, Anomala ferè omnia et themata investigatu difficiliora. Monendum etiam huic nostræ Editioni, ex Lexico Ionico et Dorico Æmilii Porti, ut et Lexico Pindarico et Lyricorum, multa addita, imò contracta ejus Lexica, hic simul à nobis exhibita, et plura alia, quæ Lector ipse inter legendum deprehendere facilè poterit. Nam antehac quæ ad Doricam dialectum attinebant, vix attigeramus; nunc verò copiosè et plenâ quasi manu illam inseruimus, adspersimus.—Insuper etiam huic nostræ Editioni addidimus auctius multò Lexicon Balthasari Garthii, seu Indicem Latinarum vocum locupletissimum et utilissimum, præsertim iis, qui ex Latino Græcum aliquod thema formare et componere volunt. Tum et alia addita, quæ in Anglicâ editione leguntur. Denique non abs re mihi visum, Juniores monere, ut in investigatione thematum præcipuè rationem habeant Dialecti Ionicæ, ideoque è Grammaticis petant quæ illi Dialecto propria sint; ab illis *α* sc. mutari in *η*, et pro *λόγου* dicere *λόγοιο*, et pro *λόγοις* *λόγοισι*, et augmenta verborum sæpissimè rejici, e. g. pro *ἔτυπτον* *τύπτον*, et sic in aliis. Tum et hoc observandum ex nominativo casu, reliquos casus formandos esse, et ex præsenti, præterito et futuro, reliqua tempora facilè deduci posse, modò paradigmata nominum et verborum rectè calleant, et in promptu habeant. Hæc ita commodo Studiosorum *φιλελλήνων* concinnata, æqui bonique consule, et hisce nostris laboribus aliisque fave. Vale.

[A.D. M.DC.LXIV.]

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omninò spectant institutum: quò penes unumquemque sit faciliùs de eodem rectiúsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimùm refert consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, et quem ad usum eosdem dirigimus; ne, hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operámve nostram lata esset sententia; paucis te, Amice Lector, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodierunt in lucem, nos fortean imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel *κριτικώτερα* esse, (nonnulláque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco Cl. Schrevelius, qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliúsque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idémque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosæ Gr. Ling. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, foret subsidio: et tenuioribus insimul fortunis, humerisque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itáque compendiosior: id in primis et Cl. Schrevelio et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, et scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Instrumenti versione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII dicitur) explicata forent et enucleata. Anomala etiam et themata quæ difficiliùs investigantur, utì et hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea ferè omnia et inventu et intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm futura et præterita, (quod ab aliis Lexicographis factum) sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, et potissimùm indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva: sub quibus plerumque et derivata et composita communiora (quæ suâ etiam serie relata sunt) memoriæ ergô commemorantur. Græca *πολύσημα*, per primigenias suas significationes primùm

plerumque, deinde per postnatas, (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus. Quid enim id genus voces (quæ ferè sunt innumeræ) primò et propriè signant, quid verò translatè et *μεταφορικῶς*, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant, (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis) iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quo fit necesse ut juxta in alienis in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò, Candide Lector. Nonnulla Schreveliana, sed oppidò pauca, deleta sunt, (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus,) alia quædam mutavimus; *ἔτυμα* desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique quinque ampliùs millia in album retulimus. Adjectivis unius, utì et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum sunt et substantivis discriminari possint, (quod sæpiùs pueris negotium facessere jam inde ab adolescentiâ memini,) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sunt, sed Graiis prosapiam suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quod sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantulumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valde fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in plurimis orthographia etiam, et syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiúsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbísque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tum in compositione (apud Græcos præsertim) longè uberrimum; conjunctionúmque ad assequendum sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subinde *ἐτυμολογίζειν* videamur: at certè nihilo secùs id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum: tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe sæpius accidit,) minùs fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio teste) totum penè sermonem Latinum pro suâ sobole vendicare possit; tantáque incertitudo sit, quânam familiâ, imò vel gente, oriunda sunt plurima; nemini sit mirum, si nonnulla hunc in modum fortè indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis *ἔτυμα* rus-

pari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solà terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda nostratium gratià admiscentur: nonnulláque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. Hutchinsonus, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem in ordinem alphabeticum restituit; Græca aliquàm multa Latinis addidit; et utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce Lubini sententias Græco-Latinas subjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiss. Rhodocanacides; qui alia similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut hæc quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum *; ne opus, hoc tanto auctario, justam molem pretiúmve solitum excederet: eóque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα si qua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeo esse εὐαπολόγητα vehementer confidit; ut nihil sit causæ, cur Cl. Schrevelius in posterum vereatur, ne corruptè in Angliâ, hâc saltem ex officinâ†, prodeat. Hæc sunt, Benigne Lector, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.

[A.D. M.DC.LXVIII.]

* Cl. Schrevelius, in Præfat. ad Lexici sui editionem quartam de ejusdem editione Anglicanâ à Jos. Hillio dixerat; "Laudo quidem diligentiam et industriam Cl. Hillii, modò typis nitidioribus illud [sc. Lexicon] edidisset."

† Sc. Academ. Cantabrig. Typographi.

AD LECTOREM.

Quæ in hàc novâ editione præstitimus L. B. liceat nobis tibi breviter exponere. In libello concinnando, adhibuimus præcipuè quartam Schrevelii editionem Lexici sui Lugduni et Roterodami editam anno M.DC.LXIV in 8vo. Hillii porro ejusdem libri editionem Cantabrigiæ M.DC.LXXXV in eâdem formâ editam, denique istam quæ ex prelo Patavino prodiit in fol. M.DCC.LV.

Quo meliùs et copiosiùs illustrari possent verborum vis et significatio, molis libri ratione perpetuò servatâ, ad Lexica Constantini, H. Stephani, Scapulæ, Scotti, Suiceri, et Hederici confugimus, unde multa et utilia desumpta sunt. Editionem adhibuimus Hederici Lipsiensem in 8vo ab Ernesto curatam M.DCC.LXVII.

Verborum ferè mille nunc primùm adjecimus, quâ in re consuluimus Græcis Scriptoribus, quorum EXCERPTA tironum ubique in manibus sunt.

In libro excudendo feci, quod potui, ut accuratissimus prodeat; multum tamen debeo fidei, diligentiæ, et peritiæ Typographi. Siquid peccatum fuerit, homines enim sumus, tu Lector benignè condonabis.

R. W.

Prid. Cal. Feb.
M.DCCC.X.

Huic editioni vocabula quamplurima, è Scapulæ Lexico, Schrevelii editione Lexici Patavinâ, et editione Hederici Lexici ex schedis Cl. Larcheri nuperrimè auctâ, selecta, inseruntur. Insuper vocibus singulis, quantum fieri potuit, syllabarum mensuram apposui. Vale.

C. T.

Idib. Oct.
M.DCCC.XVII.

In hac ultimá editione priorum multos correximus errores; multa inutilia, quippe scriptoribus qui in scholis teruntur inusitata, delevimus; quorum in loco nunc stant vocabula ad mille Homerica, partim ex Odysseâ partim ex Iliade desumpta, quæ hactenùs huic Lexico deerant. Insuper vocum omnium quantitates summâ curâ et diligentiá notavimus, idque non tantùm in primis mediisque syllabis, sed etiam in terminationibus; ita ut, in hâc saltem re, nihil sit tironibus, quod alia circumspiciant auxilia. Vale.

J. H.

Prid. Id. Jan.
M.DCCC.XXXI.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

GRÆCO-LATINUM.

Ă Prima est apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, &c. sed cum lineolâ infernè positâ *mille* denotat. In compositione verò multiplicem habet usum; aliquando enim est στερητικὸν, et vim privandi obtinet: βέβαιος, *stabilis;* ἀβέβαιος, *instabilis;* &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas *intensivum;* hôc est, vim addit significationi; ut in ἀχανὴς, ἄβιος. Interdum idem valet quod δὺς, ut ἄβατος, pro δύσβατος. Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus α impunè absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβληχρὸς, βληχρός· ἄσταχυς, στάχυς· ἀναρῖται, νηρῖται· στράβηλοι, ἀστράβηλοι.

Ā pro ε Doricè: ut αἶτε pro εἶτε.

Ἀ pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quo*, Dor. pro ᾗ, adv.

Ā pro ω, Dor. in gen. pl. simpl. ᾶν sine accentu, et ᾶν, cum circumflexo. Sic ᾶ pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάσων pro χρυσώσων, à χρυσόω; βοᾶσι pro βοῶσι.

Ἅ, *quæ:* articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ, *quod*.

Ἆ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut et ἆ, ἆ, *ah, ah*, lamentantis, ab ἆ.

Ἇ, ἇ, *ha, ha, he*, vox ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τȣ α, *valdè noxius* et *innoxius:* ab α et ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος, idem.

Ἀάγης, έος, ὁ ϗ ἡ, *infragilis:* ab α et ἄγω, *frango*.

Ἄαδε, *molestus fuit:* aor. 2. pro ἧδε, solutione η in αα, verbi ἀαδέω.

Ἀάδης, Dor pro ἀηδής.

ἈΑ'ΖΩ, *exhalo*, f. σω, p. κα, à sono.

Ἀάθην, *deceptus fui:* pro ἤθην, a. 1. pass. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, seu ἄημι.

Ἀάθικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis; damno non obnoxius;* ex α pleon. et ἄθικτος, *intactus*.

Ἄαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non tangendus:* ex α priv. et ἅπτω, seu ἰάπτω, *tango*.

Ἀαρὼν, ὁ, nom. viri Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi:* pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω vel ἀάσκω, *noceo:* aor. 1. ἆσα, Dor. pro ἦσα, et solutione τȣ η in dupl. breve ἄασα, et in med. ἀασάμην, a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀτάω.

Ἄασι, *flant:* 3. pl. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀασμὸς, ȣ, ὁ, *halitûs calidi efflatio, exhalatio:* ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσχετον, *intolerabile:* ex α et ἔχω, vel σχέω, *teneo:* cujus 3. pers. perf. pass. ἔσχηται, unde σχετὸς, ϗ ἄσχετος, et Pleonasmo τȣ α, ἀάσχετος.

Ἄαται, *saturatur:* 3. sing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. sing. præs. ab ἀάομαι.

Ἄατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insatiabilis, innoxius:* ex α et ἄτη, *damnum*.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichristi; *vastatio*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *profunditate carens*, ἄνευ βάθȣς.

Ἅβαι, *teneræ*, Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*.

Ἄβαιον, *parvum*, ex α et βαιὸν, idem.

Ἀβάκιως, *quietè:* ab

Ἀβακὴς, έος, *mutus:* ab α et βάζω, *loquor*.

Ἀβάκησαν, *nescierunt:* a. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω.

Ἀβακίζω, f. ίσω, *taceo*.

Ἀβάκιον, ȣ, τὸ, *mensa*, seu *tabula calculatoria*.

Ἀβακίσκος, ȣ, ὁ, *tessella pavimenti*.

ἈΒΑ'ΛΕ, *utinam, heu:* forsan ab אבל abal, *lugere*.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.

ἌΒΑΞ, κος, ὁ, *abacus:* item *tabula* seu *mensa calculatoria:* hinc forsan Angl. BOX, BENCH, et BANK, *mensa nummulariorum*.

Ἀβάπτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immersabilis:* ab α et βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intinctus:* ex α et βάπτω.

ἌΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non onerosus:* ex α et βάρος. Th. βαρύς.

Ἅβας, Dor. pro ἥβης, gen. ab ἥβη.

Ἀβάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclarè ago, extollo:* ex α pro ἄγαν, et βάζω.

Ἀβασάνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexploratus:* ex α et βασανίζω.

Ἀβασανίστως, adv. *re non examinatâ*.

Ἀβασίλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, *sine rege:* ab α et βασιλεύω, *regno*.

Ἀβάσκανος, et Ἀβάσκαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invidiâ vacuus; verus:* ex α et βασκαίνω, *invideo*.

Ἀβάστακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *portatu difficilis:* ex α et βαστάζω, *onus fero*.

Ἄβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invius:* hinc etiam ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ· ex α et βατὸς, *pervius:* quod à βαίνω.

Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum, indecl. q. interpret. Lat. *pater*.

Ἄββαλε, pro ἀπέβαλε, vel, ut alii, pro ἀνέβαλε, *rejecit:* a. 2. ab ἀναβάλλω.

'Ἀβέβαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infirmus:* ex α et βέβαιος.
'Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, *infirmitas.*
'Ἀβὲλ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Vanitas.*
'Ἀβέλτερος, *stolidus:* ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc 'ἀβελτερῐ'ᾰ, ἡ.
'Ἀβιὰ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus.*
'Ἀβιάθαρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens.*
"Ἄβιβλος, ȣ, ὁ, qui libris caret.
'Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.
"Ἄβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria:* ab α priv. et βίος, *victus;* item *dives, longævus:* ab α epitat. et βίος, *vita.* Est et
"Ἄβιος, *valdè robustus;* item *non violentus:* à βία, *vis, robur.*
'Ἀβιὼδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris,* vel *Decus patris.*
'Ἀβί'ωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine vitâ, non vitalis:* à βιόω, *vivo.* Th. βίος.
'Ἀβλᾰβέως, *innoxiè:* ab 'ἀβλᾰβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *innoxius:* ex α et βλάπτω.
"Ἄβλαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *noxæ expers,* vel *innocuus:* ex α et βλάπτω.
'Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *nondum jactus, novus.* Sed "ἄβλητος, *nondum ictus.* Utrumque ex α et βάλλω.
'Ἀβληχρὸς, ᾱ', ὸν, *debilis:* ab α priv. vel pleon. et βληχρὸς, *debilis.* Apud Pindarum accipitur pro *forti.*
'Ἀβλόει, *sacrifica:* præs. imperat. act. verbi ἀβλοέω.
'Ἀβοᾱτῐ, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, τȣτέςιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμȣ.
'Ἀβοήθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *destitutus ope* vel *remedio:* ab α et βοηθέω.
'Ἀβόλησᾰν, *occurrerunt:* Ion. pro ἠβόλησᾰν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.
"Ἄβολος, ȣ, ὁ, *qui nondum amisit dentes ætatis indices,* i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.
'Ἀβȣλῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *inopia consilii:* ex α et βȣλή· hinc
"Ἄβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *consilii expers.*
'Ἀβȣ́λως, adv. *inconsideratè.*
'Ἀβȣλότᾰτᾰ, adv. *inconsultissimè.*
'Ἀβȣτέω, gen. Ion. pro 'ἀβȣ́τȣ, ab
'Ἀβȣ́της, ȣ, ὁ, *bobus carens:* ex α et βȣ̃ς, *bos.*
"ἌΒΡᾹ, ᾱς, ἡ, vel "Ἄβρᾱ, *ancilla:* ab אב, *viror.*
'Ἀβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus,* vel *Pater multitudinis.*

'Ἀβρᾰ'κησᾰν, *sonuerunt:* 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.
"Ἄβρᾰχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi 'ἀβρᾰ'χω, Poët. pro βράχω.
"Ἄβρεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄβροχος.
'Ἀβρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno:* ab ἁβρός.
Ἀβρίζω, f. ίξω, *à cibo sumpto dormio:* ex α int. et βρίζω, *dormito.*
'Ἀβρῐθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sine pondere:* ab α et βρίθω.
'Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo sumpto dormire.*
'Ἀβροβᾰ'της, ȣ, ὁ, *molli incessu utens:* ex ἁβρὸς et βαίνω, *eo, incedo.*
'Ἀβρόβῐος, ab ἁβρὸς et βίος· et
'Ἀβροδῐ'αιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *molliter et delicatè vivens:* ab ἁβρὸς et δίαιτα.
"Ἄβρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *strepitum magnum edens:* q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.
'ἈΒΡΟ'Σ, ᾱ', ὸν, *mollis, delicatus:* ab אב, *virens,* vel אבר, *fortis.*
'Ἀβρότᾱς, ᾱτος, ᾁ, Dor. pro 'Ἀβρότης; q. v.
'ἈΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, *nox:* ab α et βροτὸς· ἐν ᾗ βροτὸς ȣ̓ πρόεισι. nonnunquam νὺξ additur. hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor:* et ἀβροτέω, *noctu occurro:* ἀβροτῆσαι, a. 1. infin. act.
'Ἀβρότης, ητος, ἡ, *mollities:* ab ἁβρός.
'ἈΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ȣ, τὸ, *abrotonum,* genus herbæ.
"Ἄβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immortalis:* ab α et βροτός.
'Ἀβροχαίτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὤν. vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ tenerâque comâ.* Anacreon.
"Ἄβροχος, *immadidus:* ab α et βρέχω.
'Ἀβρῡ'νομαι, f. ȣ̃μαι, *delicior, glorior.*
'Ἀβρῡ'νω, f. νῶ, *orno.* Th. ἁβρός.
"Ἄβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non voratus:* ex α et βρώσκω· item *esui ineptus.*
"Ἄβῡδος, ȣ, nomen urbis. 'Ἀβῡδόθῐ, Abydo oriundus, et ibidem habitans.
"Ἄβυσσος, ȣ, ἡ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna:* ex α et βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum.*
'Ἀγᾰ'ασθαι, *obstupescere:* ab ἄγαμαι, per Pleonasm. Poët. inde etiam
'Ἀγᾰ'ασθε, *invidetis.*
"Ἄγᾰβος, ȣ, ὁ, nomen viri.
'Ἀγᾰ'γᾱς, *qui duxit:* Ion. pro 'ἀγᾰγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

'Ἀγᾰγὶν, Dor. pro 'ἀγᾰγεῖν, a. 2. inf. act. Att. 'ἀγᾰγέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejusd.
'Ἀγᾰ'γοι, *ducat:* a. 2. opt. act. Att. "ἄγᾰγον, ες, ε, a. 2. ind. Dor. Ion. 'ἀγᾰγὼν, part. a. 2. Att. pro 'ἀγὼν, subj. 'ἀγᾰ'γω. ab eod. verbo.
'Ἀγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror.* Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc fortassè, Angl. TO GAZE.
'Ἀγᾰθαρχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *boni principium:* ab ἀγαθὸς, *bonus,* et ἀρχὴ, *principium.*
'Ἀγᾰ'θεος, Dor. pro ἠγάθεος, *valdè divinus.*
'Ἀγᾰθῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *glomus.* Th. ἀγαθός.
'Ἀγᾰθοεργέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *benefacio.*
'Ἀγᾰθοεργῐ'η, ης, ἡ, Ion. *beneficentia.*
'Ἀγᾰθοεργὸς, et contractè 'ἀγᾰθȣργὸς, ȣ̃, ὁ, *beneficus:* ex ἀγαθὸς et ἔργον.
'Ἀγᾰθοκλέης, έεος, έȣς, vel ῆς, έους, ὁ, *Agathocles,* nomen viri.
'Ἀγᾰθοποιέω, ῶ, *beneficio afficio, rectè ago,* f. ήσω, a. 1. inf. 'ἀγᾰθοποιῆσαι.
'Ἀγᾰθοποιῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *benefactum.*
'Ἀγᾰθοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *beneficus:* ex ἀγαθὸς et ποιέω.
'Ἀγᾰθὸς, ȣ̃, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis:* ab ἄγαν, vel α intensivo et γηθέω, *lætor:* vel ab ἀγαςὸς, abjecto σ, τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς. Angl. GOOD.
'Ἀγᾰθότης, ητος, ἡ, *bonitas:* ab ἀγαθός.
'Ἀγᾰθȣργῐ'η, Ion. per Crasin, pro ἀγαθοεργίη.
'Ἀγᾰθȣργὸς, *beneficus:* vide ἀγαθοεργός.
'Ἀγᾰθυνθεὶς, *gavisus:* a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, *benefacio.*
'Ἀγᾰθωσῠ'νη, ης, ἡ, *bonitas.* Th. ἀγαθός.
'Ἀγᾰθωτᾰ'τῳ, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, -τερος, -τατος, *optimo, præstantissimo.*
'Ἀγαὶ, αἱ, *litora, vulnera:* ab ἄγω, *frango.*
'Ἀγαίεται, 3. pers. indic. ab ἀγαίομαι, *irascor, invideo.* Th. ἀγάω.
'Ἀγαῖος, ȣ, ὁ, *elegans, invidiosus.* Hinc sono et sensu alludit Angl. GAY.
'Ἀγᾰκλειτὸς, ὁ, *valdè celebris, inclytus:* ab ἄγαν et κλειτὸς, quod à κλέος.

Ἀγᾰκλῆς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀγᾰκλεής, valdè gloriosus, idem quod ἀγακλυτός.

Ἀγᾰκλῦτὸς, ȣ̃, ὁ, inclytus: ex ἄγαν et κλυτὸς, celebris: quod à κλύω, audio. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.

Ἀγακτῐμένᾱν, splendidè ædificatam, ἄγαν ϗ λαμπρῶς κεκτισμένην, Æol. neglecto augmento, et σ metri causâ sublato, κτιμένος pro κεκτισμένος, ædificatus: à κτίζω.

Ἀγαλλῐ́ᾰμᾰ, τος, τὸ, exultatio.

Ἀγαλλῐ́ᾰσῐς, εως, ἡ, idem, ab

Ἀγαλλῐᾰ́ω, ῶ, exulto: f. ᾰ́σω, perf. ἠγαλλῐ́ᾱκᾰ, a. 1. m. ἠγαλλῐᾱσᾰ́μην, ω, ᾰτο; a. 1. pass. ἠγαλλῐάσθην. Th. ἀγάλλω.

Ἀγάλλομαι, gestio, exulto: ab ἄγαν et ἅλλομαι. Hinc fortè Angl. GALLOP.

ἈΓΑ´ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

ἈΓΑ´ΛΛΩ, f. λῶ, perf. κᾰ, orno, facio delectabile. Quidni hinc ducamus nostrum GALLANT?

Ἄγαλμᾰ, ᾰτος, τὸ, ornamentum, oblectamentum, simulachrum.

Ἀγαλμᾰτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, statuarius, à ποιέω et τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

Ἄγᾰμαι, admiror: f. ἀγᾰ́σομαι, a. 1. m. ἠγᾰσᾰ́μην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἄγᾰμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cælebs: ex α et γάμος.

ἌΓᾹΝ, adv. nimis, valdè.

ἈΓᾸΝΑΚΤΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, doleo, indignor, ægrè fero. a. 1. ἠγᾰνάκτησᾰ. part. ἀγᾰνακτήσᾱς. gen. part. præs. ἀγᾰνακτȣ̃ντος. Hinc ἀγᾰνάκτησῐς, indignatio; ἀγᾰνακτῐκὸς, ȣ̃, ὁ, querulus. Forsan ab ἄγαν et ἄχθομαι.

Ἀγᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis. Th. γάνος.

Ἀγᾰνῆσῐ, dat. pl. Ion. pro ἀγᾰναῖς, ἀγᾰνοῖσῐ, m. g. ab ἀγᾰνὸς, mitis, placidus, superl. ἀγᾰνώτᾰτος. Th. γάνος.

Ἀγάννῐφος, nivosus: ab ἄγαν et νίφω.

Ἀγᾰνὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus, desiderabilis. Th. γάνος.

Ἀγᾰνοφροσῠ́νη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo: ab

Ἀγᾰνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui leni est animo: ab ἀγανὸς et φρὴν, animus.

Ἀγᾰ́νωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Ἀγᾰ́ομαι, vide ἀγάω.

Ἀγᾰπάζε, ama: præs. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

Ἀγᾰπάζοντῐ, Dor. pro ἀγᾰπάζȣσι, diligunt.

Ἀγᾰ́παι, convivia Christianorum, nom. pl. ab ἀγάπη, dilectio, ex ἀγαπάω.

Ἀγᾰπᾱτᾰ̀, Dor. pro ἀγᾰπητᾰ̀, pl. n. g. ab

ἈΓᾸΠΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, perf. κᾰ, diligo, amo, osculor. ἀγᾰ́πᾰ, pres. imp. ἀγᾰπᾶν, inf. ἀγᾰπήσᾱς, αντος, a. 1. part. ἠγᾰπημένος, dilectus, perf. part. pass.

Ἀγᾰ́πη, ης, ἡ, amor, dilectio: à præced.

Ἀγᾰ́πημᾰ, idem.

Ἀγᾰπήνωρ, fortitudinis vel virorum amans: ab ἀγαπάω et ἀνήρ.

Ἀγᾰπητὸς, ἡ, ὸν, dilectus.

Ἀγᾰπητῶς, libenter.

Ἀγᾰπῴην, diligerem: Att. pro ἀγᾰπῷμι, præs. opt. act. ab ἀγαπάω, diligo.

Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ, indecl. Peregrina, Ruminans, vel Timida.

ἈΓᾸΡῙΚΟ´Ν, ȣ̃, τὸ, agaricum. Plin. xxv. 9.

Ἀγάῤῥοος, æstuosus: ab ἄγαν et ῥέω.

Ἀγᾰ́σαντο, admirabantur: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγᾰ́σαντο, Ion. ἀγᾰσαίμην, opt. ἀγᾰ́σασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potiùs ab ἀγάζομαι.

Ἄγασθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, admiratus: a. 1. part. pass. ἀγασθείην, opt.

Ἀγασσᾰ́μενος, lætatus, admiratus: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

Ἀγάστονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum gemens. ab ἄγαν et στένω.

Ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, admirandus. Th. ἀγάω.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, uterinus frater, consanguineus: quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ.

ἈΓΑΣΥΛΛΙ῎Σ, ῐ́δος, ἡ, frutex, unde Ammoniacum elicitur.

Ἀγαυὴ, et Dor. ᾱ, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.

Ἀγαυὸς, nobilis, admirabilis: ab ἀγάω.

Ἀγαυρὸς, ρᾰ̀, ρὸν, valdè superbus, ferox. Ex α intens. et γαῦρος.

Ἀγάφθεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè sonans: Poët. ab ἄγαν et φθέγγομαι.

ἈΓᾸ´Ω, f. ήσω, perf. ηκᾰ· vel ἀγᾰ́ομαι, demiror, stupeo. Hinc ἀγὴς, ἀγαῖος, ut et ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, veneratio, ἀγαστός. Angl. AGHAST.

Ἀγγᾰρᾰ, ων, τὰ, stationes, in quas angarii, peracto dici penso, divertebant.

Ἀγγᾰρεῖον, et Ion. ἀγγᾰρήϊον, Vocabulum Persicum; cursus angarorum.

Ἀγγᾰρεύω, f. σω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre, adigo, impello.

ἌΓΓᾸΡΟΣ, ȣ, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Persarum, qui aliquid bajulat, servus.

Ἀγγᾰροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.

Ἄγγε', pro ἄγγεᾰ, τὰ, vasa: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγεῖον, ȣ, τὸ, vas.

Ἀγγελέȣσῐ, pro ἀγγελȣ̃σῐ, nuntiabunt: f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελῐ́η, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελῐ́ᾰ, præcipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit; denunciatio. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελῐηφόρος, ȣ, ὁ, nuntius, internuntius.

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ἈΓΓΕ´ΛΛΩ, nuntio: f. λῶ. perf. κᾰ. a. 1. ἤγγειλᾰ. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, εῖσᾰ, p. m. ἤγγελᾰ, ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσᾰν, nuntient.

Ἄγγελος, ȣ, ὁ, nuntius, angelus. ἀγγελῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, nuntium. ἀγγελῐώτης, ȣ, ὁ, nuntius. ἀγγελῐκὸς, angelicus. Hinc Angl. ANGEL.

Ἄγγελμᾰ, ᾰτος, τὸ, nuntium. ab eod. Th.

Ἄγγεσῐ, dat. pl. ab ἄγγος.

Ἀγγήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet; hinc ἀγγειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vasis formam habens: ἀγγείδῐον, ȣ, τὸ, vasculum.

Ἀγγȣρῖον, vel ἄγγȣρον, cucumis.

Ἀγγρίζω, irrito, dolore afficio. Angl. TO ANGER.

Ἄγεᾰ, τὰ, delubra; vide ἄγος.

Ἄγε, age, et ἄγεθ' pro ἄγετε, agite: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἆγε, Dor. pro ἦγε, duxit, a. 2.

ἈΓΕΙ´ΡΩ, congrego, colligo: f. ερῶ. perf. ἤγερκᾰ. Att. ἀγήγερκᾰ. ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρᾱς, a. 1. part. ἄγειρᾰν, 3. pl. a. 1. Ion. pro ἤγειρᾰν, a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Angl. GATHER et TOGETHER.

Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imp. verbi ἡγέομαι.

Ἀγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui vicinum non habet; ex α priv. et γείτων, vicinus.

Ἀγελάζω, f. ᾰ́σω, perf. κᾰ, congrego: pass. ἀγελάζομαι, gregatim vivo. Th. ἀγέλη.

Ἀγελαῖος, ȣ, ὁ, armentalis, ex grege.

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, *locus armenti:* ab ἀγέλη.
Ἀγελάρχης, ȣ, ὁ, *pecoris magister.*
Ἀγελαρχȣ̃σα, *quæ gregi præest:* præs. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω, q. ab ἀγέλη, *grex*, et ἀρχή.
Ἀγελαστὶ, adv. *citrà risum; severè.*
Ἀγελαστία, ας, ἡ, *gestus tetricus:* ab α et γελάω.
Ἀγέλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tetricus, severus, non ridens.*
Ἀγελείη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, *prædatrix:* ab ἄγω et λεία, *præda.*
ἈΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex.* ἀγέληθεν, *ex armento.* ἀγεληδὸν, adv. *gregatim.* ἀγέληφι, *in grege;* nam φι et φιν syllabæ sunt, quas poëtæ interdum addunt dativis casibus.
Ἀγελήτης, ȣ, ὁ, *armentalis, ex grege.*
Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.
Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem esse.*
Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.
Ἄγεν, *ducebat:* imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco:* vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti sunt:* a. 2. pass. ab ἄγην, id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango.*
Ἀγενεαλόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine genere:* ex α et γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor*, q. v.
Ἀγένειος, ȣ, ὁ, *imberbis.* Th. γένειον.
Ἀγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis:* ex α et γένος.
Ἀγένητος, ȣ, *infectus:* a γίνομαι.
Ἀγέννητος, *ingenitus:* à γεννάομαι.
Ἄγεο et ἥγεο, pro ἥγȣ, præs. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor.*
Ἁγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.
Ἀγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur:* præs. part. pass. ab ἄγω *duco.*
Ἀγέραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine munere:* ex α et γέρας.
Ἀγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego.*
Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.
Ἀγέρθη, *congregatus est:* et in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγέρθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.
Ἀγερμὸς, ȣ̃, ὁ, *collectio.* Th. ἀγείρω.
Ἀγέροντο, *congregabantur:* a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.
Ἀγέῤῥω, Æol. pro ἀγείρω.
Ἄγερσις, *collectio*, ab ἀγείρω.
Ἀγερώσατο, *neglexit:* 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερόομαι.
Ἀγερώσσειν, *vigilare.*
ἈΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *superbus, ferox:* hinc ἀγερώχως, *superbè.* ἀγερωχία, ας, ἡ, *superbia.* ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεράοχος.
Ἄγες, pro ἄγε, *age:* præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκεν, Ion. pro ἦγε, *ducebat*, imp. et ἄγες, Dor. pro ἦγες, *ducebas.*
Ἄγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat*, præs. imp. ab ἄγω.
Ἀγεσίλαος, ȣ, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom. propr. viri, *Agesilaus.*
Ἀγέστρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dux exercitûs:* ab ἄγω et στρατός.
Ἄγετ' et ἄγετε, *agite:* adv. hortantis, vel præs. imperativi ab ἄγω.
Ἀγέτης, ȣ, ὁ, *ductor:* ab ἄγω.
Ἄγευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit:* ex α et γεύω. Sæpiùs autem accipitur activè pro *jejunus, qui non gustavit.*
Ἀγεωμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *geometriæ ignarus.*
Ἀγεώργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incultus.*
Ἄγη, ης, ἡ, *stupor, admiratio:* ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἐάγη, Ion. *fractus est:* a. 2. pass. ἤγην. Att. ἐάγην, et Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango.*
Ἀγηγέραται, Att. et Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.
Ἀγήγερκα, *congregavi:* perf. Att. pro ἤγερκα. ab ἀγείρω.
Ἀγήγερμαι, perf. pass. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.
Ἀγῆλαι, *sacrâsse, ornâsse:* a. 1. inf. act. ab ἀγάλλω. a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.
Ἀγηλατέω, cum tenui, *fugo:*
Ἁγηλατέω, cum aspero, *expello scelus.*
Ἄγημα, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἄγω.
Ἀγήνορα, acc. sing. ab Ἀγήνωρ.
Ἀγηνορία, ας, ἡ, *superbia.*
Ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Ion. ex Ἀγηνορία.
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus:* ab ἄγαν et ἀνήρ. Est et Ἀγήνωρ, nomen propr.
Ἀγήοχα, *duxi:* perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα, et Pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.
Ἀγήραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *senii expers:* pro ἀγήρατος, Poët. ex α et γῆρας.
Ἀγήρατον, ȣ, τὸ, herba diutissimè durans. v. Plin. XXVII. 4.
Ἀγήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *senii expers:* ex α et γῆρας.
Ἀγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήρατος et ἀγήραος, in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.
Ἀγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *scelestus:* vide ἐναγής.
Ἁγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι, et hoc pro διηγήσασθαι, *narrare, recensere.*
Ἄγησι, 3. sing. ab ἄγημι, inusitat. pro ἄγαμαι, *admiror.* Th. ἀγάω.
Ἀγησίλαος, ȣ, ὁ, *Agesilaus:* Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω et λαός.
Ἁγησίχορος, ȣ, ὁ, Poët. et Dor. pro ἡγησίχορος, ȣ, ὁ, *qui choris præest:* ex ἡγέομαι et χορός.
Ἁγητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγεμὼν, όνος, ὁ, *dux, princeps.*
Ἀγητὸς, ὴ, ὸν, *admirabilis:* in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.
Ἄγηχα, *duxi*, pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.
Ἁγιάζω, *sanctifico:* f. σω. perf. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην. f. 1. ἁγιασθήσομαι. ab ἅγιος.
Ἁγίασμα, τὸ, et ἁγιασμὸς, *sanctificatio.*
Ἁγιαστία, ας, ἡ, *sanctimonia:* ab ἅγιος.
Ἁγίζω, f. σω, *purifico:* pro ἁγιάζω.
Ἀγίνεσκον, Ion. imperf. verbi seq.
Ἀγινέω, ῶ, Poët. et Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco.* Legitur et ἀγίνω.
ἍΓΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus:* ab ἅγος. hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas.*
Ἅγιον, τὸ, *sanctuarium:* ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum et tertium.
Ἁγιστεύω, et ἁγιστέω, *veneratione habeo:* ab ἅγος.
Ἁγιστία, seu ἁγιστεία, ας, ἡ, *sacrum, ceremonia:* ab ἅγος, *veneratio, piaculum.*
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *sanctimonia, sanctitas.*
ἈΓΚΑΙ', *ulnæ:* nom. pl. ab ἀγκή. Hinc
Ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna:* et ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector*, et *foveo.*
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, *fasciculus, sarcina:* hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, *bajulus:* et ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων ἢ φέρων.
Ἄγκαλον, *revoca*, a. 2. imp. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω, Poët.

pro ἀνακαλίω, ἀγκᾰλίω, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνᾰκᾰλεῖ. Th. καλίω.
Ἀγκᾰ'ς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.
Ἄγκιᾰ, pl. *valles*: ab ἄγκος.
Ἄγκειμαι, pro ἀνᾰ'κειμαι. Poët. Syncop.
Ἀγκερᾰ'τισσῐ, pro ἀνὰ κεράτισσι, *supra cornua*: Poët.
Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκαί.
Ἀγκῐ'ον, ου, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκος.
ἌΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιστρείᾰ, ᾱς, ἡ, *piscatura*: et ἀγκιστρεύω, *hamis venor*: et ἀγκιστρόω, *hamis capio*: et ἀγκιστρώδης, *hamatus*.
Ἄγκλειτος, *jactabundus*: pro ἀνάκλειτος.
Ἀγκλῑ'νᾱς, pro ἀνᾰκλῑ'νᾱς, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino*.
ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκὼν, quasi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω, *ulnis complector*.
Ἀγκομίζειν, pro ἀνᾰκομίζειν, *reportare*: hinc ἀγκομίζων, per Enal. pro ἀνᾰκομῑ'σων, præs. pro fut. ἀγκομῑ'σαιθ', pro -σαιτο. 3. sing. a. 1. opt. med. ejusd. verbi.
Ἀγκονέω, *studiosè in opere versor*: ab ἀνὰ et κονίω, *festino*.
ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis*.
Ἀγκόχᾱσῐ, Macedonicè pro ἐνηνόχασι, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.
Ἀγκρεμάννυμῐ, Poët. pro ἀνακρεμάννυμι, i. q. ἀνακρεμάω.
Ἀγκρῑ'νω, pro ἀνᾰκρῑ'νω, Poët.
Ἀγκρέομαι, pro ἀνᾰκρέομαι.
Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum, fibula*: ab ἄγχω.
ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *amentum*: jaculi genus; genus poculi: vitium linguæ. Hinc
Ἀγκῠλίζομαι, *jaculor*.
Ἀγκῠλιστὴς, ου, ὁ, *jaculator*.
Ἀγκῠλόγλωσσον, ου, τὸ, *linguæ præpedimentum*. Ex ἀγκύλη et γλῶσσα.
Ἀγκῠλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκῠλομήτης, ου, ὁ, *versipellis, versutus*: et ἀγκύλος et μῆτις.
ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *UNCUS, curvus*. Hinc forsan Lat. *Angulus*: Angl. ANCLE et ANGLE.
Ἀγκῠλοτόμον, ου, τὸ, *instrumentum chirurgicum*, quo ἀγκύλη, s. vitium linguæ tollitur: ab ἀγκύλη et τέμνω.
Ἀγκῠλότοξος, ου, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος et τόξον.
Ἀγκῠλοχείλης, ου, ὁ, *curvum habens rostrum*: ex ἀγκύλος et χεῖλος.
Ἀγκῠλόω, ῶ, f. ώσω, *curvo, tortuosum reddo*.
Ἀγκῠ'λω, *curvo, retro flecto*.
Ἀγκῠ'λως, *tortuosè*.
Ἀγκῠ'λωσῐς, εως, ἡ, *incurvatio*.
Ἀγκῠλοχεῖλαι, *repandi rostri*: pl. ab ἀγκῠλοχείλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος et χεῖλος. Dicimus et ἀγκῠλόχειλος, ου, ὁ.
Ἀγκῠλοχῆλαι, *ungulis curvis*: pl. à χηλή.
ἌΓΚῩΡᾸ, ᾱς, ἡ, *anchora, præsidium*: hinc
Ἀγκῡρόω, *anchorâ firmo*: ἀγκῡρίζω, *supplanto*.
ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cubitus*: hinc
Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus*.
Ἀγλᾱΐθειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *splendidam comam habens*.
Ἀγλᾱῐ̈'αι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλᾱῐ̈'ᾰ'ων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus, decus, lætitia*, ἀγλᾱῐ̈'ῃ, dat. sing. Ion. ἀγλᾱῐ̈'ῃσῐν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.
Ἀγλᾱῐ̈'εῖσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλᾱῐ̈'σεσθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno, illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dicant ιῶ. Th. ἀγλαός.
Ἀγλᾱΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*. Angl. TO GLISTER.
Ἀγλᾱόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit*.
Ἀγλᾱόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.
Ἀγλᾱόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *splendidas sedes habens*. Musarum epithetum.
Ἀγλᾱόθωκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui pulchrum habet sedem*, vel *solium*.
Ἀγλᾱόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quæ pulchrum habet carpum*, per Syn. pro *formosa*. Hom. passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindar. vocat ἀργυρόκαρπον. Item *pulchrum fructum habens*.
Ἀγλᾱόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui illustres pueros habet*.
Ἀγλᾱόκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ab ἀγλαὸς et κῶμος, *qui decorat et ornat comitatum aliquem*.
ἈΓΛᾸΟ'Σ, οῦ, ὁ, *splendidus*: q. d. *magnâ admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἴτε βλέπειν, i. e. *vehementer intueri*; quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas: hinc ἀγλαὰ, *splendida*: et hinc ἀγλαΐα, *splendor*. ἀγλαΐζω, *illustro*. ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum*.
Ἀγλᾱοτρῐ'αινᾱν, τὸν, Epith. Neptuni: ab ἀγλᾱοτρῐ'αινᾰ, pro comm. ἀγλᾱοτρῐαίνης, ου, ὁ. ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente*.
Ἀγλᾱ'ωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *aspectu splendidus*: ex ἀγλαὸς et ὢψ, *oculus*.
Ἀγλευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insuavis, insipidus*: ab α priv. et γλεῦκος, vel γλυκὺς, *suavis*.
ἈΓΛΙ'ΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita*.
Ἄγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nullam habet linguam*: Metonym. pro *non facundus*.
Ἄγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fragmentum*: ab ἄγνυμι.
Ἀγμὸς, οῦ, ὁ, *locus præruptus, littus*: ab ἄγνυμι.
Ἄγναμπτος, *non flexilis*: ab α et γνάμπτω.
Ἄγνᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impexus*; item *novus*: ex α et γνάφω.
Ἁγνείᾰ, ᾱς, ἡ, *castitas*. Th. ἁγνός.
Ἁγνεύω, f. εύσω, *castus sum*: ab ἁγνός.
Ἀγνοήκᾰμεν, pro ἠγνοήκᾰμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.
Ἁγνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *castus*.
Ἁγνίζω, f. ῐ'σω, perf. κᾰ, *purifico, expio*: ab ἁγνός.
Ἁγνισμὸς, ου, ὁ, *purificatio*. Th. ἁγνός.
Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro*: imperf. ἠγνόεον, ουν, f. ήσω, perf. ηκᾰ, a. 1. part. ἀγνοήσᾱς· ex α et νόος.
Ἀγνόημᾰ, ᾰτος, τὸ, *erratum*: ex ἀγνοέω.
Ἀγνοίᾰ, et ἄγνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.
Ἀγνοιέω, metri causâ, pro ἀγνοέω.
Ἀγνοίησῐν, Ion. et Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret*: 3. sing. præs. sub. act. v. ἀγνοέω.
ἉΓΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *castus, purus*. Hinc ἁγνῶς, *castè*, ἁγνεύω, *castus sum*, ἁγνεία, &c.
ἌΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex, salix amerina, piscis quidam*.
Ἀγνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.
Ἁγνότης, τητος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas*: ab ἅγνος. Th. ἅγος.
ἈΓΝΥ'ΘΕΣ, *lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores*.
Ἄγνῡμῐ, vel ἀγνῠ'ω, fut. 1. ἄξω. a. 1. ἦξᾰ et ἔαξᾰ. a. 1. pass. ἐάχθην. a. 2. pass. ἤγην et ἐάγην, *fractus sum*: perf. med. ἦγᾰ. Att. ἔαγᾰ. part. ἐαγὼς· ab ἄγω.
Ἄγνυτ', pro ἄγνῠτο, 3. sing. imp. pass. ab ἄγνυμι.
Ἀγνῶ, et ἀγῖνῶ, pro ἄγω, *duco*.
Ἀγνωμονέστερᾰ, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.
Ἀγνωμόνως, adv. *stolidè*.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia*: ab
Ἀγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mente et judicio carens*: ex α et γινώσκω.
Ἁγνῶς, *castè*: adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνὼς, *inscienter*, cum tenui, ex α et γινώσκω. Et ἀγνὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *ignarus, ignotus*.
Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro*.
Ἀγνωσίᾱ, ᾱς, ἡ, *ignorantia*. Th. γινώσκω.
Ἀγνώσσω, εις, ει, *ignoro*: præs. ind. Hinc Ἄγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignotus*. Hinc ἀγνωσσάσκω, idem, ex α et γινώσκω.
Ἀγοήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fascinari non potest*. Hinc ἀγοητεύτως, *citrà præstigias et fucum*. Th. γόης.
Ἄγομαι, pass. ab ἄγω, *ducor; capitur* et activè pro ἄγω, *duco; affero*; ἀγοίατο, *ducerentur*: 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act. Th. ἄγω.
Ἀγόμφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incompactus*. Th. γόμφος.
Ἆγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi*: at ἄγον, a. 2. Ion. ab ἄγω, *duco*.
Ἄγονος, *qui gignere non potest*: ex α et γείνομαι.
Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt*: 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.
ἈΓΟΡᾺ, ᾶς, ἡ, *forum*: item *concio, oratio, annona, emptio*, &c.
Ἀγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari*: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.
Ἀγοράζω, *emo*: f. σω, perf. κᾰ. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.
Ἀγοραῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumforaneus, vilis*; item *forensis*. Sed ἀγοραῖος, ἡ, *dies festus*. Th. ἀγορά.
Ἀγορᾱνόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ*: unde ἀγορᾱνομέω, et ἀγορᾱνομίᾱ, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.
Ἀγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere*.
Ἀγορᾱσίᾱ, ᾱς, ἡ, et Ἀγόρᾱσις, εως, ἡ, *emptio*.
Ἀγόρασμᾰ, τος, τὸ, *res venalis*: ab ἀγοράζω.
Ἀγόρᾱσον, ᾰτω, et in pl. ἀγοράσᾰτε, *emite*: a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.
Ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, *obsonator*: ab ἀγοράζω.
Ἀγορεύμεν, *referre, narrare*: præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, et ἀγόρευ, pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imper. ut et ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab.
Ἀγορεύω, f. εύσω, *concionor*: ἀγόρευσε, *nuntiavit*: a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.
Ἀγορέω, f. ήσω, idem et ab eod. Usitatum in compositis.
Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.
Ἀγορῆ, Ion. pro ἀγορᾷ. ἀγορήνδε, *ad forum*, adv. ἀγορῆφι, *in foro*. ἀγορῆθεν, *e foro, e concione*.
Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγοράω, *dico*. Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus*. Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.
Ἀγορήσατο, *concionatus est*: a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.
Ἀγορητὴς, ου, ὁ, *orator*: ut et ἀγορητός: ab ἀγορέω.
Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, *eloquentia, concionandi facultas*: ab eod.
ἌΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum*; item *scelus*; ab חג *dies festus*, vel ab ἅζω.
Ἀγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux*: ab ἄγω.
ἈΓΟΣΤΟ͂Σ, οῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola*: aliis *cubitus*: qu. ab ἄγω.
ἌΓΡᾹ, ᾱς, ἡ, *captura, præda, venatio*.
Ἀγράμμᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illiteratus*: ab α et γράμμα.
Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri* seu *in agro pernocto*: f. ήσω, perf. ηκᾰ: ab
Ἄγραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in agro stabulans*: ex ἀγρὸς et αὐλή.
Ἀγρᾰφὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *non scriptus*. Th. γράφω.
Ἄγρει, pro ἄγε· et ἄγρει μὰν, pro ἄγε δὴ, adv. hortandi, ab ἀγρέω, *venor*. Hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.
Ἄγρευμᾰ, τος, τὸ, *quod venatu captum est, præda*: ab ἀγρεύω.
Ἀγρεὺς, έος, ὁ, Poët. *venator*. Th. ἄγρα.
Ἀγρευτὴρ, ῆρος, et ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, *venator*, ab
Ἀγρεύω, f. εύσω, *venor*: ab ἄγρα.
Ἄγρην, Ion. pro ἄγρᾱν, acc. sing. ab ἄγρα.
Ἀγριαίνω, f. ᾰνῶ, *exaspero, irrito*: ab ἄγριος.
Ἀγριὰς, ᾰδος, ἡ, *agrestis*: ab ἀγρός.
Ἀγριέλαιος, ου, ἡ, *oleaster*: ex ἄγριος et ἐλαία.
Ἄγριος, ου, ὁ, nomen viri.
Ἄγριος, ίᾱ, ιον, *agrestis, ferus*. Sic ἄγρια, *rusticè*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρός.
Ἀγριότης, ητος, ἡ, *rusticitas*. Th. ἀγρός.
Ἀγριόφωνος, *feram habens vocem*. ab ἄγριος et φωνή.
Ἀγριόω, *sævire facio*. Th. ἄγριος.
Ἀγρίππᾱς, ᾱ, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.
Ἀγριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus*: ab ἄγριος.
Ἀγριωτᾰ́τῳ, dat. sing. superl. ab ἄγριος.
Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, adv. *ex agro, in agro*.
Ἀγροικίᾱ, ᾱς, ἡ, *villa, domus in agro*: ab ἀγρός.
Ἀγροικότᾰτος, superl. ab ἄγροικος, *rusticus*.
Ἀγροιώτᾱς, acc. pl. ab
Ἀγροιώτης, ου, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.
Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in agris tumultuatur*: ab ἀγρὸς et κυδοιμός.
Ἀγρομένῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομέναις, per Sync. Sic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.
Ἀγρόνδε, adv. *in agrum*.
Ἀγρονομίᾱ, ᾱς, ἡ, *agri suburbani administratio*.
Ἀγρονόμοι, *agrorum definitores*: ab ἀγρὸς et νέμω.
ἈΓΡΟ͂Σ, οῦ, ὁ, *rus, ager*: ab ἀρῶ, *aro*: hinc Angl. ACRE.
Ἀγροτέρᾱ, ᾱς, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix*.
Ἀγροτέρᾱς, *feræ*, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.
Ἀγρότης, ου, ὁ, *rusticus*: ab ἀγρός.
Ἀγρυπνέοντᾰ, *vigilantem*: acc. part. præs. ab
Ἀγρυπνέω, *vigilo*: f. ήσω, perf. κᾰ: ab ἄγρυπνος.
Ἀγρυπνίᾱ, ᾱς, ἡ, *vigilia*: ex ἄγρυπνος.
Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία.
Ἄγρυπνος, pro ἄυπνος, *insomnis*. ἀγρύπνοισιν, *vigilibus*: dat. pl. Ion. ex α et ὕπνος.
Ἀγρώσσειν, θηρεύειν. Hinc nomen Poët. ἄγρωσσᾰ, ης, ἡ, *venatrix*.
Ἀγρώστης, ου, ὁ, et ἀγρώστωρ, ὁ, *venator*.
Ἄγρωστις, *gramen*, Angl. GRASS: ab ἀγρός.
Ἀγρώτης, ου, ὁ, Poët. ectasi, pro ἀγρότης.
ἈΓΥΙᾺ, ᾶς, ἡ, *vicus, via*: ab ἄγω et γυῖα.
Ἀγυιᾶτις, ῐδος, Poët. *in eodem vico habitans*.
Ἀγυμνᾱσίᾱ, ᾱς, ἡ, contr. γυμνασία.
Ἀγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexercitatus*: à γυμνάζω, *exerceo*.
Ἀγύναικος, et ἀγύνης, et ἄγυ-

νος, ου, ὁ, *cælebs:* ab α priv. et γυνὴ, *mulier.*

Ἄγυρις, ιος, ἡ, *cœtus, congregatio:* qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ. Hinc

Ἀγυρέω, et ἀγυρίζω, *congrego.*

Ἀγύρτης, ου, ὁ, *agyrta:* ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo.*

Ἄγυρτος, ου, ὁ, *congregatus.*

Ἄγχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε et ἀγχάσαι, pro ἀνχάσαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo.*

Ἄγχ', pro ἄγχι, *propè*, adv.

Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo.*

Ἄγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἄγχαυρον, *crepusculum, diluculum:* ex ἄγχι et αὔρα.

ἌΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mari vicinus:* ab ἄγχι et ἅλς· item nomen propr. viri et urbis.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *propè terram profundus:* ab ἄγχι et βάθος.

Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, *propè accessit*, perf. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω, unde ἀγχιβάτης, et ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι et βαίνω.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *propè mortuus.* Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propinquus Deo.*

Ἀγχιθύροις, *propinquis*, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus:* ab ἄγχι et θύρα.

Ἀγχιμαχητὴς, οῦ, ὁ, et ἀγχιμάχος, et ἀγχέμαχος, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans.* Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *è propinquo veniens:* ex ἄγχι et μολέω, seu μόλω.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, *solertia:* ἀγχίνοος, ους, ὁ ϗ ἡ, *solers, ingeniosus:* ab ἄγχι et νόος.

Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus fluenta propè sunt.* Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab

Ἀγχίσης, ου, dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri, *Anchises.*

Ἄγχιστ', pro ἄγχιστα, *proximè, maximè*, superlat. cum. gen. et dat. Pro ἄγχιστα et ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc

Ἀγχιστεύω, *sum propinquus:* ἀγχιστεὺς, ὁ, *cognatus:* ἄγχιστος, ου, ὁ, *proximus*, ab ἄγχι.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῆναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ:* ab ἄγχι et ἵστημι.

Ἄγχιστος, η, ον, *proximus.*

Ἀγχίστροφα, adv. *celeritèr*, ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, *sententiam mutare:* ex ἄγχι et στρέφω.

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subitò mutans, celer:* ex iisdem.

Ἀγχόθεν, *ex propiore loco, propè.*

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ, q. v.

Ἀγχόνη, *laqueus, quo aliquid ἄγχεται.*

Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.

Ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

Ἀγχοῦ, Poët. idem quod ἄγχι.

Ἄγχου, præs. imperat. pass. ab

ἌΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω, perf. χα. ab חנק *strangulare:* hinc forsan Angl. TO HANG.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propemodum æqualis:* ex ἄγχι et ὁμαλός.

ἌΓΩ, *duco, adduco; affero; æstimo; rego; accipio; aufero; proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, *adducturus:* perf. ἦχα, Att. ἄγηχα, et per Epenth. τοῦ ο, ἀγήοχα. a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, έτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג naag, *ducere.*

Ἄγω, sed usitatiùs ἄγνυμι, *frango*, f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. perf. m. ἦγα. Att. ἔαξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio, educatio.* ἀγωγεὺς, έως, ὁ, *ductor.* ἀγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duci aut vehi facilis.* ἀγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ.* ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod curru vehitur.*

ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus:* ab ἄγω. item *circus, locus certaminis:* ab α et γωνία.

Ἀγωνία, ας, ἡ, *angor, anxietas, certamen:* ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, *certo.* ἀγωνιάζω, id.

Ἀγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισται, abjecto aug. et correptâ penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ δα.

Ἀγωνιεῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι· ab

Ἀγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, perf. pass. ἠγώνισμαι. Th. ἀγών.

Ἀγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ad certamen spectat.*

Ἀγωνίσαι, *certavisse*, a. 1. inf. act. et ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, *certo.*

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, *certamen:* ab ἀγών.

Ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *pugil, histrio:* ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, *certatorius, aptus ad certamina.*

Ἄδα, ας, ἡ, *Ada*, nom. propr.

Ἄϊδα, Dor. pro ᾅδῃ, dat. sing. ab ᾅδης.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, *imperitia;* Ion. ἀδαημονίη, ης, ex

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus:* ex α et δαίω.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indoctus.* Th. δαίω.

Ἀδαΐτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *integer, non divisus:* ex α priv. et δαίω, *divido.*

Ἀδάκρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine lacrymis:* ex α et δάκρυ.

Ἀδὰμ, *Adam*, primus parens.

Ἀδάμαντα, acc. sing. ab ἀδάμας.

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *adamantinus, firmus, constans:* ab

Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, qu. ἀδάμαστος, *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δὺς, et δαμάω.

Ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω· vide ἀδαχέω.

Ἀδάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἀδαπάνως, adv. *sine sumptu.* Th. δαπανάω.

ἈΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata seu concreta.

Ἄδασαν, *valdè læserunt*, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio, lædo.* Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis, abundè;* quæ auget.

Ἄδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non divisus.* Th. δαΐζω.

Ἀδαχέω, ῶ, *pruriginem excito, scabo.*

Ἄδδαυον, *aridissimum*, pro αὖον, Laconicè.

Ἀδδεὲς, Poët. pro ἀδεὲς, *audax;* ex ἀδεής.

Ἀδδηκότες· vide ἀνδηκότες, et ἀδηκότες.

Ἄδδην, pro ἄδην, *multùm*, adv.

Ἀδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas:* ab

Ἀδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vorax, helluo:* ab ἄδδην et φάγομαι.

Ἀδδὶ, nom. viri, indecl. i. e. *viator, qui transit.*

Ἄδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

Ἆδε ϗ αὐτὰ, Dor. pro ἰδοῦ δὲ ϗ αὐτὴ, *en eam ipsam!* Est et ἄδε pro ᾖδε, imperf. ab ἄδω.

Ἇιδε, Dor. adv. pro ᾗδε, *huc illuc, hoc in loco.*

Ἀδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *metu carens, intrepidus, contumax*, ex α et δέος, *metus.*

Ἄδει, *cantat*, 3. sing. ab ᾄδω.

Α Δ
Α Δ

2. pl. ἄδειτε. part. fœm. g. ἀδεῦσα.
'Αδεῖ˘, Dor. pro ἡδεῖ˘, dat. sing. ab ἡδύς.
"Αδειᾰ, vide in ἀδείης.
'Αδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus*, Poët. pro 'ἀδεὴς, et ἀδδεής.
'Αδείης, gen. sing. Ion. ab "ἄδειᾰ, *immunitas à metu, securitas:* à δέος.
'Αδείμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impavidus:* ex α et δεῖμα.
'Αδεῖν, *placere*, præs. inf. ab ἀδέω.
"Αδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incœnatus.* Th. δεῖπνον.
'Αδεισιδαιμόνως, *sine ullo Deorum metu.*
'Αδέκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non corruptus muneribus.* Th. δεκάζω.
'Αδεκάστως, adv. *justè.*
'Αδελφειὸς, et 'ἀδελφεὸς, ȣ, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater*, Poët. et Ion.
'Αδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror.*
'Αδελφῐδέος, ȣ, ὁ, *fratris* vel *sororis filius.*
'Αδελφῐδῆ, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *sororis.*
'Αδελφῐδιον, ȣ, τὸ, *fraterculus.*
'Αδελφῐδȣ̃ς, ȣ̃, ὁ, id. qu. ἀδελφιδέος.
'Αδελφίζω, f. ῐσω, perf. κᾰ, *fratris nomine compello.* Th. omnibus ἀδελφός.
'Αδελφῐκῶς, adv. *fraternè.*
'Αδελφοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fratricida:* ex ἀδελφὸς et κτείνω, *occido.*
'Αδελφὸῤ, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater.*
'ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ȣ, ὁ, *frater:* sumitur et pro *cognato*, et *consanguineo*, ab α, i. e. ὁμȣ̃, et δελφὸς, qu. ὁμόδελφος.
'Αδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*, à pr.
'Αδέμᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *corpore exutus, mortuus:* ex α et δέμας.
'Αδέμεν, *canere*, Ion. pro "ᾄδειν, ab ᾄδω.
"Αδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *purus ab arboribus.* Th. δένδρον, *arbor.*
'Αδὲς, Dor. pro δαψιλὲς, *largum.*
'Αδέσποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine domino, sine certo auctore*, ab α et δεσπότης.
'Αδεσπότως, adv. à pr.
'Αδευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *amarus:* ab α et δεῦκος, *dulcedo.*
'Αδέψητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crudus*, ἀκατέργαστος· à δεψέω, *coquo*, et α priv.
'ΑΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω, perf. ηκᾰ. Hinc ἅδος, εος, τὸ, *lætitia.*
'Αδέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδω, *satio*, f. ἄσω, a. 1. Æol. 'ἀδήσειᾰ, et geminato δ, ἀδδήσειᾰ.

'Αδεῶς, adv. *intrepidè.*
"Αδῃ, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.
'Αδηκότες, et metri gratiâ ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἡδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, *laboribus defessus sum.* Th. ἄδω, *satio.*
'Αδηκτοτᾰ'τη, superl. f. ab "ἄδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens.* à δάκνω.
'Αδήλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *integer, incolumis:* à δηλέω.
"Αδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non apparens, incertus, obscurus:* ex α et δῆλος· hinc 'ἀδήλως, adv. *obscurè, incertùm;* 'ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo.*
'Αδημιȣ̃ργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui nihil efficere potest.*
'ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissimè angor.* f. ήσω, perf. ηκᾰ, a. 1. ἠδημόνησᾰ· ab ἀδέω, vel ab α et δῆμος, q. d. *extra populi consortium dego.*
"ΑΔΗΝ et ἄδδην, *affatim*, adv.
'ΑΔΗ'Ν, ένος, ὁ, *glandula, tonsillæ.*
'Αδηνὴς, έος, ὁ, Poët. *sine consiliis et curis.* Hinc adv. 'ἀδηνέως. Ex α et δῆνος, *consilium.*
'Αδήρῐτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contentionis expers.* Th. δῆρις.
"Αΐδης, ȣ, ὁ, Poët. pro ἀΐδης, *orcus, mors:* in acc. ᾅδην.
'Αδήσεις, *gratificaberis:* 2. sing. f. 1. v. ἁνδάνω.
'Αδηφᾰ́γῐᾰ, v. 'Αδδηφαγία.
'Αδῐάγνωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *discerni difficilis.*
'Αδιαίρετον, *indiscretum:* ex α et διαιρέω.
'Αδιᾰ́κρῐτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non dubitans:* ex α et διακρίνομαι.
'Αδιᾰ́λειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non intermissus, indesinens.*
'Αδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.
'Αδιάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *irreconciliabilis:* à διαλλάττω.
'Αδιᾰ́λῠτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indissolubilis:* ex α et διαλύω.
'Αδῐ́αντον, ȣ, τὸ, herbæ genus: ex ἀδίαντος.
'Αδῐ́αντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non aspersus:* ex α et διαίνω.
'Αδιάπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *stabilis, firmus.*
'Αδιᾰ́τρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immotus.*
'Αδιατρέπτως, adv. *immotè.*
'Αδιαφθορῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *integritas.* 'ἀδιάφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus.* Th. φθείρω.
'Αδιᾰ́φορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indifferens:* à διαφέρω.
'Αδιάψευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui decipi nequit.*

'Αδῐ́δακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indoctus:* ab α et διδάσκω.
'Αδιεξίταστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis.*
'Αδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tantus ut satis enarrari non possit:* ex α priv. et διηγέομαι, *enarro.*
'Αδῐκαιοδότητος, *in quo nulla est justitia.*
'Αδῐκῆσαι, Ion. et Æol. pro 'ἀδῐκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi
'Αδῐκέω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ήσω, perf. ἠδῐ́κηκᾰ. 'ἀδῐκήσᾰτε, a. 1. imper. act. 'ἀδῐκȣ̃ντᾰ, accus. sing. part. præs. 'ἀδῐκέομαι, ȣ̃μαι, *injuriam patior.* perf. pass. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην, ex α et δίκη.
'Αδῐ́κημᾰ, ᾰτος, τὸ, *injuria.* 'ἀδῐκήμᾰσῐ, dat. pl.
'Αδῐκητέον, *facienda est injuria:* verbale ab ἀδικέω.
'Αδῐκῐ́α, ᾱς, ἡ, *injustitia.* Th. δίκη.
'Αδῐκοδοξέω, *gloriam iniquè appeto.*
"Αδῐκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *injustus*, 'ἀδῐκώτερος, comp. 'ἀδῐκῶς, *injustè*, adv. à δίκη.
'ΑΔῘΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *confertus:* ab ἄδην, *abundè.*
"Αδῐον, *suavius*, Dor. pro ἥδῐον, comp. ab ἡδύς.
'Αδῐορθώτως, *ita ut corrigi et emendari nequeat.*
"Αδιψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non sitiens*, vel *sitim extinguens.* Th. δίψα, *sitis.*
"Αδμᾱτος, ȣ, ὁ, Dor. pro "Αδμητος, nom. viri.
'Αδμὴς, ητος, ὁ ϗ ἡ, idem quod "ἄδμητος, *indomitus:* ex α et δαμάω.
'Αδμήτη, nom. mulieris; q. d. *indomita.*
'Αδμολῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *ignorantia:* ab α et ἴδμων, per Sync. et ν in λ verso.
"Αδοιμῐ, a. 2. opt. verbi ἄδεω, *placeo.*
'Αδόκητον, *inopinatò*, adv.
'Αδόκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis, inopinatus*, ex α et δοκέω, *videor.*
'Αδόκῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *judicii expers, reprobus, rejectaneus:* ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.
'Αδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, *affatim confabulor, meditor:* ab ἄδην λέσχης, *satietate confabulationis:* 'ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.
'Αδολέσχης, ȣ, ὁ, *nugator, garrulus:* ab iisd.
'Αδολεσχῐ́ᾰ, ῐ́ᾱς, ἡ, *loquacitas, confabulatio.*
'Αδόλεσχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *garrulus, loquax, verbosus:* ab iisd.

"Ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sincerus*. Th. δόλος, *dolus*.
'Ἀδόλως, adv. *nullo dolo, sedulò, candidè*.
'Αιδον, *canebam*, imperf. Dor. pro ᾖδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. "ᾄδων ab "ᾄδω. At "ἄδον est a. 2. act. ab ἁνδάνω, vel ἁδέω. et "ἅδοιμι opt.
'Ἀδονὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas*.
'Ἀδονὶς, ῖδος, ἡ, qu. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.
'Ἀδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immobilis*. Th. δονέω.
'Ἀδόντι νόῳ, *alacri animo:* ab ἁδέω. a. 2. ἅδον.
"Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inglorius*. Hinc 'ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia*; et 'ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.
'Ἅδος, εος, τὸ, *gaudium:* Dor. pro ἦδος, ab ἅδω, *placeo*.
"Ἄδος, εος, τὸ, *satietas:* ab ἄδω, *satio*.
'Αιδου, *inferni*, gen. sing. ab "ᾅδης.
'Ἀδραμυττηνὸς, ἡ, ὸν, *Adramyttenus, a, um*; ab urbe *Adramyttium*.
'Ἀδράνειά, vel 'ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas:* ab ἀδρανής.
'Ἀδρανέω, *infirmus sum:* ab
'Ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imbecillis:* ex α et δράω, *facio*.
'Ἀδράστεια, Ion. 'Ἀδρήστεια, Nemesis.
"Ἄδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè fugitivus:* ab α et δράω.
"Ἄδραστος, ου, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc ἐν 'Ἀδραστείῳ νόμῳ.
'Ἀδρεπήβολον, ου, τὸ, Long. *felix successus, ubertas:* ab ἁδρὸς, *sublimis*, et ἐπήβολον, qu. ἐπίβολον, *voti compos*.
'Ἀδρηστίνη, *Adrasti filia*.
"Ἄδρηστος, Ion. pro ἄδραστος.
'Ἀδρίας, ου, ὁ, *Adria:* sinus Venetus.
'ἉΔΡΟ'Σ, ρᾶ, ρὸν, *dives, crassus*. Hinc
'Ἁδροσύνη, ης, ἡ, *ubertas, copia*.
'Ἁδρότης, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἁδρός.
'Ἁδρύνομαι, *crassesco, adolesco:* ab ἁδρός. Hinc ἅδρυνσις, *ætas adulta*.
'Ἁδρύνω, *crassum reddo, ad maturitatem perduco:* fut. υνῶ, perf. ἥδρυγκα· ab ἁδρὸς, *crassus*.
'Ἁδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce*. Vide ἡδύς.
'Ἁδύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis:* ab ἡδὺς et γλῶσσα.
'Ἁδυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus:* ab ἡδὺς et ἔπω, *dico*.
'Ἁδύλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus:* ab ἡδὺς et λόγος.
'Ἁδυμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus:* ab ἡδὺς et μέλος.
'Ἀδυναμίη, ης, Ion. pro 'ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas:* ex α et δύναμαι. Hinc
'Ἀδυνασία, *impotentia*.
'Ἀδυνατέω, *nequeo, impotens sum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα· ex α et δύναμαι.
'Ἀδύνατον, ου, τὸ, *impossibile*.
'Ἀδύνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, in pl. neut. 'ἀδύνατα, in comp. 'ἀδυνατώτερος, superl. 'ἀδυνατώτατος.
'Ἀδυνάτως, *impotenter, ineptè:* à præcedente.
'Ἁδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *suavitèr spirans:* ex ἡδὺ et πνέω.
'Ἁδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis*.
"Ἄδυτον, ου, τὸ, *adytum:* ex
"Ἄδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad quem non patet ingressus:* ex α et δύνω, vel δύω.
"Ἄιδω, *cano*, contractè pro 'ἀείδω, f. "ᾄσω, perf. ᾖκα, a. 1. ᾖσα, perf. pass. ᾖσμαι· à ידה *jada*, vel הודה *hoda, celebrare*. Sed ἅδω, *placeo*, f. 2. 'ἁδῶ, perf. m. ἕαδα, (εὔαδα, Poët.) pro ἧδα. part. ἑαδὼς, a. 2. ἕαδον pro ἧδον.
"Ἀδων, ονος, ἡ, *luscinia*, Dor. pro ἀηδών.
'Ἁδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.
"Ἄδωνιν, acc. sing. ab "Ἄδωνις, ιδος, ὁ, nom. propr. pueri. *Adonis*.
'Ἀδώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indonatus:* ex α et δῶρον.
'Ἀδωροδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus, qui munera non accipit:* ex δῶρον, δέχομαι, et α.
"Ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *donorum expers:* it. *qui non donat*.
'Ἀδώτη, dat. sing. ab 'ἀδώτης, ου, ὁ, *qui nihil dat:* ex α et δώτης.
'Ἀεθλεύω, *certo, colluctor*, fut. εύσω. perf. κα. 'ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. 'ἀεθλεύωσιν, 3. pl. præs. subj. Th. ἄεθλος.
'Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*. Hinc
'Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, *certator*.
'Ἀέθλιον, vel "ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium:* ab ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλιος, ία, ιον, *miser, ærumnosus:* ἀέθλιος, *certator*.
'Ἀεθλονικία, ας, ἡ, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur:* ab ἄεθλος et νίκη.
"ἌΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen, labor:* ab α priv. et ἐθέλω, qu. ὃν οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. "Ἄεθλον verò ab α intens. et ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἐθελητόν· vel ex τλῶ, *tolero*.
'Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui præmium ex certamine reportat:* ab ἄεθλον et φέρω.
'ἈΕΙ', *semper*, adv.
'Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab
'Ἀειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ et γενετὸς, à γείνομαι.
'Ἀείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, *inconspicuus, obscurus:* ex α et εἴδω, *video*.
"Ἄειδεν, Dor. pro 'ἀείδειν, *canere*, præs. inf. act. v. ἀείδω.
'Ἀείδεο, *cane*, εο, Ion. pro ου, præs. imper. pass. v. ejusd.
'Ἀειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*; item *deformis:* ab α et εἶδος.
'Ἀείδοισα, Dor. pro 'ἀείδουσα, præs. part. f. g. et
"Ἄειδον, 1. vel 3. imperf. ind. act. Ion. pro ἤειδον. 'ἀειδομένων, gen. pl. part. præs. pass. 'ἀείδων, οντος, præs. part. act. 'Ἀείδοντι, pro 'ἀείδουσι, Dor. 3. pl. præs. ab
'ἈΕΙ'ΔΩ, Poët. "ᾄδω, *cano, celebro:* f. σω, perf. ἤεικα, Poët. ᾖκα. perf. pass. ἤεισμαι, Poët. ᾖσμαι, perf. med. ἤοιδα, unde ἀοιδὸς, et ἀοιδή.
'Ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sempiternus:* 'ἀείζωον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ et ζωή.
'Ἀεικέα, *sævum:* acc. sing. ab 'ἀεικὴς, έος, *indecens*. ἀεικὲς, n. g. ex α et εἴκω.
'Ἀεικείη, Ion. pro 'ἀείκεια, *indignitas, contumelia*.
'Ἀεικέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignavus, contemptus:* ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus*.
'Ἀεικίω, ῶ, inf. aor. pass. 'ἀεικεσθήμεναι, pro 'ἀεικεσθῆναι, *contumeliâ afficio, indignè tracto*. Ab ἀεικής.
'Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω, *indecenter aliquem tracto, fœdo:* ab ἀεικής.
'Ἀείμεναι, Poët. pro Dor. 'ἄεμεναι, quod pro ἄειν, ab ἄω.
'Ἀείμνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *semper memorandus:* à μιμνήσκω.
'Ἀεινάοντων, gen. pl. ab 'ἀεινάων, οντος, *perpetuò fluens*, et 'ἀείναος· alii legunt 'ἀενάων, ex ἀεὶ et νάω.
"Ἄειρα, a. 1. act. Ion. pro ἤειρα. 'ἀειράμενος, *suscipiens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω· 'ἀειρόμενος,

præs. part. pass. Ἄειρον, a. 1. imperat. act.

Ἀ'ΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ρῶ. a. 1. ἤειρα. perf. ἤερκα. a. 2. ἤερον, qu. εἰς ἀέρα αἴρω.

Ἀεὶς, *flans:* præs. part. ab. ἄημι.

Ἀείσατ' pro Ἀείσατο, a. 1. m. Ἀείσατε, a. 1. imperat. act. Ἀείσα, ας, ε, ind. Ion. Ἀείσομαι, f. 1. m. Ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Ἄεισιν, Æol. pro Ἀεῖσιν, *spirant*, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*. Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀεκάζω, *cogo:* ex α et ἑκών.

Ἀέκητι, *invitò*, adv. Ἀέκοντες, *inviti*. Ἀέκοντε, dual. num. ab Ἀέκων, οντος, in f. g. Ἀέκουσ' pro Ἀέκουσα. Th. ἑκών.

Ἀέλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol.*

Ἄ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella.*

Ἀελλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *turbidus, procellosus.*

Ἀελλάδες, *velocissimæ, sicut procella*. ab ἄελλα. dicitur de equis. Soph. Œd. Tyr. 475. ubi alii malè Ἀελλοπόδων pro Ἀελλάδων legunt.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab Ἀελλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, vel Ἀελλόπος, ὁ ϗ ἡ, *velox tanquam procella:* ab ἄελλα et πῦς.

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. *procellosa.*

Ἀελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *turbidus, procellosus:* ab ἄελλα.

Ἀελπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insperatus:* ab ἐλπίς.

Ἀέλποντες, *desperantes:* ὐκ ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ' pro Ἄελπτα, *non speranda:* nom. pl. hinc. Ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro Ἀνελπιστία, *desperatio:* ex α et ἐλπίς.

Ἀελπτέω, Poët. pro Ἀνελπιστέω, *despero.*

Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀελπτία, ἐξ ἀελπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem.*

Ἀέμεναι, (exempto ε, et μ ejus loco inserto, ἄμμεναι) Dor. et Ion. pro Ἄειν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio.*

Ἀένναος, Poët. pro Ἀείναος, *perpetuò fluens:* ut et Ἀενάων, pro Ἀειναων.

Ἀεννάασθαι, Poët. pro Ἀεννᾶσθαι, *perfundi*, præs. inf. pass. ab ἀεννάομαι.

Ἀέντες, *flantes*, nom. pl. Ἀέντων, gen. pl. ab ἀεὶς, ἑντος, ab ἄημι.

Ἄεξε, *augebat*. Ion. pro ἤεξε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui membra auget*. Epith. Athletarum: ab ἀέξω et γυῖον.

Ἀ'Ε'ΞΩ, et αὔξω, *augeo*, f. Ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω, Ἀέξετο, imperf. pass. Ion. Ἀεξομένοιο, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω.

Ἄεπτος, *ineffabilis, fortis:* ab α et ἕπω, *dico.*

Ἀεργηλὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀργὸς, q. v.

Ἀεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἀεργὸς, vel ἀργὸς, ȣ, ὁ, *iners*, ἀεργῷ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro Ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia:* ex α et ἔργον.

Ἀερέθομαι, *attollo, pendeo:* Poët. dicitur et ἠερέθομαι, præs. ab ἀείρω.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab Ἀέρθην, Ion. pro ἠέρθην. Hinc Ἀερθεὶς, *elatus, evectus*, a. 1. part. pass. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aërius*, Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, *incedo per aërem:* ab ἀὴρ et βαίνω.

Ἀερόεις, εσσα, εν, *caliginosus, profundus.* Th. ἀήρ.

Ἄερον, *sustuli, extuli*, a. 2. ind. act. ab ἀείρω. 2. sing. sub. ἀέρῃς.

Ἀέρσα, ης, Dor. pro ἕρση.

Ἀερσίποδες, *celeres*, pl. ab Ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, et πῦς.

Ἀερσιπόται, *altè volantes*, pl. ab Ἀερσιπότης, ȣ, et ητος, ὁ ϗ ἡ, *aëre suspensus:* ab ἀείρω et πέτομαι, *volo.*

Ἀέρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro αἰρῶ.

Ἀερτάζω, f. άσω, *tollo.* Th. ἀείρω.

Ἀέσαι, a. 1. inf. act. ab inusit. ἀέω, *spiro, dormio*. Hesychio ἄησαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *stultus, inconstans.* Ἀεσίφρονα, acc. sing. ex ἄω et φρήν. Ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Ion. ab Ἀεσιφροσύνη, *stultitia.*

Ἀετιδεὺς, έως, *pullus aquilæ:* pl. Ἀετιδεῖς· ab ἀετός.

Ἀ'ΕΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *aquila:* dat. Ἀετῷ, gen. pl. Ἀετῶν, dat. pl. Ἀετοῖς, Poët. αἰετός. Forsan ab עיט *ajit, avis*, propriè rapax: vel ab α et ἔτος, quia vivax est aquila.

Ἄ'ΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas, situs, squalor.*

Ἀζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, έα, έον, *aridus, torridus.* Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. præs. ind. act. ab ἄζω, *sicco*. Hinc ἄζηται, subj. pass. *tristetur.* Ab ἄζομαι, ῃ, εται, propriè *exaresco;* per Metaph. *curâ et mœrore conficior.*

Ἄζεο, *cole*, Ion. pro ἄζȣ, præs. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, *venerans*, part. ἄζετο, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis:* ex α et ζῆλος.

Ἀζήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nullâ mulctâ notatus:* ex α et ζημία.

Ἀζημίως, adv. *impunè:* à præc.

Ἀζὴν, ένος, *barba:* ab ἄζω, quia à calore.

Ἁζητὸς, ἡ, ὸν, *angustus, venerandus:* ab ἄζω, *veneror.*

Ἀζηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *magnum sonum edens:* ex α et ἦχος. Hinc ἀζηχὲς, adv. Sumitur et pro *duro et arido:* ab ἄζη, *ariditas.* it. pro *indesinenter, quasi* ἀδιεχὴς, et ἄδην ἔχων, *non disjunctus, et semper habens.*

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, *veneror.* Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, 3. pl. præs. ind. Vide ἄζεο.

Ἄζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cœlebs; injugatus.*

Ἀζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἄζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, idem ac Ἄζυγος. q. v.

Ἄζυμα, ων, τὰ, *azyma.* Th. ζύμη, *fermentum.* Inde ἄζυμος, *infermentatus.*

Ἄ'ΖΩ, *sicco, arefacio*, unde et ἄζομαι, *aresco.*

Ἄζω, et ἄζομαι, *veneror.*

Ἀζὼρ, nomen propr. viri.

Ἄζωσοι, *discincti*, pl. ex α et ζωσός.

Ἄζωτος, ȣ, ἡ, nom. urb. *Azotus.*

Ἄη, *spirabat*, 3. sing. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέστερος, *ingratior*, comp. ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠηδηκότες· ab ἀηδέω, *tædio afficior:* ab ἀδέω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ Ἀηδὲς, *injucundus.* ἀηδῶς, *molestè, illibentèr.* ἀηδία, *molestia.* ab α et ἡδύς.

Ἀήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. Ion. ab ἀηδίζω. hinc Ἀηδιζόμην, *infestabar*, imperf. pass. Ion. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών.

Ἀηδονῆες, ων, οἱ, *lusciniarum pulli.*

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, *lusciniola.*

Ἀ'ΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *luscinia:* qu. ab ἀείδω, quia canora.

Ἄηθ', pro Ἄητο, *spirabat:* ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄω.

Ἀηθείῃ, dat. sing. Ion. ab Ἀήθεια, *insolentia:* ex α et ἦθος.

Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσσον, eupho-

niæ gratiâ, imperf. act. ab *ἀηθίσσω* pro *ἀηθίω*, *insuetus sum*: ab *α* et *ἦθος*.
'Ἀήθειᾰ, ᾱς, ἡ, *insolentia*: ab
'Ἀήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *insolitus*.
'Ἀήμεναι, *flare*: præs. inf. act. Dor. vel Ion. pro 'ἄῆναι, ab
"Ἄημι. Vide "Ἄω.
'ἌΗ'Ρ, 'ἀέρος, ὁ, *aër*. In f. g. significat *caliginem*: q. ab *ἄω*. Angl. AIR.
"Ἄησι, 3. sing. ind. act. ab *ἄημι*, *flo*. 3. pl. *ἄᾶσι*.
'ἈΗ'ΣΥΛΟΣ, η, ον, *molestus*, *iniquus*: dictio Poëtica: id. q. *ἀτερπὴς*, *παράνομος*: vel pro *ἄσυλος*, ab *ἄσαι*: vel ab *α* et *ἥδω*.
'Ἀήσυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *levis*, *tenuis*, *sublimis*.
'Ἀήτᾱς, acc. pl. 'ἀήτην, sing. ab 'ἀήτης, ȣ, ὁ, *flatus*, nom. pl. 'ἆηται, *flamina*. Dicitur et
'Ἀήτη, ης, ἡ, idem: ab *ἄημι*.
"Ἄητο, 3. sing. imperf. "ἄετον, dual. *spirant*. ab *ἄημι*· *ἄηνται*, *volitant*.
"ἌΗΤΟΣ, vel *αἴητος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ventis expositus*: ab *ἄω*, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex *α* et *ἄδω*. Sic *ἀητὸς*, Poët. pro *ἀετός*.
'Ἀήττητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invictus*. Th. *ἡττάομαι*.
"Ἄθ' pro "ἄτε, *quippe*, *tanquam*, *utpotè*.
'Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus*: ab *α* et *θάμβος*. 'Ἀθαμβεὶ, adv. *impavidè*.
'Ἀθᾱ'νᾱ, Dor. pro 'Ἀθήνη, ης, ἡ, *Minerva*: item 'Ἀθᾱνᾱ'ᾱ, ᾱς, ἡ, et 'Ἀθᾱναίᾱ.
'Ἀθᾰνᾰσί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *immortalitas*. Item herba Angl. TANSY.
'Ἀθᾰ'νᾰται, *immortales*, nom. pl. f. g. 'ἀθᾰνᾰ'της, pro 'ἀθᾰνᾰ'ταις, Ion. dat. pl. sic et 'ἀθᾰνᾰ'τοιο, pro 'ἀθᾰνᾰ'τȣ, gen. sing. 'ἀθᾰνᾰ'τοισιν pro 'ἀθᾰνᾰ'τοις, ab 'ἀθᾰ'νᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. 'Ἀθᾰνᾰ'ταν, Dor. pro 'ἀθᾰνᾰ'την. Ex *α* et *θάνατος*.
'Ἀθᾰνᾰτί'ζω, f. ί'σω, *immortalitate dono*.
"Ἄθαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insepultus*. Th. *θάπτω*.
'ἈΘᾺ'ΡΑ, ᾱς, ἡ, *pultis genus*: quasi ab *ἀθὴρ*, *arista*, pultis materia.
'Ἀθέᾱτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non videtur*; *qui non videt*: ex *α* priv. et *θεάομαι*, *video*.
'Ἀθεεὶ, adv. *sine numine Divûm*, *ἄνευ θεȣ̃*.
'Ἀθέητᾰ, Poët. pro 'ἀθέᾱτᾰ, *non aspectanda*: ex *α* et *θεάομαι*.
'ἈΘΕΙΡΗ'Σ, vel 'Ἀθερὴς, vel 'Ἀθηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *accuratus*, *contemptus*.

'Ἀθέλγειν, 'ἀμέλγειν, i. e. *mulgere*.
'ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, perf. χᾰ, *mulgeo*: qu. à *θηλὴ*, *papilla*: *α*, vel otiosum, vel congreg.
'Ἀθέμιςος, et 'ἀθεμίςιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *injustus*. Dicitur et *ἄθεμις*. Ex *α* et *θεμιςός*.
'Ἀθέμῐτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nefarius*. τὸ 'ἀθέμῐτον, *nefas*. Ex *α* et *θεμίτος*.
"Ἄθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Dei expers*: ex *α* et *Θεός*.
'Ἀθερᾰ'πευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incurabilis*, *non serviens*: ex *α* et *θεραπεύω*.
'Ἀθέριζον, *parvi pendêrunt*, imperf. ind. act. Ion. ab 'ἀθερίζω, f. σω, perf. ἠθέρῐκᾰ. Th. *ἀθήρ*.
'Ἀθεσί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *inconstantia in pactis*. Vide *ἀθετέω*.
"Ἄθεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nefarius*. Th. *θεσμός*.
'Ἀθέσφᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*: ex extensivo *α* et *θέσφατος*, q. *θεόσφατος*, à *Deo pronuntiatus*. Sumitur, etsi rarissimè, pro *nefando*.
'Ἀθετέω, ῶ, *abrogo*, *aboleo*, *sperno*, f. ήσω, perf. ἠθέτηκᾰ· ab *ἄθετος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *irritus*.
'Ἀθέτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *improbatio*, *abolitio*.
'Ἀθέτησῐς, εως, ἡ, id. ab *ἀθετέω*.
"Ἄθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inconstans*, *irritus*: ex *α* et *θετός*.
'Ἀθεώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non contemplator*. it. *improvisus*, *non spectabilis*.
'Ἀθέως, *impiè*: ab *ἄθεος*, q. v.
'Ἀθήνη, qu. *ἀθήλη*, ex *α* et *θηλή*. Dicitur et 'Ἀθηνᾶ, gen. 'Ἀθηνᾶς, qu. ab 'Ἀθηνᾶ'ᾱ. Sic 'Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut et 'Ἀθηνεία, *Minerva*, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc 'Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ*. 'Ἀθήνηθεν, adv. *Athenis*. 'Ἀθήναζε, *Athenas*. 'Ἀθηναῖος, *Atheniensis*.
'ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, *arista*: hinc *ἀθερίζω*.
'Ἀθηρηλοιγὸς, ȣ̃, ὁ, sive 'ἀθερολόγος, ȣ, *ventilabrum*.
"Ἄθικτος, ȣ, vel 'ἀθῐγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intactus*. Th. *θίγω*.
"Ἄθλ', pro *ἆθλᾰ*, pl. ab *ἆθλον*, ȣ, τὸ, *præmium certaminis*. Th. *ἄεθλος*.
'Ἀθλεύω, *pugno*, *laboro*.
'Ἀθλέω, ῶ, *certo*, f. ήσω, perf. ἤθληκα. hinc *ἄθλησις*, εως, ἡ, *certamen*.
"Ἄθλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *certamen*, ab *ἀθλέω*.
'Ἀθλήμᾰτᾰ, *certamina*, pl. à pr.
'Ἀθλητῶν, gen. pl. ab *ἀθλητὴς*, ȣ̃, ὁ, *luctator*. Th. *ἄεθλος*.
'Ἀθλιότης, ητος, ἡ, *miseria*, ab

"Ἄθλῐος, ί'ᾰ, ιον, *miser*: *ἄθλιαι*, f. g. pl. *ἀθλιωτάτȣς*, acc. pl. superl. ab *ἄεθλος*.
'Ἀθλοθέτης, ȣ, ὁ, *munerarius*, *certaminis præses*: ab *ἄθλος*, vel *ἄθλον*, et *τίθημι*. Hinc *ἀθλοθετέω*, *ludos præbeo*; et *ἀθλοθεσία*, *certaminis cura*.
"Ἄθλον, ȣ, τὸ, *præmium certaminis*: ab *ἄεθλος*. q. v.
"Ἄθλος, ȣ, ὁ, id. quod *ἄεθλος*. q. v.
'Ἀθλοφόρος, ȣ, ὁ, *victor*: ex *ἆθλον* et *φέρω*.
'Ἀθόλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *limpidus*, *illimis*: ex *α* et *θολός*.
'Ἀθόρυβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *imperturbatus*: ex *α* et *θόρυβος*.
'ἈΘΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.
"Ἄθραυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui nequit frangi*, *integer*: ex *α* priv. et *θραύω*, *frango*.
'ἈΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *video*, *cerno*, *μετ' ἐπιτάσεως θεωρέω*.
'Ἀθροίζω, *congrego*, f. σω, 'ἀθροῖσαι, a. 1. inf. ἤθροικᾰ, perf. act. Th. *ἀθρόος*.
'Ἀθροίσᾱσᾰ, a. 1. part. f. g. ab eod.
"Ἄθροισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *congeries*, *collectio*, *acervus*: ab *ἀθροίζω*.
'Ἀθροισμὸς, ȣ̃, ὁ, id.
'ἈΘΡΟ'ΟΣ, όᾰ, όον, *confertus*, *repentinus*: hinc
'Ἀθρόοτης, ητος, ἡ, *universitas*. Huic alludit Angl. A THRONG.
'Ἀθρόως, adv. *confertim*: ab *ἀθρόος*.
'Ἀθρύπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non fractus luxu*: ex *α* et *θρύπτω*.
'Ἀθυμέω, ῶ, *animum despondeo*, f. ήσω, perf. ἠθύμηκα· ab *ἄθυμος*.
'Ἀθυμητέον, *desperandum est*: verbale ab *ἀθυμέω*.
'Ἀθυμί'ᾰ, ᾱς, ἡ, Ion. 'ἀθυμί'η, *animi dejectio*, *anxietas*: ab *ἄθυμος*.
"Ἄθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui animo est dejecto*, *anxius*: ab *α* et *θύμος*.
'Ἀθύ'μως, adv. *non animosè*: ab *ἄθυμος*.
"Ἄθυρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *lusus puerilis*, *ludibrium*: ab *ἀθύρω*.
"Ἄθυρος, et 'ἀθύ'ρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *patens*, *sine januâ*. Th. *θύρα*.
'ἈΘΥ'ΡΩ, *ludo*, *cano*, *lusito*: hinc "ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro *ἤθυρε*· forsan ab *ἄγαν* et *θύω*, vel à *θύρα*, *quia foris ludi solent*.
"Ἄθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profanus*: ex *α* et *θύω*.
'Ἀθῶος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impunis*, *mulctam nullam passus*, *innocens*: ex *α* et *θωή*.
'Ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, *non mulcto*, *absolvo*, *sum sine jacturâ*: ab *ἀθῶος*.

'Αθώωσις, εως, ἡ, *absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur:* ab ἀθῶος.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, *hæc:* αἵ art. postp. ab ἥ, *quæ.*

Αἶ, vel αἴ, *heu, hei.*

Αἰ, pro εἰ, Dor. *si,* Ion. pro εἴθε, *utinam.*

Αἶᾰ, pro γαῖᾰ, ἡ, *terra:* in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ΑἸΆΖΩ, *lugeo, lamentor,* f. ξω, vel σω· ab αἶ, *heu.*

Αἰᾰκίδᾱο, gen. Ion. ab Αἰᾰκίδης, ȣ, ὁ, *Æacides,* nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰᾰκὸς, ȣ̃, ὁ, *Æacus:* ab Αἶαξ, ακος.

Αἶᾰν, voc. ab Αἴᾱς, αντος, ὁ, *Ajax:* potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

ΑἸΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel αἰᾱνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, perpetuus:* qu. ab αἰάζω· vel ab αἰνὸς per Sync.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴᾱς, αντος, ὁ, *Ajax.*

ΑἸΒΟΙ; *heu, hei,* indignantis, dolentis, adv. ab Heb. אבוי *aboi.*

Αἶγᾰ, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ ϗ ἡ, *caper* et *capra,* αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν· ab *Ægis.*

Αἰγαῖον, ȣ, τὸ, supple πέλαγος, *Ægæum mare.*

Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνᾰ, acc. sing. *Ægæonem.*

ΑἸΓΑΝΕ'Α, ᾶς, ἡ, vel αἰγάνεον, ȣ, τὸ, *jaculum, tragula:* ab ἄγαν ἵεσθαι· quod in capras mitteretur; Eustath.

'Αἴγδην, adv. *subitò, impetuosè:* ab ἀΐσσω.

Αἰγέη, ης, Ion. *caprina pellis.* Th. αἴξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγειδης, ȣ, ὁ, *Ægides:* patronym. ab Αἰγεὺς, έως, ὁ, *Ægeus.*

Αἴγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *caprinus;* dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ.

Αἰγεὺς, *Ægeus,* nom. propr.

ΑἼΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, *populus nigra:* ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.

Αἰγιάλειᾰ, ἡ, *Ægialea,* nom. propr.

ΑἸΓΙΑΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *littus:* hinc αἰγιαλίτης, ȣ, ὁ, *littoreus.* αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, *piscator.* qu. ab ἄγω, *frango,* et ἅλς, ἁλὸς, *mare.*

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδᾰ, ab αἰγὶς, *pellis caprina, munimentum pectoris.*

Αἰγίδιον, ȣ, τὸ, *parvus hædus:* dim. ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. σω, perf. κᾰ, *capras pasco:* potiùs verò *dilacero:* Hesych.

ΑἸΓΙΘΑΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *parus,* avis inimica apibus.

Αἴγιθος, ȣ, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus,* Arist. Hist. l. ix. c. 1.

Αἰγίκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crura caprina habens:* ex αἴξ, *capra,* et κνήμη, *crus.*

Αἰγίλιπος, *excelsæ,* gen. ab αἰγίλιψ, *capris invius, altus:* ab αἴξ et λείπω. Est et Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλȣ. Est autem Αἴγιλος insula in mari Ligustico, Latinè *Capraria.*

Αἰγίλωψ, et αἴγιλος, *abscessus inter nares et oculi majorem angulum:* ab αἴξ et ὤψ, quia capris est familiare vitium.

Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses.*

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγιόχος, *ægidem tenens:* ex αἰγὶς et ἔχω.

Αἰγίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus caprinis præditus:* ab αἴξ et πȣ̃ς.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ.* Th. αἴξ.

Αἰγλᾶντᾰ, *splendentem,* Dor. pro αἰγλήεντᾰ, acc. sing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

ΑἼΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor:* hinc

Αἰγλήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *fulgens, splendidus,* in acc. αἰγλῆντᾰ pro αἰγλήεντᾰ.

Αἰγοβότᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ȣ, ὁ, *qui capras pascit:* ab αἴξ et βόσκω. Αἰγόβοσκος, idem.

Αἰγόκερως, ω, ὁ, *capricornus:* ex αἴξ et κέρας.

Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἴγυλᾰ, ης, ἡ, nom. insulæ.

ΑἸΓΥ'ΠΙΟΣ, ȣ, ὁ, *vultur:* à γύψ.

Αἰγύπτιος, ία, ιον, *Ægyptiacus:* gen. pl. Αἰγυπτίων· Αἰγύπτιαι, *Ægyptiæ:* ab

Αἴγυπτος, ȣ, ἡ, *Ægyptus.*

ΑἸΓΩΛΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ulula.*

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile.* Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris, *Ægon.*

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

'Αΐδᾱο, gen. Æol. ab 'αΐδης, ȣ, ὁ, *Orcus:* qu. ex α *non,* et εἴδω *video.*

Αἵδε, *quæ,* à nom. ἥδε, masc. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, *revereri,* præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, *revereor,* f. m. έσομαι, perf. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς· hinc αἰδέσιμος, *venerabilis.*

'Αΐδὲς, *obscurum,* n. g. ab 'αΐδης, έος, q. v.

Αἴδεσθεν, *veriti sunt,* pro ᾐδέσθησαν, ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι· hinc

Αἰδέσθητι, *reverere,* imperat. αἴδεσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *venerabilis.*

'Αΐδεω, gen. Ion. ab 'αΐδης, acc. 'αΐδην.

'Αΐδηλᾰ, *arcana,* acc. pl. ab 'αΐδηλος, *tenebricosus, inexpectatus:* ab ἀΐδης, vel α et δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *verecundus:* ab αἰδώς.

'Αΐδης, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui cerni nequit, abolitus:* ex α et εἴδω.

'ΑΪΔΗΣ, et in prosâ ᾅδης, ȣ, ὁ, *Pluto, orcus, inferi, mors:* ab α et ἰδεῖν.

"Αϊδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης.

'Αΐδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *perpetuus:* ab ἀεὶ, *semper.*

'Αΐδιότης, τητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas:* à præc.

'Αΐδίως, adv. *perpetuò.*

'Αΐδνῆς, dat. pl. Ion. f. g. ab 'αΐδνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus:* ex α et εἴδω.

Αἰδοῖ, *reverentiæ,* dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, υ, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ότερος, *maximè venerandus.*

Αἰδοίη, ης, ἡ, *veneranda.* Th. αἰδώς.

Αἰδοῖον, ȣ, τὸ, *inguen,* pl. αἰδοῖα, *pudenda.*

Αἰδοῖος, *venerandus,* αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.

Αἰδομένω, *reveriti,* dual. part. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

"Αϊδος, et 'αΐδȣ, gen. sing. ab ἄϊς et ἀΐδης, ὁ, *Orcus.*

Αἰδȣ̃, *reverere,* imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδȣ̃ς, *reverentiæ,* gen. sing. ab αἰδώς.

'Αΐδρείᾰ et Ion. αἰδρείη· vide in ἄϊδρις.

'Αΐδρείῃσι, dat. pl. Ion. pro 'αΐδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia.* Ab

"Αϊδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *imperitus.* 'αΐδρείᾰ, *imperitia,* dat. 'αΐδρείῃ, Ion. ex α et ἰδρεία.

'Αΐδροδίκης, ȣ, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus.*

Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδώς, dual. αἰδώ. αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere.*

'Αΐδωνῆϊ, dat. sing. ab 'αΐδωνεὺς, έος, ὁ, id. quod ἀΐδης, *Pluto, orcus.*

ΑΙ'ΔΩ'Σ, όος, ὖς, ἡ, *pudor, verecundia:* ab α et εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.
Αἰεὶ, et αἰὲν, Poët. pro 'ἀεὶ, *semper*, adv.
Αἰειγενετά'ων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενετῆσῖ, dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ε, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ et γίνομαι.
Αἰετὸν, *aquilam*, pro 'ἀετὸν: ab ἀετός.
Αἰζήϊος, *juvenilis:* ab αἰζηός.
ΑΙ'ΖΗΟ'Σ, ὖ, ὁ, pro quo et ἀζηὸς, *juvenis*, gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀεὶ ζέων.
Αἴης, gen. sing. αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα.
Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτε, ab Αἰήτης, nomen viri.
Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus, flabilis:* ab ἄω.
Αἴθ', *quæ*, pro αἴτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.
Αἰθά'λη, ης, ἡ, *fuligo, favilla:* est et αἴθαλος, qu. ab αἴθω· est enim ab ustione.
Αἰθάλι'ων, ωνος, *ardens*, epith. cicadæ: ab αἴθω.
Αἰθαλόεις, εντος, *ardens:* acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.
Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἰθός.
Αἴθε, pro εἴθε, Dor. *utinam.*
Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, *comburo, uro, accendo.*
ΑΙ'ΘΗ'Ρ, ἔρος, ἐρί, ὁ, *æther:* ab αἴθω. hinc αἰθέριος, *æthereus:* αἰθεροβατέω, *per æthera vagor:* αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *ætheris speciem referens.* Hinc Angl. WEATHER.
Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.
Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops:* ab αἴθω et ὤψ.
Αἰθίοπισσα, ης, ἡ, id.
Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισῖ, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, *ardeo.*
Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ᾗ ἡ, *calidus, niger:* qu. αἴθων τὴν ὄψιν.
Αἶθος, εος, τὸ, *æstus, ardor:* ab αἴθω.
Αἰθὸς, ἡ, ὸν, *niger:* Poët. pro μέλας· ab eod.
Αἰθέσῃ, dat. sing. ab αἴθεσα, ἡ, *porticus:* ab αἴθω.
ΑΙ''ΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas:* qu. ab αἰθήρ. αἶθρος, ε, ὁ, *pruina.*
Αἰθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus.*
Αἰθρί'α, ας, ἡ, *serenus aër.* Th. αἴθρα.
Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *frigus* vel *serenitatem inducens:* ab αἰθὴρ et γίνομαι. Αἰθρηγενέτης, ε, ὁ, idem.
Αἰθριοκοιτέω, *sub dio dormio:* quod ab αἰθρία et κοίτη.
Αἴθριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *serenus:* ab αἴθρα.
ΑΙ''ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus.*
Αἰθύσσω, *calefacio, moveo:* ex αἴθω.
ΑΙ''ΘΩ, f. σω, perf. κα, *uro, accendo, fulgeo.* αἶθος, εος, τὸ, *ardor;* αἴθων, ωνος, *ardens, flagrans.*
Αἴκ', pro αἴκα, vel αἴκε, Dor. pro εἰμὴν, *siquidem:* et Æol. εἴκε.
ΑΙ'ΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, *blandior:* à κηλῶ vel à κάλλος· assentatori enim *omnia bellè:* hinc Αἴκαλλος, ε, ὁ, *adulator.*
'Αἶ"κη, ῆς, ἡ, *violentus motus:* ab ἀΐσσω.
ΑΙ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo·* αἴκιον, ε, τὸ, idem. qu. ab ἀεικής. Hinc αἰκίζομαι, *pulsor.* αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ὖ, ὁ, *pulsatio.* αἴκισμα, ατος, τὸ, *plaga.*
ΑΙ''ΚΛΟΣ, ε, ὁ, *vespertinus.* αἶκλον, *cœna.* Hesych. αἶκνον, quod ab α et ἰχνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.
'Αἶ"κῶς, *turpitèr*, adv. pro ἀεικῶς.
Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubriter.*
Αἴλερος, ε, ὁ, *felis*, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν ἐράν.
ΑΙ''ΜΑ, et αἷμ', ατος, τὸ, *sanguis, cædes, consanguinitas:* ab αἴθω, per translationem spiritûs.
Αἱμακορί'α, ας, ἡ, *parentatio;* et αἱμακερί'αι *inferiæ:* ex αἷμα et κορέω, *satio:* quasi mortui saturentur sanguine eorum quæ illis immolantur.
Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.
Αἱμασί'α, *sepes quæ spinas habet:* ab αἷμα.
Αἱμάσσω, *cruento:* f. ξω. perf. χα. ab eod. th.
Αἱματεκχυσί'α, ας, ἡ, *sanguinis effusio:* ex αἷμα et ἔκχυσις.
Αἱμάτη, ης, ἡ, *ensis, gladius.*
Αἱματίζω, f. ίσω, *sanguinem elicio:* ab αἷμα.
Αἱματικὸς, ἡ, ὸν, *sanguineus.*
Αἱματοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *sanguinis speciem exhibens.*
Αἱματόεσσαι, *cruentæ:* pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν· ab αἷμα.
Αἱματόω, ῶ, *cruento.* Th. αἷμα.
Αἱματώδης, ε, ὁ ᾗ ἡ, *sanguineus:* ab αἷμα.
Αἱμοβόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *sanguivorus:* ex αἷμα et βορά.
Αἵμονα, pro δαίμονα, qu. δαήμονα, *gnarum*, acc. sing. à δαίω, *disco.*
Αἱμονί'η, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.
Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω, *sanguinem fundo:* ab αἷμα et ῥήγνυμι· hinc αἱμοῤῥαγί'α, ας, ἡ, *sanguinis eruptio.*
Αἱμοῤῥοέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω, perf. ἡμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ες, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur:* ex αἷμα et ῥόος. hinc αἱμοῤῥοῦσα, præs. part. f. g.
Αἶμος, ε, ὁ, *locus arboribus densus, dumus:* ab αἷμα.
Αἱμοφόρυκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *sanguine inquinatus:* ab αἷμα et φορύσσω.
Αἱμυλομήτης, ε, ὁ, *blandiloquus:* ab αἱμύλος et μῆτις.
ΑΙ'ΜΥ'ΛΟΣ, ε, ὁ ᾗ ἡ, *blandus, festivus.* αἱμύλεισῖ, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλί'α, ας, ἡ, *festivitas:* et αἱμύλλω, *decipio.*
Αἱμωδέω, seu αἱμωδιά'ω, *obstupesco:* propriè de dentium stupore; qu. ex αἷμα et ὀδές.
Αἵμων, pro δαίμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *peritus.*
Αἵμων, *cruentus*, ab αἷμα.
Αἰνὰ, *infeliciter*, pro αἰνῶς, Poët.
Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.
Αἰναρέτης, ε, ὁ, *cujus virtus est in malum usum:* ab αἰνὸς et ἀρετή.
Αἰνέας, et Αἰνείας, ε, ὁ, *Æneas*, nom. propr. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείεω· ab
Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, assentior:* f. έσω et ήσω. perf. ᾔνεκα. perf. pass. ᾔνεμαι. a. 1. imperat. act. αἴνεσον. αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἶνος.
Αἴνεσις, εως, ἡ, *laus:* à pr.
Αἰνὴ, ῆς, ἡ, *res gravis:* f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus, honor.*
Αἴνημ', pro αἴνημι, et hoc pro αἰνέω, q. v.
Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Ion. et Poët. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.
Αἰνῇσιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνὸς, *gravis.*
Αἰνήσειας, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.
Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma, obscurus sermo:* ab αἰνίσσομαι.
Αἰνιγματί'ας, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui ænigmaticè et obscurè loquitur.*
Αἰνιγματιστὴς, ὖ, ὁ, *obscurè*, vel *in parabolis, loquens.*
Αἰνιγματωδῶς, adv. *obscurè in sermone.*
'Αινιγμὸς, ὖ, ὁ, idem qu. αἴνιγμα, q. v.
Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, *obscurus, ænigmaticus:* ab αἰνίττομαι.

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι. perf. ἤνιγμαι, *obscurè significo; occulto vel ænigmaticè innuo:* ab αἶνος, *oratio obscura.*

Αἰνόθεν, adv. *à re gravi.* Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, *sævus ac formidabilis leo:* ab αἰνὸς et λέων.

Αἰνόμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infortunatus:* ab αἰνὸς, *gravis*, et μόρος, *fatum.*

Αἰνοπᾰθὲς, *gravia passe*, voc. sing. ab

Αἰνοπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex αἰνὸς et πάσχω.

Αἰνοποιέω, ῶ, *hymnum dico, cano.*

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *gravitèr percutiens:* ab αἰνὸς et πλήττω.

ΑΙ῏ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *apologus, oratio proverbialis*, item *laus:* ab αἰνέω.

ΑΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *gravis, horribilis:* à δεινὸς, comp. αἰνότερος, sup. αἰνότᾰτος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότᾰτε, voc. sing. Angl. HEINOUS.

Αἰνοτόκειᾰ, ᾱς, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ȣ, ἡ, *quæ duritèr peperit:* ex αἰνὸς et τίκτω.

ΑΙ῎ΝΥΜΑΙ, *capio.* αἴνῠτο, Ion. pro ἤνῠτο, 3. sing. imperf.

Αἰνὼν, ἡ, nomen urbis indecl.

Αἰνῶς, *gravitèr*, adv.

ΑΙ῎Ξ, αἰγὸς, ἡ, *capra*, ab ἀΐσσω, vel ab Hebr. עז, *ez*, vel *gez.* hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγόβοσκος, αἰγόκερως.

῎Αϊξ, ἄϊκος, ἡ, *motus violentus, impetus, fluctus:* ab ἀΐσσω.

Ἀΐξᾱς, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

Αἰξὶν, dat. pl. ab αἴξ, *capra.*

Ἀΐοισᾰ, Dor. pro ἀΐȣσᾰ, *audiens:* ab ἀΐω.

Αἰολητὶς, ίδος, ἡ, Poët. pro Αἰολὶς.

Αἰολίδᾰ, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolia*, nomen regionis.

Αἰολίδης, ȣ, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλειν, inf. act. ab αἰόλλω.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab

Αἰόλλω, *vario*, f. λῶ. perf. κᾰ. Th. αἰόλος· hinc et αἰολλέω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ȣ, ὁ, *qui velocia tonitrua excitat.* Jovis epith. ab αἰόλος et βροντή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, *vario thorace indutus:* à θώραξ.

Αἰολόμητις, *variis consiliis:* et αἰολομήτης, ȣ, ὁ, Dor. αἰολομήτᾱς, ᾱ, ὁ, *sapiens, prudens:* ab αἰόλος et μῆτις.

Αἰολομίτρης, ȣ, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet:* à μίτρα.

Αἰολόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *varios seu veloces equos habens:* ab αἰόλος et πῶλος.

ʼΑΙΟ'ΛΟΣ, η, ον, *varius, velox:* ab ἄελλα· inde αἰόλλω.

Αἴολος, ȣ, ὁ, *Æolus*, Rex ventorum.

Αἰολοχαίτης, ȣ, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας· à χαίτη.

῎Αϊον, Ion. pro ἤϊον, imperf. ind. act. ab ἀΐω.

ΑΙ'ΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aspergo, perfundo:* inde

Αἰόνησις, *perfusio.*

Αἰορπάτα, vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidæ.*

Αἰπεῖᾰν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta:* ab αἰπύς.

῞Αιπερ, Dor. pro ἧπερ, *ubi.*

Αἰπόλιον, ȣ, τὸ, *grex caprarum:* ab αἰπόλος, ȣ, ὁ, *caprarius.* περὶ τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere*, αἰπολικὸν, *caprario dignum.* Th. πολέω et αἴξ.

Αἶπος, εος, τὸ, *altitudo, locus excelsus; mons.*

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod

ΑΙΠΥ'Σ, έος, f. αἰπεῖᾰ, n. αἰπὺ, *altus, a, um:* acc. αἰπύν.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπὺς, vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

ΑΙ῏ΡΑ, ᾱς, ἡ, *malleus, securis, lolium:* ab αἴρω· vel à ῥαίω, per Metath. undè et ῥαιστήρ. Inde αἰρικὸς, et αἴρινος, ȣ, ὁ, *loliaceus.*

Αἴρᾱς, *tollens*, pro ἀείρᾱς, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἴρεε, Ion. pro αἵρει, et hoc pro ᾕρει, *capiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω.

Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, inde ᾑρέθην.

Αἱρέθη, *captus est*, a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἴρεο, *tolle*, præs. imp. Ion. pro αἴρȣ, ab αἴρω.

Αἱρεσίμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis:* ab αἱρέω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio, secta:* indè αἱρετικὸς, ȣ, ὁ, *hereticus:* qu. ab αἱρέω.

Αἱρετέος, *eligendus*, verbale ab αἱρετὸς, *qui capit:* quod ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *habitabit*, Gen. xxx. 20. Att. pro αἱρετίσει, 3. s. f. 1. ab αἱρετίζω.

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω, perf. κᾰ. ab αἱρέω.

Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, *electrix.*

Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, *eligendus, optabilis.* Th. αἱρέω.

Αἱρετώτερον, *optabilius*, compar. ab αἱρετός.

ΑΙ'ΡΕ'Ω, *capio, eligo:* f. ήσω. perf. ᾕρηκᾰ. f. 2. ἑλῶ. præs. pass. αἱρέομαι. perf. pass. ᾕρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, *ceperit*, 3. præs. sub. αἱρήκει, *ceperat*, pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. sing. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον, a. 2. αἱρȣ́μεθᾰ, 1. pl. pass. αἱρȣ͂νται, 3. pl. præs. pass. αἱρȣ́μενος, η, ον, præs. part.

῎Αϊρος, ȣ, ὁ, *infelix.*

ΑΙ῎ΡΩ, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo*, f. ἀρῶ. perf. ἦρκᾰ. a. 1. ἦρᾰ. 2. pl. ἤρᾰτε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. ἄρᾱς, αντος, part. ἦρμαι, perf. pass. ἤρθην, a. 1. ἀρθήτω, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἷς, *quibus*, dat. pl. ab ἥ, *quæ.*

Αις, αισᾰ, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψᾱς, τύψᾱσᾰ, dicunt τύψαις, τύψαισᾰ, et sic in aliis.

ΑΙ῏ΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parca:* (indè αἴσιος, et αἴσιμος,) qu. ἀεὶ ȣ͂σα, vel ἀεὶ ἴση. vel à δαίω, *divido.* Item *officium.*

ΑΙ'ΣΑ'ΚΩΝ, ὁ, accipitris species.

Ἀισεῦμαι, Dor. pro ᾀσȣ͂μαι, et hoc pro ᾄσομαι, f. 1. m. verbi ᾄδω, *cano.*

Αἴσηπος, nomen fluvii.

ΑΙ'ΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio:* f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται, opt. αἴσθοιντο· part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis.*

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus.* αἰσθητήριον, ȣ, τὸ, *sentiendi instrumentum.* Metaph. *facultas sentiendi*, ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, *sensu præditus, sensibilis.*

Αἰσθητικῶς, *sensibilitèr, ut sentias:* à præced. αἰσθητικῶς ἔχειν, *sibi conscium esse.*

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, *sensibilis, qui sensu percipi potest;* à perf. pass. verbi αἰσθάνομαι.

Ἀΐσθω, pro ἀΐω, *audio:* item pro ἀποπνέω, *exspiro.*

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἴσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fatalis:* ab αἶσα.

ΑΙ'ΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *insumo, impendo.*

Αἴσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *faustus*: ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ȣ, ὁ, *filius Æsonis*.

Αἴσονται, *canent*: f. 1. m. ab αἴδω, pro ἀείδω.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἀΐσσω.

ἈΙ´ΣΣΩ, f. ξω, perf. κᾰ. *irruo, prosilio, cum impetu feror*: hinc ἀΐξᾱσᾰ, a. 1. part. f. g.

Ἄϊστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus*: ex α et ἵστημι. hinc ἀϊστόω, *deleo*: ἀϊστώθησᾰν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt*.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, *adolescens valdè robustus*: ex α epitat. et σύω, *ruo*. Alii pro *decens, moderatus*, ab αἶσα, *officium*: alii ab ἀΐσσω derivari malunt. Eustath. in Il. ω. 347.

ΑἼΣΥΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iniquus, nefarius*: ab ἄσαι undè et ἀήσυλος, hoc per Epenthesin τȣ η, illud τȣ ι.

ΑἸΣΥΜΝΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, *rego*.

Αἰσυμνήτης, ȣ, ὁ, vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, *certaminis præses et curator*; à pr.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχίνης, ȣ, ὁ, *Æschines*, orator Græcus.

ΑἼΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo, probrum*.

Αἰσχροκέρδειᾰ, ᾱς, ἡ, *turpis quæstûs lucrum*: ex αἰσχρὸς et κέρδος, *lucrum*.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, *turpiter lucrum facio*: ex iisdem.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *deditus turpi lucro*: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς et κέρδος.

Αἰσχρολογίᾰ, ᾱς, ἡ, *turpiloquium*: ab αἰσχρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *turpiloquus*: ex αἰσχρὸς et λόγος.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, *turpia facio*: ex αἰσχρὸς et ποιέω, *facio*.

Αἰσχροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui turpia facit*: ex iisdem.

Αἰσχρὸς, ᾱ, ὸν, *turpis, e*, dat. pl. Ion. αἰσχροῖσῐ. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότᾰτος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscœnitas*. αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscœnitas*. ab αἶσχος.

Αἰσχρῶς, adv. *fœdè, turpitèr*.

Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet*. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor*. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθῆμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, *verecundus*: ab αἰσχύνη.

Αἰσχυντὸς, ἡ, ὸν, *pudendus*: ab

Αἰσχύνω, *pudefacio, contemno*: f. νῶ. perf. ᾔσχυγκᾰ. perf. pass. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην. f. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ȣ, ὁ, *Æsopus* fabulator: Hinc Αἰσώπειος, *Æsopicus*.

Ἀΐτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, vel καὶ, *sive, vel*.

Αἴτει, 2. sing. præs. imp. act. ab αἰτέω; αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem*.

Αἰτεῦ, Dor. et Æol. pro αἰτȣ̃· hoc verò Att. pro αἴτει, *pete*. Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑἸΤΕ΄Ω, ῶ, *peto, postulo*: f. ήσω. perf. ᾔτηκᾰ· a. 1. ᾔτησᾰ· imperf. pass. ᾐτεόμην, ȣ́μην, έȣ, ȣ̃, έετο, εῖτο, perf. pass. ᾔτημαι. Hinc αἴτημᾰ, et αἴτησις, εως, ἡ, *petitio*: f. 1. pass. αἰτηθήσομαι.

Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτήσητε, 2. pl. a. 1. sub. ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ȣ, ὁ, *socius, qui amatur libidinosè*; ab ἄω.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. act. αἰτήσᾱσᾰ, part. f. g. ab αἰτέω.

Αἰτητὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *petendus*; ab αἰτέω.

ΑἸΤΙ΄Α, ᾱς, Ion. αἰτίη, ης, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen*. quidam ab ἄτη ducunt.

Αἰτίᾱμᾰ, ᾰτος, τὸ, *criminatio, crimen*: ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo, acceptum fero*: f. άσομαι. præs. inf. αἰτιᾶσθαι. perf. ᾐτίαμαι.

Αἰτιᾱτέον, *accusandum est*: ab αἰτιάομαι.

Αἰτιᾱτικὸς, ȣ̃, ὁ, *criminatorius*.

Αἰτίζω, f. ίσω, id. ac αἰτέω.

Αἰτιολογίᾰ, ᾱς, ἡ, *causæ redditio*. Th. λέγω.

Αἴτιον, ȣ, τὸ, *noxa, causa*.

Αἴτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auctor*: ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῷντο, *culparent*: 3. pl. præs. opt. pass. Sed αἰτιόωντο Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *causalis*. αἰτιῶδες, n. g.

Αἰτιώτᾰτος, *auctor præcipuus*, sup. ab αἴτιος.

Αἴτνη, ἡ, mons Siciliæ.

Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμι, opt. v. αἰτέω, *peto*.

Αἶτος, Dor. pro τέμενος, q. v.

Αἰτωλὸς, ȣ̃, ὁ, *Ætolus*. Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσῐν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, ȣ, ὁ, *Ætolus*, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. αἰτώμεθᾰ, 1. pl. præs. sub. pass. ab αἰτέω.

Αἴφνης, adv. *subitò, repentè*: ex ἄφνω. per Sync. pro ἀφᾰνῶς, per Apoc. τȣ̃ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *repentinus*: hinc αἰφνιδίως, adv. *repentè*: ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, *adigi*: a. 1. inf. pass. ab ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, *pugno, vibro*: ab αἰχμή.

Αἰχμᾰ́λωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *captivus*; et αἰχμᾰλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva*: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω.

Αἰχμᾰλωσίᾰ, ᾱς, ἡ, *captivitas*: ex αἰχμὴ, *bellum*, et ἅλωσις, *captura*.

Αἰχμᾰλωτεύω, *captivum duco*, f. εύσω. perf. ᾐχμᾰλώτευκᾰ, ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμᾰλωτίζω, *captivum abduco*: f. ίσω. perf. ικᾰ. perf. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμᾰλωτισθήσομαι. ab αἰχμαλωτίς.

Αἰχμᾰλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva*: ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

Αἰχμᾱτᾶς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητής· et αἰχμητᾱ́ο, gen. Dor. Bœot. et Æol. pro αἰχμητȣ̃.

ΑἸΧΜΗ΄, ῆς, ἡ, *cuspis*: αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἀΐσσω.

Αἰχμητᾶ, voc. sing. αἰχμητᾱ́ων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ȣ̃, ὁ, *bellator*. acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, *miles hastatus*: ab αἰχμὴ et φέρω.

ΑἾΨΑ et αἶψ', adv. *statim, celeritèr*.

Αἰψηροκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celeritèr viam conficiens*. Epitheton Boreæ: ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, (quod ab αἶψα) et κέλευθος.

Αἰψηρὸς, pro quo etiam dicitur λαιψηρὸς, *celer, citus, velox*. Th. αἶψα.

Ἀΐω, *audio*, Poët. qu. ab ἀΐω, *sono*: præs. part. ἀΐων.

ΑἸΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, sæculum*; qu. ἀεὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita*. Hinc αἰώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *æternus*. αἰωνίζω, *æternum reddo*.

Ἀΐων, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, *littus*: qu. à perf. med. ἤϊα, verbi εἶμι, *eo*.

Αἰώρᾱ, ᾱς, ἡ, *exaltatio, oscillum*: ab αἴρω, per Pleonasm. τȣ̃ ω.

ΑΓΩΡΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, *sursum tollo.*

'Ἀκᾶ, adv. Poët. pro 'ἀκῆ, vel 'ἀκὴν, *tacitè.*

'Ἀκάδημε, voc. ab 'Ἀκάδημος, ου, *Academus*, nom. propr. Hinc

'Ἀκαδήμεια, seu 'Ἀκαδημία, ας, ἡ, *Academia*, Schola publica Athenis.

'Ἀκάζω, *acuo:* f. σω, perf. pass. ἤκασμαι ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

'Ἀκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non ustus.* ex α et καίω, *uro.*

'Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, *immundities, impuritas.* 'ἀκάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impurus.* 'ἀκαθάρτης, per Sync. pro 'ἀκαθαρότης, ητος, *impuritas:* et α et καθαίρω.

'Ἀκάθεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non potest contineri:* ex α et κατέχω.

"Ἄκαινα, ας, ἡ, *stimulus:* ab ἀκή.

"Ἄκαιρα, *intempestivè:* adv. ab ἄκαιρος, ου, ὁ, quod ex α et καιρός.

'Ἀκαιρέομαι, *opportunitate, temporis destituor:* imperf. ἠκαιρεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο, f. ήσομαι, perf. pass. ἠκαίρημαι ab ἄκαιρος.

'Ἀκαιρία, ας, ἡ, *intempestivitas*, ab eodem.

'Ἀκαίριος, ου, ὁ, *momentaneus, brevi durans.*

"Ἄκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus, non opportunus;* ex α et καιρὸς, *tempus.*

'Ἀκαίρως, adv. *intempestivè.*

'ΑΚΑΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, semen fruticis ex Ægypto.

'Ἀκάκητα, voc. ab 'ἀκακήτης, ου, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus:* ab α et κακός.

'Ἀκακία, ίας, ἡ, *innocentia, simplicitas:* item genus arboris. Ab eodem th.

"Ἄκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innocens.* Th. κακός.

'Ἀκαλαρρείταο, gen. Æol. ab 'ἀκαλαρρείτης, ου, ὁ, *quietè fluens:* ab ἀκαλὸς et ῥέω.

'ἈΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, *urtica:* Chald. חלק.

'Ἀκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *invenustus.* Th. καλός.

'Ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, *quietus:* ab ἧκα, *quietè.*

'Ἀκάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *apertus, retectus;* ex α et καλύπτω.

'Ἀκαλῶς, adv. *quietè*, ab ἀκαλός.

'Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefessus:* ex α et κάμνω.

'Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro 'ἀκαμαντολογχῶν, ab 'ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, *indefatigabilis hastâ:* quod ab ἀκάμας et λόγχη.

'Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, *indefatigabilis pugnator:* ab ἀκάμας et μάχομαι.

'Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefessos:* ex ἀκάμας et πούς.

'Ἀκάμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *indefessus, indefatigabilis.*

'Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

'Ἀκαμάτησι, dat. pl. Ion. f. g. 'ἀκαμάτοιο, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indefessus:* ex α et κάμνω.

'Ἀκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et "Ἄκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis:* ex α et κάμπτω.

"ἌΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *spina:* forsan ab ἀκὴ et ἀνθέω. Hinc 'ἀκάνθινος, η, ον, *spineus, a, um*, 'ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis.* 'ἀκανθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *spinosus.* 'ἀκανθόω, et 'ἀκανθίζω, *spinosum reddo.*

"Ἄκανθος, ου, ἡ, *acanthus*, arbor quædam.

"Ἄκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, frutex spinosus et aculeatus.

"Ἄκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine fumo.* Th. καπνός.

'Ἀκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vecors:* ab α et καρδία.

'Ἀκαρὲς, *momentum*, ex

'Ἀκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insecabilis, exiguus, momentarius:* ex α et κείρω, *seco.*

"Ἄκαρι, minutissimum animalculum.

'Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, *pauxillus, brevis, exiguus:* ab ἀκαρής.

"ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

"Ἄκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sterilis:* ex α et καρπός.

'Ἀκάρπως, *steriliter:* à præced.

'Ἀκάση, ης, ἡ, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

"Ἄκαστος, ου, ὁ, *Acastus*, nom. propr.

'Ἀκαταβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui dejici non potest, invincibilis:* ex α et καταβάλλω, *dejicio.*

'Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui damnari nequit:* ex α et καταγινώσκω.

'Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non velatus:* ex α, κατὰ, et καλύπτω.

'Ἀκατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui, indictâ causâ, pœna infligitur:* ex α et κατάκριτος.

'Ἀκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui in fine nihil deest.* Th. λήγω.

'Ἀκατάλλακτος, *sine reconciliatione:* ex α, κατὰ, et ἀλλάσσω, *placo.*

'Ἀκατάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indissolubilis:* ex α, κατὰ, et λύω.

'Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexpugnabilis, invictus:* ex α et καταμάχομαι.

'Ἀκαταμήτρητος, *immensurabilis;* ex α, κατὰ, et μετρέω.

'Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cessare nescius, qui nequit cohiberi:* ex α et καταπαύω.

'Ἀκαταπλήκτως, adv. *intrepidè.*

'Ἀκατάποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non potest devorari, deglutiri:* ex α et καταπίνω.

'Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non obsignatus:* 'ἀκατασήμαντον, *quod nullis signis probari potest:* ex α et κατασημαίνω.

'Ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu:* ex α et κατασκευάζω.

'Ἀκαταστασία, ας, ἡ, *seditio.* 'Ἀκατάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconstans:* ab α et καθίστημι.

'Ἀκατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui coerceri nequit:* ex α et κατάσχετος.

'Ἀκατάψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non ementitus:* ex α, κατὰ, et ψεύδω.

'Ἀκατέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incompositus, rudis.*

'Ἀκατηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine accusatione.*

"ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *genus navigii actuarii:* qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Est et genus poculi: hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

"Ἄκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inustus:* ex α et καίω.

'Ἀκαχείατο, Ion. et Poët. 'ἀκαχείατο, pro 'ἀκάχηντο, *tristati erant:* plusq. perf. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω, vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

'Ἀκαχέω, 'Ἀκάχημι, et 'Ἀκαχίζω, *tristitiâ afficio:* ab ἄχος.

'Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens*, præs. part. ab ἀκάχημαι.

'Ἀκαχμένος, *acutus*, part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, et ex dialecto ἀκάζομαι. perf. ἤκαγμαι, unde ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento et Sync. factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

'Ἀκάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, *dolore afficio;* part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

'Ἀκέαστος, *qui frangi vel dissolvi nequit:* ex α et κεάζομαι, *findor.* Th. κέω, *findo.*

'Ἀκειόμενος, Ion. et Poët. pro 'ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

'Ἀκειροκόμας, α, ὁ, Dor. pro 'ἀκει-

ρεκόμης, ȣ, ὁ, idem quod *ἀκιρσεκόμης*.
'Ακελδαμὰ, *ager sanguinis.*
'Ακέλυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nullo cortice tectus.*
'Ακέντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indomitus.* Th. κεντέω.
'ΑΚΕ'ΟΜΑΙ, *medeor:* ἀκέοντο, 3. pl. imp. f. ἔσομαι, et ἤσομαι.
'Ακέραιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innocens, simplex:* q. d. cornibus non feriens. ex α et κέρας.
'Ακέρατος, ȣ, ὁ, *cornibus vacans.* ab α priv. et κέρας.
'Ακέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, *damnum.* Th. κέρδος.
'Ακερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *minùs lucrosus:* ex α et κέρδος, *lucrum.*
'Ακερσεκόμης, ȣ, Dor. 'ἀκερσεκόμας, ᾱ, ὁ, *intonsus:* ex α, κείρω, et κόμη.
'Ακέσασθαι, *mederi,* a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.
'Ακέσιμος, 'Ακέσμιος, et 'Ακέσιος, *medicabilis, sanabilis.*
''Ακεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro 'ἄκεσις, εως, ἡ, *remedium.* Th. ἀκέομαι.
'Ακεσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.
'Ακέσσεται, *medicabitur,* f. 1. Poët. pro 'ἀκέσεται· ab ἀκέομαι.
'Ακεστὴς, ȣ̃, ὁ, *medicus.*
'Ακεστορία, ας, ἡ, *medicina.*
'Ακεστὸς, ἡ, ὸν, *sanabilis:* ab ἀκέομαι.
'Ακέστρα, ας, ἡ, *acus.*
'Ακεύμενος, Æol. et Dor. pro 'ἀκȣόμενος, *audiens,* præs. part. pass. verbi ἀκȣ́ω.
'Ακέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *capite carens, mutilus:* Th. κεφαλή.
'Ακέων, *tacitè:* adv. ab ἀκήν.
'ΑΚΗ', ῆς, ἡ, *ACIES, cuspis:* hinc 'ἀκάζω.
'Ακήδεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inhumatus, insepultus:* ab α et κῆδος, *exequiæ.* Est et *indefletus,* à κῆδος, *mœror;* et *incuratus,* à κῆδος, *cura.* Potest etiam esse superl. τȣ̃ ἀκηδής.
'Ακηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens:* acc. 'ἀκηδέα· ab α et κῆδος.
'Ακηδία, ίας, ἡ, *tædium, pigritia, tristitia, mœror, incuria:* ab α et κῆδος. Hinc
'Ακηδιάζω, f. σω, perf. κα· *tædio afficior, angor, mœrore conficior, pigresco.*
'Ακήκοα, perf. m. Att. pro ἤκοα· sic 'ἀκηκόεσαν, plusq. perf. pro ἠκόεισαν, seu 'ἀκηκόεισαν, *audiverant.* 'ἀκηκοέναι, inf. 'ἀκηκοότες, part. pl. num. ab ἀκȣ́ω, q. v.
'Ακηλήτοις, dat. pl. ab 'ἀκήλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis:* ex α et κηλέω.

'Ακηλίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immaculatus:* ex α et κηλιδόω. Th. κηλίς.
''Ακημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.
'Ακὴν, q. d. 'ἀχανῶς, *tacitè:* ab α et χαίνω.
'Ακηράσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod
'Ακήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *purus, incorruptus:* ab α et κεράω, vel ab α, κῆρ, *cor,* et ἄτη, vel à κὴρ, *fatum.*
'Ακήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exanimis, cor non habens, immortalis:* ab α et κῆρ, *cor;* sed 'ἀκήριος, ab α priv. et κὴρ, mors, *immortalis:* usurpatur item activè, *non lethifer.*
'Ακηρυκτεὶ, adv. *citra caduceatorem:* ab
'Ακήρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *per caduceatorem non denunciatus:* à κηρύσσω.
'Ακηχέατο, pl. perf. pass. Ion. pro 'ἀκήχηντο, Atticâ reduplic. ab ἀχέομαι, *tristitiâ afficior:* vel ut alii volunt, est imperf. Ion. verbi 'ἀκάχημαι·
'Ακηχέδαται, seu 'ἀκηχέαται, pro 'ἀκήχηνται, *dolore affecti sunt,* 3. pl. perf. ab 'ἀκαχέω, vel 'ἀκάχημι, *tristitiâ afficio.* Th. ἄκος.
'Ακήχεμαι, vel 'ἀκάχημαι, *tristor:* præs. indic. hinc 'ἀκηχεμένη, *dolens.* Th. ἄκος.
'Ακίβδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus, sincerus:* ex α et κίβδηλος.
'Ακιβδήλως, *sincerè:* à præced.
''Ακιδνος, η, ον, *infirmus, qui vix se movere potest:* comp. ἀκιδνότερος· ab α et κινέω.
'Ακιδωτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *cuspidatus:* ab ἀκίς.
''Ακικυς, εια, υ, *impotens, imbecilis.*
'ΑΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ȣ, ὁ, *gladius Persicus:* ab ἀκή.
'Ακίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *liber, extra periculum:* ex α et κίνδυνος.
'Ακινδύνως, adv. *tutò.*
'Ακινησία, ας, ἡ, *immobilitas, quies.*
'Ακινήτα, ας, ἁ, Poet. et Dor. pro 'ἀκινήτη. Pro quo sæpiùs legas
'Ακίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immobilis.* 'Ακινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α et κινέω.
''ΑΚΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, *acinus:* herbæ genus.
''Ακιος, *incorruptus, vermibus non corrosus.* Th. κίς.
'Ακιρὸς, ᾱ', ὸν, idem ac ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *debilis:* ex α intens. et κὶς, et ῥέω· quæ enim a vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quòd *antiquatum* ac *infirmum.*

'Ακὶς, ίδος, ἡ, *ACIES;* ut ἀκή· hinc *SAGITTA.*
'Ακίχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quem non possumus assequi.* 'ἀκίχητα, adv. pro 'ἀκιχήτως· ab α et κίχημι.
'Ακιώτατοι, *firmissimæ:* pl. superl. ab ἄκιος, *incorruptus:* q. v.
'ΑΚΚΩ', οῦς, ἡ, *Acco:* mulier quædam notæ stultitiæ. Hinc ἀκκίζομαι, *simulatè recuso.* ἀκκισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ficta recusatio.*
'Ακλάρωτος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro 'ἀκλήρωτος, *exsors:* ex α et κλῆρος.
''Ακλαυστος, vel ''Ακλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indeploratus:* ab α et κλαίω.
'Ακλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et 'Ακλειὴς, *inglorius.* Unde
'Ακλειῶς, adv. Poët. *sine gloriâ, ingloriè:* ex ά et κλέος.
'Ακλεῶς, Ion. et Poët. pro ἀδόξως, *ingloriè:* ex α et κλέος.
'Ακληρέω, ῶ, f. ήσω, perf. κα, *sum exsors, non sum particeps:* ex α et κλῆρος.
'Ακληρὴς, έος, et ''Ακληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exsors:* item *pauper, egenus.*
''Ακλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non vocatus:* ex α et κλητός.
'Ακλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non vacillans:* ex α et κλίνω.
'Ακμάζω, *floreo, maturesco:* f. άσω, perf. ἤκμακα. Th. ἀκμή.
'Ακμαῖος, α, ον, *florens ætate.*
'Ακμὰν, Dor. pro ἀκμὴν, q. v.
'Ακμαστὴς, ȣ, ὁ, *vigens ætate et viribus:* ab ἀκμάζω.
'ΑΚΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis:* ab ἀκή.
'Ακμὴν, *adhuc, etiamnum:* ex ἀκμή.
'Ακμηνὸς, ἡ, ὸν, *adultus:* ab eod.
''ΑΚΜΗΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *jejunus, qui non gustavit, qui non bibit, siccus.*
'Ακμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *non fatigatus, integer:* ab α et κάμνω.
'Ακμόθετον, ȣ, τὸ, *lignum cui incus imponitur:* per Sync. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων et τίθημι.
''Ακμονας, acc. pl. ab ἄκμων.
'Ακμονίδας, ᾱ, ὁ, Dor. pro 'Ακμονίδης, ȣ, ὁ, *Acmonis filius.*
''Ακμων, ονος, ὁ, *incus:* ex α et κάμνω, quòd nullis ictibus fatigetur. q. ἀκάμων.
''Ακναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inflexibilis:* Poët. pro ἄγναμπτος. ex α et κνάμπτω.
''Ακνηστις, εως, ἡ, *spina dorsi.* Th. κνάω.
'Ακοὴ, ῆς, ἡ, et Dor. 'ἀκοὰ, ᾶς, ἁ,

auditus, fama, sermo: q. à perf. med. verbi ἀκούω.

Ἀκόην, a. 2. pass. Ion. v. ἀκούω.

Ἀκοήσομαι, *audiar:* f. 2. pass. verbi ἀκούω.

Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insomnis:* ex α et κοιμάω.

Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, *incommunicabile:* ab α et κοινωνέω.

Ἀκοίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *maritus,* et Dor. ἀκοίτας· in acc. ἀκοίτην, *maritum.*

Ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita:* ex α pro ἅμα, et κοίτη.

Ἀκολασία, *incontinentia.* Th. κολάζω.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non punitur:* ex α et κολάζω.

Ἄκολος, ου, ὁ, *frustum panis:* ex α priv. et κόλον.

Ἀκολουθέω, ῶ, *sequor,* imperf. ἠκολούθεον, ουν, f. ήσω, perf. ἠκολούθηκα, ἀκολουθοῦσαι, præs. part. act. pl. num. f. g.: ab

ἈΚΟΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *pedissequus, comes, acoluthus:* ab α pro ὁμοῦ, et κέλευθος. Hinc ἀκολουθητικὸς, *sequax;* ἀκολουθία, ας, ἡ, *secutio.*

Ἀκολούθως, adv. *consequentèr.*

Ἀκόλυμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *natandi inscius:* ex α et κολυμβάω.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, *incuria:* ab α et κομίζω.

Ἀκονᾷν, præs. inf. ab ἀκονάω, *exacuo:* Th. ἀκή.

ἈΚΟΝΗ, ης, ἡ, *cos:* quasi ab ἀκή, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. A HONE.

Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. *facilè, sine labore.*

Ἀκόνιτον, ου, τὸ, *aconitum.*

Ἀκόνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulveris expers:* ex α priv. et κόνις, *pulvis.*

Ἄκοντα, acc. ab ἄκων, *invitum, retractantem.*

Ἄκοντε, *inviti,* dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων· ex α et ἑκὼν, *spontaneus.*

Ἀκοντὶ, adv. *invitò.*

Ἀκοντίας, ου, ὁ, *jaculus,* serpentis genus: ab ἀκόντιον.

Ἀκοντίζω, *jaculor:* f. ίσω, perf. ικα, a. 1. ἠκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, q. v.

Ἀκόντιον, ίου, τὸ, *jaculum, telum:* ab ἄκων.

Ἀκόντιος, ου, ὁ, *Acontius,* propr. nom.

Ἀκόντισις, εως, ἡ, *jaculatio:* ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντιστὴς, ου, ὁ, *jaculator,* Dor. ἀκοντιστάς.

Ἀκοντιστικώτατοι, pl. superl. ab ἀκοντιστικὸς, ου, ὁ, *jaculandi peritus.*

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars:* ab ἄκων.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lassitudinis et laboris vacuus:* undè

Ἀκοπιάστως, adv. *sine labore et fatigatione.*

Ἄκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus:* ab α et κόπος.

Ἀκόπως, adv. *sine labore.*

Ἀκόρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insatiabilis:* ex α et κορέω, *satio.*

Ἀκορέστως, adv. *insatiabilitèr.*

Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος.

ἌΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum;* herba quædam.

Ἄκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἄκος, εος, τὸ, *medela:* ab ἀκέομαι.

Ἀκόσμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inornatus:* ex α et κοσμέω.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, *immundities, status rerum perturbatus:*

Ἄκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus,* vel *inornatus:* item

Ἀκόσμως, *turpitèr,* adv. Ex α et κόσμος.

Ἀκοστέω, ῶ, f. ήσω, *abundo esu hordei; pascor hordeo;* à seq.

ἈΚΟΣΤΗ, ῆς, ἡ, *hordeum, cibus quilibet.*

Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω.

Ἀκουέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀκούειν.

Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή.

Ἀκουόντεσσιν, dat. pl. part. Ion. et Poët. pro ἀκούουσι ab ἀκούω.

Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι· 3. pl. præs. indic. ab ἀκούω.

Ἄκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intonsus.* Th. κείρω.

Ἀκοῦς· vide ἄκων.

Ἀκούσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν. ἄκουσα pro ἤκουσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκουκα pro ἤκουκα. Ἀκούσασα, a. 1. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. sing. m. g. ἀκούσαντες, nom. pl. ἀκούσαις, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. act. ἀκούσεαι, Ion. pro ἀκούσῃ, 2. sing. f. m. ab ἀκούω.

Ἀκουσιάζω, *cogo,* f. σω, perf. κα.

Ἀκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non voluntarius:* ex α et ἑκών.

Ἀκουσίως, adv. *inconsultò, invitò.*

Ἄκουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio.* ἀκουστὸς, οῦ, ὁ, *audibilis,* ἀκουστέον, verbale. ab ἀκούω.

Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor.*

Ἀκουστικὸς, ου, ὁ, *auditor, obtemperans.*

Ἀκουτιεῖς, *audire facies:* f. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.

ἈΚΟΥΩ, *audio, obedio, intelligo:* imperf. ἤκουον, ες, ε· f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται· perf. act. ἤκουκα· pass. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι. perf. m. Att. ἀκήκοα.

Ἀκοῶ, f. 2. undè a. 2. ἤκοον· hinc ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor.*

Ἄκρα, ας, ἡ, *summitas, extremitas, littus:* et pro *præmio:* ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus, irritus:* ex α et κραίνω.

Ἄκραντος, idem.

Ἀκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *flans in superficie:* ab ἄκρος et ἄημι.

Ἀκραῖος, ου, ὁ, *summus, extremus:* ab ἄκρος.

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *purus:* qu. ἀκεραιοφανής. item *alacer.*

Ἄκρας· vid. Ἄκρος.

Ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies:* sed ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperantia.*

Ἀκρατεύομαι, f. εύσομαι, *intemperanter vivo:* ab ἀκρατής.

Ἀκρατευτικὸς, ή, όν, *ad intemperantiam proclivis:* à præced.

Ἀκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *intemperans:* ab α et κράτος.

Ἀκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui contineri et cohiberi nequit:* ex α et κρατέω.

Ἀκρατίζω, *merum bibo; jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis:* hinc

Ἀκράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sumpsit jentaculum.*

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum.*

Ἄκρατον, ου, τὸ, *merum non dilutum:* ex α et κεράννυμι.

Ἄκρατος, et Ionicè Ἄκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *merus, validus, perspicuus:* ex α et κεράννυμι.

Ἀκράχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valdè proclivis:* ab ἄκρος et χολή.

ἈΚΡΕΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum:* ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν.

Ἀκρέσπερον, Poët. adv. *extremo vespere:* ab ἄκρος et ἑσπέρος.

Ἄκρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa.*

Ἄκρηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valde juvenis:* ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, *qui est summâ pubertate.*

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio:* hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator:* ab ἄκρητος et πόσις.

Ἄκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non mixtus:* ab α et κεράννυμι.

Ἀκριβάζω, f. σω, perf. ακα,

probo, diligentèr indago. ἠκρῐβάσθη, *probatus est*, 3. sing. a. 1. pass. Hinc ᾿Ακρῐβασμὸς, ȣ, ὁ, *accuratio.*

᾿Ακρῐ́βειᾰ, ας, ἡ, *accurata diligentia:* ab ἀκριβής.

᾿Ακριβὶς, ιος, τὸ, n. g. ab ἀκριβής.

᾿ΑΚΡῙΒΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *exquisitus, accuratus;* compar. ᾿ακρῐβέστερος. superl. [illegible], παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆναι.

᾿Ακρῐβοδῐ́καιον, τὸ, *summum jus:* ab ἀκριβὴς et δίκη.

᾿Ακρῐβολογέομαι, *accuratè recenseo:* præs. inf. ᾿ακρῐβολογεῖσθαι ab ἀκριβὴς et λέγω.

᾿Ακρῐβόω, ῶ, *exquiro:* f. ώσω. perf. ἠκρῐ́βωκᾰ. Th. ἀκριβής.

᾿Ακρῐβῶς, adv. *exquisitè:* ab ἀκριβής.

᾿Ακρῐδοθήρᾱ, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas:* dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν.

᾿ΑΚΡΙ´Σ, ῐ́δος, ἡ, *locusta.* Sed ῞ακρις, ιος, ἡ, *summitas montis:* ab ἄκρος.

᾿Ακρῐτόμῡθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui loquitur inconsideratè:* ab ἄκριτος et μῦθος.

᾿Ακρῐτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indiscretus, confusus, anceps, qui causam non dixit:* ex α et κρίνω.

᾿Ακρῐτόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *frondes habens indiscretas, frondosus:* ab ἄκριτος et φύλλον.

᾿Ακρῐ́τως, adv. *indictâ causâ, citra judicium.*

᾿Ακρόᾱμᾰ, ατος, τὸ, *acroama, quod auditur:* à perf. pass. verbi ἀκροάομαι.

᾿ΑΚΡΟΑ´ΟΜΑΙ, f. ά´σομαι, *audio, pareo:* perf. pass. ἠκρόᾱμαι. part. ᾿ακροαόμενος, ᾿ακροώμενος.

᾿Ακροᾱ́σει, dat. sing. ab

᾿Ακρόᾱσῐς, εως, ἡ, *auditio, auditus.*

᾿Ακροᾱτήρῐον, ȣ, τὸ, *auditorium:* ab ἀκροάομαι.

᾿Ακροᾱτὴς, ȣ̃, ὁ, *auditor:* ab eod.

᾿Ακροβολίζεσθαι ἔπεσι, Ion. *velitari verbis:* ab ἄκρος et βάλλω.

᾿Ακροβολίζω, et ίζομαι, *jaculor, velitor.*

᾿Ακροβολισμὸς, ȣ̃, ὁ, *jaculatio, præludium pugnæ.*

᾿Ακροβυστέω, *præputiatus sum.*

᾿Ακροβυστῐ́ᾱ, ας, ἡ, *præputium:* ex ἄκρος, *extremus*, et βύω, *tego:* quod extremam pudendi partem tegat.

᾿Ακρόβυστος, ȣ, ὁ, *incircumcisus, qui est in præputio.*

᾿Ακρογένειος, *cui longum est barbitium;* ex ἀκρὸς et γένειον, τὸ, *barba.*

᾿Ακρογωνῐαῖος, αίᾱ, αῖον, *angularis, imus:* ex ἄκρος et γωνία.

᾿Ακροδακτῡ́λῐον, *pollex:* ex ἄκρος et δάκτυλος.

᾿Ακρόδρυᾰ, ων, τὰ, *fructus arborei:* propriè qui lignosum putamen habent. ACORNS. Th. δρῦς.

᾿Ακροθῑ́νῐᾰ, ων, τὰ, *primitiæ spoliorum decimæ:* ex ἄκρον et θὶς, vel θίν.

᾿Ακροθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *leviter ebrius:* ab ἄκρος et θωρήσσω.

᾿Ακροκελαινῐᾰ́ω, *in summo vel superficie nigrico:* ab ἄκρος et κελαινιάω, *nigrico.*

᾿Ακροκνέφαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vespertinus:* ex ἄκρος et κνέφας.

᾿Ακρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *comatus in vertice:* ab ἄκρος et κόμη.

᾿Ακρομᾰνὴς, ὁ ϗ ἡ, *summè insanus:* ex ἄκρος et μαίνομαι.

᾿Ακρομάσθῐον, ȣ, τὸ, *papilla.*

᾿Ακρόνηον, ȣ, τὸ, *summa seu extrema pars navis:* ex ἄκρος et ναῦς, Ion. νηῦς.

᾿Ακροπενθὴς, ὲς, *summè tristis:* ex ἀκρὸς et πένθος, εος, τὸ.

᾿Ακροποδητῑ́, adv. *summis pedum digitis.* Th. πȣ̃ς.

᾿Ακρόπολῐς, εως, ἡ, *arx;* acc. ᾿ακρόπολιν· ex ἄκρος et πόλις.

᾿Ακρόπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *excelsus:* dat. pl. ᾿ακροπόλοισιν· Ion. ab ἄκρος et πόλις.

᾿Ακρόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *extremâ parte acutus:* ex ἄκρος et πείρω, *transadigo.*

᾿Ακροποσθῐ́ᾰ, ας, ἡ, *præputium; item glans ipsa:* ab ἄκρος et πόσθη, *præputium.*

῎ΑΚΡΟΣ, ᾱ, ον, *summus, extremus.*

᾿Ακρόσοφος, ȣ, ὁ, *summè sapiens:* ex ἄκρος et σοφός.

᾿Ακροτᾰ́τη, ης, ἡ, *summa:* superl. ab ἄκρη.

᾿Ακρότης, ητος, ἡ, *fastigium:* ab ἄκρος.

᾿Ακρότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *durus, præruptus; rupes.*

᾿Ακρόχολος, idem quod ἀκράχολος.

᾿Ακροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca:* ab ἄκρος et χορδή.

῎Ακρω, Dor. pro ῎ακρȣ, gen. sing. ab ἄκρος.

῎Ακρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri:* ab ἄκρος.

᾿Ακρωτηρῐάζω, f. ά´σω, perf. κᾰ, *trunco, extremitates mutilo:* ab ἀκρωτήριον.

᾿Ακρωτηρῐασμὸς, ȣ̃, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis.*

᾿Ακρωτήρῐον, ȣ, τὸ, *summitas, cacumen, vertex:* ᾿ακρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum:* ab ἄκρος.

᾿Ακταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.

᾿Ακταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

᾿Ακταίων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon.*

᾿ΑΚΤΗ´, ῆς, ἡ, *littus, fruges:* ab ἄγω, *frango.*

᾿Ακτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inops.* Th. κτάομαι.

᾿ΑΚΤΙ´Ν, ῖνος, ἡ, *radius Solis:* ἀκτῑ́νεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἀκτῖσι, qu. ab ἄγω, *frango.*

῎Ακτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *littoralis:* ab ἀκτή.

᾿Ακῡ́λᾱς, ᾱ, ὁ, *Aquila*, nomen viri.

᾿Ακῡ́λιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non volvitur.*

῎ΑΚῨΛΟΣ, ȣ, ἡ, *glans ilicis.*

᾿Ακῡρολογέω, f. ήσω, perf. κᾰ, *impropriè loquor:* ab ἄκυρος et λέγω.

῎Ακῡρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auctoritate privatus:* ex α et κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

᾿Ακῡρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio*, f. ώσω, perf. ἠκῡ́ρωκᾰ· ab ἄκυρος, q. v.

᾿Ακωκὴ, ῆς, ἡ, *acies:* idem quod ἀκή.

᾿Ακώλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *membro aliquo carens:* ex

῎Ακωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *membris truncus*, speciatim *pedibus carens:* ex α et κῶλον.

᾿Ακωλῡ́τως, adv. *sine obstaculo:* ab ᾿ακώλῡτος· quod ex α et κωλύω.

῎ΑΚΩΝ, et ῎ακȣς, οντος, ὁ, *jaculum:* ab ἀκή.

῎Ακων, et ᾿άεκων, ȣσᾰ, ον, *invitus:* ab α et ἑκών.

῞Αλᾰ, acc. sing. ab ἅλς.

᾿Αλᾰβάρχης, ȣ, ὁ, *magister scripturæ:* ab ἄλαβα, *atramentum*, et ἄρχω.

᾿ΑΛΑ´ΒΑΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, et ᾿αλάβαστρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alabastrum:* ab α et λαβεῖν, vel λαβή· quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

῞Αλᾰδ᾽ pro ῞αλᾰδε, *ad mare.* Th. ἅλς.

᾿Αλᾰ́δρομος, ȣ, ὁ, *in mari vagans.*

᾿Αλαζονείᾱ, ας, ἡ, *jactantia:* ab ἀλαζών.

᾿Αλαζονεύομαι, f. εύσομαι, *me jacto, glorior:* ab ἀλαζών.

᾿ΑΛΑΖΩ´Ν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *jactator, ostentator.*

᾿Αλᾱ́θειᾰ, Dor. pro ᾿αλήθειᾰ, ας, ἡ, *veritas.* Sic ᾿αλᾱθὴς, Dor. pro ᾿αληθής.

᾿Αλᾱθεὶς, έντος, part. *qui erravit;* ab ἠλήθην, a. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω· perf. pass. ἤλαμαι.

᾿Αλᾱθεύω, Dor. pro ἀληθεύω, quod vide.

Ἀλά'θητον, ȣ, τὸ, *quod latere nequit*: ex α et λανθάνω.
Ἀλαιὸς, *antiquus*: pro παλαιὸς, v. Æschyl.
Ἀλᾰκᾰ'τᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἠλᾰκᾰ'τη, q. v.
Ἀλᾰλαγμὸς, ȣ̃, ὁ, et ἀλᾰ'λαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vociferatio* et *exultatio bellica*, *jubilatio*: ab
Ἀλᾰλάζω, *tinnio*, *ejulo*: f. άσω, perf. ακα· ab
ἈΛᾸΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat*. Dor. ἀλαλά.
Ἀλά'λημαι, σαι, ται, *erravi*, *vagatus sum*, perf. pass. ab ἀλάομαι, per reduplic. literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι; reduplic. iterum initialibus. Indè inf. ἀλά'λησθαι, et part. ἀλᾰλήμενος.
Ἀλά'λητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis*: ex α et λαλητός.
Ἀλᾰλητὸς, ȣ̃, ὁ, Dor. ἀλᾰλᾱτὸς, *clamor militum dicentium ἀλαλή*. Th. ἀλαλή.
Ἀλαλκομενηΐ̈ς, έως, ἡ, pro ἀλκομενηΐ̈ς, *potens auxiliari*, epith. Minerv. à μένος et ἀλάλκω.
Ἄλαλκον, ες, ε, *profligabam*, *arcebam*: imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω· vel est aor. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod ab ἦλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.
Ἀλάλκω, *expello*, *juvo*, *arceo*.
Ἄλᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutus*: ex α et λάλος.
Ἀλᾰλύκτημαι, *erro*; *molestè fero*, *metuo*; perf. pass. Atticam reduplicationem habens; ab ἀλυκτέομαι, vel ab ἀλύσσω, *anxius sum*, *indignor*, quod ab ἀλύω. Quidam verò et præsentis esse temporis volunt ab ἀλύκτημαι, et per reduplic. ἀλαλύκτημαι.
Ἀλαζόνες, ων, οἱ, gens Scythiæ proxima.
ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor*, *erro*, *incertus sum*.
ἈΛΑΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *cæcus*, *luscus*: qu. ex α et λάω, *video*. hinc ἀλᾰόω, f. ώσω, *excæco*.
Ἀλᾰοσκοπΐᾰ, ᾶς, ἡ, *cæca speculatio*: acc. Ion. ἀλᾰοσκοπΐην· ex ἀλαὸς et σκοπός.
Ἀλᾰπαδνὸς, ἡ, ὸν, *vastatu facilis*, *imbecillis*: ab ἀλαπάζω.
Ἀλᾰπάζοντᾰ, *dissipantem*, acc. sing. part. præs. ab
Ἀλᾰπάζω, f. ξω, *diripio*, *exinanio*: aor. 1. ἠλά'παξᾰ, Ion. ἀλά'παξᾰ. ἀλᾰπάξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonasm. præpositâ.
Ἄλᾰς, ᾰτος, τὸ, *sal*. Th. ἅλς.
Ἀλαςέω, ῶ, *mœrore afficior*: ab ἄλαςος.
Ἀλάςορᾰ, acc. sing. ab Ἀλάςωρ, *Alastor*, nom. propr.
Ἄλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἄληςος, *gravis*, *non obliviscendus*: ex α et λήθω.
Ἀλάςωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαςᾰ, i. e. *non obliviscenda*; *execrandus*: pl. ἀλάςορες· ex α et λήθω.
Ἀλᾶ'τᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ȣ, ὁ, viri propr. nom.
Ἀλᾶτο, *vagabatur*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι.
Ἄλᾰτο, Dor. pro ἥλᾰτο, *saliit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.
Ἀλάωτῠ'ς, ῠ'ος, ἡ, *cæcitas*: ab ἀλαός.
Ἄλγε', pro ἄλγεᾰ, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.
Ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, *molestus*, *asper*, *gravis*: ab ἄλγος.
Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, perf. ἤλγηκᾰ, *doleo animo* vel *corpore*. Th. ἄλγος.
Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor*: ab ἀλγέω.
Ἄλγημᾰ, ᾰτος, τὸ, *dolor*: ab eod.
Ἀλγηρὸς, ρᾶ', ρὸν, *molestus*. Th. ἄλγος.
Ἀλγήσᾱς, ἀλγήσᾱσᾰ, a. 1. part. ab ἀλγέω.
Ἄλγησΐς, εως, ἡ, *dolor*: ab ἀλγέω.
Ἀλγΐνόεντᾰ, acc. ab ἀλγΐνόεις, εντος, ὁ, *molestus*, ἀλγΐνόεσσᾰ, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος.
Ἀλγΐ'ων, ἄλγιςος, *molestior*, *molestissimus*: comp. et superl. ab ἄλγος.
ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor*, *mœror*: ab ἀλγέω.
Ἀλγȣ̃σᾰ, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω.
Ἀλγῡ'νω, f. ῠνῶ, *dolore afficio*; *mœrorem creo*; ἀλγύνομαι, *doleo*, *mæreo*.
Ἀλδαίνω, idem ac ἀλδέω, q. v.
ἈΛΔΕ'Ω, vel ἄλδω, f. ήσω, perf. κᾰ, *augeo*. Indè ἀλδήσκω, *augeor*: f. ήσω.
ἈΛΕ'Ᾰ, ᾶς, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor*, *qui est ex sole*: hinc ἀλεεινὸς, ȣ̃, ὁ, *calidus*, *tepidus*.
Ἀλέασθαι, *vitare*, a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, et ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito*, *caveo*, pro quo et ἀλεύω. Sunt, qui velint dici in præs. infin. ab ἀλέαμαι.
Ἀλεγεινῆ, dat. sing. f. gen. ab ἀλεγεινὸς, ȣ̃, ὁ, *curæ plenus*, *molestus*: ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis*, *molestus*: ab ἄλγος.
Ἀλεγίζω, εις, ει, *curo*: f. ΐ'σω, perf. ΐ'κᾰ, ab ἀλέγω.
Ἀλεγῡ'νω, idem ac ἀλέγω.
ἈΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo*, *rationem habeo alicujus*.
Ἀλεείνω, *evito*: ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἠλέεινον. Th. ἀλέω, *vito*.
Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga*: ab ἀλέω, *vito*.
Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.
Ἀλείᾱ, ἡ, idem quod ἁλιεία, *piscatus*.
Ἀλείαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui lævigatus non est*.
Ἄλειαρ, ᾰτος, τὸ, *farina*: ab ἀλέω, *molo*.
Ἀλείλΐφᾰ, *unxi*: perf. Att. pro ἤλειφᾰ, ab ἀλείφω, *ungo*, f. ψω.
Ἄλειμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *unctio*, *unguentum*.
Ἀλεῖος, ȣ, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus*.
Ἀλείπτης, ȣ, ὁ, *unctor*: ab ἀλείφω. Undè
Ἄλειπτρον, ȣ, τὸ, *vasis unguentarii genus*.
Ἀλεὶς, part. præs. ab ἄλημι, *contorqueo me et conglobo*.
ἌΛΕΙΣΟΝ, ȣ, τὸ, *poculum cælatum*: qu. ὁ λεῖον, *non læve*.
Ἀλείτης, ȣ, ὁ, *peccator*, *sceleratus*: idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.
Ἀλειτȣργησΐᾰ, ᾱς, ἡ, *immunitas ab obeundis muneribus publicis*: ab α priv. et λειτȣργέω, *ministro*.
Ἄλειφαρ, ut et ἄλειφᾰ, ᾰτος, τὸ, *unguentum*: pro *pice* sumitur. Th. ἀλείφω.
ἈΛΕΙ'ΦΩ, *ungo*: f. ψω, perf. ἤλειφᾰ· ab ἀλέω, *calefacio*: a. 1. part. act. ἀλείψᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν. a. 2. ind. ἤλΐφον. perf. m. ἤλοιφᾰ, Att. ἀλήλοιφᾰ.
Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator*. Th. ἀλέξω.
Ἀλεκτορΐ's, ΐ'δος, ἡ, *gallina*.
Ἀλεκτοροφωνΐᾰ, ᾱς, ἡ, *gallicinium*: ab ἀλέκτωρ et φωνή.
Ἀλεκτρῠὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *gallus* vel *gallina*.
Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α et λέκτρον.
Ἀλέμᾱτος, Dor. pro ἠλέμᾱτος, *irritus*.
Ἅλεν, pro ἄλησᾰν, Bœot. *conclusi sunt*: vide in ἐάλη.
Ἀλεξάνδρειᾰ, ᾱς, ἡ, *Alexandria*, urbs: hinc

'Αλεξανδρεὺς, έως, civis Alexandriæ.

'Αλεξανδρῖνος, η, ον, Alexandrinus, a, um.

'Αλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander, rex Macedoniæ: ab ἀλέξω et ἀνὴρ, qu. fortis auxiliator.

'Αλεξάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventos arcens: ab ἀλεξέω et ἄνεμος, ventus.

'Αλέξασθαι, auxiliari, per Syncop. pro 'αλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω.

'Αλεξέμεναι, auxiliari, Dor. et Ion. pro 'αλέξειν, seu 'αλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

'Αλεξέω, f. ήσω· vid. ἀλέξω.

'Αλεξήσειε, avertisset, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.

'Αλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix: ab ἀλέξω et ἀρά· in bonam et malam partem accipitur.

'Αλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum pellens, averruncus: ab ἀλέξω et κακός.

'Αλεξίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, propulsans ab hominibus mala: ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

'ΑΛΕ'ΞΩ, vel 'αλεξέω, f. ήσω, perf. κα, arceo, propulsor, opitulor.

'Αλεξίμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens mortem: ab ἀλέξω et μόρος, mors.

'Αλεξιφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, remedium afferens adversus venenum: ab ἀλέξω et φάρμακον, venenum.

'Αλεὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, calidus; it. demens, pro ἠλεός.

'Αλεότης, ητος, ἡ, collectio.

'Αλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens.

'Αλεπίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non squamatus.

"Αλετος, ου, ὁ, molitio, molitura. Th. ἀλέω.

'Αλετρεύω f. εύσω, molo: ab ἀλέω.

'Αλετρὶς, ίδος, ἡ, molitoris uxor. Th. ἀλέω.

'Αλετὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum: ab eod.

'Αλευάμενος, devitans, a. 1. m. part. per Syncop. pro 'αλευσάμενος. Sic 'αλεύασθαι, inf. 'αλεύατο, vitavit, Ion. pro ἠλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλέασθαι.

'Αλεῦμαι, Dor. pro 'αλοῦμαι, ab ἀλέω.

'Αλευόμενος, 'αλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλέασθαι.

'Αλευρον, ου, τὸ, farina. Th. ἀλέω.

'ΑΛΕ'Ω, molo: f. έσω, et ήσω, perf. κα. It. vito, caveo, pro quo potiùs ἀλέομαι.

'Αλεώμεθα, vitemus: præs. sub. ab ἀλέομαι.

'Αλεωρὴ, tutamen, munimentum: sæpe idem quod ἀλεὴ, evitatio: ab ἀλέω.

"Αλη, ης, ἡ, error: ab ἀλάω.

'Αληθεία, acc. ab ἀληθής.

'Αλήθεια, ας, ἡ, veritas: 'αληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.

'Αληθεστάταις, dat. pl. superl. f. ab 'αληθὴς, 'αληθέστερος, 'αληθέστατος.

'Αληθευτικὸς, ἡ, ὸν, verax; qui solet ἀληθεύειν, vera loqui: à seq.

'Αληθεύω, vera loquor: f. εύσω, perf. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. 'αλήθευσον· ab ἀληθής.

'Αληθείη pro ἀλήθεια.

'ΑΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ 'αληθὲς, verus: ab α et λήθη.

'Αληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

'Αληθινὸς, ἡ, ὸν, verus: ab ἀληθής.

'Αληθοσύνη, ης, ἡ, veritas: ab eodem.

'Αλήθω, molo: f. ήσω. perf. ἤληκα. Th. ἀλέω, molo.

'Αληθῶς, et 'αληθινῶς, verè: adv. ab ἀληθής.

'Αλήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauper, sine prædâ: ex α et ληῒς vel λεία. Vel quasi ὀυκ ἔχων τὰ λήϊα, segetibus carens: à λήϊον.

"Αληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incessabilis: ex α et λήγω.

"Αληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, communis, sorte non divisus: ex α et λαγχάνω, sortior.

'Αληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis: q. d. irrequieta.

'Αλήλεκα, molui, perf. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω· undè perf. pass. 'αλήλεσμαι, molitus sum: part. 'αληλεσμένος.

'Αλήλημαι, pro "ἄλαμαι, ind. præs. Æol. pro "ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, erro.

'Αλήλιμμαι, perf. pass. Att. pro ἤλειμμαι, factâ reduplicatione, et correptâ penultimâ; undè part. 'αληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, unctus, et 'αλήλιπται pro ἤλειπται.

'Αλήλιφα, unxi, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω.

"Αλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. Th. ἀλάομαι.

'Αλήμεναι, congregari, præs. inf. Dor. pro 'αλῆναι, ab ἄλημι· et hoc ab ἀλάομαι.

"Αλημι, erro: ab ἀλέω.

'Αλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vagus, erro: ab ἀλάομαι.

'Αλῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω.

"Αληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui capi nequit: ex α priv. et λαμβάνω.

'Αλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, congregatus, confertus: Th. ἅλις. Sed

"Αλης, εντος, fluvii nomen.

"Αληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. "ἄλαστος; cujus erit memoria perpetua: ex α et λανθάνω.

"Αληται, saliat, 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

'Αλητεύω, f. σω, vagor: ab

'Αλήτης, ου, ὁ, vagus, erro: ab ἀλάομαι.

'Αλθαία, ας, ἡ, Althæa, quædam mulier.

'Αλθαίνω, et ἀλθέω, medeor: ab ἄλθω.

"Αλθετο, sanata est, imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, sanor: Th. ἄλθω.

"ΑΛΘΩ, ἀλθέω, et ἀλθαίνω, f. ήσω, sano, augeo. Deducunt ab ἄλθω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

'Αλία, ας, ἡ, cœtus hominum: ab ἀλής.

'Αλιάης, έος, ὁ ϗ ἡ, per mare flans: ab ἅλς et ἄημι.

'Αλιαίετος, vel 'αλιάετος, ου, ὁ, aquila marina: haliaetus; cujus esus vetitus est Judæis: ab ἅλς et αἰετός.

'Αλιάκμονα, acc. ab 'Αλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς et ἀκμὴ, incrementum.

'Αλίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, incevitabilis: ab α et λιάζω, jacto, devito, separo me: quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, congrego: q. ab ἀλής.

'Αλίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, altus.

'Αλίβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui à mari abluitur. Th. βρέχω.

'ΑΛΙ'ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, similis, Angl. LIKE, ALIKE.

'Αλιεία, ας, ἡ, piscatio, piscatus: ab ἁλιεὺς, piscator.

'Αλιερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui mari tanquam septo quodam coërcetur: ab ἅλς et ἕρκος.

'Αλιεὺς, έως, ὁ, piscator: hinc 'αλιευτικὴ, ῆς, ἡ, ars piscandi.

'Αλιεύω, piscor, f. εύσω, perf. ἡλίευκα: ab ἅλς, mare.

'Αλίζω, sale condio, conspergo: fut. ίσω. perf. ἤλικα. pass. ἤλισμαι. a. 1. ἠλίσθην. f. 1. 'αλισθήσομαι· ab ἅλς, sal. Sed

'Αλίζω, congrego, coacervo: q. ab ἀλής.

'Αλιζώνων, gen. pl. Halizonum, nom. propr.

'Αλιηχέα, marisonum, acc. ab 'αλιηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Th. ἅλς et ἦχος.

'Αλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, stultus, inanis: 'αλιθίως, frustrà.

'Ἀλἱκος, Dor. pro ἡλἱκος, *quantus.*
'Ἀλιμαζονεῖς, nomen populi.
'Ἀλἱμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *importuosus.* Th. λιμήν.
'Ἀλιμήδη, ης, nomen mulieris, q. d. *quæ curat mare:* ex ἅλς et μῆδος.
"Ἁλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus, salsus.* Est et frutex quidam sic dictus, quòd in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur et "ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur; ab α et λιμός.
'Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ καὶ ἡ, *in mare cum sonitu fluens:* ab ἅλς et μύρω.
'Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, *volvo:* ab ἀλίω.
'Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, *volutabrum.*
'Ἀλινδοῦμαι, *versor,* pro καλινδοῦμαι, q. v.
"Ἁλινος, ἱνη, ινον, *ex sale confectus:* ex ἅλς.
"Ἄλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod retibus caret, vel retibus non fit:* ex α et λίνον.
"ἉΛΙΞ, ικος, ἡ, *alica:* ἅλιξ, ικος, ὁ καὶ ἁ, Dor. pro ἥλιξ, *coævus.*
'Ἁλἱοιο, gen. Ion. ab "ἅλιος, ου, *marinus.* Est et nom. propr. ab ἅλς, *mare.*
'Ἁλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ου, ὁ καὶ ἁ, *sole tostus:* ex ἥλιος et καίω.
"Ἅλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic
"Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol.*
"Ἅλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus:* item *vanus, inanis.*
'Ἁλιοτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui in mari alitur.* Th. τρέφω.
'Ἀλιόω, *vanum reddo:* f. ώσω, perf. ωκα· ab ἅλς.
'Ἁλἱπλαγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marivagus:* ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.
'Ἁλἱπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mari natans:* ab ἅλς et πλέω.
'Ἁλἱπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mare olens:* ex ἅλς et πνέω.
'Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens:* ab ἅλς et πορφύρα.
"ἍΛΙΣ, adv. *satis, abundè, affatim, confertim.*
'Ἁλἱς, ἱδος, ἡ, *salsugo:* ab ἅλς.
Ἆλίς, ιδος, ἁ, Dor. pro Ἦλις, *Elis,* urbs Peloponnesi.
'ἈΛΙΣΓΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, *polluo, contamino.*
'Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio:* ab ἀλισγέω.
'ἉΛΙ'ΣΚΩ, vel "Ἅλωμι, *capio, convinco, damno,* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων, præs. inf. pass. 'ἁλίσκεσθαι. part. 'ἁλισκόμενος, η, ον. perf. pass. ἥλωμαι, σαι, ται.
"ἉΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.
'Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab 'ἁλιστρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui in mare versatur:* ab ἅλς et στρέφω.
'ἈΛΙΤΕ'Ω, vel 'ἀλείτω, *pecco, delinquo:* f. ήσω. perf. ἠλἱτηκα. a. 1. ἠλἱτησα· hinc 'ἀλἱτης, ου, ὁ, *peccator:* ab α et λιτή.
'Ἀλἱτη, *deliquerit,* a. 2. sub. ab ἀλιτέω.
'Ἀλιτημένος, *qui violatus est, in quem peccatum est,* part. perf. pass. Ion. pro ἠλιτημένος· ab eod.
'Ἀλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *peccator, peccatrix, inexorabilis:* ab eod.
'Ἀλιτόμηνος· vide ἠλιτόμηνος.
'Ἀλιτόντο, Ion. pro ἠλιτόντο, *offenderunt,* 3. pl. imperf. pass. verbi ἀλιτέω.
'Ἀλιτόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in hospites peccat:* ab ἀλιτέω et ξένος.
'Ἀλιτραίνεται, *malè agit,* 3. sing. præs. ind. pass. ab
'Ἀλιτραίνω, *pecco.* Th. ἀλιτέω.
'Ἁλιτρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mari jactatus:* ab ἅλς et τρέπω.
'Ἀλιτρός, οῦ, ὁ, *peccator:* dat. pl. ἀλιτροῖς· ab ἀλιτέω.
'Ἁλἱτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in mari est attritus* vel *absumptus:* ab ἅλς et τρύω.
'Ἀλἱως, adv. *frustrà:* ab ἅλιος.
'Ἀλκὰ ας, ἁ, Dor. pro ἀλκή, *robur:* hinc
'Ἀλκάεις, εντος, et contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus.*
'Ἀλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.
'Ἀλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis.*
'Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ 'Αλκαίου παῖς.
'Ἀλκαϊκός, ου, ὁ, *Alcaicus,* nomen viri.
'Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro 'Αλκαίου· ab "Αλκαιος, nomen viri: ab ἀλκή.
"Ἀλκανδρος, ου, ὁ, *Alcander,* nom. propr.
"Ἀλκαρ, αρος, τὸ, *tutamen:* ab ἀλκή.
'Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab 'Αλκείδης, ου, ὁ, nomen viri ab ἀλκή.
'Ἀλκέω, ῶ, f. ήσω, *arceo, auxilior:* ab
'ἈΛΚΗ', ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium.*
"Ἀλκηστις, ιδος, *Alcestis,* nom. mulieris.
'Ἀλκἱ, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκός.
'ἈΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκἱβιος, *anchusæ species,* herba.
"Ἀλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *robustus, fortis:* ab ἀλκή.
'Ἀλκμαιονἱδαι, ῶν, οἱ, ab 'Αλκμαίων, ονος, ὁ, τοῦ 'Αμφιαράου υἱὸς, *filius Amphiarai.*
'Ἀλκμήνη, *Alcmene,* nomen fœminæ: q. d. *robur Lunæ.*
'Ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, *defensor, propugnator:* acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.
'Ἀλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone,* nom. mulieris.
"Ἀλκω, et 'ἀλάλκω, *arceo,* f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, et 'ἀλαλκήσω. a. 2. "ἄλαλκον. Th. ἀλκή.
'ἈΛΛΑ', *sed:* ἀλλ' pro ἀλλά. ἀλλά'γε, *at certè, sed tamen.*
'Ἀλλαγή, ῆς, ἡ, *mutatio.* Th. ἀλλάσσω.
"Ἀλλαγμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
'Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.
'Ἀλλαλοφονἱα, ας, ἁ, Dor. pro ἀλληλοφονἱα, ἡ, *mutua cædes:* ab ἀλλήλων et φόνος.
"Ἀλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων· et acc. sing. pro ἄλλην· ab ἄλλος.
'Ἀλλαντοποιὸς, ου, ὁ, *qui facit lucanicas, fartor:* ex ἀλλᾶς et ποιέω.
'Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, *qui farcimina vendit:* ex iisd.
'Ἀλλάξαιτο, *permutaret,* a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.
'Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, *lucanica, botulus.* Hinc
'ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. *muto:* ab ἄλλος. f. ξω. perf. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.
'Ἀλλάττα, *reliqua,* pro ἄλλα ἄττα.
'Ἀλλαχοῦ, et ἀλλαχῆ, *alibi:* ἀλλαχόθεν, *aliunde:* ab ἄλλος.
'Ἀλλάων, *aliorum,* gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος.
"Ἀλλεγον, pro 'ἀνάλεγον, et hoc Ion. pro 'ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.
'Ἀλλέες, *congregati,* Poët. pro 'ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.
'Ἀλλέξαι, Poët. et metri causâ pro 'ἀνάλέξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω.
"Ἀλλη, adv. *aliter.* ἄλλη, ης,

alia. ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.
'Αλληγορῖα, ας, ἡ, mutatio: vel figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.
'Αλληγορικὸς, ἡ, ὸν, allegoricus: ab eod.
'Αλληγορέμενα, ων, τὰ, per quæ aliud præfiguratur, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω· quod ex ἄλλος et ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω.
"Αλληκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Æol. pro ἄληκτος.
'Αλλήλοις, inter se, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων.
'Αλλήλοιϊν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.
'Αλληλεΐα, Allelujah, i. e. laudate Dominum.
'Αλληλοφαγΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφαγΐα, mutua depastio: à φάγομαι.
'Αλλήλων, g. pl. caret nom. est triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλες, ας, α, per invicem, mutuò, alius alium. Th. ἄλλος.
'Αλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alienigena: q. d. ἐξ ἄλλε γένες, ex aliâ gente.
'Αλλόγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est diversæ linguæ: ab ἄλλος et γλῶσσα.
'Αλλόγνωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliis cognitus: ab ἄλλος et γινώσκω.
'Αλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, extraneus, alienigena: ab ἄλλος et δάπεδον, vel δα, Dor. pro γα vel γῆ, et πέδον.
'Αλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam mutatam habens: ab ἄλλος et εἶδος.
"Αλλοθεν, aliundè: adv. ἄλλοθεν ἄλλος, aliundè alius. ἀλλοθῖ, alibi, et ἄλλοθι.
'Αλλόθροος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliâ linguâ utens: ab ἄλλος et θρόος, vox.
'Αλλοία, ας, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, οία, οῖον, diversus: ab ἄλλος.
"Αλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.
'Αλλόκοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, monstrosus: q. ἀλλότοκος.
"ΑΛΛΟΜΑΙ, salio: imperf. ἡλλόμην, ε, ετο. f. m. 'ἁλεμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο. Hinc forsan Angl. HALT, et Lat. salio, aspiratione in s versâ.
'Αλλοπάθεια, ας, ἡ, aliorum passio.
'Αλλόπες, οδος, ὁ ϗ ἡ, velox.
'Αλλοπρόσαλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, mutabilis, nunc huic nunc illi adhærens, epithet. Martis: voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, et ἄλλος.

"ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, ALIUS, a, ud.
"Αλλοσε, adv. aliò, aliorsum.
"Αλλοτε, adv. aliàs, interdum.
'Αλλότριρρος, Æol. pro ἀλλότριος.
'Αλλοτριοεπίσκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, curiosus hospes alienæ domûs, alienarum rerum inspector: ex ἀλλότριος et ἐπισκέπτομαι.
'Αλλοτριοφθονέω, alienis invideo: ab ἀλλότριος et φθόνος.
'Αλλότριος, α, ον, alienus. Th. ἄλλος.
'Αλλοτριοφρονέω, adversus aliquem sentio, diversarum partium sum.
'Αλλοφάσσω, turbor animo: ab ἄλλο et φάω, dico.
'Αλλοφρονέων, mente alienatus, insanus: ab ἄλλος et φρονέω.
'Αλλοφυλισμὸς, ε, ὁ, ritus alienigenarum.
'Αλλοφυλὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, alienigena: ἐξ ἄλλε φύλε, ex aliâ gente.
'Αλλόφωνες, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est alienâ linguâ.
"Αλλυδὶς, aliorsum, Poët. pro ἀλλοχε, adv. ab ἄλλος.
'Αλλύεσκε, Poët. et Ion. pro ἀνέλυε, resolvebat; imperf. act. ab ἀλλύω, Poët. pro 'ἀναλύω.
"Αλλυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄλυτος.
"Αλλωθεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.
"Αλλως, adv. alitèr, temerè, inconsultò: ab ἄλλος.
"Αλματι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, saltus: ab ἄλλομαι.
"Αλμενος, per Sync. pro ἀλλόμενος, et Æol. tenuis pro aspirato: ab ἄλλομαι.
"Αλμη, ης, ἡ, salsugo: ab ἅλς, sal.
'Αλμυρὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, salsus. Th. ἅλς, sal. Hinc fortassè fluxerunt, ADMIRAL, Almirante, &c.
"Αλξ, κὸς, ἡ, idem quod ἀλκή.
'Αλοαθεὶς, tritus, a. 1. part. pass. ab
'ΑΛΟΑ'Ω, trituro, comminuo, f. ήσω, et άσω, perf. ηκα. 'ἀλοάοντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. Dicitur et 'ἀλοιάω. Ab ἅλως: in areâ enim fit trituratio.
'Αλογέω, ῶ, aspernor, contemno, fut. ήσω, perf. ηκα· ex α et λόγος.
'Αλογΐη, ης, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.
'Αλόγιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, rationis expers. Hinc 'ἀλογίστως, inconsideratè: ex α et λόγος.
"Αλογος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

'ΑΛΟ'Η, ης, ἡ, aloë, herba.
'Αλοητὸς, ε, ὁ, tempus triturandi, tritura.
'Αλόθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.
'Αλοία, pulsabat, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.
'Αλοίην, captus sim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur 'ἁλῴην. Th. ἅλωμι.
'Αλοίμαν, Dor. pro ἠλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἄλλομαι.
'Αλοιφῇ, dat. ab 'ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, quod ab ἀλείφω.
'Αλόντι, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλὲς.
"Αλοξ, οκος, ἡ, idem quod Αὖλαξ, q. v.
"Αλος, Dor. pro ἧλος, clavus.
'Αλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. Thetidis:. fit ab ἅλς, mare: unde ἁλοσύνος, ἁλοσύνη, et per pleonasm. τε δ, ἁλοσύδνη.
'Αλεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpureus.
'Αλὲς, όντος, όντι, captus, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.
"Αλοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, sine cristâ. Th. λόφος.
"Αλοχος, ε, ἡ, uxor; dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, et λέχος.
'Αλέω, erra, 2. sing. imp. ab 'ἀλάομαι, 'ἀλάε, 'ἀλῶ, Poët. 'ἀλόω.
'Αλόωνται, Poët. pro 'ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.
"Αλπεις, Alpes, montes; dat. pl. "Αλπεσῖν.
"Αλπνιστος, vel, ut alii leg. "Αλπιστος, quod à θάλπω, foveo: hinc θαλπνίων, θάλπνιστος, et, sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, jucundissimus. Vel à θάλπος, εος, comp. θαλπίων: θάλπιστος, et, sublato θ, ἄλπιστος, suavissimus.
"ΑΛΣ, 'ἁλὸς, ὁ, sal: Angl. SALT.
"Αλς, 'ἁλὸς, ἡ, mare: ab ἅλς, vel ab ἄλλομαι.
"Αλσος, εος, τὸ, lucus, nemus, ubi stirpes ἄλλονται· ita saltus Latinis. Hinc
'Αλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frondosus, nemorosus.
'Αλτικὸς, ἡ, ὸν, agilis. Th. ἄλλομαι.
"Αλτο, saliit, pro ἥλατο, ab ἄλλομαι. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, et Ion. ἄλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, Æolicè tenuis pro aspirato.
'ΑΛΥ'Η, ης, ἡ, lignum cui infigitur stiva: qu. ab α et λύω.
'Αλυκὸς, ἡ, ὸν, salsus. Th. ἅλς, sal.

'Ἀλυκτάζω, *metuo, anxius sum.* Th. ἀλύω.
'Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. Ion. ab 'ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, *indissolubilis pedica.* ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.
'Ἀλύξας, a. 1. part. act. 'ἀλύξεται, f. 1. m. ab ἀλύσκω, *vito*, f. ξω. Th. ἀλέω.
'Ἀλύεσ' pro 'ἀλύεσα, part. ab ἀλύω.
Ἄλυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dolorum expers*, comp. ἀλυπότερος, ex α priv. et λύπη.
"Ἀλυς, ύος, ὁ ϗ ἡ, *anxietas mentis:* ab ἀλύω.
'Ἀλυσθαίνω, vel 'ἀλυσθένω, *viribus destituor, dolore afficior,* ἀλύω σθένει.
'Ἀλυσθμαίνω, *doleo*, vel *anhelo:* ex ἀλύω et ἀσθμαίνω.
"Ἄλυσις, εως, ἡ, *catena:* q. ἄλυτος.
'Ἀλυσιτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, *inutilis:* q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non solvit vectigalia.*
'Ἀλυσκάζοντι, *fugienti*, dat. part. ab 'ἀλυσκάζω, *evito.* Th. ἀλέω.
'Ἀλυσμὸς, ε, ὁ, *anxietas:* ab ἀλύω.
'Ἀλύσσω, *anxius sum:* ab ἀλύω.
'Ἀλυσαίνω, *imbecillus sum:* ab ἀλύω.
'Ἀλύτης, ε, ὁ, *lictor:* ab ἄλυσις.
"Ἄλυτος ε, ὁ ϗ ἡ, *insolutus, insolubilis:* ex α et λύω.
'ἈΛΥ'Ω, f. σω, *animo sum inquieto:* ab α et λύω· q. ἀλύω sit, λύσιν τῶν κακῶν ἐχ εὑρίσκω· vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. *Allucinor.*
"ΑΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc
'Αλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio:* f. ήσω, et έσω. a. 2. ἦλφον. opt. ἄλφοιμι.
'Αλφαῖος, ε, ὁ, *Alphæus*, nom. viri propr. ab Hebr. אלף, *dux.*
"Αλφειος, ε, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt 'Αλφειὸς, ε.
'Αλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos *inveniunt*, à quibus munera accipiunt, *boves* potissimum: ab ἀλφέω.
'Αλφηςῆσιν, Ion. pro. ἀλφησαῖς, dat. pl. ab ἀλφησὴς, ε, ὁ, *inventor:* ab ἀλφέω. Th. ἄλφα.
"ΑΛΦΙΤΟΝ, ε, τὸ, *farina:* forsan ab ἄλφω.
'Αλφὸς, ἡ, ὸν, *albus.* ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ:* ergo ab ἀλφὸς *albus.*
"Αλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφησής.

'Ἁλῶ, aor. 1. sub. ab ἁλίσκω.
'Ἁλωὰ, Dor. pro 'ἁλωὴ, ῆς, ἡ, *area, locus vitibus et arboribus consitus, arbustum, campus frumentarius, segetes.* 'ἁλωάων, gen. plur. Æol. 'ἁλωὰς, acc. Th. ἅλως.
'Ἁλωὰς ἄδος, ἡ, *arealis.* Th. ἅλως.
'Ἁλῴη, Dor. vel Att. pro 'ἁλοίη, *captus sit, caperetur,* a. 2. opt. ab ἁλίσκω.
'Ἀλωῆος, *Aloei*, gen. ab. 'Ἀλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.
"Ἅλωθι, *capere*, seu *capiaris*, a. 2. imperat. ab ἅλωμι.
"Ἅλωκα, *captus sum*, perf. act. Ion. pro ἧλωκα. Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.
"Ἅλωμι· vide 'Αλίσκω.
"Ἅλων, ωνος, ἡ, *area, in quâ trituratur frumentum.* Th. ἅλως.
'Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.
'ἈΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES:* ab ἀλῶ et ὤψ, à *fallendis oculis:* vel ab ἀλῶ et παίζω. 'ἀλωπέκιον, ε, τὸ, *vulpecula.* 'ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis.* 'ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis.* 'ἀλωπεκίζω, *fraudulentèr ago.* 'ἀλωπεκινὸς, ε, ὁ, *fraudulentus, astutus.* 'ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum.*
"ἉΛΩΣ, ω, ἡ, *area:* ab ἅλις, seu ἁλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀςαχύων συνάθροισιν. Item *circulus et corona siderum.* Hinc 'ἁλωεὺς, έως, ὁ, *qui in areâ frumentum terit.*
'Ἁλώσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui capi vel expugnari potest.*
"Ἅλωσις, εως, ἡ, *captura.* Th. ἁλίσκω.
'Ἁλωσομένης, *expugnandæ*, f. 1. part. med. f. g.
'Ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, *captus:* ab ἁλίσκω.
'Ἀλώω, pro ἀλῶ· q. v.
"Αμ, ex ἀμφὶ, *circa:* "ἀμ' pro ἄμα.
"Ἅμα, adv. *unà cum:* a עם ham, *cum:* ἁμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἁμᾶ, Dor. pro ὁμῶ.
'Ἀμάζονες, όνων, αἱ, *Amazones:* ex α et μαζός.
'Ἀμαθαίνω, *indoctus sum:* ab α et μανθάνω.
'Ἀμάθεια, ας, ἡ, *ignorantia.*
'Ἀμαθέςατος, ε, ὁ ϗ ἡ, superl. ab
'Ἀμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indoctus:* ex α et μανθάνω.
'Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής. 'Ἀμαθεὶ, adv. *indoctè.* 'Ἀμαθῶς, *stultè.*
'Ἀμαθία, ας, ἡ, *ignorantia.*
'Ἀμαθόεις, εσσα, εν, *arenosus;* Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.
"Ἄμαθος, ε, ἡ, *arena.*
'Ἀμαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo*, præs. ind. ab ἄμαθος.
'ἈΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, *indomitus:* 'ἀμαιμακέτοιο, pro ε, gen. Ion. Ex α intensivo et μαιμάω· vel ab α priv. et μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis.* Significat etiam *immensus:* ex μῆκος, Dor. μᾶκος, *longitudo.*
'Ἀμαλακισία, ας, ἡ, *durities, magnitudo animi.*
'ἈΜΑΛΔΥ'ΝΩ, *corrumpo, consumo:* ut molle: ab ἁμάλος. aliquando *demolior:* q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλός.
'ἈΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur; forsan ab ἀμαλθεύω, *dito, nutrio.*
"ἈΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, *manipulus:* hinc
'Ἀμαλλεύω, *in manipulos colligo.*
'Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, et ἀμαλλοδέτης, ε, ὁ, *manipulorum ligator:* ab ἄμαλλα et δέω.
'ἈΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *mollis, tener:* pro ἀπαλὸς, π mutato in μ. Æol.
'Ἀμᾶν, *metere*, præs. inf. verbi ἀμάω.
'ἈΜΑΝΙ'ΤΗΣ, ε, ὁ, *fungus*, vel fungi species.
"ἉΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus:* quia ἅμα ἄξονι, *cum axe rotæ*, circa quem hæc agitur: vel dicitur, ἐκ τῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Hinc
'Ἁμαξὶς, ίδος, ἡ, *plaustellum:* ab ἅμαξα.
'Ἁμαξιτὸς, ε, ἡ, *via vehicularis.* 'ἁμαξεύω, *plaustris transeo.*
'Ἁμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, *plaustra fabricor:* ab ἅμαξα et πήγνυμι.
'Ἆμαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.
'ἈΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ ductus, cloaca:* q. ab ἅμα et ῥεῖν· vel ab ἄμη et αἴρω· ligone enim fiunt sulci: vel ab חמר, hamar, *fovea.*
'ἈΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ε, ὁ, *amaracus*, herbæ species.
'Ἀμαράντινος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non marcescens:* à μαραίνω·
'Ἀμάραντος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.
'ἉΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro, pecco:* f. 'ἁμαρτήσω. perf. 'ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. 'ἁμαρτήσας, αντος, ὁ· dat. pl. 'ἁμαρτήσασι. q. ex α et μάρπτω, *assequor, attingo scopum.* 'ἁμαρ-

τιν, a. 2. Ion. ἁμάρτῃ, sub. ἁμαρτὼν, part. derivatur fortè à מרה mara, *rebellare*.

Ἁμαρτὰς, ά'δος, ἡ, *peccatum:* a præcedente.

Ἁμαρτῆ, *simul:* ut ὁμαρτῆ, adv.

Ἁμαρτηθὲν, a. 1. part. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμάρτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *peccatum:* ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίᾱ, ᾱς, ἡ, *peccatum:* item *victima pro peccato:* ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ ἢ ἡ, *cujus mens est prava:* ex ἁμαρτάνω et νόος.

Ἁμαρτοεπὴς, ὁ ἢ ἡ, *qui dicendo peccat,* aut *decipit:* ab ἁμαρτάνω et ἔπω.

Ἁμαρτύρητος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod

Ἁμάρτῠρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *testimonii expers:* ex α et μάρτυρ.

Ἁμαρτωλὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *peccator,* et *peccatrix:* ab ἁμαρτάνω.

Ἀμᾰρῠγὴ, ῆς, ἡ, et Ἀμάρυγμᾰ, τος, τὸ, *micans fulgor.* Ab

ἈΜᾸΡΥ'ΣΣΩ, *splendeo, fulgeo:* f. ξω. perf. χᾰ. ἀμάρυσσε, imperf. Ion. qu. ex α intensiv. et μαίρω.

Ἀμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω. a. 1. ἤμησα.

Ἀμάσητος et ἄμασος, ου, ὁ ἢ ἡ, *non mansus:* ex α et μασάομαι, *manduco.*

Ἀμᾶσθαι, *metere,* præs. inf. m. ab ἀμάω.

Ἁμᾰτροχίᾱ, ᾱς, ἡ, qu. ἁρματροχία, Poët. *rotarum concursus:* hinc ἁμᾰτροχάω, *simul curro:* ab ἅμα, vel ἅρμα, et τρέχω.

ἈΜΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *obscurus:* q. ab α et μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρᾱ, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan *Maurus,* A MOOR.

Ἀμαυρόω, ῶ, f. ώσω, *offusco, obscuro:* à præc.

Ἀμαυρωθείη, *intereat,* a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, *obfusco.* Th. ἀμαυρός.

Ἀμᾱχᾰνίᾱ, ᾱς, ἡ, Dor. pro ἀμηχᾰνίᾱ: ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχᾰνος.

Ἀμᾰχητὶ, Ἀμᾰχεὶ, et Ἀμάχως, *sine prælio,* adv. et Ἄμᾰχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *alienus à pugnâ,* vel *inexpugnabilis, impossibilis,* superl. ἀμαχώτατος. Ex α et μάχομαι.

ἈΜᾸ'Ω, ῶ, *meto,* f. ήσω, perf. ἤμηκᾰ, forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur.

Ἀμβαίνειν, Poët. pro ἀνᾰβαίνειν·

Ἀμβαίη, pro ἀνᾰβαίη.

Ἀμβάλευ, Dor. et Æol. pro ἀμβαλοῦ, a. 2. imperat. m. v. ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Ἀμβάλλομαι, Poët. pro ἀνᾰβάλλομαι, *differo, procrastino.*

Ἄμβᾱσε, Poët. et Dor. pro ἄμβησε, per Syncop. pro ἀνέβησε, et hoc pro ἀνεβίβᾱσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, *ascendere facio, impono in.* Thema βαίνω, quod sæpe apud poëtas transitivè sumitur pro ἀναβιβάζω.

Ἀμβᾱ'σῃ, *ascendes,* f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀνᾰβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβασις, et ἀμβατὸς, pro ἀνάβασις, et ἀνᾰβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ, crepido:* q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, vel אבן *lapis.*

ἌΜΒΙΞ, ῖκος, ὁ, *olla, calix.*

Ἀμβλήδην, *interruptè,* pro ἀνᾰβλήδην, et Ἀμβολάδην, pro ἀνᾰβολάδην, *procrastinando:* ab ἀναβάλλω, *remoror.*

Ἀμβλῠγώνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *obtusum angulum habens.*

Ἀμβλῡ'νω, f. ῠνῶ, *obtundo.*

ἈΜΒΛΥ'Σ, εῖᾰ, ῠ, gen. έος, είᾱς, έος, *obtusus, hebes:* hinc ἀμβλόω, *hebeto, abortivum pario.* ἀμβλύνω, *obtundo.* Unde forsan Angl. BLUNT. ἀμβλυώττω, *cæcutio, caligo.* ἀμβλυωγμὸς, οῦ, ὁ, *hebetudo visûs.* ἀμβλίσκω, *abortiri facio.*

Ἀμβλωθῇ, *abortiatur,* 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, *abortivus partus.* Ἄμβλωσις, εως, ἡ, *abortus:* ab ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.

Ἀμβολᾱ'δᾱν, Dor. pro ἀμβολᾱ'δην.

Ἀμβολᾱ'δην, Ion. et Poët. pro ἀνᾰβολᾱ'δην, *procrastinando:* ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολᾱ'ς, ά'δος, ἡ, *terra egesta,* vel *aggesta:* ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, *præludium:* Poët. Sync. pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, οῦ, ὁ, *dilator operum:* ab ἀναβάλλομαι et ἔργον.

Ἀμβρόσιος, ίᾰ, ιον, *immortalis.* ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσίᾱ, *cibus Deorum.* ἀμβροσίᾱν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α et βροτός.

Ἀμβροτέω, ῶ, f. ήσω, *aberro,* pro ἀβροτέω· ab ἀβρότη, *nox.*

Ἄμβροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *immortalis:* pro ἄβροτος.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad* vel *super altaria:* à βωμός.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo:* quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω.

Ἀμβώσας, Ion. pro ἀνᾰβοήσας, *edito clamore:* ab ἀναβοάω. Th. βοάω.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *immensus:* ab α idem quod σὺν, et μέγας. Aliquando signif. *invidiâ carens:* et sic ab α et μεγαίρω.

Ἀμέθυσος, ου, ὁ ἢ ἡ, *Amethystus;* nomen gemmæ: ex α et μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, et tunc τὸ α longum; aliàs Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

Ἀμείβοντες, οἱ, *trabes ædificium sustinentes.*

ἈΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, *commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, prætereo;* perf. ἤμειφᾰ. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. perf. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. perf. m. ἤμοιβᾰ. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus, alternus.* ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν, et ἀμοιβήδην, *vicissim, alternis vicibus.*

Ἀμειδὴς, έος, et Ἀμείδητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *tristis, tetricus:* ab α et μειδάω.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμειλίκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *asper, durus:* ex α et μειλίσσω.

Ἀμείλῐχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *implacabilis:* idem quod ἀμείλικτος· ex α et μείλιχος, *blandus.*

Ἀμείνων, ὁ ἢ ἡ, καὶ τὸ ἄμεινον, ονος, *melior, commodior, aptior, potior,* acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονᾰ, ἀμείνοᾰ, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀμείρω, *privo aliquem portione:* ex α et μείρω.

Ἀμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, *transiverit,* f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, verbi ἀμείβω.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges,* 2. sing. præs. ind. act. verbi ἀμέλγω.

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω, perf. ἤμελχᾰ, *mulgeo, fructus immaturè carpo.* Hinc Angl. TO MILK.

Ἄμελει, *ne cura, ne sis solicitus,* imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. et significat *certè, nimirum, utique:* ex α et μέλει.

Ἀμέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *negligentia:* ex α et μέλει.

Ἀμελέω, ῶ, *negligo,* f. ήσω, perf. ἠμέληκᾰ. a. 1. ἠμέλησᾰ, ἀμε-

λῶσιν, 3. pl. sub. ʼαμελῦντος, gen. sing. part. præs. ʼἀμεληµένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.
ʼΑμελής, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens.*
ʼΑμέλξῃς, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω.
Ἄμελξις, εως, ἡ, *mulctio*: ab ἀμέλγω.
ʼΑμελῶς, adv. *indiligentèr, negligentèr, contemptim.*
ʼΑμεμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*: hinc ʼαμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. et μέμφομαι.
ʼΑμένᾱς, Dor. pro ʼΑμένης, ȣ, ὁ, nomen fluvii.
ʼΑμενηνὸς, ἡ, ὸν, *debilis, qui citò deficit*: ex α et μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, *debilito.*
ʼΑμενής, έος, ὁ, *imbecillis, evanidus, debilis.*
ʼΑμέρᾱ, Dor. pro ἡμέρᾱ, ᾱς, ἡ, *dies.*
ʼΑμέραισῐ, *in diebus, interdiu*, Poet. et Dor. pro ἡμέραις.
ʼΑΜΕ'ΡΓΩ, *premo, exsugo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo.*
ʼΑμέρδω, *privo, excæco; item obscuro, obtundo*: imperf. Ion. ʼάμερδε, pro ἤμερδε. Ex α et μέρδω. ʼΑμερθῆς, a. 1. pass. sub.
ʼΑμερής, έος, ὁ ϗ ἡ, *individuus, indivisus, partes non habens.* Ex α priv. et μέρος, *pars.*
ʼΑμεριμνᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *securus sum, animo sum libero*; ab ἀμέριμνος.
ʼΑμεριμνησῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *securitas.*
ʼΑμεριμνῐ'ᾱ, ῐ'ᾱς, ἡ, idem.
ʼΑμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *securus*: ex α et μέριμνα, *cura.*
ʼΑμερίμνως, adv. *securè.*
ʼΑμερος, Dor. pro ἥμερος, *mitis, mansuetus.*
ʼΑμέρσαι, pro ʼαμερῐ'σαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, *aliquem portione suâ privo.* Th. μείρω. Aut ʼάμέρσαι, Æol. pro ʼαμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι· aut regularitèr ab ἀμέρδω, *privo.*
ʼΑμέρσῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eodem.
ʼΑμερώσαις, Dor. pro ἡμερώσᾱς, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος.
ʼΑμὲς, Dor. pro. ἡμεῖς, *nos.*
ʼΑμετᾰ'θετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immutabilis.* ʼἀμετᾰ'θετον, ȣ, τὸ, *immutabilitas*: ex α, μετὰ, et τίθημι.
ʼΑμετᾰκῑ'νητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immotus*: ex α, μετὰ, et κινέω.
ʼΑμετᾰμέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus nos non pœnitet*: ex α et μεταμέλομαι.
ʼΑμετᾰνόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *resipiscere nesciens*: ex α et μετανοέω.
ʼΑμετᾰ'πεισος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nulla persuasione mutabilis.*

ʼΑμετέρᾱ, Dor. pro ἡμετέρᾱ, *nostra.*
ʼΑμετρήτᾱ, ᾱς, ἁ, Dor. pro ʼἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ʼἀμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immensa*: ex α et μέτρον.
ʼΑμετροεπὴς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *sine modo loquax*: ab α, μέτρον, et ἔπω.
ʼΑμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immensus*: ex α et μέτρον.
ʼΑμευσῐ'πορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gressus alternans*: ex ἀμεύω, *muto*, et πόρος.
ʼΑΜΕΥ'Ω, *vado, transeo, muto, vinco*: qu. ab ἅμα ἴω, *simul eo.*
ʼΑμη, ης, ἡ, *falx*; item *ligo*: ab ἀμάω.
ʼΑμὴν, *verè*: ἀμὴν ἀμὴν, *verissimè.* Hebr. אמן, *veritas.*
ʼΑμήνῑτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expers iræ.* Th. μῆνις.
ʼΑμήρῠτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *colo non deductus, qui nequit evolvi, infinitus*: ex α priv. et μηρύω, *revolvo.*
ʼΑΜΗΣ, ȣ, et ητος, ὁ, *placentæ genus lacteæ.*
ʼΑμήσεις, 2. sing. f. 1. ind. ab ἀμάω.
ʼΑμητὴρ, ῆρος, ὁ, *messor*: ab ἀμάω.
ʼΑμητὸς, ȣ̃, ὁ, *messis arista*: et ἄμητος, *messis tempus*: ab eod.
ʼΑμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre*: ex α et μήτηρ.
ʼΑμήχᾰν, pro ʼαμήχᾰνᾰ, acc. pl. n. g. ab ʼαμήχᾰνος, η, ον, *minimè cautus, perplexus.*
ʼΑμηχᾰνέω, ῶ, f. ήσω, *inopiâ consilii laboro*: item simpliciter, *indigeo.* ʼἀμηχᾰνήσεις χρήματος, Herod. Undè
ʼΑμηχᾰνής, έος, ὁ ϗ ἡ, *inops consilii, anxius*: ex α priv. et μηχανὴ, *consilium.*
ʼΑμηχᾰνῐ'η, ης, ἡ, Ion. pro ʼἀμηχᾰνῐ'ᾱ, *difficultas*: ex α et μηχανή.
ʼΑμήχᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui nullum suppetit artificium seu adminiculum quod capit.* Ex α priv. et μηχᾰ́νη, *machina.*
ʼΑΜΙ'Α, ᾱς, ἡ, piscis nomen.
ʼΑμῐ'αντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impollutus*: ex α et μιαίνω.
ʼΑμῐ'θεος, Dor. pro ἡμῐ'θεος, ȣ, ὁ, *semideus.*
ʼΑμῑθρεῖν, pro ʼἀρῑθμεῖν, per Metath.
ʼΑΜΙΛΛᾸ, ης, ἡ, *certamen.* Inde ʼἀμιλλᾰ'ομαι, *certo*: inf. præs. ἀμιλλᾶσθαι.
ʼΑμῖν, Dor. pro ἡμῖν.
ʼΑμίναδαβ, nom. viri indecl. *populi princeps.*
ʼΑμιναῖος, ᾱ, ον, *Aminæus*; ἀμιναῖᾰ, *dolium vino Aminæo repletum.*

ʼΑμιξῐ'ᾱ χρημάτων, *ille rerum status quo nulla sunt inter aliquos libera commercia.* q. d. *rerum non mixtio.*
ʼΑΜΙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *matula.*
ʼΑμισθῑ', adv. *sine mercede, gratis.*
ʼΑμίσθωτος, ȣ, *non mercede conductus.*
ʼΑμῑτροχῐ'των, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *spoliatus mitrâ ac tunicâ*: ex α, μίτρα, et χιτών.
ʼΑμιχθᾰλόεις, όεσσᾰ, όεν, *inaccessus*: ex ἄμικτος et ἅλς, *mare*: alii reddunt ἀπρόσμικτος, *quia impetuosus est*; alii qu. ὁμιχλώδη, *nebulosum.*
ʼΑμμᾰ'θω, Poët. pro ʼἀνᾰμᾰ'θω, *pœniteam.*
ʼΑμμᾰτᾰ, *nexus*: pl. ab ἅμμᾰ, ᾰτος, τὸ, ab ἅπτω.
ʼΑμμε, *nos*: acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμᾶς, et in dual. Dor. et Æol. pro νῶῐ̈, νῶ.
ʼΑμμέγᾰ, Poët. ἀνὰ μέγα, *permagnum.*
ʼΑμμείνᾱς, Poët. pro ʼἀνᾰμείνᾱς, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.
ʼΑμμεναι, *satiatum esse*: inf. ex ἄω, ἄειν, ἀέμεναι, Dor. seu Ion. et, exempto ε, ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι.
ʼΑμμένομεν, *expectamus*: Sync. pro ʼἀνᾰμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.
ʼΑμμενος, ȣ, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *sedens.* Sed fortasse ʼἄμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.
ʼΑμμες, Æol. pro Dor. ʼᾱμὲς et com. ἡμεῖς.
ʼΑμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio.*
ʼΑμμέων, Æol. pro ἡμῶν.
ʼΑμμῐ, εως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris.
ʼΑμμῐγᾰ, *simul*: qu. ʼἀνᾰ'μῐγᾰ, Poët.
ʼΑμμίγδην, pro ʼἀνᾰμίγδην, *permixtim*: adv. ab ἀνὰ et μίγνυμι.
ʼΑμμῖν, seu ἄμμῐ, *nobis*, dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.
ʼΑμμίξᾱς, Poët. pro ʼἀνᾰμίξᾱς, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.
ʼΑΜΜΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *minium.*
ʼΑμμορῐ'η, ης, ἡ, *infortunium, calamitas*: ab α et μόρος.
ʼΑμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expers, infelix*: pro ἄμορος· ex α et μόρος.
ʼΑμμος, ȣ, ἡ, *arena.* à ψάμμος.

Ἀμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arenosus, sabulosus.*
Ἄμμων, ωνος, ὁ, *Hammon.*
Ἀμμώνιος, ȣ, ὁ, *Ammonius.*
ἊΜΝᾹΜΟΣ, ȣ, ὁ, *nepos.*
Ἀμνά'μων, ονος, ὁ, *immemor,* Dor. pro ἀμνήμων.
Ἀμνᾶ'ς, ᾶ'δος, ἡ, idem quod ἀμνή.
Ἀμνᾶ'σει, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. sing. fut. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.
Ἄμναςος, Dor. pro ἄμνηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ignotus, obscurus:* ex α et μνάομαι.
Ἀμνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a, um.* Th. ἀμνός.
Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, *agna:* ab ἀμνός.
Ἀμνήμονᾰ, *immemorem:* acc. ab ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ex α et μνάομαι.
Ἀμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύω, f. ήσω, et εύσω, *obliviscor.*
Ἀμνησῐκᾰκέω, *injurias oblivis-cor.*
Ἀμνησῐκᾰ'κως, adv. *sine injuriarum memoriâ.*
Ἀμνήςευτᾰ, *non initis sponsalibus:* adv. ex α et μνάομαι, *ambio.*
Ἀμνήςευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innuptus.*
Ἀμνηςεύτως, adv. *non ducendo uxorem.*
Ἀμνηςῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *præteritorum oblivio:* à μνάομαι, *memoro.*
ἈΜΝΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem:* qu. ab αἷμα.
Ἀμνῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *agnicula:* Dim. ab
ἈΜΝΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *agnus:* qu. ab α et μένος, quia imbecillus.
Ἀμνοφόρος, ȣ, ἡ, *ovis fœtum in utero ferens.* Hinc ἀμνοφόρως, Dor. pro ἀμνοφόρȣς, acc. pl. ex ἀμνὸς et φέρω.
Ἀμογητῐ', *sine labore:* adv. ab α et μογέω, *laboro.*
Ἀμόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indefessus.*
Ἀμόθεν, *alicunde:* adv. ab ἀμός.
Ἀμοιβᾶδῐ'ς, *alternatim:* adv. ab ἀμείβω.
Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιβαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alternus.*
Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, *retributio, mutatio:* ab eod.
Ἀμοιβηδῐ'ς, adv. *alternatim, vicissim.*
Ἀμοιβὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, *mutuus:* ab ἀμείβω. ἀμοιβοὶ, *auxiliarii.*
Ἀμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, *careo:* a seq.
Ἄμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *parte carens:* ex α et μοῖρα.
Ἀμολγαίη, *lactea:* ab ἀμέλγω.
Ἀμολγεὺς, έος, ὁ, *mulctra, mulctrale.* ἀμόλγιον, idem. Th. ἀμέλγω.
Ἀμολγὸς, ȣ͂, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur.*
Ἀμὸν, Æol. pro ἡμέτερον.
ἈΜΟ'ΡΓΑ, ας, ἡ, *similago cum melle cocta.*
ἈΜΟΡΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *obscurus:* qu. ἄμορφος: item, *comes, assecla:* παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor,* ἀμορβαῖος, et ἀμόρβιος, *tenebrosus.*
Ἀμέργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est et insula: Ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, *AMURCA:* ab ἀμέργω.
Ἄμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide supra ἄμμορος.
Ἄμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *informis, deformis:* ex α et μορφή.
ἈΜΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *unus, aliquis,* Æol. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός.
Ἆμος, pro ἦμος, *quando.*
Ἄμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexplebilis:* ex α et μότος· hinc ἄμοτον, *insatiabilitèr:* adv.
Ἄμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inelegans:* à μȣ͂σα.
Ἄμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *labore carens:* à μόχθος.
Ἀμπαιᾱνῐ'σαι, Poët. pro ἀνᾰπαιᾱνῐ'σαι, aor. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæana recanto,* quod ex ἀνὰ et Παιάν.
Ἄμπᾰλος, Poët. pro ἀνᾰ'πᾰλος, *resortilio,* πάλος enim et κλήρωσιν significat. Th. πάλλω.
Ἀμπᾰλὼν, *cum quassâsset:* Poët. pro ἀνᾰπᾰλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.
Ἀμπαύεται, Dor. pro ἀνᾰπαύεται.
Ἄμπαυμᾰ, *solatium,* pro ἀνᾰ'παυμα, ἄτος, τὸ· ab ἀμπαύομαι, *quiesco.* Sic ἄμπαυσις.
Ἀμπαύσασθε, *requiescite,* 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀνᾰπαύσασθε.
Ἀμπαυςήριος, pro ἀνᾰπαυςήριος, Ion. *ad quiescendum factus:* ab ἀναπαύω.
Ἀμπεδῐ'ον, *per campum,* adv. Poët. pro ἀνὰ et πεδίον.
Ἀμπείρᾱς, Poët. pro ἀνᾰπείρᾱς, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transeo, transfodio.* Th. πείρω.
Ἀμπέλᾰγος, *per pelagum,* pro ἀνὰ πέλαγος.
Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum, vinea;* Poët. pro ἀμπελών.
Ἀμπέλῐνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *viteus, vinealis:* ab ἄμπελος.
Ἀμπελῐ'ων, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελὼν, ἐ· ἀμπελόφῡτος γῆ, *vitibus consitus ager, vinea.*
Ἀμπελόεις, όεσσᾰ, όεν, *vitibus consitus:* ab ἄμπελος.
ἌΜΠΕΛΟΣ, ȣ, ἡ, *vitis, vinea:* qu. ab ἅμα et πηλὸς, Ion. pro οἶνος. Ἀμπέλως, Dor. pro ἀμπέλȣς, acc. pl.
Ἀμπελȣργῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vineæ cultura, putatio vitium;* ab
Ἀμπελȣργὸς, ȣ͂, ὁ, *vinitor:* ex ἄμπελος et ἔργον.
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinea.* Th. ἄμπελος.
Ἀμπεμψᾶς, *remisisti,* Poët. pro ἀνέπεμψᾶς, 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.
Ἀμπεπᾰλὼν, *sursum vibrans,* a. 2. part. Poët. pro ἀνᾰπᾰλὼν, et inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.
Ἀμπερὲς, vid. διαμπερές.
Ἀμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφέσαι, ex ἀμφιέννυμι.
Ἀμπέτᾰσον, Poët. pro ἀνᾰπέτᾰσον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, *expando, explico, aperio:* ab ἀνὰ et πετάω, άζω, et πετάννυμι.
Ἀμπέχομαι, *induor,* Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.
Ἀμπέχονον, ȣ, τὸ, *vestitus:* ab ἀμπέχω, *circumdo:* ex ἀμφὶ et ἔχω.
Ἀμπηδᾶ'ω, *subsilio, sursum salio,* pro ἀνᾰπηδᾶ'ω. Th. πηδάω.
Ἀμπισχεῖν, *induere,* præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.
Ἀμπλᾰκῐ'ης, gen. Ion. ab ἀμπλᾰκῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *erratum.* Th. πλάζω.
Ἀμπλᾰκὼν, *qui erravit,* a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco, delinquo,* f. ήσω. Th. πλάζω.
Ἀμπλῐ'ᾱς, ȣ, ὁ, nomen viri. Lat. *Amplias.*
Ἄμπνευμᾰ, ἄτος, τὸ, *respiratio,* Poët. pro ἀνᾰ'πνευμᾰ· ut et ἀμπνοὴ, pro ἀνᾰπνοὴ, idem. Th. πνέω.
Ἀμπνέω, et ἀμπνείω, *respiro,* pro ἀνᾰπνέω.
Ἄμπνῠε, imperat. aor. 2. Poët. ab ἀναπνέω.
Ἀμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind Ion. pro ἠμπνύνθη, *respiravit:* ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ et πνέω.
Ἄμπνῡτο, 3. sing. aor. 2. med. ab ἀναπνέω.
Ἀμπολεῖν, *animo volutare,* Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω, *verto, versor.*
Ἀμπόλῐν, *per urbem,* Poët. pro ἀνὰ πόλιν.
Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος.
ἌΜΠΡΟΝ, ȣ, τὸ, *funis quo boves trahuntur.*

'Αμπτά'μενά, *revolantia*, pro 'ἀναπτά'μενά, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

'Αμπῦκί'δην, acc. ab 'Αμπῦκί'δης, ȣ, ὁ, *Amphyci vel Ampyci filius.*

"ΑΜΠΥΞ, ῦκος, ὁ vel ἡ, *reticulum muliebre*: qu. ab ἀμπέχω, *circumdo.*

"Αμπωσῖς, εως, ἡ, *reciprocatio æstûs marini*, per Sync. pro 'ἀνά'πωσῖς, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo.*

'Αμπωτίζω, f. ί'σω, *resorbeo*: ab ἄμπωτις.

"Αμπωτῖς, idem q. ἄμπωσις: q. v.

'ἌΜΥΓΔᾸΛΕ'Ᾰ, ᾱς, ἡ, *amygdalus.* Hinc per Metathesin, Angl. ALMOND.

"Ἄμυγμᾰ, ᾰτος, τὸ, 'ἀμυγμὸς, ȣ, ὁ, *vellicatio, laniatio, scarificatio*: ab ἀμύσσω.

"Ἀμῦδῖς, Poët. seu Æol. pro "ἅμᾰ.

'ἈΜῨΔΡΟ'Σ, ᾰ', ὸν, *subobscurus.*

"Ἄμῦδρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *humidus.* ab ἅμα et ὕδωρ.

'Ἀμύ'ητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *non initiatus*: ab α et μυέω.

'Ἀμῦθᾶν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro 'Ἀμῦθά'ων, ά'ονος, nomen viri.

'Ἀμύ'θητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis*: ex α et μυθέομαι.

'Ἀμύ'κητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui est sine mugitu, vacuus bubus*: ex α priv. et μυκάω, *mugio.*

'Ἀμῦκλᾶθεν, adv. ἐκ τῶν 'Ἀμῦκλῶν. 'Αμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus.*

'Ἀμῦκλᾶΐσδειν, Dor. pro 'ἀμῦκλᾶΐζειν, *Laconicè loqui.*

"Ἀμῦκος, ȣ, ὁ, *Amycus*, nom. propr.

"Ἀμῦλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *non molitus*: à μύλη. It. *roboris species*: ἄμυλον, τὸ, *amylum.*

'Ἀμύ'μονᾰ, acc. sing. ab

'ἈΜῨ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *inculpatus*: q. d. ἀμώμων· vel ἄμωμος, *qui nihil commisit* τῆς μυγμῆς, h. e. *derisione dignum*: à μύζω, *derideo*: per Sync. τȣ γ, pro ἀμύγμων.

"Ἀμῦνᾰ, ης, ἡ, *propulsatio injuriæ*: et ἀμύνη, ης, ἡ, *auxilium*: ab ἀμύνω.

'Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. 'ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. 'ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. "ἄμῦνεν, a. 1. imp. act. 'ἀμῦνέμεν, inf. Ion. pro 'ἀμύ'νειν, ut 'ἀμῦνέμεναι, Dor. 'ἀμῦνῦσῖ, Ion. pro 'ἀμῦνȣσῖ, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

'Ἀμύντᾱς, ȣ, ὁ, *Amyntas*, nom. viri.

'Ἀμυντήρῖος, ῖ'ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *auxiliatorius.*

'Ἀμύντωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, et 'ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, *auxiliator*: sed 'Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

'ἈΜῨ'ΝΩ, f. ῠνῶ, *auxilior, propello; arceor*: perf. ἤμυγκᾰ, a. 1. ἤμῦνᾰ, a. 1. m. ἠμῦνά'μην, ω, ᾰτο, f. 1. m. 'ἀμῦνȣμαι. 'ἀμύ'νω, ης, η, a. 1. sub. act.

'Ἀμύξεις, *lacerabis*, f. 1. verbi ἀμύσσω.

"Ἀμυξῖς, εως, ἡ, id. q. ἀμύγμα, q. v.

'ἈΜῨ'ΣΣΩ, vel 'ἀμύττω, *rado unguibus, lacero*, f. ξω, perf. ἤμῦχᾰ, a. 1. inf. m. 'ἀμύξασθαι· ab αἷμα, qu. αἱμύσσω. Hinc

'Ἀμυχμὸς, ȣ, ὁ, ac 'ἀμῦχὴ, ῆς, ἡ, *laceratio, vulnus.*

'Ἀμυςῖ', adv. *raptim*, et *sine respiratione*: ab α et μύω.

"Ἀμυςῖς, ῖδος, ἡ, *poculi* vel *potandi genus, cùm poculum largius exsiccatur*; à μύω.

'Αμφ' pro ἀμφῖ'.

'Αμφᾰγᾰπῶντες, præs. part. pl. ab ἀμφᾰγᾰπά'ω, *valdè diligo.*

'Αμφᾰγέρομαι, et ἀμφᾰγερέθομαι, *undique colligor circa aliquem.* Ex ἀμφὶ et ἀγείρω.

'Αμφᾰδᾰ', ἀμφά'δην, et ἀμφᾰδὸν, *palàm*, adv. pro ἀναφανδὸν, et ἀναφανδά· hinc

'Αμφά'δῖος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *manifestus.* ἀμφᾰδῖ'η, ης. ἀμφᾰδῖ'ην, *manifestè*, adv. Omnia à φαίνω.

"Αμφαινε, Poët. pro 'ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. ab

'Αμφαίνω, pro ἀναφαίνω, *ostendo.*

'Αμφᾱΐσσομαι, *undique irruo, huc illuc fugio.* Ex ἀμφὶ et ἀΐσσω.

'Αμφά'κης, Dor. pro ἀμφήκης, q. v.

"Αμφᾰνε, Poët. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

'Αμφαξονέω, *exorbito*, cùm ἄξων *currâs* in utrumque latus vergit, et non rectè hæret.

'Αμφᾰρᾰβέω, f. ήσω, aor. 1. Ion. ἀμφᾰρά'βησᾰ, *circumstrepo.* Ex ἀμφὶ et ἀραβέω.

'Αμφᾰρά'βιζον, *circumstrepebant*, imperf. Ion. ab ἀμφᾰρᾰβίζω. ex ἀμφὶ et ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

'Αμφᾰσῖ'η, ης, ἡ, *obmutescentia*, Ion. et Poët. metri gratiâ, pro ἀμφᾰσῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *loqui non posse, stupor quo vox intercipitur*: ex α et φημί.

"Αμφαυξῖς, ἡ, *truncus abiectis post ramos recisos.*

'Αμφᾰφά'ασθαι, *circumtractari*, pro ἀμφᾰφᾶσθαι· ab ἀμφὶ, *circa*, et ἀφάω, *tango.*

'Αμφείπετο, imperf. m. 3. sing. ind. ab ἀμφέπομαι, *foveo, agito.* ἄμφεπε, 3. sing. imperf. Ion. ab ἀμφέπω, *persequor.* Th. ἕπω.

'Αμφεκά'λυπτον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. *cooperiebant.* ἀμφεκά'λυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego.* Th. καλύπτω.

'Αμφεκά'ρη, *circumtruncatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

'Αμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀμφινέομαι.

'Αμφέπω, et ἀμφῖέπω, *circumtracto, circumsisto; circa quidpiam versor et occupatus sum, foveo; persequor.* Ex ἀμφὶ et ἕπω.

'Αμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, *recipere*: ab ἀναφέρω.

'Αμφέρχομαι, *circumvenio*: ab ἀμφὶ et ἔρχομαι.

'Αμφέςην, 1. sing. a. 2. ind. ab ἀμφίςημι, *circumsto.* Th. ἵςημι.

'Αμφεφόβηθεν, *utrinque in fugam conjecti sunt*, a. 1. pass. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν. à φοβέομαι.

'Αμφέφῠγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

'Αμφέχῠτο, pro ἀμφῖκέχῠτο, *circumfusus erat*, plusq. perf. pass. Ion. ab ἀμφιχέω, a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

'Αμφήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *utrinque acutus*, aut *anceps*: ab ἀκὴ, *mucro*: qu. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

'Αμφήλῠθον, aor. 2. verbi ἀμφέρχομαι.

'Αμφηρεφέᾰ, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *undique tectus*: ex ἀμφὶ et ἐρέφω.

'Αμφήριςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *anceps, controversus*: ex ἀμφὶ et ἔρις, *contentio, disceptatio.*

'ΑΜΦῘ', præp. *circa*: cum gen. quoque *de, propter, per*; cum accus. *circa*, et *circiter*; cum dat. *circum, circa, de, propter, contra.*

'Αμφῖάζομαι, et 'Αμφῖάζω, *induo*: f. ά'σω. perf. pass. ἠμφῖ'ασμαι. Hinc ἀμφῖ'ασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *indumentum, vestis*: ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφῖά'ραος, ȣ, ὁ, peritissimus vates, Oïclei filius: undè et 'Οϊκλείδης, voc. à Pindaro.

'Αμφῖᾰχυῖᾰν, acc. part. perf. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, *circumsono.*

Ἀμφιβαίνω, *circumeo, lustro*, f. βήσομαι. perf. βέβηκα. ex ἀμφὶ et βαίνω.

Ἀμφιβάλῃ, a. 2. sub. ἀμφιβάλε, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, *circumjicio, circumdo*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissentio, disceptatio.*

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, *circuitio*; acc. ἀμφίβασιν· ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, *tueris*: perf. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in terrâ et aquâ vivens*; pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ et βίος, *vita.*

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, *vestimentum, indumentum*: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστεύω, f. εύσω, *reti capio*: ab

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, *rete piscatorium, verriculum*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumsonus*: ex ἀμφὶ et βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, *piscator*, Esa. xix. 1.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas*: ex

Ἀμφίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambiguus*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφίβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circa hominem tegens undique*: ex ἀμφὶ et βροτός.

Ἀμφιβρύχω, perf. ἀμφιβέβρυχα, *circumsono*: ab ἀμφὶ et βρύχω.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus est*, 3. sing. perf. m. ab ἀμφιγήθω. Th. γηθέω.

Ἀμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognosco, dubito*; f. ήσω, perf. ηκα. Ex ἀμφὶ et νόος, *mens.*

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ καὶ ἡ, *utroque pede claudus*, Vulcani Epith. ex ἀμφὶ et γυιός.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utrinque acutus*: ab ἀμφὶ et γυιὸς, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nomen propr. q. à δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδασὺς, *utrinque hirsutus.* Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηα, perf. m. ἀμφιδεδήει, 3. sing. pl. perf. m. Ion. ex ἀμφὶ et δαίω, *divido, convivor, scio, comburo.*

Ἀμφιδέες, ων, αἱ, *catenæ, annuli*: ex ἀμφὶ et δέω, *ligo.*

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambidexter, ambiguus.* Th. δεξιά.

Ἀμφιδέρχθης, 2. sing. a. 1. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφιδιύτατος, ου, ὁ, *postremus, minutissimus*: ab ἀμφὶ et διύτατος.

Ἀμφιδινέω, *circumvolo*: ἀμφιδεδίνηται, perf. pass. à δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, *observare capiendi causâ.* Th. δοκεύων.

Ἀμφίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anceps*: ἀμφιδοξέω, *ambigo*: à δόξα.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *undique laceratus*: Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς et ἀμφίδρυφος· à δρύπτω, *lacero.*

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι· i. e. *subiri.*

Ἀμφιδὺς, *indutus*: a. 2. part. act. ab ἀμφίδυμι. Th. δῦμι.

Ἀμφιειμένος, *indutus*: perf. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελαύνω, f. ελάσω, aor. Ep. ἀμφιέλασσα, *circumduco.* Ex ἀμφὶ et ἐλαύνω.

Ἀμφιελίσσας, *utrinque agitatus*: acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab εἱλίσσω, *volvo.* Th. εἱλέω.

Ἀμφιέννυμι, *vestio*: f. έσω, perf. pass. ἠμφίεσμαι, et ἠμφίειμαι ex ἀμφὶ et ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, *gubernantes*: præs. part. ex

Ἀμφιέπω, *tracto, circa quidpiam versor, curo, persequor*: ex ἀμφὶ et ἕπω.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. Ἀμφίεσμαι, Ion. pro ἠμφίεσμαι, perf. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεύω, f. εύσω, aor. Ion. ἀμφίευσα, *circumcremo.* Ex ἀμφὶ et εὕω.

Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, *adhæreo, circumsedeo*: fut. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui utrinque mari cingitur*: ex ἀμφὶ et θάλασσα.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *circumfloridus*: item *patrimus* et *matrimus.* Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, *Amphitheatrum.*

Ἀμφίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui utrinque poni potest*: ab ἀμφὶ et τίθημι.

Ἀμφιθέω, f. θεύσομαι, *circumcurro*: à θέω, *curro.*

Ἀμφιθηλέω, ῶ, *undique vireo*: ab ἀμφὶ et θηλέω.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domus quæ anticas et posticas fores habet.* Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψοι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego.* Th. καλύπτω.

Ἀμφικάρης, έος, ὁ καὶ ἡ, *utrinque ansatus, biceps.* Th. κάρηνον, vel κάρα.

Ἀμφικιάσσας, *circumscindens, dividens*: a. 1. part. act. Poët. pro κιάσας. vide ἀμφικιάζω.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumfluus*: ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, καὶ κλυζόμενος.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *latè comans, undique frondosus*: ex ἀμφὶ et κόμη.

Ἀμφικρέμαμαι, f. άσω, *circumpendeo.* Th. κρεμάω.

Ἀμφικυλίσσαις, Æol. et Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. Th. κυλίω, f. ίσω, perf. ικα.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, *poculum rotundum et utrinque ansatum*: ex ἀμφὶ et κύπελλον. δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungitur.

Ἀμφιλαβὴς, έος, vel ἀμφιλαφὴς, ὁ καὶ ἡ, *amplus*: ex ἀμφὶ et λαμβάνομαι, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, f. ξω, *quasi ab utrâque parte dico, ambigo, rixor*: sed in usu est ἀμφιλογέω. ex ἀμφὶ et λέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio, ubi ex utrâque parte contenditur*: ex ἀμφὶ et λέγω.

Ἀμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *controversus, dubius.* ex iisd.

Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, *Amphilochus*, nom. viri.

Ἀμφιλύκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sublustris*: à λύκη, *lux prima*; vel à λύκος, quòd sit similis λυκείῃ, *lupinæ pelli*, quæ est cinerei coloris; vel à λύγη, *tenebræ.*

Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάξετε, *abstergite*: a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω et σω, *purgo.*

Ἀμφιμάτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, *qui est in matrice seu utero.* Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχωμαι, *circumpugnavero*: præs. sub. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ.* Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, *circummugiit*: perf. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφινέμομαι, *circumpasco, incolo*: à νέμω.

Ἀμφιξέω, *circumrado*: f. ξέσω, a. 1. ἀμφέξεσα· à ξέω.

Ἄμφιος, ου, ὁ, *Amphius*: nom. propr.

'Αμφίπαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pellis densus:* à παλτόν.

'Αμφίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *campis undique cinctus:* ex ἀμφὶ et πέδον.

'Αμφιπέλομαι, *adsum, existo, versor circum aliquem.* Ex ἀμφὶ et πέλομαι.

'Αμφιπένομαι, *operam pono, occupatus sum circa aliquid:* à πένομαι.

'Αμφιπερικτίοσι, *vicinis:* dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

'Αμφιπεριστέφομαι, *circumdor, circumfundor.* Ex ἀμφὶ, περὶ, et στέφομαι.

'Αμφιπεριστρώφᾶ, imperf. Ion. ab ἀμφιπεριστροφάω, *circumverto:* ex ἀμφὶ, περὶ, et στρέφω.

'Αμφιπεσοῦσᾰ, *amplexa:* a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

'Αμφιπιέζω, *circum premo:* ex ἀμφὶ et πιέζω.

'Αμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem complecti.* Th. πίπτω.

'Αμφίπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrinque percutiens,* item *utrinque percussus:* ex ἀμφὶ et πλήσσω, *percutio.*

'Αμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.

'Αμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo, comitor:* à πολέω, *versor:* Poët. πολεύω.

'Αμφίπολῐς, εως, ἡ, *Amphipolis:* nom. urbis.

'Αμφίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minister,* vel *ministra.* Hinc ἀμφιπολεῖν, *famulari:* ex ἀμφὶ et πολέω, *versor.*

'Αμφιπονέομαι, οῦμαι, *satago, occupor in aliquâ re.* Ex ἀμφὶ et πονέω.

'Αμφιποτάομαι, *circumvolito:* à ποτάομαι.

'Αμφίπῠρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrinque ardens.* Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

'Αμφιῤῥύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus:* ex ἀμφὶ et ῥέω. Unde et

'Αμφιρῶ, contr. nom. mulieris.

'Αμφὶς, *utrinque, in medio,* adv. Est et præposit. cum gen. *sine, seorsum, extra.*

'Αμφίσβαινᾰ, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

'ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, *ambigo, dubito, controversor.* ἀμφισβητήσειᾰ, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βάω, *eo.* Hinc

'Αμφισβήτησῐς, εως, et ἀμφισβησίη, ης, ἡ, *disceptatio, contentio, dubitatio.*

'Αμφισταλάμενος, *colligatus:* a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, *orno.*

'Αμφιστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque coronatus:* item *undique plenus:* ex ἀμφὶ et στέφω.

'Αμφίστημῐ, aor. 2. ἀμφίστην, *circumstare facio.* sed aor. 2. perf. et plusqp. act. et vox med. in signif. intrans. *circumsto.* Ex ἀμφὶ et ἵστημι.

'Αμφίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versipellis, utrinque acutus.* Th. στόμα.

'Αμφιστρᾰτάομαι, *obsideo:* ab ἀμφὶ et στρατός.

'Αμφιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perplexus, contortus.* Ex ἀμφὶ et στρέφω.

'Αμφιτᾰθεὶς, *circum extensus:* a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

'Αμφιτάπης, ητος, ἡ, et 'Αμφιτάπῐς, ῐδος, ἡ, et 'Αμφίτάπος, ου, ὁ, *tapes utrinque villosus.* Th. τάπης.

'Αμφίτῐθει, *circumpone:* præs. imp. act. qu. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

'Αμφιτρέμω, *undiquaque, valde tremo.* Ex ἀμφὶ et τρέμω.

'Αμφιτρίτη, uxor Neptuni: *mare:* ex ἀμφὶ et τρίζω, *strido.*

'Αμφιτρομέω, *tremo ab omni parte.* Th. τρομέω.

'Αμφιτρῠὼν, nomen viri: ex ἀμφὶ et τρύω.

'Αμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro 'Αμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis.*

'Αμφίφᾰλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clavis undique distinctus:* ex ἀμφὶ et φαλός· item *splendidus.*

'Αμφιφοβέομαι, 3. pl. aor. 1. pass. ἀμφεφόβηθεν, *metu percellor circa.* Ex ἀμφὶ et φοβέομαι.

'Αμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora,* utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω.

'Αμφιφράζομαι, *probè considero.* Ex ἀμφὶ et φράζομαι.

'Αμφιφύω, plusq. perf. ἀμφιπεφύκειν, *circumgigno, undique produco;* sed perf., plusq. perf., et aor. 2. intrans. *circumcrevi, circumcirca natus vel ortus sum.* Ex ἀμφὶ et φύω.

'Αμφιχαίνω, *absorbeo,* propriè *circumhio:* à χαίνω.

'Αμφίχαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrinque capillatus.*

'Αμφιχέαι, a. 1. inf. ab

'Αμφιχέω, ῶ, *circumfundo, fundo* seu *spargo circa.* Th. χέω.

'Αμφιχρίζομαι, f. ίσομαι, aor. 1. subj. ἀμφιχρίσομαι pro ἀμφιχρίσωμαι, *circum ungo me.* E. ἀμφὶ et χρίω.

'Αμφιχῠθεῖσᾰ, *circumfusa:* a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

'Αμφίχῠτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *terrâ aggestâ utrinque munitus:* ex ἀμφὶ et χέω.

'Αμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω. Th. χέω.

'Αμφίχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utroque pede claudus:* à χωλός.

'Αμφόδῐον, ου, τὸ, *parvus vicus, parva platea.*

"Αμφοδον, ου, τὸ, *via urbis, platea, vicus:* ab

"Αμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bivium:* q. d. ἄμφω ὁδῷ, *ambæ viæ.*

'Αμφοῖν, gen. et dat. dual. ab ἄμφω.

'Αμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem.*

'Αμφορέᾶς, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

'Αμφότερος, ᾱ, ον, *uterque, ambo.* ἀμφοτέρῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις· ut et ἀμφοτέροισῐν, m. g. Hinc ἀμφοτέρωθεν, *utrinque,* adv. 'Αμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους. Th. ἄμφω.

'Αμφοτέρωσε, adv. *utroque, in utramque partem.*

'Αμφράσσαιτο, *animadverteret,* a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι.

'Αμφῠτᾰ, pro ἀνὰ φυτὰ, *per plantas.*

"Αμφω, *ambo,* vel *ambæ.* ἀμφοῖν, gen. et dat.

'Αμφώης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utrimque aures habens; utrimque ansatus:* ex ἀμφὶ et οὖς, ὠτὸς, *auris.*

"Αμφωτος, idem.

'Αμφωτῖς, vel ἄμφωτῐς, ῐδος vel ιδος, ἡ, *inauris, aurium ornamentum,* vel *munimentum; poculi genus utrimque ansas habens:* ab ἀμφὶ et οὖς, ὠτός.

"Αμωγος, 'Αμώγου, Sacrorum rex.

'Ἀμῷεν pro 'ἀμάοιεν, ab ἀμάω.

'Ἀμώμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus.* 'ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

'Ἀμωμήτως, adv. Ex α et μωμητὸς, *vituperabilis,* quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.

"ΆΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *amomum,* frutex et aroma.

"Ἄμωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maculæ expers:* ex α et μῶμος.

'Αμὼν, ὁ, nomen viri indecl. *Fidelis:* Sed

'Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

'Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω. 'Ἀμώντεσσῐ, pro 'ἀμῶσῐ, dat. pl. part. Poët.

'Αμὼς, ὁ, nomen viri indecl. *Robustus.*

'Ἀμῷς, *metas*, 2. sing. præs. opt. 'ἀμῷοιμῐ, ῷμῐ, ῷοις, ῷς, ῷοι, ῷ· ab ἀμάω, *meto*.
'Ἀμωσγέπως, *quoquo modo, quovis modo*: ab ἀμὸς, *unus*.
"Ἀμωτᾰ, ων, τὰ, *castaneæ*.
"ἌΝ, conjunctio potentialis, cum optat. et conjunctivo, imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi: item conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, *si*. Poëtæ pro eâ ponunt κε, κεν. Est etiam"ἄν, pro'ἀνὰ, Poëtis; et "ἄν pro "ἀνᾰ.
'ἈΝΆ, *per, inter, in, adversus, juxta, cum, circa*, præp. regens acc. et *cum, super*, dat. In compos. valet *retrò, rè, sursùm*. 'Ἀνὰ pro σὺν, Dor. est distributionis nota.
"Ἀνᾰ, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνάστα, quod pro ἀνέστη, Ion. et η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est et"ἀνᾰ, *surge*, pro 'ἀνάστᾱ, et 'ἀνάστηθῐ, a. 2. imperat. act. Est et"ἀνᾰ, vocat. sing. ab ἄναξ, *rex*: vel per Apoc. pro "ἀνασσᾰ, *regina*.
'Ἀνᾰ'βᾰ, pro 'ἀνᾰ'βᾰθῐ, vel 'ἀνᾰ'βηθῐ, *ascende*, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰβαθμῖς, ῖδος, ἡ, *gradus*.
'Ἀνᾰβαθμὸς, ȣ̃, ὁ, *gradus*.
'Ἀνᾰβᾰθρον, ȣ, τὸ, et 'Ἀνᾰβᾰ'θρᾱ, ᾱς, ἡ, *scala*: ab ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι. perf. βέβηκᾰ. a.2.'ἀνέβην. part. 'ἀνᾰβᾰ'ς.
'Ἀνᾰβάλλεσθαι, inf. pass. ab ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβάλλω, *procrastino, differo*, f. βαλῶ. perf. βέβληκᾰ. a. 2. 'ἀνέβαλον. m.'ἀνεβαλόμην, ȣ, ετο. perf. m. 'ἀνᾰβέβολᾰ. Ex ἀνὰ et βάλλω.
'Ἀνᾰβάντες, nom pl. ab 'Ἀνᾰβᾰ'ς, *ascendens*, a. 2. part. act. 'ἀνᾰβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰ'βᾰσῐς, εως, ἡ, *adscensio*: ab eodem.
'Ἀνᾰβᾰ'σομαι, *conscendam*, f. 1. Dor. pro'ἀνᾰβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰ'βᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui conscendi potest*; ab eodem.
'Ἀνᾰβεβιωκὼς, perf. part. act. ab ἀναβιόω, q. v.
'Ἀνᾰβέβρῠχεν, *scaturit*, à βρύχω, *frendo, strideo*: quod dicitur de mari.
'Ἀνᾰ'βηθῐ, a. 2. imper. verbi ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰβήμεναι, pro ἀναβῆναι, inf. aor. 2. verbi ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰβιβάζω, *ascendere facio, impono, subduco*: f. ᾰσω, perf. ᾰβίβᾰκᾰ. a.1. 'ἀνεβίβᾰσᾰ. Th. βαίνω.
'Ἀνᾰβιοίην, *reviviscam*, Att. pro 'ἀνᾰβιῴην, a. 2. opt. act. ab 'ἀνᾰβιόω, ῶ, *revivisco*. Th. βίος, *vita*.
'Ἀνᾰβί'ωσῐς, εως, ἡ, *resurrectio*.
'Ἀνᾰβιώσκομαι, *revivisco, reviviscere facio*: ab ἀναβιόω.
'Ἀνᾰβλαστᾰ'νω, et -στίω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *repullulo*. Simplex, βλαστάνω.
'Ἀνᾰβλέπω, *oculis attollo, visum recipio*: f. ψω, perf. φᾰ. a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc
'Ἀνᾰβλεψῐς, εως, ἡ, *visûs recuperatio*.
'Ἀνᾰβλήδην, Ion. ἀμβλήδην, adv. *vehementer*: ab ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβλησῐς, εως, ἡ, *dilatio*: ab ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.
'Ἀνᾰβοᾰ'ω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. perf. κᾰ. a. 1. ησᾰ.
'Ἀνᾰβοήσᾰν, n. g. part. a. 1. Th. βοάω.
'Ἀνᾰβολάδην, Ion. ἀμβολάδην, adv. *vehementer, cunctanter*. Ab ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβόλαιον, ȣ, τὸ, *amiculum, pallium*: ex ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *egestio, dilatio*: ab eodem.
"Ἀνᾰβος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro "ἄνηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impubes*: ex α et ἥβη, *pubeo*.
'Ἀνᾰβράζω, et -σσω, *fervefacio*. Th. βράζω.
'Ἀνᾰβρᾰ'χω, f. ξω, *madefacio; insono, resono*. Ex ἀνὰ et βράχω.
'Ἀνᾰβρόχω; *resorbeo*, a. 1. Æol. opt. 'ἀνᾰβρόξειᾰ. 'ἀνᾰβροχθεὶς, a. 1. part. pass. à βρόχω.
'Ἀνᾰβρῠχᾰ'ομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *cum rugitu defleo*. Th. βρύχω.
'Ἀνᾰβωλακῖᾰ γῆ, *terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit*. Th. βῶλος, *gleba*.
'ἈΝᾹΓΑΛΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herba.
'Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.
'Ἀνάγγειλον, imperat. ab
'Ἀναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, εῖς, εῖ. perf. 'ἀνήγγελκᾰ. a. 1. 'ἀνήγγειλᾰ. a. 2. 'ἀνήγγελον. perf. pass. 'ἀνήγγελμαι. a. 2. pass. 'ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ et ἀγγέλλω.
'Ἀνᾰγείρω, f. ερῶ, aor. 1. Ion. 'ἀνέγειρᾰ, *colligo, congrego*. Ex ἀνὰ et ἀγείρω.
'Ἀνᾰγεῖσθαι, Dor. pro 'ἀνηγεῖσθαι, *narrare*.
'Ἀνᾰγελᾰ'ω, f. ᾰ'σω, *valdè rideo*: ex ἀνὰ et γελάω.
'Ἀνᾰγεννᾰ'ω, ῶ, *regenero*, f. ήσω. perf. ηκᾰ. perf. pass. 'ἀνᾰγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι.
'Ἀνᾰγῑνώσκω, [pro quo potiùs legendum videtur 'Ἀναγιγνώσκω] *lego*, item *persuadeo*: 'ἀνᾰγιγνώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι, Herod. f. 1. m. 'ἀναγνώσομαι. perf. act. 'ἀνέγνωκᾰ, a.2. 'ἀνέγνων. perf. pass. 'ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. a. 1. pass. 'ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω.
'Ἀναγκάζω, *cogo*: imperf. ἠνάγκαζον. f. ᾰ'σω. perf. ἠνάγκᾰκᾰ. perf. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.
'Ἀναγκαίη, ῆς, ἡ, *necessitas*. ἀναγκαίῃ, adv. *necessariò*: ab
'Ἀναγκαῖος, αίᾱ, αῖον, *necessarius, amicus*: compar. 'ἀναγκαιότερος. superl. 'ἀναγκαιότᾰτος. gen. pl. 'ἀναγκαιοτᾰ'των· ab ἀνάγκη.
'Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, *coactus*. ἀναγκαστῶς, *coactè*, adv. ab ἀνάγκη.
'ἈΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, et Dor. 'ἀνάγκᾱ, *necessitas*: ab α priv. et ἄγω· duci enim et impelli nequit. Hinc 'ἀναγκαῖος, *necessarius*, 'ἀναγκαίως, *necessariò*. 'ἀναγκάζω, &c.
'Ἀνάγκῠλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *uncus, curvus*.
'Ἀνᾰγλῠκαίνω, *iterum dulce reddo*. Ex ἀνὰ et γλυκαίνω.
'Ἀνᾰγλῠκανθῶσῐ, *dulcedinem ceperint*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.
'Ἀνᾰ'γλῠφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sculptus, cælatus*. Th. γλύφω.
'Ἀνᾰγνάπτω, idem quod γνάπτω, f. ψω. perf. φᾰ. a. 1. ψᾰ. a. 1. pass. φθην.
'Ἀνᾰγνειᾰ, ᾱς, ἡ, *scelus, impuritas*: ab α et ἁγνός.
'Ἀνᾰγνόντες, a. 2. part. pass. 'ἀνᾰγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.
"Ἀνᾰγνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impurus*: ex α priv. et ἁγνὸς, *purus*.
'Ἀνᾰγνωρίζω, f. σω, perf. κᾰ, *recognosco*: à γνωρίζω.
'Ἀνᾰ'γνωσῐς, εως, ἡ, *lectio*, dat. ἀναγνώσει.
'Ἀνᾰγνώστης, ȣ, ὁ, *lector*: ab ἀναγινώσκω.
"Ἀνᾰγον, 3. pl. imperf. pro 'ἀνῆγον. Sic 'ἀνᾰ'γοντο, *reducti sunt*: imperf. pass. vel a. 2. m. pro 'ἀνήγοντο· ab ἀνάγω.
'Ἀνᾰγορᾱ'ν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.
'Ἀνᾰγόρευσῐς, εως, ἡ, *sententiæ declaratio, renunciatio*.
'Ἀνᾰγορεύω, f. εύσω, *proclamo*.
'Ἀνᾰγραμμᾰτίζω, *transpositis literis ex unâ voce alium efficere*.

Hinc 'ἀνᾰγραμμᾰτισμὸς, ȣ, ὁ. Th. γράφω.

'Ἀνᾰ́γραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manifestè scriptus, in acta relatus :* ex seq.

'Ἀνᾰγρᾰ́φω, f. ψω, *scribo.*

'ἈΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, et 'ἀνάγυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fruticis nomen.

'Ἀνᾰ́γω, εις, ει, *subduco, augeo :* f. 'ἀνάξω. perf. 'ἀνῆχᾰ. a. 2. 'ἀνήγον, Att. 'ἀνήγᾰγον. perf. pass. 'ἀνῆγμαι. a. 1. 'ἀνήχθην. part. 'ἀναχθεὶς, έντος, ὁ, *provectus :* ex ἀνὰ et ἄγω, *duco.*

'Ἀνᾰγωγὴ, ῆς, *educatio :* ab ἀνάγω.

'Ἀνᾰ́γωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contumax, malè institutus :* hinc 'ἀνᾰγωγῐ́ᾱ, *defectus disciplinæ :* ab α et ἀγωγή.

'Ἀνᾰδαίειν, *dividere.* Th. δαίω.

'Ἀνᾰδᾰ́σασθαι, *dividere,* a. 1. inf. m. 'Ἀνᾰδασμὸς, ȣ, ὁ, *divisio.* Th. δαίω.

'Ἀνᾰδέδρομᾰ, ᾰς, ε, *percurri :* perf. m. verbi ἀνατρέχω. 'Ἀνᾰδέδρᾰμεν, *sursum cucurrimus,* 1. pl. perf. m. per Sync. pro 'ἀνᾰδεδρόμᾰμεν.

'Ἀνᾰδείκνῡμῐ, *ostendo :* f. ξω. perf. χᾰ. a. 1. 'ἀνέδειξᾰ. inf. 'ἀνᾰδεῖξαι. perf. pass. 'ἀνᾰδέδειγμαι. a. 1. 'ἀνεδείχθην. a. 1. m. 'ἀνεδειξᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. δείκνῡμι.

'Ἀνᾰ́δειξῐς, εως, ἡ, *ostensio :* ab ἀναδείκνυμι.

'Ἀνᾰδέκεσθαι, Ion. pro 'ἀνᾰδέχεσθαι, *recipere, polliceri :* Th. δέχομαι.

'Ἀνᾰδενδρᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *vitis arbustiva,* vel *sursum scandens in arborem :* ab ἀνὰ pro ἄνω, et δένδρον.

'Ἀνᾰδέξαι, Ion. pro 'ἀνᾰδεῖξαι, *ostendisse :* a. 1. inf. act. sic 'ἀνᾰδέξασθαι pro 'ἀνᾰδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

'Ἀνᾰδέρκω, *suspicio, aspicio, oculos attollo.* Ex ἀνὰ et δέρκω.

'Ἀνᾰδεσμεύω, f. εύσω, *religo.*

'Ἀνᾰδέσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis :* ab ἀναδέω, *vincio.*

'Ἀνᾰδέχομαι, *excipio :* f. δέξομαι, perf. pass. δέδεγμαι, à δέχομαι.

'Ἀνᾰδέω, ῶ, f. ήσω, *religo.* Hinc

'Ἀνᾰδῆσαι, *religasse :* a. 1. inf. act.

'Ἀνᾰδηχθεὶς, *remorsus,* a. 1. part. pass. verbi 'ἀνᾰδᾰ́κνω. f. δήξομαι. a. 1. 'ἔδᾰκον.

'Ἀνᾰδῐδάσκειν, *valdè docere,* vel *edocere,* et *dedocere.* Th. διδάσκω.

'Ἀνᾰδῐ́δωμι, *reddo :* f. 'ἀνᾰδώσω, a. 2. part. 'ἀνᾰδὸς, όντος.

'Ἀνᾰδῐ́πλωσῐς, εως, ἡ, *Reduplicatio,* figura : ex ἀνὰ et διπλόω.

'Ἀνᾰδοθεὶς, a. 1. part. pass. 'ἀνᾰδοθῆναι, inf. 'ἀνᾰ́δȣ, Att. 'ἀνᾰ́δοσο, *redde,* a. 2. imp. m. 'ἀνᾰδȣ̃ναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

'Ἀνᾰ́δοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et 'Ἀνᾰδοχεὺς, έως, ὁ, *susceptor, sponsor :* ab ἀναδέχομαι.

'Ἀνᾰδρᾰμεῖν, *redire, crescere,* a. 2. inf. 'ἀνᾰδρᾰμȣ̃σᾰ, part. f. g. 'ἀνᾰδρᾰμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω.

'Ἀνᾰδῡμῐ, *emergo :* et 'Ἀνᾰδῡ́ομαι, *respuo, recuso, fugio :* ab ἀναδύω, *existo, emergo, recedo.* Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior,* a. 2. ἔδυν.

'Ἀνᾰ́εδνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dote carens, indotata :* ex α et ἕδνα, seu ἔεδνα.

'Ἀνᾰείρω, *tollo in altum :* ab ἀείρω.

'Ἀνᾰ́ελπτα, *insperata,* pl. ab ἄελπτος, *insperatus.* ab α et ἐλπίς.

'Ἀναζᾰ́ω, ῶ, *revivisco :* f. ήσω. perf. 'ἀνέζηκᾰ. a. 1. 'ἀνέζησᾰ. ex ἀνὰ et ζάω.

'Ἀναζεῦξαι, *movere, discedere :* a. 1. inf. act. ab 'ἀναζεύγνῡμῐ, *moveo,* specialiter *castra.*

'Ἀναζέω, *ebullio,* f. ήσω. perf. ηκᾰ. a. 1. part. pass. 'ἀναζεσθεὶς, *fervefactus.*

'Ἀναζητέω, ῶ, *requiro :* f. ήσω. perf. 'ἀνεζήτηκᾰ. a. 1. 'ἀνεζήτησᾰ· à ζητέω.

'Ἀναζῠγὴ, ῆς, ἡ, *castrorum mutatio :* ab ἀναζεύγνυμι.

'Ἀναζωγρᾰφεῖται, *depingitur,* 3. sing. præs. ind. pass. ab

'Ἀναζωγρᾰφέω, ῶ, f. ήσω, *depingo.*

'Ἀναζώννῡμῐ, *succingo :* f. ζώσω. perf. 'ἀνέζωκᾰ. a. 1. 'ἀνέζωσᾰ. a. 1. m. 'ἀνεζωσᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. ζώννυμι.

'Ἀναζωννῡ́ω, vel 'ἀναζώννῡμῐ, *succingo.*

'Ἀναζωπῠρέω, ῶ, *exsuscito :* f. ήσω. perf. 'ἀνεζωπῠ́ρηκᾰ· ex ἀνὰ et ζωπυρέω.

'Ἀναζωσᾰ́μενος, a. 1. part. m. ab ἀναζώννυμι.

'Ἀνᾰθάλλω, *reviresco :* f. λῶ. perf. 'ἀνᾰτέθαλκᾰ. a. 2. act. 'ἀνέθᾰλον. Th. θάλλω.

'Ἀνᾰθάλπω, f. ψω, *refoveo, refocillo.* Th. θάλπω.

'Ἀνᾰθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, *fiduciam resumo.*

'Ἀνᾰθαρσέω, (activè et transitivè) *alacritatem de novo addo, animos fractos accendo.*

'Ἀνᾰθείην, ης, η, *retulerim,* a. 2. opt. act. : ind. 'ἀνέθην. inf. 'ἀνᾰθεῖναι. part. 'ἀνᾰθείς. Th. τίθημι.

'Ἀνᾰ́θεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *anathema, exitio æterno destinatus :* ab ἀνατίθημι, *sepono, seorsum pono.*

'Ἀνᾰθεμᾰτίζω, *exsecror, diris devoveo, anathema esse declaro :* f. ῐ́σω. perf. 'ἀνᾰτεθεμᾰ́τῐκᾰ. a. 1. 'ἀνεθεμᾰ́τῐσᾰ. perf. pass. 'ἀνᾰτεθεμᾰ́τισμαι· ab ἀνάθεμα.

'Ἀνᾰθεμᾰτίω, f. Att. pro 'ἀνᾰθεμᾰτῐ́σω.

'Ἀνᾰθέμεν, et 'ἀνᾰθέμεναι, Dor. Æol. et Ion. pro 'ἀνᾰθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

'Ἀνᾰθεωρέω, ῶ, *contemplor :* f. ήσω. perf. 'ἀνᾰτεθεώρηκᾰ. Th. θεωρός.

'Ἀνᾰθεώρησῐς, εως, ἡ, *contemplatio.*

'Ἀνᾰθηλήσει, *repullulabit.* f. ab ἀναθηλέω. Th. θάλλω.

'Ἀνᾰ́θημᾰ, ᾰτος, τὸ, *donarium,* seu *donum quod Deo consecratur :* ab ἀνατίθημι, *sepono.*

'Ἀνᾰθήσȣσῐ, 3. pl. f. 1. ind. 'ἀνᾰθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι.

'Ἀνᾰθορέω, ῶ, *resilio,* a. 2. 'ἀνέθορον. Th. θορέω.

'Ἀνᾰ́θρεμμᾰ, ᾰτος, τὸ, idem ac θρέμμα· q. v. item *alumnus.*

'Ἀνᾰθρώσκω, *insilio, saltu conscendo :* à θρώσκω.

'Ἀνᾰθῡμῐ́ᾱσῐς, εως, ἡ, *vapor :* ab 'ἀνᾰθῡμῐᾰ́ω, *exhalo.* Th. θυμιάω.

'Ἀναιδέᾰ, acc. ab ἀναιδής.

'Ἀναίδειᾰ, ᾱς, Ion. 'ἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia, importunitas :* cujus dat. sing. Ion. fit 'ἀναιδείηφῐ : φι per paragogen addito : ex ἀναιδής.

'Ἀναίδην, *impudenter :* ex

'Ἀναιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impudens.* Ex α priv. et αἰδὼς, *pudor.*

'Ἀναιδῶς, *impudenter :* ex præced.

'Ἀναίθω, *uro, accendo.* Ex ἀνὰ et αἴθω.

'Ἀναίμονες, *exsangues :* pl. ab 'ἀναίμων, ονος. Dicitur et ἄναιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod ab α et αἷμα.

'Ἀναιμοσάρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus caro sanguinis est expers :* ex α priv., αἷμα, et σάρξ.

'Ἀναιμωτὶ, et 'Ἀναιμωτῑ̀, adv. *sine cruore :* ab α et αἷμα.

'Ἀναίνεται, *recusat :* præs. ind. 'ἀναίνεαι, Ion. pro 'ἀναίνῃ, 2. sing. 'ἀναίνετο, *recusabat,* imperf. Ion. pro 'ἀνῄνετο, ab

'ἈΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *renuo, recuso :* 'ἀναινομένη, præs. part. f. g. ab α et αἶνος, *assensio.*

'Ἀναῖξᾱς, a. 1. part. ab 'ἀναΐσσω.

'Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. 'ἀναιρείτω, 3. sing. præs. imp. act. 'ἀναιρȣ̃σαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Undè

'Ἀναίρειν, *suscipere, sequi.* Th. αἴρω.

'Ἀναίρεσις, εως, ἡ, *cædes:* acc. ἀναίρεσιν.

'Ἀναιρέω, *tollo, aboleo,* item *reddo responsum,* de oraculo; f. ήσω. perf. 'ἀνῄρηκα. a. 2. act. 'ἀνεῖλον. subj. 'ἀνέλω, ῃς, ῃ. 3. pl. 'ἀνέλωσι. a. 2. inf. 'ἀνελεῖν. a. 2. m. 'ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. pass. 'ἀνῃρέθην. f. 1. 'ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

'Ἀναισθάνομαι, *sentio:* f. m. 'ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ et αἰσθάνομαι. Potiùs *non sentio:* ab α et αἰσθάνομαι.

'Ἀναίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carens sensu.*

'Ἀναισθήτως, adv. *sine sensu.*

'Ἀναισιμοῦν, præs. inf. *impendere, insumere.* Th. αἰσιμόω. Hinc

'Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, *sumptus, impensa.*

'Ἀναΐσσω, *sursum ruo, surgo:* f. ξω. Ex ἀνὰ et ἀΐσσω.

'Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, *impudens sum.*

'Ἀναισχυντία, ας, ἡ, *impudentia:* a seq.

'Ἀναίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impudicus:* ex α et αἰσχύνω.

'Ἀναίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insons:* ex α et αἰτία.

'Ἀναιτίως, adv. *absque causâ, sine culpâ.*

'Ἀνακαθαροῦνται, 3. pl. f. 1. med. vel 2. ab 'ἀνακαθαίρω, *repurgo.* Th. καθαίρω.

'Ἀνακαθίζω, *resideo:* f. ίσω. perf. 'ἀνακεκάθικα. a. 1. 'ἀνεκάθισα. Th. καινός.

'Ἀνακαινίζω, *renovo:* fut. ίσω. perf. 'ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

'Ἀνακαινόω, *renovo:* fut. ώσω. perf. 'ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός.

'Ἀνακαιόμενος, *accensus:* part. pass. ab

'Ἀνακαίω, f. καύσω, *comburo.* Th. καίω.

'Ἀνακαλέω, et -λέομαι, *inclamo, revoco:* à καλέω.

'Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo sponsa facie retectâ prodit:* τὰ 'ἀνακαλυπτήρια, *munus nuptiale:* ex ἀνὰ et καλύπτω.

'Ἀνακαλύπτω, *detego:* f. ψω. perf. 'ἀνακεκάλυφα. perf. pass. -λυμμαι. Th. καλύπτω.

'Ἀνακάμπτω, propr. *reflecto, revertor:* f. ψω. perf. φα. a. 1. inf. 'ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ et κάμπτω.

'Ἀνάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *spinis carens:* ex α et ἄκανθα.

'Ἀνακάπτειν, *deglutire:* Th. κάπτω.

'Ἀνακέαται, Ion. pro 'ἀνάκειν-ται, *dicati sunt,* 3. pl. præs. Th. κεῖμαι.

'Ἀνάκειμαι, *discumbo.* Th. κεῖμαι.

'Ἀνακεκραγὼς, *exclamans:* perf. part. m. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω.

'Ἀνακεράννυμι, et 'Ἀνακεραννύω, et 'Ἀνακεράω, *commisceo, permisceo, tempero.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

"Ἀνακες, et 'Ἀνακοὶ, οἱ, *Castor et Pollux.* 'Ἀνάκειον, *eorum templum.* 'Ἀνάκεια, τὰ, *eorum festum.* Ab 'ἀνακῶς, quoniam sedulò consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσσω, *regno.*

'Ἀνακεφαλαιόω, *capita* seu *summas repeto, summatim repeto:* f. ώσω. perf. 'ἀνακεκεφαλαίωκα. præs. med. 'ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, *sub unum caput reduco, recolligo:* a. 1. m. 'ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc

'Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recapitulatio, redactio in summam.*

'Ἀνακεχωρηκέναι· vid. ἀναχωρέω.

'Ἀνακηκίω, *subsilio; sursum feror:* ex ἀνὰ et κηκίω.

'Ἀνακηρύσσω, f. ξω, *voce præconis renuncio.* Th. κήρυξ.

'Ἀνακινδυνεύειν, *iterum periclitari.* Th. κίνδυνος.

'Ἀνακινέω, f. ήσω, *moveo, suscito:* ex ἀνὰ et κινέω.

'Ἀνακίνησις, εως, ἡ, *commotio, suscitatio:* ex præcedente.

'Ἀνακιρνάμενος, *permixtus:* ex ἀνὰ et κιρνάω.

'Ἀνακλάζω, f. άγξω, *clango, clamo:* ex ἀνὰ et κλάζω.

'Ἀνάκλασις, εως, ἡ, *reflexio:* ex

'Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, *refringo, reflecto, repercutio.* Th. κλάω, *frango.*

'Ἀνακλήτωρ, ορος, ὁ, *revocator:* ab ἀνακαλέω.

'Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω.

'Ἀνακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. 'ἀνακλῖναι, *reducere,* aor. 1. infin. act. ab ἀνακλίνω.

'Ἀνακλίνω, *repono, facio discumbere:* et pro *aperio:* f. ινῶ. perf. κέκλικα. a. 1. 'ἀνέκλινα. a. 1. pass. ἀνεκλίθην. f. 1. 'ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.

'Ἀνακοὶ· vide "Ἀνακες.

'Ἀνακοίνεο, *communica:* præs. imp. pass. Ion. pro ἀνακοίνου· ab

'Ἀνακοινόω, *communico:* f. ώσω. perf. ωκα. a. 1. inf. m. 'ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.

Ἀνακοιρανέω, ῶ, *administro, obeo:* à κοίρανος.

'Ἀνακόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconsequens, non consentaneus, ineptus:* ex α et ἀκόλουθος.

'Ἀνακομίζομαι, *recupero, redeo:* hinc 'ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, *receptio:* à κομίζω.

'Ἀνακομίζω, *refero.*

'Ἀνακοντίζω, *ejaculor, sursum ebullio, subsilio:* ab ἀκοντίζω. f. ίσω. perf. ικα.

'Ἀνάκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro 'ἀνήκοος, *sine auditu, imperitus, cui nomen ignotum:* ex α et ἀκούω.

'Ἀνακόπτω, *inhibeo, interpello:* f. ψω. perf. κέκοφα. a. 1. 'ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

'Ἀνακουφίζω, f. σω, *sublevo:* ex ἀνὰ et κουφίζω.

'Ἀνακούφισις, εως, ἡ, *sublevatio, allevatio:* à præc.

'Ἀνακράζω, *exclamo:* à κράζω. f. ξω.

'Ἀνακραθεὶς, ὁ, *permixtus:* pro 'ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι.

'Ἀνακρέμασαν, *suspenderunt:* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. à κρεμάω. 'ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

'Ἀνακρέων, οντος, ὁ, *Anacreon,* poëta Lyricus.

'Ἀνακρίνω, *quæstionem habeo, scrutor, dijudico:* f. νῶ. perf. 'ἀνακέκρικα. aor. 1. 'ἀνέκρινα. præs. pass. 'ἀνακρίνομαι, *dijudicor, inquiro, interrogo:* perf. 'ἀνακέκριμαι. a. 1. 'ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc

'Ἀνάκρισις, εως, ἡ, *inquisitio.*

'Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *pedetentim recedere.* Th. κρούω.

"Ἀνακτα, *regem:* acc. ab ἄναξ.

'Ἀνακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *recupero.*

'Ἀνάκτεσι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ.

'Ἀνακτήσασθαι, *revocari,* a. 1. inf. m. 'ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι.

'Ἀνάκτησις, εως, ἡ, *recuperatio.*

'Ἀνακτορία, ας, ἡ, *imperium.* 'ἀνακτόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *herilis:* ab ἄναξ.

'Ἀνάκτορον, ου, τὸ, *regia, palatium.*

'Ἀνακυκλισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvolutio.*

'Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, *circulatio.*

'Ἀνακυλίω, f. σω. perf. κα, *provolvo, prorepo, revolvo.* Th. κυλίω.

'Ἀνακυμβαλιάζω, *cum sonitu evertor* vel *ruo:* à κυμβαλίζω, *cymbalum pulso.* Th. κύμβος.

'Ἀνακύπτω, *erigo, surrigo, oculos et caput attollo,* ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ pro ἄνω, et κύπτω.

'Ἀνάκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *brevissimus, mutilus.* ex α priv. et κῶλον, *membrum.* ἀνάκωλοι δρομάδες, *dromades cameli, qui brevia habent crura.*

'Ἀνἄκῶς, adv. *sedulò, regiè.* Th. ἄναξ.

'Ἀνἄκωχεύω, *navem in anchoris stare facio, subductis velis:* ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, *intermissio:* quod ab ἀνέχω, *retineo.* Th. ἔχω.

'Ἀνἄκωχὴ, ῆς, ἡ, *intermissio,* pro ἀνοχή.

'Ἀνἄλἄβεῖν, a. 2. inf. act. ab

'Ἀνἄλαμβά'νω, *recipio:* f. λήψομαι. perf. 'ἀνείληφἄ. a. 1. 'ἀνέλἄβον. part. 'ἀνἄλἄβών. a. 1. pass. 'ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.

'Ἀνἄλάμπω, f. ψω, *resplendeo, inflammor.* Th. λάμπω.

'Ἀναλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sine dolore.* Ab α et ἄλγος.

'Ἀναλγησί'ἄ, ᾶς, ἡ, *indolentia:* ab eodem.

'Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem ac 'Αναλγὴς, q. v.

'Ἀνἄλεγομένων, gen. pl. part. præs. passiv. ab ἀναλέγω, *colligo.* Th. λέγω.

'Ἀνά'λημμἄ, ἄτος, τὸ, *altitudo:* et

'Ἀνά'ληψῐς, εως, ἡ, *sursum receptio:* ex ἀναλαμβάνω.

'Ἀνά'λῐπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro 'ἀνήλῐπος, *discalceatus:* ex α et ἧλιψ.

'Ἀνἄλίσκοισἄ, ᾶς, ἡ, Dor. pro 'ἀνἄλίσκουσἄ, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi

'Ἀνἄλίσκω, *consumo, destruo:* f. 'ἀνἄλώσω. perf. 'ἀνήλωκἄ. a. 1. 'ἀνήλωσἄ. Th. ἁλίσκω.

'Ἀνάλκειἄ, et 'Ἀναλκί'ἄ, ᾶς, ἡ, *ignavia, timiditas:* ab ἄναλκις, *instrenuus.*

'Ἀνάλκῐδἄς, acc. pl. ab eod.

'Ἀναλκί'ης, gen. Ion. ab ἀναλκία.

"Ἀναλκις, ῐδος, ὁ ϗ ἡ, *impotens, instrenuus.* ab α et ἀλκή.

'Ἀναλλέξἄς, pro 'ἀνἄλέξἄς, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, *relego, colligo.*

'Ἀνἄλογί'ἄ, ᾶς, ἡ, *proportio, similis ratio:* ex ἀνὰ et λόγος, *ratio.*

'Ἀναλογίζομαι, *ratiocinor, reputo, æstimo:* f. ί'σομαι· ex ἀνὰ et λόγος.

'Ἀνἄλογισμὸς, οῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio:* ex iisdem.

'Ἀνά'λογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consentaneus.*

'Ἀνἄλόγως, *proportionaliter:* adv. ab ἀνάλογος. Vide ἀναλογία.

"Ἀνἄλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insulsus:* ex α et ἅλς, *sal.*

"Ἀναλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non augescens:* ab α et ἄλδω: item *inexplebilis; μηδέποτε ἅλις ἔχων.*

'Ἀνἄλυέμεν, præs. inf. act. Ion. pro 'ἀνἄλύ'ειν, *resolvere.* Th. λύω. Hinc

'Ἀνά'λυσῐς, εως, ἡ, *resolutio:* item *remigratio.*

'Ἀνἄλύ'ω, *resolvo;* item *revertor:* f. σω. perf. κἄ. aor. 1. 'ἀνέλυσἄ. Th. λύω.

'Ἀνά'λωκἄ, perf. act. pro 'ἀνήλωκἄ. Ion. sic et 'ἀνά'λωσἄ, a. 1. ind. Ion. 'ἀνά'λωται, Ion. pro 'ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω.

'Ἀνά'λωμἄ, ἄτος, τὸ, *sumptus.* Hinc

'Ἀνἄλώμἄτἄ, *impensæ:* nom. pl. 'ἀνἄλωμά'των, gen. pl. ab ἀναλίσκω.

'Ἀνἄλῶσαι, aor. 1. inf. act. ab 'ἀνά'λωσἄ, ἄς, ε, a. 1. Ion. 'ἀνἄλωθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω.

'Ἀνά'λωσῐς, εως, ἡ, *impensa, consumptio:* ab ἀναλίσκω.

'Ἀνά'λωτον, *inexpugnabile:* ab ἀναλίσκω.

'Ἀνἄμαιμά'ω, *impetu furibundo feror per:* à μαιμάω.

'Ἀνἄμάξευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nullis plaustris permeari potest:* ex α et ἅμαξα.

'Ἀνἄμάρτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peccati expers, innocens:* ex α et ἁμαρτάνω.

'Ἀνἄμάσσω, vel ττω, *eluo.* Th. μάσσω.

'Ἀνἄμά'χεσθαι, *pugnam instaurare.* Th. μάχη.

'Ἀνἄμεμί'χἄται, Ion. pro 'ἀνἄμεμιγμένοι εἰσὶ, *permixti sunt,* 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ et μίγνυμι.

'Ἀνἄμένω, *expecto:* f. μενῶ. perf. νκἄ. a. 1. 'ἀνέμεινἄ. a. 1. sub. 'ἀνἄμείνω. 'ἀνἄμείνἄς, part. Th. μένω.

'Ἀνά'μερος, Dor. pro 'ἀνήμερος, quod vide.

'Ἀνά'μεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est medius in aliquo loco.* Th. μέσος.

'Ἀνά'μεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *plenus:* à μεστός.

'Ἀνἄμετρήσασθαι λόχον, *insidias disponere;* itaque *locum metiri.* Th. μετρέω.

'Ἀνἄμίγνυμι, et -γνύ'ω, *immisceo, permisceo.* f. ίξω. Th. μίγνυμι.

'Ἀνἄμιμνήσκω, *in mentem revoco:* f. 'ἀνἄμνήσω. perf. 'ἀνἄμέμνηκἄ. perf. pass. 'ἀνἄμέμνημαι. a. 1. 'ἀνεμνήσθην· ex ἀνὰ et μνάομαι.

'Ἀνἄμίμνω, Poet. pro ἀναμίνω.

'Ἀνἄμὶξ, *promiscuè:* adv. ex ἀναμίγνυμι.

'Ἀνἄμίσγεται, *commiscetur,* 3. sing. ind. pass. ex ἀνὰ et μίσγομαι.

'Ἀναμμένος, Ion. pro 'ἀνημμένος, *vestitus:* ex ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo.* q. v.

'Ἀνἄμνά'ω, *suggero, admoneo:* f. ήσω. perf. κἄ· à μνάω.

'Ἀνἄμνέεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare, in mentem revocare.*

'Ἀνἄμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. 'ἀνἄμνησθεὶς, part. ab ἀναμιμνήσκω.

'Ἀνά'μνησῐς, εως, ἡ, *recordatio:* ab eod. th.

'Ἀναμορμύ'ρω, *cum murmure bullio:* à μορμύρω.

'Ἀνἄμοχλεύω, f. εύσω, *vectibus submoveo:* ex ἀνὰ et μοχλὸς, *vectis.*

'Ἀναμφί'λεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè dubius:* ex α et ἀμφιλέγω.

'Ἀναμφί'λογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indubius:* ex α et ἀμφίλογος.

'Ἀναμφῐλόγως, *sine dubio.*

'Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambiguus.* 'ἀναμφισβητήτως, *ambiguè,* adv. ab ἀμφισβητέω.

'Ἀνανδρί'ἄ, ᾶς, ἡ, *ignavia:* ex α et ἀνδρεία.

"Ἀνανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *parum virilis:* ab ἀνήρ.

'Ἀνάνδρως, adv. *timidè.*

'Ἀνἄνεόω, *renovo:* f. ώσω. perf. νενέωκἄ. Th. νέος.

'Ἀνἄνεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, *renuo:* fut. σω. perf. κα. Th. νεύω.

'Ἀνά'νευσῐς, εως, ἡ, *arrectio, suspectus, repulsa.*

'Ἀνἄνέωσῐς, εως, ἡ, *renovatio.*

'Ἀνἄνήφω, *mentis sanitatem recipio:* fut. ψω. perf. νένηφἄ. a. 1. 'ἀνένηψἄ. Th. νήφω.

'Ἀνἄνί'ἄς, ου, ὁ, nom. viri, *Ananias;* q. interpret. *Dominus commiseratus fuit.*

"Ἀναντἄ, τὰ, *acclivia,* Poët. pro 'ἀνάντη· ex 'ἀνάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ "ἀναντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, *obviam eo.*

'Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui nullus est æmulus:* ab α et ἀνταγωνίζομαι.

'Ἀναντίρρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui contradici nequit:* ex α et ἀντίρρητος, *cui contradicitur:* sed ἀντιρρέω non est in usu. Hinc ἀναντιρρήτως, adv. *sine contradictione.* ex ἀντὶ et ῥέω, *dico.*

'Ἀναντλέω, ῶ, *exantlo:* ut ἀντλέω.

'Ἀνά'νυτἄ, Dor. pro 'ἀνήνυτἄ, *irrito conatu,* adv. ex α et ἀνύτω, vel ἀνύω, *perficio.*

"ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ, *rex.*

"Ἀναξἄ, a. 1. Ion. pro ἤναξἄ. 'ἀνάξειν, fut. 1. inf. 'ἀνάξασθαι,

aor. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω.

Ἀναξάρχος, ου, ὁ, *Anaxarchus.*

Ἀναξηραίνω, *exsicco.* Th. ξηραίνω.

Ἀναξιόλογος, ὁ ϗ ἡ, *non memorabilis, indignus qui memoretur:* ab ἄξιος et λόγος.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior:* ab ἀνάξιος et πάσχω.

Ἀνάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indignus:* ex α et ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, *indignè.*

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in cithara:* ab ἀνάσσω et φόρμιγξ.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, *subligaculum, bracca;* ἀναξυρίδες, *tibialia.* Persica vox.

Ἀναοίγεσκον, *aperiebant,* imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. et Poët. ab ἀνοίγω.

Ἀνᾰπαιδευτότερος, η, ον, *omnis disciplinæ expers.*

Ἀνᾰπαίζω, *illudo:* cum dat. f. ξω. perf. χᾰ. a. 1. ξᾰ. Th. παίζω.

Ἀνᾰπᾰλιν, *è contrario.* Th. πάλιν.

Ἀνᾰπάλλω, *vibro.* a. 1. part. ἀνᾰπήλᾱς. a. 2. part. ἀμπεπᾰλὼν, Ion. et per Sync. pro ἀνᾰπεπᾰλών. Th. πάλλω.

Ἀνᾰπάσσειν χάριν τινὶ, *aspergere gratiam alicui,* pro *laudes alicujus carminibus celebrare.* Th. πάσσω.

Ἀνᾰπαυλᾰ, ης, ἡ, *quies:* ab eod.

Ἀνᾰπαυσις, εως, ἡ, *requies:* ab eod.

Ἀνᾰπαυστήριον, ου, τὸ, *locus quietis, in quo requies capitur, quies:* à seq. Scribitur et ἀναπαυστήριον.

Ἀνᾰπαύω, *reficio, refocillo:* fut. σω. perf. κᾰ. perf. pass. ἀνᾰπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσᾰμην. Th. παύω.

Ἀνᾰπείθω, *persuadeo.* fut. σω. perf. κᾰ. Th. πείθω.

Ἀνᾰπειρᾰω, ῶ, *conor, meditor, experior:* f. ᾱσω. perf. ᾱκᾰ.

Ἀνᾰπείρω, f. ερῶ, Ep. aor. 1. ἀμπείρᾱς, *transadigo, transfigo, trajicio.* Ex ἀνὰ et πείρω.

Ἀνᾰπέμπω, *remitto:* fut. ψω. perf. φᾰ. a. 1. ἀνέπεμψᾰ. Th. πέμπω.

Ἀνᾰπεπλήρωνται, *completa sunt:* 3. pl. perf. pass. verbi ἀναπληρόω.

Ἀνᾰπεπτᾰμένος, η, ον, *apertus,* perf. part. à πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. à πετάζω· alii volunt à πτῆμι.

Ἀνᾰπεπτωκὼς, ὁ, *qui discubuit,* perf. part. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀνᾰπεπτωμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. ῃ. ex eod.

Ἀνᾰπεσαι, 2. sing. aor. 1. imp. *accumbe:* Ἀνᾰπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀνᾰπετάννυμι, fut. ᾰσω, *aperio:* aor. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πιτάω.

Ἀνᾰπέφηνᾰ, *visus sum,* perf. m. ab ἀναφαίνω.

Ἀνᾰπήγνυμι, *suspendo, suffigo.* Th. πηγνύω.

Ἀνᾰπηδᾰω, *exilio,* f. ήσω. perf. ηκᾰ.

Ἀνᾰπηδήσᾱς, a. 1. part. act. à præced.

Ἀνᾰπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutilus.* Th. πηρός.

Ἀνᾰπιμπλᾰναι, præs. inf. à πίμπλημι, *impleo.*

Ἀνᾰπίπτω, *discumbo, recumbo:* a. 1. m. ἀνεπεσᾰμην, ω, ατο· imper. ἀνᾰπεσαι. a. 2. m. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.

Ἀνᾰπιτνᾰμεν, Ion. et Dor. pro ἀνᾰπιτνᾰναι, præs. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπτω. Hinc

Ἀνᾰπιτνᾰμένᾱ, ας, ἡ, Dor. pro ἀνᾰπιτνᾰμένη, *supina.*

Ἀνᾰπλᾰκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem fugere nequis, qui non errat.* Vide Ἀπλάκητος.

Ἀνᾰπλᾰσαντες, a. 1. part. act. pl. ab

Ἀνᾰπλάσσω, *fingo, facio.* Th. πλάσσω.

Ἀνᾰπλέκοντι, Dor. pro ἀνᾰπλέκουσι, *implicant,* 3. pl. præs. ind. act. Th. πλέκω.

Ἀνᾰπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, *solvo è portu, renavigo.* Th. πλέω.

Ἀνᾰπλεως, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Att. pro ἀνᾰπλεος, *plenus.* Th. πλέος.

Ἀνᾰπλήθω, f. σω, *impleo.* Th. πλήθω.

Ἀνᾰπληρόω, ῶ, *compleo;* f. ώσω. perf. ωκᾰ. a. 1. ἀνεπλήρωσᾰ· ex ἀνὰ et πληρόω, *impleo.*

Ἀνᾰπλήρωσις, εως, ἡ, *supplementum.*

Ἀνᾰπλῆσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω.

Ἀνᾰπλοος, ὁ, Ion. pro -πλους, *navigatio.*

Ἀνᾰπλώειν, Ion. id. quod ἀνᾰπλεῖν, *solvere portu:* quod à πλώω, seu πλῶμι, q. v.

Ἀνᾰπνέειν, *respirare, recreari.* Th. πνέω. Hinc

Ἀνᾰπνευσις, εως, ἡ, *respiratio, relaxatio.*

Ἀνᾰπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non respirans:* ex α et πνέω.

Ἀνᾰπνέω, f. εύσω, *respiro.* Th. πνέω.

Ἀνᾰπνοὴ, ῆς, ἡ, *respiratio:* ab eod.

Ἀνᾰπόδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis.*

Ἀνᾰποδίζειν, *pedem referre, diligenter examinare:* inf. ab

Ἀνᾰποδίζω, *retrocedo.* Th. ποδίζω.

Ἀνᾰποδισμὸς, οῦ, ὁ, *diligens inquisitio, regressus.*

Ἀνᾰποιέω, ῶ, *formo, efficio:* f. ήσω. perf. ηκᾰ. Th. ποιέω.

Ἀνᾰποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine pretio:* ex α et ἄποινον, *pretium redemptionis.*

Ἀνᾰπολίζειν, Poët. pro ἀνᾰπολεῖν, *versare in animo.* Th. πολέω.

Ἀνᾰπολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexcusabilis:* ex α et ἀπολογέομαι.

Ἀνᾰπρήθω, f. σω· aor. 1. part. ἀνᾰπρήσᾱς, *cum gemitu effundens.* Th. πρήθω.

Ἀνᾰπρίζομαι, *resecor:* ex πρίζω.

Ἀναπτᾶσθαι. Vide ἀναπτῆναι.

Ἀναπτερυγίζω, f. ίσω, *alis me suscito.*

Ἀναπτερῶν, *animum addere, in spem erigere:* ex ἀνὰ et πτερόν.

Ἀναπτῆναι, aor. 2. inf. ab ἀνίπτᾰμαι, *revolvo, subvolvo,* quod ab ἵπταμαι. aor. 2. act. ἔπτην. inf. πτῆναι. part. πτᾱς. a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος.

Ἀναπτοέομαι, οῦμαι, *consternor:* ex ἀνὰ et πτοέω.

Ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo:* ex ἀνὰ et ἅπτω, *necto, alligo.*

Ἀναπτομένοιο, *accensi,* gen. sing. Ion. præs. part. inf. pass. ab ἀνάπτω.

Ἀναπτύξᾱς, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀναπτύσσω, *explico:* fut. ξω. perf. ἀνέπτυχᾰ. a. 1. ἀνέπτυξᾰ. Th. πτύσσω.

Ἀνάπτω, *accendo:* f. ψω. perf. ἀνῆφᾰ. a. 1. ἀνῆψᾰ. a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

Ἀνάπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pervulgatus, quod nobis innotuit.* Th. πυνθάνομαι.

Ἀνᾰπω, Dor. pro Ἀνᾰπου, gen. ab Ἄνᾰπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀνᾰπωσις, et ἀνᾰποσις, εως, ἡ, alii leg. ἀνᾰπωτις, et per Sync. ἄμπωτις, *maris et aquarum recessus.* Th. πίνω.

Ἀνᾰραιρηκὼς, *qui sustulit,* Att. pro ἀνῃρηκὼς, perf. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἄναρθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minùs compactus:* ab α et ἄρθρον.

Ἀνᾰρίθμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innumerabilis:* ex α et ἀρίθμητός. Th. ἀριθμός.

Ἀνᾰριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innumerus.* Th. ἀριθμός.

'Ἀνάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nondum est pransus:* ex α et ἄριστον.

'ΑΝΑΡΙ͂ΤΗΣ, ου, ὁ, piscis de genere concharum, qu. ab α et νηρίτης, Athen. lib. 3.

'Ἀνάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incongruus:* ab ἁρμόζω.

'Ἀναρπάζω, f. ἄσω, *sursum rapio, abripio.* Th. ἁρπάζω.

'Ἀναρπάσας, aor. 1. part. ab ἀναρπάζω.

'Ἀνάρπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *raptus.*

'Ἀναῤῥαγήσεσθαι, *erupturum esse*, f. 2. inf. pass. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ἀναῤῥήξειν.

'Ἀναῤῥαιρηκὼς, ότος, ὁ, Ion. pro 'ἀνῃρηκὼς, *qui absportavit aliquid.* Th. αἱρέω.

'Ἀναῤῥήξειν, f. 1. inf. 'ἀναῤῥῆξαι. aor. 1. inf. ab 'ἀναῤῥήσσω, vel -ρήγνυμι.

'Ἀναῤῥιπτέω, sive 'ἀναῤῥίπτω, *sursum jacio:* f. ψω. aor. 1. 'ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω.

'Ἀναῤῥοιβδέω, fut. ήσω, *resorbeo cum sonitu.* Th. ῥοῖζος.

'Ἀναῤῥωγὼς, ὁ, *apertus, hians,* perf. part. m. pro ἀνεῤῥωγώς.

'Ἀναῤῥωσθέντες, *revalescentes*, a. 1. part. pass. à ῥώννυμι.

'Ἀνάρσιος, ου, ὁ, *implacabilis, qui cum altero non convenit:* ex α et ἄρω.

'Ἀναρτάω, *suspendo*, idem cum ἀρτάω.

'Ἀνάρτυτον, ου, τὸ, *inconditum:* ex ἀρτύω.

'Ἀναρχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, *ubi nullus est magistratus:* ex α et ἀρχή.

"Ἀναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *principio* vel *principe carens.* Th. ἀρχή.

'Ἀνασείω, *concito:* f. σω. perf. κα. a. 1. 'ἀνέσεισα. Th. σείω.

'Ἀνασεσυρμένος, η, ον, *obscœnus*, perf. part. pass. ab ἀνασύρομαι vide ἀνασύρειν.

'Ἀνασεύω, aor. 2. med. 'ἀνεσσύμην, *sursùm moveo.* Med. *exsilio.* Ex ἀνὰ et σεύω.

'Ἀνασκάπτω, f. ψω, perf. φα, *fodio.*

'Ἀνασκευάζω, *labefacto; destruo; reædifico; instauro:* in med. *in vasa colligo:* f. ἄσω. perf. ακα. perf. pass. 'ἀνεσκεύασμαι. Inde verbale 'ἀνασκευαστέον. 'Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *destructivus.* ab ἀνὰ et σκευάζω.

'Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, *destructio, confutatio:* dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος.

'Ἀνασκιρτάω, *exsilio, lascivio:* f. ήσω. perf. 'ἀνεσκίρτηκα. Th. σκιρτάω, *salio.*

'Ἀνασκολοπίζω, *palo affixum tollo.* Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, *præacutus palus.*

'Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, *considero, meditor:* ex ἀνὰ et σκοπέω, q. v.

'Ἀνασπάω, *sursum traho, retraho;* fut. ἄσω. perf. 'ἀνέσπακα. a. 1. pass. 'ἀνεσπάσθην. Hinc 'ἀνάσπαστος, ὁ καὶ ἡ, *qui retrahitur.* Th. σπάω.

"Ἀνασσα, ης, ἡ, *regina:* ab ἄναξ.

'Ἀνάσσατοι, Dor. pro 'ἀνήσσητοι, *invicti.* Th. ἥσσων.

'Ἀνάσσει, præs. ind. ab ἀνάσσω.

'Ἀνασσείσασα, *quatiens:* a. 1. part. f. g. Poët. ab 'ἀνασσείω, *quatio.* Th. σείω.

'Ἀνασσέμεν, præs. inf. Ion. pro 'ἀνάσσειν. "Ἀνασσε, præs. imp. "Ἀνασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασσον, imperf. ab

'Ἀνάσσω, εις, ει, f. ξω, *impero, regno.*

'Ἀνάστα, *surge:* vide ἀνίστημι.

'Ἀνασταδὸν, *stando desuper:* adv. ab eod.

'Ἀνασταλμένος, Ion. pro 'ἀνεσταλμένος, *sublatus,* perf. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω.

'Ἀναστάλύζειν, (si codices mendo carent) apud Anacreontem pro ἀναστενάζειν.

'Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. 'ἀναστᾶσα, *exsurgens:* a. 2. part. ab ἀνίστημι.

'Ἀνάστασις, εως, ἡ, *resurrectio, ex sedibus suis expulsio.*

'Ἀνάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex suis sedibus expulsus, eversus, vastatus:* ab ἀνίστημι.

'Ἀναστατόω, ῶ, *statim subverto, ad seditionem concito:* f. ώσω. perf. 'ἀνεστάτωκα. a. 1. 'ἀνεστάτωσα: ab ἀνάστατος.

'Ἀνασταυρίζω, et 'ἀνασταυρόω, ῶ, *in crucem attollo, de novo crucifigo:* f. ώσω. perf. ωκα. Th. σταυρός.

"Ἀναστε, per Sync. ex 'ἀνάστητε factum aiunt. 2. pl. aor. 2. imp. ab ἀνίστημι.

'Ἀναστείλασα, *contrahens:* a. 1. part. f. g. ab 'ἀναστέλλω, *inhibeo:* ex ἀνὰ et στέλλω.

'Ἀναστενάζω, *altè ingemisco:* f. άξω. perf. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et στενάζω.

'Ἀναστεναχίζω, *vehementèr suspiro*, vel *ingemisco:* à στεναχίω, idem quod στένω.

'Ἀναστενάχω, *graviter suspiro:* à στενάχω, Poët. pro στενάζω.

'Ἀναστῇ, aor. 2. sub. ab 'ἀναστῶ. 'ἀνάστην, Ion. pro 'ἀνέστην, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.

'Ἀνάστημα, τος, τὸ, *substantia:* ab ἀνίστημι.

'Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. 'ἀναστῆσα, a. 1. part. f. g. 'Ἀναστήσειεν, *dimoveret,* opt. Æol. 'ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. 'ἀναστήτω, 3. sing. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.

'Ἀναστοναχίζω, f. ίσω, et 'ἀναστοναχέω, f. ήσω, *ingemisco.* Ex ἀνὰ et στοναχίζω, στοναχέω.

'Ἀναστρατοπεδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *castra moveo.*

'Ἀναστρέφω, *revertor, subverto, conversor:* fut. ψω. perf. φα. a. 1. ψα. a. 2. 'ἀνέστραφον. perf. pass. 'ἀνέστραμμαι. a. 2. pass. 'ἀνεστράφην. perf. m. 'ἀνέστροφα. Hinc 'ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio.* Th. στρέφω.

'Ἀναστροφᾷν, *convertere*, præs. inf. act. ab ἀναστροφάω, à στροφάω, *verso.* Th. στρέφω.

'Ἀνασύρειν, *vestes sursum tollere, ac pudenda revelare.* Th. σύρω, *traho.*

'Ἀνασφῆλαι, aor. 1. inf. act. ab 'ἀνασφάλλω, *resurgo ex lapsu* vel *morbo:* f. αλῶ. a. 1. 'ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *prosterno.*

'Ἀνασχάζειν, *repellere.* Vide σχασθείην.

'Ἀνασχέθω, Poët. pro 'ἀνέχω, *erigo.* Th. ἔχω.

'Ἀνασχέμεν, inf. aor. 2. verbi ἀνέχω.

'Ἀνάσχεο, *suffer*, imp. Ion. pro 'ἀνάσχου, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω. ἀνασχὼν, aor. 2. part. Hinc

'Ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Ἀνασχίζω, *divido, findo.* Th. σχίζω.

'Ἀνασχοίμην, a. 2. opt. m. 'ἀνασχόμενος, part. a. 2. ab ἀνέχω, *tolero.* Th. ἔχω.

'Ἀνασώσασθαι, *recuperare,* a. 1. inf. m. verbi ἀνασώζω, quod à σώζω.

'Ἀναταράσσω et 'ἀναταράττω, fut. άξω, *perturbo, permisceo, commoveo:* perf. pass. part. 'ἀνατεταραγμένος. ex ἀνὰ et ταράσσω, q. v.

'Ανατάσσομαι, *compono:* f. άξομαι. perf. γμαι. a. 1. m. 'ἀνεταξάμην· ex τάσσω.

'Ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν, *extensus, porrectus, aptus ad extendendum sursum, vehemens, minax, contumeliosus jactator.* ab ἀνατείνω.

'Ἀνατείνω, f. ενῶ, *extendo.* Th. τείνω.

'Ἀνατελεῖ, *germinabit:* 3. sing. fut. ab

'Ἀνατέλλω, *facio oriri, exorior:* f. τελῶ. aor. 1. 'ἀνέτειλα. sub. 'ἀνατείλω, ῃς, ῃ. perf. m. 'ἀνα-

τέτολᾶ. perf. act. 'ἀνᾰτέταλκᾰ, ᾶς, ι.

'Ανᾰτετμημένος, η, ον, *dissectus, resectus*, part. præs. pass. ab ἀνατέμνομαι.

'Ανᾰτιθέασῐ, *transferunt*: 3. pl. ind. præs. pro -τιθεῖσῐ. ab ἀνατίθημι.

'Ανᾰτίθεμαι, *repono, expono*. 'ἀνᾰτίθενται, 3. pl. ind. præs. pass. 'ἀνεθέμην, σο, το, a. 2. m. 'ἀνᾰτιθέτω, præs. imp. act. ab

'Ανᾰτίθημῐ, *sursum pono, tollo, impono, refero*: f. θήσω.

'Ανᾰτῑμᾶν, *pretium augere*: à τιμή.

'Ανᾰτιναγμὸς, ᾶ, ὁ, *concussio*. Th. τινάσσω.

'Ανᾰτλᾶς, ᾶσᾰ, ᾶν, part. præs. ab 'ἀνᾰτλημῐ, *perfero*: 'ἀνᾰτλήσᾱς, aor. 1. part. Th. ταλάω.

'Ανᾰτμηθεὶς, *sectione apertus*, aor. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.

'Ανᾰτολὴ, ῆς, ἡ, *oriens*: à p. m. 'ἀνᾰτέτολᾰ verbi ἀνατέλλω.

'Ανᾰτολῐκὸς, ἡ, ὸν, *orientalis*.

'Ανᾰτομὴ, ῆς, ἡ, et 'Ανᾰτομῐᾶ, ᾶς, ἡ, *dissectio*, præcipuè *corporis humani*. Unde 'ἀνᾰτομῐκοὶ, *prosectores*. Th. τέμνω.

'Ανᾰτρέπω, *subverto*: 'ἀνᾰτρέπομαι, *prosternor*. Th. τρέπω.

'Ανᾰτρέφω, *nutrio, alo*: f. 'ἀνᾰθρέψω. a. 1. 'ἀνέθρεψᾰ. aor. 2. 'ἀνέτρᾰφον, perf. 'ἀνᾰτέτροφᾰ. perf. pass. 'ἀνᾰτέθραμμαι, *educatus fui*. a. 2. pass. 'ἀνετράφην. a. 1. m. 'ἀνεθρεψάμην, ω, ᾰτο. Th. τρέφω. perf. m. τέτροφα.

'Ανᾰτρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro*: ex ἀνὰ et τρέχω, *curro*: fut. θρέξω. perf. δεδράμηκᾰ. a. 2. ἔδρᾰμον. perf. m. δέδρομᾰ.

'Ανᾰτροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: ab ἀνατρέπω.

'Ανᾰτροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνατρέφω.

'Ανᾰτῠπόω, et -πόομαι, *imaginor*, f. ώσω. perf. ωκᾰ.

"Ανανδος, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, *mutus*: ex α et αὐδή.

'Αναύξητος, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, *qui non augetur*. Th. αὔξω.

"Ανανος, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, *vocis expers*: ab α et αὔω.

"Αναυρος, nomen viri. *Sine aurâ*. Th. αὖρα: item *torrens*, et tum est ex α et νάω, *fluo*.

'Ανᾰΰσᾰν, Dor. pro 'ἀνήῠσᾰν, *acclamârunt*, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναΰω. 'Ανᾰΰξᾱς, Dor. pro 'ἀνᾰΰσᾱς, part. Th. αὔω.

'Ανᾰφαίνω, *ostendo*: præs. imp. 'ἀνᾰφαινε. f. φᾰνῶ. perf. πέφαγκᾰ. præs. pass. 'ἀνᾰφαίνομαι, ῃ, εται. perf. 'ἀνᾰπέφαμμαι. a. 2. 'ἀνεφάνην, *apparui*. Th. φαίνω.

'Ανᾰφαίρετον, *quod auferri non potest*: ab ἀφαίρετος, *auferendus*: ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

'Ανᾰφαίρετος, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, idem.

'ΑΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus*.

'Ανᾰφᾰλαντῐᾱς, ᾶ, ὁ, idem.

'Ανᾰφανδὸν, Ion. pro φανερῶς, *palam*: ab ἀναφαίνω.

'Ανᾰφᾰνέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.

'Ανᾰφέρω, *offero, subduco*: fut. 'ἀνοίσω. a. 1. 'ἀνήνεγκᾰ. part. 'ἀνενέγκᾱς. a. 2. 'ἀνήνεγκον. inf. 'ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.

'Αναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.

'Ανᾰφλεχθῆναι, *excandescere*: a. 1. inf. pass. ab 'ἀνᾰφλέγω. Th. φλέγω.

'Ανᾰφλύω, *sursum ferveo*. Ex ἀνὰ et φλύω.

'Ανᾰφορᾶ, ᾶς, ἡ, *relatio*: ab ἀναφέρω.

'Ανᾰφορεὺς, έως, ὁ, *vectis bajulus*.

'Ανᾰφράζομαι, f. άσομαι, opt. aor. 1. ἀμφρασσαίμην, pro 'ἀνᾰφρᾰσαίμην, *animadverto*. Ex ἀνὰ et φράζομαι.

'Ανᾰφράττω, *obstruo, obsepio*.

'Ανᾰφροντίζειν, *aliquid animo sæpè volvere*. Th. φροντίζω.

'Ανᾰφύομαι, *renascor*: à φύω.

'Ανᾰφύρω, idem quod φύρω, *misceo*.

'Ανᾰφῠσιόωντες, præs. part. Poët. pro 'ἀνᾰφῠσιῶντες, ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, *anhelo*. Th. φυσάω.

'Ανᾰφωνέω, ῶ, *exclamo*: f. ήσω. perf. 'ἀνᾰπεφώνηκᾰ. a. 1. 'ἀνεφώνησᾰ. Th. φωνή.

'Ανᾰχάζομαι, *retrocedo*: præs. ind. 'ἀνᾰχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poet. pro 'ἀνᾰχάσασθαι, ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω.

'Ανᾰχαίνω, *hisco, dehisco*.

'Ανᾰχαιτίζω, fut. ίσω, neut. usurp. significat *contumaciter efferor*: activè usurp. *comâ retraho, inhibeo*: ap. Demosthenem *resupino, subverto*; metaphorâ ex equis desumptâ qui jubam retrò jactant: ex ἀνὰ et χαίτη, *juba*.

'Ανᾰχέω, f. εύσω, *refundo*: ex ἀνὰ et χέω, q. v.

"Αναχθ' pro "ἄνακτᾰ, *regem*, acc. sing. sequente aspiratione: ab ἄναξ.

'Αναχθεὶς, θέντος, aor. 1. part. pass. Th. ἀνάγω.

'Ανᾰχοὴ, ῆς, ἡ, *refusio, meatus*: ab ἀναχέω.

'Ανᾰχῠθεὶς, ὁ, *redundans*; a. 1. part. perf. verbi ἀναχέω. Th. χέω. Hinc

'Ανάχῠσῐς, εως, ἡ, *profusio*.

'Ανᾰχωρέω, ῶ, *recedo, secedo*: f. ήσω. perf. ηκᾰ. a. 1. 'ἀνεχώρησᾰ. part. 'ἀνᾰχωρήσᾱς. Hinc 'ἀνᾰχώρησῐς, *reditus*. Th. χωρέω.

'Ανᾰχωρητέον, *recedendum est*, verbale à præced.

'Ανάψῃς, *affigas*, aor. 1. sub. ab 'ἀνάπτω. fut. ψω. aor. 1. 'ἀνῆψᾰ. part. 'ἀνάψᾱς, αντος. ex ἅπτω.

'Αναψῦξαι, a. 1. inf. ab 'ἀναψύχω, *refrigero, recreo*. f. ξω. perf. 'ἀνέψῠχᾰ. a. 1. 'ἀνέψυξᾰ. Ex ἀνὰ et ψύχω. Hinc

'Ανάψυξῐς, εως, ἡ, et 'ἀναψῠχὴ, ῆς, ἡ, *refrigeratio*.

'Αγνοίη, Dor. Sync. pro 'ἀνᾰγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. à verbo ἀναγινώσκω. Th. γινώσκω.

'ΑΝΔΑ'ΝΩ, *placeo*: imperf. ἥνδᾰνον. fut. 'ἁδήσω, qu. ab ἁδέω. perf. m. ἧδᾰ, Att. ἕαδᾰ.

'Ανδεῖσθαι, Poët. pro 'ἀνᾰδεῖσθαι, *coronari*. Th. δέω, *ligo*. Sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro 'ἀνᾰδησάμενος.

"Ανδεμᾰ, *vitta*, Poët. pro 'ἀνάδεμᾰ. Th. δέω.

"ΑΝΔΗΡΟΝ, ᾶ, τὸ, *summitas, cacumen, agger fluvii*; παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν.

'Ανδησάμενος· vide in ἀνδεῖσθαι.

'Ανδίκτης, *laquei genus*, Poët. pro 'ἀνᾰδίκτης, qu. ab ἀνὰ et δίκω, *jacio*.

"Ανδῐχᾰ, pro 'ἀνᾰδῐχᾰ, *divisim*, adv. à δίχα.

"Ανδρ' pro ἄνδρᾰ, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσῐ et ἄνδρεσσῐ, dat. pl. Poët. et Ion. ab ἀνήρ.

'Ανδρᾰγάθημᾰ, ᾰτος, τὸ, *virile facinus*. 'ἀνδρᾰγαθῐᾰ, ᾱς, ἡ, *strenuitas*: ab ἀνδρᾰγαθέω, *virum me præbeo*; qu. ἀνδρὸς ἀγαθᾶ ἔργον.

"Ανδραγχος, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, *qui strangulat homines*: ab ἀνὴρ et ἄγχω, *strangulo*.

'Ανδράγρῐᾰ, ων, τὰ, *spolia homini detracta*: ab ἀνὴρ et ἄγρα.

'Ανδρᾰκᾰς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, *viritim*: ab ἀνήρ.

'Ανδρᾰμῐᾱς, ᾶ, ὁ, *Andramias*, nom. propr.

'Ανδρᾰπόδεσσῐ, Metaplasm. pro ἀνδρᾰπόδοις.

'Ανδρᾰποδιεῦνται, f. m. pro ἀνδρᾰποδιοῦνται, Att. pro ἀνδρᾰποδίσονται, *mancipabuntur*, seu *in servitutem rapientur*: ab ἀνδρᾰποδίζω, quod ab

'Ανδράποδον, ου, τὸ, *mancipium:* ab ἀνὴρ et πῦς.
'Ανδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, *plagiarius:* ab
'Ανδραποδίζω, *mancipo:* f. ίσω. perf. ἠνδραπόδικα. perf. pass. ἠνδραπόδισμαι ab ἀνδράποδον.
'Ανδραποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *servilis:* ab eodem.
'Ανδραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *viro ponderosus:* ab ἀνὴρ et ἄχθος.
'Ανδράχνη, ης, ἡ, *portulaca,* herbæ nomen.
'Ανδρέας, ου, ὁ, *Andreas:* nomen viri, q. interpret. *animosus.*
'Ανδρεία, ας, ἡ, *fortitudo:* ab ἀνήρ.
'Ανδρεῖος, εία, εῖον, et ἀνδρήϊος, *virilis.* dat. pl. ἀνδρείοις. comp. ἀνδρειότερος. superl. ἀνδρειότατος, η, ον· ab ἀνήρ.
'Ανδρειφόντης, ου, ὁ, *viricida:* epithet. Martis: ab ἀνὴρ et φένω, *occido.*
'Ανδρείως, adv. *viriliter.*
"Ανδρεσσι, Poet. dat. plur. ab ἀνήρ.
'Ανδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, *vir factus:* perf. part. pass. ab ἀνδρέομαι. Th. ἀνήρ.
'Ανδρεωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἀνδρόομαι, *vir fio.*
'Ανδρέων, Ion. pro ἀνδρῶν.
'Ανδρεὼν, ῶνος, ὁ, pro ἀνδρὼν, ῶνος, *cubiculum virorum.*
'Ανδρηλατέω, f. ήσω, *virum abigo, expello:* ex ἀνὴρ et ἐλαύνω, q. v.
'Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.
'Ανδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριάς.
'Ανδριαντοποιΐα, ας, ἡ, *statuarum confectio, ars statuaria:* à præced.
'Ανδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui statuas facit:* ab ἀνδριὰς et ποιέω.
'Ανδριὰς, άντος, ὁ, *statua.* Th. ἀνήρ.
'Ανδρίζομαι, *mascule me gero:* f. ίσομαι. perf. ἤνδρισμαι· ab ἀνήρ.
'Ανδρικὸς, ὴ, ὸν, *virilis:* compar. -κώτερος· superl. -κώτατος.
'Ανδρίον, ου, τὸ, *homuncio:* ab ἀνήρ.
'Ανδριστὶ, *virorum more:* ab eod. Th.
'Ανδροβρὼς, ῶτος, ὁ, *qui viros vorat, telisque suis interficit.* Pro eodem dicitur et ἀνδροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ. Ex ἀνὴρ et βορά.
'Ανδρογόνος, ου, ἡ, *viripara, quæ parit masculum:* ab ἀνὴρ et γίνομαι.
'Ανδρόγυνος, ου, ὁ, *semivir:* ab ἀνὴρ et γυνή.
'Ανδροδάμαν, τὴν, *mariti domatricem:* acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνὴρ et δαμάω. Sic et
'Ανδροδάμας, αντος, ὁ, *qui viros domat.*
'Ανδροβία 'Αθάνα, *fortissima Minerva.*
'Ανδρόκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab homine laboratus:* ab ἀνὴρ et κάμνω, perf. κέκμηκα.
'Ανδροκτασία, ας, ἡ, *cædes virorum.* ἀνδροκτασίῃ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ et κτείνω.
'Ανδρόμεος, έα, ον, *virilis, humanus.* Th. ἀνήρ.
'Ανδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri Gr. *Victor.*
'Ανδρολογία, ας, ἡ, *virorum delectus.*
'Ανδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *virile robur consequor, ad ætatem virilem pervenio.* Th. ἀνήρ.
'Ανδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, *vir.*
'Ανδροῦσθαι, *virum fieri.* ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.
'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, *statua quæ viri et sphingis figuram habet.*
'Ανδροφαγέω, ῶ, *humanâ carne vescor:* ex ἀνὴρ et φάγω.
'Ανδροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humanâ carne vescens.*
'Ανδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, *homicida:* ab ἀνὴρ et φένω.
'Ανδρόω, ῶ, *virilem me reddo:* vide ἀνδρόομαι.
'Ανδρύνομαι, *in virum excresco, adolesco.*
'Ανδρώδεις, *fortes, strenui:* nom. pl. ab
'Ανδρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ· acc. sing. ἀνδρώδη· ab ἀνήρ.
'Ανδρωδῶς, adv. *viriliter, fortiter, strenue.*
'Ανδρῷος, ῴα, ῷον, *ad virum pertinens.*
'Ανδρὼν, ῶνος, ὁ, *pars domûs viris propria.*
'Ανδρωθεὶς, ὁ, *vir factus:* aor. 1. part. pass. ab ἀνδρόομαι.
'Ανδρώσασθαι, a. 1. inf. m. ab eod.
'Ανδύεται, pro ἀναδύεται.
"Ανδωκε, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκε, *porrexit,* 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι. Th. δίδωμι.
'Ανεβάλλετο, 3. sing. imperf. 'ανεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.
'Ανέβη, *conscendit,* a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.
'Ανεβήσετο, 3. sing. aor. med. verbi 'ἀναβαίνω, Ion. pro 'ἀνεβήσατο.
'Ανεβίβασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀναβιβάζω.
'Ανεβορβόρυξαν, *exclamârunt,* 3. pl. a. 1. ab ἀναβορβορύζω.
'Ανέβραχε, *insonuit,* a. 2. verbi ἀναβρέχω.
'Ανέβωσεν, Ion. pro 'ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, *clamo.*
'Ανεγείρομαι, *resurgo.*
'Ανεγείρω, f. ερῶ, *excito sursum.*
'Ανέγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in jus vocari nequit, inculpatus:* ex α et ἔγκλητος, *accusatus.*
'Ανεγνάμπτοντο, *flectebantur,* imperf. pass. à γνάμπτω, pro κάμπτω. aor. 1. pass. 'ἀνεγνάμφθην.
'Ανέγνων, aor. 2. irreg. ab ἀναγινώσκω.
'Ανεγνωρίσθη, *agnitus est,* a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod à γνωρίζω.
'Ανέγνωσμαι, perf. pass. 'ἀνεγνώσθην, a. 1. 'ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.
'Ανέγειτο, *concitata est,* imperf. pass. ab 'ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic 'ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.
'Ανεδέγμεθα, plusq. perf. pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro 'ἀνεδεδέγμεθα, per Sync.
'Ανέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.
'Ανεδέξατο, *suscepit:* aor. 1. m. ab ἀναδέχομαι· ex ἀνὰ et δέχομαι.
'ΑΝΕΔΗΝ, *licenter, impune:* adv. q. ab ἀνίημι, *laxo, emitto.*
'Ανέδρακον, ες, ε, *suspexi:* a. 2. ind. act. ab ἀνὰ et δέρκω.
'Ανέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.
'Ανέδυ, *prodiit,* imperf. vel a. 2. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι.
'Ανέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, *egredior:* ex ἀνὰ et δύνω.
'Ανεδύσατο, *emersit,* a. 1. med. ab ἀναδύω.
'Ανέδωκεν, *reddidit,* 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.
'Ανέεργω, Poët. pro ἀνείργω, q. v.
'Ανέζευξεν, *discessit,* a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, seu ζεύγνυμι.
'Ανέζω, f. έσω, *sublatum in sede colloco.* Ex ἀνὰ et ἕζω.
'Ανεζωπύρησε, *revixit,* 3. sing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.
'Ανέηκεν, pro 'ἀνῆκεν, *impulit,* a. 1. Att. ab ἀνίημι.
'Ανεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. 'ἀνέθαλον· ab ἀνὰ et θάλλω, *reviresco.*
'Ανεθεὶς, ὁ, *remissus,* a. 1. part. pass. ab ἀνέθην.
'Ανεθέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *involuntarius:* ex α et ἐθέλω.
'Ανέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, *impono.*

'Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι: item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι.

'Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, *nutrivi*, a. 1. m. ab. ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

'Ἀνειδωλοποιέω, f. ήσω, *speciem fingo, animo propono:* ex ἀνὰ, εἴδωλον, et ποιέω.

'Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, *evolvo*, item *involvo:* ex ἀνὰ et εἰλέω, q. v.

'Ἀνείληπται, *contractum est*, 3. sing. perf. pass. 'ἀνειληφὼς, ὁ, perf. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contraho.*

'Ἀνεῖλον, ες, ε, *sustuli, interemi*, a. 2. act. 'ἀνειλέμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

'Ἀνειμένη, perf. part. pass. f. g. Sic 'ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι.

'Ἀνειμένως, adv. *remissè:* ab ἀνειμένος.

Ἄνειμι, *redeo.* Th. εἶμι, *eo.*

'Ἀνείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ· ὁ ὐκ ἔχων εἵματα, *non vestitus*, seu *malè vestitus.*

Ἄνειν, Ion. pro ἀνύειν, *conficere, finire.*

'Ἀνεῖναι, *remisisse* vel *omisisse*, inf. ab a. 2. ind. act. ἄνην. part. 'ἀνεὶς. f. 'ἀνεῖσα. a. 2. inf. m. 'ἀνέσθαι. perf. inf. pass. 'ἀνεῖσθαι. ab ἀνίημι.

'Ἀνείργω, f. ξω, *arceo, propello, repello, inhibeo.*

'Ἀνείρειν. Ion. pro πλέκειν, *nectere.* Th. εἴρω.

'Ἀνείρυσαν, *subduxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Th. ἐρύω.

Ἄνεισαν, 3. pl. a. 1. 'ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, *ascendo, redeo:* ex ἀνὰ et εἶμι, *eo.*

'Ἀνεῖσθαι, *remissum esse.* Vide ἀνεῖναι.

'Ἀνεῖχε, 3. sing. imperf. act. 'ἀνειχόμην, pass. ab ἀνέχω, *sustineo:* ab ἀνὰ et ἔχω.

'Ἀνείω, Poët. pro 'ἀνέω, vel 'ἀνήω, Ion. vel Att. pro 'ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

'Ἀνέκαθεν, adv. *ab origine, desuper;* 'ἀνεκὰς, Poët. idem. Th. ἑκάς.

'Ἀνεκὰς, *supernè, eminùs.* Th. ἑκὰς, *procul.*

'Ἀνεκδιήγητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis:* ab α, ἐκ, et διηγέομαι.

'Ἀνέκλαγον, *vocem in altum sustulerunt*, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

'Ἀνεκλάλητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis:* ex α, ἐκ, et λαλέω.

'Ἀνέκλειπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non cessans, perpetuus:* ab α, ἐκ, et λείπω.

'Ἀνεκλείπτως, adv. *incessantèr, ubertìm.*

'Ἀνεκλιπὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Ἀνεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, *adfero:* f. ίσω. Th. κομίζω.

'Ἀνεκόπη, *percussus est*, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

'Ἀνέκπληκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *imperterritus, impavidus.*

'Ἀνεκπλήκτως, adv. *intrepidè.*

'Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, *clamo.*

'Ἀνεκτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *tolerabilis:* ab ἀνέχω· hinc

'Ἀνεκτότερον, *tolerabiliùs:* comp.

'Ἀνεκτῶς, adv. *tolerabilitèr.*

'Ἀνεκυλίσθης, *prorepsisti*, 2. sing. a. 1. pass. ab ἀνακυλίω.

'Ἀνελεημόνως, adv. *crudelitèr.*

'Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *immisericors:* ex α et ἐλεήμων.

'Ἀνελεῖν, a. 2. inf. 'ἀνέλης, 2. sing. sub. 'ἀνελὼν, part. 'ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, *tollo.*

'Ἀνελεύθερος, υ, ὁ ϗ ἡ, *illiberalis:* ex α et ἐλεύθερος.

'Ἀνελήφθην, a. 1. pass. ind. 1. sing. vide ἀναλαμβάνω.

'Ἀνέλκω, vel 'ἀνελκύω, imperf. 'ἀνεῖλκον, *sursum traho:* ab ἕλκω.

'Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, *aufero.* 'Ἀνέλοντο, *sumpserunt*, a. 2. m. Ion. pro 'ἀνείλοντο· ab ἀναιρέω.

'Ἀνελπίσης, *desperes*, a. 1. sub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. perf. ικα. Th. ἐλπίς.

'Ἀνελπιστία, ας, ἡ, *desperatio.*

'Ἀνέλπιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *desperatus:* ab ἀνελπίζω.

'Ἀνελπίστως, adv. *præter spem, ex insperato.*

'Ἀνελὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. 'ἀνέλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. ab ἀναιρέω.

'Ἀνέμεινε, a. 1. ind. act. 'ἀνεμείνατε, 2. pl. verbi ἀναμένω.

'Ἀνεμέσητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *carens invidiâ, non invisus:* ex α et νεμεσάω, *indignor, invideo.*

'Ἀνεμέω, -ῶ, *revomo:* ab ἐμέω.

'Ἀνεμίζω, *ventis agito:* fut. ίσω. perf. ἠνέμικα. part. præs. pass. 'ἀνεμιζόμενος, *ventis agitatus.* Th. ἄνεμος.

'Ἀνέμιμνε, *exspectabat*, 3. sing. imperf. ab ἀναμίμνω, Poët. pro μένω.

'Ἀνεμνήσθη, *recordatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.

ἌΝΕΜΟΣ, υ, ὁ, *ventus:* gen. 'ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. 'ἀνέμοισι. q. ab ἄημι. Hinc 'ἀνεμόεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, *ventosus.* 'ἀνεμόεν ἱστίον, *ventosum velum*, 'ἀνεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. 'ἀνεμόω, -ῶ, *ventilo.* 'ἀνεμίδιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *vento plenus, vanus.* 'ἀνέμιος, 'ἀνεμιαῖος, idem.

'Ἀνεμοσκίπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *à vento tegens:* à σκέπω et ἄνεμος.

'Ἀνεμοσφάραγος, υ, ὁ ϗ ἡ, *vento perstrepens:* ab ἄνεμος et σφάραγος.

'Ἀνεμοτραφὴς, et 'ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à vento nutritus et auctus*, seu *corroboratus:* ab ἄνεμος et τρέφω.

'Ἀνεμότροπος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui à vento versatur.* Th. τρέπω.

'Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, *semen quod ventus perdit, corruptio quæ fit à vento:* ab

'Ἀνεμόφθορος, υ, ὁ ϗ ἡ, *à vento corruptus:* ab ἄνεμος et φθείρω, *corrumpo.*

'Ἀνεμόω, ῶ, *ventilo:* ab ἄνεμος.

'Ἀνεμπόδιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non impeditus, liber:* ex α priv. et ἐμποδίζω.

'Ἀνεμποδίστως, adv. *sine impedimento.*

'Ἀνεμώλιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *futilis*, q. 'ἀνεμώνιος. Hinc 'ἀνεμώλια βάζειν. Ab ἄνεμος.

'Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.

'Ἀνενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non indigus:* ab α et ἐνδεής.

'Ἀνένδεκτον, υ, τὸ, *quod fieri nequit:* ab α et ἐνδέχεται, *fieri potest.*

'Ἀνενέγκαι, a. 1. inf. 'ἀνενέγκας, part. 'ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. 'ἀνενεγκὼν, part. Ab ἀναφέρω.

'Ἀνενείκατο, *emisit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. Poët. pro 'ἀνηνέγκατο. Hinc 'ἀνενεικάμενος, part. 'ἀνενείκας, a. 1. part. act. 'ἀνενειχθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, *sustollo, emitto.*

Ἀνένευσεν, *respiravit*, a. 1. ex ἀνανεύω, quod à νεύω.

'Ἀνενηνοχυῖα, ἡ, *erumpens:* perf. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. xl. 10.

'Ἀνενόχλητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non perturbatus, pacatus, quietus:* ex α et ἐνοχλέω.

'Ἀνέντες, *remittentes*, nom. pl. aor. 2. part. 'ἀνεὶς, έντος· ab ἀνίημι.

'Ἀνεξάλειπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *indelebilis:* ex α et ἐξαλείφω.

'Ἀνεξέλεγκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui refutari et coargui non potest.* Ex ἐλέγχω.

'Ἀνεξερεύνητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *imperscrutabilis:* ex α et ἐξερευνάω.

'Ἀνεξέτασον, τὸ, *inquisitum, indicta causa:* ex α et ἐξετάζω.

'Ἀνεξετάστως, adv. *sine examine.*

'Ἀνεξικακία, ίας, ἡ, *tolerantia*

malorum, clementia, patientia.

Ἀνεξίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tolerans malorum:* ab ἀνέχομαι et κακόν.

Ἀνεξιχνίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impervestigabilis:* ex α et ἐξιχνιάζω, *investigo:* f. άσω. perf. ακα. Th. ἴχνος.

Ἀνέξοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui nullum habet exitum:* ex α et ἔξοδος.

Ἀνέξομαι, *tolerabo,* f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέονται, Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, *laxo.*

Ἀνεπαίσθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non sentit, non intelligit.* Item *qui non sentitur:* ex α et ἐπαισθάνομαι.

Ἀνεπαίσχυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inverecundus, impudens:* ex α et ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπάλμενος, Poët. pro ἀνεφαλλόμενος· ab ἀνεφάλλομαι, *resilio:* ex ἀνὰ, ἐπὶ, et ἄλλομαι.

Ἀνέπαλτο, *resiliit, erectus est:* ab ἀνὰ, pro ἄνω, *sursum,* ἐπὶ, et ἄλλομαι.

Ἀνεπανόρθωτον, ȣ, τὸ, *non emendabile:* ex α et ἐπανορθόω· hoc ab ἀνορθόω, *rursus erigo, corrigo.*

Ἀνεπαχθῶς, *non molestè:* ab α priv. et ἐπαχθὴς, *molestus.*

Ἀνέπεισα, *persuasi,* a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, *remisi,* a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, *discubui,* a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, *saltavit,* 3. sing. a. 1. ab ἀναπηδάω. f. ήσω. Th. πηδάω, *salio.*

Ἀνεπηρέαστον, adv. *sine ullis contumeliis:* ab α et ἐπηρεάζω.

Ἀνεπιβούλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui insidiari nemo potest, ab insidiis tutus.*

Ἀνεπίγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *titulo carens.* Th. γράφω.

Ἀνεπικαλύπτως, adv. *non tectè, apertè.*

Ἀνεπικωλύτως, adv. *citra impedimentum.*

Ἀνεπίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus, irreprehensus.* ex α et ἐπίληπτος, *reprehensus.* Th. λαμβάνω.

Ἀνεπίμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ab omni consortio sejunctus.*

Ἀνεπινόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, improvisus.* ex α et ἐπινοέω, *cogito.*

Ἀνεπίξεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impolitus, imperfectus:* ab α et ἐπιξέω, *in superficie rado.* Th. ξέω.

Ἀνεπιῤῥέκτων, gen. pl. ab ἀνεπίῤῥεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nondum confectus,* vel *libatus:* ab ἐπιῤῥέζω, *sacrifico.* Th. ῥέζω.

Ἀνεπίσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, neglectus:* ex α priv. et ἐπισκέπτομαι, *inspicio.*

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus:* ab ἐπιστήμων, *sciens.*

Ἀνεπιστρέφω, f. ψω, perf. φα, *averto.*

Ἀνεπιστρόφως, adv. *sine retrogressu.*

Ἀνεπιτήδεος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, *ineptus:* ab α et ἐπιτήδειος.

Ἀνεπίφθονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ab invidiâ alienus.* Th. φθόνος.

Ἀνεπίφραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπροσδόκητος, *improvisus:* ex ἐπιφράζομαι, *intelligo.*

Ἀνεπτάμαν, *sursum volavi,* Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀνεπτόημαι, *spe variâ et stultâ erigor,* perf. pass. ab ἀναπτοέομαι.

Ἀνεπτοίητο, *stupescebat,* plusq. perf. pass. ab ἀναπτοιέομαι. f. ήσομαι. perf. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ et πτοέω, -ῶ, *terrefacio.*

Ἀνέρ', pro ἄνερα, acc. sing. ἀνέρες, n. pl. ab ἀνήρ.

Ἀνέραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inamabilis, et ab amore alienus:* ab α et ἐράω.

Ἀνερεθίζω, f. ίσω, *instigo, irrito:* ex ἀνὰ et ἐρεθίζω, *instigo.*

Ἀνερειψάμενη, *abripiens,* a. 1. part. m. ab ἀνερείπτομαι. Th. ἐρείπτω.

Ἀνερμάτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nullo pondere firmatus.*—γλῶσσα, Chrys. *lingua volubilis, loquacissima:* ab α et ἑρματίζω, *suburro.*

Ἀνεῤῥάγην, ης, η, *erupi,* a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀνεῤῥαμμένος, ȣ, ὁ, *consutus,* perf. part. pass. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω.

Ἀνέῤῥωγε, *rescissum est,* perf. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Ἀνέρχομαι, *subeo, redeo:* f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Ἀνερωτάω, imperf. ἀνερώτων, *sæpe rogo:* ab ἀνὰ et ἐρωτάω.

Ἄνες, *remitte, omitte,* imp. ab ἀνῆν.

Ἀνέσαιμι, *reduxero, persuasero,* a. 1. opt. ab ἀνέζω. Th. ἕζω, vel ἕω, *pono, colloco.*

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἄνην, a. 2. ind. act. ab ἀνίημι.

Ἄνεσις, εως, ἡ, *relaxatio:* ab ἀνίημι.

Ἀνέσσυτο, *exsiliebat,* plusq. perf. pass. verbi ἀνασεύω. Vide ἔσσυμαι.

Ἀνέσταν, Æol. Sync. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι.

Ἀνεστέωσι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *resurrexerunt,* 3. pl. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεὼς, Ion. pro ἀνεστηκὼς, part.

Ἀνέστην, *surrexi,* a. 2. ab ἀνίστημι.

Ἀνέστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *domo carens:* qu. ἑστίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur:* ex α et ἑστία.

Ἀνέσχετο, *sustulit,* 3. sing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ȣ, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, *inquiro, quæstioni subjicio:* f. άσω. perf. ἀνήτακα. Ex ἀνὰ et ἐτάζω.

Ἀνέτειλε, *producebat,* aor. 1. 3. sing. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετίθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, *impono.*

Ἄνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *laxus:* ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέτως, adv. *solutè.*

Ἄνευ, *absque, sine:* adv. gen. regit: ἄνευθεν, *procul:* ἄνευθεν ἐμεῖο, *sine me.*

Ἀνευάζω, fut. άσω, *euan clamo, bacchor, ovando celebro.*

Ἀνεύθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non appositus:* ex α priv. et εὔθετος.

Ἀνεύθυνα, *incomplanata,* nom. pl. ab ἀνεύθυνος. Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii,* ut sunt tyranni. Th. εὐθύς.

Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω.

Ἀνεύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non inventus.*

Ἀνευρίσκω, *invenio:* f. ἀνευρήσω. perf. ἀνεύρηκα. a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, *celebro:* ex ἀνὰ et εὐφημέω.

Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, *appareo.* Th. φαίνω. Ἀνεφάνατο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφανα, a. 1. act.

Ἀνεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo:* f. ήσω. perf. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.

Ἀνεχάζετο, *recedebat,* imperf. pass. ex ἀναχάζω.

Ἀνεχθέντος, *attracti,* gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνὰ et ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, *sustinerem,* 1. sing. præs. opt. m. et

Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, *ferret,* 3. sing. præs. opt. m. ab

'Ἀνίχομαι, *tolero:* imperf. 'ἀνειχόμην et ἠνειχόμην, ου, ετο. f. 'ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, *toleravi.* Th. ἔχω.

'Ἀνίχω, f. 'ἀνέξω, perf. 'ἀνέσχηκα, *sursum tollo, in altum erigo.*

'Ἀνέχων, *sustinens,* præs. part. ab ἀνέχω.

'Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.

'ΑΝΕΨΙΟ'Σ, ου, ὁ, *fratris* aut *sororis filius, consobrinus, patruelis;* 'ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, *consobrina:* q. ab. ἀνάπτω, *annecto:* vel ab ἐψία, *colloquium,* ut inter familiares. Angl. A NEPHEW.

'Ἀνέψυχθεν, pro 'ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero, recreo,* f. ξω. Th. ψύχω, *frigefacio.*

"Ἄνεῳ, *muti,* nom. pl. ab ἄνεως.

'Ἀνέῳγα, perf. m. Att. ab ἀνοίγω, *aperio.*

'Ἀνεῳγμένος, *apertus,* perf. part. pass. ejusd.

'Ἀνέωνται, *dimissi sunt,* pro 'ἀνεῖνται, perf. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro 'ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

'Ἀνέῳξα, ας, ε, *aperui,* a. 1. ab ἀνοίγω.

"Ἄνεως, ω, ὁ, *silens, mutus:* qu. ab α priv. et αὔω, *clamo.*

'Ἀνέῳχα, perf. Att. 'ἀνεῴχθην, et in 3. pl. 'ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

"Ἄνη, ης, ἡ, *perfectio;* item *ipsum factum:* ab ἄνω, *perficio.*

'Ἀνῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

'Ἀνηβᾶν, præs. inf. ab 'ἀνηβάω, -ῶ, *repubesco,* f. ήσω. Th. ἥβη.

'Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro 'ἀνῆγον, *subduxi,* vel *subduxerunt:* ab ἀνάγω.

'Ἀνήγγειλαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀναγγέλλω.

'Ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. pass. ejusd. verbi.

'Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, *narrare.* Th. ἡγέομαι.

'Ἀνηδῶς, *molestè,* adv. ab α priv. et ἡδὺς, *dulcis.*

'Ἀνῄεσαν, *redierant,* Att. pro 'ἀνῄεισαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἄνειμι.

'Ἀνήῃ, pro 'ἀνῇ, *dimisisset,* a. 2. sub. ἀνίημι. Fortè etiam perf. m. ind. pro 'ἀνῄει, Att. ἀνήη.

"ἌΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, *anethum,* herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

'Ἀνῇξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, *prosilio,* q. v.

'Ἀνῄειον, *sursum* vel *rursum ibam:* ab ἀνὰ et ᾔειν.

'Ἀνηκάμην, 1. sing. a. 1. m. ab ἀνίημι.

'Ἀνῆκε, *remisit,* 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι.

'Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insanabilis:* hinc 'ἀνηκέστως, adv. Ex α et ἀκεστὸς, quod à 3. præs. sing. perf. ind. pass. verbi ἀκέομαι.

'Ἀνηκόντιζε, *resiliit,* imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων *jaculum.*

'Ἀνήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non audivit, imperitus:* ex α priv. et ἀκούω, *audio.*

'Ἀνηκουστέω, f. ήσω, *non ausculto:* et 'ἀνήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui audiri non potest.* Ex α et ἀκούω.

'Ἀνήκω, *convenio;* f. ήξω. perf. ἧκα. part. præs. 'ἀνήκων, ουσα, ον, *ascendens, perveniens, elatus.* Ex ἀνὰ et ἥκω.

'Ἀνήλατο, 3. sing. aor. 1. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἄλλομαι.

'Ἀνήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indomitus, contumax.*

'Ἀνῆλθεν, *rediit,* aor. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Ἀνηλώθην, ης, η, *absumptus sum,* a. 1. pass. 'ἀνήλωκα, perf. act. ἀνήλωσα, *insumpsi,* aor. 1. ab 'ἀναλίσκω.

'Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, *quæ non mulgetur.* Th. ἀμέλγω.

'Ἀνῆμεν, pro 'ἀνέμεν, *dimisimus,* 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro 'ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusd. verbi. At 'ἀνῆμεν est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι.

'Ἀνήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immitis:* ex α et ἥμερος.

'Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, *relaxo.*

'Ἀνήνασθαι, aor. 1. inf. m. *recusâsse,* ab 'ἀνηνάμην, ex ἀναίνομαι. perf. 'ἀνήνημαι, σαι, ται.

'Ἀνήνεγκα, et Ion. 'ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, *offero;* a. 1. pass. 'ἀνηνέχθην.

'Ἀνηνέχθησαν, *relati fuerunt,* 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.

'Ἀνήνηται, *repudiavit,* perf. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

'Ἀνήνοθα, ας, ε, *florui,* perf. m. ab ἀνθέω, *floreo:* f. ήσω, perf. ἤνθηκα. perf. m. ἦνθα, et per Epenth. τοῦ ο, et Att. reduplic. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

'Ἀνήνορα, acc. ab 'ἀνήνωρ, ορος, ὁ, *iners:* ex α et ἀνήρ.

'Ἀνήνυστος, vel 'Ἀνήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui perfici nequit.* Th. ἀνύω.

'Ἀνῆπται, *dicatus est,* perf. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

'ἈΝΗ'Ρ, ὁ, *vir,* 'ἀνερὸς, per Sync. ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ· pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας.

'Ἀνηρέθη, *interemptus est,* aor. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

'Ἀνηρείψαντο, 3. pl. aor. 1. ab 'ἀνερείπτομαι, *rapio, corripio,* pleonasm. τοῦ ι, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, *edo.*

'Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, *qui sustulit,* Att. 'ἀναιρηκὼς, Ion. 'ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. 'ἀνῄρηνται, *dissoluti sunt,* 3. pl. perf. pass. verbi ἀναιρέω.

'Ἀνηριθμησάμην, aor. 1. m. ab ἀναριθμέω, *enumero,* fut. ήσω. Th. ἀριθμός.

'Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaratus.* Th. ἀρόω.

'Ἀνήρπασε, *rapuit,* a. 1. ab ἀναρπάζω, q. v.

'Ἀνηρώτευν, Ion. et Dor. pro 'ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo.*

'Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo.* ἀνήσειν, inf.

'Ἀνήφθην, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, *accendo.*

'Ἀνήχθην, a. 1. pass. ab ἀνάγω, *subduco.*

'Ἀνήω, Ion. pro 'ἀνείω, Poët. pro 'ἀνέω, Ion. pro 'ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

'Ἀνθ', vid. ἀντί.

'Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, *contra manus injicio, e contrario attingo:* ex ἀντὶ et ἅπτομαι, *tango.*

"Ἄνθεα, *flores,* nom. pl. ab ἄνθος.

'Ἀνθεῖ, *floret,* 3. sing. præs. ab ἀνθέω, *floreo,* fut. ήσω, perf. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

"Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen propr. loci. Epith. Junonis.

'Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt,* 3. pl. aor. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ, *pro,* et αἱρέω, *eligo,* aor. 2. εἷλον.

'Ἀνθεινὸς, ἡ, ὸν, *floridus:* ab ἄνθος.

'Ἀνθέλκω, fut. ξω, *contra traho:* ex ἀντὶ et ἕλκω, *traho.*

'Ἀνθέμενος, Poët. pro 'ἀναθέμενος, aor. 2. part. m. Ex ἀνὰ et τίθημι.

'Ἀνθέμιον, ου, τὸ, *nigella:* à floris decore.

'Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, *flos;* etiam *argemona,* hodie *chamomilla:* ab ἄνθος.

'Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus:* ab ἄνθεμον.

"Ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos:* ab ἀνθέω. Sic et ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.

'Ἀνθέξομαι, ῃ, ἕξεται, fut. 1. m.

ἀνθέξωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, adhæreo.

'Ανθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum; acc. sing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.

'ΑΝΘΕΡΙ'ΚΟΣ, ȣ, ἡ, albucum, caulis asphodeli: q. ab ἄνθος.

'Ανθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonas. τȣ̃ ν, pro ἀθέριξ· id. q. ἀθὴρ, arista.

"Ανθεσαν, Poët. pro 'ἀνέθεσαν, deposuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

"Ανθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

'Ανθέστηκα, perf. act. ab ἀνθίστημι, resisto.

"Ανθετο, superposuit, pro 'ἀνέθετο, a. 2. m. 'ἀνεθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.

'Ανθεῦσαν, Dor. pro ἀνθȣ̃σαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, floreo.

'Ανθεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἀνθȣ̃σι, et hoc pro ἀνθέȣσι· ab ἀνθέω, floreo, fut. ήσω. Th. ἄνθος.

"Ανθη, vel "Αντη, ης, ἡ, nomen urbis.

'Ανθηδὼν, όνος, ἡ, apis: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

'Ανθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Th. ἄνθος.

'Ανθίζω, fut. ίσω, facio florere, floribus conspergo. Th. ἄνθος.

'Ανθινὸς, ἡ, ὸν, floridus: ab ἄνθος.

'Ανθιστάμενος, præs. part. pass.

'Ανθίστατο. 3. sing. imperf. pass. ab ἀνθίστημι, resisto: fut. ἀντιστήσω. perf. ἀνθέστηκα. aor. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperf. pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ et ἵστημι, sto.

'Ανθοδόκος, ȣ, ὁ, canistrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

'Ανθολογέω, -ῶ, f. ήσω, flores lego: ex ἄνθος et λέγω.

'Ανθομολογέω, -ῶ, fut. ήσω. pass. ȣ̃μαι, vicissim confiteor: ab ἀντὶ et ὁμολογέω.

"Ανθορε, exsiliit: Poët. pro 'ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θόρω.

"ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos.

'Ανθ' ὅτȣ, quare, interrog. et sine interrog.

'Ανθρακεὺς, έος, ὁ, carbonarius.

'Ανθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries: et Ion. ἀνθρακίη, ης, ἡ, pruna. ab

"ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis; est et carbunculus.

"Ανθρακὶς, εος, ἡ, carbo, acc. ἀνθρακίν.

'ΑΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, crabro, vespa; qu. ab ἀνθορεῖν, quia audactèr prosiliit in animantes.

"Ανθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωπαρέσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui auram popularem captare gaudet, homini placens. Th. ἀρέσκω.

'Ανθρωπέη, ης, contract. ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis.

'Ανθρώπειος, et Ion. ἀνθρωπήϊος, ȣ, ὁ, humanus.

'Ανθρωπείως, adv. humanitèr.

'Ανθρωπεύομαι, more hominum ago.

'Ανθρωπίζομαι, homo fio, unde Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωπισθείς.

'Ανθρωπίζω, fut. ίσω, homines imitor, humanitèr ago.

'Ανθρωπικὸς, ἡ, ὸν, humanus.

'Ανθρώπινος, ίνη, ινον, humanus.

'Ανθρωπίνως, adv. humanitèr.

'Ανθρώπιον, ȣ, τὸ, homuncio. Dim. ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωπόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humanâ linguâ loquens: psittaci Epithet. ab ἄνθρωπος et γλῶσσα.

'Ανθρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humanâ specie præditus: ab εἶδος et ἄνθρωπος.

'Ανθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: ex ἄνθρωπος et θύω.

'Ανθρωποκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homicida: à κτείνω.

'Ανθρωπολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de hominibus loquens: ex ἄνθρωπος, et λέγω, dico.

"ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homo: ἀνθρώπως, acc. pl. Dor. pro ἀνθρώπȣς. A sursum aspiciendo: Scap. ἄνω, τρέπω, et ὤψ.

'Ανθρωποφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humanâ carne vescens: ex ἄνθρωπος et φάγω.

'Ανθρωποφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hominis naturam habens. Th. φύω.

'Ανθυπαντάω, fut. ήσω, contra ad occurrendum eo: ex ἀντὶ, et ὑπαντάω occurro.

'Ανθυπατεία, είας, ἡ, proconsulatus.

'Ανθυπατεύω, proconsul sum: f. εύσω. perf. ἀνθυπάτευκα. Ab ἀνθύπατος, ȣ, ὁ, proconsul: ex ἀντὶ, pro, et ὕπατος, consul.

'Ανθυφαιρέω, subduco, ex proportione subduco.

'Ανθ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ et ὅς.

'ΑΝΙ'Α, ας, ἡ, tristitia, mœror: ab אניה.

'Ανιάζω, fut. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio.

'Ανιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tristis, comp. 'ἀνιαρότερος, superl. 'ἀνιαρότατος· et 'ἀνιηρέστερος pro 'ἀνιαρέστερος. Ab ἀνία.

'Ανιασθῆ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ab ἀνιάζω.

'Ανιᾶσι, sursum jaciunt, Att. pro 'ἀνιεῖσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed 'ἀνιᾶσι, ascendunt, Ion. pro 'ἄνεισι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι.

'Ανίατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, insanabilis, immedicabilis.

'Ανιάτως, adv. insanabilitèr. Ab α et ἰάομαι.

'Ανιάτρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non sanatus; item insanabilis. Th. idem.

'Ανιάω, ῶ, tristitiâ vel mœrore afficio: fut. άσω. perf. ἠνίακα. Th. ἀνία.

'Ανιδρωτὶ, adv. sine sudore, vel labore: ab α et ἱδρὼς, sudor.

'Ανίδρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui est sine sudore. Xenoph.

'Ανίει, solvebat, remittebat, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

'Ανιείην, ης, η, præs. opt. ab ἀνίημι, incito.

'Ανίεις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεις.

'Ανιεὶς, έντος, ὁ, et in f. g. 'ἀνιεῖσα, præs. part. 'ἀνιέναι, præs. inf. Hinc 'ἀνιέιν, Ion. pro ἀνιέναι, laxare. Ab ἀνίημι, quod vide.

'Ανιερόω, -ῶ, sacrifico: fut. ώσω. perf. ωκα. ab ἀνὰ, et ἱερὸς sacer.

'Ανίεσκε, Poët. pro 'ἀνίη, 3. imperf. 'ἀνίην, ης, η, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

'Ανιεῦνται, Dor. et Ion. pro 'ἀνιȣ̃νται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

'Ανιηθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἀνιάω.

'Ανίημι, relaxo, remitto, dimitto, stimulo, urgeo: f. 'ἀνήσω. aor. 1. 'ἀνῆκα. perf. 'ἀνεῖκα. aor. 2. 'ἄνην. sub. 'ἀνῶ, deseram. part. præs. 'ἀνιεὶς, έντος. aor. 2. part. 'ἀνεὶς, έντος. præs. part. pass. 'ἀνιέμενος. a. 1. 'ἀνέθην, ης, η, laxatus fui. Th. ἵημι.

'Ανίην, acc. Ion. ab ἀνία.

'Ανιηρὰ, pro ἀνιαρὰ, molesta, pl. n. g. ab ἀνιαρός.

'Ανιηρότατον, difficillimum, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς pro ἀνιαρός.

'Ανιήσεαι, f. 1. m. 2. sing. pro 'ἀνιήσῃ. 'Ανιήσειε, aor. 1. opt. Æol. 'Ανιήσῃ, molestet, a. 1. sub. act. ab ἀνιάω.

'Ανίησι, remittit, 3. sing. ab ἀνίημι.

'Ανίκα, Dor. pro ἡνίκα, quando.

'Ανίκατος, Dor. pro 'ἀνίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invictus: ex α et νικάω.

'Ανίλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, immisericors: ex α et ἵλαος, Att. ἵλεως, misericors.

'Ἀνιμάω, *extraho:* ex ἀνὰ, et ἱμάω *haurio.*
'Ἀνῖον, ȣ, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, *habena.*
'Ἀνιόντα, *orientem*, aor. 2. part. m. g. ab ἀνίημι, quod ex ἀνὰ, et ἵημι *eo.* 'Ἀνιȣ̃σαν, *redeuntem*, part. f. g.
'Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, *auriga.*
"Ἀνιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine equis:* ex α et ἵππος.
'Ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, *avolo, subvolo.*
'Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab "ἄνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *illotus:* ex α et νίπτω. Hinc.
'Ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes.*
"ἈΝΙΣΟΝ, ȣ, τὸ, *anisum.* An quod flatus ἀνίησιν, i. e. *laxat?* An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia?*
'Ἀνιστάμενος, ὁ, præs. part. pass. 'ἀνιστάναι, præs. inf. 'ἀνίστη, 3. sing. imperf. ab
'Ἀνίστημι, *excito:* fut. 'ἀναστήσω. perf. 'ἀνέστηκα. aor. 1. 'ἀνέστησα. aor. 2. 'ἀνέστην. imp. 'ἀνάστα, et 'ἀνάστηθι. sub. 'ἀναστῶ. inf. 'ἀναστῆναι. part. 'ἀναστὰς, ᾶσα, ἀ'ν. fut. 1. m. 'ἀναστήσομαι. 'Ἀνίστω pro 'ἀνίστασο, *surge*, Att. imp. præs. pass. ab 'ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.
'Ἀνίσχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus:* ex α et ἰσχύς.
'Ἀνίσχω, *attollo, orior:* part. 'ἀνίσχων, οντος, ὁ· præs. imp. 'ἀνίσχȣ, Ion. 'ἀνίσχεο, *te contine:* ab ἴσχω pro ἔχω.
'Ἀνιχνεύω, *pervestigo:* ab ἰχνεύω.
'Ἀνιώμεθα, *mœremus*, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιαοίμην, -ῴμην, άοιο, -ῷο, άοιτο, ῷτο. Th. ἀνία.
'Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia.*
'Ἀνιὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. ab ἄνειμι.
'Ἀνιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.
"Ἀννα, ἡ, *Anna*, nom. mul. Hebr. *Gratiosa.*
Ἀννας, α, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratiosus.*
"Ἀννειν, Poët. pro 'ἀνύειν. Nam ἄνω dicimus, et ἀνύω. Hinc metri causâ pro ἄνω, ἄννω, *facio, perficio.*
'Ἀννέομαι *sursum eo:* ab ἀνὰ et νέομαι.
'Ἀννέφελος, Poët. pro 'ἀνέφελος, *sine nubibus:* ab α pr. et νεφέλη.
"Ἀννȣβις, ιος, ὁ, *Annubis*, deus Ægyptiorum.
'Ἀνξηραίνω, Poet. pro ἀναξηραίνω.

"Ἀνοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *via sursum ferens.* Item adj. ὁ ϗ ἡ, *invius.* Ex α et ὁδός.
'Ἀνοδύρομαι, fut. ῡμαι, *lamentor, ejulor:* ex ἀνὰ et ὀδύρομαι.
'Ἀνοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *non compos mentis, stultus:* ab α pr. et νοήμων, *prudens.*
'Ἀνόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *demens:* hinc adv. 'ἀνοήτως, *imprudentèr:* ex α et νοέω.
"Ἀνοια, ας, ἡ, *amentia:* ab ἄνοος, ȣς, ὁ ϗ ἡ, *amens:* ex α et νόος.
"Ἀνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio,-reseratio: janua*, 3 Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi
'Ἀνοίγω, 'Ἀνοιγνύω, et 'Ἀνοίγνυμι, *aperio:* part. præs. 'ἀνοίγων, ȣσα, ον. f. 'ἀνοίξω. perf. 'ἀνέῳχα, Att. pro 'ἀνῷχα. a. 1. 'ἀνέῳξα, et ἤνοιξα. inf. 'ἀνοῖξαι. perf. pass. 'ἀνέῳγμαι et ἠνέῳγμαι. aor. 1. ἠνεῴχθην, et 'ἀνεῴχθην. 3. pl. 'ἀνεῴχθησαν. fut. 2. pass. 'ἀνοιγήσομαι. perf. m. 'ἀνέῳγα. part. 'ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus.* Th. οἴγω.
'Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια, *amentia.*
'Ἀνοικισμὸς, ȣ̃, ὁ, *instauratio.*
'Ἀνοικοδομέω, -ῶ, *restauro:* fut. ήσω. perf. 'ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνα, οἶκος, et δέμω.
"Ἀνοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *extorris:* ex α et οἶκος, *domus.*
'Ἀνοικτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *apertus, apertilis:* ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.
"Ἀνοικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immisericors:* ex α priv. et οἶκτος.
'Ἀνοιμώζω, fut. ξω, *ingemisco.*
'Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. 'ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. "ἄνοιξον, imp. 'ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω.
"Ἀνοιξις, εως, ἡ, *apertio, reseratio;* item *ostium:* ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.
'Ἀνοίσω, *referam*, fut. 1. act. ab ἀναφέρω.
"Ἀνοιτο, 3. sing. præs. opt. ab ἄνομαι.
'Ἀνολβίῃ, dat. Ion. ab 'ἀνολβία, ας, ἡ, *miseria:* ex α et ὄλβιος.
'Ἀνολβότερος, *infelicior*, comp. ab "ἄνολβος, *infelix.* Th. ὄλβος.
'Ἀνόλεθρος, et 'ἀνώλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ab exitio et damno immunis:* ab α et ὄλεθρος.
'Ἀνολοφύρομαι, *ejulatum tollo:* ex ἀνὰ et ὀλοφύρομαι.
"Ἀνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior.*
"Ἀνομβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *imbribus carens:* ab α et ὄμβρος.

'Ἀνομέω, *iniquè ago:* f. ήσω. perf. κα. Hinc
'Ἀνόμημα, ατος, τὸ, *peccatum.*
'Ἀνομία, ας, ἡ, *discrepantia à lege, iniquitas:* ex α et νόμος.
'Ἀνόμοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis:* ex α et ὅμοιος.
'Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, *dissimilitudo:* à præced.
"Ἀνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iniquus, sceleratus:* à νέμω.
'Ἀνόμως, adv. *sine lege:* à præc.
'Ἀνόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inutilis, injucundus:* ex α, et ὄνημι *juvo.*
"Ἀνοος, "ἄνȣς, ὁ ϗ ἡ, *amens:* ab α et νόος.
'ἈΝΟΠΑΙΑ, seu 'ἀνοπαῖα, ἡ, *ANOPÆA*, avis: ab α et ὄπτομαι· vel אנפה.
"Ἀνοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inermis.*
'Ἀνόπλως, adv. *more inermium.*
'Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *fortitudo, strenuitas:* quod ab ἀνήρ.
'Ἀνορθόω, -ῶ, *surrigo, sursum erigo:* f. ώσω. perf. 'ἀνώρθωκα. a. 1. 'ἀνώρθωσα. imp. 'ἀνόρθωσον, ἀ'τω. a. 1. pass. 'ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et ὀρθόω.
"Ἀνορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *stationem navium non habens:* ex α priv. et ὅρμος, *statio navium.*
'Ἀνόρνυμι *excito:* ab ἀνὰ et ὄρνυμι.
'Ἀνόρȣσα, *surrexi*, aor. 1. Ion. verbi 'ἀνορȣ́ω, fut. ȣ́σω, perf. 'ἀνώρȣκα· quod ab ὀρȣ́ω, *impetum do.*
'Ἀνορύξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. 'ἀνορύξῃς, *refodias*, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀνὰ et ὀρύσσω.
'Ἀνόσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non sanctus, scelestus:* comp. 'ἀνοσιώτερος, superlat. 'ἀνοσιώτατος. Ex α et ὅσιος.
"Ἀνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immunis à morbis:* ab α priv. et νόσος, *morbus.*
'Ἀνόστεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inossis, sine osse:* ex α et ὀστέον.
'Ἀνόστιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reditûs expers:* ex α, et νόστιμος *rediturus.*
"Ἀνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reditûs expers:* ab α, et νόστος *reditus.*
'Ἀνȣ́ατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine auribus.* Poët. ὁ ἄνευ ȣ̓́ατος. Th. ȣ̓̃ας.
'Ἀνȣθέτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *repudians admonitionem:* ex α et νȣθετέω.
"Ἀνȣς, *amens:* ex α et νόος, νȣ̃ς.
"Ἀνȣσος, pro ἄνοσος.
'Ἀνȣ́τατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non vulneratus.* 'Ἀνȣτητὶ, adv. *sine vulnere.* Th. ȣ̓τάω, *vulnero.*
'Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia:* ab ἀνέχομαι.
'Ἀνόχυρος, *non munitus.*
"Ἀνστα, et "Ἀνσταθι, Dor. pro 'ἀνά-

στῆθι, *surge*, a. 2. imp. Ἀνστᾶς, *qui surrexit*, Poët. pro ἀναστᾶς, part. ab ἀνέστην, aor. 1. ind. Ἀνστήμεναι, Att. et Dor. pro ἀναστῆναι, aor. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἄνστησον, aor. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, *surrexerunt*, pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.

Ἀνστρέφεται, *percurrit*, pro ἀναστρέφεται, præs. ind. a στρέφω.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab ἀνσχεθέω, Poët. pro ἀνέχω, *emergo*.

Ἄνσχεο, *tolera*, Poët. pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχου, aor. 2. imp. ab ἀνέχω.

Ἀνσχετὸς, Poët. pro ἀνασχετός.

Ἀνσχήσεσθαι, *toleraturus*, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, et σχέω, vel ἔχω.

Ἄνσχοιτο, *toleraret*, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.

Ἀντ', pro ἀντὶ, *è regione*.

Ἄντᾰ, *coram*, *è regione*.

Ἀντᾰγοράζω, fut. άσω, *vicissim emo*: ex ἀντὶ et ἀγοράζω, *emo*.

Ἀντᾰγωνίζομαι, *decerto*, *repugno*: f. ίσομαι. perf. ἀντηγώνισμαι. a. 1. m. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντὶ et ἀγωνίζομαι. Hinc

Ἀντᾰγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *adversarius*, *certator*: acc. pl. ἀνταγωνιστάς.

Ἀντᾰγώνιστος, ου, ὁ, *æmulus*, *certator*.

Ἀντᾰδικέω, f. ήσω, *vicissim injuriam affero*: ex ἀντὶ et ἀδικέω.

Ἀντᾱείρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, *adversus aliquem quid tollere*, *se ei opponere*: ex ἀντὶ et αἴρω.

Ἀντᾱεις, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, *contrarius*, *inimicus*: ab ἄντην, *contra*.

Ἀνταίρω, et Ἀντᾱείρω. Vide ἀνταείρειν.

Ἀντᾰκαῖοι, ων, οἱ, *ingentia cete*. Ion.

Ἀντᾰκούω, f. ούσω, *vicissim audio*: ex ἀντὶ, et ἀκούω, *audio*.

Ἀντάλλαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *compensatio*: ab ἀντὶ et ἀλλάττω.

Ἀντᾱμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι.

Ἀντᾱμειψῐς, εως, ἡ, *compensatio*.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, *aliquid ab aliquo pati*: et ἀντᾶν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid*: ab ἀντάω.

Ἀντᾰναιρέω, *vicissim aufero*.

Ἀντᾰναίρω, *contra destruo*, *demolior*.

Ἀντᾰνᾰπληρόω, -ῶ, *vicissim expleo*: f. ώσω. perf. ἀντᾰνᾰπεπλήρωκᾰ. ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πληρόω *impleo*.

Ἀντᾰναστῆσαι, *contra excitare*, aor. 1. inf. ab ἀντᾰνίστημι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Ἀντᾰνορῖδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορῖδαι, ab Ἀντήνωρ, q. v.

Ἀντᾰνύσᾱσᾰ, pro ἀνᾰτᾰνύσᾱσᾰ, particip. aoristi primi, fœm. gen. ab ἀντανύω, sive ἀνατανύω, f. ύσω, quod significat *extendo*, id. qu. ἀνατείνω. Th. τανύω.

Ἀντάξῐος, ῐᾱ, ῐον, *existimatione par*, *æqualis pretii*. ab ἀντὶ, *contrà*, *æquè*, et ἄξιος.

Ἀντᾰποδῐδωμῐ, *retribuo*, *vicissim reddo*: fut. ἀντᾰποδώσω. perf. ἀντᾰποδέδωκᾰ. a. 2. ἀντᾰπέδων. inf. ἀντᾰποδοῦναι. a. 1. pass. ἀντᾰπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et δίδωμι.

Ἀντᾰποδοθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι. Undè et

Ἀντᾰπόδομᾰ, ᾰτος, τὸ, *retributio*; ἀντᾰπόδοσῐς, εως, ἡ, *merces*; ἀντᾰποδοτῐκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *retributorius*.

Ἀντᾰποδοῦναι. Vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀντᾰποκρῖνομαι, *ex adverso respondeo*: a. 1. pass. ἀντᾰπεκρῐθην. inf. ἀντᾰποκρῐθῆναι. f. 1. ἀντᾰποκρῐθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et κρίνω.

Ἀντᾰπόκρῐσῐς, εως, ἡ, *mutua responsio*.

Ἀντᾰπόλλῡμῐ, *vicissim perdo*: ex ἀντὶ et ἀπόλλυμι.

Ἀντᾰποστέλλω, *remitto*.

Ἀντάπτεσθαι, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capessere*.

Ἄνταρσῐς, εως, ἡ, *insurrectio*. ἀντάρτης, ου, ὁ, *qui insurgit contra regem*, *rebellis*. Ab ἀντὶ et αἴρω.

Ἀντασπάζομαι, f. σομαι, *vicissim amplector*: ex ἀντὶ et ἀσπάζομαι.

Ἀνταύγειᾰ, ᾱς, ἡ, *lucis reflexio*.

Ἀντᾰΰω, ῡσω, aor. 1. ἀντήϋσᾰ, *vicissim vociferor*, vel *strepitum edo*: ab ἀντὶ, et ἀΰω *clamo*.

Ἀντᾰω, *obviam eo*. f. ήσω. perf. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἀντεβόλησᾰ, ᾱς, ε, *nactus* (vel *assecutus*) *sum*, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.

Ἀντέγκλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *recriminatio*; ἀντεγκληματῐκὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius*. Ab ἀντὶ, ἐν, et καλέω.

Ἀντιδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ab ἀντιδεξιόω, *dextram porrigo*.

Ἄντειλᾰς, Poët. pro ἀνέτειλᾰς, *oriri fecisti*, 2. sing. aor. 1. verbi ἀνατέλλω.

Ἄντεινον, *extende*, Dor. pro ἀνάτεινον, aor. 1. imp. verbi ἀνατείνω. Ἀντεῖναι, pro ἀνᾰτεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.

Ἀντείνω, pro ἀνᾰτείνω, Doricè.

—αντειος, terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δοιάντειος à Δοίας.

Ἀντειπεῖν, *contradicere*, item *loqui vicissim*, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω. a. 2. ἀντεῖπον. a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ et ἔπω.

Ἀντείρεσθαι, *vicissim interrogare*. Th. εἴρω.

Ἀντεισάγω, *vicissim introduco*.

Ἀντεκδρᾰμόντες, *contrà occurrentes*, nom. pl. aor. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω· quod ab ἀντὶ, ἐκ, et τρέχω.

Ἀντεκκόπτεσθαι, *vicissim exscindere*.

Ἀντέκλῑνεν, *ex adverso innuebat*, imperf. ab ἀντικλίνω· ex ἀντὶ et κλίνω.

Ἀντεκτῑνω, idem quod

Ἀντεκτῑω, *vicissim luo*, *rependo*. Hinc ἀντέκτῐσῐς, εως, ἡ, *repensio*, *mulcta*. Th. τίω, *punio*.

Ἀντέλεγεν, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω.

Ἀντέλλοισᾰ, Dor. et per Sync. pro ἀνᾰτέλλουσᾰ, *exoriens*, præs. part. act. ab ἀνατέλλω. Sic ἀντέλλοντῐ, pro ἀνᾰτέλλουσῐ, *oriuntur*, 3. pl. præs. act.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius*: ab ἀντεμβάλλομαι.

Ἀντεμπλῆσαι, *vicissim implere*, a. 1. inf. ab ἀντὶ et ἐμπλήθω.

Ἀντέξειμῐ, *contra exeo*, *sparsim vagor*.

Ἀντεξεταστῐκὸς, οῦ, ὁ, *contrà quæsitor*: ab ἀντεξετάζω. Ex ἀντὶ, ἐξ, et ἐτάζω.

Ἀντεπάγω, fut. άξω, *adversùm tendo*.

Ἀντεπεξῄεσᾰν, Att. pro ἀντεπεξῄεισᾰν, *in occursum ierant*, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι *eo*.

Ἀντεπῐμελέομαι, -οῦμαι, *vicissim curam gero*. Th. μέλει.

Ἀντέπνεεν, *contra spirabat*, 3. s. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω. ex ἀντὶ et πνέω.

Ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, *rivalis*: ab

Ἀντεράω, -ῶ, *redamo*, *sum rivalis*: part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ et ἐράω.

Ἀντερείδω, *inhæreo*: f. είσω. perf. ἀντήρεικα.

Ἀντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, *contradico*: ex ἀντὶ et ἐρέω.

Ἀντιρείσαις, Æol. pro ἀντιρείσᾶς, aor. 1. part. m. g. verbi ἀντιρείδω, vicissim firmo. Th. ἐρείδω.
Ἀντιρῦσασθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, et ἐρύω, libero, traho.
Ἀντιρώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præs. pass. ab ἀντιράω.
Ἄντισθαι, supplicare, obviam ire, præs. inf. ab ἄντομαι.
Ἀντίςην, et in 3. pl. ἀντίςησᾶν, a. 2. ind. ab ἀνθίςημι, resisto.
Ἀντιςραμμένος, η, ον, in contrarium versus, part. præs. pass. verbi ἀντιςρέφομαι. Hinc ἀντιςραμμένως, adv. vice versa.
Ἀντίτᾶται, Poët. pro ἀνάτίτᾶται, circumjectus est, 3. sing. perf. pass. Ἀντίτεινε, 3. sing. imp. vel aor. 1. act. ab ἀντιτείνω, contrà intendo. Th. τείνω.
Ἀντιτέτυξο, similis eras, 2. sing. plusq. perf. pass. ex ἀντὶ, æquè, et ἐτέτυγμην, 1. sing. plusq. perf. pass. à τεύχω, sum.
Ἀντιτόρησᾶ, ᾶς, transfixi, a. 1. ind. ab ἀντὶ et τορέω.
Ἀντιτεῦς, ejusdem anni, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.
Ἀντευεργετέω, ῶ, fut. ήσω, beneficium refero: ex ἀντὶ et εὐεργετέω.
Ἀντευεργετῐκὸς, ή, ὸν, ad beneficia referenda proclivis: à præced.
Ἀντεύκρᾶτος ζώνη, zona temperatæ opposita, Laërt. Ab ἀντὶ et εὔκρατος. Th. κεράννυμι.
Ἀντιφέροντο, ferebantur, 3. pl. imp. pass. ex ἀντὶ et φέρω.
Ἀντεφῐλᾶσε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit, 3. sing. a. 1. à φιλέω.
Ἀντέχομαι, adhæreo, sublevo, cum gen. imp. ἀντειχόμην. f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ et ἔχω.
Ἀντέχρησε, suffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, do mutuò.
Ἀντέχω, fut. ἀνθέξω, detineo.
Ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, quod vide.
Ἀντήδην, suppliciter, adv. ab ἄντομαι.
Ἀντημείβετο, Dor. ἀντᾱμείβετο, respondit, 3. sing. imp. ab ἀντὶ et ἀμείβομαι.
Ἄντην, adv. coràm, ex adverso. Th. ἀντί.
Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορῐδαι, Antenoridæ.
Ἀντήρης, ὁ ϗ ἡ, qui vicissim remigat, et per Metaph. quicquid vicissim datur. Th. ἐρέσσω.
Ἀντηρῐς, ρῐδος, ἡ, structura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ et ἐρείδω.
Ἀντήρισᾶ, ᾶς, ε, certavi, aor. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις.
Ἄντησῐς, εως, ἡ, supplicatio: ab ἀντάω vel ἀντέω.
Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, resono: ex ἀντὶ et ἠχέω.
Ἀντηχέσης, gen. præs. part. f. g. ab ἀντηχέω, resono: ex ἀντὶ et ἦχος.
ἈΝΤῚ, pro, contrà, vice; in compos. sæpè comparationem significat.
Ἀντῐᾶ, adv. ex adverso, contrà. Th. ἀντί.
Ἀντῐάζω, fut. ᾰσω, id. quod ἀντιάω, q. v.
Ἀντῐᾰνειρᾶ, virago, viris æquiparanda: ab ἀντὶ et ἀνήρ.
Ἀντῐάξει, Dor. pro ἀντιᾰσει, 3. sing. f. 1. vide ἀντιάσας.
Ἀντῐᾰομαι, vel ἀντῐάζω, præs. ind. intersum, occurro: vide in ἀντιάω.
Ἀντῐᾰσᾶς, αντος, ὁ, aor. 1. part. ἀντῐᾰσαις, Æol. ab ἀντιάω.
Ἀντῐᾰσειν, occursurum esse, f. 1. inf. act. ab
Ἀντῐᾰω, -ῶ, occurro, obviàm venio: f. ᾰσω. perf. ἠντῐᾱκᾱ· ab ἀντί.
Ἀντῐᾰχεῦσῐ, Dor. et Æol. pro ἀντῐᾰχοῦσῐν, ex adverso respondent: ex ἀντὶ et ἰάχω.
Ἀντῐβαίνω, resisto, adversor: ab ἀντὶ et βαίνω.
Ἀντῐβάλλω, sermonem cum aliquo confero. f. ᾰλῶ. perf. ἀντιβέβληκᾱ· ab ἀντὶ et βάλλω.
Ἀντῐβεβόληκᾱ. Vide ἀντιβολέω.
Ἀντῐβῆναι, repugnare, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.
Ἀντῐβῐην, Ἀντῐβῐᾳ, et Ἀντῐβιον, contrà, obviàm, adv.
Ἀντῐβιος, ῐᾱ, ιον, et ἀντῐβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, adversus; in dat. pl. ἀντῐβῐοισῐ· ex ἀντὶ et βία.
Ἀντῐβλέπω, ex adverso intueor: fut. ψω.
Ἀντῐβολέω, -ῶ, occurro; item nanciscor, cum gen. fut. ήσω. perf. ἀντῐβεβόληκᾱ. inf. act. præs. ἀντῐβολεῖν. aor. 1. inf. ἀντῐβολῆσαι.
Ἀντῐβουλεύομαι, f. σομαι, contrà consulo: ex ἀντὶ et βουλεύω.
Ἀντῐγεγωνέω, -ῶ, reclamo: ab ἀντὶ et γέγωνα.
Ἀντῐγενῐδᾱς, ου, ὁ, Antigenides, nom. propr.
Ἀντῐγηροτροφέω, -ῶ, vicissim in senectute alo: ab ἀντὶ et γηροτροφέω, quod à γῆρας et τρέφω.
Ἀντῐγνωμονέω, -ῶ, contrà sentio, dissentio, refragor: ab ἀντὶ et γνώμων. Th. γινώσκω.
Ἀντῐγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, contra scriptio. Th. γράφω.
Ἀντῐγρᾰφω, f. ψω, rescribo: ex ἀντὶ et γράφω.
Ἀντῐδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, alterius loco in cœna suffectus: ab ἀντὶ et δεῖπνον.
Ἀντῐδεξῐόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, vicissim amicè excipio, vicissim dextram porrigo.
Ἀντῐδῐᾰτῐθέμενος, ου, ὁ, contrario animo affectus, præs. part. pass. ab ἀντῐδῐᾰτῐθημῐ. Th. τίθημι.
Ἀντῐδῐδοται, 3. sing. ind. pass. præs. ab
Ἀντῐδῐδωμῐ, do vicissim, rependo.
Ἀντῐδῐκέω, ad causam occurro, judicio contendo: f. ήσω. perf. ηκᾱ. Hinc ἀντῐδῐκος, ου, ὁ, adversarius: ex ἀντὶ et δίκη.
Ἀντῐδοσῐς, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Et
Ἀντῐδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicissim (vel contrà) datus, item ANTIDOTUM, vel remedium adversùs mala corporis datum. Th. δίδωμι.
Ἀντῐδρᾰω, f. ᾰσω, vicissim facio, rependo: ex ἀντὶ et δράω.
Ἀντῐδωρον, ου, τὸ, donum dono relatum.
Ἀντίζεσθαι, Ion. pro ἀνθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Th. ἵζω.
Ἀντῐη, Ion. pro ἀντῐᾱ, q. v. ex ἀντίος.
Ἀντῐθεμαι, Poët. pro ἀνᾰτῐθεμαι, impono.
Ἀντῐθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinus, æqualis Deo: ex ἀντὶ, æquè, et Θεός.
Ἀντῐθεσῐς, εως, ἡ, oppositio: et Ἀντῐθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppositus: ab ἀντίθημι.
Ἀντῐθευσόμενος, η, ον, qui contra aliquem est cursurus, f. 1. part. à Θέω, curro.
Ἀντῐθημῐ, pro ἀνᾰτῐθημῐ, repono.
Ἀντῐθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicissim (vel contrà) sonans: ab ἀντὶ et Θρόος.
Ἀντῐθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, januæ oppositus: ex ἀντὶ et Θύρα.
Ἀντῐκᾰθήμενος, obsidens, oppugnans.
Ἀντῐκᾰθίςημῐ, resisto: præs. inf. ἀντῐκᾰθιςᾱναι. Ex ἀντὶ, κατὰ, et ἵςημι.
Ἀντῐκᾰκουργέω, ῶ, f. ήσω, vicissim malum infero: ex ἀντὶ et κακουργέω.
Ἀντῐκᾰλέω, -ῶ, vicissim invito:

fut. ἰσω, et ήσω. perf. ἀντῖκέκληκᾰ. a. 1. ἀντεκᾰ́λεσᾰ. Th. καλέω.

'Αντῖκᾰταλλάσσομαι, vel -ττομαι, *commuto*.

'Αντῖκᾰταλλάττω, *comparo*. Th. ἀλλάττω.

'Αντῖκᾰτάσχεσῖς, εως, ἡ, *retentio* : ab ἀντὶ, κατὰ, et σχέσις. Th. ἔχω.

'Αντῖκᾰτασκευάζω, *contrà struo*.

'Αντῖκᾰ́τησθαι, Ion. pro ἀντῖκᾰ́θησθαι, *è regione alicujus sedere* : ex ἀντὶ et κάθημαι. Th. ἧμαι.

'Αντῖκᾰτίζεσθαι, Ion. pro ἀντῖκᾰθίζεσθαι, *castra castris opposita habere*. 'Αντῖκᾰτιζεύμενος, Ion. pro -εύμενος, et hoc pro -όμενος, præs. part. m. à καθίζω.

'Αντῖκεῖμαι, *opponor* : fut. ἀντῖκείσομαι. præs. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, *adversarius*. Ex ἀντὶ et κεῖμαι.

'Αντικηρύσσω, *præconis voce contrà edico, publicè proclamo*.

'Αντῖκῖχρᾰ́ω, -ῶ, *vicissim commodo* : ab ἀντὶ et κιχράω.

'Αντῖκρῖ́νομαι, *judicio contendo contra aliquem*.

'Αντῖκρῖ́νω, *comparo* : ex ἀντὶ et κρίνω.

'Αντῖκρούω, f. ούσω, *retundo*; item, *contra spem evenio* : ex ἀντὶ et κρούω.

'Αντῖκρῠ́, ἀντῖκρῠ́ς, *è regione*, *CONTRA*, cum gen. adv. Th. ἀντί.

'Αντικτερίζω, fut. σω, perf. κᾰ, *contrà* vel *vicissim funero* : ex ἀντὶ et κτερίζω. Th. κτέρεα.

'Αντῖκῠ́ρῖκον, ου, τὸ, *helleborus*, sic dictus ab urbe Anticyra.

'Αντῖκύρσᾱς, αντος, ὁ, *consecutus* (vel *nactus*) *sum*, pro ἀντῖκῠρήσᾱς, aor. 1. part. act. verbi ἀντικυρέω.

'Αντῖλᾰ́βη, ῆς, ἡ, *apprehensio* : ab ἀντιλαμβάνομαι.

'Αντῖλᾰ́βοις, *vicissim accipias*, 2. sing. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω.

'Αντῖλάζομαι et 'Αντῖλάζυμαι, utrâque formâ ab Atticis usitatâ, hâc frequentiùs : *vicissim prehendo, retineo* : ex ἀντὶ et λάζομαι sive λάζυμαι.

'Αντῖλαμβᾰ́νω, *vicissim accipio* : ἀντῖλαμβᾰ́νομαι, *suscipio, libero, juvo* : cum gen. *opitulor*. fut. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελᾰβόμην, ου, ετο. Ab ἀντὶ et λαμβάνω.

'Αντῖλάμπω, *resplendeo*. Th. λάμπω, *luceo*.

'Αντῖλέγω, *contradico* : fut. ξω. perf. χᾰ. imperf. ἀντέλεγον. perf. m. ἀντῖλέλογᾰ, cum dat. Ex ἀντὶ et λέγω.

'Αντῖληπτέον, *suscipiendum*, adj. verbale, ab ἀντιλαμβάνω.

'Αντῖλήπτωρ, ορος, ὁ, *defensor*.

'Αντῖ́ληψῖς, εως, ἡ, *opitulatio, subsidium* ; ab ἀντιλαμβάνομαι.

'Αντῖλογῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *contradictio, in jure disceptatio*, et *causæ dictio* : ex ἀντὶ et λέγω.

'Αντῖλοιδορέω, -ῶ, *convitium regero* : imp. ἀντελοιδόρεον, -ουν. fut. ήσω. perf. ἀντῖλελοιδόρηκᾰ. Th. λοίδορος.

'Αντῖ́λοχος, ου, ὁ, *Antilochus*, nom. propr.

'Αντῖλῡπέω, ῶ, *vicissim molesto* : ex ἀντὶ et λύπη. Hinc

'Αντῖλῡ́πησῖς, εως, ἡ, *molestia vicissim exhibita*.

'Αντῖ́λῠτρον, ου, τὸ, *redemptionis pretium*. Th. λύω, *solvo*.

'Αντῖμαρτῠρέω, *contrarium testor* : f. ήσω.

'Αντῖμᾰχετής, ου, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem* : ex ἀντὶ et μάχομαι.

'Αντῖμεθίστᾰται, *in locum alterius constituitur* : ex ἀντὶ, μετὰ, et ἵστημι.

'Αντῖμελίζω, *contrà modulor* : ab ἀντὶ et μέλος.

'Αντῖμεταβολή, ῆς, ἡ, *commutatio*.

'Αντῖμετρέω, -ῶ, *vicissim metior, rependo* : f. ήσω. perf. ἀντῖμεμέτρηκᾰ. aor. 1. ἀντεμέτρησᾰ. f. 1. pass. ἀντῖμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ et μέτρον.

'Αντῖ́μῖμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æmulus*. Th. μιμέομαι.

'Αντῖμισθῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *compensatio, remuneratio* : ex ἀντὶ et μισθός.

'Αντῖμνηστεύω, *procando æmulor*.

'Αντῖ́μολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contrarius in cantu, diversi cantûs* : ex ἀντὶ et μολπή.

'Αντιξοεῖν, *repugnare*, Poët. pro ἀντικεῖσθαι. Hinc ἀντίξοος, *contrarius*.

'Αντῖ́ον, *liciatorium*. Est et *malus*, qui similis est liciatorio. It. adv. *ex adverso* : ab

'Αντῖ́ος, ῐ́ᾱ, ῐ́ον, *adversus* : ab ἀντί.

'Αντῖόομαι, -ουμαι, *adversor* : a. 1. ind. ἠντιώθην. Th. ἀντί.

'Αντιοῦσθαι, *adversari*, inf. verbi præced.

'Αντῖόχειᾰ, ᾱς, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.

'Αντῖοχεύς, έος, ὁ, *Antiochensis*.

'Αντῖ́οχος, ου, ὁ, *Antiochus*, nom. propr.

'Αντῖόων, et in f. g. ἀντῖόωσᾰ, *occurrens*. Poët. pro ἀντιῶν et ἀντιῶσᾰ, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

'Αντῐόῳτο, pro ἀντῐᾰ́οιτο, et ἀντῐόῳο, pro ἀντῐᾰ́οιο, præs. opt. pass. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί.

'Αντῖ́πᾰλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversarius in luctâ, æmulus* : ex ἀντὶ et πάλη.

'Αντῖπᾰρᾰβάλουμεν, *conferemus*, 1. pl. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, et βάλλω· undè et

'Αντῖπᾰρᾰβολή, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio*.

'Αντῖπᾰρᾰ́γω, *retribuo, copias hostibus oppono, resisto* : f. ξω. Th. ἄγω.

'Αντῖπᾰρᾰκᾰλέω, -ῶ, *è diverso cohortor*.

'Αντῖπᾰρασκευάζομαι, *contra aliquem me paratum habeo, do operam ut par sim* : ex ἀντὶ et παρασκευάζω.

'Αντῖπᾰρασχεῖν, *retribuere*, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.

'Αντῖπᾰρᾰ́ταξῖς, εως, ἡ, *acies contrà instructa* : ab

'Αντῖπᾰρᾰτάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo* : ab ἀντὶ, παρὰ, et τάττω.

'Αντῖπᾰρέρχομαι, *ex adverso prætereo*, Luc. x. 33. *supervenio*, Sap. Salom. xvi. 10. f. 1. m. ἀντῖπᾰρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντῖπᾰρῆλθον. Ex ἀντὶ, παρὰ, et ἔρχομαι.

'Αντῖπᾰρῐ́ημῐ, fut. ήσω, *promitto alicui rem aliam alius rei vice* : ex ἀντὶ et παρίημι.

'Αντῖ́πᾱς, ᾱ, ὁ, nomen viri Gr. q. d. *Vice omnium*.

'Αντῖπᾰτρῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, nom. urbis.

'Αντῖ́πᾰτρος, ου, ὁ, *qui patri adversatur* : ex ἀντὶ et πατήρ.

'Αντῖ́πᾰτρος, ου, ὁ, *Antipater*, Tarsensis, philosophus Stoicus.

'Αντῖπέμπω, f. ψω, *remitto* : ex ἀντὶ et πέμπω.

'Αντῖπέραιος, *ex adverso situs*. 'Αντῖπέραιᾰ, *loco ex adverso sita*. 'Αντῖπέρᾱν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντὶ et πέραν.

'Αντῖπεριβάλλω, f. ᾰλῶ, *ex adverso cingo*. Th. βάλλω.

'Αντῖπερίσπασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *stratagema, quum hostes alibi detinentur* : ab

'Αντῖπερισπᾰ́ω, ῶ, fut. ᾰ́σω, *retraho*.

'Αντῖπερίστᾰται, *degenerat* ; ex ἀντιπεριΐστημι.

'Αντῖπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi*, inf. pass. ab ἀντὶ et πέφαμαι, perf. verbi inusitat. φάομαι.

'Αντιπίπτω, *obnitor*: fut. ἀντιπτώσω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ et πίπτω.

'Αντιπληρόω, *expleo*: fut. ώσω: ex ἀντὶ et πληρόω.

'Αντιπνεῖν, *restare*, præs. inf. ex ἀντὶ et πνέω.

'Αντίπνοια, οίας, ἡ, *flatus adversus.*

'Αντιποιέω, ῶ, f. ήσω, *contrà facio, assimulo*: in pass. *contrà fio, vicissim fio*: in med. ἀντιποιοῦμαι, *vindico, mihi attribuo.*

'Αντιποίησις, εως, ἡ, *studium alicujus rei comparandæ*, ut ἀρετῆς, *vindicandæ, tenendæ.*

'Αντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*: cum gen. *assequi conans, affectans*, præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

'Αντιπολεμέω, fut. ήσω, *resisto*: hinc

'Αντιπολέμιος, et ἀντιπόλεμος, *hostis, in bello adversarius.* Th. πολέμος.

'Αντίπολις, εως, ἡ, *urbs adversariæ urbi opposita.*

'Αντίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *oppositus, è regione positus*: ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντιπέπορα, perf. m. verbi ἀντιπείρομαι.

'Αντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens*: nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES*: ab ἀντὶ et πούς.

'Αντιπράττω, *obsisto*: f. ξω. perf. ἀντιπέπραχα. Ex ἀντὶ et πράττω.

'Αντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari.* Th. πράσσω.

'Αντιπροῄεσαν, *obviam prodierant*, Att. pro -ῄεισαν, 3. plur. perf. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo.*

'Αντιπρόσωποι, οἱ, *se mutuo aspicientes.*

'Αντίπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui proram habet in aliquem conversam*: ex ἀντὶ et πρῶρα.

'Αντίπτωμα, ατος, τὸ, *ruina*: ex ἀντιπίπτω.

'Αντίρρησις, εως, ἡ, *contradictio*: ab ἀντιρρέω, *contradico*: ex ἀντὶ et ῥέω.

'Αντισήκωσις, εως, ἡ, *compensatio.* Th. σηκός.

'Αντισθένης, ου, ὁ, *Antisthenes*, nom. propr.

'Αντιστὰς, άντος, ὁ, *ex adverso stans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι.

'Αντίστασις, εως, ἡ, *resistentia.*

'Αντιστασιώτης, ου, ὁ, *adversæ factionis homo.* Hinc ἀντιστατέω, -ῶ, *adversor.* Th. idem.

'Αντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *è regione oppositus*: item *æqualis.* 'Αντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè opposita collocatio.* 'Αντιστοιχέω, -ῶ, *oppositus sum è regione.* 'Αντιστοίχως, adv. *opposità serie.* Omnia ab ἀντὶ et στοῖχος. Th. στείχω.

'Αντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversam frontem habens*: ex ἀντὶ et στόμα.

'Αντιστρατεύομαι, *repugno*: fut. εύσομαι. perf. pass. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατός.

'Αντιστρατοπεδεύω, *ex adverso castra metor*: ex ἀντὶ et στρατόπεδον, *castrum.*

'Αντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν.

'Αντίσχεσθε, *opponite*, aor. 2. imp. verbi ἀντέχω.

'Αντίταγμα, ατος, τὸ, *agmen quod alii agmini opponi potest, quod alicui opponitur.*

'Αντιτακτικὸς, οῦ, ὁ, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.*

'Αντιτάσσομαι, ῃ, εται, *ordini me oppono, obedire recuso, resisto*: f. άξομαι. perf. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ et τάσσω. Inde 'Αντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hostem*: item *repugnantia.*

'Αντιτείνειν, *contrà tendere* præs. inf.: ex ἀντὶ et τείνω.

'Αντιτίειν, præs. inf. ex ἀντὶ et τίω, *luo.*

'Αντιτίθημι, *resisto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverso statuo.* Th. τίθημι.

'Αντιτιμάω, f. ήσω, *vicissim honoro, dignum dico*, vel *statuo.*

'Αντίτομον φάρμακον est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores et vim. Ex ἀντὶ et τέτομα, perf. m. verbi τέμνω.

'Αντιτορέω, ῶ, f. ήσω, aor. 1. ἀντετόρησα, *transfigo, perfodio.* Ex ἀντὶ et τορέω.

"Αντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *vicissim punitus*: ex ἀντὶ et τίω.

'Αντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo respondens*: ex ἀντὶ et τύπος.

'Αντίτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ictum repellens*: ex ἀντὶ et τύπτω.

'Αντιτύχοις, *consequaris*, aor. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ et τυγχάνω.

'Αντιφερίζειν, *obviam se offerre, contendere*, præs. inf. act. ex ἀντὶ et φέρω.

'Αντιφερίξαι, *obviam se obtulisse, contendisse*, Poët. et Dor. pro ἀντιφερίσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.

'Αντιφέρομαι, *resisto, obviam me fero, repugno*: præs. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω.

'Αντιφθέγγομαι, f. ξομαι, *respondeo, contrà loquor*: ex ἀντὶ et φθέγγομαι.

'Αντίφθεγμα, τὸ, *echo.*

'Αντιφιλονεικέω, fut. ήσω, *contra rixor.*

'Αντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus*, nom. propr.

'Αντιφυτεύω, *vicissim gigno*: f. εύσω. perf. κα. ex ἀντὶ et φυτεύω. Th. φύω.

'Αντιφωνέω, fut. ήσω, *alternatim respondeo.* Th. φωνή.

'Αντιφωνὴ, ῆς, ἡ, *Antiphona.* Th. φωνή.

'Αντιχρᾶν, *sufficere*, præs. inf. ex ἀντὶ et χράω.

'Αντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus.*

'Αντίχριστος, ου, ὁ, *Antichristus, Christo adversarius.*

'Αντιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι.

'Αντλέω, -ῶ, *haurio*: præs. inf. ἀντλεῖν. f. ήσω. perf. ἤντληκα. a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.

"Αντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος.

"Αντλημα, ατος, τὸ, *haustrum.* Th. ἄντλος.

'Αντλῆσαι, *hausisse*, a. 1. inf. et ἄντλησον, άτω, *haurito*, aor. 1. imp. verbi ἀντλέω.

"ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *sentina.* Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, *vas quo aqua sentinæ exhauritur.*

'Αντοικοδομέω, f. ήσω, *loco alterius destructi ædificii novum exstruo.* ex ἀντὶ et οἰκοδομέω.

'Αντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus.*

"Αντομαι, *occurro, obvius fio*; item *supplico.*

'Αντορχέομαι, -οῦμαι, *vicissim* (vel *contrà*) *salto*: part. præs. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ et ὀρχέομαι.

'Αντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. *obnitor, obluctor*: f. ήσω. perf. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ et ὀφθαλμός.

'Αντριὰς, άδος, ἡ, *in antris versans*: ab ἄντρον.

"Αντροθεν, *ex antro*, Poët. adv. ab

"ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRUM.*

'Αντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *antris plenus, cavernosus*: ab eod.

"Αντρω, gen. Dor. pro "Αντρου.

"Αντυγες, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab

"ΑΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus et circumferentia currûs*; in dat. pl. ἄντυξι, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι, quia sursum extenditur.

'Αντυπουργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουρ-

γεῖν, *vicissim inservire* : ex ἀντὶ et ὑπεργός.

Ἀντωθέω, -ῶ, *repello, renitor, obnitor* : ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, *repulsio, renixus* : ab ἀντὶ et ὠθέω.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contumeliæ expers* : ex ἄνευ et ὕβρις.

Ἄνυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aridus, aquâ carens* : ex α et ὕδωρ, ν inserto euphoniæ causâ.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

Ἄνυμες, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. pl. act. imp. verbi ἀνύω.

Ἀνύουσα, *quæ perficit*, præs. part. f. g. ab ἀνύω.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, *interitus, essentiæ privatio* : ab α et ὑπάρχω, *sum*.

Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insuperabilis*.

Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innoxius, legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur* : ex α, ὑπὸ, et εὔθυναι *rationes*.

Ἀνυπευθύνως, adv. *cum libertate*.

Ἀνυπόδατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *discalceatus, sine calceis* : ab α et ὑποδέω. Th. δέω.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, non ferendus* : ab α, ὑπὸ, et οἰστὸς, ab οἴω, pro φέρω.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè simulatus, non fucatus* : ex α et ὑποκρίνομαι.

Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis* : ex α et ὑπομένω.

Ἀνυπονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non suspicans, improvisus* : ex α, et ὑπονόητος.

Ἀνύποπτος, et ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non suspectus, suspicione vacans*. Et

Ἀνυπόπτως, adv. *citra suspicionem*. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, et ὄπτομαι.

Ἀνυπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, qui non potest subsistere* : ab α et ὑποστάς. Th. ἵστημι.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *refractarius* : ex α et ὑπότακτος.

Ἀνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquisivi*, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἀνύσας, ὁ, *qui perfecit*, aor. 1. part. ab ἀνύω.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *operis conficiendi studiosus, laboriosus* : ab ἀνύω et ἔργον.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *efficax, utilis* ; et

Ἀνυσίμως, adv. *efficaciter, perfectè* : ab

Ἄνυσις, εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus, commodum* : ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

Ἀνυστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui effici potest* ; item *promptum, facile*, ὡς ἀνυστόν ἐστι, *quoad fieri potest, pro viribus*. Ἀνυστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax*. Ab ἀνύομαι.

Ἄνυτο, *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι· vel est 3. plusq. perf. pass. ab ἀνύω.

Ἀνυψόω, *erigo, sublevo* : ex ἄνα et ὑψόω.

ἈΝΥ′Ω, *perficio, prosum, impleo, consumo, impetro, festino* : f. σω. perf. ἤνυκα.

ἌΝΩ, *sursùm*, adv. ὁ ἄνω, sc. ὢν, *supernus*, ἡ ἄνω, sc. οὖσα, *superna*, τὰ ἄνω, sc. ὄντα, *quæ sursùm sunt*, compar. ἀνώτερον, *superiùs, altiùs*.

Ἀνῶ, *deseram*, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι a. 2. ἀνῆν.

Ἄνωγα, præt. m. Ion. pro ἤνωγα, *jussi* : ab ἀνώγω, et ἀνωγέω.

Ἀνώγαιον pro ἀνώγεον, q. v.

Ἄνωγεν, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγεν· ἀνώγῃ, aor. 2. sub. ab ἀνώγω.

Ἀνώγεον, ου, τὸ, *cœnaculum*, et Att. ἀνώγεων, ω, τό. Scribitur et ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram*.

Ἀνωγέω, *suadeo* : ab ἀνωγὴ vel ἀνώγω, q. v.

Ἀνώγηθι, et per Sync. ἄνωχθι, *jube*, præs. imp. ab

Ἀνώγημι, idem quod ἀνώγω, q. v.

Ἀνῷγμαι, ξαι, κται, *apertus sum*, perf. pass. verbi ἀνοίγομαι· part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Th. οἴγω.

Ἀνώγουν, *jubebam*, pro ἠνώγουν, imp. Ion. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγω.

ἈΝΩ′ΓΩ, *jubeo, hortor* : f. ξω. perf. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, Poët. pro quo et νωδυνία, *indolentia, doloris vacuitas* : à seq.

Ἀνώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dolorem nullum sentiens* : et ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem sedat* : ex α priv. et ὀδύνη.

Ἀνωδύνως, adv. *sine dolore* : à præc.

Ἄνωθεν, *desupèr, supernè, e loco superiori, è cœlo, à principio, denuò, rursùm* : οἱ ἄνωθεν dicuntur *majores nostri, veteres*. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, -ῶ, *propulso, repello, sursùm impello* : fut. ήσω, et ώσω. aor. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος· indè

Ἀνώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm, versùs*, vel *repulsio*. Th. ὠθέω.

Ἀνώιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inopinatus, improvisus* : hinc ἀνωϊστὶ, *inopinatò*. Ex α et οἴω.

Ἀνωΐχθην, resolutâ diphthongo pro ἀνῴχθην, q. v.

Ἀνῷκται, *apertus est*, 3. sing. perf. pass. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοίγω.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *interitui non obnoxius* : ex α et ὄλεθρος, *mors*.

Ἀνώμαλον, τὸ, *inæquale*. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*. Ex α et ὁμαλὸς, *æqualis*.

Ἀνωμοτὶ, *sine jurejurando*, adv. ex α et ὄμνυμι, *juro*.

Ἀνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injuratus, non adactus jurejurando, citra jusjurandum* : ex α priv. et ὄμνυμι *juro*.

Ἄνων, οντος, ὁ, *expediens*, præs. part. ab ἀνύω.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers nominis*. Th. ὄνυμα.

Ἀνωρθώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω.

Ἀνωρία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *intempestivitas* : ex α et ὥρα, *tempus*.

Ἀνῶσαι, *retulisse*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, et ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Sed Ἀνῶσαι, *repulisse*, est a. 1. inf. ab ἀνωθέω.

Ἀνωσάμενος, ὁ, aor. 1. part. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνώσασθαι, *repulsum fuisse*, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνωτερικὸς, ή, ὸν, *superior*. Ex ἀνώτερος, quod est ab ἄνω.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inutilis* : ex α et ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas*.

Ἀνῷχα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνῴχθην, ης, η, *apertus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, præs. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, *jube*, est imp. concisus pro ἀνώγηθι, ab ἀνώγημι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeat*, ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.

Ἄξαιμι, αις, αι, *fregerim*, et in 3. pl. ἄξαιεν, aor. 1. opt. act. ab ἄγνυμι seu ἄγω. f. ἄξω. a. 1. ἦξα. Ἄξας, *ducens*, a. 1. part. ab ἄγω, f. ἄξω.

Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens ab ἄξω, quod

Poëtæ formant à f. 1. verbi ἄγω, vel dictum est pro ἆξον, in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur λάβον pro λάβε.

Ἄξιᾰ, ας, ε, et in 3. pl. ἄξιαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω.

Ἄξινος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite*: ex α et ξένος.

Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radendo non politus*: ab α et ξεστός. Th. ξέω.

Ἀξῐᾱ, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *dignitas, meritum*: ab ἄξιος.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis*: ab ἄξιος et ἀγαστός.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auditu dignus*; item *memorabilis*: ab ἄξιος et ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, *audio*.

Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *memorabilis*: superlat. ἀξιαπηγητότατος, et ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus*. Ab ἄξιος et ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amabilis*: ab ἄξιος et ἐράω, *amo*.

Ἀξιεῦμαι, *dignum censeo*, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præs. ind. med. ab ἀξιόω.

ἈΞΙ´ΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA*, *securis*. Angl. AN AX, qu. ab ἄγω· vel ab עִיקָא.

Ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dignus admiratione*: ab ἄξιος et θαυμάζομαι.

Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spectatu dignus*: ab ἄξιος et θεάομαι.

Ἀξιόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laude dignus*: ex ἄξιος, et λόγος, *fama*.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando*: ab ἄξιος et μάχομαι.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *victoriâ dignus*: ab ἄξιος et νίκη.

Ἀξιοπιστῐᾱ, ας, ἡ, *auctoritas fide digna*: à seq.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fide dignus*: ab ἄξιος et πίστις, *fides*.

ἌΞΙΟΣ, ῐᾱ, ῐον, *dignus*, cum gen. Hinc

Ἀξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum*.

Ἀξιοῦν, inf. vide ἀξιόω.

Ἀξιόχρεως, Ion. et Att. *qui est solvendo, ac proinde fide dignus*: ab ἄξιος et χρέως.

Ἀξιόω, -ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum censeo*: imp. ἠξίοον, -ουν. fut. ώσω. perf. ἠξίωκᾰ. aor. 1. ἠξίωσᾰ. a. 1. sub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀξιῶσαι. pass. præs. ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus censeor*. 3. pl. præs. imperat. pass. ἀξιούσθωσαν, *digni censentor*. perf. ἠξίωμαι. aor. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

Ἀξίωμᾰ, ατος, τὸ, *dignitas, auctoritas*; item *enuntiatum*: ab ἀξιόω.

Ἀξιωμᾰτικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *auctoritate præditus, augustus*: ab ἀξίωμα.

Ἀξίως, adv. *dignè*.

Ἀξιώσειᾰ, ας, ε, *dignatus fuerim*, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, *petitio, dignitas, auctoritas, amplitudo*.

Ἄξομαι, *abducam*, f. 1. med. verbi ἄγω.

Ἆξον, aor. 1. imp. act. *duc*, vel *frange*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι. f. ἄξω.

Ἄξονᾰ, acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.

Ἄξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α, vel priv. vel epitat. et ξύλον.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, fut. 1. act. *ducam*, vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis, asser*: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.

——ᾱο, Æol. et Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ου, ut Αἰνείαο pro Αἰνείου. Est et ᾱο Ion. et Poët. pro ω, in 2. pers. sing. a. 1. m. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.

Ἀοιδὴ, ῆς, et Dor. ἀοιδᾶ, ᾶς, ἡ, *cantus*: dat. pl. Ion. ἀοιδῇσῐ pro ἀοιδαῖς, à perf. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω.

Ἀοιδῐάω, fut. ά´σω, *cano*: à præc.

Ἀοίδῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celebris, decantatus*.

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, *cantor, poeta*. Th. ἀείδω.

Ἀοιδοτά´τη, ης, ἡ, *canendi peritissima, cantu suavissima*: superl. ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhabitatus*: et Ἄοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domo carens*: ex α et οἶκος.

Ἄοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vino carens*: ab οἶνος, *vinum*.

Ἄοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impiger, intrepidus*: ex ὄκνος, *timor*.

Ἀολλέες, εῖς, οἱ καὶ αἱ, *conferti*, nom. pl. ab ἀολλής. acc. pl. ἀολλέᾱς, εῖς. dat. ἀολλέσῐ.

Ἀολλήδην, *confertim, simul*: adv. Poët. ab

ἈΟΛΛΗ´Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *confertus, congregatus*. Hinc ἀολλίζω, et ἀολλέω, *congrego*.

————ᾱ´οντῐ, -ῶντῐ, terminatio Dor. 3. pers. pl. præs. ind. 2. contract. pro -ᾱ´ουσῐ vel -ῶσῐ, ut βοᾱ´οντῐ, pro βοᾱ´ουσῐ, βοῶσῐ.

Ἄοπλους, *inermes*, acc. pl. ab ἄοπλος, ex ὅπλα, *arma*.

ἌΟΡ, et ἄορ, ρος, τὸ, *ensis*: q. ab ἀείρω, quia *suspenditur*.

Ἀορασῐ´ᾱ, ας, ἡ, *cæcitas*. Ex α et ὁράω, *video*.

Ἀόρᾱτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invisibilis*: ex iisd.

Ἀορᾱ´τως, adv. *invisibilitèr*.

Ἀορῐ´ᾱ, ας, ἡ, *tenebræ*: ab α et ὁράω.

Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus, interminatus*. ἀορίστως, adv. *infinitè, interminatè*:

Ἀοριστῐ´ᾱ, ας, ἡ, *infinitas*:

Ἀοριστῐκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *indefinitivus*:

Ἀοριστέομαι, -οῦμαι, *indefinitus sum*:

Ἀοριστάινω, *hæsito*. Omnia ab α et ὅρος, *terminus*.

Ἄορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *avibus carens*. Item nom. fluvii *AVERNUS*. Th. ὄρνις.

ἈΟΡΤΗ´, ῆς, ἡ, *arteria magna*; item *arca*.

ἈΟΡΤΗ´Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum* (seu *funis*) *quo ensis, clypeus, aut pera appenditur*: dat. pl. ἀορτήρεσσῐ, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ et τηρέω.

Ἄορτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἄορμαι pro ἤερμαι, perf. pass. verbi ἀείρω. Quidam tamen ab ἤερτο factum volunt, η in α converso, et inserto ο. plusq. perf. pass. ἄερτο, ἄορτο.

Ἀοσσέω, -ῶ, *auxilior, opem fero, adjuvo*. Hinc ἀοσσητὴρ, ρος, ὁ, *adjutor*. ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, qui non vocatus alteri opitulatur. ab ὄσσα.

Ἄουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*: ex α et οὐτάω, *vulnero*.

Ἀοχλησῐ´ᾱ, ας, ἡ, *vacuitas à turbis*. ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui molestiâ vacat*. Ab α et ὄχλος.

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *visûs expers, cæcus*: ab α et ὄπτομαι.

Ἀπ', pro ἀπὸ, *ab*.

Ἀπᾰγᾰγεῖν· vide ἀπάγω.

Ἀπαγγεῖλαι, *renuntiâsse*, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, ά´τω, *renuntiato*, et in 2. pl. ἀπαγγείλᾰτε, *renuntiate*, a. 1. imp. act. ἀπαγγείλᾱς, άντος, ὁ, *renuntians*, part. a. 1. act. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελῐ´ᾱ, ας, ἡ, *narratio*: ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγέλλεσκον, Ion. imperf. verbi

Ἀπαγγέλλω, *renuntio, annuncio, denuncio, pronuncio*: f. ἀπ-

αγγιλῶ. perf. ’ἀπήγγιλκἄ. a. 1. ’ἀπήγγειλἄ. a. 1. imp. ’ἀπάγγειλον. a. 1. inf. ’ἀπαγγεῖλαι. præs. part. act. ’ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ’ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπὸ et ἀγγέλλω.

’Ἀπἄγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impenetrabilis:* ex ἀπὸ pro α priv. et ἄγω· vel, ut alii volunt, ex α intensivo et ἔπαγον, aor. 2. verbi πήγνυμι.

’Ἀπἄγῖνέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre, abducere,* præs. inf. act. verbi ἀπάγω. Th. ἄγω.

’Ἀπαγξαίμην, αιο, αιτο, *me strangularem,* a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

’Ἀπἄγόμενος, η, ον, *abductus,* præs. part. pass. ab ἀπάγω.

’Ἀπἄγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens,* præs. part. ab

’Ἀπἄγορεύω, fut. εύσω, *prohibeo, interdico, recuso, nego:* ex ἀπὸ et ἀγορεύω.

’Ἀπἄγριόω, ῶ, fut. ώσω, *agreste reddo, effero, exaspero:* ab ἀπὸ et ἀγρός. Inde

’Ἀπἄγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, exasperatio.*

’Ἀπάγχω, *strangulo, suffoco:* fut. ’ἀπάγξω. perf. ’ἀπῆγχἄ. præs. pass. ’ἀπάγχομαι, *strangulor:* f. 1. m. ’ἀπάγξομαι. aor. 1. m. ’ἀπηγξἄ'μην, ω, ἄτο. Ex ἀπὸ et ἄγχω.

’Ἀπἄ'γω, *abduco:* f. άξω. perf. ’ἀπῆχἄ. a. 2. ’ἀπῆγον, Att. ’ἀπήγἄγον. aor. 2. imp. ’ἀπἄ'γἄγε. part. ’ἀπἄγἄγὼν, όντος, ὁ. perf. pass. ’ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ’ἀπήχθην. a. 1. inf. pass. ’ἀπἄχθῆναι. Th. ἄγω.

’Ἀπἄγωγὴ φόρȣ, *tributi pensio.*

’Ἀπἄδεῖν, infin. præs. vel aor. 2. act. *displicere:* ex α et ἅδω seu ἁνδάνω, *placeo.*

’Ἀπἄδῖς, ἴος, ἡ, *vis mentis, cogitatio:* in acc. pl. ’ἀπἄ'δῖἄς, et per Crasin ’ἀπἄ'δῖς. Dicta qu. ἄπιδις, ab ἀπὸ pro ἄπωθεν, ϗ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens et cogitatio res eminùs, et antequam acciderint, videat et prævideat.

’Ἀπἄειρόμενος, ȣ, ὁ, *discedens:* præs. part. ex ἀπὸ et ἀείρω.

’Ἀπἄθἄνἄτίζω, *immortalitate dono, immortalem facio:* fut. ῖ'σω. Th. θάνατος, *mors.*

’Ἀπἄθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impatiens, qui non est passus, lenis, placidus;* item, *illæsus, immunis:* ex α et ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω.

’Ἀπαὶ, præpos. Poët. pro ἀπὸ, *ab.*

’Ἀπαιδευσῖ'ἄ, ἄς, ἡ, *inscitia, imperitia:* ex α et παιδεύω. Th. παῖς.

’Ἀπαίδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ineruditus, illiteratus:* ex α et παιδεύω. Th. παῖς.

’Ἀπαιδοτρῖ'βητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non sub magistro est exercitatus;* item *inexercitatus:* ab α, παῖς, et τρίβω.

’Ἀπαίνῦμαι, *aufero, detraho, adimo.* Ex ἀπὸ et αἴνυμαι.

’Ἀπαιρεθέω, *privarer,* Ion. pro ’ἀφαιρεθῶ, a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

’Ἀπαιρεῖσθαι, præs. infin. pass. Ion. pro ’ἀφαιρεῖσθαι, *privari, spoliari:* ex ἀπὸ et αἱρέω.

’Ἀπαιρερημένοι, οἱ, *fraudati:* Ion. redup. et Att. pro ’ἀφῃρημένοι, perf. part. pass. ab ἀφαιρέω.

’Ἀπαίρω, *tollo, discedo:* f. ἄρῶ. perf. ’ἀπῆρκἄ. aor. 1. ’ἀπῆρἄ. imp. ’ἄπἄρον, ἄ'τω. inf. ’ἀπᾶραι. perf. pass. ’ἀπῆρμαι. a. 1. ’ἀπήρθην. sub ’ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex ἀπὸ et αἴρω.

”Ἀπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, *liberis carens:* ex α et παῖς.

’Ἀπαίσῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infaustus, inauspicatus, mali augurii:* ab ἀπὸ et αἴσιος.

’Ἀπαΐσσω, f. ξω, *prosilio, cum impetu abeo:* a. 1. part. act. ’ἀπαΐξἄς. Th. ἀΐσσω.

’Ἀπαιτεῖ, *repetit,* 3. sing. præs. ind. act. ’ἀπαίτει, *repetito,* 2. sing. præs. imp. act. ’ἀπαιτήσωσῖν, 3. pl. a. 1. sub. act. ab

’Ἀπαιτέω, -ῶ, fut. ήσω, *repeto, postulo:* ab ἀπὸ et αἰτέω.

’Ἀπαίτησῖς, εως, ἡ, *repetitio, exactio.*

’Ἀπαιτίζω, f. ῐ'σω, *postulo, exigo.*

’Ἀπἄλἄ', τἄ', *mollia,* h. e. *juvenilia.* ’ἀπἄλἄ's, τὰς, *teneras,* acc. pl. f. g. ab ἀπαλός.

’Ἀπἄ'λαιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui luctâ est invictus, insuperabilis.* Poët. pro ἀκαταπάλαιςος. Th. παλαιςή.

’Ἀπἄ'λαιςρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *palæstræ imperitus:* ab α et πάλαιςρα. Th. πάλη.

’Ἀπἄλαλκέμεν, *arcere, repellere:* Dor. pro ’ἀπἄλαλκεῖν, præs. inf. act. ’ἀπἄλάλκοι, *arceat,* 3. sing. præs. opt. act. verbi

’Ἀπἄλάλκω, *arceo, repello.* Th. ἀλκή.

’Ἀπἄ'λαμνος, pro ’ἀπἄ'λἄμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *consilii inops, industriâ carens, difficilis:* ex α et παλάμη.

’Ἀπἄ'λἄμος βίος, *vita miserrima:* qui nequit παλάμην, i. e. *artem* (seu *auxilium*) reperire ut eam liberet. Sic ’ἀπἄ'λἄμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit.* Th. παλάμη.

’Ἀπἄλἄ'ομαι, -ῶμαι, *deerro, vago:* ab ἀπὸ et ἀλάομαι.

’Ἀπαλγέω, -ῶ, *dedoleo, occalesco:* f. ήσω. perf. ’ἀπήλγηκἄ: ex ἀπὸ et ἀλγέω.

’Ἀπἄ'λειψον, *dele:* 2. sing. a. 1. imperat. act. ab

’Ἀπἄλείφω, f. ψω, perf. φἄ, *deungo, deleo.* Th. ἀλείφω.

’Ἀπἄλεξῖ'κἄκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immedicabilis, à quo malum depelli nequit:* ab ἀπὸ, ἀλέξω, *evito,* et κακός.

’Ἀπἄλέξω, f. ’ἀπἄλεξήσω, *propulso, repello, abarceo, auxilior.* Ex ἀπὸ et ἀλέξω.

’Ἀπἄληθεύω, fut. σω, perf. κἄ, *vera prædico:* ab ἀπὸ et ἀληθεύω. Th. ἀληθής.

’Ἀπἄληλειμμένος, η, ον, *obliteratus,* part. præt. pass. Att. pro ’ἀπηλειμμένος, ab ἀπαλείφομαι.

’Ἀπἄλήσεται, *vagabitur,* f. 1. m. ab ἀπὸ et ἄλημι, vel ἀλάομαι.

’Ἀπαλθέομαι, -ȣμαι, *curo:* vide in ἄλθω, ἀλθέω, et ἀλθαίνω.

’Ἀπἄλῖ'ἄς, ȣ, ὁ, *hædus tenellus* seu *delicatus.* Th. ἀπαλός.

’Ἀπαλλἄγὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, discessus, reconciliatio, liberatio, permutatio:* ab ἀπαλλάσσω.

’Ἀπαλλακτέον, *adimendum est:* ab eod.

’Ἀπάλλαξῖς, ἴος, ἡ, *discedendi facultas:* ab

’Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero:* f. άξω. perf. ’ἀπήλλἄχἄ. a. 1. ’ἀπήλλαξἄ. 3. sing. a. 1. sub. ’ἀπαλλάξῃ. perf. pass. ’ἀπήλλαγμαι. inf. ’ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ et ἀλλάσσω.

’Ἀπαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno:* ’ἀπαλλοτριοῖ, 3. sing. præs. opt. act. f. ώσω. perf. ’ἀπηλλοτρῖ'ωκἄ. perf. pass. ’ἀπηλλοτρῖ'ωμαι. part. ’ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus.* Ex ἀπὸ et ἀλλοτριόω. Th. ἄλλος.

’Ἀπαλοιἄ'ω, ῶ, f. ήσω, aor. 1. ’ἀπηλοίησἄ, *comminuo, contero; trituro.* Ex ἀπὸ et ἀλοιάω.

’Ἀπἄλοῖο, τȣ̃, *teneri, mollis,* gen. sing. Ion. pro ’ἀπαλȣ̃· ab ἀπαλός.

’Ἀπἄλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura, deletio.* Th. ἀλείφω.

’ΑΠΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tener, mollis, delicatus:* q. ἀφαλὸς, ab ἀφὴ, q. d. *tactui cedens.* Th. ἅπτομαι.

’Ἀπἄλόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *carne mollis:* ex ἀπαλὸς et σάρξ.

’Ἀπἄλότης, τητος, ἡ, *teneritudo, mollities:* ab ἀπαλός.

'Ἀπαλοτρεφὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *delicatè nutritus, saginatus.* Th. τρέφω.

'Ἀπαλόχροος, gen. ab 'ἀπαλόχρυς, οος, ὁ ϗ ἡ, *qui tenellum* seu *molle corpus habet.* Ex ἁπαλὸς et χρῦς. Th. χρέα.

'Ἀπαλύνω, *tenerum reddo, mollio, emollio:* item *delicatè attingo:* f. νῶ. Th. ἁπαλός.

'Ἀπαλῶς, adv. *molliter:* ab eod.

'Ἀπαμάω, f. ήσω, aor. 1. 'ἀπάμησα. Ep. pro 'ἀπήμησα, *demeto, abscindo.* ab ἀπὸ et ἀμάω.

'Ἀπαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto, obtundo.* Th. ἀμβλύς.

Ἀπαμείβετο, *respondebat:* 3. sing. imperf. m. 'ἀπαμειβόμενος, præs. part. m. ab

'Ἀπαμείβομαι, *respondeo:* ex ἀπὸ et ἀμείβω.

'Ἀπαμμένος, *pendens, suspensus,* Ion. pro 'ἀφημμένος, sublatâ aspiratione et augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

'Ἀπαμύνω, *propello, arceo:* fut. υνῶ. Ex ἀπὸ et ἀμύνω.

"Ἀπαν, τὸ, *omne:* n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

'Ἀπαναίνεται, *respuit:* 3. sing. præs. ind. ex

'Ἀπαναίνομαι, *renuo, respuo, recuso, rejicio:* cum acc. Ab ἀπὸ et ἀναίνομαι.

'Ἀπαναισχυντέω, *inverecundè facio:* f. ήσω.

'Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, *absumo, detero, erogo.*

'Ἀπανάλωσις, εως, ἡ, *consumptio:* à præc.

'Ἀπανήνατο, *respuit:* Poët. et Dor. pro 'ἀπηνήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

'Ἀπαναχώρησις, *discessus.*

'Ἀπάνευθε, *seorsùm:* adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

'Ἀπανήνασθαι, *recusare:* aor. 1. inf. m. et 'ἀπηνηνάμην, aor. 1. ind. m. *recusavi, renui:* ab ἀπαναίνομαι.

'Ἀπανθέω, ῶ, fut. ήσω, *defloreo, marcesco, florem amitto.* Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

'Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, *in carbones verto* seu *redigo, exuro.* Th. ἄνθραξ, *carbo.*

'Ἀπανισταμένης, τῆς, *discedentis:* gen. sing. part. præs. med. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι.

"Ἀπαντα, τὸν, *omnem;* acc. sing. ab ἅπας.

'Ἀπαντᾶν, *occurrere:* præs. inf. act. ab ἀπαντάω.

'Ἀπανταχόθεν, adv. *undique.*

'Ἀπαντάω, -ῶ, f. ήσω, *occurro:* ab ἀπὸ et ἀντάω.

'Ἀπάντη, *ubique,* adv. Th. πᾶς.

'Ἀπάντημα, ατος, τὸ, *occursus, casus, eventus.*

'Ἀπάντησις, εως, ἡ, *occursus;* it. *exceptio, obviam itio:* ab ἀπαντάω.

'Ἀπαντίον, Ion. *è regione.* Th. ἀντί.

'Ἀπαντῶντας, τοὺς, *occurrentes:* acc. pl. part. præs. ab ἀπαντάω.

"Ἀπαξ, adv. *semel.* ἅπαξ ϗ δὶς, *semel atque iterum.*

'Ἀπαξαπλῶς, *universalitèr:* ex ἅπαξ et ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

'Ἀπάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indignus:* ex ἀπὸ et ἄξιος.

'Ἀπαξιόω, f. ώσω, *dedignor, recuso.*

'Ἀπάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro 'ἀπήορος, *remotus:* q. ab ἀείρω. perf. m. ἤορα, et neglecto augmento ἄορα.

'Ἀπαράβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non transitorius, perpetuus:* ex α et παραβαίνω.

'Ἀπᾶραι, *sustulisse, decessisse,* a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

'Ἀπαραιρημένος, *spoliatus, privatus:* Ion. redupl. pro 'ἀφῃρημένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, -οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

'Ἀπαραίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non potest.* Hinc

'Ἀπαραιτήτως, adv. qu. *inexorabilitèr.*

'Ἀπαρακαλύπτως, *aperte:* adv. ab α, παρὰ, et καλύπτω.

'Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immutabilis.*

'Ἀπαραλόγιστος, η, ον, *infallibilis, e:* ex α et παραλογίζομαι.

'Ἀπάρας, αντος, ὁ, *tollens:* a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.

'Ἀπαράσημαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullâ notâ insignitus, incelebris:* ex α et παρασημαίνω.

'Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imparatus:* ex α et 3. pers. sing. perf. ind. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

'Ἀπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imparatus.*

'Ἀπαράσσω, f. άξω, *deturbo, depello.*

'Ἀπαρατήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inobservatus, memoriæ non traditus:* ex ἀπὸ et παρατηρέω.

'Ἀπαρατηρήτως, adv. *sine observatione.*

'Ἀπαράτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indeclinatus, indeclinabilis:* ex α priv. et παρατρέπω.

'Ἀπαραφυλάκτως, *incautè:* ex α et παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

'ἈΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

"Ἀπαργμα, ατος, τὸ, *primitiæ:* ab ἀπὸ et ἀρχή.

'Ἀπαρεγχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui à nemine attingi potest, inviolabilis, qui omnem operam artemque in se tractando et formando eludit:* ex α et παρεγχειρέω, *aggredior.* Th. ἐγχειρέω.

'Ἀπαρεγχειρήτως, adv. *ut nemo audeat aggredi rem, perfectè.*

'Ἀπαρέσκομαι, *displiceor.*

'Ἀπαρήγω, *juvo, auxilium præbeo.*

'Ἀπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non amplius virgo:* ex α et παρθένος, *virgo.*

'Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero,* a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

'Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recensuit* vel *numeravit,* aor. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

'ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, *lappa.*

'Ἀπαρκτίας, seu 'ἀπαρκίας, ου, ὁ, *ventus Septentrionalis.* Th. ἄρκτος.

'Ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, *abnego:* f. ήσομαι, ήσῃ, ήσεται. perf. 'ἀπήρνημαι. f. 1. pass. 'ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. 'ἀπηρνησάμην. a. 1. imp. 'ἀπάρνησαι, -άσθω. inf. 'ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ et ἀρνέομαι.

"Ἀπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pernegat:* ab ἀπαρνέομαι.

'Ἀπαρόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *transitu carens, inaccessus, per quem via non datur, non munita est,* &c. ex ὁδεύω, *iter facio.*

'Ἀπαρον, άτω, *tollito, discedito:* a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

'Ἀπαῤῥάσσω, *dejicio, deturbo:* f. ξω. Ex ἀπὸ et ἀράσσω.

'Ἀπαῤῥησιαστικὸς, ἡ, ὸν, *qui non solet apertè loqui,* παῤῥησιάζειν: ex α priv. et παῤῥησιάζω.

"Ἀπαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus:* ab ἀπὸ et αἴρω.

'Ἀπαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo,* qu. *seorsum suspendo:* ex ἀπὸ et ἀρτάω.

'Ἀπαρτὶ, adv. *ab hoc tempore:* ex ἀπὸ et ἄρτι. Alii et quidem doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *planè, omninò:* ab ἄρτιος, *integer.*

'ἈΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *supellex,* quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes:* item *perfectio.* Th. αἴρω, *tollo.*

'Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio:* ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λέγω.

'Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, *perfectio, ab-*

solutio: ab ἀπήρτισμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.
Ἀπαρύειν, *exhaurire:* ab ἀπὸ et ἀρύω.
Ἀπάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare.*
Ἀπάρχεσθαι, præs. infin. med. *primitias offerre:* ab
Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ:* q. d. ἀπ᾽ ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum.*
Ἀπάρχομαι, *primitias solvo et decerpo:* cum gen. item *libamenta facio.* Th. ἀρχή.
Ἅπᾶς, -ᾶσᾶ, -ᾶν, *omnis, e:* gen. -αντος, -άσης: ex α pro ἅμα, et πᾶς.
Ἁπάσέων, *omnium,* gen. pl. Ion. pro ἁπᾶσῶν, ab ἅπας.
Ἄπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non gustavit, jejunus:* ex α et πάω, *gusto.*
Ἀπαστράπτουσα, ἡ, *emittens:* præs. part. f. g. ex ἀπὸ et ἀστράπτω.
Ἀπασχολέω, f. ήσω, *negotium facesso.*
Ἀπασχολίᾶ, ᾶς, ἡ, *occupatio.*
Ἀπάτᾶ, ᾶς, Dor. pro ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus.* Et
Ἀπατᾷ, *decipit:* 3. sing. præs. ind. act. ab
ἈΠᾸΤΆΩ, -ῶ, *decipio, fallo:* f. ήσω. perf. ἠπάτηκᾶ. a. 1. ἠπάτησᾶ, et Ion. ἀπάτησᾶ, ᾶς, ε. præs. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην. part. ἀπατηθεὶς, εῖσᾶ, έν.
Ἀπάτερθε, *seorsum,* ab ἀπὸ et ἄτερθε, seu ἄτερ.
Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor:* ab ἀπατάω.
Ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus:* ab ἀπατάω.
Ἀπατηθῆναι, *decipi:* a. 1. inf. pass. ab eod.
Ἀπατηλὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *fallax:* ab ἀπατάω.
Ἀπατήλῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἀπατήσει, *fallet,* 3. pers. f. 1. ind. act. ἀπάτησε, *fefellit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.
Ἀπάτησῐς, εως, ἡ, *fraus:* ab eod. th.
Ἀπατῑμάω, ῶ, f. ήσω, aor. 1. ἀπητίμησᾶ, *dedecoro, contumeliâ afficio.* Ex ἀπὸ et ἀτιμάω.
Ἀπατῶντες, οἱ, *fallentes:* præs. part. act. plur. ab ἀπατάω.
Ἀπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sine patre:* ex α et πατήρ.
Ἀπαύγασμᾶ, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor:* à 1. pers. perf. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγή.
Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia:* ab eod. th.
Ἀπαυδᾶν, *renuntiare.* Ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. act. pl. ab
Ἀπαυδάω, ῶ, *renuntio:* item *veto, interdico, prohibeo:* f. ήσω. Ab ἀπὸ et αὐδάω. Th. αὐδή.
Ἀπαυθᾰδιάζομαι, f. άσομαι, *arroganter me gero:* ex ἀπὸ et αὐθαδία.
Ἀπαυθᾰδιεῖσθαι, *ausurum esse:* Att. pro ἀπαυθαδίσεσθαι, f. 1. inf. m. ab
Ἀπαυθᾰδίζομαι, fut. ίσομαι, *audeo:* ab αὐθάδης.
Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, *seorsum stabulor,* seu *pernoctor.*
Ἀπαυλόσῠνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *seorsum stabulans* seu *pernoctans:* ab ἀπὸ et αὐλή.
Ἀπαύξησῐς, εως, ἡ, *diminutio:* Longin.
Ἀπαυράω, -ῶ, *aufero:* imperf. ind. act. ἀπηύραον, ἀπηύρων. Hinc ἀπαύρᾶ, Ion. pro ἀπηύρᾶ. Ex ἀπὸ et αὔρα.
Ἄπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indesinens, non cessans, irrequietus;* item *fine carens, perpetuus.* Ἄπαυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest:* ab α et παύομαι.
Ἀπαύστως, et Ἀπαυστὶ, *indesinenter, incessanter, irrequietè:* adv. ab ἄπαυστος.
Ἀπαυτομολέω, ῶ, *transfugio, sum perfuga:* ab ἀπὸ et αὐτόμολος. Th. μολέω, *vado.*
Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, *cervicem incido.*
Ἀπᾰφρίζω, fut. ίσω, *despumo.* Th. ἀφρός.
ἈΠᾸ́ΦΩ, et ἀπάφω, et ἀπαφίσκω, *fallo, decipio:* Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.
Ἀπαχθεὶς, ὁ, *abactus:* aor. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι: ex ἀπὸ et ἄγω.
Ἀπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, molestus.*
Ἀπαχθίζω, f. ίσω, *gravo.* Th. ἄχθος.
Ἀπάψᾱς, ὁ, Ion. pro ἀφάψᾱς, *qui nexuit:* aor. 1. act. part. Th. ἅπτω.
Ἀπέβᾶ, Dor. pro ἀπέβη, *successit:* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
Ἀπέβᾰλον, ες, ε, *abjeci:* aor. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.
Ἀπέβην, ης, η, *discessi:* aor. 2. ind. act. Ἀπεβησάμην, ω, ατο, idem. aor. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
Ἀπεγάλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum:* a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω. Th. γάλα.
Ἀπέγγονος, ου, ὁ, *pronepos:* ab ἀπὸ et ἔγγονος. Th. γείνομαι.
Ἀπεγλῠκάνθη, *dulcis evasit:* 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.
Ἀπεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum:* a. 1. pass.
Ἀπεγνωκὼς, υῖᾰ, ὸς, *rejectus:* perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Inde Ἀπεγνωκότως, *desperatè.* Th. γινώσκω.
Ἀπεδᾰνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *claudus, sensibus captus, infirmus:* ab α et πεδανὸς, quod à πέδον.
Ἀπεδάσσᾰο, *divisisti:* Ion. et Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.
Ἀπέδειξᾰ, ᾰς, ε, *exposui, designavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω.
Ἀπεδειροτόμησᾰ, ᾰς, ε, *caput amputâssem:* a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, et τέμνω. perf. med. τέτομα.
Ἀπεδέξατ᾽, per Apocopen, pro ἀπεδέξατο, *recepit:* 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.
Ἀπεδήμησᾰ, ᾰς, ε, *peregrè profectus sum,* a. 1. act. ab ἀποδημέω· ex ἀπὸ et δῆμος.
Ἀπεδίδου, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι.
Ἀπεδίδουν, pro ἀπεδίδοσᾰν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.
Ἀπέδῑλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *calceis carens, excalceatus:* ex α et πέδιλον.
Ἀπεδίλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. Ab α et πέδιλον.
Ἀπεδοκίμᾰσᾰ, ᾰς, ε, *reprobavi:* aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω. perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ et δοκέω.
Ἀπεδόμην, σο, το, *vendidi, sursum dedi:* a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.
Ἄπεδον, ου, τὸ, Ion. et Poët. pro πεδίον, *planities, campus.*
Ἀπέδοντο, *vendiderunt:* 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἀποδίδωμι.
Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ab eod.
Ἄπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planus.* Ut Ἄπεδος χώρη, *plana regio.* Th. πέδον.
Ἀπέδρᾱ, per Apocopen, pro ἀπέδρᾱσᾰ, ᾰς, ε, *aufugi:* a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδρᾱμεν, et 3. pl. ἀπέδρᾱν, *aufugerunt.* Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δρῆμι ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, exui: a. 1. m. ab ἀποδύομαι. ex ἀπὸ et δύω.

Ἀπέδω, abedo: ἀπεδέσθην, ης, η, a. 1. pass. ab ἀπὸ et ἔδω.

Ἀπέδωχ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, restituit: a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δίδωμι.

Ἀπέειπον, ες, ε, negabam: imperf. vel a. 2. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπείπω, Poët. pro ἀποείπω· ex ἀπὸ et ἔπω.

Ἀπέεργε, imperf. verbi ἀποέργω.

Ἀπεζωσμένος, η, ον, exauctoratus: perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι. Th. ζώννυμι.

Ἀπέην, Poët. pro ἀπῆν, aberat: Imperf. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ et εἰμὶ, sum.

Ἀπέθανον, ες, ε, mortuus est: aor. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ et θνήσκω.

Ἀπεθάῤῥησε, ausus est: aor. 1. ind. act. verbi ἀποθαῤῥέω.

Ἀπεθέμην, σο, το, deposui, distuli, a. 2. ind. m. Ἀπεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπέθηλα, ας, ε, deflorui: a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.

Ἀπεθίζω, desuefacio: fut. ίσω. pass. ἀπείθικα. part. perf. pass. ἀπειθισμένος, desuetus: ab ἀπὸ et ἐθίζω. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἄπει, pro ἄπιθι, ABI: imperat. verbi ἄπειμι, abeo: ab ἀπὸ et εἶμι, eo. Item ἀπεῖ, abes: 2. pers. præs. ind. verbi ἄπειμι, absum.

Ἀπείδω, video: fut. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπειδον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ et εἴδω, video.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia, incredulitas: ab ἀπειθής. Th. πείθω.

Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. v.

Ἀπειθέω, ῶ, non pareo, incredulus sum: f. ήσω. perf. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α et πείθω.

Ἀπείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, dimissus sum: a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contumax, inobediens; item incredulus: ex α et πείθω.

Ἀπεικάζω, assimilo; item comparo: f. άσω. Inde Ἀπεικασία, ας, ἡ, assimilata et expressa figura: à 1. pers. perf. pass.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, simulacrum, imago. Ex ἀπὸ et εἰκάζω. Th. εἴκω.

Ἀπεικαστέον, assimilandum est: verbale à præced.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, ad imaginem seu exemplar effingo.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effigies: à 1. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἀπεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

Ἀπεικὼς, idem quod ἀπεοικώς.

Ἀπειλὰς, τὰς, minas: acc. pl. ab ἀπειλή.

Ἀπειλεῦσα, ἡ, minans: Poët. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. f. g. Ἀπειλεῖς, minaris: 2. pers. præs. ind. act. ab ἀπειλέω, Poët. pro

ἈΠΕΙΛΕ'Ω, -ῶ, Æol. ἀπέλλω, minitor, interminor; item glorior: imperf. ἠπείλεον, -ουν. f. ήσω. perf. ἠπείληκα. aor. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήσωμαι, vide ἀπειλέω.

Ἀπειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minax, jactator: cujus fœm. ἀπειλήτειρα, minatrix. Ἀπειλητήριοι λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω.

Ἀπειλητὴς, οῦ, ὁ, minator, jactabundus, ostentator, minax.

Ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, minax: ab eodem.

Ἀπείληφα, ας, ε, recepi: in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, perf. ind. act. cujus part. ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα, et ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἄπειμι, absum: imperf. ἀπῆν, aberam: f. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, οῦσα, ὸν, absens. Ex ἀπὸ et εἰμὶ, sum.

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, abeo: f. ἀπείσω. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἄπεισα, et Att. ἀπῄεσα: sic ἀπῄεσαν, abierunt, 3. pl. a. 1. act. vel plusq. perf. med. Ex ἀπὸ et εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, abdicavi, a. 1. m. et in 1. plur. ἀπειπάμεθα. Ἀπεῖπαι, abdicavisse, a. 1. inf. act. Ἄπειπε, interdixit, 3. sing. a. 1. vel 2. act. Ἀπειπεῖν, interdicere, recusare, præs. inf. act. ab

Ἀπείπω, interdico, recuso, veto; retracto, denego: Poët. pro ἀποείπω, qu. ex ἀπὸ et ἔπω.

Ἀπειράγαθως, adv. imperitè, sine omni probitate.

Ἀπειράκις, infinitè, adv. ab ἄπειρος, infinitus. Th. πέρας.

Ἀπείραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus, Poët. pro ἄπειρος, quod à πειραίνω, pro περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπείραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex α et πειράζω. Th. πεῖρα.

Ἀπείρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpertus, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. th.

Ἀπειράχως, infinitis modis, adv. ab ἀπὸ et πεῖρα.

Ἀπείργειν, idem ferè quod εἴργειν, arcere.

Ἀπείργω, arceo, inhibeo, prohibeo: f. ξω. aor. 1. ind. act. ἄπειρξα. perf. χα. Ab ἀπὸ et εἴργω.

Ἀπείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præs.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingens, infinitus: ex α et πεῖρας, pro πέρας.

Ἀπείρηθεν, adv. ex Epiro, e terra continenti.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, fessus; item, cui res deest, cui insumpta est pecunia. ἀπειρηκὼς χρήμασι, Demosth. part. ab ἀπείρηκα, perf. ind. act. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ et ἐρέω, dico.

Ἀπείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpertus: ex α et πεῖρα.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eod. th.

Ἀπείριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus: ex α et πέρας.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, exclusi, prohibui: in 3. pl. ἄπειρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum expers, cœlebs: ab ἄπειρος et γάμος. Th. γαμέω.

Ἀπειροθάλασσος, et Ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris seu navigandi inexpertus: ab ἄπειρος et θάλασσα.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum inexpertus; item minimè malus, simplex: inde

Ἀπειροκακέω, -ῶ, simplicitate utor, malitiâ non utor. Ab ἄπειρος et κακός.

Ἀπειροκαλία, honesti inexperientia: plur. usurp. ineptiæ: à sequenti.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, honesti expers: ex ἄπειρος et καλός.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, expers tori, cœlebs: ab ἄπειρος et λέχος, quod à λέγω, cubare facio.

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, vel ἀπειρομάχης, εος, ὁ ϗ ἡ· ἄπειρος τῆς μάχης, imperitus prælii. Ab α, πεῖρα, et μάχη.

Ἀπείρονᾰ, acc. sing. ab ἀπείρων.

Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imperitus*: ἀπείρως, *imperitè*, adv. Ab α et πεῖρα. Et Ἄπειρος, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, *terra continens*. Item Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *interminatus*, *infinitus*, *immensus*: ab α et πέρας, vel πεῖρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα.

Ἀπειρωδῖν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, *partûs dolores non expertus*: ab ἄπειρος et ὠδύνη.

Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *infinitus*, *interminatus*: item *ignarus*. Ἀπείρων γαίη, *terra rotunda*, Hom.

Ἀπείρως, adv. *imperitè*, *infinitè*.

Ἀπεῖσᾰ, ᾰς, ε, *abii*, Att. ἀπῄεσᾰ, a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. verbi ἄπειμι.

Ἄπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullâ persuasione flexibilis*, *contumax*. Inde ἄπειστον, ου, τὸ, *pertinacia*, *contumacia*. Ab α et 3. pers. sing. perf. pass. verbi πείθω.

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abstinebam*, imperf. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imperf. pass. ab ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀποκαλέω: ex ἀπὸ et καλέω.

Ἀπεκάλυψᾰ, ᾰς, ε, *retexi*, *revelavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abnepos*: ab ἀπὸ et ἔκγονος. Th. γείνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exspecto*: f. ἀπεκδέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ᾰτο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo*: f. ἀπεκδύσομαι. a. 1. m. ἀπεξεδῡσάμην, cujus part. ἀπεκδῡσάμενος, ου, ὁ, *exutus*: ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, *induo*.

Ἀπέκδῡσις, εως, ἡ, *spoliatio*, *ipse exuendi actus*.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, *deflebar*, et in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imperf. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.

Ἀπεκλανθάνω, *obliviscor*: a. 2. m. ἀπεξελᾰθόμην, et Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλελᾰθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, et λανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκλᾰσᾰ, ᾰς, ε, *fregi*, a. 1. ind. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ et κλάω.

Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo*, *non eligo*: ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγομαι.

Ἀπέκλεισᾰ, ᾰς, ε, *occlusi*, et in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

Ἀπεκλελᾰθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*: Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελᾰθόμην, aor. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκοψᾰ, ᾰς, ε, *amputavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.

Ἀπεκρῑνάμην, ω, ᾰτο, *respondi*, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ᾰτο, *occultavi*, a. 1. m. ἀπέκρυψᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω.

Ἀπέκτᾰνον, ες, ε, *occidi*, aor. 2. ind. act. ἀπέκτεινᾰ, ᾰς, ε, *occidi*, aor. 1. ind. act. ἀπέκτονᾰ, ᾰς, ε. perf. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

Ἀπέκτᾰσῐς, εως, ἡ, *extensio*.

Ἄπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impexus*.

Ἀπέκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀπὸ et πείκω.

Ἀπελᾰθέντες, *expulsi*, nom. pl. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, *resplendebat*, imperf. pass. Ἀπέλαμψᾰ, ᾰς, ε, *resplendui*, *emicui*. aor. 1. ind. act. v. ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

Ἀπελᾰσῐᾰ, ᾱς, ἡ, *abactio*: ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, et Ἄπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaccessus*, *cui appropinquare tutum non est*: ab α et πέλας.

Ἀπελαύνω, *abigo*, *expello*, *arceo*: f. ἀπελᾰσω. aor. 1. ἀπήλᾰσᾰ. perf. ἀπήλᾰκᾰ. Ex ἀπὸ et ἐλαύνω.

Ἀπέλαυσᾰ, et Ion. ἀπήλαυσᾰ, ᾰς, ε, *fructum cepi*, aor. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

Ἀπελαφρῡ́νω, *sublevo*: f. νῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφρύνω. Th. ἔλαφρος.

Ἀπελᾰ́ω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, *refutatio*, *redargutio*, *probrum*: ab ἀπήλεγμαι, 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi

Ἀπελέγχω, *redarguo*: f. γξω. aor. 1. ἀπήλεγξᾰ. perf. act. ἀπήλεγχᾰ. perf. pass. ἀπήλεγμαι. a. 1. pass. ἀπηλέγχθην. a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ et ἐλέγχω.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immensus*: ex α et πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum*.

Ἀπελείβετ', per Apocop. pro ἀπελείβετο, *distillabat*, 3. sing. imperf. ind. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus*: ab α et πέλεκυς.

Ἀπέλεσθαι, *abstulisse*, Ion. pro ἀφελέσθαι, aor. 2. inf. m. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, aor. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *libertus*, *libertate donatus*: ex ἀπὸ et ἐλεύθερος.

Ἀπελευθερόω, f. ώσω, perf. ἐρωκᾰ, *libero*.

Ἀπελεύσομαι, η, εται, *recedam*, et in 3. pl. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπέληγεν, *cessavit*, 3. sing. imperf. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ et λήγω.

Ἀπελήλᾰκᾰ, ᾰς, ε, *abegi*, Att. pro ἀπήλᾰκᾰ, perf. ind. act. Ἀπελήλᾰτο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω, q. v.

Ἄπελθε, *recedito*, *abito*, aor. 2. imperat. act. verbi ἀπέρχομαι.

Ἀπελθεῖν, *abiisse*, *recessisse*, aor. 2. inf. verbi ejusdem.

Ἀπελθὼν, οῦσᾰ, ὸν, *qui recessit*, aor. 2. part. ab ἀπέρχομαι, quod ex ἀπὸ et ἔρχομαι.

Ἀπέλῐπον, ες, ε, *reliqui*, aor. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

ἈΠΕΛΛΑΙ', ῶν, αἱ, *fana*, *conciones*: qu. ab ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, *arceo*. Hinc forsan Lat. *Capella*, Angl. CHAPEL.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri. Lat. *Apella*.

Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀπολογέομαι, q. v.

Ἀπελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *cùm eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ἌΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus*, *vulnus*. Dicitur vel quia caro non sibimet appropinquat: vel (φ Ion. verso in π) quia exscinditur aliquid et aufertur.

Ἀπελπίζω, *indè spero*; item *despero*: f. ῐσω. perf. ἀπήλπῐκᾰ. a. 1. ἀπήλπῐσᾰ. a. 1. part. ἀπελπῐσᾱς, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ et ἐλπίζω.

Ἀπελῡ́θην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι. Ex ἀπὸ et λύω.

Ἀπελῡμαινόμην, ου, ετο, *purgatus sum*, imperf. pass. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ et λύμη, *noxa*, vel potiùs λῦμα, *sordes*.

Ἀπέλῡσᾰ, ᾰς, ε, *dimisi*, aor. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, aor. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη.

Ἀπέμᾰθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμᾰράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Ἀπέμεσσᾰ, ᾰς, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπέμεσᾰ.

ab ἀπιμίω, quod ex ἀπὸ et ἱμίω.

'Ἀπιμνησά'μην, ω, ἄτο, *recordatus sum*, a. 1. ind. m. cujus 3. pl. 'ἀπιμνήσαντο, et inf. 'ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπὸ et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

'Ἀπιμόργνῦν, ῦς, ῦ, *abstergebam*, imperf. ind. act. et

'Ἀπιμορξά'μην, ω, ἄτο, *abstersi*, aor. 1, m. et in 3. pl 'ἀπιμόρξαντο. ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

'Ἀπιμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ἀπιμπολέομαι.

'Ἀπιμποληθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusdem.

'Ἀπιμπολέω, -ῶ, fut. ήσω, *vendo, venundo*: ex ἀπὸ et ἱμπολέω.

'Ἀπεμπολήσα, ἄς, ε, a. 1. ind. act. verbi præc. Scribitur et ἱμπωλέω, ex ἐν et πωλέω.

'Ἀπεμυθεόμην, ου, ετο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

'Ἀπεμφαίνω, *non convenio, dissimilis sum*: inde

'Ἀπέμφασις, εως, ἡ, *declaratio, expositio, demonstratio*: ab ἀπὸ et ἐμφαίνω.

'Ἀπεμφερής, έος, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis, absimilis*: ab ἀπὸ et ἐμφερής. Th. φέρω.

'Ἀπέναντι, et 'ἀπεναντίον, *coram, è regione*, cum gen. item *contrà*: ex ἀπὸ et ἔναντι, quod ex ἐν et ἀντί.

'Ἀπεναρίζω, f. ξω, *armis spolio*. Ex ἀπὸ et ἐναρίζω.

'Ἀπενάσθην, *semotus habitavi*, a. 1. pass. verbi ἀπονάω. q. v.

'Ἀπενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. m. 'Ἀπενεγκὼν, οῦσα, όν, *qui abstulit*, a. 2. part. et 'ἀπενέγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Ἀπένεικα, aor. 1. verbo ἀποφέρω.

'Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro 'ἀπενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. pass. 'ἀπενείχθην, ης, η, *delatus sum*, Ion. pro 'ἀπενέχθην, a. 1 ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Ἀπενέπω et 'Ἀπεννέπω, *interdico, adversor*: ab ἀπὸ, ἐν, et ἔπω.

'Ἀπενθεῖν, Dor. pro 'ἀπελθεῖν, aor. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Ἀπενθής, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctu carens, indefletus*.

'Ἀπένθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab α et πένθος.

'Ἀπενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso ab*: ex ἀπὸ et ἐνιαυτὸς, *annus*.

'Ἀπενόσφισα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsum*, adv.

'Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro 'ἀφέντες, n. pl. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

'Ἀπεξαμαρτάνω, *delinquo, pecco*: ab ἀπὸ, ἐξ, et ἁμαρτάνω.

'Ἀπεξεδυσά'μην, ω, ατο, *exui*, a. 1. ind. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo*.

'Ἀπεξελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, aor. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

'Ἀπεξηραμένος, η, ον, Ion. pro 'ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab 'ἀπεξήραμμαι, perf. pass. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρός.

'Ἀπέοικα, ας, ε, *absimilis* seu *dissimilis sum*; perf. act. et 'Ἀπέοικε, imperson. *dissentaneum est, non decet, non par est*: ab ἀπείκω.

'Ἀπεοικότως, *absimili modo, non verisimilitèr, absurdè, immeritò*, adv. ab

'Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, *absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus*, part. perf. act. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω.

'Ἀπέοντα, τὸν, *absentem*, acc. sing. 'ἀπέοντος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro 'ἀπόντος, ab 'ἀπὼν, οῦσα, ὸν, præs. part. ab ἄπειμι, *absum*.

'Ἀπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus*. Ab α et πέπτω.

'Ἀπέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab iisd.

'Ἀπέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act. 'Ἀπεπλάγχθην, ης, η, *resilui, aberravi*, aor. 1. ind. pass. 'Ἀπεπλαγξά'μην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio*. Th. πλάζω.

'Ἀπέπλευσα, ας, ε, *navigavi*, et in 3. pl. 'ἀπέπλευσαν, aor. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

"Ἄπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peplo carens*: ab α et πέπλος.

'Ἀπέπνει, *restabat, exspirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. 'Ἀπέπνευσα, ας, ε, *exspiravi*, a. 1. ind. act. et

'Ἀπεπνευσά'μην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

'Ἀπέπνιξα, ας, ε, *suffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.

'Ἀπεπτά'μην, a. 2. ind. m. *avolavi*: inf. 'ἀποπτάσθαι. part. 'ἀποπτά'μενος. Et 'ἀπέπτην, ης, η, aor. 2. ind. act. in 3. pl. 'ἀπέπτησαν. inf. 'ἀποπτῆναι. part. 'ἀποπτὰ's, ᾶσα, ά'ν. Ab ἀφίπτημι, et ἀφίπταμαι· ex ἀπὸ et ἵπτημι.

"Ἄπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non coctus, qui coqui nequit*: inde 'Ἀπεπτέω, -ῶ, *non coquo, crudus sum*. Ab α et πέπτω.

"Ἄπερ, pro ἥπερ, *quæ*.

'Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verbosus*. Inde 'Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio, loquacitas*. Ab ἀπέραντος et λόγος. Th. λέγω.

'Ἀπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*. Inde 'Ἀπεράντως, *infinitè*, adv. Ex α et περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας.

'Ἀπεργάζομαι, η, εται, *efficio, operor*: f. ά'σομαι. perf. 'ἀπείργασμαι. inf. 'ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ et ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

'Ἀπεργασία, ας, ἡ, *effectus, absolutio*: à præced.

'Ἀπεργαστικὸς, ἡ, ὸν, *qui efficere potest*.

'Ἀπέργειν, Ion. pro 'ἀπείργειν, *disjungere, radere, concludere*: ex ἀπὸ et εἴργω.

"Ἀπεργμαι, *præclusus sum*, perf. pass. hinc 'ἀπεργμένος, η, ον, *præclusus*, Ion. pro 'ἀπειργμένος· ab

'Ἀπέργω, *abarceo, excludo, præcludo, prohibeo*, pro ἀπείργω, quod ex ἀπὸ et εἴργω.

'Ἀπερείδοντο, *incumbebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi

'Ἀπερείδω, et 'Ἀπερείδομαι, *firmitèr figo*: ex ἀπὸ et ἐρείδω.

'Ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere*, a. 1. inf. m. à præc.

'Ἀπερείσι', pro 'ἀπερείσια, et per Metathesin 'ἀπειρέσια, *infinita*: ex α et πέρας.

'Ἀπέρεισις, εως, ἡ, *innixus, actio innitendi*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπερείδω.

'Ἀπερέω, -ῶ, *nego*: hinc perf. 'ἀπείρηκα, *deficio*: i. e. *nego mihi esse vires, pecuniam aut aliquid hujusmodi*. Vid. supra ἀπειρηκὼς: ex ἀπὸ et ἐρέω.

'Ἀπερίγνητος, η, ον, *invictus*.

'Ἀπερίόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indefinitus*: ab α priv. et περιορίζω.

'Ἀπερισκέπτως, *incircumspectè*, adv. ex α, περὶ, et σκέπτομαι.

'Ἀπερισπάστως, *absque ullâ distractione*, adv. ab 'ἀπερίσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconcussus, non distractus*: ex α et περισπαστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω.

'Ἀπερίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem nihil circumstat*: ex α, περὶ, et ἵστημι.

'Ἀπερίτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incir-*

cumcisus: ex α et περιτίμνω. Th. τίμνω.
'Απέριττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *supervacaneum nil habens; luxu carens:* ex α et περισσός. Th. περί.
'Απερίττως, adv. *negligenter.*
'Απερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *excrementis carens*, quæ περιττώματα.
'Απεριφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non orbiculatus:* ex α, περὶ, et φέρω.
'Απέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit*, a. 1. part. act. ab ἀποῤῥέζω. Th. ῥέζω.
"Απεῤῥε, *abi in malam rem*, imp. verbi 'απέῤῥω, Æol. pro ἀπείρω. Ex ἀπὸ et ἔῤῥω, pro εἴρω.
'Απεῤῥωγὼς, ότος, ὁ, *abruptus*, perf. part. med. ab ἀποῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.
'Απέρυκε, *arce*, præs. act. imperat. 'Απερυκόμενος, η, ον, *prohibens*, præs. part. pass. ab
'Απερύκω, *arceo, repello, propulso, abigo:* f. ξω. perf. χα. Ex ἀπὸ et ἐρύκω.
'Απέρχομαι, *abeo, exeo:* f. 'απελεύσομαι. a. 2. 'απῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. 'απέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. 'απελθεῖν. a. 2. part. 'απελθὼν, οῦσα, ὸν, cujus nom. pl. f. 'απελθοῦσαι. perf. med. 'απελήλυθα. Ex ἀπὸ et ἔρχομαι.
'Απερωεὺς, έως, ὁ, *qui impetum alicujus impedit:* ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.
'Απερωέω, f. ήσω, opt. aor. 1. 'απερωήσειας, *discedo, desisto.* Ex ἀπὸ et ἐρωέω.
"Απες, Ion. pro "άφες, *dimitte*, a. 2. imperat. act. ab a. 2. "άφην, verbi ἀφίημι: ex ἀπὸ et ἵημι.
'Απεσαν, 3. pl. imperf. verbi ἄπειμι.
'Απέσαντος, του, gen. sing. ab 'Απέσας, αντος, ὁ, nom. viri: q. d. *Qui non cecidit.*
'Απέσαξα, ας, ε, *onus* (vel *clitellas*) *deposui*, a. 1. ind. act. verbi ἀποσάττω. Th. σάττω.
'Απέσβας, *exstincta es*, Dor. pro 'απέσβης, 2. sing. a. 2. 'Απέσβησα, ας, ε, *exstinxi*, a. 1. ind. act. 'Απεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. et
'Απέσβην, a. 2. ind. ab 'Αποσβέννυμι, et 'Αποσβεννύω, *exstinguo:* item *aboleo, perdo:* fut. 'αποσβέσω, perf. 'απέσβηκα. q. ab ἀπόσβημι.
'Απεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab 'αποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, *incumbo.* Th. σκήπτω.
'Απεσκολυμμένος, η, ον, *excoriatus*, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.

'Απέσομαι, *abero*, f. 1. verbi ἄπειμι· ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum.*
'Απέσπασα, ας, ε, *abstraxi*, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.
'Απέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. et Poët. pro 'απεσύθησαν, *proruperunt:* ab ἀποσύομαι, *erumpo.*
'Απέσσυτο, *excussus* (vel *repulsus*) *erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Poët. pro 'απεσέσυτο verbi ejusdem.
'Απεστάλην, ης, η, *missus sum*, aor. 2. ind. pass.
'Απεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. pass.
'Απέσταλκα, ας, ε, *misi*, perf. ind. act. verbi ἀποστέλλω.
'Απέσταλμαι, perf. ind. pass. verbi ejusdem.
'Απέστᾰλον, ες, ε, a. 2. ind. act. et 'Απέστολα, ας, ε, perf. ind. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
'Απέστασαν, *abfuerunt*, Ion. pro 'απέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Vide ἀπέστην.
'Απέστειλα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act.
'Απεστείλατε, *mittite*, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
'Απεστέρησα, ας, ε, *privavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω.
'Απέστην, *abfui*, et in 3. pl. 'απέστησαν, a. 2. ind. act. et
'Απέστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.
'Απέστιχον, ες, ε, *abii, removi*, a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω. Th. στείχω.
'Απέστολα, ας, ε, *misi*, perf. ind. med. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
'Απεστραμμένος, η, ον, *aversus*, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω.
'Απέστραφον, ες, ε, *averti*, a. 2. ind. act. 'Απεστράφην, ης, η, *aversus sum*, a. 2. ind. pass. 'Απέστρεψα, ας, ε, *averti*, a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω.
'Απεστὼ, όος, οῦς, ἡ, *absentia:* ab ἀφίστημι.
'Απέστω, *absit*, imper. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*
'Απεσφάλην, ης, η, *aberravi*, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.
'Απέσχηκα, ας, ε, *abfui*, perf. ind. act. 'Απέσχον, ες, ε, *abstinui*, a. 2. ind. act. 'Απεσχόμην, aor. 2. m. verbi ἀπέχω.
'Απέτᾰμον, ες, ε, *præcidi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

'Απεστίγγετο, *stillabat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀποστέγγομαι, med. voc. Soph. Œd. Tyr. 1279: ubi legendum videtur αἵματός τ' ἐτέγγετο.
'Απετέθην, ης, η, *depositus est*, a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
'Απετίννυον, *pœnas luebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτινύω. Th. τίω, *punio.*
'Απέτρᾰγον, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω, *edo.*
'Απετρωπῶντο, *non audebant, versi fuerunt in fugam*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀποτρωπάω, quod ab ἀπὸ et τέτροπα, perf. m. verbi τρέπω.
'Απευθὴς, έος, et "Απευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *famâ inauditus;* item *imperitus:* ab α et πυνθάνομαι.
'Απευθύνω, f. υνῶ, *dirigo, corrigo:* ab ἀπὸ et εὐθύνω.
'Απέφευγον, ες, ε, *effugiebam*, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.
'Απέφηνα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi ἀποφαίνω.
'Απεφθαρμένος, η, ον, *corruptus*, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.
'Απεφθεγξάμην, ω, ατο, *locutus sum*, a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.
'Απέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίω.
"Απεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incoctus:* ex α et ἑφθός. Th. ἕψω.
'Απέφῠγον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.
'Απέχει, *sufficit*, impersonal. ab ἀπέχω.
'Απέχεσθαι, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.
'Απεχθαίρω, *odio persequor:* f. αρῶ. a. 1. 'απήχθηρα. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.
'Απεχθάνομαι, f. χθήσομαι, *invisus sum, odio sum.*
'Απεχθάνῃ, 2. sing. præs. sub. pass. 'Απηχθόμην, a. 2. m. v. præc.
'Απέχθεια, ειας, ἡ, *odium.*
'Απεχθέμεναι, *invisum esse*, et Ion. 'απεχθέμεν, Att. et Dor. pro 'απέχθειν, præs. inf. verbi 'απέχθω, vel 'απεχθάνομαι.
'Απέχθηαι, *odio sis*, 2. sing. præs. sub. pass. Ion. pro 'απέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.
'Απεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *invisus:* ex ἀπὸ et ἔχθος.
'Απεχθήσομαι, *invisus ero*, f. 1. m. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθόμην, invisus sum, a. 2. ind. med. Ion.

Ἀπεχθῶς, abstinentèr, adv. ab ἀπέχω.

Ἀπέχομαι· vide ἀπέχω.

Ἀπεχρεῖτο, impersonalitèr positum pro

Ἀπέχρη, satis erat, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, sufficit.

Ἀπεχυρόω, et Ἀποχυρόω, -ῶ, munio: ex ἀπὸ et ἐχυρόω, -ῶ. Th. ἐχυρός.

Ἀπέχω, εις, ει, refero, absum, recipio: f. ἀφέξω. perf. ἀπέσχηκᾰ. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in pass. Ἀπέχομαι, abstineo, cum gen. imperf. ἀπειχόμην. aor. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, habeo.

Ἀπεψῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, quæ coqui (vel concoqui) nequit, indigestio: ab α et πέψις, quod à 2. sing. perf. pass. verbi πέπτω.

Ἀπεψῡ΄χοντο, abstergebant, 3. pl. imperf. m. ab ἀποψύχω· ex ἀπὸ et ψύχω.

Ἀπέων, absens, Ion. pro ἀπών, præs. part. act. ab ἄπειμι, absum.

Ἀπῇ, absit, 3. sing. præs. subj. act. verbi ejusd.

Ἀπήγᾰγον, ες, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλᾰ, ᾰς, ε, renunciavi, a. 1. ind. act. et

Ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.

Ἀπηγέεσθαι, pro ἀφηγέεσθαι, ab ἀφηγέομαι, duco, narro.

Ἀπήγημᾰ, ᾰτος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημᾰ, narratio: vide in ἀφήγησις.

Ἀπηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, narrâsse, a. 1. inf. m. ab ἀφηγέομαι.

Ἀπήγησῐς, memoria; item narratio; Ion. pro ἀφήγησις.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, abductus sum, perf. ind. pass. verbi ἀπάγω.

Ἀπηγξᾰ΄μην, ω, ᾰτο, strangulavi, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγᾰγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆγχᾰ, ᾰς, ε, strangulavi, suffocavi, perf. ind. act. ab ἀπάγχω.

Ἀπηδέσθην, ης, η, abesus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

Ἀπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. med. et in 3. pl. ἀπῄεσᾰν, et Att. ἀπῄεσᾰν· ab ἄπειμι, ex ἀπὸ et εἶμι, eo.

Ἀπῄεσᾰ, ᾰς, ε, abii: Att. pro ἄπεισᾰ, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.

Ἀπῆκε, a. 1. ind. Ion. pro ἀφῆκε, dimisit: ab ἀφίημι, q. v.

Ἀπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, inobediens: idem etiam quod ἀνήκοος· ab α et ἀκοή, q. v.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, ad amussim (vel ad unguem) factus: part. perf. pass. Unde

Ἀπηκριβωμένως, adv. absolutè, ad amussim. Ab ἀκριβόομαι, -οῦμαι. Th. ἀκριβής.

Ἄπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompactus; item non concretus: ex α et πηκτὸς, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι· et ἀπηκτὸς, οῦ, ὁ, Suid. est πορευόμενος.

Ἀπήλᾰκᾰ, ᾰς, ε, abegi, perf. act. Ἀπήλᾰσᾰ, ᾰς, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Ἀπήλαυον, ες, ε, et ἀπέλαυον, fructum capiebam, imperf. ind. act. verbi ἀπολαύω.

Ἀπήλαυσᾰ, et ἀπέλαυσᾰ, a. 1. ind. act. verbi ejusdem. Ex ἀπὸ et λάω.

Ἀπήλγηκᾰ, ᾰς, ε, dedolui; item animum despondi; perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος.

Ἀπηλεγής, έος, ὁ ϗ ἡ, sævus: quasi nullius curam gerens. Hinc adv. Ἀπηλεγέως, sævè, intrepidè. Ab ἀπὸ et ἀλέγω, curo, quia nihil curat modò iræ suæ pareat.

Ἀπήλεγξᾰ, ᾰς, ε, redargui, a. 1. ind. act.

Ἀπηλεγξᾰ΄μην, ω, ᾰτο, idem. a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπηλεῖται, minatur, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ, q. v.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, redargutus sum: a. 1. ind. pass. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπῆλθον, ες, ε, abii: a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus subsolanus: ex ἀπὸ et ἥλιος.

Ἀπηλλᾰ΄γην, ης, η, liberatus sum: a. 2. ind. pass. verbi ἀπαλλάττω.

Ἀπήλλαγμαι, ξαι, ται, dimissus (vel liberatus) sum, perf. ind. pass.

Ἀπήλλαξᾰ, ᾰς, ε, dimisi, liberavi, a. 1. ind. act. et

Ἀπήλλᾰχᾰ, ᾰς, ε, idem. perf. ind. act.

Ἀπηλλάχθαι, dimissum esse, perf. inf. pass. v. ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.

Ἀπηλλάσσετο, recessit, abiit: 3. sing. imperf. verbi ejusd.

Ἀπηλλοτρῐ΄ωκᾰ, ᾰς, ε, abalienavi: perf. ind. act. et

Ἀπηλλοτρῐ΄ωμαι, σαι, ται, abalienatus sum: perf. ind. pass. cujus part. Ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ, q. v.

Ἀπηλλοτρῐ΄ωσῐς, εως, ἡ, abalienatio: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ, q. v.

Ἀπηλοίησᾰ, ᾰς, ε, contrivi: a. 1. ind. act. verbi ἀπαλοιάω, ab ἀπὸ et ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, area, in quâ trituratur frumentum.

Ἀπήλπῐκᾰ, ᾰς, ε, inde speravi; item desperavi: perf. ind. act.

Ἀπήλπῐσᾰ, ᾰς, ε, idem. a. 1. ind. act. cujus part. Ἀπελπῐ΄σᾱς, αντος, ὁ, qui desperavit: à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæsus. Th. πῆμα.

Ἀπήμαρτον, aberravi: Poët. pro ἀφήμαρτον, aor. 2. ind. act. v. ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, η, ον, neglectus: perf. part. pass. Unde adv.

Ἀπημελημένως, neglectim. Ab ἀπαμελέομαι, -οῦμαι· ex ἀπὸ et ἀμελέω. Th. μέλει.

Ἀπῆμεν, abiimus, per Syncop. pro ἀπῄειμεν, 1. pl. plusq. perf. m. v. ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἀπήμονᾰ, τὸν, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, innocuus, illæsus: Th. πῆμα.

Ἀπημονῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, idem atque ἀπημοσύνη.

Ἀπημοσῠ΄νη, ης, ἡ, incolumitas: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

Ἀπήμῡνεν, adjuvit: imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, illæsus. Th. πῆμα.

Ἀπῆν, aberam; imperf. verbi ἄπειμι, ab εἰμὶ, sum.

Ἀπήνεγκᾰ, ᾰς, ε, abduxi: a. 1. ind. act. Ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.

Ἀπήνειᾰ, ᾱς, ἡ, crudelitas, inhumanitas: ab ἀπηνής.

Ἀπηνέος, τοῦ, crudelis: gen. sing. ab ἀπηνής.

Ἀπηνεώθην, ης, η, obstupefactus sum, obmutui: a. 1. ind. pass. ab ἀπηνεόομαι, ex ἀπὸ et ἐνεὸς, stupidus, mutus: Th. αὔω, clamo.

ἈΠΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀπήνᾱ, ᾱς, ἁ, rheda. Per eam enim

solemus ἀπιέναι, *abire*, cum sit viatorium curriculum.

'Ἀπηνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι.

'ΑΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *crudelis, immitis, sævus.* Hinc 'ἀπήνεια, *inhumanitas*; qu. ab ἀπὸ et ἐνηὴς, id est, πρᾶος, *mansuetus.*

'Ἀπῆνθον, *abii*: Dor. pro 'ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, ex ἀπὸ et ἔρχομαι.

'Ἀπήντησα, ας, ε, *occurri*: a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.

'Ἀπήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *desuper impendens, altus, sublimis, in alto situs*, item *distans*. vide ἀπήωρος.

'Ἀπῆρα, ας, ε, *recessi, sustuli*: a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

'Ἀπήραξεν, 3. sing. aor. 1. verbi ἀπαράσσω.

'Ἀπηρεισάμην, ω, ατο, *intendi*: a. 1. m. ab ἀπερείδω.

'Ἀπήρθην, ης, η, *sublatus fui*: a. 1. ind. pass.

'Ἀπῆρκα, ας, ε, *sustuli, discessi*: perf. ind. act.

'Ἀπῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

'Ἀπήρτημαι, σαι, ται, *suspensus* vel *remotus fui*: perf. ind. pass. cujus part.

'Ἀπηρτημένος, η, ον, *suspensus, remotus*: ab ἀπαρτάομαι.

'Ἀπήρτισμαι, *perfectus et absolutus sum*: perf. ind. pass. cujus part.

'Ἀπηρτισμένος, η, ον, *perfectus, absolutus*. Unde 'Ἀπηρτισμένως, adv. *perfectè, absolutè.* Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Ἀπῇς, *abfueris*, 2. sing. a. 2. sub. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

'Ἀπήσων, οντος, ὁ, Ion. pro 'ἀφήσων, *emissurus*: part. f. 1. ab ἀφίημι.

'Ἀπηύρα, *auferebat*: 3. sing. imperf. act. Sic

'Ἀπηῦρα, per Sync. pro 'ἀπηύρησα, a. 1. ind. act. 'Ἀπηῦρον, aor. 2. ind. act. 'Ἀπηύρων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ab ἀπαυράω. Ex ἀπὸ et αὔρα.

'Ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi ἀποφαίνομαι. Ex ἀπὸ et φαίνω.

'Ἀπῆχα, ας, ε, *abduxi, duxi*: perf. ind. act. verbi ἀπάγω.

'Ἀπηχέω, -ῶ, *dissono, absono*: part. præs. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν. Ab ἀπὸ et ἦχος.

'Ἀπηχήματα, ων, τὰ, *resonantia*: nom. pl. ab 'Ἀπήχημα, ατος, τό. Th. ἦχος.

'Ἀπηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *absonus*; item *odiosus*: ab ἀπὸ et ἦχος.

'Ἀπήχθετο, *invisus erat*: imperf. vel a. 2. m. 'ἀπήχθημαι, perf. pass. ab ἀπάχθομαι, vel quod usitatius, ἀπεχθάνομαι, q. v.

'Ἀπήχθην, ης, η, *abductus fui*: a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

'Ἀπήχθηρα, *odio prosecutus sum*: a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

'Ἀπηχούμενος, η, ον, *resonans*: pro 'ἀπηχεόμενος, part. præs. pass. ab 'ἀπηχέω, -ῶ. Th. ἦχος.

'Ἀπῃωρεῦντ' pro 'ἀπῃωρεῦντο, *suspensi erant*: 3. pl. imperf. m. Dor. pro 'ἀπῃωροῦντο. 'Ἀπῃώρησα, ας, ε, *ex sublimi dependi*: a. 1. act. 'Ἀπῃωρημένος, η, ον, *suspensus*: part. perf. pass. ab ἀπαιωρέομαι, -οῦμαι. Th. ἀπαιωρέω, -ῶ. Ex ἀπὸ et αἰωρέω, -ῶ.

'Ἀπήωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπῃωρημένος.

'Ἀπίασι, *abeunt*: Ion. pro 'ἀπίσι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.*

'Ἀπίδω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω, *video.* Th. εἴδω.

'Ἀπίεμεν, *emittimus*: 1. pl. præs. ind. act. Et part. præs. m. 'ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*: Ion. pro ἀφίεμεν et ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

'Ἀπιέναι, *abire*: præs. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.* Et 'Ἀπιέναι, *emittere.* Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

'Ἀπίενται, Ion. pro ἀφίενται, *emittunt*: 3. plur. præs. ind. pass. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Ἀπίεσθαι, Ion. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

'Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. qu. ab ἀπιέω, *abeo*: pro ἀπίω, vel ἀπέω, unde Lat. *ABEO.* Sic

'Ἀπιῶσι, Ion. pro 'ἀφιῶσι, *emiserint*: 3. pl. sub. verbi ἀφίημι.

'Ἀπίῃς, *abeas*: a. 2. sub. act. ab ἄπειμι, quod ab ἀπὸ et εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

'Ἀπίης γαίης, *longinquæ terræ*: gen. sing. à masc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

'Ἀπίθανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis*: ex α et πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω.

'Ἀπιθεῖν, *inobedientem esse*: inf. act. 'Ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα, ab

'Ἀπιθέω, -ῶ, *non obtempero, morem non gero, imperium detrecto*: ex α et πείθω, eliso ε.

'Ἀπίκαται, Ion. pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*: sic 'Ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν. Illud 3. pl. perf. ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

'Ἀπικέσθαι, pro ἀφικέσθαι, a. 2. inf. v. ἀφικνέομαι, *venio.*

'Ἀπίκῃ, Ion. pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. 'Ἀπικνεῖσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præs. inf.

'Ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*: ex ἀπὸ et ἱκνέομαι.

"Ἀπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non amarus, amaritudinis expers*: ab α et πικρός.

'Ἀπῖκται, pro ἀφῖκται, ab ἀφικνέομαι.

'Ἀπιλλέω, ῶ, pro ἀποκλείω, verbum antiquarum legum: *excludo, arceo.* Th. ἴλλος, *oculus.*

'Ἀπιλλήθην, ης, η, *clausus sum*: a. 1. ind. pass. à præc.

'Ἀπίμελος, ου, et 'Ἀπιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pinguedinis expers*: ex α et πιμελή.

'Ἀπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus à sordibus*: ex α et πίνος.

'Ἀπινύσσω, *desipio*: item *effluo*: à πνῦμι, *sapio.*

'Ἀπίξεται, *perveniet*: Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι, ex ἀπὸ et ἱκνέομαι.

"Ἀπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, incursus*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. v. ἀφικνέομαι.

"Ἀπιον, ες, ε, *abii*: a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.*

"ΑΠΙΟΣ, ου, ἡ, *pyrus*, arbor. "Ἀπιον, ου, τὸ, *pyrum.* Dici volunt ab Apiâ regione, id est, Peloponneso: vel forsan ab ὀπὸς, quia est succulentus fructus.

"Ἀπιος, ία, ιον, *longinquus*: qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

'Ἀπιστάναι, *discedere*: Ion. pro ἀφιστάναι, præs. inf. act. ab ἀφίστημι.

'Ἀπιστέαται, Ion. pro ἀφίστανται, *deficiunt*, 3. plur. præs. pass. Sic 'Ἀπιστέατο, Ion. pro ἀφίσταντο, 3. pl. imperf. ind. pass.

'Ἀπιστέω, -ῶ, f. ήσω, *diffido*: imperf. ἠπίστεον, -ουν. Hinc 'ἀπιστούμενος, præs. part. pass. Ex α et πίστις, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πείθω.

'Ἀπίστημι, Ion. pro ἀφίστημι, *discedere facio.*

'Ἀπιστία, ας, ἡ, *diffidentia.*

"Ἀπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infidus*: in comp. 'ἀπιστότερος· f. g. 'ἀπιστοτέρα. Ex α et πίστος, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πείθω.

Ἀπίςως, adv. *fraudulenter.*
Ἀπίσχω, Poët. p. ἀπίχω.
Ἀπλάκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ· κῆρες ἀπλάκητοι, Œd. Tyr. 472. ubi legi debet ἀναπλάκητοι (tribus prior. syllabis brev.) ut patet ex emendatione in Suidam, voce ἀναμπλάκητος. Ἀναπλάκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quem fugere nequis, qui non errat:* ex α priv. et πλάζω, *errare facio.*
Ἀπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus:* ex α et πλάνη.
Ἄπλαςος, pro ἀπίλαςος, *cui appropinquare tutum non est:* ex α et πίλας, adv. *propè.* Alii vertunt *informis, ineffigiatus, simplex:* ex α et πλαςὴς, ȣ̃, *fictus:* à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πλάσσω vel -άττω, *fingo.*
Ἀπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *latitudine carens:* ex α et πλατὺς, *latus.*
Ἄπλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus, immensus:* ex α et πλάω, pro πελάω, *appropinquo,* vel Dor. pro ἄπλητος.
Ἄπλετος, Poët. pro Ἄπλητος, q. v.
Ἄπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui latus non stipatum est:* ab α et πλευρά.
Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, *vestis simplex,* apud Sophoclem, quæ Homero est ἀπλοῖς· ab ἀπλῆ (pro ἀπλόη) enim fit ἀπληῒς, et epenthesi τȣ̃ γ, ἀπληγίς. Hinc
Ἀπλήγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *simplex, innocens, innocuus.* Th. ἁπλόος.
Ἀπλὴξ, κτος, ὁ ϗ ἡ, *non percussus.* Ἄπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex α priv. et πλήττω, vel πλήσσω.
Ἀπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incxpletus, non completus:* ex α et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.
Ἀπληςεύομαι, f. εύσομαι, *sum avidus, insatiabilis.*
Ἀπληςία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas.* Ἄπληςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexplebilis, insatiabilis, immensus.* Indè adv. Ἀπλήςως, *inexplebiliter, insatiabiliter, immensè.* Ex α et 3. sing. perf. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος.
Ἄπλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immensus; tam vastum hians, ut impleri nequeat:* ab antiquo πλέω, unde πλῆμι, πίμπλημι, *impleo.*
Ἁπλόη, ης, ἡ, *simplicitas, candor:* ab ἁπλόος.
Ἁπλόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *qui promissum vel porrectum habet capillum;* item *qui raro est capillitio:* ex ἁπλόος et θρίξ.
Ἄπλοια, ας, ἡ· vide in Ἄπλοος.
Ἁπλοΐζομαι, f. ίσομαι, *simplicitate utor.* Th. ἁπλόος.
Ἁπλοῒς, ΐδος, ἡ, *vestis simplex:* in acc. pl. ἁπλοΐδας, cui opponitur διπλοῒς. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἁπλόος.
Ἄπλοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non plicatus:* ab α et πέπλοχα, perf. m. verbi πλέκω.
Ἁπλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qu. *Cynicus simplici veste utens:* ab ἁπλόος et κύων.
ἉΠΛΟΌΣ, ȣ̃ς, ὁ· ἁπλόη, ῆ, ἡ· ἁπλόον, ȣ̃ν, τὸ, *simplex:* compar. Ἁπλέςερος· superl. Ἁπλέςατος· Derivatur ab α unitatem significante, et πέλω, *sum,* tanquam ἄπελος, quia unicum est quod simplex est: Eustath. et Etym. vel ab α priv. et πολὺς, quia quod simplex est non est è multis.
Ἄπλοος, ἄπλȣς, ὁ ϗ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis:* ab α et πλόος. Inde Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum.* Th. πλέω.
Ἁπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor:* ab ἁπλόος.
Ἄπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *divitiis carens:* ab α at πλȣ̃τος.
Ἁπλόω, ῶ, *expando, explico, extendo:* f. σω. perf. κα. imperf. ind. act. ἥπλοον, ἥπλȣν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι, ȣ̃μαι, *expandor:* perf. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, *expansus, simplex.* Th. ἁπλόος.
Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immunditics, illotio:* in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, spongiæ quæ elui nequeunt.
Ἄπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *illotus,* propriè de vestimento. Ex α et πλύνω.
Ἁπλῶς, *simpliciter, benignè,* adv. ab ἁπλόος.
Ἄπλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innavigabilis.* Th. πλέω.
Ἀπνεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè spirans:* ab α epitat. et πνέω: vel *non spirans, flatu destitutus:* ab α priv. et th. eod.
Ἀπνευμάτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à vento non perflatus.*
Ἀπνευςία, ας, ἡ, *spiritûs repressio.*
Ἀπνευςιάζω, *spiritum reprimo* et *contineo.* Omnia ab α priv. et perf. ind. pass. verbi πνέω.
Ἄπνευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis.* Inde Ἀπνευςὶ, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, confertim.*
Ἄπνοος, ἄπνȣς, ὁ ϗ ἡ, in acc. sing. ἄπνοον, ἄπνȣν, *flatu seu respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis.* Indè
Ἄπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentia flatûs:* item *sedata tempestas, tranquillitas à ventis.* Ab α priv. et πνόη. Th. πνέω.
ἈΠΌ, præpositio regit gen. *à, ab, post, ante, præ, propter, per;* item *ex, de, absque.* Indè Lat. *Ab,* et per metaplasmum Angl. of. Ab Hebr. אב, ab, i. e. *auctor cujusvis rei.*
Ἄπο, adv. *longè, procul.* Et Ἄπο pro ἄπεςι, *abest,* ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.* Et Ἄπο pro ἄπιθι, *abi, apage,* ab ἄπειμι, *abeo.* Th. εἶμι, *eo.*
Ἀπὸ αὐτȣ̃, *ab illo tempore.*
Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo:* imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπογνύμην, σο, το, *auferebam:* ab ἀπὸ et αἴνυμαι.
Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri:* præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. et Ion. ab ἀπὸ et αἱρέω.
Ἀποαιρέο, *ablatus esto:* Ion. pro ἀφαιρȣ̃, præs. imp. pass. ab eod. th. vel
Ἀποαίρεο, *auferas:* Ion. pro ἀποαίρȣ, quod pro ἀφαίρȣ, præs. imp. verbi ἀφαιρέω, -ῶ.
Ἀποαιρέομαι, -ȣ̃μαι, Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -ȣ̃μαι, q. v.
Ἀποβαδίζω, *abeo, discedo:* ab ἀπὸ et βαδίζω. Th. βαίνω.
Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *scala quâ è navi descenditur:* ab ἀποβαίνω.
Ἀποβαίνω, *descendo, cedo:* fut. ἀποβήσομαι. perf. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ός. a. 2. ἀπέβην, ης, η. et in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. sub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ. inf. ἀποβῆναι. part. ἀποβὰς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ et βαίνω.
Ἀποβάλητε, *abjeceritis:* 2. pl. a. 2. sub. act. Ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, *qui abjicit:* a. 2. part. act. ab
Ἀποβάλλω, *abjicio, amitto:* f. ἀποβαλῶ. perf. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε. a. 2. sub. ἀποβάλω. perf. pass. ἀποβέβλημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεβλήθην, ης, η· cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, έν. perf. m. ἀποβέβολα.
Ἀποβάπτω, f. ψω, *intingo, immergo leniter:* ab ἀπὸ et βάπτω.
Ἀποβὰς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *cessit:* nom. pl. Ἀποβάντες, *descendentes, egressi:* a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

'Ἀπόβασις, εως, ἡ, *descensus*; item *eventus, exitus*: ab ἀποβαίνω.

'Ἀποβατήριος, Jovis cognomen; ab ἀποβαίνω.

'Ἀποβάτης, ου, ὁ, certaminis equestris genus, qu. *descensor*, dictum; qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι. Indè

'Ἀποβατικοὶ τροχοὶ dicebantur.

'Ἀποβέβηκα, ας, ε, *descendi, cessi*: perf. ind. act. cujus part. 'ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, *firmatus*: à verbo ἀποβαίνω.

'Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, *qui abjecit*: in gen. pl. 'ἀποβεβληκότων, part. perf. act. ab ἀποβάλλω.

'Ἀποβῆναι, *descendere*: a. 2. inf.

'Ἀποβήσομαι, ῃ, εται, *descendam*: f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

'Ἀποβήσομαι, *abeo, discedo*: imperf. 'ἀπεβησόμην, formatum a fut. verbi ἀποβαίνω.

'Ἀποβήσσω, et -ττω, *extussio, tussiendo ejicio*: ab ἀπὸ et βήσσω, seu -ττω. Th. βήξ.

'Ἀποβιάζομαι, *vim affero, vi cogo*: item *enitor, ut mulier in partu*: et pass. *vi cogor*: ab ἀπὸ et βιάζομαι. Th. βία.

'Ἀποβιβάζω, et 'ἀποβιβάζομαι, *jubeo* vel *facio aliquem descendere*; item *trajicio*: præs. inf. act. 'ἀποβιβάζειν. pass. 'ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. m. 'ἀπεβιβασάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et βιβάζω. Th. βαίνω.

'Ἀποβιόω, -ῶ, et 'Ἀποβίωμι, *de vitâ discedo, morior*: a. 2. ind. 'ἀπεβίων, ως, ω. præs. inf. 'ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ et βιόω, -ῶ. Th. βίος, *vita*.

'Ἀποβίωσις, εως, ἡ, *obitus, interitus, mors*: ex ἀπὸ et βίωσις, *ipsa vivendi actio*. Inde 'Ἀποβιώσιμος, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, *testamentum*. Th. βίος, *vita*.

'Ἀποβλάπτομαι, f. ψομαι, *lædor, privor, jacturam facio*. Ex ἀπὸ et βλάπτω.

'Ἀποβλάπτω, f. ψω, *lædo, oblædo, privo*.

'Ἀποβλαστάνω, f. στήσω, *germino, egermino*: ex ἀπὸ et βλαστάνω.

'Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, *germen*; item *proles*.

'Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, *germinatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω.

'Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *privatus*: a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

'Ἀποβλέπω, *intueor, respicio, oculos converto ad*: f. ψω. perf. 'ἀποβέβλεφα. a. 1. 'ἀπέβλεψα. a. 1. imp. 'ἀπόβλεψον, άτω, et in 2. pl. 'ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. sub. 'ἀποβλέψωσιν. a. 1. m. 'ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

'Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, *abjectus*: aor. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

'Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, *rejiculum, quod abjicitur* seu *rejicitur*: à 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

'Ἀπόβλητ', per Apoc. pro 'ἀπόβλητα, *abjicienda, rejicienda, respuenda*: nom. n. pl. ab

'Ἀπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus*: 'ἀπόβλητον, ου, τὸ, *abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum*. Indè 'Ἀποβλητικὸς, ἡ, ὸν, *qui abjecit* vel *amisit*, vel *abjiciendus* vel *amittendus est*: ex ἀπὸ et 3. sing. perf. ind. pass. verbi βάλλω.

'Ἀποβλίττω, fut. ίσω, perf. ικα, *exprimendo aufero*, ut è favis mel: ex ἀπὸ et βλίττω.

'Ἀποβλύζω, fut. ύσω, *scaturio, emitto aquas*; item *evomo*: præs. part. act. 'ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ et βλύζω.

'Ἀποβλώσκω, fut. ώσω, *discedo*: ex ἀπὸ et βλώσκω.

'Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, *abjectio, amissio, jactura*: ab ἀποβέβολα, perf. m. verbi ἀποβάλλω.

'Ἀποβόσκομαι, *depasco*: ex ἀπὸ et βόσκω, q. v.

'Ἀποβουκολέω, ῶ, *abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio*; item *ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio*: f. σω. perf. κα. aor. 1. 'ἀπεβουκόλησα, ας, ε. 'Ἀποβουκολέομαι, -οῦμαι, *abducor à grege, à grege aberro*: à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit 'Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, *è grege alieno abductio, impostura, deceptio*. 'Ἀποβουκολίζω, idem quod ἀποβουκολέω. Omnia ex ἀπὸ, βοῦς, et κόλον, *cibus*.

'Ἀποβράζω, 'ἀποβράσσω, et 'ἀποβράττω, *fervendo* seu *æstuando exspuo* sive *eructo, per æstum exspuo*; item *exæstuo, defervesco*.

'Ἀποβράσσομαι, *per æstum exspuor* aut *ejicior*: à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit 'Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, *spuma*; item *furfur tritici*. Ex ἀπὸ et βράζω.

'Ἀποβρέχω, *perfundo, madefacio, intingo*: f. ξω. 'Ἀποβρέχομαι, *perfundo, madefio*: à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit 'ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, *dilutum*; item *aqua quâ quid perfusum* vel *prolutum est*. Ex ἀπὸ et βρέχω.

'Ἀποβρίζω, *crapulam edormio, dormio*: fut. ίσω et ίξω. a. 1. ind. act. 'ἀπέβριξα, ας, ε· cujus part. 'ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. 'ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ et βρίζω.

'Ἀποβρίθω, *degravo*, vel neut. *præ pondere devergo*: ex ἀπὸ et βρίθω.

'Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, *perfusio, madefactio*: ab ἀπὸ et βρέχω.

'Ἀποβροχθίζω, f. ίσω, *sorbeo, glutio, voro*: ex ἀπὸ et βροχθίζω. Th. βρόγχος, *guttur*.

'Ἀποβροχίζω, f. ίσω, *illaqueo, laqueis implico*: ex ἀπὸ et βρόχος, *laqueus*.

'Ἀποβρύχω, f. ξω, *demordeo, abedo*: ex ἀπὸ et βρύχω.

'Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *exesus*: a. 1. part. pass. ab

'Ἀποβρώσκω, *abedo, comedendo consumo*: f. σω. perf. βέβρωκα. perf. pass. βέβρωμαι. a. 1. ind. pass. 'ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ et βρώσκω.

'Ἀποβύω, *obturo, obstruo*: f. σω. Ex ἀπὸ et βύω.

'Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus, ab aris alienus*: ex ἀπὸ et βωμός.

'Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à terrâ remotus*: ut et 'ἀπόγειος. ab ἀπὸ et γαῖα.

'Ἀπογαιόω, ῶ, f. ώσω, *in terram verto*. Ex ἀπὸ et γαῖα.

'Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, *ablacto, à lacte depello*: 'Ἀπογαλακτίζομαι, *ablactor, à lacte depellor*: à cujus perf. ind. pass. fit 'Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, *ablactatio*: ex ἀπὸ et γαλακτίζω. Th. γάλα.

'Ἀπογεία, ας, ἡ, *ventus qui è terrâ exortus in mare fertur*: cui contrarius est qui dicitur τροπαία. 'Ἀπόγεια, τὰ, *retinacula navium, funes quibus navis alligatur in litore*: unde 'Ἀπόγεια λύειν, *oram solvere*.

'Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox mathematica, quâ denotatur *summa planetæ altitudo*: opponitur τῷ ἐπίγειον, quod vide.

'Ἀπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à terrâ remotus*, ut et 'ἀπόγαιος. Omnia ex ἀπὸ et γαῖα.

'Ἀπογεισόω, -ῶ, f. ώσω, *imbrico, imbricatim (vel suggrundiorum modo) facio* vel *tego*: ex ἀπὸ et γεισόω, -ῶ. Th. γεῖσον.

'Ἀπογεμίζω, id. q. γεμίζω. Ex ἀπὸ et γέμω.

'Ἀπογέμω, *depleo, demo ei quod plenum est*.

'Ἀπογεννάω, -ῶ, *genero, produco*: ex ἀπὸ et γεννάω, -ῶ. Th. γίνομαι.

'Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, *degusto*: ex ἀπὸ et γεύομαι.

'Ἀπογεφυρόω, -ῶ, fut. ώσω, *ponte*

jungo, pontem impono: ex ἀπὸ et γιφυρόω, -ῶ. Th. γίφυρα.

'Ἀπογηράσκω, *consenesco,* f. 'ἀπογηρά'σω. perf. 'ἀπογιγήρᾶκα. a. 1. ind. act. 'ἀπιγήρᾶσα. a. 1. sub 'ἀπογηρά'σω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ et γηράσκω. Th. γῆρας.

'Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, *consenescens:* in acc. pl. 'ἀπογηράσκοντας. præs. part. ab ἀπογηράσκω.

'Ἀπογίγνομαι, et 'ἀπογί'νομαι, *absum, decedo;* item *morior:* f. 'ἀπογενήσομαι. perf. 'ἀπογεγένημαι. a. 1. pass. 'ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. 'ἀπεγενόμην. a. 2. part. 'ἀπογενόμενος, η, ον, *mortuus.* Ex ἀπὸ et γίνομαι, *sum.*

'Ἀπογῑνώσκω, *rejicio, non agnosco, abnuo, improbo;* item *absolvo, renuntio, despero:* f. 'ἀπογνώσομαι. perf. 'ἀπέγνωκα. plusq. perf. 'ἀπεγνώκειν. a. 2. 'ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνέω, -ῶ, et in 3. pl. 'ἀπέγνωσαν. aor. 2. act. imperat. 'ἀπόγνωθι. a. 2. sub. 'ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. 'ἀπογνῶναι. aor. 2. part. act. 'ἀπογνοὺς, οῦσα, όν. perf. pass. 'ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. 'ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. 'ἀπογνωσθήσομαι. perf. part. pass. 'ἀπεγνωσμένος, η, ον, *rejectus:* ex ἀπὸ et γινώσκω.

'Ἀπογλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo.* 'Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, et 'Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo:* à perf. ind. pass. Th. γλαυκός.

'Ἀπόγλουτοι, οἱ, *qui exilibus sunt clunibus, depyges.* Th. γλουτός.

'Ἀπογλῠκαίνω, f. ανῶ, *dulce reddo:* ex ἀπὸ et γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

'Ἀπόγνοια, ας, ἡ, *desperatio:* à perf. m. verbi ἀπογινώσκω.

'Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, *rejecerim:* a. 2. sub. act. 'Ἀπογνοὺς, οῦσα, όν, *qui rejecit:* aor. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμι.

'Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit,* ὁ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ. à 1. sing. perf. pass. verbi ἀπογινώσκω.

'Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *desperatio:* ab ἀπογινώσκω.

'Ἀπογνώστης, ου, ὁ, *desperator:* ab eod.

'Ἀπογονά', Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *posteritas.* 'Ἀπόγονα, τὰ, *fæcunda, orta, oriunda,* nom. pl. ab 'Ἀπόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ortus, oriundus,* et subst. *nepos, posterus.* Ex ἀπὸ et γέγονα, perf. m. verbi γείνομαι.

'Ἀπογρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.* Ex ἀπογράφω.

'Ἀπόγρᾰφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ descriptum, exscriptum, descriptio:* ex eod.

'Ἀπόγρᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus.* Ex

'Ἀπογρά'φω, *in tabulas refero, describo:* imperf. 'ἀπέγρᾰφον. f. ψω. perf. 'ἀπογέγρᾰφα. a. 1. 'ἀπέγραψα. a. 1. sub. 'ἀπογράψω, ῃς, ῃ. 'Ἀπογρά'φομαι, *describor;* item *nomen profiteor.* perf. pass. 'ἀπογέγραμμαι, *conscriptus fui.* a. 1. 'ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. 'ἀπεγραψά'μην, ω, ατο. a. 1. inf. m. 'ἀπογράψασθαι.

'Ἀπογυιόω, -ῶ, *enervo, membra debilito, deartuo, delumbo.* f. ώσω. perf. 'ἀπογεγυίωκα. a. 1. subj. 'ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ et γυιόω, -ῶ, q. v.

'Ἀπογῠμνάζομαι, *exerceor, me exerceo:* ab ἀπὸ et γυμνάζομαι. Th. γυμνός.

'Ἀπογῠμνόω, -ῶ, *nudo, denudo:* f. σω. aor. 1. part. pass. 'ἀπογῠμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, *denudatus.* Ab ἀπὸ et γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνός.

'Ἀπογῠ́μνωσις, εως, ἡ, *denudatio:* à 2. sing. perf. pass. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ.

'Ἀπογῠναίκωσις, εως, ἡ, *effœminatio.* Th. γυνή.

'Ἀπογωνιόομαι, -οῦμαι, *in angulum me colligo:* inf. præs. 'ἀπογωνιοῦσθαι· ex ἀπὸ et γωνιόομαι, -οῦμαι. Th. γωνία.

'Ἄποδα, τὸν vel τὴν, *pedibus carentem,* acc. sing. ab ἄπους. Th. πούς. Est et ἄποδα nom. neutr. plur.

'Ἀποδάζομαι, *divido, distribuo, partior, impertior:* f. 1. med. δά'σομαι, et Poët. δάσσομαι. f. 1. inf. 'ἀποδάσσασθαι, et 'ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse.* Th. δαίω, *divido.*

'Ἀποδαίω, *comburo:* ex ἀπὸ et δαίω, *uro.*

'Ἀποδά'κνω, fut. δήξω, *demordeo, præmordeo:* ex ἀπὸ et δάκνω.

'Ἀποδά'κρῦον, Ion. idem quod δάκρυον, *lacrymabatur:* imperf. ind. ab

'Ἀποδακρύ'ω, *lacrymis prodo, illacrymo:* fut. ύ'σω. perf. κα. a. 1. 'ἀπεδά'κρῦσα, ας, ε. Hinc 'ἀποδακρῠτικὰ, τὰ, *medicamenta lacrymas moventia.* Ex ἀπὸ et δακρύω. Th. δάκρυ.

'Ἀποδᾱμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, *peregrè proficisci:* sic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, *peregrè agens:* vide in ἀποδημέω, -ῶ.

'Ἀποδάρθειν, idem quod δαρθεῖν.

'Ἀποδάσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui tributum pendit, cujus fit aut fieri debet divisio, aut jam facta est.* Item *quod pro parte* (seu *portione*) *alicui cedit.*

'Ἀποδασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio, partitio, pars, portio:* à 1. sing. perf. ind. verbi ἀποδάζομαι.

'Ἀποδάσσασθαι, et 'Ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse;* Poët. pro ἀποδάσασθαι, vel -σεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀποδάζομαι.

'Ἀποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo;* item *contundo:* ex ἀπὸ et δαυλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, *uro.*

'Ἀποδέδεγμαι, *exceptus sum:* perf. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

'Ἀποδέδειγμαι, *demonstratus, approbatus sum:* perf. pass. part. 'ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonstratus, approbatus:* ab ἀποδείκνυμι.

'Ἀποδεδειλῐᾱκότως, *timidè, meticulosè, eorum more qui conciderunt animo.* adv. ab

'Ἀποδεδειλῐᾱκὼς, υῖα, ὸς, *timidus:* part. perf. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

'Ἀποδέδεκται, *æstimatur, censetur:* 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

'Ἀποδέδομαι, *redditus sum:* perf. pass. Ex 'ἀποδέδωκα, *reddidi,* perf. act. verbi ἀποδίδωμι.

'Ἀποδέδρᾱκα, ας, ε, *aufugi:* et in 3. pl. 'ἀποδεδρά'κᾱσι, perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *facio.*

'Ἀποδεὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *inferior, vacuus, cui aliquid deest:* ex ἀποδέω, *absum.* Th. δέω.

'Ἀποδεῖ, *deest, deficit, abest:* 3. sing. præs. ab eod.

'Ἀποδειδίττω, -ίσσω, et 'Ἀποδειδίττομαι, -ίσσομαι, *deterreo:* imperf. med. Ion. 'ἀποδειδισσόμην, -ου, ετο. Ab ἀπὸ et δειδίττω. Th. δείδω.

'Ἀποδείκνῡμι, fut. ξω. perf. χα. *ostendo, ostento, demonstro, probo:* præs. part. act. 'ἀποδεικνῦ's, ῦσα, ῦν, *præ se ferens.* præs. inf. pass. 'ἀποδείκνυσθαι. a. 1. act. 'ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. 'ἀποδεῖξαι, Ion. 'ἀποδέξαι. perf. ind. pass. 'ἀποδέδειγμαι, cujus part. 'ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus.* Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) *ostendo.*

'Ἀποδεικτῐκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *demonstrativus.*

'Ἀποδεικτῐκῶς, *demonstrativè.*

'Ἀποδεικτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *demonstra-*

bilis, probabilis. Omnia à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

'Ἀποδειλῐ'ᾱσῐς, εως, ἡ, *ignavia:* ab

'Ἀποδειλῐᾰ'ω, -ῶ, *præ timore refugio, reformido:* f. ᾱ'σω. perf. 'ἀποδεδειλῐ'ᾱκᾰ. cujus part. 'ἀποδεδειλῐᾱκὼς, υῖᾰ, ὸς: unde adv. 'ἀποδεδειλῐᾱκότως, *timidè.* Ex ἀπὸ et δειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

'Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. 'ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab ἀποδείκνυμι.

'Ἀπόδειξῐς, εως, ἡ, Ion. 'ἀπόδεξῐς, *demonstratio, declaratio, probatio;* item *specimen:* à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

'Ἀπόδειπνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui cœnam finivit, qui cœnatus est:* qu. ὁ ὢν ἀπὸ τε δείπνε· vel *incœnatus:* ab ἀπὸ pro α priv. et δεῖπνον.

'Ἀποδείρειν, Ion. pro 'ἀποδέρειν, *excoriare,* præs. inf. verbi ἀποδέρω.

'Ἀποδειροτομέω, -ῶ, *obtrunco, cervicem abscindo, decollo;* item *abscindo à cervice:* f. ήσω. perf. κᾰ. a. 1. 'ἀπεδειροτόμησᾰ, ᾱς, ε. f. 1. inf. 'ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, et τέτομα, perf. med. verbi τέμνω.

'Ἀποδειχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *demonstratus, approbatus,* aor. 1. part. pass. 'Ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

'Ἀποδεκᾰτόω, -ῶ, *decimo, decimas accipio:* item *decimas do.* f. ώσω. perf. 'ἀποδεδεκᾰ'τωκᾰ. Ex ἀπὸ et δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα.

'Ἀποδεκᾰ'τωσῐς, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio:* à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

'Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro 'ἀποδέχεσθαι, *recipere,* præs. inf. med. verbi ἀποδέχομαι.

'Ἀποδεκτέος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recipiendus, admittendus.* 'Ἀποδέκτης, ε, ὁ, vel 'ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *receptor:* in nom. pl. 'Ἀποδέκται et 'Ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum et vectigalium.* 'Ἀποδεκτὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *dignus qui admittatur et recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus.* Omnia à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

'Ἀποδενδρόομαι, -εμαι, *arboresco:* inf. præs. med. vel pass. 'ἀποδενδρεσθαι. aor. 1. ind. pass. 'ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. 'ἀποδενδρωθεὶς, εῖσᾰ, ὲν. Ab ἀπὸ et δενδρόομαι, εμαι. Th. δένδρον.

'Ἀποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere, demonstrare,* aor. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic 'ἀποδεξᾰ'μενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. et sic in aliis.

'Ἀπόδεξῐς, εως, ἡ, *demonstratio:* Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

'Ἀποδέομαι, -εμαι, *religor, illigor, præligor:* præs. pass. v. ἀποδέω. Th. δέω, *ligo.*

'Ἀπόδερμᾰ, ᾰτος, τὸ, *cutis detracta, spolium:* à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέρω.

'Ἀποδερμᾰτόω, ῶ, f. ώσω, *excorio:* à præc.

'Ἀποδέρω, (Ion. ἀποδείρω,) f. ρῶ, *excorio.*

'Ἀπόδεσῐς, εως, ἡ, *religatio:* à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo.*

'Ἀπόδεσμος, ε, ὁ, *fasciculus, linteum;* item *fascia circa caput mulierum,* vel *eorum mammas continens:* inde 'Ἀποδεσμέω, 'Ἀποδεσμόω, -ῶ, et 'Ἀποδεσμεύω, *colligo, religo.* Ex ἀπὸ et δεσμὸς, quod à 1. sing. perf. ind. pass. verbi δέω.

'Ἀποδεχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *exceptus:* a. 1. part. pass. ab

'Ἀποδέχομαι, *excipio, recipio, admitto;* item *probo:* f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ind. pass. 'ἀπεδέχθην, ης, η, et in 3. plur. 'ἀπεδέχθησᾰν. a. 1. m. 'ἀπεδεξᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. 'ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ et δέχομαι.

'Ἀποδεχόμενος, η, ον, *acceptus:* præs. part. pass. 'Ἀποδέχε, *accipe,* præs. imp. pass. ab eod.

'Ἀποδέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, *religo, alligo, præligo:* in pass. 'Ἀποδέομαι, -εμαι. Ab ἀπὸ et δέω, *ligo.*

'Ἀποδέω, -ῶ, *absum, inferior sum:* ex ἀπὸ et δέω.

'Ἀποδηλόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *manifestum reddo, declaro:* ab ἀπὸ et δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος.

'Ἀποδημέω, -ῶ, *absum domo seu patriâ, peregrinor, peregrè proficiscor:* f. ήσω. perf. 'ἀποδεδήμηκᾰ, ᾱς, ε. a. 1. 'ἀπεδήμησᾰ, ᾱς, ε. a. 1. part. act. 'ἀποδημήσᾱς, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ et δῆμος.

'Ἀποδημῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *peregrinantis absentia, peregrinatio.* 'Ἀποδημητὴς, ε, ὁ, *peregrinator.* 'Ἀποδημητῐκὸς, ἡ, ὸν, *peregrinari solitus.* 'Ἀπόδημος, ε, ὁ ϗ ἡ, *peregrè agens, absens à domo* vel *patriâ.* Omnia ex ἀπὸ et δῆμος.

'Ἀποδῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *pedum defectus:* ab ἄπες, q. v.

'Ἀποδιαιτᾰ'ω, -ῶ, *arbitramento absolvere:* a. 1. 'ἀπεδιῄτησᾰ, ᾱς, ε. Ex ἀπὸ et διαιτάω, -ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium.*

'Ἀποδῐαςέλλω, *dispesco, arceo, intersepio, divido:* ex ἀπὸ, διὰ, et ςέλλω.

'Ἀποδῐᾰτρῐ'βω, f. ψω, *immoror, tempus consumo:* ex ἀπὸ, διὰ, et τρίβω.

'Ἀποδῐδάσκω, *dedoceo:* ex ἀπὸ et διδάσκω.

'Ἀποδῐδόειν, -εν, *reddere:* præs. inf. pro 'ἀποδῐδόναι, ab ἀποδίδωμι.

'Ἀποδῐ'δομαι, *reddor, retribuor, referor:* pass. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

'Ἀποδῐδράσκω, fut. δρᾱ'σω, *aufugio:* vide in 'ἀπέδρᾱ. Th. διδράσκω.

'Ἀποδῐ'δωμῐ, *reddo, retribuo, persolvo, do:* item *interpretor:* præs. imperat. 'ἀπόδίδοθῐ, ότω. præs. infin. 'ἀποδῐδόναι. præs. part. 'ἀποδῐδὲς, εσᾰ, ὸν. f. 'ἀποδώσω, εις, ει. perf. 'ἀποδέδωκᾰ, ᾱς, ε. a. 1. 'ἀπέδωκᾰ, ᾱς, ε. a. 2. 'ἀπέδων, ως, ω. aor. 2. imperat. 'ἀπόδος, 'ἀποδότω, *solve;* 2. pl. 'ἀπόδοτε. præs. opt. 'ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. 'ἀποδοίην, ης, η, (Att. 'ἀποδῴην,) et in plur. per Sync. 'ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præs. subj. 'ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. subj. 'ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præs. infin. 'ἀποδῐδόναι, et 'ἀποδῐδόειν, -εν. aor. 2. infin. 'ἀποδεναι, et Att. Dor. et Æol. 'ἀποδόμεναι. præs. part. 'ἀποδῐδὲς, εσᾰ, όν. aor. 2. part. 'ἀποδὲς, εσᾰ, όν. Præs. pass. 'Ἀποδῐ'δομαι, *reddor, retribuor:* imperf. 'ἀπεδῐδόμην, σο, το. perf. pass. 'ἀποδέδομαι. plusq. perf. 'ἀπεδεδόμην. a. 1. 'ἀπεδόθην. f. 1. 'ἀποδοθήσομαι. paulo post fut. 'ἀποδεδόσομαι. præs. imp. med. 'ἀποδῐ'δοσο, σθω. præs. opt. 'ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 1. 'ἀποδοθείην, ης, η. præt. opt. pass. 'ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο. præs. sub. 'ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. sub. 'ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præs. infin. pass. vel med. 'ἀποδῐ'δοσθαι. aor. 1. infin. pass. 'ἀποδοθῆναι. præs. part. 'ἀποδῐδόμενος, η, ον. a. 1. m. 'ἀπεδωκᾰ'μην. a. 2. m. 'ἀπεδόμην, οσο, οτο, *vendidi.* a. 2. imperat. m. 'ἀπόδοσο, σθω. aor. 2. opt. m. 'ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 2. sub. m. 'ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. 'ἀποδόσθαι. a. 2. part.

m. 'ἀποδόμινος, η, ον. Th. δίδωμι, do.
'Ἀποδΐϛημῐ, et 'Ἀποδῐϊϛῶ, dirimo, distinguo; intervallo sejungo: ex ἀπὸ, διὰ, et ἵϛημι.
'Ἀποδῐκάζω, fut. ἄσω, absolvo: opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ et δικάζω. Th. δίκη.
'Ἀποδῐκέω, -ῶ, fut. ήσω, causam meam defendo: ex ἀπὸ et δίκη.
'Ἀποδῐνέω, -ῶ, f. ήσω, devolvo: ex ἀπὸ et δινέω, -ῶ. Th. δίνη.
'Ἀποδῐ'ομαι, idem quod 'Ἀποδίω, q. v.
'Ἀποδῐοπομπέω, -ῶ, et 'Ἀποδῐοπομπέομαι, -ῦμαι, ablego, procul amando, depello, expio: præs. inf. pass. 'ἀποδῐοπομπεῖσθαι h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῦ ἀποτροπαίυ Διός. Ex ἀπὸ et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς et πομπὴ, à πέμπω.
'Ἀποδῐορίζω, segrego, suis limitibus finitum separo: fut. ῐ'σω. perf. 'ἀποδῐώρῐκᾰ. Ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρος, terminus.
'Ἀποδισκεύω, discum dejicio; in disci morem dejicio: ex ἀπὸ et δίσκος.
'Ἀποδιφθογγόω, -ῶ, f. ώσω, in diphthongum conflo: inde 'Ἀποδιφθόγγωσῐς, εως, ἡ, in diphthongum conflatio: ex ἀπὸ et δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.
'Ἀποδῐ'ω, expello: à δίω, pro διώκω.
'Ἀποδιώκω, f. ώξω, alicundè expello: inde 'Ἀποδῐ'ωξῐς, εως, ἡ, expulsio: ab ἀπὸ et διώκω.
'Ἀποδοθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. 'Ἀποδοθῆναι, aor. 1. inf. pass. 'Ἀποδοθήσομαι, fut. 1. pass. verbi ἀποδίδωμι.
'Ἀποδοκεῖν, displicere. 'Ἀποδοκεῖν, res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω.
'Ἀποδοκῐμάζω, vel 'Ἀποδοκῐμα'ω, -ῶ, improbo, non approbo, rejicio: f. ά'σω. perf. 'ἀποδεδοκῐ'μακᾰ. a. 1. 'ἀπεδοκῐ'μᾰσᾰ. 'Ἀποδοκῐμάζομαι, improbor, rejicior: perf. pass. 'ἀποδεδοκῐ'μασμαι. aor. 1. pass. 'ἀπεδοκῐμάσθην. a. 1. inf. pass. 'ἀποδοκῐμασθῆναι. A 2. sing. perf. ind. fit 'Ἀποδοκῐμᾰσῐ'ᾰ, ας, ἡ, improbatio, rejectio. 'Ἀποδόκῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè probus, non probandus, adulterinus. Omnia ex ἀπὸ et δόκιμος. Th. δοκέω.
'Ἀποδοκῐμαςέος, ᾰ, ον, improbandus: verbale ab ἀποδοκιμάζω.
'Ἀποδόμεναι, reddere: a. 2. inf. act. Æol. pro 'ἀποδῦναι. 'Ἀποδόμενος, η, ον, aor. 2. part. m.

'Ἀποδῦναι, aor. 2. inf. 'Ἀπόδος, 'ἀποδότω, in 2. pl. 'ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. 'Ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.
'Ἀποδόντωσῐς, εως, ἡ, sordium circa dentes purgatio: ex ἀπὸ et ὀδύς.
'Ἀπόδος, ἀποδότω, reddito: a. 2. imperat. act. et in 2. plur. 'ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.
"Ἀποδος, ȣ, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, abitus, discessus, digressus, reditus. Th. ὁδὸς, via.
"Ἀποδος, τῦ, pedibus carentis, gen. sing. ab ἄπȣς. Th. πȣ̃ς.
'Ἀποδόσῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reddi (aut restitui) debet: ab ἀποδίδωμι.
'Ἀπόδοσῐς, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio. à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.
'Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor. 'Ἀποδοτῐκὸς, ὴ, ὸν, retributorius. Ab eod. th.
'Ἀπόδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex servo genitus: ex ἀπὸ et δȣ̃λος.
'Ἀποδȣ̃ναι, reddidisse: a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.
'Ἀποδοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum, receptorium.
'Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι.
'Ἀποδοχμόω, -ῶ, obliquo, incurvo: f. ώσω. aor. 1. part. act. 'ἀποδοχμώσᾱς, ὁ, inflectens, incurvans. a. 1. inf. 'ἀποδοχμῶσαι, inflexisse, incurvâsse: ex ἀπὸ et δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμός.
'Ἀπόδραγμᾰ, ᾰτος, τὸ, quod manu alicundè carpitur: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω.
'Ἀποδρᾰθεῖν, per metaplasmum pro 'ἀποδαρθεῖν, dormiisse: a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.
'Ἀποδρᾱθῐ, aufuge, aor. 2. imp. act. 'Ἀποδραίην, ης, η, aufugerim, a. 2. opt. 'Ἀποδρᾱ'ς, ᾶσᾰ, ᾰ'ν, qui vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel part. aor. 1. ab 'ἀπέδρᾱ, per Sync. pro 'ἀπέδρᾱσᾰ· ab ἀποδράω.
'Ἀποδρᾱ'σειᾰ, ας, ε, aufugerim, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.
'Ἀπόδρᾱσῐς, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδράω. 'Ἀπόδρασις ϛρατείας, desertio aciei, detrectatio militiæ.
'Ἀποδράσσω, vel -ττω, et 'Ἀποδράσσομαι vel -ττομαι, decerpo: ab ἀπὸ et δράσσω, vel -ττω.
'Ἀποδρα'ω, ῶ, fugio, effugio, aufugio: fut. 'ἀποδρᾱ'σω. perf. 'ἀποδέδρᾱκᾰ. a. 1. 'ἀπέδρᾱσᾰ, et per Sync. 'ἀπέδρᾱ, unde part. 'ἀποδρᾱ's, ᾶσᾰ, ᾰ'ν, qu. ab ἀποδρῆμι. a. 1. opt. Æol. ἀποδρᾱ'σειᾰ, ας, ε. aor. 2. ind. 'ἀπέδρην et opt. 'ἀποδραίην. a. 2. imp. 'ἀπόδρᾱθῐ. a. 2. inf. 'ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ et δράω.
'Ἀπόδρεπε, decerpe: præs. imp. act. ab
'Ἀποδρέπω, decerpo: fut. ψω. perf. φᾰ. præs. pass. 'Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ et δρέπω.
'Ἀπόδρεψῐς, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.
'Ἀποδρῆναι, Ion. pro 'ἀποδρᾶναι, aufugisse: aor. 2. inf. verbi ἀποδράω, fugio.
'Ἀπόδρησῐς, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. v.
'Ἀπόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recurrit, cursu revertens; item cursu inferior: à perf. m. verbi ἀποτρέχω.
'Ἀποδρύπτω, dilacero, dilanio, discerpo, excorio: f. ψω. inf. act. 'ἀποδρύπτειν· ex ἀπὸ et δρύπτω.
'Ἀποδρῠ'φω, id. q. ἀποδρύπτω. inf. act. 'ἀποδρῠ'φειν. præs. opt. 'ἀποδρῠ'φοιμῐ, εις, ει. a. 1. subj. 'ἀποδρύψω: in 3. pl. 'ἀποδρύψωσῐ. a. 1. ind. pass. 'ἀπεδρύφθην, ης, η. Ab eod. th.
'Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, quod vide.
'Ἀποδρῴην, præs. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, aufugerem. Ab eod. th.
'Ἀποδῠ'ρομαι, f. οδῠρȣ̃μαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπὸ et ὀδύρομαι.
'Ἀποδῦ's, ῦσᾰ, ῦ'ν, exutus, part. præs. 'Ἀποδῦσαι, exuere, spoliare, a. 1. inf. act. 'Ἀποδῠσά'μενος, η, ον, resolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.
'Ἀπόδῠσῐς, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδύω.
'Ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω, stomachor, ægrè fero, impatientèr agitor; item renitor, resisto, difficultèr cedo: ex ἀπὸ, δὺς, et πέτω. Th. πίπτω.
'Ἀποδυσπέτησῐς, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω.
'Ἀποδῠτήρῐον, ȣ, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur: ab ἀποδύομαι.
'Ἀποδῠ'ω, vel 'Ἀπόδῡμῐ, exuo:

fut. ύσω. perf. κα. præs. pass. Ἀποδύομαι. imperf. ἀπεδεδύμην, et in 3. pl. ἀπεδεδύντο. Ex ἀπὸ et δύω.

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, *reddidero:* a. 2. sub. act. et Ἀποδώσω, εις, ει, *reddam, retribuam;* in 1. pl. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. et

Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, *reddidero, retribuero:* a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἄποδων, των, *pedibus carentium:* gen. plur. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀπόειπ' pro ἀπόειπε, a. 2. imp. act. Ἀποειπεῖν, *refutare*, a. 2. inf. act. Sic Ἀποεῖπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον. Ἀποείπῃ, a. 2. subj. act. ab ἀπὸ et εἴπω.

Ἀποεργάθω, Poet. p. seq.

Ἀποέργω, Poët. pro ἀπείργω, ab ἀπείργω, *arceo, dirimo.* Th. εἴργω.

Ἀπόερσα, ας, ε, *corrupi:* a. 1. Æol. sine augmento ab ἀποέῤῥω. fut. 1. Æol. ἔρσω. Hinc ἀποέρσει pro ἀπέρσει, 3. s. f. 1. Æol.

Ἀποζώννυμι, vel Ἀποζωννύω, f. ζώσω, *discingo, zonam aufero.* Th. ζώννυμι.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass. à præced.

Ἀποθάλλω, *defloresco:* fut. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. 1. ind. ἀπέθηλα, ας, ε. perf. ind. act. ἀποτέθαλκα. perf. pass. ἀποτέθαλμαι. Ex ἀπὸ et θάλλω.

Ἀποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. sing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.

Ἀποθανεῖν, aor. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἀποθανόντος, et in f. g. ἀποθανούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior.*

Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua*, aor. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, *audeo, confido.*

Ἀποθαυμάζω, f. άσω, *demiror, suspicio.*

Ἀποθέμενος, η, ον, *depositus:* a. 2. part. m. ab ἀποτίθημι.

Ἄποθεν, adv. *longè, procul.* Th. ἀπό.

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, *facio deum, in divos refero:* ex ἀπὸ et θεός.

Ἀποθερίζω, f. ίσω, *demeto, spicas decutio, abscindo, succido.*

Ἀποθέσθαι, *deponere, rejicere*, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, *depositio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur:* ex α et ποθεστὸς, quod à ποθέω, -ῶ. Th. πόθος.

Ἀπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπόθεστος.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, *cursu discessurus:* f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, *curro:* f. 1. m. θεύσομαι· ex ἀπὸ et θέω.

Ἀποθεώρησις, εως, ἡ, *prospectus.*

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, *relatio inter deos seu divos, consecratio.*

Ἀποθήκη, ης, ἡ, *repositorium, conditorium, horreum, granarium:* nom. pl. ἀποθῆκαι, αἱ· ab ἀποτίθημι, in aor. 1. act. ἀπέθηκα, *deposui;* quòd in horreo deponantur fruges.

Ἀποθηρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, vel efferus animus, feritas, immanitas.*

Ἀποθησαυρίζω, *recondo, congero* pro thesauro: fut. ίσω. perf. ἀποτεθησαύρικα. à θησαυρίζω.

Ἀποθησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, *coacervatio pecuniarum aut alius rei, asservatio thesauri instar.*

Ἀποθήσομαι, *seponam*, f. 1. m. ex ἀποτίθημι.

Ἀποθλίβω, *exprimo, elido, affligo vehementer, excludo, abigo:* f. ψω. perf. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ et θλίβω.

Ἀποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs. Ἀποθνήσκοντα, τος, acc. sing. part. præs. ab

Ἀποθνήσκω, *morior:* f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. perf. ind. act. ἀποτέθνηκα. aor. 2. ἀπέθανον. a. 2. sub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, οῦσα, όν. Th. θνήσκω.

Ἀποθορεῖν, *desilire.* Th. θόρω.

Ἀποθοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθέω, *curro.*

Ἀποθρώσκωσιν, *desiliant:* 3. pl. præs. sub. ab

Ἀποθρώσκω, *desilio, resilio, exsilio:* ex ἀπὸ et θρώσκω.

Ἀπόθυμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ingratus animo, invisus:* ab ἀπὸ et θυμὸς, οῦ, ὁ, *mens*, qu. diversum à mente.

Ἀποθείομαι, conj. aor. 2. med. pro ἀποθῶμαι verbi ἀποτίθημι.

Ἀποθωϋμάσας, pro ἀποθαυμάσας, ab ἀποθαυμάζω.

Ἀποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine arte factus, infectus:* ex α priv. et ποιέω.

Ἀποικέω, -ῶ, *aliundè habitatum venio, migro in coloniam:* f. ήσω. Th. οἶκος.

Ἀποικία, ας, ἡ, *colonia.* Ab cod. th.

Ἀποικίζω, fut. ίσω, *in coloniam deduco;* pass. Ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor.* perf. pass. ἀπῴκισμαι. à cujus 1. pers. sing. fit

Ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ, *coloniæ deductio.* part. perf. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus.* aor. 1. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η. cujus part. ἀποικισθεὶς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ et οἶκος.

Ἄποικις, ιδος, ἡ, et Ἄποικος, ου, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam missus:* ex ἀπὸ et οἶκος, *domus.*

Ἀποικίσαι, *colonos aliquò mittere*, a. 1. inf. act. v. ἀποικίζω.

Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, *obstruo, destruo:* ex ἀπὸ et οἰκοδομέω.

Ἀποιμώζω, fut. ώξω, *defleo:* ex ἀπὸ et οἰμώζω.

Ἄποινα, ων, τὰ, *pretia loco pœnæ debita:* ex α et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna.* Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, *munera* quæ dantur ἕνεκα φόνου.

Ἀποινᾷν, *redimere:* præs. inf. ab

Ἀποινάω, -ῶ, f. ήσω, et ἀποινόω, fut. ώσω, *redimo, debitæ pœnæ eximo:* ab ἄποινα.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. *auferent:* ab ἀποφέρω. f. ἀποίσω. aor. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam:* fut. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀποίχομαι, *transeo, prætereo, abeo:* fut. οἰχήσομαι. perf. ἀπῴχημαι. Ἀποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ et οἴχομαι, *abeo.*

Ἀποκαθαίρω, *expurgo:* ex ἀπὸ et καθαίρω.

Ἀποκαθαρίζω, f. ίσω, *expurgo.*

Ἀποκάθαρσις, *expurgatio:* ab ἀποκαθαίρω.

Ἀποκάθημαι, *deses sum, desideo, languidus sum, seorsum sedeo:* ex ἀπὸ et κάθημαι.

Ἀποκαθημένη, ης, ἡ, *mulier menstruata.*

Ἀποκαθιστᾷ, *restituit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.

Ἀποκαθίστημι, *restituo:* f. ἀποκαταστήσω. perf. ἀποκατέστηκα. a. 1. ἀποκατέστησα. aor. 1. pass. ἀποκατεστάθην, *restitutus fui.* aor. 1. sub. ἀποκατασταθῶ, *restituar.* Ex ἀπὸ et καθίστημι, quod ex κατὰ et ἵστημι.

Ἀποκαίνυμαι, *vinco, supero:* ab ἀπὸ et καίνυμαι.

Ἀποκαίω, f. αύσω, *aduro, exuro:* ex ἀπὸ et καίω.

Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, *præ mali magnitudine deficio, succumbo malo.*

Ἀποκαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, *revoco, advoco.*

Ἀποκαλύπτω, *detego, revelo:* f.

ψω. perf. 'ἀποκεκάλυφα. a. 1. 'ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. 'ἀποκαλύψαι. perf. pass. 'ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. pass. 'ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. 'ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero.* a. 1. inf. pass. 'ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. pass. 'ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ et καλύπτω.

'Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio, patefactio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκαλύπτω.

'Ἀποκάμνω, fut. ἀμῶ, *defatigor.*

'Ἀποκαπύω, *efflo, exspiro:* ab ἀπὸ et καπύω, *flo,* quod à κάπτω, *flo, spiro.*

'Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exspectatio.* Ex ἀπὸ, κάρα, et δοκάω.

'Ἀποκαρτερέω, fut. ήσω, *inediâ mortem mihi consciscо.*

'Ἀποκαταλλάττω, *reconcilio:* fut. ξω. perf. 'ἀποκατήλλαχα. a. 1. 'ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ et καταλλάττω.

'Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, *restitutio:* ab ἀποκαθίστημι.

'Ἀποκατίανται, 3. pl. præs. ind. m. Ion. pro 'ἀποκάθηνται, *resident;* quod ex κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι.

'Ἀποκατεστάθην, ης, η, *restitutus fui,* a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.

'Ἀπόκειμαι, σαι, ται, *seponor, reponor.* 'Ἀπόκειται, *statutum est:* præs. part. 'ἀποκείμενος, η, ον, *sepositus, a, um.* f. 'ἀποκείσομαι. imperf. 'ἀπεκείμην, σο, το. præs. inf. 'ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ et κεῖμαι.

'Ἀποκείρω, *detondeo, incido;* item *decutio, spolio:* f. 'ἀποκερῶ, et Æol. 'ἀποκέρσω. a. 1. 'ἀπέκειρα, et 'ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ et κείρω.

'Ἀποκεκλέατο, Ion. pro 'ἀπεκέκληντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ἀποκαλέω, *revoco.*

'Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, *inclusus:* part. perf. pass. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

'Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, *occultatus,* perf. part. pass. Hinc

'Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab. ἀποκρύπτω, *occulto.* Th. κρύπτω.

'Ἀποκενόω, *evacuo:* f. ώσω. perf. ωκα.

'Ἀποκεντέω, fut. ήσω, *transfigo:* hinc

'Ἀποκέντησις, εως, ἡ, *transfixio.*

'Ἀποκερδαίνω, *lucrifacio, lucror ex aliquâ re.* Th. κερδαίνω.

'Ἀποκερδέω, ῶ, fut. ήσω, *lucrum refero:* ex ἀπὸ et κέρδος, *lucrum.*

'Ἀποκέρσω, Æol. pro 'ἀποκερῶ, *detondeam,* fut. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

'Ἀποκεφαλίζω, *amputo caput, decollo:* fut. ίσω. perf. 'ἀποκεκεφάλικα. aor. 1. 'ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ et κεφαλή.

'Ἀποκηδέω, fut. ήσω, *negligo, non curo, negligenter ago.* Ex ἀπὸ et κηδέω.

'Ἀποκινέω, -ῶ, fut. ήσω, *amoveo, removeo:* ex ἀπὸ et κινέω, -ῶ.

'Ἀποκινήσασκον, Ion. imperf. formatum ab aor. 1. verbi ἀποκινέω.

'Ἀπόκινος, ου, ὁ, *recessus, discessus, fuga:* ab eod. th.

'Ἀποκλαίω, εις, ει, *lugeo:* f. 'ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ et κλαίω.

'Ἀποκλάξας, Dor. pro 'ἀποκλείσας, aor. 1. part. act. ab ἀποκλείω, *excludo.*

'Ἀπόκλαξον, *exclude,* Dor. pro 'ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. ab ἀπὸ et κλείω, *claudo:* f. κλείσω, et Dor. κλάξω, verso ει in α: hinc a. 1. ἔκλαξα. aor. 1. imperat. κλᾶξον.

'Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro 'ἀπόκληρος, *exsors.* Ex ἀπὸ et κλῆρος.

'Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, *custodia:* ex ἀποκλείω.

'Ἀποκλείω, *excludo, occludo:* f. 'ἀποκλείσω. perf. 'ἀποκέκλεικα. a. 1. 'ἀπέκλεισα. a. 1. sub. 'ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω.

'Ἀποκλέπτω, *furor, surripio:* f. 1. ψω. Ex ἀπὸ et κλέπτω.

'Ἀποκληΐζω et 'ἀποκληΐω, Ion. et Poët. pro ἀποκλείω, *excludo.*

'Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, *acclivitas:* à 1. pers. sing. perf. pass. verbi ἀποκλίνω.

'Ἀποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, *reclinatus,* aor. 1. part. pass. Poët. pro 'ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω.

'Ἀποκλίνω, *inclino, vergo:* f. νῶ. Ex ἀπὸ et κλίνω.

'Ἀπόκλισις, εως, ἡ, *inclinatio:* à 2. pers. sing. perf. pass. verbi ἀποκλίνω.

'Ἀποκλύζω, f. σω, *eluo, abluo.*

'Ἀποκναίω, f. αίσω, *tædio adficio, adfligo.* Th. κναίω, *rodo.*

'Ἀποκνίζω, fut. σω, *vellico, amputo.*

'Ἀποκομίζω, f. ίσω, *asporto, deporto, aufero.*

'Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, *frustum, fragmentum:* à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκόπτω.

'Ἀποκοπείσης, τῆς, *abscissæ:* gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω.

'Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, *abscissio, desectio, figura grammatica quâ à fine vocis aliquid aufertur.*

'Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab

'Ἀποκόπτω, *abscindo:* fut. ψω. perf. 'ἀποκέκοφα. aor. 1. 'ἀπέκοψα. aor. 2. pass. 'ἀπεκόπην. aor. 2. inf. pass. 'ἀποκοπῆναι. part. aor. 2. pass. 'ἀποκοπεὶς, εῖσα, έν. Th. κόπτω.

'Ἀποκορυφοῦν τι, *paucis rem expedire,* præs. inf. act. contr. ab 'ἀποκορυφόω, -ῶ, fut. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex capitis, summa, caput.*

'Ἄποκος, ου, ὁ & ἡ, *vellere carens:* ab α et πέκω.

'Ἀποκοσμέω, f. ήσω, *ordine collocata aufero, amoveo; dignitatem adimo.* Ex ἀπὸ et κοσμέω.

'Ἀποκόψειν, *abscissurum esse:* f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

'Ἀποκρεμάννυμι, vel -ννύω, *suspendo.* Th. κρεμάω.

'Ἀπόκρημνος, ου, ὁ & ἡ, *præruptus.* Th. κρημνός.

'Ἀποκριθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ἀποκρίνομαι.

'Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, *responsum, decretum:* à 1. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

'Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

'Ἀποκρινθέντε, *semoti,* dual. nom. a. 1. part. pass. Poët. pro 'ἀποκριθέντε, ab ἀποκρίνομαι.

'Ἀποκρίνομαι, *respondeo:* f. 1. pass. 'ἀποκριθήσομαι. perf. pass. 'ἀποκέκριμαι. a. 1. pass. 'ἀπεκρίθην, ης, η, *respondi.* aor. 1. imperat. pass. 'ἀποκρίθητι, ήτω, et in 2. pl. 'ἀποκρίθητε, *respondete.* a. 1. part. pass. 'ἀποκριθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. m. 'ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi.* Th. κρίνω.

'Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *responsio.* 'Ἀπόκρισιν διδόναι, *responsum dare.* In nom. pl. 'Ἀποκρίσεις, à 2. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

'Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *judicialis:* ab. eod. th.

'Ἀποκρούεσθαι, *propulsare,* præs. inf. m. ab ἀποκρούω, *repello, depello, propulso:* f. ούσω. ab ἀπὸ et κρούω.

'Ἀποκρύπτασκε, vel 'ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. act. ab

'Ἀποκρύπτω, *abscondo:* f. ψω. perf. 'ἀποκέκρυφα. aor. 1. 'ἀπέκρυψα. a. 2. 'ἀπέκρυβον. perf. pass. 'ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.

'Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra, latibulum:* à præc.

'Ἀπόκρυφος, ου, ὁ & ἡ, *absconditus;* ab eod.

K

'Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, absconsio, occultatio: à 2. pers sing. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.
'Ἀποκτάμεν, interficere, a. 1. inf. Ion. ut et 'ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι.
'ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass.
'ἀποκτανθῶ, a. 1. sub. pass.
'ἀποκτεῖναι, aor. 1. inf. act.
'ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi
'Ἀποκτείνω, occido, aboleo: fut. 'ἀποκτενῶ, perf. 'ἀπέκτακα. a. 1. act. 'ἀπέκτεινα. a. 1. sub. 'ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. 'ἀποκτεῖναι. part. a. 1. 'ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. 'ἀπέκτανον. perf. m. 'ἀπέκτονα. perf. pass. 'ἀπέκταμαι et 'ἀπέκταμμαι, ανσαι, ανται, tanquam à perf. act. ἀπέκταγκα. aor. 1. pass. 'ἀπεκτάνθην, occisus fui. a. 1. inf. pass. 'ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω.
'Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. 'ἀποκτενεῖς, 2. sing. ut et 'ἀποκτενοῦσι, 3. pl. f. 1. ab ἀποκτείνω.
'Ἀποκτιννύναι, occidere, necem inferre, præs. inf. act. 'Ἀποκτιννύντα, occidentem, acc. sing. præs. part. ex ἀπὸ et κτίννυμι. Th. κτείνω.
'Ἀποκυβεύω, aleâ seu tesseris ludo, periclitor.
'Ἀποκυέω, -ῶ, gigno: fut. ήσω. perf. 'ἀποκεκύηκα. a. 1. 'ἀπεκύησα, progenui. Ex ἀπὸ et κυέω, quod vide.
'Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo: fut. ίσω. perf. 'ἀποκεκύλικα. aor. 1. 'ἀπεκύλισα. perf. pass. 'ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.
'Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, impedio.
'Ἀπολαγχάνω, idem ferè quod λαγχάνω, sortior.
'Ἀπολαμβάνω, recipio: f. 'ἀπολήψομαι. a. 2. 'ἀπέλαβον. a 2. sub. 'ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. 'ἀπολέληφα, et Att. 'ἀπείληφα, cujus part. 'ἀπολεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. 'ἀπειληφώς. a. 2. m. 'ἀπελαβόμην, ου, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω.
'Ἀπολάμπω, emico, effulgeo, resplendeo; item ejaculor, emitto: f. ψω. perf. φα. a. 1. 'ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ et λάμπω.
'Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.
'Ἀπολαμφθέντες, interclusi: a. 1. part. præs. Dor. vel Ion. pro 'ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem 'ἀπολελαμμένοι, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu.
'Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio. 'Ἀπολαυστὸς, ὁ ϗ ἡ, et 'Ἀπολαυστικὸς, ἡ, ὸν, in voluptate vivens; omnia ab
'Ἀπολαύω, fruor: cum gen. perf. 'ἀπολέλαυκα. 'ἀπόλαυε, præs. imperat. 'ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. ex ἀπὸ et λαύω, pro λάω, video; item fruor.
'Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.
'Ἀπολαχεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω.
'Ἀπολέγομαι, sum defessus dicendo, rejicio, repudio.
'Ἀπολέγω, deligo, seligo, decerpo, rejicio, repudio, declaro, interdico, veto: f. ξω. perf. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα: ex ἀπὸ et λέγω.
'Ἀπολεῖ, Att. pro 'ἀπολῇ, peribis: f. 2. med. 'ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.
'Ἀπολείβω, et 'Ἀπολείβομαι, distillo, fundo: ex ἀπὸ et λείβω.
'Ἀπολείπω, εις, ει, derelinquo, relinquo: præs. imper. 'ἀπόλειπε. præs. inf. 'ἀπολείπειν. f. ψω. perf. 'ἀπολέλειφα. a. 2. 'ἀπέλιπον. a. 2. part. act. 'ἀπολιπὼν, όντος, ὁ. præs. pass. 'ἀπολείπομαι, ῃ, εται, relinquor: perf. pass. 'ἀπολέλειμμαι. perf. m. 'ἀπολέλοιπα, cujus part. 'ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ et λείπω.
'Ἀπολεῖς, perdes, f. 2. act. 'ἀπολεῖσθαι. f. 2. inf. m. 'Ἀπολεῖσθε, 2. pl. f. 2. m. ut et 'ἀπολεῖται, 3. sing. ejusd. temp. 'ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι.
'Ἀπολείχω, lingo, lambendo aufero: imperf. 'ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. 'ἀπολείξω. perf. 'ἀπολέλειχα. aor. 1. 'ἀπέλειξα. Th. λείχω.
'Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπολείπω.
'Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, defectus Lunæ.
'Ἀπολελαμμένος, Dor. pro. 'ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in 'Ἀπολαμφθέντες.
'Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω.
'Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.
'Ἀπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pacificus.
'Ἀπολεόμενος, Ion. pro 'ἀπολούμενος, periturus, part. f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι.
'Ἀπολέοντες, pro 'ἀπολοῦντες, perdituri, f. 2. act. part. ejusd.
'Ἀπολεστίζω, idem quod ἀπολείπω.
'Ἀπολέπω, fut. ψω, et 'Ἀπολέπομαι, f. ψομαι, decortico: ex ἀπὸ et λέπω.
'Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. 'Ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. 'Ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. 'Ἀπολέσθαι, perire, aor. 2. inf. m.
'Ἀπόλεσσαν, interfecerunt, 3. pl. aor. 1. act. Ion. et Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.
'Ἀπολέσκετο, pro ἀπώλετο, 3 sing. aor. 2. med. verbi ἀπόλλυμι.
'Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. ab
'Ἀπολήγω, desino: f. ξω. Th. λήγω.
'Ἀποληΐζεσθαι, per latrocinium eripere: quod à ληΐζομαι, sortior. Th. λεία, ας, ἡ, præda.
'Ἀπόληται, 3. sing. aor. 2. sub. m. 'ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.
'Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. 'ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.
'Ἀπολιβάζω, f. άξω, celeritèr recedo. Th. λείβω.
'Ἀπολιθοῦμαι, fut. θώσομαι, perf. 'ἀπολελίθωμαι, lapidesco, in lapidem concresco. Th. λίθος, lapis.
'Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω: pass. 'Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω.
'Ἀπόλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, patriâ pulsus. Th. πόλις.
'Ἀπολισθαίνω, delabor: ex ἀπὸ et ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.
'Ἀπολιχμάω, -ῶ, lambendo aufero: fut. ήσω. ab ἀπὸ et λιχμάω. Th. λείχω.
'Ἀπολλήγω, Poët. pro 'Ἀπολήγω· et 'Ἀπολλήξω pro 'Ἀπολήξω.
'Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, Apollodorus, nom. prop.
'Ἀπόλλυμι, seu 'ἀπολλύω, ABOLEO, perdo. præs. part. 'ἀπολλύων, οντος, ὁ, vastator: f. 1. 'ἀπολέσω. f. 2. 'ἀπολῶ. a. 1. 'ἀπώλεσα. perf. 'ἀπώλεκα, et Att. 'ἀπολώλεκα, et in inf. 'ἀπολωλεκέναι. præs. pass. 'ἀπόλλυμαι, pereo, perdor: f. 2. med. 'ἀπολοῦμαι. a. 2. m. 'ἀπωλόμην, ου, ετο. aor. 2. sub. m. 'ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. 'ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. 'ἀπολόμενος. perf. m. 'ἀπώλα, Att. 'ἀπόλωλα, et in inf. 'ἀπολωλέναι, et part. 'ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι.
'Ἀπόλλυται, deperit: 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι.
'Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, et in acc. 'Ἀπόλλωνα, τὸν, APOLLO, Jovis et Latonæ filius. Sol

eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius; benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syriac. חבילא *perditio*. Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, quia à malis ἀπολύει vel ἀπολύων, vel quia ἁπλῶς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, *semper collimans*.

Ἀπολλωνῖα, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, ἀδος, ἡ *Apollini sacra*.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, *Apollonius Rhodius*.

Ἀπολλωνόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lunaticus, lymphatus*: ab Ἀπόλλων et βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

Ἀπολλῶς, ῶ, ὁ, nomen viri; in acc. τὸν Ἀπολλῶ pro τὸν Ἀπολλῶν. Excipitur à regulâ.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. ἀπολογούμενος, η, ον, præs. part. ab

Ἀπολογέομαι, -ȣ̃μαι, *defendo sermone, loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπολογεόμην, ȣ́μην; έȣ, ȣ̃; έετο, εῖτο. f. ήσομαι, perf. ἀπολελόγημαι. a. 1. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. ἀπολογησαμένῳ. aor. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ et λόγος.

Ἀπολόγημᾰ, ατος, τὸ, *excusatio, refutatio*.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab. ἀπολογέομαι, -ȣ̃μαι. Undè et

Ἀπολογῖα, ας, ἡ, *defensio*: gen. pl. ἀπολογιῶν.

Ἀπόλογος, ȣ, ὁ, *narratio longa et verbosa*, seu *fabulosa*: *fabula moralis*. Th. idem.

Ἀπόλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reliquus*.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. Ἀπολȣ̃μαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολȣ́ω, *abluo*: fut. ἀπολȣ́σω. perf. ἀπολέλȣκᾰ. a. 1. ἀπέλȣσᾰ. a. 1. m. ἀπελȣσάμην, *ablutus fui*: ἀπόλȣσαι, *abluitor*, 2. sing. aor. 1. imperat. m. Th. λȣ́ω, *lavo*.

Ἀπολοφῦρομαι, *ejulatibus prosequor, deploro*: ex ἀπὸ et ὀλοφύρομαι.

Ἀπολοχμόομαι, -ȣ̃μαι, f. ώσομαι, *frutico, fruticor, fruticesco, densis fructibus sylvesco*. Th. λόχμη.

Ἀπολυθέντες, *dimissi*: nom. pl. a. 1. part. pass. ἵνα ἀπολυθῆτε, *ut dimittamini*, 2. pl. a. 1. sub. pass. Vide ἀπολύω.

Ἀπολῡμαίνεσθαι, *lustrari*: præs. inf. ab

Ἀπολῡμαίνομαι, *purgor*: f. 2. m. ἀπολῡμᾰνȣ̃μαι. Ex ἀπὸ et λύμη, ης, ἡ, *noxa*: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, *sordes*.

Ἀπολῡμαντὴρ, ῆρος, ὁ, *corruptor*: ab ἀπολυμαίνομαι.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολῦσωσῐ, 3. pl. a. 1. sub. act. Ἀπολῠθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

Ἀπόλῠσῐς, εως, ἡ, *liberatio, absolutio, discessus, decessus, mors*.

Ἀπολῠτρωσῐς, εως, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω.

Ἀπολῠ́ω, *dimitto, absolvo, libero*: imperf. ἀπέλῠον, ες, ε. f. ῠ́σω. perf. ἀπολέλῠκᾰ. a. 1. ἀπέλῠσᾰ, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλῠσον. a. 1. sub. ἀπολῠ́σω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολῠ́σᾱς, αντος, ὁ. ἀπελῠ́οντο, 3. pl. imperf. pass. *digressi sunt*. ἀπολέλῠμαι, perf. pass. ἀπελῠ́θην, aor. 1. pass. et in 3. pl. ἀπελῠ́θησᾰν. a. 1. sub. ἀπολῠθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολῠθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολῠθεὶς, εῖσᾰ, έν. Th. λύω.

Ἀπολωβᾰ́ω, -ῶ, et Ἀπολωβᾰ́ομαι, -ῶμαι, *injuriâ* (vel *contumeliâ*) *afficio*. Ex ἀπὸ et λωβάω, -ῶ. Th. λώβη.

Ἀπόλωλᾰ, ας, ε, *perii*: perf. m. et in 1. pl. ἀπολώλᾰμεν, *periimus*. Ἀπολωλεκέναι, *perdidisse*, perf. inf. act. et Ἀπολωλέναι, *periisse*, perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, *quod perierat*, perf. part. med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωπίζω, f. ῐ́σω, *vestem exuo*. ab ἀπὸ et λωπίζω.

Ἀπολωφᾰ́ω, vel -φέω, -ῶ, f. ήσω, *sedo, cessare facio*: ex ἀπὸ et λωφάω, -ῶ.

Ἀπομᾰ́θησῐς, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*: ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομανεῖσᾰ, ἡ, *furore incitata*: a. 2. part. pass. f. g. ab

Ἀπομαίνομαι, f. μᾰνȣ̃μαι, *furo, insanio*: vel *furere* et *insanire desino*: ex ἀπὸ et μαίνομαι.

Ἀπομανθᾰ́νω, *dedisco*: f. ἀπομᾰθήσομαι. aor. 2. ἀπέμᾰθον. perf. ind. act. ἀπομεμᾰ́θηκᾰ. perf. pass. ἀπομεμᾰ́θημαι.

Ἀπομᾰραίνω, *labefacio*: -ραίνομαι, *flaccesco, deficio*. Ἀπομᾰρανθείσης ὀργῆς, *irâ imminutâ*, a. 1. part. pass.

Ἀπομαρτῠρέω, -ῶ, fut. ήσω, *attestor*.

Ἀπομάσσομαι, seu Ἀπομάσσω, -άττω, *abstergo, exprimo, effingo*: fut. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ et μάσσω.

Ἀπομᾰταΐζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à ματαΐζω, q. v.

Ἀπομᾰ́χομαι, *propugno, pugnam sustineo, propulso hostes*, etiam *arceo simpliciter*.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, et ἀπομειλίσσομαι, *demulceo, delinio, placo*: ex ἀπὸ et μειλίσσω.

Ἀπομελαίνω, fut. ᾰνῶ, *denigro, nigrum reddo*: ex ἀπὸ et μελαίνω. Th. μέλας.

Ἀπομείρεται, *sortitur*, 3. s. præs. ind. ex ἀπὸ et μείρω, seu potiùs μείρομαι, *partior*: perf. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι. perf. med. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομέμαρμαι, vide in præced.

Ἀπομέμᾰχᾰ, ας, ε, *abstersi*, perf. ind. act. verbi ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψόμαι, *accuso, increpo, reprehendo*. Th. μέμφομαι.

Ἀπομένω, f. ενῶ, *remaneo*.

Ἀπομερίζω, f. σω, *divido*.

Ἀπομετρέω, -ῶ, f. ήσω, perf. κᾰ, *metior, dimetior*.

Ἀπομηκῡ́νω, *prolongo*: fut. νῶ. perf. γκᾰ. Ex ἀπὸ et μῆκος.

Ἀπομηνῑ́σᾱς, ᾶσᾰ, ᾰ́ν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνῐ́ω, *irascor*: f. ῑ́σω. perf. κᾰ. Ex ἀπὸ et μῆνις.

Ἀπομῑμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. ab ἀπομῑμέομαι, -ȣ̃μαι. part. præs. ἀπομῑμȣ́μενος. perf. part. pass. ἀπομεμῑμημένος. Th. μιμέομαι, -ȣ̃μαι.

Ἀπομῑ́μημᾰ, ατος, τὸ, *imitamentum*.

Ἀπομνᾰ́ομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησᾰ́μην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. aor. 1. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ et μνάομαι, seu μιμνήσκομαι.

Ἀπομνημόνευμᾰ, ατος, τὸ, *dictum memorabile*: gen. plur. ἀπομνημονευμᾰ́των, à 1. pers. perf. ind. pass. verbi

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, *commemoro, recordor*. Th. μνάομαι.

Ἀπόμνησαι, *repende*, a. 2. imperat. ab ἀπομιμνήσκομαι.

Ἀπομνησῐκᾰκεῖν, *memoriam injuriarum acceptarum servare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακός.

Ἀπόμνῡμῐ, vel ἀπομνῡ́ω, f. ἀπομόσω, *abjuro, jurejurando nego, ejuro*; item *jurejurando affirmo*. Ex ἀπὸ et ὄμνυμι.

'Ἀπόμοιρᾰ, ᾱς, ἡ, *pars, portio.* Th. μείρομαι.

'Ἀπομέργνῡμῐ, vel 'Ἀπομοργνύ'ω, *abstergo:* a. 1. m. 'ἀπεμορξᾰ'μην, Ion. quod ex ἀπὸ et μέργνυμι, pro ὀμέργνυμι, hoc autem ab ἀμέργω, *premo, exsugo,* mutato α in ο.

'Ἀπομόσαι, *inficiari, dejerare,* a. 1. inf. act. verbi ἀπόμνυμι pro ἀπομόω, *abjuro.*

'Ἀπομῡθέω, -ῶ, f. ήσω, *dissuadeo, prohibeo:* imperf. pass. ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος.

'Ἀπομύσσω, sive 'ἀπομύττω, fut. ξω, *emungo:* ex ἀπὸ et μύσσω.

'Ἀπόναντο, *politi sunt, freti sunt:* imperf. ab

'Ἀπόνᾰμαι, seu 'ἀπόνημαι, *fruor:* fut. 'ἀπονήσομαι· ex ἀπὸ et ὄνημι.

'Ἀπονάσσωσῐν, Poët. gem. σσ, pro 'ἀπονᾰ'σωσιν, a. 1. sub. ab

'Ἀπονᾰ'ω, -ῶ, fut. ᾰ'σω, *ad habitandum me confero, migrare facio.* Th. νάω.

'Ἀπονέεσθαι, *redire,* præs. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω.

'Ἀπονέμω, *tribuo:* f. 1. 'ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

'Ἀπονενοημένος, *desperatus,* perf. part. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς.

'Ἀπονενοημένως, adv. *stultè, dementer:* ab eod.

'Ἀπονέστερος, ου, ὁ, Poët. pro ἀπονώτερος, ου, ὁ, *minùs laboriosus:* ex α et πόνος, q. v.

'Ἀπονεύω, f. εύσω, perf. νένευκᾰ, *innuo, declino.* Th. νεύω.

'Ἀπόνημῐ, *fruor,* præs. ind. quod ex ἀπὸ et ὄνημι.

'Ἀπονητῐ', *sine labore:* hinc superl. 'ἀπονητότᾰτᾰ, *facillimè,* adv. ex α et πόνος. Th. πένομαι.

'Ἀπονίζω, f. ῐ'σω, *abluo, abstergo,* quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo:* propriè de manibus.

'Ἀπονῑκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ. Th. νίκη.

'Ἀπονίπτω, f. ψω, *abstergo, abluo.*

'Ἀπονοέω, -ῶ, f. ήσω, *ad desipientiam redigo.*

'Ἀπόνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *amentia.* Th. νοῦς.

"Ἄπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non laborat:* ex α priv. et πόνος.

'Ἀπονοστᾱ'σᾱς, Dor. pro 'Ἀπονοστήσᾱς, αντος, ὁ, a. 1. part. act.

'Ἀπονοστήσειν, f. 1. inf. verbi

'Ἀπονοστέω, f. ήσω, *redeo aliunde, revertor.* Th. νοστέω, -ῶ.

'Ἀπονόσφῐ, *seorsum ab,* adv. undè

'Ἀπονοσφίζω, *separo, sejungo;* item *privo.* 'ἀπενόσφῐσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. Ab. ἀπὸ et νόσφι, *seorsim.*

'Ἀπόξεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inhospitus:* ex ἀπὸ et ξένος.

'Ἀποξενόω, -ῶ, *exulem facio:* f. ώσω.

'Ἀποξέω, f. έσω, aor. 1. 'ἀπέξεσᾰ, *abrado, expolio radendo.* Ex ἀπὸ et ξέω.

'Ἀποξηραίνω, fut. ξηρᾰνῶ, perf. ρᾰγκᾰ, *arefacio, exsicco.*

'Ἀποξῡ'σᾱς, αντος, ὁ, *abradens,* a. 1. part. ab

'Ἀποξῡ'ω, *abrado:* fut. ῡ'σω. Th. ξέω.

'Ἀποπᾰγήσομαι, *concrescam,* f. 2. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

'Ἀποπαπταίνω, f. πτανέω. *respicio, circumspicio ut fugiam.* Ex ἀπὸ et παπταίνω.

'Ἀποπαρθενόω, ῶ, f. ώσω, *devirgino.*

'Ἀποπᾰτέω, -ῶ, fut. ήσω, *à viâ recedo;* item *ventrem exonero, caco;* tum enim à viâ receditur: indè

'Ἀποπᾰ'τημᾰ, ᾰτος, τὸ, *excrementum, merda.*

'Ἀπόπᾰτος, ου, ὁ, idem, ut et *secessus ad ventrem levandum petitus.* Th. πατέω.

'Ἀποπαύεο, *abstine,* præs. imper. med. Ion. pro 'ἀποπαύου· ab ἀποπαύομαι.

'Ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. med. ab eod.

'Ἀποπαύω, f. αύσω, *sisto, inhibeo, compesco, cohibeo:* 'ἀποπαύομαι, *desisto, desino.* Th. παύω.

'Ἀπόπειρᾰ, ᾱς, ἡ, *experientia:* hinc 'Ἀποπειρᾶσθαι, *experiri.* Th. πεῖρα.

'Ἀποπέμπειν, *remittere,* præs. inf. 'ἀποπεμψεῖ, Dor. pro 'ἀποπέμψει, *remittet,* f. 1. act. verbi, ἀποπέμπω. Th. πέμπω.

'Ἀποπεμπτοῦν, *quintam partem solvere,* præs. inf. contr. ab 'ἀποπεμπτόω, ῶ, fut. ώσω. Th. πέμπτος, *quintus.*

'Ἀπόπεμψῐς, εως, ἡ, *dimissio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποπέμπω.

'Ἀποπεπλᾰ'νηκᾰ, ᾰς, ε, *seduxi,* perf. ind. act.

'Ἀποπεπλᾰ'νημαι, σαι, ται, *seductus sum,* perf. ind. pass. v. ἀποπλανάω, ῶ.

'Ἀποπέπλευκᾰ, ᾰς, ε, *navi discessi, solvi,* perf. ind. act. verbi ἀποπλέω.

'Ἀποπέπλῠγκᾰ, ᾰς, ε, *ablui,* perf. ind. act. verbi ἀποπλύνω.

'Ἀποπέπνῑχᾰ, ᾰς, ε, *suffocavi,* perf. ind. act. 'Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, *suffocatus sum.* perf. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

'Ἀποπέπτωκᾰ, ᾰς, ε, *decidi,* perf. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

'Ἀποπέτομαι, aor. 2. ἀπεπτάμην, part. ἀποπτάμενος, *avolo.* Ex ἀπὸ et πέτομαι.

'Ἀποπηδᾰ'ω, ῶ, fut. ήσω, *resilio.*

'Ἀποπιέζω, f. έσω, *exprimo, comprimo:* ab ἀπὸ et πιέζω.

'Ἀποπίπτω, *decido,* f. 'ἀποπτώσω. perf. 'ἀποπέπτωκᾰ. a. 2. 'ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

'Ἀποπλάζω, *aberrare* vel *evagari facio.* f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. 'ἀπέπλαγξᾰ, ᾰς, ε. perf. χᾰ. præs. pass. 'ἀποπλάζομαι, *aberro, evagor,* seu *vagor.* a. 1. pass. 'ἀπεπλάχθην, ης, η. a. 1. m. 'ἀπεπλαγξᾰ'μην, ω, ᾰτο. ab ἀπὸ et πλάζω.

'Ἀποπλᾰνᾰ'ω, -ῶ, *seduco:* f. ήσω. perf. 'ἀποπεπλᾰ'νηκᾰ. præs. pass. 'ἀποπλᾰνᾰ'ομαι, *aberro:* perf. pass. 'ἀποπεπλᾰ'νημαι, σαι, ται. aor. 1. pass. 'ἀπεπλᾰνήθην, *erravi.* Th. πλάνη.

'Ἀποπλεέειν, *remeare, renavigare,* præs. inf. Poët. pro ἀποπλέειν, ab

'Ἀποπλέω, *navi discedo, solvo:* f. 'ἀποπλεύσω. perf. 'ἀποπέπλευκᾰ. a. 1. 'ἀπέπλευσᾰ. Th. πλέω.

'Ἀποπληξῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *apoplexia, stupor corporis mentisque, languor, stupor attonitus, omnium membrorum resolutio:* ex ἀπὸ et πλήσσω, *percutio.*

'Ἀποπληρόω, -ῶ, f. ώσω, *impleo, compleo:* ex ἀπὸ et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.

'Ἀποπλήρωσῐς, εως, ἡ, *expletio,* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

'Ἀποπληρωτής, οῦ, ὁ, *qui aliquid complevit, executor:* ab eod.

'Ἀπόπλοος, ου, ὁ, Ion. pro 'ἀπόπλους, *discessus,* propriè de navi: quod ab ἀποπλέω.

'Ἀπόπλῠμᾰ, ᾰτος, τὸ, *aqua sordida, in qua aliquid purgatum est:* ex

'Ἀποπλῡ'νω, *abluo:* f. ῠνῶ. perf. 'ἀποπέπλυγκᾰ. a. 1. 'ἀπέπλῡνᾰ. Th. πλύνω.

'Ἀποπλώειν, Ion. pro ἀποπλέειν, *navi discedere, solvere,* inf. act. verbi ἀποπλέω.

'Ἀποπνείουσᾰ, ἡ, *efflans, exhalans, exspirans,* pro ἀποπνέουσα, præs. part. f. g. Poët. ab

'Ἀποπνέω, et Poët. 'ἀποπνείω, *efflo, exhalo, exspiro:* f. 1. ind. 'ἀποπνεύσω. aor. 1. 'ἀπέπνευσᾰ. a. 1. m. 'ἀπεπνευσᾰ'μην, ω, ᾰτο. perf. ind. act. 'ἀποπέπνευκᾰ.

perf. ind. pass. 'ἀποπέπνυμαι. à cujus 2. pers. sing. ind.
'Ἀπόπνευσῖς, εως, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio.* Ab ἀπὸ et πνέω.
'Ἀποπνῖγησόμενος, η, ον, f. 2. part. pass. ab
'Ἀποπνῖγω, *suffoco:* f. 'ἀποπνίξω. perf. 'ἀποπέπνῖχᾰ. aor. 1. 'ἀπέπνιξᾰ. aor. 2. 'ἀπέπνῖγον. perf. pass. 'ἀποπέπνιγμαι. a. 2. pass. 'ἀπεπνῖγην. fut. 2. pass. 'ἀποπνῖγήσομαι. Th. πνίγω.
'Ἀποπνίξᾱς, αντος, ὁ, *qui suffocavit,* a. 1. part. act. à præced.
'Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio:* à perf. med. verbi ἀποπνέω.
'Ἀπόπνοιᾰ, ᾱς, *flatus:* ab eod.
'Ἀποποιέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, *abduco, amoveo, rejicio, repello, sperno, respuo.*
'Ἀποπομπαῖος, ε, ὁ, *depulsor* et *aversor malorum,* id. q. ἀλεξίκακος.
'Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, *repudium.* Th. πέμπω.
'Ἀποπρᾱτίζομαι, f. ίσομαι, *vendo:* 'ἀπεπρᾱτιζόμην, *vendebam.* Th. πρατὴς.
'Ἀποπρὸ, *procul, longe à.* Ex ἀπὸ et πρό.
'Ἀπόπροθεν, 'Ἀπόπροθῖ, et 'Ἀπόπροσθεν, adv. *procul.* Th. πρό.
'Ἀποπροτέμνω, part. 'ἀποπροτᾰμὼν, *abscindo.* Ex ἀπὸ, πρὸ, et τέμνω.
'Ἀποπτᾰ'μενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo,* quod ex ἀπὸ et ἵπταμαι.
'Ἀποπτᾰνέεσῖν, *respicient ad,* 3. pl. fut. ind. ab ἀποπτάνω, quod ab ἀπὸ, *rursùm,* et ὀπτάνω, *video.* Th. ὄπτομαι.
'Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀπέπτην, a. 2. 'ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.
'Ἀπόπτολῖς, ῐδος, ὁ ℥ ἡ, *extorris, exul.* ex ἀπὸ et πτόλις, seu πόλις, *urbs.*
"Ἀποπτος, ε, ὁ ℥ ἡ, *qui extra conspectum est.* Soph. Œd. Tyr. ex ἀπὸ et ὄπτομαι.
'Ἀποπτῦ'ω, f. ύσω, *respuo, abominor.* ex ἀπὸ et πτύω.
'Ἀπόπτυςος, ε, ὁ ℥ ἡ, *detestandus:* à præc.
'Ἀποπτώσω, εις, ει, *decidam,* f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.
"Ἀπορᾰ, pro ἄπορον, ἀδύνατον, *impossibile:* vide in ἀπορία.
'Ἀπορyίζομαι, f. ί'σομαι, *irascor.* Th. ὀργὴ, *ira.*
'Ἀπορεῖ, 3. sing. præs. ab ἀπορέω.
'Ἀπορέομαι, ῦμαι, easd. significationes habet quas
'Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, *ad angustias*
detrusus inexplicabiles hæsito, dubito, perplexus sum; item *egeo, destitutus sum.* ab ἄπορος.
'Ἀπόρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *dubitatio, quæstio.*
'Ἀπόρθητος, ε, ὁ ℥ ἡ, *inexpugnabilis, incolumis:* ex α priv. et πέρθω.
'Ἀπορῖ'ᾰ, ᾱς, et Ion. -ί'η, ης, ἡ, *inopia consilii:* ab ἄπορος, quod vide.
'Ἀπορνῦ'μεναι, αἱ, *concitatæ,* præs. part. pass. f. g. plur. num. in m. g. 'ἀπορνῦ'μενος. Ex ἀπὸ et ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, pro ὄρω.
"Ἀπορος, ε, ὁ ℥ ἡ, *invius, hebes, consilii inops, pauper:* ex α priv. et πόρος, *meatus.*
'Ἀπόρεσε, a. 1. ind. act. Ion. ab
'Ἀπορέω, *prosilio, erumpo:* f. έσω. perf. 'ἀπώρεκᾰ. Ex ἀπὸ et ὄρω, *excito.*
'Ἀποῤῥᾰγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, *dirumpo.*
'Ἀποῤῥαίνω, *spargo, aspergo, irroro.* Th. ῥαίνω, *perfundo.*
'Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. inf. act. ab
'Ἀποῤῥαίω, f. σω, perf. κᾰ, *destruo;* item *careo.* Th. ῥαίω, *profligo.*
'Ἀποῤῥάπτω, f. ψω, *sarcio, resuo;* hinc a. 1. part. 'ἀποῤῥάψᾱς. Th. ῥάπτω.
'Ἀποῤῥέω, f. εύσω, *defluo:* à ῥέω, *fluo.*
'Ἀποῤῥήγνῡμῐ, f. ήξω, perf. ηχᾰ, *dirumpo.* Th. ῥήγνυμι, *frango.*
'Ἀποῤῥηθὲν, *vetitum,* a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ et ῥέω, *dico.*
'Ἀπόῤῥημᾰ, ᾰτος, τὸ, *interdictum magistratûs;* et 'Ἀπόῤῥησῐς, εως, ἡ, *defectio, interdictum magistratûs, abdicatio:* ex iisd.
'Ἀποῤῥήξᾱς, et in f. g. 'ἀποῤῥήξᾱσᾰ, *abrumpens,* a. 1. part. act. ab ἀποῤῥήγνυμι.
'Ἀπόῤῥητον, τὸ, *arcanum.*
'Ἀπόῤῥητος, ε, ὁ ℥ ἡ, *arcanus, silentio suppressus, vetitus, interdictus, inenarrabilis, indignus dictu.* 'Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, *interdicere, silentio supprimere.* à ῥέω, *dico.*
'Ἀποῤῥήτως, *occultè:* adv.
'Ἀποῤῥῖγέω, f. ήσω, *exhorreo:* ab ἀπὸ et ῥιγέω.
'Ἀποῤῥίπτω, *abjicio:* f. ψω. perf. 'ἀπέῤῥῐφᾰ. a. 1. 'ἀπέῤῥιψᾰ. a. 2. 'ἀπέῤῥῐπον. a. 1. part. 'ἀποῤῥίψᾱς. ex ἀπὸ et ῥίπτω.
'Ἀπόῤῥιψῐς, εως, ἡ, *projectio:* à præc.
'Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, *profluvium:* ex ἀπὸ et ῥέω, *fluo.*
'Ἀπόῤῥοιᾰ, ᾱς, ἡ, *fluxus:* ex iisd.
'Ἀποῤῥοφᾰ'ω, vel 'Ἀποῤῥοφέω, f. ήσω, *sorbillo, sorbeo:* ex ἀπὸ et ῥοφέω.
'Ἀπόῤῥῠσῐς, εως, ἡ, *defluxus:* ab ἀποῤῥύω.
'Ἀπόῤῥῡτος, ε, ὁ ℥ ἡ, *deorsum fluens:* ab
'Ἀποῤῥῡ'ω, *defluo.* Th. ῥύω, id. quod ῥέω, *fluo.*
'Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ℥ ἡ, substantivè accipitur pro *rivo;* item pro *stillâ, propagine.* adjectivè, *abruptus, derivatus:* ab ἀποῤῥέω: alii ab ἀποῤῥήσσω, *erumpo.*
'Ἀπορφᾰνίζω, *orphanum reddo;* f. ί'σω. perf. 'ἀπωρφᾰ'νῖκᾰ. a. 1. 'ἀπωρφᾰ'νῖσᾰ. perf. pass. 'ἀπωρφᾰ'νισμαι. a. 1. pass. 'ἀπωρφᾰνίσθην. a. 1. part. pass. 'ἀπορφᾰνισθείς. Ex ἀπὸ et ὀρφανός.
'Ἀπορῶν, ῦντος, ὁ, præs. part. ab ἀπορέω.
'Ἀπόρως, *perplexè, ita ut extricare te nequeas;* item *tenuiter:* ἀπόρως κεῖσθαι, *inopem esse:* ab ἄπορος.
'Ἀπορώτᾰτος, superl. ab ἄπορος.
'Ἀπορώτερος, comp. ab eod.
ἍΠΟΣ, εος, τὸ, *labor;* item *altitudo:* ab ἀπὸ remotionem notante.
'Ἀποσάττω, f. άξω, *deonero.* Th. σάττω.
'Ἀποσβεννῦ'ω, -νῦ'μι, f. έσω, perf. εκᾰ, *extinguo, cessare facio:* et
'Ἀποσβέσσωσῖ, *extinguant,* a. 1. sub. act. Poët. ab ἀπὸ et σβεννύμι, *extinguo.*
'Ἀποσειεύμενος, et 'ἀποσιεῦσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum ἀποσιεύμενος, pro ἀφοσιέμενος, *sanctè et religiosè perficiens?* Sic ἀποσιεῦσθαι, pro ἀφοσιεῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.
'Ἀποσεισᾰ'μενος, *spoliatus,* a. 1. part. med. ex
'Ἀποσείω, f. σείσω, perf. σέσεικᾰ, *propulso, rejicio, à me repello.* Th. σείω.
'Ἀποσεμνῦ'νω, f. υνῶ, *magnificè celebro, cohonesto:* ex ἀπὸ et σεμνύνω.
'Ἀποσεσημειωμένᾰ, *regesta,* perf. part. pass. ab ἀποσημειόω. Th. σῆμα.
'Ἀποσεύομαι, *diffugio, effugio:* ab ἀπὸ et σεύω.
'Ἀποσημαίνομαι, *obsigno, designo:* et
'Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, *indico, significo.* Th. σῆμα.
'Ἀποσήπομαι, f. ήψομαι, perf. ημαι et

'Ἀποσήπω, f. ήψω, *marcesco, putrefacio*. Th. σήπω.
'Ἀποσιτέω, -ῶ, fut. ήσω, à cibis *abstineo*: à σῖτος.
'Ἀπόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *jejunus*. Th. σῖτος.
'Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, *obticeo*. Th. σιωπάω.
'Ἀποσιώπησις, εως, ἡ, *reticentia*. Item *figura præcisionem denotans*: à præc.
'Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, *palpitans pedes in aversum jacto, palpitando expiro*.
'Ἀποσκιδάννυμι, f. άσω, perf. ακα, *dissipo*. Th. σκιδάω, σκιδάννυμι.
'Ἀποσκιπάζω, f. σω, *operio*.
'Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, *ex alto speculor, visito*.
'Ἀποσκέπτω, f. ψω, *visito*.
'Ἀποσκευάζομαι, *vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, depono*; item *destruo*: f. 1. med. -άσομαι. perf. pass. 'ἀπεσκεύασμαι. a. 1. m. 'ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ et σκευάζω, q. v.
'Ἀποσκευάζω, f. άσω, perf. ακα, *repono, reparo*: item *aufero*: ab eod.
'Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, *sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta*. Th. σκεῦος.
'Ἀποσκηνόω, f. ώσω, *longiùs habito*, vel *remotiùs tendo*. Th. σκηνή.
'Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω, f. ψω, perf. φα, *evado*. Th. σκήπτω.
'Ἀποσκιάζω, *obumbro*; f. άσω. perf. 'ἀπεσκίακα. perf. pass. 'ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά. Hinc
'Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, *obumbratio*.
'Ἀποσκίδνημι, id. quod ἀποσκεδάννυμι.
'Ἀποσκλῆμι, *exaresco, morior; tabesio, obduresco*: ex ἀπὸ et σκλίω, quod per Syncopen fit ex σκελλίω, idem cum th. σκέλλω, *attenuo*.
'Ἀποσκλῆναι, *emori*, a. 2. inf. à præc.
'Ἀποσκληρύνω, f. υνῶ, *induro*: ex σκληρός.
'Ἀποσκοπέω, f. ήσω, perf. ηκα et 'Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, *scopum intueor*: ab
'Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, *absurdus*, à *scopo aberrans*; item *procul spectans*. Ex ἀπὸ et σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.
'Ἀποσκορακίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *relinquo, increpo, reprobo*: et 'Ἀποσκορακισμὸς, ου, ὁ, *contemptio, increpatio*: ex ἀπὸ et σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*, cujus th. κόραξ.

'Ἀποσκορπίζω, f. ίσω, *dissipo, exauctoro*.
'Ἀποσκυδμαίνω, *graviter irascor, succenseo, indignor*. Ex ἀπὸ et σκυδμαίνω.
'Ἀποσκυλάω, Poët. pro 'ἀποσυλάω, *despolio*.
'Ἀποσκώπτω, f. ώψω, *dicteria jacio, derideo*. Th. σκώπτω.
'Ἀποσμάω, -ῶ, f. ήσω, et
'Ἀποσμήχω, f. ήξω, perf. ηχα, *abstergo, purgo*. Th. σμάω et σμήχω· ἰσοδυναμοῦντα.
'Ἀποσμυγεὶς, έντος, ὁ, part. a. 2. pass. *qui exarsit, contabescens*. ab
'Ἀποσμύχω, f. ξω, perf. χα, *exuro*. Th. σμύχω.
'Ἀποσοβέω, f. ήσω, *abigo, repello*. Th. σοβέω.
"Ἀποσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quantitatis expers*.
'Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, *decerptum*, substantivè, et
'Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, *pars, avulsum quidquam*: ab
'Ἀποσπάω, *abstraho, educo, evello*: f. άσω. perf. 'ἀπέσπακα. a. 1. 'ἀπέσπασα. a. 1. part. 'ἀποσπάσας. perf. pass. 'ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. 'ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. 'ἀποσπασθείς. Th. σπάω, *traho*.
'Ἀποσπείρω, *dissemino*: f. ερῶ. perf. αρκα. perf. med. 'ἀπέσπορα.
'Ἀποσπένδω, f. σπείσω, *libo*: ex ἀπὸ et σπένδω.
'Ἀποσπεύδω, f. εύσω, *dehortor*: ex ἀπὸ et σπεύδω.
'Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *satus ab aliquo, oriundus*. Th. σπείρω.
'Ἀποσπουδάζω, fut. άσω, *desino studium ponere*: et part. præs. act. 'ἀποσπουδάζων, *negligens*: ex ἀπὸ et σπουδὴ, quod à perf. m. verbi σπεύδω.
'Ἀπόστα, pro 'ἀπόσταθι, vel 'ἀπόστηθι, *absiste*; a. 2. imp. ab a. 2. ind. ἀπέστην· ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.
'Ἀποσταδὰ, et 'Ἀποσταδὸν, *eminùs*: adv. ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto*.
'Ἀποστάζουσα, *stillans*, præs. part. f. g. ab
'Ἀποστάζω, f. ξω, *distillo*. Th. στάζω.
'Ἀποστὰς, άντος, ὁ, *fugiens*, a. 2. part. ab ἀφίστημι.
'Ἀποστασία, ας, ἡ, *defectio*: et
'Ἀποστάσιον, ου, τὸ, *repudium, discessio, libellus repudii*: et
'Ἀπόστασις, εως, ἡ, *abscessio, defectio*. Omnia à 2. pers. perf. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.
'Ἀποστατέον, *desistendum est*: ab ἀφίσταμαι.

'Ἀποστατέω, f. ήσω. perf. ηκα, *absisto, deficio*: et
'Ἀποστάτης, ου, ὁ, *defector, desertor*: necnon
'Ἀποστατικὸς, ή, όν, *rebellis, contumax*: et
'Ἀποστατικῶς, *deficientium more*. Omnia ex ἀπὸ et ἵστημι, quod à στάω, inusit.
'Ἀποστεγάζω, *tectum removeo, detego*: f. άσω. perf. 'ἀπεστέγακα. a. 1. 'ἀπεστέγασα. à στέγη. Th. στέγω.
'Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, *operculum, integumentum*: ab eod. th.
'Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.
'Ἀποστείχω, f. ξω, *abeo, revertor*: ex ἀπὸ et στείχω.
'Ἀποστέλλω, *ablego, mitto*: f. ελῶ. perf. 'ἀπέσταλκα. a. 1. 'ἀπέστειλα. a. 2. 'ἀπέσταλον. perf. pass. 'ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. 'ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. 'ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. 'ἀποσταλείς. perf. m. 'ἀπέστολα. Th. στέλλω.
'Ἀποστενόω, f. ώσω, *angustum reddo*: à στενόω. Th. στενός.
'Ἀποστέργω, f. ξω, *non amo, odio prosequor*: ex ἀπὸ, priv. et στέργω, *amo*.
'Ἀποστερέω, -ῶ, *damno afficio, privo*: f. ήσω. perf. 'ἀπεστέρηκα. a. 1. 'ἀπεστέρησα. a. 1. sub. 'ἀποστερήσω. perf. pass. 'ἀπεστέρημαι. part. 'ἀπεστερημένος. Th. στερέω.
'Ἀποστέρησις, εως, ἡ, *ablatio, privatio*; à 2. pers. sing. perf. pass. verbi ἀποστερέω.
'Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, *fraudator*; à 3. pers. sing. perf. ind. pass. ejusdem verbi.
'Ἀπόστημα, ατος, τὸ, *apostema, abscessus, suppuratio*; à 1. pers. perf. pass. verbi ἀφίστημι.
'Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, *discedo, deficio*. Th. ἵστημι.
'Ἀποστηρίζω, f. ξω, *confirmo*. Th. στηρίζω.
'Ἀποστῆσαι, *abduxisse*, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.
'Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejusdem verbi.
'Ἀποστίλβω, *splendeo*: fut. ψω. perf. ἀπέστιλφα, Th. στίλβω, idem.
'Ἀπόστιχε, *abi*, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω.
'Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, *qui classi præest*: et
'Ἀποστολεῖς, *rei nauticæ præfecti*. Th. στέλλω.
'Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, *apostolatus*: ab ἀπόστολος.

'Ἀποστολικὸς, ἡ, ὸν, *apostolicus, ad apostolos pertinens.*

'Ἀπόστολον, ου, τὸ, subaudi πλοῖον, pro *navigio*, apud Herodot.

'Ἀπόστολος, ου, ὁ, *apostolus, legatus;* item *apparatus classium,* et *expeditio maritima:* à perf. med. verbi ἀποστέλλω. Hinc Angl. APOSTLE.

'Ἀποστομᾰτίζω, propriè *memoritèr recito; allicio ad loquendum:* f. ίσω. perf. 'ἀπεστομάτῐκᾰ. a. 1. 'ἀπεστομάτῐσᾰ. ex ἀπὸ et στόμα.

'Ἀπόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inimicus, amoris expers:* à perf. med. verbi ἀποστέργω. Th. στέργω.

'Ἀποστραγγᾰλίζω, f. σω, *strangulo.*

'Ἀποστρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium:* ab ἀπὸ et ὄστρακον, *testa:* quòd in illis scripta fuerint olim suffragia.

'Ἀποστρᾰφείην, ης, η, a. 2. opt. pass. 'ἀποστρᾰφεὶς, a. 2. part. pass. 'ἀποστρᾰφῇς, *averseris,* a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω.

'Ἀποστρᾰφήσομαι, f. 2. ind. pass. 'ἀποστράφηθῐ, a. 2. imperat. pass. ab

'Ἀποστρέφω, *averto, refero:* f. ψω. perf. 'ἀπέστροφᾰ. a. 1. 'ἀπέστρεψᾰ. a. 1. imp. 'ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. 'ἀπέστρᾰφον. in pass. præs. 'ἀποστρέφομαι, η, εται, *aversor.* a. 2. pass. 'ἀπεστράφην, et 3. pl. 'ἀπεστράφησᾰν. aor. 2. sub. pass. 'ἀποστρᾰφῶ. Th. στρέφω, *verto.*

'Ἀποστρέψᾱς, αντος, ὁ, *avertens,* a. 1. part. act. ejusd.

'Ἀπεστρέψασκον, Poët. aor. verbo ἀποστρέφω.

'Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, refugium:* ab ἀποστρέφω.

'Ἀπόστροφος, ου, ὁ, *apostrophus,* nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: et

'Ἀπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aversus:* ab eod.

'Ἀποστῠγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor:* cum accus. ex ἀπὸ et στυγέω.

'Ἀποστῠφελίζω, f. ίξω, aor. 1. 'ἀπεστῠφέλιξᾰ, *violenter expello, dejicio.* Ex ἀπὸ et στυφελίζω.

'Ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι.

'Ἀποσῡλᾶσαι, Dor. pro 'ἀποσῡλῆσαι, *prædari et auferre ab aliquo quid:* a. 1. inf. ab

'Ἀποσῡλάω, ῶ, f. ήσω, *deprædor, spolio.* Th. σύλη.

'Ἀποσῠνάγω, f. ξω, *indè colligo, disgrego, dispello.* Th. ἄγω.

'Ἀποσῠνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *synagogâ amotus:* ex α priv. et συναγωγή. Th. ἄγω.

'Ἀποσυρίζω, f. ίσω, *sibilo.* Th. συρίσσω.

'Ἀποσυσκευάζω, f. σω, *compilo.*

'Ἀποσφᾰγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus,* a. 2. part. pass. ab

'Ἀποσφάζω, f. ξω, *jugulo, macto.* Th. σφάζω.

'Ἀποσφᾰκελίζειν, præs. inf. ab

'Ἀποσφᾰκελίζω, f. ίσω, *debilito, putrefacio:* à σφάκελος.

'Ἀποσφᾰλεὶς, *spe falsus,* a. 2. part. pass. ab

'Ἀποσφάλλω, f. λῶ, perf. κᾰ, *aberrare facio, subverto, seduco:* a. 2. pass. ἐσφάλην. Th. σφάλλω.

'Ἀποσφάττω, f. ξω, perf. χᾰ, *macto:* idem quod ἀποσφάζω, suprà.

'Ἀποσφενδονάω, ῶ, seu 'Ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *fundâ torqueo.*

'Ἀποσφενδονίζω, fut. ίσω, idem quod ἀποσφενδονάω.

'Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret,* a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, suprà.

'Ἀποσφράγισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *signaculum:* ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum.*

'Ἀποσχάζω, f. άσω, *diffringo, venam seco:* ex ἀπὸ et σχάζω.

'Ἀποσχεῖν, *abstinere,* a. 2. inf. act. et 'Ἀπεσχόμην, a. 2. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

'Ἀποσχέο, *abstine,* pro 'ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω.

'Ἀπόσχεσῐς, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia:* ab eod.

'Ἀποσχήσουσῐ, *arcebunt,* 3. pl. f. 1. ind. ejusd.

'Ἀποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo:* a. 1. 'ἀπέσχῐσᾰ, ᾰς, ε.

'Ἀπόσχῐσῐς, εως, ἡ, *ramus, propago:* ab ἀπὸ et σχίζω.

'Ἀποσχολάζειν, *vacare rei alicui:* quod à σχολάζω, *otior.* Th. σχολή.

'Ἀποσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor:* f. ήσομαι. part. præs. pass. 'ἀποσχολούμενος, *occupatus:* ex ἀπὸ et σχολέω. Th. σχολή.

'Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. 'ἀπόσχωμαι, a. 2. sub. m. 'ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

'Ἀποσώζω, fut. ώσω, perf. ωκᾰ, *tandem servo, sanitati restituo.*

'Ἀποσώζεσθαι, *aufugere,* apud Xenoph. et

'Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo.* Th. σόος.

'Ἀποτᾰγὴ, ῆς, et 'Ἀπόταξῐς, εως, ἡ, *renunciatio:* opponitur etiam τῇ συντάξει· ab ἀπὸ et τάσσω, vel τάττω.

'Ἀποτάδην, *prolixè:* et

'Ἀποτᾰθεὶς, *porrectus,* a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

'Ἀποτᾰκεὶς, *liquefactus,* a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

'Ἀπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad certum usum sepositus.* Th. τάσσω.

'Ἀποτάμνω, Ion. pro ἀποτέμνω. aor. 2. conj. 'ἀποτάμω, *abscindo.* Ex ἀπὸ et τάμνω.

'Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, propriè *dimitto cum mandatis:* cum dat. item *valedico, collocor.* f. άξομαι. perf. 'ἀποτέταγμαι. a. 1. m. 'ἀπεταξάμην, *valedixi.* a. 1. inf. m. 'ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

'Ἀποτάττω, f. άξω, perf. ᾰχᾰ, *renuntio:* item *secerno, attribuo:* ab eod. th.

'Ἀποτάτω, *longissimè,* adv. superl. τοῦ ἀπὸ, *procul,* adv. Poët.

'Ἀποταυρόω, ῶ, f. ώσω, *taurum facio.* 'Ἀποταυρόομαι, οῦμαι, *taurinas iras concipio.* Eur. Med. ex ἀπὸ et ταῦρος.

'Ἀπότᾰφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *privatus sepulchro:* item *seorsim ab aliis sepultus:* ex ἀπὸ et τάφος, à θάπτω.

'Ἀποταφρεύω, f. σω, *circumdo fossâ, munio.*

'Ἀποτεθεῖεν, *reserventur,* per Syn. pro 'ἀποτεθείησᾰν, 3. plur. a. 1. opt. pass. ab ἀποτίθημι.

'Ἀποτείνω, f. ενῶ, perf. ᾰκᾰ, *extendo, intendo:* 'ἀποτείνει, *spectat;* et 'ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor.* Th. τείνω.

'Ἀποτειχίζω, f. ίσω, perf. 'ἀποτετείχῐκᾰ, a. 1. 'ἀπετείχῐσᾰ, *vallo:* à τειχίζω, q. à τεῖχος.

'Ἀποτείχῐσῐς, εως, ἡ, et 'Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *munitio:* et

'Ἀποτείχισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *murus:* ab eodem th.

'Ἀποτεκνωθῶ, *orbabor,* a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω.

'Ἀποτέλεσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *effectio, effectus;* item *eventus:* nom. pl. ἀποτελέσματα, ων, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam:* ab ἀποτελέω.

'Ἀποτελεσμᾰτῐκὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *scientia imaginum sub certo sidere factarum usum et modum conficiendi docens.*

'Ἀποτελεσμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *effectivus, effectus præstans.*

'Ἀποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, *effectio, effectus:* à 1. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποτελέω.

'Ἀποτελεστῐκὸς, ἡ, ὸν, *effectivus, effectus præstans,* à 3.

pers. sing. perf. pass. ind. ejusdem verbi.

Ἀποτελευτάω, -ῶ, f. ήσω, *finem facio, desino:* ab ἀπὸ et τελευτάω. Th. τέλος, *finis.*

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors:* à 2. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποτελευτάω.

Ἀποτελέω, ῶ, *efficio, perficio, præsto:* f. έσω, et ήσω. perf. ἀποτετέλεκα. præs. pass. ἀποτελέομαι, -οῦμαι, *perficior;* item *convalesco.* perf. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus.* Ab ἀπὸ et τελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis.*

Ἀποτελέω, -ῶ, *pendo* (vel *solvo*) *tributi nomine;* item *persolvo.* Th. τέλος, *vectigal.*

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, *abscindo:* et

Ἀποτεμὼν, f. 1. part. ejusd. Th. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, *enixurum esse,* f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, *partus:* ab eod.

Ἀπότερος, *longinquus:* ab ἀπὸ, *procul,* adv. Poët.

Ἀποτέρω, *longiùs:* adv. ab eod.

Ἀποτετάμενος, *dependens,* perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι, ἀποτέτανται, 3. pl. perf. pass. Th. τείνω.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus,* part. perf. pass. verbi ἀποτελέομαι, -οῦμαι. Th. τέλος, *finis.*

Ἀποτέτμητο, *detruncatus erat;* Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποτέμνομαι. hinc a. 1. opt. pass. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπότευ, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ, Ion.

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, *damnum;* opp. τῷ ἐπιτεύγματι et

Ἀπότευξις, εως, ἡ, *res malè gesta, sinister successus.* Th. τεύχω, *paro.*

Ἀποτηγανίζω, fut. ίσω, *è sartagine comedo, frigo:* ex τήγανον.

Ἀποτήκω, f. ξω, *liquo, macero, tabefacio.* Th. τήκω.

Ἀποτηλοῦ, adv. *procul:* ab ἀπὸ et τηλοῦ.

Ἀποτίθημι, *depono, expono, differo, confero:* f. ἀποθήσω. perf. ἀποτέθεικα, Bœot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. pass. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι reliqua tempora vide in th. τίθημι.

Ἀποτίκτω, *gigno, pario.* Th. τίκτω.

Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, *evello, depilo.* Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, *laceramentum, frustum.* Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, perf. ηκα, *æstimo, mulcto.* Th. τίω, *honoro, punio.*

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, *pignus:* à præc.

Ἀπότιμον, ου, τὸ, *pretium, pignus:* ab eod. th.

Ἀπότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inglorius;* interdum *oppigneratus:* ab eod. th.

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, *purgamentum.*

Ἀποτινάσσω, *excutio:* fut. άξω. perf. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. aor. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτιννύμενος, ου, ὁ, *ulciscens,* præs. part. m. ab ἀποτίννυμαι, vel -τίννυμι: idem quod th. τίω, *punio.*

Ἀποτίνω, *dependo, solvo:* fut. ἀποτίσω. perf. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα. ex ἀπὸ et τίνω, pro τίω, *persolvo.*

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

Ἀποτίσει, *luet:* f. 1. ind. ἀποτίσῃ, *luat,* 3. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. fut. 1. act. ab

Ἀποτίω, f. ίσω, perf. ικα, *punio, persolvo, luo, remunero.* Th. τίω, *punio.*

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo:* f. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας. a. 2. pass. ἀπετμάγην· quod ex ἀπὸ et τμήσσω, idem cum τμάω, *seco.* Th. τέμνω.

Ἄποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *miser:* unde ἀποτμότατος, *infelicissimus:* ex α pr. et πότμος· ἄποτμος πότμος, *sors miserrima.*

Ἀποτολμάω, -ῶ, *audaciâ utor:* fut. ήσω. perf. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio:* et

Ἀποτομία, ας, ἡ, *severitas:* ab

Ἀπότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abruptus:* sic πέτρα ἀπότομος, *rupes prærupta:* per Metaph. *severus.* Hinc

Ἀποτόμως, *severè, præcisè:* omnia à th. τέμνω.

Ἄποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sine potu vivit:* ὕδωρ ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona:* ex α pr. et πίνω.

Ἀποτραγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, *comedo.* Th. τρώγω.

Ἀποτραχύνω, f. υνῶ, *exaspero.* Th. τραχύς.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *dissuasorius:* à seq.

Ἀποτρέπω, *averto, dehortor:* f. ψω. perf. ἀποτέτροφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, *aversor, repudio:* cum acc. Th. τρέπω.

Ἀποτρέχω, *recurro, fugio.* Th. τρέχω.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, et

Ἀποτρίβω, fut. ίψω, *abstergo.* Th. τρίβω.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, *res quæ deterendo decidit, ramentum:* à perf. pass. verbi ἀποτρίβω.

Ἀποτροπάασθαι, præs. inf. Poët. pro ἀποτροπᾶσθαι· ab ἀποτροπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malorum depulsor:* ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, *aversor, declino:* quod à τροπάω, pro τρέπω.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, *aversio, depulsio, dissuasio:* ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροπιάζω, *pro piaculo expio.* ἀποτροπιάζομαι, fut. άσομαι, *placo, expio.* Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, *aversatio:* item *amuletum,* Jos. *l.* 1. c. 4. ab ἀποτροπιάζω.

Ἀπότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aversandus, injucundus,* et *declinatione dignus:* quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

Ἀπότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus.* Th. τρέφω.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, *vindemio.* Th. τρύγη.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, *attero, consumo, domo:* et

Ἀποτρύω, f. ύσω, *detero, attero, edomo, conficio laboribus, labefacto:* ἀποτρύομαι, *lassesco:* à th. τρύω, et inde τρύχω, *tero.*

Ἀποτρωπάω, Poët. et Ion. pro ἀποτρέπω.

Ἀποτυγχανόμενα, ων, τὰ, *infortunia:* ab

Ἀποτυγχάνω, *aberro:* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde aor. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ et τυγχάνω, *adipiscor:* cum. gen.

Ἀποτυπόω, -ῶ, et -οῦμαι. f. 1. act. ώσω. perf. ωκα, *effingo, exprimo:* à τύπος, quod à τύπτω, *percutio.*

Ἀποτύπτεσθαι, præs. inf. med. *verberandi finem facere.* Th. τύπτω.

'Αποτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies*: ab eod.

'Αποτύπωσις, εως, ἡ, idem.

'Αποτυφλόω, f. ώσω, perf. ωκα, *excæco*.

'Αποτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*.

'Αποτυχία, ας, ἡ, *spei frustratio, repulsa*: ab ἀποτυγχάνομαι, *frustror*. Th. τυγχάνω.

'Αποτυχὼν, a. 2. part. act. 'ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. vide in ἀποτυγχάνω.

'Απουράμενος, η, ον, *privatus*, per Sync. pro 'ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, *extermino*: ab ὅρος.

'Απούρας, *auferens*, aor. 1. part. pro 'ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω· ab eod. th.

"Απουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui abest à terminis, exterminatus*: ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus*.

"Απους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus carens*: ex α priv. et πούς.

'Αποῦσα, *absens*, f. g. ab ἀπών, part. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀποῦσα, *terra peregrina*.

'Απουσία, ας, ἡ, *absentia*: ab ἄπειμι.

'Αποφαίνω, f. ανῶ, perf. αγκα, *ostendo, in lucem profero*: hinc 'ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. 'ἀποφαινόμενος, η, ον, et in pl. n. g. 'ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω.

'Αποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.

'Απόφανσις, εως, ἡ, *enuntiatio, asseveratio*: cui opponitur ἐνδοιασμός· ab ἀποφαίνω.

'Αποφαντικὸς, ἡ, ὸν, *enuntians*: adj. verbal. ab ἀποφαίνω.

'Απόφασθε, *renuntiate*: aor. 2. imperat. m. ab a. 2. ind. m. ἐφάμην· verbi φημί.

'Απόφασις, εως, ἡ, *dictio, sententia, enuntiatio*: in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀποφαίνω.

'Αποφάσκω, *abnego*: ex ἀπὸ et φάω, seu φήμι.

'Αποφασμένως, *palàm, manifestè*. ab ἀποφαίνω.

'Αποφεροίατο, *reportent*, Ion. pro 'ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab

'Αποφέρω, *abduco, asporto, tollo*: f. 'ἀποίσω. a. 1. 'ἀπήνεγκα. a. 2. 'ἀπήνεγκον. aor. 1. pass. 'ἀπηνέχθην. aor. 1. inf. pass. 'ἀπενεχθῆναι, *asportari*. aor. 2. inf. act. 'ἀπενεγκεῖν, *perferre*. Th. φέρω.

'Αποφεύγω, *effugio*: f. 1. ind. m. 'ἀποφεύξομαι. a. 2. ind. act. 'ἀπέφυγον. aor. 2. opt. 'ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. 'ἀποφυγών. inf. 'ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.

'Απόφημι, *nego*: cui opponitur σύμφημι, *concedo*. Ex ἀπὸ et φημί. Th. φάω, *dico*.

'Απόφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infaustus, inominatus*: ab ἀπὸ et φημί.

'Αποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.

'Απόφησις, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, enuntiatio*: ab ἀπόφημι.

'Αποφθέγγομαι, *eloquor, sententiosè dico*: f. γξομαι. a. 1. m. 'ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et φθέγγομαι. Unde

'Απόφθεγμα, ατος, τὸ, *APOPHTHEGMA, sententia breviter et scitè dicta*.

'Αποφθίθω, imperf. 'ἀπέφθιθον, *pereo, molior*. ab ἀπὸ et φθίθω.

'Αποφθίμενος, *peremptus*, præs. part. per Sync. pro 'ἀποφθιόμενος, 'ἀποφθίμην, pro 'ἀποφθιμένος εἴην, perf. et plusq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, *perdo*. Th. φθίω, vel φθείω, *corrumpo*.

'Αποφθινύθουσι, *dispereunt*, 3. pl. ind. act. à φθινύθω. Th. φθίω.

'Αποφθίσειε, *perdiderit*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, seu φθείω.

'Αποφθίσθω, pro ἀποφθείσθω, præs. imperat. ab ἀποφθίομαι· ab eod.

'Αποφλαυρίζω, f. ίσω, *floccifacio*: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.

'Αποφλαυρίξασα, Dor. pro 'ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

'Αποφοιβάζω, f. σω *Phœbi numine afflatus vaticinor*.

'Αποφορὰ, ᾶς, ἡ, *ablatio, vectigal, tributum*: item *reditus, proventus*. Th. φέρω.

'Αποφορὴ, ῆς, ἡ, idem, Ion. pro ἀποφορά.

'Αποφορτίζομαι, f. ίσομαι, *exonero*: 'ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, *onus*.

'Αποφρὰς, άδος, *nefandus, inauspicatus*: ἀποφράδες ἡμέραι, *dies nefasti*. Th. φράζω.

'Αποφράττω, sive -άσσω, f. άξω, *obstruo, obturo*; item *abjicio*. Th. φράττω, sive φράσσω.

'Αποφυγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.

'Αποφυγὴ, ῆς, ἡ, *effugium*: ab eod.

'Αποφώλιον, ου, τὸ, *monstrum abortivum*: et

'Αποφώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irritus, vanus, monstrosus*: ab ἀπὸ et φωλεὸς, seu φωλειά.

'Αποχάζομαι, imperat. præs. ἀποχάζεο, pro ἀποχάζου, *recedo*. Ex ἀπὸ et χάζομαι.

'Αποχειρόβιος, et

'Αποχειροβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui manibus propriis victum sibi parat*: ex ἀπὸ, χεὶρ, et βίος.

'Αποχειροτονέω, f. ήσω, *improbo, rejicio*: 'Αποχειροτονεῖσθαι, *abdicari, exauctorari, plebiscito absolvi*: ex ἀπὸ, χεὶρ, et τείνω.

'Αποχειροτονία, ας, ἡ, *rejectio à magistratu, abrogatio*: à præc.

'Αποχετευσάμενος, *transferens*: a. 1. part. m. ab

'Αποχετεύω, f. εύσω, *aquam deduco*: ab ἀπὸ et ὀχετεύω.

'Αποχέω, fut. ήσω, έσω, et εύσω, perf. 'ἀποκέχυκα, *effundo*. Th. χέω.

'Αποχεύομαι, f. εύσομαι, idem.

'Αποχὴ, ῆς, ἡ, *distantia*. Th. ἔχω.

'Αποχρῆν, Ion. pro ἀποχρῆν, *satis esse*: ἀποχρᾷ μοι, *mihi sufficit*: ab ἀποχράω. Vide ἀπόχρη.

'Αποχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, perf. 'ἀποκέχρημαι, *abutor, liberiùs utor*; item *utendo consumo*. Th. χράω.

'Αποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus*: ut et ἀποχρῆσθαι, *contentum esse*: vide

'Απόχρη, *sufficit*, imperf. ab inus. 'ἀπόχρημι, ης, ησι, et per Apoc. 'ἀπόχρη, unde inf. 'ἀποχρῆν, pro 'ἀποχρῆναι, *satis esse*: f. 'ἀποχρήσει, *satis erit*: part. 'ἀποχρῶν, et in f. g. 'ἀποχρῶσα· à χράω, *commodo*.

'Απόχρησις, εως, ἡ, propriè *consumptio rei per usum*; item *usus*: ab ἀποχράομαι.

'Αποχρώντως, *sufficienter*: adv. ab ἀποχρῶν, quod à χράω.

'Αποχυθεὶς, *effusus*, aor. 1. part. pass. ab ἀποχέω. Th. χέω.

'Αποχυρόω, ῶ, fut. ώσω, *munio*. Ex ἀπὸ et ἰσχυρόω.

'Αποχωρέω, -ῶ, *discedo*: f. ήσω. perf. 'ἀποκεχώρηκα. a. 1. 'ἀπεχώρησα. part. 'ἀποχωρήσας· ex ἀπὸ et χωρέω, *cedo*.

'Αποχώρησις, εως, ἡ, *discessus*: à 2. pers. perf. pass. præced. verbi.

'Αποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *separo*: f. ίσω. perf. 'ἀποκεχώρικα. aor. 1. pass. 'ἀπεχωρίσθην, *discessi*. aor. 1. inf. 'ἀποχωρισθῆναι. ex ἀπὸ et χωρίς.

'Αποψάω, fut. ήσω, et 'Αποψάομαι, *abstergo*. Th. ψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ἴσομαι, perf. ισμαι, *suffragio absolvo, abrogo.* Th. ψῆφος.

Ἄποψῐς, εως, ἡ, *aspectus.* Th. ὄπτομαι.

Ἀποψῡχω, *exanimor, exspiro, animo concido :* fut. ξω. perf. ἀπέψῡχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.

Ἀπωμνῦς, *abjurabas,* 2. sing. imperf. Poët. pro ἀπώμνυς, ab imperf. ἀπώμνῡν, verbi ἀπόμνυμι, quod ex ἀπὸ et ὄμνυμι.

Ἀπρᾱγῐα, ας, ἡ, *inefficacitas, inutilitas, otium :* ex α et πράσσω.

Ἀπραγμᾰτευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *otiosus :* ex α et πραγματεύω.

Ἀπραγμόνως, *nullo negotio :* adv. et

Ἀπραγμοσῠνη, ης, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria.* Item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *quietus, otiosus, segnis, iners :* et

Ἀπρακτέω, ῶ, fut. ήσω, *otior :* necnon

Ἄπρακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non factus :* et activè, *nihil agens, inutilis :* unde

Ἀπράκτως, adv. *re infectâ.* Omnia ex α priv. et πράττω.

Ἀπραξῐα, ας, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria :* ex iisdem.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, *indecentia, indecorum :* et

Ἀπρεπὴς, ὁ ἡ ἡ, ἡ τὸ ἀπρεπὲς, έος, -ἕς, *indecorus :* ex α et πρέπει, vel πρέπω.

Ἀπρεπῶς, *indecorè :* adv. à præc.

Ἄπρηκτος, pro Ἄπρακτος, *infectus :* ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. ex α et πράττω.

Ἀπρῐάτην, adv. *non redemptè, sine pretio, gratis :* vel adj. acc. sing. ab α et πρίαμαι.

Ἀπρὶξ, *tenacitèr :* ut vel serrâ desecari nequeat, ab α et πρίω.

Ἀπροαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, *involuntarius :* et

Ἀπροαιρέτως, *non consultò :* adv. ex α, πρὸ, et αἵρετος, quod ab αἱρέω.

Ἀπροβέλιυτος, ε, ὁ ἡ ἡ et Ἀπροσβέλιυτος, *temerarius, inconsultus :* et

Ἀπροβελιύτως, et Ἀπροσβελιύτως, *inconsultò :* adv. et

Ἀπροβελῐα, ας, ἡ, *temeritas.* Ex α, πρὸ, et βελή.

Ἀπρόθῡμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non promptus.* Ex α et πρόθυμος. Th. θυμός : hinc

Ἀπροθῡμως, *invitè :* adv. ab eod. th.

Ἀπροΐδης, έος, ὁ ἡ ἡ, *improvisus, non prævisus :* ex α priv. πρὸ, et εἰδέω.

Ἄπροικος, ε, ὁ ἡ ἡ, *dotis expers, indotata :* ex α et προῖξ, per Synæresin προῖξ.

Ἀπρονοησῐα, ας, ἡ, *imprudentia :* et

Ἀπρονόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inconsultus, temerarius :* ex α, πρὸ, et νόος.

Ἀπρονοήτως, *inconsultò, improvidè,* adv. à præc.

Ἀπρόοπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *improvisus :* ex α, πρὸ, et ὄπτομαι.

Ἀπροόπτως, *de improviso :* adv. à præc.

Ἀπροόρᾱτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non prævisus :* ex α, πρὸ, et ὁράω.

Ἀπροορᾱτως, *de improviso,* adv. à præc.

Ἀπροσδεὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, *qui nullâ re indiget, non indigus.*

Ἀπροσδῐόνῡσος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui nihil ad rem facit, absurdus.* Vox manavit ex proverbio ἐδὲν πρὸς Διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, *improvisò,* adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inexpectatus, inopinus ;* ex α, πρὸς, et δοκάω.

Ἀπροσδοκήτως, adv. *præter exspectationem.*

Ἀπρόσικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inaccessus :* ex α, πρὸς, et ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, *venio.*

Ἀπρόσῐτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inaccessus :* ex α et προσιτὸς, *accessu facilis :* à πρόσειμι quod ex πρὸς et εἶμι, eo.

Ἀπρόσκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, *sine offendiculo, inoffensus :* ex α et προσκόπτω.

Ἀπροσκόπως, *sine offensione,* adv. à præc.

Ἀπρόσμικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui se cum aliis non miscet, insociabilis :* ex α, πρὸς, et μίγνυμι.

Ἀπροσόρᾱτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *aspectu horrendus :* ex α, πρὸς, et ὁράω.

Ἀπροσόρμιστος, η, ον, *importuosus :* ex α et προσορμίζω.

Ἀπροσωποληπτως, adv. *sine faciei seu personarum respectu :* ab α et προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον et λαμβάνω.

Ἀπροσώπως, adv. *sine personâ :* ab α et πρόσωπον.

Ἀπροτίμαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *intactus, incontaminatus :* ex α et προτιμάσσω pro προσμάσσω, *tango.* Th. μάσσω.

Ἀπροφᾰσιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *prætextu carens, inexcusabilis :* et

Ἀπροφασίστως, *promptè :* à præc.

Ἀπρόφᾱτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non prædictus, ex improviso accidens.* Ab α, πρὸ, et φάω, *dico.*

Ἄπταιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *immunis à lapsu* vel *peccato, irreprehensibilis :* ex α et πταιστὸς, quod à πταίω.

Ἄπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, *implumis, alas non habens, pennis* seu *pinnis destitutus.* Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo. Ab α et πτερόν.

Ἀπτέρῠγος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄπτερος.

Ἀπτέρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἅπτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ ἡ ἡ, *involucris, implumis :* ex α et πτηνὸς, quod ab ἵπταμαι.

Ἀπτῐκὸς, ή, ὸν, *tangendi vim habens :* τὸ ἀπτικὸν, *tangendi facultas :* ἀπτικὴ αἴσθεσις,—δύναμις, *tangendi sensus,—potentia :* ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *in dicendo intrepidus :* vel cum aspero ἁπτοεπὴς, *mordax in verbis, audax :* ab ἅπτομαι et ἔπος.

Ἀπτόητος, sive Ἀπτοίητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *intrepidus :* ab α et πτοέω.

Ἀπτόλεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *imbellis :* ex α et πτόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, ῃ, εται, *tango,* item *invado, capesso,* cum gen. et Poët. dat. aliquando *appropinquo, adeo :* imperf. ἡπτόμην, ε, ετο. fut. ἅψομαι. a. 1. med. ἡψᾰμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

ἍΠΤΩ, *necto, accendo :* cum accus. f. ἅψω. perf. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. aor. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, *annexus, aptus :* perf. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, *lapsûs expers, stabilis :* ex α et πτῶσις. Th. πίπτω.

Ἄπτωτος, idem : item ὁ ἄκλιτος, *indeclinabilis,* vel *sine casu.*

Ἀπύργωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *turres non habens :* ab ἀ priv. et πύργος.

Ἀπῠρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, *carens febri, non febricitans :* et

Ἄπῠρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ignis expers, crudus ;* item *qui igni non admovetur :* ex α et πῦρ, πυρός.

Ἀπῠρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *igni nunquam admotus, novus.*

Ἄπυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *fando inauditus, famâ ignotus :* ab α et πυνθάνομαι.

ἈΠΥ´Ω, *sono, sonitum reddo ;*

etiam *clamo:* fut. ύσω. perf. ἤπυκα. ἠπύω, idem: qu. ἰπύω, ab ἶπος· vel ab ἀπὸ et ὕω.
Ἀπφί'ᾰ, ᾱς, ἡ, nom. Hebr. *pistrix.*
ἈΠΦΥ'Σ, vel ἀπφῦς, ύος, ὁ, *pater:* q. ab ἀποφύω.
Ἀπωδύ'ρετο, 3. sing. imperf. ab ἀποδύρομαι, *lamentor.* Th. ὀδύρομαι, idem.
Ἄπωθεν, adv. Poët. *procul, eminus:* pro ἄπεθεν, q. ab ἄπο, *procul,* adv. Poët.
Ἀπωθέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, in mediâ formâ, *repello, abjicio, detrudo:* Ἀπωθώμεθᾰ pro ἀποθεώμεθᾰ, *abjiciamus,* 1. pl. præs. sub. Ἀπώσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. Ex ἀπὸ et ὠθέω.
Ἀπωθέω, ῶ, idem. fut. Ἀπώσω. perf. Ἄπωκᾰ. perf. pass. Ἄπωσμαι. Th. ὠθέω.
Ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus:* part. perf. ab ἀποικίζομαι.
Ἀπώλειᾰ, ᾱς, ἡ, *exitium:* ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ et ὄλλυμι.
Ἀπώλεσᾰ, ἄς, ε, *perdidi:* a. 1. act. ab ἀπόλλυμι.
Ἀπωλόμην, ου, ετο, *perii:* a. 2. med. ejusd.
Ἀπωλώλειν, *perieram:* plusq. perf. med. Att. ab Ἀπῶλᾰ, perf. med. et Att. ἀπόλωλα· ab eod. th.
Ἀπὼν, οῦσᾰ, ὸν, *absens:* Ion. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.
Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, *scissura, propago:* ab ἀπορύσσω.
Ἀπωρχήσάο, *saltando amovisti:* 2. sing. a. 1. med. Ion. αο pro ω, verbi ὀρχέομαι, *salto.*
Ἀπωσά'μην, ω, ατο, *repuli:* a. 1. med. ab ἀπωθέομαι.
Ἄπωσις, εως, ἡ, et Ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, *repulsio, rejectio:* à perf. pass. τοῦ ἀπωθέω supra.
Ἀπωσόμεθᾰ, 1. pl. f. 1. med. Ἀπώσᾱς, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω supra.
Ἀπωστικὸς, οῦ, vel ὸς, ἡ, ὸν, *vim habens expellendi:* et
Ἀπωστὸς, οῦ, vel ὸς, ἡ, ὸν, *qui pulsari potest, expulsus:* à perf. pass. ejusd. verbi.
Ἀπώτερος, *remotior:* Ἀπώτᾰτος, *remotissimus:* ab ἄπο, *procul.*
Ἀπωτέρω, *remotiùs,* et Ἀπωτά'τω, *remotissimè:* adverb. à præc.
Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo.* Th. οἴχομαι.
Ἂρ, per metathesin pro ῥὰ, particula expletiva, *certè, utique.*

Ἀρ' et ῥὰ, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.
Ἄρᾰ, *utique, igitur, nempè:* τίς ἄρα; *quisnam?* τί ἄρα; *quidnam?* ἐπεὶ ἄρα, *alioquin:* ἄρα δὴ, aut ἄραγε, *igitur, ergò:* sæpè etiam redundat.
Ἀρᾰ, (interrogat.) *an, utrum?* ἄρα γε et ἄρ' οὖν; *utrum?* ἄρα μὴ; *nunquid?* ἄρα μὴ ταῦτα; *hæccine?*
ἈΡᾹ', ᾶς, ἡ, *preces;* item *diræ, noxa:* qu. ab αἴρω, vel ἄρω.
Ἀρᾰβεῦσαι, Dor. pro Ἀρᾰβοῦσαι, *concutientes non sine stridore,* præs. part. f. g. pl. num. ab
Ἀρᾰβέω, -ῶ, *strepitum* seu *fragorem edo:* f. ήσω. perf. ἠράβηκα. Th. ἄραβος.
Ἀρᾰ'βησε, *insonuit:* a. 1. Ion. præced. verbi.
Ἀρᾰβί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *Arabia,* nom. regionis; Hebr. *eremus.*
Ἀρᾰβικὸς, ἡ, ὸν, *Arabicus,* à præc.
Ἀρᾰ'βιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἌΡᾸΒΟΣ, ου, ὁ, *strider dentium, strepitus:* propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.
Ἄρᾰγε, *nempè, fortè.*
Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, *collisio, pulsatio, strepitus.* Th. ἀράττω.
ἌΡᾸΔΟΣ, ου, ὁ, *cordis pulsus post vehemens exercitium.*
Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo.*
Ἀραιά, ᾶς, ἡ, *venter et intestina,* ubi est multa ἀραιότης, *laxitas.* Hinc μεσάραιον est μεσεντέριον. Ex ἀραιὸς, *rarus.*
Ἀραῖος, ᾱ, ον, *diris devotus;* item *diris devovens:* Th. ἀρά.
ἈΡΑΙΟ'Σ, ᾱ', ὸν, *rarus, tenuis, angustus:* cui opp. πυκνός.
Ἀραιότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas spongiosa:* à præced.
Ἀραιόω, -ῶ, fut. ώσω, *rarefacio:* unde ἀραιοῦμαι, *raresco:* ab eod.
Ἀραιρημένος, Att. et Ion. simul pro ἠρμένος, *sublatus,* perf. part. pass. ab αἴρω· vel pro ἡρημένος, *captus,* perf. part. pass. ab αἱρέω. Sic
Ἀραίρητο, *captus, delectus erat,* pro ἥρητο, ab ἀραιρήμην, plusq. perf. Att. verbi αἵρομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω malunt, et pro ἡρημένος, *separatus.*
Ἀραίωσις, εως, ἡ, *laxatio.* Th. ἀραιός.
Ἀρᾱ'μενος, *qui suscipit:* a. 1. part. m. ab αἴρω.
Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *altus.*

Ἄραξᾰ, a. 1. Ion. pro ἤραξα· et ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *amputo:* et
Ἀραξεῖ, Dor. pro Ἀράξει, 3. sing. f. 1. ejusd. verbi.
Ἄρᾰο, 2. sing. imperf. ab ἔραμαι, *amo,* imperf. ἠράμην, ἤρασο, et Ion. ἤραο, et Dor. ἄραο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, et per Sync. ἠράμην.
Ἀρᾰ'ομαι, -ῶμαι, f. ά'σομαι, *precor, vota facio;* item *imprecor, maledico:* ἀρᾶσθαι ἀρὰς, *imprecari diras.* Th. ἀρά.
Ἄρᾰρᾰ, ἄς, ε, *me accommodavi, placui:* perf. med. Sic Ἀρᾰ'ρῃ, 3. sing. sub. aor. 2. verbi ἄρω, *apto:* perf. med. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, Poët. ἄραρα. Hinc part. perf. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, ὸς, *adaptatus, a, um.*
Ἀρᾰ'ρισκε, *adaptavit:* 3. sing. imperf. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto:* quod à perf. med. verbi ἄρω· vide ἄραρα.
Ἀρᾰροίατο, Ion. pro Ἀρᾰ'ροιντο, *convenissent:* 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω.
Ἄρᾰρον, per reduplic. pro ἦρον, a. 2. act. sic Ἀρᾰρὼν, pro ἀρὼν, aor. 2. part. ab ἄρω, *apto.*
Ἀρᾰρότως, adv. *commodè, firmitèr, fixè.* ab ἄρω.
Ἀρᾰρὼς, perf. med. part. vide ἄραρα.
Ἆρᾱς, a. 1. part. act. ab αἴρω.
Ἄρασθαι, *solvisse:* a. 1. inf. med. ab ἠράμην, aor. 1. med. verbi αἴρω.
ἈΡΑ'ΣΣΩ, seu Ἀράττω, fut. ξω. a. 1. ἤρραξᾰ, et ἤραξᾰ, *amputo, abscindo,* propriè *serro;* item *pulso.*
Ἀρᾶται, *precatur:* 3. sing. præs. verbi ἀράομαι.
Ἀρᾰ'τω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ἆρον, ἀ'τω, et in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo.*
ἈΡΑ'ΧΙΔΝᾸ, ης, ἡ, *planta quædam* ἀμφίκαρπος, ab ἄραχος, cui similis semine.
Ἀρᾰχναῖος, αίᾱ, αῖον, et Ἀρᾰχνειος, είᾱ, ειον, *ad araneam pertinens,* aut *ab araneâ factus:* ab
ἈΡᾸ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, *ARANEUS:* et Ἀρᾰ'χνη, ης, ἡ, *ARANEA,* et *araneæ tela:* et
Ἀρᾰ'χνιον, ου, τὸ, *araneæ tela;* item *aranea,* et vitium olivis et vitibus peculiare, quod *araneum* dicitur.

Ἀραχνοϋφὴς, έος, *ab araneâ textus.* Th. *ὑφάω.*

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. *desertam incolens.*

Ἄρβηλα, ων, τὰ, *Arbela,* nom. regionis.

ΑΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, *scalprum, culter sutorius.*

ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus et profundus, idoneus ad lutum calcandum, *πηλοπάτη* seu *πηλοβάτη.*

Ἀργαῖος, ου, ὁ, *Argæus:* ab Ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀργαλἐ, pro *ἀργαλέα.* Ab

Ἀργαλέος, έα, έον, *molestus, difficilis, gravis,* pro *ἀλγαλέος,* euphoniæ gratiâ *ρ* pro *λ* Att. ab *ἄλγος·* vel quasi *ἐργαλέος,* ab *ἔργον.*

ἈΡΓΑ'Σ, ᾶντος, et *ἄργας, ἀργῆς* et *ἄργης, serpentis genus.*

Ἄργει, *Argis,* dat. sing. ab Ἄργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc Ἀργεῖος, *Argivus:* et Ἀργείη, ης, ἡ, *Argiva.* Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργεινὸς, ἡ, ὸν, *albus.* Th. *ἀργὸς,* idem.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, *Argi occisor, Argicida,* epith. Mercurii: ex Ἄργος *ἑκατόφθαλμος,* et *φόντης* pro *φοντὴς, occisor.* Th. *φένω.*

Ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, *albus:* ab *ἀργός.*

Ἀργεστὴς, οῦ, et Æol. *-άο,* ὁ, *albus, velox:* ab eod. th.

Ἀργὲς, έτος, έτι, per *μεταβολὴν* et *συστολὴν* dicitur pro Ἀργῆς, ῆτος, ὁ, *albus.*

Ἀργέω, -ῶ, *ab opere cesso, otior:* f. *ήσω.* perf. *ἤργηκα.* a. 1. *ἤργησα.* ab *ἀργὴς, otiosus.*

Ἄργην, acc. sing. ab

Ἄργης, ου, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἀργῆς, ῆτος, ὁ, *albus:* ex *ἀργὸς,* idem.

Ἀργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *otiosus, feriatus:* forsan pro *ἀεργής.* Th. *ἔργον.*

Ἀργηστὴς, οῦ, ὁ, Poët. pro *ἀργῆς,* seu *ἀργός.*

Ἀργί'α, ας, ἡ, *otium:* item *festivitas,* quâ Deo otiamur, ab *ἀργὸς, otiosus:* ex *α* et *ἔργον.*

Ἀργικέραυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rapido vel corusco fulmine feriens.* Ex *ἀργὸς* et *κεραυνός.*

ἌΡΓΙΛΟΣ, seu *ἄργιλλος,* ὁ ϗ ἡ, *ARGILLA, terra alba et pura:* q. ab *ἀργὸς, albus.*

Ἀργινόεις, εντος, *albus, splendidus:* ab eod. th.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, *albos dentes habens:* ab *ἀργὸς* et *ὀδούς.*

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potiùs *ἄργματα, άτων, τὰ, primitiæ;* sicut *ἄπαργμα,* vel *ἀπάργμα, τὰ,* idem. Th. *ἀρχή.*

Ἀργμένος, Ion. pro *ἠργμένος, qui cœpit:* perf. part. pass. ab *ἄρχομαι.*

Ἄργοι, *Argivi.* Sic Ἄργος pro *Σπάρτη.* Et Ἀργεῖοι pro *Σπαρτιᾶται.*

Ἀργολογεῖν, præs. inf. act. *verba supervacanea dicere vel scribere:* ab *ἀργὸς, otiosus,* et *λέγω.*

Ἀργολογί'α, ας, ἡ, *otiosus sermo.*

Ἄργος, ου, ὁ, nom. propr. viri, *Argus, ἑκατόφθαλμος,* qui habuit centum oculos.

Ἄργος, εος, τὸ, oppidum Thessaliæ: urbs in Peloponneso: item pro totâ Peloponneso, et sæpè pro Græciâ universâ: unde Ἄργοι, *Argivi,* Græci dicti.

ἈΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *albus.*

Ἀργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod *ἀεργὸς,* et ex eo factum per crasin: *qui cessat ab opere, ab opere immunis, otiosus, piger:* ab *α* et *ἔργον.* item *Argus,* nom. propr.

Ἄργοσδε, adv. pro *εἰς* Ἄργος, *ad Argos.*

Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, *argentarius, trapezita:* ab *ἄργυρος* et *ἀμείβω.*

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii.* Th. *ἄργυρος.*

Ἀργύρειος, εία, εῖον, et Ἀργύρεος, έα, εον, et contr. *ἀργυροῦς, ρᾶ, ροῦν, argenteus: ἀργυρέῃς,* dat. pl. Ion. pro *ἀργυρέαις,* ab eod. th.

Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀργύ'ριον, ου, τὸ, *pecunia, nummi argentei:* ab eod. th.

Ἀργυρὶ's, ί'δος, ἡ, *argentea phiala.*

Ἀργυροδί'νης, ὁ ϗ ἡ, *argenteos habens vortices:* ab *ἄργυρος* (indè omnia quæ nitent ab Homero dicuntur *ἀργύρεα*) et *δίνη, vortex.*

Ἀργυρί'διον, ου, τὸ, *parvum argentum, pecuniola:* dim. ab *ἀργύριον.*

Ἀργυρόηλος, ὁ ϗ ἡ, *argenteos habens clavos:* ab *ἄργυρος* et *ἧλος.*

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argentarius, argenti signator:* ex *ἄργυρος* et *κόπος.*

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, et -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argenteos pedes habens,* id est, argentei coloris, *candidos:* ab *ἄργυρος* et *πέζα,* ἡ, Dor. *pes, malleolus pedis:* vel à *πέζα, fimbria.*

Ἀργυρόῤῥιζος, η, ον, *argenteas radices,* vel *origines, habens:* ab *ἄργυρος* et *ῥίζα.*

ἌΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum:* sic dicitur à candore, ab *ἀργὸς, albus.* Hinc

Ἀργυρότοξ', pro *ἀργυρότοξε,* vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argenteo arcu decorus:* ab *ἄργυρος* et *τόξον.*

Ἀργυροῦν, et *ἀργυροῦς,* contractè ab *ἀργύρεος.*

Ἀργυροχόος, όου, ὁ, *argentarius, argenti fusor.*

Ἀργυρόω, f. *ώσω,* perf. *ωκα, argento duco, pecuniâ dono.*

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro *ἀργυρέῳ,* ab *ἀργύρεος.*

Ἀργυρώματα, ά'των, τὰ, *vasa argentea, ornatus vel supellex argentea.* Th. *ἄργυρος.*

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argento emptus:* ab *ἄργυρος* et *ὠνέομαι, emo.*

Ἀργύ'φεος, et Ἄργυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *albâ texturâ constans;* item *albus:* ex *ἀργὸς, albus,* et *ὕφος, textile,* quod ab *ὑφάω.*

Ἀργυφὴς, έος, ἐϊ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, *Argo, navis Jasonis,* sic dicta quod in Argo fabricata: item *sidus.*

Ἀργῶς, adv. *otiosè, segnitèr:* item *temerè, frustrà:* qu. ab *ἀεργῶς.*

Ἄρδα, ἡ, *inquinamentum:* quia solet *αἴρεσθαι.*

Ἄρδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immundus:* ab *ἄρδα.*

Ἀρδαλόω, fut. *ώσω, inquino:* à præc.

Ἀρδεῖν, Att. et Dor. pro *ἄρδειν, rigare,* præs. infin. act. verbi *ἄρδω.*

Ἀρδεύω, f. *εύσω,* perf. *ευκα,* Ion. et Poët. idem quod *ἄρδω, irrigo.*

Ἀρδηθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod *ἀρδμός·* q. v.

Ἄρδην, *altè, funditùs, planè, omninò,* adv. ab *αἴρω.*

Ἀρδήσκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

ἈΡΔΙ'Σ, ῖος, ἡ, *cuspis teli:* qu. ab *αἴρω,* vel ab *ἄρω.*

Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, *irrigatio, adaquatio, potus.* Th. *ἄρδω.*

Ἄρδοντι, Dor. pro *ἄρδουσι, rigant:* 3. pl. verbi seq.

ἌΡΔΩ, fut. *σω, rigo, irrigo, potum præbeo. ἄρδομαι, irrigor:* f. *σομαι.* part. pass. *ἀρδόμενος, madens.*

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα, *fons Ithacæ,* aut *Siciliæ,* de

quo Ovid. Metamorph. l. 5. 575.

Ἀρειᾶ, ᾶς, ἡ, *minæ*: ab ἀρὰ, *imprecatio*, quia maledictionis denuntiatio.

Ἀρείας πόρος, *Areæ trajectus*: Vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρειμάνιος, ου, et Ἀρειμάνης, ιος, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus, Marte furens*: ab Ἄρης et μαίνομαι.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, seu Ἀρειωπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita, senator* vel *judex Atheniensis*: qui de rebus capitalibus judicabat. Ab

Ἀρειόπαγος seu Ἄρειος πάγος, *curia Atheniensis sic dicta*: ad verbum *Martius collis*.

Ἄρειος et Ἀρήϊος, ὁ καὶ ἡ, *Martius*: ab Ἄρης.

Ἀρειότερος, *melior*, comp. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ab ἀροῦμαι, verbi αἴρω.

Ἀρείων, ὁ καὶ ἡ, et in neut. gen. ἄρειον, ονος, *præstantior*, propriè armis: *melior*: ab Ἄρης, *Mars*.

Ἄρεκτος, η, ον, *infectus, imperfectus*. Ex α et ῥέζω.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμᾶν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσειᾰ, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρέσκειᾰ, ας, ἡ, *placitum*. Item *facetiæ, lepos in sermone*: ab ἄρεσκος.

Ἀρεσκόντως, adv. *gratè*: ab ἀρέσκω.

Ἄρεσκος, η, ον, *blandus, placendi studiosus*: quod ab

ἈΡΕ΄ΣΚΩ, *placeo, placo*; imperf. ἤρεσκον. præs. imperat. ἄρεσκε, έτω. fut. ἀρέσω. perf. ἤρεκᾰ. a. 1. ἤρεσᾰ. a. 1. inf. ἀρέσαι. a. 1. particip. ἀρέσᾱς. ἀρέσκομαι in mediâ formâ cum dativo, *acquiesco*: a. 1. m. ἠρεσάμην, et Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο. præs. inf. pass. ἀρέσκεσθαι.

Ἀρέσομαι, fut. 1. med. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσσάμενος, *placans*, aor. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω.

Ἀρεστᾶ, ῶν, τὰ, *placita*: undè *Curiæ placita*. Angl. ARRESTS. ab

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, *gratus, a, -um*.

Ἀρεστόν ἐστι, *æquum est*. à 3. perf. ἤρεσται, ab ἀρέσκω.

Ἀρεστῶς, adv. *gratè*: ab ἀρεστός.

Ἄρετ' pro ἄρετο, *ceperat*, aor. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄρεται, 3. sing. ab ἄρομαι, *aptor*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετή.

Ἀρέτᾱς, ᾱ, ὁ, *Aretas, æ*, nomen viri.

Ἀρετάω, ῶ, *feliciter dego, fortunatus sum*. Ab

ἈΡΕΤΗ΄, ῆς, ἡ, *virtus*: qu. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, f. ίσω, *placo*, qu. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέων, *imprecationum*, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces, diræ*.

Ἄρη, pro Ἄρηᾰ, acc. sing. ab Ἄρης, εος, *Mars*.

Ἄρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται. ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀρήγειν. imperf. Ion. ἀρήγεν, pro ἤρηγεν. ab ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρήγοισᾰ, Dor. pro ἀρήγουσᾰ, præs. part. f. g. ab ἀρήγω.

Ἀρηγόνες, οἱ, *auxiliatores*, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος, ab

ἈΡΗ΄ΓΩ, f. ξω, *auxilior, opem fero*, propriè in bello: nam ab Ἄρης deducitur.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *defensor, tutor* et *tutrix*: part. præc. Th.

Ἀρήϊᾰ, pl. *Mavortia*. Ab

Ἀρήϊος, seu Ἄρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Martius*. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus*: ab Ἄρης, *Mars*, et θοὸς, *velox*. Est et Ἀρηΐθοος, nom. propr.

Ἀρηϊκτάμενος, η, ον, *in prælio occisus*. Ex Ἄρης et κτείνω.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρείφατος, ἐν τῷ ἄρει φαόμενος, *in prælio occisus*: ab Ἄρης et φάω, *occido*.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Marti carus*, aut *cui Mars carus, bellator*: ab Ἄρης et φίλος.

Ἀρήμεναι pro ἀρᾶν ab ἀράω.

Ἀρημένος, *læsus, damnum passus, detentus*: ab ἀράομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἄρην, pro Ἄρηᾰ, acc. sing. ab Ἄρης, ηος.

Ἀρὴν, ὁ καὶ ἡ, *agnus*, gen. ἀρένος, et per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρω.

Ἄρην pro ἀρὰν, acc. Ion. ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. Ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, *auxilior*.

Ἄρηρᾰ, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum, congrui*, perf. med. verbi ἄρω, *apto*. Vel ἄρηρᾱ, perf. med. ab αἴρω significante *sustuli*: ubi discriminis causâ ι subscribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, *compegeram*. plus. perf. med. ἀρηρὼς, perf. m. part. Vide ἄρηρα.

Ἀρηρομένος, η, ον, irreg. part. perf. pass. verbi ἀρόω.

Ἀρηρότως, adv. *compactè, aptè*: ab ἀρηρὼς, perf. part. verbi ἄρω.

Ἄρης, εος vel -ους, εως, ηος, ητος, ὁ, et voc. Ἄρες, *Mars, prælium, vulnus, ferrum*: et dicitur Ἄρης, ου, Ion. εω, et propriè est *ferrum*.

Ἀρῆς, gen. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, *diræ*.

Ἀρησόμεθᾰ, *supplicemus*, Ion. pro ἀρᾱσόμεθᾰ, f. 1. m. ab ἀράομαι, fut. άσομαι vel ab ἀρέσκω, *placo*, f. έσω.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρήτειρᾰ, ας, ἡ, *sacerdos*: ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos*, in acc. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, *funestus, perniciosus*, παρὰ τὴν ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, *inenarrabilis*: ab α et ῥέω, *dico*.

Ἀρηφαίνων, præs. part. *Martem præ se ferens*: ex Ἄρης, *Mars*, et φαίνω, *appareo*.

Ἀρθεὶς, *sublatus, elevatus, evectus*: a. 1. part. pass. ab αἴρω, *tollo*: a. 1. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἄρθησαν. 3. pl. Ion. a. 1. pass. ab ἤρθην· verbi ἄρω, *aptè compono*.

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, *tollo*.

Ἄρθητι, aor. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, aor. 1. inf. ἀρθήσεται, *tolletur*, f. 1. pass. ab ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo*.

Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *amo, concordiæ vinculo jungor*: ab ἀρθμός.

Ἀρθμίᾰ, ας, ἡ, *amicitia, concordia*: ab eod.

Ἄρθμιος, ου, ὁ, *amicus*: ab eod.

Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, *amicitia, concordia*: ab ἄρω, *apto*, et θυμὸς, *animus*.

Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, *articularis*, ar-

ticulari morbo laborans, podagricus.

'Ἀρθρῖτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Ἀρθρῖτις, ἴδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor.*

"ΑΡΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, *artus, articulus:* item *vox grammaticorum.* q. ab ἄρω, *apto.*

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ωκᾶ, *articulo fingo, formo:* ut ἀρθρῶν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere.*

'Ἀρθρῶσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. præc. verbi.

"ἈΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.

'Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne,* Minoïs filia.

'Ἀρῖγνὼς, ῶτος, *clarissimus, valdè notus:* v. 'Ἀρίγνωτος.

'Ἀρῖγνώτοις, *manifestis:* ab

'Ἀρῖγνωτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *clarissimus, valdè notus;* ἀριγνῶτες, οἱ, Poët. pro ἀρίγνωτοι, *valdè noti:* ex ἄρι, *valdè,* et γινώσκω, cognosco.

'Ἀρῖδάκρυος, ȣ, et

'Ἀρῖδακρυς, ὕος, ὁ ϰ ἡ, *multum lacrymans, ad lacrymas propensus:* ab ἄρι et δάκρυ, *lacryma.*

'Ἀρῖδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. ab

'Ἀρῖδείκετος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *præclarus, inclytus:* ex ἄρι et δεικετὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *ostendo.*

'Ἀρῖδηλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *clarus, præclarus:* ex ἄρι et δῆλος, *manifestus.*

'Ἀρίζηλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multum æmulandus:* ex ἄρι et ζῆλος, *æmulatio.* Sunt qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ.

'Ἀριζήλως, adv. *clarè, manifestè, studiosè, magnâ cum æmulatione:* à præc.

'Ἀριζήλωτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *valdè æmulandus:* à præc.

"Ἀριζος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *radice carens:* al. ἄρριζος. Ex α et ῥίζα.

'Ἀρῖθμεῦνται, Dor. pro 'ἀρῖθμοῦνται, 3. pl. præs. pass. et 'ἀρῖθμεῦντι, pro 'ἀρῖθμοῦσι, 3. plur. act. verbi

'Ἀρῖθμέω, -ῶ, *numero:* fut. ήσω. perf. ἠρῖθμηκᾶ. a. 1. ἠρῖθμησᾶ. inf. 'ἀρῖθμῆσαι. perf. pass. ἠρῖθμημαι, σαι, ται, et in 3. plur. ἠρῖθμηνται. part. ἠρῖθμημένος, η, ον, *numeratus, a, um:* 'ἀρῖθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.

'Ἀρῖθμηθήμεναι, Poët. pro 'ἀρῖθμηθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.

'Ἀρῖθμημᾶ, ᾶτος, τὸ, *quod numeratur, numeratum:* à perf. pass. verbi ἀριθμέω.

'Ἀρῖθμησῖς, εως, ἡ, *numeratio:* ab eod.

'Ἀρῖθμητῖκὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, *numerandi ars, arithmetica:* ab eod.

'Ἀρῖθμητῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad numeros* seu *artem numerandi pertinens; numerandi peritus:* ab eod.

'Ἀρῖθμητὸς, ἡ, ὸν, *numerabilis:* ab eod.

'ἈΡΙ͂ΘΜΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *numerus.*

'Ἀρῖμᾶθαίᾶ, ᾶς, ἡ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus.*

'Ἀρῖμασποὶ, *Arimaspi,* homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.

'Ἀρίμοισῖν, dat. pl. Ion. ab "Ἀριμοι, nomen loci.

'ΑΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ȣ, ὁ, nom. emplastri, ab *Ariobarzane.*

'Ἀρῖπρεπέες, *decori,* nom. pl. ab

'Ἀρῖπρεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *valdè decorus:* ex ἄρι, *valdè,* et πρέπω, *decorus sum.*

'Ἀρῖπρέπειᾶ, ᾶς, ἡ, *eximium decus, decor:* à præc.

'Ἀρῖπρεπέως, et 'ἀρῖπρεπῶς, *admodum decentèr:* ab eod.

"Ἀρῖς, vel "ἀρῖν, ἄῤῥῖς, vel ἄῤῥῖν, ῖνος, ὁ ϰ ἡ, *naso* vel *naribus carens, non sagax:* ab α et ῥὶς, vel ῥὶν, *nasus.*

'ἈΡΙ͂Σ, ῖδος, ἡ, *fabrile instrumentum, scobina.*

'Ἀρῖσᾶμος, Dor. pro 'ἀρῖσημος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *bello clarus:* ex ἄρι, *valdè,* et σῆμα, *signum.*

'Ἀρισθάρμᾶτος, ȣ, *qui præstantissimum currum habet,* quod ab ἄρισος et ἅρμα, *currus.*

"Ἀρισᾶ, *optima,* pl. nom. n. g. ab ἄρισος, η, ον, superl. ἀρείων, comp. interdum adv. *præstantissimè.* Th. "Ἀρης, *Mars.*

'Ἀρισᾶγόρης, ȣ, ὁ, *Aristagoras,* nom. viri.

'Ἀρισαῖος, ȣ, ὁ, *Aristæus,* nomen viri.

'Ἀρισαρχέω, f. ήσω, *optimè impero,* seu *magistratum gero:* ab ἄρισος et ἀρχὴ, *principatus.*

'Ἀρίσαρχος, ȣ, ὁ, *Aristarchus,* nom. viri. Gr. *optimus princeps.*

'Ἀρισᾶ'ω, ῶ, *prandeo:* f. ήσω. perf. ἠρίσηκᾶ. a. 1. ἠρίσησᾶ. a. 1. imperat. 'ἀρίσησον, ά'τω. Th. ἄρισον, *prandium.*

'Ἀρισείᾶ, ᾶς, ἡ, *fortitudo, strenuitas.* Th. "Ἀρης.

'Ἀρισείδης, ȣ, ὁ, nomen proprium viri.

'Ἀρισεῖον, ȣ, τὸ, *præmium,* propriè fortitudinis ergò. Th. "Ἀρης.

'Ἀρισερᾶ', ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, *sinistra manus:* et

'Ἀρισερεύω, f. εύσω, *sinistrâ utor:* ab

'ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ᾶ', ὸν, *sinister, infaustus,* qu. ab ἄρισος, per euphemismum.

'Ἀρισερόφῖν, adv. *a læva, a sinistra, ad lævum.*

'Ἀρισεύεσκε, *excellebat,* imperf. Ion. (nam Ion. in imperf. et a. 1. et 2. formant 3. pers. singularem à secundâ, remoto augmento, additâ syllabâ κε) verbi ἀρισεύω. Th. "Ἀρης.

'Ἀρισεύοισᾶ, Dor. pro 'ἀρισεύȣσᾶ, præs. part. f. g. verbi ἀρισεύω, *fortitèr me gero.*

'Ἀρισεὺς, έος, ὁ, *princeps, omnium fortissimus:* ab ἄρισος, *optimus.* Th. "Ἀρης.

'Ἀρισεύσᾶσᾶ, *antecellens:* a. 1. part. act. f. g. ab

'Ἀρισεύω, f. εύσω, perf. ἠρίσευκᾶ, *excello, fortissimè me gero, principatum teneo.* Th. "Ἀρης.

'Ἀρισῆες, ήων, *fortissimi:* item *optimates,* seu *proceres:* 'ἀρισήεσσῖν, dat. pl. Ion. pro ἀρισεῦσιν. ab ἀρισεὺς, έος.

'Ἀρισίζω, f. ί'σω, perf. ῖκᾶ, *prandium præbeo, prandio excipio aliquem.* Th. ἄρισον, *prandium.*

'Ἀρισίνδην, adv. *optimos quosque deligendo.*

'Ἀρισόϐȣλος, ȣ, ὁ, nom. viri Gr. *optimus consiliarius.*

'Ἀρισογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

'Ἀρισογόνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *parens optimæ prolis:* ab ἄρισος et γόνος, *soboles.* Th. γείνομαι.

'Ἀρισόδημος, ȣ, ὁ, quasi *populi princeps:* ex ἄρισος et δῆμος.

"Ἀρισοι, ων, οἱ, *optimates, primores, proceres:* ab ἄρισος.

'Ἀρισοκρᾶ'τειᾶ, ᾶς, ἡ, *status reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur:* ab ἄρισοι et κρατέω, *guberno.*

'Ἀρισοκρᾶτέω, f. ήσω, *optimè impero.* 'Ἀρισοκρᾶτȣ͂μαι, *sub optimatum regimine vivo.* ex iisd.

'Ἀρισοκρᾶ'της, εος, -ȣς, ὁ, *Aristocrates,* nom. propr.

'Ἀρισοκρᾶτῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, idem quod ἀρισοκράτεια.

'Ἀρισοκρᾶτῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad aristocratiam pertinens:* item *aristocratiæ studiosus:* ab ἀρισοκράτεια.

'Ἀρισοκρᾶτῖκῶς, adv. *pro statu optimatum.*

'Ἀρισόμαχος, ȣ ὁ ϰ ἡ, ἐν ταῖς

μάχαις ἄριςος, in præliis præstantissimus.

"ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium.* Volunt dici, qu. ἀόριςον, quod tempus ei non esset definitum. Alii ab ἦρι, *manè.* "Αριςον δειλινὸν, *merenda.*

'Αριςόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, optimâ mente præditus:* ex ἄριςος et νόος.

'Αριςοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *optimè laborans:* ab ἄριςος et πόνος, quod à perf. med. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

"Αριςος, η, ον, *optimus,* superl. ἀρείων, comp. Th. "Αρης, *Mars.*

'Αριςοτέλης, εος, -ους, ὁ, *Aristoteles,* princeps philosophorum.

'Αριςοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui optimos liberos parit,* ἀριςότοκος, ου, *optimo partu editus, præstantissimus:* et ἀριςοτόκεια, *quæ, &c.* ab ἄριςος et τίκτω, *pario.*

'Αριςοφάνευς, gen. Æol. et Dor. pro 'Αριςοφάνους, ab

'Αριςοφάνης, *Aristophanes,* Poëta comicus.

'Αριςόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, *manibus strenuus, fortissimus.* Ab ἄριςος et χείρ.

'Αριςωτὸς, οῦ, ὁ, *tempus prandii:* ἀρίςου ὥρα. Hesych.

'Αρισφάλης, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè lubricus, fallax.* 'Αρισφάλεῖς, οἱ, *dubii.* Et 'Αρισφάλεῖς, οἱ, *facilè decepti.* ab ἄρι et σφαλὴς, quod à σφάλλω.

'Αριφραδέως, adv. *valdè manifestè.*

'Αριφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus, insignis:* ab ἄρι, *valdè,* et φραδὴς, *prudens.* Th. φράζω.

'Αρίων, ονος, ὁ, nom. viri.

'Αρκαδίη, ἡ, *Arcadia,* nomen regionis.

'Αρκάδιος, ου, ὁ, *Arcas,* homo ex Arcadiâ.

'Αρκεῖ, 3. pers. sing. præs. ind. act. contr. *sufficit,* impersonal. ab ἀρκέω.

'Αρκεῖσθαι, *contentus esto,* præs. inf. pass. pro imperat. ab ἀρκέω.

'Αρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, *sufficientèr.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*

'Αρκέσει, *arcebit,* 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulso.*

'Αρκεσθησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι. vide ἀρκέω.

'Αρκεσίλᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

'Αρκεσίλαος, ου, ὁ, *Arcesilaus,* nom. propr.

"Αρκεσις, εως, ἡ, *utilitas, auxilium.* Et

'Αρκετὸς, ἡ, ὸν, *sufficiens.* Et ἀρκετὸν, *sufficit,* pro ἀρκετόν ἐςι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio.* Hinc

'Αρκετῶς, adv. *sufficientèr:* ἀρκῶς, idem.

'Αρκεύθινος, η, ον, *juniperinus:* ab

"ΑΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *juniperus:* παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κινεῖν, id est, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia *sc.* reptilia aversantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν εὐθύ.

'ΑΡΚΕ'Ω, *sufficio, arceo, propulso, opitulor:* f. έσω. perf. ἤρκεκᾰ. a. 1. ἤρκεσᾰ, et Ion. ἄρκεσᾰ. præs. pass. ἀρκέομαι. perf. pass. ἤρκεσμαι. a. 1. pass. ἠρκέσθην. f. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι. cum. dat.

"Αρκιος, ὁ ϗ ἡ, et ἄρκιον, Poët. pro ἀρκετὸς, *sufficiens, satis dignus.*

"Αρκτειος, είᾱ, ειον, *ursinus:* ab ἄρκτος.

'Αρκτέον, *incipiendum,* verbale, ab ἄρχω, *ordior.*

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, *septentrionalis.* Th. ἄρκτος.

"ΑΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *ursus, ursa:* item *signum cæleste.* Angl. THE SEVEN STARS.

'Αρκτοῦρος, *Arcturus:* Stella post ἄρκτου οὐρὰν, nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

'Αρκτῷος, ῴᾱ, ῷον, *septentrionalis.*

"ΑΡΚῨΣ, ὕος, ἡ, *rete, reticulum, vitta.*

'Αρκῶς, adv. *sufficientèr.*

"ΑΡΜᾸ, ἄτος, τὸ, *currus, vehiculum:* à perf. pass. verbi ἄρω, *apto,* mutato spiritu.

'Αρμαγέδδων, τὸ, ἄκλιτον, Heb. q. d. *exercitus maledictus.*

'Αρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus, demensum.* Th. ἄρω, *adapto:* παρὰ τὸ ἁρμόζειν ϗ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη. Hesych.

'Αρμαλιὴν, acc. sing. Ion. à præc.

'Αρμάμαξᾰ, ης, ἡ, *currus, rheda.* Th. ἅρμα.

'Αρμάτειος, είᾱ, ειον, et ἁρμάτιος, ίᾱ, ιον, *ad currum pertinens, curulis:* ab eod.

'Αρμᾰτηλασίᾱ, ᾱς, ἡ, *agitatio currûs:* et

'Αρμᾰτηλάτας, ᾱ, ὁ, Dor. pro

'Αρμᾰτηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator:* ex ἅρμα, *currus,* et ἐλαύνω, *agito.*

'Αρμᾰτονίκη, et Dor. -ᾱ, ἡ, *victoria curulis.* Ex ἅρμα et νίκη.

'Αρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum.* Th. ἅρμα.

'Αρμάτιος, ίᾱ, ιον, id. q. ἁρμάτειος.

'Αρμᾰτοδρομίᾱ, ᾱς, ἡ, *curule certamen:* ab ἅρμα et δρόμος, *cursus,* quod à τρέχω.

'Αρμᾰτοπηγὸς, οῦ, ὁ, *qui currum fabricatur:* ab ἅρμα, *currus,* et πήγνυμι, *fabricor.*

'Αρμᾰτροχίη, ης, ἡ, Poët. pro ἁρμᾰτοτροχίᾱ, ᾱς, ἡ, *currus orbita.* Ex ἅρμα et τροχός.

"Αρμενᾰ, *apta, congrua,* per Sync. pro ἀρόμενα, pl. ab ἄρμενος, q. v.

'Αρμένιος, ου, ὁ, *Armenius.*

"Αρμενον, ου, τὸ, *instrumentum:* ut congruum et necessarium opifici: ab ἄρω, *apto.*

"Αρμενος, pro 'ἀρόμενος, præs. part. pass. ab ἄρω, *apto.* Sic ἴκμενος pro ἰκόμενος, ubi est Syncope et spiritûs mutatio Æolica.

'Αρμόδιος, ίᾱ, ιον, *congruus, familiaris.* Th. ἄρω, *apto.* Est et

'Αρμόδιος, ου, ὁ, nom. propr.

'Αρμόζοισᾰ, Dor. pro ἁρμόζουσᾰ, ης, ἡ, *conveniens,* præs. part. f. g. ab

'Αρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio,* et pro *ordino:* f. όσω. perf. ἥρμοκᾰ. a. 1. m. ἡρμοσάμην. ab ἄρω, *apto.*

'Αρμοῖ, *modò, nuper,* adv. sed ἁρμοῖ, *congruentèr:* ab ἁρμός.

'Αρμονίᾱ, ᾱς, ἡ, *compages;* apud Musicos, *concentus:* ab eod.

'Αρμονίδεω, gen. Æol. pro ου, ab 'Αρμονίδης, ου, ὁ, nom. propr. viri.

'Αρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro 'Αρμονία.

'Αρμονικὸς, ἡ, ὸν, *ad harmoniam pertinens, harmoniam habens:* item *musicus.* Th. ἄρω.

'Αρμόνιον, ου, τὸ, *quod aptè cohæret.*

'Αρμὸς, ου, ὁ, *commissura, articulus, compages;* à perf. pass. ἄρω, mutato spiritu.

"Αρμοςαι, *adaptatus est:* Ion. pro ἥρμοςαι, ab ἥρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, *apto.*

'Αρμοςὸς, ἡ, ὸν, *conveniens:* ἁρμοςὴ, *sponsa:* ab ἁρμόζω.

'Αρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. ab

'Αρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præs. part. ἁρμόττων, οντος· et in f. g. ἁρμόττουσᾰ.

'Αρναῖος, ου, ὁ, *Arnæus,* nom. propr.

'Αρνᾰκὶς, ίδος, ἡ, *pellis agni, pellis ovina:* q. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

"Αρνᾰς, acc. pl. ἀρνάσι, dat. pl.

et ἄρνες, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum:* ab

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, *agnus adultus.* At Ἄρνειος, εία, ειον, *agninus.* Th. ἄρς.

Ἀρνεῖσθαι, *negare,* præs. inf. ab

ἈΡΝΕΌΜΑΙ, *recuso, nego, abnego:* imperf. ἠρνεόμην, -ούμην, *negabam.* f. ήσομαι. perf. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit:* et in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται. inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator:* παρὰ τοὺς ἄρνας, *agnos:* qui solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

Ἄρνησις, εως, ἡ, *recusatio, negatio:* ab ἀρνέομαι.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, *negativus:* à perf. pass. τοῦ ἀρνέομαι.

Ἀρνίον, ου, τὸ, *agnus, agnellus:* dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

Ἀρνὸς, *agni,* gen. sing. ab ἄρς· Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

ἌΡΝΥΜΑΙ, *capio, capto, consequor, commuto, comparo:* ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præs. part. pass.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνός.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, *incipio.*

Ἀρξεῦμαι, Dor. et Æol. pro ἀρξοῦμαι, et Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, *incipio.*

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab eod. ἄρχομαι.

Ἀρόῃς, οῖς, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, *aro.*

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *susciperem, perferrem:* a. 2. opt. m. verbi αἴρω, *tollo:* a. 2. m. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, *retulerimus,* 1. plur. a. 2. opt. m. et

Ἄροιο, ἄροιτο, *tuleris, -it:* a. 2. opt. ejusd.

Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare,* præs. inf. ab ἀρόω, *aro.*

ἌΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM,* herbæ species. Est et

Ἆρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄροντο, pro ἤροντο, Ion. 3. pl. a. 2. ind. med. ejusd. verbi.

Ἀρόσῃς, a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, *aro.*

Ἀρόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arabilis;* item *cultus:* et

Ἄροσις, vel Ἀρόωσις, et Ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio, agricultura:* interdum *ager frumentarius:* ab ἀρόω, *aro.*

Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *ARATOR:* Epithet. *bovis:* vox Poëtica, ab ἀρόω.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem: et ab eod.

Ἀρότοιο, gen. Poët. pro ἀρότου, ab

Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio;* sed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, *tempus arandi;* et ἀροτὸς, τὴ, τὸν, *arabilis.* Th. ἀρόω, *aro.*

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum:* ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, Poët. pro quo et ἀρότης, ου, ὁ, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator, agricola.*

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio:* ab

Ἀροτριάω, -ῶ, et Ἀροτριάζω, *aro:* f. άσω. perf. ἠροτρίακα· ejusd. th.

Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, *aratio:* à præc.

Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aratri formam referens.*

Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM.* Th. ἀρόω.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer:* ab ἄροτρον et πούς.

Ἀροῦν, necnon ἀρόσσειν, præs. inf. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro.*

Ἄρουρα, ας, et Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum, terra arata,* et *terra:* in nom. pl. ἄρουραι· ab ἀρόω.

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agrestis, arvalis, campestris.*

Ἀρούριον, ου, τὸ, *agellus:* ab ἄρουρα.

ἈΡΌΩ, -ῶ, *ARO:* fut. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. perf. ἤροκα. perf. pass. ἤρομαι, σαι, ται.

Ἀρόωσις, εως, ἡ, *aratio:* ab ἀρόω.

Ἁρπάγδην, adv. *raptim.* ab ἁρπάζω.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus,* et ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio.* Undè et

Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago;* instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

Ἅρπαγμα, et ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta, rapina,* à perf. pass. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπάζοντι, *rapientes,* præs. part. dual. ab

ἉΡΠΑ'ΖΩ, *rapio:* fut. σω, et Dor. ἁρπάξω. perf. ἥρπακα. perf. pass. ἥρπασμαι. aor. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. perf. med. ἥρπαγα.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. et Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, *raptor:* item

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, *rapiendi peritus, rapax:* undè

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapacitèr;* item *raptim:* et

Ἁρπακτὸς, ἡ, ὸν, *ereptus:* omnia à perf. pass. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπάλεος, α, ον, *rapidus, a, um, celer:* ab ἁρπάζω.

Ἁρπαλέως, adv. *cupidè, raptim:* ab eod.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX, raptor:* in pl. ἅρπαγες· ab eod.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab eod.

Ἁρπαξῶ, *rapiam,* Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω, *rapio.*

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx.*

Ἁρπάσας, άσασα, aor. 1. part. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάω, fut. άσω, *rapio, furor.* Steph. refert ad ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere.*

Ἁρπεδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *solo æqualis:* quia ἄρει πέδῳ, *solo congruit.*

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus, funis:* et

Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus:* ab ἁρπάζω.

Ἅρπιζα, quasi ὀρόπιζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis:* tanquam ὄρους πίζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx,* item *ensis falcatus:* et *harpa* avis: ab ἁρπάζω, *rapio.*

Ἅρπυια, ας, ἡ, *Harpyia:* ab eod. undè

Ἅρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ;* gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *amor:* quia facultas ad resecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπᾷ, *rapit.*

ἈῬῬΑΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ARRHABO:* pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ; item *pignus.* Hebr. vox.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infractus, infragilis, firmus:* ab α et ῥήσσω, *frango.*

Ἄῤῥαξεν, Ion. et Poët. pro ἤῤῥαξεν, et hoc pro ἤραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, *ampulo.*

Ἀῤῥάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insutilis:* ex α priv. et ῥαφὴ, *sutura.* Th. ῥάπτω, *consuo.*

Ἄῤῥινα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥινος, et ἀῤῥίνων, gen. sing. et pl. ab ἄῤῥην, *mas, strenuus.*

Ἀῤῥινικὸς, vel Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus:* ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas.*

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *masculos procreans:* ab ἄῤῥην et γείνομαι.

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *masculè, fortiter.*

Ἀῤῥενωπὸς, et ἀῤῥηνωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *aspectu masculus, virilis:* ex ἄῤῥην et ὤψ.

Ἀῤῥεπὴς, έος, et Ἄῤῥεπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vergens quoquam, non declinans.* Et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensiùs inclinans:* ab α et ῥέπω, *vergo.*

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis:* dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *infractus:* ex α priv. et ῥήσσω.

ἌῬῬΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas:* item adj. ὁ καὶ ἡ, *masculus.* Metaph. *fortis, strenuus;* et in n. g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas.*

Ἄῤῥην, vero, sive ἄρσην, ab ἄρδω, *irrigo.*

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἄγριος, δυσχερὴς, *molestus, difficilis.* Deductum videtur ab ἀῤῥήνειν, pro λοιδορεῖν, *conviciari:* ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. *adversus maritum contendere.*

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefandum facinus, obscœnè perpetratum.* Et

Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *nefanda perpetrans, obscœnus:* ab ἄῤῥητος et ποιέω.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ineffabilis, obscurus;* item *nefandus:* ex α et ῥητός. Th. ῥέω, *dico.*

Ἀῤῥήτως, adv. *arcanè:* ab eod.

Ἄῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radicibus carens, radices nullas habens:* ex α et ῥίζα, *radix.*

ἈῬῬΙΧᾶΣΘΑΙ, *manibus et pedibus sursum tendere.*

ἌῬῬΙΧΟΣ, ὁ, et ἡ, *cophinus, vas vimineum.*

Ἄῤῥυθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rhythmo carens, inconcinnus:* ex α priv. et ῥυθμός.

Ἀῤῥύθμως, adv. *innumeratè.*

Ἀῤῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind. med. pro ἀναῤῥύσονται, et hoc per enal. pro ἀναῤῥύονται, *haurient.* Th. ἀρύω, *haurio.*

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo:* hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus.* Th. ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis.*

Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *infirmus sum, adversâ valetudine laboro;* de καχέκταις dicitur neut. absolut. ab α et ῥώννυμι.

Ἀῤῥώστημα, *languor, ægritudo:* est νόσημα μετὰ ἀσθενείας. Et

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas, morbus.* Ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infirmus, ægrotus:* ex α et ῥώννυμι.

ἊΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus, a:* dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto:* f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, aor. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

Ἄρσενα, acc. sing. in dual. ἄρσενε, *masculos:* ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενος, *mas.* Et

Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus:* ab eod.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, *cinædus:* ex ἄρσην et κοίτη, *cubile.*

Ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ ἄρσεν, *mas, masculus.* Vide Ἄῤῥην.

Ἄρσις, εως, ἡ, *elevatio;* item *ablatio:* et apud LXXII. *onus.* Th. αἴρω.

Ἄρσον, *adapta:* a. 1. imperat. à f. Æolico verbi ἄρω, *apto.* Vide ἀρσάμενος.

Ἄρσω, *coaptabo:* f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ἀρῶ, et Æol. σω. a. 1. ἦρα, et Æol. ἦρσα.

Ἀρτάβαζος, ου, ὁ, *Artabazus,* nom. propr.

ἈΡΤᾶΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica.*

Ἄρταμις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana.*

ἊΡΤᾶΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius, coquus:* παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus;* item *suspendium:* ab ἀρτάω.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. regis Persarum: *magnus bellator.*

ἈΡΤᾶΩ, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, perf. κα, *suspendo, appendo:* et ἀρτάομαι, ῶμαι, *pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo:* qu. ab αἴρω, *attollo.*

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas,* nom. propr. viri. Gr. *incolumis.*

Ἀρτεμέα, acc. sing. ab

ἈΡΤΕΜΗ͂Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *integer, incolumis:* qu. ab ἄρτιος, *integer.* Vel Pleonasmo τοῦ ρ, quasi ἀτεμὴς, à τέμνω.

Ἄρτεμις, ιος, et ιδος, ἡ, *Diana:* acc. -ιν et -ιδα. voc. ὦ Ἄρτεμι. qu. ab ἀρτεμὴς, *perfectus.* Vel παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν· nam venationi præest, undè venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia,* herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum,* aut *statua:* ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕΜΩ͂Ν, ονος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antenna:* qu. ab ἀρτάω, *suspendo.*

Ἀρτέμων, ωνος, nom. propr. viri: qui περιφόρητος cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ἈΡΤΕΌΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, f. ήσομαι, *paro, apparo:* qu. ab ἄρω.

Ἀρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, *panis,* et ἐπίβουλος, *insidiator:* ex ἐπὶ et βουλή.

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo.*

Ἄρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum:* ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à perf. pass. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator,* quasi ab αἴρω, *tollo.* Vel *humerus,* quo onus sublatum fertur: item *genus calceamenti.* Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento νωτοφόρων, id est, bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τοῦ ο, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis quo ensis appenditur,* seu *theca in quâ reconditur,* quasi ἄορα τηρῶν. ab ἄορ, *ensis,* et τηρέω, *servo.*

ἈΡΤΗΡΙ͂Α, ας, ἡ, *arteria, spiritûs receptaculum:* παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν.

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, *ad arteriam pertinens:* à præc.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio:* ex ἀρτηρία et τέμνω, *seco.*

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arteriosus, arteriæ similis:* ab ἀρτηρία.

ἊΡΤΙ, *modò, nuper, nunc:* ἕως ἄρτι, *huc usque:* ἀπ᾽ ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore:* et ἀπ᾽ ἄρτι, *jam, nunc.* In compositione interdum significat *integritatem,* seu *perfectionem:* ex ἄρτιος, *perfectus:* interdum *novitatem.*

Ἀρτιάκις, adv. *paritèr,* i. e. pari numero: et

Ἀρτιάζω, fut. άσω, perf. ακα, *ludo par impar,* interdum *præparo:* et

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, *lusus eorum*

qui ludunt par impar : ab ἄρτιος, *par*.

'Αρτίβλαστης, εος, ὁ ϗ ἡ, item ἀρτίβλαστος, ον, *recens germinans*. Th. βλαστάνω.

'Αρτίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, nuper nupta* : ab ἄρτι et γάμος, q. à γαμέω.

'Αρτιγένεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

'Αρτιγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro quo

'Αρτιγέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens genitus, modò natus* : ex ἄρτι et γεννητὸς, q. à γίνομαι, *nascor*.

'Αρτιδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *qui modo lachrymas fudit*: ex ἄρτι et δάκρυ.

'Αρτιέπειαι, *veridicæ*, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπής.

'Αρτιεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, *loquax, non mutilans verba, verborum concinnator* : item *veridicus* : ab ἄρτιος, *perfectus*, et ἔπω, *dico*.

Αρτίζω, f. ίσω, *compono, perficio* : cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος.

'Αρτιθαλής, εος, ὁ ϗ ἡ, *recens florens*. Th. θάλλω.

"ΑΡΤΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *par, integer, perfectus*.

'Αρτίπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, *pedibus integer et valens* : ex ἄρτιος et πούς.

"Αρτισις, εως, ἡ, *cultus, ornatus* : ab ἀρτίζω.

'Αρτίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens peremptus* : ab ἄρτι et φάω.

'Αρτίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mente integra præditus*: ab ἄρτιος et φρήν.

'Αρτίως, adv. *nuper, paulò ante*. Att. distinguunt ἀρτίως πρὸ τοῦ ὀλίγου, et ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν.

'Αρτοκοπιακὸς, οῦ, ὁ, *frustum panis*.

Αρτοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pistor et pistrix* : ab ἄρτος, *panis*, et κόπτω, *scindo*.

Αρτοξέρξης, idem quod 'Αρταξέρξης.

'Αρτοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *pistor, pistrix* : ex ἄρτος et ποιέω.

"ΑΡΤΟΣ, ου, ὁ, *panis, cibus*.

'Αρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus*, nomen muris apud Hom. Ex ἄρτος et φάγω, *comedo*.

Αρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum* : ab

'ΑΡΤΥΩ, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, perf. ἤρτυκα, *apparo, instruo, condio* : q. ab ἄρω. a. 1. ἤρτυσα. part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus*. perf. pass. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, *conditus*. aor. 1. pass. ἠρτύθην. f. 1. ἀρτυθήσομαι.

'Αρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *haurio*.

'Αρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum* : ab

'ΑΡΥΩ, et 'ἀρύτω, f. σω. perf. ἤρυκα, *haurio; ex profundo traho* : hinc 'ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, haustrum* : q. ab αἴρω.

'Αρφαξὰδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Heb. *sanans vastationem*.

'Αρχάγγελος, ου, ὁ, *archangelus* : q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum* : ἄρχω verò, *impero*, ab ἀρχὴ, *principatus* : ἄγγελος ab ἀγγέλλω, *nuntio*.

'Αρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ. q. v.

'Αρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus*, et ἡγέομαι, *duco*.

'Αρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs*. Th. ἀρχή.

'Αρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiæ*, pl. ab eod. th.

'Αρχαΐζω, f. ΐσω, perf. ΐκα, *antiquitatem seu antiquos imitor, antiquo* : ab ἀρχαῖος.

'Αρχαϊκὸς, ή, ὸν, et Att. 'Αρχαικὸς, *vetustus*. Et

'Αρχαϊκῶς, adv. *prisco more* : ab eod. th.

'Αρχαῖον, ου, τὸ, (supple δάνειον) *mutuum, sors usurarum, reditus*.

'Αρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um* : et ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία· ab ἀρχή. ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres*.

'Αρχαιότερος, compar. et ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus* : ab ἀρχαῖος.

'Αρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas* : ab eod. th.

'Αρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio* : ex ἀρχὴ, *imperium*, et αἱρέω, *eligo*.

'Αρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia*. Ex iisdem.

'Αρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magistratus creandos convenio, magistratum creo*, aut *ambio* : ab iisdem.

'Αρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *priscorum imitatio* : maximè in sermone ; undè nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχαΐζω.

'Αρχαίως, *antiquè* ; adv. ab eod.

'Αρχέδημος, ου, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *princeps populi*.

'Αρχεδίκης, ου, ὁ, *qui justè imperat* ; ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

'Αρχέζωστις, εως, ἡ, *vitis alba*.

"Αρχει, 3. sing. præs. ind. act. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero*.

'Αρχεῖον, ου, τὸ, *domus principis*, aut *magistratuum curia* : ab ἀρχὴ, *principatus*.

'Αρχεῖος, εία, εῖον, id. q. ἀρχαῖος, *antiquus*.

'Αρχέκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auctor* seu *origo malorum* : ab ἀρχὴ et κακός.

'Αρχέλαος, ου, ὁ, *Archelaus*, nom. viri. Gr. *princeps populi*.

'Αρχέπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *imperans civitati* : ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

"Αρχεσθ' pro ἄρχεσθαι, *incipe* : inf. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

"Αρχεσθαι, verò, inf. sæpè *parere, imperium ferre*.

"Αρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. med. vel pass. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω.

'Αρχέτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *archetypus* : in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium* : ab ἀρχὴ et τύπος.

"Αρχευ, Dor. pro ἄρχου, præs. imperat. med. vel pass. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχή.

'Αρχεύω, fut. εύσω, idem quod ἄρχω, *impero* : ab

'ΑΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium, principatus, imperium, extremum*. Ab ἀρχὴ verò est ἀρχεῖος, ἄρχω et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἔπαρχος, ἵππαρχος et ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi suis in locis.

'Αρχηγετεύειν, et ἀρχηγετέειν, *principatum tenere*.

'Αρχηγέτης, et Dor. 'Αρχαγέτης, ου, ὁ, *dux, præses, princeps*. Et

'Αρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præses, ductrix, patrona*. Item

'Αρχηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux, princeps, auctor*, in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ et ἡγέομαι, *duco*.

'Αρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs*. Th. ἀρχή.

'Αρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm, primitùs, principio*, et interdum *omninò, ante omnia*.

'Αρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

'Αρχίατρος, ου, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos pri-*

marius: ab ἀρχὸς et ἰατρὸς, quod ex ἰάομαι.

Ἀρχιγραμματεὺς, έος, ὁ, *scribarum præfectus:* ab ἀρχὸς et γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχίδᾶμος, ου, ὁ, *Archidamus:* nom. prop.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, *custos et princeps carceris.* Th. φυλάττω.

Ἀρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem.

Ἀρχιερᾰτεύω, fut. εύσω, *fungor sacerdotio summo.*

Ἀρχιερᾰτικὸς, ὴ, ὸν, *pontificius.* Et

Ἀρχιερεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos:* q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps sacerdotum,* quod ab ἀρχὴ, *principatus,* et ἱερεὺς, *sacerdos,* quod ab ἱερὸς, *sanctus.*

Ἀρχιέταιρος, ου, *præcipuus sodalis.*

Ἀρχιευνοῦχος, ου, ὁ, *præpositus eunuchorum.*

Ἀρχικὸς, οῦ, ὁ, *principalis, primarius, aptus ad regendum:* ab ἄρχω.

Ἀρχικυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernatorum princeps.*

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, *Archilochus:* Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, *præfectus coquorum:* ab ἀρχὴ, *imperium,* et μάγειρος, *coquus.*

Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, *pincerna, poculorum magister.* Ex ἄρχω, *impero,* οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*

Ἀρχιπειρᾱτὴς, οῦ, ὁ, ἡ, *piratarum princeps.*

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps:* ab ἀρχὴ, *principatus,* et ποιμὴν, *pastor.*

Ἄρχιππος, ου, ὁ, propr. nom. viri. Gr. *magister equorum.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatorum princeps.*

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, *pistor, pistorum princeps:* ex ἄρχω, *impero,* σῖτος, *frumentum, panis,* et ποιέω, *facio.*

Ἀρχιστρᾰτηγος, ου, ὁ, *imperator exercitûs:* q. ab ἀρχὴ, *principatus,* et στρατηγὸς, *dux:* q. ex στρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

Ἀρχισυνᾰγωγος, ου, ὁ, *præfectus vel rector synagogæ;* ab ἄρχων et συναγωγὴ, *conventus:* quod à συνάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἀρχιτεκτονεῖν, præs. inf. act. contr. ab

Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, *fabricor, architector.* Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτεκτονῐα, ας, ἡ, *architectura, ars fabrifaciendi, fabricatio.*

Ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς, ἡ, (subauditur τέχνη) *ars architectonica, architectura.*

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, *ad architecturam pertinens, peritus architecturæ:* ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS, fabrorum princeps:* item Metaphor. *structor, machinator:* ex ἄρχων et τέκτων, *faber,* q. à τεύχω, *fabricor.*

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum.*

Ἀρχιτρίκλῑνος, ου, ὁ, *architriclinus, symposiarcha:* qui præest apparando convivio: ex ἀρχὴ, *principatus,* et τρίκλινον, seu τρίκλινος, *triclinium,* id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum: quod ex τρεῖς et κλίνω, *reclino.*

Ἀρχίφυλος, ου, ὁ, *præfectus tribûs;* ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Ἄρχμενος, per Sync. pro ἀρχόμενος. Vel pro ἠργμένος, ut sit Ionicum perfectum, translato accentu.

Ἄρχομαι· vide ἄρχω.

Ἀρχόμενος, *subditus:* præs. part. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, *princeps:* hinc adj. Angl. ARCH.

Ἄρχω, *impero:* cum gen. fut. ξω. perf. ἦρχᾰ. aor. 1. ἦρξᾰ. a. 1. part. ἄρξᾱς, αντος. præs. med. ἄρχομαι, *incipio, impero:* imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. præs. part. ἀρχόμενος, ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθᾰ, præs. sub. med. f. 1. med. ἄρξομαι, ῃ, εται. aor. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. subj. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, *principium, imperium.*

Ἀρχώμεσθᾰ, *ordiamur,* Poët. pro ἀρχώμεθᾰ, præs. sub. med. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἄρχων, οντος, ὁ, *princeps:* ἀρχόμενος, *subditus.*

ἌΡΩ, *apto, adapto, congruo:* f. ἀρῶ. a. 1. ἦρᾰ, et Æol. ἄρσᾰ et ἦρσᾰ. part. ἄρσᾱς, αντος. perf. m. ἦρᾰ, et factâ reduplicatione ἄρηρᾰ, et Poët. ἄρᾱρᾰ. Et ἄρω potest etiam esse aor. 1. sub. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium, remedium:* et

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *auxiliator, vindex, defensor:* ab ἀρήγω, *auxilior,* verso η in ω.

ἌΡΩΜΑ, ᾰτος, τὸ, *aroma, odoramentum;* ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata:* ab ἄρι et ὄζω, *oleo.*

Ἀρωμᾰτικὸς, ὴ, ὸν, *odoratus:* et -τώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *aromata redolens:* à præc.

Ἀρωμᾰτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aromata ferens:* ex ἄρωμα et φέρω.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *Heros.*

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod:* Artic. subjunct.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Syr. *Medicus.*

Ἆσᾰ, Dor. pro ᾖσᾰ, 1. sing. et in 2. sing. ᾆσας, Dor. pro ᾖσας, aor. 1. act. verbi ἀείδω, *cano,* et ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. et Dor. ᾆδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, *satio,* f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, ι subscripto, *cano.*

Ἀσάλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcussus, immotus:* ex α pr. et σαλεύω, *agito.* Th. σάλος, ου, ὁ, *salum.*

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tubâ non proclamatus:* ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιος. Hesych. *quod manè solum et vespere tubâ canere solerent:* ab α et σάλπιγξ, *tuba.*

Ἀσάμενος, ου, ὁ, Poët. pro λυπούμενος, *dolens, mæstus:* ab ἄδω, *satio,* vel ἄω, *lædo.*

ἈΣΆΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *pelvis, solium balneatorium:* παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, à sordibus minuendis, i. e. *eluendis.*

Ἀσᾶν, *fastidio afficere:* præs. inf. contr. ab ἀσάω. Th. ἄδω, *satio.*

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sandalis carens:* ab α et σανδάλιον.

Ἀσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *nauseo, fastidio:* ab ἄση.

Ἀσαπὴς, έος, et Ἄσηπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non putrefactus, putredini non obnoxius:* ab α et σήπω, *putrefacio.*

Ἀσαρκῐα, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio:* ab ἄσαρκος.

Ἄσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carnis expers:* item *gracilis, macilentus:* ab α et σάρξ.

ἌΣᾸΡΟΝ, ου, τὸ, *ASARUM, nardus sylvestris.*

Ἆσας, Ion. pro ᾖσας, *cecinisti:* 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, *cano.*

Ἄσασθαι, inf. aor. 1. med. verbi ἄω.

Ἀσάφειᾰ, ᾱς, ἡ, *obscuritas*: et

Ἀσᾰφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: ex α et σαφὴς, *manifestus*.

Ἄσβεςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inextinguibilis*: ἀσβέςη, in f. g. pro ἄσβεςος, apud Hom. ex α et σβεςὸς, quod à σβέννυμι, *extinguo*.

Ἀσβολᾰ΄ω, ῶ, fut. ήσω, id. quod ἀσβολόω.

ἈΣΒΟ΄ΛΗ, ης, et ἄσβολος, ϐ, ἡ, *fuligo, macula, favilla*: q. ab ἄσις et βάλλω.

Ἀσβολόεις, όεσσᾰ, όεν, gen. εντος, έσσης, εντος, *fuliginosus*, Poët. ab ἀσβόλη.

Ἄσβολος, ϐ, ὁ, id. quod ἀσβόλη. Est et Ἄσβολος, nom. propr. auguris.

Ἀσβολόω, -ῶ, fut. ώσω, *fuligine inficio, polluo*. Th. ἀσβόλη.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem apud oratores quod ἀσβολόεις. q. v.

Ἀσδρέβαλ, *Asdrubal*, dux Carthaginiensis.

Ἀσέβειᾰ, ᾱς, ἡ, *impietas*: ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, ῶ, *impiè ago*: f. ήσω. perf. ἠσέβηκᾰ, a. 1. inf. ἀσεβῆσαι· ex α et σέβω, *colo*.

Ἀσεβῆ, *impia*: nom. pl. n. g. ab ἀσεβής.

Ἀσέβημᾰ, ᾰτος, τὸ, *impietas, piaculum*: et

Ἀσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἀσεβὲς, *impius, a, um*: ex α et σέβω, *colo*.

Ἄσειν, inf. fut. act. Ἄσεσθε, 2. pl. fut. med. verbi ἄω.

Ἀσελγαίνω, f. ᾰνῶ, *petulantèr ago, lascivio*: ab ἀσελγής.

Ἀσέλγειᾰ, ᾱς, ἡ, *lascivia, obscœnitas, petulantia*: et

Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω: et

Ἀσελγέως, adv. *petulantèr, lascivè, immodicè, insolenter*. Omnia ab

ἈΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *petulans, protervus, lascivus, impudicus*: ex α priv. et Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Eustath. vel ex α intens. et Σέλγη, quòd cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσελγῶς, id. quod ἀσελγέως.

Ἀσέληνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *illunis, obscurus*: ex α priv. et σελήνη, *luna*. q. *sine lunâ*.

Ἄσεμνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *minimè venerandus, inhonestus, incastus, fœdus*: ab α et σεμνός.

Ἄσεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσεβής.

Ἀσέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius*. Gen. xviii. 25.

Ἆσευμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. med. ab ᾄδω, *cano*.

Ἄση, ης, ἡ, *fastidium, nausea*; item *molestia animi*: ab ἄδω, *satio*.

Ἀσῆ, *cantabis*: 2. sing. f. med. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ. Th. ᾄδω.

Ἀσηθείην, *molestiâ afficior*: a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην. Vide ἀσηθῆς.

Ἀσηθῆς, *mæstus fueris*: a. 1. sub. pass. ab ἀσάομαι.

Ἀσήμαντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *incustoditus, incertus, non signatus, rectore carens*: ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo*, i. e. *non custoditæ*: ab

Ἄσημος, ϐ, ὁ ϗ ἡ; *cui signum seu nota non est impressa*: per consequens, *obscurus, ignobilis*: ex α priv. et σῆμα, *signum*.

Ἀσήμως, adv. *obscurè*.

Ἄσηπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus*: idem quod ἀσαπής· ab α et σήπω.

Ἀσήσῃ, 2. pers. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῆς.

Ἀσθεὶς, έντος, *cantatus*: a. 1. part. pass. ex a. 1. ᾔσθην, verbi ᾄδω, *canto*.

Ἀσθένειᾰ, ᾱς, ἡ, *infirmitas, adversa valetudo, inopia*: vide ἀσθενέω.

Ἀσθενέςερος, *imbecillior*: comp. ab ἀσθενής.

Ἀσθενέω, -ῶ, *ægroto, langueo, infirmus sum*: item *infirmor*. imperf. ἠσθένεον, -ϐν. fut. ήσω. perf. ἠσθένηκᾰ. a. 1. ἠσθένησᾰ. præs. part. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -ϐντος, *ægrotus, rudis*, et in f. g. ἀσθενέϐσᾰ, -ϐσᾰ, ης, *infirma*. ἀσθενήσᾱς, αντος, et in f. g. ἀσθενήσᾱσᾰ, a. 1. part. act. Ex α et σθένος, *robur*.

Ἀσθένημᾰ, ᾰτος, τὸ, *imbecillitas, morbus*, et

Ἀσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus, impotens, ægrotus, pauper*: ab eodem th.

Ἀσθενῐ΄ᾱ pro Ἀσθένεια, Ion.

Ἀσθενῐκὸς, ἡ, ὸν, *imbecillis, valetudinarius, pauper*: ab ἀσθενής.

Ἀσθενῶς, adv. *infirmè*: ab eod.

Ἄσθη, *detrimentum passus est*: Ion. pro ἤσθη, a. 1. verbi ἄσω vel ἄω, *lædo*: pro quo tamen potiùs ἀάω dicitur.

ἎΣΘΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *anhelatio, spirandi difficultas*: ab ἄω. Hinc

Ἀσθμαίνω, f. ᾰνῶ, perf. ἤσθμαγκᾰ, *anhelo*; *spiritum difficultèr traho*: ἀσθμάζω, idem.

Ἀσθμαίνοντᾰ, *anhelantem*: acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω.

Ἀσθμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *difficultèr spirans*. Th. ἆσθμα.

Ἀσῐ΄ᾱ, ᾱς, ἡ, *Asia*, nom. reg. Gr. *limosa*.

Ἀσῐᾱνὸς, ϐ, ὁ, *Asianus*: à præc.

Ἀσῐάρχης, ϐ, ὁ, *Asiæ princeps*: qu. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσῐ΄δηρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *absque ferro, sine ense*. Ex α pr. et σίδηρος, *ferrum*.

Ἀσῐ΄η, ης, ἡ, *limosa*: Ion. pro ἀσῐ΄ᾱ, ᾱς, ἡ. Ab ἄσις, *limus*.

Ἀσῐ΄νη nom. propr. urbis Gr. Il. β.

Ἀσινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, nullo malo affectus, innocuus*. Th. σίνω, *noceo*.

ἈΣΙ΄ΡᾸΚΟΣ, ϐ, ὁ, *locustæ genus*, pinnis carens, et prælonga habens crura.

ἌΣῘΣ, εως, ἡ, *limus, sordes, cœnum*: qu. ab ἄζω, *sicco*.

Ἆσις, *cantio*, ab ᾄδω.

Ἀσῑτῐ΄ᾱ, et Ἀσῑτείᾰ, ᾱς, ἡ, *inedia, esuries*: ab

Ἄσῑτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *jejunus, impastus*: ex α et σῖτος, *cibus*.

ἈΣΚᾸ΄ΛᾸΒΟΣ, sive ἀσκᾰλᾰβώτης, ϐ, ὁ, *stellio*, animalculum simile lacertæ: et per Aphæresin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.

ἈΣΚᾸ΄ΛᾸΦΟΣ, ϐ, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. viri.

Ἄσκᾰλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *incultus*: ex α et σκάλλω, *fodio*.

ἈΣΚᾸΛΩ΄ΠᾹΣ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine: rectè scribitur σκολόπας.

ἈΣΚΑ΄ΝΤΗΣ, ϐ, ὁ, *vilis lectus, scamnum, grabatulus*: q. ab α priv. et σκηνή.

ἈΣΚΑΡῚΣ, ῐ΄δος, ἡ, *genus vermis*.

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, incolumis*. Scribitur et ἀσχεθὴς et ἀσκηθής: ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo*. Th. ἀσκέω.

Ἀσκελέως, adv. *durè, assiduè, gravitèr*: ab α et σκέλλω, *exsicco*.

Ἀσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valde durus*, ab α et σκέλλω—*cruribus carens*, ab α et σκέλος.

Ἄσκεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, non circumspectus*: et

Ἀσκέπτως, adv. *temerariè, inconsultò*: ab α et σκέπτομαι.

Ἀσκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro quo et ἄσκευος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui caret instrumentis, imparatus*. Th. σκεῦος, *vas*.

ἈΣΚΕ΄Ω, ῶ, *exerceo, doceo, orno*: fut. ήσω. perf. ἤσκηκᾰ. a. 1. ἤσκησᾰ. part. ἀσκήσᾱς, αντος.

Ἀσκηθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ· vide ἀσκιθής.

Ἄσκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo:* à præc.

Ἀσκητέον, *exercendum est:* verbale ab ἀσκέω.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium:* ab eod.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, *exercitator:* ab eod.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, *exercitatus, a, um; elaboratus, ornatus:* ab eod.

Ἄσκιος, ῐᾰ, ῐον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram:* ex α intensivâ particulâ, et σκιὰ, *umbra;* item *umbrâ carens.* ἄσκιον, μὴ ἔχον σκιάν. Hesych. ab α priv. et σκιά.

Ἀσκλᾱπῐὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Ἀσκλήπιος, ου, ὁ, *Æsculapius.*

Ἀσκληπιᾰ́δης, ου, ὁ, *Asclepiades,* nom. propr.

Ἄσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ac ἄσκεπτος, et Ἀσκόπως quod ἀσκέπτως, adv. suprà: ab eod. th.

ἈΣΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *uter, utris:* q. ab α epitatico et σχῶ.

Ἀσκῦμεν, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, *exerceo.*

Ἄσκρῃ, dat. sing. Ion. pro Ἄσκρᾳ, nomen proprium pagi. ἄσκρᾱ, ᾱς, ἡ, *quercus sterilis,* apud Hesych.

Ἆσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *canticum, cantilena, carmen:* ab ᾄδω.

Ἀσμᾰ́τιον, ου, τὸ, *cantilena:* dim. à præc.

Ἀσμᾶχ, vel ἀσχᾶμ, nomen Æthiopic. *qui à sinistrâ manu regi adstant.*

Ἀσμενέστερον, *gratiùs, libentiùs:* et ἀσμενέστᾰτᾰ, *libentissimè:* adv. ab ἄσμενος.

Ἀσμενῖσειᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. opt. Æol. ab

Ἀσμενίζω, *comitèr excipio:* fut. ῐσω. ab

ἌΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, *gaudens, gratus, libens:* ab ἥδω, *delecto:* perf. pass. ἥσμαι. part. ἡσμένος, et Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutatâ; itemque translato accentu Æolicè; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, superlat. ἀσμενέστᾰτος, pro ἀσμενώτερος et -ώτᾰτος.

Ἀσμένως, adv. *libentèr, cum gaudio.*

Ἀσμὸς, οῦ, ὁ, id. quod ᾆσμα.

Ἀσοφῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *insipientia, stultitia, imperitia:* ex α et σοφία.

Ἄσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insipiens, imperitus:* ex α priv. et σοφὸς, *sapiens.*

Ἀσόφως, adv. *stultè, imperitè:* à præc.

ἈΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *saluto, amplector, osculor, blandior, amicè et familiaritèr excipio:* imperf. ἠσπαζόμην. fut. ᾰ́σομαι. a. 1. m. ἠσπᾰσᾰ́μην, ω, ᾰτο. imperat. ἄσπᾰσαι, άσθω. subj. ἀσπᾰ́σωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπᾰσᾰ́μενος. perf. pass. ἤσπασμαι. Ex α quod est ἅμα, *simul,* et σπάω, *traho.* Hinc

Ἀσπαίρω, et ἀσπᾰρίζω, f. ᾰρῶ, *tremo, singultio, palpito:* Atticè pro σπαίρω, propriè de iis qui morti obluctando animam efflant, à σπάω, *traho.*

ἈΣΠΑ'ΛᾸΘΟΣ, ου, ὁ, *frutex* multis spinis horrens.

Ἀσπᾰ́λαξ, ᾰκος, ὁ, *talpa,* animal oculis carens: hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior:* qu. à σπάω, *traho,* ἀποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

Ἀσπᾰλῐεὺς, έος, vel έως, *piscator:* ab ἄσπαλος, *piscis,* quod à σπάω et ἅλς vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

ἈΣΠᾸ'ΡᾸΓΟΣ, ου, ὁ, vel ἀσφᾰ́ρᾰγος Atticè, *asparagus,* planta turionibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructûs et seminis emissionem, ἀσπαράγους vocant, siqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis.

Ἄσπαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non satus, inseminatus,* et

Ἀσπάρτως, adv. *semente non factâ, citra sationem:* ab α et σπαρτὸς, quod à σπείρω.

Ἄσπᾰσαι, -άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπᾰ́σασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. subj. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπᾰ́σιος, ῐᾰ, ῐον, et ἀσπᾰ́σιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amplectendus, gratus, acceptus:* et

Ἀσπᾰσῐ́ως, adv. *libenter.* Item

Ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, *salutatio, amplexatio:* et

Ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀσπάσιος. Omnia à perf. pass. verbi ἀσπάζομαι.

Ἀσπαστῶς, adv. *libentèr.*

Ἄσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine semine et prole:* ab α et σπέρμα, *semen.* Th. σπείρω.

Ἀσπερχὲς, adv. *studiosè, sedulò, incessantèr:* ex α epitat. et σπέρχω, *urgeo.*

Ἄσπετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immensus, quem assequi nequeas:* ex α et ἕσπομαι, vel ἕπω, *sequor.*

Ἀσπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in clypei modum rotundus.* Th. ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru, parvus clypeus.*

Ἀσπῐδῐώτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Ἀσπῐδιώτης, ου, ὁ, *scutatus, clypeum gerens, bellator:* ab eod. th.

Ἀσπιδόδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui scuto strepitum edit.* Ex ἀσπὶς, *clypeus,* et δοῦπος, *sonitus.*

Ἀσπῐδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui clypei formam gerit, scutatus.*

Ἀσπῐδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scutatus, scutigerulus.*

Ἀσπίζω, f. ῐσω, perf. ῐκᾰ, *defendo,* propriè *clypeo meipsum protego et defendo.* Th. ἀσπίς.

Ἄσπῑλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immaculatus, intemeratus:* ex α et σπῖλος, *macula.*

ἈΣΠῚ'Σ, ῐ́δος, ἡ, *clypeus, scutum, clypeatorum agmen;* item *aspis,* genus serpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστής· alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces. ἐπ' ἀσπίδα, *ad sinistram.*

Ἀσπιστᾱ́ων, *bellicosorum,* gen. pl. Æol. ab

Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ, *clypeatus miles.* Th. ἀσπίς.

Ἄσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus:* ex α et σπλάγχνον, *viscera.*

Ἄσπληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lienis expers:* et

Ἄσπληνον, ου, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia;* item herba sic dicta, quod spleneticis curandis conducat. Ab α et σπλήν.

Ἀσπονδεῖ, adv. *sine fœdere* aut *libatione:* et

Ἀσπονδέω, *fœdus non servo,* aut *non admitto.*

Ἄσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis, infidus, fœdifragus:* ex α priv. et σπονδὴ, *libatio, fœdus:* quod à σπένδω, *libo,* perf. m. ἔσπονδα, undè σπονδή.

Ἄσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσπαρτος: item *seminis expers:* ab α et σπόρος.

Ἀσπούδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *neglectus:* et

Ἀσπουδεῖ, adv. *sine curâ, negligentèr;* item *sine labore:* ex α et σπουδὴ, *studium,* quod à σπεύδω, *festino.*

Ἄσσ' et Ἄσσᾰ, Att. ἅττᾰ, pro ἅπερ, et ἅτινᾰ, *quæcunque, quæ:* ex ἃ et σὰ, Megarensium linguâ significante τινά. ἄσσα vel ἄττα significat τινὰ,

aliqua, quædam. Ἄττα etiam est vox, quâ juniores appellant senes.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, *assarius*, quarta pars unciæ, dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, *as, assis*.

ἌΣΣΟΝ, adv. *propè*, idem quod ἐγγὺς, cum dat. et genit. in comparat. ἐγγίων, et ἔσσων, quod dicitur etiam ἄσσων, et in neut. g. ἔσσον et ἄσσον.

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσότατος, η, ον, *proximus*; sup. grad. ab ἄσσον.

Ἀσσοτέρω et ἀσσοτάτω, *propiùs, proximè*.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Assyria*, quæ et *Babylonia* et *Chaldæa* vocabatur.

Ἀσσύτερον, *propiùs*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

ἈΣΤΑΚΟΣ, οῦ, ὁ, *astacus, cancer marinus*.

ἈΣΤΑΝΔΗΣ, ου, ὁ, *nuntius*: q. ab α priv. et στῆναι, quod non stet, sed ambulet. Persicum vocabulum.

Ἀστατέω, -ῶ, *inconstans sum, incertis sedibus vagor*: f. ήσω. perf. ἠστάτηκα. a. 1. ἠστάτησα. ab ἄστατος.

Ἀστατιάστως, *non turbatè, sine seditione*.

Ἄστατος, *instabilis*: quod ex α priv. et στατὸς, *qui stat*. Th. ἵστημι.

Ἀστάτως, adv. *inconstanter*.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, *spica, arista*, pro στάχυς, *spica*, addito α, quod à στίξ, *ordo*, hoc à στείχω, *eo*.

Ἄστεγος, ου, ὁ, *exul, peregrinus*, ad verbum, *qui est sine tecto*: ex α et στέγω, *tego*.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, *venustus, a, um, urbanus*: ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*.

Ἀστείως, adv. *urbanè, festivè*: ab eod. th.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus*. ἀστεμφέως, adv. *firmitèr*: ex α et στέμβω, *assiduè moveo*.

Ἀστεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inamabilis*: ex α priv. et στέργω.

Ἀστερίη, ης, ἡ, nom. mulieris; q. d. *Stellata*.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, *stellula, asteriscus*. Th. ἀστήρ.

Ἀστερισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀστερόενθ', pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus*. Th. ἀστήρ.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*: Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, *fulgurator*: ab ἀστεροπὴ, *fulgur*.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis*: et in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, *urbs*.

ἈΣΤΗΡ, έρος, ὁ, *stella*: hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum A STAR.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *instabilis, infirmus*: ex α et στηρίζω, *stabilio*.

Ἀστιβὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *non calcatus, non tritus*: ex α et στείβω vel στίβω, *calco*.

Ἄστιβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, et ab eod.

Ἀστικὸς, ὴ, ὸν, *urbis incola*, et opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item *urbanus, festivus*: necnon *prudens*. Et

Ἀστικῶς, adv. *sapientèr, festivè*. Th. ἄστυ.

Ἀστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀστὸς, q. v.

Ἄστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *naturalis amoris expers*: in quo στοργὴ, h. e. *naturalis amor*, planè extinctus: ex α priv. et στέργω, *diligo*: perf. m. ἔστοργα, undè στοργή.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis popularis*. Th. ἄστυ.

Ἀστοχέω, -ῶ, *à scopo aberro*: f. ήσω. perf. ἠστόχηκα. a. 1. ἠστόχησα. Ex α et στοχάζομαι, *collimo, ad scopum tendo*.

Ἄστρα, nom. pl. ab ἄστρον.

ἈΣΤΡΑΒΗ, ης, ἡ, *sella, ephippium ligneum*.

Ἀστραβὴς, ὁ καὶ ἡ, *non detortus*: ex α et στρέφομαι, *vertor*.

Ἀστραγάλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *talaris, ad talos demissus*.

Ἀστραγάλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varius, diversicolor*.

Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, perf. ικα, *talis ludo*: ab

ἈΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vertebra, sphondylus*.

Ἀστράγαλοι, ων, οἱ, *tali lusorii*, ἀστράγαλοι πόδες, *lucidi pedes*.

Ἀστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, *talaris, talos implicitos habens*.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*: ab

ἈΣΤΡΑΠΤΩ, *fulguro*: f. ψω. perf. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. perf. m. ἤστραπα. q. ab ἄστρα ἰάπτω.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, *vocatio militiæ, militiæ desertio*: et

Ἀστράτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à militiâ*: ab α et στρατός.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui se non convertit, immobilis, non respiciens*: ex α et στρέφω, *verto*.

Ἀστροθέτημα, ατος, τὸ, *asterismus*, id. q. ἄστρον. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, *astrologorum scientia*. γενεθλιολογία: et

Ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, *ad astrologiam* seu *astrologos pertinens*: ab

Ἀστρολόγος, ου, ὁ, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος· citerioribus verò *qui effectus siderum prædicit*. γενεθλιακός. Ab ἄστρον, (cujus th. ἀστὴρ,) et λόγος, q. à λέγω.

Ἀστρομαντεία, ας, ἡ, *divinationis astronomicæ peritia*.

Ἀστρομαντικὴ, scil. τέχνη, idem.

Ἄστρον, ου, τὸ, *astrum, sidus, constellatio*: Signum *scil.* cœleste multis stellis constans: et interdum *stella*. Th. ἀστήρ.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, *astrorum scientia, astronomia*: ab ἀστρονόμος.

Ἀστρονομικὸς, ὴ, ὸν, *ad astronomiam pertinens*: item idem quod

Ἀστρονομικὸς, οῦ, ὁ, *astrorum scientiæ peritus, astronomus*: ab

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, *astronomus*: ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, et νόμος, quod à νέμω, *colo*.

ἌΣΤΥ, εος, τὸ, *urbs*, peculiariter *Athenæ*: qu. à στάω.

Ἀστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄστυ et ἄναξ, quia Hector pater et princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, *in urbe clamans*; epithet. *præconis*.

Ἀστυγειτονικὸς, ὴ, ὸν, et

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *suburbanus, urbi vicinus*: item *finitimus, propinquus*: ab ἄστυ et γείτων, *vicinus*.

Ἄστυδε, adv. pro εἰς τὸ ἄστυ, *ad urbem*.

Ἀστυκὸς, ὴ, ὸν, *qui in urbe habitat, oppidanus, urbanus, scitus*: vide ἀστικός.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *urbanus, civilis*: ἀστυνόμοι, οἱ, *inferiores magistratus*: curatores sc. decoris urbium. Ex ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*, et νέμω, *distribuo, colo, rego*.

Ἀστύνοος, ου, ὁ, *Astynous*: nom. propr.

Ἀστύφελος, η, ον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè durus*: ex α et στυφελὸς, *durus*. Th. στύφω, *adstringo*.

Ἀσυγγράφος, ον, epith. pecuniæ *sine syngraphâ datæ*: à συγγραφή.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incomparabilis, dissimilis*: item *qui concrescere seu coalescere nequit*: item *qui cum alio non habet commercium*. Est etiam no-

men proprium viri. Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω.

Ἀσυλεὶ, adv. *tutò*: et

Ἀσύλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non spoliatus, inviolatus, firmus*, it. *non violandus*. Ex α et συλάομαι.

Ἀσυλία, ας, ἡ, *sanctitas loci*: item *jus apud aras* olim *consequutum*; hodiè *immunitas Ecclesiæ*. Th. σύλη.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non probè colligens*, aut *collectus*; *rationis expers, imprudens*: et

Ἀσυλλογίστως, *sine ratiocinatione*: ab α et συλλογίζομαι, quod à σὺν et λέγω.

Ἄσυλον, ου, τὸ, *asylum, locus sacrosanctus*. à seq. Subauditur τέμενος vel χωρίον.

Ἄσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inviolabilis, inspoliatus*: ex α et σύλη, *spolium*.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis, qui nihil symboli affert*: item *inutilis*: ab α et σύμβολον, quod à σὺν et βάλλω.

Ἀσύμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers consilii, inconsultus*. Th. βουλή.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia*: apud Mathem. *chorda*. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus*: ab α, σὺν, et μέτρον.

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui non compatitur*; it. *affectuum expers, durus, immitis*.

Ἀσυμπαθῶς, adv. *sine ullâ commiseratione*.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incommodus, noxius*: ex α et σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *discrepantia*: et

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *absonus, discors*: ex α, σὺν, et φωνή.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur: cui πολυσύνδετον opponitur: ab

Ἀσύνδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens*: ab α et συνδέω, *copulo*.

Ἀσυνεσία, ας, et Ἀσύνεσις, εως, ἡ, *stultitia*: et

Ἀσυνετέω, -ῶ, f. ήσω, *desipio, non intelligo*: et

Ἀσύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *desipiens, amens*: ab α et συνετὸς, *intelligens*; quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *scio*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, *insolentia*. Ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *insuetus, insolens*: ex α, σὺν, et ἦθος, quod ex ἔθος, *mos*.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœderis*: ex α et συντίθεμαι, *paciscor*.

Ἀσυνθετέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἠσυνθέτηκα, *reprobo, fœdus transgredior, perfidè ago*: ab

Ἀσύνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non compositus aut concretus, simplex, fœdifragus*: ex α et σύνθετος.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus*; item *immunis à muneribus, in nullum ordinem adscriptus*; ex α, σὺν, et τάσσω, *ordino*.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad finem non perductus*: et

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus*: ex α, σὺν, et τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἀσυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *scelestus, temerarius*.

Ἀσύστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui consistere nequit, non cohærens, parum sibi constans*: ex α et συνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vilis, abjectus*: ab ἄτω, f. ἄσω, *noceo*, et φῆλος, *impostor*. Alii interpretantur etiam, *stolidus*, et derivari posse credunt à σοφὸς, *sapiens*, ο in υ verso, Æol.

Ἅσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, *quietè*. Th. ἥσυχος. Hinc

Ἁσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

Ἁσύχιμος, ω, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, unde ἡσύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quietus*.

Ἁσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφάλαξ, ακος, ὁ, pro ἀσπάλαξ, π verso in φ, ὁ, *talpa*: à σπάω, *traho*.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *securitas, firmitas, veritas*: ab ἀσφαλὴς, quod ab α et σφάλλω.

Ἀσφαλὲς, n. g. ἀσφαλεῖς, nom. pl. m. g. ab ἀσφαλής.

Ἀσφαλέστατος, *certissimus*, superlat. ἀσφαλέστερος, comparat. ab ἀσφαλής.

Ἀσφαλέως, adv. *tutò, securè, certò*. Ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *certus, minimè lubricus, tutus à lapsu*; ex α et σφάλλω, *supplanto*: f. σφαλῶ. perf. ἔσφαλκα. perf. pass. ἔσφαλμαι. hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, erratum*.

Ἀσφαλίζω, *munio, stabilio*; f. ίσω. perf. ἠσφάλικα. perf. pass. ἠσφάλισμαι. a. 1. pass. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adstrinxit*: et in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imp. m. ἀσφάλισαι, ἄσθω, et in pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

Ἀσφαλτῖτις, ιος, vel ιδος, ἡ, *bitumen fundens*.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, *mare mortuum*: ab

ἌΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, *bitumen*.

Ἀσφαλτόω, f. ώσω, *bitumine illino*.

Ἀσφαλῶς, adv. *tutò, firmiter, stabiliter, certò*. ab ἀσφαλής.

Ἀσφαραγεῖν, Poët. *valdè strepere*: ex α intens. et σφαραγέω, quod à σφάραγος, *sonus qui gutture emittitur*.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, *gula, guttur*: ἀπὸ σφαραγεῖν, *sonare*. Th. σφάραγος.

ἈΣΦΟ΄ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *Asphodelus*: plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, adj. qu. d. *asphodelosus*: id. quod ἀσφοδελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, Didym. in Od. Δ.

Ἀσχάλα, Poët. pro ἀσχάλλᾳ, ab ἀσχαλάω, id. quod

ἈΣΧΑ΄ΛΛΩ, quod et ἀσχαλάω, ῶ, *mæreo, doleo, succenseo*. ἄσχαλλε, præs. imp. qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν sit ἄχος ἅλις ἔχειν, *affatim doloris habere*.

Ἄσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit*. dicitur et ἀάσχετος· ex α et σχέω, seu ἔχω, *coërceo*.

Ἀσχημονέω, -ῶ, *indecorè ago*: f. ήσω. perf. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι. et

Ἀσχημόνως, adv. *indecorè*: item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio*, cum turpissimis gestibus: et

Ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *indecorus*: ex α et σχῆμα. Th. ἔχω.

Ἀσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor*: ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præs. opt. pass.

Ἀσχολέω, f. ήσω, perf. ἠσχόληκα, *exerceo*.

Ἀσχολία, ας, ἡ, *occupatio*: ex

Ἄσχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non habet otium, occupatus*: ex α et σχολή.

Ἀσῶ, *contristeris*: ab ἀσάω, -ῶ, præs. imp. pass. (vel Dor. pro ἄσω, fut. 1. ab ᾄδω, *cano*) ab ἀσάομαι, *nauseo*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσωτία, ας, ἡ, *profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta*: ab

Ἄσωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *luxuriosus, perditus*: ex α et σώζω, *conservo*, q. d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. *profusè, perditè*.

Ἄταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*: ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτακτέω, -ῶ, *inordinatè me ge-*

ro: f. ήσω. perf. ἠτάκτηκᾰ. a. 1. ἠτάκτησᾰ. ἀτακτῦν, præs. part. act. n. g. ex α et τάσσω, *ordino.*

Ἄτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inordinatus, confusione gaudens:* et hinc

Ἀτάκτως, adv. *inordinatè, incompositè:* ab eod. th.

Ἀτᾰλαίπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *molestiis carens; item iners:* ab α et ταλαίπωρος, qu. τλάων πῶρον, *luctum ferens.*

Ἀτᾰλάντη, ης, ἡ, *Atalanta,* nomen proprium mulieris.

Ἀτᾰ́λαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par, æqualis:* qu. ἀντιτάλαντος, qui paris est ponderis. Th. τάλαντον, *statera.*

Ἀτᾰλᾰ́φρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infans, puerilia sapiens, tenellus:* ab α et ταλάω, *patior,* et φρὴν, *animus:* vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener.*

Ἀτάλλω, seu ἀττάλλω, f. ᾰλῶ, *cresco, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto:* dicitur et ἀτιτάλλω. ab

ἈΤᾸΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tener, mollis, juvenilis:* qu. ab α et ταλάω, *perfero,* qu. nondum potens ferre multa.

Ἀταξῐ́ᾰ, ας, ἡ, *confusio; item incontinentia, ordinis desertio:* ab α et τάξις· quod à τάττω, *ordino.*

Ἀτᾰ́ομαι, fut. 1. med. ήσομαι, perf. ind. pass. ημαι, *patior damnum:* ab ἀτάω, *lædo.*

ἈΤᾸ'Ρ, *sed, ut, verùm, cæterùm, propterea:* Poët. pro quo aliquando αὐτάρ· ἀτὰρ ὖν, *quamobrem.*

Ἀτᾰ́ρᾰχος, ὁ ϗ ἡ, *sedatus ac defæcatus, intrepidus, imperturbatus.*

Ἀτᾰρᾰ́χως, adv. *intrepidè.*

Ἀτάρϐᾱτος, ω, vel οιο, Dor. pro

Ἀτάρϐητος, seu ἀταρϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus, imperterritus:* quod ex α et ταρϐέω, *timeo.* Th. τάρϐος, *terror.*

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oculos non claudit, non connivet; intrepidus, impavidus:* ex ἄτερ et μύω, *claudo, conniveo,* vel ex α priv. et ταρμύσσω, *terreo.*

Ἄταρνον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ:* ab α priv. et τείρω, *tero:* τρίϐει τὸν ἄξονα.

Ἀταρπῑτὸς, et ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς et ἀτραπός.

Ἀταρτηρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel ρὸς, ρᾶ, ρὸν, *noxius, contumeliosus.* pro ἀτηρὸς, ῦ, per Pleonasm. syllabæ ταρ. Th. ἄτη, *damnum,* quod ab ἀτάω, *lædo.*

Ἀτάρχῡτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insepultus:* ex α et τάρχεα, τὰ, *inferiæ, justa.*

Ἀτασθᾰλῐ́ᾰ, ας, ἡ, *improbitas, vecordia, petulantia:* ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Ion. qu. ἄτη θαλίας.

Ἀτασθάλλω, fut. ᾰλῶ, perf. κᾰ, et Ἀτασθᾰλέω, fut. ήσω, *ineptè ago, protervè me gero:* ab

ἈΤΑ'ΣΘᾸΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *perniciosus, malorum auctor:* q. ἄταις θάλλων, à quo quasi mala germinant.

Ἄτᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insepultus, inhumatus:* ex α et τάφος, *sepulchrum,* quod à θάπτω.

Ἀ,τάχος, Dor. pro ἢ τάχος, *quam celerrimè.*

ἈΤᾸ'Ω, *lædo, noceo:* f. ήσω. perf. ἤτηκα. Hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ἌΤΕ, *utpote, quippe, quia, quasi:* et Dor. pro ὅτε, *quum:* sed ᾆτε, Dor. pro ἧτε, *ubi.*

Ἀτέᾱς, ου, ὁ, *Ateas,* nom. propr.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non tinctus et madefactus; qui tingi et humectari nequit, cujus animus molliri non potest, durus, rigidus.* Th. τέγγω, *tingo.*

Ἀτέειν, Ion. pro ἀτάειν; vide ἀτάω, *lædo.*

Ἀτειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indomitus:* ex α et τείρω.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine muris:* ex α et τεῖχος.

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nequit ad finem perduci, de quo nulla est conjectura, obscurus:* ex α priv. et τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, *sine conjecturâ, sine certo signo,* ἀτεκμάρτως ἔχει, *nihil habet indicii, obscurum est.* à præced.

Ἄτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberis carens,* sive *sterilis,* sive *orbus:* ex α et τέκνον, *proles.* Th. τίκτω.

Ἀτεκνόω, fut. ώσω, *liberis orbo:* ab eod. th.

Ἀτέλειᾰ, ας, ἡ, et Ἀτελίη, Ion. *imperfectio; item immunitas:* ab α et τέλος, *finis, vectigal.*

Ἀτέλεστᾰ, adv. *frustrà, sine fine:* ab eod.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infectus,* ab eod.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus:* ex α pr. τέλος, *finis,* et φέρω.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperfectibilis, interminatus:* ex α et τελευτάω, *finio:* ab eod.

Ἀτεληΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

Ἀτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *irritus, inanis, imperfectus:* Sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ sibi peragenda proposuit: ab α et τέλος, *finis; item à pendendo vectigali immunis:* ex α et τέλος, *vectigal.*

ἈΤΕ'ΜΒΩ, fut. ψω, perf. φᾰ, *contristo, privo:* q. ab ἄτη et ἐμϐαίνω, *in cladem* quasi *incido.*

Ἀτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fixus, intentus:* ex α intens. pro ἄγαν, *valdè,* et τείνω, *tendo.* Hinc

Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo:* fut. ῐ́σω. perf. ἠτένῐκᾰ. aor. 1. inf. ἀτενῖσαι. part. ἀτενῐ́σᾱς, αντος.

ἌΤΕΡ, ἄτερθε, et ἄτερθεν, *sine, citra, absque:* cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς.

Ἀτεράμνω, Dor. pro ἀτεράμνου: ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *durus, incoctilis, insuperabilis:* ex α et τέραμνος, *coctu facilis.* Th. τείρω, *tero.*

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, *durities:* ab eod. th.

Ἀτερᾰ́μων, ονος, ὁ ϗ ἡ, id. q. ἀτέραμνος, ab α et τεράμων, id. ac τέραμνος, et ab eod. th.

Ἄτερθᾰ, Æol. pro ἄτερθεν, *sine.* Th. ἄτερ.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *interminatus, infinitus:* ex α priv. et τέρμα, *terminus.*

Ἄτερος, *alter:* Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου, et sic porrò ἄτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab

Ἀτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *injucundus, ingratus:* et

Ἄτερπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ab α et τέρπω, *delecto.*

Ἀτερψῐ́ᾰ, ας, ἡ, et Ἀτερψῐ́η, ης, ἡ, Ion. *molestia:* ab eod.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui est sine τέχνῃ, i. e. *fraude.*

Ἀτεχνῐ́ᾰ, ας, ἡ, *imperitia:* et

Ἄτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inartificialis, callidus, imperitus.* ex α et τέχνη.

Ἀτεχνῶς, *verè, certè,* adv.

Ἀτέχνως, *sine artificio:* ab α et τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus.*

Ἀτέω, *temere vel stolide ago, in perniciem ruo.* Ab ἄτη.

Ἄτη, ης, ἡ, *damnum, peccatum:* dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, *lædo.*

Ἀτημελείᾰ, seu ἀτημελῐ́ᾰ, ας, ἡ, *negligentia:* ab ἀτημελής.

Ἀτημελέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *negligo:* ab eod.

Ἀτημελέως, adv. *negligentèr:* ab eod.

Ἀτημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *incuratus, inornatus, neglectus:* ex α priv. et τημελὴς, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est,* impers.

'Ατημέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *neglectus, inornatus:* ab ἀτημελέω.
'Ατημελήτως, adv. *negligentèr:* à præced.
'Ατημελῶς, adv. idem. ab ἀτημελής.
'Ατηρὸς, οῦ, ὁ, et 'Ατηρής, έος, ὁ καὶ ἡ, *noxius, contumeliosus:* in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, *perversas:* ab ἀτάω, *lædo.*
'Ατθὶς, ίδος, *Atthæa,* Orithya, nom. prop.
'Ατίει, *contemnit,* 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, quod ex α et τίω, *honoro.*
'Ατίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *vilipendo:* ex α priv. et τίω, *honoro.*
'Ατιθάσσευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus:* ab α priv. et τιθασσὸς, *mansuetus.*
'Ατίθασσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *asper.*
'Ατιμαγέλας, Dor. pro 'ατιμαγέλης, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui spernit gregem, et abgregat:* hinc 'ατιμαγελεῖν, *gregem contemnere,* et 'ατιμαγελεῦντες, pro -οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.
'Ατιμάζεσκε, imperf. Ion. et Poët. pro ἠτίμαζε, ab
'Ατιμάζω, *contumeliâ afficio:* fut. άσω. perf. ἠτίμακα. perf. pass. ἠτίμασμαι. aor. 1. pass. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. 'ατιμασθῆναι: idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμόω· ab α et τίω, *honoro.*
'Ατιμασμὸς, οῦ, ὁ, *ignominia:* ab eod.
'Ατιμαστέον, adj. verbale, *quod debet contemni:* ab
'Ατιμάω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *despicio, vitupero, dehonesto:* ab ἄτιμος, *inglorius.* q. v.
'Ατίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis, contemptus;* item *inæstimabilis:* ab eod. th.
'Ατιμία, ας, ἡ, *ignominia, dedecus:* et 'Ατιμασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
"Ατιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignominiosus, inhonoratus:* ab α et τίω, *honoro:* unde
'Ατιμότατος, *inhonoratissimus:* superl. ab ἄτιμος, comp. 'ατιμότερος: ab α et τίω, *honoro.*
'Ατιμόω, idem quod 'ατιμάω, et ἀτιμάζω, *dedecoro:* fut. ώσω. perf. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. perf. part. ἠτιμωμένος. ab eod. th.
'Ατιμώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inultus, impunitus:* et
'Ατιμωρήτως, et 'Ατιμωρητὶ, adv. *impunè:* ab α et τιμωρέω, q. ab ὁράω, *animadverto.*
'Ατίμως, adv. *sine honore:* ab ἄτιμος.

"Ατιν' pro "ἄτινα, nom. pl. ab ὅ et τὶ, *quid.*
"Ατις pro ἥτις, Dor. *quæ.*
'Ατίταλλ' pro ἠτίταλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτιτάλλω, *alo.*
'Ατιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν· ab
'Ατιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τοῦ τι, *delicatè nutrio, curo;* vel *augeo.* Th. ἀταλὸς, *mollis.*
"Ατιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inultus, impunitus, inhonoratus:* ab α et τίω.
'Ατλαγενέων, gen. pl. ab
'Ατλαγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, *Atlante genitus:* ab "Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas,* et γείνομαι, *nascor.*
"Ατλατος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.
"Ατλαντὶς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis.* Th. "Ατλας.
"Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas.*
"Ατλητα, nom. pl. n. g. *intolerabilia:* ἀτλήτῳ, dat. sing. ab ἄτλητος.
'Ατλητέω, f. ήσω, *graviter fero:* à seq.
"Ατλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Dor. "Ατλατος, ω, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, intolerandus:* ab α et ταλάω, seu τλῆμι, *perfero.*
"ΑΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, et ἀτμὴν, ένος, ὁ, *famulus, servus:* Th. ἀτμεύω, *servio.*
'Ατμὴ, ῆς, ἡ, *vapor.*
'Ατμίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *vaporo, exhalo.* Th. ἀτμός.
'Ατμὶς, ίδος, ἡ, *vapor.* Th. ἀτμός.
'ΑΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *flatus, vapor, halitus,* q. ab ἄω, *spiro:* hinc ἀτμὴ, ἀτμὶς, et ἀτμίζω: de quibus suprà.
'Ατόλματος, ω, ὁ, Dor. pro 'ατόλμητος, ου, ὁ, *non audendus:* ab α et τόλμα, *audacia.*
"Ατομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insectilis, individuus;* ἄτομοι, *minuta corpuscula:* ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illicò:* ab α et τέμνω, *seco,* perf. m. τέτομα· hinc per Metath. Angl. A MOTE, *or* AN ATOM.
'Ατονέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *deficio, infirmus sum,* et *imbecillus:* ab α et τόνος, quod à τείνω.
'Ατονία, ας, ἡ, *defectus, infirmitas:* ab eod.
'Ατοπία, ας, ἡ, *absurditas, inconvenientia, obscuritas:* ab
"Ατοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insolens, inconveniens, importunus, absurdus, improbus:* ab α et τόπος, *locus:* hinc

'Ατόπως, adv. *absurdè, inconvenientèr.*
"Ατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insatiabilis,* per Crasin pro ἄατος· ab α et ἄδω, *satio.*
'Ατραγῳδὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus à tragœdiâ:* ex α priv. et τραγῳδός.
"ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *fusus, colus, sagitta.*
'Ατρακτυλὶς, et -λλὶς, ίδος, ἡ, *spinæ genus:* ab ἄτρακτος.
'Ατραπὸς, οῦ, ἡ, vel 'αταρπὸς, *via trita, callis, semita:* legitur et 'ατραπιτὸς, et 'αταρπιτὸς: ex α epitat. et τραπέω, *calco.*
'ΑΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, et 'ατράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex,* oleris genus.
'Ατρειάδαι, ων, οἱ, Doricè pro 'Ατρεΐδαι, *Atridæ.*
'Ατρείδα, dual. num. ab
'Ατρείδης, ου, ὁ, 'Ατρέως παῖς, *Atrei filius, Atrides,* ut *Agamemnon, et Menelaus.* 'Ατρείδησ', dat. plur. Ion.
'Ατρείων, ωνος, ὁ, i. e. 'Ατρείδης, *Atrides,* nom. propr.
'Ατρέκεια, ας, ἡ, et 'Ατρεκίη, Ion. *veritas:* ab ἀτρεκής.
'Ατρεκέστατα, nom. plur. neut. superl. ab
'ΑΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *verus, certus:* q. ab α et τρέω, *trepido.* quia verax intrepidus esse potest.
'Ατρεκῶς, et Ion. 'ατρεκέως, *verè:* adv. à præc.
'Ατρέμα, et 'Ατρέμας, adv. *quietè, sine aliquo motu:* ab ἄτρομος, *intrepidus,* quod ab α et τρέω.
'Ατρεμέεσθαι, præs. inf. pass. 'ατρεμέωσι, 3. pl. sub. act. ab
'Ατρεμέω, -ῶ, *immotus maneo:* fut. ήσω. perf. ἠτρέμηκα· ex eod. th.
'Ατρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies,* q. non trepidatio: ab eod. th.
'Ατρεμίζω, fut. ίσω, idem quod ἀτρεμέω.
"Ατρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus, immutabilis, rectus.* Th. τρέπω.
'Ατρέπτως, adv. *immutabilitèr, rectè.*
"Ατρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus:* ex α priv. et τρέω.
'Ατρεὺς, έως, ὁ, *Atreus,* nom. propr.
'Ατριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non tritus, inusitatus:* item *inexercitatus, imperitus.* Th. τρίβω.
"Ατριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac 'Ατριβής· item *indomitus,* et *laboris inexpertus:* ab eod th.
"Ατριχες, υ, ὁ καὶ ἡ, *sine capillis:*

"Ἄτρῐχᾰ, neut. pl. ex α et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

'Ἀτρομέω, *non tremo:* à seq.

"Ἄτρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus:* ex α et τρομέω, idem quod τρέμω, seu τρέω, *trepido*.

"Ἄτροπος, nom. propr. Parcæ: ex α priv. et τρέπω, *verto*, quod non possit verti et averti. Sumitur et pro *duro, aspero, immutabili*.

'Ἀτροφέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *tabesco, non nutrior:* ab ἄτροφος.

'Ἀτροφῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *alimenti defectus;* item *tabes*, morbus: ab

"Ἄτροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *impastus;* item *non alens:* ex α et τροφὴ, *alĭmonia*. Th. τρέφω, *nutrio*.

'Ἀτρῡ'γετος, ε, et Ion. 'ἀτρῡγέτοιο, ὁ ϗ ἡ, *sterilis, infructuosus:* ex α et τρύγη.

"Ἄτρῡτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *indefessus, ingens:* item *purus, sine fæce:* ex α et τρύω, *tero*.

'Ἀτρῡτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ: idem quod ἀτειρὴς, ἢ ἄτρυτος, *indomita:* ab eod. th.

Ἄτρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *invulneratus, illæsus, inoffensus:* ex α et τιτρώσκω, *vulnero*.

"ΑΤΤᾸ, Atticum pro ἄσσα, ων, τὰ, vel ἄτινα, *aliqua, quædam:* ex ἃ et σὰ, Megarensium lingua τινά· vel ab ὅ τι. Nonnulli ἄττα. Et ἀττὰ pro ποτέ.

"Αττᾰ, ὁ, *pater:* est enim vocabulum quo juniores compellant senes.

'ΑΤΤᾸΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, et Atticè ἀττᾰ'γᾱς seu ἀτταγᾶς, *avis picto dorso:* interpretatur et *gallinago;* et *rusticula*, et *coturnix*.

'ΑΤΤᾸ'ΚΗΣ, ε, ὁ, vel ἀττᾰκὸς, ῦ, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

'Ἀττᾰ'λειᾰ, ᾱς, ἡ, *Attalia*, nomen urbis Heb. *tempus Domini*.

'Ἀττάλλω, *delicatè nutrio;* vide in ἀτάλλω· ab ἀταλὸς, *tener*.

'Ἀττᾱνῑ'της, ε, ὁ, et ἀττᾱνίτης, et ἄττᾱνον, ε, τὸ, *placenta in sartagine fricta*.

'ΑΤΤᾸ'ΡᾸΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia*.

'ΑΤΤᾸΤΑΙ', *atat*, interjectio.

'ΑΤΤΕ'ΛᾸΒΟΣ, sive ἀττέλιβος, ε, ὁ, *locustæ species*.

'Ἀττῑκίζω, fut. ῐ'σω, perf. ῐκᾰ, *partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor:* et

'Ἀττῑκισμὸς, ῦ, ὁ, *sermo Atticus, Attica dialectus:* ab

'Ἀττῑκὸς, ῦ, *Atticus*, et in f. g. 'Ἀττῑκὴ, ῆς, ἡ, *Attica, ager Atticus*. 'Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

'Ἆττον, Att. pro ἆσσον, *propiùs:* id. q. ἐγγύς.

"ΑιΤΤΩ, *prosilio:* q. ex ἀΐσσω.

'ΑΤΥ'ΖΩ, *terreo, perturbo:* f. ύξω. perf. χᾰ. præs. pass. 'ἀτύζομαι, *timeo, consterno:* part. 'ἀτυζόμενος, ε, ὁ, *turbatus, timens*.

"Ἄτυκτον, ε, τὸ, *infectum:* ex α et τεύχω, *fabricor, fio:* perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

'Ἀτυμνᾰ'δης, ε, ὁ, *Atymnades*, nom. propr.

'Ἀτῠχέστᾰτος, *infelicissimus*, superl. in compar. 'ἀτῠχέστερος, ab ἀτυχής· quod ab

'Ἀτῠχέω, -ῶ, -ε ις, -εῖς, *miser sum, non assequor*. Th. τύχη. Hinc

'Ἀτῠ'χημᾰ, ἄτος, τὸ, *miseria;* dat. pl. ἀτυχήμασιν.

'Ἀτῠχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix;* item *impos voti*.

'Ἀτῠχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *miseria, infortunium:* ab ἀτυχὴς, quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω.

'Ἀτῠχῦσᾰ, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω.

'ΑΥ, *rursùm, retrò, vice versâ:* αὖτε, et αὖθις, idem.

Αυ, apud Cretenses pro αλ, ut αὐκὰ pro ἀλκὰ, &c.

Αὐαίνω, *sicco;* vide in αὐάνθην.

Αὐᾰ'λέος, έᾰ, έον, *siccus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco*.

Αὐάνθην, *arefactus sum*, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, sive ἀύω, *arefacio*.

Αὔανσῐς, εως, ἡ, *ariditas, tabes plantarum:* est in stirpibus quod in animalibus γῆρας.

Α'ύᾰ'τᾱ, ᾱς, ἁ, Dor. et Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum, calamitas*.

Αὐγάζω, *illustro, illucesco, video, aspicio, intueor:* f. ᾰ'σω. perf. ηὔγᾰκᾰ. aor. 1. ηὔγᾰσᾰ. præs. pass. αὐγάζομαι, *illustror*, item *video, aspicio, intueor:* perf. pass. ηὔγασμαι. Ab αὐγή.

Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, et hoc Ion. pro αὐγάζε, *inspice*, præs. imperat. pass. verbi αὐγάζομαι, *video*.

Αὐγᾰ'σεαι, *respicies*, Ion. pro αὐγᾰ'σῃ, 2. pers. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, *video*.

Αὔγασμᾰ, ἄτος, τὸ, *splendor:* ab αὐγάζω.

Αὐγασμὸς, ῦ, ὁ, idem: et ab eod.

ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, *splendor, lux, radius, diluculum:* q. ab αὔω, *splendeo*.

Αὔγεστος, *Augustus*, Lat. *augens*. Σεβαστός.

Αὐδάξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Αὐδᾱ'σομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. m. verbi αὐδάομαι, *loquor*. Sic αὐδᾱ'σᾱς, ᾶσᾰ, Dor. pro αὐδήσᾱς, a. 1. part. act. ab

Αὐδᾰ'ω, f. ήσω, perf. ηὔδηκᾰ, *loquor;* item *alloquor:* ab

ΑΥ'ΔΗ', ῆς, ἡ, *vox, oratio, sermo, nuncium;* q. ab αὔω, *clamo*.

Αὐδήεις, εσσᾰ, εν, *voce præditus, vocalis:* ab αὐδή.

Αὐδήσασχ' pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, *vociferabatur*, aor. 1. ind. act. Ion. per Epenthesin τῦ σκ. ab αὐδάω.

Αὐερῡ'ω, f. ῡ'σω, aor. 1. αὐέρῡσᾰ, *retraho, reduco, iterum extraho*. Ex αὖ et ἐρύω.

Αὔην, acc. sing. f. g. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, *sicco*.

Αὖθ' pro αὖθι vel αὖθῐς, *rursus*, et pro ἔπειτα, *deinde*, ab αὖ, idem. Atticè scribitur per θ, Ion. verò per τ.

Αὐθᾰ'δειᾰ, et Αὐθᾱδῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *arrogantia, morositas, amor sui, pertinacia*. Ab

Αὐθᾰ'δης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδῶν, *sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax;* ex αὐτὸς, *ipse*, et ἁδέω, *placeo:* τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθᾱδῐάζω, f. ᾰ'σω, *contumacem reddo:* et αὐθᾱδῐάζομαι, *pertinacitèr resisto:* ab αὐθαδία.

Αὐθᾱδῐ́ζομαι, f. ῐ'σομαι, *insolentèr ago:* ab αὐθάδης.

Αὐθαίρετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *voluntarius:* ex αὐτὸς et αἱρετος, q. v. Hinc

Αὐθαιρέτως, adv. *spontè, ultrò*.

Αὐθέκαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *justus, severus*. Th. ἕκαστος.

Αὐθεντέω, -ῶ, *autoritatem usurpo in aliquem*, cum genit. *autorem me præbeo:* f. ήσω. perf. ηὐθέντηκα. Ab

ΑΥ'ΘΕ'ΝΤΗΣ, ε, ὁ, *qui suâ manu se perimit:* q. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, *qui suâ manu cædem infert: autor cædis*, et *autor quilibet:* ex αὐτὸς, *ipse*, et ἔντεα, τὰ, *arma:* item *dominus*. Eurip. Supplic. 412. 442. ab αὐτὸς et ἵεσθαι, q. αὐτὸν ἵεντος, *se mittentis, qui seipsum mittit ad*

negotia, qui liberâ est potestate.

Αὐθεντικὸς, ἡ, ὸν, *authenticus:* à præc.

Αὐθεντικῶς, adv. *cum autoritate.*

Αὐθήμερον, adv. *eo ipso die.* Ab

Αὐθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eodem die factus, qui est ejusdem diei.* Th. ἡμέρα.

Αὐθὶ, per Syncop. pro αὐτόθι, *illic, istic, ibi, hic;* item *huc:* et interdum pro ἔπειτα, *deinde.*

Αὐθιγενὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *indigena, in aliquo loco natus.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Αὐθὶς, Ion. αὖτις et αὖθι, tum αὖτε, *rursus.* pro αὖ.

Αὐΐαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *clamosus,* vel *clamans ut canes latrantes:* ab αὖ et ἰάχω, *clamo.*

Αὐλαίᾰ, ᾶς, ἡ, *aulæum, cortina:* ab αὐλή.

Αὐλαῖος, αίᾱ, αῖον, *ad aulam pertinens.*

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, *tibia.*

ΑΥ'ΛΑΞ, ἄκος, ἡ, *sulcus;* acc. sing. αὔλακ' pro αὔλακα. Hinc αὐλᾰκίζω, *sulco.*

Αὐλάρχης, ȣ, ὁ, *aulæ præfectus.*

Αὐλείᾰ, ᾶς, ἡ, *aulæ janua.* Th. αὐλὴ, *aula.*

Αὔλειον, τὸ, *vestibulum.*

Αὔλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vestibularis.*

Αὐλέω, *tibiâ cano:* f. ήσω. perf. ηὔληκᾰ. Th. αὐλὸς, ȣ, ὁ, *tibia.*

Αὐλῐκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aulicus,* qui est ex principis aulâ. Th.

ΑΥ'ΛΗ', ῆς, ἡ, *AULA, domus regia: locus subdialis, atrium, stabulum.* Hinc Angl. HALL.

Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσȣσι, *tibiâ ludent,* 3. pl. f. 1. ind. act. verbi αὐλέω.

Αὔλησον, a. 1. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, ȣ, ῇ, ὁ, *tibicen:* ut et αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem: et in f. g. αὐλητρὶς, ίδος, et αὐλητὶς, ιδος, ἡ. Th. αὐλὸς, *tibia.*

Αὐλητῐκὴ, ῆς, ἡ, *ars canendi tibiis:* à seq.

Αὐλητῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad tibicinem pertinens, tibiarum peritus:* ab eod. th.

Αὐλῖδος, gen. sing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, *diversor, stabulor:* imperf. ηὐλιζόμην, ȣ, ετο: item *pernocto:* f. ίσομαι. perf. ηὔλισμαι. aor. 1. pass. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, *aula, stabulum.*

Αὖλιν, vel -ῖδᾰ, acc. sing. ab

Αὖλις, ῖδος, ἡ, *castra, tentorium.* Th. αὐλὴ, *aula.* Est et

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὔλιον, ȣ, τὸ, *stabulum.* Th. αὐλή.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

Αὐλίσκος, ȣ, ὁ, *parva tibia.* Th. αὐλός.

Αὐλομᾰνέω, *tibiis ad insaniam modulor.*

ΑΥ'ΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *tibia, fistula:* item piscis qui *onax,* sive *dactylus,* dicitur. q. ab αὔω, vel ἄω, *flo.* Hinc αὐλέω, αὐλητὴρ, &c.

Ἄϋλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. q. ἀσώματος, *materiæ expers:* ab α et ὕλη, *materia.*

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis, convallis, planities, pratum.*

Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vallis figuram habens.*

Αὐλώπῐδι, dat. sing. ab

Αὐλῶπις, ῐδος, ἡ, *galea:* ab αὐλωπὸς, *fistulæ instar:* ex αὐλὸς, *tibia,* vel *quicquid oblongum est,* et ὤψ, *oculus,* quod ab ὄπτομαι.

Αὐξάνω, *augeo, cresco:* f. αὐξήσω. perf. ηὔξηκᾰ. a. 2. ηὔξᾰνον. perf. pass. ηὔξημαι. a. 1. pass. ηὐξήθην. a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. pass. αὐξηθῆναι. Th. ἀέξω.

Αὖξε, *adjuva,* præs. imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. ind. act. ab αὔξω, *augeo.* αὔξεται, *augetur,* 3. sing. præs. ind. pass. ab αὔξομαι, ab eod. th.

Αὐξηθεὶς, a. 1. part. pass. vide seq.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντᾰ, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. ἀέξω.

Αὔξησῐς, εως, ἡ, *incrementum:* in dat. plur. αὐξήσεσι, ab eod. verbo et th.

Αὔξηται, *crevit,* Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. ind. pass. ab αὐξάνω, *cresco.*

Αὐξητῐκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui augetur;* item *augens:* ab eod. th.

Αὐξόμενος, *crescens,* præs. part. med. ab

Αὔξω, f. αὐξήσω, perf. ηὔξηκᾰ, *augeo, amplifico, cumulo:* idem quod th. ἀέξω.

Αὐόνη, ης, ἡ, *clamor;* item *siccitas:* ab αὔω, *clamo,* vel *sicco.*

Αὖος, αὔᾱ, αὖον, *aridus:* ab αὔω, *sicco.*

Αὐότερος, *siccior,* compar. ab αὖος.

Ἄϋπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insomnis:* q. ἄνευ ὕπνȣ· ex α pr. et ὕπνος, *somnus.*

ΑΥ'ΡᾸ, vel αὔρᾰ, ᾶς, ἡ, *ventus levior, aura:* dat. pl. αὔραισιν.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, *cras, crastino die:* adv. q. ab αὔω, *luceo.* Est lux sequentis diei.

Ἀῦσαι, a. 1. inf. act. verbi αὔω, *clamo.*

Ἄϋσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀΰω, per Dialysin pro αὔω, *clamo.* Sic Ἄϋσᾰν, pro ἤϋσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Αὐσταλέος, έᾱ, έον, *siccus, squalidus:* idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco.*

Αὐστηρίᾰ, ᾶς, ἡ, *austeritas:* à seq.

ΑΥΣΤΗΡΟ'Σ, ρᾶ, ρὸν, *austerus, severus.*

Αὖτ', pro αὖτε, *rursus.*

Ἀϋτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *pugna,* quod vide. At Αὐτὰ, *illa, ipsa,* pro ἑαυτά.

Αὐτάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui sibi nuntius:* ex αὐτὸς et ἀγγέλλω.

Αὐτᾰ'γητος, vel αὐτᾰ'γετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sui ipsius admirator:* seipsum ἀγάμενος, i. e. *mirans.*

Αὐτᾰ'γρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à seipso collectus, sumptus et electus.* Αὐτᾰ'γρετᾰ, ων, τὰ, *ultrò oblata.* Ex αὐτὸς et ἀγείρω, *congrego.*

Αὗται, pl. num. f. g. ab ȣ̂τος, αὕτη, τȣ̂το.

Αὐτᾶν, acc. sing. f. g. Dor. pro αὐτὴν, *ipsam.*

Αὐτάνδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cum ipsis viris:* ex αὐτὸς et ἀνήρ.

ΑΥ'ΤᾸ'Ρ, *sed, dein, autem, cæterùm:* hinc Angl. AFTER, manâsse videatur: q. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκειᾰ, ᾶς, ἡ, *sufficientia.* Ab αὐτάρκης.

Αὐταρκέω, ῶ, *sufficio, satis sum:* ab

Αὐτάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *contentus, sibi sufficiens:* ex αὐτὸς et ἀρκέω.

Αὐτάρκως, *satis:* à præc.

Αὐτᾶς, gen. sing. f. Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτᾶ'ων, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipse.*

Αὖτε, adv. *rursus, iterùm, porrò.* Th. αὖ, *rursum.*

Αὐτέη, έης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipsa:* ab αὐτός.

Αὐτεξȣ́σῐος, ὁ ϗ ἡ, *qui sui juris,* vel *suæ est potestatis:* ex αὐτὸς et ἐξȣσία, *potestas,* quod ab ἔξεστι, *licet.* Hinc

Αὐτεξȣσῐότης, ότητος, ἡ, *libera potestas.*

Αὐτεπάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus:* ex αὐτὸς et ἐπαγγέλλω, *annuntio.* Th. ἀγγέλλω.

Ἄϋτευν, Dor. pro ἤϋτευν, *resonabant*: 3. pl. imperf. ind. act. ab

Ἀΰτέω, *clamo*: fut. ήσω: perf. ἠΰτηκα· ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, f. g. pl. num. ab αὐτός.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commissæ*: et ex consequenti pro *pugna*. Th. αὔω, *clamo*.

Αὐτήγε, pro αὐτὴ, *ipsa*: Att. ab αὐτός.

Αὐτήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui suis auribus quid audivit*: interdum *qui sui est juris*. Ex αὐτὸς et ἤκοα, perf. med. verbi ἀκούω.

Αὐτῆμαρ, *eodem die*: ab αὐτὸς et ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα.

Αὐτῇς, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.

Αὐτί, pro αὐτόθι.

Αὐτίκ', et αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, *statim, actutùm*: adv. ab αὐτός· ὁ αὐτίκα, *præsens, momentaneus, subitus*; τὸ αὐτίκα, *in præsentiâ*; αὐτίκα νυκτὸς, *statim nocte*, i. e. quum advesperâsset; ὡς αὐτίκα, *quàm celerrimè*: αὐτίκα δὴ, et αὐτίκα γέτοι, *principio*, vel *jamprimùm*; αὐτίκα μάλα et δὴ μάλα, *quamprimùm, confestim, brevi admodùm, propediem*.

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rursum, post, deinceps*. Th. αὖ, *rursus*.

ἈΫΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus, spiritus, vapor*: q. ab αὔω, *spiro*.

Ἄϋτμην, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, *ipsum*, absque ν, Att. εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum, in idem, pariter*: κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*: ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eundem* vel *in unum locum*: αὐτὸ μόνον, *duntaxat*: καὶ αὐτὸ δὴ τὸ τοῦτο, *id ipsum est, sicque res habet*.

Αὐτοβοᾶν, *testari de seipso, suâ voce seipsum prædicare*. Th. βοάω.

Αὐτοβοεὶ, *statim*, ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic profectò, ad eundem locum*.

Αὐτογένεθλος, et Αὐτογενὴς, Αὐτογένετος, et Αὐτόγονος, *ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus*, i. e. æternus. Th. γείνομαι.

Αὐτόγραφον, ου, τὸ, *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur; lignum sc. quo vomer includitur. Ex αὐτὸς et γύα, vel γυία, *arvum*.

Αὐτοδιάκονοι, *sibi ipsis inservientes*. Et

Αὐτοδιακονία, *sui ipsius famulitium*: ex αὐτὸς et διάκονος, quod à διὰ et κονίω, *festino*.

Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *seipso doctus, suâpte naturâ aliquid faciens*. Ex αὐτὸς et διδάσκω.

Αὐτόδιον, adv. *in ipso adventu, statim, e vestigio*. Ex αὐτὸς et ὁδός.

Αὐτοέντης, ου, ὁ, *interfector, qui vel aliis vel sibi manum infert*: ex αὐτὸς et ἵέω, vel ἵημι, *mitto*.

Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno*.

Αὐτόετες, idem.

Αὐτόθι, et αὐτόθεν, adv. *ex hoc ipso loco*, vel *tempore*: *hinc, indè, illico*; οἱ αὐτόθεν, *illic habitantes*: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτόθι, *ibi, illic*, adv. ab αὐτός.

Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτοῦ, ab αὐτός.

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, *frater germanus*: i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *soror germana*. Ab αὐτὸς, κάσις, et γνητὸς, pro γεννητὸς, quod à γείνομαι.

Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *suopte judicio condemnatus*: ex αὐτὸς et κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω.

Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injussus, suâ sponte*. Et

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui sponte suâ quid facit*: ex αὐτὸς et κέλω seu κέλομαι, *jubeo*.

Αὐτοκρατορικὸς, ή, ὸν, *ex libero arbitrio veniens, imperialis*: ab

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, *imperator, qui sui juris est, legatus*: acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς et κρατέω, *imperium obtineo*. Th. κράτος.

Αὐτολεξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum*.

ΑΥΤΟ'ΜΑΤΟΣ, η, ον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *spontaneus, ultroneus*: ex αὐτὸς et μάω, *desidero*, vel μάτην, *facilè*, quod ipsum à se *temerè, sine consilio* venit. Hinc αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges. αὐτόματοι, *sponte venientes*. αὐτόματα, *quæ per se moventur*, ut horologia.

Αὐτομάτως, *sponte*, adv. à præc.

Αὐτομέδων, *Automedon*, nom. propr.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ mores matris refert*; item *eâdem matre natus*.

Αὐτομολέω, f. ήσω, perf. ηκα, *transfugio*: ex

Αὐτόμολος, ὁ καὶ ἡ, *transfuga*: ex αὐτὸς et μολέω, *vado*.

Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris, filia Cadmi: *quæ* sc. *ipsa intelligit*: à νόος, νοῦς.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, *meis legibus utor*: ab αὐτόνομος.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris*.

Αὐτόνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui suis legibus vivit*: ab αὐτὸς et νόμος.

Αὐτονυχὶ, adv. *eadem ipsa nocte*. Ex αὐτὸς et νύξ.

Αὐτοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *per se compactus*: ex αὐτὸς et πήγνυμι, *fingo*.

Αὐτόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per se fidem faciens sine argumentis*. αὐτόπιστον, *per se credibile, per se notum*. Ex αὐτὸς et πιστὸς, quod à πείθω.

Αὐτοπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per se elaboratus*: ex αὐτὸς et πονέω, *laboro*.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, *spectator, testis oculatus*, qui ipse vidit: ex αὐτὸς et ὀπτάνω, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spontè fluens*: ex αὐτὸς et ῥέω, *fluo*.

ΑΥΤΟ'Σ, ή, ὸ, *ipse, a, um*, modò demonstrativum, modò relativum: præposito articulo *idem*: interdum παρέλκει. q. ab οὗτος. v. sub αὐτό.

Αὐτοσταδία, ας, ἡ, *pugna stataria, statio in proprio loco*: ex αὐτὸς et στάδιος, *stabilis*. Th. ἵστημι, *sto*.

Αὐτόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ipse sibi navis est*, sc. de natante: ex αὐτὸς et στέλλω, *apto*.

Αὐτοσχεδία, sc. μάχη, *pugna quæ cominus fit*: ab αὐτοσχέδιος, q. v.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio et tumultuariè, temerè seu consultè ago*.

Αὐτοσχεδίασμα, ματος, τὸ, *opus ex tempore factum*: à præced.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ή, ὸν, *extemporalis*: ab eod.

Αὐτοσχεδίη μῖξαι, *cominùs miscere*.

Αὐτοσχέδιος, ία, ον, et ου, ὁ καὶ ἡ, *ex tempore factus, rudis, tumultuarius*. Ex αὐτὸς et σχέδιος.

Αὐτοσχεδίως, adv. *ultrò, sine curâ, extempore*.

Αὐτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel -δίην, *propè, cominùs*: quod ex αὐτὸς et σχεδόν.

Αὐτότατος, *ipsissimus*: ab αὐτός.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perficiens*, et *perfectus*, *absolutus*, *sufficiens*; item *suis qui sumptibus aliquid facit*, *vivit*, *suis qui utitur vectigalibus*: ex αὐτὸς et τέλος, *finis*, *sumptus*, et *vectigal*.

Αὐτȣ̃, *ibi*, per Sync. pro αὐτόθι.

Αὐτȣ̃, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτȣ̃, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Αὐτȣργέω, ῶ, f. ήσω, *per me facio*. Et

Αὐτȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui per se operatur*; item *opifex*: ab αὐτὸς et ἔργον, *opus*.

Αὐτόφιν, adv. Poët. pro αὐτοῦ, sed semper cum præp.

Αὐτόφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *unà cum suo cortice*: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *suâ sponte natus*: ut et

Αὐτόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex αὐτὸς et φύω, *gigno*.

Αὐτόφωρον, ȣ, *ipsum furtum*, *flagrans facinus*; item *ipsum factum*: ex αὐτὸς et φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, *in ipso facto*.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *qui aliquid suâ manu facit*: vel *se ipsum manu suâ interficit*: et hinc

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾱ, *manu propriâ*: ex αὐτὸς et χεὶρ, *manus*.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *indigena*, *vernaculus*: αὐτόχθονες ἄνδρες, αὐτόχθονα ἔθνεα, *gentes indigenæ*, *qui in aliquâ regione sunt natæ*: ex αὐτὸς et χθὼν, *terra*.

Αὐτοχοώνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *veluti suâ sponte fusus*, *ingens*: ex αὐτὸς et χῶνος, *fornax fusoria*; quod ex χέω, *fundo*.

Αὐτόχρημᾰ, *reipsà*, *reverà*, *planè*, adv. ex αὐτὸ et χρῆμα.

Αὐτόχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sponte fusus*: ex αὐτὸς et χέω, *fundo*.

Αὐτόχωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod αὐτοχόωνος.

Αὐτοψεὶ, adv. *ipso aspectu*. Ex

Αὐτοψίᾱ, ᾱς, ἡ, *proprius aspectus*, *oculata fides*: ex αὐτὸς et ὄψις, quod ab ὄπτομαι.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*: et in dual. αὐτὼ, *ipsi*: sed αὐτῶ, gen. sing. Dor. pro αὐτȣ̃ vel αὐτόθι, *illic*.

Αὑτῷ, dat. sing. contr. pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi*.

Αὕτως, adv. *frustrà*, item *similitèr*. pro ὡσαύτως. Th. αὐτός.

Αὐφένᾰ, Æol. pro αὐχένᾰ. Et

Αὐχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, *cervix*.

Αὐχένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cervicalis*: ab eod.

ΑΥ'ΧΕ'Ω, *glorior*: fut. ήσω. perf. ηὔχηκᾰ, quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*.

Αὔχη, ης, ἡ, quod à Poët. καύχη, seu καύχᾰ, ας, ᾶ, Dor. *jactantia*, *gloriatio*: hoc pro καύχησις, idem. Th. καυχάομαι, *glorior*.

ΑΥΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix*, *locus angustus*: acc. sing. αὐχένα.

Αὐχμέω, f. ήσω, *squaleo*: ab αὔω.

Αὐχμηρὸς, ᾱ', ὸν, *obscurus*, *squalidus*.

Αὐχμόομαι, *squaleo*.

ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *siccitas ex vehementi æstu*, *squalor*: quasi ab αὔω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.

Αὐχμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æstuosus*, *aridus præ æstu*, *sordidus*, *squalidus*: à præc.

Ἀΰω, per Dialysin idem quod αὔω, *clamo*.

ΑΥ"Ω, fut. αὔσω, perf. ηὖχᾰ, *sicco*, *arefacio*, *accendo*: (in quâ significatione quidam scribunt potiùs αὔω, cum aspero.) Item αὔω, et per Dialysin ἀΰω, *clamo*, *resono*, *boo*, *splendeo*, *flo*: ab ἄω, *spiro*.

Ἀφ' pro ἀπὸ, *ab*.

Ἀφαγνίζειν, *consecrare*, *purificare*, *expiare*, *spoliare*: ab ἀπὸ et ἁγνὸς, *purus*.

Ἀφαιρεθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω.

Ἀφαίρεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ablatio*, *separatio*, *detractio* · ἀφαιρέμᾰτα, *partes quæ à victimis auferuntur*: ab ἀφαιρέω.

Ἀφαίρεσῐς, εως, ἡ, *exemptio*, *ablatio*: ab

Ἀφαιρέω, -ῶ, *aufero*, *adimo*: fut. ήσω. perf. ἀφῄρηκᾰ. a. 1. ἀφῄρησᾰ. a. 2. ἀφεῖλον. præs. pass. ἀφαιρέομαι, ȣ̃μαι, *auferor*. perf. pass. ἀφῄρημαι. aor. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφειλόμην, ȣ, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. aor. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

Ἀφαιρήσεσθαι, fut. 1. inf. m. præced.

Ἄφαιστος, ω, vel οιο, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ȣ, ὁ, *Vulcanus*.

ἈΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*: item oppidum Libyæ.

Ἄφᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine cono*, *aut cristâ*: ex α et φαλὸς, *splendidus*, *conus galeæ*.

Ἀφάλλομαι, *insilio*, *salto*.

Ἀφαμαρτᾰ'νω, *aberro*, *privor*: ex ἀπὸ et ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφᾰ'μαρτι, *aberravit*: 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφᾰμαρτοεπὴς, ὲς, *aberrans in verbis a veritate et a modo*: *gerro*, *nugator*. Ex ἀπὸ, ἁμαρτάνω et ἔπος.

Ἀφανδᾰ'νω, *displiceo*, *offendo*. Ex ἀπὸ et ἁνδάνω.

Ἀφᾰ'νειᾰ, ᾱς, ἡ, *obscuritas*, *incertitudo*. Et

Ἀφᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ἀφανὲς, *obscurus*, *non manifestus*, *incertus*: undè ἀφανῶς, adv. ex α et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφᾰνίζω, *ab aspectu removeo*, *tollo*, *aufero*, *aboleo*, *obscuro*, *depravo*: f. ίσω. perf. ἠφᾰ'νῐκᾰ. præs. pass. ἀφᾰνίζομαι, *evanesco*. perf. pass. ἠφᾰ'νισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην. f. 1. ind. pass. ἀφᾰνισθήσομαι. Ex α et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφᾰνισμὸς, ȣ̃, ὁ, *evanescentia*, *interitus*: ἀφᾰ'νισῐς, εως, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Ἄφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non conspicuus*, *non apparens*. et hinc ἀφάντως, et ἄφαντον, *obscurè*, *clanculum*. ἀφᾰνῶς, idem. Ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφάπτω, f. -άψω, perf. ἀπῆφᾰ. perf. pass. ἀφῆμμαι, Ion. ἀπάμμαι, *suspendo*: undè ἀπαμμένος, *suspensus*: item *applico*, *admoveo*: ab ἀπὸ et ἅπτω, *necto*.

ἌΦᾸΡ, *statim*, *citò*, *facilè*: q. ab ἀφὴ, id est, *ipso tactu*; vel ab α, *simul*, et φάω, *dico*.

Ἀφᾰρεὶ, pro ἄφαρ, Ion.

Ἀφᾰρῆᾰ, acc. sing. ab ἀφᾰρεὺς, ῆος, ὁ, *Aphareus*, nom. propr. viri.

Ἀφᾰρητίδαι, Poët. pro Ἀφᾰρεΐδαι, ῶν, οἱ τȣ Ἀφαρέως παῖδες, *filii Apharei*.

ἈΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *arbor semper virens*.

Ἀφαρπάζω, f. ά'σω vel άξω, *surripio*, *abripio*.

Ἀφάρτερος, ȣ, ὁ, *celerior*, compar. ab ἄφαρ, *citò*.

Ἀφᾰσίᾱ, ᾱς, ἡ, *loquendi impotentia*, *obmutescentia*, *stupor*: ex α et φημὶ, seu φάω, *dico*. Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri causâ.

Ἄφᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*, *non dicendus*; item *incelebris*: et ἄφατοι, pl. num. *non clari*: ex α priv. et φατὸς, *dicendus*, quod à φημὶ, seu φάω, *dico*.

Ἀφᾰ'τως, *AFFATIM*, *abundè*: adv. ab ἄφατος.

'ΑΦΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *imbecillis, debilis:* in comp. 'ἀφαυρότερος. superl. 'ἀφαυρότατος, *imbecillimus:* q. ex α intens. et φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis.* Alii à παῦρος, *paucus,* π in φ mutato, quasi robore parvus.

'Ἀφαύω, f. αύσω, *sicco, uro, incediâ exaresco.* Th. αὔω, *sicco.*

'Ἀφάω, f. άσω, *palpo, contrecto, tango:* 'ἀφόωντα, Poët. pro 'ἀφῶντα: ab ἀφὴ, *tactus,* quod ab ἅπτομαι.

'Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus, cæcus:* ex α et φέγγος.

'Ἀφεδρῇ, *suffoceris:* imprecantis est.

'Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, *latrina:* ex ἀπὸ et ἕδρα, *sella.* "ἄφεδρος, ȣ, ὁ, *menstrua mulierum purgatio.* Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt *rectum intestinum.*

'Ἀφέητε, *dimiseritis,* Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

'Ἀφεθεὶς, *dimissus,* a. 1. part. pass. 'ἀφέθην, ης, η, *relictus sum,* a. 1. ind. pass. 'ἀφεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. 'ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. 'ἀφεθήσομαι, et in 3. pl. 'ἀφεθήσονται, f. 1. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

'Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè, liberalitèr.* Ab

'Ἀφειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non parcens, profusus.* et 'ἀφειδήσαντα, *securum,* acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, *non parco:* ex α priv. et φείδομαι, *parco.*

'Ἀφειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas:* qu. *imparsimonia:* ab ἀφειδὴς, *non parcens:* ex eod. th.

'Ἀφείθην, et in 3. pl. 'ἀφείθησαν, *dimissi sunt,* a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Ἀφεῖλε, *abstulit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ἀφείλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*

'Ἀφεῖμαι, *dimissus sum,* perf. pass. ab ἀφίημι. perf. part. 'ἀφειμένος. Th. ἵημι, *mitto.*

'Ἀφεῖμεν, *omisimus:* volunt esse 1. pl. a. 2. ind. act. pro 'ἀφέμεν, ab ἄφην, verbi ἀφίημι. sed ibi scribendum "ἄφεμεν. Mallem ergò dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφίμεν, Ion. et Poët. dicitur in a. 2. inf. act. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

'Ἀφεῖναι, *dimisisse,* a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

'Ἀφεὶς, έντος, et in f. g. 'ἀφεῖσα, *derelinquens,* a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

'Ἀφεκτέον, *abstinendum est:* ab ἀπέχομαι, *abstineo.* Th. ἔχω.

'Ἀφελγύνω, f. υνῶ, perf. υγκα, *lædo:* ab ἀφελεῖν γῦνα.

'Ἀφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas:* ab ἀφελής.

'Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω.

'Ἀφελεῖται, 3. sing. f. 2. m. et

'Ἀφέλεσκον, Ion. aor. ab ἀφαιρέω.

'Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. 'ἀφέλεσθε, *aufertis,* Ion. pro 'ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. 'ἀφειλόμην, ȣ, ετο, verbo ἀφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω.

'Ἀφέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀφαιρέω.

'ΑΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *simplex, tenuis.*

'Ἀφέλκω, f. ξω, *abstraho:* ex ἀπὸ et ἕλκω.

'Ἀφελόμην, Ion. pro 'ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

'Ἀφελότης, ητος, ἡ, *simplicitas,* idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελής.

'Ἀφέλωμαι, η, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.*

'Ἀφελὼν, *auferens,* a. 2. part. act. ab eod. th.

'Ἀφελῶς, *simpliciter, nudè,* adv. ab ἀφελής.

"Ἄφεμα, ατος, τὸ, *idipsum quod dimittitur, dimissio:* ab ἀφίημι.

'Ἀφέμενος, *derelinquens, dimittens,* part. a. 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

"ΑΦΕΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel τὸ, et per Syncop. ἄφνος, ȣ, vel εος, τὸ, *divitiæ, opes, reditus,* propriè *unius anni:* qu. ἀφ' ἑνὸς ἔνȣ, *uno anno collectum.*

'Ἀφέντι, *derelinquenti,* dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι.

'Ἀφέξω, εις, ει, *abstinebo,* f. 1. ind. act. ab ἀπέχω, f. ξω. Th. ἔχω.

'Ἀφέρπω, f. ψω, perf. φα, *subrepo, serpendo abeo:* serpentis proprium. Th. ἕρπω, *serpo.*

'Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. ind. act. verbi ἀφέρπω, q. v.

"Ἄφες, ἔτω, *sine, remitte;* et in pl. "ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *sino.*

"Ἄφεσις, εως, ἡ, *remissio, dimissio:* ab ἀφίημι.

'Ἀφεσταίη, Poetico more, pro 'ἀφισταίη, 3. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίστημι, *discedo.*

'Ἀφεσταίην, *dimitterem:* Poët. pro ἀφισταίην, præs. opt. act. ab ἀφίστημι.

'Ἀφεστᾶσι, *cessant,* 3. pl. præs. ind. act. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι, nam aliquando per ε reduplicatur, undè est ἕσταμεν, et opt. ἑσταίην, &c. Vel ἀφεστᾶσι, pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. Th. ἵστημι, *sto.*

'Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεστήκατε, perf. ind. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

'Ἀφέται, ων, αἱ, locus ita dictus; q. d. *dimissæ.* Sunt qui τὸ ἀφιέναι vertant *in altum vela dare.* Stephan. 'Αφέται dicit esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

"Ἄφετε, *dimittite:* 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι. Undè et

'Ἀφετέον, *dimittendum est,* adv. positivum.

"Ἄφετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dimissus, liber, absolutus;* item *sacer;* item *oppositus, rejectaneus:* ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ et ἵημι.

'Ἀφέψω, vel -έω, f. 'ἀφεψήσω, *decoquo:* et indè 'ἀφέψημα, *decoctum,* et "ἄφεψις, *decoctio:* ex ἀπὸ et ἕψω, *coquo.*

'Ἀφέωκα, Att. pro 'ἀφεῖκα, 1. sing. perf. ind. act. et

'Ἀφέωνται, 3. plur. perf. pass. Att. pro ἀφεῖνται. ab ἀφίημι, *remitto.*

'Ἀφεώρα, *prospectabat:* Att. pro 'ἀφώρα, 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video.*

'Ἀφὴ, ῆς, ἡ, *commissura;* item *tactus:* à perf. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango.*

'Ἀφηγέομαι, -ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, perf. ημαι, *duco, impero:* part. præs. med. 'ἀφηγέμενος, *ducens, dux, princeps:* item *narro, commemoro:* ex ἀπὸ et ἡγέομαι.

'Ἀφήγησις, εως, ἡ, *memoria:* et idem quod 'ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio:* à perf. pass. præced. verbi.

'Ἀφῆκα, aor. 1. ind. act. 'ἄφην, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. 'ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

'Ἀφήλατο, *desiliit,* 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio.*

"Ἄφημαι, part. 'ἀφήμενος, *scorsum* vel *procul sedeo.* Ex ἀπὸ et ἧμαι.

'Ἀφήμαρτον, ες, ε, *aberravi,* a. 2. ind. act. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco.*

'Ἀφημμένος, ȣ, ὁ, *suspensus, pendens,* perf. part. pass. ab ἀφάπτω. perf. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango.*

'Αφηνιάζω, f. ά'σω, perf. ᾶκα, *habenas detrecto et excutio, frena non patior, contumax sum, non pareo.* Ex ἀπὸ et ἡνία, *frenum.*

'Αφηρεόμην, -ούμην, -έου, -ου, -έετο, -εῖτο, *auferebam,* imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -οῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio.*

'Αφηρέθην, a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, *aufero.*

'Αφήτορος, gen. sing. ab

'Αφήτωρ, ορος, ὁ, *emissor, jaculator:* ab ἀφίημι, *emitto.* Th. ἵημι.

"ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris superficie:* q. παρὰ τὸ ἅπτω, *accendo.*

'Αφθαρσῖα, ας, ἡ, *immortalitas, incorruptibilitas:* ex α negat. vel priv. et φθάρσις, *corruptio.* Th. φθείρω, *corrumpo.*

"Αφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptibilis, immortalis:* ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *sine,* et φθαρτὸς, quod ab eod. th.

'Αφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, *tango.* Th. ἅπτω, *necto.*

"Αφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἥφθη, *conflagravit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo.*

"Αφθιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptibilis:* id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθίω, *corrumpo.*

'Αφθόγγοισῖ, dat. pl. Ion. ab

"Αφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutus:* ex α et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor:* perf. med. ἔφθογγα. unde φθόγγος.

'Αφθόνατος, ου, Dor. pro ἀφθόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invidiæ non obnoxius:* ex α et φθόνος, *invidia.* Hinc

'Αφθονέστερος, ου, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ου, ὁ, *invidiæ minùs obnoxius.*

'Αφθονῖα, ας, ἡ, *abundantia;* item *invidiæ carentia.*

"Αφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invidiâ carens, copiosus.* Hinc ἀφθόνως, adv. *sine invidiâ:* ex α priv. et φθόνος, ου, ὁ, *invidia.*

"Αφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus, imberbis, impubes:* ab α priv. et φθείρω, *corrumpo.*

'ΑΦΙ'Α, ας, ἡ, *genus plantæ.*

'Αφῖασῖ, *dimittunt, absolvunt judicio:* 3. pl. præs. ind. act. pro 'αφῖεισῖ, et Ion. 'αφῖᾶσῖ, verbi ἀφίημι.

'Αφῖγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.*

'Αφῖ'δρυμα, ατος, τὸ, *statua:* à seq.

'Αφῖδρύω, et 'αφῖδρύνω, f. ύσω, *statuo, colloco, firmum stare facio, dedico:* ex ἀπὸ et ἱδρύω, *stabilio.*

'Αφῖ'εθῖ, ίτω, *remitte:* præs. imperat. act. ab ἀφίημι.

'Αφῖ'ει, *dimittebat,* vel *dimittit,* 3. sing. imperf. ind. act. pro ἀφίη, qu. ab ἀφιέω, inusit. pro ἀφίημι.

'Αφῖεὶς, έντος, præs. part. act. 'αφῖέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

'Αφῖέναι, pro ἀφιέτω, inf. pro imp. 1 Cor. vii. 11. Hellen.

'Αφῖημῖ, *remitto, sino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto.* 'αφῖετε, 2. pl. præs. imperat. act. 'αφῖέναι, præs. inf. act. f. 'αφήσω. a. 1. 'αφῆκα. a. 2. 'αφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. "αφες, έτω, et in 2. pl. "αφετε. a. 2. sub. 'αφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. 'αφεὶς, έντος. præs. pass. 'αφῖεμαι, σαι, ται, *relinquor;* perf. pass. 'αφεῖμαι, et in 3. pl. 'αφεῖνται, et Att. 'αφέωνται. a. 1. pass. 'αφέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. 'αφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. 'αφεθήσομαι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

'Αφῖκάνω, *advenio, pervenio.* Ex ἀπὸ et ἱκάνω.

'Αφῖ'κετο, *rediit,* 3. sing. a. 2. ind. m. 'αφῖκέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

'Αφῖ'κεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

'Αφῖ'κευ, Dor. pro 'αφῖκου, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. et Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.* Sic 'αφικνεῦ, Dor. et Æol. pro ἀφικνοῦ, præs. imperat. pass.

'Αφῖκηαι, *adveneris:* Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

'Αφῖκνέομαι, οῦμαι, *pervenio, advenio, assequor:* inde gen. pl. præs. part. m. 'αφῖκνουμένων. præs. inf. m. 'αφῖκνεῖσθαι. f. m. 'αφίξομαι. perf. pass. 'αφῖγμαι. a. 2. m. 'αφῖκόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. 'αφῖ'κωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. 'αφῖκέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio.*

'Αφῖκόμενος, a. 2. part. med. à præc.

'Αφῖ'κωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab eod.

'Αφῖλά'γαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè amans bonos:* ex α, φίλος, et ἀγαθός.

'Αφῖλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhumanus:* -πῖ'α, *-itas:* -ώπως, *-manitèr:* ab α, φίλος, et ἄνθρωπος.

'Αφῖλάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus ab avaritiâ:* ex α, φίλος, et ἄργυρος.

"Αφῖλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus ab amicitiâ, amicis carens:* ex α et φίλος.

'Αφῖλότῖμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè ambitiosus;* cum meliori tum deteriori sensu: ab α et φιλότιμος, quod à φίλος et τιμὴ, quod à τίω, *honoro.*

"Αφιξις, εως, ἡ, *profectio:* ab ἀφικνέομαι.

'Αφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

'Αφιππεύω, f. εύσω, *equo avehor:* ex ἀπὸ et ἱππεύω.

'Αφίπτᾰμαι, *avolo:* f. m. ήσομαι. a. 2. ind. act. 'ἀπέπτην. a. 2. m. 'ἀπεπτά'μην vel -όμην. a. 2. part. m. 'ἀποπτά'μενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, *volo.*

'Αφίστημῖ, *discedo, deficio, abduco, deduco;* item *abesse, distare;* in med. *rependo,* in pass. voce *disjungi, avelli:* Hom. Il. Ν. 745. fut. 'ἀποστήσω. perf. 'ἀφέστᾰκᾰ. a. 2. 'ἀπέστην. a. 2. imperat. 'ἀπόστηθῖ, ήτω, et in 2. pl. 'ἀπόστητε. a. 2. sub. 'ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. 'ἀποστῆναι. a. 2. part. 'ἀποστὰ'ς, άντος. præs. m. 'ἀφίστᾰμαι, σαι, et in 3. pl. 'ἀφίστανται, *deficiunt:* præs. imperat. m. 'ἀφίστᾰσο. f. 1. m. 'ἀποστήσομαι, *deficiam.* Ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto.*

'Αφῖχθαι, *devenisse:* perf. inf. pass. à perf. ind. 'ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

"Αφλαστον, ου, τὸ, *summa pars puppis:* ex α et φλᾶσθαι, id est, θλᾶσθαι, quod non facile potest contundi.

'Αφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ustulatus, qui inflammari nequit.* Ab α et φλογιστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.

'Αφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *spuma,* mutato ρ in λ, et Pleonasm. τοῦ ι.

'Αφνειὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dives:* Poët. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, *divitiæ.*

'Αφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, gen. sing. ab ἀφνειός.

"Αφνω, adv. *repentè:* per Sync. τοῦ α, et Apoc. τοῦ σ, pro ἀφανῶς. Ex α et φαίνω, *ostendo.*

'Αφόβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non timet:* ex α priv. et φοβέω.

'Αφοβῖ'α, ας, ἡ, *securitas:* à seq.

"Αφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus:* ex α et φόβος, *metus;* quod à perf. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo.*

'Αφόβως, adv. *intrepidè, sine metu:* à præc.

'Αφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum:* ab ἀφοδεύω.

Ἀφοδευτήριον, ου, τὸ, *latrina:* à seq.

Ἀφοδεύω, f. εύσω, perf. ἀφώδευκα, *caco, excerno, alvum exonero:* ab ἄφοδος.

Ἀφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, q. v. ab

Ἄφοδος, ου, ἡ, *discessus, digressus, reditus;* item *latrina, stercus, excrementum:* ab ἀπὸ et ὁδός.

Ἀφομοιόω, -ῶ, *similem reddo, assimilo:* f. ώσω. perf. ἀφωμοίωκα. perf. pass. ἀφωμοίωμαι. part. ἀφωμοιωμένος, *assimilatus:* ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

Ἀφοπλίζω, f. ίσω, perf. ικα, *armis spolio;* item *arma exuo.* neut. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, *exuerunt,* 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex ἀπὸ et ὅπλα, τὰ, *arma.*

Ἀφοράω, -ῶ, *intueor, respicio:* f. άσω. perf. ἀφώρακα, et Atticè ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ et ὁράω, *video.*

Ἀφόρδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inserto metri ergô, *excrementum:* ex ἄφοδος.

Ἀφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, molestus,* verbale: ex α et φέρω.

Ἀφορία, ας, ἡ, *sterilitas.*

Ἀφοριεῖ, 3. sing. f. 1. Att. ab

Ἀφορίζω, *separo, segrego, distinguo, deligo, designo:* imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, et Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. perf. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. sub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, *separatus.* a. 1. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, et in 2. pl. ἀφορίσθητε. Ex ἀπὸ et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*

Ἀφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum, et ab aliis separatum.* Et

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio, distinctio, separatio;* ἀφορισμοὶ, *breves sententiæ:* à 1. pers. perf. pass. verbi ἀφορίζω.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *occasio, opportunitas, pecunia ad peculiarem usum destinata:* ex ἀπὸ et ὁρμὴ, *impetus.*

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, *ex aliquo loco me proripio:* ex ἀπὸ et ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus.*

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immunis à tributo:* ex α et φορολογέω.

Ἀφοσιόω, fut. ώσω, perf. ωκα, *cripio;* item *consecro, devoveo:* ab ἀπὸ et ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum.* Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio:* à perf. pass. præced. verbi.

Ἀφ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore.*

Ἀφοῦ, pro ἀφέο, et hoc Ion. pro ἀφέσο, *libera:* aor. 2. imperat. m. ab ἀφέμην, a. 2. m. ab ἀφίημι.

Ἀφοῦ, pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. sing. part. præs. ab ἀφάω, *palpo, contrecto:* quod ab ἀφὴ, *tactus.* Th. ἅπτομαι.

Ἀφραδέοντι, *inscienti:* dat. sing. præs. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, perf. ηκα, *inconsultè ago;* vel *stultè loquor, insanio:* quod ex α et φραδέω. Th. φράζω.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *temerarius, inconsultus.* Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii;* ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις: à φράζω.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, *desipio, amens sum:* præs. part. ἀφραίνων. Ex α et φρήν.

Ἄφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non munitus:* ex α priv. et φράσσω.

Ἄφραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non dictus,* vel *non dicendus;* item *improvisus:* Ion. et Poët. pro κρυπτὸς, *occultus:* ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco;* ex α et φράζω, *dico.*

Ἀφρέω, *spumo.* Ab ἀφρός.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, *qui est extra tribum;* item *osor civilis societatis:* ex α et φρήτωρ, *contribulis* q. à φρατρία, *tribus:* ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, *spumo, spumam excito:* f. ίσω. perf. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *spuma.*

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, *AFRICA.*

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, et Ἀφρογενὴς, *ex spumâ prognata,* Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma,* et γένος, quod à γείνομαι, *nascor.*

Ἀφροδισιακὸς, ἡ, ὸν, *Venereus:* ab Ἀφροδίτη.

Ἀφροδισιαστὴς, οῦ, ὁ, *Venereus:* ab eod.

Ἀφροδίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab

ἈΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *Venus:* quia ἐξ ἀφροῦ, i. e. *spumâ,* dicitur *genita.*

Ἀφρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *spumicoma:* ex ἀφρὸς et κόμη, *coma.*

Ἀφρονέω, fut. ήσω, *non sapio, amens sum:* ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præs. ex α et φρὴν, *mens.*

Ἀφροντιστέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *negligo.*

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia.*

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *curis liber, securus:* ab α et φροντίζω.

Ἀφροντίστως, adv. *sine curâ:* à præced.

Ἀφρόνως, adv. *insipientèr, incautè:* ab ἄφρων.

ἈΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *spuma, saliva.*

Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens.* Th. φρήν.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia:* ex α et φρήν.

Ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *insipiens, imprudens:* ab eod. th.

Ἀφύη, ης, ἡ, *piscis:* qui ἐξ ἀφροῦ nascitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hebes, ineptus, rudis.* Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium, inepta natura:* ab α et φυὴ, quod à φύω.

Ἄφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄφευκτος, *qui vitari nequit, inevitabilis:* ex α et φεύγω, *fugio.* Hinc adv. ἀφύκτως, *sine fugæ spe.*

Ἀφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non observans, incautus;* item *non observatus, incustoditus:* ab α et 3. pers. perf. pass. verbi φυλάσσω, vel -άττω.

Ἀφυλάκτως, adv. *incautè, incustoditè:* à præc.

Ἄφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *foliis carens.* Ex ἀ et φύλλον.

Ἀφυξῶ, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam:* f. 1. ind. act. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω.

Ἀφυπνόω, *sopior, obdormisco:* f. ώσω. perf. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neut. ab ἀπὸ et ὕπνος, *somnus.*

Ἀφυσγετὸς, οῦ, ὁ, *haustus, sordes, cœnum:* ab ἀφύω, *haurio.*

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, *haurio, hauriendo promo:* f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξειν. ab ἀφύω.

Ἀφυστερέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *defraudo:* ab ἀπὸ et ὑστερέω.

ἈΦΥ'Ω, fut. ύσω, perf. υκα, *haurio, hauriendo promo, exhaurio.*

Ἀφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' οὗ, subaudi χρόνου, *ex quo sc. tempore.*

'Αφ' ὧν ἐδύνατο, *pro viribus*.
'Αφ' ὥτε, sc. χρόνῳ, Dor. pro ἀφ' οὗ χρόνου, *ex quo*.
'Αφωμοιωμένος, *assimilatus*, part. perf. pass. ab ἀφομοιόω, -ῶ, *assimilo:* ex ἀπὸ et ὅμοιος, cujus th. ὁμός.
'Αφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro
"Αφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutus:* ex α et φωνή.
'Αφώριζον, ες, ε, imperf. 'ἀφώρισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo:* ex ἀπὸ et ὅρος.
'Αφῶσιν, *dimiserint:* 3. pl. a. 2. subj. act. ab ἀφίημι.
'Αχὰζ, ὁ, *Achaz*, nom. viri, indecl.
'Αχαΐα, ας, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος.
'Αχαΐδα, acc. sing. ab 'Αχαΐς, -ΐδος, ἡ, *Achaia:* hinc
'Αχαϊκὸς, οῦ, ὁ, *Achaicus*, Græcus.
'Αχαιΐας, ἄδος, nom. propr.
'Αχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Gr. in pl. 'Αχαιΐδες.
'Αχαΐναι, οἱ καὶ αἱ, *cervi*, ab Achaineâ urbe, Oppian.
'Αχαιοὶ, *Achivi:* in acc. pl. 'Αχαιοὺς. Ab 'Αχαΐα, *Græcia*.
'Αχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *effrænatus:* ex α et χαλινὸς, *frænum*.
"Αχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine ære, ære carens:* ex α priv. et χαλκός.
'ΑΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria:* fortè ab
'Αχάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, *vastus, immensus:* ex α epitatico, et χαίνω, *hisco*.
"Αχαρι, *injucundum*, n. g. ab
"Αχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, *injucundus, insulsus, molestus:* ex α et χάρις.
'Αχαριστέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *ingratus sum, non gratificor, non indulgeo, non obsequor*, et in pass. *non accipio debitam gratiam, ingratum aliquem experior:* ab ἀχάριστος.
'Αχαριστία, ας, ἡ, *ingratitudo:* ab eod.
'Αχάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ingratus:* ab α et 3. pers. perf. pass. verbi χαρίζομαι, quod à χάρις.
'Αχαρίστως, *ingratè*, adv. ab ἀχάριστος.
'ΑΧΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *gemma quædam ab Achate fluv.* Siciliæ sic dicta: quin et propr. nomen viri Æneæ socii.
"Αχει, Dor. pro ἤχει, *resonabat:* imperf. act. ab ἤχεον, -ουν, εις, -ει· ab ἠχέω. Th. ἦχος, *sonus:* sed
'Αχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. indic. act.
'Αχεὶμ, vel 'Ακεὶμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον.
'Αχειρεῖς, *sine manibus:* nom. pl. ab
'Αχειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *manu seu manibus carens, mancus:* ἄχειρος, id. ut et ἄχειρ. Th. χείρ.
'Αχειροποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non manu vel manibus factus, non humano structus artificio:* ex α, χεὶρ, et ποιητός. Th. ποιέω.
'Αχελῷος, ου, ὁ, nomen fluvii.
'Αχέοισα, Dor. pro 'ἀχέουσα· vide ἀχέουσ'.
'Αχέουσ', pro 'ἀχέουσα, *dolens:* præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.
"ΑΧΕΡΔΟΣ, ου, ὁ, *spina quædam*.
'ΑΧΕΡΩΐΣ, ΐδος, ἡ, *populus alba:* q. ab 'Αχέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.
'Αχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri; item inferni: et hic est ἄχεος ῥόος, *doloris fluvius*.
'Αχεῦσιν, Æol. et Dor. pro ἠχοῦσιν, *resonant, modulantur:* 3. pl. præs. ind. act. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.
'Αχεύω, idem quod
'Αχέω, f. ήσω, *doleo, ægrè fero*. Th. ἄχος. Estque
'Αχέω, Dor. pro ἠχέω, *resono*. Th. ἦχος.
'Αχέων, præs. part. ab ἀχέω.
'Αχὴν, ένος, ὁ καὶ ἡ, *pauper, mendicus:* ex α pr. et ἔχω, *quod nihil habet*, vel ab α intens. et χάω, χαίνω, *hisco*, ut sit valdè avidus, admodum famelicus.
'Αχηνία, ας, ἡ, *pauperies:* à præc.
'Αχθεὶς, *ductus:* aor. 1. part. pass. ἀχθήσεσθε, 2. pl. f. 1. pass. ἀχθῆναι, aor. 1. inf. ab ἄγω, duco.
'Αχθέσει, *feres molestè:* Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab
"Αχθομαι, *ingemo sub pondere, gravor, ægrè fero:* cum dat. f. έσομαι et ήσομαι. perf. pass. ἤχθημαι: ab obsoleto ἀχθέομαι. Th. ἄχθος.
'Αχθόμεθα, 1. pl. præs. ind. et ἄχθονται, 3. plur. præs. præced. verbi ἄχθομαι, quod ab
"ΑΧΘΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, sarcina, dolor gravis*.
'Αχθοφορέω, f. ήσω, *onera fero, onus sustineo:* et
'Αχθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius:* ab ἄχθος, εος, τὸ, onus, et φέρω, *fero*.
"Αχι, *ubi:* Dor. pro ᾗ vel ἧχι.
'Αχιλῆα, pro 'Αχιλλέα, Poët. ab 'Αχιλλεὺς, έος, ὁ, *Achilles*.
'Αχιλλεὺς, έος, et Att. ῆος, ὁ, *Achilles:* hinc 'Αχιλλήϊος.
"Αχλαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine lænâ*, vel *veste:* ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.
'Αχλυόεις, όεσσα, όεν, *caliginosus:* à seq.
'ΑΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *caligo, tenebræ, nebula, oculorum caligatio, tristitia*.
'Αχλύω, f. ύσω, *caligo, obtenebror, obtenebro:* à præc.
"ΑΧΝΑ, sive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma, acus:* et pro *fumo* seu *fuligine*.
"Αχνυμαι, *doleo:* f. ύσομαι. perf. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.
'Αχνύμενος, præs. part. ejusd.
'Αχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, *Echo*. Th. ἦχος.
"Αχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *felle carens; item bilem abigens:* ab α et χολὴ, *bilis*.
'Αχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine choreis:* ex α et χορός.
"ΑΧΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mœror:* Angl. ACHE, et indè AKE.
"Αχραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impollutus, immaculatus, intactus:* ex α et χραίνω, *coloro*. Th. χράω.
'ΑΧΡΑ'Σ, ἄδος, ἡ, *pyrus sylvestris*.
'Αχρεῖος, εία, εῖον, *inutilis, e; ineptus:* ex α et χρεία, *utilitas*.
'Αχρειότης, ητος, ἡ, *utilitas*.
'Αχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo:* f. ώσω. perf. ἠχρείωκα. præs. pass. 'ἀχρειόομαι, *inutilis fio:* perf. pass. ἠχρείωμαι. aor. 1. pass. ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν: ab ἀχρεῖος.
'Αχρείως, adv. *turpitèr:* ab eod.
'Αχρήϊος, pro ἀχρεῖος, Poët. factâ Dialysi.
'Αχρήϊστος, idem quod ἄχρηστος, quod vide.
'Αχρημάτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine pecuniis, inops:* ex α et χρῆμα.
'Αχρημοσύνη, ης, ἡ, *inopia*. Ab α et χρῆμα.
'Αχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *inops:* ex iisdem.
"Αχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inutilis, e*, dat. pl. ἀχρήστοισιν· ex α et χρηστὸς, ἡ, ὸν, *utilis, e*. Th. χράομαι, *utor*.
"Αχρι vel "Αχρις, adv. *usque*,

donec: cum gen. item *intra, quoad.* Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιᾶ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum.* Ab

ἈΧΥΡΟΝ, ȣ, τὸ, *palea, acus, stramentum.*

Ἀχυρόω, ῶ, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *paleis sterno et respergo, paleas immisceo:* à præc.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, *acervus palearum:* ab eod.

Ἀχὼ, ἀχῶς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo.*

ἈΧΩΡ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, sordes capitis:* q. ἀχνώρ: ab ἄχνη.

ἌΨ, adv. *retrò, retrorsum, rursus, statim.*

Ἅψᾶο, Ion. pro ἅψω, et hoc Dor. pro ἥψω, 2. sing. a. 1. m. ἅψαιο. a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango:* fut. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.

Ἅψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Ἄψαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Poët. *intactus, illibatus:* ex α et ψαύω, *tango.* Th. ψάω.

Ἄψεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *irreprehensus:* ex α et ψέγω, *vitupero.*

Ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mentiri nescius, verus:* in acc. ἀψευδέα· hinc ἀψευδέως, Ion. pro ἀψευδῶς, *verè:* ex α et ψεύδω.

Ἄψευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non mentitus, minimè fallax:* ab eod. th.

Ἀψῖδες, nom. pl. ex ἀψὶς, *connexio.*

Ἀψίκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fastidiosus:* qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, *satio.*

Ἀψῖν, acc. sing. ab ἅψις, εως, ἡ, *tactus.*

ἈΨΙΝΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, *absinthium.*

Ἄψινθος, ȣ, ὁ, idem.

Ἀψῖς, vel ἁψῖς, ῖδος, ἡ, *connexio, vinculum, testudo, ligneus rotæ circulus:* ab ἅπτω, *necto.*

Ἅψις, εως, ἡ, *tactus, contrectatio:* ab ἅπτομαι, *tango.*

Ἄψορρον, adv. *retro, iterum.* Neutr. a seq.

Ἄψορρος et ἀψόρροος, όȣ, ὁ ϗ ἡ, *reciprocus, refluens:* ex ἄψ, *retrò,* et ῥόος, *fluxus,* q. à ῥέω, *fluo:* perf. m. ἔῤῥοα.

Ἅψος, εος, ȣς, τὸ, *junctura membrorum, membrum:* ab ἅπτω.

Ἄψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *animâ carens, inanimus:* ex α et ψυχή.

Ἄω, et ἄημι, *flo, spiro:* f. ήσω. hinc ἄημα, *flatus, spiritus:* ἀήτης, *ventus.*

Ἆωθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè,* adv. Th. ἠὼς, *aurora,* Dor. ἀώς.

Ἀὼν, ἀόνος, Dor. pro ἠὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus.*

Ἀωρέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἠώρηκᾰ, *negligo:* ab ἄωρος.

Ἀωρὶ, adv. *intempestivè:* ab ἄωρος.

Ἀωρίᾱ, ᾶς, ἡ, *intempestivitas, immaturitas:* ab eod.

Ἀωρόλειος, ȣ, ὁ, *qui præter ætatem imberbis est:* ab eod.

Ἄωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus, indecens, difficilis custoditu, non curans, negligens:* ex α pr. et ὥρα, *tempus,* sive ȣ̓ρος, *custos,* vel ὥρα, *cura.*

Ἄωρτο, *pependerat:* per Sync. Ion. pro αἰώρετο, plus. perf. verbi αἰωρέω, *sursum tollo.* Vel dicitur Poët. pro ἤρτο, plus. perf. verbi ἄρω, vel αἴρω, α pro η, et Pleonasmo τȣ̃ ω.

Ἀὼς, ἀόος, ἀȣ̃ς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, *aurora.*

ἌΩΤΟΣ, ȣ, ὁ, et ἄωτον, ȣ, τὸ, *flos, præstantissimum in omni re, lana.* Hinc

Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, seu ἀωτεύω, fut. εύσω, *flores decerpo.* Item *somnum carpo, dormio:* à seq.

Ἄωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auribus carens:* ex α et ȣ̃ς, ὠτὸς, *auris.*

B.

B Secunda litera dicitur *Beta,* nota numeralis significans *duo,* et cum lineolâ infrà subjectâ *duo millia.* Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρός. Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro φερενίκη· aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ͂, vocula eorum qui se mutuò inclamant: ut et vocula risûs, qu. à βοάω.

Βᾶ, *incede,* per Apoc. pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli, Lat. *dominus:* apud Sidonios *primitùs.* Pœni contractiùs *Bal,* Chaldæi *Bel,* idem enuntiant.

Βᾰβάζω, f. άσω vel άξω, perf. κᾰ vel χᾰ, idem quod βαμβαίνω, *inarticulatam vocem edo, vagio:* à βάζω.

ΒΑΒΑΙ͂, *papæ,* admirantis adv. vel παπαί. Hinc Angl. BABE & BABY.

Βᾰβάκτης, ȣ, ὁ, *loquax, garrulus, nugator, insanus, saltator:* à βαβάζω.

Βάβαξ, ᾶκος, ὁ, *garrulus, vanus, impudens.* Th. βάζω.

Βᾰβράζειν, *contentè clamare,* ut cicadæ cantant; q. à βάζω.

Βᾰβυλὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis. Hebr. *confusio.*

Βαδδὶν, *lina, vestes lineæ sacerdotales:* à בדים, pl. τȣ̃ בד, *linum.*

Βάδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu,* adv. à βαίνω, eo.

Βᾰδίζω, eo: f. ίσω, Att. βᾰδιῶ. perf. βεβάδικᾰ. Ab eod. th.

Βᾰδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. 1. ind. à βαδίζω, q. v.

Βᾰδιȣ̃μαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, à quo

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingressio.*

Βάδισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *gressus, incessus:* à βαδίζω.

Βᾰδισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem: ab eod.

Βᾰδιστέα, Att. pro βαδιστέον, *eundum est:* ab eod.

Βᾰδιστὴς, ȣ̃, ὁ, *cursor:* ab eod.

Βᾰδιστικὸς, ἡ, ὸν, *qui ambulare potest:* ab eod.

Βάδος, ȣ, ὁ, *iter.*

ΒΑΖΩ, *loquor:* f. σω et ξω. perf. βέβᾰχᾰ. Poët. verb.

Βᾰθέην, pro βαθεῖαν, Ion. acc. sing. à βαθὺς, εῖα, ύ.

Βᾰθεῖ, dat. sing. à βαθύς· βαθεία, et Ion. -είῃ, dat. sing. f. g. à βαθεῖα, ας, et Ion. ης. Hinc

Βάθειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -ᾱ, ον, *profundus, altus.*

Βᾰθέως, adv. *profundè, altè, graviter.*

Βαθίων, comp. pro βᾰθύτερος, *profundior,* et βάθιστος, superl. pro βᾰθύτᾰτος, *profundissimus,* τȣ̃ βαθὺς, *profundus.*

Βᾰθμηδὸν, *gradatim:* adv. à βαθμός.

Βᾰθμὶς, ῖδος et ῖδος, ἡ, *gradus, basis:* ab eod.

Βᾰθμὸς, ȣ̃, ὁ, *gradus, ordo:* à βαίνω.

ΒΑΘΟΣ, εος, τὸ, *profunditas, altitudo, locus penitior, altum in mari.*

Βᾰθρὸν, ȣ̃, τὸ, *gradus, subsellium:* à βαίνω, eo.

Βᾰθύγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eloquens:* ex βαθὺς *profundus,* et γλῶσσα *lingua.*

Βᾰθυδινήεις, εσσᾰ, εν, idem quod seq.

Βᾰθυδίνης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vortices profundos habens:* ex βαθὺς (quod à βάθος) et δίνη, *aquarum vortex.*

Βᾰθύδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gloriosissimus, celeberrimus:* qu. βαθεῖαν, ἤγȣν μέγιστην δόξαν ἔχων.

Βᾰθύζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundè cinctus:* ex βαθὺς et ζώνη.

Βᾰθύκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *opulentus,*

qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς et κλῆρος.

Βᾰθύκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundum sinum habens,* qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βᾰθύκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui profunda præcipitia habet,* ὁ βαθεῖς κρημνὸς ἔχων. Th. κρημνός.

Βᾰθυκρήπῖς, ῖδος, ἡ, *profundum fundamentum habens:* ex βαθὺς et κρηπίς.

Βᾰθύκῡμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *habens undas profundas:* ex βαθὺς et κῦμα, *fluctus.*

Βᾰθύλειμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et Βαθυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *læta pascua habens:* ex βαθὺς et λειμών.

Βᾰθυλήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundas segetes habens, ferax.* Ex βαθὺς et λήϊον.

Βᾰθύμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui profundam densamque lanam habet, villosus.* Th. μαλλός.

Βᾰθυμήτᾰ, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ȣ, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus,* ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τȣτ' ἐστι βȣλὴν, ἔχων.

Βᾰ́θυνσις, εως, ἡ, *excavatio:* à

Βᾰθύνω, *excavo:* f. ῠνῶ. perf. γκᾰ. perf. pass. βεβᾰ́θυμμαι, et Att. βεβᾰ́θυσμαι. Th. βάθος.

Βᾰθυπέδιος, ῐᾱ, ον, *qui profundum campum seu planitiem habet:* ac proinde *ferax,* ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βᾰθυπλȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et Βαθύπλȣτος, *prædives, opulentus.* Th. πλȣ̃τος.

Βᾰθυπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui magnum et grave bellum movet:* ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

Βᾰθύπρωροι, ων, αἱ, scil. νῆες, *profundæ naves.*

Βᾰθυπώγων, ὁ, sc. ἀνὴρ, *vir prolixâ barbâ.*

Βᾰθυῤῥείτᾱο, gen. sing. Æol. pro βαθυῤῥείτȣ, à

Βᾰθυῤῥείτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundè fluens:* ex βαθὺς et ῥέω, *fluo.*

Βᾰθυῤῥιζῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *radicis profunditas:* à seq.

Βᾰθύῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *altè radicatus:* ex βαθὺς et ῥίζα, *radix.*

Βᾰθύῤῥοος, contr. βαθύῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profunde fluens.* Ex βαθὺς et ῥέω.

Βᾰθὺς, εῖᾰ, ὺ, *profundus, a, um:* in gen. βαθέος, είᾱς, έος· dat. βαθέι, εῖ. in comp. βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων. superl. βαθύτᾰτος et βᾰ́θιστος. Th. βάθος.

Βᾰθύσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus:* ex βαθὺς et σκία.

Βᾰθύστερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundum habens pectus:* ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτ' στῆθος, ἔχων.

Βᾰθύστρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *altè stratus:* ex βαθὺς et στορέω, *sterno.*

Βᾰθύσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundos habens juncos:* à βαθὺς et σχοῖνος· laus fluviorum.

Βᾰθύτης, ητος, ἡ, *profunditas.* Th. βάθος.

Βᾰθύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *callidus, profundâ mente præditus,* ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βᾰθύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundè sonans, sonorus:* ex βαθὺς, *profundus,* et φωνὴ, *vox.*

Βᾰθυχαίτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui densam habet cæsariem:* ex βαθὺς et χαίτη, *capilla.*

Βᾰθύχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profunda habens labia:* ex βαθὺς et χεῖλος.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, *iverint,* 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω, q. v.

Βαῖνε, imperf. Ion. *ibat:* ab eod.

Βᾱῐ̈νος, η, ον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *è palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens.* Th. βαΐς.

ΒΑΙ'ΝΩ, *eo, incedo:* f. βήσομαι. perf. βέβηκᾰ. et Ion. βέβᾰᾰ. a. 2. ἔβην. a. 2. imper. βῆθι, pro quo βᾶ. a. 2. opt. βαίην. a. 2. part. βᾱ́ς. perf. pass. βέβημαι, βέβᾰμαι, et βέβασμαι.

Βᾱῐ̈ον, vide in βαΐς.

Βαιὸν, *paulispèr, parùm:* adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, ᾱ́, ὸν, *parvus, modicus, unus.*

Βᾱῐ̈οφόρος, ȣ, ὁ, *solemnitas olivarum.*

ΒΑΪ'Σ, ἡ, seu βᾱῐ̈ον, ȣ, τὸ, *ramus,* propriè *palmæ,* παρὰ τὸ βία τίλλεσθαι.

ΒΑΓΤᾸ, seu βαίτη, ης, ἡ, *indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea et pastoralis:* et Βαίτη, Dor. pro διφθέρα.

ΒΑΙΩ'Ν, όνος, ὁ, *piscis quidam gobio similis:* quod à βαιὸς, qui parvi pretii. item, *mensura apud Alexandrinos,* Hesych.

ΒᾸ'ΚΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, et mulierosus:* item *eunuchus.*

ΒΑ'ΚΚᾸΡῘΣ, seu βάκχᾰρις, εως, ἡ, *baccar, herba odorata.*

ΒΑΚΤΗΡῘᾸ, ας, ἡ, *baculus, scipio:* item

Βακτήριον, ȣ, τὸ, et

Βάκτρον, ȣ, τὸ, idem.

Βακχεῖον, ȣ, τὸ, *templum Bacchi:* et

Βακχεῖος, ȣ, ὁ, *pes poëticus ex brevi et duabus longis:* sic dictus quòd hymnis in Bacchum sit frequentissimus: item -ειος, -εία, ειον, *bacchicus, ad Bacchum pertinens.*

Βακχεύμᾰτᾰ, -των, τὰ, *bacchanalia:* à

Βακχεύω, f. εύσω, et Βακχίω, f. ήσω, *orgia celebro, debacchor:* βακχεύομαι, *furiosus sum:* à βάκχος, q. v.

Βακχῖᾰ, ᾱς, ἡ, *debacchatio, insania:* à

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ȣ, ὁ, *furore percitus; Bacchus; orgia celebrans; coronæ quoddam genus.* βάκχη, ης, ἡ, *furore percita, Bacchi sacerdos:* qu. à βάζω, *loquor,* quia loquax est ebrietas: vel ἐκ τȣ̃ βάζειν, signif. φλυαρεῖν, ut sit Βάκχος, *qui furore agitatus nugas multas deblaterat.*

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli. Heb. *vetustas populi.*

Βαλὰκ, ὁ, nom. regis, ἄκλιτον. Hebr. *exinaniens.*

Βᾰλᾰνᾰ́γρᾱ, ᾱς, et Ion. -η, -ης, ἡ, *clavis:* ex βάλανος, *pessulus,* et ἄγρα, *captura.*

ΒᾸΛᾸΝΕΓΟΝ, ȣ, τὸ, *BALNEUM.*

Βᾰλᾰνεὺς, έος, vel έως, ὁ, et βᾰλᾰνῐώτης, ȣ, ὁ, *balneator.*

Βᾰλᾰνηφᾰ́γος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui glandes edit et vescitur:* ex βάλανος *glans,* et φάγω *comedo.*

Βᾰλᾰνηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *palmulas ferens, glandifer:* ex βάλανος, *glans,* et φέρω.

Βᾰλᾰνίζω, *glandes excutio:* f. ῐ́σω. perf. ῐκᾰ. Th. βάλανος.

Βᾰλᾰνῖς, ῐ́δος, ἡ, *balneatrix:* et

Βᾰλᾰ́νισσᾰ, idem. Th. βαλανεῖον.

ΒᾸ'ΛᾸΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *glans:* est etiam *obex:* qu. à βάλλω, *immitto.*

ΒᾸΛΑ'ΝΤῘΟΝ, seu βαλλάντῐον, ȣ, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus:* qu. à βάλλειν ἐντός.

Βᾰλαντῐοτομέω, ῶ, f. ήσω, *crumenas seco:* à seq.

Βᾰλαντῐοτόμος, ȣ, ὁ, *fur zonarum:* item *saccularius:* ex βαλάντιον et τέμνω, *seco.*

ΒᾸΛΑΎΣΤῘΟΝ, ȣ, τὸ, *flos mali sylvestris Punici.*

ΒΑΛΒῖΣ, ῖδος, ἡ, *repagulum, locus unde ii qui cursu certant immittuntur: carceres, initium.*

Βᾰ́λε et Βᾰ́λεν, *dimisit, projecit,* Ion. pro ἔβᾰλε, 3. sing. a. 2. ind. act. βαλεῖν, a. 2. inf. act. βᾰλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βᾰλέειν, Ion. et Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod.

Βᾰ́λετ' pro ἐβᾰ́λετο, 3. sing.

a. 2. m. βαλέτην, in dual. Ion. a. 2. act. ejusd.

Βαλεῦ, Dor. pro βάλε, a. 1. imperat. m. à βάλλω, *jacio*.

Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ά, ὸν, et βάλιος, ία, ιον, *varius, maculosus, velox:* q. φάλιος, item *celer*, à βάλλω. Est et βάλιος, *orbus oculis*.

Βάλλ' et βάλλε, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω.

Βάλλεαι, *inducis*, pro βάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. et

Βάλλεο pro βάλλου, Ion. præs. imperat. pass. ejusd.

Βαλλέσκετο, Ion. et Poët. pro ἐβάλλετο, et hoc pro ἔβαλλε, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*.

Βάλλετο, imperf. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præs. part. n. g. verbi βάλλω.

Βάλλησα, a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἐβάλλησα, quod à βαλλέω pro βάλλω.

Βαλλίζω, f. ίσω, perf. ικα, *tripudio, jacto crura:* à βάλλω.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, *tripudium, saltatio*, cujusmodi olim ῥωμαΐα. à præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio:* imperf. ἔβαλλον. f. 1. vel 2. act. βαλῶ, et in 3. pl. βαλοῦσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ. præs. pass. βάλλομαι, *abjicior:* perf. βέβλημαι. plusq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. perf. m. βέβολα. Hinc Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, *marrubium nigrum*.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

Βάλοιο, 2. sing. a. 2. opt. med. et

Βάλον, Ion. pro ἔβαλον, a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSAMUM*.

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω, *jacio:* f. βαλῶ. βάλωμαι, a. 2. sub. m.

Βᾶμα, -τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *gressus*. Th. βαίνω, *eo*.

Βάμβα, Dor. pro βάμμα, q. v. ex βάπτω. hinc βαμβακεύειν, *mangonizare cibos*.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, perf. αγκα, *inarticulatè loquor, balbutio*, item *dentes quatio præ metu:* q. à Βα· hinc

Βαμβαλίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *tremo*.

Βαμβάλω, f. αλῶ, perf. αλκα, idem.

Βᾶμεν, βᾶμες, *camus*, Dor. pro βῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. ἔβην. a. 2. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura, acetum, salsamentum:* à perf. pass. verbi βάπτω.

Βάν, Ion. et Sync. pro ἔβησαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. ἔβην· verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis et illiberalis*.

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, *mechanicus, illiberalis:* à seq.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *artifex mechanicus et illiberalis; qui manibus suis sibi victum acquirit:* it. *vilis, negligens, sedentarius.* præcipuè de iis dicitur qui igne opus faciunt, qu. ex βαῦνον αὔει, qui *fornacem incendit*.

Βάντες, *conscendentes*, nom. pl. aor. 2. part. m. g. βὰς· ab a. 2. ἔβην· verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, *fama, sermo;* à βάζω, *loquor*.

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in seq.

Βαπτίζω, *baptizo, mergo, lavo:* f. ίσω. perf. βεβάπτικα. aor. 1. ἐβάπτισα. imperf. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. pass. ἐβαπτίσθην. f. 1. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, *lotus fuero*. Th. βάπτω, *mergo*. Angl. BAPTIZE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *baptisma*. Angl. BAPTISM. à præc.

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, *lotio:* ab eod.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, *lavacrum:* ab eod. Angl. BAPTISTERY.

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, *baptista:* et Angl. BAPTIST.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, *tinctus:* à seq.

ΒΑ'ΠΤΩ, *intingo, mergo, lavo:* f. ψω. perf. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis. Lat. *filius patris*, ex Heb. בר *filius* et אבא *pater*.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *fossa profunda, exitium, pernicies*. Atticè βέρεθρον. Propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *voraginosus:* à præced.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri. Heb. Lat. interpretatur *benedicens Domino*.

Βαρβαρίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor*.

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, *barbaricus*.

Βαρβαρικῶς, *barbaricè*.

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, *barbarismus*, idioma barbaricum. Angl. BARBARISM.

Βαρβαριστὶ, *more barbarorum*, adv.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus*.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rudis in voce:* à βάρβαρος et φωνὴ, *vox*.

Βαρβαρόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, *barbarum reddo, barbarorum potestati subjicio.* βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. Βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι, 2 Machab. xiii. ver. 9. *mente effrenatus*.

Βαρβάρως, adv. *barbarè*.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, perf. ικα, *barbito canere:* à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, *barbitus* vel *barbitum*, instrumentum musicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, *tardissimus*, superlat. pro βράδιστος, vel βραδύτατος· compar. βράσσων, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro βραδίων et βραδύτερος, *tardior:* à βραδὺς, *tardus*.

Βαρέα, *graviter*, adv. vel Ion. pro

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν· à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, -e*. Th. βάρος.

Βαρείσθω, *gravetur*, præs. imperat. pass. à

Βαρέω, *gravo, onero:* fut. ήσω. perf. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. perf. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. aor. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βαρὸς.

Βαρέως, adv. *graviter, molestè:* ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen apostoli. Hebr. Lat. interpret. *filius haurientis aquas*.

Βαριησοῦς, ου, ὁ, nom. viri. Hebr. *filius Jesu*.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita et regia*. Angl. BARGE.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Hebr. *filius Jonæ*.

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, nom. viri. Syr. *filius consolationis*.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, molestia:* qu. βία αἴρεται. Angl. TO BEAR, & BURDEN.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Syr. *filius quietis.*

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nom. viri; *qui filius Timæi.*

Βᾰρῠ́βρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perstrepens, horrisonus:* ex βαρὺς et βρόμος, *strepitus.*

Βαρύγδουπος, ου, et Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, *graviter sonans:* à βαρὺς et δοῦπος, *sonitus.*

Βᾰρῠ́γλωσσος, vel βαρύγλωττος, ὁ ϗ ἡ, *cujus lingua gravis est, maledicus:* ex βαρὺς et γλῶσσα, *lingua.*

Βᾰρῠγούνᾰτος, Poët. idem ac βᾰρῠ́γουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravia seu infirma genua habens:* ex βαρὺς et γόνυ, *genu.*

Βᾰρῠ́δακρυς, υος, et Βᾰρῠ́δᾰκρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *luctuosus:* ex βαρὺς et δάκρυ, *lacryma.*

Βᾰρυηχὴς, έος, et βᾰρῠ́ηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravisonus.*

Βᾰρῠ́θει, *gravatur*, 3. sing. præs. ind. act. à βᾰρῠ́θω, idem quod βαρύνομαι, *gravor:* à βαρύς. Th. βάρος.

Βᾰρῠθῡμέω, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, *irascor, animum despondeo;* ex βαρὺς et θυμὸς, *animus.*

Βᾰρῠθῡμῐ́ᾱ, ας, ἡ, *acerbitas animi:* à seq.

Βᾰρῠ́θῡμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animo ferox, abjectus animo.*

Βᾰρῠθῡ́μως, adv. *iratè, ægrè.*

Βᾰρῠ́κομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravem strepitum edens:* ex βαρὺς et κόμπος, *sonitus.*

Βᾰρύκτῠπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravistrepus, graviter fremens:* ex βαρὺς et κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono.* Th. τύπτω.

Βᾰρύλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus.* Ex βαρὺς et λόγος. Th. λέγω.

Βᾰρῠμᾱ́νῐος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro βᾰρῠμήνῐος, *iracundus:* ex βαρὺς et μανία, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Βᾰ́ρυνθεν, Ion. et Bœot. pro ἐβᾰρύνθησᾰν, 3. pl. aor. 1. ind. pass à

Βᾰρῠ́νω, *gravo, premo:* 3. sing. imperf. Ion. βᾰ́ρυνε. fut. υνῶ. perf. βεβᾰ́ρυγκᾰ. aor. 1. pass. ἐβαρύνθην. aor. 1. sub. βαρυνθῶ· à βαρὺς, quod à βάρος.

Βᾰρυόπᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro βᾰρυόπης, ου, ὁ, *gravisonus, gravem vocem habens:* Jovis Epithet. à βαρὺς et ὄψ, ὀπὸς, *vox.*

Βᾰρυπνείοντᾱς, *graviter flantes*, acc. pl. part. præs. à βᾰρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, onus, et πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro.*

Βᾰρὺς, εῖᾰ, ὺ, *gravis, e:* in acc. βᾰρὺν. comp. βᾰρῠ́τερος. superl. βᾰρῠ́τᾰτος. Th. βάρος.

Βᾰρυστενᾰ́χω, fut. ξω, perf. χᾰ, *graviter gemo.* à βαρὺς et στενάχω.

Βᾰρύστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *graviter suspirans, infelix, luctuosus.*

Βᾰρυσύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Poët. pro δυστυχὴς, *infelix, qui graves calamitates fert:* ex σύμφορα, *calamitas*, quod ex σὺν et φέρω.

Βᾰρυσφᾰ́ρᾰγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gravem edit strepitum, gravistrepus:* ex βαρὺς et σφάραγος, *sonus.*

Βᾰρῠ́τεροι, οἱ, nom. plur. *morosiores:* compar. à βαρύς.

Βᾰρῠ́της, ητος, ἡ, *gravitas.* Th. βάρος.

Βᾰρῠ́τῑμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pretiosus*, qu. *gravis pretii*, quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς et τιμὴ, *pretium*, quod à τίω, *honoro.*

Βᾰρῠτονέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *gravi tono profero.* à seq.

Βᾰρῠ́τονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravitonus:* ex βαρὺς et τόνος, quod à τείνω.

Βᾰρῠτόνως, *gravi tono*, adv.

Βᾰρύφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gravem sonum habet, gravisonus:* ex βαρὺς et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Βᾰρῠ́φορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *graviter onustus:* ex βαρὺς et φόρτος.

Βᾰ́ς, βάντος, *ingressus*, in nom. pl. βάντες, aor. 2. part. act. à βαίνω, *eo.*

Βᾶσαν, *insistentem*, aor. 2. part. act. f. g. in masc. βάς. ab eod.

Βᾰσᾰνεύεται, i. e. διελέγχεται, aut διακρίνεται, seu βασανίζεται, à βασανεύω. id. q. βασανίζω.

Βᾰσᾰνεύω, fut. εύσω, perf. ευκᾰ, id. q. βασανίζω, q. v.

Βᾰσᾰνίζω, *exploro, torqueo, excrucio.* f. ῐ́σω. perf. βεβᾰσᾰ́νῐκᾰ. a. 1. ἐβᾰσᾰ́νῐσᾰ. a. 1. sub. βᾰσᾰνῐ́σω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. βᾰσᾰνῐ́σαι. perf. pass. βεβᾰσᾰ́νισμαι. aor. 1. pass. ἐβᾰσᾰνίσθην. f. 1. pass. βᾰσᾰνισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βᾰσᾰνιστὴς, οῦ, ὁ, *explorator, tortor.* Et

Βᾰσᾰνισμὸς, οῦ, ὁ, *cruciatus:* à perf. pass. verbi βασανίζω.

ΒΑ'ΣᾸΝΟΣ, ου, ἡ, *lapis quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquisitio per tormentum.*

Βᾰσεῦμαι, Dor. et Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo.*

Βᾰσεῦνται, Dor. et Æol. pro βήσονται, *progredientur*, 3. pl. f. 1. m. à βαίνω, f. βήσομαι.

Βᾰσῐλείᾱ, ας, ἡ, *regnum:* à βασιλεύς.

Βᾰσῐ́λειᾰ, ων, τὰ, *regia*, supple οἰκήματα.

Βᾰσῐ́λειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, *regia:* pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, *regum palatia.*

Βᾰσῐ́λειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *regalis:* à βασιλεύς.

Βᾰσῐ́λευε, *regna*, præs. imperat. βασιλεύεμεν, præf. inf. Ion. pro βασιλεύειν, à βασιλεύω.

ΒᾸΣῙΛΕΥ'Σ, έος, Att. έως, Poët. et Ion. ῆος, ὁ, *rex:* qu. βάσις λεὼ, id est, λαοῦ, *fulcimentum populi:* βασίλισσα, ης, ἡ, *regina.*

Βᾰσῐλεύτερος, ου, ὁ, comp. *augustior:* et in superl. βᾰσῐλεύτᾰτος, *regno dignissimus:* à βασιλεύς.

Βᾰσῐλεύω, *regno, impero, sum rex, regnum adipiscor:* f. εύσω. perf. βεβᾰσῐ́λευκᾰ. aor. 1. ἐβᾰσῐ́λευσᾰ. a. 1. inf. βᾰσῐλεῦσαι· ab eod.

Βᾰσῐλῆῐ̈, Ion. pro βᾰσῐλέῐ̈, dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. et Poët. pro -έος· à βασιλεύς.

Βᾰσῐληῐ̈οισι, Ion. pro βᾰσῐλείοις, dat. pl. à βασίλειος.

Βᾰσῐλήῐ̈ον, ου, τὸ, *regale*, pro βασίλειον, Poëticâ Dialysi: ab eod.

Βᾰσῐληῒ̈ς, ῐ̈δος, ἡ *regia:* quod à βασίλειος per Dialysin. Ion. βασιλήϊος. Ab eod. th.

Βᾰσῐλίζω, f. σω, *regis partes sequor:* -ίζομαι. f. 1. m. ῐ́σομαι, *regem ago, regio more ago, regiam potestatem affecto.*

Βᾰσῐλῐκὸς, ἡ, ὸν, *regius, a, um:* à βασιλεύς. Hinc

Βᾰσῐλῐκῶς, *regalitèr:* undè Βασιλικώτερον, *augustiùs:* et Βασιλικώτατα, *augustissimè.*

Βᾰσῐλίσκος, ου, ὁ, *regulus:* item *serpens.* Angl. BASILISK, sic dictus. Th. βασιλεύς.

Βᾰσῐλῒς, ῐ́δος, et βᾰσῐ́λισσᾰ, ης, ἡ, *regina:* ab eod.

Βᾰ́σῐμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui patet, qui potest adiri, pervius, accessibilis, accessus, stabilis, fixus, firmus:* à seq.

Βᾰ́σῐς, εως, ἡ, *basis, fulcimentum, gressus, planta pedis, pes, vestigium, locus in quo pes figi potest:* à βαίνω, *eo:* perf. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. BASE.

Βάσκ', pro ἴθι, *vade, accelera,*

præs. imp. à βάσκω, Poët. pro βαίνω, ab inus. βάω.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, *FASCINO*, *invideo: criminor:* f. ἄνῶ. perf. γκᾶ. aor. 1. ἐβάσκηνᾶ. aor. 2. ἐβάσκᾶνον. qu. à φάσκω αἰνὰ, *dico horrenda:* vel qu. φασκαίνω, i. e. φάσει καίνω, h. e. *oculis interficio.*

Βασκᾶνί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *invidia, fascinatio, calumnia.* à

Βάσκᾶνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invidus, malignus, fascinans:* à βασκαίνω.

Βασκᾶ'νως, *invidè:* à præc.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, *vado.*

Βᾶσȣ̃νται, pro βήσονται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. Æol. à βασȣ̃μαι, fut. 1. ind. med. Æol. vel Dor. verbi βαίνω.

Βᾶσσᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro βῆσσᾶ, ης, ἡ, *concavitas.*

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ᾶς, ἡ, sive βασσά'ρη, ης, ἡ, *calceamenti genus; item meretrix*, et *vulpes.*

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, *porto, bajulo, libro, sustineo, è medio tollo, deleo, sepelio:* fut. σω, et Dor. βαςάξω. perf. βεβάςᾶκᾶ. a. 1. ἐβάςᾶσᾶ. aor. 1. inf. βαςᾶ'σαι. aor. 1. part. βαςᾶ'σᾶς, αντος. quasi a βάω et ςάω.

Βᾶ'σωμεν, Dor. pro βήσωμεν, 1. pl. præs. sub. act. βήσω, quod à futuro formatum est. Th. βαίνω, *eo.*

Βᾶτᾶλίζεσθαι, præs. inf. med. *turpitèr et effœminatè vivere;* Prov. à seq.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *mulierosus, effœminatus*, à Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βᾶτᾶ'νιον, ȣ, τὸ, pro πατάνιον, *parva patina, patella;* dim. à πατάνη, ης, ἡ, *patina*, q. v. Delphorum est β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, *ite*, 2. pl. aor. 2. imperat. act. à βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, *eo.*

Βᾶτεύω, f. εύσω, *coëo*, de animalium coitu venereo dicitur: undè βᾶτεύειν maribus; et βᾶτεύεσθαι fœminis tribuitur: per Sync. βᾶτεῖν, et βᾶτεῖσθαι, et βᾶτεῦνται, pro βᾶτεύονται, qu. à βατέω, inus. th. βαίνω.

Βᾶ'την, *iverunt*, Dor. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην, et βᾶ'την pro ἔβησαν, *iverunt*, in 3. pl. à βαίνω.

Βᾶτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incedit:* item *meta*, et *limen:* undè

Βᾶτήριος, ί'ᾶ, ιον, *scansorius:* à βαίνω.

Βᾶτί'ᾶ, ᾶς, ἡ, idem ac βάτος, *rubus*, q. v.

Βᾶτιᾶ'κη, ης, ἡ, *poculi genus.*

ΒΑ'ΤΟΣ, ȣ, ἡ, *rubus, sentis:* qu. ἄβατος, *inaccessus:* vel à βία et ἄτω, quod *violentèr lædat.*

Βᾶ'τος, ȣ, ὁ, *batus*, nomen mensuræ liquidorum, ab Hebr. בת. βατὸς verò, *pervius*, est à βαίνω, *eo.*

Βᾶτρᾶχομῦομᾶχί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *ranarum et murium pugna:* à βάτραχος, *rana*, μῦς, *mus*, et μάχη, quod à μάχομαι.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ȣ, ὁ, *rana*, Ion. βότραχος, q. à βοᾶν τραχέως. Est et *tumor sub linguâ, maximè pueros infestans.*

Βαττᾶρίζω, fut. ί'σω, *balbutio, linguâ titubo et hæsito, blatero, garrio:* à βάττος.

Βαττολογέω, ῶ, *loquax, verbosus sum, deblatero, nugor:* f. ήσω. perf. βεβαττολόγηκᾶ. aor. 1. ἐβαττολόγησᾶ. 2. pl. a. 1. sub. βαττολογήσητε· et

Βαττολογί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *inanis eorundem repetitio*, cui opp. λακωνισμός· item *titubatio in loquendo:* à λόγος, et seq. th.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ȣ, ὁ, *Battus*, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit: item Poëta garrulus et ineptus, qui eadem crebriùs iterabat.

ΒΑΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *nana*, fœmina pusilla, quia βαιά.

Βᾶ'τω, *veniat*, 3. sing. a. 2. imperat. act. ab ἔβην, a. 2. ind. verbi βαίνω.

Βαυβᾶ'ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾶ, *dormio, sopio:* à seq.

Βαυβὼ, όος, contr. ȣ̃ς, ἡ, *Baubo, nutrix Cereris.*

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, perf. χᾶ, *latro, -as*, fictum à canum latratu: βαῦ, βαῦ.

Βαυκᾶλί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *patera:* ex Italico *boccale.*

Βαυκᾶ'λιον, ȣ, τὸ, vas angusti oris, quia βαΰζει cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *jucundus, delicatus:* βαύκαλος, idem.

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *fornax, caminus:* qu. ab αὔω, *uro.*

Βᾶΰσδειν, Dor. pro βαΰζειν, *latrare.* Vide βαΰζω.

Βᾶφεὺς, έος, ὁ, *tinctor:* et

Βᾶφὴ, ῆς, ἡ, *immersio:* item *tinctura, color:* à βάπτω, *tingo.*

Βάψᾶς, αντος, ὁ, a. 1. part. et βάψῃ, 3. sing. aor. 1. sub. à βάπτω, *intingo.*

Βᾶ'ω, inus. f. βήσω. perf. βέβηκᾶ· perf. med. βέβᾶᾶ, *ire* vel *venire facio;* unde βῆμι, usit. et βαίνω, *eo,*

ΒΔΑ'ΛΛΩ, *mulgeo, sugo:* fut. ἄλῶ. perf. ἔβδαλκᾶ. Dicitur et βδέλλω, undè

Βδέλλᾶ, ης, ἡ, *hirudo, sanguisuga.*

Βδελλέων, pro βδελλῶν, gen. plur. à præc.

Βδέλλιον, ȣ, τὸ, et βδέλλᾶ, *arbor quædam Arabica, et lacryma ejus.*

Βδέλυγμᾶ, ᾶτος, τὸ, et βδελυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *abominatio, res execranda;* item *fœtor:* à βδελύσσομαι, *execror.* Th. βδέω, *pedo.*

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *abominabilis, e*, ab eod. th.

Βδελῦρὸς, ρᾶ', ρὸν, *impurus, scelestus:* ab eod. th.

Βδελύσσομαι, et -ύττομαι, *abominor, execror, fastidio:* f. ξομαι. perf. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξᾶ'μην, ω, ᾶτο· à

ΒΔΕ'Ω, f. έσω et ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto.*

Βδόλος, ȣ, *flatus ventris:* item *crepitus:* et *fœtor extinctæ lucernæ.* Th. βδέω.

Βέβᾶᾶ, *ivi*, perf. Ion. pro βέβηκᾶ, detracto κ, et η in α mutato; et in 3. pl. βεβᾶ'ᾶσῐ, pro βεβήκᾶσῐ, à βαίνω, *eo.* Alii volunt esse perf. med. à βάω, trans. *ire facio.* q. v.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *stabilis, firmus:* qu. à βέβαα· comparat. βεβαιότερος, et in f. g. βεβαιοτέρα.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas, firmitas.* à præc.

Βεβαιόω, *confirmo, stabilio, tutum reddo:* f. ώσω. perf. βεβεβαίωκᾶ. a. 1. ἐβεβαίωσᾶ. præs. inf. pass. βεβαιόεσθαι, -ȣ̃σθαι. perf. pass. βεβεβαίωμαι. a. 1. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus.*

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò:* et

Βεβαίωσῐς, έως, ἡ, *confirmatio, corroboratio:* ab eod. th.

Βεβᾶκὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. à βαίνω.

Βέβᾶλος, Dor. pro βέβηλος, q. v.

Βέβᾶμεν, *ivimus*, per Sync. pro βεβήκᾶμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi βαίνω, *eo.* At βεβᾶ'μεν est perf. inf. Poët. pro βεβηκέναι.

Βεβᾶρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*, perf. part. pass. à βαρέω, *gravo.* Th. βάρος, *onus.*

Βεβᾶρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo et th.

Βεβᾶσᾶν, *ingressi erant*, per Sync. pro ἐβεβά'κεισᾶν, et hoc pro ἐβεβήκεισᾶν, plusq. perf. ind. act. à βαίνω, *eo*, perf. βέβηκα, et Ion. βέβαα.

Βέβαφᾶ, *tinxi*, perf. act. à βάπτω, *intingo*.

Βεβαὼς, ῶτος, ὁ, *stans*, perf. part. per Crasin pro βεβηκὼς, à βαίνω, *eo*.

Βέβηκᾶ, *ivi*, perf. act. βεβήκειν, plus. perf. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusd. th.

Βέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus*. Th. βηλὸς, *limen domûs*.

Βεβηλόω, *profano*, *contamino*: f. ώσω. perf. βεβεβήλωκᾶ, a. 1. ἐβεβήλωσᾶ. ab eod. th.

Βεβήλωσῖς, εως, ἡ, *profanatio*: à pr.

Βεβῖασμένως, *coactè*, *invitè*, adv. à βιάζω.

Βεβῖηκᾶ, *vim intuli*, perf. act. à βιάω, et perf. part. pass. βεβιημένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.

Βεβῖωμαι, 1. sing. perf. pass. et in 3. sing. βεβῖωται, *vita peracta est*: βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βέβλᾶβᾶ, *nocui*, perf. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, *offensus sum*, perf. pass. βεβλαμμένος, perf. part. ejusd. th.

Βεβλάστηκᾶ, *pullulavi*, perf. act. à βλαστάνω.

Βέβλᾶφᾶ, perf. act. à βλάπτω, *noceo*.

Βέβληαι, 2. sing. perf. ind. pass. *vulneratus es*: Ion. pro βέβλησαι, à perf. pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβλήᾶται, Ion. pro βέβληνται, 3. pl. perf. βεβλήᾶτο, Ion. pro ἐβέβληντο, plusq. perf. ejusd. th.

Βέβληκᾶ, *jaculatus sum*, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει, plusq. perf. et βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. undè βεβλημένος, part. perf. βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, *jacio*.

Βεβοήᾶται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. pass. à βοάω, *clamo*.

Βεβολήᾶται, 3. pl. perf. pass. Ion. pro βέβληνται. Sed βεβολήᾶτο, *ejecti erant*, 3. pl. plusq. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι, undè βέβληντο, et interjecto ο, βεβόληντο, et Ion. βεβολήατο. Alii à βολέω inusitato derivare malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βεβλημένος, part. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*.

Βέβουλᾶ, *volui*, perf. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλευμαι, *deliberavi*: perf. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

ΒΕΒΡΑ'Σ, et βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ species *apuæ*, piscis, in pl. Βεβρᾶδες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum*, perf. pass. et part. βεβρεγμένος, *madidus*: à βρέχω, *rigo*.

Βεβρέμηκᾶ, *strepui*, perf. act. à βρέμω, *fremo*.

Βέβρηκες, ων, *pars illa quæ inter maxillas est*.

Βέβρῖθᾶ, *gravis fui*, perf. m. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθὼς, et in f. g. βεβριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus*: perf. part. pass. à βρίθω, *sum gravis*.

Βέβροχᾶ, Att. pro βέβρεχᾶ, perf. ind. act. à βρέχω, *irrigo*.

Βέβρῦχᾶ, *fremui*, perf. act. verbi βρύχω, *strideo*.

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. sing. opt. perf. m. à βρώθω, inusit. per reduplicat. Att. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις.

Βέβρωκᾶ, *comedi*, perf. act. βεβρώκειν, plusq. perf. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*: f. βρώσω.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejusd. verbi.

Βεβρώσεται, 3. sing. fut. pass. verbi βιβρώσκω.

Βεβυσμένος, part. præt. pass. verbi βύζω.

Βέβωκᾶ, *pavi*: perf. ind. act. verbi βόσκω, ab inusit. βόω.

Βεβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβοημένος, *celebris*, *clarus*, perf. part. pass. à βοάω. Alii à βόω, pro βόσκω, *pasco*, formant, sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκῶς, *progressus*: undè βεβακὼς, et sublato κ, βεβαὼς, contractè βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, *eo*.

Βέδυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεελζεβὺλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, indecl. Hebr. *Dominus muscarum*: Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βείη, *iret*, Ion. pro βῇ, 3. sing. a. 2. sub. à βαίνω.

Βείομαι, *vivam*, pro βείσομαι, Poët. f. 1. m. quasi à βείω, rejecto σ, vel potiùs à βιώσομαι, f. 1. m. vocis verbi βιόω, *vivo*.

Βείω, *ivero*. Poët. pro βῶ, a. 2. sub. Pro βῶ enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω· sic βείομεν pro βῶμεν· à βαίνω, *eo*.

Βέκκες, Phryges panem vocant, *bec* et *beccum*.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *delirus*, *stupidus*: item *antiquus*, quasi ante βέκκον et σελήνην.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, *panis*. Phrygum linguâ: item *amens*.

Βέλεᾶ, *tela*, acc. pl. et

Βελέεσσῖ, et βελέεσσῖν, Ion. et Poët. dat. pl. à βέλος.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum*.

Βέλεσσῖν, dat. pl. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial*: nomen origine Heb. Lat. *sine jugo*, vel *nequam*.

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, *mala*. Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντᾶς, ᾶ, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus*: item nomen piscis: à seq. th.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *telum*, *jaculum*, *sagitta*, *ictus*; dat. pl. βελέεσσῖν. Ion. et Poët. qu. à βάλλω, *jacio*.

Βελόστᾶσῖς, εος, ἡ, *locus ad tela constitutus*, *vallum*: item *machina bellica*, *aries*: qu. à βελῶν στάσει.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ερᾶ, ερον, *melior*, Poët. pro βελτίων.

Βελτῖόω, f. ώσω, perf. ωκᾶ, *meliorem reddo*: à βελτίων.

Βέλτιστᾶ, adv. *optimè*.

Βελτῖω, nom. vel. acc. pl. à βελτῖονᾶ, οᾶ, ω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Βελτῖων, ονος, ὁ καὶ ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*, superl. βέλτιστος.

Βεμβηκίζω, f. ίσω, perf. ῖκᾶ, *in gyrum ago*, *velut turbonem*, *quo pueri ludunt*, *circumago*, *volvo*: à seq.

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, *turbo*, *trochus*. Scribitur et βέμβιξ.

Βένθεᾶ, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas*, *fundum*: dat. pl. Ion. βένθεσσῖ. Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. *filius dextræ*.

Βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθός.

Βέομαι et Βείομαι, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. m. Poët. pro βείσομαι, à verbo inus. βείω, *vivo*.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, Indicâ linguâ *concha*, *quæ uniones continet*.

Βέρεθρον, Att. et per Sync. βέθρον pro βάραθρον, ου, τὸ, *fossa*, *profunditas*: παρὰ τὸ βαθὺς, *profundus*.

Βερνῖκη, ης, ἡ, nomen mulieris

per Apocopen pro Βερονίκη. Gr. *afferens victoriam*.

Βεροία, ας, ἡ, *Beræa*, nomen urbis, qu βαρεῖα, *ponderosa*.

Βεροιαῖος, αία, αῖον, et Βεῤῥοιαῖος, *Berhœensis*, à pr.

Βερονῖκα, ας, ἁ, Dor. alii legunt Βερενῖκα. Βερενῖκη autem Macedonicè dictum pro Φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam*.

ΒΕ΄ΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, *betium*, herba: alitèr *dictamnus*.

ΒΕΥ΄ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis genus*, varium aut purpureum.

ΒΗ', *imitatio vocis ovium*.

Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. 3. sing. aor. 2. ind. act. ab ἔβην, βῆς, *iveris*, a. 2. sub. à βαίνω, *eo*.

Βήζω, *clamo* Βῆ, *ut oves, clamo*: à βῆ.

Βηθαβαρᾶ, ᾶς, ἡ, nomen loci. Hebr. interpretat. *domus transitûs*.

Βηθανία, ας, ἡ, nom. villæ Hebr. Interpretatur Lat. *domus afflictionis*.

Βηθεσδὰ, ἡ, nom. piscinæ, *domûs beneficentiæ*.

Βῆθι, *vade*, pro quo βᾶ et βᾶθι, a. 2. imperat. act. à βαίνω.

Βηθλεὲμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. interpret. *domus panis*: vocatur et *urbs Davidis*.

Βηθσαϊδὰ et Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *domus piscationis*.

Βηθφαγὴ, ης, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. *domus ficuum præcocium*.

Βῆκα, ων, τὰ, *oves*. Hesych. βηκῖα, τὰ, idem. Hippocr. à βῆ.

Βῆλος, ȣ, ὁ, propr. nom. viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *limen domûs*, qu. à βάω et λίαν, *quod per limina sæpiùs eatur*.

Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus, vestigium; item tribunal, suggestus*: à 1. pers. perf. pass. verbi βαίνω, *ascendo*.

Βήμεναι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. act. à βαίνω, *eo*.

Βῆν, βῆς, βῆ, Poët. sine augmento pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. ejusd.

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tussis*.

ΒΗ΄ΡΟΣ, *birrus*, vestis genus.

ΒΗ΄ΡΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, a. 1. part. m. *qui ascendit*: à βαίνω. aor. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, *iverunt*, 3. pl. Ion. a. 2. ind. act. pro ἔβησαν, ab ἔβην. ejusd. th.

Βῆσε, *imposuit*, pro ἔβησε, a. 1. Ion. ab inusitat. βάω. Th. βαίνω, *ascendere facio*.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. med. ab eod. th.

Βήσετο, *ascendebat*: imperf. Ion. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι. quod à f. 1. verbi βαίνω transformatur in præs. undè ἐβησόμην, imperf.

Βήσομαι, *progrediar*: f. 1. m. verbi βαίνω, *eo*.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per Systolen pro βήσωμεν, 1. pl. aor. 1. sub. act. à βαίνω, seu βάω. f. βήσω. a. 1. ἔβησα.

ΒΗ΄ΣΣΑΙ, αἱ, *saltus, valles*.

Βησσήεις, εσσα, εν, gen. εντος, *saltuosus*: à præc.

Βήσσῃς, dat. pl. Ion. ab eod.

Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, *tussio*: qu. à βία, vel potiùs à βήξ.

Βηταρμὸς, ȣ, ὁ, *saltatio concinno gressu*; et indè βητάρμων, ονος, hujusmodi *saltator*: qu. à βάω et ἄρω.

Βήτην, *iverunt*, Poët. et Ion. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην. à βαίνω, *eo*.

ΒΙ΄Α, ας, ἡ, *vis, robur, violentia*: μετὰ βίας, *vi*.

Βιάζεο, *urge*: Ion. pro βιάζȣ, præs. imperat. et

Βιάζευ, Dor. pro βιάζȣ, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην, in mediâ formâ idem ac βιάω, et βιάζω· at frequentiùs apud oratores, *vim affero, cogo*: item *nitor*, et *stupro*: passivè, *opprimor, urgeor, cogor*: à

Βιάζω, *vim affero, urgeo*: f. σω. perf. βεβίακα. Th. βία, *vis*.

Βίαιος, αία, αιον, et βίαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *violentus, a, um*, item *injurius*, et *coactus*; et βιαιότερος, comp. à βία.

Βιαίως, adv. et βίᾳ, adverbialitèr, *violentèr, vi*: à βίαιος, quod ab eod.

Βιᾶσθαι, *cogere, vim afferre*: præs. inf. à βιάομαι, quod ab eod.

Βιάσθω, *urgeat, vim inferat*: præs. imperat. βιάȣ, -ῶ, βιαέσθω, άσθω, à βιάζομαι, quod ab eod.

Βιαστὴς, ȣ, ὁ, *qui vim infert, violator*: Matt. xi. 12. Philo de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, ȣ, ὁ, idem: ab eod. th.

Βιάω, -ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. άσω, perf. ακα, et ήσω, ηκα, Ion. et Poët. hinc perf. pass. βεβίημαι, et part. βεβιημένος, *coactus*.

Βιβάζω, f. σω, perf. ακα, *venire facio, admitto, ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

Βιβᾶς, άντος, *gradiens, ascendens*, præs. part. act. à βίβημι, loco βῆμι, vel a. 2. act. pro βὰς, ab eod. th.

Βιβάσθω, i. q. βιβάω.

Βιβάω, et βίβημι, Poët. pro βαίνω, f. άσω, in imp. βίβα, et άσομαι. a. 1. ἐβίβασα. part. præs. βιβῶν, et βιβῶς, et βιβάς. præs. pass. βιβάζομαι, *ineor*. a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. med. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, et βιβλίδιον, ȣ, τὸ, *libellulus*. Th. βίβλος, *liber*.

Βιβλία, ων, τὰ, *biblia, -orum*. à Βιβλίον, τὸ, *liber, scheda*. Th. βίβλος, *liber*.

Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum*: à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum scriptio*: et

Βιβλιογράφος, ȣ, ὁ, *librarius*: à βιβλίον, quod à βίβλος· et γραφὴ, quod à γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca*: ex βιβλίον et θήκη, quod à τίθημι.

Βιβλιοπώλης, ȣ, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, *bibliopola*. Th. πωλέω, *vendo*.

Βιβλιοφόρος, ȣ, ὁ, *libellio, librum ferens, tabellarius*: à βιβλίον et φέρω.

Βιβλιοφυλάκιον, ȣ, τὸ, *bibliotheca*: ex eod. et φυλακή.

ΒΙ΄ΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, *liber*: *liber arboris, ut tiliæ*.

Βιβρώσκω, fut. βρώσω, perf. βέβρωκα, *edo, comedo, depasco*: à βρώσκω, quod idem.

Βιεῦντες, Dor. pro βιȣ̃ντες, *viventes*: præs. part. pl. num. à βιόω, *vivo*: f. ώσω. Th. βίος, ȣ, ὁ, *vita*.

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis, fortitudo*.

Βιήσατο, *cogebat*, a. 1. m. Ion. pro ἐβιήσατο, à βιάω. Th. βία, *vis*.

Βίηφι, pro βίῃ, dat. *vi, violentèr*: φι est Paragoge Poët. et reddit vocem ἄκλιτον à βίη, *vis*, Ion. pro βία.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, *fovea*, quod à βάθος.

ΒΙ΄ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *urna ansata, urceus*. Βικίον, et Βικίδιον, ȣ, τὸ, dim. *urceolus*. Βικίον est etiam *vicia*.

ΒΙΝΕ΄Ω, *ineo, coeo*: fut. ήσω. perf. βεβίνηκα. qu. à βαίνω, vel à βία.

Βιοῖ, *vivit*: 3. sing. præs. ind.

act. contr. à *βιόω*. Hinc *βιοίμην*, *vivam*, opt. præs. med. contr. à *βίος*, *vita*.

Βιολογέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *vitam alicujus describo*; part. pass. *βιολογούμενος*.

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *vita*, *victus*, *facultates*. At

Βιὸς, οῦ, ὁ, *arcus*, *nervus arcûs*: qu. *βίᾳ*, i.e. *vi tenditur*.

Βιοτεύω, *vivo*: f. σω. *βιοτεύσης*, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. Th. *βίος*, *vita*.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita*. Et

Βιότης, ητος, ἡ, idem, et ab eod.

Βιοτικὸς, ἡ, ὸν, idem ac *βιωτικός*. q. v.

Βιότοιο, *victûs*: gen. sing. Ion. pro *βιότου*, à

Βίοτος, ου, ὁ, idem Poëtis ac *βίος*.

Βιοὺς, *qui vixit*: a. 2. part. ex ἐβίων, ut δοὺς ex ἔδων· quod ἐβίων est a. 2. à *βίωμι*, inus. quod à *βιόω*, *vivo*. Th. *βίος*, *vita*.

Βιοῦσθαι, Ion. et Poët. pro *βιοῦν*, præs. inf. verbi *βιόω*, *vivo*, ab eod.

Βιοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitam corrumpens*, *vitæ corruptela*: et in voc. *βιοφθόρε*. ex *βίος* et *φθείρω*, *corrumpo*.

Βιόω, *vivo*: f. ώσω et ώσομαι. perf. *βεβίωκα*. a. 2. ἐβίων (à *βίωμι*, inus.) indè opt. *βιώην*. inf. *βιῶναι*. part. *βιοὺς*. perf. pass. *βεβίωμαι*. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. *βίος*, *vita*.

Βίσων, vel *βίςων*, *bos quidam sylvestris*.

Βιῷατο, 3. plur. opt. præs. med. Ion. à *βιάω*.

Βιῴην, *viverem*: Att. pro *βιοίην*, a. 2. opt. à *βιόω*. Th. *βίος*, *vita*.

Βίων, ὁ, *Bion*, Philosophus.

Βιῶναι, *vixisse*: a. 2. inf. act. ab inus. *βίωμι*, quod à *βιόω*. Th. *βίος*, *vita*.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. ab eod.

Βιώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitalis*: ab eod.

Βίωσις, εως, ἡ, *vita anteacta*, *ipsa vivendi actio*.

Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, *vitalis*, *ad vitam sustinendam pertinens*, *secularis*: ab eod. th.

Βιωτὸν, in neut. gen. *vivendum*: à

Βιωτὸς, ἡ, ὸν, *vitalis*: à *βιόω*.

Βιώτω, *vivito*, 3. sing. a. 2. imperat. act. à *βίωθι*, quod à *βίωμι*. Vide *βιόω*.

Βιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vitæ utilis*: ex *βίος*, *vita*, et *ὠφελέω*, *prosum*.

Βλάβειν, priscum et Poët. verbum pro *βλάπτειν*, *nocere*. Hinc a. 2. ἔβλαβον.

Βλαβεὶς, *læsus*: et in f. g. εῖσα. a. 2. part. pass. à *βλάπτω*, *lædo*.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius*, *a*, *um*. à *βλάπτω*.

Βλαβερῶς, *perperàm*, adv. à præc.

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa*, *damnum*, *detrimentum*: à perf. m. *βέβλαβα*, verbi *βλάπτω*.

Βλαβῆναι, *læsum esse*: a. 2. inf. pass. et

Βλαβήσομαι, f. 1. ind. pass. ab eod.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod *βλάβη*· q. v.

Βλάβω, antiquum pro *βλάπτω*.

Βλαβῶ, f. 2. sub. à *βλάπτω*, quod vide.

Βλάζω, *stultus sum*: qu. à *βλὰξ*, *inutilis*.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, *valgus*, *cui distorta sunt crura*: dicitur et *βλαισσὸς*, gem. σ. Poët. à *βλάπτω*, *lædo*.

Βλακεία, ας, ἡ, *socordia*, et

Βλακεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *socordiæ me dedo*, *torpeo*: huic opp. *σπουδάζω*. Th. *βλάξ*.

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, *ignavus*.

Βλακικῶς, *ignavè*, *tardè*.

ΒΛΑ'Ξ, κὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis*, siluro similis; item *ignavus*, *iners*: qu. à *βάλλω*, *abjici dignus*.

Βλάπτῃ, 3. sing. præs. sub. act. à *βλάπτω*.

Βλάπτουσ' pro *βλάπτουσα*, præs. part. act. f. g. ab eod.

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo*, *noceo*: cum acc. f. ψω. perf. *βέβλαφα*. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. *βλαβῶ*. perf. pass. *βέβλαμμαι*. a. 1. pass. ἐβλάφθην. a. 2. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. *βλαβεὶς*, et in f. g. εῖσα. a. 2. inf. pass. *βλαβῆναι*. f. 2. pass. *βλαβήσομαι*. perf. med. *βέβλαβα*. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino*, *fruticor*: f. *βλαστήσω*. perf. *βεβλάστηκα*. a. 2. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, *germen*: à 1. pers. perf. pass. verbi *βλαστάνω*. Angl. A BLOSSOM.

Βλαστησάτω, a. 1. imperat. act. ejusd.

Βλαστήσω, *germinabo*: f. 1. ind. act. ab eod.

Βλάστος, ου, ὁ, nom. viri: sed *βλαστὸς*, οῦ, ὁ, *germen*.

Βλασφημέω, *impiè loquor*, *maledictis incesso*: imperf. ἐβλασφήμεον, ουν. f. ήσω. perf. ηκα. præs. pass. *βλασφημοῦμαι*, *malè audio*, *tanquam blasphemus accusor*. perf. pass. *βεβλασφήμημαι*. f. 1. *βλασφημηθήσομαι*, et

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia*, *maledicentia*: à

Βλάσφημος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *blasphemus*, *maledicus*: qu. à *βλάπτειν φήμην*.

Βλασφήμως, *ignominiosè*, adv.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ Βυζάντιον, ου, τὸ, *os anterius narium purpuræ*, Matthiolus dicit esse *onychem*, vel *conchulam Indicam*.

ΒΛΑΥ˜ΤΑΙ, αἱ, *genus calceamenti*.

Βλαφθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. *βλαφθῆναι*, a. 1. inf. pass. à *βλάπτω*, *lædo*.

Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à *βλῆμι*, *percutio*: quod à *βάλλω*· ut *θείμην*, εῖο, εῖτο, à *τίθημι*.

Βλεὶς, *percussus*: a. 2. part. act verbi *βλῆμι*, vel per Sync. pro *βληθεὶς*, a. 1. part. pass. à *βάλλω*, *jacio*.

Βλεμεαίνω, *trucibus oculis circumspicio*, *minor*: quod à *βλέμμα*, *aspectus*. Th. *βλέπω*.

Βλέμμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à *βλέπω*, *aspicio*.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus*. Hinc

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, *ignavus*: et

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mucosus*.

Βλέποισα, Dor. pro *βλέπουσα*, *aspiciens*: præs. part. f. g. à *βλέπω*.

Βλεπτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *aspiciendus*, *aspectus*: verbale. à seq.

ΒΛΕ'ΠΩ, εἰς, vel *πρὸς*, *aspicio*, *intueor*, *specto*, *vergo*; item *caveo*, *rationem habeo*, *vivo*: f. ψω. perf. *βέβλεφα*. a. 1. ἔβλεψα. perf. pass. *βέβλεμμαι*· qu. *βάλλω ὦπα*.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto*, *crebrò conniveo*: et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, seu *βλεφαρὶς*, ῖδος, in plur. frequentiùs, *cilia*, *pili palpebrarum*, item *palpebræ*.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, *palpebra*, *pellis tegens oculos*: qu. *βλέπους φάρος*, id est *visûs tegmen*: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλέψις, εως, ἡ, *intuitus*: à 2. pers. perf. pass. verbi *βλέπω*.

Βλήεται pro *βλήηται*, 3. sing. conj. aor 2. pass. à *βάλλω*.

Βληθεὶς, *ictus*, *trajectus*: a. 1. part. pass. *βληθῆναι*, a. 1. inf. pass. *βλήθητι*, a. 1. imperat. pass. *βληθῶ*, a. 1. sub. pass. à *βάλλω*, *percutio*.

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus*, *ictus*, *vulnus*. Th. *βάλλω*, *jacio*.

Βλήμενος, *ictus*: per Sync. pro

βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι formare.

Βλῆσθαι, *jactum esse*, abjecto augmento pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω, q. v.

Βλῆτο, Poët. pro ἐβέβλητο, plusq. perf. pass. ejusd.

Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ου, τὸ, *clavus ferreus, pessulus:* ab eod. th.

ΒΛΗΧΆΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, *balo sicut ovis.*

Βλήχεσθαι, Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare:* à βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus:* undè Angl. BLEAT: et

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, et ab eod. th.

ΒΛΗΧΡΌΣ, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *debilis, imbecillis:* ut et ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς, adv.

Βλὶξ, *continentèr, assiduè,* adv. qu. à βολὴ, *ictus.*

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, *blitus, olus insipidum.*

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, perf. βέβλικα, *exprimendo aufero,* ut à favis mel.

Βλοσυροῖο, gen. Ion. pro -οῦ, à

ΒΛΟΣΥΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, *terribilis aspectu, torvus, truculentus.*

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces:* et

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, *terribilis aspectu:* à βλοσυρὸς et ὢψ, *oculus.*

ΒΛΥ'ΖΩ, et Βλύω, f. βλύσω, perf. βέβλυκα, *scaturio, effundo, mano.* Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *celsus, procerus, viridis, tener:* à βλώσκω, *ascendo.*

ΒΛΩΜΌΣ, οῦ, ὁ, *buccella, fragmentum, panis portio:* qu. à βάλλω.

Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus:* à

ΒΛΏΣΚΩ, f. ώσω, perf. ωκα. *advenio, ascendo, cresco.*

Βοᾷ, *reboat,* 3. sing. præs. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω.

Βοάᾳ, Poët. pro βοᾷ. Pleonasmo literæ α, 3. sing. ind. præs. ab eod. th.

Βοάασκον, 1. sing. imperf. act. Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo.*

Βοάγριον, ου, τὸ, *scutum, ex boûm agrestium pelle:* à βοῦς et ἄγριος, *rusticus.*

Βοάγριος, ου, *Boagrius,* Locrensium amnis.

Βοᾱθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *auxiliator, bellator, in prælio velox.* Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, Lat. *filii tonitrui:* Marc. iii. 17.

Βόαξ, ακος, ὁ, piscis quidam, qui et βόηξ, item βῶξ, dicitur: à βοάω, *clamo.*

Βοᾶσαι, Dor. pro βοάῃ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω.

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Βοᾶσι, *clamant,* Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΒΟΆΩ, *BOO, clamo, vociferor, celebro:* f. ήσω. imperf. ἐβόαον. -ων. perf. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω.

Βοεία, ας, ἡ, sub. δορὰ, *bubula pellis, rudens,* Il. iv. 122. Th. βοῦς.

Βόειος, εία, ειον, *bovinus, bubulus:* ut et

Βόεος, έα, εον, idem: ab eod. th.

Βόες, nom. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ καὶ ἡ.

Βοεὺς, έος, ὁ, *lorum e corio bubulo:* à βοῦς.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor;* item *pugna:* à βοάω, *clamo.*

Βοῆ, Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub. act. contr. à βοάω, *clamo.*

Βοηδρόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auxiliaris,* à βοήδρομος, *ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator.* Ex βοάω et δρέμω, *curro.*

Βοηδρομιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis Atticus, ferè noster September.*

Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum, auxilium:* à

ΒΟΗΘΈΩ, ῶ, *auxilio, succurro:* qu. εἰς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro:* f. ήσω. perf. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. βοήθει, contractè pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum:* et

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, *auxiliaris.* Item

Βοηθὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, et βοηθόος, Poët. *auxiliator:* à βοηθέω.

Βοηλασία, ας, ἡ, *boûm abactio, præda:* à βοῦς et ἐλαύνω, *abigo.*

Βοηλατέω, f. ήσω, perf. ηκα, *boves agito* vel *abigo;* item *boves pasco:* à

Βοηλάτης, ου, ὁ, *bubulcus, boûm agitator* vel *abactor:* à βοῦς et ἐλαύνω.

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, *boûm agitatrix* vel *abactrix:* ab iisd.

Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. à βοάω· et βοῆς, Dor. pro βοᾷς, 2. sing. præs. sub. act.

Βονόμος, ου, ὁ, *boûm pastor, bubulcus:* παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, *boves pascere.*

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor.* Th. βοάω.

Βοθρίον, ου, τὸ, *parva scrobs:* à

ΒΌΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea, scrobs:* qu. βάθρος, à βάθος.

Βόθυνος, ου, idem, sed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum.*

Βοΐδάριον, vel βοΐδιον, vel βοΐδιον, τὸ, *bucula:* à βοῦς.

Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, *bubulus:* ab eod.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia:* hinc

Βοιωτὸς, οῦ, ὁ, *Bœotus.*

Βοιωτάρχω, vel έω, f. ξω, vel ήσω, *impero Bœotis.*

Βολάων, *ictuum:* gen. pl. Æol. à βολή. Th. βάλλω.

Βόλβιτον, ου, τὸ, quod et βόλιτον, *stercus, fimus:* à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΌΣ, οῦ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda.*

Βολβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *bulbosus,* à pr.

Βολέω, ῶ, f. ήσω, thema inusitat., unde part. perf. pass. βεβολημένος verbo βάλλω.

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus;* item *ictus, plaga:* gen. pl. Æol. βολάων· à perf. ind. med. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, *bolidem demitto:* f. ίσω. perf. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, sagitta;* item *funis alligato plumbo,* quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio.*

Βόλομαι, i. q. βούλομαι.

Βόλος, ου, ὁ, *jactus, tesseræ* sive *tali,* Ion. et Poët. *funda, verriculum:* ab eod. th.

Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι: βομβεῦσα, Dor. et Æol. pro βομβοῦσα, *susurrans:* præs. part. nom. sing. f. g. à

Βομβέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *bombum edo* vel *facio, susurro, resono:* à

ΒΌΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, sonus, quem edunt apes, strepitus.*

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis:* à præc.

Βομβύλιος, ου, idem: est et *genus poculi,* βομβοῦν ἐν τῇ πόσει. ab eod.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx, vermis:* à βόμβος, *bombus:* ab eodem.

ΒΌΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ὁ, *animal sylvaticum:* aliter *monops.*

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. et interpret. *in quo robur.*

Βοοζύγιον, ου, τὸ, *jugum boûm.*

Βοόων, part. præs. verbi βοάω, quod vide.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *pabulum*, *esca*, propriè brutorum: qu. à *βόω*, seu *βόσκω*, *alo*.
Βορβοροκοίτης, ȣ, ὁ, *qui cubat in luto*: nomen ranæ: ex *βόρβορος*, *cœnum*, et *κοίτη*, *cubile*.
ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *cœnum*, *limus*, propriè ἐκ τῆς βορᾶς.
Βορβορόω, ῶ, f. *ώσω*, *cœno*, *contamino*: à præc.
ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. *ύσω*, *strepo*, propriè de intestinis crepitantibus.
Βορέᾱο, gen. Æol. pro *βορέȣ*, ut et *βορέω*, gen. Ion. à
ΒΟΡΕ'ΑΣ, et Ion. *βορέης*, ȣ, ὁ, *Boreas*, *aquilo*; *septentrio*. qu ἀπὸ τȣ̃ βοᾶν ϗ ῥεῖν, quod ventus sit sonorus et violentus.
Βορέηθεν, adv. Poët. *à septentrionali plagâ*.
Βόρειος, et Βορήϊος, Poët. ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Borealis*: *ὑπερβόρεος*, *qui ex remotissimâ regione venit*.
Βορῆν, acc. Ion. pro *βορᾶν*, à *βορᾶ*, *pabulum*.
Βόρμαξ, et Βύρμαξ, *formica*: quia diligenter *βορὰν μάει*, id est, *cibum quærit*: vel à *μύρμηξ*, et certè *μ* et *β* cognata sunt.
Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas*: sic et Βοῤῥῆς, nom. sing. Ion. Βοῤῥᾶθεν, *à Boreâ*.
Βόσῐς, εως, ἡ, *pastus*, *cibus*. Th. *βόω*, inusitat. *pasco*.
Βόσκημᾰ, ᾰτος, τὸ, *pecus*, *animal*; item *pascua*: à *βόσκω*, qu. ab eod. th.
Βοσκησεῖσθε, *pascemini*: Dor. pro *βοσκήσεσθε*, 2. pl. f. 1. m. verbi *βόσκω*, *pasco*: f. *ήσω*· ab eod. th.
Βόσκησῐς, εως, ἡ, *pastio*: ab eod. th.
Βόσκοντῐ, Dor. pro *βόσκȣσῐ*, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. act. à
Βόσκω, *PASCO*: f. *βοσκήσω*. perf. *βεβόσκηκᾰ*. a. 1. *ἐβόσκησᾰ*. ab eod. th.
Βόσπορον, ȣ, τὸ, *planta et fructus Indicus*.
ΒΟ'ΣΤΡῨΧΟΣ, ȣ, ὁ, et *βόστρυξ*, *χος*, ὁ, *concinnus*, *capillus*, *cæsaries*.
Βοσὼρ, nom. propr. Hebr. interpret. *sparsor*: qui etiam dicitur *βεὼρ*, pater *Balaami*.
Βοτᾰ̀, ῶν, τὰ· vide Βοτόν.
Βοτᾰ́νη, ης, ἡ, *herba*, *gramen*: à *βοτὸς*, *esca*: qu. à *βόω*, *pasco*. Hinc
Βοτᾰνῐκὸς, ἡ, ὸν, *herbarius*: et
Βοτᾰ́νιον, ȣ, τὸ, *herbula*: ab eod. th.
Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *pastor*: ab eod. th.

Βοτὸν, ȣ̃, τὸ, *pecus*, *armentum*: ab eod. th.
Βοτὸς, ȣ̃, ὁ, *alimentum*: ab eod. th.
Βοτρῠ́διον, ȣ, τὸ, *racemulus*: et
Βοτρῠδὸν, adv. *racematim*, *in modum racemi*. Th. *βότρυς*.
Βοτρῠόπαις, ὁ ϗ ἡ, *vitis*, *quæ botros ut liberos fert*: ex *βότρυς* et *παῖς*.
ΒΟ'ΤΡῨΣ, ύος, ὁ, *botrus*, *uva*, *racemus*: voc. ὦ *βότρῠ*, acc. pl. *βότρῠας*: *βοτρυόεις*, *εσσᾰ*, *εν*, gen. *εντος*, *racemosus*: à *βότρυς*.
Βȣ̃ est particula augendi à *βȣ̃ς*, *bos*, quia magnum animal.
Βȣ̃, etiam Poët. pro *βοός*.
Βȣ́βᾰλῐς, ῐδος, ἡ, *bubula*, vacca sylvestris: et
Βȣ́βᾰλος, ȣ, ὁ, *bubulus*, sylvestris bos. à *βȣ̃ς*, *bos*.
Βȣβότᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro *βȣβότης*, ȣ, ὁ, *boûm pastor*, *bubulcus*: à *βȣ̃ς* et *βόω*, inus. *pasco*.
Βούβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bubus alendis aptus*: à *βοῦς* et *βόσκω*.
Βȣ́βρωσῐς, vel *βȣ́βρωστῐς*, ἡ, *magna fames*: à *βȣ̃*, particulâ augente, et *βρῶσις*, *cibus*: quod à *βρώσκω*, *comedo*.
ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic et tumor dicitur circa inguina.
Βȣγᾱΐες, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui valdè se jactat*: à *βȣ̃*, particulâ augente, et *γαίω*, *glorior*.
Βȣ́γλωσσος, et -ον, *lingua bubula*, herba: et
Βȣ́γλωσσος, *solea*, piscis: Angl. SOLE: ex *βȣ̃ς* et *γλῶσσα*.
Βȣ́δορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *boves excorians*: à *βȣ̃ς* et *δορὰ*, *pellis*. qu. à *δέρω*.
Βȣθυσῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *immolatio boûm*: ex *βȣ̃ς* et *θύω*, *macto*.
Βȣκαῖος, ut et *βȣ̃κος* et *βῶκος*, Dor. ȣ, ὁ, *buculus*, et *bubulcus*, *messor*: idem quod *βȣ́της*, ȣ, ὁ. Th. *βȣ̃ς*.
Βȣ́κεντρον, ȣ, τὸ, *stimulus boûm*: *κέντρον*, quo aguntur *βόες*.
Βȣκολέεσκον, Ion. imperf. verbi *βȣκολέω*.
Βȣκολέω, ῶ, f. *ήσω*, perf. *ηκᾰ*, *boves pasco*: item generalitèr *pasco* et *lacto*: *βȣκολέοντῐ*, dat. sing. part. præs. ex *βȣ̃ς*, *bos*, et *κόλον*, *cibus*.
Βȣκολῐ́ᾰ, idem ac *βȣκόλῐον*· à præc.
Βȣκολῐάζω, item *βωκολῐάζω* et *βωκολῐάσδω*, Dor. f. *ᾰ́σω* vel *ᾰ́ξω*, *pastoritium carmen cano*: à præc.
Βȣκολῐασμὸς, ȣ̃, ὁ, *pastoritii carminis modulatio*, tibiæ cantu et tripudio: à *βȣ́κολος*.
Βȣκολῐαστὴς, ȣ̃, ὁ, *pastoritii carminis modulator*: ab eodem.

Βȣκολῐκὸς, ȣ̃, *pastoralis*, *pastoritius*: à *βȣ́κολος*.
Βȣκόλῐον, ȣ, τὸ, *armentum boûm*: item
Βȣκολισμὸς, ȣ̃, ὁ, *pastoralis cantilena*: idem ac *βȣκολίασμος*.
Βȣκόλος, et Dor. *βωκόλος*, ȣ, ὁ, *bubulcus*, *armentarius*: à *βȣ̃ς*, et *κόλον*, *cibus*.
Βȣλᾱφόρος, ȣ, ὁ, Dor. pro *βȣληφόρος*, quod vide.
Βȣ́λεαι, olim *βȣ́λεσαι*, indè Ion. *βȣ́λεαι*, et Att. *βȣ́λει*, q. vide.
Βȣ́λει, *vis*, Att. pro *βȣ́λῃ*, 2. pers. sing. præs. ind. med. à *βȣ́λομαι*, *volo*.
Βȣ́λεο, *malis*: præs. imperat. med. Ion. pro *βȣ́λȣ*, ab eod. th.
Βȣ́λετ' pro *ἐβȣ́λετο*, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.
Βȣλεύεο, Ion. pro *βȣλεύȣ*, præs. imperat. pass. à *βȣλεύω*, *consulto*.
Βȣ́λευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *consilium*. Th. *βȣλὴ*, idem.
Βȣλεύμενος, Ion. et Poët. pro *βȣλόμενος*, præs. part. à *βȣ́λομαι*, *volo*.
Βȣ́λευσαι, a. 1. imperat. med.
Βȣλεύσαντῐ, dat. sing. aor. 1. part. act. verbi *βȣλεύω*, *consulto*. Th. *βȣλή*.
Βȣλεύσαντε, aor. 1. part. dual. num. à *βȣλεύω*.
Βȣ́λευσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. ab eod. th.
Βȣλεύσῃ, 3. pers. a. 1. sub. act. ab eod.
Βȣ́λευσῐς, εως, ἡ, *consultatio*: ab eod.
Βȣλευτήρῐον, ȣ, τὸ, *consilii locus*, *curia*, *senatus*: item
Βȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, *consultor*, *senator*: ab eod. th.
Βȣλευτῐκὸς, ἡ, ὸν, *consultus*; item *senatorius*, *ad senatum seu curiam pertinens*: et
Βȣλευτὸς, ἡ, ὸν, *in deliberationem cadens*: ab eod. th.
Βȣλεύησθᾰ, *consulas*, pro *βȣλεύῃς*, 2. sing. præs. sub. act. per Paragogen τȣ̃ θα. à
Βȣλεύω, *consulto*: f. *εύσω*. perf. *βεβȣ́λευκᾰ*. a. 1. *ἐβȣ́λευσᾰ*. a. 1. med. *ἐβȣλευσᾰ́μην*. Th. *βȣλή*.
Βȣλέων, gen. pl. Poët. pro *βȣλῶν*, à
ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium*, *consultatio*, *curia*: hinc *βȣλεύω*, *consulto*: *βȣλευτὴς*, ȣ̃, ὁ, *senator*: *βȣλευτήρῐον*, ȣ, τὸ, *curia*: *ἐπιβȣλὴ*, ῆς, ἡ, *insidiæ*: *συμβȣλεύω*, *consilium do*, &c.
Βȣ́λῃαι, Ion. vel Poët. pro *βȣ́λῃ*, 2. sing. præs. à *βȣ́λομαι*, *volo*.

Βουληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. ejusd.

Βουληθεὶς, εῖσα, *volens*, a. 1. part. pass. ejusd.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas, arbitrium, propositum*. Th. βούλομαι, *volo*.

Βουλῆσιν, et βουλῆσι, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς: à βουλὴ, *consilium*.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα· et ab eod.

Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, *voluntarius*: à seq.

Βουλητὸς, ἡ, ὸν, *sub voluntatem cadens*: à βούλομαι, *volo*.

Βουληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consultor, consiliarius*; voc. ὦ βουληφόρε. ex βουλὴ et φέρω.

Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, perf. ακα, *fame ingenti et intolerabili premor*: Xen. Cyropæd. viii. p. 442.

Βούλομ' pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo*: item, *malo, cupio, opto*: βούλει, Att. et βούληαι, Poët. *vis*, 2. sing. præs. ind. med. pro βούλῃ. præs. opt. m. βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. ind. m. ἐβουλόμην, et ἠβουλόμην, Att. ου, ετο. f. 1. m. βουλήσομαι. perf. ind. pass. βεβούλημαι, tanq. ab antiquo βουλάομαι. a. 1. ind. pass. ἐβουλήθην, et Att. ἠβουλήθην. perf. ind. m. βέβουλα, in compos. tanquam à βουλάω obsoleto; è partic. aug. βου et λάω, *volo*.

Βοῦλος, *intestina*: unde farcimina fiunt. Lat. *bolus*.

Βουλυτόν δε, adv. *ad occasum, versus vesperam*. A βουλυτὸς et δέ.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis, vespera*: à βοῦς et λύω, *solvo*.

Βούνεβρος, ου, ὁ, *hinnulus magnus*: ex βου particulâ augente et νεβρὸς, *hinnulus*. Invenitur et τὸ βούνεβρον.

Βουνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *clivosus, montanus*: ex βουνὸς et εἶδος.

Βούνομος, *à bobus depastus*. Βουνόμος, *bobus pascendis aptus*. Ἀγέλαις βουνόμοις, *boûm more pascentibus gregibus*: ex βοῦς et νέμω, *pasco*.

ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *collis, tumulus, clivis, acervus*.

Βουνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *clivosus*: à præc.

Βούπαις, αιδος, ὁ, *puer* vel *adolescens grandis* vel *pinguis*. Ex βου particulâ intens. et παῖς. Hinc fortassis Angl. BOOBY.

Βούπαλος, ου, ὁ, *magnus*, propriè *luctator*: item *asinus*. Βούπαλον, μέγα καὶ ὄνομα, Hesych. ut sit vel simpliciter *magnum*, vel pro μέγας ὄνος ϗ ὄνομα, *magnus asinus*, et nomen insuper proprium. Th. πάλη.

Βουπλὴξ, ῆγος, ἡ, *stimulus*, quo boves punguntur, id. ac βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων. Vel *scutica*, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βουπόροι ὀβελοὶ, *magna verua*, qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς et πείρω, *transadigo*: perf. m. πέπορα.

Βούρασσος, sive βόρασσος, ου, ὁ, *fructus qui clauditur elatè*: i. e. palma suo involucro inclusa.

ΒΟΥ~Σ, οὸς, ὁ ϗ ἡ, *BOS, vacca*: αἱ βόες, *vaccæ*. dat. pl. βουσὶ, et Ion. βόεσσιν. in acc. sing. βοῦν. acc. pl. βόας, βοῦς.

Βούσιρις, in acc. Βούσιριν, *Busiris*, rex Agrigentinorum.

Βούτας, α, ὁ, Dor. pro

Βούτης, ου, ὁ, et hoc à βότης, pro quo et βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*. Th. βόω, inus. *pasco*.

Βούτομος et ον, ου, *Butomum*, herba, quam βόες τέμνουσι, *boves carpunt*.

Βούτυρον, ου, τὸ, *BUTYRUM, lactis spuma*. Gen. xviii. 8. à βοῦς, *vacca*, et τυρὸς, *caseus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. BUTTER.

Βουφονέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *boves macto*.

Βουφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui boves cædit et mactat, sacerdos boves immolans*: à βοῦς et φένω, *occido*: perf. m. πέφονα.

ΒΟ'Ω, f. όσω et ώσω, perf. κα, *pasco*, thema inusit. pro quo in usu est βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.

Βοῴην, *clamarem*, 1. sing. præs. opt. act. Att. pro βοάοιμι, βοῷμι.

Βοώμενος, præs. part. pass. contr. *celebratus*: à βοάω.

Βόων, *clamabant*: contr. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. ind. act. à βοάω· βοῶντος, gen. sing. part. præs.

Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act à βοάω.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, *cui bovini sunt oculi, magni et venusti*: ex βοῦς et ὢψ, ὠπὸς, *oculus*, quod à perf. med. ὦπα, ab ὄπτομαι.

Βοώσης, *vociferantis*, gen. sing. præs. part. act. f. g. v. βοάω.

Βοωτέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *aro*. præs. inf. βοωτεῖν· ex βοῦς et ὠθέω, *pello*.

Βοώτης, ου, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cœlestis quod *Arctophylax* dicitur ex βοῦς et ὠθέω, *trudo*. Est enim boûm agitator; item *bubulcus*.

Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis*, et de eod. *dijudicatio*: et

Βραβεῖον, ου, τὸ, *præmium victoriæ*, à seq. th. Hinc Angl. BRAKE.

ΒΡΑ'ΒΕΥ'Σ, έος, vel έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis: certaminis moderator et arbiter*: à ῥάβδος, *virga*, quam βραβευταὶ gestare solebant, vel quòd virgâ palmeâ designabantur victores.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, *præmium do certaminis, de victoriâ decerno*: item *impero, moderor*. βραβευέτω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω. perf. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

ΒΡΑ'ΒΥΛΑ, τὰ, *pruna Damascena*.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *raucedo*: à βρόγχος, *quia gutturi accidit*.

Βραδέως, *tardè*; item *segnitèr et cunctantèr*; βραδύτερον, *tardiùs, segniùs*; βραδύτατα, *tardissimè*, adv. à βραδύς.

Βραδινὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*, q. v.

Βράδιον, *tardiùs*, compar. et in superl. βράδιστον· à βραδὺς, *tardus*.

Βραδυνούσαις, *tardantibus*, dat. pl. præs. part. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*: f. υνῶ. aor. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ægrè sibi persuaderi sinit*: ex βραδὺς et πείθω.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*: fut. ήσω. perf. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, *tardus*, et πλόος, *navigatio*: quod à πλέω.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um*, in compar. βραδίων, et βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas, segnities*. à præc.

ΒΡΑ'ΖΩ, et βράσσω, f. σω, *ferveo, bullio*.

ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, sive βράθυς, υος, ὁ, *herba*, quæ Latinis dicitur *sabina* seu *savina*.

Βράκανον, ου, τὸ, *agreste olus*.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum* seu *tegmen pudendorum, bracca*, jam dicta.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, *ferveo*.

Βράσμα, ἄτος, τὸ, et βρασμὸς, ῦ, ὁ, *ebullitio, fervor*. Th. βράζω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βρᾶ'χι, imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. à βράχω, *strepitum edo*.

Βρᾰχίᾰ, ίων, τὰ, *brevia*. Vada, quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.

Βρᾰχίη, Ion. pro βρᾰχεῖᾰ, f. g. à βραχύς.

Βρᾰχεὶς, et in f. g. βρᾰχεῖσᾰ, *perfusus*: a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio*: a. 2. pass. ἐβρᾰ'χην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βρᾰχέως, adv. *breviter, paucis*.

ΒΡᾸΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *BRACHIUM*, q. comp. βραχύς· quod lacertus brevior sit ulnâ.

Βρᾰχί'ων, etiam *brevior*: compar. ut et βρᾰ'χιστος, *brevissimus*: superl. à

ΒΡᾸΧΥ'Σ, εῖᾰ, χὺ, έος, *brevis, e*: μετὰ βραχὺ, *paulò post*, βραχύ τι, *paululùm*, διὰ βραχέων, *paucis*. Hinc forsan Angl. TO BREAK.

Βρᾰχυσίδᾱρος, Dor. pro βραχυσίδηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui breve ferrum* seu *cuspidem habet*: ex βραχὺς et σίδηρος, *ferrum*.

Βρᾰχύ'της, ητος, ἡ, *brevitas*: à βραχύς.

Βρᾰχυτρᾰ'χηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *breve qui collum habet*.

ΒΡᾸ'ΧΩ, f. ξω, perf. χᾰ, *sono, strepo*: propriè de iis quæ franguntur. Hinc Angl. BRAKE.

Βρέγμᾰ, ἄτος, τὸ, et βρεγμὸς, ȣ, ὁ, *sinciput*: à βρέχω *madefacio*.

Βρεκεκὲξ, *vox ranarum*.

Βρέμεσθαι, Poët. idem ac τὸ βρέμειν· à

ΒΡΕ'ΜΩ, *FREMO, murmuro*: f. μῶ· perf. med. βέβρομᾰ. inde βρόμος, *fremitus*.

Βρένδον, *cervus*, Messapiis.

Βρένθις, et βρένθιξ, ἡ, *lactuca*.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *avicula incerta, unguentum quoddam Lydorum*: item *fastus*: inde βρενθύεσθαι, *arrogantem esse*: *cum fastu incedo*, Luc. Timon.

Βρέντιον, *caput cervi*, Messapiis: à βρένδον, *cervus*.

Βρέξαι, *pluere*: a. 1. inf. à βρέξω, f. 1. act. à βρέχω, *pluo*.

ΒΡΕ'ΤᾸΣ, τὸ, *simulacrum, statua, idolum*.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *infans*.

Βρεφύλλιον, τὸ, *infantulus*.

Βρέχμᾰ, ἄτος, τὸ, et

Βρεχμὸς, ῦ, ὁ, *sinciput, caput*: à βρέχω.

ΒΡΕ'ΧΩ, *madefacio, irrigo, bibo, pluo*: f. ξω. perf. χᾰ. a. 2. ἔβρᾰχον. aor. 2. pass. ἐβρᾰ'χην. perf. m. βέβροχᾰ. perf. pass. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivari videtur BROOK.

Βρήσσω, f. ξω. perf. χᾰ, *tussiendo exspuo*: qu. à βήσσω. Unde forsan Angl. BREAST, utpote inde exspuimus.

ΒΡΙ, particula epitat. significans ἄγαν, *valdè*.

Βριᾶ'ει, 3. sing. ind. act. à βριάω, quod vide.

Βριᾰ'ρεος, ȣ, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen gigantis: ex βρι particulâ intens. et Ἄρης, *Mars*: vel à βριαρὸς, q. v.

Βριᾰ'ρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριάρεος.

Βριᾶρὸς, ρᾶ, ρὸν, *fortis, robustus, validus*: qu. à

ΒΡΙᾸ'Ω, -ῶ, fut. ᾱ'σω, *robustum reddo, robustus sum*; vel *potentem reddo, potens sum, extollo, tumesco*.

ΒΡΙ'ΖΩ, fut. ί'σω et ίξω, *post sumptum cibum paululùm dormio*: qu. βορίζω.

Βριήπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vehementèr clamans*. Martis epithet. ex βρι et ἠπύω, *clamo*, pro ἀπύω.

Βρῖθος, εος, τό. à βρίθω.

Βριθοσύ'νη, ης, ἡ, *pondus, gravitas*. à pr.

Βριθὺ's, ύ'ος, et έος, *gravis*: à

ΒΡΙ'ΘΩ, *sum gravis, onustus sum, propendeo, cum impetu inclino*: f. σω. perf. med. βέβριθᾰ.

Βρί'μη, ης, ἡ, *robur, potentia*: à βριάω.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, ȣμαι, et ᾰ'ομαι, ῶμαι, *fremo, frendeo, excandesco irâ*: q. à βρίμω, *fremo*.

Βρισάρμᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *currum gravans*: ex βρίθω, *gravo*, et ἅρμα, *currus*.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδᾰ, acc. sing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, *echini marini genus*.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ȣ, ὁ, *guttur*: βρόχθος, ȣ, ὁ, id. qu. à βρόχω, *sorbeo*.

Βρόδον, *rosa*: Æol. pro ῥόδον.

Βρομέω, ῶ, f. ήσω, *fremo*: à βρόμος.

Βρόμιος, ȣ, ὁ, *Bromius*, cognomen Bacchi: à βρόμος.

Βρόμιος, ί'ᾰ, ιον, *fremens, fremebundus*: ab eod.

Βρόμος, ȣ, ὁ, *fremitus, fragor*; item *avena*: à βρέμω, *fremo*: hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, *tono*: à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, *tonitru*.

Βροτεᾶν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. à

Βρότειος, et βρότεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mortalis, humanus*: à βροτός.

Βροτήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem et ab eod.

Βροτοβήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *calcator hominum*: ex βροτὸς, *homo*, et βῆμα, *gressus*: quod à βαίνω, *eo*.

Βροτόεις, όεσσᾰ, όεν, *saniosus, cruore respersus*: in acc. sing. masc. et plur. neut. βροτόεντᾰ. à βρότος, *cruor*.

Βροτολοιγὸς, ȣ, ὁ, *homicida*: ex βροτὸς et λοιγὸς, *pernicies*.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*: dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *mortalis, homo*.

ΒΡΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, *sanies, cruor*.

Βροτόω, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *cruore inficio, cruento*: à βρότος· item *hominem facio*: βροτωθῆναι, *mortalis fieri*: à βροτός.

ΒΡΟΥ῀ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *species locustarum*: quod à βρύχω.

Βροχέως, Æolicè usurpatur pro βραχέως. ἐν βράχει, *citò*.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens, nimbus*. Th. βρέχω, *humecto*.

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, *guttur*.

Βροχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inaquosus, aridus*.

ΒΡΟ'ΧΟΣ, ȣ, ὁ, *laqueus, restis*.

ΒΡΟ'ΧΩ, *sorbeo*, inusit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω.

Βρύγμᾰ, ἄτος, τὸ, *morsus*: à βρύχω, *mordeo*.

Βρυγμὸς, ȣ, ὁ, *stridor*; propriè dentium; *fremitus*; item *rugitus*: à βρύχω, *strideo*.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, perf. χᾰ, *mordeo, rodo*; item *deglutio*.

ΒΡΥ῀Ν, *vox infantium potum petentium*: pro πιεῖν.

ΒΡΥ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *muscus, alga*: est et *herbæ genus*.

ΒΡΥ῀ΤΟΝ, ȣ, τὸ, et βρῦτος, ȣ, ὁ, *cerevisia*; *vinum hordeaceum*: qu. à βρύω. Hinc forsan Angl. TO BREW.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, perf. χᾰ, *frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium, fremo, mugio, gemo*. med. *furo*. perf. ind. pass. βέβρυγμαι. inde βρυγμός.

ΒΡΥ'Ω, f. σω, perf. βέβρυκᾰ, *scateo, fundo -is, germino, pullulo, floreo, abundo, mano*: inde ἔμβρυον, ȣ, τὸ, *infans utero conclusus*.

Βρωθεὶς, έντος, *rosus*: a. 1. part. pass. à βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *esca:* à βρώσκω, *comedo.*
Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, *fœteo:* à
Βρώμη, ης, ἡ, *cibus:* à βρώσκω.
ΒΡΩ῀ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *graveolentia, fœtor, virus.*
Βρωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fœtidus:* à præc.
Βρώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *esculentus:* βρώσιμον, *edulium:* à βρώσκω.
Βρῶσις, ιος, εως et εος, ἡ, *cibus, edulium:* et *ipsa comedendi actio;* item *erosio:* à
ΒΡΩ΄ΣΚΩ, *comedo, depasco:* f. βρώσω. perf. βέβρωκα. perf. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐβρώθην. Angl. BROWSE.
Βρωτὸς, ἡ, ὸν, *qui comedi potest, esculentus:* undè forsitan Germ. brot. Angl. BREAD.
Βρωτύς, ύος, ἡ, i. q. βρῶσις.
ΒΥ΄ΑΣ, ȣ, ὁ, *bubo,* avis nocturna.
ΒΥ΄ΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, *papyrus Ægyptia, liber:* scribitur et βίβλος.
Βύζω, f. ύσω, perf. υκα, *confertim impleo:* inde βύζην, *densè.* Th. βύω, *obturo.* Est et βύζω, *vagio:* à βῦ, *voce infantili:* vel ἀπὸ τȣ͂ βύȣ, est *bubulo.*
Βυθίζω, *mergo:* fut. ίσω. perf. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. à
ΒΥΘΟ΄Σ, ȣ͂, ὁ, *fundum, imùs gurges, profundum:* qu. à βάθος.
ΒΥΚΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA.*
Βυκανίζω, fut. ίσω, *buccino:* à præc.
Βυκανιστής, ȣ, ὁ, *buccinator.*
Βύκτης, ὁ, *sonans, spirans,* venti epithet. à βύζω, *confertim impleo.*
Βυλλὸς, ȣ͂, ὁ, *confertus:* à βύω.
ΒΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum,* quod coctores cerevisiarii *maltam* vocant.
Βυπτέω, ῶ, f. ήσω, *mergo:* Hesych. βυπτεῖν, βαπτίζειν, Æol. est à βάπτω.
ΒΥ΄ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium, pellis:* indè Angl. BURSE et PURSE.
Βυρσεὺς, έος, et Att. έως, *coriarius.*
Βυρσοδέψης, ȣ, ὁ, *cerdo, coriarius:* ex βύρσα et δέψω, *excorio.*
Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum:* à 1. pers. perf. pass. verbi βύω.
Βύσσινος, η, ον, *byssinus:* metaph. βύσσινα ῥήματα, *ornata verba.* Th. βύσσος.
Βυσσοδομεύω, f. εύσω, *profundè cogito, machinor;* item *fundamenta probè jacio:* à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum,* et δομεύω pro δομέω, *ædifico.* Th. δέμω, *struo.*
Βυσσόθεν, *ex imo:* adv. à
Βυσσὸς, ȣ͂, ὁ, *fundum, profunditas:* Ion. pro βυθός. Inde ἄβυσσος.
ΒΥ΄ΣΣΟΣ, ȣ, ἡ, *byssus:* lini pretiosissimi genus.
ΒΥ΄Ω, f. σω, perf. βέβυκα, *obturo, obstruo;* item *impleo, tego:* βύζω, idem.
Βῶ, βῇς, et βέω, βέης, Ion. a. 2. sub. à βαίνω, *eo.*
Βωθεῖν, per contract. Ion. pro βοηθεῖν.
Βωκολιάξεῖς, Dor. pro βȣκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis:* 2. sing. ind. act. à βȣκολιάζω.
Βωκολιάσδω, Dor. pro βȣκολιάζω, *pastorali more cano:* βωκολιάσδεν, Dor. 2. sing. præs. imperat. med. pro βȣκολιάζȣ. Hinc et
Βωκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βȣκολιαστὴς, ȣ͂, ὁ, *bucolici carminis cantor:* ex βȣ͂ς, *bos,* κόλον, *cibus,* et ᾄδω, *cano.*
Βωκολικὸς, Dor. pro βȣκολικὸς, *pastoralis.*
Βωκόλος, Dor. pro βȣκόλος, *bubulcus:* à βȣ͂ς et κόλον, *cibus.*
Βῶκος, ω, ὁ, Dor. pro βȣ͂κος, ȣ, ὁ, id. quod βȣκαῖος, *bubulcus, messor.* Th. βȣ͂ς.
Βωλὰ, *consilium:* Dor. pro βȣλή.
Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poët. idem quod βῶλος.
Βωλίτης, ȣ, ὁ, *boletus;* fungi genus: à
ΒΩ῀ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *gleba, ager, massa:* item *bolus.* Angl. BOLE.
Βωλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *glebosus:* à præc.
ΒΩΜΟ΄Σ, ȣ͂, ὁ, *basis;* item *ara, templum, delubrum.*
Βῶν, Ion. et Dor. pro βȣ͂ν, vel acc. sing. à βῶς, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro βȣ͂ς, οὸς, et in acc. pl. τὰς βῶς, et in dat. pl. βωσί.
Βὼξ, κὸς, ὁ, piscis quidam: à βοάω. Th. βόαξ.
Βῶρος, ȣ, ὁ, *Borus:* nom. propr. viri, item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.
Βῶς, acc. pl. Dor. Vide in βῶν.
Βῶσαι, *vocare:* Ion. et Dor. pro βοῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi βοάω.
Βώσας, αντος, et βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. et βοήσομαι, et βοήσεσθαι, per contract. à βοάω, *clamo.*
Βωστρέομες, Dor. et Poët. pro βωστρέομεν, 1. pl. præs. sub. act. à
Βωστρέω, ῶ, f. ήσω, Dor. verb. pro βοάω, *voco.*
Βωστρήσωμες, Dor. et Poët. pro βωστρήσωμεν, 1. pl. a. 1. subj. act. à βωστρέω.
Βώτας, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Βώτης, ȣ, ὁ, *pastor.* Fœm. βῶτις. à βόω, inus. *pasco,* pro quo in usu est βόσκω.
Βωτιανείρῃ, *populosæ,* dat. sing. f. g. à
Βωτιάνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alens viros:* à βῶτις, ιδος, ἡ, et ὁ βώτης, *pastor:* quod à βόω, inus. *pasco,* et ἀνὴρ, *vir.*
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, *pastor:* à βόω, inus. *pasco.*

Γ.

Γ Tertia est apud Græcos litera, et ternarium numerum denotat: γ interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε, *quidem, certè.*
Γα', Dor. pro γὲ, q. v.
Γαββαθὰ, ἡ, nomen plateæ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum.*
Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, indecl. Hebr. interpret. *robur Dei.*
ΓΑΓΑ΄ΤΗΣ, ȣ, ὁ, *Gagates,* lapis: à γάγης, qui est fluv. Lyciæ.
Γαγγαλίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *titillo:* à γάω τὸ γελᾶν, *facio ridere;* vel à γάνος, *lætitia.*
ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, *sagena, rete piscatorium:* q. à γῶ, *capio.*
ΓΑΓΓΙ῀ΤΙΣ λίθος, seu γαγγίτης, ȣ, ὁ, *gemma quædam:* à Gange fluv.
ΓΑ΄ΓΓΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, *nervi præter naturam contortio.*
ΓΑ΄ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA,* partis alicujus mortificatio. Angl. GANGRENE. qu. à γράω vel γραίνω, *depascor.*
Γὰδ, *Gad,* nom. viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma.*
Γαδαρεὺς, έος vel έως, ὁ, *Gadarensis:* à Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo Syriâ.
Γαδαρηνὸς, ȣ͂, ὁ, nomen Gentile; Hebr. interpret. Lat. *septo cinctus.*
ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, *gaza,* Persica vox, *opes, divitiæ;* item *thesaurus.*

Γαζοφυλάκειν, præs. inf. act. *gazæ custodiam agere.*

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, *ærarium ecclesiasticum*, et pro loco ipso: ex γάζα et φυλακὴ, *custodia:* quod à φυλάσσω, *custodio.*

Γάθειν, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. act. à γηθέω, *gaudeo*, Dor. γαθέω.

Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. verbi γηθέω, *gaudeo, lætor.*

Γαῖ', pro γαῖα, et Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra, tellus;* item *regio, patria:* et per Aphæresin αἶα· in prosâ γῆ.

Γαίηθεν, adv. *à terrâ.*

Γαιήϊος, γήϊνος et γήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, item γαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *terrenus, terrestris.* Th. γαῖα.

Γαιήοχος, et γαιάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *terram cingens et continens:* Dicitur et pro eodem contractè, γαιοῦχος, et γαοῦχος· ex γαῖα et ἔχω, *contineo.*

Γαίμω, γείμω, γήμω, et γάμω, omnia jam inus. à quibus tamen manant f. 1. act. γαμῶ. a. 1. ind. act. ἔγημα. idem med. ἐγημάμην. aor. 1. act. subj. γήμω, ῃς, ῃ. inf. γῆμαι. part. ejusd. γήμας, et jam usitat. verb. γαμέω, *uxorem duco, nubeo.*

Γαῖος, ου, ὁ, *Gaius* vel *Caius*, nomen viri.

ΓΑΙΣΟ'Σ, vel γαῖσος, ου, ὁ, *gæsum, contus*, armaturæ genus. δορὺ ὁλοσίδηρον. Pollux.

ΓΑΙ'Ω, f. γαίσω, *glorior, superbio:* præs. part. γαίων, unde Angl. GAY.

ΓΑ'ΛΑ, ακτος, (tanquam à γάλαξ) τὸ, *LAC.*

Γαλαθηνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui sugendo lacte nutritur*, qui θάει γάλα, *sugit lac.* γαλαθηνῷ ἦτορι, *corde tenero* sive *placido;* i. e. *pueri lactantis corde:* ex γάλα et θάω.

Γαλακτίζω, fut. ίσω, *candorem lactis imitor:* à γάλα, *lac.*

Γαλακτικὸς, γαλάθηνος, οῦ, et γαλακτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *lacteus*, ab eod. th.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, *qui lac potat:* ex γάλα et πίνω, *bibo.*

Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλήνη, *serenitas.*

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

Γαλαξίας κύκλος, *lacteus circulus in cælo.*

Γαλάτης, ου, ὁ, nomen Gentilitium, *Galata.*

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Asiâ minori. *Galatia* et *Gallogræcia*, Gr. *lactea.*

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, *Galaticus.*

Γαλεάγρα, ας, ἡ, *cava ferrea, genus carceris, decipula, muscipula.*

ΓΑΛΕ'Η, ης, et in prosâ γαλῆ, ἡ, *mustela, catus*, nam *felis* est proprie αἴλουρος.

Γαλεὸς, οῦ, ὁ, *mustelus*, piscis genus: à pr.

Γαλεὺς, έος, ὁ, *catulus, felis:* ab eod.

Γαλερὸς, et γαληρὸς, ὰ, ὸν, *tranquillus, serenus, hilaris.* Th. γαλήνη.

Γαλεώτης, ου, ὁ, *stellio:* à γαλέη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis, mustela.* Vide γαλέη.

Γαληναία, Poët. pro

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris*, μαλακία, qu. γελαήνη, à γελάω. Est nomen propr. mulieris: hinc

Γαλήνιος, ου, *serenus:* γαληνὸς, οῦ, idem.

Γαληνιάω, f. σω, perf. κα, *tranquillus sum.* Th. γαλήνη.

Γαληνιῶσαν, accus. sing. part. præs. f. gen. à γαληνιάω, *tranquillus sum.* Th. γαλήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. *limes.*

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, *Galilæus.*

ΓΑΛΙΟ'ΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex urticæ similis, urtica mortua*, q. à γαλέας ὄψει.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio.*

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, seu γαλλὸς, *eviratus, spado:* q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit, vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, et γάλοως, οω, ἡ, *GLOS, soror mariti* vel *uxor fratris:* qu. à γάλα, *lac.* quòd sint quasi ὁμογάλακτοι.

Γάμαι, *nupsisse*, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. act. à γαμέω, quod vide.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei.*

Γαμβρεύω, fut. εύσω, perf. κα, *connubio jungo*, vel *socio;* à

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gener, socer;* item *frater uxoris:* in dat. pl. γαμβροῖσι, Ion.

Γαμείτωσαν, *matrimonio jungantur*, 3. plur. præs. imperat. act. à γαμέω.

Γάμεν, Dor. et Ion. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à γαμέω, quod vide.

Γαμέσσεται, gem. σ, pro γαμέσεται, f. 1. ind. med. verbi γαμέω, *uxorem duco.*

Γαμετέον, verbale à γαμέω.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, et γαμέτις, ιδος, ἡ, *uxor.* et

Γαμέτης, ου, ὁ, *maritus:* à

ΓΑΜΕ'Ω, *uxorem duco, nubo:* f. έσω. perf. γεγάμηκα. a. 1. ἐγάμησα· et per Syncop. et Metaph. ἔγημα. undè a. 1. subj. γήμω. infin. γῆμαι: et part. γήμας. aor. med. ἐγημάμην. aor. 1. pass. ἐγαμήθην. Plurimum *sponsus* γαμεῖν, *sponsa* γαμεῖσθαι dicitur. q. à γάω, unde γέγαα, *oriundus sum*, vel q. à γαίω, *glorior.*

Γαμήλιον, ου, τὸ, *munus nuptiale.* à pr.

Γαμήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nuptialis, conjugalis.* ab eod.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, *October*, aut *Januarius:* à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμησείω, *nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero:* à γαμέω, *uxorem duco.*

Γαμίζω, f. ίσω, perf. γεγάμικα, *nuptum do.* γαμίζομαι, *nuptui collocor, elocor:* τὸ γαμίζειν, est parentum. *Sponsus* dicitur γαμῆσαι: *sponsa* verò γαμηθῆναι. à γάμος.

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, *nuptialis.*

Γάμιος, ία, ιον, Poët. idem; à γάμος, quod ab eod. th.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, et γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γάμοιο, gen. Ion. pro γάμου, à γάμος.

Γαμοῖτο, *nubat:* præs. opt. pass. à γαμέω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo:* ex γάμος, et κλέπτω, *furor:* perf. med. κέκλοπα.

Γαμόρος, Dor. pro γημόρος, ου, ὁ, *agricola:* ex γῆ, *terra*, et μείρω, *divido:* perf. m. ἔμμορα.

Γάμος, ου, ὁ, et Ion. gen. γάμοιο, vel οἱ γάμοι, *nuptiæ;* item *connubium, matrimonium, conjugium, conjux:* à γαμέω, quod vide.

Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, *nuptias paro:* à seq.

Γαμοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nuptias ornans*, γαμοστόλος νὺξ, *pronuba nox:* à γάμος et στέλλω, *orno.*

Γαμουμένῃ, dat. sing. præs. part. pass. f. g. à γαμέω, *nubo.*

Γαμφηλαὶ, αἱ, *malæ, maxillæ:* à

Γαμψὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, inflexus,*

aduncus: idem quod *κάμψος*, qu. à *κάμπτω*, *flecto*.

Γαμψώνυξ, *υχος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *cui curvi sunt ungues:* à *γαμψὸς* et *ὄνυξ*, *unguis*.

Γαμψώνυχος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, idem, et ab iisdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, *εος*, *τὸ*, *lætitia*, *voluptas;* item *splendor*.

Γανόω, f. *ώσω*, perf. *ωκα*, *lætitiâ afficio;* item *splendeo*, et

Γάνυμαι, seu *γάννυμαι*, et *γαννύομαι*, f. 1. m. *-ύσομαι*, *lætor*, *gaudeo:* unde *γαννύσσομαι*, idem. Th. *γάνος*.

Γανυμήδης, *εος*, *ὁ* *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνωμα, *ατος*, *τὸ*, *lætitia*, *splendor*, et

Γάνωσις, *εως*, *ἡ*, idem. Th. *γάνος*, idem.

ΓΑ'Ρ, *enim*, *nam*, conjunctio causalis. *οὐ γὰρ*, *non profectò*, Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. *αρῶ*, *splendeo*, *moveor* seu *vibro*, *palpito*, *multiplico:* item *abundo*.

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, fut. *ίσω*, *titillo*, *lætitiâ afficio:* id. cum *γαγγαλίζω*· q. *γάω γέλων*, *gigno risum*.

Γαργαλισμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *titillatio:* à pr.

Γάργαλος, *ου*, *ὁ*, idem.

Γάργαρα, *ων*, *τὰ*, *multitudo*.

Γάργαρα, *ων*, *τὰ*, urbs Troadis.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, *ῶνος*, *ὁ*, *gurgulio*, *guttur*, à sono fictum.

Γαργαρίζω, f. *ίσω*, *os aquâ* sive *alio aliquo liquore colluo*, *gargarizo*. à *γαργαίρω*. Hinc Angl. GARGARISM.

ΓΑ'ΡΟΝ, *ου*, *τὸ*, *garum*, *liquamen piscium sale conditorum*.

Γαρυέμεν, Dor. pro *γηρύειν*· et *γαρύετον*. dual. præs. ind. act. Dor. pro *γηρύετον*. et

Γαρύεν, Dor. pro *γηρύειν*, à *γαρύω*, Dor. pro *γηρύω*, *sono*, *loquor*.

Γαρύομαι, Dor. et f. *γαρύσομαι*, pro *γηρύομαι*, *γηρύσομαι*· et *γαρύσαιντο*, Dor. pro *γηρύσαιντο*, 3. pl. a. 1. opt. med.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, *έρος*, per Sync. *τρὸς*, *ἡ*, *venter*, *ventriculus*, *in quem cibus recipitur*, *uterus:* *ἐν γαστρὶ ἔχειν*, vel *φέρειν*, *gravidam esse*.

Γάστρη, *ης*, et *γάστρα*, *ας*, *ἡ*, *fundum vasis* vel *navis:* à *γαστὴρ*, *venter*.

Γαστρίδουλος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *ventri deditus*. à *γαστὴρ* et *δοῦλος*, *servus*.

Γαστρίζω, f. *ίσω*, perf. *ικα*, *ventrem expleo*, *sagino:* ab eod. th.

Γαστρίμαργος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *gulosus*, *cibi avidus:* ex *γαστὴρ* et *μάργος*, *insanus*.

Γάστρις, *ιος*, et *γάστριος*, *ου*, *ὁ*, item *γάστρων*, *ωνος*, *ὁ*, *gulosus*, *lurco*, *ventri deditus*.

ΓΑΥΛΟ'Σ, *οῦ*, *ὁ*, *mulctra*, *mulctrale*, *situla:* à *γάλα*, quod recipit.

Γαῦλος, *ου*, *ὁ*, *navigii genus*, *sentina*.

Γαυλῶς, Dor. pro *γαυλοὺς*, acc. pl. à *γαυλός*.

Γαυρίαμα, *ατος*, *τὸ*, *exultatio:* ex

Γαυριάω, *ῶ*, f. *άσω*, perf. *ακα*, *superbio*, *glorior*, *exsulto*, *me jacto:* à *γαῦρος*.

Γαυριόωντες, Poët. pro *γαυριῶντες*, nom. pl. part. præs. à præc.

ΓΑΥ'ΡΟΣ, *ρα*, *ρον*, *superbus*, *arrogans*, *ferox:* q. à *γαίω*, *superbio*.

Γαυρότης, *ητος*, *ἡ*, *superbia*, *alacritas*. à pr.

Γαυρούμενος, *elatus*, *superbiens:* præs. part. à *γαυρόομαι*, *-οῦμαι*, *superbio*. Hinc *γαυροῦ*, *efferaris*, præs. imp. Th. *γαῦρος*.

Γαυρόω, *-ῶ*, f. *ώσω*, perf. *ωκα*, idem quod *γαυριάω*, q. v. ab eod. th.

ΓΑΥΣΟ'Σ, *ἡ*, *ὸν*, vel *γαῦσος*, *η*, *ον*, *curvus*, *tortuosus*.

Γαυσόω, *ῶ*, f. *ώσω*, *curvo*. à pr.

ΓΑ'Ω, fut. *γήσω*, inusit. perf. ind. m. *γέγαα*, q. v. *genero*, *nascor*, *capio*, *pario*, *lætor*.

Γδουπέω, *ῶ*, f. *ήσω*, aor. 1. *ἐγδούπησα*. i. q. *δουπέω*.

ΓΕ', Doricè *γα'*, *quidem*, *certè*. Et *κὲ* idem esse puto. Aliquando *γὲ* est syllabica adjectio; separatim rarò legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat præsertim articulo *ὅς* adjuncta: frequentiùs sine accentu pingitur: *ὀφελόνγε*, *utinam sanè:* *καίγε*, *et quidem;* *διάγε*, *tamen;* *καίτοιγε*, *etsi;* *μενοῦνγε*, *imò*, *verò*.

Γέα, *ας*, et contractè, *γῆ*, *ἡ*, *terra*.

Γεάοχος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *terram complectens;* et *γαιάοχος*, et Ion. *γαιήοχος*, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, Neptuni epithet. Vide in *γαιήοχος*.

Γέγαα, *genitus sum:* 1. sing. perf. med. Poët. verbi *γάω*, inusitat. pro *γείνομαι*, *nascor*. Alii volunt esse perf. act. pro *γέγημα*, unde *γεγαὼς* pro *γεγηκώς*.

Γεγάατε, et *γεγάασι*, pro quo *γεγάασιν*, Hom. 2 et 3. pl. ejusd.

Γεγαθὼς, *ότος*, Dor. pro *γεγηθὼς*, *gaudens*. Vide *γέγηθα*.

Γεγάκω, *εις*, *ει*, Poët. pro *γίγνομαι*, *natus sum:* à *γάω*.

Γεγάμεν, Poët. pro *Γεγάεμεν*, Dor. pro *γεγάεναι*, inf. perf. m. à *γέγαα*, perf. ind. med. à *γάω*, pro *γείνομαι*, *nascor*.

Γεγανωμένος, perf. part. à *γανόω*.

Γεγαὼς, *ῶτος*, *natus*. Vide in *γέγαα*.

Γέγειος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *antiquus:* q. à *γέα* et *γάω*.

Γεγεναμένος, Dor. pro *γεγενημένος*, *genitus:* à

Γεγένημαι, *σαι*, *ται*, *natus fui:* perf. pass. *γεγενῆσθαι*, perf. inf. pass. verbi *γίνομαι*, *fio*, *sum*.

Γεγενοίμην et *γεγενοίμεθα*, 1. sing. et pl. aor. 2. opt. med. Poët. et Ion. pro *γενοίμην*, et *γενοίμεθα*, verbi *γίνομαι*, *sum:* quod vide.

Γέγηθα, *lætatus sum*, perf. act. per Sync. pro *γεγήθηκα*, et inde *γεγηθὼς*, *alacer*, *lætus:* à *γηθέω*, quod vide.

Γεγήρηκα, seu *γεγήρακα*, *senui*, perf. act. verbi *γηράω*, seu *γηράσκω*, *senesco*. Th. *γῆρας*.

Γέγονα, perf. m. *natus sum*, et in 3. pl. *γεγόνασι*. Hinc perf. m. inf. *γεγονέναι*, et in part. *γεγονὼς*, *υῖα*, *ός*· à *γίνομαι*, *sum*.

Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. sing. plusq. perf. m. Ion. pro *ἐγεγόνει*, à perf. m. *γέγονα*.

Γεγραμμένος, *ου*, perf. part. pass.

Γεγράφθαι, perf. inf. pass. et

Γεγραφὼς, *ότος*, perf. part. act. à *γράφω*, *scribo*.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, *ότος*, perf. part. act. à *γυμνασιαρχέω*, *gymnasio præfectus sum:* ab *ἀρχὴ*, *principatus*, et *γυμνάσιον*, *locus exercitii*, quod à *γυμνός*.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à *γυμνάζω*, *exerceo*. Th. *γυμνός*.

ΓΕ'ΓΩΝΑ, *clarè clamo:* perf. med. verbi *γνόω*, inus. per Metathesin pro *γέγνωα*. Hinc *γεγώνω*, pro *γέγωνα*, perf. med. in præsens transeunte: vel est perf. med. à *γεγωνέω*. vid. Periz. ad Ælian. V. H. et Clark. ad Il. Ξ. 469.

Γεγωνέμεν, Dor. pro *γεγωνεῖν*, præs. inf. et *γεγώνευν*, Dor. pro *ἐγεγώνουν*, imperf. à

Γεγωνέω, *-ῶ*, f. *ήσω*, perf. *ηκα*,

clarè vocifror, quod ex perf. med. γίγωνα.

Γιγωνητέον, verbale, *celebrandum est.*

Γιγωνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *alto clamore enunciatus.*

Γίγὼς, ῶτος, *natus*, pro γιγάὼς, à γίγαα, quod vide: perf. med. verbi γάω, inus. pro γίνομαι.

Γιδεὼν, ὁ, nomen Herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. *evulsor.*

ΓΕΈΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus suppliciorum æternorum: origine Hebr. *vallis Hinnomi.*

Γεθσημανὴ, *Gethsemane:* nomen loci, Hebr. interpret. Lat. *vallis pinguissima, fertilissima.*

Γεινᾰ'μην, ἄο, ἄτο, *natus sum;* vel *genui:* a. 1. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο, à γείνομαι, quod vide.

Γεινᾰ'μενος, η, ον, *natus*, part. a. 1. m. ab eod. verbo: idem ac γεννηθείς.

Γείνασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γείνεθ' pro ἐγείνετο, et γεινόμεθ' pro ἐγεινόμεθα, 3. sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γείνομαι. Vel, ut alii volunt, γεινόμην, Poët. dici pro ἐγενόμην, abjecto augmento, et ι metri causâ inserto. Sic γείνετο pro ἐγίνετο, &c.

Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, 2. sing. præs. ind. med. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, Poëticum, *gignor, nascor;* sed apud Oratores etiam a. 1. m. ἐγεινᾰ'μην, frequens in activâ signif. *genui:* et de utrovis et utroque parente dicitur; de matre, *peperi.* a. 1. m. inf. γείνασθαι, et part. γεινᾰ'μενος. Vide γίνομαι.

ΓΕΙ῀ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ϐ, τὸ, *suggrunda* seu *suggrundium:* id est, pars tecti prominens, qu. pluvias à parietibus εἰς γίαν σείει, in terram amovet. Hinc fort. Angl. A JOIST.

Γεῖσος, εος, τὸ, vel γῆσσος, est κεφαλὶς, *capitellum.*

Γείσσωμᾰ, ἄτος, τὸ, *suggrundatio:* vide γεῖσον.

Γειτνῑ'ᾰ, ᾱς, et Γειτνῑ'ᾰσις, εως, ἡ, *vicinitas:* et

Γειτνιᾰ'ω, et -άζω, f. ᾰ'σω, perf. ᾰκᾰ, *vicinus sum:* part. præs. γειτνιῶν, ῶσᾰ, ῶν. Th. γείτων, *vicinus.*

Γειτονέω, -ῶ, f. ήσω, part. γειτονέων, έοντος, idem, et ab eod. th.

Γειτόνημᾰ, ἄτος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, et

Γειτονῑ'ᾰ, et Γειτνῑ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vicinitas:* à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vicinus:* q. à γία, q. γεῖτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρᾱς, υ, ὁ, *advena:* opponitur αὐτόχθονι, *advena indigenæ.*

Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. act. à γελάω, *rideo.*

Γελαῖν, *ridere*, Æol. pro γελᾷν· et

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, à γελάω, *rideo.*

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, præs. part. ejusd. verbi: γελᾷν, verò, iota subscripto, est præs. inf. unde nonnullis per Metathesin. Angl. TO LAUGH.

Γελᾱνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris.* Poët. pro ἱλαρός.

Γελάξω, Dor. pro γελᾰ'σω, f. 1. ind. act. verbi γελάω, *rideo.*

Γελᾰ'οισᾰ, Dor. pro γελᾰ'ϐσᾰ, præs. part. f. g. verbi γελάω.

Γελᾰ'σῐμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ridiculus:* ab eod.

Γελαςὴς, ῦ, *irrisor:* ab eodem.

Γελαςὸς, ῦ, *ridiculus:* ab eod.

Γελᾰ'σωμεν, *rideamus:* 1. plur. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛᾸ'Ω, *rideo; item irrideo:* f. ᾰ'σω, et f. 1. med. ᾰ'σομαι. perf. γεγέλᾰκᾰ. a. 1. ἐγέλᾰσᾰ. perf. pass. γεγέλασμαι. a. 1. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces: color, tinctura.*

ΓΕ'ΛΓΙ῀Σ, ῖος, et γελγῖ'ς, ῖδος, ἡ, *allii caput* seu *nucleus.*

Γέλγω, fut. ξω, perf. χᾰ, *tingo, coloro:* à γέλα, *splendor solis.*

Γελεῦσᾰ, Dor. pro γελῶσᾰ, præs. part. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo.* Nam Dor. et Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *splendeo:* forsan à γέλα.

Γελῇς, *rides*, Dor. pro γελᾷς· à γελάω. vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖᾰ, *ridenda*, item *jocosa*, nom. pl. n. g. à γελοῖος.

Γελοιάζω, fut. ᾰ'σω, *ridicula seu jocosa dico, jocor:* ab eod.

Γελοιασμὸς, ῦ, ὁ, *jocatio:* à pr.

Γελοιαςὴς, ῦ, ὁ, *facetus, scurra:* ab eod.

Γελοιᾰ'ω, id. ac γελάω.

Γελοῖος, οίᾰ, οῖον, *jocosus, facetus, urbanus, scurra:* et γέλοιος, ut Grammaticis placet, *ridiculus, irridendus.* γελοῖον, ϐ, τὸ, substantivè pro *joco:* γελοῖϊ΄ος, Poët. à γέλως.

Γελοίωντες, et Γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, à γελάω.

Γέλος, ϐ, ὁ, Æol. pro γέλως.

Γελῶν, *ridens*, et in pl. γελῶντες, præs. part. à γελάω, et in 3. pl. præs. ind. γελῶσιν.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *rident*, 3. pl. præs. ind. act. à γελάω.

Γέλως, ωτος, ὁ, *risus*, et γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ: à γελάω.

Γεμίζω, *impleo, onero:* f. ῐ'σω. perf. γεγέμῐκᾰ. a. 1. ἐγέμῐσᾰ. perf. pass. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum.*

Γεμῐ'σᾱς, a. 1. part. γεμῐ'σᾰντι, a. 1. imperat. 2. pl. à γέμῐσον, ᾰ'τω, verbi γεμίζω.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo.*

Γέμομεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. a γέμω.

Γεμέσαις, dat. pl. part. præs. fœm. g. à

ΓΕ'ΜΩ, *plenus sum*, vel *onustus:* præs. part. γέμων, ϐσᾰ, ον. perf. med. γέγομα. unde γόμος, ϐ, ὁ, *onus navis:* inde Lat. *gemo.*

Γενεᾱ', ᾶς, et Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *generatio, progenies, ætas:* εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Γενεᾱλογέω, ῶ, *genus recenseo, natales progenitorum investigo:* f. ήσω. perf. γεγενεᾱλόγηκᾰ. γενεᾱλογέομαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ:* γενεᾱλογύμενος, præs. part. pass. à γενεαλόγος.

Γενεᾱλογῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *genealogia, generis recensio:* ab eod.

Γενεᾱλόγος ϐ, ὁ, *qui originem et genus alicujus recenset.* Ex γένος et λέγω.

Γενεῆφῐν, *generatione*, dat. sing. Ion. φιν additur per Paragogen. à γενεὴ, Ion. pro γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, *genus, progenies, origo, generatio:* à γενεά.

Γενέθλῐᾰ, τὰ, *natalitia:* à pr.

Γενεθλῐᾰκὸς, ἡ, ὸν, *natalitius;* substantivè *astrologus:* ab eod.

Γενέθλιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *natalis, author generationis.*

Γένει, dat. sing. à γένος, *genus.*

Γενειᾷν, *barbatum esse*, præs. inf. act. à γενειάω, quod vide.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubescens:* à

Γενειάζω, f. ᾰ'σω· et

Γενειᾰ'ω, ῶ, *barbam gesto, pubesco:* f. ήσω. a. 1. part. act. γενειήσᾱς, αντος. à γένειον, *barba.* Th. γένυς, *mentum.*

Γενειήτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. et Poët. pro γενειήτης, ου, ὁ, *barbatus*, et hoc pro γενειά'της, fœm. γενειᾶτις, à γενειάω.

Γένειον, ου, τὸ, *mentum*, *barba*. Th. γένυς.

Γένεο, Ion. pro γένου, et hoc pro ἐγένου, *fuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γίνομαι, *sum*.

Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. th.

Γενέσιᾶ, ων, τὰ, *natalitia*: à γενεὰ, *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*, perf. γεγένημαι, σαι, ται.

Γενεσιάρχης, ου, ὁ, *auctor ortûs et generationis*: à γένεσις et ἄρχω.

Γένεσῐς, εως, ἡ, *generatio*, *nativitas*, *ortus*: à γίνομαι.

Γενέσκετο, Ion. aor. verbi γίγνομαι.

Γένετ', pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γενέτειρᾶ, ᾶς, ἡ, *genitrix*, *parens*: à γενετήρ.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas*, *ortus*: à γίνομαι.

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, *genitor*, *pater*: ab eod.

Γένετο, *fuerit*, a. 2. ind. m. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Ion. et Poët. pro γονεὺς, ὁ, *GENITOR*, *parens*.

Γένευ, Poët. et Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *nascor*.

Γένῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Γένῃαι, 2 pers. sing. aor. 2. conj. verbi γίγνομαι.

Γενηθεὶς, έντος, *natus*, *factus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθητῐ, ήτω, *fias*, a. 1. pass. imperat. ejusd.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. m. sic γένηται, 3. sing. a. 2. subj. med. ejusdem verbi.

Γενήσομαι, η, εται, f. 1. m. ejusd. verbi: vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, ab a. 2. act. ἔγενον, à γείνω inus. unde a. 2. pass. ἐγένην, ης, η, et hinc γενήσομαι.

Γενῐκὸς, ὴ, ὸν, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos: à γένος.

Γεννᾶ'δας, ου, ὁ, *strenuus*, *audax*. Th. γείνομαι.

Γενναῖος, αίᾶ, αῖον, *cognatus*, *ingenuus*, *nobilis*, *validus*, *naturalis*, *avitus*, *insitus*: à γεννάω. Th. γίνομαι.

Γενναιότης, ητος, ἡ, *generositas*: et

Γενναίως, adv. *generosè*, *fortiter*: ab eod. th.

Γέννᾶτο, pro ἐγείνᾶτο, Æol. a. 1. m. ejusd. verbi. Vel ex ἐγεννήσᾶτο, per Sync. et Aphær. à γεννάω.

Γεννᾶ'ω, *GIGNO*, *GENEROR*, *pario*: f. ήσω. perf. γεγέννηκᾶ. a. 1. ἐγέννησᾶ. perf. pass. γεγέννημαι, *natus sum*: a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Inde Angl. TO GENDER.

Γέννημᾶ, ᾶτος, τὸ, *progenies*, *fructus*: à 1. pers. perf. pass. præced.

Γεννημᾶτῐζω, f. ῐ'σω, *germen* seu *fructum profero*.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. à γεννάω.

Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis in *Galilæâ*, indecl. Syr. interpret. *hortus principis*.

Γέννησῐς, εως, ἡ, *nativitas*, *generatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, οῦ, ὁ, *generator*: et

Γεννητὸς, ὴ, ὸν, *genitus*, *natus*; item *mortalis*: et

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, *genitor*, *parens*: γεννήτειρᾶ, ἡ, *genitrix*: à 3. pers. perf. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίᾶτο, Ion. pro γένοιντο, et γένοιτο, 3. pl. et sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.

Γενοίμᾶν, Dor. pro γενοίμην, *sim*, *essem*, a. 2. opt. m. à γίνομαι.

Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γενόμεσθα, pro γενόμεθα, 1. pl. aor. 2. verbi γίγνομαι.

Γένος, εος, τὸ, *GENUS*, *progenies*, *familia*, *natio*, *species*: in dat. pl. γένεσι. ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Grammat. GENDER.

Γενοῦ, έσθω, *esto*, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ'ΝΤᾸ, ων, τὰ, *carnes*, *viscera*.

ΓΕΝΤΙᾸ'ΝΗ', ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus.

Γέντο, 3. sing. a. 2. ind. med. Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. m. verbi γίνομαι.

ΓΕ'ΝῨΣ, ῠος, ἡ, *mentum*, *maxilla*, *acies*.

Γένωμαι, a. 2. sub. m. et in 3. pl. γένωνται à γίνομαι, *nascor*.

Γερᾶ'εσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. à γέρας· q. v.

Γεραιᾶ', ᾶς, ἡ, *matrona*, *anus*: à

Γεραιὸς, αιᾶ', αιὸν, *senilis*, masc. *senex*, *vir venerabilis*, *magnæ auctoritatis*: comp. γεραίτερος· superl. γεραίτᾰτος. à γέρων, *senex*.

Γέραιρε, *veneraro*, præs. imperat. act. γεραίρεν, inf. Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραίρω, f. ᾰρῶ, *muneror honoris causâ*, *orno*, *veneror*. Th. γέρας, *munus*.

Γεραίτερος, ου, ὁ, per Sync. pro γεραιότερος, comp. γεραίτᾰτος pro γεραιότατος, superl. à γεραιός.

ΓΕ'ΡᾸΝΟΣ, ου, ὁ, *grus*, avis vigilans. γερᾶ'νῐον, ου, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γερᾶραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμῶ, *honoro*: et

Γερᾰρὸς, ρᾶ', ρὸν, *honorandus*, *augustus*: comp. γερᾰρώτερος, *honorabilior*, *augustior*: superl. γερᾰρώτατος. à seq. th.

ΓΕ'ΡᾸΣ, ᾶτος, ᾶος, ως, τὸ, *præmium*, *munus*, *honor*.

Γεράσμιος, ου; ὁ καὶ ἡ, *honoratus*, *honore et præmio dignus*, *honorificus*, *senilis*: à præc.

Γερᾶ'ων, gen. pl. ab eod.

Γεργεσηνὸς, οῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. interpret. Lat. *vicinus peregrinationi*.

Γέργηθες, *plebs*: δημόται, apud Milesios.

Γέρεᾶ, Ion. pro γέρᾰτᾶ, nom. pl. à γέρας, *præmium*.

Γερήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. Nestoris, apud Hom. *honoratus*. Th. γέρας, *præmium*.

Γέρον, voc. sing. γέροντος, γέροντᾶ, gen. et acc. sing. à γέρων, *senex*.

Γεροντᾶῖος, Poët. pro

Γερόντειος, είᾶ, ειον. Γεροντῐκὸς, ὴ, ὸν, *senilis*: à γέρων, *senex*.

Γερόντῐον, ου, τὸ, *vetulus*, *seneciо*, dim. à γέρων.

Γέρουσῐ, dat. pl. à γέρων, *senex*.

Γερουσῐ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *senatus*: à

Γερούσιος, ᾶ, ον, vel -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad senes* vel *ad principes reip. pertinens*, *honorabilis*. Th. γέρων.

ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, *scutum Persicum ex vimine textum*.

Γερροφόρος, ου, ὁ, *miles*, *qui scuto vimineo utitur*: ex γέῤῥον et φέρω.

Γέρυνος, *parva rana*.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *senex*: voc. ὦ γέρον, dat. pl. γέρουσῐ, fortassè à γέρας, quia senectus honorabilis.

Γευθμὸς, οῦ, ὁ, et

Γεῦμᾶ, ᾶτος, τὸ, *gustus*: à γεύω.

Γευμεθᾶ, Ion. et Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθᾶ, *gustavimus*, 1. pl. perf. pass. verbi γεύω.

Γευσᾶ'μενος, a. 1. part. m. γεύ-

σασθαι, a. 1. inf. m. γεύσωμαι, et in 3. pl. γεύσωνται, a. 1. sub. m. γεῦσαι, a. 1. inf. à γεύω.

Γεῦσις, εως, ἡ, et

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, *gustatorius:* item.

Γευστὸς, ἡ, ὸν, *gustabilis:* à

ΓΕΥ'Ω, *gustare facio, gustum præbeo:* item *GUSTO:* f. γεύσω. perf. γέγευκα. med. γεύομαι, *gusto:* f. 1. m. γεύσομαι. a. 1. m. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. perf. pass. γέγευμαι.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons:* quia εἰς γέαν φέρει, in terram defert: hinc

Γεφυρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *ponte jungo, pontem impono.* γεφυρῦν, *pontem sternere,* præs. inf.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω. perf. ηκα, *terrarum orbem describo:* et

Γεωγραφία, ας, ἡ, *terræ descriptio:* tanquam à γέα, inus. pro γαῖα, *terra,* et γραφὴ, quod à γράφω, *scribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, *terræ distributio, partitio,* seu *divisio.* Th. δαίω, *divido.*

Γεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *terreus, terrenus, terrestris.*

Γεώλοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *è terrâ instar tumuli* seu *collis eminens:* subst. ὁ, *tumulus; homo crassus, stupidus, telluris inutile pondus:* ex γέα et λόφος, *collis.*

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, *terram metior:* et

Γεωμέτρης, ε, ὁ, *geometra, agrimensor:* et

Γεωμετρία, ας, ἡ, *geometria, terram dimetiendi scientia:* ex γῆ, *terra,* et μέτρον, *mensura.*

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, *geometricus, peritus artis geometricæ:* ab iisd.

Γεωμόρος, ε, ὁ, *agricola:* ex γῆ et μείρω.

Γεωπείνης, ε, ὁ, q. d. *qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus:* ex γῆ, *terra,* et πενία, *fames.* Th. πένομαι, *laboro.*

Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura:* à γῆ, *terra,* et πόνος, *labor,* quod à πένομαι, *laboro;* perf. med. πέπονα.

Γεώπες, οδος, ὁ, *agricola,* qui in agro colendo pedum operâ utitur.

Γεωργέω, ῶ, *terram colo, agriculturam exerceo:* f. ήσω. perf. γεγεώργηκα· ex γῆ, *terra,* et ἐργάζομαι, *operor,* quod ex ἔργον, *opus:* hinc

Γεωργία, ας, ἡ, *agricultura:* et

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus:* et

Γεώργιον, ε, τὸ, *arvum, ager aratus:* et

Γεωργήσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ad colendum idoneus:* et

Γεωργὸς, ε, ὁ, *agricola, vinitor, colonus.*

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *terram fodio:* ex γέα, *terra,* et ὀρύσσω, *fodio.*

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio:* qu. ex inus. γέα, in prosâ pro γαῖα, idem.

Γηγενέων, *terrigenûm,* gen. pl. à

Γηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *terrigena, indigena:* γηγενεῖς, *gigantes:* ex γῆ, *terra,* et γένος, *genus:* quod à γίνομαι, *nascor.*

Γηγενέτης, ε, ὁ, idem, et ab iisd.

Γήδιον, ε, τὸ, *agellus:* et

Γῆθεν, *è terrâ:* à γῆ.

ΓΗΘΕ'Ω, ῶ, *gaudeo, lætor:* f. ήσω. perf. γεγήθηκα, et per Sync. γέγηθα. undè et part. γεγηθώς· γήθεον pro ἐγήθεον, imperf. Ion.

Γήθησαν, *lætati sunt,* pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, 3. sing. aor. 1. act. Ion. à præc.

Γηθήσεια, opt. aor. 1. verbi γηθέω.

Γηθήσειε, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Γῆθος, εος, τὸ, et

Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia,* et

Γηθόσυνος, η, ον, *lætus, a, um,* à γηθέω.

ΓΗ'ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ε, τὸ, *genus cæpe,* q. è γῇ θύει.

Γήϊνος, ε, ὁ ϗ ἡ, et

Γήϊος, ε, ὁ ϗ ἡ, *terrenus:* à γῆ, *terra.*

Γήλοφος, *collis:* vide γεώλοφος.

Γῆμαι, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, Ion. et Poët. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, *uxorem duco, nubo, matrimonium contraho,* tanquam à γάμω, inus. formata. Vide γαμέω.

Γηοχέειν, quasi γῆν ἔχειν *terram habere,* aut *agrum possidere.* Et de Neptuno dici potest, qui terram ambit et continet, et propterea γηῦχος, γεήοχος, et passim γαιήοχος, appellatur.

Γήρα, dat. sing. à γῆρας, quod vide.

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, *senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus:* γηραιαὶ, *vetulæ.* Th. γῆρας, *senectus.*

Γηράλεος, έα, έον, Poët. idem quod γηραιός.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poët. vel Ion. pro γηρᾶσι, a. 1. part. act. à γήρας, αντος, *senescens,* pro γηράσας, à γηράω, *senesco:* undè a. 1. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.

ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, gen. sing. ατος, τ elis. αος, contr. ως, dat. γήραϊ, τ elis. αϊ, contr. ᾳ, *senectus.*

Γηράσῃς, ῃ, a. 1. sub. act. à γηράσκω, *senesco:* γηρᾶσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, *senesco, consenesco:* f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. sub. γηράσω, ῃς, ῃ. acc. pl. part. præs. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus.*

Γηράω, -ῶ, f. άσω. a. 1. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. undè part. γήρας. perf. γηγήρακα, et part. γεγηρακὼς, *senio affectus.*

Γηροβοσκέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo:* et

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senilis educatio:* à γῆρας et βόσκω, *pasco.*

Γηροβοσκὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *senum nutritor, qui aliquem in senectute alit:* ab iisd. th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *nutritio et cura circa senes:* et

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à

Γηροκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui curam habet senum:* à γῆρας et κομέω, *curam gero.*

Γηροτροφέω, f. ήσω, *in senectute alo:* ex γῆρας et τρέφω, *alo:* perf. med. τέτροφα.

Γηροτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *senes nutriens:* ab iisd.

Γηρύετ', *conqueritur,* pro γηρύεται, 3. sing. præs. ind. m. γηρύομαι. Th. γῆρυς, *vox.*

Γηρυόνα, ας, et γαρυόνα, α, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis, garrula,* q. γηρύεσα. Th. γῆρυς, *vox.*

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ε, ὁ, *Geryones,* nom. viri.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nom. viri, *Geryon.*

ΓΗ'ΡΥΣ, εος, τὸ, *vox:* hinc

Γηρύω, f. ύσω, perf. υκα, *loquor, sono,* et γηρύομαι, idem.

Γήρως, gen. sing. à γῆρας, ατος, αος, et contr. γήρως, *senectus.*

Γήτης, ε, ὁ, *agricola, rusticus:* à γῆ, γῆς· ut à πόλις πολίτης.

Γιγανταῖος, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, *gigantæus,* vel *-eus:* à γίγας, *gigas.*

Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, *gigantes imitor, gigantum similis sum:* ab eod.

Γῐγαντομᾰχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *pugna seu bellum gigantum:* ex γίγας et μάχη *pugna*, quod à μάχομαι, *pugno*.

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ȣ, τὸ, *quod in acino vinacco osseum aut lapidosum est*.

Γῐγαρτώδης, εος, vel εως, ὁ ϗ ἡ, *vinaceus, acinosus*.

ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, *gigas:* qu. à γῆ, *terra*, et γάω, *nascor:* nam terræ filii dicuntur.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *titillatio:* qu. à γιγγλίζω, quod idem est cum γαγγαλίζω.

ΓΙΓΓΛῨΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *cardo portæ:* qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ȣ, ὁ, *parvula tibia:* ad flebiles sonus.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γίγνȣ, *fias*, præs. imperat. pass. à γίγνομαι.

Γιγνώσκω, εις, ει, et γιγνώσκοντᾰ, acc. sing. part. præs. vide in γινώσκω, *cognosco*.

Γῐ'νετ', pro ἐγίνετο, imperf. Ion. γῐ'νεσθαι, præs. inf. à

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, *sum, fio, nascor, gignor:* f. 1. m. γενήσομαι. perf. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. f. 1. pass. γενηθήσομαι. aor. 1. m. ἐγενησά'μην. a. 2. m. ἐγενόμην, ȣ, ετο, *factus sum:* a. 2. imperat. γενȣ̃, ἑσθω. aor. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, *absit:* a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος. perf. m. γέγονᾰ, à γαίνω, inus. et γέγᾰᾰ, à γάω, inus. plusq. perf. m. ἐγεγόνειν. perf. m. inf. γεγονέναι, et γεγᾰέναι. part. perf. m. γεγονὼς et γεγᾰὼς, υῖᾰ, ός.

Γῑνώσκειν, Dor. pro γῑνώσκειν, præs. inf. et

Γῑνώσκοντῐ, *cognoscunt:* Dor. pro γῑνώσκȣσῐ, 3. pl. præs. à

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel Γιγνώσκω, *COGNOSCO*, Angl. KNOW, exindè etiam f. γνώσομαι. a. 1. ἔγνωσᾰ. perf. ἔγνωκᾰ. plusq. perf. ἐγνώκειν. a. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. pl. ἔγνωσᾰν. aor. 1. imperat. γνῶθι. a. 2. opt. γνοίην. a. 2. sub. γνῶ, γνῷς, γνῷ. a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνȣ̀ς, ȣ̃σα, όν. perf. pass. ἔγνωσμαι. a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 1. pass. γνωσθήσομαι. perf. m. γέγωνᾰ, pro γέγνωα. part. γεγωνὼς, pro γεγνωὼς, à form. γνώω, inus.

Γλᾰ'γος, εος, τὸ, *lac:* Poët. pro γάλα.

Γλάζω, *expando alas, clamo;* item *pronum expando me:* f. σω. a. 2. ἔγλᾰδον, ες, ε.

Γλακτόφᾰγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro γαλακτόφαγος, per Sync. *lacte victitans:* à γάλα, *lac*, et φάγω.

Γλᾰμᾰ'ω, et γλημᾰ'ω, fut. ήσω, idem quod λημάω, *gramiâ laboro, lippio:* à

Γλᾰ'μη, ης, ἡ, et γλᾰ'μᾱ, Dor. pro th. λήμη, Pleonasm. τȣ̃ γ. *gramia, lippitudo, oculorum sordes*.

ΓΛΑ'ΝΙ'Σ, ῐ'ος, ἡ, *piscis genus*. Leg. et γλανίς. Nomen ei dedit *Glans* fluv. Cumæ.

Γλὰξ, per Sync. q. γάλαξ, quæ et κλαὺξ dicitur, herba γαλακτοποιητική.

Γλᾰ'ρῐς, ῐ'δος, ἡ, *instrumentum fabrorum ad lapides excavandos et poliendos; lima, fovea:* γλᾰρῐ'δες, *architecta instrumenta*. Th. γλάφω, *cavo, fodio*. q. v.

Γλαῦκ' et γλαῦκᾰς, acc. sing. et pl. à γλαὺξ, κὸς, ἡ, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Γλαῦκε, voc. à Γλαῦκος, ȣ, ὁ, *Glaucus*, nom. propr.

Γλαυκὴ, ης, ἡ, nom. propr. mulieris: sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus*.

Γλαυκῐά'ω, -ῶ, *glaucis oculis terribilitèr intueor:* et

Γλαυκιόων, Poet. pro γλαυκιῶν, præs. part. Th. γλαυκός.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *GLAUCUS, cæsius, cæruleus:* qu. à γλαύσσω, *splendeo*.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus:* et

Γλαυκόχρȣς, οος, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet*.

Γλαύκωμᾰ, ᾰτος, τὸ, vitium in oculo, vulgò dictum *glaucedo*. Th. γλαυκός.

Γλαυκῶπῐς, ῐδος, ἡ, et γλαυκώπης, ȣ, ὁ, *cæsios habens oculos:* Minervæ epith. acc. γλαυκῶπῐν et -ῐδᾰ. Sic γλαυκὼψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *qui cæsios habet oculos:* hinc γλαυκῶπις, plur. nom. ex γλαὺξ, *noctua* (à γλαυκὸς, *glaucus*), et ὢψ, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Γλαυκὼψ, vide γλαυκῶπῐς, idem quod γλαύκωμα· et ab eod.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, seu γλαῦξ, *ulula, noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Γλαύσσω, *splendeo, cerno*.

Γλᾰ'φῠ, τὸ, *spelunca, antrum, caverna:* à γλάφω.

Γλᾰφῠ'ρῆσι, et γλᾰφῠ'ρῇς, dat. pl. f. g. à

Γλᾰφυρὸς, ρᾶ, ρὸν, *cavus, profundus, scitus, elegans, venustus, lautus, aptus:* à γλάφω.

ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύ'φω, *cavo, fodio, sculpo:* f. ψω. perf. φᾰ.

Γλᾰ'χων, ωνος, ἁ, Dor. pro γλήχων, ἡ, *pulegium*.

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *mustum, succus dulcis:* à γλυκὺς, *dulcis*.

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo:* idem quod λήμη.

Γλήνεᾰ, τὰ, *preciosa, spectaculo digna:* à

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi, oculus, pupa*, q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, *splendor*, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia serenitas mentis in oculis maximè conspicitur.

Γλῆνος, εος, τὸ, *stella, lumen*.

ΓΛΗΧΩ'Ν, item βλήχων, et γλάχων, Dor. ωνος, ἡ, *pulegium*, herba.

Γλῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *gluten*, affine est, κόλλα, Angl. GLUE.

ΓΛΙ'ΝΟΣ, seu γλεῖνος, ȣ, ὁ, *genus aceris campestre*.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ρᾶ, ρον, *lentus, viscosus, lubricus, tenax, parcus, sordidus*.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, *viscositas:* à præc.

Γλισχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lentus, tenax:* ab eodem.

Γλισχρῶς, adv. *tenacitèr, lubricè:* ab eodem.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, fut. 1. m. -ξομαι, perf. pass. -γμαι, *cupio, affecto, appeto, GLISCO:* qu. à γλυκύς.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invalidus, sordidus;* item substantivè *strigmentum*, olei sordes: hinc

Γλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *strigmentosus, glutinosus*.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *nates, clunes, coxa:* qu. à γλοιός.

Γλῠκάζω, f. ά'σω, *dulcesco, dulce reddo:* et

Γλῠκαίνω, fut. ᾰνῶ, *edulco*. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Γλῠ'κασμᾰ, ᾰτος, τὸ, et γλυκασμὸς, ȣ, ὁ, *dulcedo*.

Γλῠκεροῖο, gen. Ion. et γλῠκερῶ, Dor. pro γλῠκερȣ̃· à

Γλῠκερὸς, ᾱ', ὸν, Poët. idem ac th. γλυκύς.

Γλῠκῐ'ων, compar. ab eod. th.

Γλῠκῠ'καρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui dulcem fructum fert*. Vitis epithet. ex γλυκὺς, *dulcis*, et καρπὸς, *fructus*.

Γλῠκῠ'πῐκρον, ȣ, τὸ, *suav-amarum:* ex γλυκὺς, *dulcis*, et πικρὸς, *amarus*.

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *dulcis, e, jucundus:* gen. γλυκέος, fœm. είας· item

Γλυκὺ, *passum*, i. e. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλύσσων, et γλυκύτερος· in superl. γλύκιςος, et γλυκύτατος· hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo.*

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *vocis dulcedo:* à γλυκὺς et φωνὴ, *vox.*

Γλύμμα, ατος, τὸ, *sculptura, cælatura.*

Γλύπτης, ȣ, ὁ, *scalptor, cælator:* à γλύφω.

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, *sculptilis, sculptus.*

Γλυφάνοιο, gen. Ion. à

Γλύφανος, η, ον, *sculptorius.* Th. γλύφω, *sculpo.*

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *sculptura, cælatura, sigillum.*

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *crena, sagitta, incisura,* in quam nervus inseritur. Ab eod. th.

Γλύφω, f. ψω, *scalpo, cælo.*

ΓΛΩ͂ΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua, sermo:* hinc composit. ἐπιγλωττὶς, εὔγλωσσος, ἀγλώσσος, πολύγλωσσος, &c. et Angl. TO GLOSS.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor:* ex γλῶσσα et ἀλγέω, *doleo.*

Γλωσσάριον, ȣ, τὸ, *lingula:* dim. à γλῶσσα.

Γλώσση, Ion. pro γλῶσσα· γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ȣ, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea;* item *marsupium:* ex γλῶσσα et κομέω, *servo.*

Γλωσσότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *linguam habens præcisam:* à

Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, perf. γλωσσοτέτμηκα, *linguam incido:* à γλῶσσα et τέμνω, *seco.*

Γλωσσοχαριτȣ͂ντες, -των, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis:* ex χαριτέω, *blandior,* et γλῶσσα.

Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ligulatus, loquax.*

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, *ad linguam pertinens:* à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.

Γλῶχες, *spicæ* vel *aristæ:* à γλώξ.

ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis teli, angulus, acies:* q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γναθμὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ȣ, ἡ, *maxilla, dentes, bucca:* qu. à γνάπτω pro γνάμπτω, *flecto;* hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, *cædo in malas:* et

Γνάθων, ωνος, ὁ, *parasitus;* item propr. nom. *Gnatho.*

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, *incurvus,* item *flexibilis:* à

Γνάμπτω, fut. ψω, perf. φα, (vide κνάπτω) *inflecto.* q. à κάμπτω, idem.

Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, perf. ἔγναφα, *carpendo* vel *vellicando polio,* undè Angl. NAP; panni, et fortassè etiam somni.

Γναφεὺς, έος, ὁ, *fullo:* à præc.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *legitimè genitus, germanus, genuinus:* in compar. γνησιώτερος, γνησίως, adv. *genuinè.* Dicitur etiam γονήσιος, vel γινήσιος, à γίνομαι, *nascor.*

Γνοῖεν, 3. pl. opt. aor. 2. verbi γιγνώσκω.

Γνοίην, ης, η, *novero:* a. 2. opt. act. à γινώσκω, *cognosco:* a. 2. ind act. ἔγνων.

Γνȣ̀ς, γνόντος, *sciens:* a. 2. part. ejusd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *tenebrosus, caliginosus:* à

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *caligo, tenebræ,* item *turbo:* q. à νέφος· hinc

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, et γνοφέω, ῶ, f. ήσω, *obtenebro:* et

Γνοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *caliginosus.*

Γνόω, fut. ώσω, perf. ἔγνωκα, *nosco,* inus. à νόος, *mens.*

Γνὺξ, adv. *genu flexo:* per Sync. dictum, q. γονὺξ, à γόνυ, *genu.*

Γνῶ, Ion. et Poët. pro ἔγνω, *cognovit:* 3. sing. a. 1. ind. act. ἔγνων, ως, ω. At γνῷ est 1. sing. a. 1. sub. act. γνῶθι, a. 2. imperat. γνῶναι, a. 2. inf. à γινώσκω, *cognosco:* q. vide.

Γνῶμα, ας, ἁ, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, *mens,* &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. et Poët. *notitia, experientia.* Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, *sententia, mens, voluntas, consilium.*

Γνώμησι pro γνώμαις, dat. pl. à præc.

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, *sententiosus:* et

Γνωμολογικῶς, *sententiosè:* à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. et Att. pro γνῶναι, aor. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognosco.*

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cognitor, index, gnomon, stylus horas indicans.* Th. γινώσκω.

Γνῶναι, vide in γνῶ.

Γνώομεν, Ep. pro γνῶμεν, 1. pers. plur. aor. 2. conj. verbi γιγνώσκω.

Γνωρίζω, *notum facio, noscito:* fut. ίσω, et Att. γνωριῶ. perf. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. a. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præs. pass. γνωρίζομαι, *innotesco, patefio:* hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat. *innotescat:* perf. pass. ἐγνώρισμαι. aor. 1. pass. ἐγνωρίσθην. a. 1. sub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, *cognosco.*

Γνώριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *notus;* item *familiaris:* in compar. γνωριμώτερος, *notior;* superl. γνωριμώτατος, *notissimus.*

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium.*

Γνωριῶ, εῖς, εῖ, f. 1. Att. verbi γνωρίζω, *notum facio,* quod vide.

Γνῷς, 2. pers. sing. aor. 2. conj. verbi γιγνώσκω.

Γνώσεαι pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. Ion. à γινώσκω.

Γνώσῃ, *cognosces,* f. 1. m. verbi γινώσκω, f. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθεὶς, *cognitus,* a. 1. part. pass. à γινώσκω. aor. 1. pass. ἐγνώσθην. inf. γνωσθῆναι.

Γνωσιμαχεῖν, præs. inf. act. contr. *mutatâ sententiâ suarum virium imbecillitatem agnoscere.*

Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio:* à γινώσκω.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. th.

Γνωστέος, α, ον, verbal. *cognoscendus:* à γινώσκω.

Γνώςης, ȣ, ὁ, *gnarus:* item *ariolus.*

Γνωςὸς, ἡ, ὸν, *notus, a, um:* ut et

Γνωτὸς, ȣ͂, ὁ, *notus,* item *consanguineus, propinquus, frater:* ab eod. th.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à γνῶθι, *nosce:* ab eod. th.

Γνώωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoscant,* aor. 2. sub. 3. pl. tanquam à γνώω, ejusd. verbi, vel γνώω, Poët. pro γνῶ, a. 2. sub. ab ἔγνων, a. 2. ab eod. th.

Γοάασκον, Ion. imperf. verbi γοάω.

Γοάοντι, Dor. pro γοάȣσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΟΑ'Ω, f. άσω, *gemo, deploro, lugeo:* Poëticum à sono fictum. Reperitur et γοήμεναι, Dor. infin. q. à γόημι, et γοηθεὶς, *defletus:* a. 1. part. pass.

ΓΟ'ΓΓΡΟΣ, ȣ, ὁ, *CONGRUS,* piscis.

ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, *murmuro:* f. σω. perf. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. pass. γεγόγγυσμαι· inde γογγυσμός· q. v.

Γογγύλος, ἡ, ὸν, vel γογγύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ςρογγύλος, *rotundus:* atque indè dicunt γογγύλη, et γογγυλὶς,

substantivè, *rapum*, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, *murmur, mussitatio:* et

Γογγυϛὴς, οῦ, ὁ, *murmurator:* à γογγύζω.

Γόη, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ:* vide γόης.

Γοήμεναι, aor. 1. inf. act. Dor. pro γοῆναι, à γοάω, *gemo.*

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator, impostor:* q. ab eod. th.

Γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio.*

Γοήτευμα, ατος, τὸ, *præstigiæ, incantamentum.*

Γοητεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *incanto, fascino, præstigiis decipio:* à γόης.

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, *incantatorius.*

Γολγοθᾶ, nom. loci ἄκλιτον. Syr. *locus calvariæ.*

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nom. urbis. Syr. *habitatio.*

Γόμος, ου, ὁ, *onus navis, merces:* à perf. med. γέγομα, verbi γέμω, *plenus sum.*

Γομφιάζω, f. άσω, *dentibus stupeo:* et

Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, *confractio,* vel *stupor dentium:* à

Γόμφιος, ου, ὁ, *dens molaris:* quod à

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, *cuneus, clavus:* dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Angl. GUMS.

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, *clavis compingo:* et

Γόμφωσις, εως, ἡ, *species articulationis,* cum os ossi, modo clavi, infigitur.

Γονεῖς, nom. pl. à

Γονεὺς, έος, vel έως, ὁ, *parens:* gen. pl. γονέων· acc. pl. γονῆας· dat. pl. γονεῦσι· à perf. med. γέγονα, verbi γίνομαι.

Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura, semen, fœtus, soboles.* hinc γοναὶ ἡράκλειοι, *semen Herculeum.* ab eod. th.

Γόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *genitalis, prolificus;* item *fœcundus:* à γίνομαι.

Γονίμως, adv. *fœcundè:* à γόνιμος.

Γονόῤῥοια, ἡ, *genituræ profluvium:* et

Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, *fluxum seminis patior:* à

Γονοῤῥυὴς, ου, ὁ, vel γονόῤῥοιος, ου, ὁ, cui γονὴ ῥέει, i.e. *genitura fluit.*

Γόνος, ου, ὁ, *soboles, generatio:* à γίνομαι, *nascor.* perf. m. γέγονα. at

Γονὸς, (ὀξύτονον) οῦ, ὁ, pro quo γουνὸς, Poëticum Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus.* γόνωος, item substantivè, *locus,* vel *solum fertile.* comp. γονώτερος, *fertilior.* ab eod. th.

ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU,* gen. γόνυος, γόνατος, γουνὸς et γούνατος. dat. pl. γόνασι, γούνασι, et γούνασσι· γνὺξ, adv. *in genua,* per Sync. q. γόνυξ, et πρόχνυ, idem. Inde Angl. GOWN, quia tegit genua.

Γονυπετέω, *ad genua accido, procido:* f. ήσω. perf. γεγονυπέτηκα. a. 1. ἐγονυπέτησα· ex γόνυ et πίπτω, *cado.*

Γόον pro ἔγοον, 3. pl. aor. 2. verbi γοάω.

Γόος, ου, ὁ, *luctus:* acc. γόον. nom. pl. γόοι. à γοάω, *lugeo.*

Γοργείη κεφαλὴ, *Gorgonium caput:* à γοργών· vide in γοργόνες.

Γόργειος, εία, ειον, et Γοργόνιος, ία, ιον, *Gorgonius*

Γοργεύω, fut. εύσω, *horrifico:* à γοργός.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, et Euryale. à γοργὼν, όνος, ὁ, *nomen animalis noxii in Africâ.*

ΓΟΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *velox, vividus, terribilis:* quasi γαίων ἔργῳ.

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas.*

Γοργοῦς, gen. sing. à Γοργὼ, gen. όος, οῦς, ἡ, nom. mulieris. Aliàs γοργοὺς, est acc. pl. à γοργὸς, *velox.*

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, γοργύρη, ης, ας, ἡ, *canalis subterraneus, per quem aqua effluit:* à γῆ et ὀρύσσω, *fodio.*

Γορδίας, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Γορδίω, pro γορδίου, gen. à præc.

Γοῦν pro γ' οὖν, *igitur, certè, saltem:* ex γὲ et οὖν.

Γουνάζομαι, *genua amplectens oro:* f. άσομαι. a. 1. m. ἐγουνασάμην. Th. γόνυ, *genu.*

Γούναθ', pro γούνατα, acc. pl. γούνασι, dat. pl. à γόνυ, gen. γούνατος, &c.

Γουνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γουνὸς, pro γόνος, q. vide.

Γουνόομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ώσομαι, *genua amplector supplex:* hinc γουνούμενος, præs. part. m. Th. γόνυ, *genu.*

Γουνοπάχης, εος, ὁ ϗ ἡ, *genua pinguis, crassa habens genua:* ex γόνυ et παχὺς, *crassus.*

Γουνὸς, ἡ, ὸν, *fertilis:* item *solum ferax:* vide γόνος.

Γουνῷ, *fertili,* ejusd. dat. sing.

Γούνων, pro γονύων, *genuum,* gen. pl. ab eod. th.

Γοῶσα, *gemens,* præs. part. fœm. gen. à γοάω, *gemo.*

ΓΡΑΙ'Α, ης, ἡ, *anus, vetula:* à γεραιὰ per Sync. γραιᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortassis Angl. GRAY.

Γραΐδιον, ου, τὸ, *vetula, anicula:* et

Γραϊκὸς, ἡ, ὸν, et γρήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anilis:* à γραῖα· at

Γραικὸς, ἡ, ὸν, gentilitium est, *Græcus.*

Γραίνω, *comedo.* Th. γράω.

Γράμμα, ατος, τὸ, *litera, scriptum, tabula* seu *chirographum:* in plur. γράμματα, *scripta, liber, epistola, literæ,* i.e. *eruditio.* Th. γράφω.

Γραμματεία, είας, ἡ, *literatura:* et

Γραμματεὺς, έος, ὁ, *scriba:* et in N. T. *legis interpres, præco verbi divini:* et

Γραμματικὴ (sub. τέχνη) *grammatica.* Item

Γραμματικὸς, ἡ, ὸν, *literarius, grammaticus:* et

Γραμματιϛὴς, οῦ, ὁ, *grammaticæ præceptor, ludi literarii magister,* γραμματοδιδάσκαλος· item *literator, librarius:* omnia ab eod. th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea,* item *carceres,* seu *initium curriculi:* quod olim lineâ ductâ notabatur: et

Γραμμικὸς, ἡ, ὸν, *linearis:* ab eod. th.

Γραπὶς, ίδος, ἡ, *senecta, exuvium serpentis, &c.*

Γραπτέον, *scribendum:* adj. verbale à γράφω, *scribo:* perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται.

Γραπτὸς, ἡ, ὸν, *scriptus.* Th. γράφω.

Γραπτὺς, ύος, ἡ, *inscriptio corporis vulneribus, scarificatio.* A γράφω.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *sordes quæ in ovium lanis colliguntur; alarum fœtor.* Dicitur et γράσσος, γράος, et γράς.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, *clamor militum in congressu acierum.* Forsan à γῆρυς, *vox, clamor.*

Γράϛις, εως, ἡ, *gramen:* qu. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. GRASS.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, *anus,* Ion. γρηῦς, et per Dialysin γρηΰς· à γραῖα, idem.

Γραφεῖον, ου, τὸ, *graphium, stylus scriptorius.*

Γραφεὺς, έως, ὁ, *pictor:* à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura, scriptio:* γραφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ:* à γράφω· hinc Angl. A GRAVE.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. γράφηθι· à γράφω,

scribo: a. 2. part. pass. γραφεὶς.
Γραφῐκὸς, ἡ, ὸν, *scriptorius*; item *pingendi peritus*: unde
Γραφῐκῶς, *graphicè, expressè*: ab eod. th.
Γραφῖον, ȣ, τὸ, et
Γραφὶς ῖδος, ἡ, *stylus*; *lineamentorum ductus*: à
ΓΡΑ'ΦΩ, *scribo, pingo*; olim *insculpo*: f. ψω. perf. γέγρᾰφᾰ. a. 1. ἔγραψᾰ. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Angl. TO GRAVE, GRAFF, &c.
Γράψης, *imprimas*, 2. sing. a. 1. subj. act. ejusd.
ΓΡΑ'Ω, f. σω, *comedo*: aor. 1. ἔγρᾱσα· unde forsan Angl. TO GRAZE, herbas depascere.
Γρᾱώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *anilis*: à γραῦς, *anus*.
Γρηγορέω, -ῶ, *vigilo*: f. ήσω. perf. ἐγρηγόρηκᾰ. a. 1. ἐγρηγόρησᾰ· perf. m. ἐγρήγορᾰ. Dicitur γρηγορέω, per aphæresin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.
Γρηγόρησῐς, εως, ἡ, *vigilantia*.
Γρηγορῶς, *qui vigilavit*; item *vigilans*: perf. m. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.
Γρῆυς et γρηῦς, ος, ἡ, *onus*.
Γρῖπεὺς, έος, vel έως, ὁ, *piscator*: à γρῖπος· q. v.
Γρῖπίζω, f. ῐσω, *piscor*: ab eod.
Γρῖπισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *lucrum*: à præc.
ΓΡΙ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *rete*: et γρῖφος, ȣ, ὁ, idem. Item ænigma quo irretiri solent: hinc forsan Angl. GRIPE.
Γριφᾰομαι, *scribo*: à γράφω.
Γρομφὰς, ᾰδος, ἡ, *vetula porca*. Hesych.
Γρομφεῖς, οἱ ζωγράφοι, *pictores*: à γράφειν.
ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ȣ, ὁ, *pilum*, teli genus: vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.
ΓΡΥ', vel γρῦ, *quicquid minimum est, sordes unguium*. Hesych.
Γρύζω, f. ύξω, perf. ῠχᾰ, *grunnio, mutio, hisco*. à præc.
Γρυλλίζω, f. ῐσω, *grunnio*.
Γρυλλισμὸς, ȣ, ὁ, et γρύλλη, ης, ἡ, *grunnitus*: à præc.
Γρῡμαίᾰ, ᾱς, ἡ, *peræ quoddam genus, res vilis et minimi pretii*.
Γρὺξ, *locus unguis*. Hesych. à γρύ.
Γρῡπὸς, ȣ, ὁ, *nasum* seu *rostrum aduncum habens*: à γρύψ.
Γρῡπὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, aduncus, inflexus*: ab eod.

Γρυσμὸς, ȣ, ὁ, *grunnitus*: à γρύζω.
Γρῦτη, ης, ἡ, et γρῡτᾰρίᾰ, ων, τὰ, *scruta, frivola*: à γρύ.
Γρῡτοπώλης, ȣ, ὁ, *scrutorum venditor*: ex γρύτη et πωλέω, *vendo*.
ΓΡΥ'Ψ, ῡπὸς, ὁ, *GRYPS, GRYPHUS*: Angl. GRYPHON.
ΓΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *caverna, saxum excesum*; qu. à γράω, *exedo*.
Γρῶνος, η, ον, *cavus, profundus*. à præc.
ΓΥ'Α, seu γύη, Ion. et γυίᾱ, ᾱς, ἡ, *arvum, jugerum, via fossa*: q. à γία, *terra*.
Γυᾰλαι, ῶν, τὰ, *pocula*: vox Megarica.
Γυᾰλοιο, gen. Ion. γυᾰλοις, dat. pl. à
ΓΥ'ΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, *cavitas*; unde *vola, vallis*, &c.
Γυᾱλὸς, ἡ, ὸν, *qui manu comprehendi potest*.
Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Γύγης, ȣ, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.
Γύης, ȣ, ὁ, *dentale*: pars aratri: à γύα seu γύη, *jugerum*.
Γυιαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores, vegetus*: ex γυῖον, *membrum*, et ἀρκέω, *sufficio*.
Γυιοδᾰμᾱς, ᾱ, ὁ, Poët. et Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, *qui membra domat*. Epith. athletæ.
Γυιοκόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *membra depascens, membra fatigans*: ex γυῖον, *membrum*, et κορέω, *satio, depasco*.
ΓΥΙ'ΟΝ, τὸ, *membrum, in primis majus, ut pes manusve*: in pl. γυῖα.
Γυιὸς, ἡ, ὸν, *claudus*: à præc.
Γυιόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ωκᾰ, *membra frango, claudum reddo*: ab eod.
Γυιοπέδη, ης, ἡ, *pedica, vinculum, quod membra vincit atque ligat*: ex γυῖον et πέδη, *pedica*.
Γυιόχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui membra ærea habet, robustissimus*: ex γυῖον, *membrum*, et χαλκὸς, *æs*.
Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. à γυιόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.
ΓΥΛΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, *vasculum militare*: à γύαλον, quia cavum.
Γυμνάζω, *exerceo*: f. ᾰσω. perf. γεγύμνᾰκᾰ. aor. 1. ἐγύμνᾰσᾰ. perf. pass. γεγύμνασμαι à γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνᾰσῐᾱ, ᾱς, ἡ, et γύμνᾰσῐς, εως, ἡ, *exercitatio*.
Γυμνᾰσῐαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *exercitationibus præsum, gymnasii præfectus sum*: et
Γυμνᾰσῐαρχης, ȣ, ὁ, vel γυμνᾰσῐαρχος, ȣ, ὁ, *gymnasii præfectus, ludimagister*: et
Γυμνᾰσῐαρχῐᾱ, ᾱς, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.
Γυμνᾰσῖον, ȣ, τὸ, *exercitatio*; item *locus ubi olim se nudi exercebant*, et jam pro *schola*. Th. γυμνός.
Γύμνασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *exercitatio*: à γυμνάζω.
Γυμναστέον, *exercendum est*: verbale à γυμνάζω.
Γυμναστὴς, ȣ, ὁ, *præfectus pueris exercendis*: et
Γυμναστῐκὸς, ἡ, ὸν, *palæstricus, exercitatorius*: ab eod. th.
Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ȣ, ὁ, *miles levis armaturæ, veles, -itis*: Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant. à γυμνός.
Γυμνητεύω, *nudus sum*, propriè *sum miles levis armaturæ*: f. εύσω. perf. γεγυμνήτευκᾰ· à γυμνὸς, vel γυμνήτης, ab eod. th.
Γυμνοπαιδῐᾱ, ᾱς, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*: ex γυμνὸς, *nudus*, et παῖς, *puer*.
ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *nudus, inermis*, qui γυῖα μόνα habet, et Poët. pro γυμνικὸς, ἡ, ὸν, *gymnicus*.
Γυμνοσοφισταὶ, *Indorum sapientes*, sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. Ex γυμνὸς et σοφιστὴς, *sapiens*, quod à σοφὸς, idem.
Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas*: et
Γυμνόω, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *nudo, spolio*; et
Γύμνωσῐς, εως, ἡ, *nudatio*: omnia à γυμνός.
Γυμνωθέντᾰ, acc. sing. aor. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*: γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνώσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, *nudus, nudatus*, part. aor. 1. act. verbi γυμνόω.
Γυνᾶ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.
Γύναι, voc. sing. à γυνὴ, *mulier*, in acc. γυναῖκα.
Γῠναικᾱρίον, ȣ, τὸ, *muliercula*: ejusd. th.
Γῠναικεῖος, εία, εῖον, *muliebris*: hinc
Γῠναικεῖον, ȣ, τὸ, scil. δῶμα, *GYNÆCEUM*, conclave mulierum, et γυναικεῖα, τὰ, *menstrua*.
Γῠναικηΐη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον.

Γῠναικήῐος, Ion. pro γυναικεῖος· q. v.

Γῠναικισμὸς, ῦ, ὁ, *muliebres blanditiæ.*

Γῠναικοκρᾰτέομαι, ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, perf. pass. ημαι, *fæminarum imperio regor, fæminæ pareo:* à

Γῠναικοκρᾰτῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *muliebre imperium.*

Γῠναικοκρᾰτύμενος, ϐ, part. præs. pass. *qui sub mulierum est imperio: uxorius.*

Γῠναικομᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulierum amore insanus:* ex γυνὴ et μαίνομαι, *insanio.*

Γῠναικὸς, γυναικῖ', gen. et dat. sing. à γυνή.

Γῠναικοφῐ'λᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Γῠναικοφῐ'λης, ϐ, ὁ, *mulierum amator, effœminatus:* ex γυνὴ, *mulier,* et φίλος, *amicus.*

Γῠναικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *effœminatus.*

Γῠναικὼν, ῶνος, ὁ, et

Γῠναικωνῖ'της, ϐ, ὁ, item

Γῠναικωνῖ'τὶς, ῐδος, ἡ, *mulierum conclave:* à γυνή.

Γῠναιμᾰνὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide.

Γῠναῖον, ϐ, τὸ, *muliercula:* dim. à γυνή.

Γῠναιξῖ'ν, dat. pl. à

ΓῨΝΗ', ἡ, *mulier, uxor,* q. à γονὴ, *genitura,* quod à γίνομαι, *pario,* gen. γυναικὸς, dat. -κὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνὴν, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξί.

Γύννῐς, ῐδος, ὁ, Poët. pro γῡ'νῐς, *mollis, effœminatus:* à γυνή.

Γῡ'πῖνος, ῐ'νη, ῖνον, *vulturinus, qui è vulture est:* à γύψ.

ΓῨ'ΡΓᾸΘΟΣ, ϐ, ὁ, *canistrum è vimine.*

ΓῨ'ΡῘΣ, εως, ἡ, *pollen.*

ΓῨΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, *curvus, incurvus, rotundus;* ὁ, subst. *scrobs.*

Γῦρος, ϐ, ὁ, autem *GYRUS, circulus* vel *ambitus.*

Γῠρόω, -ῶ, f. ώσω, *incurvo,* item *in gyrum colligo, in scrobem condo.*

Γῠ'ρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Γῠ'ρωσις, εως, ἡ, *circumactio in orbem, circus.* Th. γυρός.

ΓῨ'Ψ, γῡπὸς, ὁ, *vultur.*

ΓῨ'ΨΟΣ, ϐ, ἡ, *GYPSUM,* q. à γῆ et ἑψίω, q. *cocta terra.*

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, *gypso illino:* à pr.

Γῶ, contract. ex γάω, inus. *capio, gigno, pario, lætor, glorior:* et

Γῶ, etiam pro ἑαυτῷ, ἰδίῳ, ϗ σῷ, *sibi, ipsi, privatim, tuo.* Hesych.

Γὼγ, ὁ, nomen regis et gentis, vulgò *tectum* interpretantur.

ΓΩΛΕΑ', τὰ, *speluncæ et lustra ferarum.*

Γῶν, Ion. pro γϐν, *saltem, igitur.*

Γώνᾰτᾰ, *genua,* Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, quod vide.

ΓΩΝῘ'Α, ᾱς, ἡ, *angulus,* item *locus abditus.*

Γωνῐαῖος, αίᾱ, αῖον, et γωνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *angularis:* à pr.

Γωνῐ'διον, ϐ, τὸ, *parvus angulus;* item *locus angustus* vel *abditus:* dim. à γωνία.

ΓΩΡῘΑ'Ω, *subsanno,* verbum Laconicum.

Γωρῡτὸς, vel χωρῡτὸς, ῦ, ὁ, *pharetra:* à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ βέλη, *quod capiat jacula.*

Δ.

Δ Est quarta litera; nota numeralis est, significans *quatuor,* et cum lineolâ infernè appositâ, *quatuor millia.* Ion. et Dor. pro σ: sic ὀδμὴ pro ὀσμὴ, *odor,* et subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro ϑ et τ.

Δᾶ, particula per se nihil significans; sed in compositione auget: ut δαφοινὸς, &c.

Δᾶ, verò, et δᾶς, Dor. pro γᾶ, et hoc pro γῆ.

Δαϐὶδ, nom. regis ἄκλιτον. Hebr. *dilectus.*

ΔᾹΓῨ'Σ, ῦδος, ἡ, *crystallus, glacies.*

ΔᾸ'ΔΙΞ, χος, ἡ, *mensuræ genus.*

Δᾳδῐ'ον, ϐ, τὸ, *facula.* Th. δαίω, *uro.*

Δᾳδυχέω, -ῶ, f. ήσω, *facem teneo, præluceo:* et

Δᾳδυχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *facis gestatio:* ex δᾳς, *fax,* et ἔχω, *teneo.*

Δᾴ'δων, *tædarum,* gen. pl. à δᾴς, δᾳδὸς, ex δαῒς, per contract. Th. δαίω, *uro.*

Δᾰεὶς, *doctus,* a. 2. part. pass. à δαίω, *disco:* aor. 2. pass. ἐδάην.

Δᾰείω, pro δαίω, *disco:* hinc δαείης in subj.

Δᾰερὸς, ᾱ', ὸν, *niger, ra, rum:* à δαίω, *uro.*

Δᾰέω, ῶ, *disco:* f. ήσω. perf. δεδᾰ'ηκᾰ. et perf. pass. δεδᾰ'ημαι. inf. δεδᾰῆσθαι. part. δεδᾰημένος. a. 2. ἐδᾰ'ην. a. 2. inf. δᾰῆναι. f. 1. m. δᾰήσομαι. perf. δέδᾱᾰ. part. δεδᾱώς. Th. δαίω, quod vide.

Δᾴζομαι, f. ᾰ'σομαι, perf. ασμαι, *divido:* 3. sing. perf. δέδασαι à δαίω, idem.

Δᾴη, ης, ἡ, et δᾱῐ'̈ς, -ῖ'̈δος, ἡ, *pugna, fax, lumen.* à δαίω, *incendo.*

Δᾰήμεναι, *didicisse,* aor. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι. f. 2. δᾰήσομαι, et in 2. pers. δᾰήσεαι, Ion. pro δᾰήσῃ. aor. 2. pass. ἐδᾰ'ην. perf. m. δέδηᾰ. à δαίω, inus. quod vide suprà.

Δᾰήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *doctus, gnarus, peritus.* Th. δαίω, *doceor;* comp. δᾰημονέςερος· superl. δᾰημονέςᾰτος.

ΔᾹΗ'Ρ, έρος, ὁ, ὁ ἀνδράδελφος, *LEVIR, mariti frater.*

Δᾱηρὸς, ρᾱ', ρὸν, *lucidus, a, um:* à δαίω, *uro.*

Δαὶ pro δὲ, *autem,* significat discretionem: à δαίω, *divido.*

Δᾱῖ' verò per Apoc. pro δᾱῐ' δῐ, dat. sing. à δαῒς, ῐδος, ἡ, *fax, pugna ardens:* à δαίω, *uro.*

Δαιδᾰλέοιο, gen. Ion. δαιδαλέοισι, dat. pl. à

Δαιδᾰ'λεος, έᾱ, εον, vel -ειος, εᾱ, εον, seu -λος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *artificiosus, varius.* Th. Δαίδαλος. Unde et

Δαιδάλλω, f. ᾰλῶ, et δαιδᾰλόω, ῶ, f. ώσω, *artificiosè facio,* item *vario.*

Δαίδαλμᾰ, ᾰτος, τὸ, *opus egregium:* à δαιδάλλω, *orno,* quod à

ΔΑΙ'ΔᾸΛΟΣ, ϐ, ὁ, *DÆDALUS,* ingeniosus artifex Cretensis: q. à δαίω, *scio,* δ interposito.

Δᾱῐ'̈δων, gen. pl. à δαῒς, ῐδος, ἡ, *fax.* Th. δαίω, *uro.*

Δαῖε, et Δαῖεν, *lucebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δαίω.

Δαίετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à δαίω, *divido.* a. 2. pass. ἐδάην.

Δᾱῒζω, f. ίξω, a. 1. ἐδᾱ'ῐ̈ξᾰ. præs. pass. δᾱῒζομαι. perf. δεδᾱ'ϊγμαι. part. δεδᾱϊγμένος. Omnia poëtica, *divido, decerpo, occido:* à δαίω, *divido.* Hinc Angl. DAISY, quod sit flos multifidus.

Δᾱῐ̈κτᾰ'μενος, η, ον, *in pugna occisus.* Ex δαῒς et κτείνω.

Δαιμονᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, idem quod δαιμονιάω, q. v.

Δαίμονες, *DÆMONES,* καταχθόνιοι, *manes:* κατοικίδιοι, *lares:* nom. pl. à δαίμων, ονος.

Δαιμόνῐ' pro δαιμόνιε, voc. à δαιμόνιος.

Δαιμόνῐᾰ, ῶν, τὰ, Dii et Deæ: pl. à δαιμόνιον.

Δαιμονῐᾰκὸς, ὴ, ὸν, *à dæmonio obsessus* aut *afflatus.* Th. δαίμων.

Δαιμονάω, fut. άσω, perf. ακα, *insanio, sum dæmoniacus*. Th. δαίμων.

Δαιμονίζομαι, *à dæmonio vexor;* præs. part. δαιμονιζόμενος, ου, *dæmoniacus*. perf. pass. δεδαιμόνισμαι. a. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*, item *misera:* in dat. plur. δαιμονίησι, pro δαιμονίαις, Ion. à δαίμων.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, *DÆMONIUM*, i. e. *spiritus impurus*, seu *diabolus*, in N. T. Apud prophanos scriptores, *numen:* item *larva, genius, fortuna:* dim. à δαίμων, quod vide.

Δαιμόνιος, ου, ὁ & ἡ, *divinus, felix, augustus;* item in malam partem, *miser, miserandus, scelestus, furiosus:* ab eod. th.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ & ἡ, *dæmoniacus:* à

Δαιμονιῶν, *sum dæmoniacus*, præs. part. à δαιμονιάω, cujus th. est

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, *Deus, genius, DÆMON:* apud sacros scriptores, tametsi μέσον in malam partem accipitur, pro *spiritu impuro:* q. δαήμων, *sciens:* ex δαίω, *scio*.

Δαίνῡ pro δαίνῠθι, per Apocop. *præbe convivium*, præs. imperat. à δαίνυμι. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαίνῠ pro ἐδαίνῠσο, 2. sing. imperf. med. à δαίνυμι.

Δαίνῠμαι, *convivor, epulor:* undè

Δαίνυθ' et δαίνυντ' pro ἐδαίνυντο, *convivati sunt*, 3. pl. imperf. m. Ion. ejusd. et

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari, comessari*, præs. inf. m. ejusd. th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαΐξαι, a. 1. inf. à δαΐζω, quod vide.

Δαίομαι, f. 1. med. σομαι, *divido*, et *dividor:* item *incendor:* à δαίω, *divido, uro*.

Δάϊος, αΐα, άϊον, *hostilis*, vel *prudens:* δάϊοι, in pl. *hostes:* à δαίω, *uro*, vel *disco*.

Δαίρω, f. ἀρῶ, *cædo, verbero*.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *epulum, DAPES;* ut et δαίτη, Poët. à δαίω, *epulum præbeo*. Hinc Angl. DAINTIES.

Δᾱΐς, ΐδος, ἡ, acc. δᾱΐδα, *TÆDA;* item *pugna:* à δαίω, *uro*.

Δαῖσαι γάμον, *celebrare nuptiale convivium:* quod à δαὶς, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαισάμενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. m. à δαίω, *epulor*.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαίτη, ης, ἡ, *convivium, epulum;* Poët. pro δαίς.

Δαίτηθεν, Poët. adv. qu. ex τῆς δαίτης, *ex convivio*. Th. δαίω.

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro:* à

Δαιτρὸν, οῦ, τὸ, *portio demensa, quæ alicui tribuitur:* à δαίω.

Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει, id est, *dividit*. Aliquando δαιτρὸν, adv. *divisim*.

Δαιτροσύνη, ης, ἡ, *scientiæ ministrandi more* δαιτροῦ. à δαιτρός.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, *epulo, conviva*, et qui δαῖτα instruit.

Δαιτὺς, ύος, ἡ, *convivium:* idem ac δαίς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ & ἡ, *bellicosus, in bello prudens*, in dat. δαΐφρονι ex δαίω, *disco;* vel à δαῒς, *pugna*, et φρὴν, *mens*.

Δαϊχθεὶς, έντος, a. 2. part. pass. à δαΐζω, *interficio, saucio*. Th. δαίω.

ΔΑΙ'Ω, f. δαίσω et δᾱΐσω, perf. δέδαικα, *disco:* item *epulum præbeo;* item *divido;* necnon *incendo;* et *epulor, edo*. Δαίω, pro *discor*, seu *doceor*, inusitatum est, sed tempora inde formata sunt in usu, pro *uro* format. perf. m. δέδηα, et pl. perf. ἐδεδήειν, quod ad ipsum pro *divido* quoque spectat. Vide δαέω.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. aor. 2. act. pro ἔδακον, ες, ε, *momordi:* à δάκνω, quod vide.

Δακέειν, pro δακεῖν, aor. 2. inf. act. ab eod. th.

Δακέθυμος, ου, ὁ & ἡ, *mordens animum, gravis, molestus*. Ex δάκνω, *mordeo*, et θυμὸς, *animus*.

Δακνάζω, f. άσω, *dentibus præhendo:* à seq.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo, pungo, molestiâ afficio:* format tempora q. à δήκω, ut f. 1. act. δήξω. f. 2. δακῶ. a. 1. ἔδηξα. a. 2. ἔδακον. inf. δακεῖν. perf. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἐδήχθην, et part. δηχθεὶς, εῖσα, έν. a. 2. ἐδάκην. f. 1. m. δήξομαι. a. 1. m. ἐδηξάμην. a. 2. m. ἐδακόμην.

Δακόντος, et δακούσης, gen. sing. masc. et f. g. aor. 2. part. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, εος, τὸ, *morsus*, Poët. pro δῆξις, ἡ, propriè, *animal morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δάκρυ, υος, τὸ, *lacrima*, in pl. δάκρυ', pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι, q. à δάκνω, quia salsa et mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACRIMA*, idem quod δάκρυον, et th. δάκρυ.

Δακρυόεις, εντος, ὁ & ἡ, *lacrimosus*, in acc. δακρυόεντ' pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόεν, adv. *lacrimis effusus:* ab eod.

Δάκρυον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ.

Δακρυόφι, Poët. pro δακρύων et δακρύοις.

Δακρυπλώω, *lacrimis exundo:* à δάκρυ et πλώω, i. q. πλέω.

Δακρυρροέω, ῶ, f. ήσω, *lacrimis fluo, lacrimor:* à δάκρυ et ῥέω.

Δακρύσας, aor. 1. part. act. à δακρύω, *lacrimor*.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacrima*.

Δακρυχέω, ῶ, f. εύσω, *lacrimas fundo:* à δάκρυ et χέω.

Δακρυχέων, præs. part. à præc.

Δακρύω, f. ύσω, perf. υκα, *lacrimor*. Th. δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ & ἡ, *lacrimosus:* ab eod. th.

Δακτύλιος, ου, ὁ, *annellus, annulus:* à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, q. à δείκω, inus. *digitus, pes metricus; palmæ fructus*. Unde Angl. A DATE.

Δακῶ, *mordebo, pungam*, f. 2. act. à δάκνω.

Δακὼν, όντος, *qui momordit* vel *pupugit*, a. 2. part. à δάκνω.

Δᾶλε Dor. pro Δῆλε, voc. sing. à Δῆλος.

Δαλεῖτο, Dor. et Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. m. verbi δηλέω, *lædo:* sic

Δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. m. ejusd.

Δάλιος ξεῖνος, ὁ Ἀπόλλων, Poët. et Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo*.

Δαλμανουθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæâ, ἄκλιτον. Hebr. *pauperis hæreditas*.

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὸς, et δαυλὸς, οῦ, ὁ, *lampas, fulgor, titio, torris:* à δαίω *uro*.

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾷ, *domat*, 3. sing. ind. act. à δαμάω.

Δαμάζω, *domo:* fut. σω. perf. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1.

inf. δᾰμᾰ'σαι. pass. δᾰμάζομαι. perf. pass. δεδᾰ'μασμαι. præs. part. pass. δᾰμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δᾰμαῖος, ϐ, Poët. pro δᾰμαςι-κὸς, ὴ, ὸν, vel δᾰμάζων, *domans, domitor.* Th. δαμάω, *domo.*

Δᾰμᾰ'λη, Dor. pro Δάμαλις, q. v.

Δᾰμᾰλήϐᾰτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *quo incedunt juvencæ:* ex δαμάλη, *vitula,* et βαίνω.

Δᾰμᾰλήϐοτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *depastus à juvencis:* ex δαμάλη, *vitula,* et βόσκω.

Δᾰμᾰλίζω, f. ι'σω, *domo:* Poët. pro δαμάζω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, *juvencæ more lascivire.*

Δᾰ'μᾰλῐς, εως, ἡ, *juvenca, vitula:* à δαμάω, quòd dometur ad laborem.

Δᾰ'μᾰρ, vel δᾰ'μαρς, αρτος, ἡ, *uxor:* à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

Δαμαρέτιον, *nummus quidam aureus apud Siculos, à Damareta Gelonis, Syracusanorum principis, conjuge, nomen sortitus.*

Δᾰ'μᾰρῐς, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor.*

Δᾰμᾰ'σαι, aor. 1. inf. act. δᾰ'μᾰσε, a. 1. Ion. pro. ἐδᾰ'μᾰσε. δᾰ'μᾰσον, *mitiga,* a. 1. imperat. à δαμάω, *domo.*

Δᾰμάσδειν, Dor. pro δᾰμάζειν, præs. inf. act. à δαμάζω, *domo,* quod vide.

Δᾰμάσθην, Ion. pro ἐδᾰμάσθην, a. 1. ind. pass. à δαμάζομαι· vide δαμάζω.

Δᾰμᾰσίμϐροτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *domitor mortalium:* παρὰ τὸ δαμάσαι τὺς βροτύς.

Δᾰμᾰσι'φρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui domat mentem:* ex δαμάω, *domo,* et φρὴν, *mens.*

Δᾰμασκὸς, ϐ̃, ἡ, nomen urbis, *Damascus* in Asiâ, Syriæ μητροπόλεως· unde DAMASK rosæ, item panno, adjicitur; primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δᾰμασκηνὸς, ὴ, ὸν, *Damascenus.* Hinc DAMSON per contr. à DAMASCENE, de arbore et fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δᾰ'μασσᾰ, Ion. et Poët. pro ἐδᾰ'μᾰσᾰ, a. 1. act. δᾰμάσσᾰτο, pro ἐδᾰμᾰ'σᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi δαμάω.

Δαμασώνιον, ϐ, τὸ, herba quædam.

Δᾰμᾰ'τηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres.*

ΔᾸΜᾸ'Ω, *DOMO, subigo, affligo, occido,* f. ᾰ'σω. perf. κᾰ. a. 2. ἔδᾰμον. perf. m. δέδᾱμᾰ.

Δᾰμείη, 3. sing. a. 2. opt. pass. Vide δέμω.

Δᾰμεὶς, partic. aor. 2. pass. verbi δαμάω.

Δᾰ'μεν, Poët. et Bœot. pro ἐδᾰ'μησᾰν, 3. pl. a. 2. pass. à δέμω, quod vide.

Δᾰμέντε, a. 2. part. pass. dual. δᾰμέντᾰ, acc. sing. à δέμω vel δάμνω, *interficio.*

Δᾰμήμεναι, Dor. pro δᾰμῆναι, a. 2. inf. pass. Vide δέμω.

Δᾰμναίμᾱν, Dor. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo:* quod à

Δαμνᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, idem ac th. δαμάω, undè Lat. *damno.* Vide δέμω.

Δάμνημ' pro δάμνημι, ης, ησι, *domo:* et

Δάμνησῐ, *reprimit,* 3. sing. præs. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δᾱμοίτᾱς, ω, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis.*

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ϐ, ὁ, *populus.* Hinc

Δᾱμότᾱς, ᾱ, ὁ, et Δᾱμότης, Dor. pro δημότης, ϐ, ὁ, *popularis:* et

Δᾱμότῐς, ιδος, ἁ, Dor. pro δημότις, *popularis,* fœm. Th. δῆμος, *populus.*

Δᾱ'μων, ονος, ὁ, *Damon.*

Δᾱμωσώμεθᾰ, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. verbi δημόομαι, *aliquid ad populum effero.* Est et δημϐ̃σθαι, εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι.

Δᾰνᾰ'ᾱς παῖς, *Danaæ filius.*

ΔᾸΝᾸ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina:* item *Danaë,* nomen mulieris.

Δᾱνᾰΐδαι, ῶν, οἱ, *Argivi:* à

Δᾱνᾰΐδης, ϐ, ὁ, *filius Danai:* à

Δᾰνᾰὸς, ϐ̃, ὁ, *Danaüs.*

Δανᾰ'κη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus:* item *obolus Charonti solutus.* Plut.

Δᾰνείζω, *mutuum do, fænero:* fut. σω, et Att. δᾰνειῶ. perf. δεδᾰ'νεικᾰ. a. 1. ἐδᾰ'νεισᾰ. præs. m. δᾰνείζομαι, *mutuum accipio, fæneror:* a. 1. m. ἐδανεισᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. δᾰνείσασθαι. a. 1. part. m. δᾰνεισᾰ'μενος. Th. δάνος, *donum.*

Δᾰ'νειον, ϐ, τὸ, *fænus, mutuum, æs alienum, debitum:* ab eod. th.

Δᾰνείσασθαι, a. 1. inf. m. δᾰνεισᾰ'μενος, a. 1. part. m. à δανείζω.

Δᾰ'νεισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *pecunia fæneratitia:* item *ipsa fæneratio:* et

Δᾰνεισμὸς, ϐ̃, ὁ, *fæneratio; mutuatio:* et

Δᾰνειςὴς, ϐ̃, ὁ, *creditor, fænerator:* acc. pl. δᾰνειςᾰ'ς· omnia à perf. pass. verbi δανείζω, cujus th. δάνος, *donum.*

Δανιὴλ, ὁ, nom Prophetæ. Heb. *judex Dei.*

ΔᾸ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *donum, mutuum.*

Δᾱνὸς, ὴ, ὸν, *aridus:* à δαίω, *uro.*

Δᾰ'ος, εος, τὸ, *lampas, fax:* à δαίω.

Δᾰπᾰνᾶν, præs. inf. act. à

ΔᾸΠᾸΝᾸ'Ω, -ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio:* f. ήσω. perf. δεδᾰπᾰ'νηκᾰ. a. 1. ἐδᾰπᾰ'νησᾰ. a. 1. imperat. δᾰπάνησον, ᾰ'τω. Hinc

Δᾰπᾰ'νη, ης, ἡ, *sumptus:* et

Δᾰπᾰνηθὲν, *expensum,* a. 1. m. part. pass. et

Δᾰπᾰ'νημᾰ, ᾰτος, τὸ, *impensa, sumptus.*

Δᾰπᾰνήσαιμῐ, aor. 1. opt. act. δᾰπᾰνήσωσῐ, 3. pl. a. 1. sub. à δαπανάω, *consumo.*

Δᾰπᾰνηρὸς, ρᾰ', ρὸν, *sumptuosus:* et

Δᾰ'πᾰνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *consumendi vim habens, consumptor:* à δαπανάω, *consumo.*

ΔᾸ'ΠΕΔΟΝ, ϐ, τὸ, *pavimentum, solum.* q. à δα et πέδον, *solum.*

ΔΑ'ΠΤΩ, f. άψω, perf. ᾰφᾰ, *voro, dilanio:* q. à δαίω, *divido.*

Δαρδᾰνιᾰ'ων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν.

Δαρδᾰνῐ'δαο, gen. Ion. à

Δαρδᾰνῐ'δης, ϐ, ὁ, *Dardanides,* Priamus.

Δάρδᾰνος, ϐ, ὁ, *DARDANUS,* Trojæ conditor.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod th. δάπτω, per reduplic. factum.

Δᾱρεικὸς, ϐ̃, ὁ, *nummus aureus Persicus, viginti drachmas continens, trecentesima pars talenti:* dictus à Dario Persarum rege. Angl. 12*s.* 11*d.* Th. Δαρεῖος.

Δᾱρεῖος, ϐ, ὁ, *DARIUS,* rex Persarum.

Δᾰ'ρης, *Dares,* nom. propr.

Δᾰρήσομαι, η, εται, *vapulabo,* f. 2. ind. pass. in 2. pl. δαρήσεσθε, et in 3. pl. δαρήσονται· à δέρω, *excorio, verbero,* q. v.

ΔΑΡΘᾸ'ΝΩ, *dormio:* f. 1. m. δαρθήσομαι. perf. act. δεδαρθηκᾰ, et part. δεδαρθηκώς. f. 2. δαρθῶ. a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδρᾰθον. inf. δαρθεῖν, et part.

δαρθών· q. à δαρθέω, inus. *in pellibus cubo:* q. à δέρμα, seu δέρας, *pellis.*

Δαρθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω.

Δᾶρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialitèr, *diu:* à

Δᾶρὸς, ȣ, Dor. pro δηρὸς, *diuturnus.* Th. δὴν, *diu.*

Δαρτὸς, et δρᾶτὸς, ἡ, ὸν, *excoriatus;* item *carnosa testium tunica:* à δέρω, *excorio.*

Δᾶς, δᾶδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, *tæda, fax,* per contract. ex δαῒς, quod à δαίω, *uro.*

Δᾰ'σαντο, Ion. pro ἐδᾰ'σαντο, 3. pl. a. 1. m. Unde δᾰ'σασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαίζω, *divido:* ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δᾰ'σᾶς, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo.*

Δασάσκετο, *distribuebat,* Poët. et Ion. pro ἐδάσατο, a. 1. m. interposito σκε, à δάζομαι, *divido:* nisi à δασάσκω derivare malis.

Δᾰσεῖᾰ, ᾶς, ἡ, vide in δασύς· item *signum vocalis aspiratæ.*

Δᾰσεῖται, Dor. pro δᾰ'σεται· circumflectunt enim Dores futura sua: à δάζω, *divido.* Th. δαίω.

Δᾰσίως, adv. *aspiratè:* th. δασύς.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, *DASCILLUS,* piscis, qui cœno et stercore vescitur: q. à

Δάσκῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro δᾰσύσκῐος, *umbrosus, densam et spissam umbram faciens:* à δᾰ particulâ augente, et σκία, *umbra.* Hinc fortasse Angl. DUSKY.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *tributum colligo:* δασμολογȣ̃μαι, *tributum pendo:* et

Δασμολογῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *tributi collectio:* et

Δασμολόγος, ȣ, ὁ, *tributorum collector, quæstor:* à δασμὸς, *tributum,* et λέγω, *colligo.*

Δασμὸς, ȣ̃, ὁ, *divisio, portio;* item *tributum, vectigal:* à δάζομαι, quod à δαίω, *divido.*

Δασμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui tributum pendit, tributarius, stipendiarius:* à δασμὸς et φέρω.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *magnorum malorum plenus, atrox:* q. à δα et πλάω, *impleo.*

Δασπλῆτῐς, εως, ἡ, (δυσπροσπέλαςος), *gravis, accessu difficilis.* Th. δασπλής.

Δάσσαντο, *diviserunt,* Ion. et Poët. gem. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος et δάσσασθαι, a. 1. part. m. et inf. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido.*

Δᾰσύ'κερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui villosa est cauda.* ex δασὺς, *densus,* et κέρκος, *cauda.*

Δᾰσύ'μαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanosus, cui densum est vellus:* à δασὺς et μάλλος.

Δᾰσύ'νω, f. ῠνῶ, *DENSO, pilosum reddo:* item apud gram. *spiritu aspero vocabulum noto.*

Δᾰσύ'πȣς, οδος, ὁ, *cuniculus, lepus,* ab hirsutis pedibus: à δασὺς, *hirsutus,* et πȣ̃ς, *pes.*

ΔΑΣΥ'Σ, -έος, δᾰσεῖᾰ, -ᾶς, δᾰσύ, -έος, *DENSUS, pilosus, hirsutus.*

Δᾰσύςερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hirsutum pectus habens:* ex δασὺς, *hirsutus,* et ςέρνον, *pectus.*

Δᾰσυςέρνων, gen. pl. à præc.

Δᾰσύ'της, ητος, ἡ, *densitas, pilositas, hirsutia:* et apud gram. *aspiratio vocum.* Th. δασύς.

Δᾰτέασθαι, præs. inf. pass. pro δατέεσθαι, α pro ε· à

Δᾰτέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, *divido, partior, absumo, comedo.* Th. δαίω.

Δᾰτέοντο, *dividebant:* 3. pl. imperf. ind. med. Ion. verbi præc.

Δᾰτεῦντο, pro ἐδατȣ̃ντο, 3. pl. imperf. Ion. et Dor. ab eod. verbo et th.

Δᾰτεώμεθᾰ, *diviserimus,* præs. sub. med. 1. pl. à δατέομαι, ab eob. th.

Δᾶτῐς, ῐδος, ὁ, *Datis,* Persarum satrapa.

ΔᾸΤΙΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *Datismus,* i. e. Datidis cujusdam Persæ imitatio, qui cum satrapa esset in Græciâ, Græcéque loqui affectaret, dicebat ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι; pluribus super eadem re coacervatis synonymis, et barbarè posito χαίρομαι pro χαίρω, ingrato simul sono similiter desinentium.

Δᾰτύσσω, *voro, helluor:* à δαίω, *epulum præbeo.*

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *audax:* item -ος, ȣ, ἡ, *herba* quædam Cretica, quæ et δαῦκον, ȣ, τὸ, appellatur.

Δαυλὸς, ἡ, ὸν, *densus:* à δα particulâ aug. et ὕλη.

Δαυλὸς, ȣ̃, ὁ, pro δαλὸς, Pleonasmo Æol. *titio, torris:* à δαίω, *uro.*

Δᾰφναῖος, ȣ, ὁ, Apollinis epith. à Δάφνη, quam adamavit.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus:* quia resonat dum uritur: à δαίω et φωνῶ. Item nom. propr. Nymphæ in laurum conversæ.

Δᾰφνήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, gen. ήεντος, ήεσσης, ήεντος· et per contr. δᾰφνῆς, ῆσσᾰ, ῆν, gen. ῆντος, ήσσης, ῆντος, *laureus.* à pr.

Δᾰφνηφᾰ'γος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lauri comestor:* Epithet. vaticinantium: à δάφνη et φάγω, *comedo.*

Δᾰνηφορέω, ῶ, f. ήσω, *laureas frondes gero.*

Δᾰφνηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lauriger.*

Δᾰφνῐᾰκὸς, ἡ, ὸν, *laureus:* à Δάφνη.

Δᾰφνῐκὸς, ἡ, ὸν· et

Δᾰ'φνῐνος, ῐ'νη, ῐνον, *laureus, laurinus.* Th. δάφνη, *laurus.*

Δᾰφνῒ'ς, ῐ'δος, ἡ, *laurea;* item *laurina bacca.*

Δαφοινεὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, et δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *cædis avidus, valdè cruentus, ruber:* ex δα particulâ augente, et φένω, *occido:* perf. med. πέφονα· unde φόνος, *cædes.*

Δαψῐλειᾰ, ᾶς, ἡ, *copia, abundantia;* item *liberalitas:* et

Δαψῐλεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, *abundantèr subministro, liberalitate utor:* à

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *DAPSILIS, largus, copiosus:* qu. à δάπτω, seu δαπάνη.

Δαψῐλῶς, *largè, lautè, abundantèr,* adv. contr. à δαψιλέως, idem.

Δᾰ'ωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω vel δαέω· at

Δᾰῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην. possit tamen δαῶμεν esse præs. sub. act. à δαέω.

Δ' vel δὲ, conjunctio discretiva, *verò, at, tamen, autem, igitur, sed, sanè, quin, porro,* &c. respondet enim ad μέν· interdum verò μὲν non præcedente. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἤδε· δὲ sæpè pro γάρ. Sæpè Poët. pro εἰς, ut οἶκόν δε, *domum,* (qu. εἰς οἶκον) adv.

Δέᾰται, pro δεδέᾰται, Ion. *ligati sunt;* et hoc pro δέδενται· 3. pl. perf. ind. pass. detracto augmento: à δέομαι.

Δέᾰτο, 3. sing. imperf. ab obsoleto δέᾰμαι, *videor.*

Δεγμένος, *accipiens:* Æol. pro δεδεγμένος, perf. part. pass. verbi δέχομαι, *capio.* Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδᾱᾰ, perf. ind. med. *novi:* perf. part. med. δεδαὼς, et

Δεδᾰ'ασθαι, inf. præs. pass. à δαίω.

Δεδᾰ'ηκᾰ, *didici, novi,* perf.

act. à δαίω, *disco:* f. δαήσω, tanquam à δαέω. a. 2. ἐδάην. perf. pass. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, *doctus, peritus:* perf. med. δέδαα. Alii pro δέδαικα accipiunt: à δαίω.

Δεδαίᾰται, *divisi sunt:* pro δέδαινται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. item δεδαίᾰτο pro ἐδέδαιντο. verbi δαίω.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, f. ξω, *divido, vulnero, cædo.* Th. δαίω, *divido.*

Δεδᾰ́μασμαι, σαι, ςαι, perf. pass. à δαμάζω, *domo*, vel δαμάω.

Δέδᾰον, per reduplic. Poët. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, seu δαέω.

Δέδαρμαι, *excoriatus sum:* perf. pass. à δέρω. perf. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis.*

Δέδαςαι, *distributum est*, 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, à δαΐζω, vel δαίω, *divido.*

Δεδᾱὼς, ότος, *doctus:* part. perf. à δέδαα, perf. m. à δαέω.

Δεδέημαι, *rogavi* seu *indigui:* perf. pass. à δέομαι, f. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.

Δεδείπνᾰμεν, 1. pl. præs. ind. per reduplic. Ion. à δείπνυμι. Vel ut alii perf. m. à δειπνέω, *cœno.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δεδεῖσαι, Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, *timeo.*

Δέδειχᾰ, et Ion. δέδεχᾰ, perf. act. v. δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω.

Δέδεκται, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. perf. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio*, quod vide.

Δέδεμαι, σαι, et δεδέμην, *ligatus eram:* pro ἐδεδέμην, et in 3. pl. δέδεντο, perf. et plusq. perf. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregularitèr etiam pro δέδημαι, et δεδήμην· nam facit fut. δήσω.

Δεδεμένος, η, ον, *vinctus, ligatus:* part. perf. pass. præced.

Δεδέμηκᾰ, *exstruxi*, perf. act. verbi δέμω, *exstruo.*

Δέδεντο, 3. pl. plusq. perf. pass. Vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. sing. paulò post fut. à δέχομαι, *capio.* Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.

Δέδεξο, *excipe*, perf. imperat. pass. à δέχομαι.

Δεδέσθαι, perf. inf. Vide δέδεμαι.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. pass. Ion. *ligatus erat:* à δέω.

Δεδέχᾰται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί· item δεδέχᾰτο, pro δεδεγμένοι ἦσαν· 3. pl. perf. et plusq. perf. ind. pass. à δέχομαι, *capio.*

Δέδηᾰ, ηας, ηε, *combussi*, perf. med. δεδήειν, ήεις, ήει, plusq. perf. med. Ion. pro ἐδεδήειν· vide δαίω, *uro.*

Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, et loco præsentis Metaph. *tristor, angor:* perf. pass. verbi δάκνομαι.

Δεδηλώκᾰμεν, 1. pl. perf. act. à δηλόω, *declaro.* Th. δῆλος, *manifestus.*

Δεδημιΐργηται, 3. sing. perf. pass. δεδημιΐργημέναι, perf. part. f. g. pl. num. à δημιεργέω, *fabrico.* Th. δῆμος, *populus*, et ἔργον, *opus.*

Δεδῆσθε, pro δεδημένοι εἴητε, 2. pl. perf. opt. pass. à δέω, *ligo:* perf. pass. δέδημαι.

Δεδήσομαι, *vinciam:* paulò post fut. ejusd.

Δέδηχᾰ, *momordi, pupugi*, perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum:* perf. pass. verbi δηόω, seu δηϊόω, *hostilitèr depopulor:* et δεδηωμένος, η, ον, part. perf. pass. *cæsus, spoliatus, depopulatus, vastatus.* Th. δαίω, *uro.*

Δέδῐ' pro δέδῐᾰ, perf. med. verbi δείδω, *timeo.*

Δεδῐδαγμένος, η, ον, *doctus:* part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo.*

Δεδῐηκόνηκᾰ, 1. sing. perf. ind. act. verbi διακονέω.

Δεδῐήτηκᾰ, *arbitratus sum*, pro δεδῐαίτηκᾰ, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω, *arbitror.*

Δέδῐθῐ, *time*, et Poët. δείδιθι, præs. imperat. pro δέδιε, quasi à δέδιμι, verbi δείδω.

Δεδῐκαιωμένος, η, ον, *justificatus*, part. perf. pass. à δικαιόω, *justifico:* q. v.

Δέδῐμεν et δέδῐτε, *veremur, veremini*, per Syncop. pro δεδῐ'ᾰμεν et δεδῐ'ᾰτε, 1. et 2. pl. perf. m. verbi δείδω, quod vide.

Δεδίσκομαι et δειδίσκομαι, *amanter excipio, prosequor benevolentia, complector; propino:* à δείκνυμι.

Δεδίττω, seu -ομαι, *terreo:* fut. ίξομαι. perf. ιγμαι· ab eod. th.

Δεδῐῴκηται, perf. pass. duplici augm. pro διῴκηται. verbi διοικέω, *administro.* Th. οἶκος, *domus.*

Δεδῐὼς, ότος, part. perf. m. sæpè pro præs. *timens:* à δείδω, q. v.

Δέδμανθ', Dor. pro δέδμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi δέμω, *struo:* quod vide.

Δεδμήᾰτο, *domiti sunt*, pro ἐδέδμηντο, à δέμω, inus. pro δαμάω, cujus perf. contract. δέδμημαι· et plusq. perf. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, et Ion. δεδμήᾰτο, à tertiâ ἐδέδμητο, sublato augmento et interposito α.

Δέδμηκᾰ, *ædificavi*, pro δεδέμηκᾰ, per Syncop. perf. act. undè

Δέδμημαι, σαι, ται, perf. pass. *exstructus est:* à δέμω, *exstruo;* item

Δέδμημαι, *domitus sum*, per Sync. pro δεδέμημαι, perf. pass. undè part. δεδμημένος· à δέμω, inus. pro δαμάω, *domo:* vide δέμω.

Δέδμητο, *exstructus erat*, 3. sing. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδέμην, plusq. perf. verbi δέμω, *ædifico.*

Δέδογμαι, *institutus sum*, perf. pass. à δοκέω, quod vide.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκᾰμεν, 1. pl. perf. m. verbi δείδω, *timeo:* perf. med. δέδοικα, euphoniæ gratiâ pro δέδοιδα· et

Δέδοικ' pro δέδοικᾰ, perf. med. verbi δείδω, pro quo sæpè usurpatur; *timeo, trepido.*

Δεδοίκᾰμες, Dor. pro δεδοίκᾰμεν, 1. plur. perf. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. med. δέδοικα deductum. Vel perf. med. sub loco præsentis Dor.

Δεδόκημαι, *observavi*, perf. pass. undè

Δεδοκημένος, η, ον, part. perf. pass. sæpè *observans:* v. δοκάω, δοκάζω, *exspecto, puto.*

Δεδόκηται, *visum est*, perf. pass. verbi δοκέω, *videor.*

Δεδοκῐμάσμεθᾰ, 1. pl. perf. pass. à δεδοκῐ́μασμαι· undè δεδοκῐμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάζω, *probo.*

Δεδοκῐμασμένος, η, ον, *probatus*, part. perf. pass. à δοκιμάζω, *probo.*

Δεδοκῐμασμένως, adv. *opinatè.*

Δέδοκται, *visum est, decretum est, sancitum est*, 3. sing. perf. pass. à δέδογμαι, verbi δοκέω, *video.*

Δεδονᾰ́το, Dor. et Ion. pro ἐδέδοντο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi δονέω, *quatio, agito.*

Δεδοξασμένος, η, ον, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δέδορκᾰ, *vidi:* δέδορκε, *videtur, apparet, cernitur:* perf. med. undè δεδορκὼς, part. à δέρκω, *video.*

Δίδοται, 3. sing. perf. pass. à δίδωμι, *do*.
Διδύλευκα, *servivi*, perf. à δυλεύω, q. v.
Δίδυπα, *cecidi*, perf. m. undè part. perf. m. διδυπὼς, à δυπίω.
Δίδρακα, perf. act. hinc part. διδρακὼς, ότος, in perf. pass. δίδραμαι, undè διδραμένος· à δράω, *facio*.
Διδρά'μηκα, *cucurri*, perf. act. verbi τρέχω, *curro*: quod vide.
Δίδραται, per Metathes. pro δίδαρται, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, *excorio*: q. v.
Δίδροκα, *vidi*: pro δίδορκα, per Metathes. perf. m. verbi δέρκω.
Δίδρομα, *cucurri*, perf. m. verbi τρέχω, q. v.
Διδροσωμένος, *aspersus*, *roscidus*, part. perf. pass. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros*.
Δέδυκα, *subii*, *ingressus sum*; item *immersus sum*: perf. act. δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. à δύω, vel δύνω, *subeo*.
Διδύ'κει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. ejusd.
Διδύ'κω, Poët. verbum à perf. ejusd. formatum.
Διδύ'νημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi δύναμαι, *possum*.
Διδυστύ'χηκα, *infelix fui*, perf. act. verbi δυστυχέω: ex δὺς et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.
Δίδωκα, et in 3. pl. δεδώκασιν, perf. act. à δίδωμι, *do*.
Διδώρηται, 3. sing. perf. pass. verbi δωρέομαι, *dono*: quod vide.
Δέελος, Poët. pro δῆλος, η, ον, *manifestus*.
Δέῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, *oportet*: et
Δέῃ, *eges*, vel *egeas*: à δέομαι, *indigeo*.
Δεήθητε, *orate*, 2. pl. a. 1. imperat. à δέομαι, *oro*.
Δεῆσαν, a. 1. part. n. g. δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, tanquam à δεέει.
Δέησις, εως, ἡ, *deprecatio*: etiam simplicitèr *supplicatio*: δεήσεις, *preces*. Th. δέομαι, *oro*.
Δεήσομαι, *rogabo*, seu *egebo*, f. 1. m. à δέομαι, q. à δεέομαι.
Δεητικὸς, ἡ, ὸν, *precatorius*, item *supplex*: ab eod. th.
Δεῖ, *oportet*, *convenit*, impersonal. cum acc. in sub. δέῃ. imperf. ἔδει. f. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, præs. inf. δεῖν. part. δέον. Th. δέω, *ligo*.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, *exemplum*: à δείκνυμι, *monstro*: perf. pass. δέδειγμαι.
Δειγματίζω, *palàm traduco*; propriè *aliquem in exemplum spectandum propono*: f. ίσω. perf. δεδειγμά'τικα. a. 1. ἐδειγμά'τισα. Th. δείκνυμι.
Δείδεκτ' pro δείδεκτο, *exceperat*: plusq. perf. Ion. et Poët. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.
Δειδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δειδέχατο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Ion. et per Ectasin Poët. verbi δέχομαι.
Δειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *timidus*, *meticulosus*: à δείδω.
Δείδια, per Ectasin Poët. pro δέδια, perf. m. verbi δείδω, *timeo*, quod vide.
Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, et hoc pro δέδιε, *time*: perf. m. imperat. præced. δέδια.
Δείδιμεν, *timuimus*: itidem pro δεδίαμεν, 1. pl. perf. m. ejusd. verbi.
Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. sing. f. 1. med. Poët. pro δεδίξεται, à δεδίσσομαι, seu -ίττομαι, *terreo*.
Δειδιότης, *metuentes*, perf. part. m. à δείδια, verbi δείδω.
Δείδισαν, 3. plur. plusq. perf. verbi δείδω.
Δειδίσκομαι, pro quo et δεδίσκομαι, *metuo*; item *humanitèr excipio*, aut *præbeo*. et
Δειδίσσομαι, et Att. δειδίττομαι, (à δεδίττομαι, per Epenth. τῦ ι,) f. ίξομαι, perf. ιγμαι, *terreo*, item *metuo*: ab eod. th.
Δείδοικα, Poët. pro δέδοικα, perf. m. à
ΔΕΙ'ΔΩ, *timeo*, *paveo*, *trepido*; f. δείσω. perf. δέδεικα. imperf. ἔδιον. à δίω, inus. imperat. δίδιθι, et δείδιθι, Poët. ab inus. δέδιμι. a. 1. ἔδεισα, et ἔδδεισα, Poët. inf. δεῖσαι. præs. pass. sub. δί'ωμαι, à δίω. inf. δεδεῖσθαι, et per Aphær. δεῖσθαι. f. 1. m. δείσομαι. a. 1. m. ἐδεισά'μην. sub. δείσωμαι. perf. m. δέδοικα (et δείδοικα, Poët.) pro δέδοιδα, euphon. gratiâ. Item δέδια et δέδεια, ac Poët. δείδια, perf. m. à δίω, inus. plusq. perf. m. ἐδεδοίκειν, et ἐδεδί'ειν, Poët. ἐδειδί'ειν. perf. inf. δεδιέναι, et part. δεδιὼς, et δειδιώς. Poëticè sæpè præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δειελίω, ῶ, f. ήσω, *meridior*: hinc δειελήσας, αντος, *cœnans*: ejusd. a. 1. part. act. à δείελος, *vesper*. Th. δείλη.
Δειελινὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro δειλινὸς, *pomeridianus*, *vespertinus*: ab eod. th.
Δείελον, ȣ, τὸ, *merenda*, *crepusculum*: ab eod.
Δείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pomeridianus*, *vespertinus*: ab eod.
Δεικανά'ειν, ᾶν, Poët. pro δεικνύναι, *ostendere*. A prisco δείκω deducitur δεικά'νω· hinc δεικανά'ω. imperf. ἐδεικά'ναον, -ων, ας, -ᾶς· et hinc præsens Poët. δεικανάίσκω. et imperf. Ion. δεικανά'εσκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, *ostendo*: vel ut alii volunt δέχομαι.
Δεικανά'ομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *accipio*: à δέκομαι, quod est Ion. pro δέχομαι.
ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ȣ, τὸ, *simulacrum*.
Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. ind. à δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Ion. pro ἐδείκνυ, *ostendebat*: vel pro δείκνυθι, *ostende*, præs. imperat.
Δεικνύ'ει, 3. sing. ind. act. à δεικνύω, *ostendo*.
ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύ'ω, (δείκω inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) *ostendo*, *monstro*, *indico*: f. δείξω. perf. δέδειχα. a. 1. ἔδειξα. a. 1. imperat. δεῖξον, ά'τω. a. 1. sub. δείξω, ης, ῃ. a. 1. inf. δεῖξαι. perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχθεὶς, έντος.
Δεικνύ'ναι, *ostendere*, præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. à δείκνυμι.
Δείκτης, ȣ, ὁ, *ostensor*, *demonstrator*: ab eod.
Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, *ostensivus*, *demonstrativus*: compos. ἀποδεικτικὸς, idem. à δείκνυμι.
Δειλ' pro δειλὰ', nom. pl. n. g. à δειλὸς, *timidus*.
Δείλαιος, αία, αιον, *timidus*, *miser*: ab eod. th.
Δειλαῖος, ȣ, Dor. et Att. pro δείλαιος.
Δειλαίνω, fut. ανῶ, et -αίνομαι, f. 1. m. ανῦμαι, *timidus sum*: à δειλὸς, *timidus*.
Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, *vesperi*: à
ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus*, item *crepusculum*.
Δείλης, quum πρωῒ opponitur, *vesperi*.

Δειλῖα, ας, ἡ, *timiditas:* à δειλὸς, *timidus.*

Δειλιάζω, f. άσω, perf. ακα, *formido, ob ignaviam defugio:* à δειλία.

Δειλιαίνω, f. ανῶ, *terrefacio:* ab eod.

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor, formido:* à seq.

Δειλιάω, -ῶ, *formido, ob ignaviam refugio:* fut. άσω. perf. δεδειλίακα. aor. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας. præs. imperat. δειλίαε, -α, δειλιαέτω, -άτω. Th. δειλὸς, *ignavus.*

Δειλινὸν, τὸ, substantivè *merenda:* adverbialitèr subaudi *χρόνον, vespertino tempore:* à

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus.* Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, et ab eod.

Δειλόομαι, -οῦμαι, fut. ώσομαι, *timeo, paveo:* unde δειλωθεὶς, *territus,* a. 1. part. pass. à

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *timidus, ignavus, miser, debilis, improbus:* qu. à δείδω, *timeo,* vel qui δεῖται λίαν, *valde ligatur.*

Δειλότερος, ου, compar. à δειλὸς, *timidus.*

Δεῖμα, ατος, τὸ, et δειμὸς, οῦ, ὁ, *timor, metus:* à δείδω, *timeo.*

Δειμαίνω, *timeo:* f. ανῶ. perf. γκα. ab eod.

Δειμάλεος, έα, έον, *timidus, terribilis:* ab eod. th.

Δείμας, *qui ædificavit,* a. 1. part. δεῖμε, vel δεῖμεν, Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. ind. δείμασθαι, et δειμάμενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δέμω, *struo.*

Δειματόω, -ῶ, f. ώσω, *terrefacio,* pro φοβέω. imperf. ἐδειμάτου, *terrefaciebat.* Th. δείδω.

Δείμομεν, pro δείμωμεν, 1. plur. aor. 1. subj. verbi δέμω.

Δειμὸς, οῦ, ὁ, idem ac δεῖμα, *metus, terror:* ab eod. th.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri: ab eod. th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet:* quod vide.

ΔΕΙ~ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, *quidam.* Vocabulum est infinitum. At δεινὰ, adv. pro δεινῶς, *vehementèr.* Th. δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

Δεινάζω, f. άσω, *molestè fero, indignor:* à δεινός.

Δεινοθέτας, α, Dor. pro

Δεινοθέτης, ου, *graviter homines tractans:* Amoris epithet. ex δεινὸς, *gravis,* et τίθημι, *impono.*

Δεινοῖο, gen. Ion. pro δεινοῦ. dat. pl. Ion. δεινοῖσι· à δεινός· quod vide.

Δεινολογέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *graviter conqueror:* à δεινὸς et λέγω, *dico.*

Δεινομένειος παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς Ἱέρων, Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querela gravis:* et

Δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *gravitèr afficior, ægrè fero:* et

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravi affectus injuriâ, graviter ferens:* quod ex δεινὸς et πάθος, qu. à *πάσχω, patior.*

Δεινόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, *celer, horribilis, qui infesto pede accedit:* ex δεινὸς et πούς.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *DIRUS, vehemens, gravis, solers, peritus, validus, magnus:* qu. à δέος, *metus,* vel δείδω, *timeo:* compar. δεινότερος· superl. δεινότατος.

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis, solertia, atrocitas, gravitas, dicendi facultas:* à pr.

Δεινόω, -ῶ, f. ώσω, *contorqueo, in orbem ago;* sicuti δεινοποιῶ, *exaggero:* à δεινός.

Δεινὼ, *duo terribiles,* nom. dual. à δεινός.

Δεινωποὶ, *graves aspectu,* nom. pl. à

Δεινωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem ac δεινῶψ, *torvus, gravis:* à δεινὸς et ὤψ, ὠπὸς, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribilitèr, mirè, accuratè:* à δεινός.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas,* item *exaggeratio:* et *amplificatio,* apud Orat. quæ et δεινολογία dicitur. Th. δεινός.

Δείξαις, *monstrares,* 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. à δείκνυμι, *ostendo,* fut. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, *ostendit,* pro ἔδειξε, a. 1. Ion. sic δείξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. th.

Δεῖξις, εως, ἡ, *ostensio, ostentatio:* item *indicium, argumentum:* ab eod. th.

Δεῖξον, *ostende,* a. 1. imperat. ejusd.

Δείξω, εις, ει, *ostendam,* f. 1. ind. act. ejusdem.

Δεῖος, εος, τὸ, Poët. pro δέος, εος, τὸ, *metus:* à δείδω, *timeo.*

Δειπνεῦντες, Ion. Æol. et Dor. pro δειπνοῦντες, *cœnantes,* præs. part. nom. pl. à

Δειπνέω, *cœno:* item simplicitèr *comedo:* fut ήσω. perf. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνηστὸς, οῦ, ὁ, *tempus cœnæ:* à δεῖπνον.

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, *ad cœnam pertinens, cœnæ instruendæ peritus:* ab eod.

Δειπνητὸς, οῦ, et

Δείπνητος, ου, ὁ, *cœnæ tempus:* à δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνίζω, fut. ίσω, *cœnam præbeo.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνολόχης, *comessatricis,* gen. sing. f. g. pro δειπνολόχου· à

Δειπνολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè *qui conviviis insidiatur,* et accuratè illa observat: ex δεῖπνον, *cœna,* et λόχος, *insidiæ.*

ΔΕΙ~ΠΝΟΝ, ου, τὸ, *cœna, cibus:* παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, quia tum homines à labore cessant.

Δειπνοποιέομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *cœnam instruo:* à δεῖπνον et ποιέω.

Δειπνοῦντα, acc. sing. part. præs. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio:* f. ρῶ. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium.*

Δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis:* à δειρὴ, *cervix.*

Δείρειν, Ion. pro δέρειν, *excoriare.*

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum;* idem quod δέρη· at

Δείρη, ης, ἡ, urbs Ethiopiæ.

Δειριάω, ῶ, *probris scindo:* verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis.*

Δειρὸς, οῦ, ὁ, *collis.* Th. δέρη, *collum.*

Δειροτομέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *decollo:* à δειρὴ, *collum,* et τομὸς, quod à τέμνω, *seco.*

ΔΕΙ~ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, *humor, stercus, fœtor.*

Δείσαντε, *territi,* nom. dual. à

Δείσας, αντος, *veritus,* aor. 1. part. verbi δείδω· quod vide.

Δεῖσε, *veritus est,* Ion. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo.*

Δεῖσθαι, præs. inf. à δέομαι, *precor:* et à δείδομαι, *vereor.*

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio, metus deorum:* item *religio:* à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *superstitiosus:* ex δείδω. perf. pass. δέδειμαι, σαι. in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior, -us.*

ΔΕ'ΚΑ, *DECEM,* pl. num. quasi δίχα, à δέχομαι, quia

omnes numeros capit denarius. Hinc

Δεκᾰ́βοιον, ȣ, τὸ, *genus monetæ et sacrificii:* à decem bobus sic dictum *Plutarch.* in *Theseo.*

Δεκᾰγονῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *generatio ad decimum usque gradum,* Lucian. à δέκα et γονή.

Δεκᾰ́δᾰ, i. e. τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκάς.

Δεκᾰδάρχης, et δεκᾰ́δαρχος, ȣ, ὁ, *decurio:* à δέκα et ἀρχὴ, *principatus.*

Δεκᾰδαρχῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *decemviratus:* δεκᾰδαρχῐ́αι, *decuriæ:* à præc.

Δεκᾰδύ'ω, *duodena, duodecim,* ἄκλιτον. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα· ex δέκα, *decem,* et δύο, vel Att. δύω.

Δεκᾰ́δωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longus decem palmis:* ex δέκα, *decem,* et δῶρον, *palmus, donum.*

Δεκᾰὲξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *sedecim.*

Δεκᾰέπτᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *septendecim.*

Δεκᾰέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *decennis, decennalis:* et

Δεκᾰετῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *decennium:* ex δέκα et ἔτος, *annus.*

Δεκάζω, f. ᾰ́σω, perf. ᾰκᾰ, *do decimam;* item *munere corrumpo:* et δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse:* qu. à δέκω, *accipere facio.*

Δεκᾰ́κῐς, *deciès:* adv. à δέκα, *decem.*

Δεκᾰκῡμῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *decumanus fluctus,* i. e. *magnus.* Th. κῦμα, *fluctus.*

Δεκᾰ́λογος, ȣ, ὁ, *DECALOGUS,* Angl. et Gall. THE DECALOGUE; à δέκα et λόγος.

Δεκᾰ́μηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decumestris, decem mensium:* ex δέκα, *decem,* et μὴν, -ηνὸς, *mensis.*

Δεκᾰνᾱῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *decem navium classis.*

Δεκᾰνᾰ́ομαι, ῶμαι, *humaniter excipio:* à δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκᾰοκτὼ, *octodecim:* ἄκλιτον, omn. gen. uti

Δεκᾰ́πεντε *quindecim:* omn. gen. ἄκλιτον· ex πέντε, *quinque,* et δέκα, *decem.*

Δεκᾰ́πηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *decem cubitorum.*

Δεκᾰπλᾰσιάζω, fut. ᾰ́σω, perf. ᾰκᾰ, *decuplum facio.*

Δεκᾰ́πλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui decem plethrorum* seu *jugerum est:* ex δέκα et πλέθρον, Poët. πέλεθρον.

Δεκᾰπλȣ̃ς, adj. *decuplex.*

Δεκᾰ́πολῐς, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium.*

Δεκάρχης, ȣ, ὁ, *decurio:* et

Δεκαρχῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *decurionatus:* et

Δεκαρχῐκὸς, *decurionalis:* ex δέκα et ἀρχὴ, *principatus.*

Δεκᾰ́ς, ᾰ́δος, ἡ, *DECAS,* numerus denarius: Angl. A DECADE: item *decuria.*

Δεκασμὸς, ȣ̃, ὁ, *decimatio, decimæ;* item *corruptio munerum largitione:* à δεκάζω.

Δεκᾰ́ται, ων, αἱ, *decimæ:* à δεκᾰ́τη, ης, ἡ, *decima.* Th. δέκα, *decem.*

Δεκᾰτέσσᾰρες, ων, οἱ ϗ αἱ, et Δεκᾰτέσσᾰρᾰ, ων, τὰ, *quatuordecim:* à τέσσαρες et δέκα.

Δεκᾰτευτὴς, ȣ̃, ὁ, *decimator, qui decimam colligit:* à

Δεκᾰτεύω, f. εύσω, *decimo, decimas do:* à δεκάτη.

Δεκᾰ́τη, ης, ἡ, *decima pars, decimæ.*

Δέκᾰτος, η, ον, *decimus, a, um.*

Δεκᾰτόω, *decimas accipio:* f. ώσω. perf. δεδεκᾰ́τωκᾰ, δεκᾰτόομαι, -ȣ̃μαι, *decimor:* perf. δεδεκᾰ́τωμαι· à δέκα, *decem.*

Δεκᾰτρεῖς, -τριῶν, οἱ ϗ αἱ, δεκᾰτρῐ́ᾰ, τὰ, *tredecim:* ex δέκα et τρεῖς.

Δεκᾰ́χαλκον, ȣ, τὸ, *decussis, decem chalci, decem ærei nummi, denarius.*

Δεκᾰχῖλοι, -χῑ́λιοι, αι, ᾰ, *decem millia:* ex δέκα, *decem,* et χίλιοι, *mille.*

Δεκᾰ́χορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decem chordas habens:* à δέκα et χορδή.

Δεκελέη, Ion. pro Δεκέλεια, ἡ. De quâ Stephanus. Δεκέλια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Ion. et Dor. pro δέχȣ, *accipe,* 2. sing. præs. imperat. à δέκομαι pro δέχομαι.

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio.* Sic δεκόμεθᾰ pro δεχόμεθα.

Δέκτης, ȣ, ὁ, *acceptor; mendicus:* à δέχομαι.

Δεκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *capax:* ab eod. th.

Δέκτο, *exceperat,* 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἐδέδεκτο· ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus, a, um.* Th. δέχομαι, *capio.*

Δελεάζω, *inesco:* f. σω. perf. δεδελέᾱκᾰ. a. 1. ἐδελέᾱσᾰ· à

ΔΕ'ΛΕᾸΡ, ᾰτος, τὸ, *esca.*

Δελεάρπαξ, ὁ ϗ ἡ, *qui escam rapit:* ex δέλεαρ, *esca,* et ἁρπάζω, *rapio.*

Δελίασμᾰ, ᾰτος τὸ, et δελιασμὸς, ȣ̃, ὁ, *illicium, illectamentum:* à δελιάζω.

ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *laterna, fax.*

Δέλλῑθες, αἱ, *vesparum cellæ.*

ΔΕ'ΛΤᾸ, quarta litera Græcorum, *Delta.* vide Δ.

Δέλτοισῐν, *libellis,* dat. plur. Ion. à

Δέλτος, ȣ, ἡ, *liber.* Th. δέλτα. Item

Δέλτος, ȣ, ἡ, *pugillares,* quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕ'ΛΦΑΞ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, *porcellus, porcus, porca.*

ΔΕΛΦΙ'Ν, seu δελφῖ́ς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN, piscis,* in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μέλισσα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὸς, ȣ̃, ὁ, *civis Delphicus.*

ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, et Æol. βελφὺς, *VULVA, uterus:* unde ἀδελφοὶ, *uterini fratres.*

Δέλω, f. ελῶ, *inesco:* q. à δαίω, *epulor.*

ΔΕ'ΜᾸΣ, τὸ, indeclinabile, *corpus.* qu. à δέμω, *struo,* vel δέμα, *vinculum.* Est etiam

Δέμᾰς, *sicut,* adv. similitud.

Δέμειν, Ion. pro οἰκοδομεῖν.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *stratum, lectus:* ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem: δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum.*

ΔΕ'ΜΩ, *struo, ædifico:* a. 1. ἔδειμᾰ. part. a. 1. δείμᾱς. perf. med. δέδομᾰ.

Δέμω, item, vel δάμνω, inus. pro δαμᾰ́ω, *domo, interficio.* f. 1. δεμῶ. perf. δέδμηκᾰ, per Sync. pro δεδέμηκᾰ. f. 2. δᾰμῶ. a. 2. ἔδᾰμον. a. 2. pass. ἐδᾰ́μην. inf. δᾰμῆναι, et δᾰμήμεναι, part. δᾰμεὶς, έντος, perf. pass. δέδμημαι. part. δεδμημένος.

ΔΕΝΔᾸΛῐ́ΔΕΣ, ων, αἱ, *placentæ, panes:* à τένδω, *edo.*

Δενδίλλω, verbum Ion. *oculos huc illuc verto, oculis nuo vel adnuo:* f. λῶ. ab ἴλλος, *oculus,* et δινέω, *volvo.*

Δένδρεον, ȣ, τὸ, *arbor, lignum,* Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *nemorosus, arboribus abundans.* Th. δένδρον, *arbor.*

Δενδρῐ́ον, ȣ, τὸ, *arbuscula:* Poët. diminut. à

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, *arbor, stirps:* unde

Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arboreus.*

Δεννάζω, f. ᾰ́σω, perf. ᾰκᾰ, *maledico, probris incesso:* à seq.

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *probrum, contumelia.*

Δέξαι, *suscipe,* a. 1. imperat. m. à δέχομαι, quod vide; vel Ion.

pro δεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. act. à δείκνυμι.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *cisterna*, *lacus*: à

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. δέξασθαι, aor. 1. inf. m. verbi δέχομαι.

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, *capio*.

ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (sub. χεὶρ,) *DEXTRA*, (sub. manus;) item *fides* per dextram data: q. à δέχομαι, *capio*. Hinc

Δεξιάγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *qui dextra et agilia membra habet*.

Δεξιόλαβος, ου, ὁ, *satelles*, *stivator*, *lancearius*, *jaculator*: παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, perf. ωμαι, *dextram jungo*, *dextrâ apprehendo*: item *humanitèr excipio*: à δεξιά.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, *dexter*, *faustus*, *solers*, *urbanus*: ἀμφιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambidexter*: et

Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas*, *solertia*: ab eod.

Δεξιόφιν, adv. ἐπὶ δεξιόφιν, *dextram versus*.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξιοῦντο, 3. pl. imperf. m. verbi δεξιόομαι, *dextram jungo*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

Δεξιτερῆφι, Poët. dat. pro δεξιτερῇ, à δεξιτερός.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, idem ac δεξιός· δεξιτερῇ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra*.

Δεξιῶς, adv. *prosperè*, item *solertèr*, ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram*, *gratulatio*: ab eod. th.

Δεξιώτερον, adverbialitèr, *dextrorsum*: et δεξιώτατα, *commodissimè*.

Δεξιώτερος, *dexterior*, comp. et δεξιώτατος, superl. à δεξιός.

Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. sub. m. ejusd.

Δέομαι, oro, *rogo*: item *indigeo*: cum gen. imperf. ἐδεόμην, ου, ετο. f. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι, tanq. ab inus. δεέομαι. a. 1. pass. ἐδεήθην. a. 1. imperat. δεήθητι, et in 2. pl. δεήθητε, *orate*: præs. part. δεόμενος. à δεῖ, *opus est*. Th. δέω.

Δέον, *ligabant*, pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, *vincio*: et

Δέον, οντος, τὸ, *decens*, *æquum*, *commodum*; item *deficiens*, præs. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, *necessarium est*; in pl. δέοντα. ab imperf. δεῖ, *oportet*: hinc

Δεόντως, adv. *commodè*.

Δέος, εος, et Poët. δεῖος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. pl. Ion. à δέπας.

Δεπάζω, f. άσω, perf. ακα, *bibo*: à seq.

ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, et αος, τὸ, *poculum*, item *patera*, quia πόσει δεύεται, *potu irrigatur*.

Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*; Hesych. qua significatione δειρὰς dicitur.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis*, *corium*.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, *Derbensis*.

Δέργμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à δέρκω, *video*.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, et δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*.

Δερκέσκω, seu -ομαι, id. quod δέρκω, et -ομαι.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, 3. pl. præs. m. contr. à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. f. g. à δερκομένη, à δέρκω seu δέρκομαι, *video*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. Ion. part. præs. δερκομένω, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕ'ΡΚΩ, et δέρκομαι, *video*, *aspicio*. fut. ξω. perf. χα. f. 2. δαρκῶ, per Metath. δρακῶ. a. 2. ἔδαρκον, per Metath. ἔδρακον. a. 2. inf. δαρκεῖν, per Metath. δρακεῖν. perf. m. δέδορκα, pro quo et δέδροκα, per Metath. perf. pass. δέδεργμαι. a. 1. pass. ἐδέρχθην. part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt per Antiphr. Angl. DARK, vel per Aphær. à composito ἀδερκὴς, *obscurus*.

Δέρμα, -ατος, -ατι, τὸ, idem ac th. δέρας, item *cutis*, à δέρω, *excorio*: quod à δέρας.

Δερμάτινος, η, ον, *coriaceus*.

Δερμύλλω, f. λω, *excorio*, *detego*: à δέρμα. Th. δέρας.

Δέρος, εος, τὸ, idem ac δέρας, Ion.

Δέῤῥις, εως, ἡ, *pellis*, *cilicium*: à δέρας, *corium*.

Δέρτρον, ου, τὸ, *membrana*, *omentum*; item *rostrum*: ad eod. th.

Δερχθεὶς, έντος, *obtuitus*, aor. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην verbi δέρκω, *video*.

Δέρω, *excorio*: item *verbero*, *cædo*: f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. perf. δέδερκα. a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον. perf. pass. δέδαρμαι, et per Metath. δέδραμαι, σαι, ται. aor. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, *mensis Junius* apud Maced. ut nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio*, *nodus*, *junctura*: à δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, *vinculum*: ab eodem.

Δεσμεύω, *ligo*, *vincio*, *colligo*. f. εύσω. perf. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμέω, f. ήσω. perf. δεδέσμηκα. imperf. pass. ἐδεσμεόμην, ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο, idem, et ab eod. th.

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vinctus*: ab eod. th.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*: in pl. οἱ δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, *compedes*, ejusd. th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pro δεσμιοφύλαξ, *commentariensis*, *victorum custos*; à φυλάσσω, *custodio*, et δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμόω, *in carcerem conjicio*; item *vincio*, *ligo*. f. ώσω. perf. pass. δεδέσμωμαι.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, *carcer*: à præc.

Δεσμώτης, ου, ὁ, *vinctus*, *captivus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμῶτις, ιδος, ἡ, *captiva*: ab eod.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. όσω, *dominor*, *dominium obtineo*: à δέω et ποῦς, *ligat*, qu. *pedes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina*: à δεσπόζω, *dominor*.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis filia*, fœm. à δεσπόσυνος. Item Ion. et Poët. pro δεσποτεία, *dominatus*, *imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poët. idem ac δεσποτικὸς, *ad dominum pertinens*: item ὁ δεσπόσυνος, substantivè, *herilis filius*: ab eod.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*: et

Δεσπότης, ου, ὁ, *dominus*: in dat. δεσπότῃ. voc. ὦ δέσποτα. ab eod. th. δεσπότης ναῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, *herilis*; item *imperiosus*: τὸ δεσποτικὸν, *dominandi potestas*: et hinc

Δεσποτικῶς, adv. *heriliter, dominorum more:* ab eod. th.
Δεσπότις, ἴδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina:* ab eod. th.
Δέτα, ᾶς, ά, Dor. pro δέτη, *fistula:* et per Metalepsin pro *tæda.*
Δεταὶ, *faces in fasciculum colligatæ:* à
Δετὸς, ἡ, ὸν, *ligatus.* Th. δέω, *ligo.*
Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut et δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον. imperf. à δεύω, *irrigo.*
Δευήσομαι, *indigebo,* f. 1. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.
Δευκαλίων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DEUCALION.*
ΔΕΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo,* apud Ætolos.
Δευοίατο, *indigerent,* præs. opt. med. pro δεύοιντο, Ion. à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω.
Δεύομαι, f. δεύσομαι, *madefio, irrigor,* part. præs. δευόμενος, *madens.* Th. δεύω, *rigo.*
Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τοῦ υ pro δέομαι, f. δευήσομαι, *indigeo:* unde
Δευόμενος, η, ον, *indigens,* ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον· à δεῖ, *oportet.* Th. δέω.
Δεύοντο, *rigabantur,* 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi δεύω, *rigo.*
Δεῦρ', et Att. δευρί, item δεύρω, pro
ΔΕΥ͂ΡΟ, adv. *huc, hunc in locum, adesdum.*
Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo:* f. δεύσω.
Δευσοποιὸς, οῦ, ὁ, *infector, tinctor;* item *benè tinctus;* et Metaph. *indelebilis:* à δεύω et ποιέω.
Δεύτατος, άτη, ατον, *ultimus, postremus:* à δεύτερος, *secundus.*
Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) *huc agite, adeste, venite:* δεῦτε δὴ, *eja accedite:* à δεῦρο, *huc.*
Δεύτερα, pro Δεύτερον, vel δευτέρως, *secundò, secundo loco, iterum.*
Δευτεραῖος, αία, αῖον, *secundarius, secundâ die aliquid faciens:* ab eod. th.
Δευτερεῖα, ων, τὰ, *secundæ partes.*
Δευτερεύω, *secundus sum, sequor, proximus sum.*
Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, *secundaria decima,* à Levitis lege Mosaicâ sacerdotibus solvenda.
Δευτερόγονα, *secundâ fœtificatione edita.*
Δευτερολογέω, -ῶ, *iterum sermonem habeo:* ex δεύτερος, *secundus,* et λέγω, *dico:* perf. med. λέλογα.
Δευτερολογία, ας, ἡ, *secunda actio, secundæ dicendi vel agendi vices:* ab eodem.
Δεύτερον, adverbialitèr, *secundò,* neut. g. à δεύτερος.
Δευτερονόμιον, ου, τὸ, *repetitio legis:* ità inscribitur quintus liber Mosis. Anglicè DEUTERONOMY: à
Δευτερονόμος, ου, ὁ, *secunda* aut *posterior lex:* ex δεύτερος et νόμος, *lex.*
Δευτερόπρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à secundo primus:* ex δεύτερος et πρῶτος, *primus.*
ΔΕΥ΄ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, *secundus, a, um; posterior, alter:* δεύτερος ἐκείνου, *secundus ab illo.* δεύτερον, *postpositum, posthabitum,* apud Demost. item adverb. *secundò:* ἐκ δευτέρου, *secundâ vice:* à δύω, q. δυότερος. Hinc
Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, *secundò facio, itero;* item
Δευτέρωμα, ατος, τὸ, *secundus actus, repetitio:* et
Δευτέρως, adv. *secundariè, secundò:* et
Δευτέρωσις, εως, ἡ, *secundus actus* aut *ordo, iteratio.*
ΔΕΥ΄Ω, *rigo,* f. δεύσω, perf. δέδευκα, a. 1. ἔδευσα, a. 1. sub. δεύσω, ῃς, ῃ· unde Angl. DEW.
Δεύω, f. δευήσω, aor. 1. ἐδεύησα, *absum, desum, deficio.* Med. δεύομαι, *egeo, indigeo, inferior sum.* Poët. pro δέω.
ΔΕ΄ΦΩ, *excorio:* f. ψω. perf. δέδεφα.
Δέχαται, pro δεδέχαται, Ion. perf. pass. 3. plur. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à δέχομαι, *capio.*
Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. à δέχομαι, ῃ, εται.
Δεχήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *decem dies durans:* ex δέκα et ἡμέρα, *dies.*
Δέχθαι, *suscepisse,* perf. inf. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι. δεχθεὶς, a. 1. part. pass. à δέχομαι.
Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. (scribitur et δέγμενος) ab eod. verbo.
Δέχνυμαι, idem quod
ΔΕ΄ΧΟΜΑΙ, *capio, accipio, percipio, excipio, suscipio, admitto, recipio, sustineo, approbo, credo, exspecto:* fut. δέξομαι. perf. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. m. ἐδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. δέξαι· a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, et in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται. a. 1. inf. m. δέξασθαι. a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον. perf. m. δέδοχα. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.
Δέψα, ἡ, *pellis.* Suidæ. à δέφω, *excorio, emollio.*
Δεψέω, *DEPSO, subigo* et *mollio,* coriariorum more: f. ήσω. a. 1. ἐδέψησα. part. δεψήσας. à δέφω, *excorio.*
ΔΕ΄Ω, *ligo, vincio, necesse habeo:* f. δήσω. perf. δέδεκα. a. 1. ἔδησα. a. 1. imperat. δῆσον, άτω, et in pl. δήσατε, *ligate.* a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. δήσας, αντος. perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, *vinctus.* a. 1. pass. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. pass. δεθῆναι. f. 1. pass. δεθήσομαι.
ΔΗ΄, *sanè, profectò, equidem, verò, proindè, demum:* ironicum *scilicet,* Dion. Hal. iii. 23. est etiam repetentis, ut *inquam:* quasi à δαίω, *scio.* Pro eodem dicitur et δήπου et δήπουθεν· in carmine verò δή ῥα. In carmine modò postponitur, modò præponitur: at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὃς δὴ, ὃ δὴ, &c. et sæpe δὴ pro δέ. δῆγε, *utique;* τί δὴ, *quid ita?* ὡς δὴ, *ceu planè;* δὴ ἄριστοι, *longè optimi;* δήποτε, *tandem;* σὺ δὴ, *tu ne?* μὴ δὴ, *quare ne?*
Δῇ, pro δέῃ, *oporteat,* 3. sing. præs. sub.
Δῆγμα, ατος, τὸ, *morsus,* à 1. pers. perf. pass. verbi δάκνω, *mordeo.*
Δηγμὸς, οῦ, ὁ, idem, et ab eod. th.
Δηγόω, f. ώσω, *impleo,* Hesych.
Δήετε, *invenietis,* 2. pl. præs. ind. verbi δήω, *invenio:* quod significationem futuri obtinet.
Δήθ' pro δηθὰ, *diu,* item δηθὰ vel δηθάκις, *crebro:* adv. à δὴν, *diu.*
Δηθαγόρος ου, ὁ καὶ ἡ, *loquax, qui diu loquitur:* ex δηθὰ, *diu,* et ἀγορεύω, *loquor.*
Δῆθεν, *videlicet:* adv. à δὴ, *sanè.*
Δηθύνω, *tardo, moror,* præs. part. δηθύνων, οντος, et in acc. δηθύνοντα. à δηθὰ, quod à δὴν, *diu.*
Δηΐάω, ῶ, *comburo,* ut et δηΐζω et δηΐόω. à δαίω, *uro.*

Δηϊκόωντα, acc. sing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nom. propr.

Δήϊος, ΐα, ϊον, vel -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro δάϊος, ΐα, ϊον, *hostis, infestus, hostilis, bellicosus, ardens:* gen. Ion. δηΐοιο, pro -ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι· à δαίω, *uro.*

Δηϊοτής, ῆτος, ἡ, *pugna:* à δήϊος, *hostilis;* quod à δαίω, *uro.*

Δηϊόω, ῶ, et per Sync. δῃόω, ῶ, *vasto, uro:* à δαίω.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deipylus,* nom. propr. viri.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, *Deipyrus,* nom. propr. viri.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hostilis.*

ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta,* sc. *aqua:* à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mordax,* unde forsan Lat. *Dicterium.* Th. δάκνω, *mordeo.*

Δηκτής, οῦ, ὁ, et

Δηκτικὸς, ἡ, ὸν, idem, et ab eod. th.

Δήκω, f. ήξω, perf. ηχα, inusit. *mordeo,* quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Vide δάκνω.

Δήκωσις, malè legitur, pro δόκωσις, *contignatio:* à δοκόω, *contigno.*

Δηλαδὴ, *videlicet,* q. à δῆλα δὴ, *manifestè, certè.* Th. δὴ, *certè.*

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præs. part. pass. à

ΔΗΛΕ'Ω, *LÆDO, corrumpo, decipio:* f. ήσω. perf. δεδήληκα.

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum:* à pr.

Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *nocivus:* à δηλέω, *lædo.*

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio:* et

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, *noxius:* ab eod. th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum:* sc. pharmacum, *venenum, DELETERIUM.*

Δηλητήριος, α, ον, *nocivus, lethalis:* à δηλέω, *lædo.*

Δήλια, τὰ, Apollinis festa in Delo; à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, τὸ, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adj. *Delius;* item *Apollo,* à Delo insulâ sic dictus.

Δήλομαι, *volo,* Dor. à δηλὴ, ῆς, ἡ, *voluntas:* qu. à θέλω.

Δῆλον, ου, τὸ, *Apollinis templum;* item neut. g. à δῆλος, *manifestus.*

Δηλονότι, *nimirum, omnino, profectò, quippe,* adv. q. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.

ΔΗ͂ΛΟΣ, η, ον, *manifestus, notus, certus, perspicuus:* hinc

Δῆλος, *DELUS,* nomen insulæ, sic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Arist. vel ob ejus celebritatem: sive quod exindè δῆλα seu oracula.

Δηλόω, *declaro, manifesto, notum facio:* imperf. ἐδήλοον, ουν, -οες, ους, -οε, ου. fut. ώσω. perf. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat, indicium:* et

Δήλως, *palam, manifestò:* item

Δήλωσις, εως, ἡ, *significatio, enuntiatio:* ab eod. Apud LXX. *Urim et Thummim.*

Δημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, *populum duco quò volo, populi gratiam capto, aliquem capio, concilio mihi, benevolentiâ afficio, demereor:* à δημαγωγός

Δημαγωγία, ίας, ἡ, *populi regimen, administratio reipublicæ, concio, popularitas:* à

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, *populi ductor, popularis:* ex δῆμος, *populus,* et ἄγω, *duco.*

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis:* et

Δήμαρχος, ου, ὁ, *tribunus plebis:* ex δῆμος, *populus,* et ἀρχὴ, *principatus.*

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis.*

Δήμευσις, εως, ἡ, *proscriptio:* à

Δημεύω, f. εύσω, *publico, proscribo.* Th. δῆμος.

Δημηγορέω, *concionor, orationem ad populum habeo:* imperf. ἐδημηγόρεον, -ουν, f. ήσω. perf. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, *orator:* ex δῆμος, *populus,* et ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω, *concionor,* quod ab ἀγορὰ, *forum.*

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio:* et

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *orationem habens:* à δημηγορέω, quod vide.

Δημηγόρος, ου, ὁ, *concionator:* ab eod. th.

Δημήτηρ, ερος, vel -τρος, ἡ, *Ceres,* dea frugum, q. d. γημήτηρ, à γῆ, *terra,* et μήτηρ, *mater.* Vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum:* vel à δήω, *quæro.*

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres.*

Δημήτρια, ων, τὰ, *Cerealia,* ἑορτὴ Δήμητρος.

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, et

Δημήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Cerealis:* à Δημήτηρ.

Δημήτριος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *Cerealis.*

Δημητρούων μὴν, appellatur ἀπὸ τῆς Δήμητρος, quia Cereri sacer, qui et Δημήτριος vocabatur.

Δήμια, ων, τὰ, *res à populo donatæ:* item adverbialitèr, *publicè:* à δήμιος, quod à δῆμος.

Δημίδιον, ου, τὸ, *plebecula, popellus,* dim. à δῆμος.

Δημιοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ· vide δημιουργός.

Δήμιος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, *publicus, plebeius:* item substantivè -ος, ου, ὁ, pro ministro publico, *lictor, carnifex.* Th. δῆμος, *populus.*

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, *officina:* et

Δημιουργέω, f. ήσω, perf. ηκα, *fabricor, condo, efficio.*

Δημιούργημα, ατος, τὸ, et δημιουργία, ας, ἡ, *opificium:* et

Δημιουργικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis:* à

Δημιουργὸς, et Poët. δημιοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *conditor, opifex,* qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur:* Achæi summos magistratus δημιουργοὺς appellabant, Liv. xxxviii. 30. et Peloponnesii, Cic. Fam. ix. 22. à δήμιος. q. à δῆμος et ἔργον, *opus.*

Δημοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui bona populi devorat:* ex δῆμος, *populus,* et βορὰ, *pabulum.*

Δημογέροντες, *senatores:* nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator:* ex δῆμος, *populus,* et γέρων, *senex.*

Δημόθεν, adv. *à populo, ex plebe:* à δῆμος.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *populo invisus, publicæ execrationi obnoxius:* à δῆμος, κατὰ, et ἀράομαι.

Δημοκλῆς, *Democles,* nom. propr. viri.

Δημοκρατέομαι, -οῦμαι, fut. ήσομαι, *sub populi regimine vivo:* et

Δημοκρατία, ας, ἡ, *popularis status,* Angl. DEMOCRACY: ex δῆμος, *populus,* et κρατέω, *regno;* à κράτος, *potentia.*

Δημόκριτος, ου, ὁ, *Democritus,* philosophus, q. δήμου κριτής.

Δημόλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à populo obrutus lapidibus.* Soph. Ant. 36. à δῆμος et λεύω, *lapido.*

Δημόνικος, ου, ὁ, *Demonicus,* voc. ὦ Δημόνικε, nom. propr.

Δημόπρακτος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, *publicus, à populo factus, decretus,* &c. à δῆμος et πρακτὸς, à πράσσω, *facio.*

Δημοῤῥιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à populo jactatus,* seu *vulgatus, popularis:* à δῆμος et ῥίπτω, *jacio.*

ΔΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *populus, plebs, vulgus:* qu. à δέω, *ligo.*

Δημὸς, ȣ̃, ὁ, *pinguedo*, fortè quòd uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, *uro*.

Δημοσθένης, εος, ȣς, ὁ, *Demosthenes:* orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμȣ σθένος, *robur* seu *potentia populi:* hinc

Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν, *ad Demosthenem pertinens*.

Δημοσίᾳ, adverbialitèr, *publicè:* cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim*, dat. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, f. εύσω, activè *divulgo:* item neutralitèr, *publica civitatis negotia gero:* cui oppon. ἰδιωτεύω.

Δημόσιος, ία, ιον, *publicus, a, um:* cui opp. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, *ærarium:* à δῆμος.

Δημοσιώνης, ȣ, ὁ, *plebeius, vilis, quasi è populari fæce emptus:* et

Δημοσίως, adv. *publicè:* ab eod. th.

Δημότης, ȣ, ὁ, *homo plebeius, popularis*.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, *popularis:* à δῆμος, *plebs:* undè

Δημοτικῶς, adv. *popularitèr, plebeio more:* et

Δημοτικώτατος, η, ον, superl.

Δημȣ̃χος, ȣ, ὁ, *Demuchus, præses populi apud Thespienses*.

Δημοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *plebivorus:* à δῆμος, *plebs*, et φάγω, *comedo*.

Δημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *popularis*, in acc. pl. n. g. δημώδη· à δῆμος, *populus*.

Δημωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *populo utilis:* hinc τὸ δημοφελὲς, έος, *publica utilitas*.

ΔΗ'Ν, adv. *diu*.

Δηναιὸς, ᾶ, ὸν, *diuturnus*, item *priscus:* à præc.

ΔΗΝΆΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *denarius*, Rom. à denis æris.

Δήνε', pro δήνεα, *consilia:* nom. pl. à

ΔΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *consilium, ars, vaframentum:* à δὴν, diu enim deliberatur.

Δὴξ, κὸς, ἡ, *teredo, vermis qui lignum corrumpit:* à δάκνω.

Δῆξις, εως, ἡ, *morsus:* ab eod. th.

Δήξω, *mordebo, pungam*, f. 1. verbi δάκνω, q. à δήκω.

Δῄȣν, *comburebant*, 3. pl. imperf. et δηȣ̃ν, *vastare*, præs. inf. seq. verbi

Δηόω, f. ώσω, *vasto*, per Sync. pro δηϊόω, idem: à δηΐς, *pugna*, quod à δαίω, *uro:* δηωθεὶς, a. 1. part. pass.

Δῆπερ, *saltem*, adv. ex δὴ, *sanè:* sic

Δήποθεν, *undecunque*, adv.

Δήποτε, *aliquando, tandem, unquam*, adv.

Δῆπȣ, δήπȣθεν, *nimirùm, certè, utique, profectò:* ex πȣ̃, *ubi?* Th. ὅς et δὴ, *sanè*.

Δηριάω, -ῶ, Poët. pro ἐρίζω ϗ μάχομαι, *contendo, pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.

Δηρίζω, et δηρίσσω, -ττω, idem.

Δηρινθήτην, *contendebant:* 3. dual. a. 1. pass. Ion. à

Δηρίνω, idem quod δηριάω, *pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.

Δηρίομαι, *pugno, certo:* à

ΔΗ͂ΡΙΣ, εως, ἡ, *contentio, rixa, pugna:* in acc. δῆριν· q. δάερις, ex δὰ partic. intens. et ἔρις, *contentio*.

Δηρισάντοιν, *certantibus*, gen. et dat. dual. a. 1. part. act. à δηρίσας, αντος, à δηρίζω, idem quod δηριάω, *pugno:* ab eod. th.

Δηρίω, seu δηρίομαι, f. ίσομαι, *contendo, certo:* ab eod. th.

Δηρὸν, *diu*, adv. pro δὴν, à

Δηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *diuturnus:* q. à δὴν.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. δήσατε, *ligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δῆσον, ατω· δήσασθαι, a. 1. inf. med. à δέω, *ligo*.

Δησάσκετο, *alligabat:* imperf. verbi Poët. δησάσκομαι· vel potiùs pro ἐδήσατο, a. 1. med. ab eod.

Δῆσε, pro ἔδησε, Ion. a. 1. ind. act. δήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. et in 2. pl. δήσητε, à δήσω, f. 1. ejusd.

Δῆτα, *igitur, certè, tandem, demum:* adv. à δὴ, *sanè*.

Δητὸς, *postremus:* Hes. à δεύτατος· ex δεύω, *relinquo*.

Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorsus:* part. a. 1. pass. à δάκνω, *mordeo*, quod vide.

ΔΗ'Ω, *invenio*. Sed crebriùs futuri habet significationem.

Δηὼ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres*.

Δηώσειν, *interfecturus:* f. 1. inf. act. à δηόω.

Δί', pro Δία, *Jovem:* acc. sing. à Ζεὺς, διὸς, διῒ, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*.

Δῖα, et Ion. δίη, *divina dia, egregia:* f. g. à δῖος, contractè pro δίιος· δῖα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum: à διὸς, gen. à Ζεύς.

ΔΙΆ, præp. cum. gen. *per;* item *ex, post, in, inter:* notat *causam instrumentalem*, et exprimitur ablativo. Cum nominibus temporis, per *quoque* vel *quaque*, v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno. Facit periphrasin *adverbii*, v. gr. διὰ τάχȣς, celeritèr; διὰ βραχέων, brevitèr. Notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίȣ, totâ vitâ; δι' ἔτȣς, toto anno. Cum accusativo *per, propter*. In *compositione* notat *diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo; *medium per quod*, ut διαβαίνω, transeo sivè eo per; *continuum*, ut διαμένω, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c. redditurque adeo per *di*, vel *dis, per, trans, de, circum, ex, post, ob, contra*, et *sub, cum, inter:* item *præter*, ut διὰ στίχȣ ἀνδρῶν διέρχεσθαι, præter ordinem militum præterire. Sæpissimè significationem simplicis non mutat: interdum verò minuit, ut διαμειδιάω, *subrideo*.

Διαβαίνω, *transeo, trajicio;* item *divarico:* f. 1. med. -βήσομαι. perf. act. -βέβηκα. a. 2. act. διέβην. a. 2. inf. act. -βῆναι. part. a. 2. act. -βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*.

Διαβάλλω, *trajicio, transfero:* item *calumnior, defero, criminor, odiosum reddo:* fut. -βαλῶ. perf. -βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. διεβλήθην. perf. m. -βέβολα.

Διαβὰς, *emensus*, a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*, quod vide. εὖ διαβὰς, [Il. μ. 458.] *stans firmiter pedibus rectè divaricatis*.

Διάβασις, εως, ἡ, *transitus;* ab eod. th.

Διαβαστάζω, f. άσω, idem quod βαστάζω, *porto*.

Διαβαστάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, -ων, τὰ, *sacrificia pro transitu:* et

Διαβατήριος Ζεὺς, *qui felicem transitum dat illis quibus favet:* à διαβαίνω, *transeo*.

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui transiri potest. ejusd. verbi.

Διαβεβαιόομαι, ȣ̃μαι, *assevero;* f. ώσομαι. perf. διαβεβεβαίωμαι. et

Διαβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, *confirmo, certiorem reddo:* à διὰ, *per*, intens. et βεβαιόω, *stabilio*. Th. βέβαιος, *stabilis*.

Διαβεβλημένος, η, ον, *traductus:* part. perf. pass. à διαβάλλω.

Δῐᾰβῇ, transierit, 3. sing. a. 2. sub. act. δῐᾰβῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ et βαίνω, eo.

Δῐᾰ́βημᾰ, ᾰτος, τὸ, transitus, gressus: ab eod.

Δῐᾰβῐβάζω, trajicio: item peragro, perambulo: f. ᾰ́σω. perf. ᾰκᾰ. à βιβάζω. Th. βαίνω, eo.

Δῐᾰβῐόω, f. ώσω, et -όομαι, -ώσομαι, vitam transigo seu traduco: à βιόω, vivo, q. à βίος, vita.

Δῐᾰβλέπω, despicio: f. ψω, perf. δῐᾰβέβλεφᾰ· ex διὰ et βλέπω, video.

Δῐᾰβληθεὶς, έντος, delatus: a. 1. part. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Δῐᾰβοά'ω, -ῶ, f. ήσω, divulgo, celebro: δῐᾰβοηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. famâ decantatus: à βοάω.

Δῐᾰβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebris, insignis: item in malam partem famosus: ab eod.

Δῐᾰβολὴ, ῆς, ἡ, calumnia, obtrectatio: à διαβάλλω, traduco: perf. med. διαβέβολα.

Δῐᾰβολῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, idem, et ab eod.

Δῐᾰβολῐ́ῃ, ejusd. dat. sing. Ion.

Δῐᾰβολῐκὸς, ἡ, ὸν, DIABOLICUS, calumniatorius: et

Δῐᾰ́βολος, ου, ὁ, calumniator, DIABOLUS, Satan: ab eod. th.

Δῐᾰ́βορος, ου, ὁ καὶ ἡ, absumptus, exesus; item exedens: à βορὰ, pabulum.

Δῐᾰβουλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, delibero, decerno.

Δῐᾰβουλῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, et

Δῐᾰβούλῐον, ου, τὸ, consilium, deliberatio: à βουλή.

Δῐᾰβῡνέεσθαι, -εῖσθαι, trajicere: alii legunt δῐᾰβῡ́νεσθαι, præs. inf. med. verbi διαβυνέομαι, f. διαβύνομαι, verbi rarissimi.

Δῐᾰβῶ, vide in διαβῇ.

Δῐαγγέλλω, annuntio: f. ελῶ. perf. δῐήγγελκᾰ. a. 1. δῐήγγειλᾰ. διαγγέλλοισᾰ, Dor. pro -ουσᾰ, f. g. præs. part. act. ex διὰ et ἀγγέλλω.

Δῐάγγελμᾰ, ᾰτος, τὸ, annuntiatio; et

Δῐάγγελος, ου, ὁ, internuntius: ab iisd.

Δῐᾰγε, Dor. pro δῐῆγε, degit: a. 2. ind. δῐῆγον, ες, ε, verbi διάγω. Th. ἄγω, duco.

Δῐά'γε, tamen, propter: ex διὰ, per, et γε.

Δῐαγελᾰ́ω, -ῶ, f. ᾰ́σω, derideo, arrideo: à γελάω.

Δῐᾰγενόμενος, exactus, a. 2. part. m. à

Δῐᾰγῐ́νομαι, intersum, absolvor; item permaneo, perenno: f. δῐᾰγενήσομαι. perf. δῐᾰγεγένημαι. a. 2. med. δῐεγενόμην. a. 2. part. δῐᾰγενόμενος· ex διὰ et γίνομαι, sum.

Δῐᾰγῑνώσκω, pernosco, plenè cognosco: f. δῐᾰγνώσομαι. perf. δῐέγνωκᾰ. a. 2. δῐέγνων, perf. pass. δῐέγνωσμαι. ex διὰ et γινώσκω, cognosco.

Δῐαγκῠλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi insero.

Δῐᾰγλά'φω, part. aor. 1. δῐᾰγλάψᾱς, exsculpo, excavo: à διὰ et γλάφω.

Δῐᾰγλῠ́φω, f. ψω, insculpo.

Δῐᾰγνωρίζω, divulgo: f. ῐ́σω. perf. δῐεγνώρῐκᾰ. a. 1. δῐεγνώρῐσᾰ. à γνωρίζω, quod à γινώσκω.

Δῐᾰ́γνωσῐς, εως, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio: à διαγινώσκω, quod vide.

Δῐᾰγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Δῐᾰγογγύζω, obmurmuro: imperf. δῐεγόγγυζον. f. ῠ́σω. perf. δῐᾰγεγόγγῠκᾰ. a. 1. δῐεγόγγῠσᾰ. Th. γογγύζω, murmuro.

Δῐᾰγορεύω, f. εύσω, publicè dissero, concionor; sancio, jubeo, veto: ab ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, oratio.

Δῐᾰ́γραμμᾰ, ᾰτος, τὸ, titulus, breviarium; item decretum; item descripta tabella, seu figura geometrica: διαγράμματα, theoremata geometrica: et

Δῐᾰγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, tabella descripta: ex

Δῐᾰγρά'φω, f. άψω, perf. ᾰφᾰ, describo, conscribo, deligo; deleo, abrogo: διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, non instare accusationi institutæ. Th. γράφω.

Δῐᾰγρά'ψομεν, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Δῐᾰγρηγορέω, -ῶ, evigilo: f. ήσω. perf. δῐεγρηγόρηκᾰ. a. 1. δῐεγρηγόρησᾰ. Th. ἐγρηγορέω, vigilo.

Δῐᾰγρῡπνέω, ῶ, f. ήσω, idem: ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. et ὑπνέω, dormio, quod ab ὕπνος, somnus.

Δῐᾰ́γω, dego: f. δῐάξω, perf. δῐῆχᾰ. a. 2. δῐῆγον, Att. δῐήγᾰγον· ex διὰ et ἄγω, ago.

Δῐᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, deductio, productio; item statio: ab eod. th.

Δῐᾰγωνίζομαι, f. 1. med. ῐ́σομαι, certo.

Δῐᾰδάπτω, f. 1. ψω, dilacero. Ex διὰ et δάπτω.

Δῐᾰδᾰ́σασθαι, a. 1. inf. med. à διαδάζομαι, f. 1. med. άσομαι, divido: quod à δαίω, idem.

Δῐᾰδᾰτέομαι, i. q. διαδαίω, dispertior. Ex διὰ et δατέομαι.

Δῐᾰδείκνῡμῐ, f. δείξω, ostendo, do documentum et specimen.

Δῐᾰδεξά'μενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, accipio per alium: quod vide.

Δῐᾰδέξῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, dexter, faustus. Th. δεξιά.

Δῐᾰδέρκω, f. ξω, perspicio: a. 2. ἔδρᾰκον. Th. δέρκω, q. v.

Δῐᾰδέχομαι, accipio per alium, q. per manus traditum, succedo: f. ξομαι. perf. δῐᾰδέδεγμαι. a. 1. med. δῐεδεξά'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. med. δῐᾰδεξά'μενος. Th. δέχομαι, capio.

Δῐᾰδέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, corono, cingo; item connecto, intertexo: à δέω, ligo.

Δῐᾰδηλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, valdè lædo; premo, dirumpo: à διὰ et δηλέω.

Δῐᾰ́δηλος, ἡ, ὸν, manifestus, apertus, notus.

Δῐᾰ́δημᾰ, ᾰτος, τὸ, DIADEMA, candida fascia, quâ regum frons præcingebatur; item corona: Angl. A DIADEM; à διαδέω.

Δῐᾰδῐδράσκω, diffugio, aufugio, evito, elabor: f. ᾱ́σω. perf. δέδρᾱκᾰ.

Δῐᾰδῐ́δωμι, trado per manus, item distribuo: f. δῐᾰδώσω, et δῐᾰδῐδώσω, quod in 3. pl. δῐᾰδῐδώσουσῐ, q. à διαδιδόω, perf. δῐᾰδέδωκᾰ, a. 2. δῐέδων. a. 2. imperat. δῐᾰ́δος, ότω, distribue. imperf. pass. δῐεδῐδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, do.

Δῐᾰδῐκάζομαι, f. 1. m. ᾰ́σομαι, judicio contendo: propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. Hinc

Δῐᾰδῐκαζόμενος, litigator; cum actoris tum rei: et

Δῐᾰδῐκάζω, f. ᾰ́σω, dijudico, judicium fero; quod judicis est. Th. δίκη, jus.

Δῐᾰδῐκᾰσῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, disceptatio: et

Δῐᾰδῐκασμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab eod. th.

Δῐᾰδορᾰτίζομαι, f. 1. m. ῐ́σομαι, hastâ certo, dimico: ex διὰ et δόρυ.

Δῐᾰ́δος, distribue, a. 2. imperat. act. à δῐέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι, quod vide.

Δῐᾰδοχὴ, ῆς, ἡ, successio: et

Δῐᾰ́δοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, successor; vicarius, Jos. Ant. xv. 13. à perf. med. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.

Δῐᾰδοῦναι, aor. 2. inf. act. verbi διαδίδωμι.

Δῐᾰδρᾱ́κοι, 3. sing. aor. 2. opt.

act. à διαδίρκω· vide in δίρκω. a. 2. ἴδρακον.

Διᾰδρᾰμεῖν, *percurrisse:* a. 2. inf. act. et

Διᾰδρᾰμοῦσᾰ, a. 2. part. f. g. à διατρέχω, *percurro.* Th. τρέχω. aor. 2. ἔδραμον. part. δραμών.

Διᾰδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. à διίδραν, ας, a. 1. ind. ab inus. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. διαδράς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. a. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, *fugio:* item

Διᾰδρᾶσᾰ, a. 2. part. f. g. à διαδρὰς, a. 2. m. g. et

Διᾰδρήσηται, Ion. pro διᾰδρά'σηται, *diffugiat*, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διᾰδρά'ω, ῶ, f. ά'σω, *effugio.*

Διᾰδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursitatio:* à perf. m. verbi διατρέχω.

Διᾰδύ'ομαι, f. 1. m. ύ'σομαι, *subeo, per medium evado:* et

Διᾰδύ'νω, vel -ύ'ω, item διᾰ'δῦμῐ, idem : undè

Διᾰδύ's, ύντος, ὁ, *subiens*, a. 2. part. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δύμι, *subeo:* aor. 2. ἔδυν.

Διᾴ'δω, f. ᾄ'σω, *dissono:* ex διὰ et ᾄδω.

Διᾰείμενος, *trajectus*, pro διειμένος, perf. pass. part. ex διὰ et ἵημι, *mitto*, perf. pass. εἷμαι. Th. ἕω, *mitto.*

Διᾰείπω, i. q. διείπω.

Διᾰείσομαι, f. 1. med. verbi διαείδω, seu διείδω, *perspicio, cognosco.* Th. εἴδω, *scio.*

Διᾰζά'ω, ῶ, f. -ζήσω, *vivo.*

Διᾰζευγνύ'ω, vel -ύ'μῐ, f. εύξω, *disjungo, abgrego, repudio:* et

Διᾰζευκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *disjunctivus;* item

Διᾰ́ζευξῐς, ἑως, ἡ, *separatio:* à διὰ et ζευγνύω.

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *stamini addo quod deest:* διάζεται, *orditur:* qu. ex διὰ et ἕζω, *colloco.*

Διᾰζῠγί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *separatio:* et

Διᾰζύ'γιον, ȣ, τὸ, *divortium:* à διὰ et ζευγνύω, *jungo.*

Διᾰ́ζωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *subligaculum, cingulum:* ex seq.

Διᾰζώννῡμῐ, *præcingo, succingo:* cum acc. f. διαζώσω. perf. διέζωκᾰ. a. 1. διέζωσᾰ. perf. pass. διέζωσμαι. a. 1. m. διεζωσά'μην, ω, ᾰτο. Th. ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo.*

Διᾰήσει, Poët. pro διήσει, 3. sing. f. 1. verbi διαῖημι, pro διΐημι, *transmitto:* Th. ἵημι, *emitto.*

Διᾰ́ησῐ, *perflat*, 3. sing. ind. act. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, *flo.*

Διᾰθειόω, ῶ, f. ώσω, aor. 1. ωσᾰ, *sulphure perfumo et expio:* à διὰ et θεῖον.

Διᾰθερμαίνω, f. μᾰνῶ, perf. διτθέρμαγκᾰ, *calefacio, fervefacio.*

Διᾰ́θερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fervidus:* ex præc.

Διᾰ́θεσῐς, εως, ἡ, *dispositio:* item *affectio, affectus:* acc. διάθεσιν· à διατίθημι, *dispono.*

Διᾰθέτης, ȣ, ὁ, *dispositor, dispensator: venditor*, Herod. vii. 6. ab eod.

Διᾰθέω, *percurro, discurro:* à θέω, *curro.*

Διᾰθήκη, ης, ἡ, *fœdus, testamentum, dispositio:* à διατίθημι, *dispono.* Th. τίθημι, *pono.*

Διᾰθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. διᾰθήσεται, 3. sing. f. 1. m. διᾰθησόμεθᾰ, 1. pl. διᾰθῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. à διατίθημι, *dispono.*

Διᾰθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφή.

Διᾰθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, *susurro, rumorem dissemino:* ex διὰ et θρυλλέω, q. v. in θρύλλος.

Διᾰθρύπτεσθαι, *gestibus ad cantandum se præparare:* à

Διᾰθρύπτω, *dissolvo, frango luxu:* f. ύψω· διᾰτεθρυμμένως, adv. *delicatè, molliter.* Th. θρύπτω, *frango.*

Διαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω, *uro.*

ΔΙΑΙ'ΝΩ, f. ᾰνῶ, *humecto, madefacio, irrigo.*

Διαιρέεαι, antiquitùs διαιρέεσαι, eliso σ διαιρέεαι, et indè contr. διαιρέῃ, 2. pers. sing. ind. à διαιρέομαι, *explico.*

Διαιρέειν, εῖν, *dirimere:* et διαιρεῖν, *dividere, disserere.*

Διαίρεσῐς, εως, ἡ, *divisio, discrimen:* apud Gram. συναιρέσει opponitur: à διαιρέω.

Διαιρέω, fut. ήσω. perf. διῄρηκᾰ. a. 2. διεῖλον. præs. part. διαιρέων, -ῶν, έȣσᾰ, -ȣ͂σᾰ, έον, -ȣ͂ν. et διαιρέομαι, ȣ͂μαι, *divido, seco, distinguo, explico:* in med. *dissero, interpretor, disputo:* pass. est etiam *deligor.* Th. αἱρέω, *capio.*

Διαιρῶν, *dividens:* ejusd. præs. part. n. g.

Διαίρω, fut. ᾰρῶ, *attollo, erigo:* διαρά'μενος ἀπαλλάττεσθαι, *sese efferens correpto gradu abire.* Theophr. περὶ Ἀδολεσχ. Th. αἴρω, *tollo.*

Διαΐσσω, fut. ξω, *percurro, cum impetu transeo:* ex διὰ et ἀΐσσω.

ΔΙ'ΑΙΤᾸ, ης, ἡ, *vivendi institutum, mos, genus vitæ: DIÆTA*, certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur; Ang. DIET. item *habitatio*, item *arbitrium.*

Διαιτά'ομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *vitam dego:* et pass. *alor, certâ victûs ratione utor:* et

Διαιτά'ω, -ῶ, *alo* seu *nutrio medicè;* item *rego, arbitror, discepto:* f. ήσω. perf. ηκᾰ, et δεδιῄτηκᾰ, pro -αίτηκᾰ. perf. pass. δεδιῄτημαι. à δίαιτα, *victus, arbitrium.*

Διαιτᾶσιν, Poët. et Dor. pro διῄτησεν, *peregit;* 3. sing. a. 1. ind. act. à διαιτάω. Th. δίαιτα.

Διαίτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *vitæ institutio, victûs ratio:* à διαιτάω.

Διαιτητὴς, ȣ͂, ὁ, *arbiter:* et

Διαιτητῐκὴ, sc. τέχνη, *pars medicinæ quæ à victûs ratione agit:* à διαιτάω, quod ab eod.

Διαιτωμένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα.

Διαιωνίεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. act. à

Διαιωνί'ζω, fut. ί'σω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro, perenno.* Th. αἰὼν, *ævum.*

Διᾰκᾰθᾰρῐεῖ, f. 1. Att. à

Διᾰκᾰθᾰρί'ζω, *perpurgo:* f. ί'σω. et Att. διᾰκᾰθᾰριῶ εἷς, εἷ. perf. διᾰκεκᾰθᾰ'ρῐκᾰ. a. 1. διεκᾰθᾰ'ρῐσᾰ. Th. καθαίρω, *purgo.*

Διᾰκᾰθιζά'νω, *separatim consideo.*

Διᾰκάμπτω, f. ψω, *incurvo, inflecto.*

Διᾰκαρτερεῖν, *perdurare, tolerare:* vide in καρτερέω.

Διᾰκᾰτελέγχομαι, *magis ac magis redarguo:* imperf. διᾰκᾰτηλεγχόμην, ȣ, ετο. f. διᾰκᾰτελέγξομαι. perf. pass. διᾰκᾰτήλεγμαι. Ex διὰ, κατὰ, et ἐλέγχω, *arguo.*

Διᾰκᾰτέχω et διᾰκᾰτάσχω, *detineo.*

Διᾰ́κειμαι, *constitutus sum, afficior:* præs. part. διᾰκείμενος, *dispositus:* præs. inf. διᾰκεῖσθαι. Ex διὰ et κεῖμαι.

Διᾰκείρω, f. ερῶ, et ἑρσω, *tondeo, detondeo; interseco; rescindo.* Ex διὰ et κείρω.

Διᾰ́κεισο, præs. imperat. à præced.

Διᾰκελεύομαι, fut. εύσομαι, perf. ευμαι, *hortor, moneo, jubeo:* à κελεύω, *jubeo.*

Διᾰκενῆς, et διᾰκένως, adv. *supervacuè, frustra, inaniter:* et

Διᾰ́κενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vacuus, inanis:* item *macilentus:* à κενὸς, *vacuus.*

Διακείρσαι, discindere interse-care: Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διὰ et κείρω, tondeo, scindo: fut. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, η, ον, segregatus, part. perf. pass. et -ένως, adv. separatim: à διαχωρίζω, quod vide.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, periclitor, periculum subeo; item periculum facio: à κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, periculum.

Διακινέω, -ῶ, f. ήσω, permoveo, incito. Th. κινέω.

Διακλάσσας, qui infregit: a. 1. part. gem. σ, verbi

Διακλάω, ῶ, fut. άσω, diffringo, frango. Th. κλάω, f. άσω, frango.

Διακλέπτω, f. ψω, suffuror, occultè distraho.

Διακληρονομέμενος, distributus, divisus, part. pass. contr. à διακληρονομέω, ῶ, f. ήσω.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, rem sorte decernendam propono: διακληρόομαι, οῦμαι, in voce mediâ, sortior, sortem duco: ex διὰ et κληρόω.

Διακναίω, fut. αίσω, corrumpo, molestiâ afficio: διακναίομαι, contristor: ex διὰ et κναίω.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, transnato. Th. κολυμβάω, nato.

Διακολυμβώντων, ejusd. gen. pl. part. præs.

Διακομίζω, fut. ίσω, transveho, perfero: ex διὰ et κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Διακονέω, -ῶ, ministro, famulor, inservio: cum dat. imperf. διηκόνεον, -ουν. perf. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præs. pass. διακονέομαι. perf. pass. διηκόνημαι. a. 1. pass. διηκονήθην. ex διὰ et κονέω, festino. Hinc

Διακονηθεῖσα, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium, officium, functio: ab eod. th.

Διάκονος, ου, ὁ vel ἡ, minister, qui in administrandâ republ. vel familiâ, vel ecclesiâ, versatur: specialiter DIACONUS, præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. A DEACON. compar. διακονέστερος, expeditior. ex διὰ et κονέω, festino.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor: ex διὰ et ἀκοντίζω.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, separatio: à

Διακόπτω, f. ψω, amputo, disseco, intercido: à διὰ et κόπτω, scindo.

Διάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, satiatus, repletus. Th. κορέω, satio.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti, æ, a: ex δὶς, bis, et ἑκατὸν, centum. Hinc

Διακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ducentesimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, distribuo, ordino, dispono, exorno: à κόσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. 1. pl. a. 1. opt. pass.

Διακόσμησις, εως, ἡ, dispositio.

Διακούομαι, plenè audio: f. 1. m. διακούσομαι. aor. 1. med. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω.

Διακούω, f. ούσω, audio: propriè ut discipulus præceptorem: th. ἀκούω.

Διακρανοῦν, aperire: q. caput aperire: præs. inf. act. contr. à

Διακρανόω, fut. ώσω, per Sync. pro διακαρανόω, aperio. Th. κάρηνον, caput.

Διακρατέω, -ῶ, f. ήσω, pertinacitèr obtineo, conservo.

Διακριβόω, -ῶ, f. ώσω, exactè discutio.

Διακριδὸν, adv. discretè, eximiè: à διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, judico.

Διακριθεῖτε, Poët. Sync. pro διακριθείητε, 2. pl. aor. 1. opt. pass. ejusd. verbi.

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod. verbo.

Διακριθῆτε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. à διακρίνω, discerno, quod vide.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. et

Διακρινθέντες, discreti, Poët. pro διακριθέντες, aor. 1. part. pass. à

Διακρίνω, DISCERNO, dijudico, dirimo, discepto, perficio: imperf. διέκρινον. f. νῶ. perf. διακέκρικα. a. 1. διέκρινα. præs. pass. διακρίνομαι, sæpè ambigo, dubito, διακρινώμεθα, 1. plur. præs. sub. pass. imperf. διεκρινόμην, ου, ετο. perf. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. sub. διακριθῶ, ῇς, ῇ. part. διακριθείς. Th. κρίνω, judico.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, examinatio, dijudicatio, certamen: à διακρίνω.

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, discernendi vim habens, perspicax; item segregativus: ab eod.

Διάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, discretus, eximius: ab eod.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. m. à

Διακρούω, depello, interpello, impedio. Th. κρούω, f. σω, pulso.

Διακτορία, ας, ἡ, functio perferendi mandata: acc. Ion. διακτορίην. à διάκτωρ, nuntius. Th. διάγω, traduco.

Διάκτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, internuntius: qu. genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, traduco.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, habeo rationem.

Διακύπτω, f. ψω, per locum vel fenestram perspicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum.

Διακωλύω, obnixè prohibeo: imperf. διεκώλυον. f. ύσω. perf. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, impedio.

Διαλαγχάνω, f. 1. m. ήξομαι. a. 2. διέλαχον, sortior, sorte divido. Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζω, f. ίσω, calcitrando repello: à διὰ et λακτίζω.

Διαλαλέω, divulgo: imperf. διελάλεον, -ουν. f. έσω. perf. διαλελάληκα. imperf. pass. διελαλέομεν, -οῦμεν, έου, -οῦ, έετο, -εῖτο. Ex διὰ et λαλέω, loquor.

Διαλαμβάνειν, inf. act. à

Διαλαμβάνω, fut. λήψομαι, divisim et sigillatim accipio, intercipio, divido, distinguo, dissero de re aliquâ, comprehendo, intelligo, dijudico, consulto, tracto. Th. λαμβάνω, capio, ubi flexionem videas.

Διαλάμπω, fut. ψω, illucesco, splendeo per aliquid: ex διὰ et λάμπω.

Διαλανθάνω, f. ήσω, perlateo, delitesco: à λανθάνω, lateo, quod vide. Th. λήθω, idem.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχὼν, a. 2. part. à διαλαγχάνω, sortitò divido: ex διὰ et λαγχάνω, sortior.

Διαλέγομαι, dissero, colloquor: cum dat. imperf. ind. m. διελεγόμην, ου, ετο. perf. διαλέλεγμαι. a. 1. ind. pass. διελέχθην. Ex διὰ et λέγω, dico.

Διαλέγω, f. ξω, perf. χα, discerno, animadverto, deligo.

Διαλείπω, fut. είψω, perf. ειφα, intermitto, interjicio. Th. λείπω, linquo.

Διαλεκτικὴ, (sub. τέχνη,) DIALECTICA, ars disserendi: f. g. à

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, DIALECTICUS; à διαλέγομαι, dissero. Th. λέγω, dico.

Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ: item lingua: ab iisd.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διαλελημμένος, distinctus, distributus, captus, comprehensus: perf. part. pass. ex διὰ et λαμβάνω, capio.

Διᾰλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*. δῐελέχθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. Th. λέγω.

Διᾰλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. δῐᾰλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorsus lateo*. Th. λήθω.

Διᾰ́ληψῐς, εως, ἡ, *interceptio, propositum, consilium, disceptatio*.

Διᾰλιμπᾰ́νω, *intermitto*, idem quod διαλείπω.

Διᾰλῐπεῖν, a. 2. inf. act. δῐᾰλῐ́πῃς, 2. sing. a. 2. sub. à διαλείπω, *abstineo*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, *differentia; item reconciliatio:* ex διαλλάττω.

Διαλλᾰ́γηθῐ, ήτω, *reconciliator:* a. 2. imperat. pass. à διαλλάσσω, quod vide.

Διαλλακτὴς, ῦ, ὁ, et δῐαλλακτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reconciliator, pacificator:* à seq.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, *reconcilio, permuto, differo:* fut. δῐαλλᾰ́ξω. perf. δῐήλλᾰχᾰ. a. 1. δῐήλλαξᾰ. a. 2. δῐήλλᾰγον. præs. pass. δῐαλλάττομαι. perf. pass. δῐήλλαγμαι. a. 1. pass. δῐηλλάχθην. a. 2. pass. δῐηλλᾰ́γην. a. 2. imperat. pass. δῐαλλᾰ́γηθῐ, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

Διᾰ́λλομαι, f. 1. m. -ᾰλοῦμαι, *transilio, dissilio*.

Διᾰλοᾰ́ω, ῶ, fut. ᾰ́σω, vel ήσω, *percutio:* ex διὰ et ἀλοάω, *percutio*.

Διᾰλογὴ, idem quod διαλογισμὸς, q. v.

Διᾰλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto:* imperf. δῐελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. m. δῐελογῐσᾰ́μην, ω, ᾰτο. perf. pass. δῐᾰλελόγισμαι. Hinc

Διᾰλογισμὸς, οῦ, ὁ, *cogitatio, dubitatio, disceptatio:* ex διὰ et λέγω, *dico*.

Διᾰ́λογος, ου, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio:* à διαλογίζομαι.

Διᾰλοιδόρησῐς, εως, ἡ, *maledictio, contumelia*.

Διᾰλῠμαίνεσθαι, præs. inf. act. *nocere, corrumpere, dilaniare, excarnificare:* quod à διὰ et λυμαίνω, *vasto*. Th. λύμη, *exitium*.

Διᾰ́λῠσῐς, εως, ἡ, *dissolutio; item decisio, pacificatio, fœdus:* à

Διᾰλῠ́ω, *DISSOLVO, DILUO; item litem compono:* f. ῡ́σω. perf. δῐᾰλέλῠκᾰ. a. 1. δῐέλῡσᾰ. perf. pass. δῐᾰλέλῠμαι. a. 1. δῐελῠ́θην, *dispersus fui:* ex διὰ et λύω, *solvo*.

Δῐᾰμαρτᾰ́νοι, 3. sing. præs. opt. act. à

Δῐᾰμαρτᾰ́νω, idem quod ἁμαρτάνω, *pecco, aberro, fallor:* f. ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Δῐᾰμαρτῠρᾰ́μενος, a. 1. part. m. δῐᾰμαρτῡ́ρασθαι, a. 1. inf. m. à διαμαρτύρομαι.

Δῐᾰμαρτῠρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *contestatio, obtestatio:* genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.

Δῐᾰμαρτῡ́ρομαι, *etiam atque etiam obtestor:* item *contestor, testificor:* f. 1. m. δῐᾰμαρτῠροῦμαι. a. 1. m. δῐᾰμαρτῡρᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. sub. m. δῐᾰμαρτῡ́ρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. δῐᾰμαρτῡ́ρασθαι. Ex διὰ et μάρτυρ, *testis*. Hinc

Δῐᾰμᾰσᾰ́ομαι, et δῐᾰμασσᾰ́ομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *commanduco*.

Δῐᾰμᾰχετέον, verbale, *pugnandum est*.

Δῐᾰμᾰ́χη, ης, ἡ, *pugna, oppugnatio*.

Δῐᾰμᾰ́χομαι, *DIMICO, depugno, acritèr pugno:* imperf. ind. m. δῐεμᾰχόμην, ου, ετο. f. 1. med. δῐᾰμᾰχήσομαι, -έσομαι. perf. δῐᾰμεμᾰ́χημαι. Th. μάχομαι, *pugno*.

Δῐᾰμᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *demeto, abscindo*. Th. ἀμάω, *meto*, fut. ήσω.

Δῐᾰμείβομαι, f. 1. m. είψομαι, perf. pass. ειμμαι, *commuto, permuto:* undè

Δῐᾰμειψόμεθᾰ, *commutabimus*, f. 1. m. 1. pl. ex διὰ et ἀμείβω, *muto*.

Δῐᾰ́μειψῐς, εως, ἡ, *permutatio:* ab eod.

Δῐᾰμελεϊστὶ, adv. *membratim, per partes:* pro quo διαμμελεϊστὶ, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum*.

Δῐᾰμέλλω, f. ήσω, *procrastino*. Th. μέλλω.

Δῐᾰμεμενηκότες, nom. pl. perf. part. act. ex διαμένω, *permaneo*, quod vide.

Δῐᾰμέμφομαι, *incuso:* ex διὰ et μέμφομαι, *conqueror, accuso:* f. ψομαι. perf. μέμεμμαι.

Δῐᾰμένω, *permaneo, perduro:* fut. μενῶ. perf. δῐᾰμεμένηκᾰ. a. 1. δῐέμεινᾰ. a. 1. sub. δῐᾰμείνω, ῃς, ῃ. imperf. δῐέμενον. Ex διὰ et μένω, *maneo*.

Δῐᾰμερίζω, *partior, distribuo, discrepo:* imperf. δῐεμέριζον. f. ῐ́σω. perf. δῐᾰμεμέρῐκᾰ. a. 1. δῐεμέρῐσᾰ. a. 1. imperat. δῐᾰμέρῐσον, ᾰ́τω. perf. pass. δῐᾰμεμέρισμαι. a. 1. pass. δῐεμερίσθην, *discidi* · f. 1. pass. δῐᾰμερισθήσομαι. a. 1. m. δῐεμερῐσᾰ́μην, ω, ᾰτο· ex διὰ et μερίζω, *separo*. Th. μείρω, *divido*.

Δῐᾰμερισμὸς, ῦ, ὁ, *distributio, dissidium:* à διαμερίζω, quod vide.

Δῐᾰμετρέω, *dimetior:* fut. ήσω. perf. δῐᾰμεμέτρηκᾰ· ex διὰ et μέτρον, *mensura*.

Δῐᾰμετρήσασθαι, *metiri:* ejusd. a. 1. inf. med.

Δῐᾰμέτρησῐς, εως, ἡ, *dimensio:* et

Δῐᾰμετρητὸς, ἡ, ὸν, *dimensus, mensuratus:* ab eod.

Δῐᾰ́μετρος, ου, ἡ, (sub. γραμμὴ) *DIAMETER:* linea recta figuram, quà longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον.

Δῐᾰμιλλᾰ́ομαι, ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *magno studio decerto:* ex διὰ et ἁμιλλάομαι, *certo*.

Δῐᾰμῐνῡ́ρομαι, f. 1. med. ῦμαι, *querulâ voce lamentor:* et

Δῐᾰμῐνῠρίζομαι, idem: f. 1. m. σομαι· semel Aristoph. Thes. v. 100.

Δῐᾰμιστύλλειν, præs. inf. *in minima frusta dissecare*. Vide μιστύλλω.

Δῐᾰμνᾰ́ομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *recordor:* ex διὰ et μνάομαι.

Δῐᾰμνημονεύω, f. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro:* à διὰ et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι.

Δῐᾰμοιρᾰ́ομαι, ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *dispartior, divido:* à διὰ et μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Δῐᾰμοιρηδᾰ̀, adv. *in tempore in quo aliquid dividitur:* ex præc.

Δῐᾰμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas:* à διαμένω, quod vide.

Δῐᾰμορφόω, f. ώσω, *deformo:* à μορφόω, *FORMO*. Th. μορφὴ, *FORMA*.

ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, *in totum, utrinque:* διὰ παντός.

Δῐαμπερὲς, et δῐαμπερέως, adv. *prorsùs, in totum, perpetuò, exactè, utrinquè perforatum:* ex διὰ et ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαναπερὲς, à διὰ, ἀνὰ, et πείρω, *transadigo*.

Δῐαμπρᾰθέειν, aor. 2. inf. act. Æol. et Poët. pro δῐᾰνᾰπρᾰθεῖν, à verbo διαναπέρθω, *devasto*.

Δῐᾰμυλλαίνω, fut. ᾰνῶ, perf. αγκᾰ, *rictu os distraho, tortis labris illudo et irrideo; item, pastoritiâ fistulâ prosequor*. Th. μυλλὸς, *curvus*.

Δῖαν, acc. sing. à δῖος, ᾰ, ον, *divinus, a, um.* Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

Δῐᾶναι, a. 1. inf. act. à διαίνω, *madefacio.*

Δῐᾰνᾰπαύω, f. αύσω, *recreo, interquiescere facio:* ex διὰ, ἀνὰ, et παύω.

Δῐᾰναυμᾰχέειν, præs. inf. act. *navali prælio dimicare.* Vide ναυμαχία.

Δῐάνδῐχᾰ, *bifariam*, adv. Poët. ex διὰ et ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem: uti etiam simplex δίχα, per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, *bis.*

Δῐᾰνέειν, præs. inf. act. à διανέω.

Δῐᾰνεῖμαι, a. 1. inf. act. et

Δῐᾰνεμηθῇ, *serpat*, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Δῐᾰνενέμημαι, perf. pass. à

Δῐᾰνέμω, *divido, administro, rego:* f. μῶ. perf. δῐᾰνενέμηκᾰ. præs. pass. δῐᾰνέμομαι, *serpo, divulgor, distribuor.* perf. pass. δῐᾰνενέμημαι. a. 1. pass. δῐενεμήθην. a. 1. sub. pass. δῐᾰνεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ et νέμω, *tribuo.*

Δῐᾰνεύω, *innuo:* f. εύσω. perf. δῐᾰνένευκᾰ. a. 1. δῐένευσᾰ· ex διὰ et νεύω, *annuo.*

Δῐᾰνέω, fut. νεύσω, *enato, evado periculum* vel *molestiam:* à διὰ et νέω.

Δῐᾰνήχομαι, *transeo, pertranseo.* fut. 1. med. ξομαι.

Δῐανθίζω, f. ῐ́σω, *floridum reddo.*

Δῐᾰνίστημῐ, f. στήσω, *excito, incito:* in a. 2. *consurgo; impetum facio*, cum εἰς in med. *assurgo.*

Δῐᾰνοέομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *ratiocinor, mente agito, sentio:* ex διὰ et νοέω, *cogito.* Th. νόος vel νοῦς, *mens.*

Δῐᾰνοηθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi præc.

Δῐᾰνόημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cogitatum, cogitatio:* à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Δῐᾰνοῆσθε, 2. pl. sub. præs. ab eod.

Δῐᾰνοητῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad cogitationem pertinens, intellectualis:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Δῐᾰ́νοιᾰ, ᾱς, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio, ratiocinatio, animus:* ab eod. th.

Δῐᾰνοίγω, *adaperio:* præs. part. δῐᾰνοίγων, ουσᾰ, ον. imperf. δῐήνοιγον. f. δῐᾰνοίξω. a. 1. δῐήνοιξᾰ. a. 1. pass. δῐηνοίχθην, ης, η, et in 3. pl. δῐηνοίχθησᾰν. a. 1. imperat. pass. δῐᾰνοίχθητῐ, *aperitor:* ex διὰ et ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ et οἴγω, *aperior.*

Δῐᾰνομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio, largitio ad populum:* à perf. med. verbi διανέμω, *distribuo.*

Δῐᾰνοούμενος, præs. part. pass. à διανοέομαι, *mente agito.*

Δῐᾰνυκτερεύω, *pernocto:* f. εύσω. perf. δῐᾰνενυκτέρευκᾰ. a. 1. δῐενυκτέρευσᾰ· ex διὰ et νυκτερεύω, *noctem transigo:* quod à νύκτερος, *nocturnus.* Th. νὺξ, νυκτὸς, *nox.*

Δῐᾰ́νυσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *iter, itineris profectio, progressus,* seu *iter uno die absolutum, ut mansio unâ nocte:* à διανύω.

Δῐᾰνῠ́τω, idem quod διανύω.

Δῐᾰνῠ́ω, propriè *iter absolvo, expedio, perficio:* f. ῠ́σω. perf. δῐήνῠκᾰ. a. 1. δῐήνῠσᾰ· ex διὰ et ἀνύω, *perficio.*

Δῐάξεις, 2. sing. f. 1. act. sed δῐαξεῖς, Dor. 2. sing. f. 1. act. à διάγω, *dego:* fut. ξω. perf. δῐῆχα. a. 2. δῐῆγον. Th. ἄγω, *duco.*

Δῐαξύσμᾰτᾰ, ων, τὰ, *striges, cava* vel *sulci inter strias columnarum.*

Δῐᾰπαννυχισμὸς, οῦ, ὁ, *pernoctatio.*

Δῐᾰπαντὸς, *semper.* Legitur ut vox una: et διὰ παντὸς, sc. χρόνου, adv. *per omne tempus, sempiternùm.*

Δῐᾰπαρθενεύειν, præs. inf. act. *virginem vitiare.* Th. παρθένος, *virgo.*

Δῐᾰ́πασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *medicamentum corpori* vel *potui inspersum:* à

Δῐᾰπάσσω, et Att. -αττω, f. ᾰ́σω. *inspergo.* Th. πάσσω, idem.

Δῐᾰπαύομαι, f. 1. m. παύσομαι, *desisto, desino.*

Δῐᾰπειλέω, ῶ, f. ήσω, *minor, minitor.*

Δῐᾰ́πειρᾰ, ᾱς, ἡ, *experientia, periculum, experimentum.*

Δῐᾰπειρᾰ́ω, -ῶ, et -άζω, f. ᾱ́σω, *experior, exploro:* à πειράω, vel -άζω, *tento.* Th. πεῖρα, *conatus, experientia.*

Δῐᾰπέμπω, fut. ψω, *dimitto, transmitto.* Th. πέμπω.

Δῐᾰπεραίνω, fut. ᾰνῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio.* Th. πέρας, *finis.*

Δῐᾰπερᾶναι, aor. 1. inf. verbi præc.

Δῐᾰπερᾱ́σᾱς, αντος, a. 1. part. à

Δῐᾰπερᾰ́ω, -ῶ, *trajicio, pertranseo:* f. ᾱ́σω, et ήσω. perf. δῐᾰπεπέρᾱκᾰ. a. 1. διεπέρᾱσᾰ. Pro διαπεράω, per Sync. etiam dicimus διαπράω· hinc fut. διαπρήσω, et Poët. διαπρήσσω. Th. περάω, *transeo.*

Δῐᾰπερδῐκίζω, f. ῐ́σω, idem quod ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio.* Th. πέρδιξ, *perdix.*

Δῐᾰπέρθω, f. ερσω, idem quod th. πέρθω, *devasto, depopulor.*

Δῐᾰπερονᾰ́ω, *fibulâ trajicio.*

Δῐᾰπέρσομεν, *destruxerimus*, 1. pl. f. 1. act. à διαπέρθω.

Δῐᾰπεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. δῐᾰπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido.* Th. πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Δῐᾰπετάζω, -ᾰ́ω, sive

Δῐᾰπετάννῡμῐ, f. ᾰ́σω, *pando, aperio.*

Δῐᾰπέτομαι, sive δῐᾰπέταμαι, f. δῐαπτήσομαι, *pervolo:* cujus a. 2. δῐεπτᾰ́μην in infin. habet δῐαπτάσθαι, pro quo in Eurip. Medeâ malè legitur διαπτᾶσθαι. ex διὰ et πέτομαι.

Δῐᾰπέφρᾰδε, 3. sing. aor. 2. verbi διαφράζω.

Δῐᾰ́πηγᾰ, ων, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται, *disponuntur.*

Δῐᾰ́πῐκρος, ρᾱ, ρον, *peramarus.*

Δῐᾰπίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor, diffluo.* Th. πίπτω, *cado.*

Δῐᾰπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo,* seu *fidei committo:* à πιστεύω, idem. Th. πείθω.

Δῐᾰπιστέω, f. ήσω, *prorsus diffido:* ab ἀπιστέω, *non credo:* ab eod. th.

Δῐᾰ́πλασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *unctio, fomentum:* à

Δῐᾰπλάσσω, et Att. -άττω, f. ᾰ́σω, *fingo, formo:* item, *illino:* à πλάσσω, vel -άττω, idem.

Δῐᾰπλᾰτῡ́νω, f. ῠνῶ, *dilato.*

Δῐᾰπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere:* vide διαπλέω.

Δῐᾰπλέξαισᾰ, *contexens*, Æol. pro δῐᾰπλέξᾱσᾰ, aor. 1. part. act. f. g. à πλέκω, *necto.*

Δῐᾰπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à

Δῐᾰπλέω, *transnavigo, pernavigo:* f. πλεύσω. perf. δῐᾰπέπλευκᾰ. a. 1. δῐέπλευσᾰ. Th. πλέω, *navigo.*

Δῐᾰπληκτίζομαι et δῐᾰπληκτίζω, f. 1. act. ῐ́σω, f. 1. med. ῐ́σομαι, *decerto, pugno, contendo.*

Δῐᾰπλήσσω, f. ξω, *ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo, percutio.* Pass. *stupeo.* Ex διὰ et πλήσσω.

Δῐᾰπλώω, f. ώσω, Poët. id. quod διαπλέω.

Δῐᾰπνέω, et -είω, Poët. f. εύσω,

perspiro, perflo, difflo, respiro. Th. πνέω, spiro.

Διαπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, decerto. Th. πόλεμος, bellum.

Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, in reipublicæ administratione versor: ex διὰ et πολιτεύομαι.

Διαπονέω, ῶ, et διαπονέομαι, ὗμαι, f. ήσω vel ήσω, f. 1. m. ήσομαι vel ήσομαι, elaboro, operam do, exerceo, ægrè fero: a. 1. pass. διεπονήθην· a. 1. part. pass. διαπονηθείς· ex διὰ et πονέω, laboro. Th. πένομαι, ago: perf. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, qui per mare navigat, transmarinus, maritimus.

Διαπόρευμα, ατος, τὸ, transitus: à

Διαπορεύομαι, prætereo, pertranseo, perambulo, proficiscor: f. 1. m. εύσομαι. imperf. m. διεπορευόμην. perf. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. pass. διεπορεύθην. Th. πείρω, transeo: perf. med. πέπορα.

Διαπορέω, ῶ, hæsito, ambigo, addubitans quæro: imperf. διηπόρεον -ουν, εες -εις. f. ήσω. perf. διαπεπόρηκα. Th. πείρω, transadigo: perf. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, dubito.

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio: à 2. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθέω, i. q. διαπέρθω.

Διαπορθμεύειν, trajicere, à πορθμὸς, fretum, quod à πείρω, transeo.

Διαποστέλλω, f. ελῶ, amando in diversas partes.

Διαποφωνέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, discrepo.

Διαπραγματεύομαι, negotior: f. 1. med. εύσομαι. a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο· ex διὰ et πραγματεύομαι, negotior: à πρᾶγμα, negotium. Th. πράσσω, vel -ττω, facio.

Διαπραθέειν, devastare, a. 2. inf. act. Ion. pro διαπραθεῖν. ex διὰ et πέρθω, vasto: a. 2. ἔπραθον.

Διαπράθομεν, destruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. à διαπράσσω.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio.

Διαπράσσω, Att. -άττω, perficio, perago, impetro. Th. πράσσω, vel -ττω, facio.

Διαπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, eximius, excellens, præclarus.

Διαπρέπω, f. ψω, excello inter alios: ex διὰ et πρέπω.

Διαπρεπῶς, adv. decorè, eximiè, magnificè.

Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, aor. 1. inf. m. à διαπράσσω.

Διαπρήσσουσα, f. 1. part. f. g. et

Διαπρήσσουσι, pertransibunt, 3. pl. f. 1. act. Poët. gem. σσ, à διαπεράω, pertranseo, quod ex διὰ et περάω, f. περήσω, et per Sync. πρήσω, et Poët. gem. σσ, πρήσσω· undè

Διαπρήσσω, pertranseo, percurro: à διὰ et περάω, transeo.

Διαπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel -άττω, perficio.

Διαπρηστεύω, indicium defero: q. à διαπρήσσω, pertransco.

Διαπρίω, serrâ disseco: f. ίσω. perf. διαπέπρικα. a. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, frendeo: idem in passivâ voce, serrâ diffindor: imperf. διεπριόμην, ου, ετο. a. 1. διεπρίσθην. Th. πρίω, serro.

Διαπρὸ, adv. per totum, penitùs, omninò, prorsùs: ex διὰ et πρὸ, ante.

Διαπρύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ιος, ία, ιον, penetrabilis, auditu pervius, quasi διαπορεύσιος, à διαπορεύω. Th. πείρω, transeo.

Διαπτᾶσθαι, contractum ex διαπτάεσθαι, malè exhibetur in Euripidis Medeâ, quasi inf. pr. verbi διαπτάομαι, quæ vox omnino nulla est. Διαπτάσθαι, legendum est, inf. a. 2. verbi διαπέταμαι sive διαπέτομαι.

Διαπτοιέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio: à διὰ et πτοιέω.

Διαπτύω, f. ύσω, despuo, contemno: à διὰ et πτύω, spuo.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus: et

Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina, opinionis et spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ: à διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.

Διαπυνθάνομαι, intelligo, cognosco; item sciscitor, percontor, exquiro: a. 2. inf. m. διαπυθέσθαι.

Διάπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, auditus et intellectus, notus: à præc.

Διαριστεύω, f. εύσω, strenuè pugno.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, perf. εκα, par sum, perduro, permaneo: ex διὰ et ἀρκέω, sufficio, propulso, opitulor.

Διαρκῇς, 2. sing. præs. sub. verbi præc.

Διαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, durans, sufficiens, constans: et

Διαρκῶς, adv. sufficienter: à διαρκέω.

Διαρμόζω, f. σω, disjungo, disgrego: perf. part. pass. διηρμοσμένος.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, direptio.

Διαρπάζω, diripio: fut. άσω. perf. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι· ex διὰ et ἁρπάζω, rapio.

Διαῤῥαγείης, a. 2. opt. pass. à διαῤῥήγνυμι, q. v.

Διαῤῥαίσει, vastabit, f. 1. ind. act. à διαῤῥαίω, destruo: f. σω. ex διὰ et ῥαίω, f. σω, vasto.

Διαῤῥέω, ῶ, f. εύσω, perfluo, diffluo: à ῥέω, fluo.

Διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, disrumpo, diffringo: f. διαῤῥήξω. perf. διέῤῥηχα. a. 1. διέῤῥηξα. aor. 1. part. διαῤῥήξας, αντος. imperf. pass. διεῤῥηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

Διαῤῥήξας, αντος, et in f. g. διαῤῥήξασα, a. 1. part. à διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥιπτάζω, imperf. διεῤῥίπτασκον, trajicio. Ex διὰ et ῥίπτω.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, diarrhœa: à διαῤῥέω.

Διαῤῥυθμέω, -ῶ, f. ήσω, compingo, concinno.

Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum, à διαίρω. ἐκ διάρσεως μάχεσθαι, cæsim in pugnâ rem gerere. Polyb.

Διαρτάω, -ῶ, f. ήσω, in altum tollo, suspendo; intervallo aliquo intercipio; mihi concilio, fallo, Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. si vera lectio.

Διαρτίζω, f. ίσω, reformo, fingo, perficio, compono.

Διασαφέω, significo, planum facio: f. ήσω. perf. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα. ex διὰ et σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, perspicuus.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio, declaratio, patefactio: à præced.

Διασείω, concutio: f. σείσω. perf. διασέσεικα. a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ῃς, ῃ, et in 2. pl. διασείσητε, concutite: ex διὰ et σείω.

Διασεύω, celeriter per aliquid moveo. Pass. celeriter transeo. 3. sing. aor. 2. syncop. pass. διεσσύμην. à διὰ et σεύω.

Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do, manu significo: à

Διάσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, illustris: quod à σῆμα.

Διασιγάσομαι, reticebo, Dor.

pro διασιγήσομαι, f. 1. m. à σιγάω, sileo.

Δῐασκεδάννῡμῐ, vel δῐασκεδᾰ́ω, f. ᾰ́σω, dissipo.

Δῐασκεδασμὸς, ȣ̃, ὁ, dissipatio: à

Δῐασκεδᾰ́ω, seu -άζω, dissipo, disjicio: à σκεδάω, vel -άζω, dissipo.

Δῐασκευάζομαι, f. 1. m. ᾰ́σομαι, colligo vasa, sarcinas compono.

Δῐασκευάζω, f. ᾰ́σω, apparo, instruo, adorno.

Δῐασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, adornatio, ornamentum: à διασκευάζω. Th. σκεῦος, vas.

Δῐάσκεψῐς, εως, ἡ, consideratio, consultatio: à σκέψις, id. quod à σκέπτομαι, circumspicio.

Δῐασκηνίπτω, idem quod διασκορπίζω, dissipo; quod vide, et σκηνίπτω.

Δῐασκιδνᾶσῐ, dissipant, 3. pl. præs. ind. act. à

Δῐασκίδνημῐ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, dissipo, diffundo. Th. σκεδάω, dispergo.

Δῐασκιρτᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, exulto, exilio, commoveo.

Δῐασκοπῐᾰ́ομαι, speculor, e specula observo. Ex διὰ et σκοπιάζω.

Δῐασκορπίζω, dispergo, disjicio: f. ῐ́σω. perf. δῐεσκόρπῐκᾰ. perf. pass. δῐεσκόρπισμαι. a. 1. pass. δῐεσκορπίσθην. f. 1. pass. δῐασκορπισθήσομαι· ex διὰ et σκορπίζω, dissipo.

Δῐασκώπτω, f. ψω, scommata et dicteria jacio.

Δῐ́ασμᾰ, ᾰτος, τὸ, licium: à διάζομαι, telam perficio.

Δῐασμᾶν, abstergere. Th. σμάω, idem.

Δῐασπᾰρέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. δῐασπᾰρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπείρω, q. v.

Δῐάσπᾰσῐς, εως, ἡ, et

Δῐάσπασμᾰ, ᾰτος, τὸ, necnon

Δῐασπασμὸς, ȣ̃, ὁ, dissipatio, divulsio: à perf. pass. seq.

Δῐασπᾰ́ω, discerpo, divello, distraho: f. ᾰ́σω. perf. δῐέσπᾰκᾰ. a. 1. δῐέσπᾰσᾰ. perf. pass. δῐέσπασμαι. perf. pass. inf. δῐεσπᾰ́σθαι. a. 1. pass. δῐεσπάσθην. a. 1. sub. pass. δῐασπασθῶ. ex διὰ et σπάω, traho.

Δῐασπείρω, dissemino, dispergo: f. 1. δῐασπερῶ. f. 2. δῐασπᾰρῶ. perf. δῐέσπαρκᾰ. a. 1. δῐέσπειρᾰ. a. 2. δῐέσπᾰρον. a. 2. pass. δῐεσπᾰ́ρην, dispersus fui: a. 2. part. δῐασπᾰρεὶς, έντος. perf. m. δῐέσπορᾰ. ex διὰ et σπείρω.

Δῐασπορᾱ̀, ᾶς, ἡ, dispersio: à perf. m. δῐέσπορα verbi διασπείρω.

Δῐαςᾰλήσονται, dividentur, 3. pl. f. 2. pass. verbi διαςέλλω.

Δῐάςαλσῐς, εως, ἡ, fœdus, distinctio: à διαςέλλω.

Δῐαςᾱ̀ς, άντος, distans, divisus, a. 2. part. verbi δῐΐςημι, dirimo: et

Δῐάςᾱσῐς, εως, ἡ, distantia, dissidium: à δῐΐςημι, separo: ex διὰ et ἵςημι, sto.

Δῐάςειλον, constitue, a. 1. imperat. act. à

Δῐαςέλλω, mando, edico; item diduco, separo, distinguo, definio: f. δῐαςελῶ. perf. δῐέςαλκᾰ. aor. 2. δῐέςᾰλον. imperf. pass. δῐεςελλόμην, ȣ, ετο. a. 1. m. δῐεςειλᾰ́μην, ω, ᾰτο. perf. m. δῐέςολᾰ· ex διὰ et ςέλλω, mitto.

Δῐάςημᾰ, ᾰτος, τὸ, intervallum: à δῐΐςημι, disto: th. ἵςημι, sto.

Δῐαςηρίζω, f. ξω, perf. pass. δῐεςήριγμαι, fulcio, firmo: à ςηρίζω.

Δῐαςῆσαι, aor. 1. inf. δῐαςήσᾱς, αντος, progressus, a. 1. part. act. verbi δῐΐςημι.

Δῐαςήτην, disjuncti sunt, a. 2. act. dual. num. Ion. pro διεςήτην, à διέςην, verbi δῐΐςημι.

Δῐαςοιβάζειν, constipare, quod à ςοιβάζω, struo. Th. ςείβω, calco.

Δῐαςολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, differentia: item dilatatio, diductio, extensio: cui συςολὴ opponitur, apud Medic. et Gram. à perf. m. verbi διαςέλλω, diduco. Th. ςέλλω, contraho.

Δῐαςρᾰτοπεδεύω, fut. εύσω, toto exercitu obsideo.

Δῐαςρέφω, perverto, distorqueo: f. ψω. perf. δῐέςρεφᾰ. aor. 1. δῐέςρεψᾰ. a. 1. inf. δῐαςρέψαι, divertere. perf. pass. δῐέςραμμαι. part. δῐεςραμμένος, η, ον, perversus. perf. m. δῐέςροφᾰ. ex διὰ et ςρέφω, verto.

Δῐαςροφὴ, ῆς, ἡ, perversio, distortio: et

Δῐάςροφος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, perversus, distortus, qui à mente est alienatus: à perf. m. verbi διαςρέφω.

Δῐαςρώννῡμῐ, -ννῡ́ω, f. -ςρώσω, sterno, paro, insterno.

Δῐᾰσυριγμὸς, ȣ̃, ὁ, exsibilatio.

Δῐᾰσυρίζω, fut. συρίξω, sibilum edo.

Δῐᾰσυρμὸς, ȣ̃, ὁ, detractio, obtrectatio: à

Δῐάσῡρω, εις, ει, distraho, lacero, detraho, obtrecto. Th. σύρω, traho: f. ρῶ. perf. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι.

Δῐασφᾰ̀ξ, ᾰ́γος, ἡ, loci distantia, intervallum, divortium: ex διὰ et σφάζω, jugulo.

Δῐασχίζω, f. ῐ́σω, perf. ἐδῐέσχῐκᾰ, diffindo, discindo, disseco.

Δῐασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotiis distineo: ex διὰ et ἀσχολέω, non sum otiosus.

Δῐασχὼν, a. 2. part. act. à διέχω, q. à διασχέω, penetro, trajicio. Th. ἔχω, habeo, a. 2. ἔσχον.

Δῐᾰσώζω, servo, conservo: f. σω. perf. δῐᾰσέσωκᾰ. a. 1. δῐέσωσᾰ. a. 1. sub. δῐᾰσώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. δῐᾰσῶσαι. a. 1. pass. δῐεσώθην, ης, η, sanatus fui. aor. 1. part. pass. δῐᾰσωθείς. a. 1. inf. pass. δῐᾰσωθῆναι. à σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Δῐᾰσώσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. præced. verbi.

Δῐᾰσώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. δῐᾰσώσωσῐ· à διασώζω.

Δῐᾰτᾰγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, dispositio: ab a. 2. pass. διετάγην, ης, η, vel à perf. med. verbi διατάσσω, quod vide.

Δῐᾰ́ταγμᾰ, ᾰτος, τὸ, edictum: à perf. pass. ejusd. verbi.

Δῐᾰτάμνω, Ion. et Poët. pro διατέμνω.

Δῐᾰ́ταξῐς, εως, ἡ, constitutio: ab eod. verbo in eod. temp.

Δῐᾰτᾰράσσω, vel -ττω, perturbo, conturbo: f. ξω. perf. δῐᾰτετᾰ́ρᾰχᾰ. aor. 1. δῐετᾰ́ρᾰξᾰ. perf. pass. δῐᾰτετᾰ́ραγμαι. a. 1. pass. δῐεταράχθην. ex διὰ et ταράσσω, vel -ττω, commoveo.

Δῐᾰ́τᾰσῐς, εως, ἡ, extensio, contentio: à διατείνω.

Δῐᾰτάσσω, seu -ττω, præcipio, ordino, dispono: fut. ξω. perf. δῐᾰτέτᾰχᾰ. a. 1. δῐέταξᾰ. a. 2. δῐέτᾰγον. f. 1. m. δῐᾰτάξομαι. perf. pass. δῐᾰτέταγμαι, edixi: perf. part. pass. δῐᾰτεταγμένος, η, ον. a. 1. pass. δῐετάχθην. hinc τὰ διαταχθέντα, demandata, a. 1. part. pass. a. 2. pass. δῐετᾰ́γην, et part. δῐᾰτᾰγεὶς. a. 1. med. δῐεταξᾰ́μην, ω, ᾰτο. perf. med. δῐᾰτέτᾱγᾰ. Th. τάσσω vel -ττω, ordino.

Δῐᾰτᾰχέων, celerrimè, repentè; seu seorsim διὰ ταχέων. item δῐᾰτᾰ́χους seu διὰ τάχȣς, et δῐᾰτᾰχέως. Th. ταχὺς, celer.

Δῐᾰτεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, perf. part. pass. à διαθρυλλέω, *divulgo*: fut. ήσω. perf. κα. ex διὰ et θρύλλος, *susurrus*, *murmur*.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, *extendo*, *distendo*: f. νῶ. a. 1. διέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Διατελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, &c. *permaneo*. neut. abs. item activè, *perago*, *traduco*, *conficio*: f. έσω. perf. διατετέλεκα. à διὰ et τελέω.

Διατελοῦς et διὰ τέλους, *continentèr*, *assiduè*, adv.

Διατέμνω, f. μῶ, *disseco*, *separo*, *divello*: à τέμνω, *seco*.

Διατεταμένος, ου, *distentus*: part. perf. pass. à διατείνω, *distendo*. Indè

Διατεταμένως, adv. *obnixè*.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διατάσσω, q. v.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, *concutio*: f. ξω. perf. χα. Th. τινάσσω, *quatio*.

Διατετραίνειν, Ion. et Poët. pro διατορεῖν, *perforare*: διατετράνεεις pro διατετρανεῖς, *perforabis*: vide τιτραίνω. Th. τιτράω, *perforo*.

Διατηρέω, ῶ, *conservo*: imperf. διετήρεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει. f. ήσω. perf. διατετήρηκα. Th. τηρέω.

Διατήρησις, εως, ἡ, *conservatio*.

Διατί, *quare?* adv. interrogandi: ex διὰ, *propter*, et τί, *quid?*

Διατίθημι, *dispono*, *compono*, *constituo*: fut. διαθήσω. perf. διατέθεικα. a. 2. διέθην. præs. pass. διατίθεμαι, *paciscor*, et in 3. pl. διατίθενται. f. 1. med. διαθήσομαι, a. 2. m. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι.

Διατμήγω, f. ήξω, aor. ηξα, aor. 2. pass. διετμάγην, *disseco*, *discindo*. à διὰ et τμήγω.

Διατόνιον, ου, τὸ, *fibula*, *annulus*: à διατείνω.

Διατοξεύω, f. εύσω, *sagittâ trajicio*: ex διὰ et τοξεύω.

Διατορεύματα, -των, τὰ, *tornaturæ*, *cælaturæ*.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, *perforo*: ex διὰ et τορέω.

Διάτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *trajectus*: à præc.

Διατρέπω, fut. ψω, *distorqueo*, *perverto*, *averto*, *arceo*, *repudio*, *deterreo*, *persuadeo*.

Διατρέφω, f. θρέψω, perf. διατέτροφα, *enutrio*, *salvo*.

Διατρέχειν, *percurrere*, *discurrere*, præs. inf. act. à

Διατρέχω, fut. θρέξω, *percurro*, *discurro*: ex διὰ et τρέχω, *curro*.

Διατρέω, f. έσω, *perterrefactus diffugio*. Ex διὰ et τρέω.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβή, ῆς, ἡ, *mora*, *commoratio*, *conversatio*; item *exercitatio*, *argumentatio*, *institutum vitæ*, *collatio*, *congressus*: à

Διατρίβω, *commoror*, *versor*, *dego*, neut. item activè *attero*, *consumo*, *procrastino*: imperf. διέτριβον. f. ψω. perf. διατέτριφα. a. 1. διέτριψα. a. 2. διέτριβον. id. cum imperf. *contrivi*: præs. part. pass. διατριβόμενος, *attritus*: διατρίβοντας, acc. pl. part. Th. τρίβω.

Διατριχα, *trifariam*: à τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, *tres*.

Διατροφή, ῆς, ἡ, *alimentum*: à διατρέφω, *nutrio*: perf. med. διατέτροφα· ex διὰ et τρέφω, *alo*.

Διατρύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frumento consitus inter vitium ordines*; *frugifer*. à διὰ et τρύγη.

Διατρυφεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. à διαθρύπτω, *diffringo*, *contero*: q. ex διὰ et θρύπτω.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, *percribro*: q. à διασσάω· à σῶ, *concutio*: unde σήθω.

Διατυπόω, f. ώσω, *conformo*, *informo*, *fingo*, *describo*: et hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio*, *descriptio*, *informatio*. Th. τύπτω, *formo*.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαυαίνω, *desicco*. Th. αὔω, *arefacio*, *accendo*.

Διαυγάω, et -άζω, *illucesco*: fut. άσω. perf. διηύγακα. a. 1. διηύγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ης, η. ab αὐγάζω, *illustro*. Th. αὐγή, *splendor*, *lux*.

Διαύγεια, ας, ἡ, *pelluciditas*: à

Διαυγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *pellucidus*.

Διαυλοδρόμης, ου, ὁ, et

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, *qui diaulum currit*, *qui cursum circensem*, i. e. δισάδιον, *percurrit*: à δίαυλος et δρόμος, à τρέχω, *curro*. διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων.

Δίαυλος, ου, ὁ, *circumactus curriculi hujusmodi, ut quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant; cursus duplex à carcere ad metam, et à metâ ad carcerem: mensura duorum stadiorum; studium abeundi sed et mox redeundi*. Ex διὰ et αὐλή.

Διαφάγη, *comedat*, *devoret*, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbo διεσθίω, quod à διὰ et φάγω.

Διαφαγὼν, οῦσα, ὸν, *comedens*, *exedens*, part. aor. 2. indic. eidem verbo.

Διαφαίνω, fut. ανῶ, *ostendo*, *demonstro*, *eluceo*: διαφαίνομαι, *inter alia conspicuus sum*, *pelluceo*, *pellucidus sum*, *in conspectum venio*, *conspicuus fio*. à διὰ et φαίνω.

Διαφάνεια, et διαφανία, ας, ἡ, *splendor*, *perspicuitas*: et

Διαφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, *perlucidus*, qui transparet; *clarus*, *illustris*: à διαφαίνω, *ostendo*: perf. med. διαπέφανα. Th. φαίνω, *splendeo*.

Διαφαύσκω, et -φαύω, fut. σω, perf. κα, *illuceo*, *illucesco*: ex φάω.

Διαφέροντα, τὰ, *discrepantia*, *præstantia*, *potiora*: neut. plur. particip. præs. act. διαφέρων.

Διαφερόντως, adv. *egregiè*: à seq.

Διαφέρω, *DIFFERO*, *in diversas partes fero*, *dissipo*, *divulgo*, *traduco*, *agito cogitando*, *dispono*, *perfero*, *discrepo*, *antecello*, *prosum*: f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ης, η. præs. pass. διαφέρομαι, *dissеminor*, item *hinc inde jactor*, *dissideo*, *contendo*. Th. φέρω, *fero*.

Διαφεύγω, *effugio*: f. 1. med. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. perf. med. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Διαφημίω, ῶ, *spargo famam*: f. ήσω. perf. διαπεφήμηκα. a. 1. διεφήμησα. ex φήμη, *fama*. Th. φάω, *dico*.

Διαφημίζω, *divulgo*, *dissemino*: f. ίσω. perf. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην. ab eod.

Διαφθαρῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à

Διαφθείρεσκε pro διέφθειρε, 3. sing. a. 1. à seq.

Διαφθείρω, *corrumpo*, *stupro*, *interficio*: f. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. perf. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. act. διαφθεῖραι. aor. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρμαι. part. διεφθαρμένος, *corruptus*: a. 2. pass. διεφθάρην. perf. med. διέφθορα. à φθείρω, *corrumpo*, quod à φθέω, *idem*.

Διαφθορά, ᾶς, ἡ, *corruptio*, *corruptela*, *stupratio*, *interitus*, *pernicies*: à perf. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, *corrumpo*.

Δῐαφθορέειν, Ion. pro διαφθείρειν *diripere, vastare:* à φθείρω.

Δῐαφθορεὺς, έως, ὁ, *corruptor:* à διέφθορα, perf. med. verbi διαφθείρω.

Δῐᾰφοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *terreo:* unde

Δῐᾰφόβημᾰ, ᾰτος, τὸ, *terror.*

Δῐᾰφοιτᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *pervagor.*

Δῐᾰφορᾱ̀, ᾶς, ἡ, *differentia, dissidium:* à διαφέρω, *differo.*

Δῐᾰφορέω, ῶ, fut. ήσω, idem ac διαφέρω· item *diripio, dissipo:* διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. Th. φέρω.

Δῐᾰφορητῐκὸς, ἡ, ὸν, *discussorius;* ut διαφορητικὰ φάρμακα· à 3. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

Δῐᾰ́φορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diversus, excellens:* τὸ διάφορον, *pretium.* comp. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior:* à διαφέρω.

Δῐᾰφόρως, adv. *differenter.*

Δῐᾰφρᾰγὴ, ῆς, ἡ, *ruptura.*

Δῐᾰφρᾰγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *interstitium; membrana, quæ cor et pulmones à jecore et liene distinguit; præcordia:* à 1. pers. perf. pass. seq.

Δῐᾰφρᾰ́ζω, aor. 2. δῐᾰπέφρᾰδον, *consilium confero.* à διὰ et φράζω.

Δῐᾰφρᾰ́σσω, seu -άττω, fut. άξω, perf. χᾰ. *interseplo, obstruo.* Th. φράσσω, *sepio.*

Δῐᾰφῠᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, idem ac διαφυὴ, *intervallum artuum, rima. fissura.*

Δῐᾰφῠ́γοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, *effugio:* a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, *fugio.*

Δῐᾰφῠλᾰ́ξαι, a. 1. inf. act. à

Δῐᾰφῠλᾰ́σσω, vel -ττω, f. άξω, *custodio, conservo.* Th. φυλάσσω, idem.

Δῐᾰφύσσω, *exhaurio; separo.* à διὰ et ἀφύσσω.

Δῐᾰφωνέω, ῶ, fut. ήσω, *discrepo, dissentio:* item *dissono:* item *à nimia vocis contentione obmutesco,* unde, *animam ago, morior:* à φωνέω, *voco,* quod à φωνὴ, *vox.*

Δῐᾰφώσκειν, *illucescere, diluculum fieri.* Th. φάω, *luceo.*

Δῐᾰφωτῐ́ζω, fut. ῐ́σω, *revelo, illumino.* Th. φῶς.

Δῐᾰχέαι, a. 1. inf. act. à διαχέω.

Δῐᾰχειρίζομαι, f. ῐ́σομαι, *violentis manibus occido, interficio;* item *administro:* à

Δῐᾰχειρίζω, *in manibus habeo, administro, rego:* f. ῐ́σω. perf. δῐᾰκεχείρῐκᾰ. a. 1. δῐεχείρῐσᾰ. a. 1. m. δῐεχειρῐσᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. δῐεχειρῐ́σασθαι. à χειρίζω, *manu tracto.* Th. χεὶρ, *manus.*

Δῐᾰχειρόομαι, *manibus conficio, interficio.*

Δῐᾰχειροτονεῖν, *dijudicare,* vel *decretum facere,* propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν verò *calculis:* et

Δῐᾰχειροτονῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *dijudicatio,* q. *suffragiorum divisio:* à διὰ, χεὶρ, et τείνω, *extendo.*

Δῐᾰχέω, f. χέσω, et χεύσω, *diffundo:* aor. 1. ἔχευσᾰ, ἔχευᾰ, ἔχεᾰ. Th. χέω.

Δῐᾰχρᾰ́ομαι, -ῶμαι, fut. ήσομαι, perf. ησμαι, *interficio, suppliciis afficio:* item ut simplex χράομαι, *utor.* Th. χράω.

Δῐᾰχρᾶσθαί μιν, *seipsum interficere:* hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet:* à præc.

Δῐᾰχρῆναι, præs. inf. à διαχράω vel διάχρημι. Vel legend. διαχρᾶν pro διαιρεῖν, *aliquid distinctè dicere.*

Δῐᾰχρῆσθαι, idem quod simplex χρῆσθαι, q. v.

Δῐᾰ́χρῡσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deauratus, inauratus.*

Δῐᾰχῠ́ω, f. χῠ́σω, id. q. διαχέω, *diffundo.*

Δῐᾰχωρέω, -ῶ, f. ήσω, *pervado, peregrinor.* Th. χῶρος.

Δῐᾰχωρίζω, *separo, disjungo:* f. ῐ́σω. perf. δῐᾰκεχώρῐκᾰ. a. 1. δῐεχώρῐσᾰ. præs. m. δῐᾰχωρίζομαι, *discedo:* δῐᾰχωρίσθητῐ, a. 1. imperat. pass. ex διὰ et χωρίζω. Th. χωρὶς, *seorsim.*

Δῐᾰ́χωσῐς, εως, ἡ, *actio aggerandi et obstruendi aquam, aggeris oppositio.* Th. χόω.

Δῐᾰ́ψαλμᾰ, *vocis inter canendum mutatio, rythmi commutatio, vicissitudo canendi;* alii *pausam;* alii *alterius sensûs exordium;* et alii *cujusd. musicæ varietatis silentium,* dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω· q. v.

Δῐαψεύδομαι, f. 1. med. εύσομαι, *frustror, fallor, mentior;* item activè idem ac th. ψεύδω, *fallo, decipio.*

Δῐαψηφίζομαι, f. ῐ́σομαι, *calculum in urnam conjicio, sententiam fero:* ex διὰ et ψηφίζομαι.

Δῐαψήφῐσῐς, εως, ἡ, *suffragiorum latio:* ex præc.

Δῐαψῐθῠρίζω, f. ῐ́σω, *sibilos facio fraudulentos, susurro.*

Δῐ́βᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bis tinctus:* purpuræ Epith. δίβαφος, ου, ἡ, *vestis purpurea:* à δὶς, *bis,* et βάπτω, *tingo.*

Δῐ́γαμμᾰ, *duplex gamma.* Æolica litera figurâ et vi similis Latinæ F. Sic dicta quòd duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δῐ́γληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet:* ex δὶς et γλήνη, *oculi pupilla.*

Δῐ́δαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *documentum:* à διδάσκω, *doceo:* perf. pass. δεδίδαγμαι.

Δῐδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes doctrinâ comparatæ:* διδακτ', scil. πράγματα.

Δῐδακτῐκὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum:* et

Δῐδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus, a, um,* idem quod δεδιδαγμένος, *et de rebus quæ doceri discive possunt.* Th. διδάσκω, *doceo,*

Δῐ́δακτρον, ου, τὸ, *minerval:* ab eod. th.

Δῐδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo:* f. διδάξω.

Δῐδάξῃς, 2. pers. a. 1. sub. δῐδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo:* quod vide.

Δῐ́δαξῐς, εως, ἡ, *doctrina, præceptio:* ab eod. th.

Δῐ́δασκ' pro δῐ́δασκε, *doce,* præs. imperat. act. à διδάσκω.

Δῐδασκᾰλεῖον, ου, τὸ, *locus docendi, schola:* et

Δῐδασκᾰλῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *doctrina, docendi munus:* δῐδασκᾰ́λῐᾰ, ων, τὰ, pro *documentis rebusque quas quis aliquem docet; minerval:* ab eod.

Δῐδάσκᾰλος, ου, ὁ, *magister, præceptor:* ab eod.

Δῐδασκέμεν et δῐδασκέμεναι, præs. inf. Ion. et Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo.*

Δῐδάσκευ, *disce,* Dor. præs. imperat. pass. pro διδάσκου, ejusd. verbi.

Δῐδασκέω, Att. pro διδάσκω, *doceo.*

Δῐδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, *doceo.*

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo:* imperf. ἐδῐ́δασκον. f. δῐδάξω. perf. δεδῐ́δᾰχᾰ. a. 1. ἐδῐ́δαξᾰ, ᾰς, ε. a. 1. imperat. δῐ́δαξον, a. 1. sub. δῐδάξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. δῐδάξαι. præs. pass. διδάσκομαι, *disco:* perf. δεδῐ́δαγμαι. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. plur. ἐδιδάχθητε, *didicistis.*

Δῐδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina:* à διδάσκω.

Δῐδαχθῇς, *docearis,* a. 1. sub. pass. ejusd.

Δῐδεῖᾰσῐ, Poët. pro δῐδέᾰσῐ, seu δῐδεῖσῐ, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo.*

Δῐ́δη, Ion. et Poët. pro ἐδίδη,

3. sing. imperf. ind. act. à δίδημι, quod à δίω.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. plur. præs. ind. Pleonasmo literæ α, à δίδωμι, *do*.

Διδοῖ, 3. sing. præs. δίδοισθα, pro δίδοις, 2. sing. per Paragog. Æol. syllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, *do*: sic et δίδοι, Dor. pro δίδου, *da*, præs. imperat. à δίδοι, -ου, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Ion. pro διδόναι, præs. inf. à δίδωμι.

Δίδοντι, Dor. pro δίδωσι, *dat*. 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. vel dat. pl. part. præs. act. à δίδωμι, *do*.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, 2. sing. et in 2. pl. δίδοτε, *date*: à δίδωμι.

Δίδου, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐδίδου, *dabat*: à διδόω· potest etiam esse imperat. præs. med. δίδου et δίδοσο, *da*: διδοῦναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδοὺς, præs. part. act. διδοῦσιν, 3. pl. præs. ind. à δίδωμι.

Διδοῦν, Ion. et Poët. pro διδόναι, *dare*: præs. inf. à δίδωμι, vel inf. à

Διδόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, *fugio*: f. δρᾱ́σω. perf. ᾱκᾰ. a. 2. ἔδρᾱν, ᾱς, &c. a. 2. opt. δραίην et δρᾱ́ην. inf. δρᾶναι. part. δρᾱ́ς. q. à δράω, pro *fugio*, inus.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα) *DIDRACHMUM*, nummus duas drachmas valens, neut. gen. à

Δίδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*: ex δὶς, *bis*, et δράχμη, *drachma*.

Διδυμάονε, *gemini*, et -ος, nom. et acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, *geminus*.

Διδυμᾰτόκος, ου, ἡ, *gemellipara*: à δίδυμος, *geminus*, et τίκτω, *pario*: perf. med. τέτοκα.

Διδυμεῦσα, ης, ἡ, *quæ gemellis est fœtibus*; Cant. iv. 2.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *geminus, duplex*: δίδυμοι, *gemelli*; διδυμάονες, idem, et etiam *bini*: q. à δύο, *duo*.

Διδυμοτόκοι, ων, αἱ, *parientes gemellos*. à δίδυμος et τίκτω, *pario*.

Διδυμόχροος, contr. ους, ὁ ϗ ἡ, *bicolor*: ex δίδυμος, *duplex*, et χρόα, *color*.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. act. et

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. et Æol. 2. sing. præs. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, *do, dono, constituo*: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. à διδόω. f. δώσω. a. 1. sub. δώσω, ῃς, ῃ. perf. δέδωκᾰ. plusq. perf. ἐδεδώκειν, et δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ἔδωκᾰ, ας, ε. a. 2. ἔδων, ως, ω. a. 2. imperat. δὸς, et in pl. δότε, *date*: a. 2. sub. δῶ, ῷς, ῷ. a. 2. opt. δοίην, et Attic. δῴην, ης, η. a. 2. inf. δοῦναι. a. 2. part. δοὺς, δόντος, *qui dedit*: imperf. pass. ἐδιδόμην, σο, το. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδόθην, ης, η. a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η. a. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. δοθῆναι. a. 1. part. pass. δοθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν· q. v.

Δίε, pro ἔδιε, *timebat*, imperf. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt esse a. 2. verbi δείω, pro δείδω, cujus a. 2. fit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi διαβαίνω, *transvado*. Th. βαίνω, *eo*.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *transeo*.

Διεβλήθην, *delatus fui*, a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, *trajicio, calumnior*: Th. βάλλω, *jacio*.

Διεγγυάω, ῶ, f. ήσω, *sponsione facta recipio et libero, quod fit in assertione; repignero; oppignero*: in med. *spondeo, promitto, facturum recipio, sponsores do*. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Διεγείρω, *excito, suscito, expergefacio*: f. διεγερῶ. perf. διήγερκᾰ. a. 1. διήγειρᾰ. imperf. pass. διηγειρόμην, ου, ετο. a. 1. pass. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*.

Διεγερθεὶς, *excitatus*, a. 1. part. pass. verbi præc.

Διέγερσις, εως, ἡ, *excitatio*: à διεγείρω, *excito*.

Διέγνωκα, *dijudicavi, decrevi*, perf. act. διέγνων, a. 2. pro eod. à διαγινώσκω· q. v.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. m. Poët. sic διεδάσσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διεδάσσω· Ion. ω mutatur in αο· à διαδάζομαι. Th. δαίω, *divido*.

Διέδειξε et διέδειξαν, Ion. pro διέδειξε, et διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi διαδείκνυμι, *ostendo*.

Διέδην, adv. διὰ τέλους, Hesych. à διίημι, *trajicio*, aut *transeo*.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. pass. à διαδίδωμι, *trado per manus*. Th. δίδωμι, *do*.

Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, *videor*: f. δόξω.

Διέδρα, *effugit*, Dor. pro διέδρη, 3. sing. a. 2. act. q. à δρῆμι, inus. pro quo διδράσκω usurpatur, quod vide.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, *per manus trado*.

Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζώννυμι, *præcingo*: f. ζώσω. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι.

Διέθετο, *pepigit*, 3. sing. a. 2. m. à διατίθημι. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην· et

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, *dispono*: ex διὰ et τίθημι, *pono*.

Δίει, 3. sing. imperf. tanq. à διιέω, verbi διίημι, *transmitto, trajicio*. Potest etiam esse 3. sing. præs. verbi δίω, pro δείδω, *timeo*. Tum δίει, *trajice*, est præs. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inusit. ἔω, verbi εἶμι, *eo*.

Διειδὴς, έος, et τὸ διειδὲς, *conspicuus, clarus, a, um*. Th. εἴδω, *video*.

Διείδω, et διαείδω, *dignosco, perspicio*. Th. εἴδω, *scio*.

Διεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. verbi διαιρέω, *divido*: f. ήσω. perf. ηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, *capio*.

Διειλημμένος, ου, *interceptus, distinctus*, part. perf. pass. à διαλαμβάνω.

Διείληφα, perf. act. ejusd. verbi.

Δίειμι, *transeo, penetro, prosequor, narro*. ex διὰ et εἶμι, *eo*.

Διεῖπον, inf. διειπεῖν, Poët. pro διαειπεῖν, *expono, distincte enuncio, distinguo*. Med. *inter se constituere* vel *pacisci*. Ex διὰ et εἶπον.

Διείργω, f. ξω, *diduco, dirimo, distraho, distineo, intersepio; intercludo*, ut viam. Ex διὰ et εἴργω.

Διείρεο, *interroga*, præs. imperat. Ion. pro διείρου, à

Διείρομαι, *inquiro, interrogo*: ex διὰ et εἴρω,

Διεκβάλλω, *trajicio, per medium emitto*: perf. διεκβέβληκα. ex διὰ et βάλλω.

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, *trajectus, eruptio*. à perf. med. v. præc.

Διέκειτο, *constitutum erat*, imperf. med. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, *jaceo*.

Διεκκύπτω, *perspicio*.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, *scindo*.

Διεκπλέω, f. εύσω, *enavigo*.

Διέκπλοος, ου, ὁ, *transitus, educ-*

tio, enavigatio: ex διὰ et ἐκπλέω, *enavigo.* Th. πλέω, *navigo.*

Διεκπλώειν, Ion. et Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere:* ab eod. verbo.

Διέκριθεν, pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. pass. à διακρίνω, *discerno.*

Διέκροος, ου, ὁ, contr. διέκρους, ου, ὁ, *fluxus aquarum per aliquem locum:* ex διὰ et ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, *effluo.* Th. ῥέω, *fluo.*

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. à διακωλύω, *obnixè prohibeo.* Th. κωλύω, *impedio.*

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo:* f. λήσομαι. perf. λέληκα. Th. λανθάνω.

Διελάλουν, imperf. ind. act. à διαλαλέω, *divulgo.* Th. λαλέω, *loquor.*

Διελαύνω, f. λάσω, *decurro in armis, transigo, trajicio.*

Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor.* Th. λέγω, *dico.*

Διελέγχω, f. ξω, perf. χα, *redarguo, refello:* præs. pass. διελέγχομαι, *redarguor, reus fio:* perf. διήλεγμαι, ξαι, κται. part. διηλεγμένος, *accusatus.* Th. ἐλέγχω, *arguo.*

Διελεῖν, a. 2. inf. act. διελὼν, a. 2. part. act. à διαιρέω, *divido.* Th. αἱρέω. a. 2. εἷλον. inde fortè Angl. TO DEAL, A DEAL.

Διελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. v. διέρχομαι, *transeo:* f. διελεύσομαι.

Διελέχθην, 1. sing. et in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, *dissero, colloquor.* Th. λέγω, *dico.*

Διεληλυθότα, acc. sing. perf. m. part. à διέρχομαι, *transeo,* quod vide: et in perf. med. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro.* Th. ἔρχομαι, *venio;* f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλθον.

Διελθέμεν, inf. aor. verbi διέρχομαι.

Διέλκω, f. -έλξω, *distraho:* ex διὰ et ἕλκω.

Διελοιδοροῦντο, 3. pl. imperf. pass. à διαλοιδορέω, *convitior.* Th. λοίδορος, *conviliator.*

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. med. pro διείλοντο, à διαιρέω, *divido:* a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, *eligo.*

Δίεμαι, *fugor, fugio.* Th. δίω.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. m. à διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor:* f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυς, *testis.*

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. m. à διαμάχομαι, *oppugno.* Th. μάχομαι, *pugno:* f. μαχήσομαι.

Διεμβάλλω, *injicio, immitto.*

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, *partior, distribuo:* ex διὰ et μείρω, *divido.*

Διεμπιμπλάω, seu διεμπίμπλημι, seu διεμπιπλάω, f. πλήσω, *impleo, differcio.*

Διενέγκας, et διενεγκὼν, *præstans, eximius:* part. a. 1. et 2. à διαφέρω q. v.

Διενέγκω, ης, η, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, *differo;* quod vide.

Διενεῖκαι, *conficere,* a. 1. inf. act. verbi διαφέρω.

Διενενῶντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, *cogito:* ex διὰ et νοέω. Th. νοῦς, *mens.*

Διενήνοχα, ας, ε, 3. sing. perf. med. à διαφέρω, *differo:* f.-οίσω. perf. med. ἤνοχα, et Att. -ενήνοχα.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, *perenno, per totum annum duro, per totum annum in aliqua re laboro:* ex διὰ et ἐνιαυτὸς, *annus.*

Διενοήθη, *doluit in corde,* 3. sing. a. 1. pass. à διανοέομαι.

Διεξάγω, f. άξω, *traduco, transigo, litem dirimo:* ex διὰ, ἐξ, et ἄγω, *duco.*

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio, transactio, compositio.* Ex eod. th.

Διεξᾶϊξε, Dor. pro διεξήϊξε, *cum impetu transiit:* 3. sing. a. 1. ind. act. ex διὰ, ἐξ, et ἀΐσσω, *irruo:* fut. ξω. aor. 1. ἤϊξα, ας, ε.

Διέξειμι, *narro, edissero, mente revolvo, recito;* item *transeo:* ex διὰ, ἐξ, et εἶμι, *eo.*

Διέξεισιν, 3. pl. præs. ind. v. præc.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, *transire.* Th. ἐλαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. et

Διεξελήλυθα, ας, ε, perf. ind. med. verbi διεξέρχομαι, *transeo,* q. v.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, *explicare quod est implicitum, dissolvere:* ex διὰ, ἐξ, et ἑλίσσω, *circumvolvo.* Th. εἰλέω, *volvo.*

Διεξερέομαι, *interrogo, percontor.* Ex διὰ et ἐξερέω.

Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, *pertranseo, digredior, enarro;* item *percurro legendo:* à διὰ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio, eo.*

Διεξέρχονται, 3. pl. præs. ind. et διεξερχόμενος, η, ον, præs. part. à præc.

Διεξίμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. act. à διέξειμι, *enarro, transeo:* quod à διὰ, ἐξ, et εἶμι, *eo.*

Διεξιέναι, pro διάγειν, *traducere:* vide in διεξιέμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, *compitum, digressus, decursus, exitus:* ex διὰ et ἔξοδος, *via quâ exitur.* Th. ὁδὸς, *via.*

Διεπέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. à διαπεράω, *trajicio.* Th. περάω, *transeo:* f. άσω. perf. πεπέρακα· quod à πέρας, *terminus;* vel πέρα, *ultrà.*

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, *intercido, elabor.* Th. πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. sing. a. 2. ind. act. pro διέφραδον, ες, ε, *disserui.* Poët. anadiplosi: ex διὰ et φράζω, *dico:* f. σω. perf. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. m. πέφραδα.

Διέποντι, *gubernant,* Dor. pro

Διέπουσι, 3. pl. præs. ind. act. à διέπω, *rego.*

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, *vasto.* Th. πέρθω· a. 2. ἔπραθον.

Διέπρησσον, *exegi,* imperf. ind. act. Ion. à διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, *efficio.* Th. πράσσω, vel -ττω, *facio.* Est et διαπρήσσω, *pertranseo,* factum per Sync. ex fut. περήσω· à διὰ et περάω, *transeo.*

Διέπω, *administro, rego:* ex διὰ et ἕπω, *curo, operor.*

Διεργάζεσθαι, præs. inf. *conficere, interficere:* vide ἐργάζομαι.

Διέργω, idem quod διείργω.

Διερεθίζω, f. ίσω, *valdè irrito, excito.* Th. ἐρέθω, *irrito.*

Διερέθισμα, ατος, τὸ, *irritamentum:* à præc.

Διερείδω, f. είσω, *infigo:* διερείδομαι σκίμπωνι χερὸς, *baculo innitor.* Eurip. Hec. 65.

Διερέσσω, f. σω, *trajicio, remigo per:* ex διὰ et ἐρέσσω, *remigo.*

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, *indago, pervestigo, perscrutor:* ab ἐρευνάω, *indago.*

Διερευνῶν, part. præs. à præc.

Διερὴν, acc. sing. f. g. à διερὸς, *humidus:* q. v.

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, *interpres:* à

Διερμηνεύω, *interpretor:* imperf. διηρμήνευον, ες, ε. præs. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω. perf. διηρμήνευκα. Ex διὰ et

ἑρμηνεύω, *interpretor*: quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*: à δίημι, *humecto*.

Διεῤῥηγνύμην, σο, το, imperf. pass. verbi διαῤῥήγνυμι, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*: f. ῥήξω. perf. ἔῤῥηχα.

Διέῤῥηξα, ας, ε, aor. 1. act. à præc.

Διέῤῥιψα, ας, ε, aor. 1. act. à διαῤῥίπτω, *disjicio*: ex διὰ et ῥίπτω, *projicio*. fut. ψω. perf. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι, *transeo*, *prætereo*, *progredior*, *perago*, *obambulo*: imperf. διηρχόμην, ου, ετο. fut. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. διέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. perf. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Διερωτάω, *percontor*, *interrogo*: f. ήσω. perf. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, *quæro*.

Διεσάφησα, ας, ε, et in 3. pl. διεσάφησαν, aor. 1. ind. act. à διασαφέω, *significo*: perf. διασεσάφηκα. Ex διὰ et σαφὴς, *perspicuus*.

Δίεσις, εως, ἡ, *divisio*; item *tonus musicus*: à διίημι, quod ex διὰ et ἵημι. Est et δίεσις, *perfusio*: à δίημι, *perfundo*: quod à διαίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, *dispergo*.

Διεσκόρπισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, *dispergo*: f. ίσω. Th. σκορπίζω, *spargo*.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ et σπαράσσω, vel -άττω, *discerpo*, *lacero*. fut. ξω. perf. εσπάραχα. a. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, et in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, *dispergo*. f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, *semino*.

Διεσπάσθαι, perf. inf. pass. à διασπάω, *discerpo*: f. άσω. perf. διέσπακα. a. 1. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, *traho*.

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην.

Διέσσυτο, *transiit*, *trajecit*: plusq. perf. pass. pro διεσέσυτο, à perf. ἔσσυμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, ab inus. σύω, vel σεύω, *agito*, quod à σείω.

Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. pass. et

Διεστειλάμην, ω, ατο, et in 1. pl. διεστειλάμεθα, aor. 1. ind. m. à διαστέλλω, *mando*: f. ελῶ. perf. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. perf. med. διέστολα. Th. στέλλω, *mitto*.

Διέστιχε, *discessit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, *vado*.

Διέστην, ης, η, *disjunctus fui*, a. 2. ind. act. à διΐστημι, *disto*: f. διαστήσω. perf. διέστηκα, ας, ε. aor. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, *sto*.

Διεστραμμένος, η, ον, *perversus*, *a*, *um*, perf. part. pass. à διαστρέφω, *perverto*: f. ψω. perf. διέστρεφα. Ex διὰ et στρέφω, *verto*.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi præc.

Διεστὼς, et in f. g. διεστῶσα, et in acc. pl. διεστῶσας, *dissitas*, perf. part. act. per Crasin, pro διεστακὼς, -εστακυῖα, et Ion. -εσταὼς, et per Crasin, -εστὼς, -ῶτος, et in f. g. -εστῶσα, et n. g. -εστώς. Th. ἵστημι. *sto*.

Διέσχε, *divisit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. à διέχω. Th. ἔχω, *habeo*, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, et in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, *servo*. Th. σώζω, *servo*.

Διέσωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, *servo*.

Διέταξε, *disposuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, *ordino*: f. ξω. perf. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui*, a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo*: f. ξω. perf. χα. Th. ταράσσω, *turbo*.

Διετεκμήραντο, *destinârunt*, 3. pl. a. 1. med. à διατεκμαίρω, *certis signis probo*: fut. αρῶ. a. 1. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, *signum*.

Διετέλει, 3. sing. imperf. act. verbi διατελέω, *permaneo*: f. έσω et ήσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, *finis*.

Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι ἦσαν, *instructi fuerant*, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi διατάσσω, q. v.

Διετήρει, 3. sing. imperf. act. διετήρεον, -ουν, εες, -εις, verbi διατηρέω, *conservo*: fut. ήσω. perf. ηκα. a. 1. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω.

Διετηρὶς, ίδος, idem ac διετία, q. v.

Διετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bimulus*, *biennis*: ex δὶ pro δὶς, *bis*, et ἔτος, *annus*.

Διετία, ας, ἡ, *biennium*: ex δὶς, *bis*, et ἔτος.

Διέτμαγεν, *divisi sunt*, pro διετμάγησαν, 3. pl. aor. 2. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, *disseco*: f. 2. -τμαγῶ. aor. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, *discidit*, 3. sing. aor. 1. act. præc. verbi.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διατρίβω, *commoror*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. perf. τέτριφα.

Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω, *discerno*, *discutio*, *dijudico*: et

Διευκρίνησις, εως, ἡ, *discretio*, *discussio*: ex διὰ, εὖ, et κρίνω, *judico*.

Διευλαβέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, *caveo*.

Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαφαύσκω, f. φαύσω. à th. φάω, *luceo*.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo*: f. ερῶ. perf. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. perf. med. διέφθορα. à φθείρω. Th. φθέω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. ejusd. verbi.

Διέφυ, *interjectum est*, 3. sing. a. 2. ex διὰ et φῦμι, vel φύω, *nascor*: a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, *interfecistis*. 2. pl. a. 1. m. à διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, *interficio*: f. ίσω. perf. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*.

Διεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *disjunctus*, *discretus*; cui opp. συνεχής. à διέχω.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. med. διεχρησάμην, ω, ατο. à διαχράομαι, idem quod χράομαι, *utor*, quod à χράω, *commodo*.

Διέχω, *discedo*, *penetro*, *disto*: ex διὰ et ἔχω.

Διέψευσαι, 3. sing. perf. ind. pass. διέψευσμαι, σαι, ται, verbi διαψεύδομαι, *mentior*. Th. ψεύδω.

Δίζεο, *quære*, præs. imperat. act. Ion. pro δίζου· δίζεσθαι, præs. inf. et

Δίζηαι, Poëticâ ectasi pro δίζεαι, Ion. pro δίζῃ, 2. sing. præs. ind. med. à

Δίζημαι, item δίζεμαι, et δίζημι,

quæro: fut. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθᾰ, 1. pl. præs. ind. m. διζήμενος, *perquirens*, præs. part. ab eod. verbo et th.

Δίζῠγες, nom. pl. à

Δίζυξ, ῠγος, *bijugis*, *duplex*: ex δὶς, *bis*, et ζυγὸς, *jugum*, à ζεύγνυμι, *jungo*: invenitur et δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.

ΔΙ'ΖΩ, *quæro*: f. σω. perf. κᾰ. Hinc δίζημαι, idem, de quo suprà, et Angl. DIZE, TEAZE.

Δίζων, Dor. pro δίζουν, *geminum*, n. g. à δίζοος, -ους, et δίζως, *duplicis vitæ*: ex δὶς, *bis*, et ζάω, *vivo*.

Δίζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui geminam habet vitam*: ex δὶς et ζάω, *vivo*.

Δι'η, *divina*, pro δῖα, Ion. f. g. à δῖος, q. δίιος, *divinus*: à gen. Διὸς, à Ζεὺς, *Jupiter*.

Διήγειρᾰ, ᾰς, ε, et in 3. pl. διήγειρᾰν, aor. 1. ind. act. verbi διεγείρω, *excito*: f. ερῶ. perf. διήγερκα. a. 1. pass. διηγέρθην. Ex διὰ et ἐγείρω, *excito*.

Διηγέομαι, -οῦμαι, *narro*, *commemoro*: præs. imperat. διηγέου, -ου, *narra*. f. διηγήσομαι. perf. pass. διήγημαι. a. 1. m. διηγησάμην, ω, ᾰτο. a. 1. sub. m. διηγήσομαι, η, ηται. Ex διὰ et ἡγέομαι, *duco*.

Διήγημᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Διήγησῐς, εως, ἡ, *narratio*: à perf. pass. verbi διηγέομαι.

Διῄειν, plusq. perf. m. et in 3. pl. διῄεσᾰν, Att. à δίειμι, *transeo*: ex διὰ et εἶμι, *eo*.

Διηέριος, sive διαέριος, ᾱ, ον, *per aëra volans*: ex διὰ et ἀέριος.

Διηθέω, et διήθω, *percolo*, *eluo*: f. ήσω· ex διὰ, *per*, et ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω.

Διηκόνεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει, imperf. ind. act. à διακονέω, *ministro*: f. ήσω. perf. διηκόνηκα. Th. κονέω, *festino*.

Διηκονέω, *ministro*, et διήκονος, ου, ὁ, *minister*: Ion. pro διακονέω, et διάκονος.

Διηκόσιοι, *ducenti*: pro διακόσιοι· ex δὶς, *bis*, et ἕκατον, *centum*.

Διήκω, *pervado*, *pertranseo*, *pertineo*: f. ξω. ab ἥκω, *venio*.

Διήλασᾰ, aor. 1. verbi διελαύνω.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, *litem dirimo*, *muto*. Th. ἀλλάττω, *muto*: f. ξω. perf. χα.

Διημαρτήκᾱσι, 3. pl. perf. act. à διαμαρτάνω, *aberro*. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

ΔΙ'ΗΜΙ, f. ήσω, *humecto*.

Διήνεγκᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. à διαφέρω, *differo*: fut. διοίσω. aor. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero*.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ διηνεκὲς, έος, *perpetuus*, *perennis*, *continuus*: ex διὰ et ἠνεκὴς, *continuus*: διηνεκὲς, adverbialitèr, et

Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. *assiduè*, *perpetuò*.

Διήνεμος, ου, ὁ, *locus venti flatibus expositus*: δι' οὗ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel *qui à vento fertur*, vel *instar venti velox*. Th. ἄνεμος, *ventus*.

Διηνέχθην, *dissensi*, a. 1. pass. à διαφέρομαι, quod vide.

Διήνοιξᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. διηνοίχθην, ης, η, *apertus fui*, a. 1. pass. à διανοίγω, *adaperio*: quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνὰ et οἴγω, *aperio*.

Διῇξε, per Crasin Ion. pro διήϊξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi διαΐσσω, *transeo per aliquem locum*. Th. ἀΐσσω, *ruo*.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. act. διηπόρεον, -ουν, à διαπορέω, *ambigo*: f. ήσω. perf. διηπόρηκα· ex διὰ et πείρω, *transadigo*: perf. med. πέπορα.

Διήρεσᾰ, *trajeci*, aor. 1. ind. irreg. à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*.

Διήρης, εος, ἡ, (sub. ναῦς, vel διήρες πλοῖον) *biremis*: ex δὶς, *bis*, et ἐρέσσω, *remigo*.

Διήρηται, 3. sing. perf. pass. διηρημένος, ου, ὁ, perf. part. pass. à διαιρέω, *distinguo*. Th. αἱρέω, *capio*.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, *interpretor*: f. εύσω. perf. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διήρπᾰσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio*; quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. q. à διείργω, *dirimo*. Th. εἴργω, *includo*.

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι.

Διῆσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. à διΐημι, *transmitto*: fut. διήσω· quasi à διέω. Th. ἵημι, *mitto*.

Διῃτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*.

Διῄτησᾰ, *arbitratus sum*: pro ἐδιαίτησα, a. 1. ind. act. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Διηχέω, -ῶ, *persono*. Th. ἦχος, *sonus*.

Διθάλασσος, vel -αττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bimaris*: à δὶς, *bis*, et θάλασσα, *mare*. Est ergò locus qui utrinque mari alluitur.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *dithyrambos facio*: ex διθύραμβος, et ποιέω.

Διθυραμβοποιητικὴ, sc. τεχνὴ, *ars scribendi dithyrambos*: à præc.

Διθυραμβοποιΐᾱ, ᾱς, ἡ, *dithyramborum compositio*: ab eod.

Διθῠραμβος, ου, ὁ, *DITHYRAMBUS*: species carminis in honorem Bacchi: cujus quoque cognomen est: quòd bis natus duas q. januas penetrârit. Ex δίθυρος et ἐμβαίνω.

Δι'θυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biforis*, *bivalvis*: ex δὶς, *bis*, et θύρα, *janua*.

Διΐ, *Jovi*, dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διΐημι, *transmitto*, *trajicio*, *dimitto*: unde διειμένος, part. perf. pass. *dimissus*: ab ἵημι, *mitto*.

Διϊκνέομαι, -οῦμαι, *pertingo*: διϊκνούμενος, præs. part. f. διΐξομαι. perf. διῖγμαι. a. 2. med. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio*.

Διΐξομαι, *permeabo*, ejusd. f. 1. med.

Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à Jove delapsus*, *qui cœlitùs decidit*: ut pluvia, &c. undè fluvios διϊπετέας appellat. Hom. à dat. et gen. Ζεὺς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*.

Διϊστᾰναι, *dirimere*, præs. inf. act. à διΐστημι.

Διϊστάνω, *dirimo*, *divello*: à διΐστημι.

Διΐστημι, *distinguo*, *separo*, *disto*: f. διαστήσω. perf. διέστηκᾰ. a. 1. διέστησᾰ. a. 1. part. διαστήσᾱς, αντος. a. 2. διέστην, ης, η, *disjunctus fui*: ex διὰ et ἵστημι, *statuo*.

Διϊσχυρίζομαι, *affirmo*, *assevero*: imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο. ex διὰ et ἰσχυρίζομαι, idem: quod ab ἰσχυρός. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Διΐχθαι, perf. inf. pass. à διϊκνέομαι, *pervenio*, quod vide.

Δίκᾰ, ᾱς, ᾳ, Doricè pro δίκη, *mos*, *consuetudo*.

Δικαζέμεναι, *decernere*, præs. inf. act. Ion. pro δικάζειν· et

Δῐκάζισθαι, *judicio premi*, inf. pass. à

Δῐκάζω, *judico*; item *litigo*: part. δῐκάζων, οντος. præs. part. pass. δῐκαζόμενος. Th. δίκη, *jus*.

Δῐ'και', pro δίκαια, *justa*: à δίκαιος· q. v.

Δῐκαίᾱ, ᾱς, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *justitia*.

Δῐκαιῦμαι, præs. ind. pass. Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δῐκαιοδοσῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *jurisdictio*; item *causa idonea*: et

Δῐκαιοδότης, ου, ὁ, *juris dator*, *juridicus*: à δίκη, *jus*, et δίδωμι, *do*.

Δῐκαιόεσθε, οῦσθε, 2. pl. præs. ind. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Δῐκαιοκρῐσῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *justum judicium*, q. d. δικαία κρίσις· à κρίνω, *judico*.

Δῐκαιοκρῐ'της, ου, ὁ, *justus judex*: qu. δίκαιος κριτής. ab eod. th.

Δῐκαιολογέω, ῶ, f. ήσω, *judicio contendo*, *accuso*, *defendo*: et

Δῐκαιολογῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *causæ suæ defensio*, *allegatio*. Th. λέγω.

Δῐκαιόπολῐς νᾶσος, *insula justitiam in suis urbibus colens*: à πόλις, *urbs*, et δίκη.

Δῐ'καιος, αίᾱ, αιον, *justus*, *a*, *um*; *æquus*, *innocens*, *probus*: in compar. δικαιότερος· superl. δικαιότᾰτος. Th. δίκη, *jus*.

Δῐκαιοσῦ'νη, ης, ἡ, *justitia*, *æquitas*: ab eod.

Δῐκαιόω, -ῶ, *justifico*, *justum pronuntio*, *æquum censeo*: præs. inf. δικαιόειν, οῦν. part. δικαιόων, ῶν, όοντος, -οῦντος. fut. ώσω. perf. δεδῐκαίωκᾰ. præs. pass. δικαιόομαι, -οῦμαι, *justificor*, *absolvor*; item *mulctor*. inf. pass. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι. perf. pass. δεδῐκαίωμαι. part. δεδῐκαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητῐ, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Δῐκαίωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sententia absolutoria*, *justitia*, *justificatio*: δικαιώμᾰτᾰ, -ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis*.

Δῐκαίως, adv. *justè*, *jure*: à δίκαιος, q. v.

Δῐκαίωσῐς, εως, ἡ, *justificatio*: ab eod. th.

Δῐκᾱ̃ν, *judicare*, Ion. pro δικάζειν.

Δῐκᾰνῐκὸς, ἡ, ὸν, *forensis*, *-e*, *judicialis*; item *causidicus*. Th. δίκη, *jus*.

Δῐκᾰνὸς, οῦ, ὁ, *causidicus*: qui δίκας tractat. Th. δίκη, *jus*.

Δῐκᾱ'ρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biceps*. Δικάρηνοι, *bicipites*: ex δὶς, *bis*, et κάρηνον, *caput*.

Δῐ'κᾱς, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Δῐκᾰ'σῃς, ῃ, 2. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, *jus dico*: ab eod. th.

Δῐκασπόλος, ου, ὁ, *judex*, *qui versatur circa jus*, *rex*: ex δίκη et πολέω, *versor*.

Δῐκάσσαι, Poët. pro δικᾰ'σαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσει, 3. sing. f. 1. act. à δικάζω, *jus dico*. Th. δίκη, *jus*.

Δῐκαστήρῐον, ου, τὸ, *forum judiciale*, *judicium*.

Δῐκαστὴς, οῦ, ὁ, *judex*, *ultor*: à δικάζω. perf. pass. δεδίκασμαι: et

Δῐκαστῐκὸς, ἡ, ὸν, *judiciarius*: ab eod. verbo et th.

ΔΙ'ΚΕΛΛᾸ, ης, ἡ, *ligo bifidus*, *bidens*: q. à δὶς et κέλλω, *moveo*.

Δῐκέρᾱος, ὁ ϗ ἡ, item δῐ'κερως, δῐ'κερος, δικέραιος, δῐ'κραιος, δῐκραιρος, δῐ'κροος, et δῐ'κρους, *bicornis*: ex δὶς et κέρας, *cornu*.

Δῐκέφᾰλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biceps*: ex δὶς et κεφαλὴ, *caput*.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *jus*, *justitia*, *DICA*, *causa*, *judicatio*, *pœna*, *vindicta*: item *mos jure receptus*. δίκην διδόναι, *dare pœnas*, *causam dicere*, *judicio sisti*.

Δῐ'κην (sub. κατὰ), *more*. à δίκη, *mos*.

Δῐ'κησῐς, εως, ἡ, *vindicta*: leg. Sirac. cap. xlvii. ult. sed restitue, ἐκδίκησις.

Δῐκλῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *fores geminæ*, *valvæ bifores*: ex δὶς, *bis*, et κλείω, *claudo*: vel à κλεὶς.

Δῐκογρᾰφῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *scriptio causarum*. Th. γράφω.

Δῐ'κρᾱνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biceps*: cui duo κρᾶνα.

ΔΙ'ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκτᾰμον, ου, τὸ, et δίκταμνος, ου, ἡ, *DICTAMNUM*: herba sic dicta; à

Δίκτη, ης, ἡ, mons in Creta.

ΔΙ'ΚΤῨΟΝ, ου, τὸ, *rete*: q. à δίκω, *jacio*.

Δικτῠόω, -ῶ, f. ώσω, *irretio*.

Δικτῠωτὸς, ἡ, ὸν, *ad formam retis factus*, *reticulatus*: à δίκτυον.

ΔΙ'ΚΩ, *jacio*, *dejicio*: δίκειν pro βάλλειν.

Δῐ'λημμᾰ, ᾰτος, τὸ, *dilemma*, *syllogismus utrinque constringens*: ex δὶς et λῆμμα: à λαμβάνω· q. v.

Δῐλογέω, ῶ, f. ήσω, *bis idem dico*, *res easdem vel antedictas repeto*.

Δῐ'λογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bilinguis*: ex δὶς et λόγος, *sermo*: quod à λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.

Δῐ'λοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duplicem cristam habens*: ex δὶς et λόφος, *crista*.

Δῐμᾰ'χαιροι, -ων, οἱ, *binis gladiis armati*.

Δῐμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *bipartitus*, *bimembris*: et

Δῐμερῶς, adv. *bipartitò*: ex δὶς et μέρος, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Δῐ'μῐτρον, ου, τὸ, *ligamen duplex*: à δὶς et μίτρα, *cinctus*.

Διμνέως, adv. Ion. *duabus minis*.

Δῐ'νᾱσε, Dor. pro ἐδίνησε· a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*.

Δῑνέμεν, *vertere*, præs. inf. Ion. ut δῑνέμεναι, Æol. pro δινεῖν, à δινέω, *moveo*, ab eod. th.

Δῑνεύεσκ' pro δῑνεύεσκε, *volutabat se*, imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε, à

Δῑνεύω, f. εύσω, *oberro*, Æol. pro

Δῑνέω, ῶ, *moveo*, *verto*, *circumago*: f. ήσω. perf. δεδῑ'νηκᾰ· à

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*: δίνῃς, dat. pl. Ion. pro δίναις.

Δῑνήεις, εσσᾰ, εν, -εντος, έσσης, εντος, *vorticosus*, *a*, *um*. Th. δίνη, *vortex*.

Δῑνητὸς, ἡ, ὸν, *volubilis*: ab eod. th.

Δῑνοβῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *violentus vortex*: quasi δίνη βίαια.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δίνη, *turbo*, *gyrus*: item *vertigo*, *tornus*, *poculum*: at

Δῑνὸς, ἡ, ὸν, *vorticosus*: et δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem: à δίνη.

Δῑνόω, ῶ, f. ώσω, et δῐ'νω, f. νῶ, *torno*: ab eod. th.

Δῑνωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus*, *versatilis*, *torno factus*: ab eod. verbo.

Διξὸς, ἡ, ὸν, *geminus*, Ion. pro δισσός. vide in δισσαὶ, *duæ*.

Δῐὸ, adv. *ideò*, *propterea*, *idcirco*, *proinde*, *quapropter*, *quamobrem*: ex διὰ ὅ, *propter quod*.

Δῐογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Jove editus*, *generosus*: voc ὦ Διογενές. ex Ζεὺς, *Jupiter*, et γίνομαι, *nascor*.

Δῐογένης, εος, ὁ, *DIOGENES*: nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Δῐόγνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Jove generatus*, *generosus*: ex Διὸς, q. à Ζεὺς, et γνητὸς, per Sync.

Δ I Δ I

pro γεννητός. Th. γίνομαι, *nascor.*

Διοδεύω, *iter facio, transeo, commeo:* imperf. διώδευον. f. εύσω. perf. διώδευκα. a. 1. διώδευσα. ex διὰ et ὁδὸς, *via.*

Διοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, *permeo:* ex δίοδος, *transitus,* et πείρω, *transeo.*

Δίοδος, ου, ἡ, *transitus:* à διοδεύω, *transeo.*

Διόθεν, adv. è loco, *à Jove:* th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

Διοίγω, f. ξω, *aperio:* ex διὰ et οἴγω.

Διοιδαίνω, *intumesco, erumpo.*

Διοικέω, ῶ, *seorsum habito;* item activè *ordino, rego, administro:* præs. imp. 2. sing. διοίκει. f. ήσω. perf. διῴκηκα. 3. sing. præs. pass. διοικεῖται. f. 1. m. διοικήσομαι, ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus.*

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio:* à perf. pass. verbi διοικέω.

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator.*

Διοικίζω, f. ίσω, perf. ικα, *dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco:* ab οἰκίζω, quod ab οἶκος.

Διοικοῦντας, acc. pl. præs. part. contr. à διοικέω.

Διοϊστεύω, f. εύσω, aor. 1. opt. διοϊστεύσειας, *sagittam mitto per, jaculor:* à διὰ et οἰστεύω.

Διοιστρέω, ῶ, f. ήσω, *vehementèr incendo, furore corripio.*

Διοίσω, *differam,* f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo:* quod vide.

Διοκλεὺς, ῆος, *DIOCLEUS:* accusat. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, έος, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES,* nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διολισθαίνω, et διολισθέω, ῶ, f. ήσω, *labor per, dilabor, effugio.*

Διόλλυμι, -ύω, f. διολέσω, *disperdo:* th. ὄλλυμι.

Διόλου, adv. *omninò, in totum.* Th. ὅλος.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea,* nomen proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes,* nom. propr. viri.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. διομοῦμαι vel διόμνυμι, f. ομόσω, *dejero, juro:* ex διὰ et ὄμνυμι, *juro.*

Δῖον, et δῖε, pro ἔδιον et ἔδιε, imperf. ind. act. verbi δίω, *expello, timeo:* pro δείδω, quod vide.

Δῖον, acc. à δῖος, δῖα, *divus, a, um.* Th. Ζεὺς, *Jupiter:* gen. Διός.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchi:* et

Διονύσιον, τὸ, *ædes Bacchi:* à Διόνυσος, *Bacchus.*

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius:* nomen viri.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus:* quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν.

Διόπερ, conj. *quapropter, idcirco, quocirca, proinde, quare:* ex διὰ, *propter,* et ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, ὁ καὶ ἡ, *à Jove delapsus, cœlo delapsus:* τὸ διοπετὲς, *cœlitùs delapsum,* sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ è cœlo delapsum:* à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter,* et πίπτω, *cado.*

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1. m. ὄψομαι, *pervideo, perspicio, inspicio, curo, speculor, exploro.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, *inspector, excubitor.* Ex διὰ et ὀπτήρ.

Διόπτρα, ας, ἡ, *dioptra,* instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Ab eod. th.

Διοράω, ῶ, f. άσω, *perspicio.* Th. ὁράω, *video.*

Διορθοῦμαι, præs. ind. med. vel pass. à

Διορθόω, ῶ, *corrigo, emendo:* f. ώσω. perf. διώρθωκα. perf. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθός.

Διορθῶν, ejusd. part. præs.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, directio:* et

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector:* acc. pl. διορθωτάς. à perf. pass. verbi διορθόω.

Διορίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *distermino, distinguo, definio, constituo.* Th. ὅρος, *terminus.*

Διόρισμα, ατος, τὸ, et

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, *distinctio, definitio:* à perf. pass. verbi διορίζω.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *fossa, perfossio:* à διορύττω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, fossa:* ab eod.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio:* fut. διορύξω. perf. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. pass. διώρυγμαι. a. 2. pass. διωρύγην, ης, η. a. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio.*

Διὸς, *Jovis,* gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter:* dat. Διῒ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ῖα, ῖον, pro δίϊος, *Jove oriundus, DIUS, divinus, præstantissimus:* à gen. Διός.

Διόσδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Jove datus:* à δίδωμι, *do,* et Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

Διοσημεῖα, -εία, -ας, ἡ, *signum in cœlo à Jove datum:* à Διὸς et σημεῖον.

Διόσκουροι, vel -οροι, -ων, οἱ, *Jovis filii,* sc. Castor et Pollux. ex Διὸς, *Jovis:* quod à Ζεὺς et κοῦρος, pro κόρος, *filius.* Th. κορέω, *verro.*

Διότι, *quoniam,* et interrogativè *quamobrem?* conjunct. ex διὰ, *propter,* et ὅ,τι, *quod.*

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. et διοτρεφέος, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à Jove nutritus, Jovis alumnus:* Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis,* quod à Ζεὺς et τρέφω, *alo:* fut. ψω. perf. τέτρεφα.

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, *urinam ciendi vim habens:* à διουρέω, *permeio.* Th. οὖρον, *urina.*

Διπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *duorum palmorum:* è δὶς et παλαιστὴ, *palmus.*

Διπηχυαῖος, αία, αῖον, et δίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *bicubitalis:* à δὶς et πῆχυς, *cubitus.*

Διπλάζω, f. άσω, perf. ακα, *geminus sum, duplico:* à διπλόος, -οῦς, *duplus.*

Δίπλαξ, *DUPLEX, duas crustas habens, duplicata vestis:* à δὶς et πλὰξ, *crusta,* vel à διπλάζω, *duplico.* Th. διπλόος, *duplus.*

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, itero:* hinc

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, *duplicatio:* à

Διπλάσιος, ου, et διπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *duplo major,* item *duplex:* ab eod.

Διπλῆ, adv. *dupliciter:* à διπλόος.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, q. v.

Διπλοΐς, ΐδος, ἡ, *læna duplicata:* item *tunica, pallium, chlamys,* apud LXXII. à

ΔΙΠΛΟΟΣ, οῦς, ὁ, *DUPLUS:* in f. g. διπλόη, ῆ, neut. -όον, οῦν.

Διπλότερον, *duplo magis:* adv.

Διπλόω, ῶ, *duplico:* f. ώσω. a. 1. imperat. δίπλωσον, άτω, et in 2. pl. διπλώσατε. perf. διδίπλωκα. perf. pass. διδίπλωμαι. Th. διπλόος.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA, literæ principum,* vulgò *patentes;* item *vas duplex:* ab eod.

Δίπυς, οδος, ὁ καὶ ἡ, *BIPES*: à δὶς et πῦς.
Διπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biceps, bifrons.*
Δίπτυξ, ῦχος, ὁ καὶ ἡ, *duplex*: et
Δίπτυχᾰ, adv. *dupliciter*: item
Δίπτῠχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *duplex, geminus*: ex δὶς et πτύξ, *plica*, quod à πτύσσω, *plico*.
Δίρκᾱ, ᾱς, ἁ, Dor. pro δίρκη, ἡ, *fons*.
ΔΙΡΚΑΙ'Ᾱ, vel κιρκαίᾱ, ας, ἡ, herbæ nomen.
ΔΙ'Σ, adv. *BIS*, per Sync. pro δυάκις, à δύο. In compos. plerumque retinet σ. seq. vocali vel diphthongo: sequente autem consonante, interdum retinet, interdum amittit. ἅπαξ καὶ δὶς, *semel atque iterum*, Nehem. xiii. 20. 1 Thes. ii. 18.
Δὶς, *Jupiter*: inus. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διός. Est et aër, à διὰ, quia omnia transit.
Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι.
Δί'σευνος, ου, ὁ, *qui duas uxores habet*: ex δὶς et εὐνὴ, *cubile*.
Δισθᾰνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bis moriens*: à δὶς et θνήσκω.
Δισκεὺς, έως, ὁ, *cometa* quidam à disci figurâ.
Δισκεύω, f. εύσω, et
Δισκέω, f. ήσω, *disco ludo, discum jacio*. Th. δίσκος.
Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσᾱς, *discum jaculatus*, ejusd. a. 1. part. act.
Δισκοβολί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *disci jactus*: et
Δισκοβόλος, ου, ὁ, *disci jaculator*: à δίσκος et βολὴ, seu βόλος, quod à βάλλω, *jacio*.
ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo jaculari solebant Græci, apud quos frequens hujusmodi lusus: item *orbis Solis*; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur: hinc Angl. DISH. q. à δίκω, *jacio*.
Δίσκουρᾰ, *terminus, qui disci jactu petitur*: à δίσκος et οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.
Δισμύ'ριοι, ων, οἱ, bis deciès mille, *viginti millia*.
Δισσαὶ, *duæ*: nom. pl. f. g. à
Δισσὸς, ἡ, ὸν, Att. διττὸς, et Ion. διξὸς, *duplex, geminus*. Th. δίς.
Διςαγμὸς, οῦ, ὁ, *dubitatio, ambiguitas*: à
ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, *dubito*: f. ά'σω vel άξω. perf. δεδίςᾰκᾰ vel -χᾰ, q. à δὶς et ςάω.
Διςακτῐκὸς, et -ᾰςῐκὸς, ἡ, ὸν, *dubitativus*: ab eod.
Δίςᾰσῐς, εως, ἡ, *dubitatio*: à διςάζω.
Δίςεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *duplex tectum habens*: à ςέγος, *tectum*.
Δίςῐχος, et δίςοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *duos ordines habens, duobus versibus constans*: à δὶς et ςίχος, seu ςοῖχος, *ordo, versus*: quod à ςείχω, *vado*.
Δίςομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anceps, utrinque acutus*: ex δὶ pro δὶς et ςόμα, *os*.
Δισχί'λιοι, αι, ᾰ, *bis mille*: ex δὶς et χίλιοι.
Διτά'λαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, ςαθμὸς, *duorum talentorum pondo*.
Διττὸς, ἡ, ὸν, *duplex*: Att. pro δισσός. Th. δὶς, *bis*.
Δί'τῠλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel -ος, η, ον, *duplicem gibbum habens*: epitheton camelorum: ex δὶς et τύλος, *callum*.
Διῡλίζω, f. διῡλί'σω, perf. ῡ'λίκᾰ, *percolo, per colum transfundo*: ex διὰ et ὑλίζω, *defæco*. Th. ὕλη, *materia, fæces*.
Διῡφαίνω, f. ᾰνῶ, perf. διδιῡ'φαγκᾰ, *intertexo, pertexo*.
Διφᾰ'σίος, ᾱ, ον, Ion. pro quo Poëtæ δοιὼ, et in pl. δοιὰ, communiter verò δισσὸς, ἡ, ὸν, *duplex*. Th. δὶς, *bis*.
ΔΙΦΆ'Ω, f. ήσω, *quæro*: q. δίω ἁφῇ, *persequor tactu*.
ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *pellis, exuvium, vestis coriacea, membranæ* in quibus scribitur: q. à δέφω, *excorio*.
Δίφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *DIPHTHONGUS, geminus vocalis*: à δὶς et φθόγγος, *sonus*: q. à φθέγγομαι, *sono*.
Δί'φραξ, ᾰκος, ἡ, *sella*. Th. δίφρος, quod vide.
Δίφρᾰ's, ά'δος, ἡ, idem quod δίφρος.
Διφρηλᾰσί'ᾱ, ας, ἡ, *currûs agitatio, aurigatio*: et
Διφρηλᾰ'τᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro
Διφρηλᾰ'της, ου, ὁ, *currûs agitator, auriga*: ex δίφρος et ἐλαύνω, *agito*.
ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, et Ion. δί'φροιο, *locus in curru in quo parabates et auriga sedebant*: undè dictus, q. δίφορος, Sync. verò *currus, bigæ, sella*: m. pl. οἱ δίφροι, et n. τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.
Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, *curru veho*: ex δίφρος, *currus*, et φέρω, *fero*.
Διφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *duas habens naturas*: ex δὶς et φυὴ, *natura*: q. à φύω, *nascor*.
Διφῶσᾰ, *inquirens*, præs. part. f. g. à διφάω.
Δί'χ' pro δί'χᾰ, *bifariam, divisim*; item *sine, absque*; cum gen. q. d. *scorsim ab*. Th. δίς.
Διχάζω et διχᾰ'ω, *dissidere facio*: f. ά'σω. a. 1. inf. διχᾰ'σαι. perf. δεδί'χᾰκᾰ. à δίχα, quod ab eod.
Διχηλεύω, fut. εύσω, *ungulam scissam habeo*. Ex δίχα et χηλή.
Διχθᾶ', Poët. adv. idem quod δίχα, *dupliciter*: ab eod.
Διχθᾰδί'ᾰς, acc. pl. f. g. à
Διχθᾰ'διος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ί'ᾰ, ιον, id. qu. δισσὸς, *duplex*: item
Διχθᾰ's, ά'δος, ἡ, idem: ab eod. th.
Διχόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *discors, dissentiens*: q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. Th. δὶς et βουλή.
Διχόθεν, adv. *à duabus partibus*: à δίχα. Th. δίς.
Διχομηνί'ᾰ, ί'ας, ἡ, et
Διχόμηνῐς, ιδος, ἡ, Poët. *Luna plena et Soli adversa*: et
Διχόμηνος, ου, ὁ, *Luna plena*: à δίχα et μήν.
Διχόμῡθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ambiguè loquitur*: ex δίχα et μῦθος.
Διχοςᾰσί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *dissensio, seditio, secessio*; in dat. διχοςασίῃ Ion. à δίχα, idem quod δὶς, et ςάσις. Th. ἵςημι, *sto*.
Διχοςᾰτέω, ῶ, fut. ήσω, *dissideo, dissensionem moveo*: ex δίχα et ἵςημι.
Διχοτομέω, *in duas partes seco, disseco, separo*: f. ήσω. perf. δεδιχοτόμηκᾰ. a. 1. ἐδιχοτόμησᾰ. ex δίχα, *dupliciter*: q. à δὶς et τέμνω, *seco*: perf. m. τέτομα.
Διχοτόμημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cadaver, frustum*: et
Διχοτομί'ᾰ, ας, ἡ, *divisio in duas partes, bipartita sectio*: à διχοτομέω.
Διχῶς, *dupliciter*, adv. à δὶς, *bis*.
ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, *sitis*: indè
Διψᾰλέος, έᾱ, έον, *sitibundus*: et
Διψᾰ's, ά'δος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. *siticulosa*: viperæ genus, à quo morsi nimium quantum sitiunt; idem adj. *siticulosa, bibula, arida*.
Διψᾰ'ω, f. ήσω, *sitio*, et Metaphor. *vehementèr expeto*: [τὸν Θεὸν, Ps. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Ps. lxiii. 1. ὕδατι, Exod. xvii. 3.] perf. δεδίψηκᾰ. a. 1. ἐδίψησᾰ. Th. δίψα.
Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, διψῇς pro διψᾷς, *sitis*, 2. sing. præs. ind. act. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, à διψάω, *sitio*. Th. δίψα, *sitis*.

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio.*

Δίψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *siticulosus;* Att. in f. g. διψία. à δίψα, *sitis.*

Δίψος, εος, τὸ, idem cum δίψα.

Δίψῡχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animo duplex, hypocrita, cor habens divisum:* ex δὶς et ψυχὴ, *anima.*

Διψῶντες, præs. part. pl. num. à διψάω, *sitio.*

ΔΙ'Ω, f. σω, perf. κᾰ, *expello, abigo:* item *timeo, celeriter curro.*

Διώβολον, et διωβόλῐον, ου, τὸ, *duo oboli:* ex δὶς et ὀβολός.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, *persecutio:* à διώκω, *persequor.*

Διώδευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδεύω, quod vide.

Διωθεῖν, -εῖν, et διωθέεσθαι, *dispellere, propulsare.* Th. ὠθέω, *pello.*

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes,* id est, *laude persequi.*

Διωκέμεν, et διωκέμεναι, *insequi,* perf. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διῶκεν, Dor. pro διώκειν, *insectari:* à διώκω.

Διώκησῐς, εως, ἡ, *persecutio:* et

Διωκτέος, έᾱ, έον, *persequendus:* item

Διώκτης, ου, ὁ, *persecutor:* à

ΔΙΩ'ΚΩ, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio:* item *fugo:* imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. perf. δεδίωχᾰ. a. 1. ἐδίωξᾰ. a. 1. imperat. δίωξον, ᾰ'το. a. 1. sub. διώξω, ῃς, et in 2. pl. διώξητε. præs. pass. διώκομαι, *persecutione premor:* perf. pass. δεδίωγμαι. a. 1. pass. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι. quasi δίω ὦκα, *celeriter expello.*

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnus, vehemens, latè se extendens.*

Δίων, ονος, *Dion:* cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii juriscons.

Διώνᾱ, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici: q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina,* Dea maris, et mater Veneris.

Διωνομασμένος, ου, perf. part. pass. à διονομάζω, f. άσω, *denomino.* Th. ὄνομα, *nomen.*

Διώνυσσος, ου, ὁ, *Bacchus;* quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σσ, et ο mutato in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, *equorum agitator, equester;* à διώκω et ἵππος, *equus.*

Δῐωξῐς, εως, ἡ, *persecutio:* à διώκω, *persequor.*

Διωρῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *dilatio, intervallum:* th. ὅρος.

Διώρῐσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*

Διώροφον, seu διόροφον, ου, τὸ, *duplici tecto et concameratione:* ex δὶς, *bis,* et ἐρέφω, *tego.*

Διώροφος, vel διόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *duo culmina habens:* ex iisd.

Διώρυξ, ῠχος, ὁ, *fossa:* à διορύσσω, *perfodio.*

Διώρῠχεν, *perfodit,* perf. act. ejusd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, *dispello.* Th. ὠθέω, *pello:* f. ώσω et ήσω.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται, *detruditur:* item *vectis,* apud LXXII.

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. et Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμηθεν, et δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν· à

Δμᾰ'ω, per Sync. pro δαμάω, *DOMO:* f. ήσω. perf. δέδμηκᾰ.

Δμηθεῖσᾰ, *domita,* a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δέμω, pro δαμάω, *domo:* perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδμήθην. part. δμηθεὶς, εῖσᾰ. Sed a. 2. part. pass. δᾰμείς. Th. δαμάω, *domo,* quod vide.

Δμηθήτω, *dometur,* a. 1. imperat. pass. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo.* Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσῐς, εως, ἡ, *domitio:* et

Δμήτειρᾰ, ᾱς, ἡ, *domitrix:* et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor:* Poët. pro δαμαστής. à δαμάω, *domo.*

Δμητὸς, ἡ, ὸν, *domitus:* ab eod. th.

Δμῶᾱς, *servos,* acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμωᾱ'ς, *famulas,* acc. pl. et in dat. pl. δμωῇσι· à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva, ancilla:* et

Δμωῒ'ς, ῒ'δος, ἡ, idem: sed

Δμωὸς, οῦ, ὁ, et

Δμὼς, ωὸς, ὁ, *servus:* omnia à δαμάω, *domo:* q. servitute domiti.

Δμώεσῐν, et δμώεσσῐν, dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑ'ΛΙ'ΖΩ, fut. ί'σω, *ferio, quatio,* et *agito manibus:* q. δινῶ, seu δονῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσῐ, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ᾱ', ὸν, *obscurus, tenebrosus:* et

Δνοφόεις, εσσᾰ, εν, idem: à

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *tenebræ, caligo:* idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, et accessione δ, δνόφος.

Δοάσσᾰτο, secundum quosdam pro δοιάσατο, detracto ι, et geminato σ· est etiam 3. sing. a. 1. m. à δοιάζω, *dubito, consulto:* secundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ excempto, et Æol. σ geminato: à δοξάζω, *existimo.*

Δόγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *edictum, placitum, DOGMA;* δόγμᾰτᾰ, -ων, τὰ, *ritus, instituta, traditiones:* à δοκέω, *censeo.*

Δογμᾰτίζω, *dogma aliquod introduco, dogmata trado, ritibus onero, consulto, censeo:* f. ί'σω. perf. δεδογμᾰ'τῐκᾰ. δογμᾰτίζομαι, *ritibus oneror:* ab eod.

Δογμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *DOGMATICUS, qui certa dogmata in aliquâ scientiâ persequitur.*

ΔΟ'ΔΡᾹ, ᾱς, ἡ, *potio,* seu *jusculum,* ex eo dictum quod è novem speciebus fieret.

Δοθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, a. 1. part. pass. à δίδωμι, *do:* a. 1. opt. pass. δοθείην, &c.

Δοθῆναι, a. 1. inf. pass. δοθήσομαι, f. 1. pass. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ *furunculus,* tumor in carnosis corporis partibus.

Δοιᾰ', n. g. pl. Poët. et δοιαὶ, f. g. pro δύο.

Δοιάζω, f. ᾰ'σω, *dubito, consulto.*

ΔΟΙ'ΔΥΞ, ῠκος, ὁ, *pistillum mortarii, cochlear quo contusa eximuntur.*

Δοῖεν, *darent,* pro δοίησᾰν, Bœot. et Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοίην, verbi δίδωμι, *do.*

Δοίη, *daret,* ejusd. 3. sing. a. 2. opt.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium.* Th. δύο, *duo.*

Δοιοὶ, pl. et δοιὼ, dual. Poët. pro δύο, *duo:* in dat. pl. δοιοῖσιν, *duobus.*

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *observo, expecto, arbitror:* f. ᾰ'σω. perf. δεδόκᾰκᾰ.

Δοκᾶσεῖς, Dor. pro δοκήσεις, f. 1. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror.*

Δοκᾰ'ω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, idem ac δοκάζω, q. v.

Δοκεῖ, *videtur,* imperson. δόκει, præs. imperat. à δοκέω.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contractè, in 2. et 3. sing. verbi δοκέω, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω· item *insidior.*

Δοκεύων, *insidiatus, expectatus,* ejusd. part. præs.

ΔΟΚΕ'Ω, *video, censeo, existimo, in aliquâ existimatione sum, probo:* imperf. ἐδόκεον, -ουν. f. δέξω, rarò δοκήσω. perf. δέδοχα et δεδόκηκα, quæ sunt inus. a. 1. ἔδοξα. a. 1. sub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. pass. δέδογμαι. δοκέον, οῦν, præs. part. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν, *prout ipsis videbatur:* οἱ δοκοῦντες, *qui censentur:* item, *qui sunt in aliquâ existimatione.*

Δοκηκῶ, pro δοκῶ, ap. Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio:* à δοκέω.

Δοκιμάζω, *probo, exploro, existimo, examino:* f. άσω. perf. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι, et in 3. plur. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. à δόκιμος. Th. δοκέω.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum:* à δοκιμάζω.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, *approbator, destinator, censor.*

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia:* à δοκέω.

Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio:* ab eodem.

Δόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *probus, probatus, acceptus:* à δοκέω.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *parva trabs.*

Δόκος, ου, ὁ, Poët. idem ac δόκησις, et ab eod. th.

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, *trabs, tignum:* q. à δέχεσθαι, quia accipitur à finibus quibus immittitur: et pro *hasta* vel *lancea.*

Δοκόω, f. ώσω, *contigno.*

Δόκωσις, *contignatio:* Eccles. x. 18. malè δήκοσις.

Δολερὸς, ὰ, ὸν, idem quod δολόεις, *dolosus.* Th. δόλος, *fraus.*

Δολερῶς, adv. *dolosè:* ab eod.

Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *dolosus:* in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus.*

Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus, dolus.*

Δολιόω, ῶ, *dolo utor, decipio:* f. ώσω. perf. δεδολίωκα· ἐδολίουσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος.

Δολίχ' pro δολίχα, acc. plur. n. g. à δολιχὸς, *longus.*

Δολίχαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longas tibias* seu *fistulas habens.* à δολιχὸς et αὐλός.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quæ longis remis utitur:* à δολιχὸς, *longus,* et ἐρετμὸς, *remus,* quod ab ἐρέσσω, *remigo.*

Δολιχόδειρος, seu δουλιχόδειρος, (metri gratiâ inserto υ) ου, ὁ καὶ ἡ, *collum longum habens:* à δολιχὸς, *longus,* et δειρὴ, *cervix.*

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, *longus, prolixus.* Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 aut 24 *stadiorum;* in quâ signif. etiam δόλιχος, ου, ὁ, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longam faciens umbram,* itaque *longus:* ex δολιχὸς et σκιὰ, *umbra.*

Δολίως, adv. *dolosè:* à δόλιος.

Δολόεις, όεσσα, όεν, *dolosus, dolosè factus:* à δόλος.

Δολομάχανος, ου, ὁ, *dolorum machinator,* Poët. Dor. pro δολομήχανος· ex δόλος, *dolus,* et μηχάνη, *machina.*

Δολομῆτα, voc. à

Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer, dolosus:* quod et

Δολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem. à δόλος, *dolus,* et μῆτις, *consilium.*

Δολόπεσσιν, dat. plur. Ion. et Poët. à Δόλοψ, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion,* nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus:* ex δόλος, *dolus,* et πλέκω, *necto:* perf. med. πέπλοκα.

Δολοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dolos nectens, versutus, dolosus:* ab iisd.

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex dolis consutus; dolosus:* ex δόλος, *dolus,* et ῥάπτω, *suo.*

Δολοῤῥαφία, et Ion. -ίη, ας, ἡ, *vafrities:* ab iisd.

ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *DOLUS, fraus.*

Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. contr. à δολόω, quod vide: δολοῦν, præs. inf. act. contr. ab eod.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui dolum cogitat:* ex δόλος, *dolus,* et φράζω, *dico.*

Δολοφρονέω, ῶ, *fraudes cogito:* f. ήσω· à δόλος et φρονέω, quod à φρὴν, *mens.*

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, *doli meditatio, dolus, fraudes.* à δολοφρονέω.

Δόλοψ, οπος, ὁ, *speculator, explorator, insidiator:* à δόλος et ὄψις, quòd astuto vultu: vel quia Δόλοπες, Thessaliæ incolæ fraudulenti.

Δολόω, ῶ, *falso, dolosè ago, dolis capio, decipio, adultero, depravo:* f. ώσω. perf. δεδόλωκα. Th. δόλος.

Δόλῳ, dat. sing. δόλους, acc. pl. à δόλος, ου, ὁ, *dolus.*

Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, *dolos machinor, circumvenio:* ab eod.

Δόλων, ωνος, ὁ, *sica, gladiolus* seu *pugio* occultus, quo dolosè aliquem petimus: item *minimum in navi velum.* Th. δόλος, *dolus:* est et

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON.* Eumedis filius apud Hom. ab eod.

Δολῶν, *decipiens,* part. præs. act. contr. à δολόω.

Δόλωσις, εως, ἡ, *deceptio.* Th. δόλος.

Δόμα, ατος, τὸ, *donum,* quocunque modo datum: δῶρον verò *donum* gratuitum. Th. δίδωμι. perf. pass. δέδομαι.

Δόμεν, Ion. et δόμεναι, Dor. et Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *do:* f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δομέω, f. ήσω, perf. ηκα, *ædifico:* à

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis.* Th. δέμω, *extruo.*

Δόμνος, ου, ὁ, *dominus:* δόμνα, ης, ἡ, *domina,* id est δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὁ, *DOMUS;* gen. pl. δόμων· δομόνδε, adv. *domum versus:* Th. δέμω, *ædifico:* perf. med. δέδομα.

Δονᾱθεῖσα, *commota, concitata,* Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, qu. vide.

Δονακεὺς, έως, ὁ, *arundinosus:* à δόναξ, *arundo.*

Δονακῆα, acc. Ion. pro -έα: à δονακεύς.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arundinifer:* ex δόναξ, *arundo,* et τρέφω, *alo:* perf. med. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta,* utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo: itemque *calamus scriptorius:* q. à δονέω, *agito,* quod facilè à ventis agitetur.

Δονεύω, fut. εύσω, idem quod

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, *agito, turbo, lacesso:* f. ήσω. præs. part. f. g. -οῦσα.

Δόνημα, ατος, τὸ, *motus,* (pass. signif.) et

Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio:* à perf. pass. verbi δονέω.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δοὺς, δόντος, aor. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do:* a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, *opinio, fama:* in N. T. *gloria.*

Δόξαι, ῶν, αἱ, *dignitates:* à δοκέω, *puto, in existimatione sum.*

Δοξάζω, *laudo, existimo, suspicor, glorifico:* imperf. ἐδόξα-

ζον. f. ά'σω. a. 1. ἐδόξᾶσᾶ, *ad gloriam vexi:* δόξᾶσον, ά'σω, a. 1. imperat. act. δοξά'σω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. δοξᾶ'σαι, a. 1. inf. δεδόξᾶκᾶ, perf. act. δοξάζομαι, *glorificor,* præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus th. δοκέω.

Δοξασθῶσῐ, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξασμᾶ, ᾶτος, τὸ, *quod faciendum videtur, opinio:* ab eod.

Δοξαςὸς, ὴ, ὸν, *opinabilis.*

Δόξητε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, q. v.

Δοξῐκὸς, ὴ, ὸν, *gloriosus:* à δόξα, *gloria.*

Δόξῐς, εως, ἡ, *visio:* à δοκέω, *videor.*

Δοξολογέω, -ῶ, f. ήσω, *laudibus celebro:* et

Δοξολογῐ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *collaudatio, celebratio,* quæ fit recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent. Angl. DOXOLOGY: à δόξα, *gloria,* et λόγος, quod à λέγω, *dico.*

Δοξῦσθαι, præs. inf. pro δοκεῖν, *videri, haberi:* verbi δοξόω· a. 1. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, *videbor,* f. 1. ἔδοξᾶ, a. 1. verbi δοκέω, q. à δόκω, inus.

Δορᾶ', ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *excoriatio:* q. à δέρω, *excorio.* Th. δέρας, *pellis.*

Δόρᾶς, ᾶτος, τὸ, Ion. et Poët. pro δέρας et δῦρας, ατος, *lancea.* Hinc

Δορᾶ'τῐον, ȣ, τὸ, *hastile:* dim.

Δόρᾶτος, δόρῦος, et per Metath. δȣρὸς, gen. sing. à δόρυ, *hasta:* in pl. τὰ δόρατα.

Δορίκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bello captus:* ex δόρυ et κτάομαι, *acquiro.*

Δορίκτῠπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *hastifremus, bellicosus:* ex δόρυ, *lancea,* et κτύπος, *strepitus.* Th. τύπτω, *pulso.*

Δορῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *culter,* quo fit δορὰ, *excoriatio.* Th. δέρας, *pellis.*

Δορκᾶ'δῐον, ȣ, τὸ, *parva caprea, damula:* dim. à

Δορκᾶ'ς, ά'δος, ἡ, *caprea, dama, caprea sylvestris;* item propr. nomen mulieris quæ et Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. ix. 36. et

Δόρκος, ȣ, ὁ, *capreolus:* item

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem: à

ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caprea, dama:* q. à δέρκω, *video:* quia acuto visu prædita.

Δορὸς, ȣ̃, ὁ, *saccus, uter, culeus.* è corio factus. Th. δέρας, *pellis.*

Δορὸς, etiam gen. Poët. à δόρυ, *hasta.*

Δόρπᾶ, nom. et acc. pl. à δόρπον, *cœna.*

Δορπέω, f. ήσω, *cœno:* à δόρπον, *cœna.*

Δορπῐ'η, ης, ἡ, Ion. pro δόρπος, ȣ, ὁ, *cœna.*

Δόρπιςος, ȣ, ὁ, *tempus cœnandi:* à seq.

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ȣ, τὸ, et δόρπος, ȣ, ὁ, *cœna.*

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *hasta, lancea, pilum, lignum, trabs, lignum oblongum navis:* gen. δόρᾶτος et δȣρὸς, (per Metath. pro δόρῦος) et Poët. δορὸς, dat. δόρᾶτι et δȣρῐ', et δορῐ', Poët. ἐπὶ δόρυ, *ad dextram;* ἐκ δόρατος, *à dextrâ:* forsan à δέρω, cujus perf. med. δέδορα, quia ut lignum fieret, cortex ἐδέρετο, *cedebatur.*

Δορῦά'λωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bello captus, captivus, mancipium:* ex δόρυ, *lancea,* et ἁλίσκω, *capio.*

Δορυσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hastâ impetuosus, bellicosus:* à δόρυ et σόος, *impetus,* quod à σείω, *agito.*

Δορύσσω, fut. ύξω, perf. ῠχᾶ, *hastâ pugno; pugno:* à δόρυ.

Δορῠφορέω, ῶ, fut. ήσω, *lanceam fero, stipo, munus satellitis obeo:* δορυφορȣ́μενος, *stipatus:* part. præs. pass.

Δορῠφορῐ'ᾶ, ῐ'ᾶς, ἡ, *satellitium.*

Δορῠφορῐκὸν, ȣ̃, τὸ, *prætorium, prætorianæ cohortes.*

Δορῠφόρος, ȣ, ὁ, *satelles prætorianus,* sic dictus ex δόρυ, *hasta,* et φέρω, *fero.*

Δὸς et δόθῐ, *da,* a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do:* fut. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσᾶν, *dederunt,* Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do.*

Δόσεις, *dona,* nom. pl. contr. à δόσις, εως, ἡ, *donum:* quod ab eod. verbo.

Δοσῐ'δῐκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas:* ex δόσις et δίκη, *pœna.*

Δόσῐς, εως, ἡ, *donum, donatio:* quod à 2. sing. perf. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do.*

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. à δίδωμι.

Δότειρᾶ, ᾶς, ἡ, *datrix:* à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, DATOR, quod et

Δότης, ȣ, ὁ, idem; à δίδοται, 3. sing. perf. pass. verbi δίδωμι.

Δοτῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad dandum propensus,* ab eod.

Δότω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι.

Δȣ̃, Att. pro δόο, et hoc Ion. pro δόσο, aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δȣλᾶγωγέω, ῶ, f. ήσω, *in servitutem redigo:* cum. acc. à

Δȣλᾶγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *servorum ductor:* ex δȣ̃λος, *servus,* et ἀγωγὸς, *dux viæ:* quod ab ἄγω, *duco.*

Δȣλά'ρῐον, ȣ, τὸ, *servulus:* dim. à δȣ̃λος.

Δȣλείᾶ, ᾶς, ἡ, *servitus:* et

Δȣ́λειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *servilis:* à δȣ̃λος, *servus.*

Δȣ́λευσᾶν, pro ἐδȣ́λευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et

Δȣλευσά'τωσᾶν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δȣλεύω, *servio, inservio, sum servus:* fut. εύσω, a. 1. part. δȣλεύσᾶς. perf. δεδȣ́λευκᾶ. à δȣ̃λος, *servus.*

Δȣ́λη, ης, ἡ, *ancilla:* ab eod. th.

Δȣληΐη, ης, Ion. pro δȣλεία, ας, ἡ, *servitus.*

Δȣλήϊος, Ion. pro δȣ́λειος, *servilis:* à præc.

Δȣλῐκὸς, ὴ, ὸν, et

Δȣ́λῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *servilis:* à δȣ̃λος, *servus.*

Δȣλῐχόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longam habens cervicem:* à δȣλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, et δείρη, *cervix.*

Δȣλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *servo convĕniens, servilis, illiberalis:* à δȣ́λος, *servus,* et πρέπω.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *servus.*

Δȣλοσῠ́νη, ης, ἡ, *servitus.* Th. δȣ̃λος, *servus.*

Δȣλότερος, ᾰ, ον, *qui servitutis jugo magis premitur:* compar. ab eod. th.

Δȣλȣ́μενος, præs. part. pass. contr. à

Δȣλόω, ῶ, *in servitutem redigo, servum facio:* fut. ώσω. perf. δεδȣ́λωκᾶ. præs. pass. δȣλόομαι, *servus fio:* perf. pass. δεδȣ́λωμαι. part. δεδȣλωμένος, *mancipatus.* aor. 1. pass. ἐδȣλώθην. part. δȣλωθεὶς, έντος. ab eod. th.

Δȣλωσῠ́νη, *servitus:* Ion. pro δȣλοσύνη, q. v.

Δȣ̃ναι, a. 2. inf. act. δȣ̀ς, δόντος, et in f. g. δȣ́σης, aor. 2. part. verbi δίδωμι, *do:* fut. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δȣπέω, ῶ, *sonitum edo, cadendo sono:* f. ήσω. perf. ηκᾶ. a. 2. ἔδȣπον. perf. med. δέδȣπᾶ, *cecidi:* part. δεδȣπὼς, *mortuus:*

apud Homerum: à δοῦπος, sonitus.

Δούπησεν, sonuit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. à δουπέω.

ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, sonitus: propriè ad terram allisorum.

Δοῦρᾰ, ligna, trabes, hastæ, nom. et acc. pl. à gen. δουρός· vel à δοῦρον, antiq. lignum: alii pro δούρατα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, et δουρὸς, τὸ, hasta, lignum: δοῦρας, ατος, τὸ, Ion. idem.

Δοῦρᾶς, ᾰτος, τὸ, Poët. pro δόρυ, navis.

Δούρᾰτ' pro δούρατα· vide δοῦρα.

Δουρᾰ́τεος, έᾱ, εον, et

Δούρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, item Δούρειος, ειᾰ, ειον, ligneus: undè Lat. duratius, et durius: ab antiq. δοῦρον, in pl. δοῦρα, ligna. Th. δόρυ.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tantum intervallum continens, quantum hastæ jactus: ex δόρυ, hasta, et ἠνεκὴς, longus.

Δουρῖ, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρυϊ, à δόρυ, δόρατος, τὸ, hasta.

Δουρῐκλειτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, hastâ clarus, præclarus bellator: à δόρυ et κλειτὸς, inclytus: quod à κλείω, celebro.

Δουρῐκλῠτὸς, et δορῐκλῠτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem: sed ex δόρυ et κλυτὸς, clarus: quod à κλύω, audio.

Δουρικτητὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pro δορύκτητος, Poët. hastâ acquisitus, captivus, captiva: à δόρυ, hasta, et κτάομαι, possideo.

Δουροδόκη, ης, ἡ, hastæ receptaculum, armarium. à δόρυ et δέχομαι.

Δουρὸς, gen. (per Metath. pro δόρυος) dat. δουρὶ, à δόρυ, hasta.

Δοχεῖον, ου, τὸ, vas, receptaculum: à δέχομαι.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium: à δέχομαι, excipio. Est et δοχὸς, ἡ ὸν, capax: ab eod. th.

Δοχήϊον, Ion. pro δοχεῖον.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, et δόχμη, ης, ἡ, palmus: à δέχομαι, capio.

ΔΟ'ΧΜΟΣ, et -χμὸς, ἡ, ὸν, item δόχμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus, tortus.

Δοχμόω, ῶ, incurvo, flecto, obliquo: f. ώσω. à præc.

Δοχμωθεὶς, ὁ, sese obliquans, a. 1. part. pass. à δοχμόω.

Δόω, f. δώσω, DO; inus. pro δίδωμι.

Δράγμᾰ, ᾰτος, τὸ, manipulus; δρὰξ, ᾰκὸς, ὁ, pugillus. Th. δράσσω, prehendo.

Δραγμεύω, seu δραγμᾰτεύω, f. εύσω, manipulos colligo: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δρᾰθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, dormio: f. 1. m. δαρθήσομαι, q. à δαρθέω. f. 2. act. δρᾰθῶ, per Metath. a. 2. ἔδρᾰθον.

Δραίην, fugerem, a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρῆμι, pro διδράσκω. Th. δράω, fugio.

Δραίνω, idem quod δράω, fugio.

Δρᾰ́κᾰ, pugillum, acc. sing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, prehendo.

Δρᾰκεὶς, εῖσᾰ, ὲν, a. 2. part. pass. et

Δρᾰ́κον, aspiciebant, Ion. pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, video. a. 2. per Metath. ἔδρακον. perf. med. δέδορκα. a. 2. pass. per Metath. ἐδράκην.

Δρᾰ́κοντε, dual. num. δρᾰ́κοντος, gen. sing. à

ΔΡᾸ́ΚΩΝ, οντος, ὁ, DRACO: item nomen propr. legislatoris Atheniensis: dat. pl. δρᾰ́κουσι. in f. g. δρᾰ́καινᾰ, ης, ἡ, dracæna: q. à δέρκω, video: a. 2. ἔδρακον. part. δρακών.

Δρᾶμᾰ, ᾰτος, τὸ, DRAMA, fabula, tragœdia vel comœdia. Th. δράω, ago: quomodo et partes fabulæ dicuntur actus.

Δρᾱμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, activus, poeticus, fabulosus: à δρᾶμα.

Δρᾱμᾰτοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo: ex δρᾶμα et ποιέω.

Δρᾰμεῖν, a. 2. inf. act. δρᾰμὼν, οῦσᾰ, ὸν, currens, a. 2. part. act. δρᾰμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, curro: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα. qu. à δρέμω.

Δρᾰ́μημᾰ, ᾰτος, τὸ, Ion. pro δρόμος, cursus, quod vide.

Δρᾰμῆν, cucurrisse: Dor. pro δραμεῖν, q. v.

Δρᾰ́μον, aor. 2. verbo τρέχω.

Δρᾰμοῦσᾰ, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, facere, a. 2. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, id. q. δράω, facio: vel δρᾶναι, fugere: est a. 2. inf. à δρῆμι, vel διδράσκω, fugio: f. δράσω. a. 2. ἔδραν, ας, α. a. 2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δράς.

Δρὰξ, ᾰκὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, prehendo.

Δραξᾰ́μενος, arripiens, aor. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δρᾱπετεύω, f. εύσω, perf. εύκᾰ, fugio: à

Δρᾱπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus: à δράω, fugio.

Δρᾱπετῐ́δᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Δρᾱπετῐ́δης, ου, ὁ, idem quod δραπέτης.

Δρᾱπετίσκος, ου, ὁ, servulus fugitivus: dim. à δραπέτης.

Δρᾰπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à δρέπω, decerpo: f. ψω. a. 2. ἔδραπον.

Δρᾱσείω, facturio, facere cupio: à δράσω, fut. verbi δράω.

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga: à δράω, fugio.

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ξω, prehendo, manu arripio: δράσσομαι, seu -ττομαι, carpo: f. 1. m. δράξομαι. a. 1. m. ἐδραξᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. m. imp. δράξαι, et in pl. δράξασθε. perf. pass. δέδραγμαι. Unde Angl. TO DRAG.

Δράστᾱς, ᾱ, ὁ, Poët. et Dor. pro δράστης, ου, ὁ, servus: à δράω.

Δραστέον, faciendum est: verbale ab eodem.

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, pro quo δρηστὴρ, famulus, minister. Th. δράω, facio.

Δραστήριος, ῐᾰ, ῐον, efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger: à δράω, facio.

Δραστοσῠ́νη, ης, ἡ, strenuitas in agendo, sedulitas: à δράω.

Δρᾰτὸς, pro δαρτὸς, excoriatus: à δέρω, excorio. Th. δέρας, pellis.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, DRACHMA: monetæ et ponderis nomen.

ΔΡᾸ́Ω, f. ᾱ́σω, opt. præs. δρώοιμι, pro δρῷμι, δράοιμι, facio, ago, ministro, fugio.

Δρέμω, inus. curro, pro quo receptum est τρέχω, à δράω, fugio.

Δρεπᾰ́νη, ης, ἡ, falx: acc. pl. δρεπάνας.

Δρεπᾰνηφόρον ἅρμα, currus falcatus.

Δρεπᾰνηφόρος, ὁ ϗ ἡ, falcifer, falcatus.

Δρέπᾰνον, ου, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v.

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, decerpo, carpo, fructus colligo: δρέπομαι, idem: hinc verisimile Angl. TO REAP.

Δρεψεύμεναι, decerpturæ, nom. pl. f. 1. part. med. f. g. Dor. pro δρεψέμεναι, et hoc pro δρεψόμεναι, à verbo præc.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Ion. pro δραπέτης, fugitivus.

Δρήσᾱς, faciens, a. 1. part. act. Ion. à δράω, facio: f. άσω.

Δρησμὸς, ῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga*. Th. δράω, *fugio*.
Δρήστειρᾶ, ης, ἡ, *famula*. à seq.
Δρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister*; id. ac δραστὴρ.
Δρηστοσύνη, ης, ἡ, *strenuitas, sedulitas*: Ion. pro δραστοσύνη· ab eod.
ΔΡΙΓΛΟΣ, ῦ, ὁ, *lumbricus*.
Δρῑμεῖᾰ, ᾶς, ἡ, *acris gustu, gravis, molesta*: à
ΔΡΙΜΥΣ, εῖᾰ, ὺ, *acri gustu* vel *sapore, asper, vehemens, astutus, iracundus*.
Δρῑμύτης, ητος, ἡ, *acrimonia, vehementia, asperitas, acumen*: à præc.
Δρῖον, ῦ, τὸ, *locus arboribus consitus*: à δρῦς, *arbor*.
Δρῖος, εος, τὸ, id. q. δρίον, *sylva*: ab eod. th.
Δροίτη, ης, ἡ, *solium, alveus balneatorius*: à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.
Δρομαῖος, αίᾰ, αῖον, *cursu valens, velox*: et
Δρομὰς, ἄδος, ὁ ϗ ἡ, *cursitans, velox*: et
Δρομὰς, ἄδος, ἡ, *DROMAS* piscis; item δρομὰς κάμηλος, *DROMEDA* camelus, vulgò *DROMEDARIUS*: item, *scortum vagum*: et
Δρομεὺς, έως, ὁ, *cursor*: et
Δρόμος, ῦ, ὁ, *cursus*: omnia à perf. med. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*.
Δρόμων, ονος, ὁ, *DROMO, parvus cancer*, creditur esse qui Aristoteli δρομάς· fortè ab eod.
ΔΡΟΣΟΣ, ῦ, ὁ, *ROS*: δρόσοι, *lacrymæ*: qu. ῥόσος, à ῥέω, *fluo*. Hinc
Δροσερὸς, ὰ, ὸν, et δροσῖμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ· et
Δροσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *roscidus, rorulentus*.
Δρύγγος, ῦ, ὁ, *cohors et globus militum, drungus*: vid. Lat. Etymol.
Δρύσιλλᾰ, ης, ἡ, nomen mulieris: à Druso.
Δρυᾶδες, (et Ἀμαδρυάδες), ων, αἱ, *Dryades* (et *Hamadryades*), nymphæ, quæ cum arboribus, imprimis quercubus, nasci et interire credebantur. Th. δρῦς, *quercus*.
Δρύαντᾰ, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nom. patris Lycurgi.
Δρύῖνος, ΐνη, ῖνον, *quernus, roboreus*: et
Δρῡμὸς, ῦ, ὁ, *sylva querna, quercetum, nemus*: item δρῡμὸν, ῦ, τὸ, idem: à δρῦς.
Δρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sylvosus*: à præc.
Δρῡμὼς, Dor. pro δρῡμὺς, acc. pl. à δρυμός.
Δρύον, ῦ, τὸ, vel -ος, ῦ, ὁ, *nemus*: à δρῦς.
Δρύοχος, ῦ, ἡ, *carina, alveus navis*: à δρῦς et ἔχω.
Δρύπεπης, έος, ὁ ϗ ἡ, *oliva, DRUPA, fructus maturus*: à δρῦς et πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, et ad maturitatem perducta.
Δρύπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem, sed à πίπτω, *cado*: *fructus*, q. d. *jamjam casurus*.
Δρύπεψ, πος, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd.
ΔΡΥΠΤΩ, f. ψω, *lacero, lanio*: perf. δέδρυφᾰ.
ΔΡΥΣ, ὐὸς, ἡ, *quercus, robur*, quercûs species: item *quævis arbor*, imprimis *fructifera*: in acc. δρῦν· hinc compos. χαμαίδρυ, υος, et χαμαίδρωψ, πος, ἡ, *quercus humilis*.
Δρῠτόμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum* vel *arborum incisor, faber lignarius*: à δρῦς, *quercus*, vel *arbor*, et τέμνω, *seco*.
Δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio* unguibus: à δρυφῶ, f. 2. act. verbi præc.
Δρώντων, Att. pro δράτωσαν· ex δράω, *facio*, vel *fugio*. Solent enim Attici gen. plur. part. quorund. usurpare pro tertiis pers. imperat. præs. temp. pl. numeri.
Δρώοιμῐ, pro δρῷμῐ seu δρᾴοιμῐ, præs. opt. verbi δράω, *facio*.
ΔΡΩΠΑΞ, ᾶκος, ὁ, *DROPAX*: medicamenti species ad evellendos pilos: adv. *vulsus, glaber*: fortè à δρέπω, *carpo*.
Δῦ, Ion. pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, 3. sing. a. 2. ind. act. et pro δῦθι, 2. sing. aor. 2. imperat. à δῦμι, *subeo*.
Δύ', pro δύο, *duo*.
Δυὰς, ἄδος, ἡ, qu. *dualitas, binarius*. Hinc Angl. DUCE.
Δυάω, 3. pl. præs. δυόωσῖ pro δυῶσι, *miserè afficio, calamitosum facio*. Th. δύη.
Δύεται, 3. sing. præs. ind. pass. à δύομαι, et δύω, *subeo*.
ΔΥΗ, ης, ἡ, *infortunium, labores, strages, ærumnæ, dolor, mæror, anxietas*: q. à δύω, *occido*.
Δύῃς, 2. sing. præs. sub. et
Δῦθῐ, 2. sing. a. 2. imperat. ab eod.
Δυῐκὸς, ἡ, ὸν, *dualis*: à δύο.
Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à
Δῦμῐ, *subeo*: vide δύνω.
Δῦν' pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, 3. sing. imperf. verbi δύνω, *subeo*.
Δύνᾳ, *potes*, 2. sing. præs. ind. per Apocopen, pro δύνασαι, vel Dor. pro δύνη, *potes*, 2. sing. præs. verbi δύναμαι.
Δύναιτ' pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο· à δύναμαι, quod vide.
Δύνᾰμ', pro
ΔΥΝᾸΜΑΙ, σαι, ται, *possum, valeo*; *æstimor*, de nummis; *efficio*: in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδυνᾰμην, ω, ᾰτο, Att. pro ἐδυνᾰμην. f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήθην, a. 1. sub. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam aor. 1. pass. ἐδυνάσθην, et ἠδυνάσθην, et aor. 1. med. ἐδυνησᾰμην, tanquam à δυνάζομαι.
Δυνᾰμει, dat. sing. et δυνᾰμεις, nom. pl. à δύναμις· q. v.
Δυνᾰμένη, ης, ἡ, f. g. part. præs. à δυνᾰμενος, quod à δύναμαι· item nom. propr. mulieris: q. d. *potens*.
Δυνᾰμεσθᾰ, Poët. pro δυνάμεθα, 1. pl. præs. à δύναμαι.
Δύνᾰμῐς, εως, ἡ, *potentia, vis, virtus, dexteritas, exercitus, copiæ, multitudo*: αἱ δυνάμεις, *angeli, miracula, virtutes, potestates*: ἐξουσία, *moralis facultas, naturalis* verò δύναμις· ab eod. th.
Δυνᾰμόω, ῶ, *confirmo, roboro*: f. ώσω. perf. δεδυνᾰμωκᾰ. præs. pass. δυνᾰμόομαι, -ῦμαι· undè
Δυνᾰμοόμενος, -ῡμενος, *corroboratus*: ejusd. part. præs. pass.
Δύνᾰσαι, 2. sing. præs. pro δύνη, *potes*, à δύναμαι, q. v.
Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. verbi δύναμαι.
Δύνᾰσῐς, εως, ἡ, Poët. pro δύναμις, *potentia*: ab eod. th.
Δυναστεῖᾰ, ᾶς, ἡ, *potentia, imperium, magistratus*: et
Δυναστεύοντᾱς, acc. plur. part. præs. à
Δυναστεύω, *potentatum obtineo, sum princeps, impero*: f. εύσω· quod à
Δυνάστης, ῦ, ὁ, *DYNASTA, potens, dominus*: qu. à δυνάζομαι, undè δύναμαι conjugatur.
Δυνᾰτέω, ῶ, *potens sum*: f. ήσω. perf. δεδυνᾰτηκᾰ· ex
Δυνᾰτὸς, ἡ, ὸν, *potens, validus*, etiam *corpore aptus*; δυνατὸς εἰμι, idem quod δύναμαι, *possum*: δυνᾰτὸν, et τὸ ἐν δυνᾰτῷ, *possibile, quod fieri potest*: compar. δυνᾰτώτερος. superl. δυνᾰτώτᾰτος. Th. δύναμαι.

Δῦνε, *ingressus est*, 3. sing. imperf. Ion. à δύνω, *subeo*.

Δυνέαται, *possunt*, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. à δύναμαι.

Δύνῃ, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται, ab eod.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, q. v.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, *poteris*, 2. sing. fut. 1. med. δυνήσομαι· indè part. δυνησόμενος· ab eod.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*.

Δύνουσ' pro δύνουσι, *ingrediuntur*, 3. pl. præs. à δύνω.

Δύντᾰ, *occidentem*, acc. sing. aor. 2. part. à δὺς, δύντος, quod à

ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel δῦμι, *subeo, ingredior, occido, induo:* δύνω tantum in compos. invenitur: δύω. f. δύσω. a. 1. ἔδυσᾰ. perf. δέδυκᾰ. perf. pass. δέδυσμαι, δῦμι. aor. 2. ἔδυν, υς, ῡ. a. 2. inf. δῦναι. a. 2. part. δὺς, δύντος.

ΔΥ'Ο, vel Att. δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν, et in f. g. δυεῖν. dat. pl. δυσί. Interdum δύο ponitur ut indeclinabile.

Δυοκαίδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*.

Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι· ex δυάω, *subeo*, pro δύω.

Δύπτης, ου, ὁ, *urinator;* qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam subeo:* à quo fluxisse videntur Angl. TO DIP, TO DIVE.

ΔΥ'ΡΟΜΑΙ, fut. ῦμαι, *queror:* idem quod ὀδύρομαι. Eurip. Medæa, 161. δυρομένα σὸν εὐνέταν, ut legi debet pro vulgari, ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν.

Δῦς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύνω videas.

ΔΥ'Σ, particula inseparabilis, notans in compositione *ægrè, difficultèr, malè, infelicitèr;* in sive *non*, velut α privativum; item pro α intensivo, *valdè*.

Δύσαβος, ω, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, *infelix puber:* ex δὺς et ἥβη, *pubes*.

Δυσάεος, *gravitèr spirantis*, gen. sing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravitèr spirans:* ex δὺς et ἄω, vel ἄημι, *flo, spiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω vel δύνω, *subeo:* fut. σω. perf. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *cui ærumnosa est vita*.

Δυσαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravem afferens dolorem, qui dolore alterius vix afficitur:* ex δὺς et ἄλγος.

Δυσάλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis ad lugendum:* ex iisdem.

Δυσάλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inevitabilis*.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix:* ex δὺς et μόρος, *fatum:* quod à μείρω, *divido:* perf. med. ἔμμορα.

Δυσανάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis et vix ferendus:* ex δὺς, ἀνὰ, et ἔχω.

Δυσαντεῖ, dat. sing. à

Δυσαντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cujus malus, seu sinister, est occursus, difficilis, sævus, arduus:* ex δὺς et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Δυσάντητος, idem, et ab iisdem.

Δυσαποσπάστως, adv. *ita, ut ægrè avelli possit; tenacitèr:* ex δὺς, ἀπὸ, et σπάω, *traho*.

Δυσαρεστέω, ῶ, f. ήσω, *morosum me præbeo, offenso sum animo:* à

Δυσάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *morosus:* et τὸ δυσάρεστον, ου, *morositas:* ab ἀρέσκω, *placeo*.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimam prolem peperit, sed malo fato:* ex δὺς et ἀριστοτόκος, *quæ optimos parit;* quod ab ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἄγαθος, et τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

Δυσάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσανάσχετος.

Δυσαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis gloriator:* ex δὺς et αὐχή.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis ablatu:* ex δὺς et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis portatu:* ex δὺς et βαστακτὸς, *portabilis:* à βαστάζω, *porto*.

Δύσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus:* ex δὺς et βατὸς, *pervius:* à βαίνω, *eo*.

Δυσβοήθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui vix succurri potest*.

Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obscuritas; ignobilitas:* et

Δυσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis:* à δὺς et γένος, *genus:* quod à γίγνομαι, seu γίνομαι, *nascor*.

Δυσδάκρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lacrimabilis*. δυσδάκρυτα δάκρυα, *tristissimæ lacrimæ:* ex δὺς et δακρύω.

Δυσδιάβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *transitu difficilis, impervius*.

Δυσδιάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui discerni ægrè potest*.

Δυσδιεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr percurri potest*.

Δυσδιέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ægrè pervius*.

Δυσδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *enarratu difficilis:* à δὺς et διηγέομαι, *narro*.

Δύσεαι, *induas*, 2. sing. a. 1. sub. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, *induo*.

Δυσειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *deformis, turpis:* à δὺς et εἶδος, *forma:* quod ab εἴδω, *video*.

Δυσείσβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accessu difficilis:* à δὺς et εἰσβολὴ, *ingressus*.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis spei:* cui oppon. εὐέλπιστος· ex δὺς et ἐλπὶς, *spes*.

Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*, morbus viscerum *tormina* dictus: ex δὺς et ἔντερον, *intestinum;* quod ab ἐντὸς, *intus*.

Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, *dysentericus, qui dysenteriâ laborat:* à præc.

Δυσεντευξία, ας, ἡ, *morositas et asperitas in congressu:* è δὺς et ἔντευξις.

Δυσεξάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr deletur*.

Δυσεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impervius, ægrè pervius*.

Δυσέξιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix emendabilis:* ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Δυσεπίβατος, η, ον, *aditu difficilis:* à δὺς et ἐπίβατος.

Δυσεπίτευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ægrè obtineri potest, cum magnâ difficultate conjunctus*, vel *successu carens*.

Δύσεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *piger, ad opus faciendum lentus*. Th. ἔργον, *opus*.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inscrutabilis*. Th. ἐρευνάω, *scrutor*.

Δύσερις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *pertinax, morosus, rixosus:* ex δὺς et ἔρις, *lis*.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *explicatu difficilis:* ex δὺς et ἑρμηνεύω, *interpretor*, qu. ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Δύσερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *infelix in amore:* ex δὺς et ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Δύσεται, *se condit*, 3. sing. præs. verbi Poët. δύσομαι, à f. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο et δύσσετο, 3. sing. imperf. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod. th.

ΔΥ
ΔΥ

Δυσεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inventu difficilis: à δὺς et εὑρετὸς, inventus. Th. εὑρίσκω, invenio.

Δυσέφικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem vix pertingere possumus.

Δυσεφοδέστατος, superl. à

Δυσέφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, accessu difficilis: ex δὺς et ἔφοδος.

Δύσζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. A δὺς et ζῆλος.

Δυσήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficultèr audiens, immorigerus. Th. ἀκούω, audio.

Δυσηλεγέες, molesti, æ, nom. pl. à

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, molestus, gravis: qu. ex δὺς et ἀλέγω, curo: q. δυσαλεγὴς, vel, ut alii volunt, à λέγω, cubare facio.

Δυσημερέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ερηκα, infelix sum: ex δὺς et ἡμέρα.

Δυσημερία, ας, ἡ, adversitas: ex iisd.

Δυσηπίστουν, imperf. contr. verbi δυσαπιστέω, f. ήσω. ex δὺς et ἀπιστέω, non credo: q. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Δυσηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, horrisonus: ex δὺς, ægrè, malè, et ἦχος, sonus.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calefactu difficilis, frigidus: ex δὺς et θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανατέω, ῶ, f. ήσω, iniquo animo mortem obeo: ex δὺς et θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior.

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo: ex δὺς et θυμὸς, animus.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror.

Δύσθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tristis, anxius, remissus: ab iisd.

Δυσὶ, duobus, dat. pl. à δύο, duo.

Δυσίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, sanatu difficilis: ex δὺς et ἰάομαι.

Δυσίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, non amabilis: ex δὺς et ἵμερος.

Δύσις, εως, ἡ, occasus: acc. δύσιν· à δύω, subeo.

Δυσκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, comprehensu vel intellectu difficilis.

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad discendum; et

Δυσκαταμαθήτως, vix intelligibile: ex δὺς et καταμανθάνω, pernosco: quod ex κατὰ et μανθάνω, disco.

Δυσκατάμαχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix expugnabilis: ex δὺς, κατὰ, et μάχομαι.

Δυσκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix potest animadverti: ex δὺς et κατανοέω.

Δυσκατάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix deliniri potest: ex δὺς et καταπαύω.

Δυσκαταπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, expugnatu difficilis.

Δυσκατάπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix efficiendus, vix domandus: ex δὺς, κατὰ, et πράσσω.

Δυσκατάσβεστος, qui non facilè extingui potest: à δὺς et κατασβέννυμι.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, raucus, malè sonans: ex δὺς et κέλαδος, sonus, vox.

Δύσκεν, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω vel δύω, adeo, subeo.

Δυσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graves curas habens; difficilis, infestus. Ex δὺς et κῆδος.

Δυσκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis motu, segnis: à κινητὸς, mobilis: q. à κινέω, moveo.

Δυσκλεὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, inglorius: ex δὺς et κλέος, gloria. Th. κλείω, celebro.

Δύσκλεια, ας, ἡ, mala fama: ex præc.

Δύσκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inglorius: à δὺς et κλύω, audio.

Δυσκολαίνω, f. ανῶ, perf. κα, morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo: et

Δυσκολία, ας, ἡ, morositas, difficultas morum: à

Δύσκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus: et

Δυσκόλως, adv. difficultèr: ex δὺς et κόλον, cibus.

Δύσκον, Ion. imperf. verbi δύω.

Δύσκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè temperatus: à δὺς et κεράννυμι, misceo.

Δύσκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, judicatu difficilis: à δὺς et κρίνω, judico.

Δύσκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, surdaster: à δὺς et κωφός.

Δύσλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, onerosus cervici: ex δὺς et λόφος, cervix in jumentis.

Δύσλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nodosus, solutu difficilis: à δὺς et λύω, solvo.

Δυσμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indocilis, hebes. Th. μανθάνω, disco.

Δυσμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Δύσμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno.

Δυσμένεια, ας, ἡ, odium, inimicitia: à δυσμενής.

Δυσμενέεσσιν, inimicis, dat. pl. Ion. et Poët. à δυσμενής.

Δυσμενίων, ουσα, ον, idem quod δυσμενής.

Δυσμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infestus, hostis: acc. δυσμενῆ, malevolum.

Δυσμενῶς, adv. infestè: ex δὺς et μένος, animus, ira.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, tractatu difficilis: ex δὺς et μεταχειρίζομαι, administro. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus propriè solis. Th. δύνω, subeo.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, infesta mater. Th. μήτηρ.

Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, memoratu difficile: ex δὺς et μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, recordor.

Δυσμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficultèr memoriâ retineri potest.

Δύσμορε, infelix, voc. sing. à

Δύσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui difficile fatum obtigit: à δὺς et μόρος, fatum: quod à μείρω, divido: perf. med. ἔμμορα.

Δυσμορφίη, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.

Δύσμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, deformis: ab eod. th.

Δυσνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis intellectu: ex δὺς et νοητὸς, intelligibilis. Th. νοέω, cogito.

Δυσνομία, ας, ἡ, et δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. mala legum institutio, licentia: ex δὺς et νόμος, lex, q. à νέμω, tribuo: perf. med. νένομα.

Δυσξύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis quôcum congrediaris: ex δὺς et συμβάλλω.

Δύσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, invius, avius: item subst. via difficilis. Th. ὁδὸς, via.

Δύσοκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, segnis, piger: hinc

Δυσόκνως, adv. pigrè, segnitèr.

Δυσόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, molestis somniis vexatus: δυσόνειρος ὕπνος, somnus somniis interpellatus.

Δυσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix visibilis. Th. ὁράω, video.

Δύσοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus. Th. ὀργὴ, ira.

Δυσόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis definitu: à δὺς et ὁρίζω, definio: Th. ὅρος, terminus.

Δύσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, custoditu difficilis: à δὺς et οὖρος, custos.

Δυσπαίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ascensu difficilis: ex δὺς et παίπαλα, loca prærupta.

Δυσπάλης, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilis, qui luctâ difficultèr superari potest: ex δὺς et πάλη, lucta.

Δυσπαρακολούθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intellectû difficilis: ex δὺς, παρὰ, et ἀκολουθέω.

Δυσπάραπλυς, ὁ ϗ ἡ, -υν, τὸ, *prætervectu difficilis, transitu arduus.*
Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. δύσπαρι, *infelix Paris.*
Δυσπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis persuasu :* et
Δύσπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incredulus :* item *creditu difficilis :* à δὺς et πείθω, *persuadeo.*
Δυσπελαγῖα, fœmin. τοῦ δυσπελάγιος, *infestus ob maris fluctus, tempestuoso pelago expositus.*
Δυσπέμφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *trajectu difficilis :* ex δὺς et πέμπω, *mitto :* perf. πέπεμφα.
Δυσπερίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficilè comprehendi potest :* à δὺς, περὶ, et λαμβάνω.
Δυσπέτημα, ατος, τὸ, *casus adversus, adversitas :* ex δὺς et πέτω, *cado*, pro πίπτω.
Δυσπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *malè cadens, difficilis :* ab iisd.
Δύσπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incredulus ;* item *creditu difficilis :* à δὺς et πείθω, *persuadeo.*
Δυσπνοέω, -ῶ, f. ήσω, *spirandi difficultate laboro, ægrè respiro.*
Δύσπνοια, ας, ἡ, *spirandi difficultas, suspirium :* à pr.
Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *suspiriosus :* à δὺς et πνοὴ, quod à πνέω, *spiro.*
Δυσπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ægrè bello vinci potest :* ex δὺς et πολεμέω.
Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obsessu difficilis, vix expugnabilis :* à δὺς et πολιορκέω, *obsideo.* Th. πόλις, *urbs.*
Δυσπονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *laboriosus, ærumnosus.* Ex δὺς et πόνος.
Δυσπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impervius, inaccessus, invius :* ex δὺς et πορευτός.
Δυσπόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ægrè parabilis :* ex δὺς et πορίζω.
Δύσποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix :* ex δὺς et πότμος, *sors.*
Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ήγηκα, *infelix sum :* à seq.
Δυσπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix in rebus agendis, infelix :* à δὺς et πράσσω.
Δυσπραγία, ίας, ἡ, *infelicitas in rebus agendis ; infelicitas quævis :* ex iisd.
Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod præc.
Δυσπρόσιτος, et δυσπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aditu difficilis, qui non est affabilis.*
Δυσπροσόρμιστος scil. χώρα, *terra appulsu difficilis :* à δὺς et προσορμίζω, *appello.*
Δύσριγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frigoris impatiens :* ex δὺς et ῥῖγος, εος, τὸ, *frigus.*
Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas :* et
Δυσσεβέω, -ῶ, f. ήσω, *impiè ago :* et
Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas :* et
Δυσσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius :* ex δὺς et σέβομαι, *colo.*
Δύσσεο, *indue ;* Poët. pro δύσεο, Ion. pro δύσου, ἔσθω, præs. imperat. m. verbi δύσομαι, ῃ, εται, et Poët. δύσσεται. imperf. m. ἐδυσόμην, ου, ετο· quod præsens formatum est à f. 1. m. verbi δύω, *induo.*
Δυσσομενάων, gen. pl. f. g. Æol. et Poët. pro δυσομενῶν, præs. part. m. verbi Poët. δύσομαι, *mergor.* Th. δύνω, *subeo.*
Δύσσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix servari potest, qui vix abigi potest, quem difficultèr persequi possumus :* è δὺς et σόος, *salvus*, vel σόω, *in fugam conjicio.*
Δύστανος, Dor. pro δύστηνος.
Δυστέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis conjectu :* ex δὺς et τεκμαίρω.
Δύστηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix, miser :* ex δὺς et στένω, *gemo*, aut, secundum alios, ex δὺς et στῆναι, quod *malè stet.* Th. ἵστημι, *sto.*
Δυστήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *observatu difficilis :* ex δὺς et τηρέω, *servo.*
Δυστοκήσασα, aor. 1. part. act. f. g. à
Δυστοκέω, ῶ, *difficultèr pario :* f. έσω et ήσω: ex δὺς et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario ;* perf. med. τέτοκα.
Δύστρος, ου, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas : qui alioqui ἐλαφηβολιών.
Δυστυχέστατος, ου, *infelicissimus :* superl. à δυστυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix :* quod ex δὺς et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *sum.*
Δυστυχέω, ῶ, *infelix sum :* f. ήσω. perf. ηκα. a. 1. part. δυστυχήσας, αντος· τὰ δυστυχηθέντα, *adversa*, a. 1. part. pass. ex δὺς et τύχη, *fortuna :* quod à τυγχάνω, *sum.*
Δυστύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium :* dat. pl. δυστυχήμασι· à δυστυχέω, quod vide.
Δυστυχία, ας, ἡ, *adversitas :* ex eod. th.
Δυστυχοῦντας, acc. plur. part. præs. δυστυχοῦσι, 3. pl. ind. præs. à δυστυχέω, quod vide.
Δυσυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus impetus vix sustineri potest :* à δὺς et ὑφίσταμαι.
Δύσφαμον, ου, τὸ, Poët. et Dor. pro δύσφημον, τουτέστιν ἡ δυσφημία, *infamia, dedecus.* Th. φάω, *dico.*
Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor :* et
Δυσφημία, ας, ἡ, *infamia, convitium, probrum :* à
Δύσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus, infaustus :* ex δὺς et φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.
Δυσφήμοιο, *ominosi*, ejusd. gen. sing. Ion.
Δυσφορέω, f. ήσω, perf. ηκα, *difficultèr porto, ægrè fero, indignor :* et
Δυσφορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ· item
Δυσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ· et
Δύσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis latu, gravis, molestus :* ex δὺς et φέρω, *fero.*
Δυσφόρως, adv. *ita ut vix portari queat ; ægrè, molestè :* à præc.
Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ :* quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens.*
Δυσφρονέω, ῶ, f. ήσω, *animum abjicio, ægrè fero :* ex δὺς et φρὴν, *mens.*
Δυσφρονέων, ejusd. part. præs.
Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à
Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo :* ex δὺς et φρὴν, *mens.*
Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis seu soni :* et
Δύσφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dissonus :* ex δὺς et φωνὴ, *vox, sonus.*
Δυσχείμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frigidus, hybernalis :* ex δὺς et χεῖμα, *hyems.*
Δύσχειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd.
Δυσχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr subigitur et capitur :* in superl. δυσχειρωτάτος. Th. χεὶρ.
Δυσχεραίνω, *molestè fero, gravor, indignor, hæsito :* f. ανῶ. in 3. pl. præs. ind. δυσχεραίνουσιν. acc. pl. part. præs. δυσχεραίνοντας· et
Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, molestia :* à
Δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis, molestus, odiosus :* in compar. δυσχερέστερος, ου· ex δὺς et χεὶρ.
Δυσχερῶς, adv. *difficultèr, molestè :* à δυσχερής.
Δυσχρηστέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *usu rei cujuspiam offendor, incommodè et impeditè versor :* à δύσχρηστος.
Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, *incommodum, difficultas :* à perf pass. verbi præc. cui oppon εὐχρήστημα.

Δυσχερηστΐα, ᾱς, ἡ, *incommoditas, difficultas;* oppon. εὐχρηστία· à

Δύσχρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus usus difficilis est, inutilis, incommodus:* ex δὺς et χρηστὸς, *utilis;* quod à χράομαι, *utor,* à χράω, *commodo.*

Δυσχωρΐα, ΐᾱς, ἡ, *difficultas regionis* aut *locorum:* à δὺς et χῶρος.

Δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ δυσῶδες, *fœtidus.*

Δυσωδΐα, ᾱς, ἡ, *malus odor, fœtor:* ex δὺς et ὄζω, *oleo;* perf. med. ὦδα.

Δυσώνῠμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infaustus, inauspicatus:* ex δὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen:* Æol. ὤνομα, Poët. ὔνομα.

Δυσωπέω, f. ήσω, *pudore afficio:* unde Metaph. *exoro, persuadeo:* δυσωπȣ̃μαι, *erubesco, flector:* et

Δυσωπΐα, ᾱς, ἡ, *pudor:* ex δὺς et ὤψ, ὠπὸς, *vultus,* quod ab ὄπτομαι, *video.*

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, *difficultèr custodio:* à δύσȣρος, *custoditu difficilis:* à δὺς et ȣ̃ρος, *custos.*

Δυσωρήσονται, 3. pl. f. 1. m. ejusd.

Δύτης, ȣ, ὁ, *urinator, qui aquas subit.* Th. δύνω, vel δύω, *subeo.*

Δυτὸς, ἡ, ὸν, *qui indui* vel *subiri potest:* à δύω, *subeo.*

ΔΎΩ, f. δύσω, perf. δέδῡκᾰ, *subeo, ingredior; occido,* de sole et astris; *induo:* v. δύνω.

Δύω, Poët. pro δύο, *duo:* gen. dual. δυοῖν, et in fœm. δυεῖν· dat. δυσί.

Δυώδεκᾰ, δυωκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM;* ἄκλιτα.

Δυωδεκάβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *duodecim boum pretium valens.* Ex δυώδεκα et βȣ̃ς.

Δυωδεκάδρομος, ȣ, ὁ, *qui duodecies currit,* vel *cursum conficit:* à δυώδεκα et δρόμος.

Δυωδεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui duodecim mensium est;* δυωδεκάμηνον τέλος περάσαι, id est, *annuum magistratum transigere:* ex δυώδεκα, *duodecim,* et μὴν, μηνὸς, *mensis.*

Δυωδεκᾰταῖος, *qui duodecimo* v. g. *die,* aut *anno aliquid facit,* aut *patitur:* à seq.

Δυωδέκᾰτος, ᾰ́τη, ᾰτον, *duodecimus:* ex δύω et δέκα, *decem.*

Δυωκαιεικοσΐμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui duarum et viginti mensurarum est.* Ex δύω, καὶ, εἴκοσι et μέτρον.

Δυωκαιεικοσΐπηχυς, *qui duorum et viginti cubitorum est.* Ex δύω, καὶ, εἴκοσι et πῆχυς.

Δυῶν, gen. pl. vel Att. et Ion. pro δυοῖν, *duorum,* gen. dual. à δύω.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, et δώματα, *domus,* acc. pl. à δέμω, *struo.*

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do.*

Δώδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim;* pro δυώδεκα.

Δωδεκᾰ́γναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui duodecim flexus habet.* Ex δώδεκα et κάμπτω, *flecto.*

Δωδεκᾰ́κις, adv. *duodecies:* ex δύο et δέκα.

Δωδεκᾰ́μηνος, ὁ ϗ ἡ, *duodecim mensium,* subaud. χρόνος, *tempus.*

Δωδεκᾰταῖος, αία, αῖον, *qui per duodecim dies alicubi manet* vel *abest.*

Δωδέκᾰτος, η, ον, *duodecimus:* ex δύο et δέκα, *decem.*

Δωδεκᾰ́φῦλον, ȣ, τὸ, *duodecim tribus:* q. δώδεκα φυλαί.

Δωδώνασθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναῖος, αία, αῖον, *DODONÆUS:* à

Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA:* sylva Epiri et urbs. Vide Steph.

Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do:* a. 2. ἔδων.

Δῴησι, *dederit,* 3. sing. a. 2. opt. à δῴη, et Ion. additur σι. Sin verò sit δώησι, erit 3. sing. sub. à δώω, δώῃς, δώῃ, et Ion. δώῃσι, pro δῶ, δῷς, δῷ· à δίδωμι, *do.*

Δῶκ' vel δῶκε, *dedit,* pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. Sic δῶκᾱν pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, *do.*

Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δȣ̃λος, ȣ, ὁ, *servus.*

Δῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *domus, tectum:* pl. δώματα, et in dat. pl. δώμασι. hinc Angl. A DOME. ex δόμημα, (quod ex δομέω,) factum per contractionem. Th. δέμω, *extruo;* perf. med. δέδομα.

Δωμᾰ́τιον, ȣ, τὸ, *domuncula, cubiculum, tectum:* dim. à δῶμα.

Δωμᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *extruo, ædifico:* ab eod.

Δῶναξ, ᾰκος, ὁ, Dor. Poët. pro δόναξ, *arundo,* quod vide.

Δώομεν, *dederimus,* per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do.*

Δῶρ' pro δῶρα, nom. et acc. pl. à δῶρον, ȣ, τὸ, *donum.*

Δωρεᾱ́, ᾶς, ἡ, *donum, donatio:* et

Δωρεᾱ́ν, adv. (sub. κατὰ) *gratis, immeritò, frustra.* Th. δῶρον, *donum.*

Δωρέομαι, -ȣ̃μαι, (et Poët. δωρέω, -ῶ,) *dono, largior:* f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐδωρησᾰ́μην· ab eod.

Δώρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *donum, beneficium:* et

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, *muneribus placabilis,* seu *corruptus,* item *donatus:* à perf. pass. verbi δωρέομαι.

Δωρΐάζειν, *Doricè loqui:* Poët. pro δωρίζειν, quod à δώριος.

Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς.

Δώριος, ΐα, ΐον, Poët. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, *Doricus, a, um.* Dicitur et Δωριεὺς, έως, ὁ, idem.

Δωρῖς, ΐδος, ἡ, pro Δωρική.

Δωρῖς, ΐδος, ἡ, *Doris:* regio: item nomen Nymphæ.

Δωρίσδεν, Dor. pro δωρίζειν, *loqui Doricè.*

Δωριστὶ, adv. *Doricè.*

Δωροδοκέω, f. ήσω, *donis inhio, munera capio:* item *muneribus corrumpo:* acc. pl. part. præs. δωροδοκȣ̃ντᾰς. ex δῶρον, *donum,* et δέχομαι, *capio.*

Δωροδόκημᾰ, ᾰτος, τὸ, *munus per corruptionem acceptum:* à præced. perf. pass.

Δωροδοκΐα, ᾱς, ἡ, *munerum acceptio, sordes.*

Δωροδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *munerum acceptor; donis inhians:* à δῶρον et δέχομαι, *capio.*

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, *muneribus corrumpo:* à δῶρον et κόπτω, *seco.*

ΔΩ̃ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *donum;* item *palmus minor:* hinc fortè manavit Angl. DOWRY.

Δωροφᾰ́γος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui devorat dona, donivorus:* ex δῶρον, *donum,* et φάγω, *edo.*

Δωροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui dona fert alicui danda:* ex δῶρον et φέρω.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, -ȣ̃μαι.

Δὼς, ἡ, *DOS, donum:* indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do.*

Δωσέμεν, vel

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. verbi δίδωμι.

Δώσῃ, *tradat,* 3. sing. aor. 1. sub. act. Poët. pro δώκῃ, ab aor. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod.

Δῷσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. act. At δῶσι est 3. pl. ejusd temporis verbi supradict.

Δωσȣ̃ντι, Dor. pro δώσȣσι, 3. pl. f. 1. ejusd.

Δώσυσ', pro δώσυσι, 3. pl. f. 1. δώσω, verbi δίδωμι.
Δωσῶ, Dor. pro
Δώσω, f. 1. act. ejusd. verbi.
Δώτῃ, *datori*, dat. sing. à δώτης, ϰ, ὁ, *dator*: sed usitatiùs δότης. Th. δίδωμι.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pro δοτὴρ, *donator*: ab eod. th.
Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.
Δωτινάζειν, *dona colligere et accipere*: à δωτίνη, *donum*, quod vide.
Δωτῖνᾶν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à
Δωτῖνη, ης, ἡ, *munus*, *donum*, propriè quod consumitur, ut *vinum*, *vestis*: fortè à δωτὸς, gen. inus. τϰ δώς. Th. δίδωμι.
Δωτῖνῃσι, *donis*, ejusd. dat. pl. Ion.
Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, quod vide.
Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.
Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR*, *donator*: à δίδωμι.
Δώωσ', pro δώωσι, *dedissent*; per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. ab eod.

E.

E Nota quintæ apud Græcos literæ, et nota numeralis valens *quinque*, et lineolâ infernè appositâ, *quinquies mille*. Tum et ε, Æol. in multis pro ο.
῾Ε, *HE*, dolentis particula, quæ geminari solet. Item
῾Ε, *SE*, pronomen, acc. casus, ab ϰ, οἷ, *sui*, *sibi*: inde ἑὸς, ϰ, ὁ, *suus*, σφέος, σφωΐτερος, et σφέτερος, ϰ, ὁ, idem.
῎Εα, *Ah*, *vah*, adv. querentis vel admirantis: ab
῎Εα, *sine*, 2. sing. præs. vel imperf. imperat. pro ἔαε, verbi ἐάω, *sino*.
Εα, Ion. et Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
῾Εα, et ῞α, *sua bona*, *peculium*: ex ἑὸς, *suus*. vid. ἕ, *se*.
᾿Εᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ab ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ης, ῃ. perf. εἴακα.
᾿Εάᾳ, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τϰ α.
Εαγα, ας, ε, *fregi*, perf. med. Att. pro ἦγα per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus) ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango*: f. ἄξω. perf. ἦχα, et ἔαχα. perf. med. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, et ἔαξα.
᾿Εάγην, *fractus sum*, Att. eod. modo pro ἥγην, ejusd. a. 2. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.
῞Εαδα, ας, ε, *demulsi*: pro ἧδα, perf. med. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo ἔυαδα. Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: perf. med. part. ἑαδὼς pro ἡδώς· sic in aor. 2. ἕαδον pro ἧδον, Æol. ἔυαδον.
᾿Εαδότα, *placentem*: pro ἡδότα, ejusd. perf. med. part. acc. sing.
῎Εακα, *permisi*: pro εἴακα, perf. act. verbi ἐάω, *sino*: f. σω.
᾿Εάλη, *convolutus est*, *involvit se*, *occultavit se*: Att. vel Ion. resolutione augmenti η in εα, pro ἥλη. a. 2. pass. Ion. ἄλην· unde part. ἁλεὶς, έντος. Aut ab ἀλῶ, *declino*, *vito*: aut ἐάλη per Metaplasm. pro ἐάλω, quod Att. pro ἥλω, ab ἥλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, *capio*. Alii legunt ἑάλη, Att. seu Ion. pro ἥλη, a. 2. verbi ἄλημι, *declino*: aor. 2. part. ἁλείς.
᾿Εάλωκα, *captus sum*: Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλϰς. inf. ἁλῶναι, et pass. ἁλῆναι.
᾿Εάλων, *captus fui*: Att. similitèr pro ἥλων, a. 2. ejusd. verbi. Perf. autem et aor. 2. passivè sumuntur.
᾿ΕΑ'Ν, *si*: conjunct. connexiv. construitur cum subj. et opt. Ex εἰ et ἂν pro ἐὰν, quæ sæpè sunt μόρια δυνητικὰ, *particulæ potentiales*, et sæpè postponuntur, ut εἶπον ἄν, *dixissem*: quandoque deest ἄν· sed rariùs præponuntur: ut ὃς ἐὰν, *quicunque*: ὅ,τι ἐὰν ποιεῖτε, Col. iii. 23. *quodcunque feceritis*, idem quod ὅ ἐάν τι, Eph. vi. 8. ἐάν τις, *siquis*: ἐὰν μὴ, *nisi*: ἐὰν δὲ μὴ, *sin alitèr*, *alioqui*: ἔαντε, *sive*: ἐάνπερ, *si*, *dummodo*.
᾿Εάνδανον, *placebam*, imperf. Att. et Ion. pro ἥνδανον, εα, pro augmento η, verbi ἁνδάνω, *placeo*.
᾿Εανὸς, ἡ, ὸν, *indutu pulcher*, *tenuis*, *subtilis*: adject. propriè *pepli*: ab ἕω, vel ἐννύω, *induo*. Aliquando de stanno dicitur, et tum est *fusilis*: q. ῥεανὸς, à ῥέω, *fluo*. Tum etiam substantivè usurpatur, et Epitheton adjungitur, ἑανϰ νικταρέϰ, *vestis nectarea*, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, seu pro ἱμάτιον, sæpè enim Epitheta ponuntur pro suis substantivis.
᾿Εάνπερ, conj. *si*, *dummodo*.
῞Εανται, 3. pl. præs. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται· et ἕαντο, pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*.
῎Εαξα, *fregi*, a. 1. Att. resolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.
῎ΕΑΡ, ρος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ ἦρος, et Ion. βῆρ, *Ver*. Hinc fortè EARLY. Sumitur etiam pro *sanguine et pinguedine*.
᾿Εαρίνη, ῆς, ἡ, f. g. ab
᾿Εαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus*: et per Epenth. εἰαρινός. Th. ἔαρ, *ver*.
᾿Εαροτρεφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *vere nutritus*, *vere natus*, *vernus*: ex ἔαρ, *ver*, et τρέφω, *alo*: perf. med. τέτροφα.
᾿Εᾷς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. contr. verbi ἐάω. Tum ἔασ' pro ἔασε, *permisit*, a. 1. Ion. ejusd. verbi.
᾿Εα̃ς, *suas*, pro ἅς.
῞Εασα, Att. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*: vide ἕαδα.
᾿Εάσαμεν, *sivimus*, 1. pl. a. 1. Ion. sed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. ἐάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. perf. εἴακα. a. 1. εἴασα.
᾿Εάσετε, 2. pl. f. 1. act. ἐάσης, *sinas*, 2. sing. aor. 1. sub. ab eod. th.
῞Εασι, Ion. et ἔασσι, Poët. pro εἰσὶ, *sunt*: (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι) ab εἰμὶ, *sum*.
῎Εασκε, *dimittebat*, imperf. Ion. pro εἴα, verbi ἐάω, *sino*.
᾿Εάσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐάω, *sino*: fut. ἐάσω. perf. εἴακα.
῎Εασσα, ας, *existens*: Dor. pro ἔσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.
῞Εαται et ἕατο, Ion. pro ἧνται et ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo*: quod perfecti formam, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἕω.
῎Εατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
᾿Εατέον, *sinendum*: verbale ab ἐάω, *sino*.
᾿Εαυτϰ, ῆς, ϰ, et contractè αὑτϰ, ῆς, ϰ· dat. ἑαυτῷ, &c. *sui ipsius*, &c. caret nominativo. Ex ἕο pro ϰ, *sui*, et αὐτϰ· in sing. num. est tertiæ personæ, nec non secundæ. ἀφ' ἑαυτϰ, *à te*, &c. in pl. num. est trium

personarum, ἑαυτῶν, *nostri*, *vestri*, et *sui ipsorum*.

Ἑάφθην, *accensus sum*: Att. pro ἥφθην, a. 1. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθην, Ion. Dialysi pro εἵφθην. a. 1. pass. ab ἕπομαι, *sequor*.

ἘΆΩ, *sino*, *permitto*: imperf. εἴᾱον -ων, -ᾱες -ᾱς, -ε, -ᾱ. fut. ἐᾱ́σω. a. 1. εἴᾱσᾰ. a. 1. imperat. ἔᾱσον, ᾱ́τω. aor. 1. part. ἐᾱ́σᾱς, αντος. perf. εἴᾱκᾰ, quod recipit ι post ε pro augmento.

Ἑᾱ́ων, *bonorum*, gen. pl. Æol. pro ἑῶν, ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus*, *a*, *um*. Alii legendum censent ἐᾱ́ων, et derivant ab ἐὸς, ὰ, ὸν. idem quod ἐὺς, vel ἠὺς, *bonus*.

Ἔβᾰ, Dor. pro ἔβη, *venit*: ab ἔβην, aor. 2. verbi βαίνω, *eo*: f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine*, interposito β, ab ἐάω, *sino*.

Ἐβᾰ́διζε, 3. sing. aor. 1. act. à βαδίζω, *vago*: f. ίσω, et Dor. ίξω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἔβαινε, *ibat*, imperf. act. à βαίνω, *eo*: f. 1. m. βήσομαι. a. 2. act. ἔβην.

Ἔβᾰλον, ες, ε, *jeci*, aor. 2. act. verbi βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. perf. βέβληκα. aor. 1. pass. ἐβλήθην. perf. med. βέβολα.

Ἔβᾰν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔβησᾰν, 3. pl. aor. 2. act. Sic ἔβα pro ἔβη, ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω vel βῆμι, *eo*: fut. βήσομαι.

Ἐβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. pass. à βάπτω, *intingo*, *mergo*: fut. ψω. perf. βέβαφα.

Ἐβᾰρύώπησᾰν, *caligârunt*, 3. pl. a. 2. pass. cum duplici augmento, verbi βαρύοπτομαι· q. ex βαρὺς, *gravis*, et ὄπτομαι, *video*. Alii volunt esse 3. pl. a. 1. verbi βαρυωπέω, *visu sum gravato*: ab iisd. th.

Ἔβασον, pro ἔασον, *sine*, a. 1. imperat. act. interposito β Laconicè, ab ἐάω, *sino*. Lacones et Syracusii dicunt ἐβάω.

Ἐβάςᾰσᾰ, ᾰς, ε, *portavi*, a. 1. ind. act. à βαςάζω, f. σω.

Ἐβᾰ́φην, *tinctus sum*, aor. 2. pass. ἔβᾰφον, *tinxi*, a. 2. ind. act. pro ἔβαπον, euphoniæ gratiâ, verbi βάπτω, *tingo*, *mergo*: f. ψω. perf. βέβαφα.

Ἐβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. et

Ἐβδελυξᾰ́μεθᾰ, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor*. Th. βδέω, *pedo*.

Ἑβδομαῖος, αίᾱ, αῖον, *qui septimo die aliquid facit*, *septimanus*: et

Ἑβδομᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *HEBDOMADA*, *septimana*, *numerus septenarius*, *septima dies*, seu *septima quæque dies*: ab ἑπτὰ, *septem*.

Ἑβδομᾰ́τη, ης, (sub. ἡμέρα) *septima dies*: f. g. ab

Ἑβδόμᾰτος, ᾰ́τη, ᾰτον, *septimus*: et

Ἑβδομήκοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *septuaginta*; ἄκλιτον. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἑβδομηκοντᾰὲξ, *septuaginta sex*; leg. tanquam vox composita, ex ἓξ, *sex*, et ἑβδομήκοντα.

Ἑβδομηκοντᾰ́κις, adv. *septuagies*: et

Ἑβδομηκοςὸς, ἡ, ὸν, *septuagesimus*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἕβδομος, η, ον, *septimus*, *a*, *um*: τῇ ἑβδόμῃ (sub. ἡμέρᾳ) *die septimo*: ab eod. th.

Ἐβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. act. à βεβαιόω, *confirmo*: fut. ώσω. perf. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, *firmus*.

Ἐβεβλήμην, σο, το, *ictus eram*: plusq. perf. pass. à βάλλω, *jacio*: fut. λῶ. perf. pass. βέβλημαι.

ἜΒΕΛΟΣ, sive ἔβενος, ου, ἡ, *EBENUS*, lignum gravissimum.

Ἐβὲρ, ὁ, vel leni spiritu, Ἐβὲρ, nom. viri, ἄκλιτον, *transiens*.

Ἔβην, ης, η, *veni*, aor. 2. ind. act. à βαίνω, vel βῆμι, *venio*: f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

Ἔβησᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. tanquam à βάω, verbi βαίνω, *venio*; ἔβησᾰν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejusd.

Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poët. more ex fut. in præsens translatum est. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐβιήσατο et ἐβιᾰ́σᾰτο, *per vim ademit*, 3. sing. a. 1. med. à βιάω. f. ήσω, vel άσω. Th. βία, *vis*.

Ἐβῐου, 3. sing. imperf. act. à βιόω, ῶ, *vivo*: f. ώσω. perf. βεβίωκα. aor. 2. ἐβίων. Th. βίος, *vita*.

ἘΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ἡ, seu ἰβίσκος, herba quæ et ἀλθαία vocatur, *HIBISCUS*, *ALTHÆA*, *malva sylvestris*.

Ἐβῐ́ων, *vixi*, aor. 2. ind. act. à βιόω· vide ἐβίου.

Ἔβλᾰβον, *nocui*, 1. sing. aor. 2. ind. act. ἐβλᾰ́βην, 1. sing. a. 2. pass. à βλάπτω, *noceo*: f. ψω. perf. φα.

Ἐβλᾰ́κευμαι, *dissolutus sum*; Att. pro βεβλᾰ́κευμαι, perf. pass. verbi βλακεύω, *socordiæ me dedo*. Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, *piscis quidam omninò inutilis*.

Ἔβλαμμαι, *læsus sum*, Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, *noceo*: f. ψω. perf. φα.

Ἐβλαςηκότες, Att. pro βεβλαςηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαςάνω, *germino*: fut. ήσω.

Ἐβλάςησᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. act. et

Ἔβλαςον, *germinavi*, a. 2. ind. act. ejusd. verbi: q. à βλαςέω. ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω seu ἁμαρτάνω.

Ἐβλασφήμησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, *impiè loquor*: ex βλάπτω, *lædo*, et φήμη, *fama*.

Ἔβλαψᾰ, ᾰς, ε, et in 3. pl. ἔβλαψᾰν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, *noceo*: f. ψω.

Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, *video*: f. ψω.

Ἔβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*, quasi à βλέω. Nisi quis esse velit imperf. à βλῆμαι.

Ἐβόᾱ, *clamabat*, 3. sing. imperf. verbi βοάω, *clamo*: fut. ήσω, perf. βεβόηκα, a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. verbi βοηθέω, *succurro*, *auxilior*: f. ήσω.

Ἔβοσκον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi βόσκω, *pasco*.

Ἐβουλέᾰτο et ἐβούλευτο, Ion. pro ἐβούλοντο, 3. pl. imperf. verbi βούλομαι, *volo*.

Ἐβούλευκᾰ, Att. pro βεβούλευκᾰ, perf. act. verbi βουλεύω, *consullo*: f. σω. Th. βουλή.

Ἐβούλευσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. ejusd. verbi.

Ἐβουλήθην, *volui*, aor. 1. ind. pass à βούλομαι, *volo*: f. 1. m. βουλήσομαι. q. à βουλέω. Th. βούλομαι, *volo*.

Ἐβούλου, 2. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. med. ejusd.

Ἑβραΐζω, fut. ῐ́σω, *Hebræorum more loquor* seu *vivo*: et

Ἑβραῐ̈κὸς, ἡ, ὸν, *HEBRAICUS*: et

Ἑβραῖος, αίᾱ, αῖον, *HEBRÆUS*, *a*, *um*, ab Ἑβὲρ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Num. xxiv. 24. Alii aliter ἐτυμολογίζουσι, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum supra.

Ἑβραῒς, ῐ̈δος, ἡ, *Hebræa*: Ἑ-

ϐραΐς διάλεκτος, *lingua Hebræa:* et

'Εϐραϊστὶ, adv. *Hebraicè:* ab eod.

'Εϐράσθην, *ebullitus sum*, a. 1. pass. verbi βράζω, vel βράσσω, *ferveo, bullio.*

"Εϐραχ' pro ἔϐραχε, et

"Εϐραχον, ες, ε, *madefeci*, a. 2. ind. act. à βρέχω, *madefacio:* undè a. 2. ind. pass. ἐϐράχην. part. βραχείς. Alii volunt esse imperf. à βράχω, *crepitum do, sono.*

Ἔϐρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo.*

'Εϐρόντησε, aor. 1. ind. act. à βροντάω, *tono:* f. ήσω. Th. βροντὴ, *tonitru.*

"Εϐρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

'Εϐρύχατο, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, *rugio.* Th. βρύχω, f. ξω, *frendo.*

"Εϐρω, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi βρῶμι ut ἔδω, ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἔδακεν, ἔφαγεν.

'Εϐώσατο, Dor. pro ἐϐοήσατο, *vocavit*, a. 1. m. et

"Εϐωσεν pro ἐϐόησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi βοάω, *clamo:* vide Hesych.

'Εϐώσθησαν, Ion. pro ἐϐοήθησαν, *celebres facti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐϐώσθητε, per Crasin pro ἐϐοήθητε, 2. plur. aor. 1. pass. verbi βοάω, *clamo.*

'Εγανώθην, *gavisus sum*, a. 1. ind. pass. à γανόω, ῶ, *voluptate afficio:* fut. ώσω. Th. γάνος, *lætitia.*

"Εγγαγγὶς πέτρη, eadem gemma quæ γαγγῖτις. ab ἐν et Γάγγης, quia in Gange reperitur.

'Εγγαστρίμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *vaticinator à ventre:* ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις.

'Εγγαστρίμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ventriloquus*, qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθέμενον· item *magus, ariolus:* apud LXXII.

'Εγγέγαα, perf. med. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω· et in 2. dual. perf. med. ἐγγεγάατον, et metri causâ per Sync. ἐγγέγατον· sic ἐγγέγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, et part. ἐγγεγαὼς, υῖα, &c. Th. γίνομαι, *nascor.*

'Εγγεγύηκα, *pollicitus sum;* pro ἠγγύηκα, perf. (augmento syllabico intrinsecus assumpto) verbi ἐγγυάω, *spondeo:* fut. ήσω. Th. ἐγγύη, *sponsio.*

'Εγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, *exerceor.* Th. γυμνὸς, *nudus.*

'Εγγείϐατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab ἔγγειον βαίνειν. Vitruv. *engibata* dicit.

'Εγγείνομαι, *gigno in.* Ex ἐν et γείνομαι.

"Εγγειος, et ἔγγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in terrâ* seu *in ipso solo est.* δανείσματα ἔγγεια, *res usuræ in fundis.*

'Εγγειτνίος, ου, ὁ, *vicinus:* à γείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Εγγελάω, ῶ, f. άσω, *irrideo:* ἐγγελᾷν τινι, *alicui illudere:* ex ἐν et γελάω, *rideo.*

'Εγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigena, ingenitus, consanguineus:* ex ἐν et γίνομαι, *nascor.*

'Εγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγενόμενος, ου, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, *insum, innascor.* Th. γίνομαι, *nascor:* f. 1. m. vel f. 2. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται.

'Εγγίζω, *appropinquo, accedo, immineo, insto*, cum dat. item accus. sequente εἰς, ἐπὶ, πρός· imperf. ἤγγιζον, ες, ε, f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. perf. ἤγγικα. a. 1. part. act. ἐγγίσας. Th. ἐγγὺς, *prope.*

'Εγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, *licere:* ut et pro συμϐαίνειν, *accidere, contingere:* ab

'Εγγίνομαι, seu -γίγνομαι, *insum* vel *innascor; intersum, interjicior* (de tempore); *contingo, evenio;* et cum infin. *licet.* Th. γίνομαι.

"Εγγιον, adv. *propiùs:* comparat. ab ἐγγὺς, *propè.*

'Εγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. verbi ἐγγίζω, quod vide.

"Εγγιστα, adv. *proximè:* ἔγγιστος, *proximus:* superlat. ab ἐγγὺς, *propè.*

'Εγγίσωμα, ατος, τὸ, *cranii fissura:* in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, *appropinquat.*

'Εγγλυκάζω, Hesych. et ἐγγλυκαίνω, Gloss. et

'Εγγλύσσω, *dulcedinem affero*, qu. indulco: γλύσσων est *dulcior*, pro γλυκίων, à γλυκὺς, *dulcis.*

'Εγγλύφω, f. ψω, *insculpo:* ex ἐν et γλύφω, vel γλάφω, *sculpo.*

'Εγγόνατον, ου, τὸ, *species horologii*, apud Vitruv. lib. ix. q. *in genu plicatum*, aut *angulatum*, si ἐγγώνατον.

'Εγγόνη, ης, ἡ, *neptis:* et

Ἔγγονος, ου, ὁ, *nepos:* et ἔγγονον, ου, τὸ, *fœtus:* q. ab ἐν et γόνος, *proles*, à γίνομαι, *nascor.*

Ἔγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inscriptus:* à 3. pers. perf. pass. verbi ἐγγράφω.

Ἐγγραυλὶς, *piscis ex apuarum genere.*

'Εγγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio:* et

"Εγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scriptus:* cui oppon. ἄγραφος· ab

'Εγγράφω, *inscribo, insculpo:* f. ψω. perf. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. pass. ἐγγέγραμμαι. part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, *scribo.* Inde Angl. TO ENGRAVE, TO ENGRAFT.

'Εγγυαλίζω, f. ίσω et ξω, *in manus trado, trado, insero, præbeo:* ab ἐγγύη, *sponsio;* vel à γύαλον, *manûs cavitas.*

'Εγγυαλίξαι, *tradere*, ejusd. a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.

'Εγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

'Εγγυάω, ῶ, f. ήσω, *spondeo, promitto, despondeo:* ab ἔγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præs*, quod ab

'ΕΓΓΥ'Η, ης, ἡ, *sponsio, fidejussio:* q. ἐν γυίοις, *in manibus* deponit.

'Εγγύησα, ας, ε, *spospondi*, pro ἠγγύησα, a. 1. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

'Εγγύησις, εως, ἡ, *fidejussio, vadimonium:* et

'Εγγυητὴς, οῦ, ὁ, *sponsor, fidejussor.* Th. ἐγγύη.

'Εγγυητὸς, ἡ, ὸν, *promissus:* ἐγγυητὴ, *sponsa, desponsata:* ab eod. th.

'Εγγύθεν, *cominùs, propè:* et

'Εγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè*, cum gen.

'Εγγυμνάζομαι, *exerceor:* hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo:* f. άσω. Th. γυμνὸς, *nudus.*

Ἔγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præs*, idem quod

"Εγγυος, ου, ὁ, *sponsor:* ex ἐν et γυῖον, *manus.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*

'ΕΓΓΥ'Σ, adv. *propè:* cum gen. sæpè absolutè, et pro ἐγγύθεν.

'Εγγύτατος, et ἔγγιστος, *proximus:* superl. à præc.

'Εγγυτάτω, ἐγγυτάτα, et ἔγγιστα, adv. *proximè:* et

'Εγγύτερος, et ἐγγίων, *propior, propinquior, similior:* et

'Εγγυτέρω, et ἔγγιον, adv. *propiùs;* comparat. ab ἐγγὺς, *propè.*

Ἐγδούπησαν, 3. pl. aor. 1. verbi γδουπέω.

Ἐγεγρᾰφήκειν, *scripseram*, plus. perf. act. verbi γραφέω, Att. pro γράφω, *scribo*: f. ψω.

Ἐγείνᾰο, *genuisti*, Ion. pro ἐγείνω, 2. sing. a. 1. m. ἐγεινᾰμην, ω, ᾰτο, verbi γίνομαι, *nascor*. a. 2. m. ἐγενόμην, ȣ, ετο. perf. med. γέγονα. a. 1. m. ἐγεννησάμην et ἐγεινάμην.

Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, *surge*, a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, *suscito*.

Ἔγειρε, *suscitavit*, a. 1. Ion. ἐγείρῃ, *suscitet*, 3. sing. præs. vel a. 1. sub. ab eod. th.

Ἐγειρομένω, gen. sing. Dor. pro -ȣ, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.

ἘΓΕΙ'ΡΩ, *excito*, *expergefacio*, *incito*, *accendo*, *exstruo*, *ædifico*; in N. Test. *vitam reddo*: f. ἐγερῶ. perf. ἤγερκᾰ, Att. ἐγήγερκᾰ. a. 1. ἤγειρᾰ. præs. pass. ἐγείρομαι, *resurgo*, *excitor*: perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐγέρθητῐ. a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι. aor. 1. part. pass. ἐγερθεὶς. f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, *surgam*; a. 1. m. ἐγειρᾰμην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. ἔγειραι. perf. med. ἤγορᾰ, Att. ἐγήγορᾰ, et cum Epenthesi literæ ρ, ἐγρήγορᾰ, undè part. perf. med. ἐγρηγορὼς, ότος, *vigilans*; unde ἐγρήγορος, *vigil*; et ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, *vigilo*. ἐγείρειν ἀγλαῗαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id est, *victores aliquo splendido carminis ornamento decorare*. Ἐγείρειν τινὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. *Excitare alicui canoram carminum viam*, id est, præclarum carmen in alicujus laudem scribere seu canere.

Ἐγέλαξᾰ, ᾰς, ε, Dor. pro ἐγέλᾰσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. verbi γελάω, *rideo*.

Ἐγέλασσε, *risit*, a. 1. Poët. gem. σσ, à γελάω, *rideo*: f. άσω.

Ἔγεμον, imperf. verbi γέμω, *onustus sum*.

Ἐγένεο, antiq. ἐγένεσο, eliso σ, ἐγένεο, post contractè ἐγένȣ.

Ἐγεννήθην, a. 1. ind. pass. ἐγέννησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. à γεννάω, *gigno*: f. ήσω. Th. γίνομαι, *nascor*.

Ἐγέννησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. verbi γεννάω, *gigno*.

Ἐγενόμην, ȣ, ετο, et in 3. plur. ἐγένοντο, a. 2. m. verbi γίνομαι, *sum*, *fio*.

Ἔγεντο, *factus est*, Dor. vel per Sync. pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. m. ab eod. verbo.

Ἐγέρθην, *sum experrectus*, a. 1. ind. pass. Ion. hinc ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. part. pass. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, *suscito*.

Ἐγερσῖμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *excitabilis*: ab ἐγείρω, *excito*.

Ἔγερσῐς, εως, ἡ, *resurrectio*, *excitatio*, *exstructio*: à 2. pers. sing. perf. pass. ἤγερσαι, ab ἐγείρω, *resurgo*.

Ἐγηγέρᾰτο Ion. et Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ab ἐγείρω, *excito*.

Ἐγήγερμαι, σαι, ται, *excitatus sum*, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. pass. et part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi.

Ἐγήθην, *lætatus sum*, a. 1. ind. pass. à γηθέω, vel γήθω, *gaudeo*: f. ήσω.

Ἔγημᾰ, ᾰς, ε, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanq. à γάμω. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, α in η converso, unde part. γήμας. Vide γῆμαι.

Ἐγήρᾰ pro ἐγήρη, ut ἔβα pro ἔβη, à γήρημι, inus. Potest tamen et à γηράω, *senesco*, deduci. Th. γῆρας, *senectus*.

Ἐγκᾰ'ειν, Ion. et Att. pro ἐγκαίειν, *incendere*. Th. καίω, *uro*.

Ἐγκᾰ'θετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insidiator*, q. immissus, ab ἐγκαθίημι, *immitto*: ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, *mitto*.

Ἐγκᾰ'θημαι, *insideo*, *observo*, *insidior*.

Ἐγκᾰθίζειν θρόνῳ, *in solio sedere*, pro ἐπικαθίζεσθαι. Vide καθίζω.

Ἐγκᾰθίστημῐ, f. στήσω, *colloco*, *intersum*, *constituo in*, *interpono*: part. perf. act. ἐγκᾰθεστὼς, *interpositus*: ab ἐν, κατὰ, et ἵστημι.

Ἐγκαίνῐᾰ, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν et καινὸς, *novus*.

Ἐγκαινίζω, *innovo*, *dedico*: f. ῐ'σω. perf. ἐγκεκαίνῐκᾰ. a. 1. ἐνεκαίνῐσᾰ. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι ab ἐγκαίνια, q. v.

Ἐγκαινισμὸς, ȣ̃, ὁ, *innovatio*, *dedicatio*, à præc. perf. pass.

Ἔγκαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *opportunus*, *tempestivus*: et

Ἐγκαίρως, adv. *opportunè*: à καιρὸς, *occasio*.

Ἐγκᾰκέω, f. ήσω, *fastidio*, *malè in aliquid affectus sum*.

Ἐγκᾰλέω, *in jus voco*, *accuso*; cum dat. in imperf. ἐνεκᾰ'λεον, -ȣν, f. έσω. a. 1. ἐνεκᾰ'λεσᾰ. perf. act. ἐγκέκληκᾰ. perf. pass. ἐγκέκλημαι, σαι ται. part. ἐγκᾰλȣ́μενος, *reus*: ex ἐν et καλέω, *voco*.

Ἐγκᾰλοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui habet crura in ligno*: τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, *vinctus numellis*.

Ἐγκᾰ'λυμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *velamentum*: à perf. pass. seq.

Ἐγκᾰλύπτω, f. ύψω, *intego*, *obvelo*. Th. καλύπτω, *tego*.

Ἐγκᾰ'λυψῐς, εως, ἡ, *velatio*: à præced. perf. pass.

Ἐγκᾰνᾰχᾰ'ομαι, fut. ήσομαι, *cachinnum emitto*: à καναχέω, *resono*.

Ἐγκᾰνᾰχέω, ῶ, f. ήσω, *cum sonitu infundo*: ἐγκᾰ'ναξον, a. 1. imp. act. ἐγκᾰνᾰχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἔγκᾰρ, ᾰρος, ὁ, *cerebrum*, *pediculus*: (ab ἐν et κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc.) ut quidam exponunt Hom. Il. ί. 378. sed fortasse rectiùs ii qui scribunt divisim ἐν καρὸς, et interpr. *Habeo eum pro Carico mancipio*: v. Κὰρ, gentile nomen. Th. κάρηνον, *caput*.

Ἔγκᾰρος, ȣ, ὁ, *cerebrum*: ab ἐν et κὰρ, *caput*.

Ἔγκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fructum in se habens*, *fœcundus*; item *gravidus*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Ἐγκαρσῐ'ᾰ, ᾰς, ἡ, *obliquitas*: ab

Ἐγκάρσῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *obliquus*. Th. κάρσιος, idem.

Ἐγκαρσῐ'χολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iracundus*, *amarus*, *injucundus*: ab ἐν, κάρα pro κάρηνον, *caput*, et χολὴ, *bilis*.

Ἐγκᾰ's, adv. *in profundo*.

Ἔγκᾰσῐ, dat. plur. per Apoc. pro ἐγκάτοισι ab

ἜΓΚᾸΤᾸ, ων, τὰ, *intestina*, *viscera*: Sic et ἔγκατ' pro ἔγκατα, ex ἔγκατος.

Ἐγκᾰτᾰβαίνω, *descendo in*, *ingredior*: ex ἐν et καταβαίνω.

Ἐγκᾰτᾰβῐόω, ῶ, f. ώσω, *vitam consumo in*: ex ἐν et καταβιόω.

Ἐγκᾰτασκήπτω, f. ψω, *grassor*, *incumbo*: ex ἐν et κατασκήπτω.

Ἐγκείρομαι, f. κερȣ̃μαι, *rador*. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ, *raso capite*: ex ἐν et κείρομαι.

Ἐγκᾰτᾰθῇς, *reposueris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐγκᾰτᾰκεῖσθαι, *insidere*, *accumbere*: præs. inf. ex ἐν, κατὰ, et κεῖμαι, *jacio*.

'Εγκᾰτᾰλειμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *reliquiæ, monumentum:* ex
'Εγκᾰτᾰλείπω, *derelinquo, desero in discrimine:* f. ψω. perf. ἐγκᾰτᾰλέλειφᾰ. a. 2. ἐγκᾰτέλιπον, ες, ε, *superstitem reliqui:* a. 2. sub. ἐγκᾰτᾰλίπω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, et λείπω.
'Εγκᾰτᾰλιμπᾰ́νω, idem.
'Εγκᾰτᾰμιγνῡ́ω, εις, ει, *insero, immisceo:* ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω, vel μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω. perf. χα.
'Εγκᾰτᾰπαίζω, f. σω, vel ξω, *illudo:* ex ἐν, κατὰ, et παίζω.
'Εγκᾰτᾰπήγνῡμῐ, f. ξω, *infigo.*
'Εγκᾰτασκευάζω, f. ᾰ́σω, *intùs conficio.*
'Εγκᾰτασπείρω, fut. ερῶ, *dissemino.*
'Εγκᾰτέβᾰ, Poët. et Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit:* a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*
'Εγκᾰτέλῐπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, q. v.
'Εγκάτθετο, *condidit,* per Sync. pro ἐγκᾰτέθετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐγκατατίθημι, *condo:* ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*
'Εγκᾰτίζεσθαι, Ion. pro ἐγκᾰθίζεσθαι, *sedere in aliquo loco.* Th. ἵζω, *sedeo.*
'Εγκᾰτοικέω, ῶ, *habito, incola sum:* f. ήσω. perf. ἐγκᾰτῴκηκᾰ· ex ἐν et κάτοικος, *incola:* ex κατὰ et οἶκος, *domus.*
"Εγκᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *interior:* ab ἐν et κεῖμαι, *jaceo.*
'Εγκαυχᾰ́ομαι, ῶμαι, f. χήσομαι, *glorior in* vel *de aliquâ re.*
'Εγκαυχᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ. idem.
"Εγκᾰφος, *buccella, bolus:* ab ἐγκάπτω, *devoro.* Th. κάπτω, *comedo.*
"Εγκειται, 3. sing. præs. ab
"Εγκειμαι, q. d. *jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbo, insto:* ἐγκείμενος, part. *insitus.* Th. κεῖμαι, *jacio.*
'Εγκεκαίνιςαι, 3. sing. perf. ind. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ςαι· ab ἐγκαινίζω, *dedico:* q. v.
'Εγκεκᾰλυμμένος, *occultus, velatus,* perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego.*
'Εγκέλᾰδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui inest* κέλαδος, *strepitus:* τὰ ἐγκέλαδα, *animalcula de genere insectorum:* et
'Εγκέλᾰδος, ȣ, ὁ, *Enceladus,* nom. propr. gigantis.
'Εγκέλευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *jussus:* à seq.
'Εγκελεύω, f. εύσω, *hortor, incito:* ab ἐν et κελεύω.

'Εγκεντρίζω, *insero:* f. ῐ́σω. perf. ἐγκεκέντρῐκᾰ. a. 1. ἐνεκέντρῐσᾰ. a. 1. inf. ἐγκεντρῐ́σαι. a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui:* f. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν et κεντρίζω, *pungo,* hoc à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo.*
'Εγκεντρῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *aculeus, calcar, stylus:* à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo.*
'Εγκερᾶν, *immiscere, perturbare,* præs. inf. act. ab ἐγκεράννῡμι, f. ᾰ́σω, quod ex ἐν et κεράω, seu κεράννυμι, *misceo.*
'Εγκέφᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in capite est.* Hinc ὁ ἐγκέφᾰλος, sc. μυελὸς, *cerebrum:* ex ἐν et κεφαλή.
'Εγκέχοδᾰ, perf. med. verbi ἐγχέζω, *caco in.*
'Εγκεχρημένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur:* perf. part. pass. verbi χράομαι, *utor,* f. χρήσομαι. Th. χράω, *commodo.*
'Εγκεχῠρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, *oppigneror:* ab ἐνέχυρον, *pignus.* Th. ἐχυρὸς, *munitus, tutus.*
'ΕΓΚΙΣΣΑ'Ω, *coitum appeto, concipio:* ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν et κίσσα, *pica,* morbus mulierum prægnantium.
'Εγκισσεύω, f. εύσω, *hederæ modo convolvor atque plicor:* à κισσὸς, *hedera.*
'Εγκισσήσωσῐ, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἐγκισσάω.
'Εγκλείω, f. είσω, perf. εικᾰ, *includo:* perf. pass. ἐγκέκλεισμαι. perf. inf. ἐγκεκλεῖσθαι. part. ἐγκεκλεισμένος, *inclusus.* Th. κλείω, *claudo.*
'Εγκληθεὶς, έντος, *accusatus:* a. 1. part. pass. et
"Εγκλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *crimen,* id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso.* Th. καλέω.
'Εγκλημᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *litigiosus:* ab eod.
"Εγκλητος, rectiùs ἔκκλητος, q. v.
'Εγκλῐδὸν, adv. *inclinando:* à seq.
'Εγκλῑ́νω, f. νῶ, INCLINO; *fugio,* de acie. Th. κλίνω, *reclino.*
"Εγκλῐσῐς, εως, ἡ, *inclinatio:* apud Gram. *modus:* et
'Εγκλῐτῐκὸς, ὴν, ὸν, Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλίνονται, à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.
'Εγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, *includo, illigo; circumdo,* Prov. vi. 21. à κλοιὸς, *vinculum, quod collo circumdatur.* Th. κλείω, *claudo.*

'Εγκοίλῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in ventre est.* Hinc τὰ ἐγκοίλια, *intestina, viscera.*
'Εγκοιλὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *concavus, cavus.*
'Εγκόλαμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sculptura:* et
'Εγκολάπτω, *insculpo:* f. ψω. perf. ἐγκεκόλᾰφᾰ. Th. κολάπτω, *tundo.*
'Εγκομβόομαι, ȣ̃μαι, *intus me vestio, induor, ornor:* f. ώσομαι. a. 1. m. ἐνεκομβωσᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, άσθω. 2. pl. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. pass. ἐγκομβωθείς. Ex ἐν et κομβόω, *orno.* Th. κόμβος, *nodus.* (ad ornatum): hinc κόμβωμα, *vestitus elegans.*
'Εγκονέȣσᾰ, *festinans in,* præs. part. f. g. ab
'Εγκονέω, ῶ, *accelero:* f. ήσω. Ex ἐν et κονέω, *festino.*
'Εγκονητῖ, adv. Poët. *laboriosè, cum labore:* ab ἐν et κόνις, *pulvis.*
'Εγκοπὴ, ῆς, ἡ, *obstaculum, offendiculum, incisio:* ex ἐν et κοπὴ, *sectio.* Th. κόπτω, *seco.*
"Εγκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in quo est labor, laboriosus:* ex ἐν et κόπος, *labor,* quod à κόπτω, vel κόπτομαι, *laboribus et molestiis premor:* perf. med. κέκοπα.
'Εγκόπτω, *incido, interpello, impedio:* fut. ψω. a. 1. ἐνέκοψᾰ. perf. ἐγκέκοφᾰ. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. perf. med. ἐγκέκοπᾰ. Th. κόπτω.
'Εγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, *ordine colloco.* Th. κόσμος.
'Εγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem ac simplex κοτέω, *irascor.* Th. κότος, *ira.*
'Εγκότημᾰ, ᾰτος, τὸ, et
'Εγκότησῐς, εως, ἡ, idem ac th. κότος, *ira vetus:* à perf. pass. verbi ἐγκοτέω.
"Εγκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iratus,* in quo est κότος, *ira vetus:* et substantivè pro *ira.*
'Εγκράζω, f. άξω, perf. ᾱγᾰ, *inclamo:* à κράζω, *clamo.*
'Εγκρασῐ́χολος, *piscis ex aquis:* sed rejici solet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.
'Εγκρᾰ́τειᾰ, ᾱς, ἡ, *continentia, temperantia, moderatio:* ab ἐγκρατὴς, *compos, qui potitur, superior:* quod ab ἐν et κράτος, *robur.*
'Εγκρᾰτεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

'Εγκρατεύομαι, *contineo me, sum continens:* fut. εύσομαι. perf. ἐγκεκράτευμαι. ab

'Εγκρατὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui in potestate habet aliquid, superior, potens, abstinens, continens, suimet ipse compos:* nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, *firmitèr.* Th. κράτος, *robur.*

'Εγκρίνω, *admitto, adopto, adjungo:* f. ἐγκρινῶ. perf. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico, decerno.*

'ΕΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, *opus dulciarium ex similâ et oleo.*

'Εγκροτέοισαι, Dor. pro ἐγκροτέουσαι, -ῦσαι, *pulsantes,* nom. pl. part. præs. f. g. à κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, ου, ὁ, *pulsus.*

'Εγκρούω, f. ούσω, perf. ἐγκέκρουκα, *ad numeros incedo, impello, salto.*

'Εγκρύπτω, *condo, intego:* f. ψω. perf. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto.*

'Εγκρυφίας, ου, ὁ, *genus panis,* qui coquitur ἐγκρυφθεὶς, occultatus in cinere; *panis subcineritius.*

"Εγκτησις, εως, ἡ, *acquisitio.*

"Εγκτητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *acquisitus, comparatus, possessus.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

'Εγκτίζω, f. ίσω, *in aliquo loco condo, struo.* Th. κτίζω, *condo.*

'Εγκύκλιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *circularis, rotundus:* τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria, obvia, vulgò fieri solita:* ab ἐν et κύκλος, *orbis, circus.*

'Εγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA,* orbiculata *disciplinarum series:* ab ἔγκυκλος et παιδεία, *disciplina.*

"Εγκυκλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

'Εγκυκλόω, f. ώσω, *circumago.* Th. κύκλος.

'Εγκυλίω, f. ίσω, perf. ικα, *involvo, implico.*

'Εγκύμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *gravida, prægnans; plenus, refertus:* ab ἐν et κύω, fut. σω, *uterum fero, sum gravida.*

"Εγκυος, ου, ἡ, *gravida, prægnans:* ab eod.

'Εγκυϊσκόμενος, præs. part. ab ἐγκυΐσκομαι, *in utero gestor:* ex ἐν et κυΐω, idem quod κύω, *in utero fero.*

'Εγκύρσας, αντος, *illapsus,* a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρση, 3. sing. a. 1. sub. act. ab

'Εγκύρω, *incido, obvio:* f. -ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido.*

'Εγκωμιάζω, εις, ει, *laudo:* f. άσω. perf. ἐγκεκωμίακα. part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθεὶς. Th. ἐγκώμιον, *laus.*

'Εγκωμιαστέον, *quod laudandum est:* verbale ab ἐγκωμιάζω.

'Εγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, *laudator:* et

'Εγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, et Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, *laudatorius, a, um:* ab ἐγκωμιάζω, quod ab

'ΕΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium, laus.*

'Εγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, *dulcem reddo.* Th. γλυκὺς, *dulcis.*

"Εγμεν, per Syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, *habeo:* f. ἕξω et σχήσω.

"Εγνω, 3. sing. ab ἔγνων, *novi, sapui, sensi,* a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognosco.*

"Εγνωκα, ας, ε, perf. ind. act. ἐγνωκέναι, perf. inf. ejusd. verbi.

"Εγνων, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.

'Εγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. et

'Εγνώρισε, a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio:* f. 1. γνωρίσω. perf. ἐγνώρικα. à γνώριμος, *notus,* pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι.

"Εγνωσαν, vide ἔγνων.

"Εγνωσμαι, σαι, σται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, *cognosco:* q. v.

'Εγράφησαν, *scripti sunt,* 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, *scribo:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔγραφον.

"Εγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

"Εγρεο, *surge.* Att. per Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἔγρομαι, *excitor,* pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito.*

'Εγρήγορα, ας, ε, *vigilavi,* et sæpè in præs. *vigilo,* ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans:* perf. med. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito,* q. v.

'ΕΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, *vigilo:* f. ήσω· à verb. ἐγείρω. perf. med. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth. ρ, ἐγρήγορα· unde ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρηγόρηκα.

'Εγρηγόρθαι, *suscitatum esse,* Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleonasm. τοῦ θ, et Sync. literarum ε et ν, est perf. inf. m. verbi γρηγορέω, *vigilo.* Vide ἐγρήγορα.

'Εγρηγόρθασιν, *vigilaverunt,* Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. perf. med. Vide ἐγρήγορα.

'Εγρηγορτὶ, et -γορότως, adv. *vigilantèr:* ab ἐγρηγορέω, *vigilo.*

'Εγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo.*

"Εγρομαι, Att. Sync. pro ἐγείρομαι, *excitor:* sic ἐγρόμενος pro ἐγειρόμενος.

'Εγύμναζον, ες, ε, imp. act. v. γυμνάζω, *exerceo:* f. σω. perf. κα. Th. γυμνὸς, *nudus.*

'Εγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

'Εγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, *nudus.*

"Εγχε' pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta.*

'Εγχέζω, f. έσω, perf. ἐγκέχοδα, *caco in:* ex ἐν et χέζω.

'Εγχεία, ας, ἡ, seu ἐγχείη, *hasta,* seu *peritia hastâ certandi:* gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, *hasta.*

'Εγχεσίβρομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *bellicosus, qui hastâ fremit ac strepitum edit:* ab ἔγχος, *hasta,* et βρέμω, *fremo.* Hinc et Παλλὰς dicta à πάλλειν.

'Εγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epithet. *qui fulmine tanquam gladio solet uti:* ab ἔγχος, *hasta,* et κεραυνὸς, *fulmen.*

'Εγχειρέω, *aggredior, tracto:* f. ήσω. perf. κα. ἐγχειροῦντες, præs. part. pl. num. ab ἐν et χεὶρ, *manus.*

'Εγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus:* ab ἐγχειρέω, quod vide.

'Εγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio:* ab eod. verbo.

'Εγχειρίδιον, ου, τὸ, *ENCHIRIDIUM, libellulus, gladiolus, pugio, manubrium:* ab ἐν et χεὶρ, *manus.*

'Εγχειρίζω, *in manus trado, porrigo:* f. ίσω. perf. ικα. Undè et

'Εγχειρίζομαι, *in manus sumo, commissum habeo.* Th. χεὶρ, *manus.*

'Εγχειρίθετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *in alicujus manu positus:* ab ἐν, χεὶρ, et τίθημι.

"ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUIL-*

ΛΑ: q. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, *quod in limo fundatur.*
Ἔγχιλϊς, ιως, ἡ, idem.
Ἔγχιον, Poët. et Ion. pro ἐνίχιον, imperf. verbi ἐγχίω, *infundo.*
Ἐγχεσϊ'μωρος, ȣ, ὁ ꝁ ἡ, et ἐγχεσΐ'μορος, *bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus:* ab ἔγχος, *hasta,* et μέρος, *fatum,* verso ο in ω. Th. μείρω, *divido.*
Ἐγχέσπαλος, ȣ, ὁ, *qui hastam vibrat, bellicosus:* ab ἔγχος, *hasta,* et πάλλω, *vibro.*
Ἐγχεῦντᾰ, *infundentem,* crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab
Ἐγχέω, f. εύσω, *infundo:* ab ἐν et χέω.
ἜΓΧΟΣ, εος, τὸ, *hasta, ENSIS;* dat. sing. ἔγχεϊ· dat. pl. ἔγχεσῐ.
Ἐγχραύειν, *infligere:* quod à χραύω, *leviter saucio.* Th. χράω, *coloro.*
Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Ion. *in aliquem incidere:* ab
Ἐγχρίμπτω, id. q. χρίμπτω, *admoveo:* f. ψω.
Ἐγχριμφθεῖσᾰ, ης, *propinqua,* ejusd. a. 1. part. pass. f. g.
Ἔγχρῖσον, ά'τω, *inunge,* a. 1. imperat. act. ab ἐγχρίω.
Ἐγχρίψᾱς, fortè ἐγχρίμψᾱς, scribendum, a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo.*
Ἐγχρῖ'ω, f. ῑ'σω. perf. ἐγκέχρῖκᾰ. a. 1. ἐνέχρῖσᾰ. Th. χρίω, *ungo.*
Ἐγχρονίζω, *immoror, tardo:* f. ῑ'σω. perf. ῑκᾰ. ab ἐν et χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus.*
Ἔγχρονος, ȣ, ὁ ꝁ ἡ, *temporarius:* ab eod. th.
Ἐγχρώσᾱς, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, q. ab ἐγχρόω, *colore imbuo:* ab ἐν et χρόα.
Ἐγχυράζω, f. ά'σω, perf. ἐγκεχύ'ρᾰκᾰ, *oppignero, pignero, capio.*
Ἐγχύ'ω, f. ύ'σω, idem ac ἐγχέω, *infundo.*
Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, *concedo, admitto:* undè ἐγχωρεῖ, impers. *licet, locus* vel *facultas est.* Th. χωρέω, *eo.*
Ἐγχώριος, ȣ, ὁ ꝁ ἡ, *domesticus, patrius, rusticus;* et τὸ Ἐγχώριον, subst. *domesticum, in eo loco ubi habitas; pignus, usura:* ab ἐν et χῶρος, *locus.*
ἘΓΩ', ἐμȣ, &c. *EGO,* Att. ἔγωγε, Dor. ἐγώνη, et ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν et ἰώγα. Hinc ἐμὸς, ȣ͂, *meus:* νωΐτερος, ȣ, *noster duorum:* ἡμέτερος, ȣ, *noster.*
Ἔδᾰεν, *docuit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, *disco:* hinc
Ἐδά'ην, *novi,* seu *divisus sum,* a. 2. ind. pass. à δαίω, *disco, scio:* perf. δεδάηκα, q. à δαέω. part. perf. pass. δεδαημένος. perf. med. δέδαα, pro δέδηα, *novi:* a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.
Ἐδαΐ'ζετο, *dividebatur,* imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido.* Th. δαίω, idem.
Ἐδαίσᾰτο, *epulatus est,* 3. sing. a. 1. med. verbi δαίομαι, *epulor.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*
Ἔδᾰκ' pro ἔδᾰκε, *momordit, pupugit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ἔδᾰκον, ες, ε, et
Ἐδά'κην, *morsus* vel *punctus fui,* a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo.*
Ἐδά'μασσᾰ, ᾱς, ε, *domui,* a. 1. act. gem. σσ, Poët. verbi δαμάω, *domo:* f. σω. perf. κα.
Ἐδά'μην, ης, η, *domitus sum,* a. 2. ind. pass. à δαμάω, seu δάμνω, vel δάμνημι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω. perf. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.
Ἐδάμνᾱ, *domabat,* 3. sing. imperf. à δαμνάω pro δαμάω, *domo.*
Ἑδᾰνὸς, ȣ͂, *suavis:* ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ η.
Ἔδᾰρ et εἶδᾰρ, ᾰτος, τὸ, *esca:* ab ἔδω, *edo.*
Ἔδαρθον, *dormivi,* a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω. f. 1. δαρθήσομαι, a. 1. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.
Ἔδαρκον, per Metath. pro ἔδρακον, *vidi,* a. 2. act. verbi δέρκω. Sic perf. med. δέδροκα pro δέδορκα.
Ἐδασσά'μην, ω, ᾰτο, et Poët. δᾰσάσκετο, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido.*
Ἐδασσά'μεθ', *divisimus,* 1. plur. a. 1. m. pro ἐδᾰσά'μεθᾰ, et in 3. sing. ἐδάσσᾰτο, ejusd.
Ἐδᾰφιεῖ, 3. sing. et in 3. pl. ἐδᾰφιȣ͂σι, f. 1. Att. ab
Ἐδᾰφίζω, *solo æquo, solo allido, pavio:* f. ἐδᾰφί'σω, ꝁ Att. ἐδᾰφιῶ· perf. ἠδά'φῐκᾰ· qu. ab ἔδαφος, *solum.* Th. ἕζομαι, *sedeo:* f. ἐδȣ͂μαι.
Ἔδᾰφος, εος, τὸ, *solum, pavimentum:* ab ἕζομαι, *sedeo.*
Ἔδαψεν, *dilaceravit:* 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio:* f. ψω. perf. φα.
Ἔδδεισε, *timuit,* Poët. pro ἔδεισε, a. 1. verbi δείδω, *timeo:* f. δείσω. perf. δέδεικᾰ. perf. med. δέδοικᾰ, δείδῐᾰ, et δέδῐα.
Ἐδὲ pro εἶδε, q. v.
Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo.*
Ἐδέατρος, ȣ, ὁ, *prægustator:* ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus epularum.*
Ἐδέγμην, per Syncop. Poët. pro ἐδεδέγμην, plusq. perf. pass. verbi δέχομαι, *capio:* f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.
Ἐδεδιᾰτο, Ion. pro ἐδέδεντο, *ligati fuerunt,* 3. plur. plusq. perf. pass. verbi δέω, *ligo.*
Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. perf. med. à perf. med. δέδηα, verbi δαίω, *divido.*
Ἐδεδῐ'ειν, *timueram,* plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo:* f. δείσω. perf. med. δέδια.
Ἐδεδμήᾰτο, Ion. pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi δέμω, *struo:* f. δεμῶ. perf. δεδέμηκα, et per Sync. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι.
Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo:* f. δείσω. perf. med. δέδοικα, pro δέδοιδα, et δείδια.
Ἔδεε, Ion. pro ἔδει, *oportebat,* imperf. verbi δεῖ, *oportet,* quod à δέω, *ligo.*
Ἐδεήθην, *indigui,* seu *oravi,* a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanq. à δεέομαι, f. δεήσομαι, *oro,* et *indigeo.* Th. δέω, *ligo.*
Ἐδέησε, *opus fuit,* a. 1. ind. v. δεῖ, *opus est,* impers.
Ἐδέθην, *ligatus sum,* a. 1. ind. pass. verbi δέω, *ligo;* perf. pass. δέδεμαι.
Ἔδει, *oportebat,* imperf. verbi impers. δεῖ, *oportet,* et interdum pro δεῖ usurpatur, ut ἐχρῆν pro χρὴ, et προσῆκεν pro προσήκει. Item
Ἔδει, *comedet,* Att. pro ἔδῃ, 3. sing. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω.
Ἔδει, *ligabat,* imperf. verbi δέω, *ligo.*
Ἐδείδῐμεν, pro ἐδειδῐ'ειμεν, *timueramus,* 1. pl. et
Ἐδείδῐσᾰν, *timuerant,* per Sync. pro ἐδειδῐ'εισᾰν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo:* perf. med. δείδια, plusq. perf. ἐδειδίειν. Vide δείδω.
Ἔδειμᾰ, ᾱς, ε, *extruxi,* a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. plur. a. 1. m. ἐδειμά'μην, ω, ᾰτο. à δέμω, *struo.*
Ἔδειξᾰ, ᾱς, ε, *ostendi,* a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι,

ostendo: f. δείξω. perf. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. pass. ἐδείχθην.

"Εδειρᾶ, ἄς, ε, *excoriavi*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδειρᾶν, verbi δέρω, *excorio:* f. δερῶ. perf. δέδερκα. a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι.

"Εδεισᾶ, a. 1. vide δείδω, *timeo.*

"Εδεκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi δέχομαι, *capio:* f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι.

'Εδὲμ, regio Babyloniæ.

'Εδέμεναι, et per Syncop. ἔδμεναι, *comedere*, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. act. ab ἔδω· q. v.

'Εδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio.*

'Εδέρχθην, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκω, *video:* a. 2. ἔδρακον. perf. med. δέδορκα.

Εδεσμᾶ, ἄτος, τὸ, *cibus.* Th. ἔδω.

'Εδέσμᾶσῖ, *cibis*, ejusd. dat. pl.

'Εδεστέον, *edendum est;* verbale à præced.

'Εδεστὴς, οῦ, ὁ, *esor, qui edit:* ab eod. th.

'Εδεύετο, *indigebat*, imperf. v. δεύομαι. Poët. pro δέομαι, *egeo, oro.*

'Εδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, seu ἔδησε, 3. sing. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro, opus habeo.*

'Εδέων, *sedum*, gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, *sedes.*

'Εδῆ, *sedebis*, 2. sing. f. 2. ἐδοῦμαι, verbi ἕζω, *sedeo.*

"Εδηδᾶ, perf. med. Att. reduplicatione ex ἦδα. perf. part. ἐδηδώς· verbi ἔδω, *edo:* et

'Εδήδᾶται et ἐδήδᾶτο, Ion. pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ, et ἐδηδεσμένος ἦν, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi ἔδω, *edo:* f. 1. act. ἐδέσω. perf. ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα. unde perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται.

'Εδήδοκᾶ, *edi*, perf. pro ἦκα seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. m. ἐδέσω, unde perf. ἤδεκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et ε in ο converso, ἐδήδοκα. et in plusq. perf. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι, σαι, ται.

'Εδηδὼς, vide in ἔδηδα.

"Εδηκᾶ, *edi*, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod et interjectâ syllabâ δο, ἐδήδοκα dicitur: undè perf. pass. ἐδήδομαι.

'Εδηλήσαντ' pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi δηλέω, *lædo:* f. ήσω. à δαλὸς, *titio:* q. à δαίω, *uro.*

'Εδήλου, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à δηλόω, *manifesto, declaro.* Th. δῆλος, *manifestus.*

"Εδηξᾶ, *momordi*, a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) *mordeo.*

"Εδησᾶν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo:* f. δήσω. perf. δέδεκα. pass. δέδεμαι.

'Εδητὺς, ύος, ἡ, *cibus:* ab ἔδω, *edo.*

'Εδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*, a. 1. præs. verbi δάκνω.

'Εδίδαξᾶ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo:* a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est.* perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

'Εδίδου, ους, ου, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do:* q. à διδόω. Sic et ἐδίδου, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.

'Εδίζετο, *quærebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro.*

'Εδίηνᾶ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo:* f. ἀνῶ.

'Εδίστᾶσᾶ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito:* f. άσω vel άξω. perf. δεδίστακα vel -χα. Th. δὶς, *bis.*

'Εδίψησᾶ, a. 1. ind. act. verbi διψάω, *sitio, vehementèr expeto:* f. ήσω. perf. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis.*

'Εδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξᾶ, ἄς, ε, a. 1. verbi διώκω, *persequor:* f. ξω.

"Εδμεναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. et Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo.*

"ΕΔΝΑ, seu potiùs ἕδνᾶ, et ἔεδνᾶ, et ἔειδνᾶ, (Pleonas. τοῦ ε) ων, τὰ, *dos, munera* quæ sponsæ sponsus dat. q. ἑδανὰ, *jucunda.* Hinc

"Εδνῖος, ῖᾶ, ῖον, *sponsalis.*

'Εδνοπάλιζεν, 3. sing. imperf. verbi δνοπαλίζω.

'Εδνόω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo.* Th. ἕδνα, τὰ, *dos.*

'Εδνωτὴς et ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *socer;* qui filiam dat, additâ dote: ab eod. th.

"Εδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo.*

'Εδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab ἐδόκεον -ουν, εεις -εις, verbi δοκέω, *videor:* f. ήσω, et ξω.

'Εδοκεῦμες, *arbitrabamur.* Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. verbi ejusd.

'Εδολιοῦσᾶν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act verbi δολιόω, *dolo utor:* f. ώσω. perf. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus.*

"Εδομαι, *comedam*, Att. pro ἐδοῦμαι, (ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι,) f. 2. med. verbi ἔδω, *edo.*

"Εδον, *dederunt*, Dor. et Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

'Εδονεῖτο, *agitabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito:* f. ήσω. perf. ηκα.

"Εδοντῖ, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

"Εδοξᾶ, *putavi*, a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto, videor:* f. σω et δόξω. perf. pass. δέδογμαι.

"Εδος, εος, τὸ, *SEDES:* item *delubrum, cunctatio*, q. d. desidia. Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι, *sedeo.*

"Εδοσᾶν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do.*

"Εδου, pro ἔδοσο, 2. sing. a. 2. med. ejusd.

'Εδούλευσᾶν, 3. plur. a. 1. act. verbi δουλεύω, *servio:* f. εύσω. perf. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, *servus.*

'Εδοῦμαι, f. 2. med. verbi ἕζω, *sedeo.*

'Εδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edo.*

"Εδουπον, a. 2. ind. act. verbi δουπέω, *sonitum edo:* f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus.*

"Εδουσ' pro ἔδουσῖ, *edunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo:* perf. ἐδήδοκα. cætera temp. non ita usitata.

"Εδρᾶ, *cucurri*, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω, q. à δράω, f. δράσω, et Ion. δρήσω· inde f. 1. med. διαδρήσομαι. a. 1. m. διεδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδρᾶν, ἄς, ᾶ, verbi δρῆμι, seu δίδρημι. Alioquin potest esse imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

"Εδρᾶ, ἄς, ἡ, *sella, sedes, basis, statua, altare, templum*, scil. *sacra sedes:* ab ἕζομαι, f. 2. ἐδοῦμαι, unde ἕδος, *sedes.*

'Εδράζω, f. άσω, *colloco, stabilio.*

"Εδρᾶθον, *dormivi*, pro ἔδαρθον, a. 2. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, *dormio.* Sunt tamen qui à δρέθω formari malint.

'Εδραῖος, αίᾶ, αῖον, *stabilis, firmus, sedentarius:* ab ἕδρα, *sella, basis.* Th. ἕζω, *colloco.*

'Εδραιόω, *stabilio:* f. ώσω. perf. ἡδραίωκᾶ. perf. pass. ἡδραίωμαι. ab iisd. th.

'Εδραίωμα, ἄτος, τὸ, *stabilimentum, fundamentum*: à 1. pers. perf. præced. verbi.

Εδρᾰκον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*, a. 2. ind. act. verbi δέρκω, *video*: f. ξω. perf. χα.

Εδρᾰμ' pro ἔδρᾰμι· vide ἔδραμον.

Εδρᾰμιν, *fugimus*, 1. pl. a. 2. ἔδρᾱν, ᾱς, ᾱ, verbi διδράσκω. vide ἔδρα.

"Εδρᾰμον, ες, ε, *cucurri*, a. 2. verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα, quod vide.

"Εδρᾰν, *fugerunt*, per Sync. pro ἔδρᾱσᾰν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. plur. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔϐαν, pro ἔϐησαν, verbi δρῆμι, seu δίδρημι.

Εδρᾱσᾰ, *aufugi*, a. 1. act. verbi διδράσκω. q. à δράω.

Εδρασμᾰ, ἄτος, τὸ, *sedes*. Th. ἕζομαι.

"Εδρη, ης, Ion. pro ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Εδρησ' pro ἔδρησᾰ, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔδρᾱσᾰ· à δράω, *facio*: f. δράσω.

'Εδριάζω, f. σω, *colloco, firmo*: q. ab ἕδρα, *sella*: quod vide.

'Εδριάω, *sedeo*: ab eod. th.

'Εδριόωνται, *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro ἑδριῶνται. ab ἑδριάω, ῶ, Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejusd. verbi. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.

'Εδροστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctatoris epithet. *qui inter luctandum sedem partesque quibus sedemus agitat ac versat*: ab ἕδρα, *sella*, (quod vide) et στρέφω, *verto*: perf. med. ἔστροφα.

'Εδύετο, *occidebat*, imperf. verbi δύομαι. Th. δύνω.

"Εδῡν, ῡς, ῡ, *subii*, a. 2. verbi δῦμι· interdum ἔδῡν est 3. pl. more Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω, *subeo*.

'Εδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui*: q. v.

'Εδυναίᾰτο, Dor. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνέᾰτο, 3. plur. imperf. verbi δύναμαι, *possum*.

'Εδύναντο, 3. pl. *poterant*: et ἐδύνᾰτο, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

'Εδυνάσθην, et Att. ἠδυνάσθην, *potui*, a. 1. pass. verbi δυνάζω, *valeo*: ab eod. th.

'Εδύνᾰτο, apud Herodot. sumi videtur pro δύνατον ἦν, *possibile erat*.

"Εδῡνε, *induit*, imperf. act. v. δύνω, *induo*.

'Εδυνέᾰτο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυναίατο.

'Εδυνήθην, et Att. ἠδυνήθην, *potui*, a. 1. verbi δύναμαι, *possum*: f. δυνήσομαι. perf. δεδύνημαι.

"Εδῡσᾰ, *subii*, a. 1. verbi δύω, vel δύνω. et

'Εδύσσᾰτο pro ἐδύσᾰτο, 3. sing. a. 1. med. Poët.

'Εδυστόκησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, *difficultèr pario*: f. ήσω. Ex δὺς et τίκτω, *pario*: perf. med. τέτοκα.

'Εδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero*: ex δὺς et φέρω, *fero*.

"ΕΔΩ, *EDO*: perf. ἐδήδοκᾰ, (pro ἔδηκᾰ, ab ἧκα inus.) part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. a. 1. pass. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. præs. med. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι. perf. ἔδηδᾰ. part. ἐδηδώς. Hinc

'Εδωδᾱ, ᾶς, ἡ, Dor. pro

'Εδωδὴ, ῆς, ἡ, *cibus, esus*. Th. ἔδω.

'Εδώδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *esculentus*: ab eod. th.

"Εδωκᾰ, ᾰς, ε, *dedi*, a. 1. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω. perf. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

'Εδώλιᾰ, ων, τὰ, *navium transtra, fori, sedes*: ab ἕδος, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

"Εδωνται, *vescantur*, 3. pl. sub. m. ab ἔδω, *edo*.

'Εδώρησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono*: f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum*.

"Εδωσᾰν, scribendum credo, ἔδοσᾰν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσᾰ pro ἔδωκᾰ, verbi δίδωμι.

'Εὲ, Poët. pro ἕ.

"Εεδνᾰ, vel ἔεδνᾰ, per Pleonasm. Poët. τοῦ ε pro ἕδνα, *dos, sponsalia*: quod vide.

'Εεδνόομαι, opt. aor. 1. ἐεδνωσαίμην, *dotatam filiam eloco*. Th. ἔεδνον.

'Εεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *qui dotatam elocat; socer, affinis*. Th. ἔεδνον.

'Εεικοσάϐοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pretium viginti boum*. Ex ἐείκοσι et βοῦς.

'Εείκοσῐ, *viginti*: per Prosthesin pro εἴκοσι.

'Εεικόσορος, ου, Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, *viginti remos habens*. Ex ἐείκοσι et ἐρέσσω.

'Εεικοστὸς, οῦ, similitèr pro εἰκοστὸς, *vigesimus*.

"Εεικται, *similis est*, Poët. Pleonasm. pro εἶκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum*.

'Εείλιον, pro εἴλιον, ab εἰλέω.

"Εειπᾰ, ᾰς, ε, *dixi*, Att. pro εἶπα, a. 1. ab ἔπω, *dico*.

"Εειπον, ες, ε, *dixi*: vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a. 2. ejusd. verbi.

"Εεις pro εἷς, *unus*, per Prosth. Poët. f. μία, n. ἕν.

"Εεις, Ion. pro ἧς, *eras*: imperf. ab εἰμί.

'Εεισάμενος pro εἰσάμενος, *assimilatus*, a. 1. part. m. ab

'Εεισάμην, *assimulatus sum*, pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *video*.

'Εεισάμην, *indui*, pro εἰσάμην, a. 1. m. verbi ἕω, *induo*.

'Εείσᾰο, pro εἴσω, 2. sing. a. 1. med. ἐεισάμην, ἐείσᾰσο, ἐείσᾰο, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.

'Εεισάτην, *duo illi iverunt*, 3. dual. a. 1. ἔεισᾰ, Att. pro εἶσᾰ, verbi εἶμι, *eo*.

'Εέλδεται, *appetit*, 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, *cupio*: sic

'Εέλδωρ, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium*. Th. ἔλδομαι, *desidero*.

"Εελμαι, *obvolutus sum*, perf. pass. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo*; et

'Εελμένοι, dissolutâ diphthongo ει in εε· alii ab ἐλαύνω, *compello*, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι· per Sync. et Prosth. τοῦ ε, ἐέλσαι· hinc "Εελμαι· alii ab εἰλέω, *congrego*: perf. part. εἰλημένος, et per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

'Εέλπετο, simplicitèr pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, 3. sing. imperf. pass. et ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, 1. plur. opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio*: perf. med. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Εέλσαι, *abegisse*, per Pleonasm. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *abigo*: f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

'Εένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo*. Th. δύνω, *subeo*.

"Εεργ' pro ἔεργε, *cohibe*, præs. imperat. act. ab ἐέργω.

'Εέργᾰθε, *disjunxit*, 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, *distraho*: imperf. εἴργαθεν, per dissol. Poët. vel per Pleonasm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, *arceo*.

"Εεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, *averte*, præs. imperat. Sic et ἐέργει, *continet*, 3. sing.

præs. ab ἰέργω, quod infrà videas.

'Εεργμένοι, *muniti*, pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἴεργμαι, verbi εἴεργω, *arceo.*

'Εέργνυσθαι eâdem ratione pro εἴεργνυσθαι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴεργνυμι, seu εἴεργω, *arceo.*

'Εέργω, pro ἔργω, seu εἴργω, fut. ξω, *arceo, prohibeo, includo.*

'Εέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, *ros:* et

'Εερσήεις, εντος, similitèr pro ἐρσήεις, *roscidus.*

"Εερτο, *conclusus est*, pro ἔεργκτο, seu εἴεργκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἴεργω, *arceo:* perf. pass. εἴεργμαι.

'Εέρχατο pro ἔρχατο, seu εἴερχατο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴεργω, *arceo.*

"Εες pro ἦς, *eras*, imperf. Poët. ab εἰμὶ, *sum.*

'Εέσθω, pro ἕσθω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo.*

'Εέσσατο pro εἵσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ab eod. th.

"Εεστο, *indutus est*, pro εἷστο, plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

"Εζεε, *fervebat*, 3. sing. imperf. ind. act. à ζέω, *ferveo:* f. ζέσω.

'Εζεκίας, ου, ὁ, nomen regis Heb. et interpretatur Lat. *fortitudo mea, dominus.*

"Εζεο, pro ἕζου, imperat. præs. verbi ἕζομαι.

"Εζετ' et ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, *sedebat*, imperf. Ion. ab ἕζομαι· f. 2. m. ἐδοῦμαι. vel ab ἕζω.

"Εζη, Dor. pro ἔζαε, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo.*

'Εζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω· quod vide.

'Εζημίωμαι, *mulctatus sum*, perf. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero.* Th. ζημία, *damnum.*

"Εζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, *vivebam*, imperf. verbi ζάω. f. ζήσω. a. 1. ἔζησα, ας, ε.

'Εζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω,-ῶ, *quæro, studeo:* imperf. ἐζήτεον -ουν, εες -εις, εε -ει. f. ήσω. perf. ἐζήτηκα. imperf. pass. ἐζητεόμην -ούμην, έου -οῦ, έετο -εῖτο.

"ΕΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἐδοῦμαι, *SEDEO.*

'Εζόμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. verbi ἕζομαι.

'Εζύγην, *junctus sum*, aor. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζυγῶ. a. 2. ἔζυγον.

"Εζω, *colloco, sedere facio:* imperf. εἶζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι) fut. ἕσω· a. 1. εἶσα. a. 2. εἶδον. f. 2. ἐδῶ. perf. pass. εἶσμαι. aor. 1. pass. εἴσθην. ab ἕω, *pono:* undè ἵημι, ἕζομαι, *sedeo.*

'Εζωγρημένος, *captivus factus*, perf. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio:* fut. ήσω. perf. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι. quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

"Εζωον, *vivebant*, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo:* f. ζήσω. perf. ἔζηκα.

"Εζωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. et

"Εζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo:* f. ζώσω. perf. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

"Εη, *sit*, Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, *sum.*

'Εῇ, *suæ*, dat. sing. f. g. Poët. ab ἑὸς, ἑή, ἑὸν, *suus, a, um:* ab οὗ, *sui.*

"Εηκα, ας, ε, *misi*, pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto.*

"Εην, *eram*, Ion. et Poët. pro ἦν, 1. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*

'Εήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam*, imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.

'Εῆος, *boni*, gen. sing. pro ἐέος, sed per Poët. Ectasin ἠέος, et Metath. ἐῆος, ab ἐΰς, *bonus:* gen. sing. ἐέος. Sed

'Εῆος, *sui*, gen. sing. ab ἑὸς, *suus.*

"Εησθα, *eras*, Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, et Poët. ἔῃς, et per Paragog. Æol. ἔῃσθα.

"Εησι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*

"Εησον, idem quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino:* f. άσω.

"Εητε, Poët. pro ἦτε, *miseritis*, 2. pl. aor. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. ind. ἧν.

"Εθ' pro ἔτι, *adhuc*, adv.

"Εθακας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti:* vide ἔθηκα.

"Εθαλον, *vigui*, a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo:* fut. αλῶ. perf. τέθαλκα.

"Εθανον, *mortuus sum*, aor. 2. verbi θνήσκω, *morior:* f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. perf. med. τέθνακα.

'Εθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror:* f. άσω. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

"Εθαψα, *sepelivi*, et in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio:* fut. θάψω. perf. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. pass. ἐτάφην. perf. med. τέθηπα.

'Εθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto;* f. 1. m. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.

"Εθεεν, *currebat*, imperf. act. verbi θέω, *curro:* f. θεύσομαι seu θευσοῦμαι.

"ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma, cæsaries:* hinc

'Εθειράζω, *comam alo:* f. άσω. perf. ακα.

'Εθειρὰς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

'Εθεὶς, *missus*, a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod et εἵθην, aor. 1. verbi ἵημι, *mitto.*

'Εθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι, aor. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo, soleo.*

'Εθέλεσκε, *volebat*, pro ἔθελε, 3. sing. imperf. ind. act. (per Epenth. τοῦ εσκ) ejusd. verbi.

'Εθελημὸς, οῦ, *voluntarius:* ab eod. th.

'Εθέλησθα, *velis*, Poët. Parag. pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

'Εθέλησιν, *voluerit*, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. sub. ejusd. verbi.

'Εθελήσω, f. 1. ind. vel aor. 1. sub. ejusd. verbi.

'Εθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio:* ab ἐθέλω, *volo*, et θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus.* Th. θρησκεύω, *superstitiosis ceremoniis Deum colo.*

'Εθέλοι, 3. sing. et ἐθέλοιμεν, 1. plur. præs. opt. act. verbi ἐθέλω, *volo.*

'Εθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, *rem ultrò ignavitèr gero:* ab ἐθέλω et κακός.

'Εθελοκωφέω, *sponte malus sum, perfidè ago*, sum ἐθελόντως κωφὸς, *sponte surdus, audire nolo.*

'Εθέλοντ' pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. et ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, *volunt*, 3. plur. præs. ab ἐθέλω, *volo.*

'Εθελοντὴν et ἐθελοντηδὸν, *ultrò, suâ sponte*, adv.

'Εθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, id. ac seq.

'Εθελοντὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, et ἐθελούσιος, ου, ὁ, *voluntarius:* et

'Εθελοντὶ, adv. *voluntariè, ultrò:* ab

'ΕΘΕ'ΛΩ, vel Θέλω, *volo, opto, delector; possum;* ap. Hom. Il. φ. 366. ν. 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἤθελον, ες, ε. fut. Θελήσω. perf. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι· undè Θέλημα, *voluntas.*

"Εθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, et hoc pro ἕ, *sui:* Iones enim pro ἕ dicunt ἕο· Attici addunt θεν· ita etiam ἐμῦ et σῦ se habent. Est et ἕθεν pro ἕ, *se.*

"Εθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, *posui:* verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

'Εθεράπευε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi Θεραπεύω, *medeor, famulor.* Th. Θεράπων, *minister.*

"Εθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι.

"Εθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, ἔθεο et ἔθου. ab eod. th.

"Εθηγεν, 3. sing. imperf. ind. act. à Θήγω, f. ξω, *acuo.*

'Εθηεύμεθα et ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθηούμεθα, et ἐθηέοντο, ἐθηοῦντο, 1. et 3. pl. imperf. à Θηέομαι, quo Iones utuntur pro Θεάομαι, *specto.*

'Εθηήσαντο, *inspexerunt,* 3. pl. a. 1. med. Ion. pro ἐθεάσαντο, verbi Θεάομαι, *specto.*

'Εθηεῖτο, *inspiciebat,* Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ejusd.

"Εθηκα, ας, ε, *posui;* et in 3. pl. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, *pono:* f. Θήσω. aor. 2. ἔθην.

'Εθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing. a. 1. m. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Εθηλα, ας, ε, *florui,* a. 1. ind. act. verbi Θάλλω, *vireo:* fut. Θαλῶ.

Εθήμονος, gen. sing. ab

'Εθήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *consuetus.* Th. ἔθος.

"Εθην pro εἵθην, *missus sum,* a. 1. ind. pass. ab ἵημι, *mitto.*

"Εθιζε, *assuesce,* præs. imp. act. ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζου, præs. imperat. pass. ab

'Εθίζω, *assuefacio, instituo:* (quod pro augmento ι post ε adsciscit) f. ίσω. perf. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθίζομαι, *assuefio.* perf. pass. εἴθισμαι. perf. part. εἰθισμένος. a. 1. inf. pass. εἰθισθῆναι. Th. ἔθος, *consuetudo.*

'Εθιστέον, *edendum est:* verbale à præced.

"Εθλασε, *comminuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi Θλάω, *frango:* f. άσω.

'Εθνάρχης, ου, ὁ, *gentis præfectus:* ex ἔθνος, *gens,* et ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps.* Th. ἄρχω, *impero.*

'Εθνικὸς, ή, ὸν, *gentilis, ETHNICUS:* Hinc

'Εθνικῶς, adv. *ETHNICE, gentilitèr:* ab

"ΕΘΝΟΣ, εος, τὸ, *gens, natio, populus, sexus.*

'Εθοινεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. à Θοινέομαι, *devoro:* a. 1. m. ἐθοινησάμην, ω, ατο· à Θοινάω, *epulor.* Th. Θοίνη, *epulum.*

'Εθοίνων, *depascebant,* 3. pl. imperf. à Θοινάω, *epulor:* f. ήσω. perf. τεθοίνηκα. ab eod. th.

"Εθορον, aor. à Θρώσκω.

"ΕΘΟΣ, εος, τὸ, *ritus, mos, consuetudo.* Hinc ἔθω, perf. med. εἴωθα, *consuevi:* ἐθίζω, *assuefacio.*

"Εθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, et Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

'Εθόωσα, *excitavi,* a. 1. ind. act. ab inus. Th. Θοόω, *acuo:* vel pro ἐθόασα, à Θοάζω, *celeritèr moveo.* Th. Θοὸς, *celer.*

"Εθραξε, *conturbavit,* per Syncop. pro ἐτάραξε. aor. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo:* f. ξω.

"Εθρεξα, *cucurri,* a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro:* f. Θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα, quod vide.

'Εθρέφθην, ης, η, *innutritus sum,* a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, *alo:* fut. Θρέψω. perf. τέτρεφα. aor. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι. a. 2. ἐτράφην. perf. med. τέτροφα.

"Εθρεψα, *alui,* aor. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.

'Εθρήνευν, Æol. et Dor. pro ἐθρήνουν, *lugebant,* 3. pl. imperf. act. verbi Θρηνέω, *lamentor.* Th. Θρῆνος, *luctus.*

'Εθύθην, ης, η, *sacrificatus fui,* a. 1. ind. pass. à Θύω, *macto:* f. Θύσω. perf. τεθύκα.

'Εθυμώθην, ης, η, *excandui,* a. 1. ind. pass. à Θυμόω, *irrito:* f. ώσω. perf. τεθύμωκα. Th. Θυμὸς, *animus, ira.*

'Εθύνεον, *furebant,* 3. pl. imp. verbi Θυνέω, id. q. Θύνω, seu Θύω, fut. Θύσω, *cum impetu ruo.*

"Εθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à Θύω, *sacrifico, macto:* fut. θύσω. perf. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐθύθην.

"Εθω, *ex consuetudine facio, consuesco:* perf. med. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos.*

'Εθῶσι, *mittantur,* 3. pl. aor. 1. sub. pass. ἔθην, seu εἵθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

'ΕΙ, *SI:* conj. connexiva, cum ind. construitur: significat etiam, *an, utrum, num, utinam.*

Εἶ, *es,* 2. sing. præs. ab εἰμὶ, *sum.*

Εἶ vel εἶς, *vadis,* 2. sing. ab εἶμι, *eo:* et imperf. εἶν, εἶς, εἶ, *ibat.*

Εἶ, *i:* pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. -ει pro -ιθι in compos. δίει, ἔξει.

Εἰ δὲ μὴ, *alioquin, sin,* οὐδεὶς, βάλλει—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. *nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat*—εἰ δὲ μὴ post negativam sententiam habet vim affirmativam. εἰ ἄρα, *si forte:* εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, *utinam enim:* εἴγε, εἴπερ, εἰ δὴ, *si quidem, si modò:* εἴγουν, *si saltem:* εἰ δ' ἄγε, *agedum:* εἰ ἢ, *etsi:* εἰ μὲν, εἰ δὲ, *si, sin:* εἰ μὴ, *nisi:* εἴ τις, *siquis:* εἴ του, *si cujus:* εἴ τῳ, *si cui.*

ΕΙ'Α˘ vel εἶα, *EJA,* adv. hortantis.

Εἶα, εἶας, εἶε, *ivi, ivisti,* perf. med. verbi εἶμι, *eo,* pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c.

Εἴα, *sinebat,* 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, *sino:* imperf. εἴαον.

Εἶα, ας, ἡ, *herba, gramen.* Angl. HAY.

ΕΙ'ΑΜΕΝΗ', ῆς, ἡ, *locus humectus, irriguus, herbosus; pratum.*

Εἰανὸς, ἡ, ὸν, *subtilis,* λεπτός· pro ἑανὸς, Poëticè.

Εἴαντο, Poët. metri causâ pro ἕαντο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, imp. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Εἴαον, imp. act. verbi ἐάω, *sino:* (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα. perf. εἴακα.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, *ver.*

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus, a, um:* dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab eod.

Εἴας, *sinebas,* 2. sing. imperf. verbi ἐάω, *sino,* (quod aliud non vendicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴαον -ων, αες, -ας, αε, -α. perf. εἴακα.

Εἴασε, et Poët. εἴασσε, *reliquit,* 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, *sino:* f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τοῦ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴασχ', ob seq. aspirat. pro præced. verbo.

Εἴαται, et εἴατο, Poët. pro ἕαται, et ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, et ἧντο, quorum aliud est 3. plur. ind. præs. verbi ἧμαι, *sedeo:* hoc 3. pl. imperf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, *distillat,* 3. sing. ind. Ion. et Poët. pro λείβεται· sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo, fundo.*

Εἴγε, *si quidem, si modò:* conj. cum ind.

Εἴγμα, ατος, τὸ, *IMAGO:* ab εἴκω, *similis sum.*

Εἴδ', *eja,* adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, et εἰδάλλομαι, *assimilor, similis fio:* et

Εἰδάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *speciosus, formosus:* ab εἶδος, *species;* quod ab εἴδω, *video.*

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, *esca, dapes:* ab ἔδω, *edo.*

Εἶδε, *scito,* a. 2. imperat. et in aliâ significat. pro εἰδῆκε, per Sync. dici posset ab εἰδέω, *scio.*

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, *IDEA, forma, species:* ab εἴδω, *video.*

Εἰδείην, *viderem,* præs. opt. verbi εἴδημι· f. εἰδήσω. Hinc præs. infin. εἰδέναι· ut τιθείην, et τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt Sync. esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro οἰδέναι ponant, à perf. med. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. act. εἶδον, ες, ε, *vidi:* ab εἴδω, *video:* a. 2. εἶδον, et ἴδον. f. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδηκέναι ab εἰδέω.

Εἴδεος ἐπαμμένοι παῖδες, *pueri egregiâ formâ præditi.*

Εἰδέσθαι, Ion. et Poët. pro ἐοικέναι, *similem esse:* et pro δοκεῖν, *videri.*

Εἴδεται, *videtur,* 3. sing. præs. ab εἴδομαι.

Εἰδεχθεία, ας, ἡ, *deformitas,* quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aspectu deformis, odiosus aspectu:* ab εἶδος, *aspectus,* quod ab εἴδω, *video,* et ἔχθος, *odium.*

Εἰδέω, *scio:* fut. εἰδήσω. perf. εἴδηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, et per Syncop. εἶδα, et εἴδειν, Atticè verò ᾔδειν, εις, ει, et in 3. pl. ᾔδεισαν. pro quo Poët. ἠείδειν, et Ion. ᾔδεα, ας, ει, contractè ᾔδη, ης, η, perf. infin. εἰδηκέναι, et per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, et per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. et in f. g. εἰδυῖα, ας, et in n. g. εἰδός. εἰδῆσαι, a. 1. inf. Lys. pro milite: vox paulò insolentior. perf. med. οἶδα, ab εἴδημι, inus. idem quod εἰδέω, est εἰδείην. Th. εἴδω, idem.

Εἴδη, *simul,* adv. Alii volunt esse ἐπειδὴ, alii εἰ δὴ scribunt. Homeri Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *sciens, peritus.* Εἰδημόνως, adv. *peritè.* Poët. ab εἰδέω, *scio.*

Εἰδῇς, *noveris,* 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, -ῶ, *scio:* f. ήσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, *scientia, peritia:* ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. infin. ejusd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præs. sub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδότ', pro εἰδότα, *peritum,* acc. sing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἰδοὶ, αἱ, *idus:* vox Latina: ab *iduo,* quod Thuscis est *divido.*

Εἴδομαι, et ἴδομαι, Poët. *assimulor:* perf. εἴδημαι· ab εἴδω, *video,* quod vide.

Εἰδόμενος, et ἐειδόμενος, Poët. *similis,* ejusd. part. præs.

Εἴδομες, *vidimus,* Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. verbi εἴδω, *video.*

Εἶδον, et ἴδον, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, *speciem efficio,* sive *formam rei alicujus:* ex εἶδος et ποιέω.

Εἰδοποιΐα, ας, ἡ, *speciei efformatio:* à præc.

Εἰδοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *speciem efficiens:* ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, *species, præstans forma, facies:* dat. sing. εἴδεϊ, εἴδει· dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, *video.*

Εἴδοσαν, *noverunt,* Bœot. pro εἶδον, 3. pl. aor. 2. act. verbi εἰδέω, *scio.*

Εἰδότε, dual. et εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδὼς, -ότος, pro εἰδηκὼς, per Crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio:* f. ήσω. perf. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat. plur. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM, parvum poema:* εἰδύλλια, qualia Theocriti *varia sunt poematum genera:* ab εἶδος, quod ab

ΕΙ'ΔΩ, *video:* fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον, ες, ε· (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, et ἐεισάμην, *simulavi.* opt. εἰσαίμην. infin. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην. imperat. ἰδοῦ.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè, ut τιθῶ, à τίθημι. sic præs. opt. εἰδείην. præs. infin. εἰδέναι. Alii Sync. aiunt esse τοῦ εἰδήκω, perf. sub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM, delubrum:* 1 Maccab. i. 17. 1 Cor. viii. 10. ab εἴδωλον, *idolum,* ab εἶδος, *species.* Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur:* ab εἴδωλον et θύω, *macto, immolo.*

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA; idoli cultus:* et

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA:* ex εἴδωλον et λάτρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *servus:* ab

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM, simulacrum:* ab εἶδος, *species.* Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli:* ex εἴδωλον et ποιέω, *facio.*

Εἰδὼς, *qui novit,* perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκὼς, -ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio:* f. ήσω.

Εἶεν, *essent,* 3. plur. præs. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶεν, *age verò, esto,* adv. concedentis: ab eod.

Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, *essem,* et in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, et per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præs. opt. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶθ' pro εἶτα, *deinde:* propter aspirationem.

ΕΙ'ΘΑΡ, adv. Poët. *statim, confestim.*

Εἴθε, *utinam.* Th. εἰ, *si:* pro quo εἰ, εἴτε, *sive.*

Εἵθην, seu ἕθην, *missus sum,* a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἰθικὼς, *assuetus,* perf. part. act. et

Εἴθισα, *assuevi,* aor. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ι post ε adsciscit: sic perf. εἴθικα· et

Εἴθισμαι, *assuetus sum,* perf. pass. undè εἰθισμένος, perf. part. ejusd. Th. ἔθος, *mos.*

Εἶκ', pro εἴκε, vel εἴκεν, *siquidem*. Th. εἰ, *si*, et particula Poëtica κε vel κεν.

Εἶκα, *similis sum*, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, et ε in ο verso: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἶκα, ας, ε, *misi*, perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*: ab εἴκοσι, *viginti*.

Εἰκάζω, f. άσω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἴκαθω, *cedo*: ab εἴκω.

Εἰκαὶ, *etiamsi*, conj. discret. cum ind. ex εἰ, *si*, et καὶ, *etiam*.

Εἰκαῖος, αία, αῖον, *temerarius*: ab εἰκῆ, *temerè*.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*.

Εἴκασι, *miserunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*. perf. part. εἰκώς. Sed

Εἴκασι, *videntur*, 3. pl. perf. m. ab εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum*: ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰκάσσαις, *conjectare poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio*: f. άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. εἴκετε, *cedite*, præs. imperat. ab εἴκω, *cedo*: f. ξω.

Εἴκειν, et Att. ἤκειν, *iveram*, plusq. perf. à perf. εἶκα, verbi εἶμι, *eo*.

Εἴκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis*. Th. εἴκω.

ΕΙ'ΚΗ͂, adv. *frustrà*, *temerè*, *sine consilio*, *casu*. q. ab εἴκω, *cedo*.

Εἰκονίζω, fut. ίσω, *assimilo*, *exprimo*: ab εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile*: ab εἴκω.

Εἰκοσαέτης, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui viginti annorum est*.

Εἰκοσάκις, adv. *viciès*: ab εἴκοσι.

Εἰκοσάκλινος, ον, *viginti lectos habens*. Epith. triclinii: ex εἴκοσι et κλίνη.

ΕΙ'ΚΟΣΙ, et Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*: plur. tantum et ἄκλιτον, Dor. εἴκατι.

Εἰκοσίκλινος, v. εἰκοσάκλινος.

Εἰκοσίμετρος, *viginti mensuras capiens*: ab εἴκοσι, *viginti*, et μέτρον, *mensura*.

Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *de quo viginti contendunt*: ab εἴκοσι, *viginti*, et ἐρίζω, *contendo*.

Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, *vigesimus*: ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. *similitèr*, *ut par est*: ab εἰκὼς, ότος, *similis*. Th. εἴκω.

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. ab εἴκω, *cedo*.

'Εἴκτην, *similes erant*, pro εἰκείτην, 2. dual. imperf. per Sync. et solutâ diphthongo ἐίκτην, verbi εἴκω. Vel, ut alii volunt, est plusq. perf. med. εἴκειν, et in dual. εἰκείτην, per Sync. εἴκτην, et per Dialysin ἐΐκτην.

'Εἴκτο, pro εἴκειτο, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum*. Vel plusq. perf. ab ἔϊγμην, ξο, κτο.

Εἰκυῖαν, *decoram*, *aptam*, acc. sing. perf. part. med. f. g. ab εἶκα, perf. med. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *similis sum*.

ΕΙ'ΚΩ, *similis sum*; item *cedo*, *non repugno*, *morem gero*: f. ξω. perf. med. ἔοικα.

Εἰκὼ, όος, οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, *imago*, *effigies*.

Εἴκων, *cedens*, præs. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, *imago*: ab eod.

Εἰκὼς, *decens*, perf. part. m. ab εἶκα.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens*: ab εἰλέω, *involvo*.

Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor*: et

Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, *conviva*: ab

ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM*: unius scil. sumptibus; ut ἔρανος, plurium. Hom. Od. ά. 205. dat. plur. εἰλαπίνῃσι, q. ab εἴλη, *congregatio*, *agmen*, et πίνω, *bibo*.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod et εἶλαρ) *propugnaculum*: ab εἰλέω, *coarcto*; quia intra illud conclusos nos tenemus.

Εἰλάτινος pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.

Εἷλε, *cepit*, a. 2. act. ab αἱρέω, *capio*.

Εἴλεγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico*.

ΕΙ'ΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina*, *Dea partûs*: quod parturientibus opituletur, ab ἐλεύθω, undè et 'Ελεύθω dicta.

Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, *ILEUS*, *volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis*: ab εἰλέω.

Εἰλέσιον, civitas Bœotiæ.

Εἵλετ' et εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, *eligo*.

Εἷλευ, *cepisti*, *cripuisti*, Dor. pro εἵλου, 2. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἰλεῦντο pro εἰλέοντο, seu εἰλοῦντο, Dor. 3. pl. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso*.

Εἴλεχα, Att. pro λέλεχα, perf. ind. act. à λέγω.

ΕΙ'ΛΕ'Ω, ῶ, (cum tenui) *cogo*, *coarcto*, *concludo*, *congrego*; εἱλέω, (cum aspero) *verso*, *circumago*, *involvo*: fut. ήσω. perf. ηκα.

Εἴλη, ης, ἡ, *agmen*: ab εἰλέω, *coarcto*.

Εἵλη, ης, ἡ, *splendor*: v. ἕλη.

Εἰληθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. *circumdata*: ab εἰλέω.

Εἰληθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à sole calefactus*: ab εἵλη, *splendor*, et θέρω, *calefacio*.

Εἰλήλουθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα. perf. med. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*; perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, ejusd. 3. sing. plusq. perf. med.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, *venimus*, 1. pl. ab εἰλήλουθα, perf. med.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι· et

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, perf. part. pass. verbi λαμβάνω, *accipio*.

Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, *accipio*.

Εἴληφα, *sumpsi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληφὼς, ότος· perf. part. act. ejusd.

Εἴληχα, *sortitus sum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex*, *gyrus*, *tormen intestinorum*; etiam *vertigo capitis*: ab εἰλίττω, quod ab εἰλέω, *verso*.

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, *involutio*: ab εἰλίττω, quod vide.

Εἴλιγμαι, *circumvolutus sum*, perf. pass. et part. εἰλιγμένος· ab εἰλίττω. Th. εἰλέω, *verso*.

Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, *vortex*, *gyrus*: ab εἰλίσσω.

Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*; vel à *retortis cornibus*: ab εἴλιξ, q. v.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *sinceritas*: ab

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *distinctus*, *sincerus*, *clarus*; in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἵλη, *splendor solis*, vel potiùs ἕλη, et κρίνομαι, *secerno*.

Εἴλιξ, vel ἕλιξ, ἴκος, ἡ, *involucrum, gyrus:* item *species hederæ:* sumitur etiam adj. pro *implicito:* ab εἰλίσσω, idem ac th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλίποδας, *curvipedes,* vel *curvè gradientes:* dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι, ab

Εἰλίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *flexipes:* ex ἕλω, pro quo usitatum εἰλέω, *flecto,* et πους, *pes.*

Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus, a, um,* præs. part. pass. ab

Εἰλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo:* pro quo etiam dicitur ἑλίττω. f. ἴξω. perf. εἴλιχα. perf. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλίχατο pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi εἰλίσσω. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho:* et

Εἵλκυσε, *traxit,* a. 1. imperf. εἵλκυον· ab ἑλκύω, quod, perinde ac th. ἕλκω, ι post ε, pro augmento adsciscit.

Εἰλόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, *arcto, includo.*

Εἱλόμην, *elegi,* a. 2. m. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accepi,* a. 2. ind. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, *eligo.*

Εἵλου, 2. sing. a. 2. med. ejusd.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. à λέγω.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi εἰλύω, seu εἴλυμι, *verso, volvo.* Th. εἰλέω, idem.

Εἰλυθμὸς, οῦ, ὁ, *latibulum:* ab εἰλύω.

Εἴλυμα, ατος, τὸ, *involucrum, integumentum; vestis, indumentum.* Th. εἰλύω.

Εἰλυὸς, οῦ, ὁ, idem, et ab eodem. Scribitur et ἰλυός.

Εἰλύς, ύος, τὸ, πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ, Hesych. id. q. ἰλὺς, *limus,* q. v.

Εἰλύφαζε, *resplendebat,* imperf. verbi seq.

Εἰλυφάζω, vel εἰλυφάω, f. άσω, *verso, torqueo.* Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, *verso.* Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύω seu εἴλυμι, (cum tenui; tamen reperitur etiam aspero notatum spiritu:) f. ύσω, *verso, volvo:* ab eod.

Εἴλω, seu εἵλω, id. quod εἰλέω, seu εἱλέω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἰλώτης, ου, ὁ, *HELOS,* vel *HELOTA, servus apud Lacedæmonas,* ex Helotis captis.

Εἰλωτεία, ας, ἡ, *servitus:* et

Εἰλωτεύω, f. εύσω, *servio:* et

Εἰλωτίς, ίδος, ἡ, *serva:* ab εἵλως.

Εἶμ' pro εἶμι, *eo, vado.*

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis,* Æol. ἕμμα, ab ἕω, *induo,* vel ἐννύω.

Εἷμαι, εἷσαι, *sedi, sedisti,* seu *indutus sum,* perf. pass. verbi ἕω, *induo.* a. 1. εἷσα. plusq. perf. pass. εἵμην. part. perf. εἱμένος.

Εἷμαι, *missus sum,* perf. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. et part. εἱμαρμένος, *fato decretus, fatalis:* et indè

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum,* divinitùs decretum, à μείρω, *divido:* quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ejusd.

Εἰμὲν, Poët. Dor. et Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶμεν, *simus,* per Sync. pro εἴημεν, præs. opt. 1. pl. ejusd.

Εἴμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, *esse,* Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, præs. infin. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἱμένος, ου, *indutus,* part. ab εἷμαι, perf. pass. ab ἕω, *induo.*

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἰ μὴ, *nisi,* conj. idem pro ἀλλὰ, *sed.*

Εἰμί, εἶ vel εἶς, ἐστί, *SUM, ES, EST;* imperf. ἦν, ἦς, et Æol. ἦσθα, ἦ, et Att. in Nov. Test. ἦν, *fui.* a. 2. sub. ὦ, *fuero.* plusq. perf. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram.* f. ἔσομαι, η, εται, et per Sync. ἔσται. præs. imperat. ἴσθι vel ἔσθι, vel ἔσο, ἔστω, Att. ἤτω. præs. opt. εἴην, ης, η. præs. sub. ὦ, ἦς, ἦ, *sim:* fut. sub. ἔσωμαι, η, ηται. præs. infin. εἶναι. f. 1. infin. ἔσεσθαι. part. præs. ὤν, οὖσα, ὄν. Th. ἔω, inus. idem.

Εἶμι, *eo:* et in dual. ἴτον· 3. pl. εἶσι. imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. pl. ἴσαν. aor. 2. ind. ἴον, ἴες, præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. perf. med. εἶα, Att. ἦα, et solutione factâ ἤϊα, ας, ε. plusq. perf. ἤειν, 3. pl. ἤεισαν, Att. ἤεσαν. Th. ἔω, inus. pro *EO.*

Εἰν, *in,* pro ἐν, Poët. cum dat. Est et

Εἶν, *ibam,* imperf. verbi εἶμι, *eo:* et

Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἰνάετις, et ἐννάετις, adv. *per novem annos;* ab ἐνναέτης, *novennis:* ab ἐννέα, *novem,* et ἔτος, *annus.*

Εἶναι, *esse,* præs. infin. ab εἰμὶ, *sum.* Est et

Εἶναι, per Metathesin pro ἰέναι, infin. ab εἶμι, *eo:* indè ἀπεῖναι, *abire:* at

Εἶναι, *misisse,* a. 2. inf. ab ἵημι, *mitto.*

Εἰνάκις, adv. *novies.* Ab ἐννέα.

Εἰναλίη, ης, ἡ, et εἰνάλιος, ου, ὁ, *maritimus,* pro ἐνάλ. ab ἐν et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Εἰνάνυχες, *per novem noctes,* adv. pro ἐννεάνυχες· ab ἐννέα, *novem,* et νὺξ, *nox.*

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus:* Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα.

ΕΙ'ΝΆΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, *fratria,* id est, *uxor fratris:* dicitur παρὰ εὐνάζειν, *cubare:* ut sit q. εὐνάτηρ, *cohabitatione juncta.*

Εἴνατος, η, ον, *nonus,* pro ἔννατος, ab ἐννέα, *novem.*

Εἰνείκαντο, Ion. et Poët. pro ἠνείκαντο, et ἐνείκαντο, *detulerunt,* 3. pl. a. 1. med. vide in ἐνείκα, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, *propter, causâ:* regit gen.

Εἵνεκεν pro ἕνεκεν.

Εἰνί, Poët. pro ἐν, *in,* præp. cum dat.

Εἰνόδιος, ου, *in viâ situs, in viâ habitans:* ab ἐν, *in,* et ὁδὸς, *via.*

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatiens frondes, frondosus:* à φύλλον, *folium,* et εἴνοσις, pro ἔνοσις, *motus,* ab ἐνόω, *impello, agito.*

Εἷνται, *sederunt,* 3. pl. perf. pass. εἷμαι· et in plusq. perf. 3. pl. εἷντο, *sederant,* ab inus. ἕω.

Εἶξα, *similis sum,* et in 1. pl. εἴξαμεν. a. 1. ind. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens,* a. 1. part. εἶξαν, *cesserunt,* 3. plur. a. 1. act. ejusd.

Εἴξασκον, Poët. aor. verbi εἴκω, *cedo.*

Εἷο pro οὗ, Poët. gen. sing. μετὰ εἷο, *secum.*

Εἶπα, ας, ε, *dixi,* et in 3. pl. εἶπαν, a. 1. ind. act. εἶπαι, a. 1. inf. εἶπον, ες, ε, a. 2. εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω. *dico,* quod post ε, pro augmento, adsciscit ι, idemque in omnibus modis servat.

Εἴπαθ' pro εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. et

Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. et εἰπεῖν, *dixisse*, a. 2. infin. ejusd.

Εἰπέμεν, Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.

Εἴπερ, *siquidem, si*; εἴπερ ἄρα, *siquidem*. Th. εἰ, *si*.

Εἴπεσκε, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπῃ, *sicubi, siqua, siquo modo*: ab εἰ, *si*.

Εἴπῃς, *dicas*, a. 2. sub. hinc Æol. εἴπῃσθα, 2. sing. ejusd. temporis verbi ἔπω.

Εἴποθεν, *siquo ex loco*: et

Εἴποθι, *sicubi*. Th. εἰ, *si*.

Εἰποὶ, *si aliquo*. Th. εἰ, *si*.

Εἰπόμην, *sequebar*, et in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *sequor*: fut. ἕψομαι. perf. εἷμμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. et Dor. εἰπὸν, pro εἰπὲ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ, *si*, et πότε, *quando*: quod ab ὅτε, idem. Sic

Εἴπȣ, adv. *sicubi*: ex εἰ, *si*, et πȣ͂, *ubi?* ab ὅς, *qui*.

Εἴπω, *dixero*, a. 2. sub. verbi ἔπω, *dico*.

Εἰπὼν, ȣ͂σᾰ, ὸν, a. 2. part. ejusd.

Εἴπως, adv. *si quo modo, si quâ ratione, si fortè*: ex εἰ, *si*, et πῶς, *quomodo?*

Εἰρᾱ'νᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*.

Εἰρᾰφιώτης, ȣ, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, *quia insutus fuit femori* scil. Jovis, undè et μηροῤῥαφής.

Εἰργᾰ'θω, *prohibeo, distraho*: imp. εἴργᾰθον, et dissol. Poët. ἐέργᾰθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργᾰσά'μην, ω, ᾰτο, *exercui*, a. 1. m. εἰργαζόμην, ȣ, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor, laboro*. Th. ἔργον, *opus*.

Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. ind. pass. et

Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus sum*, perf. ind. pass. et part. εἰργασμένος· ab ἐργάζομαι, ab eod. th.

Εἴργει, *cohibet*, 3. sing. præs. act. εἴργεσθαι, *dimoveri*, præs. infin. pass. ab εἴργω, *arceo*.

Εἶργμαι, *vinctus sum*, perf. ind. pass. et part. εἰργμένος, ab eod. verbo.

Εἰργμὸς, ȣ͂, ὁ, *inclusio*: ab eod.

Εἴργομαι, *facesso, abeo, submoveo*.

Εἶργον, *coërcens*, præs. part. neut. g. εἶργε, *abstine*: præs. imperat. pass. εἴργȣσι, 3. pl. præs. ind. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.

ΕΙ''ΡΓΩ, (spir. gravi) *includo, in carcerem conjicio*: f. ξω. perf. χᾰ. item εἴργω, (spir. leni) *arceo, prohibeo, veto*.

Εἰρέᾱ, ᾱς, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ, *concio, cœtus*: ab εἴρω, *dico*.

Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, *interrogas*, 2. sing. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Εἰρέᾰται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, *dico*: vide εἰρημένος.

Εἰρέεσθαι, -εῖσθαι, Ion. et Poët. pro ἔρεσθαι, *interrogare, inquirere*.

Εἴρεο, Ion. pro εἴρȣ, *interroga*, præs. imperat. verbi εἴρομαι. potest esse et imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.

Εἴρερος, ȣ, ὁ, *captivitas, servitus*: ab εἴρω, *necto*.

Εἴρεσθαι, Ion. pro ἔρεσθαι, *quærere, interrogare*.

Εἰρεσί'η, ης, ἡ, *remigatio, remigium*. Ab ἐρέσσω.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, *ramus oleaginus lanâ obvolutus*: quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἶρος, *lana*.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, Dor. pro ἐρȣ͂σαι, præs. part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, *dico*; Poët. εἰρέω. Th. ἔρω.

Εἴρη, ης, ἡ, *concio*. Ab εἴρω, *dico*.

Εἴρηκᾰ, perf. Att. à ῥέω, *dico*: fut. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα. perf. part. Att. εἰρηκώς. et

Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρημαι, Att. pro ἔῤῥημαι. perf. pass. à ῥέω. Alii ab ἐρέω derivari malunt.

Εἴρην, ενος, ὁ, *puer, qui jam fari potest*: ab εἴρω, *loquor*.

Εἰρηναῖος, ᾱ, ον, *pacificus*: ab εἰρήνη, *pax*.

Εἰρηνάρχης, ὁ, *IRENARCHA*, magistratus quidam apud Juriscons. ab εἰρήνη et ἀρχὴ, *principatus*.

Εἰρηνεύω, *pacem colo, in pace vivo*: f. εύσω. perf. εἰρήνευκᾰ. ab

ΕΙ'ΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pax*: παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (a connectendo). Hinc

Εἰρηνῐκὸς, ή, ὸν, *pacificus*.

Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio*: f. ήσω. perf. εἰρηνοποίηκᾰ.

Εἰρηνοποιὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, *pacis studiosus, pacificus*: ex εἰρήνη et ποιέω.

Εἰρῖνεὸς, ȣ͂, *laneus*: et pro eod. ἠρίνεος. Th. εἶρος, *lana*.

Εἴριον, idem ac ἔριον· vide εἶρος.

Εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer*: ab εἴργω.

Εἰροκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans*: ab εἴριον, q. ab εἶρος, *lana*, et κομέω, *curo*.

Εἴρομαι, vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *laniger*: à πείκω, vel πέκω, *pecto*: f. ξω. perf. med. πέποκα (hinc πόκος, *vellus*), et εἶρος, *lana*.

ΕΙ''ΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*. ἔριον, ȣ, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.

Εἴρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ab ἕρπω, *repo*: quod vide.

Εἰρύᾰται, Ion. pro εἴρυνται, 3. pers. plur. num. perf. pass. Iones enim et perfecti et plusq. perf. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante ται vel το, α breve inserentes. Sic εἰρύᾰτο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *custodio*.

Εἴρῡκᾰ, *sustuli*, perf. act. ejusd. verbi.

Εἰρύ'μεναι, præs. inf. Dor. pro εἰρύειν· ab εἰρύω, vel ἐρύω, *traho*.

Εἴρυντο, pro εἰρύ'οντο, 3. pl. imperf. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *custodio, servo*: sic ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι, præs. inf.

Εἰρύ'σασθαι, *custodire*, a. 1. inf. m. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.

Εἴρῡτο, 3. sing. plusq. perf. pass. sed εἴρῡτο, 3. sing. syncop. aor. ab eod. th.

Εἰρύ'ω. Poët. pro ἐρύω, fut. σω, *traho*.

Εἴρχᾰται, et εἴρχᾰτο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ et εἰργμένοι ἦσαν, perf. et plusq. perf. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, *includo*.

Εἷρψᾰ, *erupi*, a. 1. verbi ἕρπω, *serpo*: f. ψω. perf. φα.

ΕΙ''ΡΩ, *necto*: item *dico, interrogo, nuntio*, in quâ signif. præs. est inus. (ἐρέω et εἰρέω, Poët. f. ἐρῶ, et in 2. pl. ἐρεῖτε, *dicetis*: perf. εἴρηκᾰ, tanq. ab ἐρέω (quod ι post ε pro augmento adsciscit). perf. pass. εἴρημαι. paulò post fut. εἰρήσομαι. præs. med. ἔρομαι, (ἐρέομαι et εἴρομαι, Poët.) *interrogo*: f. ἐρήσομαι. a. 1. εἰρησά'μην et ἠρά'μην. a. 2. ἐρόμην et Poët. εἰρόμην.

ΕΙ''ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *dissimulatè loquens*.

Εἰρωνείᾱ, ᾱς, ἡ, *IRONIA*: dis-

simulatio in oratione: hinc Angl. IRONY.

Εἰρωνἴκὸς, ἡ, ὀν, *qui dissimulatione in loquendo gaudet:* et inde

Εἰρωνἴκῶς, *IRONICE*, *fictè*, adv. ab εἴρων.

Εἰρωτᾶ, 3. sing. præs. ind. act. εἰρώτᾶ, et εἰρώτων, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρωτάω.

Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, præs. inf. ab

Εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo;* imperf. ἠρώταον -ων, -αες -ας, &c.

ΕΙ'Σ, vel ἐς, *ad, in,* item *erga, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro;* accus. soli jungitur; in compos. *in, ad, intra, ex:* εἰς τί; *quorsum?* Hinc εἴσω, *in, intra.*

Εἶς, *eras,* Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum,* pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶς vel εἶ, *vadis,* 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ' pro εἶσι, *vadit,* 3. sing. præs. verbi εἶμι, *eo.*

Εἷς, ἕντος, *qui misit,* a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, *mitto.*

ΕΙ῟Σ, μἴα, ἓν, *unus, a, um; quidam:* id. quod πρῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός.

Εἶσᾰ, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *scio,* vel εἶμι, *eo:* pro quo ᾖσα etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσᾰ, *sedi,* a. 1. ind. ab ἕννυμι, seu ἕω, *sedeo:* f. ἕσω.

Εἰσᾰγάγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco:* f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελἴα, ᾱς, ἡ, *delatio; accusatio:* et

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, perf. ελκᾰ, *renuntio, refero:* item *defero, accuso.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Εἴσᾰγε, *ingreditor,* præs. vel aor. 2. imperat. ab εἰσάγω, quod vide.

Εἰσᾰγείρω seu ἐσᾰγείρω, *colligo, congrego.* Ex εἰς et ἀγείρω.

Εἰσάγω, εις, ει, *introduco:* f. ξω. perf. εἰσῆχᾰ. a. 2. εἰσῆγον, et Att. εἰσήγᾰγον. a. 2. imperat. εἰσάγᾰγε, ἐτω. a. 2. sub. εἰσᾰγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσᾰγᾰγεῖν. præs. part. pass. εἰσᾰγόμενός, η, ον, *initiatus:* ex εἰς, *in,* et ἄγω, *duco.*

Εἰσᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio:* et

Εἰσᾰγωγἴκὸς, η, ὸν, *introductorius:* et

Εἰσᾰγώγἴμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *importatus:* ab εἰσάγω.

Εἰσᾰεὶ, adv. *semper:* ὁ εἰσαεὶ, *sempiternus:* ab ἀεὶ, *semper.*

Εἰσᾰθ' pro εἴσᾰτο, *statuâ honoravit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἕω, *statuo;* f. ἕσω. a. 1. εἶσα.

Εἰσαίτο, 3. sing. a. 1. opt. m. ab εἴδω, *video.*

Εἰσᾰκέω, *exaudio:* f. έσω. perf. εἰσήκεκᾰ. a. 1. pass. εἰσηκέσθην, *exauditus fui.* a. 1. part. pass. εἰσᾰκεσθεὶς, ἐντος. fut. 1. pass. εἰσᾰκεσθήσομαι. cum gen. ex εἰς et ἀκέω, *audio.*

Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. ᾶμαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

Εἰσάμενοι, Ion. pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, *colloco, fundo:* a. 1. εἶσα.

Εἰσάμην, ω, ᾰτο, *similis sum, scivi,* a. 1. ind. m. ab εἰδέω, seu εἴδω, *scio:* et

Εἰσάμην, a. 1. ind. m. ab εἴω, *vado.*

Εἶσᾰν, *collocârunt.* 3. pl. a. 1. act. εἶσᾰ, et Poët. ἕσσα· ab ἕω seu ἕννυμι, id. quod ἕζω, *colloco.*

Εἰσᾰνᾰβαίνω, *conscendo:* f. βήσομαι. perf. βέβηκᾰ. a. 2. εβην. a. 2. part. εἰσᾰνᾰβὰς, et in f. g. εἰσᾰνᾰβᾶσᾰ. a. 2. opt. εἰσᾰνᾰβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*

Εἰσαναγκάζω, f. ά'σω, *cogo.*

Εἰσᾰνάγω, f. ξω, *introduco, induco.* Ex εἰς, ἀνὰ et ἄγω.

Εἰσᾰνεῖδον, *suspexi.* Ex εἰς, ἀνὰ et εἴδω.

Εἰσάνειμἴ, *sursum eo.* Ex εἰς, ἀνὰ et εἶμι.

Εἰσᾰνἴὼν, όντος, *scandens,* a. 2. part. act. ab εἰς et εἶμι, *eo.*

Εἰσάπαξ, adv. *semel:* ex εἰς et ἅπαξ, id.

Εἰσᾰρἴθμέω, f. ήσω, *annumero.*

'Ει῎σᾰς, acc. pl. f. g. ἶ῎σης, gen. ab ἶ῎σος, η, ον, *æqualis, e,* idem quod ἴσος.

Εἴσᾰτο, *videbatur,* a. 1. m. ab εἴδω, *video:* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον· et

Εἴσᾰτο, *penetravit,* a. 1. med. verbi εἶμι, *eo.*

Εἰσᾰττω, *insilio:* ex εἰς et ἄττω.

Εἰσαῦθἴς, et εἰσαῦτἴς, *in posterum, posthac:* ab αὖθις et αὖτις, *rursus.* Th. αὖ, idem.

Εἰσαύρἴον, *in posterum diem:* ex εἰς et αὔριον.

Εἰσᾰφἴκᾰνε, *reversus est,* 3. sing. imperf. act. ab

Εἰσᾰφἴκάνω, *accedo, redeo:* ex εἰς, ἀπὸ, et ἱκάνω, *venio.* Th. ἱκνέομαι, idem. f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσᾰφἴκηαι, *venias,* 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ. ab

Εἰσᾰφἴκνέομαι, fut. ἵξομαι, perf. ἷγμαι, *accedo, advenio:* ab eod. th.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, perf. βέβηκᾰ, *ingredior.* Ex εἰς et βαίνω.

Εἰσβάλλω, f. ᾰλῶ, perf. κᾰ, *injicio, ingredior, invado.* Th. βάλλω, *jacio.*

Εἰσβἴάζομαι, *vim infero, vi ingredior:* à βιάζομαι, idem. Th. βία, *vis.*

Εἰσβἴβάζω, f. ά'σω, *ascendere facio:* à βιβάζω, *ineo;* quod à βαίνω, *incedo.*

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, incursus, expeditio militaris:* ab εἰσβάλλω, quod vide.

Εἰσδέρκομαι, *inspicio.* Ex εἰς et δέρκομαι.

Εἰσδέχομαι, *intrò admitto:* f. 1. m. εἰσδέξομαι. ex εἰς et δέχομαι, *accipio:* perf. δέδεγμαι. a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδρᾰμοῦσᾰ, *introcurrens,* a. 2. part. act. f. g. à τρέχω, *curro:* vide εἰσέδραμον.

Εἰσδῡνω, fut. ύ'σω, *subeo, ingredior.*

Εἶσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, *colloco, induo:* f. ἕσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. perf. εἶμαι.

Εἴσεαι, *scies,* pro εἴσῃ, Ion. 2. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, *scio:* f. εἴσομαι.

Εἰσέδρᾰμον, *introcucurri,* a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω. f. θρέξω. perf. εἰστέτρεχα. a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν· ex εἰς et τρέχω, *curro:* f. ξω. perf. δεδράμηκα, et τέτρεχα.

Εἰσέδῡ, *ingressus est,* 3. sing. a. 2. εἴσδυμι. ex εἰς et δῦμι, vel δύνω, *subeo:* f. δύσω.

Εἰσείδω, aor. 2. εἰσεῖδον, Ion. imperf. εἰσΐδεσκον, inf. aor. 2. εἰσΐδέειν pro εἰσϊδεῖν, *inspicio, aspicio, video.* Ex εἰς et εἴδω.

Εἴσειμἴ, vel εἰσΐημἴ, *intro, ingredior:* in 3. pl. ind. præs. εἰσΐᾶσἴν, Ion. pro εἰσεῖσι. ex εἰς, *in,* et εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

Εἰσεῖσἴ, pro εἰσΐεῖσἴ, Ion. εἰσΐᾶσἴ, *immittunt,* 3. plur. præs. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. ά'σω, perf. κᾰ, *invehor, ingredior, irrumpo:* ab ἐλαύνω, *agito.*

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, *ingredior:* a. 2. εἰσῆλθον. perf. med. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Εἴσελθε, ἐτω, a. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθὼν, οῦσᾰ, ὸν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσίλθωμις, Dor. pro εἰσίλθωμεν, *ingrediamur*, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι, q. v.

Εἷσεν, *sedere fecit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἕω, *statuo:* f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. et in 3. pl. εἰσενέγκωσιν, verbi εἰσφέρω, *ingero :* f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον. ex εἰς et φέρω, *fero.*

Εἰσεπέρησα, *transivi*, a. 1. ind. act. ab εἰσπεράω, composit. ex εἰς et περάω, *transeo :* f. ήσω et άσω.

Εἰσεπήδησα, *insilii*, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, *insilio :* f. ήσω. perf. εἰσπεπήδηκα. comp. ex εἰς et πηδάω, *salio.*

Εἰσερύω, part. aor. εἰσερύσας, *intro traho.* Ex εἰς et ἐρύω.

Εἰσέρχομαι, *ingredior :* in 3. pl. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. perf. med. Att. εἰσελήλυθα· ex εἰς et ἔρχομαι, *venio.*

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi εἰσσπάω. Th. σπάω, *traho.*

Εἴσεται, *sciet*, 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, *scio :* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Εἰσευπορέω τῇ πόλει χρήματα, *pecunias urbi suppedito.*

Εἰσηγεῖται, 3. sing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, *adduco, suadeo:* ex εἰς et ἡγέομαι, *duco:* f. ήσομαι. perf. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, *suasio, arbitrium ;* dat. pl. εἰσηγήσεσι. et

Εἰσηγητέον, *suadendum ;* verbale : et

Εἰσηγητὴς, ȣ, ὁ, *suasor, monitor, author :* ab εἰσηγέομαι, quod videas.

Εἰσῄει, *introivit*, 3. sing. plusq. perf. med. verbi εἴσειμι, *ingredior :* ex εἰς et εἶμι, *eo :* perf. med. εἶα, plusq. perf. med. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, *exauditus fui*, a. 1. ind. pass. ab εἰσακούω, *exaudio:* fut. σω. perf. εἰσήκουκα. fut. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, *audio.*

Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο. ab εἰσάλλομαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior :* ex εἰς et ἔρχομαι, *venio :* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκα, *intuli*, a. 1. act. et

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εἰσφέρω, *adfero :* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

Ἐΐσης, gen. sing. f. g. ab ἔϊσος, η, ον, idem quod ἴσος, η, ον, *æqualis.*

Εἶσθα, *is*, Æol. Paragoge pro εἶς, 2. sing. præs. ind. verbi εἶμι, *eo.*

Εἶσθαι, *missum esse*, perf. inf. verbi ἵημι, *mitto :* perf. pass. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, seu ἕω, *induo.*

Εἰσθρώσκω, *insilio.* Ex εἰς et θρώσκω.

Εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. ab εἶμι, *vado.* Sed εἰσὶ, *sunt*, 3. pl. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, Ion. pro εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide.

Εἰσιέναι, *intrare*, præs. inf. verbi εἴσειμι vel εἰσίημι, *intro.* Th. εἶμι, *eo.*

Εἰσίζαμαι, *consido in, colloco me in.* Ex εἰς et ἵζω.

Εἰσίθμη, ης, ἡ, *ingressus, vicus.* Ab εἴσειμι.

Εἰσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi εἴσειμι.

Εἰσκαλέω, et εἰσκαλέομαι, *intrò voco, advoco.* a. 1. med. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο. part. εἰσκαλεσάμενος. ex εἰς, *in*, et καλέω, *voco :* f. έσω. perf. κέκληκα.

Εἰσκεκλημένος, *invitatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, *invectio.*

Εἰσκομίζω, f. ίσω, *importo, introduco :* à κομίζω, *porto ;* quod à κομέω, *curo.*

Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ὲν, *allatus, illatus*, part. a. 1. pass. verbi εἰσκομίζω.

Εἰσκυλίω, -ῶ, f. ήσω, perf. εἰσκεκύληκα, *advolvo.*

Ἐΐσκω, *assimilo*, Poët. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, *similis sum :* præs. inf. ἐΐσκειν.

Εἰσμάομαι, aor. 1. Ep. ἐσεμάσσατο, *acriter tango.* Ex εἰς et μάω.

Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω, aor. ησα, *animadverto, video.* Ex εἰς et νοέω.

Εἰσόδια, ων, τὰ, *reditus, sumptus.*

Εἰσοδιάζομαι, *redeo, inferor :* et

Εἰσοδιαζόμενον ἀργύριον, *pecunia quæ infertur à transeuntibus :* et

Εἴσοδος, ȣ, ἡ, *introitus, adventus, vestibulum :* ut et *ars, studium, disciplina :* ex εἰς et ὁδὸς, *via.*

Εἰσοικίζω, *domum introduco.* Th. οἶκος.

Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. act. v. εἰσφέρω, quod vide.

Εἰσοιχνέω, ῶ, *ingredior.* Ex εἰς et οἰχνέω.

Εἰσόκα, Dor. pro εἰσόκεν, *donec :* adv. ex εἰς vel ἐς, *ad*, et ὄκεν.

Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. m. verbi εἴδω, *scio :* item

Εἴσομαι, *ibo*, f. 1. m. verbi εἴω, *eo :* item

Εἴσομαι, *statuam*, f. 1. m. verbi ἕω vel εἴω, inusit.

Εἰσοράω, *intueor, aspicio :* ex εἰς et ὁράω, *video ;* f. άσω. perf. ἑώρακα.

Εἰσορόων, *videns*, Poët. pro εἰσορῶν, ejusd. præs. part. sic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, fem. gen. pl. num. part. præs.

Ἔϊσος, η, ον, idem quod ἴσος, *æqualis.*

Εἰσότε, *usquequo, donec.*

Εἰσπέμπω, f. ψω, *immitto, importo.* Th. πέμπω, *mitto.*

Εἰσπέτομαι, aor. εἰσεπτάμην, *involo.* Ex εἰς et πέτομαι.

Εἰσπηδάω, *insilio, irrumpo :* f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν· gen. εἰσπηδήσαντος. perf. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, *in*, et πηδάω, *salio.*

Εἰσπίπτω, *incido in, irruo :* à πίπτω, q. v.

Εἰσπλέω, f. εύσω, *adnavigo.* Th. πλέω, *navigo.*

Εἴσπλοος, contract. εἴσπλȣς, ȣ, ὁ, *adnavigatio :* ab eod. th.

Εἰσπνέω, f. πνεύσω, perf. εἰσπέπνευκα, *inspiro, spiritum duco, attraho.*

Εἰσπνήλης, ȣ, et εἴσπνηλος, ȣ, ὁ, seu

Εἴσπνιλος, ȣ, ὁ, (linguâ Laconicâ) *amator.*

Εἰσποιέω, ῶ, fut. ήσω, *adscisco, adopto :* et

Εἰσποίησις, εως, ἡ, *adoptatio, adoptio :* et

Εἰσποίητος, η, ον, *adoptatus :* omnia à ποιέω.

Εἰσπορεύομαι, *ingredior :* imperf. εἰσεπορευόμην, ȣ, ετο. f. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι. Ex εἰς, *in*, et πορεύω, *trajicio.* Th. πείρω, *transeo :* perf. med. πέπορα.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, *exactio :* ab

Εἰσπράσσω, seu -ττω, fut. άξω, perf. αχα, *exigo :* ex εἰς et πράσσω, seu -ττω, *facio.*

Εἰσρέω, *influo.*

Εἰσσπάω, *attraho, intrò traho.*

Εἷσται, Poët. pro εἶται, *sedit*, 3. sing. perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, *sedi*, seu *indutus sum :* verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo, sedeo :* vel ab ἵημι, *mitto :* et in 3. sing. plusq. perf. εἷστο.

Εἱστήκειν, *steteram*, et in 3. plur. εἱστήκεισαν, plusq. perf. verbi

ἵστημι, *sto:* f. στήσω, perf. ἵστηκα. a. 2. ἔστην.

Εἱστίᾶ, 3. sing. imperf. ab

Ἑστιάω, *convivio excipio:* (pro augmento ι post ε accipiens) f. άσω. perf. εἱστίᾱκᾰ. Th. ἑστία, ας, ἡ, *focus, lar.*

Εἰστρέχω, *intrò curro:* f. εἰσθρέξω. à δρέμω vel δραμέω, inus. format. perf. εἰσδεδρᾱμηκᾰ. a. 2. εἰσέδρᾰμον. a. 2. part. εἰσδρᾰμὼν, οῦσᾰ, όν. Ex εἰς et τρέχω, *curro.*

Εἰσφέρω, *ingero:* f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκᾰ, *intuli.* a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. a. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præs. pass. εἰσφέρομαι, *inferor.* Th. φέρω.

Εἰσφορᾱ, ᾶς, ἡ, *oblatio, collatio, tributum:* ab εἰσφέρω, q. v.

Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, fut. άξω, *obstruo intra.*

Εἰσφρέω, f. ήσω, per Metath. pro εἰσφέρω.

Εἰσχειρίζω, fut. ίσω, *in manum do:* ex εἰς et χειρίζω.

Εἰσχέω, f. εύσω, *infundo.* Ex εἰς et χέω.

Εἴσω, *sciam,* fut. 1. verbi εἴδω. a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Εἴσω, et ἔσω, *intra,* pro εἰς, cum accus. apud Poëtas; sed in prosâ cum genit. Item sine casu, *intrò, intùs,* cum artic. ὁ εἴσω, *interior.* Th. εἰς vel ἐς, *ad.*

Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, *ante conspectum aliquid habens:* ex εἰς et ὤψ, *oculus:* quod ab ὄπτομαι, *video.*

Εἶτ' pro

ΕΙ͂ΤΑ, adv. *postea, deinde, tum, anne? itáne verò?* Heb. xii. 9. *tamen.*

Εἴτε, seu εἴθ', (per Apostroph. seq. aspiratâ) *sive,* conjunct. ex εἰ, *si,* et τε, *que.*

Εἶτε, *sitis,* præs. opt. per Sync. pro εἴητε, 2. plur. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἴτῐ, *siquid, num?*

Εἴτω, *eat,* 3. sing. imperat. præs. ab εἴω, *eo:* imperat. ἴτω, εἴτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, *cedo:* fut. εἴξω, perf. εἶχα.

Εἴχεο, *tenebas,* Ion. pro εἴχου, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, *habeo.*

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, *habeo;* (ι post ε pro augmento recipiens) f. ἕξω et σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Εἴω et εἶ'ω, *vado:* Poët. f. εἴσω. perf. εἶκᾰ. imperf. ἦον, εἶον, et ἤϊον, imperat. ἴτω, εἴτω. a. 1. εἶσᾰ, ἧσᾰ, et ἤϊσᾰ. plusq. perf. ἥκειν et εἴκειν. f. 1. med. εἴσομαι. a. 1. m. εἰσᾰμην. perf. εἶᾰ, ἧᾰ, et ἤϊᾰ. plusq. perf. εἴειν et ἤειν ἰτέον, (ἰτητέον et ἴτον, Poët. in comp.) *eundum est:* ab εἶται, inus.

Εἰῶ, Ep. pro ἐάω.

Εἴω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. ab εἰμὶ, *sum.*

Εἴω, εἴῃς, ῃ, *misissem,* a. 2. sub. pro ὦ, ᾗς, ᾗ. ab ἵημι, *mitto.*

Εἴω, Ion. pro οὗ, *sui.*

Εἴωθᾰ, *consuevi,* perf. m. (pro εἶθα per Pleonasm. ω) inf. εἰωθέναι. in 1. pl. εἰώθᾰμεν, et in 3. pl. εἰώθᾱσι· εἰωθότες, *soliti,* part. perf. med. ab εἰωθὼς, ότος. ab ἔθω, *soleo.*

Εἴων, *sinebam,* 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, *sino:* quod non aliud quam ι post ε vendicat augmentum: sic perf. εἴακα.

Εἴως, Poët. et ἕως, *ut, dum, interim,* idem ac ὡς. ex quo fiunt per Prosth. Att.

Εἰῶσῐ, Poët. pro ἐῶσῐ, 3. plur. præs. ind. act. vel sub. ab ἐάω, *sino:* f. άσω. aor. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.

'ΕΚ, vel ἐξ, *E, EX, a,* vel *ab, de, pro, propter, per, in:* pro περὶ, *præ,* vel pro ἐκτὸς, *extra,* Hom. Il. σ. 431. φ. 370. regit gen. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum acc. ad præstantiam indicandam, et pro κατά. In compos. plerumque significat *ex, extra,* item *ab, in, re, abs;* seorsum *augmentum, ornamentum, contrarium.*

Ἑκᾰβη, ης, ἡ, *HECUBA,* Priami uxor.

Ἐκᾰδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, *curam alicujus rei gero.* Th. κῆδος, *cura.*

Ἑκᾰεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longè jaciens:* ex ἑκὰς, *procul,* et εἴργω, *arceo.*

Ἐκᾰην, a. 2. ind. pass. à καίω, *uro:* f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.

Ἐκᾰθεζόμην, ου, ετο, imperf. à καθέζομαι, *sedeo.* Th. ἕζομαι, idem. fut. 2. ἐδοῦμαι.

Ἕκᾰθεν, adv. *procul, eminus:* id. q. ἑκάς.

Ἐκᾰθευδον, *dormiebam,* imperf. act. à καθεύδω, *dormio:* ex κατὰ et εὕδω, idem.

Ἐκᾰθήμην, σο, το, *sedebam,* imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *sedeo.*

Ἐκᾰθηρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo:* f. αρῶ. perf. αρκα.

Ἐκᾰθιζον, imperf. act. verbi καθίζω, *sedeo:* a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα. ex κατὰ et ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, *sedere facio.*

Ἐκᾰθιξᾰ, Dor. pro ἐκᾰθισᾰ, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.

Ἐκαίνυτο, *vincebat,* imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, *supero.* Th. καίνω, *perimo.*

Ἐκᾰκωσᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide.

Ἐκᾰλει, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐκάλουν, verbi καλέω -ῶ, *voco.*

Ἐκᾰλεσσε, Poët. pro ἐκᾰλεσε, 3. sing. a. 1. act. ab eod. th.

Ἐκᾰλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην, imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐκαλλωπῐσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi καλλωπίζω, propriè *pulchros oculos facio:* q. v.

Ἕκᾰλος, ω, Dor. pro ἕκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quietus, tranquillus.*

Ἐκᾰλυψᾰ, ας, ε, et in 3. pl. ἐκᾰλυψᾰν, *cooperuerunt,* a. 1. ind. act. à καλύπτω, *tego:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκάμμυον, Poët. pro κᾰτέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσᾰ, ας, ε, verbi καμμύω, per Sync. pro καταμύω, idem quod μύω, f. σω, *claudo.*

Ἔκᾰμον, et ἐκᾰμόμην, *laboravi,* a. 2. ind. act. et med. verbi κάμνω, *laboro:* f. καμῶ. perf. κέκμηκα. aor. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἔκᾰνον, ες, ε, *occidi,* a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.

Ἔκαον, aor. 2. ind. act. verbi καίω, *uro:* fut. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

Ἐκᾰρη, *tonsus est,* 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, *tondeo:* fut. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. 1. m. ἐκειράμην.

Ἐκαρτῦναντο, *confirmabant,* 3. pl. a. 1. m. verbi καρτύνω. fut. υνῶ. Th. κράτος, et per Metath. κάρτος, *robur.*

'ΕΚΑ'Σ, adv. *procul, eminùs:* ἕκαθεν, idem.

Ἑκαστᾰτω, superl. *longissimè:* et compar. ἑκαστέρω, *magis procul, ulteriùs.* Th. ἑκάς.

Ἑκαστᾰχῆ, *ubique, ubilibet:* et

Ἑκαστᾰχόθεν, *undique:* et

Ἑκαστᾰχόθῐ, *passim, ubique gentium:* et

Ἑκαστᾰχόσε, *quocunque, quoquoversum:* et

Ἑκαστᾰχοῦ, *ubilibet, ubique:* omnia adv. loci, ab ἕκαστος.

'Εκαςὲθί, adv. *singulatim.* Ab ἕκαςος.

"ΕΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quisque, singuli:* ὁ vel οἱ καθ' ἕκαςον, *singuli:* τὸ vel τὰ καθ' ἕκαςα, *singula:* καθ' ἕκαςον, *singulatim:* καθ' ἑκάςην, (subaud. ἡμέραν) *quotidiè:* εἷς, vel πᾶς, vel αὐτὸς, ἕκαςος, *etiam, unusquisque, singuli.*

'Εκάςοτε, et ἑκάςοσι, *semper* et *ubique,* adv. ab ἕκαςος.

'Εκαςοτέρω, Poët. adv. pro comp. πορρωτέρω, *longiùs:* ab ἑκὰς, *procul.*

'Εκάςω, Herodot. pro ἑκὰς, *procul.*

'Εκᾰτᾱβόλος, ϐ, ὁ, Poët. et Dor. pro ἑκατηβόλος, *longè jaculans.* Apollinis epithet. ab ἑκὰς, *procul,* et βάλλω, *jacio.*

'Εκᾰταῖος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *centesimus:* ab ἑκατόν.

'Εκᾰτέᾰτο, *sedebant,* Ion. pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. verbi κάθημαι, quod vide.

'Εκᾰ'τερθεν, *utrinque:* Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit gen. ab

'ΕΚᾸ'ΤΕΡΟΣ, ρᾱ, ρον, *alteruter, alter ex duobus, utervis, uterque.* Hinc

'Εκᾰτέρωθεν, ἑκᾰτέρωθῐ, et ἑκᾰτέρωσε, *utrobique, ex alterutrâ parte:* et

'Εκᾰτέρως, adv. *alterutro,* seu *utroque modo.*

'Εκᾰ'τη, ης, ἡ, *HECATE:* Luna, tanq. soror 'Εκάτϐ, longè jaculantis Apollinis.

'Εκᾰτηβελέτᾱο, gen. Ion. vel Æol. αο pro ϐ, ab

'Εκᾰτηβελέτης, ϐ, ὁ, *longè jaculans:* ab ἑκὰς, *procul,* et βολὴ, *jactus:* quod à βέβολα, perf. med. verbi βάλλω, *jacio.* Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum,* derivari malunt.

'Εκᾰτηβολέτης, ϐ, et 'Εκατηβόλος, ϐ, ὁ, *longè jaculans:* Apollinis epith. ab ἑκὰς, *procul,* et βάλλω, *jacio:* perf. med. βέβολα.

'Εκᾰτηγόρησᾰ, ᾰς, ε, *accusavi,* aor. 1. ind. act. à κατηγορέω, *accuso:* f. ήσω. Th. ἀγορά.

"Εκᾱτῐ, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

'Εκᾰτῐκὸς, sub. ςρόβαλος, *Hecatica sphæra, rhombus* vel *turbo,* in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

'Εκᾰτογκεφᾰ'λᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφᾰλος, ϐ, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps:* ab ἑκατὸν, *centum,* et κεφαλὴ, *caput.*

'Εκᾰτόγχειρ, ειρος, et 'Εκᾰτόγχειρος, ϐ, ὁ, *centum manus habens, centimanus:* ex ἑκατὸν, *centum,* et χεὶρ, -ρὸς, ἡ, *manus.*

'Εκᾰτόζῠγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑκατόνζυγος.

'Εκᾰ'τοιο, gen. Ion. pro ἑκᾰ'τϐ, ab ἕκατος, *longè jaciens.* Th. ἑκὰς, *longè.*

'Εκᾰτομβαίων, mensis Atticus ita dictus ab hecatombis quæ tum immolabantur; noster ferè *Julius:* à seq.

'Εκᾰτόμβη, ης, ἡ, *centum boum:* i. e. *solenne sacrificium:* et inde

'Εκᾰτόμβοιος, *valens centum boves,* vel *constans centum nummis,* bovis notâ apud Athenienses percussis: ex ἑκατὸν, *centum,* et βϐ̃ς, *bos.*

'Εκατόμπεδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *magnus, latus.* Ex ἑκατὸν et πέδον.

'Εκᾰτόμποδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum,* i. e. *latæ:* ab ἑκατὸν et πὲς, *pes.*

'Εκᾰτόμπολῐς, εως, ἡ, *habens centum* (i. e. multas et præclaras) *urbes.* Cretæ Epith. Ex ἑκατὸν et πόλις.

'Εκᾰτόμπῠλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *centum,* i. e. *multas portas habens:* Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiportæ:* ex ἑκατὸν et πύλη, *porta.*

'ΕΚᾸΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM:* sumitur indefinitè etiam pro *multis* et *magnis.* Hinc

'Εκᾰτόνζῦγος, sc. ναῦς, *navis centiremis:* ex ἑκατὸν et ζυγὰ, *transtra.*

'Εκᾰτονπλᾰσῐ'ων, vel ἑκατομπλᾰσῐ'ων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *centuplicatus.*

'Εκᾰτοντᾰέτης, ϐ, et ἑκατοντᾰέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *centenarius,* qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum,* et ἔτος, -εος, τὸ, *annus.*

'Εκᾰτοντᾰκᾰ'ρᾱνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro

'Εκᾰτοντᾰκᾰ'ρηνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui centum capita habet:* ex ἑκατὸν, *centum,* et κάρηνον, *caput.*

'Εκᾰτοντᾰ'κῐς, adv. *centies:* et

'Εκᾰτοντᾱπλᾰ'σῐος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et

'Εκᾰτοντᾱπλᾰσῐ'ων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *centuplus.* Th. ἑκατὸν, *centum.*

'Εκᾰτοντάρχης, ϐ, ὁ, et ἑκατόνταρχος, ϐ, ὁ, *centurio:* ex ἑκατὸν et ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps, præfectus:* q. d. ἄρχων τῶν ἑκατόν.

'Εκᾰτονταρχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *centurionatus:* à præc.

'Εκᾰτοντᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *centuria.* Th. ἑκατόν.

"Εκᾰτος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculetur.

'Εκᾰ'τη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκὰς, *procul.*

'Εκᾰτοςεύσσᾰ κριθὴ, *centuplicatum hordeum,* Gen. xxvi. 12. Th. ἑκατὸν, *centum.*

'Εκᾰτοςεύω, fut. εύσω, *centuplus sum, centuplico.*

'Εκᾰτοςὸς, ἡ, ὸν, *centesimus:* ab ἑκατόν.

'Εκᾰτοςῠ'ς, ῠ'ος, ἡ, *centuria:* ab eod.

'Εκαύθην, *succensus sum,* aor. 1. ind. pass. ἔκαυσᾰ et ἔκηᾰ, *inflammavi,* a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro:* f. καύσω.

'Εκβαίνω, *egredior ex navi:* f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, *eo:* ἐκβαίνειν, inf. act. *evenire, accidere.*

'Εκβακχεύομαι, *vehementer bacchor.*

"Εκβᾰλε, pro ἐξέβᾰλε, *ejecit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβᾰ'λετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβᾰ'λοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβᾰ'λῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

'Εκβάλλω, *ejicio:* fut. ἐκβᾰλῶ. perf. ἐκβέβληκᾰ. plusq. perf. ἐκβεβλήκειν pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβᾰλον. a. 2. imperat. ἔκβᾰλε, *dimitte,* aor. 2. part. act. f. g. ἐκβᾰλϐ̃σᾰ. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, *ejiciar.* perf. med. ἐκβέβολᾰ. Th. βάλλω, *jacio.*

'Εκβᾰ'λω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi præc.

'Εκβαρβᾰρόω, ῶ, f. ώσω, *barbarum reddo.* Th. βάρβαρος.

"Εκβᾰσῐς, εος, ἡ, *exitus, evasio:* ab ἐκβαίνω, *evado:* ab ἐξ et βαίνω, *eo.*

'Εκβᾰτηρῐ'ον, ϐ, τὸ, *donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum.*

'Εκβέβληκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

'Εκβεβοημένος, *celebris, famosus, divulgatus,* part. perf. pass. Vide ἐκβοάω.

'Εκβήσῃ, *exibis,* 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, *exeo:* f. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην. ab ἐκ et βαίνω, *eo.*

'Εκβῐάζομαι, *vim facio, compello, violo.*

'Εκβλαςᾰ'νω et ἐκβλαςέω, fut. ήσω, perf. ἐκβεβλάςηκᾰ, *germino.*

'Εκβληθήσομαι, et in 3. pl. ἐκ-

ἐκβλήσονται, f. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, ejicio: quod vide.

Ἔκβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejectitius.

Ἐκβλύζω, f. ύσω, perf. ἐκβέβλῠκᾰ, effundo, emano, scaturio.

Ἐκβοάω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐκβεβόηκᾰ, proclamo. Undè pass. ἐκβεβόημαι.

Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci. Th. βοηθέω, -ῶ, auxilior.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura: alicujus loci ut et fluminis exitus: ab ἐκβάλλω, ejicio. Th. βάλλω, jacio: perf. med. βέβολα.

Ἐκβράζομαι, ebullio, effervesco.

Ἐκβράσσω, exæstuo, ebullio, expello: de mari dicitur. ab ἐκ et βράσσω, idem q. βράζω, ferveo.

Ἐκβράζω, f. ά'σω, perf. κᾰ, bullire seu fervere facio; emitto, ejicio: ab ἐκ et βράζω.

Ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ, ebullitio, tumultus.

Ἐκγᾰμίζω, nuptui colloco: imperf. ἐξεγά'μιζον. f. σω. aor. 1. ἐξεγά'μισᾰ. perf. ἐκγεγά'μικᾰ. ab ἐκ et γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἐκγᾰμίσκω, idem.

Ἐκγεγά'μεν, natum esse, perf. infin. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγᾰίμεν, Dor. pro ἐκγεγᾰέναι, verbi γίνομαι, nascor: perf. med. γέγαα. inde infin. γεγαέναι, Dor. γεγαίμεν, et per Sync. γεγάμεν.

Ἐκγεγᾱὼς, ῶτος, et in f. g. γεγᾱυῖᾰ, ᾶς, prognata, perf. med. part. ab ἐκγέγαα, perf. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enascor: f. 2. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγεινάμην. a. 2. m. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐκγελά'ω, ῶ, f. ά'σω, effusè rideo.

Ἐκγενέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, ortus, oriundus. Th. γίνομαι.

Ἐκγενόμεθᾰ, nati sumus, Ion. et Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. m. ab eod. th.

Ἐκγῐ'νεσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro com. ἐξεῖναι, licere: ἐκγενέσθω μοι, liceat mihi: ab

Ἐκγῐ'νομαι, vel -ίγνομαι, enascor, oriundus sum: ἐκγίνεται, cum infin. licet. Th. γίνομαι.

Ἔκγονᾰ, ων, τὰ, posteri, nepotes, pl. ab

Ἔκγονον, ου, τὸ, soboles, progenies: quod et

Ἔκγονος, ου, ὁ, filius, nepos: item adject. ortus, oriundus: ab ἐκ et γονὴ, proles. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐκδᾰνείζω, f. είσω, idem ac δανείζω, fœnero. Th. δάνος, mutuum.

Ἐκδᾰπᾰνά'ω, expendo: fut. ήσω. perf. ἐκδεδᾰπά'νηκᾰ. f. 1. pass. ἐκδᾰπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, sumptus.

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, excorio: ab ἐκ et δέρω. f. ρῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, corium.

Ἐκδεδῐ'κηται, ultio dabatur, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, ulciscor, quod ab ἐκ et δίκη, jus, pœna.

Ἐκδεδωριεῦνται, Dorienses effecti sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω, Doriensem facio. Th. Δωριεὺς, Doriensis.

Ἐκδειμᾰτόω, -ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.

Ἐκδεκᾰτεύω, decimas voveo. Th. δεκάτη.

Ἐκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

Ἐκδέρω, f. ερῶ, perf. ἐκδέδαρκᾰ, excorio.

Ἐκδέχομαι, expecto, excipio, succedo; spondeo, Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. perf. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ et δέχομαι, accipio.

Ἐκδέω, f. ήσω, alligo, suspendo.

Ἔκδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, evidens: ab ἐκ et δῆλος, manifestus.

Ἐκδηλόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δηλόω, explico, manifesto: ab eod. th.

Ἐκδημέω, peregrè absum, peregrinor: fut. ήσω. perf. ἐκδεδήμηκᾰ. ab ἐκ et δῆμος, populus.

Ἐκδημῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, peregrinatio, discessus: et

Ἔκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrè agens, peregrinus, longinquus: ab iisd.

Ἐκδῐᾰβαίνω, trajecto quodam loco exeo. Ex ἐκ, διὰ et βαίνω.

Ἐκδῐαιτά'ομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ordinario victû non utor: ex ἐκ et διαιτάομαι.

Ἐκδῐδάσκω, f. άξω, edoceo: ex ἐκ et διδάσκω.

Ἐκδῐ'δομαι, f. ώσομαι, a. 1. ἐξεδόμην, σο, το, eloco, in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδόναι, exonerare se, dedere, præs. infin. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐκδιδόναι, præs. infin. act.

Ἐκδῐδρήσκειν, aufugere, Ion. pro ἐκδιδράσκειν· ab ἐκδιδράσκω. Th. δράω, fugio.

Ἐκδῐ'δωμῐ, edo, i. e. extra do, dedo; item eloco: fut. ώσω. perf. ωκᾰ. ἐκδῐ'δομαι, eloco: f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδῐηγέομαι, οῦμαι, enarro: ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ et διηγέομαι, recenseo: quod est ex διὰ et ἡγέομαι, duco.

Ἐκδῐκάζω, f. ά'σω, judicia exerceo, ulciscor: et

Ἐκδῐκέω, -ῶ, vindico, ulciscor: f. ήσω. perf. ἐκδεδῐ'κηκᾰ. a. 1. ἐξεδῐ'κησᾰ. a. 1. imperat. ἐκδῐ'κησον, ά'τω. a. 1. infin. ἐκδῐκῆσαι. ab ἐκ et δίκη, jus, ultio.

Ἐκδῐ'κησῐς, εως, ἡ, ultio, vindicta, vindicatio: ab eod. th.

Ἐκδῐκητὴς, οῦ, ὁ, et Ἔκδῐκος, ου, ὁ, ultor, vindex: et adj. injustus: à δίκη, ultio, pœna.

Ἐκδῐνεῦντῐ, Dor. et Æol. pro ἐκδινοῦσῐ, moventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδῐώκω, expello: fut. ἐκδιώξω. a. 1. ἐκδεδῐ'ωξᾰ. a. 1. part. ἐκδῐώξᾱς, αντος. ab ἐκ et διώκω, persequor.

Ἔκδοσῐς, ἡ, deditio, editio, locatio: et

Ἔκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deditus, traditus: ab ἐκ et δίδωμι, do, perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδοὺς, όντος, qui tradidit: a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι. ab eod. th.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, expectatio, exceptio, susceptio: à δέχομαι, expecto: f. ξομαι. perf. med. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδρᾰμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. Vide ἐκτρέχω.

Ἐκδρᾶν, effugere, præs. inf. Th. δράω, fugio.

Ἐκδῦναι, emergere, a. 2. inf. act. ab ἐκ et δῦμι, vel δύνω, subeo: f. δύσω, a. 2. ἔδυν.

Ἐκδῠομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. ab ἐκδύω.

Ἔκδῠσῐς, εως, ἡ, exitus: ab ἐκδύω.

Ἐκδῠ'ω, exuo: fut ἐκδῠ'σω. perf. ἐκδέδῠκα. a. 1. ἐξέδῠσᾰ. a. 1. m. ἐξεδῠσά'μην, ω, ᾰτο, exutus fui: a. 1. med. infin. ἐκδῠ'σασθαι. à δύω vel δύνω, subeo.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, eloco. Th. δίδωμι, do.

Ἐκέδασσε, dissipavit, a. 1. ind. act. gem. σσ. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, dispergo.

Ἐκεῖ, illic, illuc, eò, Matt. ii. 22. iv. 28. τοὺς ἐκεῖ μύθους, priores sermones, Eurip. Suppl.

Mul. et Helen. 149. adv. loci: et

Ἐκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

Ἔκειν, *cedere*: Poët. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινίων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab

ἘΚΕΙ῀ΝΟΣ, η, ο, *ille*, *a*, *ud*. Dicitur et κεῖνος Poët. et τῆνος Dor. pro ἐκεῖνος.

Ἐκεῖσε, *illic*, *illuc*, *eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, et in 3. sing. ἐκέκαστο, *instructus erat*, plusq. perf. verbi κάζω, f. σω, *orno*: perf. pass. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, *acclamabat*, *jubebat*, imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthes. τȣ κ. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*.

Ἐκέκλῖτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. perf. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· undè κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

Ἐκεκλόφειν, plusq. perf. act. Att. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. κέκλεφα. perf. med. κέκλοπα.

Ἐκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κοσμέω, *orno*.

Ἐκεκρά'γειτε, 2. pers. pl. plusq. perf. ind. med. verbi κράζω.

Ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλȣ, *jubebas*, 2. sing. imperf. à κέλομαι.

Ἐκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύθην, ης, η· verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Ἐκέλευσᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. et in 3. pl. ἐκέλευσᾰν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

Ἐκέρδᾰνον, a. 2. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ανῶ. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Ἐκέρδησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ et κερδήσω. perf. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Ἔκερσᾰ, *totondi*, a. 1. Æol. pro ἔκειρᾰ, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ. perf. κέκαρκα.

Ἐκεχειρί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *induciæ*; ab ἔχειν χεῖρας, id est, *cohibere manus*.

Ἐκεχήνη, *hiaveram*, Att. pro ἐκεχήνειν, plusq. perf. med. sic et in tertiâ personâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ. perf. med. κέχηνα.

Ἐκζητέω, -ῶ, *requiro*, *exquiro*: fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησᾰ. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκᾰ. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ et ζητέω, *quæro*.

Ἐκζητηθῇ, *reposcatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἐκζητέω.

Ἐκζητητὴς, ȣ, ὁ, *inquisitor*.

Ἔκηᾰ, *combussi*, a. 1. act. à f. κήσω (sublatâ futuri consonante) verbi καίω, *uro*: fut. καίσω, κήσω, et καύσω. aor. 2. ἔκαον.

Ἑκηβολί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

Ἑκηβόλος, ȣ, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*: perf. med. βέβολα.

Ἔκηδε, *affligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. à κήδω, *mœrore afficio*. Th. κῆδος, *cura*, *mœror*.

Ἐκήκῖον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo*.

ἛΚΗΛΟΣ, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *quietus*, *mitis*, *pacificus*: q. ab εἴκω, *cedo*.

Ἐκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico*: f. ύξω. perf. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Ἕκητῖ, dat. Poët. *causâ*: ponitur adverbialiter pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

Ἐκθαμβέω, f. ήσω, perf. ηκα· et

Ἐκθαμβέομαι, -ȣμαι, *expavesco*, *attonitus sum*: a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην· ab ἐκ et θάμβος, εος, τὸ, *pavor*.

Ἔκθαμβος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *expavefactus*, *attonitus*: ab eod. verbo et th.

Ἐκθειάζω, f. ά'σω, *Deo dedico*, *consecro*: item *divinum existimo*.

Ἔκθεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *aliquid expositum*, *publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præs. inf. ab ἐκ et θέω, *curro*: f. med. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. infin. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

Ἐκθερᾰπεύω, f. εύσω, *demereor*, *mihi concilio*; item *sano*, *persano*.

Ἐκθερίζω, f. ί'σω, *meto*, *demeto*.

Ἐκθερμαίνω, *excalefacio*; ἐκθερμαίνομαι, *decalesco*: ab ἐκ et θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ρῶ, *calefacio*.

Ἐκθερμᾰ'νᾱσᾰ, ejusd. a. 1. part. f. g.

Ἔκθεσῐς, εως, ἡ, *expositio*: acc. sing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. med. ab eod. verbo.

Ἐκθέσφᾰτᾰ, ων, τὰ, *oracula*, nom. pl. ab

Ἐκθέσφᾰτον, ȣ, τὸ, *scientia divina*: ab ἐκ et θέσφατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *fatalis*, *divino ore pronuntiatus*: q. à θεὸς et φάτος, q. à φημὶ, *dico*.

Ἐκθετῐκὸς, ὴ, ὸν, *expositivus*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἔκθετος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *expositus*, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes*. ab eod. verbo et th.

Ἐκθηλάζω, f. ά'σω, *exsugo*.

Ἐκθηλῠ'νω, *effœmino*.

Ἐκθλῖ'βω, fut. ψω, perf. φᾰ, *exprimo*, *elido*: undè ἐκτεθλιμμένος, *qui elisis est testiculis*, apud LXXII. Th. θλίβω, *premo*.

Ἔκθλιψῐς, εως, ἡ, *elisio*; item figura quâ litera aliqua eliditur: à præced. verbo.

Ἔκθορον, aor. 2. verbi seq.

Ἐκθρώσκω, f. θορȣ̃μαι, *exsilio*, *prosilio*. Ex ἐκ et θρώσκω.

Ἐκθῡ'ειν, ἐκθῡ'εσθαι, *sacrificiis expiare*. Th. θύω, *sacrifico*, *macto*.

Ἐκθῡ'μως, adv. *acriter*.

Ἐκῑ'νησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκῐον, imperf. à κίω, *eo*, *accurro*: ex ἴκω, per Metath.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνᾱς, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo*. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκῐ'χᾱνε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenior*, *assequor*.

Ἐκκᾰθαίρω, *expurgo*: f. ἐκκᾰθᾰρῶ. a. 1. ἐξεκά'θᾱρᾰ. a. 1. imperat. ἐκκά'θᾱρον, ά'τω, et in 2. pl. ἐκκᾰθά'ρᾱτε, *expurgate*. a. 1. sub. ἐκκᾰθά'ρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ et καθαίρω, *purgo*.

Ἐκκᾰθά'ρᾱτε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

Ἑκκαίδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *sedecim*.

Ἑκκαιδεκᾰ'δωρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *sedecim palmos æquans*. Ex ἑκκαίδεκα et δῶρον.

Ἐκκαίω, *exuro*, *accendo*: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσᾰ. perf.

ἐκκέκαυκα. perf. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi*: ab ἐκ et καίω, *uro*: f. καίσω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἔκκαον.

Ἐκκακέω, *segnesco, malis succumbo, deficio*: f. ήσω. perf. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐξεκάκησα. 2. pl. a. 1. sub. act. ἐκκακήσητε, *ne segnes sitis*: ab ἐκ et κακὸς, *malus, ignavus*.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

Ἐκκαλέω, ῶ, *evoco, elicio, irrito*: ab ἐκ et καλέω, *voco*: f. έσω. perf. κέκληκα.

Ἐκκαλέομαι, οῦμαι, med. idem quod ἐκκαλέω, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην, *litem ab uno judice ad alium transferre*.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, *faciem detego*.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ et κατείδω, *conspicor*: quod ex κατὰ et εἴδω, *video*: a. 2. εἶδον et ἴδον.

Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, *fomes*.

Ἔκκειμαι, *expositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, sc. corpus: hoc est, animam efflare: præs. infin. verbi

Ἐκκενόω, -ῶ, fut. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Ἐκκεντέω, seu -άω, ῶ, *transfigo, transverbero*: fut. ήσω. perf. ἐκκεκέντηκα, a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ et κεντέω, *pungo*.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.

Ἐκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. χύσω. perf. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo*.

Ἐκκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ejectus, expulsus*: à seq.

Ἐκκηρύσσω, vel -ττω, fut. ξω, *præconis voce extermino, ejicio in exilium*: ab ἐκ et κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco*.

Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, *emoveo*: ex ἐκ et κινέω.

Ἐκκλάω, *defringo*: fut. άσω. perf. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ et κλάω, *frango*.

Ἐκκλείω, *excludo*: fut. κλείσω. perf. ἐκκέκλεικα. aor. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. infin. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum*: ab ἐκ et κλείω, *claudo*.

Ἐκκλέπτω, f. ψω, *seduco furtim*.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείσθαι, *excludi*, inf. pass. verbi ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus*, *ECCLESIA*; conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορὰ verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*: perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco*.

Ἐκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco*: in 3. pl. ἐκκλησιάζουσιν. fut. σω. perf. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator*: et

Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, *ECCLESIASTICUS, ad Ecclesiam pertinens*; item *concionalis*: à 3. pers. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλητὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *is ad quem appellatur*.

Ἔκκλιμα, ατος, τὸ, *inclinatio in fugam*, vel *fuga*.

Ἐκκλίνω, *deflecto*: fut. ινῶ. perf. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. pl. ἐκκλίνατε. ab ἐκ et κλίνω, *inclino*.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*: à 2. pers. perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, *eluo, abluo*: ab ἐκ et κλύζω, idem.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. et Dor. pro ἐκκναισοῦσι, *odiosè stridunt*, 3. pl. præs. ind. ἐκκναισέω. quod à κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

Ἐκκνᾷν, *eradere*, præs. inf. act. Th. κνάω, *rado*.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, perf. ἐκκεκόλαφα, *exscindo, deleo*.

Ἐκκολυμβάω, *enato*: fut. ήσω. perf. ἐκκεκολύμβηκα. a. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος. ab ἐκ et κολυμβάω, f. ήσω, *nato*.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*; ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus, exequiæ*: ab

Ἐκκομίζω, *effero, exporto*: f. ίσω. perf. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο. ab ἐκ et κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκκόμισαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. med.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: ab

Ἐκκόπτω, εις, ει, *excido, exscindo*: f. ψω. perf. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκέκομμαι. a. 2. pass. ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. perf. med. ἐκκέκοπα. ab ἐκ et κόπτω, *scindo*.

Ἐκκορυφόω, *summatim dico*: f. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex*.

Ἔκκοψον, *excide*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκκόπτω.

Ἐκκραιπαλάω, *ebrius sum*.

Ἐκκρεμάννυμαι, et ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo, dependeo*, cum genit. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, *suspendo*.

Ἐκκρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pendulus*.

Ἐκκρίνω, f. ινῶ, *EXCERNO, expello, eximo, rejicio, ex ordine moveo*: à κρίνω, *secerno*.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, *excretio*: à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.

Ἔκκριτος, *selectus, eximius*: à 3. pers. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐκκρούω, f. σω, *expello, excutio, dimoveo*: à κρούω, *pulso*.

Ἐκκυλίνδω, idem quod ἐκκυλίω.

Ἐκκυλίω, *evolvo, devolvo*: ab ἐκ et κυλίω, *volvo*: f. ίσω. perf. κεκύλικα. a. 1. ἐκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.

Ἐκκυμαίνω, f. ανῶ, *exundo*; metaphoricè ἐκκυμαίνειν dicitur aciei pars quæ procurrit: ex ἐκ et κυμαίνω.

Ἐκκύπτω, f. ψω, *prospicio, appareo, progredior*.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλάζω, *clango, strido, sono*: fut. 1. κλάγξω. aor. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγχα. perf. med. κέκληγα.

Ἔκλαγον, *clamavi*, vel *clamârunt*: a. 2. act. ejusd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθάνω, *obliviscor*, quod vide.

Ἐκλαλέω, *effutio*: f. ήσω. perf. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω.

Ἐκλαμβάνω, *excipio, percipio*. Th. λαμβάνω, f. m. λήψομαι, *capio*.

Ἔκλαμπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lucidus, fulgidus*.

Ἐκλάμπω, εις, ει, *effulgeo*: f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα· ab ἐκ et λάμπω, *splendeo*.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor*.

Ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*: f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præs. m. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor*: f. m. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέληθα. perf. pass. ἐκλέλησμαι. ab ἐκ et λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλαξεύω, fut. εύσω, *expolio, dolo*.

Ἐκλάπην, ης, η, *furto sum sub-*

tractus, a. 2. ind. pass. ἔκλᾰπον, *furatus sum*, a. 2. ind. act. ab ἐκ et κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. κέκληφα. perf. m. κέκλοπα.

Ἔκλᾰσᾰ, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango*: f. κλάσω. a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἐκλᾱτομέω, f. ήσω, *lapides excido, lapidibus construo*: ab ἐκ et λατομέω, quod à λᾶς, *lapis*, et τέμνω, *seco*: perf. m. τέτομα.

Ἔκλαυσᾰ, *flevi*, a. 1. ind. act. verbi κλαίω, *fleo*: f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω, perf. χᾰ, *ELIGO*: et

Ἐκλέγομαι, in mediâ formâ, *eligo*: imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. f. ἐκλέξομαι. a. 1. m. ἐξελεξᾰ́μην, ω, ᾰτο. perf. m. ἐκλέλογᾰ. in formâ passivâ, *eligor*: perf. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.

Ἐκλειπτῐκὸς, ὴ, ὸν, *defectivus*: τὰ ἐκλειπτικὰ, *ECLIPTICA*: ab

Ἐκλείπω, *deficio, derelinquo*: f. ἐκλείψω. perf. ἐκλέλειφᾰ. a. 2. ἐξέλῐπον. 3. sing. præs. subj. ἐκλείπῃ. 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλῐ́πητε. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλείσθην, *inclusus sum*, et in 3. pl. ἐκλείσθησᾰν, a. 1. ind. pass. verbi κλείω, *claudo*.

Ἔκλειψῐς, εως, ἡ, *defectio, defectus*, *ECLIPSIS*; multis etiam perperam figura in oratione, quæ Ellipsis dicitur: à perf. pass. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, *electus*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*: f. ξω.

Ἐκλέλᾰθον, Poët. pro ἐξέλᾰθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλελᾰ́θων, οντος, præs. part. verbi λελάθω, quod à perf. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum est, verbi λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. pass. ἐκλέλησμαι· verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*: f. ἐκλήσομαι. a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐκλελοχισμένος, *selectus*, part. perf. pass. ab ἐκλοχίζω, *seligo*. Th. λόχος, *cohors*.

Ἐκλελῠμένως, adv. *solutè*; ab ἐκλύω, *dissolvo*, quod vide.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. m. ab ἐκλέγομαι.

Ἔκλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *candidus, intensè albus, exalbidus*.

Ἐκλευχαίνω, f. ανῶ, *intensè dealbo*.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. κέκλεφα. perf. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καλέω.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω· q. v.

Ἐκλῄσᾰν, *incluserunt*, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*: f. σω.

Ἐκλικμᾰ́ω, -ῶ, fut. ήσω, *ventilo*.

Ἐκλῑμῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *vehemens fames*. Th. λιμός.

Ἔκλῐνᾰν, *in fugam verterunt*: 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. et

Ἐκλίνθην, ης, η, *inclinatus sum*, Poët. pro ἐκλῐ́θην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω. f. νῶ. perf. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. perf. m. κέκλινα.

Ἐκλῐπᾰρέω, ῶ, f. ήσω, *impensè oro, obtestor*.

Ἐκλῐπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλῐπὼν, a. 2. part. act. ἐκλῐ́πητε, *defeceritis*, 2. pl. a. 2. subj. verbi ἐκλείπω, *deficio*: a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλῐπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *deficiens, prætermissus*: ab eod. verbo et th.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, *electio*; ἐκλογαὶ, in plur. *ECLOGÆ*, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo*: f. ξομαι. perf. m. λέλογα. Th. λέγω.

Ἐκλογέομαι, *excuso*: ab eod. th.

Ἐκλογίζομαι, *numero, reputo, perpendo, æstimo*: vide in λογίζομαι.

Ἐκλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computatio, æstimatio*: ab eod.

Ἐκλονέοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. à κλονέω, *commoveo*: f. ήσω. Th. κλόνος, *motus*.

Ἐκλοποφόρησᾰ, ᾱς, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, *furto abduco*: f. ήσω. quod ex κλοπὴ, *furtum*, (hoc à κλέπτω, *furor*,) et φέρω.

Ἐκλύζετο, *mergeretur*: imperf. pass. à κλύζω, *abluo*: f. σω. perf. κέκλυκα.

Ἐκλῠθῶσῐν, 3. pl. aor. 1. sub. pass. verbi ἐκλύω, *dissipo*: quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, *audiebam*, imperf. verbi κλύω, f. σω, *audio*.

Ἐκλῠ́σασθαι, *abigere*, a. 1. inf. m. ab ἐκλύω, *exsolvo*. Th. λύω, *solvo*.

Ἔκλῠσῐς, εως, ἡ, *liberatio, imbecillitas*: acc. sing. ἔκλῠσῐν. ab eod. th.

Ἐκλῠτήρῐος, ᾱ, ον, *qui possit solvere* vel *liberare*: ab ἐκλύω.

Ἔκλῠτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dissolutus, languidus*: ab eod.

Ἐκλῠ́τρωσῐς, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, *redemptio*: ab eod. th.

Ἐκλῠ́ω, *EXSOLVO, dirimo, dissipo, solvo, discedo*: f. ῠσω. perf. ἐκλέλῠκᾰ. perf. pass. ἐκλέλῠμαι. a. 1. pass. ἐξελῠ́θην, ης, η. f. 1. pass. ἐκλῠθήσομαι, *deficiam*: ab ἐκ et λύω.

Ἐκμάζω, id. qu. ἐκμάσσω, *extergo*.

Ἐκμαίνειν, *ad insaniam adigere*: v. ἐκμανῶ.

Ἐκμανθᾰ́νω, εις, ει, *perdisco, cognosco*: ab ἐκ et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. perf. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμᾰνῶ, 1. sing. aor. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, *insanio*: a. 2. inf. pass. ἐκμᾰνῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐκμάξᾱς, a. 1. part. ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαρτῠρέω, *testor pro re ab aliis enarratâ, testimonio meo prodo et effero, palam testificor*, &c. it. *absens testificor*, Æschin. ab ἐκ et μαρτυρία.

Ἐκμαρτῠ́ρῐᾰ, ων, τὰ, *testificationes*.

Ἐκμαρτῠρῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, et

Ἐκμαρτῠ́ρῐον, ου, τὸ, *testimonium absentis à judicio*; Dem.

Ἐκμάσσω, vel -ττω, *extergo, abstergo, exprimo*: imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξᾰ. a. 1. part. ἐκμάξᾱς, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso, abstergo*.

Ἐκμείρομαι, perf. 2. ἐξέμμορᾰ, *sortior*. Ex ἐκ et μείρομαι.

Ἐκμελέτᾱ, *conare*, præs. imperat. act. ab

Ἐκμελετᾰ́ω, *meditor, exerceo*: ab ἐκ et μελετάω, *curo*: f. ήσω. perf. μεμελέτηκα. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐκμεμῡ́θηται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*: f. ήσομαι· ab ἐκ et μῦθος, ου, ὁ, *verbum, oratio*.

Ἐκμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *dimetior*.

Ἐκμῐαίνομαι, *polluor*: ab ἐκ et μιαίνομαι.

Ἐκμῑμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *imitando exprimo*: ex ἐκ et μιμέομαι.

Ἔκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit*, 3. sing. a. 2. act. verbi

ἐκμολέω, *exeo.* Th. μολέω, seu μέλω, *venio, advenio.*
Ἐκμυζάω, vel -έω, ῶ, f. ήσω, *exsugo, sugo.* Th. μύζω, *musso,* item *sugo.*
Ἐκμυκτηρίζω, *irrideo, sannis excipio:* imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. (ut Psalm. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ et μυκτηρίζω, *subsanno, naso suspendo.* Th. μυκτὴρ, *naris.*
Ἐκνευρίζω, f. ίσω, *enervo:* ex ἐν et νεῦρον.
Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato, natando effugio:* f. ἐκνεύσω. Th. νέω, *no.*
Ἐκνεύω, f. εύσω, *nutu jubeo.* Th. νεύω, *innuo.* Est et
Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, *enato, clam evado, subduco, diverto, discedo:* f. ἐκνεύσω. perf. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. q. à νεύω, *nato.* Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diverto:* ἔκνευσις, *diverticulum.*
Ἐκνήφω, q. d. *sobrius fio ex, evigilo:* f. ψω. a. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω. perf. ἐκνένηφα. à νήφω, *sobrius sum.*
Ἔκνηψις, εος, ἡ, *vigilia, requies:* ab eod.
Ἐκνικάω, f. ήσω. perf. ηκα, *supero, evinco.* Th. νικάω, *vinco.*
Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit, punxit,* a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, *rado.*
Ἐκνίπτω, f. ψω, *eluo, expio, abstergo:* à νίπτω.
Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, *seco.* Th. κνάω, *rado.*
Ἐκνόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *inusitatus, insolens:* ab ἐκ et νόμος, *lex.* Th. νέμω. Hinc
Ἐκνομίως, adv. *inusitatè:* ab iisd.
Ἐκνοστήσαντε, *redeuntes,* dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo:* f. ήσω.
Ἐκοίλᾱναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo:* f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*
Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt,* 3. plur. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio:* ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.
Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω. a. 1. pass. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, *facio dormire.*
Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio:* fut. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.
Ἐκολάφισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, *alapam infringo:* f. ίσω. perf. κεκολάφικα. à κόλαφος, *colaphus.* Th. κολάπτω, *tundo.*
Ἐκολοβώθην, ης, η, et in 3. pl. ἐκολοβώθησαν. aor. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, *contraho, decurto, amputo:* f. ώσω. perf. κεκολόβωκα. a. 1. ἐκολόβωσα. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, η, εται. quod à κόλοβος, *mancus, mutilus.* Th. κολέω, f. σω, *amputo, decurto.*
Ἐκόμιζον, ες, ε, *duxi,* imperf. act. ἐκομιζόμην, ου, ετο, *ferebatur,* imperf. pass. verbi κομίζω, *fero:* et
Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportârunt,* ejusd. 3. pl. a. 1. ind. Th. κομέω.
Ἐκομίσαντο, *obtinuerunt,* 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero:* fut. ίσω. perf. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo.*
Ἐκομίσθην, ης, η, *allatus sum,* a. 1. ind. pass. ejusd.
Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἐκομίσαντο.
Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω. id. quod κομπέω, *crepo, sonitum edo.* Th. κόμπος, *crepitus,* propriè apri dentes acuentis.
Ἐκόνισσεν, gem. σσ, 3. sing. a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fœdo:* f. ίσω. Th. κόνις, *pulvis.*
Ἑκοντὶ, et ἑκοντὴν, *spontè, ultrò:* adv. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*
Ἐκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quiesco, sedor:* f. άσω. perf. κεκόπακα. Th. κόπτω, *seco.*
Ἐκόπην, ης, η, *scissus sum,* a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, *scindo:* f. ψω. perf. φα. perf. med. κέκοπα.
Ἔκοπτον, ες, ε, *incidebat,* imperf. ejusd.
Ἐκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui,* a. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, *fatigor.* Th. κόπτω, *seco;* f. ψω.
Ἐκορέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κορέννυμι, f. κορέσω. Th. κορέω, *satio.*
Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κορέω, *satio, verro.*
Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, *armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*
Ἐκόσμηθεν, *ornati sunt,* Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κοσμέω, *orno;* a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, *ordo.*
Ἑκοῦσα, ης, *volens,* f. g. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius,* q. v.
Ἑκουσιάζομαι, f. άσομαι, *spontè offero:* et
Ἑκουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *spontanea oblatio:* ab
Ἑκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spontaneus, voluntarius:* τὸ ἑκούσιον, substantivè, *liberum arbitrium.* Th. ἑκὼν, οντος, idem. Unde
Ἑκουσίως, adv. *ultrò, spontè.*
Ἔκπαγλ' pro ἔκπαγλα, et ἔκπαγλον, adv. pro ἐκπάγλως, *vehementissimè:* quod et
Ἐκπαγλέομαι, -οῦμαι, Ion. et Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor, stupeo:* ab
Ἔκπαγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *horribilis, stupendus, vehemens,* per Poët. Metath. pro ἔκπλαγος, idem: ab ἐκπλήσσω, *percello, perterrefacio:* ab ἐκ et πλήσσω, f. ξω, *percutio:* a. 2. ἔπλαγον.
Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατε, *terribilissime,* voc. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος.
Ἐκπάγλως, *horribiliter,* adv. Poët. ab ἔκπαγλος, q. v.
Ἐκπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *illæsus;* item *immodicè affectus:* ab ἐκ et πάθος, quod à πάσχω.
Ἐκπαιδεύω, fut. εύσω, *instituo, erudio.* Th. παῖς.
Ἐκπαιφάσσω, *insanio,* seu *fanatico more irruo:* ab ἐκ et παιφάσσω, *oculos undique verto:* et per reduplicat. ex φάω dictum volunt: alii q. πάντη τὰ φάη ἀΐσσω. Th. φάω, *luceo.*
Ἔκπαλαι, adv. *jam olim.* Th. πάλαι, *olim.*
Ἐκπάλλω, *excutio.* Med. *exsilio,* ἔκπαλτο, imperf. syncop. pro ἐξεπάλλετο. Ex ἐκ et πάλλω.
Ἐκπατάσσω, f. ξω, *percello, attonitum reddo.* Unde part. perf. pass. ἐκπεπαταγμένος, *perculsus, attonitus.* Ex ἐκ et πατάσσω.
Ἐκπαύομαι, f. σομαι, *cesso, desino; quiesco.*
Ἐκπαύω, f. σω, *finem impono, finio.*
Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, *tento, experior.* ἐκπειράζωμεν, 1. pl. præs. sub. f. άσω. perf. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.
Ἐκπέμπω, *emitto:* f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. perf. ἐκπέπεμφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. a. 2. pass. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, et in pl. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ et πέμπω, *mitto,* f. ψω.

'Εκπιπλῆχθαι, perf. inf. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello*.

'Εκπιπόρνευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορνεύω, quod vide.

'Εκπεπότᾱσαι, *evolâsti*, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, -ῶμαι, *evolo*: fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ et πέτομαι, *volo*, *-as*.

'Εκπεπτᾰμένως, adv. *effusè*: ab ἐκπεπτα'μενος, pass. præt. part. verbi ἐκπετάννυμι, *expando*.

'Εκπεραιόω, -ῶ, *transeo*, *traduco*: à περαιόω.

'Εκπερα'ω, f. α'σω, *exeo*, *trajicio*: à περάω, *transeo*.

'Εκπερδικίζω, *decipio*, *effugio callidè*, ceu πέρδιξ, *aucupem*.

'Εκπέρθω, *everto*, *devasto*: f. ἐκπέρσω· ἐκπέρσουσ', in 3. pl. f. 1. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ et πέρθω, *vasto*; f. 2. παρθῶ, et per Metathes. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

'Εκπεριέρχομαι, *usquequaque circumdo*: ex ἐκ, περὶ, et ἔρχομαι.

'Εκπεριπορεύομαι, *pertranseo indè*, *circumeo*. Th. πορεύομαι.

'Εκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ' pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

'Εκπεσέειν, pro ἐκπεσεῖν, inf. aor. 2. verbi ἐκπίπτω.

"Εκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. infin. ἐκπεσὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, *excido*: q. v.

'Εκπέσωσι, vide in ἐκπίπτω.

'Εκπετάννυμι, *expando*: f. ἐκπετα'σω. a. 1. ἐξεπέτᾰσα. cum acc. ab ἐκ et πετάω, f. άσω, *pando*, *aperio*.

'Εκπέφρασται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, *eloquor*, *enarro*, *edissero*: ab ἐκ et φράζω, f. σω, *dico*, *memoro*: a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

'Εκπέφυα, perf. med. et ἐκπέφυκα, perf. act. *editus sum*: et

'Εκπεφυκὼς, ότος, *enatus*, *editus*, part. perf. act. et

'Εκπεφυῖαι, f. g. pl. num. part. perf. med. ἐκπεφυώς. ab ἐκφύομαι, *enascor*. Th. φύω, *gigno*, quod vide.

'Εκπηδα'ω, *exilio*. Th. πηδάω, *salio*; f. ήσω.

'Εκπηδήσας, αντος, *elapsus*, ejusd. a. 1. part.

'Εκπηνίζεται, Att. pro ἐκπηνί'σεται, 3. sing. fut. 1. med. verbi

'Εκπηνίζω, f. ί'σω, et Att. ιῶ, *ἴης*, ιῇ, *stamen* seu *filum educo*, *extrico*: ab ἐκ et πῆνος, *textum*, seu *tela*.

'Εκπιέζω, f. έσω, perf. ἐκπεπίεκα, *exprimo*, *deprimo*.

'Εκπικραίνω, f. ανῶ, perf. ἐκπεπίκραγκα, *exacerbo*: à πικραίνω.

'Εκπίνω, *ebibo*, *epoto*: à πίνω, f. πώσω, *bibo*.

'Εκπίπτω, *excido*, *expellor*; *erumpo*; *edor*, ut de oraculis: f. ἐκπτώσω. perf. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ et πίπτω, *cado*.

'Εκπλαγεὶς, έντος, *animo perculsus*. a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.

"Εκπλεθρον, ου, τὸ, *plethri* seu *jugeri mensuram excedens*: et inde

'Εκπλεθρίζειν, *plethrum* seu *jugerum cursu metiri*; exercitii genus. Ab ἐκ et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

'Εκπλείου, gen. sing. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος, έα, ον, *expletus*. Th. πλέος, *plenus*.

"Εκπλεος, έα, ον, Atticè ἔκπλεως, *expletus*, *cumulatè expletus*.

'Εκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

'Εκπλέω, *enavigo*: imperf. ἐξέπλεον -ουν, -εες, εις. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, *navigo*; f. εύσω.

'Εκπληκτικὸς, ή, όν, *terrorem adferens*, *horribilis*: et

"Εκπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *attonitus*: ab ἐκπλήττομαι, *attonitus reddor*: f. ξομαι. perf. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, *percutio*.

"Εκπληξις, εως, ἡ, *stupor*, *pavor*, *consternatio*.

'Εκπληρόω, *impleo*: fut. ώσω. perf. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. pass. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ et πληρόω, *repleo*. Th. πλέος, *plenus*.

'Εκπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à præced.

'Εκπλήσσεο, *perturbare*, præs. imperat. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, *perturbor*. Th. πλήσσω, f. ξω, *percutio*.

'Εκπλήσσω, vel Att. -ττω, *percello*, *perterrefacio*, *stupefacio*: f. ξω. perf. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. a. 2. pass. ἐξεπλα'γην, ης, η, *perculsus fui*: ab eod.

"Εκπλοος, contr. ἔκπλους, ου, ὁ, *enavigatio*, *eruptio navium è portu*, *impetus classis in hostes*: ab ἐκπλέω.

'Εκπλύνω, *eluo*, *abluo*: ab ἐκ et πλύνω, f. υνῶ, *lavo*.

'Εκπλώσας, a. 1. part. à seq.

'Εκπλώω, f. ώσω, *enavigo*: ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. *extra mentem navigare*, h. e. *de sano mentis statu deturbari*: à πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.

"Εκπνευσις, εως, ἡ, *exspiratio*: ab

'Εκπνέω, *exspiro*, *efflo*: f. ἐκπνεύσω. perf. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ et πνέω, *spiro*.

'Εκποδὼν, *eminus*, *procul*, adv. q. ἐκ ποδῶν, *ex pedibus*.

'Εκποιέω, *subduco*, *do adoptandum*, *alienum efficio*: à ποιέω.

'Εκποίησις, ἡ, *seminis emissio*, *alienatio*: et

'Εκποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in adoptionem datus*, *adoptatus*: à perf. pass. ἐκποιέω.

'Εκπολεμέω, f. ήσω, *debello*, *expugno*: et

'Εκπολεμόω, f. ώσω, idem ac πολεμόω, *ad bellum excito*. Th. πόλεμος, *bellum*.

'Εκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, *expugno*, *per obsidionem capio*.

'Εκπονέω, ῶ, f. ήσω, *elaboro*, *excolo*, *exerceo*, *conficio*; *labores perfero*: à πόνος, *labor*, quod à πένομαι, *facio*.

'Εκπορεύομαι, *egredior*: imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. perf. ἐκπεπόρευμαι. 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ et πορεύομαι, *eo*: quod à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, f. ρῶ, *transadigo*: perf. med. πέπορα.

'Εκπορθέω, ῶ, f. ήσω, *depopulor*, *capio*, *captivos duco*.

'Εκπορίζω, f. ί'σω, perf. κα, *excogito*, *quæro*, *comparo*, *suppeditor*: à πόρος· ab eod. th.

'Εκπορνεύω, *effusè scortor*: f. εύσω. perf. ἐκπεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν. ab ἐκ et πορνεύω, *scortor*, quod à πόρνη, *meretrix*. Th. περάω, *vendo*.

'Εκποτέομαι, idem quod ἐκποτα'ομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo*. Th. πέτομαι, *volo*.

'Εκπράκτης, ου, ὁ, *tributorum collector*: ab

'Εκπράττω, seu -σσω, fut. ξω, *perficio*, *exigo*: à πράττω, *facio*.

'Εκπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *eximius*, *elegans*: ab ἐκ et πρέπω, *decorus sum*.

'Εκπρήξας, *operatus*, a. 1. part.

Ion. ab ἐκ et πράττω, Ion. πρήττω, *facio*: f. ξω.
'Εκπρῐ'ᾰμαι, *eximo*, *pecuniâ corrumpo*. Th. πρίαμαι, *emo*.
'Εκπρῐ'ασθαι, præs. inf. à præc.
'Εκπρῐέω, -ῶ, *redimo*: ab eod. th.
'Εκπροκᾰλέω, ῶ, med. ἐκπροκᾰλέομαι, ῦμαι, *evoco*, *accerso*. Ex ἐκ, πρὸ, et καλέω.
'Εκπρολείπω, *relinquo*, et inde
'Εκπρολῐ'πῃς, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολῐπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, et λείπω, *linquo*: fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.
'Εκπροχέω, f. εύσω, *effundo*: ex ἐκ, πρὸ, et χέω.
'Εκπτᾰ'ω, *evolo*.
'Εκπτοέω, f. ήσω, *consterno*.
'Εκπτῡ'ω, *respuo*, *abhorreo*: f. ῡσω. perf. ἐκπέπτῠκᾰ. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ et πτύω, *spuo*.
"Εκπτωσῐς, εως, ἡ, *delapsio*, *calamitas*: et
"Εκπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *delapsus*: à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.
'Εκπυνθᾰ'νομαι, *audio*, *sciscitor*. Th. πυνθάνομαι, idem, quod vide.
'Εκπῡρόω, -ῶ, *incendo*. Th. πῦρ.
"Εκπυστος, *exauditus*, *cognitus*: à 3. pers. perf. pass. ἐκπυνθάνομαι.
"Εκπωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo*. Th. πίνω, *bibo*.
'Εκρᾰ'ανθεν, Bœot. pro ἐκράνθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. vide in ἐκραίαινον.
"Εκρᾱγᾰ, *clamavi*, perf. med. ἐκρᾱγέναι, perf. med. inf. pro κεκρᾱγέναι, verbi κράζω, *clamo*: f. 2. κραγῶ. a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.
'Εκρᾰγῆναι, *erumpere*: ἐκρᾰγεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *qui erupit*. verbi ἐκρήγνυμι, quod vide.
'Εκρᾱ'ηνᾰ, Dor. pro ἐκρήηνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω· vide in ἐκραίαινον.
'Εκρᾱ'θην, *mixtus sum*, per Sync. pro ἐκεράθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.
'Εκραίαινον, *implebam*, *exsequebar*, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. a. 1. pass. ἐκράνθην, et per Epenth. ἐκραάνθην.
"Εκραξᾰ, *clamavi*; et in 3. pl. ἔκραξᾰν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*; f. ξω.
'Εκραύγᾰσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*: f. άσω, perf. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor*: ab eod. th.
'Εκρέμᾰτο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ἐκρεμᾰ'μην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, *suspendo*.
'Εκρέμω, *pendebas*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμᾰ'μην, ἐκρέμᾰσο, et Ion. ἐκρέμᾰο, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι. a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.
'Εκρέω, f. εύσω, *effluo*, *excido*. Th. ῥέω, *fluo*.
"Εκρηγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *abruptum*, *salebra*, *eruptio aquarum*: ab
'Εκρήγνῡμῐ, -ῡω, f. ῥήξω, *effringo*, *erumpo*. Th. ῥήσσω, *frango*.
'Εκρήηνᾰ, pro ἔκρηνᾰ, *implevi*, a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*, item *impero*: f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, et Pleonasm. Poët. ἐκρήηνα. Hinc κρήηνον, άτω, a. 1. imperat.
'Εκριζόω, *eradico*, *extirpo*: f. ώσω. perf. ἐξεῤῥίζωκᾰ. a. 1. ἐξεῤῥίζωσᾰ. a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. pass. ἐξεῤῥιζώθην. a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητῐ, ήτω. a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, έντος. f. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ et ῥίζα, *radix*.
'Εκρῐ'θην ἀπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, *respondi*, a. 1. pass. quod vide.
'Εκρῑ'νᾰτ', pro ἐκρῑ'νᾰτο, 3. sing. a. 1. m. *interpretatus est*: ἔκρῖνεν, *elegit*, imperf. act. ἐκρῖ'νοντο, *litigabant*, imperf. pass. verbi κρίνω, *secerno*, *judico*.
'Εκρίπτω, f. ψω, *projicio*: et inde
"Εκριψῐς, εως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio*.
'Εκροὴ, ῆς, ἡ, et
"Εκροος, ου, ὁ, *fluxus*: ab ἐκ et ῥέω, *fluo*.
'Εκρύσθην, *expulsus sum*, a. 1. ind. pass. verbi κρύω, *pulso*.
'Εκρύσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρυσᾰ'μην, ω, ᾰτο, ab eod. verbo.
'Εκρῠ'βην, *absconditus sum*, a. 2. ind. pass. ἔκρῠβον, a. 2. act.
'Εκρύέω, *effluo*, f. ήσω, perf. ἐξεῤῥύηκᾰ.
"Εκρυπτον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi κρύπτω, *abscondo*: f. 2. κρυβῶ.
"Εκρῠσῐς, εως, ἡ, *fluxus*: ab ἐκ et ῥέω.
"Εκρῠφᾰ, perf. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*, ab eod. verbo.
"Εκρυψᾰ, ας, ε, *abscondi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
'Εκσᾰόω, ῶ, f. ώσω, id. quod ἐκσώζω.
'Εκσαρκίζω, f. ῐ'σω, *excarnifico*, *carnem separo*.
'Εκσείω, perf. pass. ἐξέσσῠμαι, plusq. perf. ἐξεσσῠ'μην, σο, το, *exigo*, *expello*. Med. *celeriter exeo*, *prorumpo alicunde*. Ex ἐκ et σείω.
'Εκσῑφωνίζω, *per siphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus et canalis*.
'Εκσκευάζομαι, *exporto*: f. m. ᾰ'σομαι. perf. act. ἐξεσκεύᾰκᾰ.
'Εκσοβέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo*, *expello*.
'Εκσπᾰ'ω, fut. ᾰ'σω, perf. ᾰκᾰ, *evello*.
'Εκσπερμᾰτίζω, fut. ῐ'σω, *semen emitto*: à σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *sero*.
"Εκσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exclusus vel immunis à fœdere*: *fœdifragus*. Th. σπένδω, *paciscor*.
'Εκστᾰ'διος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sex stadiorum*: ab ἕξ, *sex*, et στάδιος, vel -ον, *stadium*, quod ab ἵστημι, *statuo*.
"Εκστᾰσῐς, εως, ἡ, *ECSTASIS*, *stupor*, *admiratio*; item *excessus mentis*; ab ἐξίστημι, *de statu mentis dejicio*, *mente alieno*: ab ἐκ et ἵστημι, *sto*: f. στήσω. præs. pass. ἵσταμαι, σαι.
'Εκστᾰτῐκὸς, ή, ὸν, *attonitus*, *mente alienatus*, *furiosus*: item *dementans*: ab iisd.
'Εκστέφω, f. έψω, *coronâ exorno*: item *coronam aufero*: ex ἐκ et στέφω.
'Εκσταγγίζω, f. ῐ'σω, *excolo*, *stillatim exhaurio*.
'Εκστρᾰτεύω, f. εύσω, *infesto exercitu exeo*, *invado*, *prodeo*.
'Εκστρέφω, *inverto*, *immuto*: f. ψω. perf. ἐξέστρεφᾰ. perf. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ et στρέφω, *verto*; perf. med. ἔστροφα.
'Εκσῡρίζω, *exsibilo*: f. ῐ'σω.
'Εκσώζω, f. ώσω, *è periculo servo*: ex ἐκ et σώζω.
"Εκτᾰ, 3. sing. Poët. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Poët. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι. f. κτήσω. perf. ἔκτηκα. perf. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, et per Apocopen ἔκταν, et in 3. sing. ἔκτανε, et per Apoc. ἔκτα.
"Εκταγκᾰ, Poët. pro ἔκτᾰκᾰ, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.
'Εκτᾰ'δην, et ἐκτᾰδὸν, adv. *porrectim*: et
'Εκτᾰ'διος, ου, ὁ καὶ ἡ, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.
'Εκτᾰθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκτᾰθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, *extendo*: ab ἐκ et τείνω, *tendo*.
"Εκτᾰθεν, Bœot. pro ἐκτᾰ'θησᾰν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. pass.

ἐκτάθην, verbi κτείνω, *interficio*.

"Εκτᾰκᾰ, perf. ind. act. verbi κτείνω, *occido*.

'Εκτᾰμένος, et Poët. κτάμενος, retracto augmento, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω· perf. pass. ἔκταμαι.

'Εκτᾰ'μῃσι, Ion. Paragoge pro ἐκτᾰ'μῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido:* quod ab ἐκ et τέμνω, *seco, scindo:* fut. 2. -μῶ. a. 2. ἔκταμον. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

"Εκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, *occido:* fut. 2. κτανῶ, perf. ἔκτακα.

'Εκτάμνῃσι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, *scindo*, Ion. et Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, et Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, *excido:* ab ἐκ et τέμνω, *seco:* a. 2. ἔταμον.

"Εκτᾰν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio*. Vel pro ἔκτειναν, et per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo:* a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

"Εκτᾰνε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔκτᾰνον, verbi κτείνω, *occido:* f. 2. κτανῶ. perf. ἔκτακα.

'Εκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus sum*, a. 1. ind. pass. à κτείνω. perf. pass. ἔκταμαι.

"Εκτᾰνον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

'Εκτᾰνύ'ω, f. ύ'σω, idem quod ἐκτείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.

"Εκταξῐς, εως, ἡ, *ordinatio, instructio aciei:* ab ἐκτάττω, quod vide.

'Εκτᾰ'ραξῐς, εως, ἡ, *perturbatio:* et

'Εκτᾰράσσω, vel -ττω, *perturbo:* f. ξω. perf. ἐκτετᾰ'ρᾰχᾰ. a. 1. ἐξετᾰ'ραξᾰ. ab ἐκ et ταράσσω, *commoveo*.

"Εκτᾰς, per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti:* ἔκτᾰν, pro ἔκτειναν, a. 1. verbi κτείνω. vide ἔκτα.

"Εκτᾰσῐς, εως, ἡ, *extensio:* item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, *extendo:* quod videas.

'Εκτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem:* item *profero, delego*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

'Εκτᾰ'σω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo:* f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

"Εκτᾰτο, *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἐκτάμην, σο· verbi κτείνω. perf. ἔκτακα. perf. pass. ἔκταμαι.

'Εκτέᾰτο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. Sic ἐκτέᾰται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò et ἔκτημαι pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, *possideo*.

'Εκτεθέντᾰ, a. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐκτίθημι, *expono*.

'Εκτεθραμμένυς, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio:* ab ἐκ et τρέφω, *alo:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔτραφον.

'Εκτείνᾱς, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, ά'τω, *extende*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

"Εκτεινε, *occidit*, 3. sing. a. 1. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, *occido;* f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

'Εκτείνω, *EXTENDO, educo:* f. ἐκτενῶ. perf. ἐκτέτᾰκᾰ. a. 1. ἐξέτεινᾰ. a. 1. imperat. ἔκτεινον, ά'τω. a. 1. part. act. ἐκτείνᾱς, αντος. ab ἐκ et τείνω, *tendo*.

'Εκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

'Εκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσᾱς, *quum complevisset*, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

'Εκτελευτᾰ'σει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*, f. 1. act. à τελευτάω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

'Εκτελέω, *perficio:* ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω. perf. ἐκτετέλεκᾰ. a. 1. ἐξετέλεσᾰ. a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ et τέλος, *finis*.

'Εκτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus:* ab iisd.

'Εκτέμνω, *excido, amputo, castro:* f. ἐκτεμῶ. perf. ἐκτέτμηκᾰ. a. 2. ἐξέτᾰμον. a. 2. inf. ἐκτᾰμεῖν. Th. τέμνω, *scindo*.

'Εκτένειᾰ, ᾱς, ἡ, *perpetuitas:* ἐν ἐκτενείᾳ, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ et τείνω, *tendo*.

'Εκτενέστερον, adv. *intensiùs, enixiùs*, comp. ab

'Εκτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, assiduus, experrectus, sedulus*. hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

'Εκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

'Εκτενῶς, adv. *vehementèr, impensè, prolixè:* ab ἐκτείνω, quod videas.

'Εκτέον, *habendum*, adv. positionis; ab ἔχω, *habeo*.

'Εκτη, *SEXTA*, f. g. ab ἕκτος, *SEXTUS*. Th. ἕξ, *SEX*.

"Εκτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui*, Ion. vel Att. perf. et

'Εκτημένος, η, ον, *qui possidet aliquid*, perf. part. verbi κτάομαι, *possideo*.

"Εκτηνται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

'Εκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνυ χρόνυ, *ex illo tempore*.

'Εκτησᾰ'μην, ω, ᾰτο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo:* fut. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

'Εκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro*.

'Εκτί'θεμαι, *expono;* et 1. pl. ἐκτῐθέμεθᾰ. imperf. ἐξετῐθέμην, σο, το. a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐξέθεντο. ab ἐκ et τίθημι, *pono*.

'Εκτῐκὴ, ῆς, *HECTICA* febris: fœm. ab

'Εκτῐκὸς, ὴ, ὸν, *in habitu positus:* item *qui hecticâ febri laborat*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Εκτίκτω, f. τέξομαι, *pario, in lucem edo*.

'Εκτίλλω, *evello, emoveo:* f. λῶ. perf. ἐκτέτιλκᾰ.

'Εκτῐμᾰ'ω, f. ήσω, *valdè honoro, colo, æstimo:* et

"Εκτῑμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expers honoris:* ab ἐκ et τιμὴ, quod à τίω, *honoro*.

'Εκτῐναγμὸς, ȣ, ὁ, *excussio:* et

'Εκτῐνάξᾰτε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. ab

'Εκτῐνάσσω, *excutio:* f. ξω. a. 1. ἐξετί'ναξᾰ. a. 1. imperat. ἐκτί'ναξον, ά'τω, et in 2. pl. ἐκτῐνάξᾰτε. a. 1. m. ἐξετῐναξᾰ'μην. a. 1. part. m. ἐκτῐναξᾰ'μενος. ab ἐκ et τινάσσω, *quatio*.

'Εκτιννύ'ω, et

'Εκτί'νω, fut. ί'σω, *exsolvo, luo*. Th. τίω, *punio, solvo*.

"Εκτῐσε, *creavit*, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, fut. σω, *condo:* perf. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

"Εκτῐσῐς, εως, ἡ, *persolutio:* et

"Εκτισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *mulcta, judicatum:* à τίω, *solvo, punio*.

"Εκτισται, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, *creo:* a. 1. pass. ἐκτίσθην.

'Εκτῐτρώσκω, *pario abortum*,

abortum facio; f. ώσω. perf. ἐκτέτρωκα. perf. pass. ἐκτέτρωμαι.

Ἐκτίω, f. ίσω, punio, luo, solvo, rependo. Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν et ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν et ἔκτοσθι, extrà, regit genit. ab ἐκτὸς, extrà. Th. ἐκ, ex.

Ἐκτοκίζω, fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, fœnori do: à τόκος, usura, quod à τίκτω, pario: perf. med. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, audeo. Th. τόλμα, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi.

Ἐκτολυπεύω, perficio: f. εύσω. ab ἐκ et τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, lana carpta et operi parata.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio: et

Ἐκτομίας, ου, ὁ, et ἔκτομος, exsectus, castratus: ab ἐκ et τέμνω, seco: Dicitur et Ion. ἐκτομίης, ου.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, sectrix.

Ἔκτονα, perf. med. verbi κτείνω, occido: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοξεύω, fut. εύσω, exhaurio, propriè pharetram. Th. τόξον, arcus.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, è loco moveo, peregrè abeo: ab ἐκ et τόπος, locus.

Ἐκτόπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregrinus: et

Ἔκτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, è loco suo emotus: inusitatus; ab iisd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, SEXTUS, A, UM. Th. ἕξ, SEX.

Ἐκτὸς, adv. extrà, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è, à. ἐκτὸς εἰ μὴ, sin minus, 1 Cor. xv. 2.

Ἔκτοσθεν, extrà, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσε, seu ἔκτοτε, extrà: ab ἐκτὸς, idem. quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, aversandus: ab ἐκ et τρέπω, verto.

Ἐκτράπῃ, deflectat, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio de equo; collum frango: ex ἐκ et τραχηλίζω.

Ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto, aversor, cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, deflexi: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ et τρέπω, verto.

Ἐκτρέπω, deflecto: fut. ψω. ab eod. th.

Ἐκτρέφω, enutrio. Th. τρέφω, f. θρέψω, nutrio.

Ἐκτρέχω, excurro. Th. τρέχω, curro, quod vide.

Ἐκτριβήσομαι, f. 2. pass. ab

Ἐκτρίβω, f. ψω, perf. φα, extero, confrico, emundo, consumo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρίψαι, absumere, a. 1. inf. act. à præc.

Ἐκτριψὶς, εως, ἡ, deletio, obliteratio.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digressio, diverticulum: et

Ἔκτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, deflexus, malè moratus, dissentaneus: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, verto: perf. med. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, enutritio, educatio. Th. τρέφω, nutrio: perf. med. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, fut. ήσω, vindemio: à τρυγάω, idem: quod à τρύγη, triticum, vindemia.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus: ab ἐκτιτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perf. pass. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ et τιτρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero: f. ψω.

Ἔκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, expressus ex archetypo: et

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo, informo: ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies, expressio: et

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; et inde

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio: à them. τυφλὸς, cæcus.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, HECTOR, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convilior. Th. κῦδος, ου, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo, quod vide.

ἙΚΥΡΟΣ, ου, ὁ, SOCER, vel SOCERUS, mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, socrus, mariti mater: ut πενθερὸς et -ρα, socer et socrus, uxoris pater et mater.

Ἔκυρσα, incidi, et in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido: f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, sancio. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas.

Ἔκυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, incurvo me: fut. ψω.

Ἐκφααίνω, id. quod seq.

Ἐκφαίνω, profero, evulgo: ab ἐκ et φαίνω, in lucem edo: fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. aor. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3. pl. aor. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, illustris: ab eod. verbo.

Ἐκφαυλίζω, et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, parvi facio, extenuo, ejicio.

Ἐκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, efferre, præs. inf. ab

Ἐκφέρω, εις, ει, EFFERO, promo, profero: fut. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ et φέρω, fero.

Ἐκφεύγω, EFFUGIO, f. m. ἐκφεύξομαι, η, εται, et ἐκφευξοῦμαι, a. 2. act. ἐξέφυγον. a. 2. sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. perf. med. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. et ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω.

Ἔκφημι, in med. ἔκφαμαι, inf. ἔκφασθαι, eloquor. Ex ἐκ et φημί.

Ἐκφθίνω, plusq. perf. pass. ἐξεφθίμην, corrumpo, perdo, interficio. Ex ἐκ et φθίνω.

Ἐκφοβέομαι, -οῦμαι, pertimesco: et

Ἐκφοβέω, terrefacio: fut. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ et φοβέω, terrefacio, quod à φόβος, timor. Th. φέβομαι, fugio, timeo. perf. med. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, exterritus, consternatus: ab eod. them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, exportatio, elatio funeris, divulgatio: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, effero, exporto: f. ήσω. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, terræ proventus; et

Ἔκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, exportatitius, divulgatus, percitus: ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero: part. præs. ἐκφράζων, οντος. part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ et φράζω, dico: f. σω. perf. κα. aor. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio: acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσιων. ab ἐκφράζω.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab eod. th.

'Εκφροντίζω, *excogito, non curo.* Th. φροντὶς, *cogitatio.*
"Εκφῦγε, pro ἐξέφῦγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio:* ab ἐκ et φεύγω, *fugio:* f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφῦ́γωσῖν, 3. pl. a. 2. sub.
'Εκφῦ́ρομαι, *inquinor.*
'Εκφῦ́ρω, *inquino, concubitu fœdo.*
'Εκφῦσᾶν, *efflare,* præs. inf. act. contr. pro ἐκφῦσᾰ́ειν, à verbo ἐκφυσάω.
'Εκφῦσᾰ́ω, ῶ, fut. ήσω, *efflo, exsufflo, vehementer respiro.* Th. φυσάω, *sufflo.*
'Εκφῠ́ω, *enascor, germino:* fut. ῠ́σω. perf. ἐκπέφῡκᾰ. a. 2. ἐξέφῡν, ῡς, ῡ. Th. φύω, *nascor.*
'Εκφωνέω, ῶ, f. ήσω, *exclamo, evoco, pronuntio.* Th. φωνὴ, *vox.*
'Εκφώνησῐς, εως, ἡ, *exclamatio, pronuntiatio, evocatio:* à perf. pass. præc. verbi.
'Εκχέω, *effundo, exhaurio:* fut. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσᾰ, ἐξέχευᾰ, et ἐξέχεᾰ, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἔκχεον, ά'τω. 2. pl. ἐκχέᾰτε, *effundite.* a. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. pass. ἐξεχεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. Th. χέω, *fundo.*
'Εκχρᾶν, *sufficere, satis esse,* præs. inf. à χράω, *do mutuo.*
'Εκχρήσει, *utile erit:* q. d. ἐν χρήσει ἔςαι.
'Εκχῠθεὶς, έντος, *effusus,* aor. 1. part. pass. et
'Εκχῠθήσομαι, f. 1. ind. pass. et
"Εκχυντο, *effundebantur,* pro ἐξεκέχυντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ab
'Εκχῠ́ω, vel ἐκχῠ́νω, *effundo:* f. ἐκχῠ́σω. perf. ἐκκέχῠκᾰ. a. 1. ἐξέχῠσᾰ. præs. pass. ἐκχῠ́νομαι. perf. pass. ἐκκέχῠμαι. aor. 1. pass. ἐξεχῠ́θην, ης, η. f. 1. pass. ἐκχῠθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ et κύω, seu κύνω, idem ac them. χέω, *fundo.*
'Εκχωρέω, ῶ, *excedo, discedo;* ἐκχωρείτωσᾰν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant:* f. ήσω. perf. ἐκκεχώρηκᾰ. aor. 1. ἐξεχώρησᾰ. Th. χωρέω, *proficiscor.*
'Εκψῠ́χω, *animam efflo, exspiro:* f. ξω. perf. ἐξέψῡχᾰ. a. 1. ἐξέψυξᾰ. ab ἐκ et ψύχω, *spiro.*
'Εκώλῡσε, *prohibuit,* a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio, veto:* f. σω. perf. κα.
'ΕΚΩ'Ν, όντος, *voluntarius;* et in f. g. ἑκοῦσᾰ, ης, *volens.* Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *spontaneus.* ἑκουσίως, adverb. *ultrò, sponte.* ἀέκων et ἀεκούσιος, ἄκων et ἀκούσιος, *non voluntarius, invitus.*
"Εκων, Doricè pro εἴκων, *celebrans, obtemperans.* Pind. Ol. xiii. 121.
'Ελᾰ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *OLIVA,* fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.
'Ελᾰ́ᾱν, *incitare,* Poët. pro ἐλᾰ́ειν, ἐλᾶν, præs. inf. act. ab ἐλάω. sic in 3. sing. præs. ind. ἐλᾰ́ει, ἐλᾷ, et Poët. ἐλᾰ́ᾳ, *cursum init:* verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.
'Ελᾰ́ασκον, ες, ε, *ducebam,* imperf. Ion. pro ἤλαον vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.
"Ελᾰβον, ες, ε, et Dor. ἐλᾰ́βον, *sumpsi,* a. 2. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι.
'Ελᾰθεὶς, *transfixus,* a. 1. part. pass. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι.
"Ελᾰθον, ες, ε, *latui,* aor. 2. act. ἐλᾰθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo:* f. λήσω. perf. med. λέληθα.
'ΕΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA, OLIVA,* arbor: hinc ἀγριέλαιος, ου, ἡ, *agrestis oliva,* ab ἐλαία.
'Ελᾰ́ϊνος, (et ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. τοῦ ε) ου, ὁ ἡ, *oleaginus.*
"Ελαιον, ου, τὸ, *OLEUM.* Th. ἐλαία.
'Ελαίω, Dor. pro ἐλαίου, gen. sing. ab ἔλαιον.
'Ελαιὼν, ῶνος, ὁ, *olivetum.* ἐλαὼν, idem. Th. ἐλαία, *olea.*
"Ελᾰκον, ες, ε, a. 2. verbi ληκέω, *sonitum do:* perf. med. λέλακα.
'Ελαμῑ́της, ου, ὁ, nomen gentile Hebr. *latitans.*
"Ελαμψᾰ, ας, ε, *splenduit,* a. 1. ind. act. verbi λάμπω, *luceo.*
"Ελᾰσ', pro ἔλᾰσε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, quod vide.
'Ελᾰ́σαι, *compulisse,* aor. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω.
"Ελᾰσᾰν, Ion. pro ἤλᾰσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, aor. 1. part. ἐλᾰ́σᾱς, αντος, et Poët. ἐλάσσᾱς.
'Ελᾰ́σασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello.*
'Ελᾰ́σειᾰ, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλᾰ́σαιμῐ, αις, verbi ἐλαύνω.
'Ελᾰ́σησθᾰ, pro ἐλάσῃς, 2. sing. subj. aor. 1. verbi ἐλάω vel ἐλαύνω.
'Ελᾰ́σιππος, ου, ὁ, *equorum agitator,* ἐλαύνων ἵππον.
"Ελᾰσῐς, εως, ἡ, et 'Ελᾰσῐ́ᾱ, ας, ἡ, *agitatio, militaris expeditio:* ab ἐλαύνω, *agito.*
"Ελασκε, Ion. et Poët. pro ἤλᾱ, seu ἤλαυνε, 3. sing. imperf. verbi ἐλάω seu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.
"Ελασμᾰ, ατος, τὸ, *lamina ductilis:* ab ἐλαύνω, *agito.*
'Ελασσᾰ́μενος, Poët. a. 1. part. m. ἤλασσᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.
"Ελασσε, *trajecit,* 3. sing. a. 1. Poët. ut et ἐλάσσῃ, *abigat,* 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.
'Ελάσσω, accus. sing. contr. pro ἐλάσσονᾰ, οᾰ, ω, ab
'Ελάσσων, vel Att. ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, *minor:* ἐλάττονες, *pauciores:* compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus:* in superl. ἐλάχιςος.
'Ελαςρέω, *agito, impello:* ab ἐλαςὴς, οῦ, ὁ, *impulsor.* Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito.*
'Ελᾰ́σω, *abigam,* fut. 1. verbi ἐλαύνω.
'Ελᾰ́τειᾰ, ᾱς, ἡ, *Elatia,* nomen propr.
'ΕΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *abies:* at ἐλᾰ́της et ἐλᾰ́τησῐ, pro ἐλᾰ́ταις, dat. pl. Ion. inde ἐλᾰ́τῐνος, *abiegnus.*
'Ελᾰτὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator, auriga.* Th. ἐλαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.
'Ελᾰτῐ́νη, herbæ nomen: et
'Ελᾰ́τῐνος, η, ον, et Poët. εἰλᾰ́τῐνος, *abiegnus.* ab ἐλάτη, *abies.*
'Ελᾰτόμησᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi λατομέω, *exscindo:* fut. ήσω. à λατόμος, ου, ὁ, *lapicida:* quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis,* et τόμος, *frustum:* ex perf. med. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo.*
"Ελαττον, adverbialiter, pro ἐλαττόνως, *minùs, parùm:* et
'Ελαττονᾰ́κῐς, *minùs, rariùs:* et
'Ελαττονέω, *minus habeo:* f. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησᾰ. à them. ἐλαχὺς, *parvus.*
'Ελαττονωθῶσῐν, an ἐλαττονηθῶσῐν, legend. 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi præced.
'Ελαττόω, vel -σσόω, *minuo, diminuo:* f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσᾰ. perf. ἠλάττωκᾰ. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus:* ἐλάσσων vel -ττων, *minor.*

'Ελάττωμᾰ vel -σσωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vitium, defectus:* à præc. verbo.

'Ελάττων, vide ἐλάσσων.

'Ελάττωσἴς, εως, ἡ, *diminutio:* ab ἐλαττόω, q. vide.

'Ελαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκοπὸν, *scopum attingere.* ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἠλάσω.

'Ελαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. et

'Ελαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, *impellentes,* nom. dual. part. præs. ab

'ΕΛΑΥ'ΝΩ, *agito, proveho, duco:* f. ᾰ'σω, q. ab ἐλάω. perf. ἤλᾰκᾰ, et Attic. ἐλήλᾰκᾰ. Hinc part. perf. act. ἐληλᾰκὼς, ότος. imperf. pass. ἐλαυνόμην, ου, ετο. perf. pass. ἤλᾰμαι, σαι, ται.

'Ελᾰ'φειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cervinus.* Ab ἔλαφος.

'Ελᾰφηϐόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cervos jaculis figit, venator cervorum; venator quivis.* Ex ἔλαφος et βάλλω.

'Ελᾰ'φοιο, gen. Ion. ab

ΕΛΑ'ΦΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *cervus, cerva:* quasi ἐλεῖν ὄφεις, quod serpentes è cavernis trahat.

'Ελᾰφρί'ᾰ, ας, ἡ, *levitas:* ab

'ΕΛΑ'ΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *levis et celer,* instar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος) item *levis:* hinc

'Ελᾰφρότερος, ᾰ, ον, *levior:* compar. et

'Ελᾰφρῶς, *leviter, celeriter:* ab ἐλαφρὸς, *levis.*

"Ελᾰχεν, *sortitus est,* 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior:* f. λήξομαι, λάξομαι, et κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. perf. med. λέλογχα.

'Ελᾰ'χηνε, a. 1. ind. act. verbi λαχαίνω, *fodio.*

'Ελᾰ'χιστᾰ, adverbialitèr, *minimè; ἐκ ἐλάχιστα, imprimis:* ab

'Ελᾰ'χιστος, η, ον, *minimus, paucissimus, brevissimus:* superl. et compar. ἐλάσσων, *minor;* à μικρὸς, vel them. ἐλαχὺς, *parvus.*

'Ελᾰχιστότερος, *minimo minor:* Ephes. iii. 8. ab ἐλάχιστος.

"Ελᾰχον, ες, ε, a. 2. Vide ἔλαχεν.

'Ελᾰχυπτέρυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, *qui alas* vel *pinnas parvas habet:* μικροπτέρυξ. ab ἐλαχὺς, *parvus,* et πτέρυξ, γος, ἡ, *ala.*

'ΕΛΑΧΥ'Σ, εῖᾰ, ὺ, *parvus,* ut μικρὸς· comp. ἐλάσσων· superl. ἐλάχιστος, *minimus.*

'Ελᾰ'ω, *agito, arceo:* Poët. pro th. ἐλαύνω.

"Ελδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab

"ΕΛΔΟΜΑΙ, η, εται, et per Prosth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero, cupio, appeto:* hinc

"Ελδωρ, et ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium.*

"Ελε, et ἕλ', *interfecit, rapuit,* 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

'Ελεάζαρ, ὁ nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Dei auxilium.*

'Ελεαίρεσκον, Ion. imperf. verbi seq.

'Ελεαίρω, f. ᾰρῶ, *misereor,* idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia.*

'Ελιακεὶμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus restituet.*

'ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, avis nomen; vel ἐλέα, quia paludes inspectat; quæ ἕλη.

'Ελεγεῖον, ου, τὸ, *ELEGIACUM carmen:* ab ἔλεγος, idem.

'Ελεγκτἴκὸς, ἡ, ὸν, *redargutorius, reprehensorius:* et

'Ελεγκτὸς, ἡ, ὸν, *reprehensibilis:* et

'Ελεγμὸς, οῦ, ὁ, *redargutio, reprehensio:* omnia ab ἐλέγχω.

'Ελέγξᾰ'τωσᾰν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et

'Ελέγξῃς, *spreveris,* 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, ᾰ'τω, *argue,* a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo, reprehendo.*

"Ελεγξἴς, εως, ἡ, *redargutio:* ab eod. th.

'Ελέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

'Ελεγοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui scribit elegos:* ex ἔλεγος et ποιέω.

"ΕΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, *lamentatio, luctus, ELEGIA, carmen lugubre:* q. ab ἐλεέω, vel ἒ λέγω, flentium vox.

'Ελεγχείη, ης, ἡ, *probrum:* et

'Ελεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vituperabilis:* et

'Ελέγχιστος, ejusd. superl. *probris dignissimus,* vel *notatus:* et

'Ελεγχθῇ, 3. sing. aor. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.

"Ελεγχος, εος, τὸ, *probrum, dedecus:* et in pl. ἐλέγχεᾰ. et

"Ελεγχος, ου, ὁ, *ELENCHUS, argumentum, probatio:* ab

'ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, *arguo, argumentis* (vel *exemplis*) *demonstro, convinco, refuto.* aor. 1. ἤλεγξᾰ. a. 1. imperat. ἔλεγξον, ᾰ'τω. perf. ἤλεγχᾰ. ἐλέγχομαι, *redarguor, reprehendor.* perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἠλέγχθην. a. 1. sub. pass. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.

'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *ELEDONA,* species quædam polypi.

'Ελέειν, *capere,* Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

'Ελεεινὸς, ἡ, ὸν, *miserabilis:* ab ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia.*

'Ελεεῖσθαι, præs. inf. ab

'Ελεέομαι, *consequor misericordiam:* vid. seq.

'Ελεέω, -ῶ, *misereor,* cum accus. f. ήσω. a. 1. ἠλέησᾰ. a. 1. imperat. ἐλέησον, ᾰ'τω. a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκᾰ. præs. pass. ἐλεέομαι, *misericordiam consequor.* perf. ἠλέημαι. part. ἠλεημένος. a. 1. ἠλεήθην. a. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ. part. ἐλεηθεὶς, έντος. f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia.*

'Ελεηθῶσἴν, *misericordiam consequantur,* 3. pl. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

'Ελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *misericors:* ab ἐλέω.

'Ελεημοσύ'νη, ης, ἡ, *misericordia, ELEEMOSYNA:* donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs, ALMS; et inde AN ALMONER: ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.

'Ελέησε, *misertus fuit,* 3. sing. a. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

'Ελέησον, ᾰ'τω, aor. 1. imperat. act. ejusd. verbi.

'Ελεητἴκὸς, κὴ, κὸν, *ad misericordiam propensus, misericors:* ex ἐλεέω.

'Ελεητύ's, ύ'ος, ἡ, *commiseratio:* Poët. Th. ἔλεος, idem.

'Ελείθυιᾰ, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, *Lucina,* quod vide.

'Ελεῖν, *interficere,* a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio, capio:* fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. aor. 2. εἷλον.

'Ελειὸς, οῦ, ὁ, *glis:* ab ἕλος, εος, τὸ, *palus.*

'Ελείψασκον, *reliqui,* Ion. pro ἔλειψᾰ, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔλιπον.

"Ελεκτο, *concubuerat,* Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi λέγομαι, *cubo:* f. ξομαι. perf. λέλεγμαι.

'ΕΛΕΛΕΥ', *acclamatio bellica:* an ab ἐλελεῦ ἰὴ, ab *hallelujah,* i. e. *laudate Dominum.*

'Ελελήθει, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat,* 3. sing. plusq. perf.

med. et in 3. pl. ἐληλήθισᾶν, correptâ Attic. penultimâ: verbi λανθάνω, lateo: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον, perf. med. λέληθα.

'Ελίλιζεν, *torquebat*, imperf. Ion. ab

'Ελελίζω, f. ἴσω, *quasso, convolvo*. Th. εἰλέω, *verso*: item

'Ελελίζω, *clamo*: ab ἐλελεῦ.

'Ελέλικτο, *convolutus erat*, pro ἐλήλικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἑλίσσω, *volvo*: f. ξω. perf. ἧλιχα. perf. pass. ἧλιγμαι, et per reduplic. Attic. ἐλήλιγμαι· unde plusq. perf. ἠληλίγμην, ξο, κτο, sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, *verso*.

'Ελελίξαις, Æol. pro ἐλελίξᾶς, a. 1. part. ab ἐλελίζω, *pulso, quatio*. Them. εἰλέω, *verso*.

'Ελέλιξεν, *commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'Ελελίττω, f. ξω. perf. χᾶ, *circumago*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, *verso*.

'Ελέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησᾶν, ejusd. 3. pl. aor. 1. pass.

'Ελελόγχει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα.

'Ελελοίπεισᾶν, *omiserant*, Att. pro ἐλελοίπεισᾶν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

"Ελεν pro εἷλεν, *invasit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, *capio*. fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. 'Ελένᾶ, *HELENA*; item *vas*. Sed ἑλένη seu ἑλάνη, *lampas, fax*.

'Ελένῖον, ου, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est et ἑλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.

'Ελέξᾶτο, *dormivit*, a. 1. med. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

'Ελεόθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *genitus* seu *nutritus in paludibus*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*, et τρέφω, *alo*.

'Ελεοῖσῖν, *mensis*, dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

'Ελεὸν, *miserè*, per Sync. pro ἐλεεινόν· ab ἐλεεινὸς, *miser*, quod ab ἐλεέω, *misereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia*.

"Ελεος, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*: vel εος, ους, τό. Hinc ἐλεεινὸς, *miserabilis*: ἐλεέω, *misereor*: ἐλεήμων, *misericors*: ἐλεημοσύνη, *eleemosyna, misericordia*.

'ΕΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, sive ἐλεὸν, οῦ, τὸ, *mensa coquinaria*.

'Ελέπῖσᾶ, ᾶς, ε, aor. 1. verbi λεπίζω, *decortico*, quod vide.

'Ελέσθαι, *instituisse, capere*, a. 2. inf. med. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. med. εἱλόμην.

"Ελεσθε, *sumite*, 2. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

"Ελεσκον, Ion. imperf. ab aor. verbi αἱρέω.

'Ελετὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi potest*; ab ἑλετὸς, ἡ, ὸν, quod ab αἱρέω, *capio*.

'Ελέτην, *interfecerunt*, a. 2. act. dual. ἕλετο, pro εἵλετο, *abstulit*, 3. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω.

"Ελευ, *elige*, Dor. pro ἑλοῦ, ἑσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

'Ελευθερῖᾶ, ᾶς, ἡ, *libertas*: et

'Ελευθερίαῖος, aliis ἐλευθέριος, *liberator*; Jovis epitheton. et

'Ελευθεριότης, ητος, ἡ, *ingenuitas, liberalitas*: et

'Ελευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liberalis, ingenuus*: ab

'ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, *LIBER*; cui δοῦλος opponitur. ἐλευθέρᾶ, ᾶς, ἡ, *libera*. Adjectivè ἐλεύθερος, ᾶ, ον, *liber, a, um, immunis*.

'Ελευθεροῦντᾶς, acc. plur. part. præs. ab

'Ελευθερόω, *libero*: f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκᾶ. a. 1. ἠλευθέρωσᾶ. a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. a. 1. pass. ἠλευθερώθην. a. 1. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, έντος. fut. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

'Ελευθέρως, et -ρίως, adv. *liberaliter, ingenuè*: ab eod. th.

'Ελευθέρωσῖς, εως, ἡ, *liberatio*: et

'Ελευθερωτὴς, ου, ὁ, *liberator*: à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus them. ἐλεύθερος, *liber*.

'Ελευθῆρος, et ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœotia.

'Ελεύθω, *venio*, inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*: at

'Ελευθὼ, εἰλειθυῖᾶ, *Lucina*, quòd invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύθω, *venio*.

"Ελευσῖς, εως, ἡ, *adventus*: ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι.

'Ελεύσομαι, ῃ, εται, *veniam*, et in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. med. verbi ἔρχομαι, *venio*: a. 2. m. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

'ΕΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι, *decipio, nocco, lædo*, 3. sing. imperf. ἐλεφαίρετο.

'Ελεφαντάρχης, ου, ὁ, *dux eorum qui pugnant ex elephante*, -τάρχαι, *qui sexdecim elephantis præsunt*.

'Ελεφάντειος, 'Ελεφαντῖκός· et 'Ελεφάντῖνος, η, ον, *ELEPHANTINUS*: *eburneus*: ab ἐλέφας.

'Ελεφαντῖᾶσῖς, εως, ἡ, *lepra*.

'Ελεφαντομᾶχοι κυνηγοὶ, *venatores cum elephantis pugnantes*.

'ΕΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*: item *ebur*; dens elephantis.

'Ελέχθην, ης, η, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. à λέγω, *dico*: f. ξω. perf. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

"Ελεψε, *decorticavit*, 3. sing. a. 1. act. à λέπω, f. ψω, a. 2. ἔλαπον.

"ΕΛΗ, vel εἵλη, ης, ἡ, *calor solaris*: hinc εἵλησις, εως, ἡ, *æstus*. Sed

"Ελῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. q. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*; a. 2. εἷλον, et dempto ι, (quod pro augmento accipit) ἕλον, in sub. ἕλω, ῃς, ῃ.

"Εληᾶ, pro ἔλησᾶ, Poët. à λάω, λῶ, *volo*: pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

"Εληαι, *ceperis*, a. 2. sub. med. Ion. pro ἕλῃ. ab αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, et sub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inus. expuncto ι, quod pro augmento recipit, ut in ἕλῃ dictum.

'Ελήθετο, *oblitus est*: Ion. pro ἐλᾶθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

'Εληλᾶδᾶτο, Ion. pro ἐλήλαντο, 3. pl. plusq. perf. verbi ἐλαύνω.

'Ελήλᾶκᾶ, *abegi*, perf. act. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

'Εληλᾶκεισᾶν, *ejecerant*, Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ejusd.

'Εληλᾶκότες, *provecti*, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd.

'Ελήλᾶμαι, et ἐληλᾶμην, perf. et plusq. perf. pass. *abactus sum*: et

'Εληλᾶμένος, *summotus*, pro ἠλαμένος, perf. part. pass. Att. ab ἐλαύνω, *abigo*.

'Ελήλᾶται, Att. pro ἤλαται, ejusd. perf. 3. sing. et ἐλήλᾶ-

-το, *immissus erat:* Att. pro ἧλατο, plusq. perf.

Ελήλεγκται, *redargutus est,* perf. Att. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, *redarguo.*

'Ελήλεγμαι, *convictus sum,* pro ἤλεγμαι, perf. ind. pass. Att. ab eod. th.

'Εληλέδᾶται, Ion. pro ἐλήλανται, seu ἐληλασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐλαύνω.

'Εληλυθὼς, perf. part. med. Att. et Æol. pro ἐληλῦθὼς, verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. perf. med. ἤλυθα. et

'Ελήλῦθᾰ, Att. et ἐλήλυθα, Æol. pro ἤλυθα, *veni,* perf. med. ejusd.

'Εληλύθειν, *veneram,* et in 3. pl. ἐληλύθεισᾰν, Att. pro ἐληλύθεισαν, plusq. perf. med. ejusd.

'Εληλῦθότες, pl. perf. part. m. ejusd.

'Εληλῦθυῖᾰ, *adveniens,* perf. part. med. f. g. à masc. ἐληλῦθώς· quod à perf. med. ἐλήλυθᾰ, verbi ἔρχομαι.

"Εληξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *cesso:* f. ξω.

'Ελήφθης, *sumptus es:* 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

'Ελθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni,* a. 2. imperat. et

'Ελθεῖν, a. 2. infin. ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. ἔλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, *venio.*

'Ελθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusd.

'Ελθὲν, etiam et

'Ελθῆν, Dor. pro ἐλθεῖν, *venire* vel *venisse,* a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

"Ελθῃς, ἔλθῃ, 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἔλθῃσ' pro ἔλθῃσῖ, quod ejusd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, a. 2. sub. σι, Paragog.

"Ελθοι, *venerit,* 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, a. 2. opt. m. ejusd.

'Ελθὸν, a. 2. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντᾰ, acc. sing. m. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

'Ελθόντεσσῖν, *advenientibus,* dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσιν.

"Ελθοσᾰν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic ἔλθοισᾰν, in Bibliis, pro ἔλθοιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

'Ελθοῦσ' pro ἐλθοῦσᾰ, a. 2. part. f. g. ab eod.

Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. et Ἐλθὼν, οῦσᾰ, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio,* a. 2. ἦλθον.

'Ελῖγήσομαι, *complicabor,* f. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel -ττω· a. 2. ἥλιγον. a. 2. pass. ἡλίγην. Th. εἰλέω, *verso.*

'Ελιγμὸς, ȣ̃, ὁ, *vortex.* ἑλιγμοὶ, *ambages:* ab ἑλίσσω.

'Ελιέζερ, ὁ, *Eliezer,* nom. viri indecl. Hebr. *Deus restituet.*

'Ελῖθοβόλεον, -ȣν, imperf. ἐλῖθοβόλησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio:* à λίθος, *lapis,* et βάλλω, *jacio:* perf. med. βέβολα.

"Ελῖκᾰς, acc. pl. *curvas:* ἑλίκεσσῖν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen:* et adj. sumitur pro *intortus.* Th. εἰλέω, *verso.*

'Ελῖ'κη, ης, ἡ, nom. urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ: item ursa major, inter astra: item ab Arcad. *Salix,* quod tortilis sit.

'Ελῖκοβλέφᾰρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ:* Veneris epithet. ab

'Ελῖκὸς, ἡ, ὸν, *volubilis, niger:* ab ἑλίσσω, *volvo.* Th. εἰλέω, idem.

'Ελικτὴρ, ῆρος, ὁ, *armilla, inauris:* ab ἑλίσσω.

'Ελικτὸς, ἡ, ὸν, *involutus, intortus, curvus:* qu. ab ἑλίσσω, *circumvolvo:* th. εἰλέω.

'Ελῖκὼν, ῶνος, ὁ, nom. montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc

'Ελῖκωνῖά'δες, αἱ, *Musæ:* dat. pl. 'Ελικωνιάδεσσι, et

'Ελῖκώνῖαι παρθένοι, pro Musis.

'Ελῖ'κωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *cui oculi versatiles, blandi,* vel *rotundi; nigris oculis præditus:* ab ἑλικὸς, *volubilis, niger:* quod ab ἑλίσσω, *volvo,* (Th. εἰλέω, *verso*) et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

'Ελῖ'κωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τȣ̃ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertendis.*

'Ελῖκώπῖδᾰ, acc. sing. *limis oculis contuentem:* ab

'Ελῖκῶπῖς, ῖδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculos ad se trahit:* vel *quæ nigris oculis est decora:* vel *cui oculi sunt volubiles et rotundi:* ab iisd. ac ἑλίκωψ, quod vide.

Ἐλιννὺ'ς, ὔος, ὁ ϗ ἡ, *otiosus.* Polyb. in Excerpt. Ursini.

'ΕΛΙΝΝΥ'Ω, et ἐλῖνύω, *quiesco, otior, sedo:* q. ab εἰλέω, *concludo:* ut sit conclusum velut vivere.

"ΕΛΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, *ramus:* q. ab εἰλῖσθαι, *circumagi:* agitatur in arbore.

"Ελιξ, et εἴλιξ, ῖκος, ἡ, *volumen, involucrum, gyrus, clavicula, armilla, annulus:* item *species hederæ.* Adjectivè etiam pro *intorto, implicito, volubili:* ab ἑλίσσω. Th. εἰλέω, *volvo.*

'Ελιὺδ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *Laus Dei.*

'Ελῖ'πᾶνᾰ, ᾰς, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio:* f. ανῶ.

"Ελῖπον, ες, ε, *reliqui;* et in 3. pl. ἔλῖπον. a. 2. act. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω. perf. φα. perf. med. λέλοιπα.

'Ελισά'βετ, *Elizabetha,* nom. mulieris indecl. Hebr. interpret. *Deus juravit.*

'Ελισσαῖος, αίȣ, nom. Prophetæ Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus.*

'Ελισσέμεν, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. inf. act. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo.* Th. εἰλέω, *volvo.*

'Ελίσσετο, 3. sing. et ἑλίσσονθ' pro ἐλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico.*

'Ελισσομένη, præs. part. pass. f. g. ab

'Ελίσσω, vel -ττω, et εἰλίσσω, seu -ττω, *volvo, circumvolvo, complico:* f. ξω. perf. εἵλῖκᾰ. (pro augmento enim ἑλίσσω post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἰλέω.

"Ελιφθεν, *relicti sunt,* Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλείφθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

'Ελῖ'χρῦσος, vel ἑλειόχρυσος, ȣ, ὁ, planta agrestis florem aurei coloris habens. εἶδος φυτȣ̃, ȣ̃ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ ϗ οἷον χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyll. 1.

"Ελκε, *trahebat,* imperf. Ion. pro εἷλκον, ες, ε. ἕλκεο, Ion. pro ἕλκȣ, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *traho:* fut. ἕλξω, q. v.

"Ελκει, *ulceri,* dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus.*

'Ελκέμεν, præs. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω.

"Ελκεο, vide in ἕλκε.

'Ελκεσῖ'πεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longâ veste induta:* ab ἕλκω, *traho,* ex πέπλος, ȣ, ὁ, *vestimentum muliebre.*

"Ελκετο, *traxit,* imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο· ab ἕλκω, *traho,* q. v.

'Ελκεχῖ'των, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *cui longa est tunica:* ab ἕλκω, *traho,* et χιτὼν, *tunica.*

'Ελκέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

ἕλκω, *traho:* item *dilacero, violo.*

Ἑλκηδὸν, adv. *tractim, luctando, attrahendo,* ut supplantetur. Th. ἕλκω.

Ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, *violenta tractio:* ab ἑλκέω.

Ἑλκίζω, f. ἴσω, idem ac th. ἕλκω, *traho.*

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, *ULCUS:* dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, *traho:* ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quod vitiosos attrahat humores.

Ἑλκόω, ῶ, *exulcero:* f. ώσω. perf. ἥλκωκα. perf. pass. ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus.*

Ἑλκτικὸς, ὴ, ὸν, *tractorius, attractivus:* et

Ἑλκτὸς, ὴ, ὸν, *tractus, ductilis.* Th. ἕλκω, *traho.*

Ἕλκυσις, εως, ἡ, *tractio:* et

Ἑλκυσμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἑλκυστάζω, f. άσω, *trahendo rapto:* ab

Ἑλκύω, *traho:* f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. (per ι enim ἑλκύω facit incrementum.) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. a. 1. part. ἑλκύσας, αντος. ab

ἝΛΚΩ, *traho,* et Metaph. *vivo cum aliquo:* imperf. εἷλκον. (augetur etiam ἕλκω, ι post ε recipiendo.) fut. ξω. perf. χα. hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio:* ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, ῦ, ὁ, *tractus:* ἑλκέω, et ἑλκύω, *traho:* ἑλκυστικὸς, *attractivus.*

Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ulcerosus:* et

Ἕλκωμα, ἄτος, τὸ, *ulceratum:* et

Ἑλκωματικὸς, ὴ, ὸν, *ulcerativus:* et

Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio:* omnia à th. ἕλκος, *ulcus.*

Ἔλλαβε, *sumpsit,* Poët. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio:* fut. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλάδος, gen. sing. ab Ἑλλὰς, q. v.

Ἐλλαμβανόμενος, η, ον, *captus, apprehensus.* Th. λαμβάνω.

Ἐλλάμπω, f. ψω, *illustro:* et

Ἐλλάμψεσθαι, Ion. et Poët. fut. 1. m. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, *clarum ac illustrem fore:* ex ἐν et λάμπω, *splendeo.*

Ἑλλὰν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ȣ, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex.*

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia:* dat. Ἑλλάδι· acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνικὴ. Th. Ἕλλην, quod videas.

Ἑλλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegisse:* a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ω, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ȣ, ὁ, *HELLESPONTUS.*

Ἔλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum,* a. 2. ind. act. v. λαγχάνω, *sortior:* a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. perf. med. λέλογχα.

ἙΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, seu ἐλλέβορος, ȣ, ὁ, *HELLEBORUS, veratrum:* παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat seu suffocet esu.

Ἐλλεδάνοισιν, dat. pl. Ion. ab

Ἐλλεδανὸς, ῦ, ὁ, *vinculum, restis:* ab ἕλλω, *stringo.* Th. εἰλέω, *coarcto.*

Ἔλλειμμα, ἄτος, τὸ, *defectus:* ab ἐλλείπω.

Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐλλιπὴς, ab

Ἐλλείπω, εις, ει, *relinquo, prætermitto, deficio:* à λείπω, *linquo:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio, prætermissio, defectus,* item figura à th. præced.

Ἔλλερα, *mala:* qu. ab ὀλλύω, *perdo.*

Ἔλλεσχος, ὁ ϗ ἡ, *vulgatus, qui est in omnium ore et sermone:* ab ἐν et λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio.*

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN:* filius Deucalionis, à quo incolæ Phthiotidis primùm Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Thessaliæ rex erat. Ante hunc Γραικοὶ dicti, quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor:* f. ίσω. perf. ἡλλήνικα. perf. pass. ἡλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græcismus.* Th. Ἕλλην, *Græcus.*

Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Græcus, a, um,* item *Græcanicus:* et *quod ad Græcos attinet.*

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè:* et

Ἑλλήνιος, α, ον, idem ac Ἑλληνικὸς, q. v. et

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcanica.* Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græcismus:* proprietas Græcæ linguæ: et

Ἑλληνιστὴς, ȣ, ὁ, *Græcanicus:* et

Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè:* à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum,* qui et ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, *jus.*

Ἔλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *cesso:* fut. ξω.

Ἑλλήσποντος, ȣ, ὁ, *HELLESPONTUS.*

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid, imperfectus:* ab ἐλλείπω, *deficio.* Th. λείπω, *linquo.*

Ἐλλίσσετο et ἐλλισάμην, Poët. imperf. et aor. 1. verbi λίσσομαι.

Ἐλλιτάνευε, Poët. imperf. verbi λιτανεύω.

Ἐλλογέω, ῶ, *imputo,* cum dat. ἐλλόγει, præs. imperat. f. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα· ab ἔλλογος, *rationis particeps:* ex ἐν et λόγος, *ratio:* quod à λογίζομαι, *reputo.* Th. λέγω, *dico.*

Ἐλλόγιμος, η, ον, idem quod λόγιμος, *celebris, nobilis.* Th. λέγω, *dico.*

Ἔλλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rationis particeps:* ab ἐν et λόγος.

Ἔλλοπας, *mutos,* acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.

Ἐλλοπεύω, et ἐλλοπιεύω, *piscor:* ab ἔλλοψ, epitheton piscium: q. v.

ἘΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *hinnulus;* vertitur etiam *mutus;* q. ab ἕλλω, *contineo.*

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus, piscis acipenser:* ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox,* et λείπω, *linquo.*

Ἕλλω, *contineo,* q. ab εἰλέω, *coarcto.*

Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies festus,* de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ὁ, *lumbricus, tinea:* ab εἰλεῖν, quia se volvit repens.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. *Deus mensurabit eos.*

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio, attractus:* ab ἕλκω, *traho.*

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, q. v.

Ἐλόευν, *lavabam,* Dor. pro ἐλόȣν, verbi λόω, *lavo:* vel à verbo Poët. λοέω, imperf. ἐλόεον, ἐλόȣν, et Dor. ἐλόευν.

Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior, maledico.* Th. λοίδορος, ȣ, ὁ, *convitiator.*

Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi *αἱρέω*, *capio*: fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμῐ, οις, οι, aor. 2. opt. act. et

Ἑλεῖσᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. m. ejusd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, aor. 2. ind. act. ἑλόντ' pro ἑλόντε, dual. a. 2. part. ἑλόντᾰ, acc. sing. ejusd. temp. ἕλοντο, *sumpserunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo *αἱρέω*, *capio*.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, *palus*: indè ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palustris*: an ἕλος, à πιλὸς, *niger*: quia lutulenta paludis aqua.

Ἑλοῦ, *elige*, a. 2. imperat. ab *αἱρέω*.

Ἐλοῦμεν, *lavabamus*, per Sync. pro ἐλούομεν, ab ἔλουον, imperf. verbi λούω, *lavo*: f. σω.

Ἑλοῦντες, nom. plur. f. 2. part. verbi *αἱρέω*, f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσᾰ, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. med. ejusd.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, *pario*: f. εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ἡ, *gravida*.

Ἐλόωσῐ, Poët. pro ἐλῶσῐ, vel ἐλᾰ́ουσῐ, 3. pl. præs. pro fut. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω utuntur.

Ἔλπεαι, *speras*, pro ἔλπῃ, 2. sing. præs. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἔλπεο, *spera*, Ion. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*, ab eod. th.

Ἐλπίζω, *spero*, imperf. ἤλπιζον. f. 1. ῐ́σω, Att. ῐῶ. perf. ἤλπῐκᾰ. perf. part. ἠλπῐκὼς, ότος. a. 1. act. ἤλπῐσᾰ. a. 1. part. pass. ἐλπισθεὶς· ab

ἘΛΠῐ́Σ, ῐ́δος, ἡ, *spes, exspectatio*: dat. pl. ἐλπῐ́σῐ.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. ἐλπῐ́σᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπιςέον, *sperandum*, nom. verbale ab eod.

Ἐλπῐῶ, *sperabo*, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejusd.

Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπόμενος, *sperans*, ejusd. præs. part.

Ἔλπω, *sperare facio*: perf. m. ἔολπᾰ, Att. seu Ion. pro ἦλπᾰ. sæpè pro præsente usurpatur.

Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, *spes*. Th. ἔλπω.

Ἔλσαι, *immittere*, per Sync. pro ἐλᾰ́σαι, Il. Λ. 401. a. 1. infin. act. Sic et ἔλσᾱν pro ἔλᾰσᾰν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. ἔλσᾱς pro ἐλᾰ́σᾱς, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω.

Ἕλσαι verò est a. 1. infin. act. per Sync. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, *traho*: q. v.

Ἔλῠμα, et ἔλῠμα, ᾰτος, τὸ, *dentale, lignum in quod vomer includitur*. Hes. Op. 430: ab ἕλω, *traho*. Th. εἱλέω, *verso*.

Ἐλύμᾱς, ᾱ, ὁ, nomen magi. Arab.

Ἐλυμήνᾰτο, 3. sing. a. 1. med. ab ἐλῠμηνᾰ́μην, ω, ᾰτο, verbi λυμαίνω, *vasto*: f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.

Ἔλῠμος, *theca citharæ, tibiæ genus è buxo, arcus*: ab ἐλύω, *intego*. Est et ἔλῠμος, *panicum*, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλῡ́πει, 3. sing. imperf. act. ἐλῡ́πησᾰ, ᾱς, ε, a. 1. ind. act. ἐλῡπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, *doleo*: fut. ήσω. perf. λελύπηκα. Th. λύπη, *dolor*.

Ἔλῡσᾰ, ᾱς, ε, *solvi*, a. 1. ind. act. ἐλῡσᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. verbi λύω, *solvo*: f. σω. perf. λέλυκα.

Ἔλῠτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum*: ab εἰλέω, *involvo*.

Ἐλῠτρόω, *tegmine involvo*.

Ἐλῠτρώσω, *liberâsti*, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero*: à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo*: fut. σω. perf. λέλυκα.

Ἐλῡ́ω, vel ἐλῠ́ω, f. ῡ́σω, *involvo, intego, implico*: ab εἰλέω, *involvo*.

Ἔλφος, εος, τὸ, *butyrum*, Cypriis.

Ἕλω, *capiam*, a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi *αἱρέω*, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. ab ἕλω, inus.

Ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palustris*: ab ἕλος, *palus*.

Ἐλωὶ, Syriacè Hebr. ἠλὶ, hoc est Θεέ μου, *Deus mi*.

Ἕλωμαι, *auferam*, a. 2. sub. m. verbi *αἱρέω*, *capio*: a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, *capiens*, a. 2. part. act. ejusd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura*: pl. ἕλωρα, et

Ἑλώρῐον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, inus. pro *αἱρέω*.

Ἕλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ' pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμᾰ́θετε, 2. pl. a. 2. ind. et

Ἔμᾰθον, ες, ε, *didici*, a. 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι. perf. μεμάθηκα. a. 2. part. μαθών.

Ἐμᾰ́θοσᾰν, *didicerunt*, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔμαθον, q. v.

Ἐμαίμασσε, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. gemino σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementèr cupio*.

Ἐμᾰκᾰ́ρῐσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*: f. ίσω. perf. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, *beatus*.

Ἐμᾰλάχθην, *emollitus sum*, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu -ττω, *mollio*: f. ξω. perf. μεμάλαχα.

Ἐμᾱλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *pomum*, et φέρω, *fero*.

Ἐμᾰ́νην, *insanivi*, aor. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. μανοῦμαι.

Ἐμάξᾰτο, *extersit*, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abstergo*: f. ξω. aor. 1. ἔμαξα. perf. pass. μέμαγμαι.

Ἐμᾰ́ρανε, *tabefecit*, 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, unde etiam

Ἐμᾰράνθην, ης, η, *extinctus sum*; et in 3. pl. ἐμᾰράνθησᾰν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcessere facio*: f. ανῶ. perf. μεμάραγκα. perf. pass. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. med. verbi μαργαίνω, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Ἐμᾱ́ς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*: dat. ἐμαυτῷ, caret nom. sing. dual. necnon pl. Quoties verò pluralitèr effertur, id fit divisè, ἡμεῖς αὐτοὶ, *nos ipsi*; ὑμεῖς αὐτοὶ, *vos ipsi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse*, σὺ αὐτὸς, *tu ipse*, ἀπ' ἐμαυτοῦ, *sponte meâ*.

Ἐμᾰχεσᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. à μάχομαι, *pugno*: 3. pl. imperf. ἐμᾰ́χοντο. f. μαχήσομαι, et έσομαι. perf. pass. μεμάχημαι. a. 1. pass. ἐμαχήθην.

Ἔμβᾰ, pro ἔμβηθῐ, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*. a. 2. ἐνέβην. Ex ἐν et βαίνω, *eo*. f. βήσομαι.

Ἐμβᾰδὸν, adv. *terrestri itinere*: ab ἐμβαίνω.

'Εμβαθύνυς, sapiens, i. e. profundus cogitatione; Hesych.
"Εμβαινον, imperf. Ion. pro ἐνέβαινον, ab
'Εμβαίνω, ingredior, progredior: f. ἐμβήσομαι. perf. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, άντος· εἰς ναῦν, Dem. Th. βαίνω, eo.
'Εμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐμβάλλω.
'Εμβαλεῖν κώπαισι, Poët. incumbere remis.
"Εμβαλλε, conjecit, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, irruebat: et
'Εμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab
'Εμβάλλω, injicio, infero, impello, ingredior, irrumpo: f. αλῶ. perf. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον. inf. ἐμβαλλεῖν. ab ἐν et βάλλω, jacio.
'Εμβάλοι, conjiceret, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, a. 2. part. f. g. et
"Εμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.
"Εμβαμμα, ατος, τὸ, intinctus: ex ἐμβάπτω.
'Εμβαπτίζω, f. ίσω· et
'Εμβάπτω, intingo, immergo: f. ψω. perf. ἐμβέβαφα. a. 1. ἐνέβαψα. a. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος· ex ἐν et βάπτω, tingo.
'Εμβὰς, άντος, a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, ingredior; q. v.
'Εμβασίλευον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἐνεβασίλευον· ab
'Εμβασιλεύω, regno in: f. εύσω. perf. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, rex.
"Εμβασις, εως, ἡ, ingressus; solium, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, quod videas.
'Εμβασίχυτρος, ου, ὁ, nom. propr. muris: ab ἐμβαίνω, ingredior, (Th. βαίνω, eo) et χύτρον, olla.
'Εμβατεύω, fastuosè incedo, invado, ingero me: ingredior in possessionem rei oppignoratæ: f. εύσω. perf. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν et βατεύω, ineo: ab eod. th.
"Εμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adscendi potest, facilis accessu, pervius. Ab ἐμβαίνω.
'Εμβάφιον, ου, τὸ, acetabulum, vas quod lucernæ usum præstat: et
'Εμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, intingo, q. v.
'Εμβεβάκειν, Dor. et Poët. pro ἐμβεβήκειν, insistere fecit, perf. act. et
'Εμβεβᾶσαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, gradior, eo: f. βήσομαι. perf. βέβηκα, Ion. βέβαα· etiu 3. pl. plusq. perf. act. Ion. ἐβεβάεισαν, per Sync. βέβασαν, ingressi erant.
'Εμβεβαὼς, υῖα, ingressus, insistens: et ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.
'Εμβείη, Ion. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, ingredior: ex ἐν et βαίνω, eo: fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. in sub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βείω, βείῃς, βείῃ, et Poët. βείω, βείης, &c.
"Εμβη, Ion. et Poët. pro ἐνέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. et
'Εμβήῃ, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut στήῃ pro σταίη) ejusd. verbi.
"Εμβηθι, inscende, a. 2. imperat. et
"Εμβην, pro ἐνέβην, 1. sing. a. 2. verbi ἐμβαίνω.
'Εμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω.
'Εμβιβάζω, facio ut inscendat, impono, impello: f. άσω: a. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν et βιβάζω, ineo. Th. βαίνω, eo.
'Εμβίωσις, εως, ἡ, vita, victus, permansio in vitâ.
'Εμβιωτήριον, ου, τὸ, habitaculum.
'Εμβλέπω, intueor: cum. dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν et βλέπω, video.
'Εμβληθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. et
"Εμβλημα, ατος, τὸ, EMBLEMA, operi alteri insertum: et
'Εμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, irruptio, fluminis ostium: omnia ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.
'Εμβολιμαῖος, αία, αῖον, insertus: sic
'Εμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, intercalaris: ab eod. verbo et th.
"Εμβολα, ων, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis interposita: ab
"Εμβολον, ου, τὸ, q. d. interjectorium, paxillus, vectis, promontorium: et
"Εμβολος, ὁ, navis rostrum, acies cuneata; et loci nom. Pind. ab iisd.
"Εμβραμαι, fato destinatus sum, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et sublato ι, perf. ind. pass. et indè
'Εμβραμένη, pro εἱμαρμένη, fatum: à μείρω, divido, sortior: perf. med. ἔμμορα pro μέμορα.
'Εμβρέμομαι, infremo. Ex ἐν et βρέμω.
'Εμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, constans: ab ἐν et βρίθω, ingravesco.
'Εμβριθῶς, severè, duriter, ferociter, asperè.
'Εμβριμάομαι, -ῶμαι, fremo, graviter interminor, cum dat. imperf. ἐνεβριμαόμην, -ώμην. fut. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο. ab ἐν et βρίμω, fremo.
'Εμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio cum austeritate, mugitus, indignatio.
'Εμβρόνιον, μικρὸν καὶ ἀπόρφυρον ἱμάτιον 'Ιβηρικὸν, q. ab ἐν et βορὰ, ut in eo cibus capi possit.
'Εμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, attonitum reddo: Undè
'Εμβροντησία, ας, ἡ, stupor, vesania: et
'Εμβρόντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, attonitus, vesanus: ab ἐν et βροντάω, tono. Th. βροντὴ, tonitru.
"Εμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον) EMBRYON, infans utero conclusus; fœtus. Th. βρύω, scateo, pullulo.
"Εμβρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, prægnans, genitalis: ab eod.
'Εμβύθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in profundo est: ex ἐν et βυθός.
'Εμεγάλυνα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, prædico: q. v.
'Εμέγηρα, invidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo: fut. αρῶ.
"Εμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἕμην, ἕσω, verbi ἵημι, mitto: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.
'Εμέθεν, Att. pro ἐμέοθεν, Ion. pro ἐμοῦθεν, gen. sing. ab ἐγὼ, ego.
'Εμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. et
'Εμεθυσθήσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, inebrio. Th. μέθυ, vinum.
"Εμεινα, ας, ε, mansi, a. 1. act. verbi μένω, maneo: f. νῶ. perf. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.
'Εμεῖο, gen. Ion. et Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
"Εμελε, curæ erat, imperf. impers. verbi μέλει, curæ est: f. μελήσει. perf. μεμέληκε.
'Εμέλησε, curæ fuit, a. 1. ind. verbi μέλει, curæ est, impers.
"Εμελλε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μέλλω, futurus sum.
'Εμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, vomo: quod infrà videas.
'Εμεμίγμην, ξο, κτο, plusq. perf. verbi μίγνυμι, misceo: f. μίξω. perf. μέμιχα.

'Εμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. μνάομαι, *memini.*
'Εμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso:* f. ψομαι.
'Εμὲν, *sumus,* Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum.*
"Εμεν, *esse,* Ion. pro εἶναι ab eod.
"Εμεν, et ἕμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. infin. verbi ἵημι, *mitto.* Potest et ἕμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἧν, ἧς, in pl. εἷμεν et ἕμεν.
'Εμενοίνᾰ, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *curo.* Th. μένος, εος, τὸ, *animus.*
"Εμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo:* f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.
"Εμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.
'Εμέο, ep. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγώ.
'Εμέσᾱς, a. 2. part. act. verbi ἐμέω, *vomo.*
'Εμετείθη, *dimissus fuit,* Ion. pro μεθείθη, a. 1. pass. à μεθίεμαι.
'Εμετῐάω, *vomiturio:* et
'Εμετῐκὸς, ὴ, ὸν, *vomitorius:* et
'Εμετὸς, ȣ̃, ὁ, *vomitus:* item adj. *vomitu ejectus:* ab ἐμέω, *vomo.*
'Εμεῦ, *mei,* gen. Dor. et Æol. pro ἐμȣ̃, ab ἐγὼ, *ego.*
'ΕΜΕ'Ω, -ῶ, *VOMO:* f. έσω. perf. ἤμεκᾰ· et Att. redupl. ἐμήμεκᾰ. a. 1. ἤμεσᾰ. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, ἄ'τω. aor. 1. infin. ἐμέσαι.
'Εμεωυτȣ̃, Ion. pro ἐμαυτȣ̃, *mei ipsius.* Sic in acc. ἐμεωυτόν.
'Εμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, *meus, a, um.* Th. ἐγὼ, *ego.*
"Εμην, *misi,* a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. act. ἧν.
"Εμηνᾰ, a. 1. ind. act. ἐμηνά'μην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio:* f. 2. m. μανȣ̃μαι. perf. m. μέμηνα.
'Εμήνῑε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω, q. v.
'Εμήνῡθεν, Bœot. pro ἐμηνύ'θησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μηνύω, *indico:* f. ύσω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.
'Εμήνῡσεν, 3. sing. a. 1. act. ejusd.
'Εμήσᾰτο, *excogitavit, paravit,* 3. sing. a. 1. m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito; cum solertiâ quid facio:* f. ήσομαι. Th. μῆδος.
'Εμηχᾰνιᾰτο, Ion. pro ἐμηχᾰνῶντο, *moliebantur,* 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina.*
'Εμῐᾰνᾰ, ᾱς, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.
"Εμῐγον, *miscui,* a. 2. ind. act. ἐμῐ'γην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω. perf. μέμιχα.
'Εμῐ'ηνᾰ, *maculavi,* a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo.*
"Εμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. ξω. perf. χα.
'Εμῑμήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi μιμέομαι, *imitor:* f. ήσομαι.
"Εμιμνε, *expectabat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi μίμνω, *maneo.* Th. μένω, f. νῶ, *maneo:* a. 1. ἔμεινα.
'Εμῑ'ν, *mihi,* Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego.*
"Εμιξε, a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.
'Εμίσγετο, imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, *misceor:* f. 1. pass. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. ἐμίγην.
'Εμῑ'σησᾰν, *oderunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μισέω, *odi:* f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τό.
'Εμισθώσᾰτο, 3. sing. a. 1. verbi μισθόω, *mercede loco.* Th. μισθὸς, *merces.*
"Εμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, *misceo,* f. ξω.
'Εμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd.
"Εμμᾰ, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *vestis:* ab ἕω, *induo.*
"Εμμᾰθε, Poët. pro ἔμᾰθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco:* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
'Εμμᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *furens:* ab
'Εμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio:* fut. ἐμμανȣ̃μαι. Th. μαίνομαι, *insanio.*
'Εμμανȣὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris,* indecl. Hebr. interpret. Θεάνθρωπος, *nobiscum Deus.*
'Εμμαȣ̃ς, ἡ, nomen villæ, indecl. Hebr. interpret. *propugnaculum.*
'Εμμᾰπέως, adv. *dicto citiùs:* q. ἅμα τῷ ἔπει· ab ἔπος, *verbum.* Th. ἔπω, *dico.*
'Εμμᾰτέω, *attrecto, palpo:* expon. ἐμμάττειν, ergò ab ἐμμάσσω, q. *intus tango.* Th. μάσσω, *abstergo.*
'Εμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo,* q. v.
'Εμμελετᾰ'ω, f. ήσω, *meditor:* quod à μελετάω, *curam gero.* Th. μέλει, *curæ est.*
'Εμμελέτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *meditatio, exercitatio.*
'Εμμελητέον, ejusd. adj. verbale.
'Εμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aptus, concinnus:* ab ἐν et μέλος, *carmen:* indè
'Εμμελῶς, et ἐμμελέως, *concinnè, aptè,* adv.
'Εμμεμᾰυῖᾰ, perf. part. act. Ion. f. g. pro ἐμμεμηκυῖᾰ, à verbo ἐμμάω, q. à μάω, *cupio:* f. ήσω. perf. μέμηκα. perf. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin μεμαὼς, υῖα, ός.
'Εμμεμᾰὼς, *incitatus,* perf. act. part. m. g. gen. ᾰότος, et per Ectasin Poët. μεμαῶτος. acc. sing. ἐμμεμᾰῶτᾰ· vide præc.
'Εμμέμηνᾰ, perf. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio:* ab ἐν et μαίνομαι, idem. f. μανȣ̃μαι.
"Εμμεν, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët. Æol. et Dor. pro εἶναι, *esse:* ab εἰμὶ, *sum.*
'Εμμενὲς, έος, τὸ, *constantia:* et adverbialitèr *constantèr:* n. g. ab ἐμμενής· et
'Εμμενέως, Poët. pro ἐμμενῶς, adv. *constantèr:* ab
'Εμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *permanens:* ab
'Εμμένω, *permaneo, persevero:* præs. inf. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ. perf. ἐμμεμένηκᾰ. a. 1. ἐνέμειvᾰ. ex ἐν et μένω, *maneo.*
"Εμμεσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intermedius, qui medium habet.* Th. μέσος, *medius.*
"Εμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *servans modum:* ab ἐν et μέτρον, *mensura.*
'Εμμήνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ· et
"Εμμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *menstruus, a, um:* τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum.* Ex ἐν et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*
'Εμμῐ', *sum,* Dor. et Æol. pro εἰμὶ, *existo.*
'Εμμὸρ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον, Heb. *lutulentus.*
"Εμμορᾰ, ᾱς, ε, *sortitus sum,* per Metaph. pro μέμορα, perf. m. verbi μείρω, *divido, sortior.*
"Εμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *particeps; fatalis.* Ex ἐν et μόρος.
'Εμμύ'λων, ωνος, ὁ, *mola:* Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι· sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, *mola.*
'Εμνᾰ'σᾰτο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνᾱσεν, pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit.*
'Εμνήμῡκᾰ, pro ἤμυκα, perf.

Att. per redupl. et Pleonasm. τοῦ ν. ab ἠμύω, *inclino, cado*.

Ἔμνησᾰ, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco* : f. μνήσω. perf. μέμνηκα. perf. pass. μέμνημαι· et

Ἐμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.

Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι.

Ἐμόγησᾰ, ᾰς, ε, *laboravi, defessus fui*, aor. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, laboro*. Th. μόγος, *labor*.

Ἔμοιγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego* : γε Att. adjecto.

Ἐμοῖο, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγώ· et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.

Ἔμολε, *venit*, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio*.

Ἐμόλῡνᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, *inquino*.

Ἐμὸς, ὴ, ὸν, *MEUS, a, um* : ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ἐγὼ, *ego*.

Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro* : f. ήσω. perf. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor*.

Ἔμπᾰ, *tamen*, idem quod ἔμπας.

Ἐμπᾰγέντων, gen. pl. ab

Ἐμπᾰγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo* : ex ἐν et πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo* : f. πήξω. perf. πέπηχα. a. 1. ἔπηξα. a. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. perf. m. πέπηγα.

Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ab

ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo* : f. ά'σομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, *curator*.

Ἐμπᾰθὴς, έος, contr. οῦς, ὁ ϗ ἡ, *affectibus deditus* : ex ἐν et πάθος, εος, τὸ, *morbus, affectus*. Th. πάσχω, *patior* : a. 2. ἔπαθον.

Ἐμπᾰθοῦς, præced. gen. sing.

Ἔμπαιγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *illusio* : ab ἐμπαίζω, *illudo*.

Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, *ludibrium* : ab

Ἐμπαίζω, *illudo* : cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. f. ξω. perf. ἐμπέπαιχᾰ. a. 1. part. ἐμπαίξᾱς, αντος. perf. pass. ἐμπέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην. f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. ξω.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor* : à præced.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Ἔμπαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peritus, expertus*. Ab ἐμπαίω.

Ἔμπᾰλιν, *retrò, contrà, è contrario* : adv. ἔμπαλιν γνώμας, *præter sententiam* : sic ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrarium delectationis*. Th. πάλιν, *rursus*.

Ἐμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere, illaqueare*. Alii per simplex λ scribunt : vide in παλάσσω, *inquino*.

Ἐμπᾰρᾰγίνομαι, *supervenio*.

Ἐμπᾰροινέω, f. ήσω, *temulenter aliquid facio*, cum dat.

ἜΜΠΑΣ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor. ἔμπᾰ et ἔμπᾱν, *tamen, omninò, prorsùs* : q. ab ἐν et πᾶς, *omnis*.

Ἐμπάσσω, f. ά'σω, *inspergo, intexo*. Th. πάσσω vel -ττω, *conspergo, variego*.

Ἔμπεδᾰ, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum ; tutum et constans* : ab ἐν et πέδον, *solum*.

Ἐμπεδά'ω, -ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. *compedibus constringo* : ex ἐν et πεδάω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐμπεδέως, Poët. adv. pro ἐμπέδως, *firmitèr, constantèr, assiduè*.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laboriosus, ærumnosus* : ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*) et μόχθος, *labor*.

Ἔμπεδον, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, *firmitèr, tutò, perpetuò* : ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, -εῖν, *fœdus servare* : ab ἔμπεδος, *firmus*, et ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἔμπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *stabilis, firmus* : ab ἐν et πέδον, *solum*.

Ἐμπεδοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui firmum robur habet* : ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπεδόω, f. ώσω, *stabilio, firmitèr et constantèr servo*, seu *observo* : et

Ἐμπέδως, adv. *firmitèr, certò* : ab ἔμπεδος, *stabilis*. Th. πέδον.

Ἐμπεδῶς, idem : ab ἐμπεδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἔμπεδος.

Ἐμπείρᾰμος, sive ἐμπείρᾰμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peritus* : ex ἐν et πεῖρα.

Ἐμπειρῑ'ᾰ, ᾰς, ἡ, *peritia, experientia* : et indè

Ἐμπειρῐκὸς, ου, *EMPIRICUS* : medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRICK. utrumque ab ἔμπειρος.

Ἐμπειρῐκῶς, adv. *empiricorum more* : à præc.

Ἔμπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peritus* : hinc τὸ ἔμπειρον, ου, *peritia*. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐμπείρως, adv. *more eorum, qui rei periti sunt, scitè, aptè, prudentèr* : ab ἔμπειρος.

Ἐμπέλᾰ, præs. imperat. ab

Ἐμπελά'ω, idem quod πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

Ἐμπελᾰδὸν, et -ά'δην, *propè, juxtà*, adv. ab eod.

Ἐμπελάζω, et -ά'ω, fut. ά'σω, idem quod πελάζω, et -άω, *appropinquo, admoveo*. Th. πέλας, *propè*.

Ἐμπελά'σαντες, *inter se committentes* : a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo* : f. ερῶ. perf. ἐμπέπαρκα· ab ἐν et πείρω, *transfigo*.

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodia ejus fidei commissa* : perf. part. pass. ex ἐν et πιστεύω, *credo*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπεπρασμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo*. Th. πιπράσκω, *vendo*. f. σω. perf. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπείρᾰμος, v. ἐμπείραμος.

Ἐμπερῐέχω, f. έξω, *comprehendo* : ex ἐν, περὶ, et ἔχω.

Ἐμπερῐπᾰτέω, f. ήσω, *inambulo* ; ab ἐν, περὶ, et πατέω, *calco*.

Ἐμπερόνᾱμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vestis fibulis adstricta* : Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à perf. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibula*.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπέσωσῐ. ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q. v.

Ἐμπέσωσῐ, 3. pl. aor. 2. sub. ejusd.

Ἐμπετάννῡ'ω, f. πετά'σω, perf. κᾰ, *extendo* : ex ἐν et πεταννύω, id.

Ἔμπετες, Dor. per Sync. et conversione σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. act. ab ἐμπίπτω, *incido*. Vel est imperf. ab ἐμπίτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, et Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφῦᾰ, *implexa*, perf. part. f. g. à φύω. perf. πέφυκα. et in m. voce πέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυυῖα, et per Sync. πεφῦα.

Ἐμπεφύῃ, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum perf. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, *innascor*. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync.

ut πιφυὼς, pro πιφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor.*

'Εμπιφῦκὼς, et ἐμπιφῦὼς, υῖα, ὸς, *implexus, affixus,* part. ab ἐμπίφῦκα, et in m. voce ἐμπίφῦα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

'Εμπήγνῦμῖ, *infigo, et concrescere facio,* et ἐμπήγνῦμαι, *concresco.*

'Εμπηδᾶ́ω, -ῶ, f. ήσω, *insilio, irruo.*

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

'Εμπιμπλᾶ́ω, vel -ῖπλᾶ́ω, seu ἐμπίμπλημῖ, vel -ῖ'πλημῖ, *impleo, satio:* f. ήσω. perf. ἐμπέπληκᾰ. ex ἐν et πίμπλημι, quod cum πλήθω ejusd. est originis et significationis. Th. πλέος, *plenus.*

'Εμπίμπρημῖ, f. ήσω, perf. ἐμπέπρηκᾰ, *incendo.*

'Εμπῖ'πλανται, 3. pl. præs. ind. pass. et ἐμπῖ'πλασθαι, præs. inf. et

'Εμπῖ'πλη, *impleto,* Att. pro ἐμπῖ'πληθῖ, seu ἐμπῖ'πλᾶθῖ, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eod.

'Εμπῖπρασκόμενος, ȣ, præs. part. ab ἐν et πιπράσκω, *vendo:* perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo.*

'Εμπίπτω, *incido, invado; obvius fio:* f. ἐμπτώσω. perf. ἐμπέπτωκᾰ. a. 1. ἐνέπεσᾰ. a. 2. ἐνέπεσον. f. m. ἐμπεσȣ̃μαι. ab ἐν et πίπτω, *cado:* perf. πέπτωκα.

'ΕΜΠΙ͂Σ, ῖ'δος, ἡ, *culicis genus:* q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

'Εμπιςεύω, f. σω, *fido, concredo, fidei committo:* à πιςεύω, idem, quod à πίςις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

'Εμπλᾰκεὶς, έντος, *implicatus,* a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico,* q. v.

'Εμπλάσσω, vel -ττω, f. σω, *illino, inspergo, obstruo; in massam formo.* Th. πλάσσω, *fingo.*

'Εμπλαςὸς, et -αςῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad illinendum aptus:* et

Ἔμπλαςρος, (sub. φαρμακεία) vel ἔμπλαςρον, (sc. φάρμακον) *EMPLASTRUM,* compositio ex emplasticis: ἔμπλαςρον, compositionem, ἔμπλαςρος, materiam respiciens. Angl. A PLASTER: ab ἐμπλάσσω.

'Εμπλεὶη, ης, ἡ, *plena:* Ion. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex th. πλέος, *plenus.*

'Εμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, *impleo:* ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus.*

Ἔμπλειος, η, ον, Poët. pro ἔμπλεος, *expletus, plenus.* Ab ἐμπίμπλημι.

'Εμπλέκω, *IMPLICO, irretio, intexo:* f. ἐμπλέξω. perf. ἐμπέπλεχᾰ. a. 1. ἐνέπλεξᾰ. a. 2. ἐνέπλᾰκον. præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλᾰ́κην. a. 2. part. pass. ἐμπλᾰκεὶς, έντος. perf. m. ἐμπέπλοκᾰ, undè ἐμπλοκὴ, *nodus:* ab ἐν et πλέκω, *necto.*

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, *plenus.*

'Εμπλέω, *innavigo, innato.* Th. πλέω, f. εύσω.

'Εμπλήδην, *confertim, plenè,* adv. ab

'Εμπλήθω, *impleo, expleo:* f. ήσω. perf. ἐμπέπληκᾰ. a. 1. ἐνέπλησᾰ. perf. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus fui:* a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ. ab ἐν et πλήθω. Th. πλέος.

Ἔμπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *attonitus, stupidus, vecors:* ab ἐμπλήσσω, q. v.

'Εμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπλησᾰ́μενος, aor. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo.* Sunt qui velint dici præs. pass. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui perfectum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus.*

Ἔμπλην, *propè,* adv. ab ἐμπλάω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας, *propè.*

Ἔμπληξῖς, εως, ἡ, *admiratio:* ab ἐμπλήσσω.

'Εμπλήσᾰτο, Ion. pro ἐνεπλήσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo;* f. σω. Th. πλέος, *plenus.*

'Εμπλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ejusd.

'Εμπλησθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd. verbi.

'Εμπλήσσω, vel -ττω, *feriendo irruo, ingruo; obstupefacio.* Th. πλήσσω, *percutio.*

'Εμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio:* ab ἐμπλέκω, *implico.* Th. πλέκω, *necto.*

'Εμπλόκῖᾰ, ων, τὰ, *mundi muliebris species crinibus implicata:* it. *festum* Athenis.

'Εμπνεύσαις, Æol. pro

'Εμπνεύσᾱς, αντος, a. 1. part. act. et

Ἐμπνευςὶς, εως, ἡ, *inspiratio:* et

'Εμπνευςὸς, ἡ, ὸν, *inspiratus:* ab

'Εμπνέω, et -είω, Poët. *inspiro, spiro,* cum gen. f. εύσω. perf. ἐμπέπνευκᾰ. a. 1. ἐνέπνευσᾰ. Th. πνέω, *spiro.*

Ἔμπνοος et ἔμπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *spirans, vivus:* acc. ἔμπνȣν· ab ἐμπνέω, *inspiro:* ex eod. th.

'Εμπνῦ'θη, *respiravit,* pro ἐνεπνύθη, 3. sing. a. 1. pass. à πνύω, *spiro, sapio:* perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, *sapiens.* Th. πνέω, *spiro:* f. εύσω.

'Εμποδίζω, f. ῖ'σω, *pedes implico, impedimento sum:* et

'Εμπόδῖον, ȣ, τὸ, *impedimentum:* ex ἐν et πȣ̃ς.

'Εμπόδισμᾰ, ᾰτος, τὸ, et -μὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab iisd.

'Εμποδοςᾰτέω, *impedio:* f. ήσω. perf. ἐμπεποδοςᾰ́τηκᾰ. à seq. et ἵςαμαι, *sto.*

'Εμποδοςᾰ́της, ȣ, ὁ, *qui est impedimento.*

'Εμποδὼν, adv. *ante pedes, impedimento:* ὁ ἐμποδὼν, *obvius:* τὰ ἐμποδὼν, *præsentia:* ab ἐν et πȣ̃ς, *pes.*

Ἔμποθεν, *coram,* Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu:* ab ἐν et πρὸ, *ante.* Alii pro πόθεν.

'Εμποιέω, ῶ, f. ήσω, *efficio in* aut *extra, infero, induco.* Th. ποιέω, *facio.*

'Εμποίησᾰν, *fecerunt,* pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

'Εμπολᾶ̀, ᾶς, ᾶ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura, negotiatio.* Th. πολέω, *vendo.*

'Εμπολᾰ́ω, et έω, f. ήσω, *vendo, comparo:* vide ἐμπολόωντο. Hom. Od. O. Th. πωλέω, *vendo.*

'Εμπολέμῖος, pro ἐμπόλεμος, et πολεμικὸς, *bellicus, ad bellum respiciens.* Th. πόλεμος.

'Εμπολὴ, ῆς, ἡ, et

'Εμπόλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *emptum, comparatum:* ab ἐμπολάω.

'Εμπολῖτεύω, et -εύομαι, *versor in republicâ; administro rempublicam;* item *versor in;* ab ἐν et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas.*

'Εμπολόωντο, *sibi comparabant,* pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo.*

'Εμπορευέσθωσᾰν, 3. pl. imperat. præs. pass.

'Εμπορεύομαι, *nundinor, mercor, lucror:* f. εύσομαι. a. 1. m. ἐνεπορευσᾰ́μην, ω, ᾰτο· quod ab ἔμπορος, *mercator:* ab ἐν et

πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*: perf. m. πέπορα.
'Εμπορῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *mercatura, negotiatio*; acc. sing. Ion. ἐμπορίην, ab iisd.
'Εμπορῐκὸς, ή, ὸν, *mercatorius, negotiatorius*: et
'Εμπόρῐον, ϋ, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus*: ab
"Εμπορος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *vector, mercator, viator*: ab ἐν et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*: perf. m. πέπορα.
'Εμπορπᾰ'ω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐμπεπόρπηκᾰ, *infibulo, conjungo*. Th. πορπὴ, *fibula*.
'ΕΜΠΟΥΣᾸ, ης, ἡ, *EMPUSA, spectrum*.
"Εμπρακτος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, dicitur de re *quæ fieri conficique potest*: ab ἐν et πράσσω, *facio*.
'Εμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere*: à πρέπω, *decorus sum*.
'Εμπρήθω, *incendo*: f. ήσω. perf. ἐμπέπρηκᾰ. aor. 1. ἐνέπρησᾰ. perf. pass. ἐμπέπρησμαι. a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro*.
'Εμπρῆσαι, *incendisse*: a. 1. inf. act. et
'Εμπρήσεις, 2. sing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et
'Εμπρησθεὶς, *incensus*, a. 1. part. pass. ejusd.
"Εμπρησῐς, εως, ἡ, et ἐμπρησμὸς, ϋ, ὁ, *incensio, incendium*: et
'Εμπρηστὴς, ϋ, ὁ, *incendiarius*: à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod vide.
'Εμπρισθεὶς, *sectus*, a. 1. part. pass. ab
'Εμπρῐ'ω, *serrâ incido*; f. ῐ'σω. perf. κᾰ. a. 1. pass. ἐνεπρίσθην· ab ἐν et πρίω, *serrâ seco*.
"Εμπροσθεν, *coram, antè*: πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, *antè, coram*.
'Εμπρόσθῐος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *anterior*: à præced.
'Εμπτισσόμενος, *pistus, tusus*, Prov. xxvii. 22. nusquam alibi occurrens. Th. πτίσσω, *tundo*.
"Εμπτυσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sputum*.
'Εμπτῠ'ω, *inspuo, conspuo*: f. ῠ'σω. perf. ἐμπέπτῠκᾰ. a. 1. ἐνέπτῠσᾰ, cum dat. vel seq. εἰς. perf. pass. ἐμπέπτυσμαι. aor. 1. pass. ἐνεπτύσθην. f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι· ab ἐν et πτύω, *spuo*.
'Εμπῠρῐβήτης, ϋ, ὁ, *igni aptus*. Ex ἐν, πῦρ et βαίνω.
'Εμπῠρίζω, seu -ρόω, vel -ρεύω, *incendo*: f. σω· et
'Εμπῠρισμὸς, ϋ, ὁ, *incensio*: ab
"Εμπῠρος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus*: ἔμπυρον, (sc. Θῦμα) *holocaustum*: ab ἐν et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.
'Εμῠθολόγησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro*: f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, et λέγω, *dico*.
"Εμῠκον, *mugivi*, a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio*: f. ήσω.
'Εμφαίνϋσῐ, 3. pl. præs. ind. ab
'Εμφαίνω, *repræsento, illustro*: ex ἐν et φαίνω, *ostendo*. f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. perf. πέφαγκα. perf. m. πέφανα.
'Εμφᾰνέςᾰτᾰ, *valdè, manifestè*, superl. ab
'Εμφᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conspicuus, manifestus*: et hinc ἐμφᾰνέως, Ion. pro ἐμφᾰνῶς, *apertè*.
'Εμφᾰνίζω, *indico, -as, patefacio, ante oculos pono*: f. ῐ'σω. a. 1. ἐνεφᾰ'νῐσᾰ. a. 1. imperat. ἐμφᾰ'νῐσον, ᾰ'τω. ἐμφᾰνῐ'σᾰτε, 2. pl. præs. pass. ἐμφᾰνίζομαι, *appareo*: a. 1. ind. pass. ἐνεφᾰνίσθην. a. 1. inf. pass. ἐμφᾰνισθῆναι. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν et φαίνω, *ostendo*.
'Εμφᾰνισμὸς, ϋ, ὁ, *indicium*.
'Εμφᾰνῶς, adv. *apertè*: ab ἐμφαίνω, q. v.
"Εμφᾰσῐς, εως, ἡ, *repræsentatio, species expressa; simulatio*: Latinis et Angl. quoque *Emphasis*: et
'Εμφᾰτῐκὸς, seu -αντῐκὸς, ή, ὸν, *significativus cum emphasi*: Angl. EMPHATICAL. unde
'Εμφᾰτῐκῶς, seu -αντῐκῶς, adv. *significantèr*: et
'Εμφᾰτῐκώτερον, et -αντῐκώτερον, compar. *significantiùs*: ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo*.
'Εμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *similis*: q. *refert ad aliquid*: ab
'Εμφέρομαι, fut. ἐνοίσομαι, perf. ἐνήνεγμαι, *deferor, circumferor*. Vid. Is. Voss. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν et φέρω, *fero*.
'Εμφῐλονεικῶς, adv. *contentiosè*.
"Εμφοβος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *perterritus, metu perculsus*: ab ἐν et φόβος, *metus*: à φέβομαι, *timeo*: perf. m. πέφοβα.
'Εμφορέομαι, -ϋμαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, *repleor, satior, fruor*: ab
'Εμφορέω, -ῶ, *importo, infligo*. Th. φέρω, *fero*.
'Εμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, perf. χᾰ, *obturo, obstruo, infarcio*: ἐμφράξηται, 3. sing. a. 1. sub. m. à φράττω, *sepio*, quod videas.
"Εμφρϋρος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *custoditus*; item *custodiens*: ex ἐν et φρϋρα.
"Εμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens*: ab ἐν et φρὴν, *mens*.
'Εμφῠὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *naturâ insitus et ingenitus, naturalis*: id. quod ἔμφυτος· quod vide.
"Εμφῠλος, ϋ, et ἐμφῠ'λῐος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *tribulis, intestinus*: ex ἐν et φυλὴ, *tribus*.
'Εμφῠ'ς, ῠσᾰ, ῠ'ν· ύντος, *inhærens*: a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ, ab ἔμφυμι, *innascor*: vide in φύς.
'Εμφῠσᾰ'ω, *afflo, inspiro*: f. ήσω. a. 1. ἐνεφῠ'σησᾰ, ᾰς, ε. Th. φυσάω, *sufflo*.
'Εμφῠ'σημᾰ, ᾰτος, τὸ, *inflatio*; item *inflatum*: à perf. pass. præced.
"Εμφῠτος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *insitus, innatus*: ab
'Εμφῠ'ω, f. σω. perf. ἐμπέφῠκᾰ, *ingenero*: ab ἐν et φύω, *gigno*.
"Εμψῡχος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *animatus, spirans, vivus*: ab ἐν et ψυχὴ, *anima, vita*.
'Εμῶν, vid. ἐγώ.
'ΕΝ, (pro quo ἐνὶ' et εἰν Poët.) *IN*: regit dat. et significat *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ· et *inter*, ut ἐν ὑμῖν· et *propter, ad, apud, de, pro, erga*, pro διὰ, *intra*, etiam et *contra, penes, propè, coram*: imò verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς in compositione plerumque significat *in*: interdum *ad, contra, inter*; *augmentum* quoque, et *defectum*.
'Εν pro ἔνθᾰ, *ibi*; et ἔν' pro ἔνεςι, *licet*.
"Εν, *unum*, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um*.
'Εν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id est, *alternatim, alternis vicibus*.
"Ενᾰ, ᾱς, ᾶ, Dor. ἔνη, ης, ἡ, *vesperi, serò*. Th. ἔνος, ϋ, ὁ, *annus*.
'Εναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanctus, piaculo obstrictus*: ὁ ἐν τῷ ἄγεϊ ἐνεχόμενος.
'Εναγίζειν, *justa persolvere, parentare*. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*.
'Εναγισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *parentatio*.
'Ενᾰγισμὸς, ϋ, ὁ, *parentatio*.
'Εναγκᾰλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector*: f. ῐ'σομαι. a. 1. m. ἐνηγκᾰλῐσᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. ἐναγκᾰλῐσᾰ'μενος. ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ἀγκαὶ, *ulnæ*·

'Εναγκυλῶντες βέλη, *tela ame- tantes:* ab ἀγκύλη, *amentum.*

'Εναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, 2. sing. f. 1. ab

'Εναγκωνίζω, f. ίσω, *cubito incumbo, inclino:* ex ἐν et ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus.*

"Εναγχος, *nuper:* ab ἐν et ἄγχι, *prope.*

'Ενάγω, f. ξω, perf. χα, *induco, incito.* Th. ἄγω, *duco.*

'Εναγωνίζεσθαί τινι, *adversari, seu resistere alicui:* quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

'Εναγώνιος, ου, ὁ, *qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus:* ab eod. th.

'Εναθλέω, f. ήσω, *exercito.*

"Εναιε, *habitabat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ναίω, *habito:* f. σω. perf. νένακα.

'Εναίρειν, præs. inf. act. ab

'ΕΝΑΙ'ΡΩ, *occido, interficio, spolio:* f. ἀρῶ. a. 1. ἔνηρα. a. 1. m. ἐνηράμην.

'Εναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens,* &c. ab ἐν et αἶσα, ης, ἡ, *fatum, parca, sors.*

'Εναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis:* ab ἐν et ἀλίγκιος, ὁ καὶ ἡ, idem.

'Ενάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus, maritimus:* q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὤν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

'Εναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, immutatio.*

'Ενάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio, pretium:* et

'Εναλλὰξ, *alternatim, vice versâ:* adv. ab

'Εναλλάττω, *permuto, alterno:* f. ξω. perf. χα. ab et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto.*

'Ενάλλομαι, *insilio, pedibus conculco.*

"Εναλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varius, diversus:* ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant.* Th. ἄλλος, *alius.*

'Εναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν et ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. Att. ἑάλωκα. aor. 2. ἥλων. a. 2. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, q. ab ἅλωμι.

'Εναμέλγω, fut. ξω, *immulgeo.* Ex ἐν et ἀμέλγω.

"Εναμμα, ατος, τὸ, *vinculum, amentum jaculi:* ab ἐνάπτω, *alligo.*

"Εναντα, *contra:* vel pro ἐναντίον· ab ἐν et ἀντὶ, *coram, apertè.* Th. ἀντὶ, *pro,* &c.

"Εναντι, *coram, antè:* cum gen. ex ἐν et ἀντὶ, *coram, apertè.* Th. ἀντὶ, *pro, contra,* &c.

'Εναντία, ας, *contraria:* ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, *è regione:* f. g. ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίβιον, adv. *adversùs, contrà:* ab

'Εναντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversarius:* q. *vim contrariam habens:* q. ἐναντίαν βίαν ἔχων· ex ἀντὶ, *contra,* et βία, *vis.*

'Εναντιευμένου pro ἐναντιουμένου, gen. sing. part. præs. ab

'Εναντιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *adversor:* ab ἐναντίος, quod vide.

'Εναντίον, adv. idem ac ἔναντι.

'Εναντιοπραγέω, *adversarum sum partium, cum hostibus sentio:* ex ἐν, ἀντὶ, et πράσσω.

'Εναντίος, ία, ίον, *contrarius, a, um:* ab ἐν et ἀντίος, *adversus.* Th. ἀντὶ, *pro.*

'Εναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas,* et

'Εναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio:* ab ἐναντιόομαι, quod vide.

'Εναντίως, adv. *contrariè:* ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia:* ab ἐναντιόομαι, quod videas.

"Εναξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo, complano:* f. ξω.

'Εναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostendebant:* 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo.*

'Εναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, perf. ἐναπήρεισμαι, *firmo, innitor:* vide ἐρείδω.

'Εναποδείκνυμι, *demonstro.*

'Εναποθνήσκω, *morior:* ex ἐν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior:* f. θανοῦμαι.

'Εναποκυβεύω, *ludo, ac tesseris committo.*

'Εναπολαμβάνω, *intercipio.*

'Εναποπνέω, ut ἐναποπνεῦσαι ταῖς ἀνάγκαις, est *calamitatibus ultimis,* vel *tormentis, immori.*

'Εναποτίθημι, *depono.*

"Εναρα, τὰ, *spolia, arma,* quia interfectis detrahuntur; ab ἐναίρω, *occido, spolio.*

'Ενάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐνεργέω, *operor,* quod vide.

'Εναργέως, *apertè:* adv. ab

'ΕΝΑΡΓΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *clarus, evidens:* q. ab ἐν et ἀργὸς, *albus.*

'Ενάρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *virtutis particeps:* ab ἀρετὴ, *virtus.*

'Εναρηρὼς, part. perf. verbi inusit. ἐνάρω.

'Ενάρης, έος, ὁ καὶ ἡ, *aptè insertus, implicitus.* Ab ἐνάρω. Sic ἐναρεῖς dici videntur, qui ἐναρέες vocantur.

'Εναρίζω, f. ίξω, perf. χα, *interficio, spolio:* ab ἐναίρω, idem; quod vide.

'Εναριθμέω, ῶ, f. ήσω, *adnumero:* ex ἐν et ἀριθμός.

'Εναρίθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et

'Ενάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *annumeratus.* Th. ἀριθμός.

'Εναρίμβροτος, ου, ὁ, *qui cædit mortales, homicida:* ab ἐναίρω, *interficio,* et βροτὸς, *mortalis.*

'Ενάριξε, a. 1. ind. act. Poët. et Dor. pro ἐνάρισε· ἐναρίξοι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, *interficio,* quod vide.

'Ενάρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ναρκέω, *torpeo.* Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo.* Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.

'Εναρμόζω, f. όσω, perf. ἐνήρμοκα, *admoveo, accommodo.* Th. ἄρω, *apto.*

'Εναρμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *concinnus.*

'Εναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare,* a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Th. ἄρω, *apto.*

'Εναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, *incipio,* quod vide.

"Εναρον, *interfecerunt,* 3. pl. a. 2. act. pro ἔνηρον, vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido.*

'Εναρφόρος, *spoliator;* pro ἐναρηφόρος· ab ἔναρα, τὰ, *spolia,* et φέρω, *fero.*

'Ενάρχομαι, *incipio, auspicor:* f. ἐνάρξομαι. a. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi:* a. 1. m. part. ἐναρξάμενος· ab ἐν et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

'Ενάρω, in præs. inusit., aor. 1. ἔναρσα, part. perf. ἐναρηρὼς, *apto.* Ex ἐν et ἄρω.

'Ενάσθην, *habitavi,* a. 1. pass. verbi νάω, inus. pro ναίω, *habito.*

"Ενασσα, *habitandi causâ collocavi,* a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. Poët. ab eod. th.

'Ενάτη, *nona;* Poët. pro ἐννάτη, ab ἐννέα, *novem.*

"Ενατμον φυσικὸν, *vapor naturalis.*

'Εναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor.* Th. αὐλὴ, *stabulum, aula.* Hinc

'Εναυλισάμενος, *moratus,* a. 1. part. m.

"Εναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tibiis personans;* usurpatur item substantivè, *tibia:* ab ἐν et αὐλὸς, *tibia:* et

"Εναυλος, ου, ἡ, *stabulum.* Th. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum.*

'Εναυξάνω, *innutrio.*

"Εναυσμα, *scintilla, fomes:* à seq.

'Εναύω, *accendo.* Th. αὔω, idem.
'Ενἄφῑ'ημῑ, f. ἐνἄφήσω, perf. ἐνἄφεῖκἄ, *insero, immitto, injicio.*
'Ενδαΐς, ΐδος, ά, Dor. pro 'Ενδηΐς, nom. pr.
'Ενδἄτέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, *dispertior:* ex ἐν et δατέομαι.
'Εν δὲ, Poët. pro ἐνῆν δὲ vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò,* vel *inerant.* Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐπὶ δέ.
'Ενδεδῦμένοι, *induti,* nom. pl. perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo:* f. ύσω. perf. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν et δύω, *induo.*
'Ενδέει, ἐνδεῖ, impers. *deest, opus est:* et
'Ενδεέστερον, comparat. ab
'Ενδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigus, egenus:* ab ἐν et δέω, *opus habeo.*
"Ενδειἄ, ᾶς, ἡ, *INEDIA, inopia:* ab ἐνδεῖ, quod vide.
"Ενδειγμἄ, ἄτος, τὸ, *manifestum, indicium:* ab
'Ενδείκνῦμῑ, *indico:* præs. pass. ἐνδείκνῦμαι, σαι, ται, *ostendo:* et in 3. pl. ἐνδείκνυνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. m. ἐνδείξομαι. perf. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξἄ'μην, ω, ἄτο. aor. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, -άσθω. a. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν et δείκνυμι, *ostendo.*
"Ενδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, *ostensus erat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.
"Ενδεκἄ, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim;* ἄκλιτον· ex ἓν, *unum,* et δέκα, *decem.*
'Ενδεκἄ'κῑς, adv. *undecies:* et
'Ενδεκἄ'πηχῠς, εος, ὁ ϗ ἡ, *undecim cubitorum.* Ex ἕνδεκα et πῆχυς.
'Ενδέκἄτος, ἄ'τη, ἄτον, *undecimus:* ab ἕνδεκα.
'Ενδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare.* Th. δέχομαι.
'Ενδελέχειἄ, Att. pro ἐντελέχειἄ, ᾶς, ἡ, *perfectio, assiduitas:* ab ἐνδελεχής.
'Ενδελεχέω, *continuus sum.*
'Ενδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus;* ab ἐντελὴς, *perfectus, integer:* ab ἐν, τέλος, et ἔχω.
'Ενδελεχίζω, f. ΐσω, *sum assiduus, continuo:* et
'Ενδελεχισμὸς, ῦ, ὁ, *assiduitas, continuatio;* et
'Ενδελεχῶς, adv. *assiduè:* ab ἐνδελεχὴς, quod vide.
'Ενδέξῐἄ, adv. *aptè, dextrè:* ab
'Ενδέξῐος, ᾱ, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus.* Th. δεξιὰ, *dextra.*

'Ενδέομαι, f. δεήσομαι, *indigeo:* it. *illigor, obligor.* Vide ἐνδέω.
"Ενδεσμἄ, ἄτος, τὸ, *vinculum:* et
'Ενδεσμέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico:* et
'Ενδεσμεύω, idem: et
"Ενδεσμος, ȣ, ὁ, *illigatio, ligatura, vinculum, fasciculus:* ab ἐν et δεσμὸς, *vinculum,* q. à δέω, *ligo.*
'Ενδέχεται, *licet, fieri potest,* impers. ab
'Ενδέχομαι, ῃ, εται, *admitto, recipio:* f. ἐνδέξομαι. perf. ἐνδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*
'Ενδεχόμενος, *possibilis, licitus:* à præc.
'Ενδέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico, adstringo:* item *desum, opus habeo:* ab ἐν et δέω, *ligo, egeo.*
'Ενδημέω, *incolo:* f. ήσω. perf. ἐνδεδήμηκἄ· ab ἔνδημος, *manens cum populo suo:* ex ἐν et δῆμος, *populus.*
'Ενδήμῐος νȣ̃σος, *morbus cuidam populo peculiaris:* ab eod. th.
'Ενδήμοισῑ, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab
"Ενδημος, ȣ, *qui in civitate* vel *domi est, domesticus:* ab eod. th.
'Ενδῐἄ'ασκον, Ion. pro ἐνεδίαον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco.* Th. ἔνδιος, *meridianus.*
'Ενδῐἄβάλλω, f. βἄλῶ, perf. ἐνδῐἄβέβληκἄ, *criminor, adversor.*
'Ενδῐἄ'θετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *internus:* ab ἐν et διατίθημι, quod vide.
'Ενδῐἄθρύπτεσθαι, *ludificari:* et
'Ενδῐἄθρύπτω, *per delicias illudo:* ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango:* quod vide.
'Ενδῐαιτἄ'ομαι, *immoror.*
'Ενδῐἄπρέπειν γυμνασίαις πολεμικαῖς, *bellicis tyrociniis se probare, ibi decenter et pulchrè agere.*
'Ενδῐἄτρῑ'βω, *immoror:* ex ἐν, διὰ, et τρίβω, *tero:* f. ψω.
'Ενδῐἄτριπτέον, *immorandum:* ejusd. verbale.
'Ενδῐδάσκω, *doceo, erudio:* f. ξω. perf. ἐνδεδῐ'δἄχἄ.
'Ενδῐδόναι, *cedere, remittere:* præs. inf. act. ex ἐν et δίδωμι, *do.*
'Ενδῐδύσκομαι, *induor:* cum acc. imperf. ἐνεδῐδυσκόμην, ȣ, ετο, est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor:* ab ἐν et δύω.
'Ενδῐδύσκω, *induo:* ab ἐνδύω.
'Ενδῐ'δωμῑ, f. ώσω, *in manus trado, præbeo; cedo, remitto.* Th. δίδωμι, *do.*
'Ενδῑ'εσἄν, *incitabant:* pro ἐνδιῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ab ἐνδίην, verbi ἐνδίημι, *immitto.* Alii volunt esse 3. pl. a. 2. act. ex ἐν, διὰ, et ἵημι, *mitto.* Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι) pro διώκω, ut sit *insecuti sunt.* Th. δίω.

"Ενδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *justus:* ab ἐν et δίκη, *jus.*
"Ενδινἄ, τὰ, *intestina:* ab ἔνδον, *intus.*
"ΕΝΔΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *meridianus.* Et ἔνδῑον substantivè ponitur pro διατριβῇ. Hinc ἐνδιάω, *meridior.*
'Ενδογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intus genitus:* ex ἔνδον, *intus,* et γίνομαι, *nascor.*
"Ενδοθεν, adv. *ex interiori loco:* et
"Ενδοθῑ, Poët. *intus, in:* ab ἔνδον, idem.
'Ενδοῖ, *INTUS,* Dor. pro ἔνδον, *intus.*
'Ενδοιάζω, f. ἄ'σω, *dubito:* et indè
'Ενδοιἄ'σῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἐνδοιαστὸς, *dubius, incertus:* et
'Ενδοιασμὸς, ῦ, ὁ, idem. et 'Ενδοίἄσῐς, εως, ἡ, *dubitatio:* ab ἐν et δοιάζω, *dubito:* à δοιὴ, *dubium.* Th. δύο.
'Ενδομἄ'χᾱς, ᾱ, ὁ, Poët. et Dor. pro
'Ενδομἄ'χης, ȣ, ὁ, *intus* vel *domi pugnans:* ab ἔνδον, *intus,* et μάχομαι, *pugno.*
'Ενδομενῑ'ᾰ, *supellex;* quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.
'Ενδόμησῐς, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda:* ab inusit. ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo.*
'Ενδομῠχέω, ῶ, *intus lateo.*
'Ενδόμῠχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intestinus:* ex ἔνδον, *intus,* et μυχὸς, *penetrale.*
"ΕΝΔΟΝ, *intus:* adv. et pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco:* ἔνδοθι, *intus.*
'Ενδοξάζω, *glorifico:* fut. ἄ'σω. perf. ἐνδεδόξἄκἄ. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*
'Ενδοξασθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
"Ενδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nobilis, gloriosus, opinabilis.* ἔνδοξἄ τὰ, *res gloriosæ.* in comp. ἐνδοξότερος. in superl. ἐνδοξότᾰτος. ab iisd.

'Ενδόξως, adv. *gloriosè.*

'Ενδόσιμον, ου, τὸ, *carminis, orationis*, vel *cantionis exordium; incitatio, occasio :* et

'Ενδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gratuitus:* et

"Ενδοσις, εως, ἡ, *remissio:* ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do.*

'Ενδότατος, ά'τη, ατον, *intimus :* et

'Ενδοτά'τως, adv. *intimè*, superl. ut

'Ενδότερος, έρα, ερον, *interior:* et

'Ενδοτέρω, adv. *interiùs :* comp. ab ἔνδον, *intus.*

'Ενδουπέω, ῶ, f. ήσω, aor. 1. ησα, *insono, sonum edo in.* Ex ἐν et δοῦπος.

"Ενδρυον, ου, τὸ, *cor et medulla arboris :* et

"Ενδρυον, seu -ος, *temo, aratrum :* ex ἐν et δρῦς, -υὸς, ἡ, *quercus.*

'Ενδρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *nemorosus:* ab ἐν et δρυώδης, *quernus.* Th. δρῦς, *quercus.*

"Ενδυκες, et ἐνδυκέως, adv. *prompto animo, diligentèr :* Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

"Ενδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum :* ab ἐνδύω, *induo*, quod vide.

"Ενδυμι, idem. q. ἐνδύω, aor. 1. ἐνέδυν, υς, υ.

'Ενδυναμόω, *corroboro :* f. ώσω. perf. ἐνδεδυνά'μωκα. a. 1. ἐνεδυνά'μωσα. præs. pass. ἐνδυναμοῦμαι, *invalesco.* imperf. pass. ἐνεδυναμοόμην, -ούμην, -όου, -οῦ, -όετο, -οῦτο. a. 1. pass. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν et δυναμόω, *roboro.* Th. δύναμαι, *possum.*

'Ενδύντες, nom. pl. præs. part. ab ἔνδυμι, vel aor. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύνω, q. v.

'Ενδύ'νω, *irrepo, induo :* f. ἐνδύ'σω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ. ab ἐν et δύω, δύνω, et δύμι, *subeo.*

"ΕΝΔΥΟ, *celeritèr, ocyùs:* quasi duobus momentis.

'Ενδῦσα, *induta*, a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, -ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δῦμι, vel δύω, *subeo.*

'Ενδυσά'μενος, η, ον, a. 1. part. m.

'Ενδύ'σασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύ'σατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo*, quod vide.

"Ενδυσις, εως, ἡ, *amictus :* ab

'Ενδύ'ω, (ut et ἐνδύ'νω, et ἐνδύ'ομαι,) *INDUO :* cum dupl. acc. fut. ύ'σω. a. 1. ἐνέδυσα. a. 1. imperat. ἔνδυσον, ά'τω. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι. part. ἐνδεδυμένος, *indutus.* a. 1. med. ἐνεδυσά'μην, ω, ατο. imperat. m. a. 1. ἔνδυσαι, -άσθω. a. 1. sub. m. ἐνδύ'σωμαι, η, ηται, et in 2. pl. ἐνδύ'σησθε. a. 1. inf. m. ἐνδύ'σασθαι, et part. ἐνδυσά'μενος. ab ἐν et δύω, seu δύνω, *subeo, induo.*

'Ενέβαλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

'Ενεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono :* f. άσω. ab ἐν et βιβάζω. Th. βαίνω, *incedo.*

'Ενεβριμησά'μην, ω, ατο, *graviter interminatus sum*, a. 1. med. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo.* Th. βρέμω, idem.

'Ενεγγυά'ομαι, *spondeo :* Dem. c. Apaturium. ab ἐν et ἐγγύη, *sponsio.*

'Ενεγγύ'ησα, *spopondi :* ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνηγγύ'ησα.

"Ενεγγυς, idem quod ἐγγὺς, *propè.*

'Ενέγκαι, *tulisse*, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, a. 1. act. ἐνέγκαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνέγκασθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκά'τω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.

'Ενεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab

"Ενεγκον, a. 2. ind. ἐνεγκὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. ab inusit. ἐνέγκω, pro φέρω, *fero :* f. οἴσω.

'Ενεδίδυ, 3. sing. imperf. act. quasi à διδόω. vide ἐδίδυν.

'Ενέδρα, ας, ἡ, *insidiæ :* et indè

'Ενεδρεύω, *insidior :* cum acc. f. εύσω. perf. ἐνήδρευκα. a. 1. ἐνήδρευσα. imperat. ἐνέδρευσον, ά'τω. ab ἐνέδρα, q. ex ἐν et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

'Ενεδρεύων, οντος, ejusd. præs. part. act.

"Ενεδρον, ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, quod vide.

'Ενέδυ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.

'Ενέδυσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω, *induo*, quod vide.

'Ενέεικα, ας, ε, pro ἤνεικα, seu ἤνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, *fero.*

'Ενέηκεν, Poët. et Ion. pro ἐνῆκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto :* ab ἐν et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, *mitto, statuo, induo.*

'Ενεθεὶς, έντος, *dilutus, infusus*, a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι. a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνήκειν.

'Ενέθηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐντίθημι, *impono :* fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

'Ενεθίζω, fut. ίσω, *insuesco :* ab ἐθίζω.

'Ενεθυμήθη, *pœnituit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι quod vide.

'Ενείδω, *inspicio :* ab εἴδω, q. v.

'Ενείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum :* quod ab ἐν et εἰμὶ, *sum :* vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto :* facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.

"Ενεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter :* quod vide.

"Ενεικα, ας, ε, *attuli*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, aor. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inus. pro φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

'Ενείκειε, *intulisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, *ferat*, 3. sing. a. 1. sub. ab eod. th.

'Ενειλέω, -ῶ, *INVOLVO :* f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. perf. ἐνείληκα. Ex ἐν et εἰλέω, *VOLVO.*

"Ενειμα, ας, ε, et in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt*, aor. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo :* fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα. perf. med. νένομα.

"Ενειμεν, 1. pl. præs. Poët. pro ἔνεσμεν, ab

"Ενειμι, *insum :* ἔνεστι, et per Apoc. Ion. ἔνι· pro ἐστὶ, *est :* τὰ ἐνόντα, præs. part. n. g. pl. num. *quæ penes vos sunt :* ab ἐν et εἰμὶ, *sum.*

'Ενεὶς, έντος, *qui misit :* et in f. g. ἐνεῖσα, et in n. g. ἐνὲν, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι, q. ab ἐν et ἵημι, *mitto :* f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 2. ἦν.

'Ενεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto :* interdum ab ἐνέω, seu ἐννέννυμι. Th. ἕω, perf. pass. εἷμαι.

"Ενεισι, *insunt*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

'Ενείχεε, Ion. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνίχω, *in animo habeo.*

'Ενείχθην, *latus sum :* Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. pass. undè part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero.*

"ΕΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, et Poët. εἵνεκα, et εἵνεκεν, *propter, causâ :* adv. regit gen. ἕνεκά σου, *tui causâ :* interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. οὗ ἕνεκα finem significat : ex quibus οὕνεκα, *quia :* ut τοὔνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hujus rei causâ, quapropter.*

'Ενέκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, quod ab ἐν et κεῖμαι, *jaceo :* f. κείσομαι.

'Ενεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐγκολάπτω, *insculpo.* Th. κολάπτω, *tun-*

do: fut. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

'Ενεκεντρίσθην, ης, η, *insitus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, *insero:* f. ίσω. perf. ἐγκεκέντρικα· ab ἐν et κέντρον, *stimulus.* Th. κεντέω, *pungo.*

'Ενεκίσσων, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.

'Ενεκοπτόμην, *impediebar*, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio:* fut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. perf. ἐγκέκοφα. ab ἐν et κόπτω, *scindo.*

'Ενεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo.* Th. κότος, *ira vetus.*

'Ενέκοψᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεκοπτόμην.

'Ενέκρυψᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, *condo, intego:* perf. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, *occulto:* f. ψω. perf. κέκρυφα.

'Ενεκτέον, *referendum*, adj. verbale à φέρω, *fero:* perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

'Ενέκυρσᾰ, *incidi*, et in 3. plur. ἐνέκυρσᾰν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

'Ενελαύνω, *agito.* Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν et ἐλαύνω.

'Ενελῑ'πᾰνεν, a. 1. ind. act. verbi ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν et λιπαίνω, *pinguefacio.* Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.*

'Ενέμετο, vide in ἐνέμοντο.

'Ενεμήθην, aor. 1. pass. ab ἐν et νέμω, *tribuo, pasco:* f. νεμῶ. perf. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.

'Ενέμοντο, *depascebantur*, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

'Ενεμφῡ'εσθαι, *innasci.* Th. φύω, *nascor.*

'Ενενήκοντᾰ, pro ἐννενήκοντα, *nonaginta.* Th. ἐννέα, *novem.*

'Ενενῆτο, *cogitaret*, Ion. pro ἐνενόητο, per contract. 3. sing. plusq. perf. pass. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, *mens.*

'Ενένῑπεν, Ion. et

'Ενένιπτε, Attic. redupl. pro ἤνιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, *dico.* Th. ἔπω, id.

'Ενένισπον, aor. 2. verbi ἐνίσπω, i. q. ἐνέπω.

'Ενενοῦμεν, *cogitabamus*, 1. plur. imperf. ind. act. verbi ἐννοέω. et

'Ενενώκᾱσῐ, per contract. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ab ἐν et νοέω, *cogito.* Th. νόος.

'Ενενῶντο, *cogitaverant*, pro ἐνενόηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ab ἐννοέω.

'Ενεξουσιάζομαι, f. ἄσομαι, perf. ἐνεξουσί'ασμαι, *mihi potestatem assumo.*

'Ενεὸς, ᾱ', ὸν, *mutus, surdus, stultus.*

'Ενεοττοποιήσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo:* à νεοττὸς, οῦ, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio.*

'Ενέοχμεν, *innovavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi νεοχμέω, -ῶ, *innovo:* à νέοχμος, *novus.* Th. νέος.

'Ενεπᾱ'γησᾰν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. ab ἐμπήγνυμι, *infigo:* ab ἐν et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo:* f. ξω.

'Ενέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. et

'Ενέπαιξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo:* f. ξω. perf. ἐμπέπαιχα· ab ἐν et παίζω.

'Ενεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

'Ενέπαξεν, *infixit*, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

'Ενεπεπορπέᾰτο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi πορπάω, vel πορπέω, *fibulis astringo.* Th. πόρπη, *fibula.*

'Ενέπεσον, *ceciderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado.*

'Ενεπετάννῡες, *extendebas*, 2. sing. imperf. verbi ἐμπεταννύω.

'Ενεπήγετο, 3. sing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo:* ab ἐν et πήγνυμι, f. ξω, *compingo.* Desinentium in γνύω, vel γνυμι, tempora formantur à finitis in γω.

'Ενεπλήσθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo:* f. σω. perf. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν et πλήθω, *repleo.* Th. πλέος.

'Ενέπνευσᾰν, 3. pl. a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro:* ab ἐν et πνέω, *spiro:* f. πνεύσω.

'Ενεπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔμπνυμι, *respiro, revivisco:* ab iisd.

'Ενεπόδιζον, *impediebant*, 3. pl. imperf. verbi ἐμποδίζω. Ex ἐν et ποῦς.

'Ενεποιήσαντο, *duxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in.* Th. ποιέω, *facio.*

'Ενέποισῐν, Dor. pro ἐνέπουσῐν, *dicunt, vocant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

'Ενέπρηθον, *incendebant*, 3. pl. imperf. ind. act. ab

'Ενέπρησᾰ, ᾰς, ε, *incendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo:* fut. ήσω. perf. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro.*

'Ενέπτῡσᾰ, ᾰς, ε, *inspui*, aor. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, *inspuo:* fut. ύσω. perf. ἐμπέπτυκα. Ex ἐν et πτύω, *spuo.*

'Ενέπω, *insequor;* ab ἕπω, *sequor:* et

'Ενέπω, (et Poët. ἐννέπω) *dico, cano;* item *calumnior:* et

'Ενέπων, *alloquens*, ejusd. præs. part. ab ἐν et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα.

'Ενεργάζομαι, *facio in, ingenero:* ab ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον.

'Ενέργειᾰ, ᾱς, ἡ, *actio, efficacia:* et

'Ενεργέω, ῶ, *operor, intus efficio, ago:* fut. ήσω, perf. ἐνήργηκᾰ. perf. pass. ἐνήργημαι. aor. 1. ἐνήργησᾰ. imperf. pass. ἐνηργούμην, οῦ, εῖτο, ἔμην, έου, έετο, εῖτο. ab ἐνεργὴς, *efficax*, Th. ἔργον, *opus.*

'Ενεργῆ, acc. sing. ab ἐνεργὴς, quod vide.

'Ενέργημᾰ, ᾰτος, τὸ, *effectus, operatio, facultas:* à 1. pers. perf. ind. pass. verbi ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

'Ενεργὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *efficax.* Th. ἔργον, *opus.*

'Ενεργητῐκὸς, ἡ, ὸν, *activus, a, um:* ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

'Ενεργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *operator, efficax:* qu. ἐν ἔργῳ ὤν.

'Ενεργῶς, *efficaciter*, adv. ab ἐνεργὴς, qu. vide.

'Ενερείδω, f. είσω, aor. 1. εισᾰ, *impingo, illido; infigo.* Med. *innitor, incumbo.* Ex ἐν et ἐρείδω.

"Ενερθε et ἔνερθεν, *infrà*, adv. ab ἐν et ἔρα, ας, ἡ, *terra.*

"Ενεροι, *mortui, manes*, INFERI: dat. pl. Ion. ἐνέροισῐ· ab iisd. et

'Ενέρτερος, *inferior*, per Sync. pro ἐνερότερος, compar. ab ἔνερος, *inferus.*

'Ενέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι, *intrare, ingredi.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

"Ενεσᾰν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, ab ἐν et ἵημι, *mitto:* a. 2. ἦν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, et per Systol. dici pro ἐνῆσαν.

'Ενεσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *consilium:* ab

"Ενεσῐς, εως, ἡ, *immissio:* ab ἐνίημι, *immitto:* quod ex ἐν et ἵημι, *mitto.*

'Ενέσται, per Sync. pro ἐνέσεται, f. 1. ab εἰμὶ, *sum.*

'Ενέστακτο, 3. sing. plusq. perf.

pass. verbi ἐνςάζω, *instillo*: f. ξω. Th. ςάζω, *stillo*.

Ἐνεςεῶτος, Ion. pro ἐνεςῶτος, gen. sing. ab ἐνεςὼς, quod vide.

Ἐνεςήρικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐνςηρίζω.

Ἐνεςησάμην, a. 1. m. verbi ἐνίςημι· ab ἐν et ἵςημι, *sto*: fut. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Ἔνεςι, et ἔξεςι, *licet*, *inest*. Th. εἰμί.

Ἐνεςὼς, ῶτος, ὁ ϗ τὸ, *præsens*: dat. sing. ἐνεςῶτι, perf. part. per Crasin pro ἐνεςηκώς. ab ἐν et ἵςημι, *sto*: f. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo*: cum dat. f. ἐντελοῦμαι. perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, pro προςάσσω.

Ἐνέτη, ης, ἡ, *fibula*: ab ἐνίημι, *injicio*: ab ἐν et ἵημι, *mitto*.

Ἐνετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VENETIA*.

Ἐνετὸς, οῦ, ὁ, *VENETUS*.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor*: ab ἐν et τυγχάνω, f. τεύξομαι, *sum*: a. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, *involvo*: fut. ξω. perf. ἐντετύλιχα. ab ἐν et τυλίττω, *in modum culcitræ convolvo*: quod à τύλη, *culcitra*. Th. τύλος, *callus*.

Ἐνέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *interpello*: f. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum*.

Ἐνεῦδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire*: præs. inf. act. ab ἐν et εὕδω, f. ήσω, *dormio*.

Ἐνευδοκιμέω, ῶ, fut. ήσω, *inclaresco*: ex ἐν et εὐδοκιμέω.

Ἐνευλογέω, *benedico*: fut. ήσω. perf. ἐνευλόγηκα. fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν et εὐλογέω. Th. λέγω, *dico*.

Ἐνεύναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in lecto positus*, *qui est in lecto*. Ex ἐν et εὐνή.

Ἔνευσαν, *natârunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐνεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo*, *indico*, *ostendo*: f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, ίτω. a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, *satiabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, *repleor*: quod ab ἐμφορέω, *importo*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐνέφραξαν, *obstruxerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo*: f. ξω.

Ἐνέφυν, υς, υ, a. 2. et part. ἐμφὺς, *inhærens*: ab ἔμφυμι, *adhæreo*. Th. φύω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, aor. 1. verbi ἐμφυσάω, *afflo*: f. ήσω. perf. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν et φυσάω, *flo*.

Ἕνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. *propter*, *gratiâ*.

Ἐνεχάραττον, ες, ε, *insculpebam*, imperf. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *sculpo*.

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo*: ex ἐν et χέω, *fundo*: fut. χέσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα et ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. sing. a. 1. vel imperf. ind. act. ejusd.

Ἐνεχείρει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior*: f. ήσω. a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν et χεὶρ, *manus*.

Ἐνέχεσθαι, *detineri*, *implicari*: ab ἐν et ἔχω.

Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. aor. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. imperat. ἐνέχθητι. in opt. ἐνεχθείην. et in sub. ἐνεχθῶ.

Ἐνεχθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Ἐνέχραε, 3. sing. aor. 2. verbi ἐγχραύω, vel ἐγχράω, *infligo*: ab ἐν et χράω, *commodo*.

Ἐνεχυράζω, fut. άσω, *pigneror*, *pignora capio*, *loco pignoris accipio*, vel *aufero*: *oppignero*: ab ἐνέχυρον, *pignus*, quod vide.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus*, *oppigneratum*: et

Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, *pigneratio*, *pignus*: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, *pignus*, *arrhabo*: q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχυρὸς, *tutus*.

Ἐνέχω, *immineo*, *insto*, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε. præs. pass. ἐνέχομαι, *teneor*, *implicor*, *obstringor*, *obnoxius sum*: ab ἐν et ἔχω.

Ἐνέωρος, *suspensus*, *animi dubius*.

Ἐνζευγνύω, f. εύξω, *jungo*: ex ἐν et ζευγνύω.

Ἕνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, ου, ὁ, seu ἔνος, vel ἔννος, ου, ὁ, *annus*.

Ἐνηβητήρια, τὰ, *loca amœna in quibus juvenes voluptatibus indulgent*. Ex ἐν et ἡβητήριον, *locus amœnus*. Th. ἥβη, *pubes*.

Ἐνήδρευον, *insidias collocabam*, imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior*: quod videas.

Ἐνήεια, ας, ἡ, *benignitas*, *mansuetudo*: ab ἐνηὴς, quod adi.

Ἐνῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat*, imperf. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐνηέος, *placidæ*, gen. sing. ab

Ἐνηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benignus*, *placidus*, *mitis*: ab ἐῢς, ἐέος *bonus*.

Ἐνηθῆναι, *immissum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν et ἵημι, *mitto*.

Ἐνῆκα, ας, ε, *immisi*, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐνήλατα, *ligna recta*, *in quæ defiguntur et adiguntur gradus scalæ*: ab ἐν et ἐλαύνω, *agito*.

Ἐνήμενος, ου, *insidens*, part. præs. med. verbi ἔνημαι, *insideo*: quod ex ἐν et ἧμαι, *sedeo*.

Ἐνημμένος, η, ον, *alligatus*, *annexus*, item *indutus*, part. perf. pass. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto*.

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum*: ab ἐν et εἰμὶ, *sum*.

Ἐνήνοθα, *florui*, perf. med. verbi ἐνανθέω· ex ἐν et ἀνθέω, *floreo*: f. ήσω. perf. med. ἤνθα, et, inserto ο, ἤνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐνήνοχα, *tuli*, perf. med. Att. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, *interfecit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐναίρω, *occido*: fut. αρῶ. a. 2. ἔνηρα· ab ἐν et αἴρω, *tollo*.

Ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi*, *inchoavi*; aor. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἔνησα, *nevi*, a. 1. ind. act. à νέω, *neo*: f. νήσω. perf. νένηκα.

Ἐνῆσαν, *inerant*, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, *insum*: imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐνήσειν, *jaculatum esse*, fut. 1. inf. ab ἐνίημι, f. ἐνήσω. ab ἐν et ἵημι, *mitto*.

Ἐνηχέω, ῶ, *insono*, *inculco*: et pass. ἐνηχοῦμαι, *doceor*: ab

Ἔνηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sonans*, *sonorus*: ab ἐν et ἦχος, *sonus*.

Ἔνθ' pro ἔνθα, *hic*, *illic*: et Dor. ἦνθε pro ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni*.

ἜΝΘΑ, adv. *hic*, *ibi*, *illic*, *ubi*, *tum*: ἐνταῦθα, idem. ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic*, *illic*.

'Ενθάδι, et Att. ἐνθάδὶ, *hic, huc, illic:* et

"Ενθάκιν, *tunc, ibi:* ab ἔνθα.

'Ενθάλπω, *foveo.* Th. θάλπω, id.

"Ενθάπερ, *ubi:* ab ἔνθα.

'Ενθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic, tunc:* q. v.

'Ενθιάζειν, *divino spiritu afflatum esse:* ab ἔνθεος, *in quo Deus est.* Th. θεὸς, *Deus.*

"Ενθεμα, ἄτος, τὸ, *insitum:* et

'Ενθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. et Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere,* aor. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab ἐν et τίθημι, *pono:* fut. θήσω. a. 1. ἔθην.

"Ενθεν, ἐνθένδε, et ἐντεῦθεν, *hinc, illinc,* adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

"Ενθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθου, *imposuisti,* 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio:* ab ἐν et τίθημι, *pono.*

"Ενθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *numine afflatus, divinus:* ab ἐν et θεός.

"Ενθες, *impone,* a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impono:* a. 2. ἐνέθην.

"Ενθεσις, εως, ἡ, *impositio:* et

"Ενθετος, ου, ὁ, *insitus:* ab ἐντίθημι, quod vide.

'Ενθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc, illinc.*

"Ενθης, Dor. pro ἔλθης, *veneris,* 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, *venio.* Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

'Ενθορέω, ῶ, *insilio:* ab ἐν et θορέω, seu θορέω, *salio.*

"Ενθορον, *insilui,* pro ἐνέθορον, a. 2. act. ejusd.

"Ενθου, vel pro ἐνέθου, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμην, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν et τίθημι, *pono.*

"Ενθους, per contract. pro ἔνθεος, quod vide.

'Ενθουσιάζω, seu ἀώ, f. σω, perf. ακα, *fanatico,* seu *divino furore agor, numine afflor:* ab ἔνθους.

'Ενθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, et ἐνθουσίασις, εως, ἡ, *fanaticus,* seu *divinus afflatus.* Angl. ENTHUSIASM: et

'Ενθουσιαστὴς, οῦ, ὁ, *numine afflatus, fanaticus.* Angl. ENTHUSIAST: et

'Ενθουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, *numine afflatus, fanaticus:* item activè, *furore corripiens:* à perf. pass. anteced. verbi. Angl. ENTHUSIASTIC.

'Ενθουσιαστικῶς, *fanaticè;* adv. à præc.

'Ενθουσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐνθουσιαστικός· ab ἔνθους. Th. θεός.

'Ενθρίψασθαι, *inserere,* a. 1. inf. m. ἐνθρίψατο, 3. sing. a. 1. m. ind. ab ἐντρίφω, idem quod τρέφω, *alo:* f. θρέψω. a. 1. ἔτραφον. perf. med. τέτροφα.

'Ενθρονίζω, *in throno loco:* et -ίζομαι, *in throno sedeo:* ἐνεθρονίσθην, a. 1. pass. ab ἐν et θρόνος, quod à θράω, *sedeo.*

'Ενθρύπτω, f. ψω, *imminuo, intero:* a. 1. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

'Ενθυμέομαι, οῦμαι, *cogito, mente agito et verso:* f. ήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι. a. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, *qui est animo præsenti.* Th. θυμὸς, *animus.*

'Ενθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

'Ενθύμημα, ἄτος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, sensum:* *ENTHYMEMA,* syllogismus: et

'Ενθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commentatio:* à perf. pass. ejusd.

'Ενθυμητέον, *habendum est in animo:* verbale ab ἐνθυμέομαι.

'Ενθυμία, ας, ἡ, *cogitatio:* et

'Ενθύμιον, ου, τὸ, idem, et *id quod in animo versatur:* et

'Ενθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in animo est,* et *de quo cogitamus:* et

'Ενθυμόομαι, *irascor:* ab ἐνθυμόω.

"Ενθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est animo præsenti* (cui ἄθυμος oppon.): ab ἐν et θυμὸς, *animus.*

'Ενθυμόω, *ad iram provoco.*

'Ενθυσιάζω, f. άσω, perf. ἐντεθυσίακα, *sacrifico.*

"Ενθω, *veniam,* Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. Sic ἐνθὼν, *veniens,* Dor. pro ἐλθὼν, *profectus,* a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

'Ενθωράκιος, *thorace indutus, loricatus.* Th. θώραξ.

"Ενι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, *licet,* vel pro ἔνεισι, *insunt:* ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

'Ενὶ, *in,* Poët. pro ἐν.

'Ενὶ, *uni,* dat. sing. ab εἷς, μία, ἓν, *unus, a, um.*

'Ενιαύσια, adv. *quotannis,* n. g. pl. num. et

'Ενιαυσιαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anniculus, anniversarius:* et

'Ενιαύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *annuus, anniversarius:* ab

'ΕΝΙΑΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *annus:* q. d. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι. inde ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago.*

'Ενιαύω, f. αύσω, *immoror; indormio.* Ex ἐν et ἰαύω.

'Ενιαχῆ, *nonnullis in locis,* aut *partibus,* id. quod

'Ενιαχοῦ, *alicubi.* Th. ἔνιοι, *aliqui.*

'Ενιβάλλω, id. quod ἐμβάλλω.

'Ενιβλάπτω, f. ψω, aor. 1. part. pass. ἐνιβλαφθεὶς, *impedio.* Ex ἐνὶ et βλάπτω.

'Ενιδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνείδω. Th. εἴδω, *video.*

"Ενιδρις, υες, ἡ, *lutra:* credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.

'Ενιδὼν, a. 2. part. verbi ἐνείδω.

'Ενίει, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι. tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι, *mitto,* vel ἕω.

"Ενιεν, *iniit,* 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι· ab ἐν et εἶμι, *eo.*

'Ενιέναι, perf. inf. ut et ἐνιεὶς, præs. part. et

'Ενίετε, *immittite,* 2. pl. imperat. præs. ab ἵεθι, ἵετω· ab

'Ενίημι, *immitto, injicio.* Th. ἵημι vel ἕω, *mitto:* imperf. ἵην. a. 2. ἧν.

'Ενίκα, *vincebat,* 3. sing. imperf. ut et in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, *vinco:* f. ήσω. perf. νενίκηκα.

'Ενικάτθεο, *repone,* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

'Ενικλάω, *infringo:* ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν, et κλάω, *frango.*

"Ενικμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humidus.* Th. ἰκμὰς, *humor.*

'Ενικνέομαι, οῦμαι, *intro, penetro:* ab ἱκνέομαι.

'Ενικὸς, ἡ, ὸν, *singularis:* et

'Ενικῶς, adv. *singulariter.* Th. εἷς, *unus.*

"ΕΝΙΟΙ, ιαι, ια, *aliqui, nonnulli;* quasi ἔνι οἳ, *sunt qui.* Hinc

'Ενίοτε, *interdum;* et ἐνιαχοῦ, *alicubi:* ab eod.

'Ενιπὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

'Ενιπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio:* ab ἐνίπτω, *objurgo:* quod ab ἐν et ἔπω, *dico.*

'Ενιπίμπλημι, f. ήσω, aor. 1. ησα, inf. aor. pass. ἐνιπλησθῆναι, *impleo, saturo.* Ex ἐν et πίμπλημι.

'Ενίπλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. quod ἔμπλειος.

'Ενιπλήσσω, f. ξω, *terrorem incutio; irruo, incido.* Ex ἐν et πλήσσω.

'Ενιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω. Th. πρήθω, *uro.*

'Ενίπτω, f. ψω, *dico, objurgo:*

ab ἐν et ἔπω, *dico:* et pro ἐνίπω, *indico, declaro.*

'Ενσκήπτω, *innitor, incumbo:* pro ἐνσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, *nitor, incumbo.*

'Ενισκίμπτω, f. ψω, *innitor, incumbo; infigo.* Ex ἐνὶ et σκίμπτω.

"Ενισπε, *dixit*, a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel

'Ενίσπειν, præs. inf. pro ἐνίπειν. Th. ἔπω, *dico.*

'Ενισσέμεν, *terrere*, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, ab

'Ενίσσω, *verbis asperis incesso, objurgo, injuriâ adficio.* ab ἐνίπτω.

'Ενίστανται, *sustineant*, 3. plur. ind. pass. ab

'Ενίστημι, *insto, impendo, immineo:* f. ἐνστήσω. perf. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, et per Crasin ἐνεστὼς, ῶτος, et in f. g. ἐνεστῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia:* a. 2. act. ἐνέστην. f. 1. m. ἐνστήσομαι. ab ἐν et ἵστημι, *sto.*

'Ενίσχειν, Ion. pro κατίχειν, *impedire:* ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo.*

'Ενισχυρίζομαι, f. ίσομαι, perf. ἐνισχύρισμαι, *insto, causæ fiduciam in hoc colloco.*

'Ενισχύω, *corroboro:* f. ύσω. perf. ἐνίσχυκα. a. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν et ἰσχύω, *possum.* Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur.*

'Ενιχρίμπτω, f. ψω, id. quod ἐγχρίμπτω.

'Ενναέτες et εἰνάετες, adv. *per novem annos:* ab ἐνναετὴς, quod vide.

'Ενναέτηρος, ου, ὁ, (ἐνναετήρω, dual. num.) *novennis:* et

'Ενναετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *novennis:* ab ἐννέα, *novem*, ut ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

'Ενναίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, *occido.*

'Ενναίω, *inhabito.* Th. ναίω.

'Ενναкόσιοι, αι, α, *nongenti:* et

'Ενναкοσιοστὸς, ὴ, ὸν, *nongentesimus:* ab ἐννέα et κόσιοι, numerorum terminatio: vide infrà ἐννενήκοντα.

'Ενναταῖος, α, ον, *novenus:* ab ἔννατα.

'Εννάτῃ, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab

"Εννατος, η, ον, *nonus, a, um*, ab

'Εννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM:* ἄκλιτον.

'Εννεάβοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *novem boum, seu ejus nominis nummûm pretium valens:* à βοῦς, *bos*, et ἐννέα, *novem.*

'Εννεακαίδεκα, indecl. *novemdecim.*

'Εννεακαιδεκαετηρὶς, *novendecennalis circuli tabula, à Metone, celeberrimo Atheniensium mathematico, inventa.*

'Εννεακαιδέκατος, άτη, ον, *decimus nonus.*

'Εννεάκλινος, ου, ὁ ἡ ἡ, *novem lectis constans.* Ab ἐννέα et κλίνη.

'Εννεάνυχες et εἰνάνυχες, adv. *per novem noctes:* ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox.*

'Εννεάπηχυς, εως, ὁ ἡ ἡ, *qui novem cubitorum est.* Ex ἐννέα et πῆχυς.

'Εννεάστεγον κατασκεύασμα, *structura novem contignationum.*

'Εννεάφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *novem voces habens.* Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, *novem*, et φωνὴ, *vox.*

'Εννεάχιλοι, pro ἐννεακισχίλιοι, *novem millia:* ex ἐννέα et χίλιοι, *mille.*

'Εννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, et -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ *-ginta.* Sic -κόσιοι est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.

"Εννεον, pro ἔνεον, imperf. verbi νέω.

'Εννεόργυιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *novem ulnas longus.* Ex ἐννέα et ὀργυιά.

'Εννεὸς, οῦ, *attonitus, mutus*, q. ἐναυὸς· ex ἐν et αὔω, *clamo*, in quo vox præ metu et stupore suppressa.

"Εννεπε, *dixit*, a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνειπε. Sic ἐννέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. ab ἐν et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

'Εννέποισα, ας, α, Dor. et Poët. pro ἐνέπουσα, ης, ἡ, *locuta*, ejusd. part.

'Εννεσίη, ας, ἡ, *consilium;* pro ἐνεσία, idem.

'Εννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐνεσίαις.

'Εννεύω, *INNUO, nutu significo:* imperf. ἐνένευον. fut. ἐννεύσω. perf. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo.*

'Εννέωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *novennis:* ab ἐννέα, *novem*, et ὥρα, ας, ἡ, *annus, hora.*

"Εννη, seu ἔννη, pro ἔνη, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies.* Th. ἔνος, seu ἔνος, *annus.*

'Εννήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta.*

'Εννῆμαρ, adv. *per novem dies:* ab ἐννέα, *novem*, et ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.

"Εννηφιν, *perendinum:* ab ἔννηφιν est Paragoge Poët.

'Εννοέομαι, οῦμαι, et 'Εννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor:* ab ἔννοος.

'Εννόημα, ατος, τὸ, *notio, mentis conceptus.*

'Εννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito.* Th. νόος, *mens.*

"Εννοια, ας, ἡ, *cogitatio:* ab ἔννοος, *cordatus.* Th. νόος, *mens.*

"Εννομα, *legitimè*, adv. et

"Εννομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *legitimus, subjectus legi:* ab ἐν et νόμος, *lex.* Th. νέμω, *tribuo:* perf. med. νένομα.

"Εννος, et ἔννους, ου, ὁ ἡ ἡ, *mentis compos, sapiens, prudens:* ab ἐν et νόος, νοῦς, *mens.*

'Εννοσέμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐννόθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόθω.

'Εννοσεύω, f. εύσω, perf. ἐννενόσευκα, *nidifico.*

'Εννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptuni epithet. *terræ quassator:* ab ἐνόω, *moveo*, (quod ab εἷς, ἑνὸς, *unus*) et γαῖα, *terra.*

'Εννοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, *moveo*, et τὴν δᾶν, pro γῆν, *terram.*

'Εννοσσεύω, *pullos gigno, nidifico.*

"Εννυτο, 3. sing. imperf. ab ἔννυμαι. Vide in ἐννύω, *induo.*

"Εννυχον vel -ύχιον, adv. *noctu, multâ nocte:* ab

"Εννυχος, η, ον, seu ἐννύχιος, ου, *nocturnus, a, um:* ab ἐν et νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*

'Εννυχώτερον, *maturius;* compar. ab ἔννυχον.

'Εννύω, et ἔννυμι, *induo.* Th. ἕω, idem.

'Εννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, *mente concipio:* ab ἐν et νόος, νοῦς.

'Ενόδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *in viâ positus, obvius:* ex ἐν et ὁδός.

'Ενόησα, ας, ε, *cognovi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*, f. ήσω. ab eod. th.

'Ενόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔννοσις, id est, *motio, agitatio.* Hesych. ἐννοσίμεν, ἐπιπλήττειν.

'Ενοικειοῦν, *familiarem reddere, instillare.*

'Ενοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, *familiarem reddo:* ab ἐν et οἶκος, *domus.*

'Ενοικέω, *inhabito:* f. ήσω. perf. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, έουσα, -οῦσα, έον, -οῦν: ab ἐν et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος.

'Ενοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio:* à perf. pass. præc. verbi.

'Ενοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio:* ab ἐν et οἰκίζω. Th. οἶκος.

"Ενοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incola, inquilinus, domesticus:* ab eod. th.

'Ενοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, *vinum infundo.* Ex ἐν et οἰνοχοέω.

'Ενομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo:* f. ίσω. perf. νενόμικα. q. à νόμος, *lex.*

'Ενομιλέω, ῶ, f. ήσω, *in consuetudine sum alicujus, conversor:* ab ἐν et ὅμιλος, *cœtus, turba.*

'Ενομίλησε, *usus consuetudine:* ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.

"Ενον, *quum liceat, quod inest:* et

'Ενόντα, τὰ, *quæ penes vos sunt:* ubi Ellipsis præp. κατά· præs. part. ab ἔνειμι, *insum,* quod vide.

'Ενοῦσαν, 2 Reg. xx. 15. pro ἐνοοῦν, 3. pl. imp. *cogitabant:* ab ἐννοέω.

'Ενόπη, ης, ἡ, *Enope,* nom. propr.

'Ενοπὴ, ῆς, ἡ, *clamor:* ab ἐνέπω, *dico.* Th. ἔπω.

'Ενοπλίζομαι, *armis ornor:* ab ἐν et ὅπλον.

'Ενοπλίζω, *armo.*

'Ενόπλιοι, ων, οἱ, *armati:* ab ἐν et ὅπλον, *arma.*

'Ενοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor.*

"Ενοπλος, η, ον, *armatus.* vide ἐνόπλιοι.

'Ενορᾶν, *inspicere, animadvertere,* præs. inf. act. contr. pro ἐνοράειν. ab

'Ενοράω, ῶ, *inspicio, animadverto:* ab ἐν et ὁράω, *video.*

'Ενόρκιος λόγος, *verbum jurejurando firmatum.*

'Ενόρκιος, Poët. pro "Ενορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *juratus, jurejurando obstrictus,* vel *comprobatus:* ab ἐν et ὅρκος, *jusjurandum.*

'Ενόρνυμι, *excito, concito:* 3. plusq. perf. pass. ἐνώρετο. Ex ἐν et ὄρνυμι.

'Ενορούω, f. ούσω, *irruo, insilio.* Ex ἐν et ὀρούω.

'Ενόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, q. v.

'Ενορχίων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab

'Ενόρχης, ἔνορχος, et ἔνορχις, *testiculos habens, mas:* ab ἐν et ὄρχις, εως, ἡ, *testiculus.*

"ΕΝΟΣ, et ἕνος, vel ἔννος, seu ἔνους, ου, ὁ, *ANNUS:* hinc

"Ενος, η, ον, *annuus:* ἔνη καὶ νέα, *ultima dies mensis lunaris:* q. *vetus et nova.*

'Ενόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto:* f. ήσω. perf. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus.*

"Ενοσις, εως, ἡ, *motus:* ab ἐνόθω, *moveo.*

'Ενοσίχθων, *terræ quassator:* Neptuni epithet. quod ab ἐνέθω, *quatio,* et χθὼν, *terra.*

'Ενόσουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto.* Th. νόσος, *morbus.*

'Ενοσφίσθησαν, *separati sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω, perf. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsim.*

'Ενότης, ητος, ἡ, *unitas:* ab εἷς, ἑνὸς, *unus.*

'Ενοχλέω, -ῶ, *turbo, molestus sum:* f. ήσω. perf. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba.*

'Ενοχλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

"Ενοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obstrictus, obnoxius, reus:* ab ἐνέχομαι, *obstringor:* ex ἐν et ἔχω, *habeo.*

"Ενοχος, vel cum genit. vel cum dat. notat *reatum criminis,* et *reatum pœnæ.* Deut. xix. 10, αἵματι ἔνοχος, et Marc. xiv. 64, εἶναι ἔνοχον θανάτου, subaudito ἐπί.

'Ενόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἥνωκα, *unio, aduno.*

'Ενσείω, f. είσω, perf. ἐνσέσεικα, *incutio, traho.*

'Ενσημαίνω, f. ανῶ, *significo, exprimo, imprimo:* ab ἐν et σημαίνω. Th. σῆμα, *signum.*

'Ενσιτέομαι, *convivia agito:* ex ἐν et σιτέομαι.

'Ενσκήπτω, *ingruo, irruo:* de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado, ruo.*

'Ενσκολεύομαι, f. εύσομαι, *laqueis capio.*

'Ενσπαργανόω, f. ώσω, *fasciis involvo, à pueritiâ imbuo:* ex ἐν et σπαργανόω.

'Ενστάζω, f. ξω, *instillo:* ex ἐν et στάζω, *stillo.*

"Ενστασις, εως, ἡ, *exordium et auspicatio rei institutæ, instantia litis et causæ, institutum:* item figura oratoria: et

'Ενστάτης, ου, ὁ, *qui in viâ obsistit, adversarius:* et

'Ενστατικὸς, ἡ, ὸν, *instans et urgens:* ab ἐνίσταμαι, *insto.* Th. ἵστημι.

'Ενστέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere, vestire.* Th. στέλλω, *amicio, orno.*

'Ενστηρίζω, f. ίξω, *infigo, adigo in.* Ex ἐν et στηρίζω.

'Ενστρέφομαι, η, εται, *invertor:* f. ψομαι. ex ἐν et στρέφω, *verto:* f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

'Ενσχερὼ, vide σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, propè.*

'Εντακεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo:* ex ἐν et τήκω, Dor. τάκω, *liquefacio:* f. ξω.

'Ενταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo:* perf. pass. ἐντέταλμαι. perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, *mando.*

"Ενταλμα, ατος, τὸ, *mandatum:* ab ἐντέλλω. Vide præc.

'Εντανύειν, *intendere:* ex ἐν et τανύω, idem quod th. τείνω, *tendo.*

"Εντασις, εως, ἡ, *intentio, contentio, productio:* et

'Εντατὸς, ἡ, ὸν, *intentus:* et

'Εντατικὸς, ἡ, ὸν, *intendendi vim habens:* omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, *tendo.*

'Ενταῦθα et ἐνταυθοῖ, *hic, illic, huc, eò.* Th. ἔνθα, *hic, ibi.*

'Ενταφεὶς, έντος, *sepultus,* a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod

'Ενταφιάζω, *funero, ad sepulturam corpus compono:* f. άσω. perf. ἐντετάφιακα. perf. pass. ἐντεταφίασμαι. ex ἐν et ταφὴ, *sepultura.* Th. θάπτω, *sepelio.*

'Ενταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

'Ενταφιασμὸς, οῦ, ὁ, *funeratio:* et

'Ενταφιαστὴς, οῦ, ὁ, *funerator:* à perf. pass. verbi ἐνταφιάζω.

'Εντάφιον, ου, τὸ, *sepultorium linteum, exequiæ:* ab

'Εντάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sepulchralis, funebris:* ab ἐν et τάφη, *sepultura,* quod à θάπτω, *sepelio.*

"Εντε, pro

"ΕΝΤΕΑ, τὰ, et per contract. ἔντη, *arma, vasa convivalia.*

'Εντειλάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo,* quod vide.

'Εντείνω, f. ενῶ, perf. ἐντέτακα, *INTENDO, cædo, ferio.* Th. τείνω, *tendo.*

'Εντελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. ἐντελοῦμαι· vide ἐντέλλομαι.

'Εντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus:* ab

'Εντελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perfectus, assiduus:* vide in ἐνδελέχεια.

'Εντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *absolutus, perfectus:* à τέλος, εος, τὸ, *perfectio.*

'Εντέλλομαι, *mando, jubeo:* cum

dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο. perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, sum, fio, mando.

Ἐντέμνω, incido, scalpo; cæsas hostias immolo.

Ἐντενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intentus, contentus: et

Ἐντενίζω, f. ίσω, oculos defigo: ab ἐν et τείνω, tendo.

Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum: ab ἐντός.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, arma.

Ἐντεσίεργος epithet. est mulorum, subjugalis: fortè ab εἴργω, arceo, et ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ, armorum opifex: ab ἔντεα, τὰ, arma, et ἔργον, opus.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo: f. ἐντελοῦμαι· perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται. ex ἐν et τέλλω, mando.

Ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um, part. perf. pass. verbi ἐντείνω, intendo. Vide ἐντέταται.

Ἐντεταμένως, adv. vehementèr: deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

Ἐντέταται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω, q. v.

Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiscor, invenio: ab ἐν et τυγχάνω, sum, f. τεύξομαι, a. 1. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, hinc, illinc, adv. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus, congressus, interpellatio, preces: in nom. pl. ἐντεύξεις, ab ἐντυγχάνω, intercedo. Th. τυγχάνω, sum.

Ἔντεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, peritus, artificialis. Th. τέχνη, ars.

Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, instillo, imprimo. Th. τήκω, liquefacio.

Ἐντὶ, sunt, Dor. pro εἰσὶ, et ἐστὶ, ab εἰμὶ, sum.

Ἐντίθημι, et ἐντίθεμαι, impono, insero, recondo. Th. τίθημι.

Ἐντίκτω, f. τέξω, ingenero: ex ἐν et τίκτω.

Ἔντιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pretiosus, honoratus: compar. ἐντιμότερος, dignior: ab ἐν et τιμὴ, honor, pretium. Th. τίω, honoro.

Ἐντιμότης, τητος, ἡ, dignitas: à præc.

Ἐντίμως, adv. honorificè.

Ἕντο, miserunt, 3. pl. ab ἕμην, a. 2. m. verbi ἵημι, mitto: f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum: ab ἐντέλλομαι, mandatum impono: perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, mando.

Ἔντομα, ων, τὰ, insecta; tum incisiones, victimæ: ex ἐν et τέμνω, seco: perf. med. τέτομα.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, incisio: item immolatio: ab eod. th.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, incisio: ab eod.

Ἔντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, exsectus, castratus: ab eod. th.

Ἔντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, intentus, acer, vehemens: ex ἐν et τείνω, tendo: perf. med. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inquilinus; ejus loci incola, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἐντορνεύω, f. εύσω, rotundo: ab ἐν et τορνεύω.

ἘΝΤΟ'Σ, INTUS, intra: adv. hinc

Ἔντοσθε et ἔντοσθεν, idem.

Ἐντραπείην, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι, q. v.

Ἐντράπελος, ἡ, ὸν, illiberalis, turpis, quod quilibet aversari debet. Vide τραπελός. Th. τρέπω.

Ἐντραπῇ, erubescat, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἔντρεπε, revertere, præs. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπομαι, revereor, erubesco, curo: verbi med. f. έψομαι. perf. ἐντέτροπα. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο. a. 2. pass. ἐνετράπην, erubui: a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. ἐντραπήσομαι. passivè, mutor, flector: ab

Ἐντρέπω, pudore afficio: quasi facio, ut quis faciem avertat. fut. ἐντρέψω. perf. ἐντέτρεφα. a. 2. ἐνέτραπον. ab ἐν et τρέπω, verto.

Ἐντρέφω, enutrio: f. ἐνθρέψω. perf. ἐντέτροφα. præs. pass. ἐντρέφομαι. ab ἐν et τρέφω, alo: f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. m. τέτροφα.

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, solers, diligens: ab

Ἐντρέχω, incurro, convenio, quadro, inhæreo: ab ἐν et τρέχω, curro: fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ίψω, perf. ιφα, intero, infrico; et Metath. infligo, incutio, impingo. Th. τρίβω, tero.

Ἔντριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplex: ab ἐν et τρίτος, tertius.

Ἐντρῖτος, substant. mediator inter duos: Gl. Phil. sequester, μεσίτης.

Ἔντριψις, εως, ἡ, infrictio, pigmenti, scilicet, aut cerussæ· ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, tremefactus: ex ἐν et τρόμος, tremor: à τρέμω. perf. med. τέτρομα. Th. τρέω, tero.

Ἐντροπαλίζω, respecto reflectens inter eundum: à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor; à perf. med. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, quod vide.

Ἔντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, innutritus: ab ἐντρέφω, q. v.

Ἐντρυφάω, -ῶ, oblecto me, luxuriosè utor, ludificor: f. ήσω. perf. ἐντετρύφηκα. ab ἐν et τρυφὴ, mollities. Th. θρύπτω, frango.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, deliciæ, oblectamentum.

Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciscor: f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. ab ἐν et τυγχάνω, sum.

Ἔντυε, parabat, Ion. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, armo, instruo: ab ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντυλίττω, involvo: fut. ίξω. perf. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν et τυλίττω, in modum culcitræ involvo: q. à τύλη, culcitra, stragulum.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. m. et

Ἔντυνον, para, a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, instruo. Th. ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντυπὰς, adv. impresso corporis vestigio, obvolutim: ab

Ἔντυπος, impressus: quod ab

Ἐντυπόω, imprimo, informo, insculpo: f. ώσω. perf. ἐντετύπωκα. perf. pass. ἐντετύπωμαι. ab ἐν et τύπος, vestigium, nota. Th. τύπτω, verbero.

Ἐντύω et ἐντύνω, instruo, apparo. Th. ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, Mars, Martius. Th. Ἐνυὼ, ἡ, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumeliâ afficio: f. ίσω. perf. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν et ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνύδριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquatilis, irriguus aquis. Th. ὕδωρ, aqua. Undè et

Ἔνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquosus, madidus.

Ἐνυεὺς, ῆος, ὁ, ENYEUS, nom. propr. viri.

'Ενυμφοκόμησε, *sponsum ornavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi νυμφοκομέω. ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno*.

"Ενυξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, *fodio, punctim cædo*: f. ξω. perf. νένυχα.

'Ενυπάρχω, f. ξω, *insum*: ex ἐν et ὑπάρχω.

Ἐνυπνιάζω, *somnio*: fut. ᾰ'σω. perf. ἐνυπνίᾰκᾰ. f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι· ἐνυπνιάσθην, a. 1. pass. ab ἐν et ὕπνος, *somnus*.

'Ενυπνιαστής, ῦ, ὁ, *insomniator*: à perf. pass. verbi præc.

'Ενύπνιον, ȣ, τὸ, *insomnium*. Accipitur etiam adv. *per somnum*. à seq.

'Ενύπνιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui per somnum fit*. Ex ἐν et ὕπνος, *somnus*.

'Ενύσταξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, *nicto, præ somno capite nuto*: fut. ξω. perf. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω pro νευστάζω, à νεύω, *nuo*.

"Ενυστρον, ȣ, τὸ, *magnum intestinum*: quia ἐν ὑστέρῳ, *in postremo corporis*. Th. ἀνύω, *perficio*.

'Ενυφαίνω, f. ᾰνῶ, *intexo*: et

'Ενυφαντὸς, ἡ, ὸν, *intextus*: ex ἐν et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

'Ενυφάσμᾰτᾰ χρυσᾶ, *texturæ aureæ*.

'ΕΝΥΩ', όος, -ȣ̃ς, ἡ, *Bellona, Dea bellica*.

'Ενύω, *perimo*: quod et ἔνω, Etym. pro φένω, et ex eo fit per Aphæresin.

'Ενώμᾰ, *quatiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi νωμάω. Th. νέμω, *distribuo*.

'Ενωπῇ, *manifestè, coram*: Dativus adverbialitèr usurpatus: ab

'Ενωπὴ, ῆς, ἡ, *aspectus*: ab ἐν et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Ενώπιᾰ, τὰ, *parietes domûs qui sunt è regione januæ*.

'Ενωπιδίως, adv. *perspicuè*: ab ἐνώπιος.

'Ενώπιον, adv. *in conspectu, coram*: ab

'Ενώπιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui in alicujus præsentiâ quod dicit* aut *facit, adversus*; q. d. ἐν ὠπί. ab ἐνωπὴ, *aspectus*; q. vide.

'Ενῶρσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. et

'Ενῶρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρω. ex ἐν et ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω. perf. ὦρκα. perf. pass. ὦρμαι.

'Ενὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *homo*.

'Ενωσᾰ'μην, ω, ᾰτο, *cogitavi*; per Crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

'Ενῶσι, *insint*, 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

"Ενωσις, εως, ἡ, *unitas, unitio*: ab ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*.

'Ενώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, et ab iisd.

'Ενωτίζομαι, *auribus percipio*: f. ἐνωτι'σομαι, et Att. -ιȣ̃μαι. a. 1. m. ἐνωτισᾰ'μην. f. 1. pass. ἐνωτισθήσομαι. ab ἐν et ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. ȣ̃ας, ατος, τὸ, idem.

'Ενώτιον, ȣ, τὸ, *inauris*: ab iisd.

'Ενώτισαι, ἐνωτισάσθω, 2. et 3. sing. et

'Ενωτι'σασθε, *auribus percipite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.

'Ενὼχ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. *consecratus*.

'Ενωχλήθην, *molestiâ sum affectus*, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, *molestiam exhibeo*: ab ἐν et ὄχλος, ȣ, ὁ, *turba, molestia*.

'ΕΞ, *EX*, præposit. regit gen. scribitur ἐκ, sequente consonâ; quod vide: sed

"ΕΞ, *SEX*: adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, *sexies*: ἕκτος, *sextus*.

"Εξᾰγ' pro ἔξᾰγε, *eduxit*; quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. act. Tum ἔξᾰγε, *educ*, præs. imperat. act. et

'Εξᾰ'γᾰγε, έτω, et in 3. pl. ἐξᾰγᾰγέτωσᾰν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, *educo*.

'Εξᾰγᾰγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξᾰγᾰγὼν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

'Εξαγγέλλω, *prædico, annuntio*: f. ἐξαγγελῶ. perf. ἐξήγγελκᾰ. a. 1. ἐξήγγειλᾰ. a. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

"Εξᾰγε, a. 2. imperat. vel Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.

'Εξᾰγινέειν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, *educere*: vide ἐξάγω.

'Εξᾰ'γιον, ȣ, τὸ, *sextula*: pondus pendens sex scrupula. Th. ἕξ, *sex*, et ἄγω, *pendo*.

'Εξᾰ'γιςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *scelestissimus*: ab ἐξ et ἄγος, vel ἅγος, εος, τὸ, *scelus*.

'Εξάγνυμι, *frango, rumpo*: ab ἐξ et ἄγω, idem. f. ἄξω.

'Εξᾰγοραζόμενοι, *redimentes*, part. med. ab

'Εξᾰγοράζω et -ζομαι, *redimo*: f. ᾰ'σω. perf. ἐξηγόρᾰκᾰ. a. 1. ἐξηγόρᾰσᾰ. a. 1. sub. ἐξᾰγορᾰ'σω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Εξᾰγόρευσις, εως, ἡ, *indicatio rei arcanæ; confessio*: ab

'Εξᾰγορεύω, f. εύσω, *effutio, enarro, confiteor*: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

'Εξᾰγριόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξηγρι'ωκᾰ, *agrestem reddo*.

'Εξᾰ'γω, *educo*: f. ἐξάξω. perf. ἐξῆχᾰ. a. 2. act. ἐξῆγον, et Att. ἐξήγᾰγον. Sic a. 2. inf. ἐξᾰγεῖν, et ἐξᾰγᾰγεῖν. a. 2. part. ἐξᾰγὼν, et ἐξᾰγᾰγὼν, όντος. Th. ἄγω, *duco*.

'Εξᾰγωγεῖς, τινές οἱ κατὰ πόλεις ἐξάγοντες φρȣρὰς, *præsidiorum deductores, qui ex urbibus præsidia deducunt*.

'Εξᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *eductio, exportatio*: et

'Εξᾰγώγιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, et τὰ ἐξαγώγιμα, *merces, quæ exportantur*: ab ἐξάγω, *educo*. Th. ἄγω, *duco*.

'Εξᾰγώνιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, et ἑξᾰ'γωνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *sexangulus*: ex ἕξ et γωνία, *angulus*.

'Εξᾰ'δελφος, ȣ, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

'Εξᾰ'διος, ȣ, ὁ, nomen proprium viri.

'Εξᾰδυνᾰτέω, ῶ, f. ήσω, *elangueo, debilior fio, deficio*. Th. δυνατὸς, *validus*.

'Εξᾰέτης, έος, ὁ ᾗ ἡ, et ἑξαέτης, ȣ, ὁ, *sexennis*: et

'Εξᾰετὶς, ι'δος, ἡ, Poët. *sexennis puella*: ex ἕξ, *sex*, et ἔτος, εος, *annus*.

"Εξαιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *exsanguis*.

'Εξαίνυτο, *abstulerat*, 3. sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, *eximo*: ab ἐξ et αἴνυμαι, *capio*.

'Εξαιρέθησᾰν, *expugnati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.

'Εξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. th.

'Εξαίρετον, Poët. *eximiè, supra modum, vehementèr*: ab

'Εξαίρετος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *eximius, selectus*: et

'Εξαιρέτως, adv. *maximè, præcipuè*.

'Εξαιρεύμην, Dor. et Ion. pro ἐξῃρέμην, 1. sing. imperf. pass. ab

'Εξαιρέω, *eruo, tollo, evello, seligo, everto*: f. ήσω. perf. ἐξῄρηκᾰ. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἔξελε. a. 2. m. ἐξειλόμην, ȣ, ετο, *eripui, navem exoneravi*: a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, *capio*.

 Ε Ξ Ε Ξ

'Εξαίρω, *tollo, effero:* f. ἐξαρῶ, et in 2. pl. ἐξαρεῖτε. perf. ἐξῆρκᾰ. perf. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην. a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, *tollatur:* ab ἐξ et αἴρω, *tollo.*

'Εξαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iniquus, indecens:* ab ἐξ et αἶσα, *sors.*

'Εξᾱΐσσω, f. ῑξω, *prosilio alicunde, cum impetu prodeo.* Ab ἐξ et ἀΐσσω.

'Εξαιτέομαι, -οῦμαι, *expeto, postulo:* et passivè, *exposcor ad pœnam:* f. ήσομαι. a. 1. med. ἐξῃτησᾰ́μην, ω, ᾰτο· ab

'Εξαιτέω, *deposco, exposco ad quæstionem:* ab ἐξ et αἰτέω, *peto.*

'Εξαίτησις, εως, ἡ, *postulatio ad quæstionem* vel *pœnam; deprecatio pro reo:* à perf. pass. præc.

"Εξαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eximius.* Ab ἐξ et αἰτέω.

'Εαίφνᾱς, Dor. pro

'Εξαίφνης, *repentè,* adv. et Poët. ἐξαπίνης· ab ἐξ et αἴφνης, *subitò:* quod ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, *subitò:* adjecto ς, quod ex α priv. et φαίνω, *ostendo.*

'Εξαιφνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *repentinus:* ab ἐξαίφνης, quod vide.

'Εξᾰκέσᾱς, a. 1. part. act. ab

'Εξᾰκέω, (quod et ἐξακέομαι) *medeor:* fut. έσω et ήσω. perf. ηκᾰ. ab ἐξ et ἀκέομαι, *sano.*

'Εξᾰ́κις, adv. *sexies.* Th. ἕξ, *sex.*

'Εξᾰκισμύριοι, *sexaginta millia;* ab ἑξάκις et μύριοι, *decem millia.*

'Εξᾰκισχῑ́λιοι, *sex millia:* ab ἕξ, *sex,* et χίλιοι, *mille.*

'Εξᾰκολουθέω, -ῶ, *sequor;* cum dat. fut. ήσω. perf. ἐξηκολούθηκᾰ. ab ἐξ et ἀκόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pedissequus, comes.*

'Εξᾰκονᾰ́ω et ἐξᾰκονέω, *exacuo.*

'Εξᾰκόσιοι, αι, ᾰ, *sexcenti.* Th. ἕξ, *sex.*

'Εξᾰκοσιοστὸς, ή, ὸν, *sexcentesimus:* ab eod. th.

'Εξᾰ́κουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui facilè exaudiri potest.*

'Εξᾰκούω, f. ούσω, *exaudio, intelligo.*

'Εξᾰλᾰόω, ῶ, f. ώσω, aor. 1. ωσᾰ, *excæco.* Ex ἐξ et ἀλαόω.

'Εξᾰλᾰπάζω, *diripio, populor:* f. ἐξᾰλᾰπάξω, εις, ει. ab ἐκ et λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.

'Εξᾰλᾰπάξαι, *vastare,* a. 1. inf. act. ejusd.

'Εξᾰ́λᾰτο, Dor. pro ἐξήλᾰτο, *exiluit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.

'Εξᾰλίασθαι, *evitare,* a. 1. inf. m. pro ἐξᾰλιύσασθαι per Sync. ab ἐξ et ἀλιύω, idem ac th. ἀλέω, *vito:* f. έσω. perf. ἤλεκα.

'Εξᾰ́λειπτρον, ου, τὸ, *unguentarium vas:* ab ἐξαλείφω, *ungo, deleo:* quod vide.

'Εξᾰλειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab

'Εξᾰλείφω, *unguentum abstergo, deleo, oblitero,* interdum *ungo:* f. ψω. perf. ἐξήλειφᾰ. a. 1. pass. ἐξηλείφθην. ab ἐξ et ἀλείφω, *ungo.*

'Εξᾰλείψειᾰ, ᾰς, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.

'Εξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν. ab

'Εξαλλάττω, fut. ξω, perf. χᾰ, *immuto, differo.* Th. ἀλλάσσω, *muto.*

'Εξάλλομαι, ῃ, εται, *exsilio:* f. ἐξᾰλοῦμαι. a. 1. m. ἐξηλᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. ἅλλομαι, *salio.*

"Εξαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clarus, præstans, è numero exemptus.*

'Εξαλλοτριόω, f. ώσω, perf. ἐξηλλοτρῐ́ωκᾰ, *alieno, vendo.*

'Εξᾰμαρτᾰ́νω, *pecco, aberro; peccare facio:* a. 2. inf. ἐξᾰμαρτεῖν. ab ἐξ et ἁμαρτάνω. f. ήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

'Εξᾰμείβετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ab

'Εξᾰμείβομαι, *immuto:* ab ἐξ et ἀμείβω, *commuto:* f. ψω. perf. ἤμειφα.

'Εξᾰμελέω, idem quod ἀμελέω, *negligo:* quod vide.

'Εξᾰ́μετρος, *HEXAMETER, versus sex pedum:* ab ἕξ, *sex,* et μέτρον, *mensura.*

'Εξᾰ́μηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *semestris,* -ηνον, *semestre.*

'Εξᾰνᾰδῦ́ς, *regressus,* a. 2. part. act. ab

'Εξᾰνᾰδῡ́ω, f. ύσω, *emergo, detrecto:* quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω vel δῦμι, *subeo.*

'Εξᾰνᾰλίσκω, *consumo:* ab ἐξ et ἀναλίσκω, *absumo:* quod ab ἀνὰ et ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.

'Εξᾰνᾰλῡ́ω, f. ύσω, *eripio, libero.* Ab ἐξ, ἀνὰ, et λύω.

'Εξᾰνᾰλωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐξαναλίσκω.

'Εξᾰνάστᾰσις, εως, ἡ, *resurrectio:* ab ἐξανίστημι, *excito:* q. v.

'Εξᾰναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξᾰναστᾱ́ς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.

'Εξᾰναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξᾰναστῆσαι, a. 1. inf. verbi præc.

'Εξᾰνᾰτέλλω, *exorior:* f. ἐξᾰνᾰτελῶ. ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior, sum.*

'Εξᾰνᾰφανδὸν, adv. *apertè, clarè.*

'Εξᾰνᾰχωρέω, f. ήσω, *recedo ex:* ab ἐξ, ἀνὰ, et χωρέω.

'Εξανδρᾰποδίζομαι, fut. ῐ́σομαι, *mancipo, expugno.*

'Εξανδρᾰποδιεύμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδρᾰποδισόμενοι, *in servitutem abstracturi:* f. 1. part. m. à præc.

'Εξανδρᾰπόδισις, εως, ἡ, *direptio in servitutem:* ab ἐξ et ἀνδραποδίζω· hoc ab ἀνδράποδον, *mancipium;* ex ἀνὴρ, *vir,* et ποὺς, *pes.*

'Εξᾰνέδῠσᾰν, *egressæ sunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω. quod vide.

'Εξᾰνέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

'Εξᾰνέτειλᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, q. v.

'Εξᾰνέχω, f. έξω, *exsto super, emineo;* in med. voce ἐξᾰνέχομαι, *perfero:* ex ἐξ et ἀνέχω.

'Εξᾰνῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, *emitto:* ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto.*

'Εξανθέω, f. ήσω, *effloresco, pullulo, erumpo,* interdum *defloresco;* ab ἐξ et ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

'Εξανθίζω, f. ῐ́σω, *floridis coloribus tingo:* ab eod.

'Εξᾰνίστᾰμαι, *exurgo:* vide ἐξανίστημι, undè et

'Εξᾰνιστᾰ́ναι, *funditùs evertere,* præs. inf. et

'Εξᾰνίστᾰσο, άσθω, præs. imperat. pass. ἐξᾰνιστᾱ́ς, άντος, a. 2. part. act. ab

'Εξᾰνίστημῐ, *excito, surgo:* f. ἐξᾰναστήσω. a. 1. ἐξᾰνέστησᾰ. a. 2. ἐξᾰνέστην, ης, η. ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto.*

'Εξάντης, ὁ, ἡ, *indemnis, integer:* q. ἔξω τῆς ἄτης, Plut. in Phædro.

'Εξαντλέω, -ῶ, f. ήσω, *exhaurio, EXANTLO:* ab ἀντλέω, *haurio.* Th. ἄντλος, *sentina.*

'Εξᾰνῡ́ω, id. quod ἀνύω, *perficio:* f. σω. perf. ἤνυκα. Dicimus et ἀνύτω, et ἀνύττω.

'Εξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, *educo.*

'Εξᾰπᾰτᾶν, præs. inf. ab ἐξαπατάω, q. v.

'Εξᾰπᾰ́τᾱς, *blanditias,* acc. pl. ab ἐξαπάτη.

'Εξᾰπᾰτᾰ́ω, -ῶ, *seduco, decipio:* præs. imperat. ἐξᾰπᾰ́τᾰε, -ᾱ, ᾰέτω, ᾰ́τω. f. ήσω. perf. ἐξηπᾰ́τηκᾰ. a. 1. ἐξηπᾰ́τησᾰ. a. 1. sub. ἐξᾰπᾰτήσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀπατάω, *fallo.*

'Εξᾰπᾰ́τη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio:* ab eod.

'Εξᾰπᾰτῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξά-πᾰ'τησε, 3. sing. a. 1. act. Ion. ἐξᾰπᾰτήσειν, f. 1. inf. act.
'Εξᾰπᾰτητέον, *decipiendum est;* verbale ab ἐξαπατάω.
'Εξᾰπᾰτίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.
'Εξᾰπᾰτίσκων, *fallens:* ejusd. præs. part.
'Εξᾰπᾰτῶντῖ, *decipiunt;* Dor. pro ἐξᾰπᾰτῶσῖ, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐξαπατάω, quod vide.
'Εξᾰπᾰφίσκω, aor. 2. ἐξήπᾰφον, subj. ἐξᾰπάφω, *fallo, decipio.* Ab ἐξ et ἀπαφίσκω.
'Εξᾰπᾰ'φοιτο, *imponet,* 3. sing. aor. 2. opt. à verbo præc.
'Εξᾰπέςειλᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. verbi ἐξαποςέλλω· vide ἀπέ-ςαλκα.
'Εξᾰ'πῖνᾰ, *repentè;* adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.
'Εξᾰπῖ'ναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *subitus, improvisus:* ex α priv. et φαίνω, *ostendo.*
'Εξᾰπῖναίως, *repentinè;* adv. à voce sup.
'Εξᾰπῖ'νας, Dor. pro
'Εξᾰπῖ'νης, *ex improviso:* Poët. pro ἐξαίφνης. q. ex α priv. et φαίνω, *in lucem profero.*
'Εξᾰπλήσῖος, η, ον, Ion. pro ἐξᾰ-πλᾰ'σῖος, *sesculplo major.* Th. ἕξ, *sex.*
'Εξᾰπλόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξή-πλωκᾰ, *explano, explico.*
'Εξᾰποβαίνω, *descendo.* Ab ἐξ et ἀποβαίνω.
'Εξᾰποδῖ'ωμαι, *expellam,* præs. sub. ab ἐξαποδίομαι, quod ab ἐκ, ἀπὸ, et δίω, *expello.*
'Εξᾰποδῠ'νω, *exuo.* Th. δύνω.
'Εξᾰπόλλῡμῖ, *funditùs perdo:* et ἐξᾰπόλλῠμαι, *emorior, pereo:* ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. m. ὦλα.
'Εξᾰπολοίᾰτ', Ion. pro ἐξᾰπό-λοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξᾰπωλόμην, aor. 2. m. ejusd. verbi.
'Εξᾰπονίζω, f. ψω, *abluo, eluo.* Ab ἐξ, ἀπὸ, et νίπτω.
'Εξᾰπορέομαι, -οῦμαι, *prorsùs hæreo, et quò me vertam nescio: tædio vincor, egeo, debilitor:* f. ήσομαι. a. 1. pass. ἐξηπορήθην. a. 1. inf. ἐξᾰπορηθῆναι. ab ἐξ, α, et πείρω, *transeo.*
'Εξᾰπορέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, idem.
'Εξᾰποςέλλω, *ablego:* fut. λῶ. perf. ἐξᾰπέςαλκᾰ. a. 1. ἐξᾰπέ-ςειλᾰ. ab ἐξ, ἀπὸ, et ςέλλω, *mitto.*

'Εξᾰποτῖ'νω, *punio.* Ab ἐξ, ἀπὸ, et τίνω.
'Εξάπτω, *adnecto, appendo:* ab ἐξ et ἅπτω, *necto:* f. ψω. perf. ἧφα.
'Εξᾰ'πωλον, ου, (subaudi ζεῦγος, *jugum*) *à sex equis tractus.*
'Εξᾰραιρημένος, Ion. et Att. pro ἐξῃρημένος, *exemptus, eximiè selectus:* perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.
'Εξᾰραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
'Εξᾰ'ρᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio.* Th. αἴρω. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.
'Εξαργῠρίζομαι, *pecuniâ vendo* vel *permuto:* ab ἐξ et ἄργυ-ρος, *argentum.*
'Εξαργῠρισᾰ'μενος, a. 1. part. m. ejusd.
'Εξαργῠρεῦν, inf. præs. ab
'Εξαργῠρόω, ῶ, f. ώσω, *ære æstimo, in argentum redigo, pecuniâ vendo* vel *permuto.* Th. ἄργυρος, *argentum.*
'Εξᾰρῖθμέω, *enumero, supputo:* f. ήσω. a. 1. part. m. ἐξᾰρῖθμη-σᾰ'μενος. ab ἐξ et ἀριθμός.
'Εξαρκεῖν κτεάτεσσιν, *sufficienter abundare fortunis:* i. e. tantum possessionùm habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit. 'Εξαρ-κεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*
'Εξαρκούντως, adv. *sufficientèr, satis:* ab ἐξ et ἀρκέω.
'Εξαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *nego, recuso.*
'Εξαρνησᾰ'μενος, ejusd. aor. 2. part. m.
"Εξαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aliquid negat.* Th. ἀρνέομαι, *nego.*
'Εξαρπάζω, f. ά'σω, perf. ἐξήρ-πᾰκᾰ, *diripio, aufero.*
"Εξαρσῖς, εως, ἡ, *evulsio.*
'Εξαρτᾰ'ομαι, ῶμαι, *dependeo:* ab
'Εξαρτᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *suspendo, annecto, devincio, attollo.* Th. ἀρτάω, *appendo.*
'Εξαρτίζω, *absolvo, præparo:* f. ῖ'σω. perf. ἐξήρτῖκᾰ. aor. 1. ἐξήρτῖσᾰ. a. 1. inf. ἐξαρτῖ'σαι. perf. pass. ἐξήρτισμαι· et part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus:* ab ἐξ et ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus, integer.*
'Εξαρτῠμένοι, *instructi:* Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab
'Εξαρτῠ'ω, idem quod th. ἀρ-τύω, *instruo, adorno:* f. ύσω. perf. κα.
'Εξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio,* id. quod πάλιν, cum quo junctim sæpe legitur.

"Εξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præcentor:* undè Angl. EXARCH. et
'Εξάρχω, idem ac simplex ἄρ-χω, *incipio, auspicor:* ab ἐξ et ἀρχὴ, *initium, principatus.*
'Εξᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *numerus senarius: nummus æreus Siculus.* Th. ἕξ, *sex.*
'Εξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio:* f. ήσω.
'Εξασθενίζω, f. ῖ'σω, *debilito.*
'Εξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio.* Th. ἀσκέω, *exerceo.*
'Εξάςῖας, villos vocant pannorum textilium: forte ab ἐξέ-σθαι, à ξέω, *rado, carmino.*
'Εξαςράπτω, *emico, refulgeo:* f. ψω. perf. ἐξήςρᾰφᾰ. ab ἐξ et ἀςράπτω, *fulguro.*
'Εξᾰτῖμάζω, fut. ά'σω, *infamo, parvi facio.*
'Εξᾰτῖμόω, f. ώσω, idem.
'Εξαυαίνω, id. quod αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω.
'Εξαύδᾱ, *dic,* præs. imperat. ab
'Εξαυδᾰ'ω, *eloquor:* f. ήσω. ab ἐξ et αὐδάω, *loquor.* Th. αὐ-δὴ, *vox.*
'Εξαυτῆς, *eodem momento, continuò, statim:* q. ab ἐξ et αὐ-τῆς, (sc. ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipse.*
'Εξαῦτῖς, pro quo αὖτις, *rursus, denuo,* adv. Th. est αὖ, *rursus.*
'Εξᾰφαιρέω, ῶ, med. ἐξαφαιρέο-μαι, οῦμαι, *eximo, aufero.* Ex ἐξ et ἀφαιρέω.
'Εξᾰφῖ'ημῖ, f. ήσω, *omitto, dimitto.*
'Εξᾰφῠ'ω, f. ύσω, *exhaurio.* Th. ἀφύω, *haurio.*
'Εξέβᾰλον, ες, ε, *profligavi:* a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *ejicio:* quod vide.
'Εξέβᾰν, per Sync. pro ἐξέβησᾰν, *exierunt,* 3. pl. a. 2. act. ἐξέ-βην, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ et βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
'Εξεβῐάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo.* Th. βία, *vis.*
'Εξεγείρομαι, *exurgo:* et
'Εξεγείρω, *excito, suscito:* f. ἐξε-γερῶ. perf. ἐξήγερκᾰ. a. 1. ἐξήγειρᾰ. ab ἐξ et ἐγείρω, *excito.*
'Εξεγένοντο, *procreati sunt,* 3. pl. ab ἐξεγενόμην, a. 2. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ et γίνομαι, *nascor,* quod vide.
'Εξέγροντο, Ion. et Poët. pro ἐξήγροντο, 3. pl. imperf. per

Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excito*. Th. ἐγείρω, *excito*.
Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, *expectabam*, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. perf. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ et δέχομαι, *capio, excipio*.
Ἐξεδίκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico*: f. ήσω. perf. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ et δίκη, *jus*.
Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi*: verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do*; a. 2. ἔδων.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, *EXEDRA*: ab ἐξ et ἕδρα, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: Undè et
Ἔξεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *loco suo emotus, expulsus*.
Ἐξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ et δύω, vel δῦμι, *subeo*: a. 2. ἔδυν.
Ἐξέδω, *EXEDO*. Th. ἔδω.
Ἔξεεν, *radebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ξέω, *rado*: f. ξέσω.
Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, *expavesco, attonitus sum*: ab ἐκ et θάμβος, *stupor, pavor*.
Ἐξέθεντο, *exposuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.
Ἐξέθλιψα, *expressi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero*.
Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, *prosilio*: ab ἐκ et θόρω, seu θορέω, *salio*.
Ἐξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. et
Ἐξεθρέψατο, *eduxit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ et τρέφω, f. θρέψω, *alo, nutrio*.
Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. *EXI*, præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξίω, *EXEO*; ab ἐξ et εἶμι, *eo*.
Ἕξει, *habebit*, 3. sing. f. 1. ind. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω et σχήσω, perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ.
Ἑξείης, Poët. pro ἑξῆς, *deinceps ordine*, adv. q. ab ἔχω.
Ἐξεικάζω, f. άσω, *similem reddo*: ab εἰκάζω.
Ἐξείκαστο, *assimilis erat*, 3. sing. plusq. pass. ab ἐξεικάζω.
Ἐξεικονίζω, f. ίσω, perf. ἐξεικόνικα, *fingo, ex exemplari effingo vel exprimo*.
Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω. vide ἐξειλόμην.
Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, *extraho*. Th. ἕλκω, *traho*.
Ἐξειλόμην, ου, ετο, *exemi*, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *eximo*: f. ήσω. ab ἐκ et αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἔξειμι, vel ἐξίημι, *exeo, egredior*: præs. inf. ἐξιέναι. a. 2. act. ἔξιον, ες, ε. aor. 2. part. ἐξιὼν, όντος. a. 1. Att. ἐξήεσα, *egressus sum*: ab ἐξ et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.
Ἐξεῖναι, *licere, fas esse*, præs. inf. ab ἔξεστι, *licet*, impers. ab ἐξ et εἰμὶ, *sum*.
Ἐξείνισα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. verbi ξεινίζω, pro ξενίζω. f. σω. perf. ἐξένικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, *hospes*.
Ἐξεῖπα, *dixi*, a. 1. act. et
Ἐξεῖπον, ἐξεῖπε, ἐξείπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπὼν, a. 2. act. et
Ἐξείπω, *dicam*, a. 1. sub. act. ab ἐξέπω. ab ἐξ et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.
Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro*: f. άσομαι. perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.
Ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, *cohiberi*: ab
Ἐξείργω, f. ξω. perf. χα, *cohibeo, excludo*. Th. εἴργω, *arceo*.
Ἐξειρῦσαι, Ion. et Poët. pro ἐξερύσαι, aor. 1. inf. act. ab ἐρύω, *traho*: f. σω.
Ἐξείρω, f. ἐξερῶ, *EXERO*. Th. εἴρω, *necto*.
Ἐξεὶς, *qui emisit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto*: aor. 2. ἔξην. ab ἐξ et ἵημι, *mitto*: f. ήσω.
Ἕξεις, *habebis*, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω. imperf. εἶχον.
Ἔξεισθα, Poët. pro ἔξεις, verb. ἔξειμι.
Ἔξεισι, *prodit*, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.
Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐξεκαύθην, *exarsi*, verbi ἐκκαίω, *exuro*: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ et καίω, *uro*: a. 2. ἔκαον.
Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, *transfigo*: f. ήσω. perf. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ et κεντέω, *pungo*.
Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, *exinanio*. Th. κένος, *vacuus*.
Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, *concionem advoco, congrego*: ab ἐξ et ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, *voco*.
Ἐξεκλάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, *defringo*: f. άσω. perf. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ et κλάω, *frango*.
Ἐξεκλείσθην, ης, η, *exclusus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, *excludo*: f. είσω. perf. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ et κλείω, *claudo*.
Ἐξέκλεψεν, *furatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ et κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. φα. perf. m. κέκλοπα.
Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, *deflecto*, quod vide, et ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.
Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, *exculpo, tundendo eximo*: ab ἐκ et κολάπτω, *tundo, excavo*: f. ψω. perf. κεκόλαφα.
Ἐξελάαν, Poët. τοῦ α Epenthesi pro ἐξελᾶν, præs. inf. verbi ἐξελάω, *expello*, quod vide. hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι· ab ἐξ et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, *agito*.
Ἐξέλαθον, et Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλήθω et ἐκλανθάνω, *oblivisci facio*. Th. λήθω, *lateo*, f. λήσω.
Ἐξελάλησα, a. 1. ab ἐκλαλέω, *effutio*.
Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperat. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.
Ἐξελάουσι, *expellunt*, 3. pl. ind. præs. verbi ἐξελάω, quod vide.
Ἐξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, *qui abegit*, a. 1. part. act. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.
Ἐξελασία, ας, ἡ, *expeditio, profectio*: et
Ἐξέλασις, εως, ἡ, *expulsio, discessus*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.
Ἐξέλασσεν, Poët. et Ion. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *expello*.
Ἐξελατόμησας, *fodisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκλατομέω.
Ἐξελαύνουσι, 3. pl. præs. ind. ab
Ἐξελαύνω, *expello, conflo, facio*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.
Ἐξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ. perf. ἐξήλακα, et Att. ἐξελήλακα. Poët. pro ἐξελαύνω, *expello, abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*.
Ἔξελε, *eruc*, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act.

verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἔξελε, pro ἐξεῖλε, Ion. et ἔξελον pro ἐξεῖλον, aor. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, *capio.*

'Εξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. et ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

'Εξελέγχω, *redarguo, convinco:* f. γξω. perf. ἐξήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι ab ἐξ et ἐλέγχω, *arguo,* f. ξω.

Ἐξέλεθ', *delegit,* 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξελόμην.

'Εξελέξω, *elegeris,* 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, *dico, eligo:* f. λέξω. perf. λέλεχα.

'Εξελέσθαι, *eripere,* a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, *eximo, tollo:* a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ et αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

'Εξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior:* ab ἐξ et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν. perf. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

'Εξεληλάκεσαν, *expulerunt,* Ion. et Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, *agito.*

'Εξελήλυθα, *exii,* perf. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, et part. ἐξεληλυθώς· ab ἐξέρχομαι. vide ἐξελεύσομαι.

'Εξελθεῖν, *exire,* a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι. ab ἐξ et ἔρχομαι, *venio.*

'Εξελθέμεναι, Poët. pro ἐξελθεῖν, aor. 2. inf. verbi ἐξέρχομαι.

'Εξελθὸν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo et th.

'Εξέλθω, a. 2. sub. et 1. pl. ἐξέλθωμεν. 3. pl. ἐξέλθωσι. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejusd.

'Εξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo:* ab ἐκ et λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

'Εξελκύω, f. ύσω, et

'Εξέλκω, *abstraho, extraho:* imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præs. part. pass. ἐξελκόμενος, *abstractus:* ab ἐξ et ἕλκω, *traho.*

'Εξέλκωσις, εως, ἡ, *fodicatio, exulceratio.*

'Εξελόμην, *diripui,* pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω. ab ἐξ et αἱρέω, *capio:* f. ήσω. a. 2. εἷλον.

"Εξελον, pro ἐξεῖλον, *eripui,* aor. 2. ind. act. Ion. ejusd. verbi. ἐξελοῦ, a. 2. imperat. m.

'Εξελῶ, *eximam,* f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, *capio:* a. 2. εἷλον.

'Εξελῶσι, *expellent,* 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐξελαύνω, *abigo.* Th. ἐλαύνω, *agito,* f. ἐλάσω.

'Εξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, *abstergo:* imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

'Εξέμεν, et ἐξέμεναι, *emisisse,* Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι. a. 2. ἔξην. ab ἐξ et ἵημι, *mitto.*

'Εξέμεν, *servare,* f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, *teneo:* f. ἕξω. perf. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον.

'Εξεμέω, f. έσω, *evomo.* Vide ἐμέω.

'Εξέμμορε, perf. 2. verbi ἐκμείρομαι.

'Εξεμπωλημένος, η, ον, *venditus,* Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπωλέομαι. Th. πωλέω, *vendo.*

'Εξεμυκτήρισα, a. 1. act. ab ἐκμυκτηρίζω, *subsanno, irrideo.* Th. μυκτὴρ, *naris.*

'Εξεναίρω, f. αρῶ, id. ac th. ἐναίρω, *interficio.*

'Εξεναντίας, adv. et divisim ἐξ ἐναντίας, *ex adverso, adversum:* ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, *adversus,* quod ab ἀντὶ, *pro.*

'Εξεναρίζω, f. ξω, idem ac simplex ἐναρίζω, et th. ἐναίρω, *interficio.*

'Εξενάριξε, *interfecit,* ejusd. a. 1. ind.

'Εξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effero, promo:* f. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ et φέρω, *fero.*

'Εξενεῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. act. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. ejusd.

'Εξένευσε, *se subduxit,* a. 1. ind. act. ab ἐκνεύω, f. σω, *enato, elabor.* Th. νεύω, *innuo.*

'Εξενεχθεὶς, έντος, et Ion. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

'Εξενεχυράζω et ἐξενεχυριάζω, *pignus capio,* Diog. Laërt. in Menippo.

'Εξενηνειγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος, *exportatus,* perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, *effero.* Th. φέρω.

'Εξενήνοχα, ας, ε, et in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, perf. m. ejusd.

'Εξένιψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκνίφω, q. v.

'Εξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, *exeas,* 2. sing. a. 2. opt. act. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio.* Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

'Εξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hospitio recipio:* f. ίσω. perf. ἐξένικα. Th. ξένος, *hospes.*

'Εξέντο, *exemerunt,* 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι. a. 2. m. ἐξίμην. Th. ἵημι, *mitto.*

'Εξέπαρθον, et per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, *devasto:* f. σω. ab ἐκ et πέρθω, *vasto.*

'Εξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, *excido:* f. ἐκπτώσω. perf. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω.

'Εξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, *expando:* f. άσω. ab ἐκ et πετάω, seu πετάννυμι, f. σω, *pando, explico.*

'Εξέπιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκπίπτω, *excido.* Th. πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

'Εξεπίσταμαι, σαι, ται, *probè novi, calleo,* præs. ind. ab ἐξ et ἐπίσταμαι, *scio:* f. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπὶ et ἵσημι, *scio.*

'Εξεπίσται, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, *scis;* 2. sing. præs. ejusd.

'Εξεπίτηδες, *consultò, datâ operâ,* adv. ab ἐξ et ἐπιτηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *idoneus, aptus.*

'Εξεπλάγην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello:* f. ξω. ab ἐκ et πλήσσω, vel -ττω, *percutio.*

'Εξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, *enavigo:* f. εύσω. ab ἐκ et πλέω, *navigo.* a. 1. med. ἐξεπλευσάμην.

'Εξεπλήσσοντο, *percellebantur,* 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, *percello,* quod vide.

'Εξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, *elaboravi,* a. 1. ind. act. verbi πονέω, *laboro.* Th. πένομαι.

'Εξεπράθομεν, *deprædati sumus,* 1. pl. a. 2. act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, *vasto:* f. 2. παρθῶ.

'Εξέπτη, *evolavit,* a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι. fut. ἐκπτήσω.

a. 2. ἐξίπτην. ab ἐξ et ἵπταμαι, *volo, -as.*
'Εξίπω, *evulgo.* Th. ἵπω, *dico.*
'Εξέραμα, ἄτος, τὸ, *vomitus:* ab
'Εξεράω, *evacuo, expromo:* fut. ἄσω. perf. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra.*
'Εξεργάζομαι, *absolvo, perficio:* item *everto, occido:* f. ἄσομαι. perf. ἐξείργασμαι. ab ἐξ et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*
'Εξεργάσαο, Ion. pro ἐξειργάσω. vide ἐργάσαο.
'Εξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.
'Εξεργασία, ας, ἡ, *elaboratio, absolutio.*
'Εξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *factus,* perf. part. ab ἐξεργάζομαι.
'Εξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad perficiendum idoneus:* ab ἐργάζομαι, quod vide.
'Εξερέεινεν, *interrogabat,* 3. sing. imperf. ab
'Εξερεείνω, idem quod ἐξερέω, *eloquor, perquiro:* item *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.*
'Εξερείπω, *prosterno, everto.* Th. ἐρείπω, *everto.*
'Εξέρειψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusd.
'Εξερέομαι, et ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, etiam Ion. *interrogo, sciscitor:* ab ἐξ et ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem.
'Εξερέοντο, *interrogabant,* ejusd. 3. pl. imperf.
'Εξερευνάω, *penitùs scrutor;* f. ήσω. perf. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα. ab ἐξ et ἐρευνάω, fut. ήσω, *indago, vestigo.*
'Εξερέω, *dico,* vel *eloquor;* item *perquiro:* ab ἐξ et ἐρέω, idem quod th. εἴρω, *dico.*
'Εξερημόω, -ῶ, f. ώσω, *devasto.* Th. ἔρημος.
'Εξερίποντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod th. ἐρείπω, *cado, everto:* f. ψω. a. 2. ἤριπον.
'Εξέρπω, fut. ψω. perf. ἔξηρφα, *erepo, prorepo; erepere facio.* Ps. civ. 22.
'Εξεῤῥάγη, *erupit,* 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ et ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango:* f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.
'Εξέρυσ', pro [illegible], *extraxit,* a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. et
'Εξερύσασκον, Ion. imperf. verbi ἐξερύω.
'Εξερύω, *extraho.* Th. ἐρύω, f. σω, *traho.*
'Εξέρχομαι, *exeo, egredior:* imperf. ἐξηρχόμην, ου, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, ἐτω. a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν, a. 2. part. ἐξελθὼν, οῦσα, όν. perf. med. ἐξήλυθα, et Att. ἐξελήλυθα. plusq. perf. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio.*
'Εξέσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, *rado:* f. έσω. perf. ἔξεκα.
'Εξεσία, ας, ἡ, et 'Εξεσίη, ης, ἡ, *legatio:* ab ἐξ et ἵημι, *mitto.*
"Εξεσις, ιος, ἡ, Ion. et Poët. pro ἔξωσις, *expulsio:* παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, *ejicere.*
'Εξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exarefacio:* quod ab ἐκ et σκλέω, pro σκελέω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exsicco, arefacio.*
'Εξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμαον, -ων, verbi ἐκσμάω, *extergo:* ab ἐκ et σμάω, seu σμέω, *abstergo.*
'Εξέσπασε, *retraxit,* 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ et σπάω, *traho:* f. σω. a. 1. ἔσπασα.
'Εξέσσυτο, 3. sing. syncop. aor. 2. med. verbi ἐκσεύω.
'Εξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, *licet.*
'Εξεστεμμένος, η, ον, *coronatus,* part. perf. pass. verbi ἐκστέφω.
'Εξεστηκὼς, υῖα, ὸς, *mente commotus, pavens, mutatus,* part. perf. act. ab ἐξίστημι.
'Εξέστην, ης, η, *perculsus fui,* a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, et ἐξιστάω, *obstupefacio:* f. ἐκστήσω. quod ab ἐξ et ἵστημι, *sto.*
"Εξεστι, *licet,* impers. ab ἔξειμι, *inus.* quod est ab ἐξ et εἰμὶ, *sum:* f. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.
'Εξέστραμμαι, ψαι, πται, *eversus fui,* perf. pass. ab ἐκστρέφω, *everto:* f. ψω. perf. ἐξέστρεφα. Th. στρέφω, *verto.*
'Εξεστρατοπεδεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστρατοπεδεύω, *castra loco* seu *pono:* ab ἐκ et στρατὸς, *exercitus,* et πέδον, *solum.*
'Εξετάζω, *exquiro, examino, exploro, æstimo, comparo:* fut. άσω, et Dor. ξω. perf. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, *inquiro.*
'Εξέταμον, *secuerant,* 3. pl. a. 2. verbi ἐκτίμνω. fut. μῶ. perf. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.
'Εξετανύσθη, *extensus est,* 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ et τανύω, id. qu. th. τιταίνω, *tendo.*
'Εξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, -άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.
'Εξέτασις, εως, ἡ, *exquisitio:* ab ἐξετάζω.
'Εξετασμὸς, ȣ, ὁ, *quæstio.* usit. quoque pro *recensione exercitus.*
'Εξεταστέον, *inquirendum.*
'Εξεταστικὸς, κὴ, κὸν, *inquirendi peritus:* ab ἐξετάζω.
'Εξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*
'Εξετέλειον, *perfecerunt,* 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεον, Poët. et
'Εξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et
'Εξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, *perficio.* Th. τέλος, *finis.*
'Εξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
'Εξέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sexennis,* pro ἑξαέτης. ab ἕξ, *sex,* et ἔτος, *annus.*
'Εξ ἔτι τȣ̃, *ab illo tempore.*
'Εξετμήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido:* ab ἐκ et τέμνω, *seco:* fut. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον.
'Εξετράπησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, *aversor:* f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam.* a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η. a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ et τρέπω.
'Εξέτρω, *vulnerabatur,* 3. sing. imperf. ab ἐκ et τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero.*
'Εξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio:* ab eod. th.
'Εξετύφλȣ, *excæcabat,* 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐκτυφλόω. Th. τυφλὸς, *cæcus.*
'Εξευρεῖν, *invenire,* a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio.*
'Εξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio: lucrum.* ȣ̓κ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν, *nihil lucri accrescit ex operibus eorum,* Baruci iii. 8. Malè vers. Angl.
'Εξευρηκότων, gen. pl. ab
'Εξευρηκὼς, ότος, *qui invenit,* part. perf. act. ab ἐξευρίσκω.
'Εξεύρημα, ἄτος, τὸ, *inventum:* à perf. pass. verbi seq.
'Εξευρίσκω, *excogito, comperio:* ab ἐξ et εὑρίσκω, id. fut. ήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.
'Εξευρόντες, ejusd. a. 2. part. acc. pl. num. vide ἐξευρεῖν.
'Εξεφαάνθην, ης, η, *emersi,* a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τȣ̃ α, verbi ἐκφαίνω,

emergo. Th. φαίνω, *ostendo:* f. νῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.
'Εξέφᾰνᾰν, *exorta sunt*, 3. pl. a. 2. pass. syncop. pro ἐξεφᾰ'νησᾰν. ab eod. th.
'Εξέφερον, *exportabant*, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
'Εξεφερέομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. imperf. ind. act. ab ἐκφερέω, pro ἐκφέρω.
'Εξέφῦν, ῦς, ῦ, *natus sum*, cum gen. a. 2. ab ἐκ et inus. φῦμι, (idem ac th. φύω, *nascor*) undè a. 2. ἔφυν.
'Εξεφύρθης, *polluta es*, 2. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐκφύρομαι.
'Εξέχει, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo:* f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. ἐξέχευσᾰ, ἐξέχευᾰ, et ἐξέχεᾰ, ᾰς, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέᾰτε. imperf. pass. ἐξεχεόμην, -ούμην. ab ἐκ et χέω, *fundo*, f. χεύσω.
Εξέχρησε, *sufficit*, a. 1. act. Vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξαρκεῖν, *sufficere.*
'Εξεχύ'θην, ης, η, *exii, penetravi*, a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, *effundo:* f. ύσω. perf. ἐκκέχυκα. ab ἐκ et χύω, *fundo.* Th. χέω.
'Εξέχω, f. έξω, perf. ἐξέσχηκᾰ, *emineo, exto, exorior:* ab ἐξ et ἔχω.
'Εξέψυξε, *animam efflavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo;* f. ξω. ab ἐκ et ψύχω, f. ξω, *frigefacio.*
'Εξέψω, f. ψήσω, *coquo, elixo.*
'Εξέωσᾰν, Att. pro ἐξῶσᾰν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *impello:* ab ἐκ et ὠθέω, f. ὤσω, *pello.*
'Εξήγᾰγε, *eduxit*, 3. sing. a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*, quod vide.
'Εξήγγειλᾰ, ᾰς, ε, *indicâssem*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio:* f. λῶ. perf. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.
'Εξήγειρᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito, suscito:* f. ἐξεγερῶ. perf. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.
'Εξηγέομαι, -οῦμαι, *expono, enarro: præsum, rego; censeo, dissero:* imperf. ἐξηγεόμην, -ούμην, έυ, -οῦ, έετο, -εῖτο. f. ἐξηγήσομαι. a. 1. m. ἐξηγησά'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. ἐξηγησᾰ'μενος. ab ἐξ et ἡγέομαι, *duco.*
'Εξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω.
'Εξήγημᾰ, ᾰτος, τὸ, *enarratio, quod narratur:* et
'Εξήγησῐς, εως, ἡ, *enarratio, expositio:* propriè divinorum et excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: et
'Εξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres, magus, conjector:* ἐξηγηταὶ, Athenis, *sacrorum interpretes:* et
'Εξηγητῐκὸς, ἡ, ὸν, *enarrativus:* τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales.* Omnia à perf. pass. verbi ἐξηγέομαι, *expono.*
'Εξηγόρᾰσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξᾰγοράζω, *redimo:* f. σω. perf. ἐξηγόρᾰκᾰ. a. 1. sub. act. ἐξᾰγορᾰ'σω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
'Εξηγορῐ'ᾰ, ῐ'ᾰς, ἡ, *accusatio.*
'Εξηγού'μενος, η, ον, præs. part. ἐξηγοῦνται, 3. pl. præs. verbi ἐξηγέομαι.
'Εξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exsurrexi, expergefactus sum*, imperf. pass. ab ἐξ et ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.
'Εξήεσᾰν, *egressi sunt*, 3. pl. a. 1. Att. ἐξήεσᾰ, verbi ἔξειμι, *exeo*, vel ἐξίημι. ab ἐξ et εἶμι, *eo:* a. 2. ἔξιον, ες, ε. præs. inf. ἐξιέναι.
'Εξήκειν, *exire, exitum habere:* ab ἐξ et ἥκω.
'Εξήκοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta.* Th. ἕξ, *sex.*
'Εξηκοντᾰέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *sexagenarius.*
'Εξηκοντᾰ'κλῑνος, *domus sexaginta lectulorum.*
'Εξήλᾰσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito, expello.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. perf. ἤλακα.
'Εξήλᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, *exsilio.* Th. ἄλλομαι, *salio:* a. 1. m. ἡλάμην, σο, το, et per Sync. ἄλτο.
'Εξήλᾰτος, ȣ, *extensus, extrinsecùs obductus:* ab ἐλαύνω, *ductile opus facio.*
'Εξηλείφθησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et
'Εξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. à verbo ἐξαλείφω, *deleo.*
'Εξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo.*
'Εξῆλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd.
'Εξηλῐ'ᾰσᾰ, *crucifixi*, a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo, sole aduro:* ab ἐξ et ἡλιάζω, *soli expono.* Th. ἥλιος, *sol.*
'Εξηλλαγμένος, perf. part. pass. ab ἐξαλλάττω, *immuto.* Th. ἀλλάττω, *muto.*
'Εξήλῠσῐς, Ion. et Poët. pro ἔξοδος, *exitus:* ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio.*
'Εξήλθοσᾰν, *exierant*, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.
'Εξῆμᾰρ, adv. *per sex dies.* Ab ἕξ et ἦμαρ.
'Εξημέρωσῐς, εως, ἡ, *cicuratio.*
'Εξήμεσε, *evomuit*, a. 1. ind. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo.*
'Εξημοιβὸς, ἡ, ὸν, *permutatorius.* Ab ἐξαμείβω.
'Εξῆν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere.*
'Εξήνεγκε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero:* f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero:* a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.
'Εξηπᾰ'τησᾰ, ᾰς, ε, *decepi, frustratus sum, seduxi*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod th. ἀπατάω, *decipio.*
'Εξήπᾰφε, *decepit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐξαπάφω, idem quod ἀπάφω, *decipio, fallo:* sicut ἐξαπατῶ pro ἀπατῶ ponitur.
'Εξήπλωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐξαπλόω, *expando, explico:* ab ἐξ et ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, et contractè ἁπλȣ̃ς, *simplex.*
'Εξῆρᾰ, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω, *effero.* Th. αἴρω, *tollo.*
'Εξήραμμαι, seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco:* f. ανῶ. perf. ἐξήραγκα. Th. ξηρὸς, *aridus.*
'Εξήρᾰνᾰ, *arefeci*, a. 1. ind. act. ejusd.
'Εξηράνθην, *exarui*, a. 1. ind. pass. ejusd.
'Εξῆρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἐξαίρω, *aufero.* Th. αἴρω, *tollo.*
'Εξήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐξέρομαι, *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.* Hinc εἴρομαι et ἔρομαι, idem.
'Εξηρεύνησᾰ, ᾰς, ε, et in 3. plur. ἐξηρεύνησᾰν, aor. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitùs scrutor.*
'Εξηρεύξᾰτο, 3. sing. ab ἐξηρευξᾰ'μην, a. 1. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω, *eructo, ructum effundo.* Th. ἐρεύγω, *ructo.*
'Εξηρτισμένος, *perfectè instructus*, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio.*
'Εξηρτῠμένος, *instructus, munitus*, perf. part. pass. ab ἐξ et ἀρτύω, *instruo.*
'Εξῆρχον, *incipiebant, duces erant*, 3. pl. imperf. ind. act. ab ἐξάρχω· ab ἐξ et ἄρχω, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium, imperium.*

Ἐξηρώησε, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror, celeritèr recedo.* Th. ἐρωέω, *eo, fluo.*
Ἑ'ΞΗ͂Σ, adverbialitèr, *deinceps, consequenter:* ἐφεξῆς, idem. ὁ ἐξῆς, *ordine sequens:* ἡ ἐξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies:* Poët. ἐξείης. qu. ab ἔχω.
Ἐξήταξᾶ, Dor. pro ἐξήτασᾶ, a. 1. ind. act. verbi ἐξετάζω, *examino, exploro:* fut. σω, et Dor. ξω.
Ἐξηχέομαι, -ῶμαι, *persono:* f. ήσομαι. perf. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐξ et ἠχέω, *sono.* Th. ἦχος, *sonus.*
Ἐξηχέω, ῶ, fut. ήσω, *persono, cano:* ab ἦχος.
Ἐξῖ'ειν, Ion. pro ἐξιέναι, *exire:* ab ἐξ et ἵημι pro ἴω, εἶμι, *vado.* Item ἐξῖ'ειν, pro ἐξῖέναι, *ejicere:* ab ἐξ et ἵημι, *mitto.*
Ἐξῖέω seu ἐξῖ'ημῖ, *expando.* Pindar.
Ἐξιθῦ'νω, f. ῦνῶ, *rego, dirigo.* Ab ἐξ et ἰθύνω.
Ἐξῖκέσθᾶν, Dor. pro ἐξῖκέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m. pro pl. ἐξίκοντο· et
Ἐξῖ'κετ', *pervenit,* 3. sing. a. 2. ind. med. ἐξικόμην, ου, ετο· ab ἐξικνέομαι.
Ἐξῖκετεύω, fut. εύσω, *supplico, precor ex:* ab ἐξ et ἰκετεύω.
Ἐξῖκνέομαι, *pervenio:* ab ἐξ et ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. perf. ῖγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Ἐξῖκνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.
Ἐξῖκόμην, ου, ετο, *perveni:* ejusd. a. 2. m.
Ἐξῖλα'ομαι, et -άσκομαι, f. ά'σομαι, *placo.* Th. ἱλάω, *propitius sum.*
Ἐξῖ'λᾶσῖς, εως, ἡ, *placatio:* et
Ἐξῖ'λασμᾶ, ᾶτος, τὸ, *placamen:* et
Ἐξῖλασμὸς, οῦ, ὁ, *placatio:* à perf. pass. verbi ἐξιλάομαι.
Ἐξῖλα'σομαι, *placabo,* f. 1. m. ejusd. verbi.
Ἐξῖ'μεναι, *exire,* Dor. pro ἐξεῖναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ et εἶμι, *eo.*
Ἐξῖόντων, gen. pl. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, *exeo.* Th. εἶμι, *eo:* a. 2. ἶον. a. 2. part. ἰών.
Ἐξιππεύομαι, *equitando animi gratiâ expatior, evagor.*
Ἐξίπτημῖ, *evolo.*
Ἕξῖς, εως, ἡ, *habitus,* in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.
Ἐξῖσάζω, f. ά'σω, *adæquo, æquiparo.*
Ἐξῖ'σης, adv. *æquè:* sc. ἐξ ἴσης μοίρας· ex ἐξ et ἴσος.
Ἐξῖ'σου, adv. *æquè:* sc. ἐξ ἴσου μέτρου· ex iisdem.
Ἐξῖσοῦσθαι, præs. inf. pass. ab
Ἐξῖσόω, *adæquo:* ab ἐξ et ἰσόω, *æquo:* f. ώσω. Th. ἶσος, vel ἴσος, *par, æqualis.*
Ἐξίσαντο, *percellebantur,* 3. pl. imperf. m. ab
Ἐξίσᾶμαι, *obstupesco, cedo:* ab
Ἐξίστημῖ et ἐξιστα'ω, *obstupefacio, immuto:* f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησᾶ. a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui.* imperf. med. ἐξιστα'μην, σο, το. ab ἐξ et ἵστημι, *sto.*
Ἐξιστορεῖν τι, *exquirere quid,* Ion. et Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἱστορέω, *cognosco.* Th. ἵστωρ, *sciens.*
Ἐξισχῦ'ω, *valeo, possum:* f. σω. perf. ἐξίσχῦκᾶ. a. 1. ἐξίσχῦσᾶ. a. 1. sub. ἐξισχῦ'σω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἰσχὺς, *robur, vires.*
Ἐξίσχω, id. quod ἐξέχω.
Ἐξισωτέον, *æquandum est;* verbale ab ἐξισόω.
Ἐξῖ'τηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *evanidus, exolescens:* ab ἔξειμι, *exeo.*
Ἐξῖτητέον, *exeundum est:* verbale ab ἔξειμι.
Ἐξῖτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, *quibus non exire licet:* ab ἔξειμι, *exeo.* Th. εἶμι, *eo.*
Ἐξῖχνεύω, f. εύσω, *vestigo, pervestigo.*
Ἐξῖχνιάζω, f. ά'σω, idem: undè
Ἐξῖχνιασμὸς, οῦ, ὁ, *investigatio.*
Ἐξκαίδεκα, indecl. *sexdecim.*
Ἐξοδεύω, f. εύσω, perf. ἐξωδεύκᾶ, *excedo, morior.*
Ἐξοδῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *egressio, expeditio:* et indè
Ἐξοδιάζω, *exire facio, expendo:* ab ἔξοδος, *exitus;* quod ab ἐξ et ὁδὸς, *via.*
Ἐξοδῖασθεὶς, έντος, *ab eunte illatus:* ejusd. a. 1. part. pass.
Ἐξόδῖον, ου, τὸ, *EXODIUM, exitus:* et
Ἔξοδος, ου, ἡ, *exitus;* item *mors:* ab ἐξ et ὁδὸς, *via.*
Ἐξόζω, *oleo, redoleo.* Th. ὄζω.
Ἐξοιδέω, ῶ, fut. ήσω, *extumesco.* Th. οἰδέω, *tumeo.*
Ἐξοικέω, f. ήσω, *emigro:* et
Ἐξοικίζω, fut. ῖ'σω, *domo ejicio, expello:* ab
Ἔξοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exul:* ab ἐξ et οἶκος.
Ἐξοίσομεν, *efferemus,* 1. pl. et ἐξοίσουσῖ, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero:* f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero:* a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.
Ἐξοιχνεῦσῖν, *egrediuntur,* pro ἐξοιχνοῦσῖν, Dor. et Ion. 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχνέω, id. q. οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.
Ἐξοκέλλω, f. ελῶ, aor. 1. ἐξώκειλᾶ, *delabor, impingo;* item *averto:* ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.
Ἐξολέσειεν, *perdat,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ et ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. ὤλεκᾶ. perf. med. ὦλα.
Ἐξολέσωμεν, *deperdamus,* 1. pl. a. 1. sub. act. ejusd.
Ἐξολισθαίνω, *effugio, elabor, excido, eludo:* f. ἀνῶ. perf. ἐξωλίσθαγκᾶ.
Ἐξολλῦ'ω, -όλλῦμῖ, f. ολέσω, *omninò perdo.*
Ἐξολόθρευμᾶ, ᾶτος, τὸ, et
Ἐξολόθρευσῖς, εως, ἡ, *perditio:* ab
Ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo:* f. εύσω. perf. ἐξωλόθρευκᾶ. præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *dispereo.* perf. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ et ὄλεθρος, *exitium.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*
Ἐξολόλυξᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo.* Th. ὀλολύζω, *ululo:* fut. ξω. perf. χα.
Ἕξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo.*
Ἐξομβρέω, fut. ήσω, perf. ἐξώμβρηκᾶ, *pluo, stillo:* ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione;* Eccl. x. 13. Th. ὄμβρος, *pluvia.*
Ἐξόμνῦμῖ, et frequentiùs -μαι, *abjuro, ejuro:* ab ἐξ et ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro.*
Ἐξομόθεν, adv. *ex eodem loco; ex propinquo.* Ab ἐξ et ὁμόθεν.
Ἐξομοιόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξωμοίωκᾶ, *assimilo, effingo:* undè
Ἐξομοιοῦμαι, *similitudinem refero.*
Ἐξομολογέομαι, -οῦμαι, *confiteor, gratias ago, celebro, glorifico:* cum dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξωμολογησα'μην, ω, ᾶτο. ab ἐξ et ὁμὸς, *similis,* et λόγος, quod à λέγω, *dico.*
Ἐξομολόγησῖς, εως, ἡ, *confessio, prædicatio, gratiarum actio:* à perf. pass. præc. verbi.
Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet,* q. v.
Ἐξονομάζω, f. ά'σω, *nomine voco, invoco, alloquor:* et
Ἐξονομαίνω, fut. ἀνῶ, *nuncupo.* Th. ὄνομα, *nomen.*
Ἐξονομᾶκλήδην, adv. *nominatim.* Ab ἐξ, ὄνομα, et καλέω.
Ἐξόπιθεν, Poët. pro
Ἐξόπισθεν, adv. *à tergo, in posterum, è longinquo:* cui opponitur κατόπιν, *proximè.* et
Ἐξοπῖ'σω, adv. *retrò, in postremum, posteà.* Th. ὀπίσω, *retrorsum.*

Ἐξοπλίζω, *penitus armis instruo, instituo:* fut. ίσω. perf. pass. ἐξώπλισμαι.

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, *armatura; item tempus armandi:* à præc.

Ἐξοπτᾶν, pro ἐξοπτάειν, præs. inf. act. ab

Ἐξοπτάω, ῶ, fut. ήσω, *excoquo, asso.* Th. ὀπτάω, *asso.*

Ἐξορία, ας, ἡ, *exterminatio, exilium:* ab ἔξορος.

Ἐξορίζειν, *exterminare,* præs. inf. act. ab

Ἐξορίζω, f. ίσω, *extermino, exsilio mulcto:* ab ἐξ et ὅρος.

Ἐξορκίζω, *adjuro:* fut. ίσω, et Att. -ιῶ. perf. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα. perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἐξορκισμὸς, ȣ, ὁ, *adjuratio:* à 1. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορκιστὴς, ȣ, ὁ, *EXORCISTA,* à 3. pers. perf. pass. verbi ejusd.

Ἐξορκιῶ, f. Att. ejusd.

Ἔξορκος, ȣ, ὁ, *eximium jusjurandum.* Vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis.* Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἐξορκȣν, præs. inf. act. ab

Ἐξορκόω, -ῶ, f. ώσω, id. ac ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo.* Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, *jusjurandum:* à 2. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορμάω, f. ήσω, *erumpo, proficiscor, impello:* ναῦν, *navem ex statione deduco.* ab ἐξ et ὁρμάω, *impetu feror.* Th. ὁρμή.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio:* à 2. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορμίζω, (pro quo etiam dicitur ἐξορμέω, -ῶ), f. ίσω, perf. ἐξώρμικα, *enavigo, erumpo.*

Ἔξορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exsul, exterminatus:* ab ἐξ et ὅρος.

Ἐξορȣω, f. ȣσω, *exsilio, prosilio.* Ab ἐξ et ὀρȣω.

Ἐξόροφος πύργος, *turris sex contignationum.*

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus.* Th. ὅρπηξ, idem.

Ἐξόρυξις, εως, ἡ, *effossio:* ab

Ἐξορύττω, *effodio, perfodio:* f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio:* perf. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα.

Ἐξορχίομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, *exulto, illudo; enuntio, prodo arcana.*

Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles.* ab ἐξόζω.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, *in exsilium mitto,* testarum suffragiis: ab ἐξ et ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *testa.*

Ἐξοστρακισμὸς, ȣ, ὁ, *EXOSTRACISMUS, relegatio,* per testarum suffragia, *exsilium:* à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

Ἐξότι et ἐξότȣ, pro ἐξ ȣ, *ex quo,* sc. tempore.

Ἐξȣδενέω, -ῶ, id. cum ἐξȣδενόω· ab ἐξ et ȣδείς.

Ἐξȣδένησις, εως, ἡ, *contemptus:* et

Ἐξȣδενητὴς, ȣ, ὁ, *contemptor:* à perf. pass. verbi ἐξȣδενέω.

Ἐξȣδενόω, -ῶ, *nihili facio, pro nihilo habeo:* fut. ώσω. perf. ἐξȣδένωκα. perf. pass. ἐξȣδένωμαι. a. 1. pass. ἐξȣδενώθην. a. 1. sub. pass. ἐξȣδενωθῶ. a. 1. part. pass. ἐξȣδενωθεὶς, έντος. ab ἐξ et ȣδενόω, quod ab ȣδεὶς, ενός. Th. εἷς.

Ἐξȣδένωμα, ατος, τὸ, *despectio:* à præc.

Ἐξȣδένωσις, εως, ἡ, *contemptus:* à perf. pass. verbi ἐξȣδενόω.

Ἐξȣθενέω, -ῶ, et ἐξȣθενίζω, *nihili facio, aspernor:* f. ήσω. perf. ἐξȣθένηκα. a. 1. ἐξȣθένησα, *sprevi:* a. 1. sub. act. ἐξȣθενήσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐξȣθένημαι. perf. part. ἐξȣθενημένος, η, ον, *pro nihilo habitus:* ab ἐξ et ȣθεὶς, ενὸς, *nullus:* idem quod ȣδεὶς, quod ex ȣδὲ et εἷς. ȣθεὶς verò ex ȣτε, *neque,* (ubi τ, propter sequentem aspiratam, mutatur in θ) et εἷς, *unus.*

Ἐξȣθένημα, ατος, τὸ, *abjectio:* à præc.

Ἐξȣσία, ας, ἡ, *licentia, potestas, autoritas, dignitas:* est jus sive facultas moralis: at δύναμις, vis activa, seu facultas naturalis; ἐξȣσίαι, ῶν, αἱ, *potestates, magistratus:* ab ἔξεστι, *licet.*

Ἐξȣσιάζω, *potestatem habeo, dominor, in potestate habeo,* cum gen.: sed cum dat. *potestatem do:* f. άσω. perf. ἐξȣσίακα. f. 1. pass. ἐξȣσιασθήσομαι. ab ἐξȣσία, quod vide.

Ἐξȣσιαστὴς, ȣ, ὁ, *dominus:* à perf. pass. verbi præc.

Ἐξοφέλλω, *adaugeo, amplifico, accumulo.* Ab ἐξ et ὀφέλλω.

Ἔξοχ' pro ἔξοχα, et Poët. ἐξόχως pro ἔξοχον, *eximiè, præter alia, excellentèr:* adv. ab ἐξέχω, *excello.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia:* κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè:* et

Ἔξοχον, et ἔξοχα, adv. *eximiè:* neut. gen. ab

Ἔξοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eminens, excellens:* ab ἐξέχω, *excello.* Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, *excellentissimus;* superl. à verbo præc.

Ἐξυλωμένος, η, ον, *ligno stratus:* apud LXXII. Th. ὕλη, *sylva.*

Ἐξυνῆκα, vel ξυνίηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à συνίημι, *intelligo.* Th. ἵημι, *mitto:* aor. 1. ἧκα, Att. ἕηκα, et ξὺν pro σύν.

Ἐξυπανίστημι, *exorior.* Ab ἐξ, ὑπὸ, ἀνὰ et ἵστημι.

Ἐξυπηρετέω, f. ήσω, *ministro, inservio:* ex ἐξ et ὑπηρετέω.

Ἐξυπνίζω, *è somno excito:* fut. ίσω. perf. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ὕπνος, *somnus.*

Ἔξυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expergefactus, qui evigilavit:* ab eod. th.

Ἐξύρατο, 3. sing. aor. 1. med. ἐξυράμην, -ω, -ατο, verbi ξυρέω, *abrado:* quod à ξυρὸς, *acutus.* Th. ξέω, *rado.*

Ἐξύρημαι, *rasus sum,* perf. pass. verbi ξυράω, *abrado:* ab eod. th.

Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. th.

Ἐξυφαίνω, fut. ανῶ, *texo, telam absolvo:* ab ἐξ et ὑφαίνω, idem ac th. ὑφάω, *texo.*

Ἐξύφηνα, ας, ε, *texui;* ejusd. a. 1. ind.

Ἐξυψόω, f. ώσω, *sublimo.*

Ἔξω, adv. *foras, foris, extra:* ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem:* ὁ ἔξω, scil. ὢν, *externus, peregrinus:* item compar. ἐξώτερος, έρα, ερον, *exterior,* et superl. ἐξώτατος, άτα, ατον, *extimus.* ab ἐξ.

Ἕξω, *habebo,* f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Ἐξώδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumesco.* Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo.*

Ἔξωθεν, adv. *extrinsecus, foris:* cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex.*

Ἐξωθέω, -ῶ, *expello, extrudo; impello,* Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω. perf. ἐξῶκα. a. 1. ἐξῶσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello.*

Ἐξώκισα, *domo ejeci,* a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. perf. ἐξώκικα. ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξώλεια, ας, ἡ, *internecio:* ab ἐξώλης.

Ἐξωλέκειν, εις, ει, plusq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditùs perdo.* Th. ὄλλυμι, *perdo:* f. ολέσω. perf. ὤλεκα. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

'Εξώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, *perditus, deploratus, perniciosus:* ab ἐξ et ὄλλυμι.

'Εξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω seu ἐξολισθαίνω, *illabor, incido:* ab ἐξ et ὄλισθος, *lapsus.* Hinc ὀλισθέω, *labor.*

'Εξωλέθρευσα, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo:* quod adi.

'Εξωμοιωμένος, η, ον, *assimilatus,* partic. ab ἐξωμοίωμαι, perf. ind. verbi ἐξομοιόω.

"Εξωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abjuratus, expeditus.*

'Εξώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *extra conspectum positus:* ab ὤψ, *oculus* vel *aspectus.* Th. ὄπτομαι.

'Εξώπλισε, *intruxit,* a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo:* ab ἐξ et ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma.*

'Εξώργισμαι, perf. pass. *iratus* vel *irata sum:* ab ἐξ et ὀργίζω, *irascor.* Th. ὀργή.

'Εξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obstringo.* Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

'Εξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo:* ab ἐξ et ὁρμή, *impetus.*

"Εξωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus, exoletus.* Th. ὥρα, *tempus, vigor ætatis.*

'Εξῶρτο, *exsiluit,* 3. sing. plusq. perf. pass. ἐξώρμην, σο· verbi ἐξόρω, *excito.* Th. ὄρω, idem. f. -ρῶ et ὄρσω. perf. ὦρκα.

'Εξῶσαι, *expellere,* a. 2. inf. Act. xxvii. 39. ἔξωσον, ά'τω, a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello:* fut. ὤσω. aor. 1. ὦσα.

"Εξωσμα, ατος, τὸ, *expulsio:* ab eod.

'Εξώστης, ου, ὁ, *expulsor violentus:* quod ab ἐξωθέω, q. v.

'Εξωστρακισμένος, ου, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus,* perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω.

'Εξώτατος, ά'τα, ατον, *extimus:* undè

'Εξωτά'τω, adv. *extimè:* utrumque cum

'Εξωτερικὸς, ἡ, ὸν, *externus, trivialis:* et

'Εξώτερος, έρα, ερον, *exterior:* ab ἔξω, *foras.*

'Εξωτέρω, adv. *exteriùs:* et

'Εξωτικὸς, ἡ, ὸν, *EXOTICUS, peregrinus:* ab eod. th. Hinc Angl. EXOTIC.

'Εξῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo.* Th. οἴχομαι, *eo:* fut. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

"Εξωχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè pallidus.* Th. ὠχρὸς, *pallidus.*

'Εο pro οὗ, *sui:* aliq. αὐτοῦ, Pronom.

'Εοὶ, nom. pl. ab ἑὸς, *suus.*

'Εοῖ, Poët. pro οἱ, seu αὐτῷ, *ipsi.*

"Εοι, *sit,* 3. sing. præs. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμί.

"Εοιγμεν, *videbamur,* per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. perf. med. Att. ab

"Εοικα, ας, ε, *assimilatus sum, visus sum,* perf. med. Att. pro οἶκα, ab εἴκω, *similis sum:* undè

"Εοικε, *decet,* perf. med. Att. pro οἶκε, et

'Εοίκεσαν, *similes facti erant,* Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi εἴκω, *similis sum.*

'Εοικότα, *similem,* acc. sing. et

'Εοικότες, *similes,* nom. pl. ab ἐοικὼς, q. v.

'Εοικότως, *eodem modo:* adv. ab

'Εοικὼς, ότος, *similis,* perf. part. med. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *similis sum.*

"Εοιμι, *immitterem:* Poët. pro ἱείην, præs. opt. verbi ἵημι, *mitto:* quasi ab ἕω.

'Εοῖο, gen. Ion. pro ἑοῦ, ab ἑὸς, *suus,* Poët. pro ὅς.

'Εοῖς, et ἑοῖσι, *suis,* dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um.* Sed ἔοις vide in ἔοι.

'Εοῖσα, Dor. pro ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum.*

"Εολπα, *speravi,* perf. med. pro ἦλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, *spes.*

"Εον, *eram,* imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse aor. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμί.

'Εὸν, ἐόντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὢν· ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, et in pl. ἐόντες, et

'Εόνθ' pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὤν. et

'Εόντε, dual. num. ἐόντες, plur. præs. part. Ion. pro ὄντε et ὄντες. ab εἰμί.

"Εοργα, *feci,* perf. med. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω. perf. med. ἔρρογα et ἔοργα, et per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. perf. med.

"Εοργαν, *fecerunt,* 3. pl. perf. med. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidicè et Bœoticè in ν, ut τέτυφαν pro τετύφασι. Vide in ἔοργα.

'Εόργεε, Ion. et Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. perf. med. ab eod.

'Εόργη, ης, ἡ, *tudicula, cochleare:* ab ὀργάω, *appeto impatientèr.*

'Εορτάζω, f. ά'σω, *festum celebro:* et

'Εορτά'σιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *solennis, festus:* unà cum

'Εορταστικὸς, ἡ, ὸν, *festus:* ab

'ΕΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *festum.*

'Εὸς, ἐὰ', ἐὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ, τεόν· communitèr, σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.*

'Εὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅν, *SUUS, a, um.*

'Εοῦσα pro οὖσα, et ἐὼν pro ὤν, præs. part. Ion. verbi εἰμὶ, *sum:* ἐοῦσι pro οὖσι, dat. pl.

'Επ' pro ἐπὶ, *in, &c.* q. v.

'Επά'βολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *compos:* Dor. pro ἐπήβολος, quod vide. ab ἐπιβάλλω, η pro ι, Poëticâ licentiâ.

'Επάγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

'Επά'γαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti,* a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco,* Att. per reduplicat. Th. ἄγω.

'Επαγαίομαι, *lætor aliquâ re, admiror:* id. quod ἐπάγαμαι.

'Επαγάλλεο, *exulta,* præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλου· ex ἐπὶ et ἀγάλλομαι, *ornor, glorior.* Th. ἀγάλλω, *orno.*

'Επαγάλλομαι, *exulto, efferor:* ab eod.

'Επά'γαμαι, *admiror, affecto:* ex ἐπὶ et ἄγαμαι, *admiror:* ab inusitat. ἀγάω, idem.

'Επαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, *indignor:* ex ἐπὶ et ἀγανακτέω, idem.

'Επαγγειλά'μενος, a. 1. part. m. quod cum

'Επαγγελί'α, ας, ἡ, *promissio:* et

'Επαγγέλλεται, 3. sing. præs. pass. et

'Επαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior.*

'Επαγγέλλοντι, *promittunt,* Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab

'Επαγγέλλω, *indico, denuntio:* f. ἐπαγγελῶ. perf. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo:* perf. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi:* a. 1. m. ἐπηγγειλά'μην, ω, ατο. ab ἐπὶ

et ἀγγέλλω, *nuntio:* f. λῶ. perf. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμᾰ, ᾰτος, τὸ, *promissum:* ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπᾰ́γειν, *inducere*, inf. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπᾰγείρω, *congrego:* quod ex ἐπὶ et ἀγείρω, idem: f. ἀγερῶ. perf. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπᾰ́γερσις, εως, ἡ, *collectio:* à præc.

Ἐπᾰ́γεσθαι, *induci*, præs. inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ἐπᾰ́γην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab aor. 2. act. ἔπᾰγον, *fixi:* verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo:* fut. πήξω. f. 2. παγῶ.

Ἐπᾰγῑνέειν, *adducere*, Ion. et Poët. pro ἐπάγειν.

Ἐπᾰγλᾰΐεῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, *illustro.* Th. ἀγλαὸς, *splendidus.*

Ἐπᾰγλᾰΐζειν, Ion. *illustrare, celebrare:* ab eod. verbo et th.

Ἐπᾰγλᾰΐζομαι, *exulto ob aliquid:* ab eodem quod sup.

Ἐπαγμένος, *alliciens*, Ion. pro ἐπηγμένος, vel pro ἐπαγόμενος, ab ἐπάγω.

Ἐπᾰ́γομαι, *adduco, allicio;* item *cito auctorem:* ab ἐπάγω, *adduco.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἔπᾰγον, vide in ἐπάγην.

Ἐπᾰγορεύειν, *dictis adjicere:* ab ἀγορεύω, *orationem habeo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Ἐπᾰ́γριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *agrestis, ferox:* ex ἐπὶ et ἄγριος, *agrestis.* Th. ἀγρὸς, *ager.*

Ἐπᾰγριόω, ῶ, f. ώσω, *agrestè reddo, effero:* ab eod.

Ἐπᾰγρῡπνέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *invigilo:* ab ἐπὶ et ὑπνέω, *dormio:* per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπνος, *somnus.*

Ἐπᾰ́γω, *adduco, induco:* fut. ἐπάξω. perf. ἐπῆχᾰ. a. 1. ἐπῆξᾰ. a. 1. part. ἐπάξᾱς, αντος. a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγᾰγον. Hinc a. 2. inf. ἐπᾰγᾰγεῖν. Ex ἐπὶ et ἄγω, *duco:* quod vide.

Ἐπᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio:* et

Ἐπᾰγωγὸς, ὴ, ὸν, *blandus, ad persuadendum aptus:* et indè superlat.

Ἐπᾰγωγότᾰτᾰ, *quæ maximam vim habent suadendi:* ab ἐπάγω, *induco.* Th. ἄγω.

Ἐπᾰγωνίζομαι, *decerto:* f. ίσομαι. perf. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ et ἀγὼν, *certamen.*

Ἐπᾴδω, f. ᾴσω, *accino, incanto:* ex ἐπὶ et ᾄδω, contract. ex ἀείδω, *cano.*

Ἐπᾰείδειν. Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere:* ex eod.

Ἐπᾰείρᾱς, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito.* Th. ἀείρω, *tollo:* f. ἀερῶ.

Ἐπᾰείροντι, *extollunt*, Dor. pro ἐπαείρουσι, 3. pl. præs. ind. act. ex iisdem.

Ἐπᾰείρω, *solicito, erigo:* ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo.*

Ἔπαθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis.*

Ἔπᾰθον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν. perf. med. πέπονθα.

Ἐπαθροίζω, *congrego:* f. οίσω. perf. ἐπήθροικᾰ. præs. pass. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπὶ et ἀθροίζω, *cogo.* Th. ἀθρόος, *confertus.*

Ἐπαιάζω, *illacrymor:* ex ἐπὶ et αἰάζω, *lamentor.*

Ἐπᾱΐγδην, adv. *cum impetu, impetuosè:* item *in superficie, levitèr.* Th. ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, f. ίσω, *irruo, impetuosè spiro:* ab ἐπὶ et αἰγὶς, ἡ, *procella;* quod ab ἀΐσσω, *irruo.*

Ἐπαιδέομαι, οῦμαι, *erubesco:* undè

Ἐπαιδεσθεὶς, *reveritus*, aor. 1. part. Th. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, *pudor.*

Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, *erudior, castigor.* Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer.*

Ἐπᾱΐειν, *audire, percipere.* Th. ἀΐω, *audio.*

Ἐπαίκλιᾰ et ἐπαίκνιᾰ, ων, τὰ, *quæ post cœnam apponuntur, bellaria:* ab ἐπὶ, *post*, et αἶκλον vel αἶκνον, *cibus, cœna.* Th. αἶκλος, *vespertinus.*

Ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπαινέω, *laudo:* q. v.

Ἐπαινέοντι, *laudant*, Dor. pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. ab eod. ut et

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπαινέσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. et

Ἐπαινέσσειε, *probaverit*, aor. 1. opt. act. Æol. et

Ἐπαινέσσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ab ἐπαινέω, *laudo*, f. έσω, quod vide.

Ἐπαινετέος, *laudandus*, adject. verb. et

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, *laudator:* et

Ἐπαινετικὸς, κὴ, κὸν, *qui solet laudare:* et

Ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, *laudabilis:* et

Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. et interpretatur *laudabilis:* ab

Ἐπαινέω, -ῶ, *laudo:* f. έσω, et Poët. ήσω. perf. ἐπήνεκᾰ, et ηκᾰ. a. 1. ἐπήνεσᾰ. a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, ἄτω. id. Th. αἶνος.

Ἐπαινὴ, *dura;* nom. sing. fœm. ab ἐπαινός.

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. et

Ἐπαινήσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ἐπαινῆται, *laudetur*, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, quod vide.

Ἔπαινος, ου, ὁ, *laus:* ex ἐπὶ et αἶνος, *laus.*

Ἐπαινὸς, ὴ, ὸν, *insignis, celebris; durus, horrendus, atrox:* ex ἐπὶ et αἶνος, *laus.*

Ἐπαινοῦμεν, *laudamus*, 1. plur. præs. ind. act. contr. pro ἐπαινέομεν· et

Ἐπαινούμενος, *laudatus*, præs. part. pass. contr. pro ἐπαινεόμενος· et

Ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. contr. pro ἐπαινέουσι. omnia ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.

Ἐπᾱΐξαι, *irruere*, a. 1. inf. act. et

Ἐπᾱΐξᾱς, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo:* f. ξω.

Ἐπᾱΐξασκον, Ion. imperf. iterat. ab aor. verbi ἐπαΐσσω.

Ἐπαίρομαι, *attollo:* et

Ἐπαίρω, *attollo, exigo:* f. ἐπᾰρῶ. perf. ἐπῆρκᾰ. a. 1. ἐπῆρᾰ. a. 1. imperat. ἔπᾱρον, ἄτω. a. 1. ἐπήρθην. περισσὰ ἐπαίρειν, *plusquam oportebat exigere:* ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo.*

Ἔπαισε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à παίω, *percutio:* f. σω.

Ἐπαισθᾰ́νομαι, *sentio:* et

Ἐπαίσθημᾰ, ᾰτος, τὸ, *sensus:* ab αἰσθάνομαι, *sentio.*

Ἐπᾱΐσσομαι, idem quod ἐπαΐσσω, quod vide.

Ἐπᾱΐσσοντᾰ, *irruentem*, acc. sing. part. præs. ab

Ἐπᾱΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquando *occurro*, et cum gen. item *insequor, impero, percutio, invado:* cum acc. aliquando, *insurgo.* In omnibus significationibus aliquid impetus et vehementiæ significatur. Ex ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo.*

Ἐπᾰ́ϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus facinora innotuerunt.* Vide ἄϊστος.

Ἐπαισχυνθήσομαι, *erubescam*, f. 1. pass. ab

Ἐπαισχῡ́νομαι, *pudet me, erubesco*, cum acc. a. 1. pass. ἐπησχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τό.

Ἐπαιτέω, *mendico:* f. ήσω. perf. ἐπήτηκᾰ. Th. αἰτέω, *peto.*

Ἐπαίτης, ȣ, ὁ, *mendicus:* à pr.
Ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, *conqueror,* &c. v. *αἰτιάομαι.*
Ἐπαίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ est in culpâ.* Th. *αἰτία, culpa.*
Ἐπαίχθη, *lusus est,* 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi *παίζω, ludo:* f. ξω, et σω.
Ἐπαΐω, *exaudio:* ab *ἀΐω, audio.*
Ἐπαιωρέομαι, ȣμαι, *attollor, efferor; impendeo; suspensè, dubiè, cunctantèr ago.*
Ἐπαιωρέω, *clevo, suspendo, incumbo, impendeo, ingruo, erigo, effero.* Th. *αἰωρέω, elevo.*
Ἐπαιωρȣ́μενος, ȣ, *erectus.*
Ἐπακήκοα, ας, ε, vide in ἐπακȣ́ω.
Ἐπακμάζω, f. άσω, *vigeo:* ex ἐπὶ et ἀκμάζω, *vigeo.* Th. *ἀκμὴ, flos ætatis.*
Ἐπακολȣθέω, *subsequor:* f. ήσω. perf. ἐπηκολȣ́θηκα. a. 1. act. ἐπηκολȣ́θησα. a. 1. sub. ἐπακολȣθήσω. Ex ἐπὶ et ἀκόλȣθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ.
Ἐπακολȣ́θησις, εως, ἡ, *consequentia:* à perf. pass. præc. verbi.
Ἐπάκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor.* Th. ἀκȣ́ω, *audio.*
Ἐπάκȣε, *animum adjice,* præs. imperat. et
Ἐπακȣ̃σαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακȣ́ω.
Ἐπάκȣςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui auditur, auscultabilis:* ab
Ἐπακȣ́ω, *exaudio, obtempero:* f. ȣ́σω. perf. ἐπήκȣκα. a. 1. ἐπήκȣσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακȣ́σω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐπήκȣσμαι. perf. med. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκȣ́ω, *audio.*
Ἐπακριβȣ̃μαι, *accuratè et diligenter curo.*
Ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio:* imperf. ἐπηκροαόμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio:* f. άσομαι.
Ἐπακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio:* à præc.
Ἐπακταῖος, α, ον, *littoralis:* ex ἐπὶ et ἀκτή.
Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator:* et
Ἐπακτικὸς, ἡ, ὸν, *illex, advena:* ab ἐπάγω.
Ἐπάκτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *littoralis:* ab ἀκτὴ, *littus.*
Ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, *adscititius, peregrinus:* ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber:* ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello.*
Ἐπακτρεὺς, *venator,* quia canes in feras ἐπάγει, *impellit:* et
Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum:* et
Ἐπακτρον, ȣ, τὸ, *navigium piscatorium:* ab ἐπάγω, *impello.*
Ἐπάλαιεν, *luctabatur,* 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor:* quod vide.
Ἐπαλαλάζω, f. άξω, perf. ἄχα, *exclamo lætus:* ex ἐπὶ et ἀλαλάζω, *acclamo.* Th. ἀλάλη.
Ἐπαλάομαι, ῶμαι, *pervagor:* ab ἀλάομαι, *vagor.*
Ἐπαλαςέω, ῶ, f. ήσω, *graviter afficior ob mala:* ex ἐπὶ et ἀλαςέω, idem: quod ab ἄλαςος, Dor. pro ἄληςος, *cujus oblivisci non possumus.* Th. λήθω, *lateo.*
Ἐπαλαςήσασα, *miserata,* ejusd. a. 1. part. act. fœm. gen.
Ἐπαλείφω, *superillino:* ab ἀλείφω, *ungo.*
Ἐπαλεξήσȣσα, *auxiliatura,* f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ et ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *arceo.*
Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio:* et
Ἐπαλλάττω, f. ξω, *permuto:* ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto:* f. ξω.
Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro, agito:* Alii poni volunt pro ἐφήλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio.*
Ἐπάλληλος, ὁ, ἡ, *alternus:* ex ἐπὶ et ἀλλήλων, *mutuò:* quod ab ἄλλος, *alius.*
Ἐπάλμενος, *insiliens,* per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.
Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri:* ex ἐπὶ et ἀλκὴ, *robur.*
Ἔπαλπνος, ȣ, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantùm reperitur: et dici puto *de vento secundo nautisque grato,* q. per Sync. pro ἐπίθαλπνος, ex ἐπὶ et θάλπνος, *splendidus,* et per Metaph. *lucis instar gratus:* à θάλπω, *calefacio, foveo.*
Ἐπᾶλτο, *insiliebat,* imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. perf. pass. pro ἐφῆλτο· ab ἐφάλλομαι· vide ἐπάλμενος.
Ἐπαμᾶν et ἐπαμᾶσθαι, *accumulare:* ab ἀμάω.
Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, *permuto, alterno:* f. ψομαι. ab ἐπὶ et ἀμείβω, *muto:* f. ψω. perf. ἤμειφα.
Ἐπαμεινώνδας, ȣ, ὁ, *EPAMINONDAS,* Thebanorum dux.
Ἐπάμμυττο, *responderat,* Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐπαμείβω.
Ἐπάμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei, qui durat unum diem:* ab ἐπὶ et ἡμέρα, *dies.*
Ἐπαμησάμενος, *obrutus,* a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo:* quod ex ἐπὶ et ἀμάω.
Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim:* ab ἐπαμείβω, *alterno.*
Ἐπαμοιβὸς, ἡ, ὸν, *alternus:* ab eod. th.
Ἐπαμύνω, f. υνῶ, *auxilior.*
Ἐπαμῦναι, *propugnare,* a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo.* Th. ἀμύνω, *auxilior.*
Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, *auxiliator.* Ab ἐπαμύνω.
Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum:* ex ἀμφότερος, *uterque.* Th. ἄμφω, *ambo.*
Ἐπὰν, *postquam:* Conj. ex ἐπὶ et ἄν. vide ἐάν.
Ἐπαναβαίνω, *ascendo super:* ab ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*
Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre.* Vide ἀναβάλλω.
Ἐπαναβληδὸν, adv. quasi *injectim.* Th. βάλλω.
Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclamo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo.*
Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, q. v.
Ἐπαναγινώσκω, *relego -is:* ex ἐπὶ et ἀναγινώσκω, *lego.* Th. γινώσκω, *cognosco.*
Ἐπαναγκάζω, f. άσω, *urgeo, cogo, compello:* ex ἀναγκάζω, *cogo.* Th. ἀνάγκη, *necessitas.*
Ἐπάναγκες, adv. *necessè, necessariò:* τὰ ἐπάναγκες, sc. ὄντα, *necessaria.* Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, *necessitas.*
Ἐπανάγω, *redeo, commoveo:* f. άξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *provehe:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἄγω, *duco.*
Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi:* ex ἐπὶ et ἀναδίπλωσις, *reduplicatio.* Th. διπλόος.
Ἐπαναζεύγνυμι, *reverto:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ζεύγνυμι.
Ἐπαναιρέομαι, ȣ̃μαι, *suscipio:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio.*
Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio, interitus:* ab ἀναιρέω, *occido:* vide præced.
Ἐπαναίρω, f. αρῶ, *elevo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, *tollo.*
Ἐπανάκειμαι, *repositus sum:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jacio.*
Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio, restitutio:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλέω, *voco.*
Ἐπαναλαμβάνω, *repeto.* Th. λαμβάνω, *capio.*

'Επᾰνά'ληψῐς, εως, ἡ, *repetitio* : à verbo præc.
'Επᾰνᾰλογεῖν, præs. inf. act. *altiùs repetendo aperire* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et λέγω, *dico*.
'Επᾰνᾰμένω, f. νῶ, *exspecto* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μένω.
'Επᾰνᾰμιμνήσκω, *commonefacio*, cum acc. f. ήσω. perf. ἐπᾰνᾰμέμνηκᾰ. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor* : f. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.
'Επᾰνᾰνεόω, *renovo* : f. ώσω. perf. ωκᾰ. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et νεόω, idem. Th. νέος, *novus*.
'Επᾰνᾰπαύομαι, *acquiesco*, cum dat. f. αύσομαι. perf. ἐπᾰνᾰπέπαυμαι. a. 1. m. ἐπᾰνεπαυσά'μην, ω, ἄτο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, et παύω, *cesso* : a. 2. ἔπαον.
'Επᾰνᾰπλέειν, præs. inf. act. *crebrò navigare*. Th. πλέω.
'Επᾰνάστᾰσῐς, εως, ἡ, *rebellio* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.
'Επᾰναστέλλω, f. ελῶ, *cohibeo*. Th. στέλλω, *inhibeo*.
'Επᾰνάστημᾰ, ἄτος, τὸ, *prominentia* : et
'Επᾰναστήσομαι, f. 1. m. ab ἐπανίσταμαι, *insurgo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.
'Επᾰναστρέφω, f. ψω, *revertor* : ab ἐπὶ, ἀνὰ, et στρέφω.
'Επᾰναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, reflexio* : à perf. med. verbi præc.
'Επᾰνᾰτίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, *insuper impono, acceptum fero* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.
'Επᾰνᾰτρέπω, f. ψω, *subverto* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρέπω.
'Επᾰνᾰτρῠγά'ομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.
'Επᾰνᾰφέρω, *crimen in alium rejicio* : et
'Επᾰνᾰφορᾱ', ᾶς, ἡ, *repetitio* : à φέρω, *fero*.
'Επᾰνᾰχωρέω, ῶ, f. ήσω, *recedo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et χωρέω.
'Επᾰνεθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.
'Επᾰ'νειμῐ, *redeo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι. ab ἔω.
'Επᾰνείρεσθαι, *denuò interrogare* : ab εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *necto, interrogo*.
'Επᾰνεὶς, *qui dimisit*, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι.
'Επᾰνελθεῖν, a. 2. inf. act. et
'Επᾰνελθὼν, in f. g. ἐπᾰνελθοῦσᾰ, a. 2. part. act. ab
'Επᾰνέρχομαι, *redeo, accedo* : f. ἐπᾰνελεύσομαι. a. 2. ἐπᾰνῆλθον. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρχομαι, *venio*.
'Επᾰνερωτᾰ'ω, *interrogo* : f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἐρωτάω, *rogo*.
'Επᾰνερωτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. act.
'Επᾰνέχω, *antecello, innitor* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, et σχήσω. a. 1. ἔσχον.
'Επᾰνήκω, *redeo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἥκω, f. ξω.
'Επᾰνήρετο, *percunctabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.
'Επανθέω, *superfloreo* : f. ήσω. perf. ἐπήνθηκᾰ. perf. m. ἐπῆνθᾰ, et per Epenth. τοῦ ο, ἐπήνοθᾰ, et redupl. Att. ἐπενήνοθᾰ. ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.
'Επᾰνῐᾶσῐ, *remittunt*, 3. plur. præs. ind. Att. ab
'Επᾰνῑ'ημῐ, *remitto* : ab ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto* ; in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, et per Crasin Att. ἱᾶσι.
'Επᾰνισταίᾰτο, Ion. pro ἐπανίσταιντο, *insurrexerunt*, 3. pl. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵσαμαι. vel scribendum ἐπανιστέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι.
'Επᾰνίσᾰμαι, *insurgo* : ab eod.
'Επᾰνιστέᾰται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab
'Επᾰνίστημῐ, *insurgo* : f. ἐπᾰναστήσω. perf. ἐπᾰνέστηκᾰ. f. 1. m. ἐπᾰναστήσομαι. Th. ἵστημι.
'Επᾰνῐτέον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, *redeo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι, *eo*.
'Επᾰνιὼν, *regressus*, a. 2. part. ab eod.
'Επᾰ'νοδος, ου, ἡ, *reditus* : ex ἐπὶ et ἄνοδος, ἡ, *ascensus*. Th. ὁδὸς, *via*.
'Επᾰνορθέμενος, præs. part. pass. et
'Επᾰνορθοῦσθαι, præs. inf. pass. ab
'Επᾰνορθόω, -ῶ, f. ώσω, *corrigo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθός.
'Επᾰνόρθωμᾰ, ἄτος, τὸ, et
'Επᾰνόρθωσῐς, εως, ἡ, *correctio*, et
'Επᾰνορθωτέος, α, ον, *corrigendus*, et
'Επᾰνορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector* : à perf. pass. verbi ἐπανορθόω, *corrigo*.
'Επαντᾰ'ω, *occurro* : f. ήσω. perf. ἐπήντηκᾰ. a. 1. ἐπήντησᾰ. ex ἐπὶ et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.
'Επαντέλλουσᾰ, *oriens*, præs. part. f. g. ab
'Επαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior ; oriri facio, sublevo*. Eur. Phœn. 105. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior*.
'Επάντησῐς εως, ἡ, *occursus* : ab ἀντί.
'Επᾰ'νω, *suprà*, adv. cum gen. ex ἐπὶ et ἄνω.
'Επάξᾱς, αντος, a. 1. part. act. et
'Επάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, *induco* : f. άξω. perf. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco*.
"Επαξε, Dor. pro ἔπηξε, *fixisset*, 3. sing. a. 1. act. à πήγνυμι, *figo* : f. ξω.
'Επάξῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dignus* ; Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus* : ex ἐπὶ et ἄξιος, idem.
'Επαξῐ'ως, adv. *dignè, egregiè* : à præc.
'Επαξόνῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui circum axem volvitur*, epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.
'Επάξω, Dor. pro ἐπήξω, *compegisti*, 2. sing. a. 2. m. verbi πήγνυμι, *compingo* : f. πήξω.
'Επᾰοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, *incantatio* : et
'Επᾰοιδὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.
"Επᾰον, *sedavi*, a. 2. ind. act. Hinc in aor. 2. pass. ἐπά'ην, verbi παύω, *cesso* : f. παύσω, perf. πέπαυκα.
'Επᾰπολαύω ταῖς ἡδοναῖς, *consumo ætatem voluptatibus*.
'Επᾰπειλέω, *minor -aris* : fut. ήσω. perf. ηκᾰ. Ex ἐπὶ et ἀπειλέω, idem.
'Επᾰποδῠ'ομαι, *suspicio* : ex ἐπὶ et ἀποδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*.
'Επᾰπόρημᾰ, ἄτος, τὸ, *quæstio* ; quod et
'Επᾰπορῶμεν, pro -έωμεν, 1. pl. præs. sub. act. ab ἐπαπορέω, *addubito* : quod ex ἐπὶ et ἀπορέω, hoc est ab α priv. et πείρω, *transeo* : perf. med. πέπορα.
'Επᾰποστέλλω, *insuper mitto* : ex ἐπὶ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.
'Επάπτηνᾰ, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, *circumspicio* : fut. ανῶ. a. 1. part. παπτήνας.
'Επᾰρᾱ', ᾶς, ἡ, *imprecatio* : ex ἐπὶ et ἀρά.
'Επᾰρά'ομαι, f. ά'σομαι et ήσομαι, *imprecor* : ab ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, *preces*.
'Επᾰ'ρᾱς, *attollens* : et
'Επᾰ'ρᾱσᾰ, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*, q. v.
'Επᾰρά'σιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *execrabilis* : ex ἐπὶ et ἀρὰ, *preces*.
'Επᾰράσσω, *irruo* : ex ἐπὶ et ἀράσσω, *ampulo, pulso* : f. ξω.

'Επᾰ́ρᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπᾰρον, άτω. ab ἐπαίρω, *attollo.*

'Επᾰ́ρᾱτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *execrabilis:* ab ἐπαράομαι, quod vide.

'Επάργῠρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inargentatus, argento tectus.* Th. ἄργυρος, *argentum.*

'Επᾰ́ρη, *transfixus est,* 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi πείρω, *transeo.* At ἐπᾰ́ρῃ, *sustulerit,* est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω.

'Επᾰρήγω, *adjuvo:* f. ήξω. perf. ηχᾰ. Th. ἀρήγω, idem.

'Επᾰρήρειν, plusq. perf. med. verbi ἐπάρω, *apto:* quod ex ἐπὶ et ἄρω, *apto:* perf. med. ἦρα, et Att. ἄρηρα.

'Επᾰρησᾰ́μενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor.* Th. ἀρὰ, *diræ.*

'Επαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri:* et

'Επάρθητε, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε, a. 1. imperat. pass. ab ἐπαίρω, *attollo.*

"Επαρθον, et per Metath. ἔπραθον, *diripui,* a. 2. ind. act. verbi πέρθω: f. 2. πράθω.

'Επάρκειᾰ, ας, ἡ, *auxilium:* ab ἐπαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sufficiens.*

'Επάρκεσε, *præstitit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε. et

'Επαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ab

'Επαρκέω, *subvenio,* cum dat. item *propulso:* fut. ἐπαρκέσω. perf. ἐπήρκεκᾰ. a. 1. ἐπήρκεσᾰ. Ex ἐπὶ et ἀρκέω, *propulso.*

"Επαρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *altitudo, elatio:* ab ἐπαίρω.

'Επάρμενον, *sufficientem, aptum,* præs. part. pass. acc. sing. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto.* Vide ἄρμενον.

'Επαρξᾰ́μενος, a. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, *auspicor:* ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *initium.*

'Επᾰ́ρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *agricola, hortulanus.* Ex ἐπὶ et ἄρουρα.

"Επαρσῐς, εως, ἡ, *elevatio:* ab ἐπαίρω, *elevo.* Th. αἴρω, *tollo.*

'Επάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπᾰρῶ: ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto:* a. 1. ἐπῆρσα.

'Επαρτᾰ́ω, f. ήσω, perf. κᾰ, *impendeo.* Th. ἀρτάω, *suspendo.*

'Επαρτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *paratus, qui est in promptu:* ex ἐπὶ et ἀρτέομαι, *paro.*

'Επαρτῠ́ω, f. ῠ́σω, *apto, adapto.* Ex ἐπὶ et ἀρτύω.

'Επᾰρυστὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, et

'Επᾰρυστρὶ̆ς, ῐ́δος, ἡ, *haustrum, emunctorium.* Th. ἀρύω.

'Επαρχῐ́ᾱ, ας, ἡ, *provincia:* ab ἔπαρχος.

'Επάρχομαι, f. ἄρξομαι, *auspicor.* Ex ἐπὶ et ἄρχω.

"Επαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præses, præfectus:* ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *principatus.*

'Επᾰρωγὸς, οῦ, ὁ, *auxiliator;* et ἡ, *auxiliatrix:* ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior.*

'Επᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *inculco.* Th. ᾄδω pro ἀείδω, *cano.*

'Επᾰ́σαντο, et gem. σσ, ἐπάσσαντο, *gustârunt,* 3. pl. a. 1. med. à πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor:* perf. pass. πέπαμαι.

'Επασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno.* Th. ἀσκέω, *orno, exerceo.*

'Επασσῠ́τεροι, *frequentes;* ab ἐπὶ et ἆσσον, *propè,* seu ἀσσοτέρω, *propiùs:* ἐπασσύτεροι dicuntur facere, qui aliquid faciunt continuâ serie sequentes.

"Επασχον, *passus fui,* imperf. à πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. perf. m. πέπονθα.

'Επᾰ́ταξε, *percussit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio;* perf. πεπάταχα. a. 1. part. πατάξας.

'Επᾰτήθην, ης, η, *calcatus sum,* a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco;* a. 1. ἐπάτησα.

'Επᾰ́τησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Επαυλέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *præcino, accino:* ex ἐπὶ et αὐλέω, *cano tibiâ:* ab αὐλὸς, *tibia.*

'Επαυλίζομαι, *stabulor, in loco immoror:* ab αὐλίζομαι, *stabulor.* Th. αὐλὴ, *aula.*

"Επαυλῐς, εως, ἡ, *commoratio, villa:* ab eod.

"Επαυλος, ου, ὁ, *stabulum.* Ex ἐπὶ et αὐλή.

'Επαυξᾰ́νω, vel ἐπαύξω, *adaugeo, amplifico:* f. ἐπαυξήσω. a. 1. ἐπηύξησᾰ. perf. ηκᾰ. Ex ἐπὶ et αὐξάνω vel αὔξω, *augeo.* Th. ἀέξω.

'Επαύξησῐς, εως, ἡ, *amplificatio.*

'Επαυρεῖ, *fruitur,* 3. sing. ind. et

'Επαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. act. et

'Επαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρου, *adeptus es;* ab ἐπαυρέω -ῶ, f. ήσω. a. 2. m. ἐπηυρόμην, ου, ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαύρομαι.

'Επαύρεσῐς, εως, ἡ, *fruitio:* ex sequente.

'Επαυρέω, ἐπαυρίσκω, et ἐπαύρομαι, *fruor, consequor;* item *pœnas luo.* ἐπαυρεῖν βασιλῆος, *luere pœnas propter regem,* Il. ά. 410. κακοῤῥαφίης, *pœnas insidiarum,* Il. έ. 17. sub. κακὸν ἐκ vel ἕνεκα, quod exprimitur Od. σ'. 106. Πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ, *magis autem nocte laborat,* Hes. Op. 419. sub. καμάτου. Th. αὔρα, *aura.*

'Επαύρηαι, *fruaris,* Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι.

'Επαύριον, *cras:* adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies.* Th. αὔριον, *cras.*

'Επαυρίσκουσι, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

'Επαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. et

'Επαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

'Επαύρωνται, *fruantur,* 3. pl. præs. sub. verbi ἐπαύρομαι, *fruor:* ab eod.

'Επαυσᾰ́μην, αύσω, αύσᾰτο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso:* f. σω. a. 2. ἔπαον.

"Επαυσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.

'Επᾰΰ̈σον, *acclama,* a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ et αὔω, *clamo.*

'Επαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. Vide ἐπαυσάμην.

'Επᾰΰ̈τεῖν, *acclamare:* ἐπᾰΰ̈τεον, *acclamabant,* Ion. pro ἐπηΰτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ et ἀΰτέω, Poët. pro αὔω, *clamo.*

'Επαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto, in ipso facto:* ex ἐπὶ, *in,* et αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse,* et φωρὰ, *furtum.* Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur.*

'Επαυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui supra cervicem fertur:* ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

'Επαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob.* Th. αὐχέω.

'Επᾰφᾰ́ομαι, -ῶμαι, *contrecto, demulceo:* vide in ἀφάω, *palpo.* Th. ἅπτομαι, *tango.*

'Επᾰφαυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαναίνω, *exsicco:* quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, et αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω, *sicco, accendo.*

'Επᾰ́φησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'Επᾰφῐ́ημι, *immitto:* f. ἐπᾰφήσω. perf. ἐπᾰφεικᾰ. a. 2. sub. ἐπᾰφῶ. ex ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, *mitto.*

'Επᾰφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *spumosus.*

'Επᾰφρίζω, *despumo:* f. ί́σω. perf. ἐπήφρῐκᾰ. ex ἐπὶ et ἀφρὸς, *spuma.*

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *venustus*.

Ἐπαφύσσω, f. ύσω, *insuper fundo*. Ex ἐπὶ et ἀφύσσω.

Ἐπαφῶ, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

Ἐπαχθὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *gravis, molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Ἐπάχνωσεν, *vexavit, constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.

Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio*. Th. παχὺς, ἑος, *crassus*.

Ἔπι' pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεὰν, Ion. pro ἐπὰν, *posteaquam*: vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando*.

Ἐπέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. et ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. vide ἐπέβην.

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλεν, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβαλον, a. 2. ind. act. Vide præced.

Ἐπέβασε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *ascendere fecit, imposuit, restituit in*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπέβην, ης, η, *peragravi*, a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω· ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. act. et

Ἐπεβήσατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod.

Ἐπεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio*: f. άσω. ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

Ἐπεβίω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo*: à βιόω, *vivo*: f. ώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βίωθι. a. 2. opt. βιοίην. a. 2. inf. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, *vita*.

Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio*: f. ψω. perf. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπὶ et βλέπω, *video*.

Ἐπεβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *insidior*: ex ἐπὶ et βουλεύω, *consulto*: quod à βουλὴ, *consilium*.

Ἐπεγγελάω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἐν, et γελάω, *rideo*: f. σω. perf. κα.

Ἐπέγειρε, præs. imperat. act. et

Ἐπεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

Ἐπεγείρω, *excito*: f. ερῶ. perf. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ et ἐγείρω, *excito*.

Ἐπέγεντο, per Sync. pro ἐπεγίνετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ et γίνομαι, *sum*.

Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, perf. φα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*: f. 1. ἐπιγνώσομαι. perf. ἐπέγνωκα. ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. et

Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusd.

Ἐπέγρετο, *expergefiebat*: imperf. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο. ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

Ἐπεγχάνειν, *inhiare*, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, et χαίνω, *hisco*: a. 2. ἔχανον. inf. χανεῖν.

Ἐπεδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*: a. 1. act. ἐπέδειξα. f. δείξω. perf. δέδειχα. ex ἐπὶ et δείκνυμι, *ostendo*.

Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi*, a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*: f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐπεδίδου, pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*: f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπέδραμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ et τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, ἡ, Ion. pro ἐφέδρα, *mora, obsidio*: vide ἕδρα, *sella*.

Ἐπέδυν, *exortus sum*, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδῦμι, *exorior*: ex ἐπὶ et δῦμι, vel δύνω. f. δύσω. perf. δέδυκα, *subeo*.

Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et δίδωμι, *do*: f. δώσω. perf. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἔπεσι: ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat· β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζησα, *superstes fui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω. perf. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*: f. ήσω. perf. ἐζήτηκα.

Ἐπέην, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι, Ep. pro ἐπῆν.

Ἐπέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι. a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπεθύμησα, et in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco*: ex ἐπὶ et θυμέω. Th. θυμὸς, *animus*.

ΕΠΕΙ', et ἐπειδὴ, *postquam, quoniam, quanquam*: conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*, 1 Cor. vii. 14.

Ἐπεὶ δὲ, *deinde*.

Ἐπειδή τι, *alioqui*, Soph. Elect. 325.

Ἐπεὶ τάχιστα, *simul atque*.

Ἐπείγεαι, *urges, instas*, 2. sing. ind. med. Ion. pro ἐπείγεσαι, à verbo ἐπείγω, *urgeo*.

Ἐπείγετο, *festinabat*: 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἠπείγετο, ab eod.

Ἐπείγομαι, *impellor, urgeor*; quod ab ἐπείγω.

Ἐπειγομένοιο, *festinantis*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, à præced. et

ΕΠΕΙ'ΓΩ, *urgeo, impello, festino*: f. ξω. perf. ἤπειχα.

Ἐπειδὰν, *postquam*; pro ἐπειδὴ ἂν. Th. ἐπεί.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

Ἐπειδήπερ, *quandoquidem*: cum ind. ab eod.

Ἐπείδοι, 3. sing. præs. opt. ab

Ἐπείδω, *intueor, respicio*: f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. a. 2. ἐπεῖδον. a. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπὶ et εἴδω, *video*.

Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum, quoniam*. Th. ἐπεί.

Ἔπειθε, pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea*. Th. εἶτα, *postea, tum*.

Ἐπείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι. a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

Ἐπείκα, Dor. pro Poët. ἐπείκε, et hoc pro ἐπεὶ ἂν, *quum*.

Ἐπείκτης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Ἐπειλημμένη, *tenens*, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω. f. λήψομαι. Vide εἴλημμαι.

Ἔπειμι, *succedo, invado*: a. 2. ἔπιον, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιὼν, ιοῦσα, ὸν, *sequens*: hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *jugis*; ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*.

Ἔπειμι, *supersto, immineo:* ab εἰμὶ, *sum.*

Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere,* a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἵω, *mitto.*

Ἐπείνυσθαι, *indui,* præs. inf. verbi ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ et ἕω, *induo:* hinc Ion. εἰνύω.

Ἔπειξις, εως, ἡ, *festinatio.* Th. ἐπείγω.

Ἐπείπερ, *quandoquidem;* conj. cum indicat. ab ἐπεί.

Ἐπειπὼν, a. 2. part. act. ἐπειπεῖν, *insuper dicere,* a. 2. inf. act. ab ἐπὶ et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἔπειρα, ας, ε, et in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo;* f. ἐρῶ. perf. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην.

Ἐπειρᾱ́θην, ης, η, et in 1. pl. ἐπειρᾱ́θημεν, a. 1. ind. pass. et

Ἐπειρᾱ́σω, *tentâsti,* 2. sing. a. 1. m. ἐπειρᾱσᾱ́μην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, et ήσω, *conor, tento.* Th. πεῖρα, *conatus.*

Ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, *tento:* ab eod.

Ἐπείρεσθαι, *interrogare,* præs. inf. m. ab εἴρω.

Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρᾱ, 3. sing. imperf. verbi πειράω, *conor.* Vide ἐπειράσω.

Ἐπειρύεσθαι, *attrahere;* qu. ab εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho.*

Ἐπειρώᾱτο, Ion. pro

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant:* 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento.* Th. πεῖρα.

Ἐπειρωτᾶν, præs. inf. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo.*

Ἐπειρώτευν, Ion. pro ἐπερώτων, imperf. act. et

Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio:* ab eod.

Ἔπεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo:* ex εἶμι, *eo:* a. 1. inus. εἶσα. Potest etiam formari à πείθω, *persuadeo;* f. πείσω· undè a. 1. ἔπεισα.

Ἐπεισάγω, f. ξω, perf. ηχα, *superinduco:* et

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *superinductio:* ex ἐπὶ, εἰς, et ἄγω, *duco.*

Ἐπείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ascititius* (*rex*).

Ἐπεισέρχεται, *subit,* 3. sing. præs. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior:* quod ex ἐπὶ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεισηγέομαι, οῦμαι, *insuper induco.*

Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio.* Vide πείθω, *persuadeo.*

Ἔπεισιν, *adeat,* 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ et εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.

ἘΠΕΊΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus, ima ventris pars:* τὸ αἰδοῖον· an ab ἐπὶ et σείω, *moveo?* an ab ἐπεισιέναι;

Ἐπεισκωμάζω, *impudentèr et velut temulentèr me infero in alicujus societatem:* ex ἐπὶ, εἰς, et κωμάζω, *comessor.* Th. κῶμος, *comessatio.*

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ἐπεισόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *superinductus, adventitius:* et

Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, idem: ab eod. th.

Ἐπεισπηδάω, *superinsilio:* fut. ήσω. perf. ηκα. ex ἐπὶ, εἰς, et πηδάω, *salio.*

Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. ab

Ἐπεισφέρω, *adfero:* ex ἐπὶ, εἰς, et φέρω. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, *deinde,* adv. Th. εἶτα, *postea.*

Ἐπείτοιγε, adv. *quandoquidem.*

Ἐπείχθην, *properavi,* a. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω, *inhibeo, attendo:* quod vide.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, *colloco:* f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ et καθίζω, *colloco, sedere facio.* Th. ἵζω, f. ἵσω, idem.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐπικαλέω, *advoco.* Th. καλέω, *voco:* f. έσω et ήσω. perf. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, *clausi sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, quod vide.

Ἐπεκέατο, Ion. pro ἐπέκειντο, *instabant, irruerunt,* 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπέκεινα, *trans;* adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa usque.*

Ἐπέκειτ', ἐπέκειντο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super, impositus sum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Ἐπεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, *invocabat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ et καλέω, *voco:* f. έσω et ήσω. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, *destinârunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia stamina duco:* quod ex ἐπὶ et κλώθω, *neo.*

Ἐπεκράτει, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo.* Th. κράτος, *robur.*

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, *appendi,* a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ et κρεμάω, *suspendo:* f. άσω. a. 2. ἐκρέμαδον. q. à κρεμάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, *extensio:* et

Ἐπεκτείνομαι, η, εται, *contendo, nitor, extendor:* fut. ἐπεκτενοῦμαι. a. 1. m. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab

Ἐπεκτείνω, *extendo:* quod ab ἐπὶ, ἐκ, et τείνω, *tendo:* f. τενῶ. perf. τέτακα.

Ἐπεκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐπικτάομαι, *insuper acquiro.* Th. κτάομαι, q. v.

Ἐπελάβετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo;* f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον. ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio.*

Ἐπελάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor:* f. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ et λανθάνω, seu λήθω, *lateo:* f. λήσω.

Ἐπελαύνω, *invado:* ex ἐπὶ et ἐλαύνω, *agito:* f. άσω. perf. ἤλακα.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, *invasio, impetus.* Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio.*

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio:* quod ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον.

Ἐπελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθεῖν.

Ἐπελπίζω, f. σω, *in spem erigo:* ex ἐπὶ et ἐλπίζω, *spero.* Th. ἐλπὶς, *spes.*

Ἐπέλυον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico:* f. ύσω. perf. ἐπιλέλυκα. a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, *solvo.*

Ἐπεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, *instigabat,* 3. sing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito:* quod ex ἐπὶ et μάω, *vehementèr cupio.*

Ἐπεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, f. ξω, *abstergo.*

Ἐπεμβαίνω, *ingredior:* ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμβαλε, *injecit,* 3. sing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπιμβάλλω, *superinjicio.* Th. βάλλω, *jacio:* f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. perf. m. βέβολα.

Ἐπιμϐάλλισθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπιμϐάλλομαι, inseror: ab eod. th.

Ἐπιμϐά'της, ου, ὁ, sessor, qui equo insidet: et

Ἐπιμϐιϐῶς, conscendens, perf. part. act. Ion. pro ἐπιμϐιϐηκὼς, ότος, ab ἐπιμϐαίνω, ingredior: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, eo: fut. βήσομαι. perf. βέϐηκα. a. 2. ἔϐην.

Ἐπίμεινᾰ, ᾰς, ε, et in 1. pl. ἐπεμείνᾰμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo: f. ἐπιμενῶ. perf. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ et μένω, maneo.

Ἐπιμελήθην, ης, η, curavi, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero: f. ήσομαι. Th. μέλει, curæ est.

Ἐπεμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ et μέμφομαι, accuso: f. ψομαι. perf. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. Vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνά'μην, ω, ᾰτο, insanivi, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, insanio: f. 1. m. μανῦμαι. perf. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, mitto: f. ψω.

Ἐπέμυξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω subsanno: ex ἐπὶ et μύττω vel -σσω, mungo, emungo. Th. μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto.

Ἔπεμψᾰ, ᾰς, ε, misi, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, mitto: f. ψω. perf. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενά'χετο, Dor. pro ἐπενήχετο, supernatabat, 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

Ἐπενδῦ'ομαι, superinduo vel superinduor: perf. ἐπενδέδῦμαι, indutus sum, unde part. ἐπενδεδῦμένος, indutus: et

Ἐπενδύ'της, ου, ὁ, amiculum, indusium: ab

Ἐπενδύ'ω, superinduo: f. ύ'σω. perf. ἐπενδέδῦκᾰ. a. 1. m. ἐπενεδῦσά'μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. ἐπενδῦ'σασθαι. ex ἐπὶ, ἐν, et δύω, induo.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. et

Ἐπενεγκὼν, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, q. v.

Ἐπενείκαντες, nom. pl. part. act. ab ἐπὶ et ἔνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπένειμᾰ, ᾰς, ε, distribui, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, tribuo; f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, depascor: ab eod. th.

Ἐπενήνεον, accumulabam, imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, accumulo: ex ἐπὶ, ἐν, et νέω, glomero: imperf. ἔνεον et ἤνεον: undè ἐνήνεον et ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, floruit super, perf. m. pro ἐπῆνθε, Epenth. τῦ ο, et redupl. Att. ab ἐπανθέω, superfloreo; ex ἐπὶ et ἀνθέω, floreo. Seu potiùs aor. 2. ab ἐπενήνοθον, ut ostendit Clarkius ad Il. B. 219. ex significatione temporis. Th. ἄνθος, flos.

Ἐπενήχετο, innatabat, 3. sing. imperf. m. ab ἐπινήχω. f. ξω. Th. νέω, nato.

Ἐπένθει, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, lugeo.

Ἐπενθρώσκω, f. ώσω, insilio: ex ἐπὶ, ἐν, et θρώσκω.

Ἐπενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, supervenio. Th. ἔρχομαι.

Ἐπεντῦ'νω, apparo, instruo. Ex ἐπὶ et ἐντύνω.

Ἔπεξειμῐ, erumpo, egredior adversus: ex ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, eo.

Ἐπεξελευσόμεθᾰ, 1. pl. f. 1. m. ab ἐπεξέρχομαι, procedo, quod ex ἐπὶ, ἐξ, et ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, aor. 2. inf. act. ex iisdem.

Ἐπεξεργάζομαι, elaboro: ex ἐπὶ, ἐξ, et ἐργάζομαι, laboro: f. σομαι. perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Ἐπεξέρχομαι. Vide ἐπεξελευσόμεθα.

Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, invenio: ex ἐπὶ, ἐξ, et εὑρίσκω, idem. f. ήσω. a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, deinceps: idem quod ἑξῆς.

Ἐπεξιέναι, cum dat. reum peragere et convincere; item erumpere vel edisserere: et

Ἐπέξῐθῐ, persequere, percense, præs. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, eo.

Ἐπέοικε, convenit; perf. m. ex ἐπὶ et εἴκω, similis sum. Vide ἔοικα.

Ἐπεπείθεθ' pro ἐπεπείθετο, obedivit, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐπεπείθεσᾰν, per Syst. pro ἐπεπείθησᾰν, 3. pl. aor. 1. pass. fortè legend. ἐπεποίθεσαν, quod pro ἐπεποίθεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπὶ et πείθω, persuadeo: f. πείσω. aor. 2. ἔπιθον. perf. m. πέποιθα.

Ἐπέπιεν, Ion. pro ἐφέπιεν, insequi: ex ἐπὶ et ἕπω, sequor.

Ἐπεπειράτο, Ion. pro ἐπεπειρηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi πειράω, conor: f. άσω, et Ion. ήσω. perf. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, conatus.

Ἐπέπεσον, ες, ε, incidi, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo: cum dat. f. ἐπιπτώσω. perf. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπὶ et πίπτω, cado.

Ἐπεπήγει, 3. sing. plusq. perf. m. quod ex ἐπὶ et πήγνυμι, seu πήσσω, figo: f. ξω. perf. πέπηχα. perf. m. πέπηγα.

Ἐπέπιθμεν, persuasimus, per Sync. Æol. pro ἐπεπεί'θομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis, à πείθω. aor. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pers. pl. plusq. perf. m. pro ἐπεποίθειμεν, à perf. m. πέποιθα.

Ἐπέπλεον, adnavigabant, 3. pl. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, navigo: f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, percussi, per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, percutio: f. ξω. a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον. vel est a. 2. verbi compos. ἐπιπλήττω, quod vide.

Ἐπέπληξᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω vel -ττω, fut. ξω, increpo: ex ἐπὶ et πλήσσω, percutio.

Ἐπέπλων, ως, ω, adnavigabam, imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω· ut ἐδίδων vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo.

Ἐπεποίθειν, confisus fueram, plusq. perf. m. ex ἐπὶ et πείθω, persuadeo: f. πείσομαι. perf. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη pro ᾔδειν, plusq. perf. m. verbi πάσχω, patior: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. perf. m. πέπονθα.

Ἐπεπρά'γεισᾰν, egerant, pro ἐπεπρά'γεισᾰν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπεπρά'γειν, verbi πράσσω vel -ττω. fut. ξω. perf. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, insuper sternuto: ex ἐπὶ et πταίρω, f. αρῶ.

Ἐπέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. m. advolavit. Vide ἐπτάμην.

Ἐπεπτώκειν, excideram, plusq. perf. verbi πίπτω, cado: fut. πτώσω. perf. πέπτωκα.

'Επέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo:* f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

'Επεραιώθην, *transgressus sum,* a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, *transveho.* Th. πέρα, *ultra.*

'Επεράσσαν, Poët. pro ἐπέρασαν, 3. pl. aor. 1. verbi περάω.

'Επεργάζομαι, *colo, aro, subigo:* ex ἐπὶ et ἐργάζομαι, fut. άσομαι, perf. ασμαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

'Επερείδω, f. είσω, *fulcio, firmo:* et

'Επέρεισε, *adegit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et ἐρείδω, f. σω, *figo, firmo.*

'Επέρεσθαι, *sciscitari,* inf. ab ἐπέρομαι.

'Επερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att.

'Επέρησα, ας, ε, *transivi, trajeci,* a. 1. act. verbi περάω. f. ήσω et άσω. perf. πεπέρακα.

'Επέρομαι, f. ρήσομαι, *sciscitor.*

'Επεῤῥάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango:* f. ξω.

'Επεῤῥίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιῤῥίπτω, *injicio:* ex ἐπὶ et ῥίπτω, *projicio:* f. ψω. perf. ἔῤῥιφα.

'Επέῤῥωσαν, 3. pl. a. 1. act. et

'Επεῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπιῤῥώννυμι, *confirmo, impello, fortitèr moveo:* ex ἐπὶ et ῥώννυμι. f. ῥώσω. perf. ἔῤῥωκα. a. 1. pass. ἐῤῥώσθην.

'Επερύω, f. ύσω, aor. 1. υσα, Poët. υσσα, *attraho.* Ex ἐπὶ et ἐρύω.

'Επέρχομαι, *supervenio:* f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio:* perf. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

'Επέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præs. ejusd.

'Επερωτάω, *interrogo:* imperf. ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. f. ήσω. perf. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -άτω. ex ἐπὶ et ἐρωτάω, *rogo, sciscitor.*

'Επερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio:* et

'Επερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

'Επερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio:* ab eod.

'Επέσαξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, *sterno:* f. ξω. Th. σάττω, *onero.*

'Επεσβολία, ας, ἡ, *convitium:* et

'Επεσβόλος, ὁ ϗ ἡ, *verba probrosa in aliquem jaciens:* ex ἐπὶ, εἰς, Att. ἐς, et βάλλω, *jacio:* perf. m. βέβολα· vel qu. ἔπεσιν, ὡς βέλεσι, βάλλων, verbis tanquam telis impetens.

"Επεσεν, *cecidit,* 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

'Επεσθίω, *insuper edo, post aliud edo:* ex ἐπὶ et ἐσθίω, *edo.* Th. ἔσθω, idem.

'Επέσθω, *sequatur,* 3.sing. præs. imperat. et

'Επέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι, *sequor:* præs. inf. ἕπεσθαι.

"Επεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, *dico:* a. 2. εἶπον.

'Επέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, *claudico:* f. σω.

'Επέσκεπεν, *tegebat,* 3. sing. imperf. verbi ἐπισκέπω. f. ψω. Th. σκέπω, *tego.*

'Επεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviso, visito:* f. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, *circumspicio.*

'Επεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro,* cum dat. fut. άσω. perf. ἐπεσκίακα. a. 1. sub. ἐπισκιάσω, ης, η. ex ἐπὶ et σκιὰ, *umbra.*

'Επεσκίρτησε, *insiluit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et σκιρτάω, *salto.* Th. σκαίρω, *salio.*

'Επεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro:* f. ήσω. perf. ἐπεσκότηκα. ex ἐπὶ et σκότος, *tenebræ.*

"Επεσον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα.

'Επέσπεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐφέπεσθαι, *sequi:* et

'Επέσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν. a. 2. part. ἐπισπών. ab inus. ἐπισπέω, *assequor:* ex ἐπὶ et σπέω, fact. ex ἕπω per transposit. et Pleonasm. τοῦ σ. Th. ἕπω.

'Επέσσεται, gem. σσ, pro ἐπέσεται, Poët. 3. sing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum.*

'Επέσσυται, *impetum fecit,* per Metath. pro ἐπισέσυται, 3. sing. perf. pass. et

'Επέσσυτο, pro ἐπισέσυτο, 3.sing. plusq. perf. pass. ex ἐπὶ et σύομαι, *concito,* verbi inus. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio.*

'Επέσταλμαι, *missus sum,* perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, *mitto:* quod vide.

'Επέστειλα, ας, ε, *misi,* a. 1. ind. act. ejusd.

'Επεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemisco:* ex ἐπὶ et στεναχίζω, *gemo:* f. σω. Th. στενὸς, *angustus.*

'Επέστενε, *ingemiscebat,* 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et στένω, *gemo:* ab eod. th.

'Επεστέψαντο, *coronaverunt,* 3. pl. a. 1. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono:* f. ψω. perf. ἔστεφα.

'Επεστεὼς, ῶτος, per Crasin Ion. pro ἐφεστηκὼς et ἐφεστὼς, perf. part. act. et

'Επέστην, ης, η, *superveni,* a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *insto:* f. ἐπιστήσω. perf. ἐφέστηκα. ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto.*

'Επεστήρικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Vide ἐστήρικται. à στηρίζω, *firmitèr statuo:* f. ξω.

'Επεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo:* ab eod. th.

'Επέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

"Επεστι, *imminet,* aliquando *licet,* 3. sing. præs. verbi ἔπειμι, *supersto, immineo.* Th. εἰμὶ, *sum.*

'Επεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε· ex ἐπὶ et στοναχίζω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus.*

'Επεστραμμένα, *perversa et asperiora verba,* perf. part. pass. n. g. pl. Vide seq.

'Επεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, *converto:* f. ψω. Th. στρέφω, *verto:* a. 2. ἔστραφον.

'Επέστρεψα, ας, ε, aor. 1. act. ejusd. verbi.

'Επεστυφέλιζον, *verberabant,* 3.pl. imperf. ex ἐπὶ et στυφελίζω, *duritèr tracto.* Th. στύφω, *adstringo;* fut. ψω.

'Επέσχε, 3. sing. a. 2. act. ἐπέσχον· ab ἐπέχω.

'Επέσχετο, 3. sing. aor. 2. m. ejusd. verbi.

"Επεται, *sequitur,* 3.sing. præs. ind. ab ἕπομαι, *sequor:* a. 1. m. εἰψάμην. Th. ἕπω.

'Επέτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, *assecla, comes, famulus:* ab eod. th.

'Επετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννυμι, seu πετάζω, f. άσω, *pando, velo.* Th. πετάω.

'Επέτειλα, ας, ε, *jussi,* a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω. ex ἐπὶ et τέλλω, inusit.

'Επέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anniversarius.* Th. ἔτος.

'Ἐπίτελλε, *imperabat*, 3. sing. imperf. act. et
'Ἐπιτέλλετ' pro ἐπιτέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐπίτειλα.
'Ἐπιτέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.
'Ἐπιτήδευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *sector studiosè*, *operam do*: f. εύσω. Th. ἐπιτηδὴς, *idoneus*.
'Ἐπιτήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ĭ'α, ĭον, *annuus*, *totum annum durans*. Th. ἔτος, *annus*.
'Ἐπιτί'θεν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.
'Ἐπιτί'μα pro ἐπιτί'μαε, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιτιμάω.
'Ἐπιτί'μησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
'Ἐπιτί'μων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπιτί'μαον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, *objurgo*: q. v.
'Ἐπίτοσσα, ας, ε, *incidi in*, *offendi*, *nactus sum*, a. 1. Poët. pro ἐπίτοσα, verbi πετόω, -ῶ. f. όσω. q. à prisco verbo πέτω. Th. πίπτω.
'Ἐπετρά'πην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. έψω. perf. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. m. ἐπιτέτροπα. ex ἐπὶ et τρέπω.
'Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.
'Ἐπέτυχον, ες, ε, aor. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, *assequor*: ex ἐπὶ et τυγχάνω, *sum*: fut. τεύξομαι.
Ἔπευ, pro ἕπου, imperf. verbi ἕπομαι.
'Ἐπευάδον, imperf. vel aor. 2. Æol. Pleonasm. τȣ υ pro ἐπέαδον, ab ἕαδον, resolutione Ion. pro ἧδον, mutato φ in π, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: f. ἁδήσω.
'Ἐπευθόμεθα, *intelleximus*, 1. pl. imperf. ex ἐπὶ et πεύθομαι. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.
'Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐπευθύ'μηκα, *æquo animo sum*. Th. θυμός.
'Ἐπευκτὸς, ἡ, ὸν, *optabilis*.
'Ἐπευλαβέομαι, ȣμαι, *metuo*, *non audeo*.
'Ἐπευξά'μενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι.
'Ἐπευφημέω, fut. ήσω, *laudibus prosequor*, *benedico*: ex ἐπὶ et εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, et φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

'Ἐπευφήμησα, ας, ε, *laudavi*, et in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi præc.
'Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχȣ, præs. imperat. ab
'Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, *glorior*. Th. εὔχομαι.
'Ἐπευωνίζω, fut. ί'σω, perf. ικα, *vilis pretii facio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.
'Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. perf. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, *appareo*: fut. φανήσομαι. perf. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, *ostendo*.
'Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω. aor. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.
Ἔπεφνεν, *occidit*, 3. sing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, *occido*: perf. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, et per Sync. ἔπεφνον, *occidi*. Alii à φένω deducunt, et per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracus. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.
'Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, *induco*, *indico*: f. σω. perf. ἐπιπέφρακα. perf. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον Syracusanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex perf. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico*.
'Ἐπεφρά'σατ' pro ἐπεφρά'σατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, *excogito*: ab eod.
'Ἐπεφράσσατο, Poët. pro ἐπεφράσατο. Vide præced.
'Ἐπεφύετο. Vide ἐπεφυόμην.
'Ἐπέφυκον, ες, ε, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *nascor*: f. σω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.
'Ἐπεφυόμην, ȣ, ετο, *adnascebar*, imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, *gigno*.
'Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. ab ἐπεφώνεον, -ȣν, -εες, -εις· verbi ἐπιφωνέω, *acclamo*: fut. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.
'Ἐπέχεε, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, *infundo*. Vide ἐκχέω.
'Ἐπέχειν, *abstinere*, *occupare*, præs. inf. act. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, *arcum intendere in scopum*: ab ἐπέχω, quod vide.
'Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, *aggredior*: imperf. ἐπεχείρεον, -ȣν. f. ήσω. perf. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus*.
'Ἐπεχεῖτο, pro ἐπεχέετο, *infundebat*, 3. sing. imperf. m. ex ἐπὶ et χέομαι. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.
'Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, *pecto*, *tondeo*: f. πέξω.
'Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω. Th. χράω, *invado furiosè*.
'Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, *illino*: f. ίσω. perf. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, *ungo*.
'Ἐπέχω, *inhibeo*; item *attendo*; Job xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. fut. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω. perf. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον. ex ἐπὶ et ἔχω.
Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.
'Ἐπέων, gen. pl. et
Ἔπη, *carmina*, nom. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, *carmen*. Th. ἔπω, *dico*, a. 2. εἶπον.
'Ἐπῇ, *insit*, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, *insum*: ex ἐπὶ et εἰμὶ, *sum*.
'Ἐπήβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἐπίβολος, *compos*, *qui aliquid adeptus est*: ab ἐπιβάλλω, q. v.
'Ἐπήγαγε, *adduxit*, Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. act. vel perf. med. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα.
'Ἐπηγά'γοντο, 3. plur. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, *adducor*: ab eod. th.
'Ἐπηγγειλά'μην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, *promitto*: ex ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. perf. ἤγγελκα.
'Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito*: f. ρῶ. perf. ἐπήγερκα. ex ἐπὶ et ἐγείρω.
'Ἐπηγκενί'δες, αἱ, *tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ*, dictæ quasi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.
'Ἐπηγορεύσιν, Ion. pro κατηγορεῖν.
'Ἐπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. med. verbi ἔπειμι, *accedo*, *adeo*. Th. εἶμι, *eo*.
'Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, *inerat*, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et εἰμὶ, *sum*.
'Ἐπηετανὸς, ἡ, ὸν, *annuus*: ex ἐπὶ et ἔτος, *annus*.
'Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act.

f. g. ab ἐπαθρέω· quod ex ἐπὶ et ἀθρέω, *video*: f. ήσω.

'Επῄεα, ας, ε, Ep. imperf. verbi ἔπειμι, *invado*.

'Επῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, *immiserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, *mitto*. Sic

'Επῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, 3. sing. ab eod. temp.

'Επηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, *subsequor*: f. ήσω. perf. ἐπηκολούθηκα. a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, *pedissequus*.

'Επήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propitius*, *qui rem aliquam audivit*. Th. ἀκούω, *audio*.

'Επήκουσα, a. 1. ind. act. verbi ἐπακούω, q. v.

'Επηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροαόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο· ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio*: ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio*.

"Επηλαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πάλλω, *vibro*: f. αλῶ. a. 1. ἔπηλα.

'Επῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, *accedo*; fut. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

'Επηλυγάζω, vel -ίζω, *obumbro*, *veluti umbraculo tego*: ex ἐπὶ et ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, *tenebræ*.

'Επήλυδες, οἱ καὶ αἱ, *advenæ*, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι. vide ἐπῆλθον.

'Επήλυθε, 3. sing. perf. med. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐπῆλθε, ab eod. verbo.

"Επηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, *advena*, *extraneus*: vide ἐπήλυδες.

'Επηλυσία et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. *adventus*; item *incantatio quæ fit veneficiis*. Th. ἔρχομαι.

'Επηλύτης, ου, et ἐπήλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *advena*: ab eod. th.

'Επήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, *noceo*, *damnum do*: f. ανῶ. Th. πῆμα.

'Επημοιβὸς, ἡ, ὸν, *alternans*: ab ἀμείβω, *alterno*.

'Επημύω, f. ύσω, *inclinor*, *demittor*. Ex ἐπὶ et ἠμύω.

'Επῆν, *aderat*, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*. At

'Επὴν, *quandoquidem*, Ion. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, *postquam*, et ἂν, *si*.

'Επῄνεον, *laudabam*, et contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo*: f. ήσω, et έσω. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. pass. ἐπῃνέθην. ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

'Επῄνεσσαν, *approbârunt*, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σσ, pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπῄνεον.

'Επῄνησαν, *laudârunt*, 3. plur. a. 1. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν. ab ἐπαινέω, vel etiam regulariter, à f. ήσω.

'Επήνθηκα, perf. med. verbi ἐπανθέω, *superfloreo*: ex ἐπὶ et ἄνθος, *flos*. Vide ἐπενήνοθα.

'Επήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro*: fut. ήσω. perf. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ et ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contrà*.

'Επηνύθη, *completa erat*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω, *perficio*.

'Επήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, *compingo*, *figo*: perf. med. πέπηγα.

"Επηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επηπείλησε, *minatus fuerat*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω.

'Επηπύω, *acclamo*. Ex ἐπὶ et ἠπύω.

'Επῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. med. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

'Επήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amabilis*: ex ἐπὶ et ἐράω, f. άσω, *amo*.

'ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, *damno afficio*, *infesto*, *vexo*, *calumnior*: fut. άσω. perf. ἐπηρέακα. qu. ex ἐπὶ et "Αρης, *Mars*.

'Επηρεασμὸς, οῦ, ὁ, *vexatio*, *malevolentia*, *contumelia*: et

'Επηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, *injuriosus*, *infestus*, *contumeliosus*: et

'Επήρεια, ας, ἡ, *damnum*, *injuria*: ab ἐπηρεάζω, q. v.

'Επῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*: f. ἐπαρῶ. perf. ἐπῆρκα. a. 1. part. ἐπάρας, αντος. a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo*.

'Επήρετμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad remigationem accinctus*, *remis instructus*: ab ἐρετμὸς, *remus*. Th. ἐρέσσω vel -ττω, *remigo*.

'Επήρετο, 3. sing. imperf. med. verbi ἐπέρομαι, *interrogo*: ex ἐπὶ et εἴρω, *dico*. At ἐπῄρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, *attollor*. Th. αἴρω, *tollo*.

'Επηρεφέας, acc. pl. ab

'Επηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *tectus*, *copertus*: ex ἐπὶ et ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

'Επήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*. Vide in ἐπῆρεν.

'Επήρκει, 3. sing. imperf. ab ἐπαρκέω, *sufficio*, *subvenio*: f. έσω. perf. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulso*.

'Επήρκεσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Επηρμένος, *elatus*, part. perf. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπήρετο.

'Επῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ et ἄρω, *apto*: f. Æol. ἄρσω, undè infin. ἄρσαι, &c.

'Επηρτημένος, perf. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo*: quod ab ἐπὶ et ἀρτάω, *suspendo*: f. ήσω.

'Επηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo*: f. ήσω. perf. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επῆσαν, *insuper erant*, 3. plur. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum*.

'Επησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*: quod ex ἐπὶ et ἥδω, *delecto*: f. ήσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Επῄσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio*: ex ἐπὶ et αἰσθάνομαι, idem. f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

'Επησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω, *exerceo*. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

"Επηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἕπομαι, *sequor*: a. 1. m. εἰψάμην.

'Επήτης, ου, vel ἐπητὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

'Επήτριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *densus*: ab ἐπὶ et ἤτριον.

'Επητὺς, ύος, ἡ, *facundia*. Ab ἐπητής.

'Επηχέω, -ῶ, *obstrepo*, *insono*: ex ἐπὶ et ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

'Επηχθισμένος, perf. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere*: quod ex ἐπὶ et ἄχθομαι, idem: f. ήσομαι et έσομαι. a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.

'ΕΠΙ', præpositio, cum gen. *in*, *ad*, *supra*, *super*, *coram*: cum dat. *in*, *propter*, *coram*: facit periphrasin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quietè*; ἐπ' ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, *robustè*: ἐπὶ δὲ τούτων, *interea*, Diod. Sic. ἐπ' ἐξαγωγῇ, *cum conditione avehendi*. τελευτᾷν ἐπὶ παισὶν, *mori post se relinquens pueros*. ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις τετελεύτηκεν, *mortuus est operibus multis relictis*. ἐπὶ τούτοις παράγαγε, *adducito post hos*, ἐφ' ᾧτε, *ea conditione, ut*. ἐπὶ τοῖς σώμασι, *sub*

nexu obligationis corporis. Cum accus. ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu; ἐπὶ δεξιὰν, ad dextram; ἐφ' ἡνίαν, ad sinistram. Cum acc. personæ post verba motûs, contra, Luc. xiv. 31. Herod. 1. cum acc. rei, propter, Matt. iii. 7. cum acc. super, adversus, per: ἐπὶ μᾶλλον, multò magis: in compositione significat in, super, contra, ad, post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem.

Ἔπι pro ἔπεστι, inest, instat: ponitur etiam pro ἔπεισιν, insunt: ab ἔπειμι. Th. εἰμί.

Ἐπιάλλω, immitto: ab ἰάλλω, mitto, f. αλῶ.

Ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ et ἅλλομαι, salio: a. 2. m. ἡλόμην, ου, ετο.

Ἐπιανδάνω, imperf. ἐπιήνδανον, complaceo, gratus sum. Ex ἐπὶ et ἁνδάνω.

Ἐπίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo: fut άσω. perf. πεπίακα. a. 1. pass. ἐπιάσθην. f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio: Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, dormio inter vel apud: ab ἰαύω, f. σω, commoror, dormio.

Ἐπίαχον, clamabam, vel clamabant, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ἐπίβα, insulta, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, naulum: ab ἐπιβαίνω, conscendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβαίην, ης, η, conscendam: a. 2. opt. act. quasi ab ἐπιβήμι· ab eod. th.

Ἐπιβαινέμεν, ascendere, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, conscendo: f. ἐπιβήσομαι. perf. ἐπιβέβηκα. a. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβάς, άντος. Ex ἐπὶ et βαίνω, eo.

Ἐπιβάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præs. imperat. pass. ab

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto: imperf. ἐπέβαλλον, erumpebam: f. ἐπιβαλῶ. perf. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλών, όντος. perf. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 2. act. et

Ἐπιβαλών, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαρέω, aggravo: fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα. a. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ et βαρέω, idem. Th. βάρος.

Ἐπιβάς, άντος, conscendens, a. 2. part. act. et in f. g. ἐπιβᾶσα. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, invasio, basis: ab eod.

Ἐπιβάσκω, Poët. pro ἐπιβαίνω: præs. inf. ἐπιβασκέμεν.

Ἐπιβατεύω, f. εύσω, aggredior, navem ascendo; in navi milito, navem capio: ascendo: invado, occupo: ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβατήρια, ίων, τὰ, machinæ ad invadendos muros: et

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, scansorius: et

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, EPIBATA, vector: ab eod. verbo et th.

Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur, ad quem patet accessus: ab ἐπιβαίνω, conscendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπίβδα, festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίβδα, tempus, scil. sequens vel futurum. Scap. dicit, quartam et ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod ἀπατούρια vocabant, sic dici, cujus prima dicta est δόρπεια, secunda ἀνάρρυσις, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιβεβηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

Ἐπιβῆν, Ion. pro ἐπέβην, aor. 2. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. infin. act. ejusd.

Ἐπιβήσεο, ascende, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου· ab ἐπιβήσομαι, quod à f. irregularitèr formatum. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβησόμενος, fut. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, inscensor: et epithet. maris fœminam ascendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio ascendere: f. άσω. perf. ἐπιβεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ et βαίνω, eo.

Ἐπιβιόω, ῶ, et ἐπιβίωμι, supervivo.

Ἐπιβλέπω, respicio: fut. ψω. perf. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω, video.

Ἐπιβλέψαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video: f. ψω. perf. φα.

Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, fibula: ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur: ex ἐπὶ et βάλλω, jacio.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. additamentum, panniculus, ornamentum domûs. ab iisdem.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus: eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, inclamo, acclamo, exclamo, convoco: f. ήσω. perf. ἐπιβεβόηκα. In pass. signif. invoco, imploro auxilium; celebro, in ore habeo. Ex ἐπὶ et βοάω, clamo.

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio. Th. βοηθέω, auxilior.

Ἐπιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro infami, apud Anacreont. à βοάω, clamo, celebro.

Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, id. q. ἐπίβλημα, q. v.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio, applicatio intellectûs, impetus, inceptatio: ab ἐπιβάλλω, impono. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, compos: ab eod.

Ἐπιβόσκω, pasco: f. βοσκήσω. Th. βόω, -ῶ, fut. όσω et ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod simplex βουκόλιον, ου, τὸ, boum armentum. Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiæ.

Ἐπιβουλεύω, insidias struo, animo agito: f. εύσω. et

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, insidiæ: Poët. ἐπιβουλίη. et

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, insidiator: ex ἐπὶ, adversùs, et βουλὴ, consilium.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror: ex ἐπὶ et βραδύνω, tardo. Th. βραδὺς, tardus.

Ἐπιβραχὺ, ad breve tempus. Th. βραχύς.

Ἐπιβρέμω, adfremo: ex ἐπὶ et βρέμω, f. μῶ.

Ἐπιβρέχω, f. ξω, perfundo, irroro. Th. βρέχω, q. v.

Ἐπιβρίθειν, præs. inf. act. ingruere: ab

Ἐπιβρίθω, fut. ίσω, ingravesco, impressionem facio, deprimo: Th. βρίθω, sum gravis.

Ἐπιβρίσῃ, ingruerit, 3. sing. a. 1. sub. act. à præc.

Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, attoni-

tus, vesanus, cui tonitrua mentem perculêre. Th. *βροντὴ, tonitru.*

'Επιβρύχω, f. ύξω, *infremo:* ex ἐπὶ et *βρύχω.*

'Επιβύω, *obturo:* à *βύω,* f. *σω,* idem.

'Επιβώμιᾶ, *ων, τὰ, sacrificia.* Th. *βωμὸς, ara.*

'Επιβώσασθαι, Ion. et Poët. pro *ἐπιβοήσασθαι, invocâsse,* a. 1. inf. m. verbi *ἐπιβοάω.* Sic *ἐπιβώσωνται,* pro *ἐπιβοήσωνται, invocaverint,* 3. pl. a. 1. sub. m.

'Επιβωσόμεθᾶ, *invocabimus,* contract. pro *ἐπιβοησόμεθα,* 1. pl. f. 1. m. ab *ἐπιβοάω:* sic *βώσαντι,* pro *βοήσαντι.*

'Επιβωστρεῖν, Dor. pro *ἐπιβοᾶν, invocare:* ab eod.

'Επιβώτωρ, *ορος, ὁ, pastor:* ab *ἐπιβόσκω, pasco:* quod à th. inus. *βόω,* idem.

'Επιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco:* f. *εύσω.* perf. *ἐπιγεγάμβρευκᾶ.* a. 1. *ἐπεγάμβρευσᾶ.* ex ἐπὶ et *γαμβρὸς, gener.*

'Επιγαμίᾶ, *ᾶς, ἡ, affinitas, jus connubiale:* et

'Επίγαμος, *ȣ, ὁ ϗ ἡ, nubilis:* à *γάμος, nuptiæ.* Th. *γαμέω.*

'Επιγάστριον, *ȣ, τὸ, EPIGASTRIUM, venter exterior.* Th. *γαστὴρ, venter.*

'Επιγδουπέω, f. *ήσω,* Poët. pro *ἐπιδουπέω, sonitum insuper edo.* Ex ἐπὶ et *γδουπέω,* i. q. *δουπέω.*

'Επιγεγονὼς, *ότος,* perf. part. m. verbi *ἐπιγίνομαι, supervenio:* quod vide.

'Επίγειᾶ, *ων, τὰ, funes quibus navis litori alligatur:* et

'Επίγειον, *ȣ, τὸ,* apud Mathemat. *apsis ima planetarum,* vulgò *auge; ἀπογείῳ* opponitur: ab

'Επίγειος, *ȣ, ὁ ϗ ἡ,* et *ἐπίγαιος, terrestris: τὰ ἐπίγειᾶ, terrena:* ex ἐπὶ et *γέα, ας, ἡ,* et contract. *γῆ,* idem ac *γαῖα, terra.*

'Επιγελάω, -ῶ, f. *άσω, arrideo, illudo, insulto.* Th. *γελάω, rideo.*

'Επιγεμίζω, f. *ίσω, superimpleo, onero super.*

'Επιγενόμενος, *ȣ,* a. 2. part. med. verbi *ἐπιγίνομαι, supervenio:* quod vide.

'Επίγυᾶ, *ων, τὰ, funes quibus puppis à terrâ religatur:* ab ἐπὶ et *γέα* vel *γύα.* melius igitur *ἐπίγεια.*

'Επιγίγνομαι, præs. ind. hinc *ἐπιγιγνόμενος,* præs. part. id. quod

'Επιγίνομαι, *ῃ, εται, supervenio, supernascor, succedo:* f. *ἐπιγενήσομαι.* a. 2. m. *ἐπεγενόμην.* perf. med. *ἐπιγέγονᾶ.* ex ἐπὶ et *γίνομαι, nascor.*

'Επιγινόμενοι, *ων, οἱ, posteri:* ejusd. part. præs.

'Επιγινώσκω, *agnosco;* (*ἐπιγνώσω* non est in usu) f. *ἐπιγνώσομαι.* perf. *ἐπέγνωκᾶ.* a. 1. *ἐπέγνωσᾶ.* a. 2. *ἐπέγνων, ως, ω.* a. 2. imperat. *ἐπίγνωθι.* a. 2. opt. *ἐπιγνοίην.* a. 2. sub. *ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ.* a. 2. inf. *ἐπιγνῶναι.* a. 2. part. *ἐπιγνὸς, όντος.* perf. pass. *ἐπέγνωσμαι.* a. 1. pass. *ἐπεγνώσθην.* quod ex ἐπὶ et *γινώσκω, cognosco.*

'Επιγλωσσὶς, seu *-ωττὶς, ίδος, ἡ, lingula:* apud Medic. *caruncula palato annexa.* Th. *γλῶσσα, lingua.*

'Επιγνάμπτω, *inflecto:* f. *ψω.* perf. *φᾶ.* aor. 1. *ἐπέγναμψᾶ.* Th. *κάμπτω, flecto.*

'Επιγνάμψᾶς, *ᾶσᾶ,* ejusd. a. 1. part. act.

'Επιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi *ἐπιγινώσκω.*

'Επιγνόντες, nom. pl. ab

'Επιγνὸς, *όντος?* a. 2. part. act. verbi præc.

'Επίγνωθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

'Επιγνωμοσύνη, *ης, ἡ, arbitrium, cognitio:* et

'Επιγνώμων, *ονος, ὁ ϗ ἡ, arbiter, judex, intercessor:* ab *ἐπιγινώσκω.*

'Επιγνῶναι, *cognoscere,* a. 2. inf. act. et

'Επιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. act. *ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται,* f. 1. pass. et

'Επιγνώσεσθε, 2. pl. f. *ἐπιγνώσομαι.* ab *ἐπιγινώσκω,* q. v.

'Επίγνωσις, *εως, ἡ, agnitio:* et

'Επίγνωστος, *ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognitus:* ab eod. verbo.

'Επίγονοι, *ων, οἱ, posteri, filij.* Th. *γίνομαι, sum, fio:* perf. med. *γέγονα.*

'Επιγουνίδιος, *ȣ, ὁ ϗ ἡ, genibus impositus:* ab

'Επιγουνὶς, *ίδος, ἡ, femur, genu musculus; os quo tegitur genu:* ex ἐπὶ, *super,* et *γόνυ, τὸ, genu.*

'Επιγράβδην, *strictim:* adv. ab *ἐπιγράφω.*

'Επίγραμμᾶ, *ἄτος, τὸ, EPIGRAMMA, inscriptio:* et

'Επιγραφεὺς, *έως, ὁ, quæstor:* et

'Επιγραφὴ, *ῆς, ἡ, inscriptio, titulus: indictio; descriptio census:* omnia ab

'Επιγράφω, *inscribo:* fut. *ψω.* perf. *ἐπιγέγραφᾶ.* a. 1. *ἐπέγραψᾶ.* perf. pass. *ἐπιγέγραμμαι.* plusq. perf. *ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο.* quod ex ἐπὶ et *γράφω, scribo.*

'Επιδαίσιος, *ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis:* ab ἐπὶ et *δαίω, partior.*

'Επιδάκνω, *mordeo super, pungo:* ab ἐπὶ et *δάκνω.*

'Επιδανείζω, f. *είσω, ultra fœnero.* In med. *adhuc aliam pecuniam fœnori sumo; pecuniam iterum sub eadem hypotheca accipio:* Dem. c. Locritum.

'Επιδαψιλεύεσθαι, et *-εύειν, liberalitèr exhibere. ὅτι ϗ ἐπιδαψιλεύσῃ τῷ παραδείγματι,* Luc. Dial. *quod copiosius exemplum à me productum explices.* Th. *δαψιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, largus, copiosus:* q. v.

"Επιδε, *respice,* a. 2. imperat. verbi *ἐπείδω, respicio, intueor:* f. *ἐπείσω.* a. 2. *εἶδον* et *ἴδον.* ab *εἴδω, video.*

'Επιδεδωκότᾶ, acc. sing. perf. part. act. *ἐπιδεδωκώς.* ab *ἐπιδίδωμι, insuper do, cresco:* ex ἐπὶ et *δίδωμι.* f. *δώσω.* perf. *δέδωκα.* a. 2. *ἔδων.*

'Επιδεὴς, *έος, ὁ ϗ ἡ,* idem quod *ἐπιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigens:* quod vide.

'Επιδείελᾶ, adv. *post meridiem:* malim ἐπὶ *δείελα, circa pomeridianum tempus:* ab

'Επιδείελος, *ȣ, ὁ ϗ ἡ, pomeridianus.* Th. *δείλη, tempus pomeridianum:* quod à *δέω* et *ἕλη,* quum solis splendor deficere incipit.

'Επίδειγμᾶ, *ἄτος, τὸ, indicium, specimen:* ab

'Επιδείκνῦμι, vel *ἐπιδεικνύω, ostendo, demonstro:* præs. part. *ἐπιδεικνὺς, ύντος.* fut. *ἐπιδείξω.* perf *ἐπιδέδειχᾶ.* a. 1. *ἐπέδειξᾶ.* a. 1. imperat. *ἐπίδειξον, ἄτω,* et in 2. pl. *ἐπιδείξᾶτε.* a. 1. inf. *ἐπιδεῖξαι.* præs. part. m. *ἐπιδεικνύμενος.* ex ἐπὶ et *δείκνυμι, monstro.*

'Επιδεικτικὸς, *ἡ, ὸν, demonstrans, ostentans:* à sup. verbo.

'Επιδεῖξαι, a. 1. inf. act. *ἐπιδείξασθαι,* a. 1. inf. m. *ἐπιδείξᾶτε,* 2. pl. a. 1. imperat. act. *ἐπιδείξᾶτο,* 3. sing. a. 1. Ion. ab *ἐπιδείκνυμι,* q. v.

'Επίδειξις, *εως, ἡ, demonstratio, ostentatio, specimen:* acc. sing. *ἐπίδειξιν.* ab *ἐπιδείκνυμι.*

'Επιδέκᾶτος, *η, ον, decimus: τὸ ἐπιδέκατον, decima pars.* Th. *δέκα, decem.*

'Επιδέξιος, *ᾶ, ον, sincerus, elegans, dexter: ἐπιδέξια χειρὸς,* Poët. pro *πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, ad dextras partes manûs, dextrâ manu:* ab ἐπὶ et *δεξιὰ, dextera.*

'Ἐπιδέομαι, f. δεήσομαι, *insuper egeo, indigeo.* Th. δέω, *indigeo.*
'Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præs. ind. m. ab
'Ἐπιδέρκω, *inspicio:* ex ἐπὶ et δέρκω, *video:* f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.
'Ἐπιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *absis*, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo:* ex ἐπὶ et δεύω pro δέω, *egeo.*
'Ἐπιδεύῃς, *egeas*, 2. sing. præs. sub. act. ejusd.
'Ἐπιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐπιδεὴς, *indigens:* nom. pl. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, *indigeo:* quod ab
'Ἐπιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo:* ab ἐπὶ et δεύω pro δέω, *egeo.*
'Ἐπιδευόμενος, ejusd. præs. part. med.
'Ἐπιδέχομαι, *excipio:* imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο. fut. ξομαι. perf. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*
'Ἐπιδέω, f. ἔσω et ήσω, *ligo.* Th. δέω.
'Ἐπίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *manifestus:* ex ἐπὶ et δῆλος.
'Ἐπιδημεύω, f. εύσω, Poët. pro
'Ἐπιδημέω, ῶ, *advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor:* fut. ήσω. perf. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, et in acc. ἐπιδημήσαντα. ab ἐπίδημος.
'Ἐπιδημία, ας, ἡ, *adventus.*
'Ἐπίδημος et ἐπιδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus:* ex ἐπὶ et δῆμος, *populus.*
'Ἐπιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *distribuo, partior:* ex ἐπὶ et διαιρέω, *divido.*
'Ἐπιδιατάσσομαι, *insuper mando* vel *constituo:* item *insuper addo:* f. ξομαι. a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ, et τάσσω, vel -ττω, *ordino.*
'Ἐπιδιατρίβω, fut. ψω, *tempus tero.*
'Ἐπιδιδάσκω, f. άξω, *doceo quod restat:* ex ἐπὶ et διδάσκω.
'Ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco:* ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδω. f. ἐπιδώσω. perf. ἐπιδέδωκα. a. 1. ἐπέδωκα. a. 2. ἐπέδων. a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do.*
'Ἐπιδιελόμενοι, *inter se partiti:* ab ἐπιδιαιρέω.
'Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui biennium excessit.* ἐπιδιετεῖς ἡβήσαντες, *biennium ex ephebis egressi.*
'Ἐπιδίζεσθαι, *inquirere.* Th. δίζω, *quæro.*
'Ἐπιδικάζομαι, *hæreditatem peto* vel *jure obtineo; adjudico:* ab ἐπὶ et δικάζω. Th. δίκη.
'Ἐπίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *litigiosus, controversus:* ab eod. th.
'Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, *in orbem ago, verso:* ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex.*
'Ἐπιδινήσας, ejusd. aor. 1. part. act.
'Ἐπιδιορθόω, -ῶ, *corrigo:* f. ώσω. perf. ἐπιδιώρθωκα. aor. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. aor. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ. aor. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ, διὰ, et ὀρθὸς, *rectus.*
'Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, *duplico.*
'Ἐπιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *duplico.*
'Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars currûs:* et
'Ἐπιδίφριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sedet* aut *ponitur in curru; aliquando otiosus:* ex ἐπὶ et δίφρος.
'Ἐπίδιχα, *seorsim, separatim,* Poët. adv. pro χωρίς. Th. δὶς, *bis.* hinc δίχα, *seorsim.*
'Ἐπιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω.
'Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδοὺς. Vide ἐπιδίδωμι.
'Ἐπίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo est opinio, futurum:* ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret:* et ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris, gloriosus:* à δόξα, *opinio, gloria.* Th. δοκέω.
'Ἐπιδόξως, adv. *gloriosè.*
'Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cœna secundaria:* ab ἐπὶ et δόρπον.
'Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cœnam:* ex ἐπὶ et δόρπον, *cœna.*
'Ἐπίδος, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.
'Ἐπίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum:* ab eod.
'Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. et
'Ἐπιδοὺς, a. 2. part. verbi ἐπιδίδωμι.
'Ἐπιδραμέτην, 3. dual. aor. 2. verbi ἐπιτρέχω.
'Ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. ἐπιδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, *percurro.* Th. τρέχω. f. θρέξω. a. 2. act. ἔδραμον.
'Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio:* et
'Ἐπίδρομος, ου, ὁ, *accessu facilis, planus:* ab ἐπιτρέχω, *percurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. ξω. perf. δεδράμηκα. perf. m. δέδρομα.
'Ἐπιδύω, *occido:* f. ύσω. ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo.*
'Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι.
'Ἐπίδωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιίδω pro ἐφοράω, *inspicio.*
'Ἐπιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.
'Ἐπιδώσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.
'Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas:* ab ἐπιεικὴς, *æquus*, quod vide.
'Ἐπιείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *similis:* ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum.*
'Ἐπιεικεύω, f. εύσω, *mitesco, mitis fio:* ab
'Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert; clemens, mansuetus:* ἐπιεικὲς, sc. ἐστὶ, *consentaneum est, decet.* et
'Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis, facilè cedens.* et
'Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr:* ex ἐπὶ et εἴκω, *cedo, similis sum.*
'Ἐπιειμένος, *indutus*, pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. et in voc. ἐπιειμένε. ex ἐπὶ et ἕω, vel ἕννυμι, *induo:* f. ἕσω. a. 1. εἷσα.
'Ἐπιέειν, Ion. pro ἐφιέειν et ἐφιέναι. Vide ἐπιέναι.
'Ἐπιείσομαι, Ep. fut. ἐπιεισαμένη, Ep. fem. partic. aor. 1. verbi ἔπειμι, *succedo.*
'Ἐπιέλπεο, *spera*, præs. imperat. Ion. ab
'Ἐπιέλπομαι, quod et simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero:* fut. σω. perf. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *spes.*
'Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, *accedo;* item ἐπιέναι Ion. pro ἐφιέναι. ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*, vel ἵημι, *mitto.*
'Ἐπιέσσασθαι, gem. σ pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω, quod ab ἐπὶ et ἕννυμι, seu ἕω, *induo:* f. ἕσω. a. 1. m. εἱσάμην.
'Ἐπιέσαι, 3. pers. perf. pass. ab ἐπιέω, *induo:* f. 1. ἐπιέσω. a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι, et assumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, σαι. Hinc ἐπίεσαι.
'Ἐπιζαρέω, f. ήσω, *gravo, premo,* pro ἐπιβαρέω, Eurip. Phœniss. 45.
'Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vehemens:* et indè
'Ἐπιζαφελῶς, adv. *gravitèr:* ex ἐπὶ et ζαφελὴς, *vehemens, agrestis.*
'Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, *sum superstes:* ex ἐπὶ et ζάω.
'Ἐπιζευγνύω, vel -ῦμι, *conjungo.*

Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo:* f. ξω.

'Επιζευξις, εως, ἡ, *conjunctio:* *EPIZEUXIS*, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. verbi præc.

'Επιζήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *damnosus, noxius:* ex ἐπὶ et ζημία, *damnum.*

'Επιζῆν, præs. inf. act. *supervivere.* Vide ζῆν.

'Επιζῆσαι, a. 1. inf. act. *supervivere.* Vide ζῆν.

'Επιζητέω, *requiro, efflagito:* f. ήσω. perf. ἐπεζήτηκα. aor. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ et ζητέω, *quæro.*

'Επίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto:* fut. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω. a. 2. ἔφιον, et Ion. ἔπιον. hinc a. 2. sub. ἐπίω.

'Επίηλεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto:* quod ex ἐπὶ et ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto:* a. 1. ἴηλα.

'Επίηρα, τὰ, *amabilia:* ἐπίηρα φέρειν, *gratificari.* Vide seq.

'Επίηρανος, quasi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, et per Sync. ἐπήρατος, et ἐπίηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amabilis:* ab ἐράω, *amo:* verso ε in η.

'Επιησθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo super aliquâ re:* ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

'Επιθαλάμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nuptialis:* τὸ ἐπιθαλάμιον *EPITHALAMIUM, carmen nuptiale.* Th. θάλαμος, *thalamus.*

'Επιθανάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *morti destinatus:* ex ἐπὶ et θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior:* f. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

'Επιθαρσύνω, fut. υνῶ, *audacem reddo, animum addo.* Ex ἐπὶ et θαρσύνω.

'Επιθεῖναι, *inducere,* aor. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ et τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

'Επίθεμα, ατος, τὸ, *additamentum.*

'Επίθεσις, εως, ἡ, *impositio, invasio:* ab ἐπιτίθημι, *impono;* quod vide.

'Επιθετικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad fallendum, aggressu promptus:* ab eod. verbo.

'Επίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adjectitius, accessarius, impositius:* ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. *EPITHETUM, adjectivum:* ab eod. verbo.

'Επιθέω, *incurro.*

'Επιθῇ, ῇς, 3. et 2. sing. aor. 2. sub. act. ἐπιθῶ. ab ἐπιτίθημι.

'Επιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio:* et

'Επίθημα, ατος, τὸ, *operculum, tegmen:* ab ἐπιτίθημι, *impono.* Th. τίθημι.

'Επιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et th.

"Επιθι, *invade,* præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, *eo:* præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἴον.

"Επιθμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo:* f. πείσομαι.

'Επιθοάζω, f. άσω, *insideo:* ex ἐπὶ et θοάζω. q. idem quod θάσσω.

"Επιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. med. verbi πείθω, *persuadeo:* perf. med. πέποιθα. perf. pass. πέπεισμαι. f. 1. pass. πεισθήσομαι.

'Επιθρασύνω, *audacem reddo:* ex ἐπὶ et θράσος, εος, τὸ, *audacia:* per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

'Επιθρέξας, 2. sing. aor. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro.* Th. τρέχω. fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

'Επιθρώσκουσα, *insiliens,* præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *insilio, subsulto.* Th. θρώσκω, *salio.*

'Επιθυμέω, *concupisco, desidero:* imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εες, εις. f. ήσω. perf. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. ex ἐπὶ et θυμὸς, *animus.*

'Επιθύμημα, ατος, τὸ, et ἐπιθύμησις, εως, ἡ, *cupiditas, desiderium:* à præc.

'Επιθυμητὴς, οῦ, ὁ, *cupidus, studiosus:* ab eod.

'Επιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, *ad concupiscendum propensus:* ab eod.

'Επιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis:* ab eod.

'Επιθυμία, ας, ἡ, *concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido:* ab ἐπὶ et θυμός.

'Επιθυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus:* à seq.

'Επιθυμιάω, f. άσω, *odores adoleo:* ex ἐπὶ et θυμιάω.

'Επιθύω, f. ύσω, perf. κα, *cum impetu feror in aliquem, immolo:* ex ἐπὶ et θύω, idem.

'Επίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιτίθημι, *impono:* a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

'Επίιστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *sciens, peritus.* Ex ἐπὶ et ἴστωρ.

'Επικάθημαι, *insideo;* τραπέζῃ, *mensæ,* ut mos fuit nummulariorum.

'Επικαθίζω, *colloco:* f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος. ex ἐπὶ et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, fut. ἵσω, idem, et *sedeo.*

'Επικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

'Επικαίριος et ἐπίκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tempestivus, opportunus.* Th. καιρὸς, *tempus.*

'Επικαίω, aor. 1. ἐπέκηα, *accendo, incendo.* Ex ἐπὶ et καίω.

'Επικαλέομαι, οῦμαι, *invoco, appello;* item *cognominor:* f. έσομαι. perf. ἐπικέκλημαι. plusq. perf. ἐπεκεκλήμην, σο, το. a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπεκλήθην. aor. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, έν. ex ἐπὶ et καλέω, *voco.*

'Επικαλεύμενα χρήματα, *pecuniæ, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur:* ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

'Επικάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen:* ab

'Επικαλύπτω, *contego, obscuro:* ex ἐπὶ et καλύπτω, *tego:* fut. ψω. perf. φα. perf. pass. κεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

'Επικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, *inflecto, persuadeo:* f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto.*

'Επικάρσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod th. κάρσιος, *obliquus.*

'Επικατακλύσαι, a. 1. inf. act. Vide in κατακλύζω, *inundo.*

'Επικαταλαμβάνω, *supervenio, immineo.*

'Επικαταμένω, f. νῶ, *diutiùs maneo:* ex ἐπὶ, κατὰ, et μένω.

'Επικαταπλέω, *adnavigo.*

'Επικαταράομαι, *maledico:* et

'Επικατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *execrabilis:* ex ἐπὶ et κατάρατος, *diris devotus.* Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ.

'Επικατασφάττω, f. άξω, *macto insuper:* ex ἐπὶ, κατὰ, et σφάττω.

'Επικάτειμι, *descendo, desideo in:* ex ἐπὶ, κατὰ, et εἶμι.

'Επίκαυτος, ὁ καὶ ἡ, *præustus.* Th. καίω, *uro:* f. καύσω.

'Επίκειμαι, *incumbo, insto, urgeo:* 3. pl. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἐπικεῖσθαι præs. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

'Επικείρω, f. κείρσω, attondeo; præcido. Ab ἐπὶ et κείρω.

'Επικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, q. v.

'Επικεκλημένος, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.

'Επικέλομαι, aor. 2. ἐπεκεκλόμην, insuper advoco. Ex ἐπὶ et κέλομαι.

'Επικέλλω, f. κέλσω, aor. 1. κέλσα, inf. ἐπικέλσαι, part. ἐπικέλσας, applico, appello; appellor, pervenio. Ex ἐπὶ et κέλλω.

'Επικεράννυμι, f. κεράσω, aor. 1. inf. ἐπικρῆσαι pro ἐπικεράσαι, admisceo. Ex ἐπὶ et κεράννυμι.

'Επικερδής, έος, ὁ ϗ ἡ, quæstuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

'Επικερτομέω, f. ήσω, perf. ηκα, verba profero mordacia, ac quasi cor proscindentia. Vide in κερτομέω.

'Επικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, ουσα, præs. part. f. g. ab eod. verbo.

'Επικεύθω, f. εύσω, occulo, celo: ex ἐπὶ et κεύθω, occulo.

'Επικήδειον, ου, τὸ, EPICEDIUM: ab

'Επικήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, funebris: ab ἐπὶ et κῆδος, cura, funus.

'Επικήριος, sive ἐπίκηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius morti, dolorem afferens: ex ἐπὶ et κήρ.

'Επικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid agere. Th. κήρυξ, præco.

'Επικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, caput alicujus pecunia licitari: ab

'Επικηρύσσω, vel -ττω, per præconem denuntio, edicto pronuntio: ex ἐπὶ et κηρύσσω, vel -ττω, promulgo. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

'Επικίδνημι, diffundo super: quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκεδάω, dispergo.

'Επικίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, periculosus. Th. κίνδυνος, periculum.

'Επικινέω, fut. ήσω, commoveo. Th. κινέω.

'Επικίρνασθαι, misceri: à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, misceo.

'Επικλείω, celebro; perhibeo; invoco. Ex ἐπὶ et κλείω, καλέω.

'Επικλέπτω, furor: f. ψω. Th. κλέπτω, furor: fut. ψω. perf. med. κέκλοφα.

'Επικληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.

'Επίκλημα, ματος, τὸ, crimen: ab ἐπικαλέω.

'Επίκληρος, ου, ἡ, ad quam universa hæreditas pertinet: ex ἐπὶ et κλῆρος, sors.

'Επικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, appello: f. έσω. perf. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ et καλέω, voco.

'Επίκλησις, εως, ἡ, cognominatio, invocatio: ab eod. verbo. Th. καλέω, voco, perf. pass. κέκλημαι, σαι.

'Επίκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, accersitus: ex ἐπὶ et καλέω.

'Επικλίνω, f. ῶ, acclino, inclino, converto: ex ἐπὶ et κλίνω.

'Επίκλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, furax: item subdolus: ab ἐπὶ et κλέπτω, f. ψω, furor: perf. med. κέκλοπα.

'Επικλύζω, proluo, inundo: quod ex ἐπὶ et κλύζω, f. σω, abluo: a. 1. ἔκλυσα. perf. κέκλυκα.

'Επίκλυστος, η, ον, aquis irriguus.

'Επικλύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐπικλύζω.

'Επικλύω, audio, celeber sum. Ex ἐπὶ et κλύω.

'Επικλώθω, neo, fatalia stamina duco: ex ἐπὶ et κλώθω, neo: f. κλώσω.

'Επικοιμάομαι, -ῶμαι, obdormisco, incubo: à κοιμάω.

'Επίκοινον, (scil. γένος) EPICŒNUM apud Grammat. item adverbialitèr in commune: n. g. ab

'Επίκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, communis, promiscuus. Th. κοινὸς, communis.

'Επικοινωνέω, -ῶ, f. ήσω, communico, sum communis: ab eod.

'Επικόπτω, f. ψω, præcido: ex ἐπὶ et κόπτω.

'Επικοσμέω, f. ήσω, perf. κα, exorno, excolo: à κοσμέω.

'Επικούρειος, ου, ὁ, EPICUREUS, nomen Sectæ ab Epicuro, philosopho infami. ab ἐπίκουρος, auxiliator.

'Επικουρέω, auxilior, auxilio venio: f. ήσω. ab eodem th.

'Επικουρῆσαι, auxilium præbere, ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικουρήσαντα, auxiliantem, acc. sing. a. 1. part. act.

'Επικουρία, ας, ἡ, auxilium, remedium: ab

'ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, auxiliatrix: ab ἐπὶ et κοῦρος, quòd juvenum sit belligerare.

'Επικουφίζω, εις, ει, allevo, præs. ind. ex ἐπὶ et κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, ου, levis.

'Επικραδαίνω, f. ανῶ, vibro, quatio super: ex ἐπὶ et κραδαίνω, seu κραδάω.

'Επεκράανθην, Poët. pro ἐπεκράνθην, quod vide.

'Επικραιαίνω, 3. pl. perf. pass. ἐπικεκράανται, 3. pl. plusq. perf. ἐπεκεκράαντο, id. ac seq.

'Επικραίνω, perficio: f. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. q. ex ἐπὶ et κραίνω, f. νῶ, effectum reddo.

'Επικρᾶναι, capite annuisse, ejusd. a. 1. inf. et ἐπικράνεις, 2. sing. f. 1. act.

'Επικράνθην, amarus factus sum, a. 1. ind. pass. à πικραίνω, amarum reddo: fut. ανῶ. perf. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, amarus.

'Επικραταιόω, -ῶ, f. ώσω, insuper confirmo: ἐπεκραταιώθην, a. 1. ind. pass. prævalui, invalui. Th. κράτος.

'Επικράτεια, ας, ἡ, continentia: ab eod.

'Επικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. part. præs. ab

'Επικρατέω, prævaleo, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo: f. ήσω. perf. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ et κράτος, εος, τὸ, robur.

'Επικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, validè, adv. ab iisd.

'Επικρατήσεια, ας ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, vinco. Th. κράτος, vis.

'Επικρατῖδες, sudaria, lintea sudatoria: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

'Επικρέμαμαι, impendo, immineo. Th. κρεμάω.

'Επίκρηηνον, pro ἐπίκρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per Epenth. τοῦ η, verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ et κραίνω, efficio: f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.

'Επικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. ab eod. th.

'Επικρῆσαι, a. 1. inf. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admisceo: q. ex ἐπὶ et κεράννυμι, misceo: f. 1. κεράσω. q. v.

'Επικριδὸν, adv. electim, facto delectu: à seq.

'Επικρίνω, decerno, approbo. Th. κρίνω.

'Επίκριον, ου, τὸ, antenna. Ex ἐπὶ et ἴκριον.

'Επικροτέω, applaudo, crepito, castigo: f. ήσω. perf. ἐπικεκρότηκα. hinc

'Επικρότησις, εως, ἡ, complosio.

'Επικρούω, f. ούσω, perf. ἐπικέ-

κρȣκᾶ, *implaudo*. Th. κρέω, *pulso*.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac th. κρύπτω, *abscondo, celo, dissimulo*.

Ἐπίκρυφος, ȣ, ον, Poët. pro quo et κρύφιος, ία, ον, et κρύπτος, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

Ἐπικτερείζω et ἐπικτερίζω, f. ἐπικτερείξω, opt. aor. 1. ἐπικτερίσειᾶ, *justa facio, parentalia* (κτέρεα) *perficio, exequias celebro*. Ex ἐπὶ et κτερείζω.

Ἐπίκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *acquisititius*: ex ἐπὶ et κτάομαι, *acquiro*: f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Ἐπικυέω, -ῶ, f. ήσω, et

Ἐπικυΐσκω, et ίσκομαι, *superfœto*: ex ἐπὶ et κύω, *in utero gesto*.

Ἐπικυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, *supervolutio*: ab

Ἐπικυλίω, f. ίσω, *volvo super, devolvo in*.

Ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσᾶς, a. 1. part. ἐπικύρσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido*. Vide κυρτός.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, dual. part. præs. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurvo*. Th. κυρτός.

Ἐπικώμιον, ȣ, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ȣ, τὸ, *encomium, laus*: et hinc

Ἐπικώμιος, ία, ιον, pro ἐγκώμιος vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, *laudatorius, a, um, laudator*. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*: q. v.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*, q. v.

Ἐπιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.

Ἐπιλαλέω, f. ήσω, *superloquor, vocifero*.

Ἐπιλαμβάνομαι, *apprehendo, carpo, assumo*, cum gen. *nanciscor*: f. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπελαβόμην, ȣ, ετο. a. 2. imperat. med. ἐπιλαβȣ̃. a. 2. sub. med. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. aor. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. med. ἐπιλαβόμενος· et

Ἐπιλαμβάνω, *insuper accipio, corripio, occupo, retineo*: ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio*: perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ et λάμπω, *luceo*: hinc

Ἐπιλάμπω, f. ψω, *superfulgeo, affulgeo, luceo super aut post: illustro*. Ex ἐπὶ et λάμπω.

Ἐπιλάμψαντος ἔαρος, *affulgente vere*, aor. 1. part. act. gen. sing.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*: fut. ἐπιλήσομαι. perf. pass. ἐπιλέλησμαι. a. 2. m. ἐπελαθόμην, ȣ, ετο. a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι. cum gen. ex ἐπὶ et λανθάνω. idem quod th. λήθω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. perf. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, *oblivio*: ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

Ἐπιλεαίνω, *lævigo, polio*: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, *lævis*.

Ἐπιλέγεο, pro ἐπιλέγȣ, 2. sing. imperat. ab

Ἐπιλέγομαι, *nominor, dicor, subjicior, eligo, ratiocinor*, præs. pass. ab

Ἐπιλέγω, *dictis addo, concludo; item eligo*: fut. 1. m. ἐπιλέξομαι. a. 1. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, *allegi*: ex ἐπὶ et λέγω, *dico, deligo*: f. ξω. perf. λέλεχα.

Ἐπιλείβω, *libo*. Ex ἐπὶ et λείβω.

Ἐπιλείπω, *deficio*; et in 3. pl. λείπȣσι. f. ψω. perf. ἐπιλέλειφα. a. 2. med. ἐπέλιπον. perf. med. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐπίλειψις, εως, ἡ, *defectio*: à præc.

Ἐπίλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *electus*: ab ἐπιλέγομαι.

Ἐπιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, *oblitus sum*, perf. med. et

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. pass. et ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλεύσσω, *adspicio, prospicio*: ex ἐπὶ et λεύσσω, *video*: Poëticum est.

Ἐπιλήθεο, *obliviscere*, Ion. pro ἐπιλήθȣ, præs. imperat. ab

Ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*. Th. λήθω.

Ἐπίληθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *oblivionem inducens*. Ab ἐπιλανθάνω.

Ἐπιληκέω, ῶ, *applaudo*. Ex ἐπὶ et ληκέω.

Ἐπιλήνιοι ὕμνοι, *hymni qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνὸς, quod vide.

Ἐπιληπτεύομαι, Jer. xlix. 3. *in luctu, quasi morbo comitiali, apprehendor*.

Ἐπιληπτικὸς, ἡ, ὸν, et ἐπίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *comitialis, comitiali morbo laborans*: ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

Ἐπιληπτίζω et -πτομαι, *morbo comitiali laboro*: ab ἐπίληπτος.

Ἐπίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐπιληπτικὸς, q. v.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio*; qu. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*: perf. pass. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *immemor*: ab ἐπιλήθομαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, *obliviscor*: utrum libet videas.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, *invasio*, *EPILEPSIA*, *morbus comitialis*: ab ἐπιλαμβάνω, *corripio*, q. v.

Ἐπιλίγδην, idem quod th. λίγδην, *strictim, leviter*, adv.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, *oculis innuo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

Ἐπίλογος, ȣ, ὁ, *EPILOGUS*, *conclusio*: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.

Ἐπίλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reliquus*: ab ἐπιλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐπιλύπως, adv. *cum magnâ tristitiâ*. Th. λύπη.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, *explicatio; item impetus, egressio*, ἔφοδος, quo sensu usurpatur 2 Pet. i. 20. ab

Ἐπιλύω, *explico, solvo*: f. ύσω. perf. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπελύθην. f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ et λύω, *solvo*.

Ἐπιλωβεύω, *cavillor*. Ex ἐπὶ et λωβεύω.

Ἐπιμαίνομαι, *insanio*: Metaph. *furiosè amo*: ab ἐπὶ et μαίνομαι. f. 2. m. μανȣ̃μαι. a. 1. m. ἐμανάμην, Att. ἐμηνάμην.

Ἐπιμαίομαι, *attrecto, instigo, cupio, inquiro*: ab ἐπὶ et μαίομαι, idem ac μάω, *cupio et quæro*.

Ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*. Th. μάρτυρ.

Ἐπιμάρτυρα, *testem*, acc. sing. præced.

Ἐπιμαρτυρέω, *testificor*: f. ήσω. perf. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, *testis*: hinc et

Ἐπιμαρτύρομαι, *testes appello; attestor*: et

Ἐπιμάρτυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *testis*.

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

Ἐπιμάσσομαι, *tactu exploro, prehendo, abstergo*: à μάσσω vel -ττω, *tango*.

Ἐπίμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*:

hinc superlat. ἐπιμαχώτατος.

'Επῖμεθεὺς, ίος, ὁ, an 'Επῖμηθεὺς, scribend. *EPIMETHEUS*, nomen viri.

'Επῖμειδήσᾱς, αντος, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *subrideo*. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo mollitèr.*

'Επῖμείλῐᾰ, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus :* aut *illa dos quæ sponso datur :* quod à μειλίσσω, *mellitum reddo*, vel à μέλει, *curæ est.*

'Επῖμελήθητῐ, aor. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, q. v.

'Επῖμέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *cura, diligentia, studium :* ab ἐπιμελής. Th. μέλει, *curæ est.*

'Επῖμελέομαι, ῦμαι, *curam gero, curo :* cum gen. fut. ήσομαι. perf. ἐπῖμεμέλημαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐπῖμελήθητῐ. ab ἐπιμελής. Th. μέλει.

'Επῖμελέςᾰτᾰ, nom. plur. n. g. superlat. grad. adverbialitèr, *diligentissimè :* ab ἐπιμελὴς, *diligens :* compar. ἐπιμελέςερος. ab eod.

'Επῖμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sedulus, diligens, solicitus :* item *quod curæ est :* τὸ ἐπῖμελὲς, interdum substantivè pro *diligentia :* ab ἐπὶ et μέλει, *curæ est.*

'Επῖμελητέον, *curandum*, adj. verbale : ad ἐπιμελέομαι, quod vide.

'Επῖμελητὴς, ῦ, ὁ, *curator :* acc. pl. ἐπιμελητάς. ab eod.

'Επῖμελῐ'η, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia.*

'Επῖμέλομαι, idem ac ἐπῖμελέομαι, q. v.

'Επῖμελῦ, præs. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

'Επῖμελῶς, adv. *accuratè, solicitè :* ab ἐπιμελὴς, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est.*

'Επῐ'μιμπτᾰ, nom. pl. n. g. ab

'Επῐ'μεμπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *culpandus, accusabilis :* ab ἐπιμέμφομαι.

'Επῖμέμφεαι, Ion. pro ἐπῖμέμφῃ, 2. sing. sub. m. ab

'Επῖμέμφομαι, *incuso, reprehendo :* ex ἐπὶ et μέμφομαι, *conqueror, accuso :* f. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

'Επῖμένω, *permaneo, persevero :* præs. imperat. ἐπῐ'μενε. imperf. ἐπέμενον. f. ἐπῖμενῶ. a. 1. ἐπέμεινᾰ. a. 1. imperat. ἐπῐ'μεινον, *perge :* a. 1. sub. act. ἐπῖμείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἐπῖμεῖναι. perf. act. ἐπῖμεμένηκᾰ, Th. μένω, *maneo.*

'Επῖμερισμὸς, ῦ, ὁ. Th. μέρος, *partitio.*

'Επῖμετρέω, f. ήσω, *in mensurâ addo, certâ mensurâ mutuum do :* et

'Επῐ'μετρον, υ, τὸ, *auctarium, additamentum :* ab ἐπὶ et μέτρον, *mensura.*

'Επῖμήδομαι, *molior, struo, comminiscor.* Ex ἐπὶ et μήδομαι.

'Επῖμήθειᾰ, ᾱς, ἡ, *consilium quod initur re peractâ :* cui προμήθεια oppon. et

'Επῖμηθεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, *serò sapiens :* et

'Επῖμηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *prudens :* ab ἐπὶ et μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

'Επῖμήκης, εος, *porrecta (acies).*

'Επῖμήνῐᾰ, *menstrua sacra :* ab

'Επῖμήνῐος, υ, ὁ ϗ ἡ, *menstruus :* à μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

'Επῖμηνῐ'ω, f. ῐ'σω, *irascor.* Ex ἐπὶ et μηνίω.

'Επῖμηχᾰνᾰ'ομαι, ῶμαι, *machinor, molior, struo.* Ex ἐπὶ et μηχανάομαι.

'Επῐ'μικτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *permixtus :* ex ἐπὶ et μίγνυμι.

'Επῖμίμνω, *versor in.* Ex ἐπὶ et μίμνω.

'Επῖμὶξ, adv. *promiscuè, mixtè :* et

'Επῖμιξῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *commercium :* ab iisd.

'Επῖμίξαις, Æol. pro ἐπῖμίξᾱς, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo.*

'Επῐ'μιξῐς, εως, ἡ, *congressus :* ab eod. th.

'Επῖμίσγεται, *commiscetur*, 3. sing. præs. ind. ab

'Επῖμίσγομαι, *in consortium venio* aut *in consortio sum, accedo :* præs. part. ἐπῖμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *misceo :* f. ξω.

'Επῖμνᾰ'ομαι, *recordor, mentionem facio :* f. ἐπῐ'μνήσομαι. perf. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

'Επῐ'μνησθεὶς, έντος, *recordatus*, a. 1. part. pass. ejusd.

'Επῖμοιρᾰ'ομαι, *impertior :* ex ἐπὶ et μοιράω, *partior :* quod à μοῖρα, *pars.* Th. μείρω, *divido :* perf. med. ἔμμορα.

'Επῖμοῖρασθαι, ejusd. præs. inf. pass.

'Επῖμομφᾱ', ᾶς, ἁ, Poët. et Dor. pro

'Επῖμομφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio, reprehensio :* ab ἐπιμέμφομαι.

'Επῐ'μοχθος, υ, ὁ ϗ ἡ, *laboriosus :* à μόχθος, *labor.*

'Επιμπλέετο, Ion. pro ἐπιμπλᾰ'ετο, ᾶτο, et hoc pro ἐπίμπλᾶτο, 3. sing. imperf. et

'Επίμπλω, *impletus eras*, pro ἐπίμπλᾶσο, Ion. ἐπίμπλᾶο, et contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor*, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, *plenus.*

'Επίμπρᾶ, *urebat*, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quasi πιμπράω, *comburo :* imperf. ἐπίμπραον, -ων, -αες, ας, -αε, α. Th. πρήθω, *incendo.*

'Επῖμύζω, f. ύσω, perf. κᾰ, *submissè suspiro :* à μύζω, *gemo.*

'Επῖμῡ'θιον, υ, τὸ, *affabulatio, quod fabulæ annectitur :* ex ἐπὶ et μῦθος, *fabula, verbum.*

'Επῖμῡ'λιον, υ, τὸ, *superior mola :* et

'Επῖμῡ'λιος ᾠδὴ, *molaris cantilena :* ex ἐπὶ et μύλη, *mola.*

'Επῖμύσσω, vel -ττω fut. ξω. perf. χᾰ. *subsanno.* Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo.*

'Επῖμωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituberabilis :* ex ἐπὶ et μῶμος, *dedecus.*

'Επῐ'νειον, υ, τὸ, *navale emporium :* ex ἐπὶ et νεῖος, *navalis.* Th. ναῦς, *navis.*

'Επῖνέμεσθαι, *depasci*, præs. inf. pass. Th. νέμω, *pasco :* f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

'Επῖνενησμένος, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo :* a. 1. part. pass. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ἡ· ex ἐπὶ et νέω, *neo.*

'Επῖνενόηκᾰ, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *considero :* ex ἐπὶ et νοέω, *cogito.* Th. νόος.

'Επῖνεύω, *annuo :* fut. σω. perf. ἐπῖνένευκᾰ. a. 1. ἐπένευσᾰ. ex ἐπὶ et νεύω, *annuo.*

'Επῖνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubilus, nubibus tectus.*

'Επῖνέω, f. ήσω, *fatalia fila nens tribuo, fatalibus filis attribuo.* Ex ἐπὶ et νέω.

'Επῖνεφρῐ'διος, υ, ὁ ϗ ἡ, *quod est in vel super renibus.* Ex ἐπὶ et νεφρός.

'Επῖνήχομαι, f. ξομαι, *influo, innato :* ab ἐπὶ et νήχομαι. Vide νήχω.

'Επῖνήω, vel ἐπῖνηέω et ἐπῖννηέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *in acervos aggero :* ex ἐπὶ et νήω, vel νηέω, idem quod νέω, *glomero.*

'Επῖνῐκᾰ'ω, f. ήσω, *vinco, supero.* Hinc

'Επῖνῐ'κιον, υ, τὸ, *victoriale.* Est et *hymnus in alicujus victoriam :* ab

'Επῖνῐ'κιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ad victoriam pertinens :* ab ἐπὶ et νικάω, *vinco :* f. ήσω.

'Επῖνίσσομαι, *advenio*, Call. Hymn. in Jovem, χ. 13. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apoll. iv.

281. 317. Ex ἐπὶ et νίσσομαι, *venio*.

Ἐπινοέω, fut. ήσω, *comminiscor, cogito, animadverto, destino:* et

Ἐπίνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *cogitatio:* ex ἐπὶ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Ἐπίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, *bibebamus*, 1. pl. imperf. verbi πίνω, *bibo*.

Ἐπίνομος, ου, ὁ, Poët. ὁ σύνομος, *qui in eodem regionis tractu et pascuis versatur*. Vide νόμος.

Ἔπινον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Ἐπινυμφίδιος, ον, *nuptialis:* ab ἐπὶ et νύμφη.

Ἐπινύσσω, *admoveo, impello*, idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω.

Ἐπινυστάζω, fut. ξω, perf. χᾰ, *dormio, inclino:* ab ἐπὶ et νυστάζω.

Ἐπὶ ξείνης, vel conjunctim, Ἐπιξείνης, *in terrâ peregrinâ:* et

Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, *hospitio excipior, hospitor, peregrinor, peregrè advenio:* à ξενοῦμαι, *hospitio conjungor*. Th. ξένος, *hospes*.

Ἐπιξένωσις, *actio quâ quis alium hospitio excipit, vel necessitudo hospitii.*

Ἐπίξυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *communis, promiscuus:* à ξυνὸς, οῦ, *communis*, idem quod κοινός.

Ἐποίνιος, an legend. ἐποίνιος, *vinosus:* ex ἐπὶ et οἶνος, ου, ὁ, *vinum*.

Ἔπιον, *bibi* vel *biberunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπίοσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω. perf. πέπωκα.

Ἔπιον, Ion. pro ἔφιον, a. 2. ab ἐφίημι, *immitto*. Vide ἐπίη.

Ἐπιὸν, τὸ *accedens, irruens:* τὰ ἐπιόντα, *futura:* et

Ἐπιόντᾰ, *accedentem, contra venientem*, acc. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, *inspicio:* ex ἐπὶ et ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, *pejero:* f. ήσω. perf. ἐπιώρκηκᾰ. præs. inf. ἐπιορκεῖν. præs. part. act. pl. num. ἐπιορκοῦντες. præs. part. pass. ἐπιορκούμενος. ex ἐπὶ, *contra*, et ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐπιορκήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐπίορκον, ου, τὸ, *perjurium:* et

Ἐπίορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perjurus:* ab ἐπὶ et ὅρκος, *juramentum*.

Ἐπιόρκως, adv. *perjurè:* à præc.

Ἐπίουρᾰ, τὰ, *intervalla*, Ion. pro ἐπίορα, ab ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.

Ἐπίουρος, ου, ὁ, *custos:* ab ἐπὶ et οὖρος, idem.

Ἐπιοῦσᾰ, *sequens*, et in dat. sing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus:* ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, *succedo, sequor*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπιόψομαι, *videbo*, f. 1. med. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.

Ἐπιπάγχῠ, *prorsus*, adv. ex ἐπὶ et πάγχυ, pro πάνυ, *valdè*.

Ἐπιπαλύνω, *inspergo*. Ex ἐπὶ et παλύνω.

Ἐπιπᾶν, *in totum, omninò*, adv. ab ἐπὶ et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*.

Ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω, *paro:* aor. 1. opt. m. ἐπιπαρασκευασαίμην, σαιο, σαιτο.

Ἐπιπᾶς, idem quod πᾶς, Vet. inscr. ap Salm. de modo usur.

Ἐπιπάσσω, f. άσω, *conspergo*. Th. πάσσω.

Ἐπιπειθείη, ης, ἡ, *fiducia:* ab ἐπιπείθομαι, voce med. *persuadeo mihi*.

Ἐπιπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obediens, morem gerens:* à seq.

Ἐπιπείθομαι, *pareo, puto, credo:* f. πείσομαι. Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπιπέλομαι, part. ἐπιπλόμενος pro ἐπιπελόμενος, *accedo, revolvo, volvo*. Ex ἐπὶ et πέλομαι.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quintus*.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, *immitto, supermitto*.

Ἐπιπεπτωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*.

Ἐπιπέτομαι, aor. 2. Sync. ἐπεπτάμην, *advolo*. Ex ἐπὶ et πέτομαι.

Ἐπιπέφυκᾰ, ας, ε, *insuper produxi, seu edidi*, perf. ind. act. verbi ἐπιφύω. Th. φύω, *nascor*.

Ἐπιπηδάω, fut. ήσω, perf. κᾰ, *insilio*. Th. πηδάω.

Ἐπιπίλνημι, *appropinquare facio:* med. ἐπιπίλναμαι, *appropinquo, accedo*. Th. πίλναμαι.

Ἐπιπίπτω, *irruo*, cum dat. f. ἐπιπτώσω. perf. ἐπιπέπτωκα. a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσοῦμαι.

Ἐπιπλάζομαι, fut. πλάγξομαι, *erro super, pererro*. Th. πλάζω.

Ἐπίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fictus:* ab ἐπὶ et πλάσσω.

Ἐπὶ πλεῖον, *ut plurimum*.

Ἐπὶ πλεῖστον, *frequentissimè, maximè:* adv. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων superl. πλεῖστος.

Ἐπιπλείω, id. quod ἐπιπλέω, *navigo super, navigo, innavigo*. Th. πλέω.

Ἐπιπλέκω, *permisceo, implico:* ex ἐπὶ et πλέκω, *necto:* f. ξω. perf. πέπλεχα. a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντᾰ, acc. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, *innato*. Th. πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Ἐπὶ πλέον, adv. *copiosiùs, ampliùs:* ab

Ἐπίπλεος, έα, ον, *plenus*. Th. πλέος, idem.

Ἐπιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, gen. sing. aor. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. sing. a. 1. sub ab ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, quod vide.

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, *increpatio, objurgatio*.

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, cum dat. f. ξω. perf. ἐπιπέπληχᾰ. a. 1. ἐπέπληξᾰ. a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Ἐπιπλήττω. Vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπλοᾶ, Ion. pro ἔπιπλα, *suppellex:* q. ab ἐπιπόλαιος, *superficiarius:* τὰ ἐπιπόλαια, hinc per gem. Sync. ἐπίπολα et ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, *implicatio:* ab ἐπιπλέκω.

Ἐπιπλομένοιο, *volvente*, gen. Ion. ab

Ἐπιπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *sum*.

Ἔπιπλον, *implebam*, vel *implebant*, 1. s. vel 3. pl. a. 2. act. qu. à πιπλάω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, *impleo:* ut à τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπίπλοος, et ἐπίπλους, -όου, οῦ, *navigatio adversus aliquem, conflictus*. ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

'Επιπλώουσι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, et hoc pro ἐπιπλίουσι, *innavigant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπιπλίω, *navigo*: f. πλεύσω. Vide ἐπιπλώς.

'Επιπλὼς, *navigans*, per Sync. pro ἐπιπλώσᾱς, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλίω, *navigo*: f. πλεύσω. Alii deducunt à perf. πέπλευκα. perf. m. πέπλεια. undè πεπλειὼς, et per Aphær. et Sync. πλὼς, in compos. ἐπιπλὼς, ab ἐπιπλίω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

'Επιπλώσᾱς, αντος, ὁ, *navigans*, a. 1. part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώς.

'Επιπνείουσᾰ, ης, ἡ, *respirans*: præs. part. f. g. ab

'Επιπνείω, *inspiro*: ex ἐπὶ et πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

'Επιπνίγω, *suffoco*: f. ἴξω. perf. ἐπιπέπνιχᾰ. a. 1. ἐπέπνιξᾰ. ex ἐπὶ et πνίγω, *strangulo*.

'Επιπνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *afflatus, instinctus divinus*: ab ἐπιπνέω, *afflo*. Th. πνέω, *flo*.

'Επιπόδιος, ον, *pedes irretiens*: ab ἐπὶ et ποῦς.

'Επιποθέω, *expeto, desidero, intimè amo*: f. ήσω. perf. ἐπιπεπόθηκᾰ. a. 1. ἐπεπόθησᾰ· ex ἐπὶ et ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

'Επιπόθησῐς, εως, ἡ, *desiderium*: et

'Επιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exoptatus*: et

'Επιποθῐᾰ, ᾱς, ἡ, *desiderium*: ab ἐπιποθέω.

'Επιποιμὴν, ένος, ὁ ϗ ἡ, *pastor*. Th. ποιμήν.

'Επιπολάζω, f. ᾰ́σω, perf. ᾰκᾰ, *innato, in superficie sum*: et

'Επιπόλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus extat*. ἐπιπόλαιος κτῆσις, *bona mobilia*; et

'Επιπολαίως, adv. *superficialiter*: ab

'ΕΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *in superficie, in summitate*: τὸ ἐπιπολῆς, *ipsa superficies*: q. ab ἐπὶ, *suprà*, et πέλω, *sum*.

'Επὶ πολλῷ, *magni* vel *magno*: et

'Επιπολὺ, adv. *magnâ ex parte, multùm*; ὡς ἐπιπολὺ, *plerumque*. Th. πολὺς, *multus*.

'Επιπομπεύω, f. εύσω, perf. κᾰ, *triumpho, pompam duco*: ex ἐπὶ et πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, *mitto*.

'Επίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laboriosus*: à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: perf. m. πέπονα.

'Επιπόνως, adv. *laboriosè*: à præc.

'Επιπορεύομαι, *proficiscor, peragro*: f. εύσομαι. perf. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ et πορεύομαι, quod à πείρω, *transeo*: perf. m. πέπορα.

'Επιπορπᾰ́ω, έω, vel όω, *infibulo, fibulis subnecto*. Th. πόρπη.

'Επιπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω.

'Επιπραῦ́νω, *mansuefacio*: ab ἐπὶ et πραΰνω.

'Επιπρέπειᾰ, ᾱς, ἡ, *decus*: et

'Επιπρεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *decorus*. Th. πρέπω, *decorus sum*.

'Επιπρέπω, *decorus sum in* vel *super*: ab eod.

'Επιπρὸ, adv. *prorsus*. Ex ἐπὶ et πρό.

'Επιπροέηκεν, *insuper misit*, 3. sing. aor. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἶκα. a. 1. ἧκα, et Att. ἕηκα. a. 2. ἧν. a. 2. infin. εἶναι.

'Επιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι. a. 2. infin. act. ab eod. verbo.

'Επιπροΐάλλω, *protendo, foras emitto*: ex ἐπὶ, πρὸ, et ἰάλλω, *mitto*: a. 1. ἴηλα.

'Επιπροΐημῐ, *insupèr mitto*. Vide ἐπιπροέηκεν.

'Επίπροικος, *frater* vel *avus paternus reliquam hæreditatem possidens*: nam cui universa hæreditas obvenit fit κλῆρος. Salm. de modo usur. c. 4. p. 165, 6.

'Επιπρόσθεν, adv. *antè*: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, *antè*.

'Επιπροστίθημῐ, fut. ήσω, *insuper addo*: ex ἐπὶ et προστίθημι.

'Επιπτέσθαι, a. 2. infin. m. ex ἐφίπτημι, *advolo*: ex ἐπὶ et ἵπταμαι, *volo -as*: f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτόμην.

"Επιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

'Επιπτυχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

'Επιπωλέομαι, f. ήσομαι, *obambulo, lustro*: ex ἐπὶ et πωλέω, idem cum πολέω, *verto*.

'Επιῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, *vehementer strido*: ab ἐπὶ et ῥοιζέω, *sibilo, latro*. Th. ῥοῖζος, *stridor*: quod vide.

'Επιῤῥαίνω, f. ᾰνῶ, perf. ἐπέῤῥαγκᾰ, *inspergo*. Th. ῥαίνω, f. ᾰνῶ, idem.

'Επιῤῥαντίζω, f. ί́σω, perf. κᾰ, *superaspergo, inspergo*: à præc.

'Επιῤῥάπτω, *insuo*: f. ψω. perf. ἐπέῤῥαφᾰ. ex ἐπὶ et ῥάπτω, *suo*.

'Επιῤῥάσσω, vel -ῥάττω, f. ξω, *irruo, illidor*: ex ἐπὶ et ῥάσσω, *allido, dejicio*.

'Επιῤῥέζω, Ion. imperf. ἐπιῤῥέζεσκον, *sacra facio super*. Ex ἐπὶ et ῥέζω.

'Επιῤῥεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *propensus*: ab

'Επιῤῥέπω, f. ψω, perf. ἐπέῤῥεφᾰ. *vergo, propendeo*: ex ἐπὶ et ῥέπω, f. ψω, idem.

'Επιῤῥέω, f. ῥεύσω, *influo, adfluo, inundo*. Th. ῥέω.

'Επίῤῥημᾰ, ᾰτος, τὸ, *adverbium*: pars orationis apud Gramm. Th. ῥέω, *dico*.

'Επιῤῥήσσεσκε, *claudebat, irruebat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπέῤῥασσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, *illido, irruo*: vel ab ἐπαράσσω, idem: ex ἐπὶ ex ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω, *amputo, tundo*. Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, *infringo*: ab ἐπὶ et ῥήσσω, vel -ττω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω.

'Επίῤῥῑνον, ου, τὸ, *frontale, ornamentum frontis, et aurium naribus impendens*.

'Επιῤῥίπτω, *injicio, conjicio*, cum acc. f. ψω. perf. ἐπέῤῥῐφᾰ. a. 1. ἐπέῤῥιψᾰ. a. 1. part. ἐπιῤῥίψᾱς, αντος. Ex ἐπὶ et ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

'Επίῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator*, vel *auxiliatrix*: item *utilis*: ex ἐπὶ et ῥόθος, *undarum strepitus*.

'Επιῤῥυεὶς, εῖσᾰ, ὲν, part. a. 2. ἐπεῤῥῠ́ην, -ηθι, -είην, -ῶ, -ῆναι, -είς· *cum affluxerit*. ab inusitato themate, ἐπιῤῥύω, sive ἐπιῤῥυέω, id. q. ἐπιῤῥέω.

'Επίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irriguus*: ab eod. them.

'Επιῤῥωννῠ́ω, et ἐπιῤῥώννῡμῐ, f. ῥώσω, *corroboro*. Th. ῥωννύω, idem.

'Επιῤῥωσθεὶς, έντος, *confirmatus, corroboratus*, a. 1. part. pass. ex ἐπιῤῥώννυμαι, *confirmor*: ab eod.

'Επίσαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *centones qui supponuntur clitellis, et ipsæ clitellæ*: ab

'Επισάσσω vel ἐπισάττω, f. ξω, *sterno, insterno*. Th. σάττω, *onero*.

'Επισείω, f. είσω, *incutio*. Th. σείω.

'Επισημαινόμεθᾰ, 1. pl. præs. ind. pass. ab

'Επισημαίνω, *indico*: fut. ᾰνῶ. perf. αγκᾰ. Th. σῆμα.

Ἐπίσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insignis, illustris, signatus.* ἐπίσημον τῆς νηὸς, *navis insigne.* ab eod.

Ἐπίσης, adv. *æquè ac, perindè:* ex ἐπὶ et ἴσος.

Ἐπισιτιεύμενος, fut. part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, communitèr ἐπισιτίσομαι. hinc f. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. versâ diph. ου in ευ, fit ἐπισιτιεύμενος. ab

Ἐπισιτίζομαι, *cibaria sumo:* ab

Ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo:* f. ίσω. perf. ἐπισεσίτικα. perf. pass. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ et σῖτος, *frumentum.*

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, *cibaria, cibus, victus:* à perf. pass. super. verbi.

Ἐπισκάζω, fut. ἄσω, *claudico.* Th. σκάζω, idem.

Ἐπισκέπτομαι, *inviso, visito:* f. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι, *recensitus sum:* a. 2. ἐπεσκέπην, ης, η, *lustratus fui:* a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω. 2. pl. ἐπισκέψασθε, *deligite, despicite:* a. 1. m. sub. ἐπισκέψωμαι, η, ηται. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, *circumspicio, viso.*

Ἐπισκέπτω, fut. ψω, *considero, aspicio.* Th. σκέπτω.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, perf. ακα, *sarcio, instauro, insterno:* ex ἐπὶ et σκευάζω, *instruo.* Th. σκεῦος, *vas.* Hinc

Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, *instaurator.*

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, *instauratio, refectio.* Th. σκευή.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, *visitatio:* acc. ἐπίσκεψιν. ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόω, *in tabernaculo habito:* f. ώσω. perf. ἐπεσκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. sub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et σκηνὴ, *tabernaculum.*

Ἐπισκήπτειν, *cum impetu deferri, accusare, obtestari.* Th. σκήπτω, *cum impetu cado.*

Ἐπισκιάζω, fut. άσω, *obumbro.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, idem et ab eod.

Ἐπίσκοπα, *ut scopum assequaris:* adv. quod à σκοπὸς, *scopus.* Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Ἐπισκόπει, *considera:* præs. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, *visitationi vaco, prospicio:* f. ήσω. perf. ἐπεσκόπηκα, ex ἐπὶ et σκοπέω, *contemplor, video.* Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio, video:* perf. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, *visitatio:* ab eod. th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, *EPISCOPUS, inspector, præses:* ab ἐπέσκοπα, perf. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumspicio,* quod vide.

Ἐπισκοτέω, -ῶ, fut. ήσω, *obtenebro.* Th. σκότος, *tenebræ.*

Ἐπισκύζωνται, *indignentur,* 3. pl. sub. m. verbi ἐπισκύζομαι. ex ἐπὶ et σκύζομαι, *irritor:* q. à κύων, κυνὸς, *canis.*

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, *Scytharum more largiùs poto:* a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον. a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha.*

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, *supercilium:* ex ἐπὶ et σκύνιον, *summa palpebra, cilium.*

Ἐπισκώπτω, fut. ψω, perf. φα, *irrideo dicteriis.* Th. σκώπτω, *dicteriis utor.*

Ἐπισμῇ, Ion. pro ἐπισμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abstergo, detergo.*

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnosa,* Hesiod. ab ἐπὶ et σμύχω, f. ξω, *vasto, corrumpo.*

Ἐπισμυγερῶς, adv. *miserè, graviter.* Ab eodem.

Ἐπισοβέω, -ῶ, f. ήσω, *incedo.*

Ἔπισος, ου, ὁ, *æqualis.* Th. ἴσος.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, *attraho;* ἐπισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. f. άσομαι. a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ et σπάω, *traho.*

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, *cardines ostii:* à præc.

Ἐπισπαστὸς, ή, ὸν, *accersitus.* Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, *laqueus, funis,* quo aliquid ἐπισπᾶται, id est, *attrahitur; tentorium, velum:* ab ἐπισπάομαι, quod vide.

Ἐπισπάω, -ῶ, f. άσω, *attraho:* ex ἐπὶ et σπάω, *traho.*

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, *libatio.* Th. σπένδω, *libo:* f. σπείσω.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, *infundo, libo:* ab eod. th.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *festinus.* Th. σπέρχω, *urgeo.*

Ἐπισπέρχω, *urgeo:* ab eod. th.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, *propero, urgeo.* Th. σπεύδω, *festino.*

Ἐπισπῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐπισπῶ, *abeo:* ab ἐπὶ et σπῶ, verbo Poët. pro ἕπω, *sequor.*

Ἐπίσποιτο, *comitetur,* 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι pro ἕπομαι. Vide σπεῖο, *sequere:* hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορίζη, ης, ἡ, *iteratia satio:* ab ἐπὶ et σπείρω, *sero:* f. σπερῶ. perf. m. ἔσπορα.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, perf. ἐπεσπούδακα, *festino:* à σπουδάζω.

Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, *accelerator.*

Ἐπισπώμενος, η, ον, *attractus:* præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho.* Them. σπάω, *traho.*

Ἐπισσείω, Ep. pro ἐπισείω.

Ἐπίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, *canthus:* ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur: ex ἐπὶ et σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ;* quod à σείω, *agito.*

Ἐπίστᾳ, Poët. et Dor. pro ἐπίστασαι, *scis, nôsti,* 2. sing. præs. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάδον, adv. *ordine, astando.* Ab ἐφίστημι.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, *diversatio:* ab

Ἐπισταθμεύω, f. εύσω, perf. κα, *stativa habeo, diversor:* ab

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, *mansionum curator:* ex σταθμὸς, *stabulum, statio.* Th. ἵστημι, *sto.*

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio:* et in 1. pl. ἐπιστάμεθα, præs. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *sciens:* imperf. ἐπιστάμην et ἠπιστάμην, σο, ατο, f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπὶ et ἴσαμαι vel ἴσημι, *scio:* factâ Epenth. lit. τ.

Ἐπιστάμενος, *sciens:* part. superioris; item *superstans.* Vide ἐπίστασθαι.

Ἐπισταμένως, *scientèr:* adv. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάντες, *instantes,* nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, άντος, verbi ἐφίστημι, *insto:* f. ἐπιστήσω. perf. ἐφέστηκα. aor. 2. ἐπέστην. a. 2. sub. ἐπιστῶ. ex ἐπὶ, et ἵστημι, *sto.*

Ἐπιστὰς, άντος, aor. 2. part. act. Vide sup.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστασθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι, *suprà stare.* Sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, *insto,* quod vide.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, *inspectio, animadversio, curatio:* et

Ἐπίστασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵστημι, *sto.*

Ἐπιστατέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *præsum:* ab

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, *magister, præfectus:* ab ἐφίστημι, *præficio.*

Ἐπίστατο, *noverat,* 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

'Επίςᾶτον, ȣ, τὸ, crateris basis vel fulcrum, Insc. Sig.
'Επιςᾶτȣ̃ντες, nom. pl. part. præs. verbi ἐπιςατέω, præsum, præfectus sum: ab ἐπὶ et ἵςημι, sto.
'Επιςίᾶται, Ion. pro ἐπίςανται, 3. pl. præs. ind. ab ἐπίςαμαι, quod vide.
'Επιςεῖλαι, scribere, aor. 1. inf. act. ab
'Επιςέλλω, mitto: fut. ἐπιςελῶ. perf. ἐπέςαλκᾶ, a. 1. ἐπέςειλᾶ. perf. m. ἐπέςολᾶ. ex ἐπὶ et ςέλλω, mitto.
'Επιςενᾶχίω, f. ήσω, ingemo, ingemisco. Ex ἐπὶ et ςεναχέω.
'Επιςενάχομαι, idem ac præced. Ex ἐπὶ et ςενάχω.
'Επιςεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιςεύω, credo: f. εύσω. quod à πίςις, fides. Th. πείθω, persuadeo.
'Επιςεύθη, commissum erat, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.
'Επιςεφὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, coronatus: ab
'Επιςέφω, f. ψω, perf. ἐπέςεφᾶ, corono. Th. ςέφω, idem.
'Επιςέωνται, sciant, Ion. pro ἐπίςανται. Vide ἐπίςαμαι.
'Επίςῃ, scis: Att. pro ἐπίςασαι, 2. sing. præs. ind. ab eod.
'Επίςηθῖ, ήτω, instat, a. 2. imperat. ab ἐφίςημι, insto, quod vide, vel ἐπιςάντες.
'Επιςηθίζομαι, f. ίσομαι, pectori alicujus incumbo. Th. ςῆθος, pectus.
'Επιςήμαις, dat. pl. ab
'Επιςήμη, ης, ἡ, scientia, peritia, ars: ab ἐπίςαμαι, scio. Th. ἵςημι, idem.
'Επιςήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, scientiâ præditus: ab eodem verbo et them.
'Επιςῆναι, instare, a. 2. inf. ab ἐφίςημι, supersto, incumbo. Th. ἵςημι, sto.
'Επιςηρίζω, confirmo: f. ίξω, et ιῶ, a. 1. ἐπεςήριξᾶ. ex ἐπὶ et ςηρίζω, firmitèr statuo.
'Επιςήσῃ, scies, 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίςαμαι, quod vide.
'Επίςιον, Ion. pro ἐφέςιον, domicilium: et
'Επίςιος, Ion. pro ἐφέςιος, domesticus, incola: ab ἐπὶ et ἑςία, focus, lar.
'Επιςοβέεσκεν, Ion. pro ἐπεςόβεεν, seu ἐπεςόβειον, imperf. act. verbi ἐπιςοβέω pro ἐπιςομέω, f. ήσω, perf. κα, irrideo, contumeliâ afficio: ex ἐπὶ et ςόμα, os.
'Επιςολᾶ'δην, adv. ornatè, succinctè: ex ἐπὶ et ςέλλω, mitto; item orno: f. ςελῶ. perf. ἔςαλκα. a. 1. ἔςειλα. perf. m. ἔςολα.
'Επιςολάζω, f. ά'σω, perf. ἐπεςόλᾶκᾶ, infero, cumulo.
'Επιςολὴ, ῆς, ἡ, EPISTOLA: ab ejusd. verbi perf. m.
'Επιςολῖκὸς, ἡ, ὸν, epistolaris: à præced.
'Επιςομίζω, os obturo: f. ί'σω. perf. ἐπεςόμῖκᾶ. ex ἐπὶ et ςόμα, os, oris.
'Επιςόμῖον, ȣ, τὸ, EPISTOMIUM: ab eod.
'Επιςονᾶχέω, ῶ, fut. ήσω, ingemisco: ab ἐπὶ et ςοναχέω.
'Επιςρᾶτεύω, f. εύσω, perf. κᾶ, expeditionem suscipio adversus: ex ἐπὶ et ςρατεύω, exercitum educo. Th. ςρατὸς, exercitus.
'Επιςρᾶτηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιςρᾶτεία, militaris expeditio adversus aliquem: à præced.
'Επιςρᾶφεὶς, εῖσᾶ, ὲν, in gen. ἐπιςρᾶφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιςρέφω, converto. Th. ςρέφω, verto: f. ψω. perf. ἔςρεφα. a. 2. ἔςραφον. perf. m. ἔςροφα.
'Επίςρεφε, præs. imperat. act. et
'Επιςρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιςρέφω.
'Επιςρεφέως, Ion. et Poët. accuratè, fraudulentèr: adv. ab
'Επιςρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, industrius, versutus, perversus: à seq.
'Επιςρέφω, converto: fut. ψω. perf. ἐπέςρεφᾶ. a. 1. ἐπέςρεψᾶ. a. 1. imperat. ἐπίςρεψον, ά'τω. a. 1. sub. ἐπιςρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιςρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιςρέψᾶς, αντος. a. 2. pass. ἐπεςρά'φην, ης, η, converti me: a. 2. imperat. pass. ἐπιςρά'φητι, ήτω, a. 2. sub. pass. ἐπιςρᾶφῶ. a. 2. part. pass. ἐπιςρᾶφεὶς, έντος. perf. m. ἐπέςροφᾶ. ἐπιςρέφομαι, Med. curo, Anacr. ap. Longin. § xxx. Th. ςρέφω, verto.
'Επιςρέψαι, aor. 1. inf. act. ab eod. verbo et th.
'Επιςρέψαντᾶ, advertentem, acc. sing. aor. 1. part. act. ejusd. verbi.
'Επιςροφᾶ'δην, adv. huc illuc se convertendo, fortitèr: et
'Επιςροφὴ, ῆς, ἡ, conversio: à perf. m. ἐπέςροφα, verbi ἐπιςρέφω, quod vide.
'Επίςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui versatur inter; item flexuosus: à præced.
'Επιςρωννύω, insterno: ex ἐπὶ et ςρωννύω, sterno: fut. ςρώσω. a. 1. ἔςρωσα. Th. ςορέω, sterno.
'Επιςρωφᾶ'ω, ῶ, f. ήσω, versor in, oberro. Ex ἐπὶ et ςρωφάω.
'Επίςω, sciebas: per contract. pro ἐπίςᾶο, Ion. ex ἐπίςᾶσο, 2. sing. imperf. ἐπιςά'μην, σο. ab ἐπίςαμαι, scio. Th. ἵςημι.
'Επιςώσαντο, pacti sunt, 3. pl. a. 1. m. verbi πιςόω, fidem exigo: quod à πίςις, fides. Th. πείθω, persuadeo.
'Επισῠνᾰγᾰγεῖν, a. 2. inf. act. ab
'Επισῠνά'γω, congrego, cogo: f. ἐπισῠνάξω. perf. ἐπισῠνῆχᾰ. a. 1. ἐπισῠνῆξᾰ. a. 1. inf. ἐπισῠνάξαι. a. 2. act. ἐπισῠνήγᾰγον, a. 2. inf. ἐπισῠνᾰγᾰγεῖν. perf. pass. ἐπισῠνῆγμαι. perf. part. pass. ἐπισῠνηγμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπισῠνήχθην. aor. 1. part. pass. ἐπισῠναχθεὶς, εῖσᾰ, έν. ex ἐπὶ, σὺν, et ἄγω, ago.
'Επισῠνάγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio: à præced.
'Επισῠνάπτω, f. ψω, perf. ἐπισῠνῆφᾰ, coagmento, conjungo: ex ἐπὶ et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, necto.
'Επισῠναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισῠναχθεῖσᾰ, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo, quod vide.
'Επισῠνέχω, contineo, apto: undè
'Επισῠνέχοντες, part. ducentes vel habentes uxores alienigenas: ap. l. iii. Esdræ, ix. 17.
'Επισῠνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo.
'Επισῠνίςᾰμαι, conspiro, insurgo in aliquem: vide ἐπισύςασις.
'Επισῠνίςημῐ, ad seditionem excito. Th. ἵςημι.
'Επισυντρέχω, simul occurro: ex ἐπὶ, σὺν, et τρέχω, curro: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.
'Επισῡ́ρω, traho post me; item ambage verborum rem, de quâ agitur, implicare, neque cardinem causæ attingere. Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. σύρω, traho.
'Επισῠ́ςᾰσῐς, εως, ἡ, coitio, agmen: ex ἐπὶ et συνίςημι, consto, ad defectionem solicito. Th. ἵςημι.
'Επισυςρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.
'Επισφᾰγήσεται, 3. sing. f. 2. pass. ab
'Επισφάζω, seu -σφάττω, jugulo, macto: ab ἐπὶ et σφάζω, seu σφάττω. f. ξω. a. 2. ἔσφαγον. pass. -φάγην.
'Επισφᾰλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, periculo-

sus, lubricus: ex ἐπὶ et σφάλλω, *supplanto.*

'Επισφᾰλῶς, adv. *periculosè.*

'Επισφρᾱγίζω, f. ί'σω, *insignio, sigillo.* ab ἐπὶ et σφραγίζω, *signo.*

'Επισφῠ'ρῖον, ου, τὸ, *fibula ocreæ:* ex ἐπὶ, *suprà,* et σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφύρα, *malleus.*

'Επίσχε, *cohibe,* præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω pro ἔχω, *habeo.*

'Επισχέειν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχεο.

'Επίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, aor. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος, aor. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἐπίσχω.

'Επισχερὼ, adv. *deinceps, ordine:* ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, *inhibeo.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Επισχεσῐ'η, ης, ἡ, *prætextus.* Ab ἐπέχω.

'Επίσχεσῐς, εως, ἡ, *abstinentia, parsimonia.* Ab eodem.

'Επισχόμενος, *tenens,* a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.

'Επισχῡ'ω, *invalesco, magis ac magis urgeo:* imperf. ἐπίσχῡον, ες, ε. f. ύ'σω. perf. ἐπίσχῡκᾰ. aor. 1. ἐπίσχῡσᾰ. ex ἐπὶ et ἰσχύω, *valeo.* Th. ἰσχύς.

'Επισχὼν, *adhibens,* a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.

'Επισωρεύω, *coacervo:* fut. εύσω. perf. ἐπισεσώρευκᾰ. ex ἐπὶ et σωρεύω, *cumulo.* Th. σωρὸς, *acervus.*

'Επῐτᾰγὴ, ῆς, ἡ, *imperium, præceptum:* ab ἐπιτάσσω, *impero,* quod vide.

'Επῐ'ταγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *subsidiaria cohors:* item *mandatum:* ab eod.

'Επῐ'τᾱδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, *idoneus.*

'Επῐτακτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui aliis imperat:* ab ἐπιτάττω.

'Επῐτακτὸς, *imperatus,* part. perf. pass. ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επῐτᾰ'μνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, *incidere.* Th. τέμνω, *seco.*

'Επῐτᾰνύω, f. ύ'σω, Ep. aor. 1. υσσᾰ, *obtendo.* Ex ἐπὶ et τανύω.

'Επῐ'ταξῐς, εως, ἡ, *imperatum, jussum:* ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επῐτᾰράττω, fut. ξω, perf. χᾰ, *interturbo, interpello.* Th. ταράττω, -σσω, *turbo:* f. ξω.

'Επῐτάῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adjutor:* pro ἐπίῤῥοθος, idem: ex ἐπὶ et ῥόθος, *undarum strepitus.*

'Επῐ'τᾰσῐς, εως, ἡ, *intentio, vehementia:* ab ἐπιτείνω, *intendo.*

'Επῐτάσσω, vel -ττω, *colloco, impero:* f. ξω. præs. part. ἐπιτάσσων, οντος. ex ἐπὶ et τάσσω, *ordino:* f. ξω. perf. τέταχα. a. 1. ἔταξα, perf. med. τέταγα.

'Επῐτᾰ'φῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *funebris;* ex ἐπὶ et θάπτω, *sepelio:* a. 2. ἔταφον.

'Επῐτᾰχῡ'νω, *accelero:* à ταχύνω, idem. f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer.*

'Επῐτεῖλαι, a. 1. inf. act. et

'Επῐτείλᾱς, *qui jussit,* a. 1. part. act. et

'Επῐ'τειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, *mando, jubeo.* Th. τέλλω, inus.

'Επῐτείνω, *intendo, contendo:* ex ἐπὶ et τείνω, *tendo:* f. νῶ. perf. τέτακα.

'Επῐτειχίζω, *muro cingo, excitato muro oppugno:* ex ἐπὶ et τειχίζω, *murum struo:* f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus.*

'Επῐτείχισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *propugnaculum adversus aliquem:* à præc.

'Επῐ'τεκᾰ, acc. ab ἐπίτεξ, q. v.

'Επῐτελεσθέντᾰ, acc. sing. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐπετελέσθην. ab

'Επῐτελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, *perago, exequor:* fut. έσω. a. 1. ἐπετέλεσᾰ, *absolvi:* ex ἐπὶ et τέλος.

'Επῐτελὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *absolutus, perfectus.* Vide ἐπιτελέω.

'Επῐτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præs. imperat. pass. ab

'Επῐτέλλομαι, ῃ, εται, *exorior:* et Poët. pro ἐντέλλομαι, *impero.* Hinc

'Επῐτελλομενᾰ'ων, *exorientium,* gen. pl. Æol. part. præs. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.

'Επῐτέμνω, f. εμῶ, perf. μηκᾰ, *disseco, brevius reddo:* à τέμνω, *seco.*

'Επῐ'τεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina:* ex ἐπὶ et τίκτω, *pario:* f. τέξομαι. perf. med. τέτοκα.

'Επῐτερπέστερον, *jucundius,* comp. ab

'Επῐτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *jucundus.* Th. τέρπω, *delecto:* f. ψω.

'Επῐτέρπομαι, *oblector:* ab eod. th.

'Επῐτερπόμενος, præs. part. pr.

'Επῐτέτᾰται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, *intendo, contendo.* Th. τείνω, *tendo.*

'Επῐτέτραπται, *commissum est,* 3. sing. perf. pass. et

'Επῐτετρᾰ'φᾰται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, *committo curæ alicujus.* Th. τρέπω, *verto:* f. ψω. perf. φα. perf. med. τέτροπα.

'Επῐτήδειᾰ, et Ion. ἐπιτήδεᾰ, *apta,* nom. pl. n. g. ab

'Επῐτήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, item -ειος, είᾰ, ειον, *idoneus, commodus, opportunus.* Th. ἐπιτηδὴς, idem.

'Επῐ'τηδες, Ion. adv. *de industriâ:* ab ἐπιτηδής.

'Επῐτήδευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *studium, institutum:* ab

'Επῐτηδεύω, εις, ει, *datâ operâ aliquid facio, operam do:* f. εύσω. a. 1. ἐπετήδευσᾰ. quod et

'Επῐτηδέως, adv. *accuratè:* Ion. pro ἐπιτηδείως· ἐπιτήδειος, *aptus:* ab

'ΕΠῙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *idoneus, aptus.*

'Επῐτήκω, f. ήξω, *liquefactum infundo.* Th. τήκω, *liquefacio.*

'Επῐτηρέω, ῶ, f. ήσω, *conservo.* Th. τηρέω, *servo.*

'Επῐτηρήσᾱς, a. 1. part. act. superioris verbi.

'Επῐτῐθέᾱσῐ, Ion. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

'Επῐτῐ'θει pro ἐπιτῐ'θετῐ, præs. imperat. ab

'Επῐτῐ'θημῐ, *impono:* ἐπιτῐ'θει, præs. imperat. act. pro ἐπιτῐ'θετῐ, qu. ab ἐπιτιθέω. fut. ἐπιθήσω. perf. ἐπιτέθεικᾰ. a. 1. ἐπέθηκᾰ. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπι'θες, έτω. a. 1. pass. ἐπετέθην. a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*

'Επῐτῐθῇς, ῇ, præs. sub. act. Vide suprà.

'Επῐτῑμᾷ, 3. sing. præs. ind. et

'Επῐτῑμᾷ'ς, 2. sing. præs. sub. ab ἐπιτιμάω.

'Επῐτῐ'μαιος, *morosus reprehensor, qui frequentèr alios carpit et reprehendit.*

'Επῐτῑμᾰ'ω, ῶ, *pretium augeo,* item *objurgo:* cum. dat. imperf. ἐπιτῐ'μᾱον, -ων, fut. ήσω. perf. ἐπιτετῐ'μηκᾰ. a. 1. ἐπετῐ'μησᾰ. a. 1. imperat. act. ἐπιτῐ'μησον, ά'τω. a. 1. opt. ἐπιτῑμήσαιμῐ, αις, αι. ex ἐπὶ et τίω, *honoro.*

'Επῐτῑμήσαιμεν, 1. pl. a. 1'. opt. act. ab ἐπιτιμάω.

'Επῐτῑμήσεσῐ, dat. pl. ab

'Επῐτῐ'μησῐς, εως, ἡ, *increpatio, caritas* σίτου, *caritas annonæ:* et

'Επιτιμήτωρ, ορος, ὁ, *ultor.* Ab ἐπιτιμάω.

'Επιτιμία, ας, ἡ, *increpatio:* et

'Επιτίμιον, *mulcta, pœna:* ab ἐπιτιμάω, q. v.

'Επίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui honos integer est, honoratus;* item *obnoxius pœnæ:* ab ἐπὶ et τιμή.

'Επιτιμῶνται, *reprehenduntur,* 3. pl. præs. ind. pass. et

'Επιτιμῶντας, acc. plur. part. præs. ab eod.

'Επιτίτθιος, ου, idem ac ὑποτίτθιος, *lacteus.* Th. τίτθος, *mamma.*

'Επιτλάω, *perfero, perpetior;* 3. sing. aor. 2. imperat. ἐπιτλήτω. Ex ἐπὶ et τλάω.

'Επιτοαυτὸ, vel divisim ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. *eodem loco, simul, adhæc.* Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, *ipse.*

'Επίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *partui propinqua.* Th. τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

'Επιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, *mandatum.* Th. τέλλω, *mando.*

'Επιτολμᾶν, *sustinere,* præs. inf. act. ab

'Επιτολμάω, *audeo:* f. ήσω. Th. τόλμα, *audacia.*

'Επιτομὴ, ῆς, ἡ, *amputatio, EPITOME, compendium.* Th. τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

'Επίτονος, ου, ὁ, *lorum, funis.* Ab ἐπιτείνω.

'Επιτοξάζομαι, f. άσομαι, *in aliquem arcum intendo:* ex ἐπὶ et τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, *arcus.*

'Επιτοπίζω, f. ίσω, *in loco et sede meâ me continuo, sedem non muto:* à τόπος, *locus.*

'Επιτοπολὺ, adv. *ut plurimùm:* ex ἐπὶ et πολύς.

'Επιτόσσαις, si codex sanus, part. a. 1. act. ab ἐπιπετόω, f. όσω. a. 1. ἐπεπέτοσα. a. 1. part. ἐπιπετόσας, Æol. gem. σσ, et per Sync. ἐπιτόσσαις. Vide πετῶν, *incidere in aliquid.* Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοπίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιτοπίσας, et Æol. et Poët. ἐπιτοπίσσαις, et per Sync. ἐπιτόσσαις.

'Επιτραπέω, Ep. pro ἐπιτρέπω.

'Επιτρεπτέα, et -τέον, *permittendum:* verbale ab

'Επιτρέπω, *permitto, committo:* f. ψω. perf. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. a. 2. pass. ἐπετράπην. perf. med. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, *verto.*

'Επιτρέψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

'Επιτρέψοντι, *permittent,* Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτρέχω, f. θρέξω, a. 2. ἐπέδραμον, *accurro, incurro.* Th. τρέχω.

'Επιτρίβω, *attero, affligo.* Th. τρίβω, *tero:* f. ψω. perf. φα.

'Επίτριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sesquitertius;* idem quod τρίτος. ἐπὶ τρίτος τόκος, *usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit.*

'Επιτριψὶς, ιος, ἡ, expon. *fluctus.* Psal. xcii. à præced. ab ἐπιτρίβω.

'Επιτροπαίη βασιληΐη, *regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet:* ab ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεύω, f. εύσω, *procurationem festino:* et

'Επιτροπεύομαι, *educor:* ab ἐπίτροπος.

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, *procuratio, tutela:* à perf. med. verbi ἐπιτρέπω.

'Επίτροπος, ου, ὁ, *procurator, tutor:* ab eod.

'Επιτροχάδην, adv. *succinctè, maturè:* à τροχάω, *curro, festino.* Th. τρέχω, idem.

'Επιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

'Επιτυγχάνω, *assequor:* a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπὶ et τυγχάνω, *adipiscor:* f. τεύξομαι. perf. τέτευχα.

'Επιτυμβίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cristata:* Epith. quod alaudis cristatis tribuitur: ex ἐπὶ et τύμβος, *tumulus:* vel quod ut plurimùm circa busta versentur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

'Επιτυχεῖν τινὶ, *incidere in aliquid, et invenire,* aor. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχία, ίας, ἡ, *felix successus.*

'Επιτυχὼν, όντος, *quilibet vilis,* a. 2. part. act. ab eod.

'Επιφαίνω et -ομαι, *appareo:* præs. imperat. ἐπίφαινε. fut. ἐπιφανῶ. perf. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα. perf. pass. ἐπιπέφαμμαι, et Att. ἐπιπέφασμαι. a. 2. pass. ἐπεφάνην, ης, η. ex ἐπὶ et φαίνω, *ostendo.*

'Επιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, *apparentia, superficies:* ab ἐπιφανής.

'Επιφανεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

'Επιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *illustris:* ab ἐπιφαίνω.

'Επιφανῶς, *aperte:* adv. à præc.

'Επιφαύω, *illucesco:* f. ἐπιφαύσω et -ομαι. à φαύω, Æol. pro φάω, *luceo.*

'Επιφέροισα, *afferens;* Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

'Επιφέρομαι, pass. *incumbo, irruo.*

'Επιφέρω, εις, ει, *infero, objicio:* imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero.*

'Επιφημίζεσθαι, *malè ominari,* præs. inf. pass. à φημίζω, *divulgo.* Th. φάω, *dico.*

'Επιφθὰς, *præveniens,* a. 2. part. act. ex ἐπὶ et φθάνω, f. φθάσω, *prævenio:* perf. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην. qu. à φθῆμι.

'Επιφθονέω, ῶ, f. ήσω, *invideo, denego.* Ex ἐπὶ et φθονέω.

'Επίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invidiosus.*

'Επιφθόνως, adv. *invidiosè.*

'Επιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, *inspuo veneficarum more.* Th. πτύω, *spuo.*

'Επιφλέγω, f. ξω, *splendeo, refulgeo:* idem quod φλέγω, *incendo:* sed Metaph. *illustro.*

'Επιφορὰ, ᾶς, ἡ, *impetus, impressio.* Th. φέρω, *fero.*

'Επιφορέω, -ῶ, f. ήσω, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, *infero.*

'Επιφορήματα, ων, τὰ, *bellaria:* à præced.

'Επίφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *commodus, pronus:* item *uterum ferens.* Th. φέρω.

'Επιφράζομαι, *intelligo, considero:* ab ἐπιφράζω, *indico, moneo, dissero, declaro.* Th. φράζω, *dico:* a. 2. ἔφραδον.

'Επίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, *prudens.*

'Επιφρονέω, ῶ, f. ήσω, *prudens sum, perspicax sum, sapio.* Ab ἐπίφρων.

'Επιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia:* ab eod.

'Επιφροσύνῃσι, ejusd. dat. plur. Ion.

'Επίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens:* ex ἐπὶ et φρὴν, *mens.*

'Επιφυὰς, άδος, ἡ, *propago:* et in pl. ἐπιφυάδες. et

'Επιφυέσθω, *accrescat, adhæreat,* 3. sing. imperat. præs. ab

'Επιφύομαι, f. ύσομαι, *adnascor, accresco.* Th. φύω, *gigno.*

'Επιφὺς, ῦσα, ὺν, præs. part. act. ab ἐπίφυμι, *adnascor:* ab eod.

'Επιφωνέω, *acclamo:* imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει.

fut. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.

'Επιφώνημα, ατος, τὸ, *exclamatio*: à præced.

'Επιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio*: dat. ἐπιφωνήσει. ab eod. verbo.

'Επιφώσκω, *illucesco*: imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo*: undè φάος, et contractè, φῶς, *lux*.

'Επιχαίρω, f. αρῶ, *gaudeo*; item *insulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

'Επιχαλάω, f. άσω, *laxo*. Th. χαλάω, idem.

'Επίχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æreus, æratus*. Th. χαλκός.

'Επιχαράττω, *insculpo*. Th. χαράττω, vel -σσω, idem. f. ξω.

'Επίχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, *gratus*: ab ἐπὶ et χάρις.

'Επίχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium, irrisio*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

'Επιχείρει, *aggredere*, præs. imperat. act. ab

'Επιχειρέω, -ῶ, *aggredior*: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, *conabar*: f. ήσω. perf. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus*.

'Επιχείρημα, ατος, τὸ, *argumentum*: et

'Επιχείρησις, εως, ἡ, idem: et *aggressio, conatus, conspiratio*: ab eod. verbo et th.

'Επιχειροτονέω, *scisco, decerno, suffragia fero*: ex ἐπὶ et χειροτονέω, idem: f. ήσω· quod à χεὶρ, *manus*, et th. τείνω, *tendo*: f. τενῶ. perf. τέτακα.

'Επιχέω, f. εύσω, *infundo*: vide suprà ἐκχέω.

'Επιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes*: gen. pl. ἐπιχθονίων. dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ et χθὼν, *terra*.

'Επιχολώτατος, η, ον, *amarissimus, a, um*: à χολὴ, *bilis*.

'Επιχορηγέω, *suppedito, subministro*: f. ήσω. perf. ἐπικεχορήγηκα. a. 1. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ et χορηγὸς, *dux chori*: quod ex χορὸς, *cœtus saltantium*, et ἄγω, *duco*.

'Επιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio*: ab iisd.

'Επιχράω, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ et χράω, f. ήσω, perf. ηκα, *commodo, invado furiosè*.

'Επιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius*: ex ἐπὶ et χράομαι, *utor*. Th. χράω, idem.

'Επιχρίω, *illino*: fut. ίσω. perf. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ et χρίω, *ungo*.

'Επίχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inauratus*. Th. χρυσός.

'Επιχύνω, *infundo*: hinc

'Επίχυσις, εως, ἡ, *infusio, libatio*.

'Επιχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*: ἐὰν ἐπιχωρηθῇ, *si concederetur*.

'Επιχώρησις, εως, ἡ, *permissio*: Esd. iii. 7.

'Επιχώρια, *familiaria*, nom. pl. n. g. ab

'Επιχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ et χῶρος, *locus*.

'Επιψάλλω, *psallo*: f. λῶ. perf. ἐπέψαλκα. à ψάλλω, *cano*.

'Επιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, *contingo*: quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

'Επιψεκάζω, f. άσω, perf. κα, *irroro, instillo*: ex ἐπὶ et ψεκάζω, *roro, stillo*: quod à ψεκὰς, idem quod th. ψακὰς, ἡ, *ros*.

'Επιψηφίζω, f. ίσω et ιῶ, *in suffragium mitto, ad suffragium ferendum voco, suffragio meo confirmo*. In med. signif. *scisco, decerno*. Th. ψῆφος, *calculus*.

'Επίψογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui reprehensionem meretur*.

'Επιωγαὶ, ῶν, αἱ, *secessus, sinus*. Ex ἐπὶ et ἰωγή.

'Επιὼν, όντος, *instans, insequens*, a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.

'Επλάγην, *stupui*, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἔπλαγον.

'Επλάγχθην, *aberravi*, pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.

'Επλανᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

"Επλαξε, *finxit*, Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. et

"Επλασ' pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

'Επλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω vel -ττω, *fingo, formo*: fut. πλάσω. perf. πέπλακα.

"Επλεε, *navigabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

"Επλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, *sum*.

"Επλεο, *eras*, 2. sing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, et per Sync. ἔπλεο et ἔπλου, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, *sum*. Th. πέλω.

"Επλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*.

'Επλεόνασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*: f. άσω. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων et πλέων, *amplior*.

"Επλετ' pro ἔπλετο, et hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. à πέλομαι, *sum*: vide ἔπλεο.

"Επλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλου, ab eod.

'Επλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act. *navigavimus*: à πλέω, *navigo*: f. εύσω.

'Επλήγην, *cæsus sum*, aor. 2. ind. pass. verbi πλήσσω vel -ττω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἔπλαγον. vide ἐπλάγην.

'Επλήθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo*: fut. πλήσω. perf. pass. πέπλημαι. Th. πλέος, *plenus*.

'Επληθύνθην, *crevi*, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco*: f. υνῶ. perf. πεπλήθυγκα. a. 1. ἐπλήθυνα. perf. pass. πεπλήθυμμαι. a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo*: ab eod. th.

"Επληντο, *impleverant*, pro ἐπέπληντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo*: imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.

"Επληξε, *stupefecit*, a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω. fut. ξω. a. 2. ἔπλαγον. a. 1. ἔπληξα.

'Επληρώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi πληρόω, *impleo*: et

"Επλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. ήσω. perf. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.

'Επλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.

"Επλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι vel plusq. perf. per Sync. pro ἐπέπλητο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

'Επλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, fut. ήσω. perf. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

"Επνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

"Επνιγε, 3. sing. imperf. act. et

'Επνίγη, *suffocatus est*, 3. sing. a. 2. pass. à πνίγω, *suffoco*: fut. ξω. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

'Επνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνεύω, idem cum πνέω, *flo*, *spiro*: f. εύσω.

'Επογμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*: ab ὄγμος, *sulcus*.

'Επόγμιος Δημήτηρ, *Ceres sulcum ducens*.

'Επόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum*, *commeatus*; et

'Εποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via*.

'Εποδύρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι, f. ῦμαι, *ploro*.

'Επόζω, f. έσω vel ήσω. ab ὄζω. ἐποζέσει, *computrescet*. Exod. vii.

'Επόθεσα, ας, ε, *desideravi*: dicitur et ἐπόθησα, ας, et

'Επεθησεν, 3. sing. a. 1. act. à ποθέω, *desidero*, *amo*: f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium*.

'Εποίει, 3. sing. imperf. à ποιέω.

'Εποιεῦντο, Dor. pro ἐποιοῦντο, 3. pl. imp. à ποιέομαι.

'Εποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*: f. ήσω.

'Εποικοδομέω, *ædifico*, *superstruo*: f. ήσω. perf. ἐπῳκοδόμηκα. ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*.

'Εποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. à præc.

"Εποικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *advena*, *domûs dominus*. Th. οἶκος, *domus*.

'Εποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*; quod vide.

'Εποιοῦσαν, pro imperf. ἐποίουν, *faciebant*. Job. i. 4.

'Εποίπνυον, imperf. verbi ποιπνύω.

'Εποῖσαι, *intulisse*, a. 1. inf. act. et

'Εποίσει, *inferet*, f. 1. act. et

'Εποισθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. et

'Εποιστέον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίω. Th. φέρω.

'Εποίχεο, *accede*, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. med. ab

'Εποίχομαι, *eo adversum*, *adeo*, *irruo*: imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο. f. ήσομαι. perf. ἐπῴχημαι. ex ἐπὶ et οἴχομαι, *abeo*.

'Εποιχόμενος, præs. part. pass. præced.

'Εποκέλλω, *impingo*, *illido*: f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. perf. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ et ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello*, *applico*.

'Εποκίξατο, vide in ποκίξατο.

'Επολιτεύοντο, 3. plur. imperf. pass. à πολιτεύομαι, *administro*: f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs*.

"Επομαι, *sequor*: f. ἕψομαι. imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, *sequor*.

'Επομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia*. Th. ὄμβρος.

'Επόμενος, η, ον, præs. part. ab ἕπομαι.

'Επόμνυθι, *jura*, præs. imperat. act. ab

'Επόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, *jurejurando confirmo*, *insuper vel prælerea juro*, *dejero*: f. ἐπομόσω.

'Επομόσαι, a. 1. inf. act. et

'Επομόσσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι· q. v.

'Επομφάλιον, ε, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπὶ et ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

'Επομφάλιος, α, ον, *umbilicatus*, *rotundus*. Ex ἐπὶ et ὀμφαλός.

'Επόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, *elaborárunt*, 3. plur. a. 1. act. et

'Επόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, *laboro*: fut. ήσω. perf. πεπόνηκα. quod à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: perf. m. πέπονα.

'Επονειδίζω, *probro afficio*: fut. ίσω. perf. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ et ὄνειδος, *probrum*.

'Επονείδιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *probrosus*: à præced.

'Επονήθην, ης, η, *laboravi*, a. 1. ind. pass. à πονέω, *laboro*: f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*.

'Επονηρεύοντο, *malitiosè faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

'Επονομάζω, *cognomino*, *nuncupo*; *nominatim consecro*: f. σω. perf. ἐπωνόμακα. præs. pass. ἐπονομάζομαι, η, εται, *cognominor*: ex ἐπὶ et ὄνομα, *nomen*.

'Επόνυν, *laborabant*, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro*, f. ήσω.

"Επονται, *sequuntur*, 3. pl. præs. ἕποντο, *sequebantur*, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω.

'Εποξύνω, f. υνῶ, perf. ἐπώξυγκα, *exacuo*, *accelero*.

'Εποπίζομαι, *respicio*. Ex ἐπὶ et ὀπίζομαι.

'Εποποιητικὸς, κὴ, κὸν, *qui pertinet ad ἐποποιΐαν*: ab ἔπος et ποιέω.

'Εποποιΐα, ας, ἡ, *Epici sive Heroici carminis scriptio*: ab iisdem.

'Εποποιὸς, ε, ὁ, *qui scribit heroicum carmen*: ab iisdem.

'Εποπτάω, ῶ, imperf. ἐπώπτων, *asso super*, *asso*. Ex ἐπὶ et ὀπτάω.

'Εποπτεύω, *inspecto*: fut. εύσω. perf. ἐπώπτευκα. a. 1. ἐπώπτευσα. ex ἐπὶ et ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

'Επόπτης, ε, ὁ, *testis oculatus*, *inspector*, *præses*: ab eod. th.

'Επόπτομαι, *inspicio*, *viso*: fut. ψομαι. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Εποράν, Ion. pro ἐφορᾶν, *inspicere*, præs. infin. ab ὁράω, *video*.

'Επεργίζομαι, *irascor ad*, *ob*. Th. ὀργή.

'Επορέγομαι, *protentâ manu capto*: ex ἐπὶ et ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, *porrigo*, *extendo*: f. ξω.

'Επορεξάμενος, *porrectus*, ejusd. a. 1. part. m.

'Επορεύετο, 3. sing. et ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiscor*: ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. πείρω, *transeo*: perf. med. πέπορα. indè πόρος, *transitus*, &c.

'Επορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

'Επόρθυν, imperf. act. verbi πορθέω, *vasto*: imperf. ἐπόρθεον, -ουν. f. ήσω. perf. πεπόρθηκα. quod à πέρθω, *diruo*: f. πέρσω. a. 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

'Επορίσαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi πορίζω, *præbeo*, *viam aperio*, *paro*: fut. ίσω. Th. πείρω.

'Επορμέειν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in statione stare*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

'Επορνύμενος, *irruens*, præs. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ et ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito*: f. ρῶ. perf. ὦρκα.

'Επόρουσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab

'Επορούω, *irruo*: f. σω. perf. ἐπώρουκα. Th. ὄρω, *concito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

"Επορσον, *incita*, a. 1. imperat. act. ab

'Επόρω, *concito adversus*: a. 1. ἐπῶρσα. Th. ὄρω, *concito*: f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω.

'Επορωρέχατο, vide ἐπωρορέχατο.

"Επος, εος, τὸ, *verbum*, *carmen*, *oraculum*: ab ἔπω, *dico*.

'Εποτᾶτο, *volabat*, 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, *volo -as*.

'Εποτίσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do*, *rigo*: f. ίσω. perf. πεπότικα. a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo*.

'Εποτρύνω, *instigo*: ab ἐπὶ et

ὀτρύνω, incito: fut. υνῶ. perf. ὤτρυγκα.

'Επυρά'νῖος, υ, ὁ ϗ ἡ, cœlestis: ἐπυρά'νῖα, ων, τὰ, scil. δώματα, cœlum: ex ἐπὶ et ὐρανὸς, cœlum.

'Εποφείλω, insupèr debeo: 1. pl. ἐποφείλομεν. ex ἐπὶ et ὀφείλω, debeo: f. ὀφειλήσω.

'Εποχέομαι, ῦμαι, invehor. Th. ὄχος, currus.

'Εποχέω, ῶ, fut. ήσω, veho: ab eod. th.

'Εποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, remora, EPOCHA, status cœli, positusque siderum, apud Math. item, retentio, assensus, apud Philos. ab ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.

"Εποχον, υ, τὸ, instratum equi: ab ὄχος.

"Εποχος, υ, ὁ ϗ ἡ, compos, insidens equo: ab eod.

'Εποχυρόω, idem cum simplice ὀχυρόω.

"Εποψ, τὸ, τῦ ἔποπος, upupa.

'Επόψῐμος, id. q. ἐπόψιος.

'Επόψῐος, υ, ὁ ϗ ἡ, spectabilis: et

"Εποψῐς, εως, ἡ, aspectus: ab ὄπτομαι, video: f. ὄψομαι.

'Επρα'δειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, plusq. perf. m. verbi πέρδω, pedo: f. 2. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. fut. 2. pass. παρδήσομαι. perf. med. πέπορδα, pepedi.

'Επρα'θην, venditus sum, aor. 1. ind. pass. à πιπράσκω, vendo: factum à πράω, per Sync. pro περάω. f. πράσω. perf. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

"Επρᾰθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, populatus sum, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto: f. 2. πραθῶ. perf. med. πέπορθα. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

"Επραξᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἐπραξά'μην, a. 1. med. verbi πράσσω, vel -ττω, facio.

"Επρᾱσᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, vendo: vide ἐπράθην.

'Επράχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, facio: f. ξω.

"Επρεσε pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, incendo: f. σω.

"Επρηξᾰ, feci, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

"Επρησε, incendit, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, incendo.

'Επρήσθην, concrematus sum, a. 1. pass. à πρήθω, incendo: f. πρήσω. perf. πέπρηκα. perf. pass. πέπρησμαι.

'Επρησσόμην, conficiebar, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, facio: f. ξω.

'Επρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, factus sum, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Επρῐά'μην, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo: vel est a. 1. m. ἐπριασάμην, et per Sync. ἐπριάμην.

'Επρίσθησᾰν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, disseco: f. πρίσω. perf. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. pass. πέπρισμαι. a. 1. pass. ἐπρίσθην.

'Επρῐ'ω, emisti, 2. sing. imperf. pro ἐπρῐ'ασο, Ion. ἐπρῐ'αο, et Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην.

"Επρωσεν, pro ἐπερά'τωσεν, 3. sing. a. 1. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω pro περατόω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus.

'ΕΠΤᾺ, οἱ, αἱ, τὰ, SEPTEM.

'Επτᾰβόειος, υ, ὁ ϗ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus: ex ἑπτὰ, septem, et βῦς, bos.

'Επτᾰ'γλωσσος, υ, ὁ ϗ ἡ, septilinguis. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos: nam singulæ proprium edunt sonum. ab ἑπτὰ et γλῶσσα, lingua.

'Επτᾰδεκαίδεκᾰ, indecl. οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.

'Επτᾰέτης et -ετὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, septennis: ἑπτάετες, adv. septennium: ab ἑπτὰ et ἔτος.

'Επτᾰκαίδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.

'Επτᾰκαιδέκᾰτος, υ, ὁ ϗ ἡ, septimus decimus.

'Επτᾰ'κῐς, septies, adv. ab ἑπτὰ, septem.

'Επτᾰκισχῑ'λιοι, αι, ᾰ, septiès mille.

'Επτᾰκόσῐοι, αι, ᾰ, septingenti.

'Επτάκτῠπος, υ, ὁ ϗ ἡ, septisonus; Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ et κτύπος, sonitus. Th. τύπτω, pulso.

'Επτᾰ'μην, et in 3. sing. ἔπτᾰτο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, volo -as: f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. m. πτάμενος. a. 2. infin. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτησάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι. a. 2. ἔπτην. undè a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

'Επτᾰ'μηνος, υ, ὁ ϗ ἡ, septimestris: τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) partus septimestris. Th. μὴν, -νὸς, mensis.

"Επταξᾶν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. act. à πτήσσω, fut. ξω, præ metu trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

'Επτᾰπλᾰ'σιος, ῐ'ᾰ, ῐον, et

'Επτᾰπλᾰσῐ'ων, ονος, ὁ ϗ ἡ, septuplus: et

'Επτᾰπλᾰσῐ'ως, adv. septuplò: ab ἑπτὰ, septem, et πλάσιος, terminatio numeralis.

'Επτᾰπόδην, septempedalem, acc. sing. ab

'Επτᾰπόδης, υ, ὁ ϗ ἡ, septempedalis: ex ἑπτὰ, septem, et πῦς, ποδὸς, pes.

'Επτᾰ'πορος, propr. nomen fluvii: q. habens septem vias: à πόρος, transitus, q. à πείρω.

'Επτᾰ'πῠλος, υ, et Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, septem portas habens, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, septem, et πύλη, porta.

"Επτᾰρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, sternuto.

"Επτᾰτο, 3. sing. aor. 2. verbi ἵπταμαι.

'Επτᾰχᾰ, et -χῆ, adv. septempliciter. Th. ἑπτὰ, septem.

'Επτέρνηκᾰ, ας, ε, perf. act. supplantavi, verbi πτερνάω· vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, supplanto. Th. πτέρνα, calx. Gen. xxvii. 36.

'Επτερῠ'γην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, alis latera ferio. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

"Επτην, ης, η, volavi, in 3. plur. ἔπτησᾰν, a. 2. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

'Επτοίηθεν, Poët. pro ἐπτοιήθησᾰν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi πτοιέω.

'Επτοίηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo; item animo specto, attento.

'Επτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. med. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, volo -as.

'Επτόροφος, septem tectis vel cameris constans: ab ὄροφος, culmen.

'Επτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπισον.

"Επῠδρος, υ, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἔφυδρος, udus. Th. ὕδωρ, aqua.

'Επῠθόμην, υ, ετο, et in 3. plur. ἐπῠ'θοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, interrogo: f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

'Επυνθᾰ'νετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

'Επύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio:* f. ώσω. Th. πύργος, *turris.*

"ΕΠΩ, *dico:* inus. in præs. (pro augmento post ι adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα et ἔειπον, et in 3. pl. εἴποσαν, Ruth. iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, et in 3. pl. εἰπάτωσαν. aor. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. sub. εἴπω, ης, η. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπών, όντος, et in f. g. εἰποῦσα, ης.

"ΕΠΩ, *operor, ago, tracto.* in compositione usitatum. item *sequor;* in qua tamen significatione usurpatur potiùs ἕπομαι. Hom. Il. δ. 202. indè ἐπέτης, ου, ὁ, *pedissequus.*

'Επωάζω, f. άσω, *incubo:* hinc

'Επωασμὸς, οῦ, ὁ, *incubatio.*

'Επῳδὴ, ῆς, ἡ, et Poët. ἐπαοιδὴ, et -ία, *EPODA, incantamentum:* et

'Επῴδιον, ου, τὸ, *quod odæ accinitur, versiculus:* et

'Επῳδὸς, οῦ, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator.* Ab ἐπὶ et ᾠδὴ, *carmen:* quod à perf. m. verbi ἀείδω, *cano.*

'Επώκειλαν, *illiserunt,* 3. plur. a. 1. ind. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, *appello, moveo:* ὀκέλλω, id.

'Επώλουν, *vendiderunt,* 3. plur. imperf. verbi πωλέω, *vendo:* f. ήσω.

'Επωμὶς, ίδος, ἡ, *ea pars jugulorum quæ cum scapulis apertis connectitur,* vicina humero: it. *chlamys.*

'Επωνόμασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. Vide ὠνόμασα.

'Επωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum:* gen. pl. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπὶ et ὄνομα, *nomen.*

'Επώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inditum, cognominatum.* Ex ἐπὶ et ὄνομα.

'Επώρα, *inspiciebat,* Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video.*

'Επωρωρέχατο, Ion. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπορώρεκτο, inserto α ante το, verbi ὀρέγω, *porrigo, extendo:* f. ξω. perf. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

'Επῶρσε, *concitavit,* 3. sing. a. 1. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito:* f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα. perf. ὦρκα.

'Επωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *profuturus.*

'Επωφέλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utilis:* dat. pl. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπὶ et ὠφελέω, *juvo, prosum.*

'Επώχατο, *inclusi erant,* 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐπωγμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ sing. ἐπῶκτο, inserto α ante το, et tenui versâ in aspiratam, ab οἴγω, *aperio:* fut. ξω. perf. ὦχα. perf. pass. ὦγμαι. plusq. perf. ὤγμην, ξω, κτο.

'Επώχετο, 3. sing. imperf. Vel, ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, *irruo, adeo.* Th. οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι. perf. ὤχημαι.

"ΕΡΑ, ας, ἡ, *TERRA,* et Angl. EARTH.

"Εραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum, *in terram, humi:* in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

'Εραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optârim,* 1. sing. opt. ab ἔραμαι, *amo,* quod vide.

'Εραίσθη, 3. sing. a. 1. pass. à ῥαίω, *profligo, corrumpo:* f. σω. perf. ἔῤῥαικα.

"Εραμαι, σαι, ται, *amo, cupio, gestio,* Poët. pro ἐράω, f. άσω.

'Ερᾷν, *amare,* præs. inf. act. ab ἐράω, -ῶ, άεις, -ᾷς, *amo:* f. ἐράσω.

'Ερανίζω, f. ίσω, *stipem confero;* ἐρανίζομαι, med. *stipem peto, colligo, accipio.* Th. ἔρανος, *collecta.*

'Εραννῆς, *amœnæ,* gen. sing. f. g. ab

'Εραννὸς, ἡ, ὸν, *amabilis, jucundus:* ab ἐράω, *amo.*

"ΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *collecta, collatitia cœna; collatio, beneficium, gratia.* Est verò etiam, ἔρανος, *pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus sublevatur.*

"Ερασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. quod vide.

'Εράσθην, *amatus sum,* pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐρᾶσθαι, Ion. pro ἐρᾷν· ab ἐράω, *amo:* f. άσω.

'Ερασίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans carminis* seu *cantûs:* ab ἐράω, *amo,* et μολπὴ, *cantilena.* Th. μέλπω, *cano.*

'Ερασιπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *studiosus capillitii:* ab ἐράω, *amo,* et πλόκαμος, *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

'Εράσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amabilis:* ab ἐράω.

"Ερασσαι, *amas,* Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

'Εράσσατο, *amavit,* 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

'Εραστὴς, οῦ, ὁ, *amator:* ab eod. th.

"Εραστος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *amabilis.*

'Εραστὸς, οῦ, ὁ, *amabilis:* et

'Εράτεινὸς, ἡ, ὸν, *amabilis:* ab ἐράω, *amo.*

'Εράτη, ης, ἡ, *amata:* ab ἐρατός.

'Ερατίζω, *amo, cupio:* f. ίσω. Th. ἐράω.

'Ερατὸς, ἡ, ὸν, *amabilis:* ab eod. th.

'Ερατὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERATO,* nomen mulieris vel Musæ: ab ἐράω.

'Ερατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis.*

'ΕΡΆΩ, *amo, appeto:* f. άσω. perf. κα. ἔραμαι, Poët. idem. Est et ἐράω, *depleo, evacuo.*

"Εργ' pro ἔργα, *opera,* nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, *opus.*

'Εργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἐργάῃ, undè per Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

'Εργάζευ, Dor. pro ἐργάζου, præs. imperat. ab

'Εργάζομαι, *operor, laboro, lucror:* ἐργάζοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο (augetur enim recipiendo ι post ε). perf. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

"Εργαθεν, Poët. pro εἴργαθεν, imperf. Ion. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, *arceo.*

'Εργαλήϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *instrumentum:* ab ἔργον, *opus.*

'Εργαξῆ, *operabis,* Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἐργάζομαι.

'Εργάσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi ejusd.

'Εργάσαο, pro ἐργάσω, antiquitùs ἐργάσασο, eliso σ ἐργάσαο, et indè contractè ἐργάσω, 2. sing. a. 1. m. ab ἐργάζομαι.

'Εργασθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ejusd.

'Εργασία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus:* ab ἔργον, *opus.*

'Εργάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *confectus, elaboratus, cultus:* ab ἐργάζομαι, *operor.*

"Εργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

'Εργαστέον, *faciendum est:* verbale ab ἐργάζομαι.

'Εργαστηριακὸς, ἡ, ὸν, *operarius.*

'Εργαστήριον, ου, τὸ, *officina, fornix;* item, *carcer.* Th. ἔργον.

'Εργαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad faciendum*

idoneus, qui scitè exequitur cogitata: ab ἐργάζομαι.

Ἐργᾰτεύομαι, *opus conficio*: à seq.

Ἐργᾰ́της, ου, ὁ, *operarius*; acc. pl. ἐργάτας. ab ἔργον.

Ἐργᾰτίνης, ου, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, q. v.

Ἐργᾰτὶς, ἴδος, ἡ, *operatrix mercenaria*: ab ἔργον, *opus*.

Ἐργᾰ́ω, -ῶ, et -ᾰ́ομαι, -ῶμαι, idem quod ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἔργει, *arcet*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo, repello*.

Ἔργμᾰτι, *operi, facinori*, dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι· sic in dat. pl. ἔργμασι. à ῥέζω, f. ξω, et per Metath. ἔρξω.

Ἐργοδιωκτέω, -ῶ, f. ήσω, *exigo opera*; ἐργοδιωκτοῦντες, *operibus præfecti*: ex ἔργον.

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, *exactor operum*: ex ἔργον et διώκω.

Ἐργολᾰβεῖν, præs. inf. act. ab

Ἐργολᾰβέω, f. ήσω, *opus faciendum suscipio, quæstum facio*: ab ἔργον, *opus*, et λαμβάνω.

Ἐργολᾰβῐ́ᾰ, ῐ́ας, ἡ, *merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio*.

Ἐργόμενος, *prohibitus*: Vide ἔργει.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ, *illusor*, qui ἔργῳ μωκεύει. Est et *adulator*: indè ἐργομωκῐ́ᾰ, *adulatio*.

ἜΡΓΟΝ, ου, τὸ, *opus*: πρὸ ἔργου τι, *quod operæ pretium est*.

Ἔργω, Poët. εἴργω, *arceo*. Th. εἴργω, idem.

Ἐργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *difficilis*: ab ἔργον.

Ἔρδειν, *facere*, præs. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, *facio*.

Ἔρδεσκε, *perpetrabat*, pro ἦρδε, Ion. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio*.

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, *facientes*, acc. pl. part. præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. ab

Ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*.

Ἐρεβεννὴ νὺξ, *obscura nox*: ab

Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, *obscurus*. Th. Ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus*.

Ἐρέβευσφῖν pro ἐρέβουσφῖν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, *Erebus*.

Ἐρεβίνθῐνος, η, ον, *cicerinus*: ab

ἘΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *cicer*.

ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, *EREBUS, orcus, inferi*: q. ab ἔρα, quia subterraneus, vel ab ἐρέφω, *tego*: ἐρεβόθεν, *ex Erebo*: ἐρεβεννὸς, *obscurus*.

Ἐρεβόσδε, adv. *in Erebum*.

Ἐρεείνω, *interrogo*; imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴρω, *dico*.

Ἐρέθησι, *irritat*, 3. sing. præs. sub. Parag. Ion. pro ἐρέθη· ab ἐρέθω, *lacesso, irrito*.

Ἐρέθιζε, *irrites*, præs. imperat. ἐρέθιζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. ἐρέθιζον. imperf. Ion. ab

Ἐρεθίζω, f. ίσω, idem quod ἐρέθω, *irrito*.

Ἐρεθίσδειν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρέθιζε.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ· et

Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, *provocatio, irritatio*: et

Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, *protervus irritator*: ab

ἘΡΈΘΩ, *irrito, lacesso*: hinc ἐρεθίζω, id. ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem. et

Ἐρεῖ, *dicet*, 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.

ἘΡΕΊΔΩ, *figo, firmitèr fulcio, innitor*: et pro ἀντερείδω, *resisto*: f. ἐρείσω. perf. ἤρεικᾰ. a. 1. ἤρεισᾰ. a. 1. part. ἐρείσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν. perf. pass. ἤρεισμαι.

Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, et ἐρηκτὸς, ἡ, ὸν, *confractus*, vel *fissus*: ab

ἘΡΕΊΚΩ, (et ἐρίκω), *frango, contundo*: f. ξω.

Ἔρειο, *interroga*, præs. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρου, et adscito ι, metri gratiâ, verbi ἔρομαι. imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω.

Ἐρείομεν, *rogamus*, Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρειὸς, οῦ, Dor. pro ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, *contentiosus*. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐρείπῐον, ου, τὸ, *rudus*, in pl. *rudera*, παραπτώματα τῶν οἴκων. ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρειπομένης, gen. sing. præs. part. f. g. ab

ἘΡΕΊΠΩ, *everto, diruo*: f. ψω. perf. φᾰ. a. 2. ἤρῐπον. hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, *rupes*.

Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. et 3. sing. f. 1. verbi εἴρω, *necto* et *dico*: f. ἐρῶ.

Ἐρείσᾰτο, *hæsit*, 3. sing. a. 1. m. ἔρεισε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

Ἔρεισμᾰ, ατος, τὸ, *firmamentum, fulcimentum, columen*: à perf. pass. verbi ἐρείδω.

Ἐρείτω, *dicat*, 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, *dico*: perf. εἴρηκα.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus, obscurus, niger*: pro ἐρεβεννός. Th. Ἔρεβος, *Erebus, inferi*.

Ἔρεξᾰ, ας, ε, *feci*, et in 3. pl. ἔρεξᾰν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω, et per Metath. ἔρξω, perf. ἔῤῥεχα.

Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τοῦ ε pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρέουσᾰ, *dictura*, f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, *dicam*, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico*. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*.

ἘΡΈΠΤΩ, *edo*: Poët. *tego, orno, corono*; f. ψω. perf. φᾰ. hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. med.

Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἔῤῥιπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω. perf. ἔῤῥιφα, Poët. ῥέριφα. sic perf. pass. ἔῤῥιμμαι, Poët. ῥέριμμαι. plusq. perf. ἐρεριμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο dici velint pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, *everto*.

Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab

ἘΡΈΣΣΩ, vel -ττω, *remigo*: et Metaph. *impello*: fut. ξω. perf. χᾰ.

ἘΡΕΣΧΕΛΕΏ, *cavillor, rixor*: f. ήσω. perf. κᾰ.

Ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*; acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐρετμέω, ῶ, f. ήσω, *remigo*: à seq.

Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, et ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, *REMUS*: ab ἐρέττω.

Ἐρετμόω, -ῶ, f. ώσω, *remigare facio, remigio applico*: à præc.

Ἐρέττω, *remigo*, idem cum ἐρέσσω.

Ἐρευγμὸς et ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, *ructatio*: ab ἐρεύγω.

Ἐρεύγομαι, *eructo, dico*: f. ἐρεύξομαι. perf. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

ἘΡΕΎΓΩ, *ERUCTO*: f. ἐρεύξω. perf. ἤρευχᾰ. a. 2. ἤρῠγον.

ἜΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, et ἐρυθραῖος, idem.

Ἐρεύθω, fut. εύσω, perf. ἤρευκᾰ, *rubefacio*: à præced.

Ἐρεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευόμενον, ab ἐρεύω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρεόμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*.

Ἔρευνᾰ, ης, ἡ, *indagatio, scrutinium*: et

Ἐρεύνᾰ, *quære*, præs. imperat. ab

ἘΡΕΥΝΆΩ, -ῶ, *indago*, inve-

stigo: f. ήσω. perf. ἠρεύνηκα. a. 1. ἠρεύνησα. a. 1. imperat. ἐρεύνησον, ἄτω.

Ἐρευνῆ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. sing. præs. ab ἐρευνάω.

Ἐρευνῶν, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, quod vide.

ἘΡΕ'ΦΩ, *tego*; f. ψω. perf. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio*, *tectum*: ὄροφος, *tectum*.

Ἐρεχθῆος, gen. Ion. ab Ἐρεχθεὺς, *ERECHTHEUS*.

Ἐρεχθόμενος, *jactatus*, *molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι, quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*: f. ψω.

Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.

Ἐρέω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω. imperf. εἴρεον, (ι post ε pro augmento recipiens). præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι. ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.

Ἐρῆ, Dor. pro ἐρᾷ, *amat*, 3. sing. præs. ab ἐράω, *amo*.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, *in solitudine vagor*. Th. ἔρημος.

Ἐρημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.

Ἐρημία, ας, ἡ, *desertum*, *solitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, quod vide.

Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deserta*, *solitaria*. Th. ἔρημος.

Ἐρημικὸς, ἡ, ὸν, *solitarius*: et

Ἐρημίτης, ου, *solitarius*, *EREMITA*: hinc Angl. EREMITE, quod vulgò HERMIT: ab

ἜΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, et ήμη, ημον, et Ion. et Att. ἐρῆμος, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*. ἔρημος, ου, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS*, *desertum*, *solitudo*.

Ἐρημοῦται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab

Ἐρημόω, *vasto*, *desertum reddo*, *derelinquo*: f. ώσω. perf. ἠρήμωκα. aor. 1. ἠρήμωσα. præs. pass. ἐρημόομαι, et in 3. pl. ἐρημοῦνται. perf. pass. ἠρήμωμαι. perf. part. pass. ἐρημωμένος, η, ον, *vastatus*, *a*, *um*. a. 1. pass. ἐρημώθην, ης, η. præs. inf. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, *vastatio*, *desolatio*, *destitutio*: et

Ἐρημώτης, ου, ὁ, *vastator*, *desertor*: à perf. pass. præced.

Ἐρηρέδαται, *nixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω. perf. κα. perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. redup. ἐρήρεισμαι. perf. m. ἤρειδα, et Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, *firmavi*, perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus sum et obfirmatus*, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.

Ἐρηρεισμένος, *firmatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi: vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. sing. plusq. perf. pass. Att. Vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, *contendi*, perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω. perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἐρήριμμαι, *dirutus sum*, perf. pass. Att. reduplic. pro ἤρειμμαι, plusq. perf. ἐρηρίμμην. ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρήριφα, *dirui*, perf. Att. pro ἤρειφα. ab eod.

Ἐρηρώτηκα, *interrogavi*, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρήσομαι, *interrogabo*, f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρητύετ' pro ἐρητύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρητύομαι, ῃ, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Ἐρήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Sync. Ion. pro ἐρητύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐρητύθην· et

Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἐρήτυσε, *inhibuit*, 3. sing. aor. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσειε, *compesceret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι. ab

ἘΡΗΤΥ'Ω, *inhibeo*: fut. ύσω. aor. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

ἜΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.

Ἔρια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἐριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἐρι et αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Ἐριβόας, ου, ὁ, *clamosus*: ex ἐρι, *valdè*, et βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *graviter fremens*, *grandifremus*: ex ἐρι et βρέμω, *fremo*.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisdem.

Ἐριβρύχεω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè mugiens*: ex ἐρι, *valdè*, et βρύχω, *strideo*: f. ξω.

Ἐριβώλακα, acc. sing. ab

Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *valdè glebosus*, *fertilis*: ab ἐρι, *valdè*, et βῶλος, ου, ἡ, *gleba*.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, *ventricosus*: ab ἐρι et γαστὴρ, *venter*.

Ἐριγδούποιο, gen. sing. Ion. ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interposito) *valdè sonans*: ex ἐρι, *valdè*, et δοῦπος, *sonitus*.

Ἐριγένεια, vide ἠριγένεια.

Ἐριδαίνετον, *contenditis*, dual. num. præs. ind. ab

Ἐριδαίνω, *certo*, *contendo*: f. ανῶ. a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἐριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἐριδδέω, *contendo*, Poët. pro ἐριδέω, quod ex f. 2. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐριδέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐρίζω, *contendo*: ab eod.

Ἐρίδηνα, *contendi*, aor. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐριδήσασθαι, Poët. more pro ἐρίσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἐριδέω.

Ἔριδι, dat. sing. ab ἔρις, *contentio*.

Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι.

Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τοῦ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod videas. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἐρίδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐρίγδουπος.

Ἔριζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω. perf. ἤρικα. ab eod. th.

Ἐριζέμεν et ἐριζέμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω. ab eod. th.

ἐρίζουσαι, nom. pl. præs. part. f. g.

Ἐρίζεσκον, Ion. imperf. verbi ἐρίζω.

Ἐρίζοντι, *contendunt*, *certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ἐρίζω, f. ίσω, perf. ικα, *contendo*, *certo*; item *exaspero*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.

Ἐρίηρες, Ion. pro ἐρίηροι: ab ἐρίηρος, *amabilis*. Hinc ἐρίηρ, *peramabilis*: ab ἐρι et ἐράω, *amo*. Alii deducunt ab ἄρω, *adapto*.

ἘΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE*, *cibus apum*, vel

gluten ad conficiendos favos. [?]

'Εριθεία vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio:* ab

'Εριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, f. εύσομαι, *litigo,* pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis:* item *lanam tracto, laboro, servio;* ab εἶρος, *lana.*

'Εριθηλέων, gen. pl. ab

'Εριθηλής, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè virens,* Ion. pro ἐριθαλής· ab ἔρι, *valdè,* et θάλλω, *germino.*

"Εριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lanificus, textrix, ancilla:* ab εἶρος, εος, τὸ, *lana.* Est et ἔριθος, ου, ὁ, *agricola, messor:* q. ab ἔρα, *terra,* quam colit.

'Εριπλάγκτας, α, ὁ, Dor. et Poët. pro

'Εριπλάγκτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè strepens:* ex ἔρι et κλάζω, *clamo:* f. γξω.

'Ερίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè sonans:* ex ἔρι, *valdè,* et κτύπος pro τύπος, *sonus pulsu factus.* Th. τύπτω, *pulso.*

'Ερικυδής, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè illustris, admodum gloriosus:* ab ἔρι, *valdè,* et κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

'Ερίμυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè mugiens:* ab ἔρι, *valdè,* et μυκάω, *mugio.*

'ΕΡΙΝΕΟΥ'Σ, seu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, *caprificus arbor.*

'ΕΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *ERINNYS, furia, peccatorum ultrix:* in acc. pl. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquando ἐριννὺς dicitur, *qui injuriam alicui illatam prosequitur: et qui fecit.* hinc

'Εριννύειν, *indignari:* quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

"Εριον, ου, τὸ, *lana:* ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto.*

'Εριούνης, seu ἐριούνιος, ου, *valdè utilis.* Epithet. Mercurii sic dicti, quasi ἔρι ὀνοῦντος. ab ὀνημι, *prosum.*

'Εριουργέω, ῶ, f. ήσω, *lanificium exerceo:* ab ἔριον, *lana,* quod vide, et ἔργον, *opus.*

"Εριπ' pro ἔριπε, *cecidit, interfectus est,* 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε. ἐριπεῖν, a. 2. inf. ἐριπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, *everto:* f. ψω.

'Ερίπνη, ης, ἡ, *cacumen:* ab ἔρι πνέεσθαι, quia *valdè perflatur.*

"ΕΡΙΣ, ιδος, ἡ, *lis, contentio:* Dea discordiæ. acc. sing. τὴν ἔριδα et ἔριν.

'Ερίσαντε, *contendentes,* nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, aor. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo.* Th. ἔρις, *lis.*

'Ερίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν. et

'Ερίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. act. Vide ἐρίσαντε.

'Ερισθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè potens:* ab ἔρι, *valdè,* et σθένος, εος, τὸ, *robur.* Th. σθένω.

"Ερισμα, ατος, τὸ, *contentio, certamen:* à perf. pass. verbi ἐρίζω, quod vide.

'Ερισμαράγοιο, gen. Ion. ab

'Ερισμάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè tonans:* ab ἔρι et σμαραγέω, *magnos strepitus edo.*

'Ερισσαράδοιο, gen. Ion. ab

'Ερισσάραδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *grandifremus.* Th. ἄραδος, *strepitus,* seu *cordis pulsus vehemens post exercitium.*

'Εριστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnas ferens uvas:* à σταφυλή.

'Εριστής, οῦ, ὁ, *litigator,* à 3. pers. perf. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis.*

'Εριστικὸς, ἡ, ὸν, *contentiosus:* à præc.

'Ερίσχηλος, ου, *promptus ad convitia:* ab ἔρις, *lis,* et χεῖλος, εος, τὸ, *labrum.*

'Ερίτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pretiosus, valdè honoratus:* ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἔρι, *valdè,* et τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

'Ερίφιον, ου, τὸ, *parvus hædus:* dim. ab

"ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *hædus:* et ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους. q. ἔαρι φαινόμενος, quod *vere nasci soleat.*

'Εριχθόνιος, ου, ὁ, *ERICHTHONIUS,* filius Vulcani et Minervæ.

'Ερκεῖος, ου, ὁ, *Herceus, custos domûs.* Ab ἕρκος.

"Ερκιον, ου, τὸ, et

"Ερκος, εος, τὸ, *septum:* pl. τὰ ἕρκεα. ab εἴργω, *includo.*

'Ερκτὴ, ῆς, Ion. pro εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer:* ab εἴργω, *includo.*

"ΕΡΜΑ, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum, saburra, scopulus, inauris:* q. ab εἴρω, *necto:* vel per Syncop. pro ἔρεισμα. ab ἐρείδω, *figo.*

'Ερμαγόρας, *HERMAGORAS,* nomen propr.

'Ερμάζω, f. άσω, *fulcio, saburro.* Th. ἕρμα.

'Ερμαῖα, ων, τὰ, *Mercurii sacra:* ab ἑρμαῖος.

"Ερμαιον, ου, τὸ, *lucrum insperatum:* ab

"Ερμαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἑρμαῖος, αία, αῖον, *Mercurialis.* Th. 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Dor. pro 'Ερμῆς.

'Ερμὰς, *scopulus in mari occultus:* ab ἕρμα, idem.

'Ερματίζω, f. ίσω, *saburro, fulcio:* ab ἕρμα.

'Ερμάων, άωνος, Poët. pro 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμείας, et 'Ερμέας, ου, ὁ, Poët. pro 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.* Hinc 'Ερμείην, acc. sing. Ion. pro 'Ερμείαν.

'Ερμῇ, dat. sing. ab 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμηνεία, ας, ἡ, *interpretatio, elocutio:* ab

'ΕΡΜΗΝΕΥ'Σ, έος, et Att. -έως, ὁ, *interpres.* q. ab 'Ερμῆς.

'Ερμηνεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.

'Ερμηνευτής, οῦ, ὁ, *interpres:* ab

'Ερμηνεύω, *interpretor, explico:* f. εύσω. perf. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres.*

'ΕΡΜΗ'Σ, οῦ, ὁ, *Mercurius:* et Poët. ἑρμέας, et -είας, idem. Hinc ἕρμαιος seu -αῖος, et ἑρμαϊκὸς, *Mercurialis.* q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico;* vel ab אמר, *sermo, dixit.*

'Ερμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori:* ab ἕρμα, quod vide.

'Ερμογένης, εος, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus.*

"ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, *planta, germen, ramus.*

"Ερξαι, *facere,* aor. 1. inf. act. et

"Ερξαν, *fecerunt,* Ion. pro ἔρξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio:* f. ῥέξω, εις, ει, et per Metath. ἔρξω, ἔρξον, *fac,* a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξῃς, a. 1. sub. 2. sing. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.

"Ερξει, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

"Ερξω, εις, ει, f. 1. ejusd.

"Εοργα, per Metath. pro ἔοργα, perf. m. ejusd.

'Ερόεις, όεσσα, εν, -εντος, *amabilis:* ab ἔρως, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

'Εροίην, Att. pro ἐροῖμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι· ab ἐρέω, *dico, interrogo.* Th. εἴρω, *loquor.*

"Ερομαι, *interrogo:* a. 2. m. ἐρόμην, ab eod. verbo et th.

"Ερον, acc. sing. ab

"Ερος, ου, ὁ, *amor:* Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo.*

'Ερῦμεν, 1. pl. f. 2. act. verbi εἴρω, *dico:* f. ἐρῶ.

'Ερῦσιν, *dicent,* 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

'Ερπετὸς, ἡ, ὸν, *reptilis:* ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia, serpentes, &c.* ab ἕρπω, *repo:* f. ἕρψω. a. 1. εἷρψα, ας, ε.

"Ερπην, *serpere:* Dor. pro ἕρπειν. ab eod.

Ἕρπης, ητος, ὁ, *morbus:* à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Th. ἕρπω.
Ἑρπηστὴς, ῦ, ὁ, *reptator:* et
Ἑρπηστικὸς, ὴ, ὸν, *reptilis,* ab ἕρπω.
Ἕρπις, *vinum:* Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, nisi pedamentis regatur.
Ἑρπύζω, fut. ύσω, *serpo:* ab ἕρπω.
Ἕρπυλλος, ου, ὁ, seu ἕρπυλλον, ου, τὸ, *SERPYLLUM:* ab
ἝΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado:* imperf. εἷρπον. a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti post ε adsciscit) indè ἑρπετὸς, *reptilis.*
Ἕρπωμες, *eamus,* Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. sub. verbi præced.
Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo:* f. ίσω. Th. ῥάβδος.
Ἐῤῥάγην, *rupi;* et in 3. pl. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. ab
Ἔῤῥαγον, *rupi,* a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo:* f. ξω. perf. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.
Ἐῤῥάδαται, *aspersi sunt,* 3. pl. Ion. perf. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. factum ex 3. sing. ἔῤῥασται, correptâ penultimâ, deinde ante ται et το inserto δα. Sunt qui ex perf. med. ἔῤῥαδα formant, abjecto ται et το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo, aspergo:* f. ανῶ.
Ἐῤῥαμμένος, *consutus,* perf. part. pass. à ῥάπτω, *consuo:* f. ψω. perf. φα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.
Ἐῤῥαντισμένος, *conspersus,* perf. part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo:* f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo.*
Ἔῤῥαος, et ἔῤῥας, *aries.* v. ἐῤῥωός.
Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo, percutio:* f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga.*
Ἐῤῥάσθην, *inspersus sum,* aor. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo.*
Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. pass. et
Ἔῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo:* f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.
Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri,* præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo:* f. σω.
Ἔῤῥει, *fluebat,* 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
Ἐῤῥέθην, sive ἐῤῥήθην, *dictus sum,* a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico:* perf. pass. ἔῤῥημαι, quod et εἴρημαι. a. 1. part. pass. ῥηθείς.
Ἔῤῥεξε, *fecit, sacrificavit,* 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio:* f. ῥέξω.
Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem,* præs. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.
Ἔῤῥεον, Ion. et Dor. pro ἔῤῥουν, ex ἔῤῥεον, *fluebant,* 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
Ἔῤῥευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
Ἐῤῥήθη, *declaratus est,* 3. sing. a. 1. pass. Vide ἐῤῥέθην· à ῥέω, *dico.*
Ἔῤῥηξαν, *fregerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango:* f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. aor. 2. ἔῤῥαγον. perf. m. ἔῤῥηγα.
Ἔῤῥιγα, perf. m. verbi ῥιγέω, *horreo:* f. ήσω. perf. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus.*
Ἐῤῥίγησι, Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγῃ, 3. sing. præs. sub. act. et
Ἐῤῥίγοντι, *formidanti,* dat. sing. præs. part. act. ab
Ἐῤῥίγω, *horreo,* fact. ex perf. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo.* Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror.*
Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus sum,* perf. pass. ἐῤῥιζωμένος, ένη, ον, *stabilitus,* perf. part. verbi ῥιζόω, *radico:* a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix.*
Ἔῤῥιμμαι, *projectus sum,* perf. ind. pass. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio:* f. ψω. perf. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.
Ἔῤῥινον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum:* à ῥὶν, *nasus.*
Ἔῤῥιπτον, *projiciebam,* imperf. act. verbi ῥίπτω.
Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo,* 2. dual. perf. imperat. pass. ἔῤῥιψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio.*
Ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio:* f. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος. a. 2. pass. ἐῤῥίφην.
Ἐῤῥύηκα, *fluxi,* perf. act. q. à ῥυέω pro ῥύω, *fluo:* a. 2. pass. ἐῤῥύην, undè inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς. à th. ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
Ἐῤῥύπηνα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo, maculo, infamem reddo.* Th. ῥύπος, *sordes.*
Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui,* a. 1. m. verbi ῥύω, *traho:* f. ῥύσω. perf. ἔῤῥυχα. a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.
Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.
ἘΡ'ῬΩ, f. σω, *ægrè eo, dolens et afflictus eo, pereo:* Æolicè dicitur pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo et φθέῤῥω, Æol. vel ut alii ab ἔρα et ῥέω, ut sit, *ad terram fluo.*
Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, *ruptus sum,* perf. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango:* f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.
Ἔῤῥωμαι, *confirmatus sum,* perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω. f. ῥώσω. perf. ἔῤῥωκα.
Ἐῤῥωμενεστέρως, *fortiùs, robustiùs,* adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, *vehementior,* comp. ab
Ἐῤῥωμένως, *robustè,* adv. à perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *qui animo est fortis; item validus:* comp. ἐῤῥωμενέστερος. superl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro:* f. ῥώσω. perf. ἔῤῥωκα.
Ἔῤῥων, præs. part. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo.*
Ἐῤῥώοντο, *ruebant,* 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro:* vel est 3. pl. plusq. perf. pass. Poët. pro ἔῤῥωντο, ejusd. verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.
ἘΡ'ῬΩΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aper,* vel *aries:* q. ab ἔρι, *valdè,* et ῥώω, *roboro.*
Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro:* f. ῥώσω. a. 1. ἔῤῥωσα. tanquam à ῥώω.
Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθην, *convalui,* aor. 1. ind. pass. ἔῤῥωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.
Ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale,* et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete,* perf. imperat. pass. ejusd. verbi.
Ἔρσα, a. 1. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè* vel *dolens eo:* quod vide.
ἝΡΣΗ, seu ἕρση, ης, ἡ, *ros:* q. à ῥέω, *fluo.* Hinc ἑρσήεις, εντος, et ἑρσαῖος, αία, αῖον, *roscidus.*
Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas.*
Ἐρσὶς, εως, ἡ, *plexus, religatio:* ab εἴρω, *necto.*
Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo.*
Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo:* f. ξω. a. 2. ἤρυγον.
Ἐρύγμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ἐρύγηλος, *graviter boans;* vel *eructans cibos:* ab ἐρεύγω, *ructo.*
Ἐρύεσθαι, *liberare,* præs. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio.*

'Ερύθαινετο, *rubebat*, 3. sing. imperf. pass. ab

'Ερυθαίνω, *rubefacio*: fut. ᾰνῶ. a. 1. ἠρύθηνᾰ. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.

'Ερύθειᾰ, ᾱς, et dat. Ion. -ῃ, ἡ, *ERYTHEA*, insula: nomen propr. loci.

'Ερύθημᾰ, ᾰτος, τὸ, *radix quâ mulieres faciem pingunt*; item *rubor*: ab ἐρυθαίνω.

'Ερυθήνᾱς, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω.

'Ερυθιάω, ῶ, *rubefio*. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.

'Ερυθιόωσᾰν, *rubefactam*, ejusd. præs. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν.

'Ερυθραίνω, *rubefacio*: ab ἐρυθρός.

'Ερυθραῖος, αίᾱ, αῖον, *ERYTHRÆUS*, *rubor*: ab ἐρυθρός.

'Ερυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen 'Ερυθρᾶ, ᾶς, ἡ. Fortè scribendum ἐρυθρέων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν, ab ἐρυθραί.

'Ερυθρὸς, ρᾶ, ρὸν, *RUBER*: ab ἔρευθος, *rubor*.

'Ερυκᾰκέειν, *coercere*, præs. inf. ab

'Ερυκᾰκέω, et ἐρυκᾰ́νω, idem quod th. ἐρύκω, *inhibeo*: f. ξω.

'Ερυκᾰνάω, ῶ, unde 3. pl. præs. ἐρυκᾰνόωσι pro ἐρυκᾰνῶσι, et ἐρυκᾰ́νω, Poët. id. quod ἐρύκω.

'Ερυκέμεν, et ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præs. inf. et

'Ερύκοι, 3. sing. præs. opt. ab

'ΕΡΥ'ΚΩ, *inhibeo*, *contineo*, *impedio*: f. ξω. perf. χᾰ.

"Ερυμ', pro ἔρυμᾰ, ᾰτος, τὸ, *tutamen*, *præsidium*, *munitio*: ab ἐρύω, *servo*, *traho*.

"Ερυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι, q. v.

'Ερυμνὸς, ἡ, ὸν, *munitus*, *tutus*. Th. ἐρύω.

'Ερυμνότης, τητος, ἡ, *munitio*: à præc.

'Ερύομαι, *custodio*, *servo*: fut. ύσομαι. perf. εἴρῠμαι.

'Ερύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio*.

'Ερυσαίᾰτο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.

'Ερύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ab eod.

'Ερύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *traho*.

"Ερυσαν, Ion. pro ἤρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic et ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. aor. 1. m. verbi ἐρύω.

'Ερυσάρμᾰτᾱς, per Metaplasm. pro ἐρυσαρμάτους, *currum trahentes*: ab

'Ερυσάρμᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *currum trahens*: ab ἐρύω, *traho*, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

'Ερύσᾱσ' pro ἐρύσᾱσᾰ, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho*.

'Ερύσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

"Ερυσθαι pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.

'Ερυσίβη, ης, ἡ, *rubigo*; item *vitium segetis*, quo spicæ fiunt marcidæ, et in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρευθος, εος, τό.

'Ερύσιμον, ου, τὸ, *herbæ et seminis genus*: ab ἐρύω, *traho*.

'Ερυσίπτολῐς, ῐος, ὁ καὶ ἡ, *custos urbis*: ab ἐρύω, *custodio*, et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Potest etiam exponi *qui urbes vastat*, nam ἐρύω tam significat ἑλκύειν quàm φυλάττειν.

'Ερυσσάμενος, *extrahens*, aor. 1. part. m. gem. σ. sic ἔρυσσᾰν, pro ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho*.

'Ερύσσομεν, *trahemus*, 1. pl. f. 1. act. vel per Systol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

"Ερυτ' pro ἔρυτο, *eripuit*, quod pro εἴρῠτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*. Th. ἐρύω, *traho*. Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd.

'ΕΡΥ'Ω, *traho*, *custodio*, *servo*: imperf. εἴρυον (pro augmento ι post ε recipiens). f. ύσω. a. 1. εἴρῠσᾰ. perf. εἴρῠκᾰ. perf. pass. εἴρῠμαι. a. 1. pass. εἰρύθην. a. 1. m. εἰρῠσάμην. inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

"Ερφ' pro ἕρπε, *veni*, præs. imperat. ab ἕρπω, *serpo*.

"Ερφος, ου, ὁ, *pellis*: ab ἐρέφω, *tego*. Est etiam στέρφος.

"Ερχᾰται, *compressi sunt*, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχᾰτο pro εἰργμένοι ἦσαν 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. verbi εἴργω, *arceo*: f. ξω. perf. εἶρχα. perf. pass. εἶργμαι.

'Ερχᾰτόωντο, *prohibebantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατόω, *obsepio*, *concludo*; quod ab ἔρχατος, *sepes*, *septum*. Th. εἴργω, *includo*.

"Ερχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede*; in pl. ἔρχεσθε, et in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*, quod vide.

"Ερχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. Vide ἔρχεο.

"Ερχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

"ΕΡΧΟΜΑΙ, *venio*, *eo*: sub. ἔρχωμαι. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλῠθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, ἐτω et ἄτω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐλθεῖν. a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσᾰ, όν. perf. m. ἐλήλῠθᾰ et Att. εἰλήλουθᾰ, ab inus. ἐλεύθω. inf. ἐληλῠθέναι. part. ἐληλυθὼς et εἰληλουθώς. plusq. perf. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio*: ἔπηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, *advena*, *extraneus*: προσήλυτος, idem.

'Ερψοῦμες, Dor. pro ἕρψομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo*.

'Ερψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejusd. verbi.

"Ερω, pro ἔρωτι, Apocop. dat. ab ἔρως.

'Ερῶ, *dicam*, f. 1. vel 2. verbi εἴρω. hinc et ἐρέω, contractè ἐρῶ.

'ΕΡΩΔΙ'Σ, ῐ́δος, et ἐρωδιὸς, οῦ, ὁ, *ARDEA*, avis species: q. ab ἔρως, *amor*: quia venerea avis.

'Ερώει, *quiesce*, præs. imperat. ab

'ΕΡΩΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *eo*, *fluo*, *impetu feror*, *cesso*, *retrocedo*, *inhibeo*, *repello*.

'Ερωὴ, ῆς, ἡ, *impetus*, *remissio*, *cessatio*: à verbo præced.

'Ερωήσει, *fluet*, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

'Ερωμᾰνέεσσι, dat. pl. ἐρωμανέων, gen. pl. ab

'Ερωμᾰνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *amatorius*: ab ἔρως, *amor*, quod ab ἐράω, *amo*, et μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*: perf. m. μέμηνα.

'Ερῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præs. part. et

"Ερως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'ΕΡΩΤΑ'Ω, *interrogo*, *oro*: f. ήσω. perf. ἠρώτηκᾰ. aor. 1. ἠρώτησᾰ. perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc

'Ερωτεῖν, *interrogare*: Ion. pro ἐρωτᾷν.

'Ερωτηθεὶς, έντος, *interrogatus*, a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτηθεῖσᾰ. Sic ἐρωτήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. et

'Ερώτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *interrogatio*, *quæstio*: et

'Ερωτημᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *interrogativus*: et indè

'Ερωτηματικῶς, *interrogativè*: adv. et

'Ερώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio*: omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ερωτίδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*: et

'Ερωτικὸς, ἡ, ὸν, *amatorius*: et

'Ερωτικῶς, adv. *amatoriè*: et

'Ερωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, scortillum*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'Ερωτοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amorem pariens*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*, (quod ab ἐράω, *amo*) et τίκτω, *pario*: perf. m. τέτοκα.

'Ερωτύλος, ου, ὁ, *amatorculus, parvus amator, amatorius*. Th. ἐράω.

'Ερωτῶν, ῶντος, et in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præs. part. act. et

'Ερωτῷο, *interrogeris*, 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωταοίμην, -ώμην, ἐρωτάοιο, -ῷο. ab ἐρωτάω.

῞Ες, *mittito*, a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

'Ες, Poët. et Att. pro εἰς, *in*, quod vide: ἐς φάος, *in lucem*: ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari*.

'Εσαγγελεὺς, έως, ὁ, *internuntius*: ab ἐς et ἀγγέλλω, *nuntio*.

'Εσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω. et similiter in omnibus ab ες sive εις compositis.

'Εσαγείρω, *cogo in, congrego in, colligo in*. med. ἐσαγείρομαι, aor. 1. ἐσαγειρόμην, *congregor in, cogor in*. Ex ἐς pro εἰς, et ἀγείρω.

'Εσάγω, id. quod εἰσάγω.

'Εσαειράμενος, *tollens*, a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, et ἀείρω. f. ἀερῶ. aor. 1. ἤειρα. indè ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo*.

'Εσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, *conspicio*: ex εἰς et th. ἀθρέω, f. ήσω, *video*.

'Εσαθρήσειεν, *videret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd.

'Εσακοντίζω, f. ίσω, perf. ικα, *jacula in aliquem jaculor*: ab ἀκοντίζω, *jaculor*. Th. ἄκων, οντος, ὁ.

'Εσακούειν, *morem gerere, obtemperare*. Th. ἀκούω, *audio*.

'Εσάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

'Εσάλπιζον, *clangebant*, 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano*: f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba*.

'Εσᾶλτο, *insilierat*, Dor. pro ἐσήλατο, 3. sing. plusq. perf. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

῏Εσαν, per Systolen pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*.

῞Εσαν, *miserunt*, 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto*. Vide ἕς.

῎Εσανε, 3. sing. a. 1. act. à σαίνω, f. ανῶ. idem quod σείω, *moveo*.

'Εσάντα, adv. *ex adverso, contra, adversus*. Ex ἐς vel εἰς et ἄντα.

῞Εσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα.

'Εσάπην, *putrefactus sum*, a. 2. pass. à σήπω, *putrefacio*: f. σήψω. a. 2. ἔσαπον et ἔσηπον. perf. m. σέσηπα.

'Εσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

'Εσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

'Εσάωσα, *servavi*, aor. 1. ind. ejusd.

'Εσβάλλειν, *immittere, irrumpere*. Th. βάλλω.

'Εσβάντες, pro εἰσβάντες, aor. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

῎Εσβεσεν, *extinxit*, 3. sing. a. 1. act. et ἐσβέσθην, *extinctus sum*, a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω. perf. ἔσβεκα. et

῎Εσβην, *incendi*, a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω. perf. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. pass. ἐσβέσθην. f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

'Εσβιβάζειν, *interponere in, introducere*: quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.

'Εσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio*: perf. med. βέβολα.

'Εσδέρκομαι, aor. 2. ἐσέδρακον, *intueor, video*. Ex ἐς vel εἰς, et δέρκομαι.

'Εσδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εσδόμενοι, *sedentes*, Dor. pro ἑζόμενοι, præs. part. ab ἕζομαι.

'Εσδώμεθα, *sedeamus*, Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*: Dor. ἕσδομαι. f. 2. m. ἑδοῦμαι.

῎Εσεαι, *eris*, Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται.

'Εσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσεβάσθην, *colui*; verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι. perf. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

῎Εσει, *eris*, Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσείδω, *inspicio*: ab εἰς et εἴδω, *video*: f. εἴσω. aor. 2. εἶδον et ἴδον.

῎Εσειμι, *ingredior*, præs. ind. ab ἐς pro εἰς, et εἶμι, *eo*.

'Εσείσατο, *excussit*, 3. sing. a. 1. m. à σείω, *quatio*: f. σείσω. perf. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

'Εσείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à perf. pass. σέσεισμαι. ab eod. th.

'Εσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. 1. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. et m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῆ, ἐσεῖται.

'Εσελθεῖν, *subire, in mentem venire*, a. 2. inf. ex εἰς, Att. ἐς, et th. ἔρχομαι, *venio*: aor. 2. ἦλθον.

'Εσεμάσσατο, 3. pers. sing. aor. 1. verbi εἰσμάομαι.

'Εσενειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *illatus, a, um*, a. 1. part. pass. et

'Εσενηνεῖχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς et ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inus. *fero*: f. ξω. perf. ἤνειχα. perf. pass. ἤνειγμαι. Att. ἐνήνειγμαι. in inf. ἐνηνεῖχθαι. Vide ἐνείχθην, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero*; a. 1. act. ἤνεγκα.

'Εσέπτατο, *advolavit*, 3. sing. aor. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

'Εσεργνῦναι, *includere*: ab ἐς et ἔργνυμι, idem quod ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

'Εσέρχομαι, f. ἐλεύσομαι, aor. 2. ἐσῆλθον, *proficiscor ad, ingredior*; id. quod εἰσέρχομαι.

'Εσεσάχατο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω. perf. χα. fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, et tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.

'Εσεσήρει, 3. sing. plusq. perf. m. à σέσηρα, perf. m. *sum apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo*: f. αρῶ.

῎Εσεσθαι, f. 1. inf. et

῎Εσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσέτευς φανέντος ἄλλου, *redeunte donec anno*. Fortè legend.

ἐς' ἔτȣς, q. ἔςι ἄλλȣ ἔτȣς, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τȣ̃ ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum.*

"Εσευᾰ, *concitavi*, a. 1. ind. act. pro ἔσευσα: à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

'Εσεῦμαι, *ero*, Dor. pro ἔσομαι, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum.*

'Εσέφθην, a. 1. ind. pass. à σέβομαι, seu σέβω, *colo.*

'Εσέχειν, *effluere, exire, ingredi.* Th. ἔχω.

'Εσέχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ex εἰς vel ἐς, et χέω, fut. χεύσω, *fundo*: tanquam à χύνω.

"Εσῃ, *eris*, 2. sing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum.*

'Εσηκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. à σηκάζω, *stabulo includo*. Th. σηκὸς, *stabulum.*

'Εσῆκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

'Εσήλᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio*: ex εἰς et ἄλλομαι, *salio*: f. ἁλȣ̃μαι. a. 1. m. ἡλάμην.

'Εσήμᾶνᾰ, ᾰς, ε, *indicavi*, a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo*: fut. ανῶ. perf. γκα. a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum.*

'Εσθ' pro ἐςὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum.*

"Εσθαι, *misisse*, a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

'Εσθᾶ's, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo.*

"Εσθειν, præs. inf. ab ἕσθω, *comedo.*

'Εσθημένος, *indutus*, perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, *vestis*. Th. ἕω, *induo.*

"Εσθην, aor. 1. pass. verb. ἕννυμι.

'Εσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*; in acc. ἐσθῆτᾰ· et

"Εσθησῖς, εως, ἡ, *vestitus*: ab eod. th.

"Εσθῖε, *ede*, præs. imperat. act. et

'Εσθῖ'ειν, *edere*: præs. inf. ab

'Εσθῖ'ω, *edo*, præs. sub. ἐσθῖ'ω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἐσθῖ'ωσῖ. imperf. ἤσθῖον, ες, ε. f. ἐσθῖ'σω. perf. ἤσθῖκᾰ. Th. ἔσθω, idem.

'ΕΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*: dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσῖ.

'Εσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*: à præced.

"Εσθορε, Poët. et Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. aor. 2. act. verbi ἐσθορέω, *insilio*. Th. θόρω, seu -έω, *salio.*

"Εσθος, εος, τὸ, *vestis*. Ab ἕννυμι.

"Εσθοτε, pro ἐςὶ ὅτε, *est quando.*

"ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*; f. ίσω. perf. ικα.

"Εσθω, aor. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

'Εσῖγᾶ'θη, Dor. pro ἐσῖγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo, taceo*: f. ήσω.

'Εσῖδεῖν pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. et

'Εσῖ'δῃ, *inspexerit*, Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

'Εσῖδὼν, a. 2. part. ab ἐσείδω, quod vide.

'Εσῖέναι, *immittere, intrare*, præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*; vel ἵημι, pro εἶμι, *eo.*

'Εσῖ'ναντο, 3. sing. a. 1. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo.*

"Εσῖς, εως, ἡ, *desiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι, *cupio.*

'Εσῖτήρῖᾰ, sive εἰσῖτήρῖᾰ, *Calendæ Januarii*, seu *dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant, ut felix anni auspicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. ἕω vel εἶμι, *eo.*

'Εσῖώπᾱ, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, *sileo*: f. ήσω. perf. σεσιώπηκα.

"Εσκαμμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω. perf. ἔσκαφα. a. 2. act. ἔσκαφον. a. 1. pass. ἐσκάφθην.

'Εσκᾰτᾰβαίνω, *descendo in*. Ex ἐς, κατὰ, et βαίνω.

'Εσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi εἰσκατατίθημι. ex εἰς, κατὰ, et τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

"Εσκᾰφᾰ, *fodi*, perf. act. et

'Εσκᾰ'φην, a. 2. pass. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

"Εσκε, *erat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἦν, ab εἰμὶ, *sum.*

'Εσκέδᾰσ', pro ἐσκέδασε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, *dissipo*: f. άσω.

"Εσκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi σκέπτομαι.

'Εσκεμμένως, adv. *considerate, circumspecte*: à præced.

'Εσκευᾰ'δᾰται, *instructi sunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. et

'Εσκευᾰ'δᾰτο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi σκευάζω, *paro, instruo*. Th. σκεῦος, *vas.*

'Εσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo et th.

'Εσκευώρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι, *vasa custodio*; item *struo, molior*: à σκεῦος, *vas*, et ὄρος, *custos, inspector.*

'Εσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror, habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum.*

'Εσκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδναμαι· imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, *dissipo.*

'Εσκίρτᾱ, 3. sing. imperf. act. et

'Εσκίρτων, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *salio*. Th. σκαίρω, idem.

"Εσκλην, ης, η, *exarui, mortuus sum*, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω. perf. ἔσκληκα. part. ἐσκληκὼς, et ἐσκληὼς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco.*

'Εσκομῖ'σαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, et κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo.*

"Εσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*: verbi εἰμὶ, *sum.*

'Εσκορόδῖσᾰ's με, *me irritâsti*, veluti comesto allio; vel *ad lacrymas coegisti*, tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio pasco*. Th. σκόροδον, *allium.*

'Εσκοτίσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à σκοτίζω. f. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ.*

'Εσκύπτω, *intueor, in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*: f. ψω.

"Εσκωπτεν, 3. sing. imperf. verbi σκώπτω, *cavillor*: fut. ψω. perf. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

'Εσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps.*

'Εσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum*: ab ἐσθλός.

'Εσλὼς, pro ἐσθλȣ̀ς, *bonos*, Dor. Vide præced.

'Εσμᾰρᾰ'γησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

'Εσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abstergo, tango.*

'Εσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum.*

"Εσμηγμαι, *extersus sum*, perf. pass. à σμήχω, f. ξω, idem quod σμάω, *abstergo.*

'Εσμὸς, ȣ̃, ὁ, *examen apum*: ab ἕω, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.

"Εσο, vel ἴσθι, *esto tu*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἐσοδος, vel εἴσοδος, ἡ, *ingressus, vectigal:* ab εἰς, *in*, et ὁδὸς, *via.*
'Εσοικίζω, *domum recipio.* Th. οἶκος, *domus.*
"Εσοιντο, 3. pl. f. opt. ab εἰμὶ, *sum.*
"Εσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.
"Εσομαι, *ero*, et
'Εσόμεθᾰ, *erimus*, 1. pl. f. et
Εσοντ', pro
'Εσονται, *erunt*, 3. pl. f. 1. m. ab εἰμὶ, *sum.*
'Εσόπτομαι, *inspicio.* Th. ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.
"Εσοπτρον, ε, τὸ, *speculum:* à præced.
'Εσορᾶν, præs. inf. ab
'Εσορᾰ́ω, *aspicio.* Th. ὁράω, *video.*
'Εσορῇς, et ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς et ἐσορᾷ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. et
'Εσορῆτε, pro ἐσορᾶτε, 2. plur. præs. ind. act. verbi ἐσοράω, *intueor.* Th. ὁράω, *video.*
'Εσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*, 1. plur. ejusd. verbi.
'Εσορῶν, præs. part. act. in. pl. ἐσορῶντες· et
'Εσορῶσιν, 3. pl. ind. act. ab eod. verbo.
'Εσῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum.*
'Εσοφί́σᾰτο, 3. sing. a. 1. med. à σοφίζομαι, *comminiscor, doceor, cognosco:* f. ίσομαι. perf. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens.*
'Εσόψομαι, *videbo*, f. 1. m. ab εἰς et ὄπτομαι, *video.*
'Εσπᾰ́θημαι, perf. pass. à σπαθάω, *texo, dilapido.* Th. σπάθη, *textorium instrumentum;* item *spathula*, &c.
'Εσπᾰθημένος, *cumulatus*, præc. part.
'Εσπᾰ́θων, *accumulabam*, 1. sing. imperf. ab eod. th.
"Εσπᾰκᾰ, *attraxi*, perf. act. verbi σπάω, *traho:* f. άσω.
'Εσπᾰ́ραξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi σπαράσσω, *lacero:* f. ξω. perf. ἐσπάραχα.
'Εσπάρθαι, *satum esse*, perf. inf. pass. à σπείρω, *sero:* fut. ρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. pass. ἔσπαρμαι.
'Εσπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd.
'Εσπᾰ́σᾰτ', pro ἐσπᾰ́σᾰτο, *evulsit*, 3. sing. a. 1. m. et
"Εσπε, *evulsit*, 3. sing. a. 2. act. ἔσπον, ες: à σπάω, *traho.*

"Εσπειρᾰ, a. 1. act. verbi σπείρω, *sero:* f. ερῶ.
"Εσπεισᾰ, *libavi*, a. 1. ind. act. et
'Εσπείσθην, ης, η, *sacrificio placatus sum*, a. 1. pass. ab ἔσπεισαι, 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι, à σπένδω, *libo.*
'Εσπέρᾱ, ας, ἡ, *VESPERA.* Th. ἕσπερος.
'Εσπέρας, adv. *vesperi:* à præc.
'Εσπερί́δες, ων, αἱ, *HESPERIDES:* et
'Εσπέριος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ί́ᾱ, ιον, *vespertinus, occidentalis:* ab
"ΕΣΠΕΡΟΣ, ε, ὁ, *VESPER:* quasi ἕω πέρας, *dici finis.*
"Εσπερος, ε, ὁ ϗ ἡ, id. q. ἑσπέριος: ποτὶ ἕσπερα (sc. μέρη τῆς ἡμέρας), *ad vesperam.*
"Εσπεσθαι, *sequi:* Poët. pro ἕπεσθαι, præs. inf. m. verbi ἕπω, *sequor.*
"Εσπετε, *dicite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἔσπω, *dico*, Poët. pro ἔπω. a. 1. εἶπα.
"Εσπετο, *sequebatur*, Poët. pro εἵπετο, 3. pers. sing. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor.*
"Εσπευδον, *festinabant*, 3. plur. imperf. act. à σπεύδω, *festino:* f. σω. a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.
'Εσπῖλωμένος, η, ον, perf. part. pass. à σπιλόω, *maculo:* fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula.*
'Εσπλαγχνίσθην, ης, η, *misericordiâ tactus fui*, a. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ moveor:* fut. ίσομαι. perf. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viscus, commiseratio.*
'Εσποιέω, idem quod εἰσποιέω, *adscisco, adopto.* Th. ποιέω, *facio:* f. ήσω. perf. ηκα.
'Εσπόμεθ', pro ἑσπόμεθᾰ, *consequimur:* 1. plur. præs. ind. Poët. ab
"Εσπομαι, *sequor*, pro ἕπομαι. in opt. ἑσποίμην. part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, idem.
"Εσπον, ες, ε, *evulsi*, a. 2. verbi σπάω, *traho:* hinc a. 2. inf. σπεῖν. part. σπών. et in a. 2. m. ἐσπόμην. a. 2. inf. σπέσθαι. part. σπόμενος.
"Εσπεδᾰ, perf. med. à σπεύδω, *festino:* quod vide.
'Εσπέδᾰσᾰ, a. 1. ind. act. verbi σπεδάζω, *studeo:* f. άσω· ab eod. th.
"Εσπω, *loquor*, Poët. pro ἔπω.
'Εσρώμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. *sagitta exultationis.*

"Εσσᾰ, ας, ε, a. 1. Poët. pro εἷσα, ab ἕω, vel ἕννυμι, *induo:* vel ab ἕω, seu ἕζω, *sedere facio.*
"Εσσαι pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω, vel ἕζω, *sedere facio;* vel 2. sing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. pass. verbi ἕω, *induo* vel *sedeo.* Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσσαι, *indutus es*, poni, quasi ab ἧσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.
'Εσσαμένη, *involuta*, a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo:* ἑσσάμενοι χροῖ χαλκὸν, med. *cum nosmet ipsi armaverimus.*
"Εσσᾰν, Poët. Systole pro ἦσαν, *erant*, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*
"Εσσᾱς, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας· et
"Εσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, *induo* vel *sedeo.*
"Εσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἕσσα.
"Εσσεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum.*
"Εσσεαι, *sedisti*, seu *indutus es:* Poët. pro εἷσαι, 2. pers. sing. perf. pass. εἷμαι. ab ἕω, *sedeo, induo.*
'Εσσεῖται, Poët. et Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum.*
"Εσσεται, *erit*, 3. sing. fut. pro ἔσεται, ejusd.
"Εσσευᾰ, Poët. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευᾰν· et
'Εσσεύαντο, pro ἐσσεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, *agito, cieo.*
"Εσσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι· et
'Εσσεύοντο, *exciverunt*, pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, *agito.*
'Εσσὴν, ῆνος, ὁ, *rex*, præcipuè apum: παρὰ τὸ ἕσαι, id est, *stabilire*, scil. subditos.
'Εσσί́, *es*, Poët. pro εἶ seu εἶς, 2. sing. et
"Εσσο, *esto tu*, Poët. pro ἴσο, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum.*
"Εσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἷσο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo:* fut. ἕσω. perf. εἷκα. perf. pass. εἷμαι. plusq. perf. εἵμην.
'Εσσόμενᾰ, *futura*, f. 1. m. part. pl. ab
'Εσσόμενος, η, ον, *futurus, a, um*, pro ἐσόμενος· in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι· ab εἰμὶ, *sum.*
"Εσσον pro ἕσον, *indue*, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, *induo.*
'Εσσόομαι, *vincor*, Ion. pro ἡσ-

σῶμαι, ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, *minor, inferior.*
'Εσσῦν, Ion. pro ἡσσῦν, sed usitatiùs ἡσσᾶν, præs. inf. ab eod. th.
Εσσῦθεν, *eruperunt*, Bœot. et gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω vel σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.
"Εσσυμαι, σαι, ται, Poët. et per Metathes. pro σέσυται, perf. pass. et
'Εσσυμένος pro σεσυμένος, perf. part. pass. ejusd.
'Εσσυμένως, adv. *incitatè*: à præced.
"Εσσυτ', pro ἔσσυται, et hoc pro σέσυται, *irruit*, 3. sing. perf. pass. et
"Εσσυτο pro σέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à σύω, quod pro σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.
"Εσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, *sedere facio*: a. 1. εἷσα.
"Εσσωμαι, Ion. pro ἥσσωμαι, *victus sum*, perf. verbi ἡσσάομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, *vincor*: γυναικὸς ἡσσώμενος, *ab uxore victus*, Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. δεξιῦ, *à dextro cornu victus*, Supplic. 205. Th. ἥσσων, *minor.*
"Εσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἥσσων, *inferior.*
'Εϛ', pro ἐϛὶ, *est*, 3. sing. ab εἰμὶ, *sum.*
"Εϛᾰᾰ, *steti*, Ion. Sync. pro ἕϛηκα, perf. verbi ἵϛημι, *sto.*
"Εϛαζε, *stillabat*, 3. sing. imperf. verbi ϛάζω, f. ξω, *stillo.*
"Εϛᾰθεν, *steterunt*, Bœot. Sync. pro ἐϛάθησαν, 3. pl. seq.
'Εϛᾰ́θην, *statutus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἵϛημι, *sto.*
"Εϛαι, *erit*, per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum.*
'Εϛαίην, præs. opt. act. verbi ἵϛημι pro ἵϛημι, *sto*: undè imperat. ἕϛαθι, inf. ἑϛάναι. part. ἑϛάς.
"Εϛᾰκᾰ, *steti*, pro ἕϛηκα, perf. act. verbi ἵϛημι, *sto*, a. 2. ἕϛην.
"Εϛακτο, *stillabatur*, et Ion. ἠϛάχατο, 3. sing. plusq. perf. pass. ἠϛάγμην· à ϛάζω, *stillo*: f. ξω. perf. ἔϛαχα.
'Εϛᾰλᾰ́δᾰτο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐϛάλατο, quod pro ἐϛαλμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ϛέλλω, *orno, instruo*: f. λῶ. a. 1. ἔϛειλα. perf. med. ἔϛολα.
'Εϛᾰ́λᾰτ', *succincti erant*, pro ἐϛάλαται, quod Ion. pro ἐϛαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. et pro
'Εϛᾰ́λᾰτο, quod Ion. pro ἐϛαλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. et
'Εϛᾰ́λην, *missus sum*, a. 2. pass. ab ἔϛᾰλον, a. 2. act. et
"Εϛαλκᾰ, perf. act. à ϛέλλω, *mitto, orno*: f. 2. ϛαλῶ. perf. pass. ἔϛαλμαι. a. 1. pass. ἐϛάλθην.
"Εϛᾰμεν, *stamus*, Ion. pro ἵϛαμεν, 1. pl. præs. verbi ἵϛημι, Poët. pro ἵϛημι, *sto*: undè et ἕϛατε, ἑϛᾶσι· ἑϛάναι, infin. ἑϛαίην, opt. Sunt qui velint ἕϛαμεν per Sync. dici pro ἑϛήκαμεν, perf. act. verbi ἵϛημι.
'Εϛᾰ́μεν, Ion. pro ἑϛάναι, quod pro ἱϛάναι, præs. infin. act. verbi ejusd.
"Εϛᾰν, *steterunt*, Bœot. Sync. pro ἔϛησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔϛην. ab eod. th.
'Εϛᾰ́ναι, *stetisse*, per Sync. pro ἑϛηκέναι, perf. infin. ab ἵϛημι. Alii volunt esse præs. infin. ab ἵϛημι, ut ἱϛάναι, ex ἵϛημι.
'Εϛᾰότ' pro ἑϛᾰότᾰ, acc. sing. vel ἑϛαότε, *stantes*, nom. dual. à nom. ἑϛαὼς, per Sync. pro ἑϛακὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἵϛημι, *sto.*
"Εϛᾰσᾰν, *steterunt*, et Dor. ἐϛᾰ́σᾰν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔϛησᾰν, ab ἔϛην, a. 2. ejusdem verbi, quod mutat spiritum in aoristis. Vel si aspiretur ἕϛᾰσᾰν, per Sync. ponitur pro ἑϛήκεισαν, vel ἑϛάκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ab ἵϛημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἵϛασαν, ab ἕϛημι, pro ἵϛημι, *sto.*
'Εϛᾰ́σαντο, Dor. pro ἐϛήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
'Εϛᾰ́σᾰτο, Dor. pro ἐϛήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἵϛημι, *sto.*
'Εϛᾶσῐ, *stant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἕϛημι, Poët. pro ἵϛημι, *sto*. Vel ἑϛᾶσι per Sync. dicitur pro ἑϛήκασι, 3. plur. perf. act. ejusd. verbi.
'Εϛᾰ́τω, 3. sing. imperat. act. ἕϛαθι, -άτω· ab eod. verbo.
'Εϛᾶὼς, contractè pro ἑϛακὼς, perf. part. act. verbi præc.
'Εϛὲ, *estis*, 2. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*. Sed
"Εϛε, *estote*, 2. pl. præs. imperat. ἴσο, ἴϛω, ejusd. verbi. Est et
"Εϛε, *donec*: ab ἐς pro εἰς et τέ.
"Εϛειλᾰ, *misi*, a. 1. ind. act. verbi ϛέλλω, *mitto, orno*: f. λῶ· perf. ἔϛαλκα.
'Εϛειλᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. med. ejusd.
"Εϛειχον, *ibant*, 3. pl. imperf. act. verbi ϛείχω, *ordine eo*: f. ξω. perf. ἔϛειχα.
"Εϛενεν, 3. sing. imperf. verbi ϛένω, *gemo*: f. νῶ. Th. ϛενὸς, *angustus.*
'Εϛερεώθησᾰν, *confirmati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ϛερεόω, *firmo*: f. ώσω. a. 1. ἐϛερέωσα, ας, ε. Th. ϛερεὸς, *solidus.*
'Εϛέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi ϛερέω, *privo*: fut. ήσω. a. 1. pass. ἐϛερήθην. a. 1. inf. ϛερηθῆναι.
'Εϛεφᾰ́νιξᾰ, Dor. pro ἐϛεφᾰ́νισᾰ, a. 1. ind. act. verbi ϛεφανίζω· fut. ίσω, vel ίξω. Th. ϛέφω, *corono.*
'Εϛεφᾰνῦτο, pro -όετο, 3. sing. imperf. pass. et
'Εϛεφᾰνώσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. med. et
'Εϛεφᾰ́νωται, *cinctum est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἐϛεφᾰ́νωμαι, σαι, ται· à ϛεφανόω, *corono*. Th. ϛέφω, idem.
"Εϛεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. th.
'Εϛεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. τῦ ε, pro ἑϛὼς, *stans*: per Crasin por ἑϛακὼς, perf. part. act. verbi ἵϛημι, *sto*: f. ϛήσω. perf. ἕϛακα. a. 2. ἔϛην.
"Εϛη, *stetit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.
"Εϛηκ', pro ἕϛηκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. et
'Εϛήκαντῐ, Dor. pro ἑϛήκᾱσῐ, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.
'Εϛήκω, *sto*, præsens ortum à perf. ἕϛηκα verbi ἵϛημι. perf. med. εἵϛηκᾰ. plusq. perf. εἱϛήκειν, et in 3. plur. ἑϛήκεισᾰν, Att.
'Εϛηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.
"Εϛην, a. 2. ind. act. Vide ἔϛη.
'Εϛήξει, et ἑϛήξεται, 3. sing. f. 1. act. et m. verbi ἑϛήκω, *sto*: facti more Syracusano ex perf. ἕϛηκα, verbi ἵϛημι.
'Εϛηριγμένος, perf. part. et
'Εϛήρικται, 3. sing. perf. pass. à ϛηρίζω, *statuo*: f. ξω· perf. χα. perf. pass. ἐϛήριγμαι, ξαι. plusq. perf. ἐϛηρίγμην, ξο, κτο.
"Εϛησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. et
'Εϛησᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. ind. m. et
"Εϛησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔϛην, ab ἵϛημι, *sto.*
'Εϛηὼς, *qui stetit*, per Sync. pro ἑϛηκὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.
'Εϛῐ', 3. sing. præs. εἰμὶ, *sum.*

'ΕΣΤΙ'Α, ᾶς, ἡ, *focus, lar, domus:* item *VESTA.*

'Εςιάθην, Ion. pro εἱςιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑςιάω, *domo accipio:* quod à præc.

'Εςιὰς, ἄδος, ἡ, *Vestalis:* ab ἑςία.

'Εςίασις, εως, ἡ, *cœna:* ab ἑςιάω.

'Εςιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑςιάω, *convivio excipio:* ab ἑςία, *domus, lar.*

'Εςιατορία, ας, ἡ, *epulatio:* et

'Εςιατήριον, ου, τὸ, *cœnaculum:* et

'Εςιάω, *convivio excipio:* f. άσω. perf. εἱςίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑςία, *lar.*

"Εςιβεν, 3. sing. a. 2. verbi ςείβω, *calco:* f. ψω.

'Εςιχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. à ςείχω, *ordine eo:* f. ξω. a. 2. ἔςιχον.

'Εςιχόωντο, *ordine ibant,* 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐςιχῶντο, q. pro ἐςιχάοντο, verbi ςιχάω· ab eod. th.

"Εςο, *sederat,* seu *indutus erat,* Poët. seu Ion. pro εἷςο, vel εἷτο, 3. sing. plusq. perf. pass. εἵμην, verbi ἕω seu ἕννυμι, *sedeo, induo:* f. ἕσω. perf. pass. εἷμαι.

'Εςόβεον, imperf. act. verbi ςοβέω, *maledico:* Æol. pro ςομέω. Th. ςόμα, *os.*

'Εςομώθην, *apertus sum,* aor. 1. pass. verbi ςομόω, f. ώσω, *adaperio:* ab eod. th.

"Εςον, est 2. dual. num. imperat. ἔσω, ἴςω. Ponitur et pro ἦτον, dual. num. imperf. εἰμί.

'Εςονάχιζεν, *suspirabat,* 3. sing. imperf. verbi ςοναχίζω. fut. ίσω. perf. ἐςονάχικα. Th. ςενὸς, *angustus.*

"Εςοργα, *amavi,* perf. m. verbi ςέργω, f. ξω, *amo, acquiesco.*

'Εςοργὼς, ότος, part. perf. med. superioris verbi.

'Εςόρεσα, *stravi,* a. 1. ind. act. verbi ςορέω, *sterno:* f. έσω et ήσω. a. 1. pass. ἐςορέσθην.

'Εςόρεται, an ἐςόρωται, *stratus est,* Dor. pro ἐςόρεςαι, 3. sing. perf. pass. à ςορέω, *sterno.* Alii volunt ἐςόρωται, Dor. dici pro ἔςρωται, 3. sing. perf. à ςρωννύω. f. ςρώσω. id. q. ςορέω.

"Εςραμμαι, ψαι, πται, *versus sum,* perf. pass. verbi ςρέφω, *verto:* f. ψω.

'Εςρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρατοπεδεύω, *castra metor:* quod à ςρατὸς, *exercitus,* et πέδον, *solum.*

'Εςρατόωντο, Poët. pro ἐςρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi ςρατάομαι, *castra pono.* Th. ςρατὸς, *exercitus.*

'Εςράφατο, *aversi erant,* 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐςραμμένοι ἦσαν, verbi ςρέφω, *verto;* f. ψω. perf. φα. perf. pass. ἔςραμμαι.

'Εςράφην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εςρέφθην, *versus sum,* a. 1. ind. pass. et

"Εςρεφον, ες, ε, imperf. ind. act. à ςρέφω, *verto:* fut. ψω.

'Εςρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρηνιάζω, *dissolutè vivo:* f. άσω. perf. ἐςρηνίακα. Th. ςρῆνος, *luxus.*

"Εςροφα, *verti,* perf. med. verbi ςρέφω.

"Εςρωμαι, *constratus sum,* perf. pass. et

'Εςρωμένος, perf. part. pass. verbi ςρώννυμι, f. ςρώσω, idem quod ςορέω, *sterno.*

"Εςρωσα, a. 1. ind. act. et

"Εςρωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod.

"Εςυγον, a. 2. ind. act. verbi ςυγέω, vel inusitat. ςύγω, *odio prosequor:* f. ςύξω.

'Εςυφέλιξεν, *dispulit,* 3. sing. a. 1. ind. act. à ςυφελίζω, f. ξω, *duritèr tracto.* Th. ςύφω, *adstringo:* f. ψω.

"Εςω, *ESTO,* 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, *sum.*

'Εςωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ςωμύλλω, idem quod ςωμυλέω, *loquax sum.* Th. ςόμα, *os.*

"Εςων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, *sum.*

"Εςωρ, ορος, ὁ, *clavus temonis:* ab ἕω, *mitto:* melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.

'Εςὼς, ῶτος, *stans:* in f. g. ἑςῶσα, perf. part. act. pro ἑςακὼς, per Sync. ἑςαὼς, et per Crasin ἑςὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑςώτων· ab ἵςημι, *sto.*

"Εςωσαν, *sint,* 3. pl. imperat. præs. ab εἰμί.

'Εςῶτες, nom. plur. ab ἑςῶς, quod vide.

'Εσύθην, *commotus sum,* a. 1. pass. à σύω, pro σεύω, *moveo.* Th. σείω, *agito.*

'Εσύλα, *spoliabat,* 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, *præda.*

'Εσύλευον, *prædati sunt,* imperf. act. verbi συλεύω, *spolio:* ab eod. th.

'Εσύνηκα, ας, ε, *intellexi,* a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo:* fut. συνήσω, ex σὺν et ἵω, *mitto,* &c.

'Εσύςερον, adv. *posteà:* ex ἐς et ὕςερος, *posterior.*

'Εσφάγην, ης, η, *jugulatus sum,* a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω seu σφάζω, f. ξω, *jugulo:* perf. pass. ἔσφαγμαι.

'Εσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.

"Εσφαζον, *mactabant,* 3. plur. imperf. act. verbi σφάζω, *macto:* f. ξω.

'Εσφαίρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio:* fut. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus.*

'Εσφάλην, ης, η, *deceptus sum,* a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio:* f. αλῶ. perf. ἔσφαλκα.

"Εσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα. perf. act. ejusd.

"Εσφαξαν, *trucidârunt,* 3. plur. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo:* f. άξω. perf. med. ἔσφαγα.

'Εσφαράγιζον, *sonum excitabant,* imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *sonus.*

'Εσφέρω, id. quod εἰσφέρω.

"Εσφηλα, *decepi,* a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

"Εσφιγγεν, *stringebat,* 3. sing. imperf. act. et

"Εσφιγξε, *adstrinxit,* 3. sing. a. 1. act. verbi σφίγγω, *stringo:* f. γξω.

'Εσφορέω, ῶ, id. quod εἰσφορέω.

'Εσφράγιζεν, *obsignavit,* 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno:* f. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *sigillum.*

'Εσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo et th.

'ΕΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara, crusta ex adustione vulneri adhærens:* undè Angl. A SCAR.

'Εσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. idem.

'Εσχαρὶς, ίδος, ἡ, *focus, craticula.* Th. ἐσχάρα.

'Εσχαρόφιν, Poët. pro ἐσχάρης et ἐσχάρῃ.

'Εσχατιά, ᾶς, ἡ, et

'Εσχατιὴ, ης, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylua. xiii. 35. Angl. THE DOWNS, *extremitas agri incultior.*

'Εσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate.*

"Εσχατον, ου, τὸ, *extremitas:* item adv. *ultimè:* ab

"ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus ul-*

timus: ἐσχά'τη τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, *post filios mortua est mater*, Maccab. vii. 41. subintellige ἀπό.
'Εσχἄτόωσᾰ pro ἐσχἄτόεσσᾰ, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus*.
'Εσχά'τως, adv. *extremè, ad extremum*. ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed. Wess. Non igitur barbaricè, ut Salm. de Ling. Hellen. p. 109. Th. ἔσχατος, *extremus*.
"Εσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ. perf. pass. ἔσχημαι.
"Εσχεθεν, Poët. pro ἔσχεν, 3. sing. aor. 2. verbi ἔχω.
'Εσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et
"Εσχηκᾰ, perf. act. ab ἔχω. vide ἔσχε.
'Εσχημᾰτίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo*: à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.
"Εσχῐκᾰ, perf. act. verbi σχίζω, *fingo*: fut. ίσω. perf. pass. ἔσχισμαι.
'Εσχίσθην, ης, η, et in 3. plur. ἐσχίσθησᾰν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
'Εσχόμην, a. 2. m. et
"Εσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. vide ἔσχε.
"Εσω, f. 1. verbi ἕζω, *sedere facio*: vel ἕω, *induo*.
"Εσω, *intrò*: adv. cum gen. et
"Εσωθεν, *intrinsecus*: ab εἰς, *in*.
'Εσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo*: fut. σω. perf. pass. σέσωσμαι.
"Εσωσᾰ, a. 1. act. ejusd. verbi.
'Εσώτερος, ᾱ, ον, *interior, -us, intimus*.
'Εσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio*: f. ίσω. perf. σεσωφρόνικα· à σώφρων, *temperans*: ex σόος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.
"Ετ', pro ἔτι, *adhuc, etiam*.
'Ετά'γην, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel -ττω, *ordino*: f. ξω. perf. χα. a. 2. ἔταγον.
'Ετάζω, *examino, inquiro, scrutor, castigo*, Sap. Salom. i. 9. vi. 3. xi. 10. f. ά'σω, et Dor. ξω· ab ἐτεὸς, *verus*.
'Ετά'θην, *extentus sum*, a. 1. ind. pass. verbi. τείνω, *tendo*: fut. τενῶ. perf. τέτακα. perf. pass. τέταμαι.
"Εται, *familiares*, nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*.
'Εταίρᾱ, ας, ἡ, *amica, meretrix*: et
'Εταιρείᾱ, ᾱς, ἡ, *societas*: et
'Εταιρέω, ῶ, *prostituo me*: fut. ήσω. ab ἑταῖρος.
'Εταίρη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταίρα.
'Εταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium*: et
'Εταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος, Jovis Epith. *qui sodalitiis præest*: ab eod. th.
'Εταίρησῐς, εως, ἡ, *impudicitia*: ab ἑταιρέω.
'Εταιρίᾱ, ᾱς, ἡ, *sodalitium*: et
'Εταιρίζω, f. ί'σω, *sodalis fio, opitulor*: et
'Εταιρῐκὸς, ἡ, ὸν, *sodalitius, meretricius*: ab
'ΕΤΑΙ˜ΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis*.
'Ετά'κευ, Dor. pro ἐτήκου, *tabescebas*, 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco*: et
'Ετά'κην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω. a. 2. ἔτακον.
'Ετἄλά'νιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum et ærumnosum voco*: f. σω. à τάλας, ανος, *miser*. Th. ταλάω, f. άσω, *suffero*.
"Ετᾰμον, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo*: f. 2. ταμῶ.
'Ετᾰνύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo*. Th. τείνω, idem.
"Εταξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. et
'Εταξά'μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. à τάσσω vel -ττω, *ordino*: f. ξω. perf. χα.
'Ετάραξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo*: fut. ξω. perf. τετάραχα. perf. pass. τετάραγμαι. a. 1. pass. ἐταράχθην.
'Ετᾰράχθησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præc.
'Ετᾰρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.
'Ετᾰρίσσᾰτο, 3. sing. a. 1. med. gem. σ, Poët. à præced.
"Ετᾰρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis*: gen. pl. ἑτά'ρων.
'Ετασμὸς, ου, ὁ, *inquisitio, tormentum, flagra*; 2 Mac. vii. 37. ab ἐτάζω, *inquiro*: fut. άσω.
"Ετᾰσον, ᾰτω, a. 1. imperat. verbi præced.
'Ετά'φην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio*: f. ψω.
'Ετᾰφον, *stupui, admiratus sum*, a. 2. ind. act. et τέθηπα, perf. med. idem, vel *stupeo, admiror*: ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπε.
'Ετά'χῡνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.
"Ετεᾰ, nom. vel acc. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
'Ετεθήλει, 3. sing. plusq. perf. m. verbi θάλλω, *vireo*: fut. αλῶ. perf. med. τέθηλα.
'Ετέθην, *positus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.
'Ετέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi θάπτω, *sepelio*. Alii à θήπτω, *stupeo*, vel θήπω. f. ψω. perf. τέθηφα. perf. med. τέθηπα.
'Ετεθνήκειν, *obieram*, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. perf. med. τέθνακα. hinc inf. τεθνᾶναι.
"Ετειλᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio*: a. 1. ἔτειλα.
"Ετεινᾰ, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*: f. τενῶ. perf. τέτακα.
"Ετειος, είᾱ, ειον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.
"Ετειρεν, *affligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. et
'Ετείρετο, *confectus erat*, 3. sing. imperf. ind. pass. à τείρω, *affligo, vexo*: f. τερῶ. perf. τέταρκα. a. 1. ἔτειρα.
"Ετεκ', pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι. perf. med. τέτοκα.
'Ετεκνοποιήσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*; ἐτεκνοποίει, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus*, (quod à τίκτω, *pario*,) et ποιέω, *facio*.
'Ετέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno*.
'Ετελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἐτελέετο, per Pleonasm. τοῦ ι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.
'Ετέλειον, *perfecerunt*, pro ἐτέλεον, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo et th.
'Ετελείωσᾰ, ᾰς, ε, *consummavi*, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio*: f. ώσω. ejusd. th.
'Ετέλεσᾰ, ᾰς, ε, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.
'Ετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. th.
'Ετέλεσσᾰ, ᾰς, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.
'Ετελεύτᾰ, pro -ᾱς, 3. sing. im-

perf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, desino:* f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis.*

Ετιλλε, imperf. act. à τέλλω, *mando:* a. 1. ἔτειλα.

"Ετεμον, *incidi,* a. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco:* f. ταμῶ et τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον et ἔτεμον. perf. med. τέτομα.

'Ετεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteoclo Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

'Ετεὸν, adv. *verùm, verè:* n. g. ab

Ετεὸς, ᾱ, ὸν, Poët. idem quod ἐτὸς, ἡ, ὸν, *verus:* undè etiam formatur per interposit. τῦ ε. Th. εἰμὶ, *sum.*

Ετεραλκὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *dubius,* quasi *anceps robur.* Et sic dicitur *victoria,* quia alteri semper tribuit ἀλκήν. ab ἕτερος, *alter,* et ἀλκὴ, *robur.*

'Ετερήμερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *alternis diebus.* Ex ἕτερος et ἡμέρα.

'Ετέρηφῐ, *alter:* Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, *alter.*

'Ετερόγλωσσος, vel -ττος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui diversæ linguæ est:* ab ἕτερος, *alter,* et γλῶσσα, ης, ἡ, *lingua.*

'Ετεροδῐδασκᾰλέω, ῶ, *diversam doctrinam doceo:* f. ήσω. ab ἕτερος, *alius,* et διδάσκω, *doceo.*

'Ετεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, *alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior:* et

'Ετεροδοξῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *opinio diversa* vel *prava:* et

'Ετερόδοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui alterius est opinionis* vel *sectæ:* Angl. HETERODOX. omnia ab ἕτερος, *alter,* et δόξα, *opinio:* q. à δοκέω, *censeo.*

'Ετεροζήλως, adv. *iniquè:* ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur:* ab ἕτερος, *alius,* et ζῆλος, *æmulatio.*

'Ετεροζῠγέω, ῶ, f. ήσω, *alteram jugi partem traho:* et

'Ετερόζῠγος, *altera libræ pars:* ex ἕτερος, *alius,* et ζυγὸς, *jugum.* Th. ζεύγνυμι, *jungo.*

'Ετεροῖος, οίᾱ, οῖον, *diversus à reliquis:* et inde

'Ετεροιόω, ῶ, f. ώσω, *altero, immuto:* ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter.*

'Ετερόκλῑτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *alitèr declinatus:* sc. ὄνομα, *HETEROCLITON.* Th. κλίνω, *inflecto.*

'Ετεροκωφῶν, Sirach. xix. 25. Sed rectiùs opinor ἐθελοκωφῶν, *qui surdum se simulat.*

'Ετερόπλοος, contr. ἑτερόπλες, ὁ ᾗ ἡ, *ab alterâ parte navigationem præbens:* ἑτερόπλεν δάνεισμα, *pecunia nautica, cujus periculum in unum trajectum, non etiam in reditum præstatur, ut in* ἀμφοτερόπλῳ *fit.*

'Ετερόπνοος, πνες, ὁ ᾗ ἡ, *alternè flans:* ab ἕτερος et πνέω.

"ΕΤΕΡΟΣ, ᾱ, ον, *alter, alius,* μηδέτερος et ἐδέτερος, *neuter:* ἐν ἑτέρῳ, sc. τόπῳ, *alibi:* ἑτέρᾳ λαβεῖν, *sinistrâ manu capere,* i. e. nullo negotio, sub. χειρί.

'Ετερότης, ητος, ἡ, *diversitas:* ab ἕτερος.

'Ετερότροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *aliò conversus, diversus:* ab ἕτερος et τρέπω.

'Ετερόω, f. ώσω, *altero:* ab ἕτερος.

"Ετερπεν, *delectabat,* 3. sing. imperf. à τέρπω, *delecto:* fut. ψω.

"Ετερσε, a. 1. ind. act. Æol. à τείρω, *affligo, vexo.* Vel ut alii volunt à τέρσω, *exsicco:* undè τερσαίνω, idem.

'Ετέρῳ, dat. sing. Vide ἕτερος.

'Ετέρωθε, et -θεν, adv. *ex alterâ parte.* Th. ἕτερος, *alter.*

'Ετέρωθῐ, adv. *ab altera parte.*

'Ετέρως, adv. *alitèr:* ab eod.

'Ετέρωσε, adv. *ad alteram partem, alio.*

'Ετέρωσῐς, εως, ἡ, *alteratio:* ab ἕτερος.

'Ετετάλμην, σο, το, *jussus eram,* plusq. perf. pass. verbi τέλλω, *mando:* perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

'Ετετᾰπείνωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ταπεινόω, *humilio:* f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, *humilis.*

'Ετετᾰ'χᾰτο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante το, et κ verso in aspirat. χ, verbi τάσσω, *ordino:* f. ξω. perf. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.

'Ετετεύχᾰτο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, *fabricor:* f. ξω. perf. τέτευχα. perf. pass. τέτευγμαι et τέτυγμαι.

"Ετετμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio:* quod derivatur à τέμνω, *seco, scindo:* f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε, et hinc per Pleonasm. τῦ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

'Ετετρήχειν, εις, ει, plusq. perf. verbi τρήχω, *asper et salebrosus sum:* f. ξω. perf. τέτρηχα. Th. τραχὺς, ἐος, *asper, scaber.*

'Ετέτυκτο, *factus erat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, *fabrico:* quod vide.

'Ετετῠ'φειᾰ, Ion. pro ἐτετῠ'φειν, et ἐτετῠ'φει, pro ἐτετῠ'φει, plusq. perf. act. à τύπτω, *verbero:* f. ψω.

'Ετετῠ'χοντο, 3. pl. a. 2. med. verbi τυγχάνω, *assequor:* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ε, ετο.

"Ετεχ', pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. aor. 2. act. verbi τίκτω, *pario:* f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

'Ετέχθην, *natus sum,* a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario.*

"Ετη, nom. et acc. pl. contract. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

'Ετήκετο, *liquescebat,* 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio:* f. ξω. perf. med. τέτηκα.

'Ετήρεν, *servabam,* imperf. act. à τηρέω, *servo:* imperf. ἐτήρεον, εν. f. ήσω. perf. τετήρηκα.

"ΕΤΗΣ, ε, ὁ, *socius, amicus:* ὦ 'τᾶν pro ὦ ἐτᾶν, *O amice* vel *amici:* q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut sit verus amicus.

'Ετησῐ'αι, ων, οἱ, *Etesiæ,* venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent: à seq.

'Ετήσῐος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *annuus, anniversarius:* ab ἔτος, *annus.*

'Ετητοίμᾰκᾰ, vel ἐτητοίμᾰκᾰ, perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi,* verbi ἑτοιμάζω, *paro.* Th. ἕτοιμος, *promptus* et *paratus.*

'Ετήτῠμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *verus:* ἔτυμον, et ἐτήτυμον, adv. *verè.*

"ΕΤΙ, *adhuc, insuper, amplius, posthac.*

'Ετῐ'θει, *ponebat,* 3. sing. imperf. ind. act. q. à τιθέω· imperf. ἐτίθεον, εν, εις, εις. Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο το. a. 2. inf. m. θέσθαι.

'Ετῐ'θευ, Dor. pro

'Ετῐ'θε, *ponebaris,* 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτῐ'θεσο· ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejusd.

"Ετικτον, ες, ε, imperf. act.

verbi τίκτω, *pario:* f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. perf. med. τέτοκα.
'Ετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.
'Ετινάσσετο, *concutiebatur,* 3. sing. imperf. pass. à τινάσσω, *quatio:* fut. ξω. perf. τετίναχα.
'Ετίομεν, *honorabamus, solvebamus,* 1. plur. imperf. act. verbi τίω.
"Ετισα, ας, ε, *colui:* a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro, solvo:* f. σω. perf. τέτικα.
'Ετιταίνετο, *extendebatur,* 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo.*
"Ετλην, ης, η, *sustinui,* a. 2. ind. act. à τλῆμι, *tolero:* f. τλήσω. perf. τέτληκα. Th. ταλάω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλῆμι.
"Ετμάγεν, *dissecti sunt,* Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco.*
"Ετμηγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejusd.
'Ετμήθην, *excisus sum,* a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, *seco:* f. μῶ. perf. τέτμηκα.
"Ετμηξα, *scidi,* a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *seco:* fut. ξω. Th. τέμνω, idem.
"ΕΤΝΟΣ, εος, τὸ, *puls ex leguminibus:* q. ab ἔδω, *edo.*
"Ετοιμα, *parata,* nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.
'Ετοιμάζω, *paro:* f. άσω. perf. ἡτοίμακα. a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, et in 2. pl. ἑτοιμάσατε. perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι. ab ἕτοιμος.
'Ετοιμασία, ας, ἡ, *præparatio:* à præc.
"ΕΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, sive ἑτοῖμος, Att. *promptus, paratus:* hinc
'Ετοίμως, *promptè,* adv.
'Ετοίμως ἔχειν, *paratum esse.*
'Ετόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, *audeo,* imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*
"Ετον, ἕτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. ἧν.
"Ετορον, aor. 2. verbi τορέω.
"ΕΤΟΣ, εος, τὸ, *annus.*
'Ετὸς, ἡ, ὸν, et ἐτεὸς, ὰ, ὸν, *verus, bonus:* et

'Ετὸς, adv. *frustrà, temerè:* ab εἰμὶ, *sum.*
"Ετραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo:* f. τρώξομαι.
"Ετραπ', pro ἔτραπε, *evertit,* 3. sing. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, *verto:* fut. ψω. perf. φα. a. 2. pass. ἐτράπην. perf. med. τέτροπα. a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.
'Ετράπεον, *uvas calcabant,* 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ verbi τρέπω, *verto.*
'Ετράπετ', pro ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. ind. med. vide ἔτραπ'.
"Ετράπην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, *verto:* vide ἔτραπ'.
'Ετραπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπ'.
'Ετράφην, *educatus sum,* et in 3. plur. ἐτράφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, *alo:* f. ψω. a. 2. ἔτραφον.
"Ετραφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. vide ἐτράφην.
"Ετρεμε, *tremebat,* 3. sing. imperf. act. à τρέμω, *tremo:* quod à τρέω, idem.
"Ετρεσα, ας, ε, *tremui,* a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo, trepido:* f. τρέσω.
'Ετρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. et
"Ετρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo:* f. θρέψω. perf. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. perf. med. τέτροφα.
"Ετρησε, *perforavit,* 3. sing. a. 1. act. verbi τιτράω, seu τίτρημι, *terebro:* fut. τρήσω, tanq. à τράω.
"Ετριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *strido:* perf. med. τέτριγα.
'Ετρύγων, *vindemiebant,* 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων verbi τρυγάω. Th. τρύγη, *vindemia.*
'Ετρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, et hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. sing. imperf. verbi τρυπάω, *perforo.* Th. τρῦπα, *foramen.*
'Ετρύφην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi θρύπτω, *frango, frango luxu:* f. ψω. perf. φα. perf. pass. τέθρυμμαι.
'Ετρυφήσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo:* f. ήσω. perf. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu.*
"Ετρωσα, *vulneravi,* a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero, lædo:* f. ώσω, q. à τρώω.
'Ετύθην, *immolatus sum,* euphoniæ gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. σω, *macto, sacrifico.*
'Ετυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, *involvo, perscrutor:* f. ξω. Th. τύλος, *callus.*
"Ετυμα, *vera,* nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus.*
'Ετυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio:* ab ἔτυμος et λόγος, *sermo,* quod à λέγω, *dico.*
"Ετυμον, ου, τὸ, *ETYMUM, vera origo alicujus vocabuli, ejusque originis ratio:* item
"Ετυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. *verè:* n. g. ab
"ΕΤΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *verus,* dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν. ἐτήτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Epenth. idem. ἐτύμως, *verè:* adv.
'Ετυμπανίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. à τυμπανίζω, *distendo:* f. ίσω. perf. τετυμπάνικα. à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum quo pulsato sonus cietur.
'Ετύπαν, Dor. pro ἐτύπην, *sauciatus sum,* a. 2. ind. pass. à τύπτω. ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.
'Ετύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τύπτω, *verbero.*
"Ετυχε, 3. sing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciscor:* f. τεύξομαι. perf. pass. τέτυγμαι.
'Ετύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθην, à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, *fabricor.*
"Ετυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.
'Ετῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus.*
'Ετώσια, *inania,* acc. pl. item adverbialitèr, *frustrà:* ab ἐτώσιος, *iners, vanus.*
'Ετωσιεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui incassùm laborat:* ab ἐτώσιον, *inane,* et ἔργον, *opus.*
'Ετώσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iners, vanus:* ab ἐτὸς, adv. *frustrà.* Th. εἰμὶ, *sum.*
Εὖ, *benè, bellè, felicitèr,* adv. in compos. plerumquè *facilè:* item *benè, faciliter, valdè.* Th. ἐῢς, *bonus.*
Εὗ, Dor. pro οὗ, *sui.*
Εὔα, ας, ἡ, *EVA,* nom. primæ matris. Hebr. interp. *vivificans.*
Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nunciatio:* vide εὐαγγέλιον.
Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO, læta annuncio:* f. ίσω, et Att. εὐαγγελιῶ. perf. εὐηγγέ-

λῖκᾶ. a. 1. εὐηγγίλῖσᾶ. a. 1. inf. εὐαγγιλῖ'σαι. perf. pass. εὐηγγίλισμαι. a. 1. pass. εὐηγγιλίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. εὐαγγιλισθεὶς. imperf. pass. εὐηγγιλιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγιλῖ'σομαι. a. 1. m. εὐηγγιλῖσᾶ'μην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγιλῖ'σασθαι. ex εὖ et ἀγγίλλω, *nuncio.*

Εὐαγγιλῖκὸς, ἡ, ὸν, *EVANGELICUS:* et

Εὐαγγίλῖον, ου, τὸ, *EVANGELIUM; faustus ac lætus nuncius:* ab εὖ et ἀγγιλία, *nuncium.* Th. ἀγγίλλω, *nuncio.*

Εὐαγγιλιϛὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA, Evangelii præco:* à perf. pass. verbi εὐαγγιλίζω. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fausta nunciat:* ab εὖ et ἄγγιλος, *nuncius.*

Εὐᾶγίω, ῶ, *sanctè ago, purus sum:* ab

Εὐᾶγὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *sanctus, purus:* ab ἄγος, *veneratio:* sed εὐᾶγὴς, *agilis,* prout

Εὐᾶ'γητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mobilis:* ab ἄγω, *duco.*

Εὐᾶγόρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐᾶγορῖ'ᾶ, sive εὐηγορία, ας, ἡ, *benedicentia; item sermonis elegantia:* ab εὖ et ἀγορίω.

Εὐᾶγρῖ'ᾶ, et εὐᾶγρησῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *prospera venatio:* ab

Εὔᾶγρος, ον, *felix in capturâ:* ex εὖ et ἄγρα.

Εὐᾶ'γων τιμὴ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata.* Ex εὖ et ἀγὼν, ὄντος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum ματρώων jungendus: et duct. ab εὔαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro *rectè instituto in re aliquâ.* Hinc

Εὐᾶγωγῖ'ᾶ, ἡ, *recta educatio et institutio:* παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔᾶδε, *placuit,* 3. sing. a. 2. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τοῦ υ, et mutato simul spiritu; ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἁδίω, *placeo.* Alii volunt esse perf. med. verbi ἅδω, *placeo:* perf. med. ἧδα, et solutione ἕαδα. part. med. ἑαδώς.

Εὐᾶίει, dat. sing. ab εὐαὴς.

Εὐάζω, f. ά'σω, *evan clamo,* de clamore bacchantium euoë ab εὐάν.

Εὐᾶὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *salubritèr spirans, qui benè à ventis perflatur:* ex εὖ, *benè,* et ἄω, vel ἄημι, *spiro.*

Εὐαιμονῖ'δης, *EUÆMONIDES,* nom. propr.

Εὐαίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *benè* vel *valdè laudatus:* ex εὖ, *benè,* et αἰνίω, *laudo.*

Εὐαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè capi potest:* ex εὖ et αἱρίω, *capio.*

Εὐαισθησῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *sensuum vigor:* ex εὖ, *benè,* et αἰσθάνομαι, *sentio.* perf. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *beatus, felicis ævi, EUÆON,* acc. sing. Εὐαίωνᾶ.

Εὐᾶλαζόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad gloriandum proclivis:* ex εὖ et ἀλαζονεύω.

Εὐᾶλᾶ'κᾶτος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet:* ex εὖ et ἠλακάτη, *colus.*

Εὐᾶ'λωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis:* ab εὖ et ἁλίσκομαι, *capio.*

Εὐᾶμερῖ'ᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐημερία, ης, ἡ, *diei bonitas et serenitas; secundarum rerum status et tranquillitas:* ex εὖ et ἡμέρα, *dies.*

Εὐᾶ'ν, *vox mulierum bacchantium.* Hinc Lat. *Evan,* ipse Bacchus.

Εὐᾶ'νεμος, Poët. et Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *secundus ventus:* ex εὖ et ἄνεμος, *ventus.*

Εὐανθεῖς, *florentes,* nom. pl. ab εὐανθὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, pro εὐθαλὴς, *florens,* et τὸ εὐανθές· ab εὖ et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Εὐάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *floridus.* Vide εὐανθεῖς.

Εὐᾶνορῖ'ᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ἡ, *strenuitas, fortitudo:* et

Εὐᾶ'νωρ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐήνωρ. ex εὖ, *benè,* et ἀνὴρ, ὁ, *vir.*

Εὐᾶπάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obvius, comis.*

Εὐᾶπᾶ'τητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis deceptu.* ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, *decipio.*

Εὐᾶπήγητος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu:* ex εὖ, ἀπὸ, et ἡγίομαι, *duco, narro.*

Εὐᾶρεϛίω, ῶ, *placeo:* fut. ήσω. perf. εὐηρέϛηκᾶ. a. 1. εὐηρέϛησᾶ. a. 1. inf. act. εὐᾶρεϛῆσαι. præs. pass. εὐᾶρεϛίομαι, *delector:* ab

Εὐᾶ'ρεϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acceptus:* ex εὖ, *benè,* et ἀρεϛὸς, *placitus.* Th. ἀρίσκω, *placeo.*

Εὐᾶρέϛως, adv. *ad placitum:* ab eodem.

Εὐάρμᾶτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonum habens currum:* ab ἅρμα, *currus.*

Εὔαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonus ductor et imperator; imperio parens.*

Εὐᾶχὴς, ίος, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum, canorus.*

Εὔβοιᾶ, ᾶς, ἡ, *EUBŒA,* est nomen loci. ex εὖ et βόω, *pasco.*

Εὔβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè pastus:* ex iisd.

Εὐβυλεὺς, Jovis epitheton: διὰ τὴν ἐν τῷ βυλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, *propter eximiam in bene consulendo prudentiam.*

Εὐβυλῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *bonum consilium:* à seq.

Εὔβυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consultus, prudens; qui benè consulit alteri:* item propr. nom. *EUBULUS:* ex εὖ, *benè,* et βυλὴ, *consilium.*

Εὐβύλως, adv. *prudentèr:* à præc.

Εὖγε, Dat. *EUGE,* laudantis et exultantis adv.

Εὐγένειᾶ, et Ion. εὐγενῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *nobilitas:* et

Εὐγενὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *nobili genere ortus, generosus:* ex εὖ, *benè,* et γένος, εος, τὸ, *genus.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Εὔγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Atticè: et

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis.* Th. γῆ.

Εὖγμᾶ, ᾶτος, τὸ, *jactatio.* Ab εὔχομαι.

Εὖγμαι, perf. pass. ab εὔχομαι, *precor:* f. ξομαι.

'Εὔγναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè inflexus.* Ex εὖ et γναμπτός.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *æquus, candidus:* ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cognitor:* quod à γνώμη, *sententia.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Εὔγνωϛος et εὐγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè notus, nobilis, cognitu facilis.*

Εὐδαιμονιϛᾶ'τᾶ, adverbial. *felicissimè,* n. g. ab

Εὐδαιμονέϛᾶτος, *felicissimus,* superl. et

Εὐδαιμονέϛερος, *felicior,* compar. ab εὐδαίμων, *felix:* q. v.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum, beatè vivo:* f. ήσω. et

Εὐδαιμονῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *felicitas:* ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ῖ'σω, *beatum judico:* ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὐδαιμονῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad felicitatem idoneus* vel *pertinens, beatus:* et

Εὐδαιμονῖκῶς, adv. *beatè:* ab iisd.

Εὐδαιμόνισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *felicitas:* et

Εὐδαιμονισμὸς, ȣ̃, ὁ, *beatitudinis existimatio* vel *prædicatio:* à perf. pass. verbi εὐδαιμονίω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, feliciter:* ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *beatus:* ab εὖ et δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὗδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὗδον, ες, ε· εὕδει, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio.*

Εὐδείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad occasum benè situs, clarus, sublimis:* ex εὖ et δείλη.

Εὔδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ad bonam cœnam pertinet:* ex εὖ et δεῖπνον.

Εὔδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *arboribus benè consitus:* à δένδρον.

Εὔδεσκον, Ion. imperf. iterat. verbi εὕδω.

Εὕδησι, *cessat,* Ion. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab εὕδω, *dormio.*

ΕΥ'ΔΙ'Ᾱ, ᾱς, ἡ, *serenitas:* ex εὖ et δία, quod *aërem* significat: à Ζεὺς, *Jupiter, aër:* gen. διός.

Εὐδιᾱνὸς, ᾱ', ὸν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, idem quod εὔδιος.

Εὐδικῐ'η, ης, ἡ, *jus æquum.* Ex εὖ et δίκη.

Εὔδῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *serenus, tranquillus, trepidus.* Th. εὐδία, *serenitas.*

Εὔδμᾱτος, ȣ, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, quod vide.

Εὔδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ, *benè,* et δέμω, *struo:* f. μῶ. perf. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, *acquiesco, aliquo oblector: benè alicui cupio, volo, bonâ existimatione sum:* f. ήσω. perf. εὐδόκηκᾰ. a. 1. εὐδόκησᾰ, et Att. ηὐδόκησᾰ. Th. δοκέω, *videor:* f. ήσω, et δόξω.

Εὐδόκησῐς, ἡ, *approbatio, benevolentia:* à præc.

Εὐδόκητος, ȣ, ὁ, *placens, gratus:* et

Εὐδοκῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum:* ab εὐδοκέω.

Εὐδοκῐμάζω, *benè exploro:* fut. ᾰ'σω. a. 1. part. εὐδοκῐμᾰ'σᾱς. ex εὖ et δοκιμάζω, *exploro.* Th. δοκέω, *videor.*

Εὐδοκῐμέω, *benè audio, clarus sum:* f. ήσω. ex εὖ et δόκιμος, *probatus:* ab eod. th.

Εὐδοκῐμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκῐμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὐδόκῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *probatus* et *laudatus:* ab eod.

Εὖδοντ', pro εὕδοντᾰ, *dormientem,* acc. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio:* f. ήσω.

Εὐδοξῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *celebritas:* ab εὖ et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*

Εὐδρᾰ'νειᾰ, vel -νῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *vis, potentia:* ex εὖ, *benè,* et δράω, *facio.*

ΕΥ'ΔΩ, *dormio:* fut. εὑδήσω. perf. κᾰ. Hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐέᾱνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decentèr velatus:* ex εὖ et ἑανὸς, *vestis,* quod vide.

Εὕει, *torret,* 3. sing. præs. ind. act. verbi εὕω, vel ὕω, *uro:* f. σω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *speciosus:* ab εὖ et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Εὐειδότος, *benè scientis,* gen. sing. perf. part. ab

Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδηκώς· ab εὖ et εἰδέω, *scio:* f. ήσω.

Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo, sanus sum, benè me habeo.*

Εὔελπῐς, ῐδος, ὁ ϗ ἡ, et εὐέλπιστος, *benè sperans:* et

Εὐελπιστῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *bona spes:* ab εὖ et ἐλπὶς, *spes.*

Εὐεξᾰπᾰ'τητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *facilis deceptu:* ab εὖ et ἐξαπατάω.

Εὐεξῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *bona corporis habitudo:* ab εὖ et ἔχω, *habeo.*

Εὐεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facundus:* et

Εὐεπῐ'ᾱ, et εὐέπειᾰ, ᾱς, ἡ, *facundia:* ab εὖ et ἔπος, *verbum,* quod ab ἔπω, *dico.*

Εὐεπῐ'ην, *facundiam,* ejusd. acc. sing. Ion.

Εὐεργὲς, *fabrefactum,* n. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *beneficentia:* ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργεσῐᾰ'ων, ejusd. gen. plur. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργέτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ȣ, q. v.

Εὐεργετέω, f. ήσω, perf. εὐηργέτηκᾰ, *benefacio.* Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργετῆται, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *beneficium:* à perf. pass. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ȣ, ὁ, *beneficus,* gen. plur. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτᾱς. ab εὖ et ἔργον, *opus.*

Εὐεργετητέον, *benefaciendum est:* verbale ab εὐεργετέω.

Εὐεργετητῐκὸς, ἡ, ὸν, *beneficus:* et

Εὐεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè fabricatus:* et

Εὐεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benè factus:* ab iisd.

Εὐερέσησᾰ, credo scribend. εὐηρέσησα, q. v.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè septus, benè munitus:* ab εὖ, *benè,* et ἕρκος, εος, τὸ, *septum.* Th. εἴργω, *cohibeo.*

Εὐετηρῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *annuorum proventuum felicitas, ubertas:* ex εὖ et ἔτος.

Εὐέφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *accessu facilis:* ex εὖ et ἔφοδος.

'Εύζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bonis transtris instructus.* Ex εὖ et ζυγόν.

Εὐζωᾱ', ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona et beata vita:* ex εὖ et ζωὴ, *vita.* Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè cinctus, formosus, expeditus:* ex εὖ et ζωννύω, *cingo:* f. ζώσω. Hinc ζώνη, *zona.*

Εὐηγγέλην, *nunciatus sum,* a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω. ex εὖ, *benè,* et ἀγγέλλω, *nuncio:* f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta nuncio:* quod vide.

Εὐηγγελῐσᾰ'μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. ejusd.

Εὐηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per Pleonasm. τȣ̃ η, pro εὐγενὴς, *generosus:* ex εὖ et γίνομαι, *nascor.*

Εὐηγεσῐ'η, ης, ἡ, *prudens administratio.* Ex εὖ et ἡγέομαι.

Εὐήθειᾰ, ᾱς, ἡ, *innocentia, stultitia:* et

Εὐήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bonis moribus præditus, simplex;* item *stultus:* ex εὖ et ἦθος, εος, τό.

Εὐήθως, adv. *simpliciter:* ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *valdè acutus:* ex εὖ et ἀκή.

Εὐηκοῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *facilitas audiendi:* item

Εὐήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè audiens, qui benè auditur:* ex εὖ et ἀκέω, *audio.*

Εὐήκτȣν, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *bonâ corporis habitudine sum:* ab εὐέκτης, ex εὖ et ἔχω.

Εὐηλᾰ'κᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet:* ex εὖ et ἠλακάτη, *colus.*

Εὐήλῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *apricus:* ex εὖ, *benè,* et ἥλιος, ȣ, ὁ, *sol.*

Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *feliciter dego, plausus fero.* Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *prosperitas dici.*

Εὐημερῐ'ᾱ, ῐ'ᾱς, ἡ, id. *serenitas dici.*

Εὐηνί'νη, ης, ἡ, *Eueni filia:* nom. propr.
Εὔηνον, nomen fluvii.
Εὐήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *viros honestans, generosus.* Ex εὖ et ἀνήρ.
Εὐήρἄτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *valdè amabilis:* ab εὖ, *benè,* et ἐράω, *amo.*
Εὐηρέϛησἄ, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεϛέω, *libens acquiesco, placeo:* ex εὖ et ἀρεϛὸς, *gratus.* Th. ἀρέσκω, f. ήσω, *placeo.*
Εὐήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fabrefactus.* Ex εὖ et ἄρω.
Εὐήτριος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè textus:* ex εὖ et ἤτριον.
Εὔηχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè sonans, canorus.*
Εὐθᾰλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ θάλλων, *benè florens, floridus.* Th. θάλλω, *vireo.*
Εὐθᾰνᾰσί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *bona et facilis mors:* ex εὖ, *benè,* et θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior.*
Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *confidens, audax:* à θάρσος.
Εὐθαρσῶς, adv. *confidentèr:* à præc.
Εὐθείῃ, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα, ας, *recta:* ab εὐθὺς, *rectus.*
Εὐθενέω· vide εὐθηνέω.
Εὐθερᾰ'πευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilè sanabilis:* ab εὖ et θεραπεύω.
Εὐθὲς ἦν, *illud placebat:* vide εὐθής.
Εὐθετέω, ῶ, f. ήσω, *aptus sum:* et idem quod
Εὐθετίζω, f. ί'σω, *concinnè dispono:* ex εὖ et τίθημι, *pono.*
Εὐθετί'σᾶς, αντος, ejusd. aor. 1. part. act.
Εὔθετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *appositus, aptus:* ex εὖ, *benè,* et θετὸς, *positus.* Th. τίθημι, *pono.*
Εὐθεώρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis spectatu:* à θεωρέω.
Εὐθέως, adv. *statim.* Th. εὐθὺς, *rectus.*
Εὔθηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *mammosus, distentas habens mammas:* ex εὖ et θηλή.
Εὐθημοσύ'νη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio:* ab
Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concinnus,* quod à τίθημι, *pono.*
Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor:* ab εὖ et θὴν, idem quod θὶν, θινὸς, *cumulus, acervus.*
Εὐθηνί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *prosper successus:* ab iisd.
Εὐθηνεῦντᾰ, *affluentem,* acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, quod vide.
Εὐθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placens.*
Εὔθικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *tactu facilis;* item *facetus, dicax:* à θίγω, *tango.*
Εὐθίκτως, *aptè, congruè;* adv.
Εὔθραυϛος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis contusu, friabilis:* ex εὖ, *benè,* et θραύω, *frango.*
Εὔθριξ, τρῖχος, ὁ ϗ ἡ, *benè comatus:* ex εὖ et θρίξ.
Εὔθρονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum thronum habens:* ex εὖ et θρόνος, *thronus.* Th. θράω, *sedeo:* f. θρήσω.
Εὐθὺ', adv. *rectà,* vel pro εὐθὺς, *statim,* ab εὐθὺς, quod vide.
Εὐθύ'γλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus:* ab εὐθὺς et γλῶσσα, *lingua.*
Εὐθῠδρομέω, -ῶ, *rectum cursum teneo:* f. ήσω. perf. εὐθῠδεδρόμηκᾰ. ab
Εὐθύ'δρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui recto cursu pergit;* quod ex εὖ et δρόμος, *cursus.* Th. τρέχω, *curro:* a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.
Εὐθῠμᾰ'χᾶς, ᾶ, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐθυμᾰ'χης, ε, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit, vir fortis:* ab εὐθὺς et μάχομαι, *pugno.*
Εὐθῠμέω, -ῶ, *bono animo sum:* f. ήσω. perf. εὐθύ'μηκᾰ. a. 1. εὐθύ'μησᾰ. ex εὖ et θυμός.
Εὐθῠμί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *lætitia, alacritas:* et εὐθῠμοσύ'νη, idem: et
Εὔθῠμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui est bono et hilari animo:* et
Εὐθύ'μως, adv. *alacritèr:* εὐθῠμότερον, *alacriùs,* compar. Ab iisd.
Εὐθύ'νᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.
Εὐθύ'νη, ης, ἡ, *disquisitio, inquisitio, accusatio, pœna, crimen:* et
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, et εὐθυντὴς, ȣ̃, et εὔθυνος, ε, ὁ, *director, corrector:* omnia ab
Εὐθύ'νω, *complano, erigo, dirigo;* item *rectus sum:* εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, *rectà administrare jura populis:* f. ῠνῶ. perf. εὔθυγκᾰ. a. 1. ῦνᾰ. a. 1. imperat. ῦνον, ὰ'τω. a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus.*
Εὐθύ'πνοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, *rectà spirantis* seu *secundi Zephyri flatus:* ab εὐθὺς, *rectus,* et πνέω, *spiro.*
Εὐθύ'πομπος αἰὼν, *rectà ducens ævum:* ab εὐθὺς et πέμπω, *mitto.*
Εὐθῠπορέω, ῶ, f. ήσω, *habeo meatus rectos, rectam viam sequor:* à seq.
Εὐθύ'πορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cujus meatus recti sunt:* ex εὐθὺς et πόρος, *via.* Th. πείρω, *transeo.*
ΕΥΘΥ'Σ, εῖᾰ, ὺ, έος, *rectus, a, um:* ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam.*
Εὐθὺ's, etiam adv. *statim:* cum gen. *rectà.*
Εὐθύ'τερος, *rectior:* compar. ab εὐθὺς, q. v.
Εὐθύ'της, ητος, ἡ, *rectitudo,* et Metaph. *æquitas:* ab eod. th.
Εὐθύ'τονος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *in rectitudinem extensus:* ab εὐθὺς et τείνω, *tendo:* perf. m. τέτονα.
Εὐϊ'λᾶτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *propitius:* ex εὖ, *benè,* et ἱλάω, *propitius sum.*
Εὐϊ'λᾰτεύω, *propitius sum,* f. εύσω. à præc.
Εὐϊχθὺ's θάλασσα, *mare piscosum.*
Εὐκαιρέω, *opportunitatem nanciscor, vacat mihi:* imperf. Att. ηὐκαίρεον, -ȣν. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησᾰ. Th. καιρὸς, *occasio.*
Εὐκαιρί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *opportunitas:* ab
Εὔκαιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *opportunus:* et
Εὐκαίρως, *opportunè:* adv. ex εὖ et καιρὸς, *temporis opportunitas.*
Εὐκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè flexus.* Ex εὖ et κάμπτω.
Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκραδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus, stomacho conveniens.* Th. καρδία.
Εὐκᾰτᾰγώνιϛος, ε, ὁ ϗ ἡ, *expugnatu facilis.*
Εὐκᾰτᾰφρόνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *despiciendus,* -φρονητότερος, *contemptior,* compar.
Εὐκᾰτέργαϛος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilè confectus, facilè subactus:* ex εὖ et κατεργάζομαι.
Εὐκίᾰτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὐκέαϛος, *qui facilè scindi secarique potest:* ex εὖ et κεάζω, *findo.* Th. κίω, idem.
Εὐκηλήτειρᾰ, ᾶς, ἡ, *placatrix:* ex εὖ et κηλέω, *mulceo.*
Εὔκηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλος, *quietus, mitis.*
Εὐκῑνησί'ᾰ, *facilis motus:* à κινέω.
Εὐκῑ'νητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilè mobilis, agilis:* ab eod.
Εὐκῑνήτως, adv. *facili motu:* à præc.
Εὐκλέᾰ, *inclytam,* acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέᾰ· dat. εὐκλεῖ', Poët. pro εὐκλεέϊ. ab
Εὐκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus.* Th. κλείω, *celebro.*
Εὐκλείᾰ, ᾶς, ἡ, *splendor nomi-*

nis, gloria: ex εὖ et κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria:* ab eod. th.
Εὐκλεΐη, idem.
Εὐκλειής, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quod εὐκλεής.
Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κλεῖσαι. Vide κλεῖξαι.
Εὔκληϊς, ῖδος, ἡ, *benè clausa.* Ex εὖ et κληΐς.
Εὐκλήρημα, ἄτος, τὸ, *prospera fortuna.* Th. κλῆρος.
Εὐκνήμῖς, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *benè ocreatus* vel *armatus:* ex εὖ, *benè,* et κνήμη, *tibia.*
Εὐκολῖ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *facilitas:* et
Εὔκολος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilis, qui non est stomacho fastidioso:* ex εὖ et κόλον, *cibus.*
Εὐκόλως, adv. *expeditè:* ab εὔκολος.
Εὐκομῖ'σασθαι, *benè recondere,* a. 1. inf. m. ex εὖ et κομίζω, *curo.* Th. κομέω, idem.
Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè* vel *pulchrè comatus:* ex εὖ et κόμη, *coma.*
Εὐκοπῖ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *facilitas:* et
Εὔκοπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilis:* ex εὖ et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *scindo:* fut. ψω. perf. m. κέκοπα.
Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, *modestè me gero, officio fungor; orno benè:* et
Εὐκοσμῖ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *decentia, modestia, mores compositi:* et
Εὔκοσμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè ordinatus, concinnus:* et
Εὐκοσμότᾰτᾰ, *ornatissimè:* superlat. neut. pl. adv. loco sumitur: et
Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè:* omnia ex εὖ et κόσμος, *ordo.*
Εὐκρᾶέος, gen. sing. ab
Εὐκρᾶής, έος, ὁ ϗ ἡ, *temperatus.* Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo:* vel εὐκραής, per Sync. pro εὐκρατής.
Εὐκρᾰ'τη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐκρῖνέες, nom. pl. sunt *venti Etesii,* q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab
Εὐκρῖνής, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus, liquidus, ordine collocatus.* Th. κρίνω, *discerno.*
Εὐκταῖος, αία, αῖον, *optabilis.* Item *votivus, cui preces offeruntur.* Θέμιν εὐκταίαν. Medeæ Eur. 170. εὐκταίαν Ἐριννύν. Æschyl. Sept. ap. Theb. 729. ex εὔχομαι.
Εὐκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *optativus:* ab εὔχομαι, *precor:* fut. εὔξομαι. perf. εὖγμαι.
Εὐκτῐκῶς, *optativè,* adv. ab εὐκτικός.
Εὐκτῐμένη, vel Poët. ἐϋκτῐμένη, *benè ædificata,* perf. part. pass. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt ἐϋκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor:* f. σω. perf. κα.
Εὔκτῐτος, η, ον, *benè structus:* ex εὖ et κτίζω, *condo.*
Εὐκτὸς, ἡ, ὸ, *optabilis, votivus:* ab εὔχομαι, *precor.*
Εὔκῡκλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *rotundus:* ex εὖ, *benè,* et κύκλος, *circulus.*
Εὐλᾰ'βειᾰ, ᾶς, ἡ, *metus, reverentia, circumspectio:* ab εὐλαβής, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui benè res capessit, circumspectus:* ab εὖ et λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Εὐλᾰβέομαι, -ϐμαι, *vereor, caveo, vito:* ηὐλᾰ'βειτο, *metuebat,* 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι. perf. εὐλᾰ'βημαι. aor. 1. pass. εὐλᾰβήθην, Att. ηὐλᾰβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλᾰβηθεὶς, έντος, *veritus.* Th. λαμβάνω.
Εὐλᾰβής, έος, ὁ ϗ ἡ, *circumspectus, timidus, religiosus, verecundus.* Vide εὐλάβεια.
Εὐλᾰβητέον, *cavendum est,* verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor.*
Εὐλᾰβῖ'ης, *cautionis,* gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.
Εὐλᾰβϐ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, quod vide.
Εὐλᾰβῶς, adv. *timidè, cautè, religiosè:* ab εὐλαβής, qu. ab εὖ et λαμβάνω, *capio.*
Εὐλᾰβῶς ἔχειν, *vereri:* ab εὐλαβής.
ΕΥ'ΛΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes,* propriè qui in corpore nascuntur.
ΕΥ'ΛΑ'ΚᾹ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo:* qu. ab εὖ et λαχαίνω, *fodio:* vel potiùs ab εὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*
Εὔλᾰλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè loquens, facundus:* ab εὖ et λαλέω, *loquor.*
Εὐλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pratis accommodatus.* Ex εὖ et λειμών.
Εὐληπτότᾰτᾰ, *facillimum captu, commodissimè:* neut. superl. pl. ab
Εὔληπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilis captu.* Th. λαμβάνω.
ΕΥ'ΛΗΡᾸ, τὰ, *lora, habenæ.*
Εὐλῖμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. *bonus portus.*
Εὐλογέω, *benedico:* cum acc. *felicia precor, præsto;* item *celebro, laudo, gratias ago:* fut. ήσω. perf. εὐλόγηκᾰ. a. 1. Att. ηὐλόγησᾰ. perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus:* ex εὖ et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico:* fut. ξω. perf. m. λέλογα.
Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. et
Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, perf. part. pass. ab εὐλογέω.
Εὐλογητὸς, ἡ, ὸν, *benedictus, a, um,* à 3. pers. perf. pass. verbi ejusd.
Εὐλογῖ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus:* ἐπ' εὐλογίαις, *benignè:* et
Εὔλογος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *rationalis, rectus, verus:* ab εὖ et λόγος, *sermo, ratio:* à λέγω. præt. m. λέλογα.
Εὐλόγως, adv. *rectè, aptè, opportunè, consentaneè:* à præc.
Εὔλῠτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè solvi potest, paratus discedere, expeditus.* Th. λύω.
Εὐλῠ'τως, adv. *expeditè, facilè:* à præc.
Εὐμᾰθής, έος, ὁ ϗ ἡ, *docilis, ingeniosus;* item *intellectu facilis:* ab εὖ et μανθάνω, *disco.*
Εὐμᾰθῶς, adv. *facilè discendo, cum docilitate.*
Εὐμᾶ'κης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus, &c.* quod vide.
Εὔμᾱλος, Dor. pro εὔμηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pecorosus, bonas habens oves:* ex εὖ et μῆλα, *oves.* Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.
Εὐμᾰ'ρειᾰ, seu -ρῖ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *facilitas:* et
Εὐμᾰρέως, et -ρῶς, adv. *facilè:* ab
Εὐμᾰρής, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis:* ex εὖ et μάρη, *manus,* q. *tractabilis.*
Εὐμᾰρῖ'η, pro *secessu, quo itur,* ut alvus exoneretur: q. d. *commoditates.* Vide εὐμαρής.
Εὐμᾰρῶς, adv. *facilè:* ab εὐμαρής.
Εὐμεγέθης, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingens.* Th. μέγας.
Εὐμεθόδως, et εὐμεθοδῐκῶς, *compendiosè:* ex εὖ et μέθοδος, ϐ, ἡ, *via, compendium:* q. ex μετὰ et ὁδὸς, ϐ, ἡ, *via.*
Εὐμελής, έος, ὁ ϗ ἡ, *aptè modulatus, canorus:* à μέλος.
Ἐϋμμελῖ'ης, ϐ, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ϐ, ὁ, *fraxini peritus,* i. e. fraxineæ hastæ. Th. μελία, *fraxinus.*

Εὐμένειᾰ, ας, ἡ, *benevolentia.* Vide εὐμενής.

Εὐμενιςέρως, *benigniùs:* adv. comp. ab eod.

Εὐμενέτης, ου, ὁ, *benevolus.* Ex εὖ et μένω.

Εὐμενέω, *benevolus sum:* εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. à seq.

Εὐμενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, benignus:* Comparat. εὐμενέστερος. ab εὖ et μένος, *animus.*

Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè.*

Εὐμετᾰ́βλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Εὐμετᾰ́βολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè mutabilis:* ex εὖ, μετὰ, et βάλλω, *jacio:* f. λῶ. perf. m. βέβολα.

Εὐμετᾰ́δοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, et vertitur, *facilis ad impertiendum:* ex εὖ et μεταδίδωμι, *impertior.* Th. δίδωμι, *do.*

Εὐμετᾰχείριςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tractabilis, quo quis facilè ex arbitrio suo uti possit:* ex εὖ et μεταχειρίζομαι.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè longus:* ex εὖ et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Εὔμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ovibus abundans, pecorosus:* à μῆλον, *ovis.*

Εὐμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *memoratu facilis:* adj. verbale ab εὖ et μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur:* quod à μνημονεύω, *memoriâ teneo.* Th. μνάομαι, *recordor:* fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

Εὐμοιρῐ́ᾰ, ἡ, *bona sors.* Th. μοῖρα.

Εὔμολπος, ου, ὁ, *EUMOLPUS:* nom. propr.

Εὐμορφῐ́ᾰ, ῐ́ας, ἡ, *elegans forma.*

Εὔμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formosus:* ab εὖ et μορφὴ, *forma.*

Εὔναζε, præs. imperat. act.

εὐνάζῃ, *cubitum ieris,* 2. sing. præs. sub. pass. ab

Εὐνάζω, *sopio, dormio:* f. ᾰ́σω. Th. εὐνὴ, *cubile.*

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. th.

Εὐναιετᾰ́ω, ῶ, *benè habitatus sum.* Ex εὖ et ναιετάω.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um,* præs. part. pass. ab εὖ et ναίω, *habito.*

Εὐναῖος, αίᾰ, αῖον, *qui procumbere amat, qui ad cubile pertinet:* ab εὐνή.

Εὐνᾰ́τειρᾰ, ας, ᾶ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux:* ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.*

Εὐνᾶ́ω, -ῶ, fut. ήσω, *sopio:* ab eod. th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *benè litigans.*

Εὐνέτης, ου, ὁ, *conjux, tori consors.* Confer Eurip. Medeæ 161. ubi pro ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν legendum videtur Δυρομένα σὸν εὐνήταν. A seq.

ΕΥ'ΝΗ', ῆς, ἡ, *cubile.*

Εὐνηθεῖσᾰ, *concumbens:* aor. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio:* f. ήσω. Th. εὐνή.

Εὐνῆθεν, adv. *è lecto.* Ab εὐνή.

Εὐνήτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjux;* vid. supra εὐνέτης: ab eod.

Εὐνῆφι et εὐνῆφιν, antiq. gen. ab εὐνή.

Εὐνοΐςερος, Ion. pro εὐνούστερος, *benevolentior,* comp. Vide in εὐνούςατος.

Εὐνῖ́κη, ης, ἡ, et Dor. Εὐνῖ́κᾶ, nomen mul. Gr. *bona victoria.*

Εὖνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *orbus, privatus;* acc. εὖνιν. ab εἷς, *unus.*

'Εύννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè textus.* Ex εὖ et νέω.

Εὐνοέω, *benevolus,* vel *benè affectus sum:* f. ήσω. perf. εὐνένοηκᾰ· et

Εὔνοιᾰ, ας, ἡ, *benevolentia:* ab εὔνοος, -ους, ὁ ϗ ἡ, *benevolus:* ex εὖ et νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Εὐνοϊ̈κὸς, ἡ, ὸν, *benevolus:* et

Εὐνοϊ̈κῶς, adv. *benevolè:* compar. εὐνοϊκωτέρως. superl. εὐνοϊ̈κώτᾰτᾰ. Ab iisd.

Εὐνομεῖν, *bonis legibus instituere:* hinc

Εὐνομεῖσθαι, *bonis legibus uti:* εὐνομήθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. et

Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur:* ex εὖ et νόμος, *lex.*

Εὐνομῐ́ην, acc. sing. ab Εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulieris, *legitima:* ab iisd.

Εὔνοος, et εὔνους, ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus:* εὐνούστερος, compar. et εὐνούςᾰτος, superl. et

Εὔνουν, *amicum,* acc. sing. ab εὔνοος, -ους, *benevolus:* ab εὖ et νόος, *mens.*

Εὐνούςᾰτος, *benevolentissimus;* superl. ab εὔνοος, *benevolus.*

Εὐνούςερος, *benevolentior;* compar. ab eod.

Εὐνουχῐ́ας, ου, ὁ, *spado:* et

Εὐνουχίζω, *castro:* f. ῐ́σω. perf. εὐνένουχῐκᾰ. perf. pass. εὐνένουχισμαι. a. 1. pass. εὐνουχίσθην. ab

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, *EUNUCHUS;* item *dynasta:* à gynæceis custodiendis sic dictus: ab εὐνὴ, *cubile, lectus,* et ἔχω, *habeo, servo.*

Εὐντᾰ, Dor. et per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὢν verbi εἰμὶ, *sum.*

Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro:* fut. ξομαι. a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.

Εὐξᾰ́μενος, ου, a. 1. part. m. ab eod. th.

Εὔξεινος, vel -ενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hospitalis:* et

Εὐξείνως, adv. *hospitalitèr, amicè:* ab εὖ et ξένος, *hospes.*

Εὔξεςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè rasus, politus.* Th. ξέω, *rado.*

Εὔξῃ, *oraveris:* 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, ῃ, ηται ab εὔχομαι, *precor.*

'Εὔξοον, *benè rasam, politam:* acc. sing. ab

Εὔξοος, idem quod εὔξεςος. Th. ξέω.

Εὐοδέω, f. ήσω, *prosperè progredior;* et *prosperum iter præbeo:* et

Εὐοδῐ́ᾰ, ας, ἡ, *prosperum iter:* item propr. nom. mulieris, Gr. *prosperè agens:* ab εὖ et ὁδὸς, *via.*

Εὔοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro εὔοσμος, *odoratus:* ex εὖ et ὄζω, *oleo.*

Εὔοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pervius, prosperum* vel *expeditum habens iter:* ex εὖ et ὁδὸς, *via.*

Εὐοδόω, -ῶ, *prosperum iter præbeo:* fut. ώσω. perf. εὐώδωκᾰ. præs. pass. εὐοδόομαι, οῦμαι, *prosperum iter habeo, prosperor:* perf. pass. εὐώδωμαι. a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, η. f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iter expeditum habens:* ex εὖ et ὁδὸς, *via.*

Εὐόδωκᾰ, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.

Εὐόδως, adv. *prospero itinere.*

Εὐόδωσον, aor. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω.

ΕΥΟΙ', *EVOE,* vox quâ Baccho acclamabatur: inde 'Εὔιος, ου, Bacchi cognomen.

Εὐοιώνιςον, ου, τὸ, *bonum augurium, omen.*

Εὐόμενοι, *assati,* præs. part. pass. verbi εὕω, seu εὔω, f. σω, *uro.*

Εὔοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè armatus,* seu *felix in armis:* hinc superl. pl.

Εὐοπλέςᾰτοι, *armis instructissimi.* Th. ὅπλον.

Εὔοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conspicuus.* Th. ὄπτομαι.

Εὐορκέω, *religiosè juro:* f. ήσω, præs. inf. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.

Εὐορκῐ́ᾰ, ας, ἡ, *jurisjurandi fides:* ab

Εὔορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit:* ab εὖ et ὅρκος, *jusjurandum.*

Εὔορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tutus:* ab εὖ et ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium:* q. ab εἴρω, *figo.*

Εὐπᾰγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè compactus:* ex εὖ et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo.*
Εὐπάθειᾰ, et -θῖα, ᾱς, ἡ, pro quo Ion. -θείη, et θί'η, *natura quæ facilè affici potest, voluptas, beneficium:* et
Εὐπᾰθέω, -ῶ, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior,* seu *beneficio afficior.* Th. πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.
Εὐπάθημᾰ, ᾰτος, τὸ, *majestas, spiritus.*
Εὐπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ, ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius:* ab eod. th.
Εὐπαιδῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *felicitas quam boni liberi adferunt:* et
Εὔπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, *felix multâ prole,* seu *bonos habens liberos.* Th. παῖς, *puer.*
Εὔπακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὔπηκτος, q. v.
Εὐπᾰρᾰκολȣ́θητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intellectu facilis;* item *perspicax:* ab εὖ et παρακολȣθέω, *assequor.* Th. ἀκόλȣθος, *pedissequus.*
Εὐπά'ρᾱος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐπάρειος, *habens pulchras genas:* ex εὖ et πάρεια, ἡ, *gena.*
Εὐπά'ρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eleganter textus.*
Εὐπᾰτέρειος, ειᾰ, ον, *claro patre natus, generosus:* ab εὐπάτηρ, vel εὐπάτωρ, *nobilis.* Th. πατὴρ, έρος, ὁ, *pater.*
ΕΥΠᾸΤΌΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *EUPATORIUM,* herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potiùs ab ἧπαρ, dicitur enim et ἡπατόριον.
Εὐπᾰτρεῖ'δης, ȣ, ὁ, *homo Romanus patricii generis, nobilis.*
Εὐπειθέω, ῶ, f. ήσω, *obtempero:* ab εὐπειθής.
Εὐπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obsequens:* ex εὖ et πείθω, *persuadeo.*
Εὐπειθῶς, adv. *obsequiosè:* à præc.
Εὔπειςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *facilè credens, moriger:* ab εὖ et πείθω.
Εὐπένθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui nobilem socerum habet.* Th. πενθερὸς, ȣ̃, ὁ, *socer.*
Εὔπεπλος, seu ἐΰπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum habens peplum:* ab εὖ et πέπλος, *peplum.*
Εὐπερίςᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad circumcingendum proclivis:* ex εὖ et περιΐςαμαι, *circumsto, tango:* quod ex περὶ et ἵςημι, *sto.*
Εὐπέτειᾰ, ᾱς, ἡ, et
Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas:* et
Εὐπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis:* comp. εὐπετέςερος, *faciliùs:* adv. ab εὐπετέςερος· ex εὖ et πίπτω, *cado.*
Εὐπετῶς, et -έως, adv. *facilè:* ab eod. th.
Εὐπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè compactus.* Ex εὖ et πήγνυμι.
Εὔπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ et πήγνυμι, *compingo, ædifico.*
Εὔπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fidelis:* ex εὖ et πιςός.
'Εὔπλειος, η, ον, *benè plenus.* Ex εὖ et πλεῖος, id. quod πλέος.
Εὐπλεκέων, gen. pl. ab
Εὐπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè junctus, flexibilis, nexilis:* ex εὖ et πλέκω, *plecto, necto:* f. ξω.
Εὔπλεκτος vel ἐΰπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè plexus, benè plicatus* seu *nexus.* Ex iisdem.
Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti prosperâ navigatione.* Th. πλέω, *navigo.*
Εὔπλοιᾰ, ᾱς, ἡ, et
Εὐπλοίη, ης, ἡ, *bona navigatio:* ex εὖ et πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.
Εὐπλοκᾰμῖ's, ῖ'δος, ἡ, et
Εὐπλόκᾰμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchros cincinnos* vel *cirros habens:* ex εὖ et πλόκαμος, *cincinni:* q. à πλοκὴ, *implicatio.* Th. πλέκω, *plecto:* f. ξω. perf. m. πέπλοχα.
Εὐπλῦνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè lotus, mundus:* ab εὖ et πλύνω, *lavo.*
Εὔπνοος, et εὔπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè spirans, perflabilis.* Th. πνέω, *spiro.*
Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi
Εὐποιέω, ῶ, fut. ήσω, *benefacio:* et
Εὐποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè factus, elegans:* ab εὖ et ποιέω, *facio.*
Εὐποιΐᾰ, ᾱς, ἡ, *beneficentia:* à seq.
Εὐποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *beneficus.* Th. ποιέω.
Εὔπολῖς, *EUPOLIS,* nom. propr.
Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐπορέω, ῶ, *abundè possum, est mihi facultas;* item simpl. *possum:* f. ήσω. perf. εὐπόρηκᾰ. et in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. m. πέπορα.
Εὐπορῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *facultas, copia:* ab εὔπορος.
Εὐπόριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *paratu facilis:* ex εὖ et πορίζω.
Εὔπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expeditus.* Th. πείρω.
Εὐπρᾱγῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, idem quod εὐπραξία· à perf. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*
Εὐπρᾱξῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *res secundæ, prosperitas, pulchrum facinus.* Th. πράττω, *facio:* f. ξω.
Εὐπρέπειᾰ, ᾱς, ἡ, *decor eximius, ornatus:* ab
Εὐπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *decor eximius, excellens:* ex εὖ et πρέπω, *decorus sum.*
Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, eleganter:* ab eod.
Εὐπρηξῖ'η, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, q. v.
Εὔπρηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *facilis accensu, facilis inflatu, validus.* Ex εὖ et πρήθω.
Εὐπρήσσω, Ion. imperf. εὐπρήσσεσκον, *ordino, benè curo.* Ex εὖ et πράσσω.
Εὐπρόσδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *acceptus:* à προσδέχομαι, *suscipio, probo:* ex εὖ, πρὸς, et δέχομαι, *capio:* fut. δέξομαι.
Εὐπρόσεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aptè adhærescens,* et *assiduus in aliquo negotio:* ex εὖ et πρόσεδρος, *assiduè occupatus:* item *assessor:* quod ex πρὸς et ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, f. ἑδȣ̃μαι, *sedeo.*
Εὐπροσηγορῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *affabilitas:* à seq.
Εὐπροσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *affabilis:* ex εὖ et προσηγορέω, *compello:* quod ex πρὸς et ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum.*
Εὐπρόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *accessibilis:* ex εὖ, πρὸς, et εἶμι, *eo.*
Εὐπρόσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via.*
Εὐπρόσοιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *allatu* vel *aditu facilis:* ex εὖ et προσοίω, pro quo usurpatur in præs. προσφέρω.
Εὐπροσόρμιςος, *appulsu et aditu facilis.*
Εὐπρόσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *facundus in sermone.*
Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo:* ab
Εὐπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *speciosus, pulcher:* ex εὖ et πρόσωπον, ȣ, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video:* perf. m. ὦπα.
Εὔπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchram puppim habens;* ex εὖ et πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*
Εὔπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè alatus:* ex εὖ et πτέρον.
Εὔπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchras turres habens.* Th. πύργος, *turris.*
Εὔπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *producens bonos equos:* ex εὖ et πῶλος, *pullus.*
Εὐραὶ, ῶν, αἱ, *ferramenta axi in-*

flxa, adeò ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus.*

Εὑρᾰ'μην, *inveni:* per Sync. pro εὑρησα'μην, ω, ᾰτω, aor. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐρὰξ, *ex obliquo:* positâ re in εὖρος, εος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρᾶ, ᾶς, ἡ, *latus, costa.*

Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε. ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε. ab εὑρίσκω, *invenio:* q. v.

Εὗρε, *invenito tu:* aor. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit:* 3. sing. aor. 2. ind. ab eod.

Εὐρέᾰ, Ion. pro εὐρεῖᾰ, *lata:* quod vide.

Εὑρέθην, *inventus sum:* aor. 1. ind. pass. et

Εὑρεθῶσῐν, 3. pl. aor. 1. sub. pass. et

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.

Εὐρεῖᾰ, *lata:* f. g. ab εὐρὺς, -έος, qu. vide.

Εὕρεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *inventum:* ab εὑρίσκω.

Εὑρέμεναι, Ep. aor. 2. inf. verbi εὑρίσκω.

Εὕρεσῐς, εως, ἡ, *inventio:* et

Εὑρετὴς, ȣ̃, ὁ, *inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio.*

Εὑρετῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *inventrix:* à præc.

Εὕρετο, 3. sing. a. 2. m. ab εὑρίσκω.

Εὑρέτρῐᾰ, ᾱς, ἡ, *inventrix:* ab εὑρετής.

Εὕρηκᾰ, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab εὑρίσκω.

Εὕρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *inventum:* ab eod. th.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.

Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. εὑρήσω. ab εὑρίσκω, *invenio:* quod vide.

Εὑρησιέπης, έος, ὁ ϰ ἡ, Poët. pro εὑρεσιέπης, *verborum inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio,* et ἔπος, τὸ, *verbum:* q. ab ἔπω, *dico.*

Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω, q. v.

Εὔριζος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *benè radicatus.* Th. ῥίζα.

Εὔρῖν, ῖνος, ὁ ϰ ἡ, *sagax:* ex εὖ, *benè,* et ῥὶν, *nasus.*

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, *EURIPUS, fretum reciprocum,* i. e. sæpè undas absorbens et revomens: quasi ab εὖ et ῥίπτω, quia facilè projicitur. Hinc

Εὔρῑπος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconstantiam.

ΕΥΡΙ'ΣΚΩ, *invenio, deprehendo:* fut. εὑρήσω. perf. εὕρηκᾰ. a. 1. εὕρησᾰ, a. 2. εὗρον. a. 2. opt. εὕροιμῐ, οις, οι. a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. εὑρεῖν. a. 2. part. εὑρὼν, όντος. perf. pass. εὕρημαι. a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, *inventus sum:* f. 1. pass. εὑρεθήσομαι. aor. 1. m. εὑρᾰ'μην, ω, ᾰτο, per Sync. pro εὑρησᾰ'μην, *acquisivi.* εὑρέθη ἐν γαςρὶ ἔχυσα, Matt. i. 18. idem quod ἦ, *erat,* ut Luc. xvii. 18. 1 Pet. ii. 22. Galat. ii. 17. absque Hebraismo, quem deprehendisse Olearius putavit Obs. in Matt. p. 40. Sic Jos. *Ant.* vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 269.

Εὔροιᾰ, ᾱς, ἡ, *facilis fluxus:* Metaph. *affluentia, prosperitas.* Th. ῥέω, *fluo.*

Εὑροίμην, *invenero:* aor. 2. opt. m. et

Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. et

Εὑροῖσᾰ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro εὑρȣ̃σᾰ, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio:* q. v.

Εὐροκλῠ'δων, ωνος, ὁ, *Euroclydon,* ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14. ex εὐρὺς, *latus,* vel potiùs Εὖρος, *Eurus,* et κλύδων, *fluctus.* Th. κλύζω, *lavo.*

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi εὑρίσκω, *invenio,* quod vide.

Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. ab eod. Et

Εὕροσᾰν, 3. pl. imp. pro εὗρον, Ps. cxvi. 3.

Εὖρος, ȣ, ὁ, *EURUS.* Th. ῥέω, *fluo.*

Εὖρος, εος, τὸ, *latitudo.*

Εὑρȣ̃σᾰ, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q. v.

'Εὐρραφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *benè consutus.* Ex εὖ et ῥάπτω.

'Εὐῤῥεὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *pulchrè fluens.* Ep. contr. gen. ἐϋῤῥεῖος. Ex εὖ et ῥέω.

'Εὐῤῥείτης, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *pulchrè fluens:* ἐϋῤῥείταο, gen. Æol. pro ἐϋῤῥείτȣ. ex εὖ et ῥέω, *fluo.*

'Εὔῤῥοος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, idem et ex iisdem.

Εὐρῠ̀, adv. *latè:* ab εὐρύς.

Εὐρυᾰ'γυιᾰ, ᾱς, ἡ, *latas vias habens:* ab εὐρὺς et ἀγυιὰ, *via.*

Εὐρυᾰ'λη, ης, η, *EURYALE,* nom. mulieris.

Εὐρυᾰ'λως, ωνος, ὁ ϰ ἡ, *latus, amplus:* ex εὐρὺς, et ἅλως, *area.*

Εὐρυβᾰ'της, ȣ, ὁ, *EURYBATES,* nom. propr.

Εὐρυβῐ'ης, Ion. pro εὐρυβῐ'ας, ȣ, ὁ, *cujus vis se latè extendit, latè patens:* ex εὐρὺς, *latus,* et βία, *vis.*

Εὐρυδᾰ'μᾱς, αντος, ὁ, *EURYDAMAS,* nomen propr.

Εὔρυθμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *numerosus, concinnus:* ex εὖ et ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas.*

Εὐρῠ'θμως, adv. *concinnè.*

Εὐρυκρείων, *latè dominans:* ex εὐρὺς, *latus,* et κρείων, οντος, ὁ, *regnator.* Th. κραίνω.

Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ϰ ἡ, *qui lata prata habet, spatiosus, amplus:* ab εὐρὺς, *latus,* et λειμὼν, *pratum.*

Εὐρυμέτωπος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *latam frontem habens:* ab εὐρὺς, et μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video.*

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME,* nom. mul.

Εὐρῦνᾰν, 3. pl. a. 1. act. εὐρῦνᾰ, ᾰς, ε, et

Εὐρῠ'νοντῐ, *dilatant:* Dor. pro εὐρύνȣσι, 3. pl. præs. ind. ab

Εὐρῠ'νω, *dilato:* f. νῶ. Th. εὐρὺς, *latus.*

Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυοδείᾰ, ᾱς, ἡ, *spatiosa,* et

Εὐρυόδειος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *habens latas vias:* ab εὐρὺς, *latus,* et ὁδὸς, ἡ, *via.*

Εὐρῠ'οπᾰ, voc. sing. ab εὐρυόπης, ȣ, ὁ, *latè sonans,* vel *latè perspicuus:* ab εὐρὺς, *latus,* et th. ὄψ, *vox.* Vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus,* quod ab ὄπτομαι, *video.* Tum etiam εὐρύοπα potest esse acc. ab εὐρύωψ, -οπος, et -ωπος, *latum oculum habens:* ab eod. ὤψ, *oculus.*

Εὐρῠ'πορος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *vastus.* Ex εὐρὺς et πόρος.

Εὐρυπῠ'λης, έος, ὁ ϰ ἡ, *amplas et spatiosas portas habens.* Ex εὐρὺς et πύλη.

Εὐρῠ'πῠλος, ȣ, ὁ, *EURYPYLUS,* nom. propr.

Εὐρυρέεθρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *lata habens fluenta, latè fluens.* Ex εὐρὺς et ῥέεθρον.

Εὐρυρέων, ȣσᾰ, ον, *latè fluens.* Ex εὐρὺς, et ῥέω.

ΕΥΡΥ'Σ, εῖᾰ, ῠ', gen. έος, εἰᾶς, έος, *latus, amplus.*

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *potens:* ab εὐρὺς, *latus,* et σθένος, *robur.*

Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, *EURYSTHEUS,* Rex Mycænorum.

Εὐρυσθέως, gen. præced. Att. pro -έος.

Εὐρυσθῆᾰ, Poët. pro εὐρυσθέα, acc. sing. ejusd.

Εὐρύστερνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *qui habet*

latum pectus: ab εὐρὺς et ςέρνον, *pectus.*

Εὐρύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longè latèque honoratus:* ex εὐρὺς et τιμή.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EURYTION*, nom. propr.

Εὐρυφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *latè germinans.* Ex εὐρὺς et φύω.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ, *latam comam habens, laticomus:* ab εὐρὺς et χαίτη, *juba, coma.*

Εὐρυχόροιο, *spatiosæ:* gen. Ion. ab εὐρύχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in quâ ampli chori duci possunt:* ex εὐρὺς et χορὸς, *chorus, chorea.* Vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρου. ab

Εὐρύχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latus, amplus:* ab εὐρὺς et χῶρος, *locus.*

Εὐρύωψ, ωπος et οπος, ὁ ϗ ἡ, *latè videns:* ab εὐρὺ, *latè,* et ὤψ, ὠπὸς, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Εὕρω, vide in εὕρωμεν.

Εὐρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *putris,* it. *situ obsitus:* et

Εὐρώεις, εντος, ὁ, *putris, obscurus;* it. *amplus:* acc. sing. εὐρώεντα, ab εὐρώς.

Εὕρωμεν, *invenerimus,* 1. plur. a. 2. sub. act. εὕρω, ῃς. ab εὑρίσκω, *invenio,* quod vide.

Εὑρὼν, οῦσα, ὸν, aor. 2. part. ab eod.

Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, et Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS, ex Europa.*

Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, nom. mul.

ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *situs, mucor, caries.*

Εὔρωςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robustus, sanus:* ab εὖ et ῥώννυμι.

Εὐρώςως, adv. *robustè:* à præc.

Εὐρώτας, ου, ὁ, *EUROTAS:* nom. propr. fluvii Laconiæ.

Εὐρωτιάω, f. άσω, *cariem sentio, situ sum obsitus:* ab εὐρώς.

Ε'Υ'Σ, έος, ὁ, *bonus:* dicitur et ἠΰς.

Εὗσα, ας, ε, et in 3. pl. εὗσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, seu εὔω, *uro, ustulo:* f. εὕσω. at

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro ἐοῦσα, vel οὖσα, ης, ἡ, *existens:* præs. part. f. g. verbi εἰμί.

Εὐσέβει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εὐσεβέω, -ῶ, *colo:* f. ήσω. perf. ηκα. Ex εὖ et σέβω, *colo.*

Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas:* et

Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia:* et

Εὐσέβεις, έος, τὸ, *pietas:* et

Εὐσεβέω, ῶ, *colo:* cum acc. item *in pietate instituo, informo;* f. ήσω. perf. εὐσέβηκα. a. 1. εὐσέβησα. ab iisd.

Εὐσεβέως, *piè,* adv. et

Εὐσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pius:* et

Εὐσεβῶς, *piè,* adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. th.

Εὔσελμος, vide in ἐΰσσελμος.

Εὔσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *venerabilis:* ex εὖ et σέβομαι.

Εὔσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè significans:* ex εὖ et σῆμα, *signum.*

Εὐσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas, robur:* et

Εὐσθενέω, ῶ, *viribus polleo;* f. ήσω· et

Εὐσθενὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *validus:* ex εὖ et σθένω.

Εὔσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opacus, qui facilè adumbratur.* Th. σκιά.

Εὔσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè saltans, agilis;* ex εὖ et σκαρθμὸς, *saltus.* Th. σκαίρω, *salto.*

'Εΰσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Dialysin qro εὔσκοπος, *qui scopum peritè assequitur; providus, opportunus:* ex εὖ et σκοπὸς, *finis.* Th. σκέπτομαι.

Εὔσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè salvus, incolumis;* ex εὖ et σόος, *integer.*

Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *misericors;* ex εὖ et σπλάγχνον, *viscus, cor.*

'Εΰσσελμος, seu ἐΰσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *benè tabulatus;* ex εὖ et σέλμα, τὸ, *transtrum.* Th. σελὶς, *spatium inter lineas* vel *inter tabulata navis.*

Εὐστάθεια, ας, ἡ, *constantia, columen;* et

Εὐσταθέω, -ῶ, f. ήσω, *consto, stabilio;* et

Εὐσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *stabilis;* ab εὖ et ἵστημι.

Εὐσταθῶς, adv. *constantèr, firmitèr, tutò.*

Εὐσταλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè instructus, expeditus.* Th. στέλλω.

Εὐσταλῶς, adv. *expeditè:* à pr.

Εὐστάχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *abundans spicis:* ex εὖ et στάχυς.

Εὐστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formosus, benè coronatus:* ex εὖ et στέφανος, *corona.* Th. στέφω, *corono;* f. ψω.

Εὔστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchro ore est, disertus:* ex εὖ et στόμα, ατος, τὸ, *os.*

Εὐστοχέω, ῶ, fut. ήσω, *jaculandi peritus sum, solertèr conjecto:* et

Εὐστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo:* et

Εὔστοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *felix in jaculando, solers:* à th. στοχάζομαι, *collimo.*

Εὐστόχως, adv. *cautè.*

Εὐστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchrè tortus, flexilis:* ex εὖ et στρέφω, *flecto.*

'Εΰστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐΰστροφος.

Εὐστροφία, ας, ἡ, *facilitas ad se vertendum.*

'Εΰστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè tortus, tortilis, agilis.* Ex εὖ et στρέφω.

Εὐσύμβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quod per conjecturas facilè cognosci potest:* ex εὖ et συμβάλλω, *conjicio.* Th. βάλλω, *jacio.*

Εὐσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis in pactis, in commercio:* ex εὖ et συμβάλλω.

Εὐσύνοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè conspiciendus:* ex εὖ, σὺν, et ὄπτομαι.

Εὔσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et ἐΰσφυρος, *cui est elegans pedum forma:* ex εὖ et σφυρὸν, *malleolus pedis, pes.* Th. σφύρα, *malleus.*

Εὐσφύρω, pro εὐσφύρου, gen. Dor. præced.

Εὐσχημόνως, adv. *decentèr:* et

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, *decor:* ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *decens, spectabilis, honoratus:* ex εὖ et σχῆμα, τὸ, *gestus, habitus.* Th. ἔχω, *habeo.*

Εὔσωτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἐΰσσωτρος, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas:* ex εὖ et σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ.* Th. σείω, *quatio.*

Εὖτ', pro εὖτε, *quando,* adv.

Εὐτακτέω, ῶ, f. ήσω, *ordinem et disciplinam servo:* et

Εὔτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ordinem servans:* et

Εὐτάκτως, adv. *decenti ordine:* et

Εὐταξία, ας, ἡ, *bonus ordo:* ex εὖ et τάσσω, *ordino:* f. ξω. perf. χα.

ΕΥ'ΤΕ, *quando, quum, sicut,* adv. ἠΰτε, Ion. et Poët. Dialysi, *sicut.*

Εὐτείχεα, *benè munitam,* acc. sing. ab εὐτείχης, quod vide.

Εὐτείχεος, έου, ὁ ϗ ἡ, *benè munitus:* ab

Εὐτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, id. ex εὖ et τεῖχος.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas sobolis:* ex εὖ et τέκνον, *filius.* Th. τίκτω, *pario.*

Εὔτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prole felix, fœcundus:* ab iisd.

Εὐτελέστατα, ων, τὰ, superl. grad. ab

Εὐτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frugalis:* item *abjectus, humilis:* ab εὖ et τέλος.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EUTERPE*, nom. Musæ: et

Εὐτερπὴς, έος, ἕς, ὁ ϗ ἡ, *valdè jucundus:* ab εὖ et τέρπω, *delecto.*

Εὔτηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè colliquescit.*

Εὔτμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè sectus et paratus:* ex εὖ et τέμνω, *seco.*

Εὐτοκία, ας, ἡ, *fœcunditas:* ab

Εὔτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fœcundus:* ab εὖ et τίκτω, *pario,* perf. m. τέτοκα.

Εὐτολμία, ίας, ἡ, *animi præsentia:* et

Εὔτολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *audax:* à th. τόλμα.

Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris:* et

Εὔτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *validus, firmus, intensus:* et

Εὐτόνως, adv. *acritèr, magnâ contentione:* ex εὖ et τείνω, *tendo.*

Εὐτοξία, ας, ἡ, *scientia benè jaculandi arcu.*

Εὐτραπελεύομαι, *lepidè jocor:* et

Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas:* item *scurrilitas:* ab

Εὐτράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lepidus, urbanus,* qui sua verba potest εὖ τρέπειν, *scitè vertere.* Th. τρέπω. a. 2. ἔτραπον.

Εὐτραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè nutritus:* ex εὖ et τρέφω.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *paratus, æquus:* qui facilè ad aliquid τρέπεται, *vertitur:* et

Εὐτρεπίζω, fut. ίσω, *paro:* ab eod. th.

Εὔτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè perforatus:* Poët. ἐΰτρητος· accipitur et pro εὐρύτρητος, *lato ore hians.* Th. τιτράω, *perforo:* f. τρήσω.

Εὐτρίαιναν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ȣ, ὁ, *inclytus tridente:* ex εὖ et τρίαινα, *tridens.* Th. τρεῖς, *tres.*

Εὐτρόχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rotundus, planus:* et

Εὔτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, *benè currens, volubilis, agilis:* ex εὖ et τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, metri gratiâ pro

Εὔτυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè fabricatus:* ab εὖ et τεύχω, *fabricor:* a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, *secundâ fortunâ uti:* inf. ab

Εὐτυχέω, *felix sum:* fut. ήσω. Ex εὖ, *benè,* et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *assequor.*

Εὐτυχέως, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *prosperè:* ab iisd.

Εὐτύχηκα, *benè cessit mihi,* perf. ind. act. ab εὐτυχέω.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, *felicitas:* ab eod. th.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fortunatus:* ab εὖ, *benè,* et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *assequor.*

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, aor. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix sum:* quod et

Εὐτυχία, ας, ἡ, *secunda fortuna:* ab εὐτυχής.

Εὔτυχος, ȣ, ὁ, *EUTYCHUS,* nomen propr. q. à præced.

Εὔυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aquâ abundans:* ex εὖ et ὕδωρ, *aqua.*

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta* vel *læta acclamatio:* et

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo:* vide εὐφημέω.

Εὐφαρέτρας, ȣ, et Dor. -ᾱ, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens:* ex εὖ et φαρέτρα, *pharetra.*

Εὐφημέω, -ῶ, έεις, -εῖς, *celebro, laudo, gratulor:* f. ήσω. Ex εὖ et φήμη, *fama,* quod à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, *fausta precari,* a. 1. inf. act. verbi præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen:* et

Εὐφημίζω, f. ίσω, *votis excipio et acclamatione:* et

Εὔφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *boni nominis, boni ominis:* et

Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. et Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum:* vide εὐφημέω.

Εὔφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè sonans;* ex εὖ et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *sono:* f. γξομαι. perf. ἔφθεγμαι. perf. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, ῶ, *exubero, fertilis sum:* f. ήσω. perf. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα· ab

Εὔφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ferax, qui facilè ferri tolerarique potest.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω.

Εὔφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè ferri potest, velox:* ex εὖ et φέρω.

Εὐφραδέως, adv. *scitè.* Ex εὖ et φράζω.

Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto:* fut. εὐφρανῶ. perf. εὔφραγκα. a. 1. εὔφρανα, Att. ηὔφρανα. præs. pass. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo:* a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, *lætabor:* ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφράνεαι, Ion. pro εὐφρανῇ, 2 sing. f. 1. m. εὐφρανῦμαι, à præced.

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθη, Psal. xvi. 9. a. 1. pass. εὐφράνθητι, ήτω, aor. 1. imperat. εὐφρανθείην, aor. 1. opt. in 3. pl. θείησαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro.*

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ *hilaris.* Th. φρὴν, *mens.*

Εὐφρόναι, *noctes,* nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox:* παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad considerationem et consilia multùm conferre putatur: ab eod.

Εὐφρονέω, ῶ, *sapio:* f. ήσω. Ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, et Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia:* ab

Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris.* Ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *habilis, ingeniosus:* acc. sing. εὐφυέα. dual. εὐφυέε. Ex εὖ, *benè,* et φύω, *nascor.*

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas:* et

Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, scitè:* ab εὐφυής.

Εὐφωνία, ας, ἡ, *vocum (in scribendo) suavis compositio:* à seq.

Εὔφωνος, *benè sonans, canorus:* ex εὖ et φωνή.

Εὐχαίτης, ȣ, ὁ *benè seu pulchrè jubatus, benè comatus:* à χαίτη, *coma.*

Εὔχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bene æratus.* Ex εὖ et χάλκος.

Εὐχαριστέω, ῶ, *gratias ago,* cum dat. f. ήσω. perf. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα. præs. pass. εὐχαριστέομαι, ȣμαι, *gratiarum actione celebror:* aor. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η, aor. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia.*

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio:* et

Εὐχάριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gratus:* et

Εὐχαρίστως, adv. *placidè:* ab eod. th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio.* Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor:* f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *manu præstans, fortis:* ab εὖ et χεὶρ, *manus.*

Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas:* à præcedente.

Εὔχεο, Ion. pro εὔχȣ, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor.*

Εὐχέρειᾰ, ᾱς, ἡ, *facilitas*: et

Εὐχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis*: et

Εὐχερῶς, adv. *facilè*: ex εὖ et χεὶρ, *manus*.

Εὐχέσθω, *precetur*, 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχετᾰ́ασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab

Εὐχετᾰ́ομαι, ῶμαι, *preces fundo*. Th. εὔχομαι, idem.

Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præs. opt. pass. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔχθω, *dedicetur*, 3. sing. perf. imperat. pass. εὖξο, εὔχθω· ab

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *glorior*, *dico*, *precor*, *opto*: imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην. fut. εὔξομαι. perf. εὖγμαι. a. 1. m. εὐξᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὖχος, εος, τὸ, *gloria*, *honor*, *decus*: à præc.

Εὐχρηστέομαι, *commodè tractor*: et

Εὔχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis*, *valdè utilis*: ex εὖ et χράω, *commodo*, *utendum do*: f. χρήσω.

Ἐΰχροης, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quod seq.

Εὔχροος, contr. εὔχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè coloratus*: ex εὖ et χρόα, *color*.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὐχωλῐμαῖος, αίᾱ, αῖον, *qui vota facit*, vel *facta exequi conatur*: à præc.

Εὐψῡχέω, f. ήσω, perf. εὐψῠ́χηκᾰ, *bono sum animo*: ab εὖ et ψυχή.

Εὐψῡχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *jucundo et salubri expositus frigori*, *frigidus*: à ψύχω.

Εὐψῡχῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *lætitia*, *magnanimitas*: et

Εὔψῡχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lætus*, *magnanimus*: et

Εὐψῠ́χως, adv. *lætè*, *magnanimè*: ex εὖ et ψυχή.

ΕΥ'Ω, seu εὔω, f. σω, *uro*, *ustulo*.

Εὐώδη, acc. sing. ab

Εὐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè olens*: ab εὖ et ὄζω, *oleo*: f. ήσω et έσω· perf. med. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *fragrantia*: à præc.

Εὐωδῐάζω, *sum boni odoris*: ab eod.

Εὔωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vilis*, *parvi pretii*. Th. ὠνέομαι, *emo*.

Εὐώνῠμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fausti nominis* ac *ominis*, *clarus*, *sinister*: quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ et ὄνομα, *nomen*.

Εὐώπης, ου, ὁ, *qui pulchrum vultum habet* (de viro). Voc. εὐῶπα. Usurpari item videtur in fœmineo genere. Soph. Œd. Tyr. ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς εὐῶπα. l. 198. Vid. seq.

Εὐῶπῐς, ῐδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum* aut *oculos habet*: ab εὖ et ὤψ, *vultus*, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Εὐωχέω, ῶ, f. ήσω, *convivio accipio*: et

Εὐωχέων, *convivans*, *lætus*, præs. part. act. præcedentis: ab

ΕΥ'ΩΧῘΆ, ᾱς, ἡ, *convivium*, *epulum*: q. ab εὖ et ὀχὴ, *cibus*.

Ἐφ', pro ἐπὶ, *in*, *super*, cum gen. et acc. at

Ἔφ', *dixit*, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico*.

Ἔφᾱ, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.

Ἐφᾱάνθην, *apparui*, Poët. pro ἐφάνθην, a. 1. ind. pass. verbi φαίνω. f. ανῶ. perf. pass. πέφαμμαι.

Ἐφᾱβῐκὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, *puerilis*. Th. ἥβη, *pubes*.

Ἔφᾱβος, Dor. pro ἔφηβος, *adolescens*: ab eod. th.

Ἔφᾰγον, ες, ε, et Dor. ἐφᾰ́γον, a. 2. verbi φάγω, *comedo*; pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Ps. lxxviii. 29. f. 2. m. φάγομαι, pro φαγοῦμαι. a. 2. inf. act. φαγεῖν.

Ἔφᾰθ', pro ἔφᾰτο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαίνεο, *videreris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. perf. πέφαγκα. f. 2. pass. φανήσομαι.

Ἔφαινον, *ostendebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1 Mac. iv. 50.

Ἐφάλλομαι, *insilio*, imperf. ἐφηλλόμην, ου, ετο, f. ἐφᾰλοῦμαι. a. 1. m. ἐφηλλᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἔφᾰλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maritimus*: ab ἐπὶ et ἅλς.

Ἐφᾱλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præs. part. act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo*: ex ἐπὶ et ἧλος, *clavus*.

Ἐφᾰ́μᾱν, Dor. pro ἐφᾰ́μην, q. vide.

Ἐφᾰμαρτᾰ́νω, *ad peccandum induco*.

Ἔφᾰμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφᾱμέριος, ῐ́ᾱ, ον, Poët. et Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus*, *temporarius*. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἐφᾰ́μην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφᾰ́μιλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par*, *æqualis*, *æmulus*. Th. ἅμιλλα, *certamen*.

Ἔφᾰν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. sed ἔφᾱν Dor. pro ἔφην, *dixi*, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico*.

Ἐφανδᾰ́νω, *placeo*: f. ήσω. ex ἐπὶ et ἁνδάνω, q. v.

Ἔφᾰνε, *apparuit*, a. 2. ind. act. et

Ἐφᾰ́νην, ης, η, *emersi*, a. 2. ind. pass. à φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. pass. πέφαμμαι. perf. med. πέφηνα.

Ἐφάνθην, *apparui*, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ἐφᾰνίσθησᾰν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω. f. ίσω. perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

Ἐφᾰ́παξ, *semel*, adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem*, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre*. Th. ἅπτω, *tango*.

Ἐφάπτομαι, *attingo*, *capesso*: ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango*: f. ἅψω. perf. ἧφα.

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia*, *cohærentia*: ab

Ἐφαρμόζω, *accommodo*, vel ἐφαρμόττω, q. v.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare*; ab

Ἐφαρμόττω, *accommodo*, *quadro*: ex ἐπὶ et ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἐφάρξαντο, *obstruebantur*, 3. pl. a. 1. med. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio*, *obstruo*: fut. ξω. perf. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐφράξαντο, et per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἔφᾰσᾰν et ἐφᾰ́σαν, *dixerunt*, 3. pl. a. 2. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἔφασκον, imperf. verbi φάσκω.

Ἔφᾰτο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαύλῐσᾰ, ᾱς, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio*. Th. φαῦλος, *vilis*.

Ἐφαψᾰμένη, ης, *amplexata*, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι. ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango*: fut. ἅψω.

Ἐφᾰψᾶτο, Dor. pro ἐφήψατο,

3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo et th.

Ἐφίβοντο, 3. pl. imperf. verbi φίβομαι, *timeo, effugio:* perf. med. πίφοβα.

Ἐφιδρεύω, *insideo, insidior:* fut. εύσω. perf. κα. ab

Ἔφιδρος, ου, ὁ & ἡ, *qui in sellâ sedet, assessor, adversarius:* ex ἐπὶ et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι.

Ἐφίζετο, *insidebat,* 3. sing. imperf. et

Ἐφιζόμενος, *insidens,* præs. part. ab ἐφίζομαι, qu. ab ἕζομαι, *sedeo:* f. 2. m. ἐδοῦμαι.

Ἐφίηκα, ας, ε, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immisi:* ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*

Ἐφιθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *immitto:* ab eod. th.

Ἐφείδετο, *parcebat,* 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, *parco:* f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus,* perf. part. pass. Poët. pro ἐπιειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ et ἕω, *induo.* Sed

Ἐφείμενος, *immissus,* est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto,* assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto:* ex ἐπὶ et ἵημι. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐφεῖντο, *irruerant,* 3. pl. plusq. perf. pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, *parco:* f. σομαι. perf. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. ab ἐφίημι.

Ἐφεστήκειν, per Pleonasm. literæ ι, pro ἐφεστήκειν, plusq. perf. verbi ἐφίστημι, *insto,* q. vide.

Ἐφείσω, *pepercisti,* 2. sing. a. 1. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto:* vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor:* ex ἐπὶ et ἕλκω, *traho:* f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφελκύω, f. ύσω, *attraho, elicio, impello.*

Ἐφέλκω, f. ξω, idem: et *procrastino.*

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto:* th. ἵημι, vel ἕω, *mitto:* a. 2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps:* ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo, continebo,* f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo.* Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω.

Ἐφέπειν κραταιὸν ἔγχος, *tractare validam hastam.* Et pro *regere, gubernare.* Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor.*

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *persequor.* Th. ἕπω, *sequor:* a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam,* imperf. verbi φέρω, *fero:* pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chr. xxii. 4. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, *fero:* f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, *immitte,* a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*

Ἔφεσις, εως, ἡ, *desiderium, appetitus;* item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio:* ab iisd.

Ἔφεσος, ου, ὁ, *EPHESUS,* nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *sequebatur,* 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *sequor.*

Ἔφεσσαι, *colloca,* Poët. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. med. verbi ἐφέζω, vel ἐφέω. fut. 1. ἐφέσω. a. 1. m. ἐφεισάμην, et Poët. ἐφεσσάμην. indè ἐφεσσάμενος, a. 1. part. m. Th. ἕω, *colloco.*

Ἐφέσσεσθαι, *imponere,* gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. med. Vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *instabant,* 3. pl. imperf. act. ab ἐφέστημι pro ἐφίστημι, *insto:* alii volunt dici pro ἐφεστάκεισαν, per Sync. 3. pl. plusq. perf. ab ἵστημι, *sto.*

Ἐφεστὼς, part. perf. verbi ejusd.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, *insto.*

Ἐφέστιος, ου, ὁ & ἡ, *domesticus, civis, indigena:* tum *qui domi est,* vel *qui domum redit:* ab ἐπὶ et ἑστία, *focus, domus.*

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum, chlamys, vestimentum.* Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo.*

Ἐφεστῶτα, per Crasin pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *insto.*

Ἐφετμέων, *mandatorum,* gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum:* ab ἐφίημι, *immitto.* Th. ἕω, *mitto.*

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor:* ab

Ἐφευρίσκω, *invenio:* vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, *inveniret,* 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ et εὑρίσκω, *invenio:* f. εὑρήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo:* ex ἐπὶ et ἑψιάομαι, seu ἐψιάομαι, *colloquor, ludo:* ab ἑψία, *colloquium, lusus.* Th. ἕπω, *dico.*

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intucor:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video:* imperf. ἑώραον, ων. f. άσω. perf. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit,* 3. sing. a. 2. act. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφηβία, ας, ἡ, *pubertas:* et

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes, puberum multitudo:* et

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, *ad ephebos* seu *puberes pertinens:* et

Ἔφηβος, ου, ὁ & ἡ, *EPHEBUS, pubes, adolescens.* Th. ἥβη, *pubes, pubertas.*

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto:* f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἐφήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐφάλλομαι, *insilio.* Th. ἄλλομαι, *salio.*

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, *fibula:* ab ἐπὶ et ἧλος, *clavus.*

Ἔφηλις, ιδος, et ιος, ἡ, *vitium faciei asperæ:* ex inflammatione vel ustione solis: ab ἐπὶ et ἥλιος, *sol.*

Ἔφηλος, ου, ὁ & ἡ, *clavis affixus:* ab ἧλος, *clavus:* item *maculis solaribus affectus,* vel *soli expositus:* ex iisd.

Ἐφήμενος, *insidens,* præs. part. ab ἔφημαι, *insideo:* ex ἐπὶ et ἧμαι, *sedeo.*

Ἐφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari; pericula sustinere.*

Ἐφημερία, ας, ἡ, *series, classis:* et

Ἐφημερίαι, αἱ, *vices:* ab ἐφήμερος, *unicum diem durans:* ex ἐπὶ et ἡμέρα, *dies.*

Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines, qui* scil. *brevissimæ vitæ tempus vivunt:* ab

Ἐφημέριος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS,* libellus in quo acta quotidiana continentur: et

Ἐφήμερος, ου, ὁ & ἡ, *quotidianus, diurnus.* Th. ἡμέρα.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum:* ex ἐπὶ et ἕω, *mitto.*

Ἔφην, ης, η, *dixi,* a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi φαίνω, *ostendo:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα.

Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.
Ἔφῆπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, ab ἐφάπτομαι, *attingo, assequor.* Th. ἅπτομαι, *tango.*
Ἐφήρμοσε, *adaptavit,* 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ et ἁρμόζω, *adapto.* Th. ἄρω, *apto.*
Ἔφησᾰ, a. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφήσεις, *impelles,* 2. sing. f. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*
Ἔφησθᾰ, *dicebas,* Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησᾰν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re:* ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto:* ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re,* quod ab ἥδομαι, *delector;* f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, *suavis.*
Ἔφθᾰκᾰ, *præveni,* perf. act. verbi φθάνω, *prævenio:* fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην.
Ἔφθαξᾰ, Dor. pro ἔφθᾰσᾰ.
Ἐφθᾰ́ρην, *perii,* a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo:* f. ερῶ. perf. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.
Ἔφθαρκᾰ, *corrupi.* Vide præc.
Ἐφθαρμένος, *interemptus,* part. perf. pass. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.
Ἔφθᾰσᾰ, ᾰς, ε, *præveni, perveni,* a. 1. à φθάνω. f. φθάσω. tanq. à φθάω.
Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor:* f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθογγα.
Ἐφθέγξᾰο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. et
Ἐφθέγξᾰτο, 3. sing. a. 1. med. ejusd. verbi.
Ἔφθην, *præveni,* a. 2. ind. verbi φθάνω, fut. φθάσω. quod à φθῆμι.
Ἐφθῐ́αθ pro ἐφθῐ́ᾰτο, *corrupti erant,* 3. pl. plusq. perf. pass. ἐφθῐ́μην, σο, το. facta ex 3. sing. inserto α ante το à φθίομαι, *corrumpor.* fut. φθίσομαι. perf. ἔφθιμαι. Th. φθίω.
Ἐφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *pereo;* perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.
Ἔφθῖτο, *interierat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ἐφθῐ́μην, σο, το· à φθίομαι. ab eod. th.
Ἔφθορᾰ, *corrupi,* perf. med. verbi φθείρω, *corrumpo.* Th. φθίω, idem.
Ἑφθὸς, ὴ, ὸν, *elixus, coctus:* ab ἕψω, *coquo;* f. ἑψήσω.

Ἐφῐάλλω, seu ἐπῐάλλω, f. λῶ, perf. λκᾰ, *emitto:* ab ἐπὶ et ἰάλλω, *mitto.*
Ἐφῐάλτης, ȣ ὁ, *EPHIALTES,* nom. proprium: item significat, *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit; incubus:* ex ἐπὶ et ἅλλομαι, *salio.*
Ἐφῐᾶσῐ, 3. pl. præs. ind. verbi ἐφίημι, *immitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*
Ἐφιγμένος, præs. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo, assequor:* ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio:* fut. ἵξομαι. perf. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Ἐφῐ́ει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto.* Th. ἕω, *mitto.*
Ἐφῐ́εμαι, *desidero:* imperf. ἐφῑέμην. præs. part. ἐφῑέμενος. ex ἐπὶ et ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto:* et
Ἐφῐέμεν et ἐφῐέμεναι, Dor. pro
Ἐφῐέναι, præs. infin. verbi ἐφίημι, *immitto:* ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.
Ἐφῐ́εσᾰν, *immittebant,* 3. plur. imperf. ejusd.
Ἐφιζᾰ́νω, *insideo, instituo:* ex ἐπὶ et ἱζάνω, *sedeo.* Th. ἕζω, idem.
Ἐφίζοισᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro ἐφίζȣσα, ης, ἡ, *insidens:* ab eod. th.
Ἐφῐ́ημῐ, *immitto, remitto, permitto:* f. ήσω. perf. ηκᾰ. ab ἐπὶ et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, id.
Ἐφῐ́ησῐ, 3. sing. præs. ind. act. et
Ἐφῐ́ῃσῐ, 3. sing. præs. sub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.
Ἐφῐ́ητῐ, Dor. pro ἐφίησι, *permittit,* 3. sing. præs. ind. act. ab eod.
Ἐφῐκέσθαι, aor. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio:* f. ἐφίξομαι. a. 2. m. ἐφικόμην, ȣ, ετο. ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio.*
Ἐφῐ́κετο, 3. sing. a. 2. med. ab
Ἐφῐκνέομαι, -ȣ̃μαι, *pervenio:* vide ἐφικέσθαι.
Ἐφῐ́κοντο, 3. pl. a. 2. m. præc.
Ἐφικτὸς, ὴ, ὸν *quem assequi possumus:* ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus:* ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.
Ἐφῐ́λᾱθεν, Dor. pro ἐφίληθεν, quod vide.
Ἐφῐ́λᾱσᾰ, ᾱς, ε, et in pl. ἐφῐλᾱ́σᾰν, a. 1. Dor. pro ἐφῐ́λησᾰ, ᾱς, ε, et ἐφῐ́λησᾰν. à φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*
Ἐφῐ́λᾰτο, 3. sing. a. 1. m. q. à φιλῶ, *diligo:* a. 1. imperat. med. φῖλαι. a. 1. part. φιλάμενος. etiam posset esse imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φῖλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*

Ἐφῐ́λετο, *amabatur,* imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo.*
Ἐφῐ́λευν, Dor. pro ἐφῐ́λȣν, 3. pl. imperf. verbi φιλέω. Th. φίλος.
Ἐφῐ́ληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi et th.
Ἐφῐ́λησᾰ, ᾱς, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.
Ἐφῐλονείκȣν, 3. pl. imperf. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo:* f. ήσω· ex φίλος, *amicus,* et νεῖκος, εος, τὸ, *rixa, jurgium.*
Ἐφῐλοσόφησᾰ, ᾱς, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor:* ex φίλος et σοφός.
Ἐφῑμείρω, id. q. simplex ἱμείρω, *desidero:* f. ρῶ. perf. κα. a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.
Ἐφῐ́μερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amabilis:* ab ἵμερος, *desiderium:* ab eod. th.
Ἔφιππος, ȣ, ὁ, *equo insidens, eques.* Th. ἵππος, *equus.*
Ἐφιπποτοξότης, ȣ, ὁ, *equester sagittarius.*
Ἐφίπτᾰμαι, *advolo, involo.*
Ἐφίσδει, *insidet, incubat,* Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἕζω, *sedeo.*
Ἐφίςη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίςαθι, *præfice,* præs. imperat. ab
Ἐφίςημῐ, *insto, supervenio, sisto, præficio:* f. ἐπιςήσω. perf. ἐφέςηκᾰ. perf. part. ἐφεςηκὼς, ότος, et per Crasin ἐφεςὼς. a. 2. ind. act. ἐφίςην, ης, η, *superveni,* cum dat. a. 2. imperat. ἐπίςηθῐ, ήτω, a. 2. sub. ἐπιςῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἐπιςᾱ̀ς, ἄντος. et in f. g. ἐπιςᾶσᾰ, ης· ex ἐπὶ et ἵςημι, *sto.*
Ἐφῐῶσῐν, 3. pl. præs. sub. act. vide ἐφίημι.
Ἔφλᾰδον, *obstrepui,* a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor.*
Ἔφλεξᾰ, ᾱς, ε, *exussi,* a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro:* f. ξω. perf. χα. perf. pass. πέφλεγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχθην.
Ἐφλέχθη, *flagravit,* 3. sing. a. 1. pass. ejusd.
Ἐφόβηθεν, *territi fuerunt,* Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησᾰν, 3. plur. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio:* fut. ήσω. perf. πεφόβηκα. Th. φί-

βομαι, *timeo:* perf. med. πέφοβα.
'Εφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
'Εφοδεύσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. ab
'Εφοδεύω, *iter facio:* f. εύσω. ex ἐπὶ et ὁδός.
'Εφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do, instruo:* ab
'Εφόδιον, ου, τὸ, *viaticum:* quod ab
"Εφοδος, ου, ἡ, *via,* seu *ratio, apparatus, aditus, accessus, impetus.* Etiam adjectivè, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad quem via patet, qui adiri potest.* ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via.*
'Εφοίτα, pro ἐφοίταε, *ibat,* 3. sing. imperf. verbi φοιτάω, f. ήσω, *eo.*
'Εφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.
'Εφόλκαιον, ου, τὸ, *clavus.* Ab ἐφέλκω.
'Εφομαρτέω, f. ήσω, *insequor; sum præsens.* Ex ἐπὶ et ὁμαρτέω.
'Εφόνευσε, *interfecit,* 3. sing. a. 1. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.
'Εφοπλίζω, *armo, apparo:* fut. σω. perf. ἐφώπλικα. a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἐφοπλίσαι. et
'Εφοπλισόμεθα, *præparabimus,* ejusd. 1. pl. f. 1. ind. Poët. ex ἐπὶ et ὅπλον, *arma.*
'Εφοράω, f. ἐφοράσω, perf. ἐφεώρακα, *intueor, observo, visito:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video.*
'Εφορεία, ας, ἡ, *inspectio, ephororum magistratus:* ab eod. th.
'Εφόρεις, *ferebas,* 2. sing. imperf. ind. act. verbi φορέω, *gesto.* Th. φέρω, *fero.*
'Εφόρευν, *ferebant,* Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω. ab eod. th.
'Εφορμαθεὶς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. pass. ab
'Εφορμάω, fut. ήσω, perf. ηκα, a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio:* ex ἐπὶ et ὁρμάω, *irruo.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*
'Εφορμέω, f. ήσω, *in statione me continens alteri immineo; insidior instar piratarum, qui coram portubus ad anchoram stantes naves expectant egressuras:* ex ἐπὶ et ὅρμος, *navis statio.*
'Εφορμὴ, ῆς, ἡ, *aditus.* Ab ἐφορμέω.
'Εφορμήσασθαι, *aggredi,* ab ἐφορμάω, a. 1. inf. med.

"Εφορος, ου, ὁ, *inspector, patronus:* ἔφοροι, *EPHORI,* magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, observo:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video.*
'Εφόσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad.*
"Εφραδον, *dixi,* a. 2. ind. verbi φράζω, *dico:* fut. σω. 3. sing. a. 1. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο.
"Εφραθὰ, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera.*
'Εφραὶμ, ὁ, nomen filii secundi *Josephi:* item nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. *sese propagans.*
"Εφραξα, ας, ε, et in 3. plur. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, *sepio, occludo.*
'Εφράσαθ', pro ἐφράσατο, *cogitavit,* 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito:* f. σω. a. 2. ἔφραδον.
"Εφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et
'Εφράσσαντο, *consultaverunt,* 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.
'Εφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo.*
"Εφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo.*
"Εφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor, sum.*
'Εφυβρίζω, *contumeliâ afficio;* f. ίσω. perf. ἐφύβρικα ex ἐπὶ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia.*
'Εφύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contumeliosus, probrosus.*
"Εφυγον, ες, ε, *fugi,* a. 2. ind. act. pro quo in 3. pl. ἐφύγοσαν, Nehem. xiii. 10. verbi φεύγω, *fugio:* f. ξω. perf. m. πέφευγα, pro πέφυγα.
'Εφύγοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.
"Εφυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquosus.* Ex ἐπὶ et ὕδωρ.
'Εφύη, *enatus est,* 3. sing a. 2. ind. pass. à φύω, vel φῦμι, *nascor.*
'Εφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *custodio:* fut. ξω. perf. πεφύλαχα.
'Εφυμνέω, ῶ, fut. ήσω, *decanto, celebro:* ex ἐπὶ et ὑμνέω.
"Εφυν, υς, υ, a. 2. et ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. verbi φῦμι. à φύω, *nascor.*
'Εφύπερθε, et -θεν, *desuper,* quod ex ἐπὶ et ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *super.*

"Εφυρον, *rigabant,* 3. plur. imperf. verbi φύρω, *rigo;* f. ρῶ, et Æol. φύρσω.
'Εφύσα, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo, inflo.*
'Εφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω, *inflo:* f. ώσω. perf. πεφυσίωκα. ab eod. th.
'Εφύσση, Dor. pro ἐφύσσα, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo et φυσάω. Vide in ἐφύσα.
"Εφυτε, 2. pl. imperf. act. Vide φῦμι, *nascor.*
'Εφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto.* Th. φύω.
"Εφφαθὰ, Syriacum verbum, vertitur *aperitor,* Marc. vii. 34.
'Εφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino:* f. ίσω. perf. πεφώτικα. q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*
'Εφώνειν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi φωνέω, *loquor.* Th. φωνὴ, *vox.*
"Εχ', pro ἔχε, *contine,* præs. imperat. ab ἔχω, *habeo.*
"Εχαδον, ες, ε, *hiavi,* a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *hio.*
"Εχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ. perf. κέχαρκα. a. 1. m. ἐχηράμην.
'Εχαλάσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *dimitto:* f. άσω. perf. κεχάλακα.
'Εχαλέπηνα, *difficilem me præbui,* a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor:* quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis.* Th χαλέπτω, *lædo.*
"Εχανον, *hiavi,* a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *hisco:* fut. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. perf. m. κέχηνα.
'Εχαράκου, pro ἐχαράκοε, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco;* quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum,* seu *agger quo castra muniri solent.* Th. χαράσσω, fut. ξω, *sculpo.*
'Εχάρασσον, *infrendebant,* 3. pl. imperf. verbi χαράσσω.
'Εχάρην, ης, η, et in 3. pl. ἐχάρησαν, *gavisi sunt,* aor. 2. ind. pass. verbi χαίρω, q. v.
'Εχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor:* f. ίσομαι. Th. χάρις.
"Εχε, *præbe,* præs. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, *habeo,*
"Εχεα, *effudi,* pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo:*

f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Ἐχέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fide dignus:* ab ἔχω et ἐγγυή, *sponsio.*

Ἐχέθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animi continens.* Ab ἔχω et θυμός.

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βουλαῖς, *habere se in operibus et circa consilia,* id est, *in factis et consiliis occupatus esse.* Et ἔχειν pro εἶναι, *esse, versari.* Et pro διοικεῖν, *administrare.*

Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi χειροτονέω, *per suffragia creo:* ex χεὶρ et τείνω.

Ἐχέμεν, Ion. et Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præs. infin. act. ab ἔχω, *habeo.*

Ἐχέμονα, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχεν, *habebat,* Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, *ECHENEIS,* pisciculus, qui et *remora* appellatur: ab ἔχω, *detineo,* et ναῦς, *navis.*

Ἔχεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ ἐχεπευκὲς, *amarus, mortifer;* ab ἔχω et πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo: picea:* quasi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gemitus ac suspiria affert, perniciosus:* quod ab ἔχω, *habeo,* et στόνος, *gemitus:* quod à στένω, *gemo.* Th. στενός.

Ἔχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, *teneo, habeo.* Vel ἔχετ' pro εἶχε, et τε enclit.

Ἐχέτην, *tenebant,* pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ου, ὁ, *dives:* ab ἔχω, *habeo.*

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva:* παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur.* Th. ἔχω, *teneo.*

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi,* et in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo:* f. χεύσω. aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Ἐχεύατο, *effudit,* 3. sing. a. 1. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. pl. ab ἐχέφρων.

Ἐχεφρόνως, adv. *prudentèr.*

Ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cordatus:* ex ἔχω, *habeo,* et φρὴν, *mens.*

Ἔχηρα, aor. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. ρῶ.

Ἔχῃς, *habeas,* 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχησθα, pro ἔχῃς, 2. sing. conj. præs. ab ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, *odio prosequere,* præs. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἐχθαίρῃ, *oderit,* 3. sing. præs. sub. ejusd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio prosequuntur,* 3. pl. præs. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ, a. 1. ἔχθηρα, *odio prosequor.* Th. ἔχθος.

Ἔχθει, *oderit,* 3. sing. præs. ab ἔχθω, *odio prosequor,* quod ab eod. th.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri:* adv.

Ἐχθήρειε, *inimicus sit,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, *odio habeam,* aor. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero,* f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος.

Ἔχθιστος, ίστη, ιστον, *inimicissimus,* superlat. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus;* comp. ἐχθίων· superl. ἔχθιστος· ab eod. th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor, invisus fio, sum odio:* ab

Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus:* quasi ἐχθοοπὸς, Pleonasm. τοῦ δ, ab ἔχθος, *odium,* et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *visus,* seu *vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum.* Th. ὄπτομαι, *video.* Quid si ab ἔχθος et δουπέω, ut sit *odium resonans,* abiens in convitia?

ἘΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium, inimicitia:* q. ab ἔχομαι, *absisto, desino:* ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τοῦ σχέσθαι.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia:* ab ἔχθος.

Ἐχθραίνω, *odi, odio prosequor, invisum reddo:* et

Ἐχθρεύω, f. εύσω, *inimicus sum:* ab ἔχθρα.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *Diis invisus:* ex ἐχθρὸς et δαίμων.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um:* ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἐχθρότατος, ου, ὁ, *inimicissimus:* Poët. pro ἔχθιστος, superl. à præced.

Ἔχθω, *odio habeo;* pass. ἔχθομαι, *odio habeor, invisus sum.*

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera,* fœmina: ab ἔχις. Est et nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula,* seu *catulus viperæ:* dimin. ab ἔχις.

ἘΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *ECHINUS,* qui terrestris est, et *erinaceus* etiam appellatur, et marinus; à spinis quibus ἔχεται. Est et *venter medius in animalibus ruminantibus,* ob asperitatem echino similem: item *ollæ genus.*

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *morsus* (vel *ictus*) à *viperâ:* ab ἔχις et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ἜΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, *ANGUIS, vipera,* mas. Hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera,* fœmina: ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula.*

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum, junctura:* idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, *teneo.*

Ἔχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo,* quod vide.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, *habens,* præs. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis.*

Ἔχομεν, 1. pl. præs. ind. verbi ἔχω, *habeo.*

Ἐχομένη, ης, ἡ, *dies perendinus:* q. d. *cohærens* crastino. Th. ἔχομαι, seu ἔχω.

Ἐχόμενος, *hesternus, proximus, contiguus.* ἐχόμεναι κωμοπόλεις, Marc. i. 38. *vici vicini,* Hebraismus sec. Ham. At sic Xenoph. ad fact. et dict. Socr. l. iii. Exped. Cyri, l. i. Isocr. de permutatione.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ab ἔχω, *habeo.*

Ἔχονθ', pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. act. ejusd. verbi.

Ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent.*

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco, saturo:* f. άσω. perf. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen.*

Ἔχουσ', pro ἔχουσι, *habent,* 3. pl. præs. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio:* ut παύω, ἔπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo, commodo, vaticinor.* Vel per Tmesin pro ἐξέχραον.

Ἐχρέωντο, Ion. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. à χράομαι, *utor.*

Ἔχρην, imperf. à χρὴ, *oportet,* impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. aor. 1. ind. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi

χράομαι, *utor*: f. χρήσομαι. perf. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.
'Εχρήσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχρήσθησἄν, aor. 1. ind. pass. verbi χράω, *oracula edo*.
'Εχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.
"Εχρῖεν, *unxit*, 3. sing. imperf. à χρίω, *ungo*: fut. ίσω. perf. κέχρικα.
"Εχρῖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
'Εχρόνισἄ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*, quod vide.
'Εχρόωντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*. Th. χράω.
'Εχῠ́η, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.
'Εχῠ́θην, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
'Εχῠ́μην, et in 3. pl. ἔχυντο, 1. sing. et 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, et ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω. f. χύσω. perf. pass. κέχυμαι.
'ΕΧΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *munitus, firmus, tutus*. ὀχυρὸς, ῦ, idem. q. ab ἔχω, *firmitèr teneo*.
'Εχῠρόω, ῶ, f. ώσω, *munio, firmo*: et
'Εχῠρῶς, adv. *tutò, firmè*: ab ἐχυρός.
"ΕΧΩ, *habeo; possum; ago; impetro; administro, guberno; affectus sum*; præs. opt. ἔχοιμῐ, et in 3. pl. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε (ι recipiens loco augmenti). f. ἕξω et σχέσω. ab inus. σχέω. perf. ἔσχηκἄ. a. 2. ἔσχον, ες, ε. a. 2. imperat. σχὲς. a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ. cum adv. adject. vel participio pro verb. καλῶς ἔχειν, *gaudere*; τὸν δ' ἀτιμώσας ἔχει, *contumelia alterum affecit*; εἶχον ἥσυχος, *tacui*, Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 1. *saluti vicina*: παρȣσίαν ἔχειν, Soph. Aj. 540. *adesse*. Hinc δαδȣ̃χος, *facem habens*.
"Εχωντῐ, Dor. pro ἔχωσῐ, *habeant*, 3. plur. præs. sub. ab ἔχω.
'Εχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio, accedo, eo*.
'Εχώσἄτο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi χώομαι. f. χώσομαι. a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, *bilis*.
'Εχώσθην, ης, η, *aggestus fui*, aor. 1. ind. pass. verbi χόω, undè χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω. Th. χέω, *terra aggesta obruo*.
'Εψἄθἄ'λἄτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαθάλλω, *tracto, contrecto turpitèr*: q. à ψάω, *tango*.
'Εψἄ'λἄται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ψάλλω, *psallo, tango lenitèr*: f. αλῶ. perf. ἔψαλκα.
"Εψἄτο, *tetigit*, 3. sing. aor. 1. m. verbi ἕπω, *tracto*.
"Εψεαι, pro ἕψῃ, 2. sing. f. 1. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.
"Εψειν, et Ion. et Poët. ἐψεῖν, præs. inf. act. ab ἕψω, *coquo*.
"Εψεται, 3. sing. f. 1. m. et ἕψεσθαι, f. 1. infin. m. verbi ἕπομαι, *sequor*.
'Εψεύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω, *fallo*.
'Εψεύσθησἄν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à ψεύδω, *fallo*: f. σω. aor. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. ind. m.
'Εψηλἄ'φησἄ, ἄς, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: quod vide.
"Εψημἄ, ἄτος, τὸ, *pulmentum*: et
"Εψησῐς, εως, ἡ, *coctio, elixatio*: et
'Εψητὴς, ȣ̃, ὁ, *coctor*: et
'Εψητὸς, ἡ, ὸν, *coctus*; item subst. *pisciculus quidam*: omnia à perf. pass. verbi ἕψω, *coquo*.
'Εψῐ́ἄ, ἄς, ἡ, *colloquium*. Th. ἔπω, *dico*.
'Εψῐἄ́ασθαι, Poët. Pleonasm. pro ἐψιᾶσθαι, *dixisse*: verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψω, f. verbi ἔπω, *dico*.
'Εψῐθῠρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.
'Εψῐόωντο, Poët. et Ion. pro ἐψιῶντο. 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, *colloquor*. Th. ἔπω, *dico*.
'Εψῡχἄγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto* seu *allicio*: ex ψυχὴ, *anima*, et ἄγω, *duco*.
"Εψῡχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*: f. ξω.
"ΕΨΩ, *coquo*: f. ἐψήσω. perf. κἄ.
"ΕΩ, f. ἕσω, *induo*; item *mitto, colloco*: undè ἀμφιέννυμι, *circuminduo*.
"ΕΩ, f. ἔσομαι, *sum, eo*.
"Εω, ἔῃς, *miserim*, aor. 2. sub. Poët. pro ὦ, ῇς, ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἦν.
"Εω, acc. sing. ab ἕως, *aurora*.
"Εω, ἔῃς, ἔῃ, *sim, sis, sit*, Poët. pro ὦ, ῇς, ῇ, præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.
'Εῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*. Th. ὅς, *qui*.
'Εῶ, contractè pro ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. perf. εἴακα.
"Εωγἄ, *aperui*, perf. med. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.
"Εωγμαι, *patefactus sum*, perf. ind. pass. Att. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd.
'Εωγυῖἄ, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ὦγα, perf. m. verbi οἴγω. perf. m. part. Att. ἐωγώς.
'Εώη, Att. pro ἐῷ, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἐάω, -ῶ, *sino*.
"Εωθἄ, perf. m. Æol. et Ion. pro εἴωθα, *solitus sum*: ab ἔθω, *soleo*: perf. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς, et Ion. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, *mos*.
"Εωθεν, adv. *manè, diluculò*: ab ἕως, *aurora*.
'Εωθῐνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*. ἐξ ἑωθινȣ̃, *à mane*.
'Εώθȣν, *pellebant*, 3. pl. imperf. ind. act. Att. pro ὤθεον, -ȣν, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω et -ώσω.
'Εωθὼς, Ion. pro εἰωθὼς, *qui solitus est*; part. perf. m. ab ἔθω.
'Εῴκειν, *similis eram*, plusq. perf. Poët. ex Att. perf. m. ἔοικα· verbi εἴκω· perf. m. οἶκα et ἔοικα.
"ΕΩΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hesternus, pridianus*: q. ex ἕως et ὀλλύω, quod est *perditæ* seu *præteritæ diei*: propriè dicitur de cibis relictis per Metaph. pro *marcido* et *obsoleto*.
'Εώλπειν, *speraveram*, plusq. perf. Poët. et Att. pro ἠόλπειν, verbi ἔλπω, *sperare facio*: perf. m. ἔολπα.
'Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. ab ἵημι, pro ἕω, significante πληρόω, *impleo*.
'Εῷμῐ, *sinerem*, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *sino*: perf. εἴακα.
'Εὼν, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ὢν, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.
"Εων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. *sinebam*: imperf. verbi ἐάω, *sino*: aor. 1. εἴασα.
'Εώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὠνήμαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.
'Εωνέμην, *emebam*, Att. pro ὠνέμην, et ἐωνȣ̃ντο, 1. sing. et 3. pl. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*: f. ὠνήσομαι.
'Εῳνοχόȣν, *vinum fundebam*,

Att. pro ᾠνοχόει, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo*: f. χεύσω.

'Ἑῷος, ου, *EOUS*, *matutinus*, *orientalis*: ἑῴα, *oriens*: ab ἕως, *aurora*.

"Εωξα, *aperui*, Att. pro ὦξα, aor. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

'Εώρα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video*: sic ἑωράκα, pro ὥρακα, perf. Att. ἑωρακὼς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act.

'Εώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, *suspendium*; *vas pensile*. Th. αἰωρέω, *suspendo*.

'Εώργειν, *feceram*, plusq. perf. m. Poët. et Att. à perf. m. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potiùs ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω. perf. m. ἔρογα, et per Metath. ἔοργα.

'Εώρταζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, *festum*.

'Εώρων, pro ὥρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

"Εως, et Poët. εἵως, idem quod ὡς· ex quo factum est per Att. Pleonasm. τοῦ ε, *ut*, *dum*, *usque*, *interim*, cum gen. item sine casu. rariùs cum subjunct. non addatur ἐάν.

"Εως, ω, ἡ, *aurora*, in acc. ἕω, apud oratores pro ἠὼς, -όος, et contractè -οῦς, idem. Æolicè αὔως.

"Εωσα, *repuli*, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

'Εωσάμην, et in 3. pl. ἐώσαντο, a. 1. ind. m. Att. verbi ὠθέω, *pello*: f. ὤσω.

'Εώσθην, *rejectus sum*, a. 1. ind. pass. Att. pro ὤσθην. ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, f. ὤσω.

"Εωσι, et ἔωσιν, Ion. pro ὦσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εωσται, Att. pro ὦσται, 3. sing. perf. pass. Vide ἐώσθην.

"Εωστε, pro ὥστε, *ut*, *ita ut*: ab ὡς et τε.

'Εωσφόρος, ου, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠὼς, *aurora*, et φέρω, f. οἴσω.

'Εωυτοῦ, *sui ipsius*: Ion. pro ἑαυτοῦ· vel pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*.

'Εωυτῷ, pro ἑαυτῷ, sic ἑωυτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi*.

Z.

Z, sexta apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε et ζ, interponitur ϛ pro senario. Septenarium millenarium denotat ι subscripto.

Z, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur: ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in composit. ἐπίτασιν significat, ut ἐρι, et ἄγαν, *valdè*, *admodum*: Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν, et διάβολος. Est etiam ζᾷ, pro ζάει, 3. sing. præs. act. à ζάω, *vivo*, q. v.

Ζαβαρεῖον, *repositorium*: vide *Zabaria*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica*: ex ζαβοῖς, *annulis*: vide *Raba*, in Lat. Etymol.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *cohabitatio*.

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est *falx*: per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα et ἀγκύλον, inde Angl. SICKLE.

Ζαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vehementer flans*: ab ἄω, *flo*, *spiro*, et ζα, in composit. *valdè*.

Ζαθέοιο, gen. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, έη, εον, *valdè divinus*. in acc. fœm. gen. ζαθέην. pl. ζαθέας. ex ζα, particulâ intens. et Θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vixissent*, per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præs. opt. ζαίην, ης, η. à ζῆμι, pro ζάω, *vivo*: inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Ζακελτίδες, vel ζεκελτίδες, *rapæ*, vel *cucurbitæ*: etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *furiosus*, *valdè iracundus*: ex ζα et κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ ϗ ἡ, nom. viri Syriac. *justus*.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nom. viri Hebr. interpret. Lat. *memoria Domini*.

Ζάχχος, ου, ὁ, *gazophylacium*: an γαζζάκχος, legend. vox ab Hebræis retenta?

ΖΑ'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA*, *laurus Alexandrina*: an à θάλλω?

Ζάλιου, Dor. pro ζήλου, præs. imperat. pass. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo*, *procella*: à ζα et ἄελλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, *agitata aqua et fluctuans*: à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor*, *beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*, quod vide.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, *oleum è baccis olivarum*: an à *samsa*, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magnâ vi ago*, *vires intendo*: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vehemens*, *validus*: ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus*, *valdè iracundus*: ex ζα et μένος, τὸ, *mens*, *robur*.

Ζαμένησε, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*; gen. Διὸς, quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, -όος, -οῦς, ἡ, *JUNO*: à præced.

Ζάπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prædives*: à ζα et πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ortus*.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνη, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, *quæro*: f. ήσω. perf. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, *in pistrino torqueo*: ex ζα et τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *saginatus*, *pinguis*: ex ζα Epitat. et τρέφω, *nutrio*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, *genus lusûs*: ζατρικίζειν, *ludere zatricium*. An ludus sacchiorum qui tremendam militiam pingit? q. à ζα et τρεῖν.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *simplex*; *durus*, *agrestis*, *vehemens*: q. ex ζα et ἀφελὴς, *simplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valdè*, *simpliciter*, *iracundè*: à præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè urens*, *florens*: ex ζα et φλέγω, *uro*.

Ζαχρειὴς, et ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè utilis*, *vehemens*, *acris*: gen. pl. ζαχρειῶν· ex ζα, *valdè*, et χράω, *invado furiosè*: vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas*, *utilitas*.

Ζαχρεῖος, ου, *qui est valdè egens*: ex ζα et χρεία, *necessitas*.

Ζάχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, dives auri: à ζα et χρυσὸς, aurum.

Ζὰψ, mare: fortè à fervore aquæ, à ζέω.

ΖΑ'Ω, vivo, vigeo, revivisco, lætus sum: imperf. ἔζαον. præs. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν. f. ζήσομαι, η, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ΖΕΑ', vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, ZEA, far, frumenti species, spelta: fortè à ζάω, quod inde sit victus.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri Hebr. δὼς, dos.

Ζεγέρεις, nomen Libyæ, quod Græcè sonat βουνοὶ, id est, colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fertilis, pro ζήδωρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, à ζῆν et δῶρον, munus.

Ζείουσα, pro ζέουσα, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζέω, ferveo: f. έσω. a. 1. part. ζεσθείς.

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, et Ion. ζειρὴ, ἡ, vestis genus, catena.

Ζειρέω, aromata facio: forsan à ζειρός.

Ζειρὸς, ποικίλος, varius: an à ζα et εἴρω, necto? ut sit valdè nexus.

Ζείω, pro ζέω, ferveo, quod vide.

Ζέλκια, olera, Phrygib. q. à ζάω, quòd inde sit victus.

Ζέλλω, jacio, Hesych.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctum.

Ζεννύω et ζέννυμι, fervefacio: à ζέω, ferveo.

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ζεσθεὶς, έντος, fervefactus, a. 1. part. pass. à ζέω· a. 1. pass. ἐζέσθην.

Ζέσις, ιος, ἡ, fervor: et

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, fervidus, a, um: à ζέω, ferveo.

Ζευγηλάτης, seu ζευγηλάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum.

Ζευγίππαι, bigæ, è quibus olim pugnabatur; sive ζεύγη πολεμιστήρια.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo astrictus: et

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum: et ζεῦγος. Th. ζευγνύω, jungo.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; item ZEUGMA figura apud Gram. connexionem plurium ad unum vocabulum significans: à 1. pers. perf. pass. verbi ζευγνύω, jungo.

Ζευγνύασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ζεύγνυτι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs. ind. act. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, jungo, copulo; jungo matrimonio; jungo ponte: f. ζεύξω. perf. ἔζευχα. perf. pass. ἔζευγμαι hinc compos. ὑποζευγνύω, subjugo: ὑπόζευξις, subjunctio: ὑποζύγιος, subjugis: δίζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, bijugis: δίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, par, bigæ, vehiculum. Th. ζευγνύω, jungo.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, vinculum: et

Ζευκτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, conjugatus, junctus: à perf. pass. verbi ζευγνύω, jungo.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, jungens, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, connexio: à 2. pers. perf. pass. ejusd.

Ζεύξω, jungam, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. conjugans: à ζεύγνυμι.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, gusto, apud Hesych. Th. γεύω, sic ζεύσασθαι pro γεύσασθαι.

ΖΕΥ'Σ, Jupiter, deus; gen. Διὸς, dat. Διῒ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro aëre: hinc δῖος, α, ον, divinus.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, ZEPHYRUS, Favonius: q. ζωηφόρος, vitam ferens, aut ea quæ ad vitam attinent: hinc Ζεφυρίη πνοὴ, Zephyrius flatus.

ΖΕ'Ω, ferveo, bullio, scateo: f. ζέσω. perf. ἔζεκα. verbum fictitium à sono: hinc Angl. TO SEETHE.

Ζῆ, vive, Dor. pro ζᾶ, præs. imperat. à ζάω, vivo, vel ζῇ, vivit, Dor. pro ζᾷ, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.

Ζῆθι, vive, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut στῆθι ab ἵστημι. Alii ex ζάε, ζᾶ, formant præs. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, vivo.

Ζῆθος, idem ac ζύθος, quod videas.

Ζηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, invidus, zelotypus, q. à ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, æmulatio.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. à ζηλόω, æmulor: ab eod. th.

ΖΗ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio, invidia, ZELUS, amor cultûs divini: q. à ζέω, ferveo. Est enim fervidus affectus: hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.

Ζηλοτυπέω, fut. ήσω, zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo: et

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, ZELOTYPIA, æmulatio: à

Ζηλότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ZELOTYPUS, invidiâ percussus: q. ζήλῳ τυπείς. ex ζῆλος et τύπτω, percutio.

Ζηλόω, æmulor, ambio, probo, invideo; item depereo, cum acc. fut. ώσω. perf. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, æmulatio, zelotypia: à perf. pass. præced.

Ζηλώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. verbi ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, æmulor: ab eod. th.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator; accensus zelo: Angl. A ZEALOT: quod et

Ζηλωτὸς, οῦ, æmulandus, in compar. ζηλωτότερος, (et in pl. f. g. ζηλωτότεραι,) à perf. pass. verbi ζηλόω, æmulor.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, damnum, pœna, mulcta: hinc

Ζημιόω, damnum affero, mulcto: fut. ώσω. perf. ἐζημίωκα. a. 1. pass. ἐζημιώθην. à præc.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, mulcta, damnum: et

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio: à perf. pass. verbi ζημιόω.

Ζῆν pro ζᾶν, Dor. præs. inf. verbi ζάω, vivo.

Ζὴν, ζηνὸς, pro Ζεὺς, Jupiter: acc. ζῆν pro ζῆνα. Item Ζὰν, Ζανὸς, et Dor. Δὴν, Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen jurisperiti. Gr. Jovius.

Ζῇς pro ζᾷς, Dor. vivis, 2. sing. præs. ind. à ζάω. aor. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ. Vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, η, εται, vivam, f. 1. m. ejusd. verbi ζάω.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, quære, præs. imperat. act. à ζητέω, quæro.

Ζητεύῃς, quæras, 2. sing. præs. sub. act. à

Ζητεύω, quæro, Poët. pro ζητέω, quod vide.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, quæro, studeo, requiro: imperf. ἐζήτουν. f. ήσω. perf. ἐζήτηκα. præs. pass. ζητέομαι, quæror: imperf. ἐζητεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο. Hinc

Ζήτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *quæstio, quæsitum.*
Ζήτησῐς, εως, ἡ, *inquisitio, quæstio:* à ζητέω.
Ζητήσωμεν, *inquiramus,* 1. pl. a. 1. sub. act. ab eod.
Ζητητέον, *quærendum est;* verbale: et
Ζητητῐκὸς, ἡ, ὸν, *inquisitivus:* à ζητέω, *quæro.*
Ζητῦσῐν, *quærunt,* 3. pl. præs. ind. act. à ζητέω.
Ζητρεῖον, ȣ, τὸ, *locus in quo servi puniuntur:* à ζα et τρέω, *timeo.*
Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat,* 3. sing. præs. imperat. act. à ζάω, quod vide.
Ζητῶμεν, 1. pl. præs. sub. à ζητέω, *quæro.*
Ζιϐύνη, ης, ἡ, idem quod σιϐύνη. Vide in Lat. Etym. *Sibyna.*
ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS,* planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.
Ζίγγος, ȣ, ὁ, *sonus apum:* à sono.
ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *ZIZANIUM, lolium:* corruptela σίτȣ.
Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita.*
Ζορκᾰ'δες, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ.*
Ζοροϐάϐελ, ὁ, nomen principis. Hebr. interpret. Lat. *exulans in Babel.*
Ζόσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo.*
Ζοφεροῖο, gen. Ion. à
Ζοφερὸς, ρᾶ, ρὸν, *caliginosus.* Th. ζόφος, *caligo.*
Ζοφόεις, όεσσᾰ, όεν, *tenebrosus, obscurus:* Poët. est à
ΖΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *caligo, tenebræ, occasus:* q. ζάνοφος· ex ζα et νέφος.
Ζοφόω, -ῶ, f. ώσω, *obtenebro:* à ζόφος.
Ζοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ζοφόεις, ab eod. th.
Ζόφωσῐς, εως, ἡ, *obscuratio, tenebræ, obscuritas:* à perf. pass. verbi ζοφόω.
Ζύ'γαςρον, ȣ, τὸ, et τὸ ζυγάςρῖον, *arca, capsa.* Xenoph.
Ζῠγέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, f. ζεύξω, *jungo.*
Ζυγῖ'η, ης, ἡ, *conjugium:* ab eod. th.
Ζύ'γῖος, ῖ'ᾰ, ῖον, *jugalis:* à ζυγός.
Ζῠγόδεσμος, ȣ, ὁ, *lorum quo temo alligatur jugo, subjugium.* Ex ζυγὸν et δεσμός.
Ζῠγὸς, ȣ̃, ὁ, et ζύγὸν, τὸ, *JUGUM:* in pl. ζῦγοὶ et ζῦγὰ, *statera:* αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ.* Th. ζευγνύω, *jungo.*
Ζῠγόφῐν, gen. pro ζυγȣ̃, à ζυγόν.
Ζῠγόω, -ῶ, f. ώσω, *jugo submitto, JUNGO:* à ζυγός.
Ζύ'γωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *jugamentum:* à perf. pass. præced. verbi.
ΖΥ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, *ZYTHUS, potus ex hordeo, cerevisia:* quia fit ζέσει αἴθȣς, *fervore ignis.* Est enim ζύθος, ζέμα *quoddam,* id est, *potus coctus.*
ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum:* q. à ζέω, quia massam *fervere* facit.
Ζῠμόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐζύ'μωκᾰ, *fermento:* à ζύμη.
Ζύ'μωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fermentum:* et
Ζύ'μωσῐς, εως, ἡ, *fermentatio:* à perf. pass. verbi ζυμόω.
Ζωᾶγρᾰ'φω et ζωᾶγρᾰφέω, *depingo:* à ζῶα et γράφω.
Ζωᾶγρᾰψᾰ'μενος, a. 1. part. m. ejusd.
Ζωᾶ'γρῖον, ȣ, τὸ, *præmium pro vitâ servatâ:* à ζωγρέω, *vivum capio, è cæde conservo:* à ζωὴ, *vita,* (quod à ζάω, *vivo*) et ἄγρα, *captura.*
Ζωγρᾰφέω, f. ήσω, *pingo:* et
Ζωγρᾰφῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *pictura:* et
Ζωγρᾰ'φος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pictor:* propriè qui ζῶα γράφει.
Ζώγρει, *vivum cape:* præs. imperat. à
Ζωγρέω, -ῶ, quasi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio, vitæ parco; item vivifico:* f. ήσω. perf. ἐζώγρηκᾰ. perf. pass. ἐζώγρημαι. quod ex ζωὸς, *vivus,* (quod à ζάω, *vivo*) et ἄγρα, *captura.*
Ζωγρῖ'ᾰ et είᾰ, ᾱς, ἡ, idem quod ζωγρείη.
Ζωγρῖ'ᾱς, ȣ, ὁ, *vivus captus:* in acc. ζωγρῖ'ᾰν· et hinc
Ζωγρῖ'η, ης, ἡ, q. d. *viva captio:* ab iisdem. Vide in ζωγρέω.
Ζωδῐᾰκὸς, ȣ̃, ὁ, *ZODIACUS:* in quo ζώδια. à
Ζώδῐον, ȣ, τὸ, *animalculum, signum cœleste,* in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo.*
Ζῶε, *vivebat,* 3. sing. imperf. Ion. ζώειν, præs. inf. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo.*
Ζώειν, Ion. et Poët. pro ζῆν. q. v.
Ζώεσκον, imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἔζωον, verbi præced.
Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita; item sumptus ad vitam sustentandam.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζώῃ, *vivat,* 3. sing. præs. sub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζῴην, *viverem,* præs. opt. Att. pro ζῷμι, contractò ex ζάοιμι, verbi ζάω.
Ζωῇσῐν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita:* ab eod. th.
Ζωθάλμῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vividus, almus:* quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet.*
Ζωΐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita.*
Ζωῐ'κὸς, ἡ, ὸν, *animalis:* à ζῶον, *animal.* Th. ζάω.
Ζῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *lorica, vestimentum quo cingimur:* idem quod ζωςήρ. Th. ζωννύω, *cingo.*
Ζῶμεν, *vivimus:* 1. plur. præs. ind. act. verbi ζάω.
Ζωμήρῠσῐς, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum:* ex ζωμὸς, *jus,* et ἀρύω, *haurio.*
ΖΩΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *jus, jus esculentum:* inde ζωμῐ'διον, *jusculum.*
Ζῶν, præs. part. n. g. à ζάω, *vivo:* q. v.
Ζώνη, ης, ἡ, *ZONA, cingulum, pera:* dat. pl. ζώνῃσῐ pro ζώναις, Ion. Th. ζωννύω, *cingo.*
Ζώννῡμῐ, idem quod ζωννύω.
Ζωννύσκετο, *cingebatur,* 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo.* Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.
ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννῡμῐ et ζωννύσκω, *cingo:* imperf. ἐζώννῡον, ες, ε. f. ζώσω. perf. ἔζωκᾰ. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσᾰ'μην, ω, ᾰτο. hinc ζωςὴρ, et ζώνη, *zona, cingulum,* περίζωμα, *ventrale.*
Ζῶντᾰ, *viventem,* acc. sing. ζῶντος, gen. sing. part. præs. verbi ζάω.
Ζώντειον vel ζώντῖον, ȣ, τὸ, *mola:* quia ibi esca ad ζωὴν, id est, *vitam,* paratur: vel q. ζεώντειον, à ζέα, *spelta.*
Ζωογονέω, *vivifico:* f. ήσω. perf. ἐζωογόνηκᾰ· à
Ζωογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vitalis:* ex ζωὴ, *vita,* et γόνος, *generatio:* quod à γίνομαι, *nascor.*
Ζωογρᾰ'φος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ζωγράφος, quod vide.
Ζώοιμῐ, *vivam,* præs. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζώοισῐ, *animalibus,* dat. pl. Ion. à
Ζῶον, ȣ, τὸ, *animal:* q. à ζωὴ, *vita.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζώοντε, *vivos,* dual. num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντῐ, Dor. pro ζῶσι, verbi ejusd.
Ζωοποιέω, *vivifico:* f. ήσω. perf. ἐζωοποίηκᾰ. a. 1. pass. ἐζωοποιήθην. a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, *vivificatus:* ex ζωὸς, *vivus,* (quod à ζάω) et ποιέω, *facio.*

Ζωοποίησις, ιως, ἡ, vivificatio.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus, a, um. Th. ζάω.

Ζωοτοκέω, -ῶ, animal genero seu pario: et

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio: à

Ζωοτόκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, animal gignens vel pariens, viviparus: ex ζωὸς, vivus, et τίκτω, pario.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ sunt naturæ inter plantam et animal. Th. φύω, nascor.

Ζωόω, vivum reddo: à ζωὸς, vivus: qu. à ζάω, vivo.

Ζωπυρέω, f. ήσω, ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inaugeo: à

Ζώπυρον, ȣ, τὸ, reliquiæ ignis cineribus sopiti: σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo, quasi vivus fieri potest: à ζῶν πῦρ, ignis vivens: (2) suscitabulum: (3) suscitandi vim habens, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, merus, efficax; ut ζωρὸς οἶνος, merum vinum. compar. ζωρότερος, meracior, purior.

Ζωρότερος. Vide ζωρός.

Ζῶς, vivus, pro ζωὸς, à ζάω, vivo.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, f. ζώσω, cingo. Potest et ζῶσαι esse præs. part. act. f. g. pl. num. verbi præced.

Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζωννύω, cingo.

Ζώσει, 3. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ζώσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi præced.

Ζωσθεῖσα, cincta, aor. 1. part. pass. f. g. à ζώννυμι, cingo: f. ζώσω. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. pass. ἐζώσθην. part. ζωσθείς.

Ζωσθῆναι, cinctum esse, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Ζῶσι, vivunt, 3. pl. præs. ind. verbi ζώω.

Ζώσιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, vitalis, qui vivere potest.

Ζῶσις, εως, ἡ, cinctura.

Ζωςὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus; acc. sing. ζωςῆρα· à ζώννυμι, cingo.

Ζῶςρον, ȣ, τὸ, cinctus, vestis ad præcingendum idonea: ab eod. th.

Ζώσω, cingam, f. 1. act. ejusd. verbi.

Ζωτικὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, vivificus, vitalis, vegetabilis.

Ζώω, Poët. pro ζάω, vivo. Sed ζωῷ, dat. sing. à ζωὸς, ȣ, vivus: ab eod. th.

H.

H, Septima litera apud Græcos, sonat ē, et est nota numeralis significans octo, et cum lineolâ infra subjectâ, octo millia.

'Η, hæc, artic. præpos. ἥ, quæ, artic. postpos. ἤ, et Poët. ἠέ, aut, vel, sive, an. Tum ἦ, ἤ, ha, ha, vox desistere jubentis; item ἧ, miserit, 3. sing. a. 2. sub. ab ἵημι, mitto: et ᾗ, dat. sing. ab ἥ, artic. postpos. ᾖ, sit, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, sum. ἦ, dixit, 3. sing. a. 2. per Aphær. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. à φημὶ, dico. Tunc etiam ἦ est adv. sanè, profectò. Et ἦ, erat, 3. sing. imperf. ab εἰμί.

῟Η, quâ, quomodo, quâ ratione, quâ viâ, dat. sing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, quasi ᾗ ὁδῷ, quâ viâ.

῎Η, quàm, postponitur comparativis et adjectivis inde formatis, ὑςεραῖος, προτεραῖος, ut τῇ ὑςεραίᾳ ἢ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν. Plat. Symp. init. Subintelligitur aliquando ὥςε δύνασθαι· ut νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, Sophoc. Œdip. 1316. Xenoph. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur μᾶλλον· ut ȣ̓ χρεῖαν ἔχει ἢ τὰς πόδας νίψασθαι, Joan. xiii. 10. non opus est ut plusquam pedes lavet Βȣ́λομ' ἐγὼ σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, Il. A. 117. vel pro εἰ μή. εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα—ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, Act. xxiv. 20. In extremâ parte propositionis nonne: ȣ̓κȣ̃ν ἦν τις ἀποκτείνῃ τινὰ ȣ̓͂τος δήπȣ ποιεῖ ἃ δοκεῖ αὐτῷ, ἢ γάρ; Plat. Gorg.

῏Ηα, eram, imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, sum: imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦα.

῏Ηα, ᾖας, ε, ivi, perf. med. Att. pro εἶα, ας, ε, et solutione ἤϊα, verbi εἶμι, eo.

῏Ηα, leguminum stipula: ab αὖος, aridus. Th. αὔω, sicco.

῞Ηατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, sedeo: quod in 3. pl. ἧνται, et Ion. ἕαται. Th. ἕω, sedeo.

῞Ηβα, ας, ἁ, Dor. pro ἥβη, quod vide.

'Ηβαιὸς, parvus: à βαιὸς, idem: et

'Ηβαιὸν, paululum: ȣ̓δ' ἠβαιὸν, ne tantillum quidem. Pleonasm. τȣ̃ η.

'Ηβάω, vel ἡβάσκω, adolesco, pubesco: f. ἡβήσω. ab ἥβη, pubes, pubertas, juventa.

῞ΗΒΗ, ης, ἡ, PUBES, pubertatis Dea, juventus: est etiam vigor ætatis, in sene licet.

'Ηβηδὸν, adv. juveniliter, viritim.

'Ηβηκὼς, adultus, perf. part. act. verbi ἡβάω, pubesco: et

'Ηβήσαντε, pubescentes, num. dual. a. 1. part. act. et

'Ηβήσειε, annos pubertatis attigisset, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi: et

'Ηβητήριον, ȣ, τὸ, locus exercitii literarii adolescentum. Sumitur et pro loco amœno et conviviorum. Omnia ab ἥβη, pubes.

'Ηβȣλήθην, volui: Att. pro ἐβȣλήθην, a. 1. ind. verbi βȣ́λομαι, volo: f. βȣλήσομαι. Sic in imperf. ἠβȣλόμην, Att. pro ἐβȣλόμην.

'Ηβώην, ης, η, pubescerem: Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, pubesco.

'Ηβώοιμι, ἡβώοις, pubescerem, præs. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.

'Ηβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

῏Ηγ' pro ἦγε, duxit, 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, duco: f. ἄξω. perf. ἦχα.

'Ηγάασθε, Poët. pro ἠγᾶσθε, 2. pl. imperf. verbi ἀγάομαι.

'Ηγάγετ' pro ἠγάγετο, duxit, 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

῞Ηγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠγάγοσαν, 3 Ezr. i. 19. ejusdem verbi.

'Ηγαθέῃ, dat. sing. f. g. ab

'Ηγάθεος, ȣ, valdè divinus: Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. Θεὸς, Deus.

'Ηγαλλιάσατο, 3. sing. aor. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Th. ἀγάλλω, orno.

'Ηγάμην, admirabar, imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω vel ἀγάομαι, admiror.

'Ηγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, doleo: f. ήσω. perf. ηκα.

'Ηγάπα, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

'Ηγάπευν, Dor. et Æol. pro ἠγάπȣν, amabant, 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω pro ἀγαπάω, diligo.

'Ηγάπησε, dilexit, 3. sing. a. 1.

act. verbi ἀγαπάω, *diligo*: f. ήσω. perf. ἠγάπηκα.

'Ηγᾰσά'μην, ω, ᾰτο, *admiratus sum*, a. 1. m. verbi ἀγάζομαι. f. άσομαι. perf. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

'Ηγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et th.

'Ηγάσσᾰτο, 3. sing. aor. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι. vide ἠγασάμην.

'Ηγγᾰ'ρευσᾰν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo*: f. εύσω. perf. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, *tabellarius regius*.

'Ηγγειλᾰ'μην, *nuntiavi*, aor. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*: f. ελῶ. perf. ἤγγελκα. aor. 1. ἤγγειλα.

"Ηγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Ηγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*: f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.

'Ηγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

"Ηγγῐκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. ἤγγῐσᾰ, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*: f. ίσω. Th. ἐγγὺς, *propè*.

'Ηγγύᾰτο, *sponsores accipiebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

"Ηγε, *abduxit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, f. ἄξω, *duco*.

"Ηγε, fœm. ab ὅγε.

"Ηγειρᾰ, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω. f. ερῶ. perf. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.

'Ηγεῖσθαι, *cogitare*, præs. inf. ab ἡγέομαι, *duco*, *arbitror*: f. ἡγήσομαι.

'Ηγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

'Ηγεμονεύω, f. εύσω, perf. κᾰ, *præeo*, *sum dux*: imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε· et

'Ηγεμονῆᾰ, *ducem*, acc. sing. ab ἡγεμονεὺς, *dux*: et

'Ηγεμονῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *imperium*: et

'Ηγεμονῐ'δης, ου, ὁ, *dux*, *princeps*: et

'Ηγεμονῐ'η, Ion. pro ἡγεμονία, *imperium*: et

'Ηγεμονῐκὸς, ἡ, ὸν, *imperatorius*: hinc τὸ ἡγεμονικὸν, *principatus animi*: ab

'Ηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *dux*, *præses*, *rector*: gen. pl. ἡγεμόνων. dat. pl. ἡγέμοσῐ· ab

'ΗΓΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *duco*, *dux sum*; *existimo*: imperf. ἡγεόμην. f. ήσομαι. perf. ημαι. q. ab ἄγω, *duco*.

'Ηγερέθοντο, *coibant*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, *congregor*: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego*: f. ερῶ. perf. ἤγερκα.

'Ηγερέθομαι, inf. ἠγερέθεσθαι, Poët. pro ἀγείρομαι.

"Ηγερθεν, *convenerunt*, Bœot. Sync. pro ἠγέρθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, *congrego*: vel, ut alii, ab ἐγείρω, *excito*.

'Ηγέρθην, *sum excitatus*, et in 3. pl. ἠγέρθησᾰν, aor. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, sin verò significat *collectus sum*, ab ἀγείρω.

"Ηγερκᾰ, *collegi*, perf. ind. act. ab ἀγείρω, sin *excitavi*, ab ἐγείρω.

"Ηγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, *duco*: ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.

'Ηγέτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμὼν, quod videas.

"Ηγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

'Ηγηγέρκειν, *excitaveram*, plusq. perf. act. Att. verbi ἐγείρω, *excito*: f. ερῶ. perf. ἤγερκα.

'Ηγηλάζω, f. ά'σω, *duco*, *præeo*: ab ἄγειν et ἐλᾶν, ἀγηλᾶν, ex quo ἡγηλάζειν formari vult Eustath.

"Ηγημᾰ, ᾰτος, τὸ, *consilium*, *voluntas*: ab ἡγέομαι.

"Ηγην, et Att. ἐάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*: f. ἄξω. a. 1. ἦξα et ἔαξα.

"Ηγησαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

'Ηγησά'μην, ω, ᾰτο, *præivi*, a. 1. m. et

'Ηγησάσθω, *dux sit*, 3. sing. a. 1. imperf. ejusd. verbi.

'Ηγήσᾰτ', pro ἡγήσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. ἡγησᾰ'μην, quod vide.

'Ηγησῐ'ᾱς, ου, ὁ, *HEGESIAS*: nomen philosophi.

"Ηγησῐς, εως, ἡ, *principatus*.

'Ηγῆτ' pro ἡγῆται, *redeat*, 3. sing. præs. sub. med. verbi ἡγέομαι, *duco*.

'Ηγητέον, *putandum est*.

'Ηγητὴρ, ῆρος, ὁ, *ductor*. Th. ἡγέομαι.

'Ηγήτωρ, ορος, ὁ, idem: in pl. ἡγήτορες.

'Ηγῐασμένος, *sanctificatus*, perf. part. pass. ab ἁγιάζω, *sanctifico*: f. άσω. Th. ἅγιος.

"Ηγμαι, *actus sum*, perf. pass. verbi ἄγω, *ago*: f. ἄξω. perf. ἦχα. perf. part. pass. ἠγμένος.

'Ηγνῐκότες, nom. pl. ab

'Ηγνῐκὼς, ότος, perf. part. act. et

'Ηγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, *purifico*, *expio*: f. ίσω. perf. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, *castus*.

'Ηγνόηκᾰ, *ignoravi*, perf. ind. act. ἠγνόησᾰ, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω· ex α priv. et νόος, *mens*.

'Ηγνοίησε, *ignoravit*, Poët. et Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

'Ηγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*: f. ήσω. perf. ἠγνόηκα. ex α et νόος, *mens*.

"Ηγξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ἠγξά'μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. et ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, *strangulo*, *suffoco*.

"Ηγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco*.

"Ηγοντ' pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel aor. 2. m. ejusd. verbi.

'Ηγορᾰ'ασθε, pro ἠγορᾶσθε, 2. plur. imperf. ab ἀγοράομαι.

'Ηγόρᾰσᾰς, *emisti*, 2. sing. et ἠγόρᾰσᾰν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω. *emo*: f. άσω. perf. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Ηγοράσθητε, 2. pl. aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Ηγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi et th.

'Ηγορεύθησᾰν, *renuntiati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod.

'Ηγορόωντο, *concionabantur*, Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι· ab eod. th.

'Ηγούμενος, ου, ὁ, *dux*, *imperator*: substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco*: in 3. pl. ἡγοῦνται. f. ἡγήσομαι.

"Ηγουν, adv. idem quod ἤτοι, *sive*; item *videlicet*: ab ἢ, *sive*.

"Ηγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.

'Ηγρεύθην, a. 1. ind. pass. et

"Ηγρευκᾰ, perf. act. et ἤγρευσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, *capto*, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

"Ηγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.

'Ηγρῐ'ωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγριόω, *effero*, *efferatum reddo*: f. ώσω. perf. ἠγρίωκα. perf. pass. ἠγρίωμαι. perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus*, *ager*.

'Ηγριῶσθαι, perf. inf. pass. vide ἠγρίωσαι.

'Ηγροικησά'μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. verbi ἀγροικίω, ab ἄγροικος,

rusticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, *rus,* et οἶκος, *domus.*

Ἤγχᾶ, ας, ε, *strangulavi, suffocavi,* perf. ind. act. verbi ἄγχω.

Ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, *certo:* f. ίσομαι. perf. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.

Ἠγώνισμαι, *certavi:* vide ἠγωνίζετο.

Ἠδ', pro ἠδὲ, *et.*

Ἧδᾶ et ἕαδα, Att. seu Ion. perf. m. verbi ἁνδάνω, seu ἅδω, *placeo.*

Ἠδάφωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐδαφόω, quod ab ἐδαφίζω, *solo æquo:* quod ab ἔδαφος, *solum.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

ἨΔΕ', Poët. *et:* at ἥδε, *hæc.*

Ἤδεᾶ et Ἤδη, *cognoveram,* Att. et Ion. pro ᾔδειν, seu εἴδειν, plusq. perf. verbi εἴδω, *scio:* perf. εἴδηκα, et per Syncop. εἶδα. in plusq. perf. εἴδειν, Att. ᾔδειν, et Ion. ᾔδεα, -εας, -εε.

Ἡδέᾶ, *suavitèr:* adv. ab ἡδὺς, quod vide: et in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

Ἡδεῖᾶ, ας, f. g. ab ἡδὺς, *suavis:* compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.

Ἤδειμεν pro εἴδειμεν, 1. pl. plusq. perf. act. vide ᾔδειν.

Ἤδειν, εις, ει, *noveram,* et εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, 1. sing. perf. act. et ᾔδειν, *noverat,* 3. sing. pl. perf. Arist. Vesp. 632. verbi εἰδέω, *scio:* f. ήσω. perf. med. οἶδα.

Ἤδεισᾶν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. vide ᾔδειν.

Ἤδεισθᾶ, *noveras,* Æol. Paragoge pro εἴδεις, 2. sing. plusq. perf. act. vide ᾔδειν.

Ἤδεκᾶ, *comedi,* perf. act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, et in perf. Att. dici ἐδήδοκα.

Ἡδέος, *jucundi,* gen. sing. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, *suavis, e.*

Ἤδεσᾶν, *noverant,* 3. pl. plusq. perf. pro ᾔδεισαν, Atticè correptâ penultimâ. Vide ᾔδειν.

Ἠδέσθην, *veritus sum,* a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *veneror:* f. έσομαι et ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, όος, -ῦς, ἡ.

Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδύς.

Ἡδέως, *libentèr:* adv. ab ἡδὺς, *suavis:* comp. ἥδιον. superl. ἥδιστᾶ, *libentissimè.*

ἬΔΗ, adv. *jam, mox, protinus:* ἤδη ἐκ πολλῦ, *jamdudum.*

Ἤδη, *nôram* et *noverat,* Att. pro ᾔδειν, q. v. Aristoph. in Av. 511.

Ἠδίκησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, *lædo, injuriâ afficio;* perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. et δίκη, *jus.*

Ἥδιον, *lib ntius, jucundius,* compar. n. g. ab ἡδύς.

Ἥδιστᾶ, adverbialitèr, *suavissimè, libentissimè:* ab

Ἥδιστος, ε, *suavissimus,* superl. ab ἡδὺς, έος, *suavis.*

Ἡδίων, ονος, *suavior, libentior,* compar. ab eod. th.

Ἥδομαι, f. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, *lætor:* ab eod. th.

Ἡδομένη, ης, part. præs. fœm. gen. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. ab eod. th.

Ἧδον et Dor. ἆδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano.* Sed ἧδον, aor. 2. verbi ἁνδάνω, *placeo:* f. ἁδήσω.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas, jucunditas:* ab ἥδω, *delecto:* et

Ἧδος, εος, τὸ, *suavitas:* est et ἦδος, *acetum.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἥδρασᾶ, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *stabilio:* f. άσω. perf. pass. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Ἡδρηκὼς, ότος, *adultus,* perf. part. act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρὸς, *multus, magnus.*

Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἁδρύνω, *crassum reddo.* Th. ἁδρὸς, *crassus.*

Ἡδὺ, *suavitèr:* adverb. est et in n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis, e:* compar. ἡδύτερον, et ἥδιον, *suavius.*

Ἡδυέπειαι, *suaviloquæ,* nom. plur. f. gen. ab ἡδυεπὴς, *suaviloquus:* quod ab ἡδὺς et ἔπω, *dico.*

Ἡδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

Ἡδυμελίφθογγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui vocem habet suavem instar mellis:* ex ἡδὺς et μελίφθογγος.

Ἡδύναιντο, Ion. pro δύναιντο, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο, pro ἐδύναντο, *poterant,* 3. pl. imperf. à δύναμαι.

Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram,* imperf. m. verbi δύναμαι, *possum:* f. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, et ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.

Ἠδυνήθην, *potui,* et in 3. pl. ἠδυνήθησᾶν, a. 1. vide ἠδυνάμην.

Ἡδύνομαι, *jucundus sum,* f. 1. m. ἡδυνῦμαι.

Ἥδυνται, *edulcatus est,* 3. sing. perf. pass. ab

Ἡδύνω, *suave reddo:* fut. υνῶ. perf. pass. ἥδυμμαι. Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἡδύοσμον, ῦ, τὸ, *mentha:* herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *suavis odor.*

Ἡδύπολις, εως, ὁ ᾗ ἡ, *gratus urbi:* ex ἡδὺς et πόλις.

Ἡδύποτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *dulcis.* Ex ἡδὺς et πότος.

ἩΔΥ'Σ, εῖᾶ, ὺ, gen. έος, είᾶς, έος, *SUAVIS, jucundus, lætus:* q. ab ἥδω, *delecto:* compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, et ἡδύτερος, ἡδύτατος.

Ἥδυσμᾶ, ατος, τὸ, *suavitas, condimentum:* et

Ἡδυσμὸς, ῦ, ὁ, idem: ab ἡδύνω.

Ἡδυφωνίᾶ, ας, ἡ, *vocis suavitas:* ab ἡδὺς, *suavis,* et φωνὴ, *vox.*

Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. ἧσᾶ, *delecto.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἠδὼ, Hesych. ἠδὼ, ἶρις ἤγεν τόξον. Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30. an ἠδὼ legendum? *lux* enim res suavis homini. Quid si scriptum esset ἠῶ, quæ est *aurora?* aut εἰδῶ. quod est *oculus,* qui lumen?

Ἠὲ, Poët. pro ἢ, *quam, aut.*

Ἦε, *erat,* 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum:* imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦα, ας, ε. Sed

Ἤϊε, *ivit,* 3. sing. perf. m. ᾖα pro εἶα, verbi εἶμι, *eo.*

Ἤϊεᾶ, *iveram,* Ion. pro ᾔειν, plusq. perf. m. verbi ejusd.

Ἤϊει, 3. sing. plusq. perf. m. verbi ejusd.

Ἠείδειν, εις, ει, Pleonasmo τῦ η, pro εἴδειν, pl. perf. ab εἰδέω· vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. perf. et per Crasin εἴδειν, verbi εἰδέω, *scio.*

Ἠείδης, pro εἴδης, plusq. perf. sub. m. Pleonasm. τῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi εἰδέω, *scio.*

Ἤϊειν, ᾔεις, ᾔει, plusq. perf. m. verbi εἶμι, *eo.*

Ἤειρᾶ, Pleonasmo τῦ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, *necto;* vel est aor. 1. act. verbi ἀείρω, *effero, attollo.*

Ἠέλιος, ε, ὁ, *sol,* Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, *erat,* pro ἦν, vel ἦ, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum:* vide ἦε. At

Ἤϊεν, est 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, *eo:* vide ᾖε.

Ἠέξευ, pro ηὔξου, *crescebas,* 2. sing. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.

Ἠίος, et per Metath. ἐῆος, gen.

sing. ab ἠΰς, *bonus, fortis*; et per Poët. Ectasin ἠΰς.
Ἤϊπερ, *quam*: idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠί.
Ἠέρα, *nebulam*, acc. sing. ab ἀὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*. Vide ἠέρι.
Ἠερέθονται, 3. pl. ind. præs. et ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερέθομαι, *attollor, suspensus sum*. Reperitur et ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, *attollo*.
Ἠέρθην, et in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
Ἠέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër*: et in f. g. *caligo*. Hinc ἠερίη, ἡ, *matutina*.
Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.
Ἤερκα, ας, ε, *sustuli*, perf. ind. act. et
Ἤερμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. pass. ἠέρμην, σο, το, *sublatus eram*, plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, *attollo*.
Ἠεροειδεῖ, *obscuro*, dat. sing. ab
Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: ab ἀὴρ, έρος, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Ἠερόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus*: ab ἀὴρ, έρος, pro ἀὴρ, *aër*.
Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, *per aërem means, vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur*: ab
Ἠερόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aëreus*, vel *aërea*, quod ab ἀὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, et φοιτάω, *eo*.
Ἠερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *voce aërem replens, valdè clamans*. Ex ἀὴρ et φωνή.
Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, *attollo*.
Ἤεσαν, *iverant*, Att. pro ἤεισαν, 3. pl. plusq. perf. ἤειν, verbi εἶμι, *eo*.
Ἠετίων, ωνος, ὁ, *EETION*, nom. propr.
Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, *sicco*.
Ἦην, *eram*, seu *erat*: Poët. ἔην, et Att. ἦην, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἠὴρ, έρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*.
Ἤθα, *consuevi*: Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, perf. med. verbi ἔθω, *soleo*.
Ἠθάδα, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, *mos*.
Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, *familiaris*: ab eod. th.
Ἠθάνιον, ου, τὸ, *poculi quoddam genus*.
Ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *familiaris, assuetus*. Th. ἦθος, *mos*.
Ἤθε', pro ἤθεα, *mores, sedes, domicilia*, nom. vel acc. plur. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, *domicilium, indoles*.
Ἠθεῖ', pro ἠθεῖε, *venerande*, vox junioris ad seniorem. vocat. usit. ab
Ἠθεῖος, εία, εῖον, per Prosth. pro θεῖος, *venerandus, colendus, patruus*. Th. θεὸς, *Deus*.
Ἠθεῖν, vide ἤθω.
Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, *volo*.
Ἠθέλησα, ας, ε, *volui*, et in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.
Ἤθελον, ες, imperf. ejusd. verbi.
Ἠθέω, f. ήσω, vide in ἤθω.
Ἤθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.
Ἤθηκα, *colui*, perf. act. ab ἠθέω, seu ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω. perf. part. pass. ἠθημένος.
Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, *ETHICUS, moralis*: ab ἦθος.
Ἠθικὸς, οἶνος, *vinum colatum*: ab ἤθω, *colo, -as*.
Ἠθικῶς, adv. *moralitèr, honestè*: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.
Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum, cribrum*: ab ἤθω, *colo, -as*.
Ἠθοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *mores formo* vel *fingo*: et
Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, *morum fictio, affectuum expressio*; gen. pl. ἠθοποιϊῶν. ab ἦθος, *mos*, et ποιέω, *facio*.
Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *mores instituens* vel *exprimens*: ab iisd.
ἮΘΟΣ, εος, τὸ, *domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores*. κατ' ἤθεα, *oppidatim*, Hes. Opp. 137. *benignitas*, Plat. intes. p. 709.
Ἠθῦμευ, Att. pro ἐθύμευ, imperf. act. verbi θυμέω, *ad iram provoco*. Th. θυμὸς, *ira*.
ἬΘΩ, f. ήσω, perf. ἦκα. seu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo, per colum mitto*: hinc ἠθμὸς, *colum*.
Ἤϊ', pro ἤϊε, *ivit*, 3. sing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. et
Ἠΐειν, per solutionem pro ἤειν, plusq. perf. med. ab εἶμι, *eo*.
ἨΐΘΕΟΣ, ου, ὁ, *adolescens, juvenis, cœlebs*: q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, *impetuosè ruo*.
Ἤϊκτο, *similis erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἴκω, *similis sum*: f. εἴξω. perf. εἶκα. perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι, et per solutionem, versoque ι in η, ἤϊξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. verbi ἀΐσσω, *ruo*: f. ἀΐξω.
Ἤϊμεν, per solutionem diphthongi pro ἦμεν, q. per Sync. pro ἤειμεν, 1. pl. plusq. perf. med. ἤειν, verbi εἶμι, *eo*.
Ἤϊξα, *irrui*, et in 3. pl. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. perf. ἤϊχα.
Ἤϊξαι, *similis factus es*, 2. sing. perf. pass. vide ἤϊκτο.
Ἠϊόεις, εντος, per Sync. pro ἠϊονόεις, *habens magnas ripas*: in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, *ripa, littus*.
Ἤϊον, ου, τὸ, *viaticum, esca*: ab ἔω, seu εἶμι, *eo*: quia eundi consilio datur.
Ἤϊον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἔϊω, inusit. *vado*.
Ἠϊόν', pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus, ripa*.
Ἠϊόνεσσι, dat. pl. Ion. ejusd. th.
Ἠϊόνη, ης, ἡ, nom. mulieris.
Ἠϊονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo*.
Ἤϊος, ΐα, ϊον, *jaculandi peritus*: ab ἵημι, *jacio*: Epitheton Apollinis et Bacchi.
Ἧϊς, pro ἧς, et hoc pro αἷς, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.
Ἤϊσαν, *iverunt*; per Pleonasm. τοῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et ε verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. med. dempto ε, pro ἤεισαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσην, Ion. ἴσαν, et Att. εἴσαν, et ε in η mutato, ἤϊσαν, *sciebam*: ab ἴσημι, *cognosco*.
Ἤϊσκεν, *assimilabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐΐσκω, *assimilo* Th. εἴκω, *similis sum*.
Ἠΐστωσα, ας, ε, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, *memoriam alicujus aboleo, deleo*: ab ἄϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil scire potes*: ex α priv. et εἴδω, *scio*.
Ἠΐχθην, ης, η, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. perf. ἤϊχα.
ἨΪΏΝ, όνος, ἡ, *littus, ripa*, q. ab αἰονάω, *aspergo*. Alii ab ἀΐω, *audio*, quod resonet fluctibus.
Ἧκ' pro ἧκε, *misit*, 3. sing. a. 1 verbi ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.
ἭΚΑ et ut alii etiam legunt,

Ἦκα, adv. *leniter, quietè, sensìm*; quod ab ἀκὴν, *quietè*.

Ἦκᾰ, perf. act. verbi ἴδω, *comedo*, pro quo etiam ἴδηκα dicitur; et verbi ἴθω, *soleo*: necnon verbi ἦθω, *colo*. ᾖκᾰ, perf. act. ab ᾄδω, *cano*.

Ἧκᾰ, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: et perf. ab ἥδω, f. ἥσω, *delecto*: necnon perf. med. ab ἥκω, *venio*.

Ἤκαζον, *assimilabam*, imperf. Att. η pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἠκᾰλὸς, ὴ, ὸν, *quietus*. Th. ἦκα, *sensìm, leniter*.

Ἤκᾰχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, *doleo*. Th. ἄχος, *dolor*.

Ἧκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἶκα. a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio*.

Ἤκειν, εις, ει, plusq. perf. Att. pro εἴκειν· ab εἴκω, *similis sum*. Vel ut alii ab εἶμι, *eo*: perf. inus. εἶκα.

Ἤκεν vel ἤ κεν, adv. pro ἤ, *aut, an*: et

Ἦκεν, vel ἦ κεν, adv. *certè*.

Ἠκεσάμην, ω, ᾰτο, *medicinam adhibui*: ἐθεράπευσα, Hesych. a. 1. med. ab ἀκέομαι, *sano*: f. ἀκέσομαι.

Ἤκεστος, η, ον, *stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus*. Ex ἠ pro ἀ priv. et κεντέω.

Ἠκηκόειν, *audieram*: pro ἀκηκόειν, et in 3. plur. ἠκηκόεισαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, plusq. perf. med. ab ἀκήκοα, perf. med. Att. verbi ἀκούω, *audio*: f. ούσω. perf. ἤκουκα. perf. med. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ᾰτο, a. 1. med. verbi αἰκίζω, *contumeliosè tracto, pulso*: f. ίσω. perf. ἤκικα. perf. part. pass. ἠκισμένος. Th. αἰκία, *verbera, pulsatio*.

Ἥκιστα, adv. *minimè*: ab

Ἥκιστος η, ον, *minimus*. Th. ἦκα, *sensìm*.

Ἠκολούθησᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, *sequor*: f. ήσω. perf. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Ἥκομεν, 1. plur. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio*: f. ξω.

Ἠκόνημαι, *sum acutus*, perf. pass. verbi ἀκονάω, fut. ήσω, *acuo*. Th. ἀκόνη, *cos*.

Ἠκονημένος, η, ον, part. superioris perfecti.

Ἦκου, Ion. pro ἦπου, *certè*.

Ἤκουκᾰ, perf. act. verbi ἀκούω, *audio*: f. σω. perf. med. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ' pro ἤκουσᾰ, ας, ε, *audivi*, a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. pass. ejusd.

Ἠκριβωμένος, η, ον, *accuratus*, perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *planè cognosco*. Th. ἀκριβὴς, *diligens, accuratus*.

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, *accuratè*: à præc.

Ἠκρίβωσᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, *exquiro*: perf. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς, *exquisitus*.

Ἠκροάσᾰτο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἀκροάομαι, fut. σομαι, idem quod ἀκούω, *audio*.

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάζομαι.

Ἧκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ἧκται, 3. sing. perf. verbi ἄγω, *ago*: f. ἄξω. perf. ἦχα. perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσᾰτε, 2. plur. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo, irritum facio*: ex α priv. et κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

ἭΚΩ, *venio, pertineo, veni, adsum*. Eurip. Med. 932. Hecub. 1. imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. perf. med. ἧκᾰ, ας, ε. a. 1. ἧξᾰ. a. 1. sub. ἥξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἥξωσι.

Ἠλάθην, *ejectus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, *stultesco, insanio*: ab ἠλεός.

Ἤλᾰκᾰ, *expuli*, perf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*.

ἨΛᾸΚΆΤΗ, ης, ἡ, *colus*; in pl. τὰ ἠλάκᾰτᾰ, *fusus, fila, stamina*. q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo*: vel ἠλάσκω, *vagor, circumeo*.

Ἠλᾰκάτην, ῆνος, ὁ, *piscis quidam*, à similitudine coli.

Ἠλάλαξᾰ, ας, ε, et in 3. plur. ἠλάλαξᾰν, *clamârunt*, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala*. Th. ἀλαλὴ, *vox militum ante pugnam*.

Ἡλάμην, ω, ᾰτο, *exilui*, et in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio*.

Ἤλᾰσ' pro ἤλᾰσε, *percussit*, a. 1. act. verbi ἐλαύνω.

Ἠλᾰσάμεσθᾰ, pro ἠλᾰσάμεθᾰ, 1. plur. aor. 1. med. verbi ejusd.

ἨΛΆΣΚΩ et ἠλασκάζω, *vagor, error, devito*: q. ab ἄλη, *error*, vel ἐλάω, *agito*.

Ἠλάστεον, -ουν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, *indignor, mœrore afficior*: ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus memoria erit perpetua*. ex α priv. et λήθω, *lateo*.

Ἠλάστρεις, *agebas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω.

Ἥλᾰτο, *saltavit*, 3. sing. a. 1. med. verbi ἅλλομαι, *salio*: f. med. ἁλοῦμαι.

Ἠλαττονοῦντο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττονέω, *diminuo*. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: comp. ἐλάττων, vel -σσων· superl. ἐλάχιστος.

Ἠλάττωσᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo*: f. ώσω. perf. ἠλάττωκα. ab eod. th.

Ἤλγηκᾰ, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo*: fut. ήσω. perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, *dolor*.

Ἤλγουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. præc. verbi.

Ἤλεγξᾰ, ας, ε, *argui, argumentis* (vel *exemplis*) *demonstravi*, a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, *arguo*: f. ξω.

Ἤλειμμαι, *unctus sum*, perf. pass. verbi ἀλείφω, *ungo*: f. ψω. perf. φα. aor. 2. ἤλιφον. a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφᾰ, *unxi*, perf. act. et

Ἤλειψᾰ, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, *ELECTRA*, nom. mul.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, et τὸ ἤλεκτρον, *ELECTRUM, succinum*: μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. à λέκτρον, *lectus*: vel ab ἠλέκτωρ, *sol*: quod referat fulgorem solis. Th. λέγομαι, *cubo*.

Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, *ELECTRYON*, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, *ELECTRYONE*, nomen mul.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, *sol*, quia homines ἀλέκτρους facit, *i. e.* non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia ipse est ἄλεκτρος, *i. e.* non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, *lectus*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Ἠλέμᾰτος, ᾰ'τη, ᾰτον, *vanus*: ex ἠλεὸς, *stultus*, et μάταιος, *vanus*.

ἨΛΕΌΣ, ᾶ, ὸν, *stultus, stolidus*: q. ab ἄλη, *error*.

Ἤλευᾰ, Poët. et Æol. pro ἤλευσᾰ, *effugi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τοῦ υ,

pro ἀλίω, *vito*: ἠλιυξάμην, ω, ἄτο, a. 1. m. à præc.

Ἠλιυθέρωσα, ας, ε, *liberavi*, a. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, *libero*: f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλήλατο, *transfixus est*, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. perf. Att. in 3. pl. ἠλήλαντο. ab ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω. perf. ἤλακα. perf. pass. ἤλαμαι. et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημι, *erro, vagor*. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. perf. pass. Att. redupl. et syst. diphthongi: ab ἀλείφω, *ungo*: f. ψω. perf. ἤλειφα. perf. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ' pro ἦλθε, *venit*, 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. perf. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἦλθον, Exod. xvi. 27. Ps. xlviii. 4.

Ηλὶ, vox Hebraica, et interpret. Lat. *Deus mi*: item *ELI*, nomen viri indeclinabile, Hebraic. et interp. Lat. *ascensus*.

Ἡλιάζομαι, *apricor*, ab ἥλιος: item *in Heliæâ judico*: ab

Ἡλιαίᾱ, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *sol*.

Ἡλίας, ου, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ, Heb. interp. Lat. *Deus meus*.

Ἠλίβατος, ου, et Ion. ἠλιβάτοιο, ὁ καὶ ἡ, *tam altus ut soli uni sit pervius*: ab ἥλιος, *sol*, Æol. ἥλιος, et βαίνω, *eo*. Alii formant ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, et βαίνω.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, *piscor*: ab ἁλιεύς, *piscator*. Th. ἅλς, *mare*.

Ἠλίθᾰ, adv. *frustrà; copiosè*: et -

Ἠλιθιάζω, f. άσω, *stultè ago*: ab

ἨΛΊΘΙΟΣ, ία, ιον, *stultus, vecors*.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, *stoliditas*: à præc.

ἩΛΙΚΊΑ, ας, ἡ, *statura, ætas, adolescentia, vigor*: q. ab ἡλίκος, *quantus*. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ, *in tuis temporibus*, Eurip. Suppl. 283.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, et Dor. ἡλικιώτας, ᾱ, ὁ, *coætaneus*: à præc.

ἩΛΊΚΟΣ, ίκη, ίκον, *quantus*: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, infra.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, *volvo*.

Ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *coætaneus, æqualis*: ab ἡλικία, *statura*.

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, *sol*: q. ab ἕλη, *splendor*.

Ἡλιοῦσθαι, *sole aduri* vel *illustrari*: à præcedente.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, *peccavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀλιτέω vel ἀλείτω, *pecco*: a. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος et ἀλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἀλιτέω, *aberro*, et μὴν, *mensis*.

ἮΛΙΨ, ιπος, ἡ, *calceus*: q. ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungi solet.

Ἡλιωθεὶς, έντος, *sole æstuans*, aor. 1. part. pass. ab

Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, *insolo*. Th. ἥλιος, *sol*.

Ἡλιῶσαι κόμαι, *aureæ et flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. f. g. ab ἡλιάω, f. άσω, *colore radios solis refero*: ab eod. th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho*.

Ἡλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero*: f. ώσω. Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἠλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω. f. ξω. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. pass. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, perf. part. pass. et

Ἤλλαξᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἠλλάχθαι, perf. inf. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *abalieno*: f. ώσω. perf. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἠλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριόω, *abalieno*: f. ώσω. perf. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος.

Ἠλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *trituro, comminuo*: fut. άσω et ήσω.

Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro*: f. ήσω.

Ἠλὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro ἠλεὸς, *stolidus*, quod vide.

Ἧλος, ου, ὁ, *clavus*: q. ab ἕω, *mitto*: quia immittitur: indè fort. Angl. AN AWL.

Ἤλπικᾰ, perf. act. et

Ἤλπισᾰ, a. 1. ind. act. verbi ἐλπίζω, *spero*: f. ίσω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἧλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. m. mutato etiam spiritu, ab ἅλλομαι, *salio*.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ, umbra*. Th. λύγη, idem.

Ἤλυθ' pro ἤλυθε, 3. sing. a. 2. ἤλυθον, q. v.

Ἤλυθᾰ, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. med. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. ejusd.

Ἤλυξᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito, effugio*: f. ξω· tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito*.

Ἠλύσιον, ου, τὸ, scil. πεδίον, *Elysius campus*.

Ἧλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω vel ἄλφω. Th. ἄλφα.

Ἥλωκᾰ, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω· tanq. ab ἁλόω vel ἅλωμι. a. 2. ἥλων, et Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, *vagor, erro*.

Ἥλων, Att. ἑάλων, a. 2. et

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 2. ἥλων, quod vide in ἥλωκα.

Ἧμᾰ, ατος, τὸ, *telum, missile*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἠμάθηνεν, Att. pro ἠμάθανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantiâ versor*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*: ex α priv. et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ονος, ὁ, *EMATHION*, nom. regis.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, *arenosus*; Ion. pro ἀμαθόεις, ab ἄμαθος pro ψάμαθος, idem quod th. ψάμμος, *arena*.

ἩΜΑΙ, σαι, ται, *sedeo*: q. ab ἕω, *colloco*.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies*: in plur. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον· et

Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. et

Ἡμαρτηκότα, acc. sing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. præc. pro

quo in 3. pl. ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi. 5.

Ἡμάτιος, ία, ιον, *diurnus*: ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.

Ἡμάτωμαι, *cruentatus sum*, perf. pass. verbi αἱματόω, *cruento*: f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis*.

Ἡμαύρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαυρόω.

Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi Poët. ἀμβλακίω, fortè ἀμπλακίω, *pecco*: quod à πλακία, *error*. Th. πλάζω, *errare facio*: fut. -γξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύω, f. σω. Th. ἀμβλὺς, *obtusus*.

Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act, pro ἥμαρτον. Poët. tanq. ab ἀμβροτίω pro ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἦμι παρῆμιν, Dor. pro ὥςε με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem*.

Ἡμίας, acc. plur. Ion. pro ἡμᾶς· ab ἐγώ. nom. pl. ἡμίες pro ἡμεῖς.

Ἡμεδαπὸς, ὴ, ὸν, *qui est è nostro solo, nostras*: ex ἡμεῖς et δάπεδον, *pavimentum, solum*; vel ἔδαφος, idem.

Ἤμεθα, *fuimus*, 1. pl. a. 2. m. ἤμην. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἠμείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀμείβω, *permuto*: fut. ψω. perf. ἤμειφα.

Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. act. et

Ἠμειδηκὼς, perf. part. ab ἀμειδάω, quod ex α priv. et μειδάω, *rideo*: f. ήσω.

Ἡμεῖς, *nos*, nom. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἡμείων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. plur. ejusd.

ἩΜΕΚΤΕΏ, *ægrè fero, indignor*: fortè ab ἐμέω et ἔχω, quasi vomitum et fastidium habeo.

Ἠμέληκα, *neglexi, contempsi*, perf. act. et

Ἠμελημένος, *neglectus*, perf. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo*: vide ἠμέλουν.

Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. Att. verbi μέλλω, *futurus sum*: f. μελλήσω.

Ἠμέλουν, 3. pl. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo*: f. ήσω. perf. ἠμέληκα. quod ex α priv. et μέλει, *curæ est*, impersonal.

ἩΜΕ'Ν, Poët. et conjunct. copulat. cui respondet ἠδὲ. At ἢ μὲν, *sanè, profectò*.

Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Est et ἦμεν, et ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est et ἦμεν, per Sync. pro ᾔειμεν, *iveramus*, 1. pl. plusq. perf. med. verbi εἶμι, *eo*.

Ἥμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.

ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, *dies, lux*: veteres ἡμέραν, ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.

Ἡμερεύω, f. σω, *diem transigo*: à præced.

Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *unius diei*: et

Ἡμερινὸς, ὴ, ὸν, *diurnus*: et

Ἡμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta, cicur*. Th. ἥμερος, *mansuetus*. Est et species *roboris*, item *vitis*.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes; peculiaritèr sic dictus est Diogenes, qui quotidiè victum mendicabat: item *insecti genus* unicum diem vivens, ἐφήμερον etiam dict.

Ἡμεροδανειςὴς, οῦ, ὁ, *fœnerator diurnus*, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, q. d. *diurnus cursor, tabellarius*: ab ἡμέρα, *dies*, et τρέχω, *curro*: perf. med. δέδρομα.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui totâ die dormit*: ab ἡμέρα, *dies*, et κοίτη, *lectus*.

Ἡμερολογέω, ῶ, fut. ήσω, *dies numero*: ab ἡμέρα et λέγω, *lego, numero*.

Ἡμερόομαι, -οῦμαι, *cicuro, mansuefio*: ab

ἭΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *mansuetus, cicur*: ab ἡμέρα, quia *dies* jucunda.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, *speculator diurnus*: ab ἡμέρα et σκοπὸς, *speculator*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἡμερόω, f. ώσω, perf. ωκα, *mansuefacio*: ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.

Ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, *esse*; ab εἰμὶ, *sum*: vel *eramus*; Dor. pro ἦμεν, 1. plur. a. 2. ejusd.

Ἡμετέρης, gen. sing. Ion. f. g. ab

Ἡμέτερος, α, ον, *noster*: ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἠμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto, colligo*: f. ήσω.

Ἦ μὴν, adv. *certè*, Heb. vi. 14. vide ἢ μὲν, *profectò, sanè*.

Ἤμην, ἦσο, *fueram* vel *eram*, plusq. perf. vel potiùs imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἥμην, *sedebam*, imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*: fut. ήσω. perf. ἤμηκα.

Ἠμὶ, *loquor*, Att. Aphæresi pro φημί.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, *semivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et ἀνὴρ, *vir*.

Ἡμιάρρην, νος, ὁ ϗ ἡ, *semivir*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἄρρην, *mas*.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semesus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semibarbatus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et γένειον, *barba*.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *seminudus*.

Ἡμιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *semiustus*. Ex ἡμι et δαίω.

Ἡμιδαρεικὸς, οῦ, ὁ, *semi-daricus decem drachmas continens*: ex ἥμισυς et δαρεικός.

Ἡμιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cui dimidium deest*: ex ἥμισυ et δέομαι.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semicoctus*. Th. ἕψω.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *seminex, semimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἔθανον, a. 2. verbi θνήσκω, *morior*.

Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*; et in gen. plur. ἡμιθέων· ab ἥμισυς, *dimidius*, et θεὸς, *deus*.

Ἡμιθνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *semimortuus*: ex ἥμισυ et θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semimortalis*. Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA, dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, *dimidium oboli, drachmæ duodecima pars*: ex ἥμισυ et ὀβολός.

Ἡμιολία, *usura frugum*, ita ut ad duos modios tertius usuræ nomine adjiciatur. Salm. de m. us. p. 313. de fœn. trap. p. 43.

Ἡμιόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *totus cum dimidiâ sui parte*: ex ἥμισυ et ὅλος.

Ἡμιόνειος, είη, ειον, *ad mulos pertinens, a mulis tractus*. Ab ἡμίονος.

Ἡμίονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mulus, a*: quasi *semiasinus*, dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι· ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὄνος, *asinus*.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, *securicula, dimidiata securis*: ab ἥμισυς,

dimidius, et πέλεκυς, *securis*.

Ἡμιπλέθρον, ου, τὸ, *dimidium jugeri:* ex ἥμισυς, *dimidius*, et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, *dimidiatus later:* ab ἥμισυς, *dimidius*, et πλίνθος, *later*.

Ἡμίπνουν, acc. sing. ab ἡμίπνοος, -ους, *semivivus:* ab ἥμισυς, *dimidius*, et πνέω, *spiro*.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, *dimidia;* fœm. et Ion. ἡμίσεα, ab ἥμισυς.

Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, *dimidia pars:* ab eod.

Ἡμίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g. et

Ἡμίσους, gen. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versûs. ex ἥμισυς, *dimidius*, et στίχος, *versus*. Th. στείχω, *eo*.

ἩΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um, SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, *SEMITALENTUM:* ex ἥμισυς et τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus, semiperfectus:* ab ἥμισυς, *dimidius*, et τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ου, τὸ, *dimidiata pars:* et

Ἡμίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dimidiatus:* ex ἥμισυς et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, *SEMIHORA:* ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὥρα, *hora*.

Ἧμμαι, *accensus sum*, perf. pass. ind. et

Ἡμμένος, *incensus*, perf. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango, accendo*.

Ἤμοιβα, ας, ε, *commutavi, permutavi, vices reddidi*, perf. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἡμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exsors et expers sum:* ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α priv. et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

ἯΜΟΣ, adv. *quando, cum*, sine interrogatione: cui respondet τῆμος, *tum*.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento, scil. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. pass. verbi ἀμπέχομαι vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, f. ἀμφέξω, *circumduo, induo:* ex ἀμφὶ, *circum*, et ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Ἠμπισχόμην, itidem pro ἀμπισχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

Ἠμπισχόμην, *induebar*, imperf. pass. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἤμυν' pro ἤμυνε, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel aor. 1. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciscor*, f. νῶ. aor. 1. ἤμυνα.

Ἠμύνατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd.

Ἤμυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

ἨΜΥ΄Ω, *inclino, cado:* f. ύσω. perf. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

Ἠμφαγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro:* ex ἀμφὶ et ἀγνοέω, *ignoro;* ex α priv. et νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω vel ἀμφέσω. perf. pass. ἠμφίεσμαι, utrinque assumpto augmento, η pro α, et ει pro ε. ex ἀμφὶ, *circum*, et ἕω, *induo*.

Ἠμφέβαλλον, *dubitabam*, imperf. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio:* f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνουν pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. act. foris etiam sumpto augmento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognosco, dubito:* undè etiam a. 1. ind. ἠμφιγνόησα. ex ἀμφὶ, *circum*, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι. ex ἀμφὶ et ἕννυμι seu ἕω, *induo:* f. ἕσω, Poët. ἕσσω. a. 1. εἷσα.

Ἠμφίεσα, *vestivi*, pro ἀμφίεισα, aor. 1. ind. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι seu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, part. præced. perf. pass. Pro ea suprà habuimus ἠμφιεμένος.

Ἠμφισβήτουν, *contendebam*, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

Ἥμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *jaculator:* ab ἵημι seu ἕω, *mitto*. Sed

Ἡμῶν, *nostrûm*, gen. plur. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἤμων, imperf. ab ἀμάω.

Ἢν, *si*, cum subj. ἢν μὴ, *nisi*.

Ἣν, *quam*, acc. sing. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἦν, *eram* vel *erat*, 1. vel 3. sing. imperf. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum;* item pro ἐξῆν, *licebat:* at

Ἦν, ἧς, ἧ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, *misi*, a. 2. ind. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἠναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, *cogo;* imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. pass. ἠνάγκασμαι. perf. part. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἠναγκασμένως, adv. *coactè:* ab ἠναγκασμένος, part. perf. pass. verbi ἀναγκάζω.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens sum:* ab ἀναιδὴς, *impudens:* ex α priv. et αἰδὼς, *pudor*.

Ἠνάλωκα pro ἀνήλωκα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. et Att. ἑάλωκα.

Ἠνάλωσα, *consumpsi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced. q. v.

Ἠναντιώθην, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἠναντίωμαι, perf. pass. undè

Ἠναντιωμένος, perf. part. ab ἐναντιόομαι, *adversor*, quod ab ἐναντίος, *adversus, oppositus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἤναξα, ας, ε, *imperavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno:* f. ξω. perf. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἤναρα, *interfeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido:* f. αρῶ.

Ἤνασσεν, 3. sing. imperf. verbi ἀνάσσω, *impero:* vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, *placebam*, imperf. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago:* ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, eti n 3. l. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. et

Ἠνεγκάμην, ω, ατο, *tuli*, a. 1.

ind. med. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω· undè etiam

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἠνεγκόμην, a. 2. ind. m. et

Ἤνεγμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus sum,* aor. 1. ind. pass. ab αἰνέω, *laudo:* f. έσω et ήσω. perf. ᾔνεκα. perf. pass. ᾔνημαι. Th. αἶνος, *laus.*

Ἤνεικᾰ, ἄς, ε, *tuli,* et in 3. pl. ἤνεικᾰν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. et

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἠνέγκαντο· vide præced.

Ἠνεῖπε, *edixit, vetuit,* 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἀνεῖπε, pro quo etiam ἀνείπαπε dicitur Poëtis, per Anadiplasiasmum. Th. ἔπω, *dico:* aor. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *sustinebam,* pro ἀνειχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. duplici augmento: et

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, *tolero.* Th. ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον.

ἩΝΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus, continuus, perennis.*

Ἠνεμόεις, εσσᾰ, εν, *ventosus, ventis expositus:* ab ἤνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus.*

Ἤνεπον, *dixi, allocutus sum,* a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum, quia nihil addit ad significatum: ex ἐν et ἔπω, *dico.*

Ἤνεσᾰ, *laudavi,* aor. 1. verbi αἰνέω, fut. έσω vel ήσω. perf. ᾔνεκα.

Ἠνεσχέθην, *sustinui,* a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo:* f. ἀνέξω et ἀνασχήσω, tanq. à σχέω. a. 2. ἀνέσχον. perf. ἀνέσχηκα. perf. pass. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, et aucta præpositione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἠνεσχόμην, *sustinui,* itidem pro ἀνεσχόμην, aor. 2. m. verbi ejusd.

Ἠνέχθην, ης, η, *delatus sum,* a. 1. ind. pass. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω. perf. pass. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳγᾰ, *aperui,* pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἄνῳγα, perf. m. et

Ἠνέῳγμαι, perf. ind. pass. Att. et

Ἠνεῴχθην, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνοίγω, *aperio:* f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησᾰν, 3. pl. præced.

Ἠνήλωμαι, *consumptus sum,* cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος· in a. 1. pass. ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην. itidem in a. 1. act. ἠνήλωσᾰ pro ἀνήλωσα. ab ἀναλίσκω, *consumo.* Th. ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνᾰ́μην, ω, ἄτο, *renui,* a. 1. ind. med. et

Ἠνήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀναίνομαι, *recuso.*

Ἦνθε seu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε. vide ἦνθον.

Ἠνθισμένος, *tinctus,* perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι verbi ἀνθίζω, *floridum reddo.* Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

ἩΝΙ', *ecce:* pro quo et ἠνίδε.

ἩΝΙ'Α, ᾱς, ἡ, *habena:* ἀφ' ἡνίας, *ad sinistram,* q. ab ἐνόω, *colligo.*

Ἡνιάζω, f. σω, *fræno:* à præced.

Ἤνιγμαι, *obscurè dixi:* perf. pass. undè ᾐνιγμένος, præs. part. ᾐνιξᾰ́μην, ω, ἄτο, aor. 1. med. verbi αἰνίττομαι, *obscurè innuo:* fut. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus, dictum fabulosum.*

Ἠνί'δε, *ecce:* pro ἠνὶ, idem.

Ἠνί'ησαι, *mœrore confectus es,* 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω. f. ήσω. perf. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mœror.*

Ἠνί'κ', per Apostrophen pro

ἩΝΙ'ΚΑ, *quum, quando:* 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem; in interrogatione verò est πηνίκα, *quando?*

Ἡνί'ον, ου, τὸ, *habena:* ab ἡνία, idem.

Ἡνιοποιέω, ῶ, f. ήσω, *rego, moderor:* ab ἡνία, *habena,* et ποιέω, *facio.*

Ἡνιοχείᾱ, ᾱς, ἡ, *aurigatio:* et

Ἡνιοχεὺς, έως, ὁ, *auriga:* à seq.

Ἡνιοχεύω, fut. εύσω, *habenas teneo, aurigo; moderor, rego:* ab ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE,* nomen mulieris: q. *agitatrix.*

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, *auriga.*

Ἡνί'οχος, ου, ὁ, *auriga:* ex ἡνία, *habena,* et ἔχω, *teneo.*

Ἠνί'παπε, *dixit:* Pleonasm. Poët. pro

Ἤνιπεν, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνίπω, *dico minitabundus.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἦνις, ιος, ἡ, *annicula:* ab ἔνος, *annus.*

Ἠνισσᾰ́μην, ω, ἄτο, *obscurè dixi:* pro ᾐνιξάμην, a. 1. m. verbi ἐνίσσω. f. ξω. perf. ἤνιχα. Th. αἶνος, *apologus:* at

Ἠνισσᾰ́μην, *maledixi,* sine ι subscripto, est a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπω, *objurgo.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἠνίσσετο, *obscurè dicebat,* 3. sing. ab

Ἠνισσόμην, imperf. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo.* Th. αἶνος, *apologus.*

Ἠνίχθω, *ænigmaticè dicta sint,* 3. sing. perf. imperat. pass. ᾔνιξο, χθω. ab eod. verbo et th.

Ἤνοθᾰ, *florui,* perf. med. interposito ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἠνοίγην, ης, η, *apertus sum,* a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium verb. pro ἀνῴγην· ab ἀνοίγω, *aperio:* f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἤνοιξᾰ, ἄς, ε, *aperui,* a. 1. act. ejusd. quod vide.

Ἤνοισαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusitato th. οἴω, aucto extrinsecus.

Ἦνον, *perficiebam,* imperf. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio.*

Ἠνορέᾱ, ᾱς, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas, fortitudo.* Th. ἀνὴρ, *vir.*

Ἤνοχᾰ, et Att. ἐνήνοχα, perf. m. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *sonorus, vocalis;* item *perspicuus.* Th. ὄψ, *vox.*

Ἤνπερ, acc. sing. fœm. ab ὅσπερ.

Ἧνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Ἤντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *occurro, obvius fio.* Th. ἀντὶ, *contrà.*

Ἤντετο, *occurrebat,* 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἄντομαι pro ἀντάω, *occurro.* Th. idem.

Ἤντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντάω.

Ἠντιβόλευν, *occurrebam,* imperf. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico:* ab ἀντιβάλλω, *con-*

trà jacio. Th. βάλλω, *jacio :* perf. med. βέβολα.
Ἠντίδικουν, *contradicebam,* imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius :* ex ἀντὶ, *contrà,* et δίκη, *jus.*
Ἥντιν', pro ἥντινα, *quam ?* acc. sing. ab ἥτις, ἧστινος, *quæ?* Th. ὅς, *qui,* et τὶς, *quis ?*
Ἠντιώθην, ης, η, *adversatus sum,* aor. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contrà.*
Ἧντο, *sedebant,* 3. pl. imperf. verbi ἧμαι.
Ἠνύθην, ης, η, *perfectus fui,* a. 1. ind. pass. et
Ἤνυον, ες, ε, *perficiebam,* imperf. vel a. 2. ind. act. et
Ἤνυσα, a. 1. ind. act. ab ἀνύω, *perficio :* f. ύσω. perf. υκα.
Ἤνυστρον, ου, τὸ, *ventriculus secundus.*
Ἤνωγα, *mandavi,* perf. ind. med. et
Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram,* plusq. perf. ind. m. verbi ἀνώγω, *jubeo :* fut. ξω. perf. ἤνωχα.
Ἠνώγεον et
Ἤνωγον, *jubebam,* imperf. ejusd. verbi.
Ἥνωμαι, *unitus sum,* perf. pass. verbi ἑνόω, *unio.* Th. εἷς, *unus,* gen. ἑνός.
Ἡνωμένος, *continuus :* ab ἑνόω.
Ἤνωξα, ας, ε, *jussi,* aor. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.
Ἠνώρθουν, *corrigebam,* cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, *corrigo :* ex ἀνὰ et ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*
Ἠνώρθωσα, *emendavi,* a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἠνώχλουν, imperf. ind. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo :* f. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. perf. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὄχλος, *turba.*
Ἧξα, ας, ε, *veni,* a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio :* f. ξω.
Ἦξα, ας, ε, *duxi,* a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, *duco :* et
Ἦξα, *fregi,* Att. ἔαξα, aor. 1. ind. act. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, *frango :* f. ξω. at
Ἧξα, *impetum feci,* a. 1. act. verbi αἴσσω pro ἀΐσσω, *irruo.*
Ἠξίου, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo.* Th. ἄξιος, *dignus.*
Ἠξιώθην, aor. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus habeor :* quod ab eod.
Ἠξίωσα, a. 1. verbi ἀξιόω, *dignum censeo :* ab eod. th.
Ἠξίωται, *dignus habitus est,* 3. sing. perf. pass. à præced. verbo.
Ἥξουσι, *venient,* 3. pl. f. 1. ab ἥκω, *venio :* f. ἥξω.
Ἡξῶ, *veniam,* Dor. pro ἥξω, f. 1. à verbo præcedente.
Ἠοῖ, *auroræ,* dat. sing. ab ἠὼς, gen. contract. ἠοῦς.
Ἤειδα, *cecini,* perf. med. verbi ἀείδω, f. σω, *cano.*
Ἠοῖος, οία, οῖον, *orientalis, matutinus :* ab ἠὼς, *aurora.*
Ἤομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. ᾔον, ες, ε, Att. pro εἶον, ες, ε· vulgariter ἴον, ες, ε. ab εἶμι, *eo.*
Ἧον, ες, ε, vide præced.
Ἠόνα, acc. sing. ab ἠὼν, όνος, ἡ, *ripa,* pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus.*
Ἠονημένος, vide seq.
Ἠόνησας, 2. sing. aor. 1. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo ;* fut. ήσω. perf. part. pass. ἠονημένος.
Ἠοῦς, gen. sing. ab ἠὼς, όος, et contractè ἠοῦς, ἡ, *aurora.*
Ἡπαλύνθην, a. 1. ind. pass. ab ἁπαλύνω, *emollio.* Th. ἁπαλὸς, *mollis.*
Ἠπάνει, *eget,* et Ἠπανία, ας, ἡ, *inopia.* Hesych. fortè ab ἀπὸ et ἀνίημι, *remitto, desino.*
ἯΠΑΡ, ατος, τὸ, *HEPAR, jecur :* in pl. τὰ ἥπατα· quasi ab ἕπω, *operor,* et ἔαρ, *sanguis, ver.*
Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram,* a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo :* f. ήσω.
Ἡπατοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, *exta consulo :* ex ἧπαρ, *hepar,* et σκοπέω, *exploro.* Th. σκέπτομαι, *video.*
Ἡπατοσκοπήσασθαι, *exta consulere,* a. 1. inf. m. à præc.
Ἡπατοσκοπία, ίας, ἡ, *jecinoris inspectio.*
Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aruspex.*
Ἡπατουργὸς, ὁ ϗ ἡ, *hepatis sector.*
Ἤπαφε, 3. sing. a. 1. ind. act. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio,* verb. Poët. deduct. ab ἀπατῶ, idem.
Ἡπάω, *perforo, sarcio :* hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen.*
Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, q. ἀπεδανὸς, *claudus, infirmus, stolidus :* ab α priv. et πεδανὸς, *humilis, firmus :* q. à πέδον, *solum.*
Ἠπείγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπείγω, f. ξω, *urgeo, festino.*
Ἤπειγμαι, *acceleratus sum,* perf. ind. pass. et
Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.
Ἠπείθησα, ας, ε, et in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo, incredulus sum ;* fut. ήσω. ex α priv. et πείθω, *persuadeo.*
Ἠπείθουν, imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω· vide præced.
Ἠπείλησεν, *minatus est,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor :* f. ήσω.
Ἠπείροιο, gen. sing. Ion. pro ἠπείρου, ab ἤπειρος.
Ἠπειρόνδε, adv. pro εἰς ἤπειρον, *ad terram, ad littus.*
Ἠπειρόνδε, adv. *in Epirum.*
ἬΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea :* quasi ἄπειρος· ex α priv. et πέρας, *finis :* item *EPIRUS,* regio sic dicta, pars Græciæ.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA, in continente natus :* à præced. quod vide.
Ἠπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.
Ἔπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde :* ex ἐπὶ et εἶτα, *postea.*
Ἤπερ, *aut,* conj. disjunct. Th. ἢ, *aut.*
Ἠπεροπεὺς, ῆος, ὁ, id. quod ἠπεροπευτής.
Ἠπεροπεύσας, *qui decepit,* a. 1. part. act. ab ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor :* ab
Ἠπεροπεύω, *decipio :* fut. εύσω. Th. ὄψ.
Ἠπεχθάνοντο, *offensi fuerunt,* 3. pl. imperf. pass. pro ἀπηχθάνοντο· ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum :* ex ἀπὸ et ἔχθος, *odium.*
Ἠπήσασθαι, aor. 1. inf. m. ab ἠπάω, *sarcio :* q. v.
Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, *sartor :* ab eod. th.
ἨΠΙΆΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS, febris quotidianæ species :* q. ἤπιος, per Antiphrasin.
Ἠπιάω, *mitigo, placo :* f. άσω et ήσω. Th. ἤπιος, *lenis.*
Ἠπιήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi præced.
Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lenis, qui mitia dat :* ex ἤπιος, *mitis,* et δῶρον, *donum.*
ἬΠΙΟΣ, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *clemens, placidus, mitis sermone :* quasi ab ἔπος, *verbum.*
Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas :* ab ἤπιος.
Ἠπίστατο, Ion. et Att. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπίσταμαι, idem quod simplex ἴσημι, *scio.*
Ἠπιστέατο, Ion. pro ἐπίσταντο, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, *diffido, non credo:* f. ήσω. perf. ἠπίστηκα. aor. 1. ἠπίστησα, et in 3. pl. ἠπίστησαν. ex α priv. et πίστις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην Att. dici pro ἐπιστήθην, ab ἐπίσταμαι, *scio.*

Ἠπίστησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπιστέω· vide ἠπιστήθην.

Ἠπίστει, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠπΐως, adv. *leniter, benignè, humanissimè.*

Ἠπόμην, et εἱπόμην, imperf. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor.* Th. ἕπω, idem.

Ἠπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἠπόρει, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορέω, *dubito:* ab α priv. et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. m. πέπορα.

Ἤπου, *aut:* ab ἤ, *aut,* et πού, *alicubi:* q. ab ὅς, *qui;* sed

Ἦπου, *profectò, certè:* etiam *utrum? an?* ab ἦ, idem. Th. ἤ, *vel:* vide præced.

Ἧπται, *tactus est,* 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango:* f. ψω. perf. φα.

Ἤπυον, *clamabant,* 3. pl. imperf. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, *sono:* f. ύσω. quasi ab ἔπω, *loquor.*

Ἠπῦτᾰ, vocat. sing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, *vociferator:* ab

Ἠπύω pro ἀπύω, *clamo:* vide ἤπυον.

Ἦρ' pro ἦρᾰ, *numquid?* ex ἦ, *certè,* item *an?* et ῥα, inclit. particula, vel explet.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER:* contract. ex th. ἔαρ, idem.

Ἥρᾱ, ας, et Ion. ἥρη, ης, ἡ, *Juno.* Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, *amo.*

Ἦρᾰ, *tuli,* a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. at

Ἦρᾰ, sine ι subscripto, est perf. med. verbi ἄρω, *apto:* sed perf. med. Att. ἄρηρα est usitatius.

Ἤρᾱ, *amabat,* 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo:* f. άσω.

Ἠρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor;* imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces, imprecatio.*

Ἡρᾰκλέης, et contractè Ἡρᾰκλῆς, *Hercules;* gen. -ῆος, dat. -ῆΐ, acc. -ῆᾰ. ab ἥρως et κλέος, qu. *heroum gloria;* vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro.*

Ἡρᾰκλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES,* nomen propr.

Ἡρᾰκλεῖᾰ, τὰ, *Herculis festa* vel *sacrificia.*

Ἡρᾰ'κλεις, *HERCLE, papæ,* adv. jurantis per Herculem.

Ἡρᾰκληίη, ης, *Herculea.*

Ἡρᾰκλῆς, *HERCULES:* vide Ἡρακλέης.

Ἤρᾰμαι, *amatus sum,* perf. pass. verbi ἐράω, *amo.*

Ἠρᾰ'μεθᾰ, 1. pl. aor. 1. med. ab αἴρω.

Ἠρᾰ'μην, ω, ᾰτο, *extuli,* a. 1. m. verbi αἴρω, *tollo.* Vide ἦρα.

Ἦρᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα ejusd. verbi.

Ἥρᾰνος, ου, ὁ, *rex.* Th. ἐράω, *amo.*

Ἤρᾱρᾰ, *accommodavi,* pro ἄρηρα, perf. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto.* Vide ἠρήρειν.

Ἤρᾰρον, ες, ε, *aptaveram,* a. 2. verbi ejusdem. Il. Δ. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

Ἤρᾱς, *amabas,* 2. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo.*

Ἠρᾱσᾰ'μην, *devovi,* aor. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces.* At ἠρᾱσᾰ'μην ab ἐράομαι, *amor,* vel ἐράζομαι, idem, à th. præced.

Ἠράσθην, *adamatus sum,* a. 1. pass. ab eod.

Ἠράσσᾰο, Ion. et Dor. pro ἠρᾰ'σω, *amâsti,* 2. sing. a. 1. m. verbi præced.

Ἠρᾶτο, *execrabatur,* 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio.*

Ἠρᾶτο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo;* vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. m.

Ἤρᾰτο, 3. sing. aor. 1. m. ab αἴρω, *tollo.*

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albico:* fut. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus.*

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor:* quod vide.

Ἦργμαι, *orsus sum,* perf. pass. et part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio:* fut. ξω. perf. ἦρχα. a. 1. part. pass. ἀρχθείς.

Ἤρεαι, *interrogas,* 2. sing Ion. pro ἤρη, verbi ἔρομαι, dicitur et εἴρομαι, *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.*

Ἡρέθην, *electus sum,* a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo:* f. ήσω. perf. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. verbi ἐρέθω, *lacesso.*

Ἥρει, 3. sing. imperf. act. verbi αἱρέω, *eligo.*

Ἠρείκει, 3. sing. plusq. perf. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio:* f. σω. perf. ἤρεικα. et in part. ἠρεικώς. a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, *proscindebam,* imperf. act. verbi ἐρείκω, *frango:* f. ξω.

Ἠρείσᾰτο, *sustinuit se,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἐρείδω, *fulcio:* f. σω.

Ἡρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio, eligo:* a. 1. pass. ἡρέθην.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt,* 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐρείπω, *everto:* f. ψω. aor. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμᾰ, *tacitè, sensim, paulatim,* adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. ά'σω, *mœreo.*

Ἠρεμαῖος, αίᾱ, αῖον, *quietus, submissus, lentus:* ab ἤρεμος.

Ἠρεμαίως, adv. *sensim, lentè:* à pr.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quiesco;* et

Ἠρεμΐᾰ, ᾱς, ἡ, *quies:* ab

ἫΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, *quietus, mitis, placidus:* ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἦρος, *amabilis:* quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, *tollo.* Vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam,* imperf. act. verbi αἱρέω, *capio:* a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐρέφω, *tego:* f. ψω.

Ἤρεσᾰ, ας, ε, *placui,* a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo,* et *placeo.*

Ἡρέτισᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἡρετισᾰ'μην, ω, ᾰτο, aor. 1. m. verbi αἱρετίζω, *eligo:* f. ίσω, perf. ἡρέτικα. Th. αἱρέω, *capio.*

Ἤρετο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo:* imperf. Ion. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. med. ἠρόμην. Tum ἠρόμην, ι subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, *tollo.*

Ἤρευν, *venabantur,* imp. Dor. pro θήρευν, verbi θηρεύω, *venor.* Th. θὴρ, *fera.* At

Ἥρευν, cum ι subscripto, est imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. perf. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησᾰ, *scrutatus sum,* aor. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago, scrutor.*

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno.*

Ἥρημαι, Dem. Ol. 1. 56. *elegi* vel *electus sum*, Aristoph. Eccles. perf. ind. pass. ἡρημένος, *qui delegit*, ejusd. part. ab αἱρέω, *eligo, capio*: f. ήσω. perf. ἥρηκα. et in 3. pl. ἡρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ἡρήκαμεν, 1. pl. perf. ἥρηκα, verbi præcedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, *vasto*: fut. σω. perf. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *solitudo*.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*, plusq. perf. med. Att. verbi ἄρω, *apto*: f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. perf. m. ἦρα, Att. ἄρηρα, et cum adhuc novo augmento, ἤρηρα. hinc plusq. perf. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, *inhæserat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐρερείσμην, σο, στο, verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω. perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. ἐρήρεισμαι, et cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἡρήσαντο, *optârunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi αἱρέω, *seligo*: f. ήσω. a. 1. ἥρησα. inde a. 1. m. ἡρησάμην. At

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*.

Ἤρθην, *sublatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*: perf. ἦρκα.

Ἠρθρωσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo, fingo*: f. ώσω. Th. ἄρθρον, *artus*.

Ἦρι, *manè*, adv. vel *verè*: ab ἦρ, ἦρος, τὸ, *ver*: factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora*: quia ἦρι γίνεται, i. e. *manè existit*, oriente sole: et

Ἠριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vernus, matutinus*: ab ἔαρ, et contractè ἦρ, *ver*, vel ἀὴρ, pro ἀὴρ, *aër*, et γίγνομαι, *sum*.

Ἠριδανὸς, οῦ, et Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS*: nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω. perf. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero*: f. ήσω. perf. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἠρίκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*, *litigo*: f. ίσω. perf. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἤρικον, ες, ε, *secui*, aor. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*: f. ξω.

Ἠρίνεος, α, ον, vel potiùs ἠρίνεος, *laneus*, pro ἐρίνεος. Th. εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per Crasin pro ἐαρινὸς, *vernus*. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, *ver*, et contractè ἦρ.

ἨΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *monumentum*, *sepulchrum*, q. ab ἔρα, in terrâ enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, *cecidi*, *lapsus sum*, aor. 2. act. ἠριπόμην, *dirutus sum*, aor. 2. m. verbi ἐρείπω, *everto*: f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐριπόω, ab eod. th.

Ἤρισα, ας, ε, *contendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἦρκα, *tuli*, perf. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, *sufficiebat*, 3. sing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρκέω, *auxilior, sufficio*.

Ἤρκεσα, ας, ε, *suffeci*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἦρκται, *incepit*, 3. sing. perf. pass. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, *incipio*: seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἠρκως, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*: perf. ἦρκα.

Ἦρμαι, *sublatus sum*, perf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*; a. 1. ind. pass. ἤρθην. a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἥρμοσε, 3. sing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἁρμόζω, *apto*: f. όσω. Th. ἄρω, *apto*.

Ἡρμοσμένως, adv. *aptè*, *congruentèr*: ab ἁρμόζω, *apto*.

Ἠρνεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἠρνεόμην, -ούμην, verbi ἀρνέομαι, *recuso*: f. ήσομαι. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. verbi ἄρνυμαι, *capio*, *consequor*.

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. m. et in 3. pl. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, *incipio*: f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.

Ἤρξαντο et ἤρξατο. Vide in ἠρξάμην.

Ἦρξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*, *impero*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, *HERODOTUS*: nomen propr.

Ἤρομαι, *aratro conscissus sum*, perf. pass. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω. perf. ἤροκα.

Ἠρόμην, *interrogavi*, imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo*.

Ἡρόμην, imperf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἦρος, *amabilis, jucundus*: ἦρα, τὰ, *grata*: ab ἐράω, *amo*; ἔκτασιν habens τοῦ ε.

Ἤροσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω. perf. ἤροκα.

Ἤροσαν, 3. pl. aor. 2. pro ἦρον, *sustulerunt*: ab αἴρω, *tollo*. Josh. iii. 14.

Ἤρου, *interrogâsti*, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. verbi ἔρομαι, *interrogo*. Sed

Ἤρου, 2. sing. imperf. ind. pass. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo*. At

Ἡροῦ, 2. sing. imperf. ind. pass. et

Ἡροῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ἡρέμην, verbi αἱρέω, *capio*.

Ἠροῦς, gen. sing. ab Ἠρὼ, gen. -όος, -οῦς, ἡ, *Ero*, nom. propr. virginis.

Ἡροῦς, gen. sing. ab Ἡρὼ, nomen proprium.

Ἠροῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἥρπασεν, *rapuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, *rapio*: f. σω, et Dor. ξω. perf. ἥρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγην. perf. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, *apto*, *congruo*: f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω. Sed

Ἦρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄρδω, *humecto*.

Ἦρται, 3. sing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρτημαι, *appensus sum*, perf. pass. verbi ἀρτάω, *appendo*: f. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, *tollo*.

ἨΡΥ'ΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, *ERYNGIUM*, *herba quædam aculeata*.

Ἤρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum aut caprorum*, tanquam εἴριον, seu *lanugo*.

Ἤρυγε, *eructavit*, 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω.

Ἠρύκακε, *inhibuit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυκον, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρύκω, *inhibeo*, *impedio*: f. ξω.

Ἤρυον, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, *haurio*: f. ύσω.

Ἤρυτο, plusq. perf. pass. 3. sing. verbi ἐρύω, *traho*, *custo-*

dio. An pro ἠεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἦρχ', pro ἦρχι, *incepit*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio.*
Ἠρχᾶτο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, *coërceo.* Vel ab ἄρχω, *incipio, impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium, initium.*
Ἦρχι, *præibat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio.*
Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι, ab ἄρχω, *incipio, impero.* Th. ἀρχή.
Ἠρχόμην, ȣ, ετο, imperf. ab ἔρχομαι, *venio.*
Ἤρω, 2. sing. aor. 1. ind. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, *tollo.*
Ἥρω, per Apoc. pro ἥρωα, acc. sing. et ἥρῳ, dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros.* At
Ἡρὼ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, *ERO*, nomen proprium virginis.
Ἥρωας, et ἥρωες, acc. et nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros.*
Ἡρώδης, ȣ, ὁ, *HERODES*, nomen regis q. ab *heroe* oriundus. Undè
Ἡρωδιανοὶ, οἱ, *Herodis ministri.*
Ἡρωδιὰς, ά'δος, ἡ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.
Ἡρωδί'ων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως et δίων, *heroas profligans.*
Ἡρώησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐρωέω, *fluo.*
Ἡρωϊ"κὸς, ἡ, ὸν, *HEROICUS.* Th. ἥρως.
Ἡρωΐνη, et ἡρώνη, ης, ἡ, *heroina*, i. e. *semidea:* ab ἥρως.
Ἡρώϊ"ος, ΐα, ΐον, et κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, ῴα, ῷον, idem.
Ἤρων, *amabam*, imperf. act. verbi ἐράω, *amo;* f. σω.
ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*, nom. pl. ἥρωες· inde ἡρωΐνη, ης, ἡ, *heroina.*
Ἠρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo:* f. ήσω.
Ἠρώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.
Ἧς, *suæ*, gen. ab ἥ, *sua*, quod ab ὅς.
Ἧς, et ᾗσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *suus.*
Ἦς, *eras*, 2. sing. imperf. et Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ᾖς, *sis*, 2. sing. sub. Ab εἰμί. Sed
Ἦς, *dixisti*, 2. sing. imperf. ab ἠμὶ pro φημί· vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, *dico.*

Ἦσα, et ἦσαν, 1. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano.*
Ἧσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, *sedeo.*
Ἡσαΐας, ȣ, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *salus à Domino.*
Ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.* At ᾖσαν, Att. pro ᾔεσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo.* Vel per Synær. pro ᾔϊσαν, 3. pl. plusq. perf. m. ᾔειν. Potest etiam ᾖσαν esse 3. pl. a. 1. verbi ᾄδω, *cano.* Sunt qui velint ᾖσαν etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. perf. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *scio:* Eurip. Rhes. 854. f. ήσω. perf. εἴδηκα.
Ἧσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, *delecto:* f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis.*
Ἥσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delector.* Sed
Ἤσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ᾄδω, *cano.*
Ἡσαῦ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *factus.*
Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago:* f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. et σέβω, *colo.*
Ἥσει, *mittet*, 3. sing. f. 1. ind. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. perf. εἶκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἥδω, *delecto.*
Ἠσέλγημαι, *petulans fui*, perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, *petulantèr ago:* f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, *petulans, insolens.*
Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, *petulantèr ago*, id. q. ἀσελγέω, q. v.
Ἧσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἕω seu ἕζω, *sedeo.* Sed
Ἦσεν, 3. sing. a. 1. m. ab ᾄδω, *cano.*
Ἦσθα, *eras*, Paragoge Æol. τȣ̃ θα pro ἦς, 2. sing. imperf. Sed ᾖσθα, *sis*, Æol. etiam pro ᾖς, 2. sing. sub. verbi εἰμὶ, *sum.* Sunt etiam qui ᾖσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, *noveras*, et hoc pro ᾔδεις, θα Æol. Paragoge, quod est 2. sing. plusq. perf. ind. act. ᾔδειν pro εἰδήκειν, verbi εἴδω vel εἰδέω, *scio:* fut. ήσω. perf. m. οἶδα.
Ἧσθαι, *sedere*, præs. inf. ab ἧμαι, *sedeo.*
Ἡσθείην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
Ἠσθένηκα, *clangui*, perf. act. verbi ἀσθενέω, *sum infirmis viribus:* fut. ήσω. ab ἀσθενὴς, *invalidus*, quod ex α priv. et σθένω, *valeo.*
Ἠσθένυν, *languebam*, imperf. ejusd. verbi.
Ἡσθέντες, *gavisi*, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
Ἤσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ᾐσθόμην, ȣ, ετο, verbi αἰσθάνομαι, *sentio:* f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι.
Ἥσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.* Sed
Ἤσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, *cano.*
Ἤσθημαι, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. perf. ᾔσθητο, et in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*, a. 2. m. ᾐσθόμην.
Ἥσθην, ης, η, *lætatus sum*, et in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, *delecto.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
Ἠσθησά'μην, ω, ατο, *sensi*, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.
Ἠσθῆσθαι, *sensisse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ᾔσθημαι.
Ἡσθήσομαι, *lætabor*, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector;* a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδὺς, *suavis.*
Ἥσθητο, 3. sing. plusq. perf. verbi inusit. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, *induor.* perf. part. ἠσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis.* Th. ἕω seu ἕννυμι, *induo.* At
Ἤσθητο, cum ι subscripto, est 3. sing. plusq. perf. pass. verbi αἰσθάνομαι, *sentio.* Vide ᾔσθημαι.
Ἤσθιον, ες, ε, *devorabam*, imperf. act. verbi ἐσθίω, *edo:* f. ίσω. perf. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.
Ἤσθμηνα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo:* f. ανῶ. perf. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, *flatus.*
Ἠσθόμην, et in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, *sentio:* f. αἰσθήσομαι.
Ἧσι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum.* Sed
Ἦσι', per Apoc. pro φησὶ, 3. sing. à φημὶ, *dico.*
Ἦσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum.* Sed
Ἧσιν, dat. pl. Ion. pro αἷς, *suis* vel *quibus:* ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus, a, um;* vel ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.*
Ἡσί'οδος, ȣ, ὁ, *HESIODUS*,

nom. propr. Poëtæ, qu. ex ἥσις, *delectatio*, et ὁδὸς, *via*.

Ἧσις, εως, ἡ, *voluptas, delectatio:* ab ἥδω, *delecto*. Hinc Angl. EASE.

Ἠσί'τεν, *inediâ premebar*, imperf. verbi ἀσιτέω· quod ex α priv. et σῖτος, *frumentum*.

Ἤσκειν, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, *exercebat*, 3. sing. imperf. verbi ἀσκέω, *exerceo, elaboro, orno:* f. ήσω. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, *exercitatus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἤσκηκᾰ, *exercui*, perf. act. ejusd.

Ἤσκησᾰν, *aptarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἤσκηται, 3. sing. perf. pass. ab ἀσκέω.

Ἤσκουν, *exercebam*, imperf. act. ejusd. verbi.

Ἧσμαι, *decantatus sum*, perf. pass. verbi ᾄδω, *cano*. Sed

Ἧσμαι, *lætatus sum*, perf. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*. Sunt qui ἧσμαι, *sedi*, velint esse perf. ind. pass. verbi ἕζω, *sedeo*, perf. ἧκα.

Ἧσμεν, *sciveramus*, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. perf. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio*.

Ἧσο, *eras* vel *fueras*, 2. sing. imperf. vel plusq. perf. ἥμην, verbi εἰμὶ, *sum*. At

Ἧσο est 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector:* f. άσομαι. perf. ἤσπασμαι.

Ἤσπικᾰ, *tutatus sum*, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες, verbi ἀσπίζω, *defendo*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἧσσᾰ seu ἧττᾰ, ης, ἡ, *inferiores partes, clades:* et

Ἡσσά'ομαι vel ἡττά'ομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado, vincor, superor, succumbo, frangor*. ἡσσῶντο, 3. plur. imperf. ind. act. Eurip. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἧσσε, pro ᾖσε, *cecinit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ᾖσᾰ, verbi ᾄδω, *cano*.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, *superor*. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἧσσον, *minus*, n. g. ab

ἭΣΣΩΝ, et ἥττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor, inferior;* et in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, *minus*. inde ἡσσάομαι, *superor*.

Ἧσαι, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, *sedi*, quod vide.

Ἧστᾰν, vide in ἧστε.

Ἠστά'τουν, imperf. ind. act. verbi ἀστατέω, *instabilis sum, vacillo:* ex α priv. et ἵστημι, *sto*.

Ἧστε, gen. fem. ab ὅστε.

Ἧστε, *sciebatis*, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. perf. ind. act. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω, *scio*. Sic ἧσταν, pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. perf. et

Ἧστην, *sciverant*, 3. dual. plusq. perf. per Sync. pro ᾔδειτην, ejusd. verbi. Sed

Ἧστην, *erant*, dual. imperf. Poët. pro ἤτην, et in 2. pl. ἧστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, *sum*. At

Ἧστην, *sedebant*, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἡστινοσοῦν, *qualiscunque:* ex particulâ expletivâ οὖν et ὅστις, ἥτις, ὅτι, quod facit in gen. ἧστινος, *cujuscunque*, supple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid simile.

Ἧστο, *sedebat*, Poët. pro ἧτο, 3. sing. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo:* vel est plusq. perf. ab ἕζω.

Ἧστον, ἧστην, *eratis, erant*, Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἤστραπτε, *illuminabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro:* f. ψω. perf. φα.

Ἠσυνθέτηκᾰ, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω, *non sto pactis:* quod ex α priv. et συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἡσῠχάζω, *quiesco, taceo:* fut. ἄσω. perf. ἡσῠχᾰκᾰ. præs. part. f. g. ἡσῠχάζουσᾰ. Th. ἥσυχος, *quietus*.

Ἡσῠχαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. qu. th. ἥσυχος.

Ἡσῠχῆ, adv. *quietè, tacitè:* ab eod.

Ἡσῠχί'ᾰ, ᾱς, et Ion. ί'η, ης, ἡ, *tranquillitas, otium, silentium:* ab eod. th.

Ἡσύ'χιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

ἩΣΥΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *quietus:* qu. ἧσιν ἔχων, Gall. *qui est à son aise:* ab ἥδω, *delecto*.

Ἡσύ'χως, adv. *quietè:* à præc.

Ἠσφᾰλί'σαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἀσφαλίζω, *firmo:* f. ίσω. perf. κα. quod ab ἀσφαλὴς, *tutus:* hoc ex α priv. et σφάλλω, *everto*.

Ἤσχᾰλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *molestè fero*.

Ἠσχολήθησᾰν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum;* quod ab ἄσχολος, *cui otium non est:* quod ex α priv. et σχολὴ, *otium*.

Ἠσχύμμενος, part. perf. pass. verbi αἰσχύνω.

Ἠσχῡ'νετο, *erubescebat*, et in 3. pl. ᾐσχῡ'νοντο, imperf. pass. verbi αἰσχύνομαι. perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἧσω, *mittam*, f. 1. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. ἧν. Sed

Ἤσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, inus. *eo*.

Ἤτᾰσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐτάζω, *examino:* f. άσω.

Ἥτ' pro ἥτε, *hæcque*, articulus præpos. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τε.

Ἤτε—ἤτε, *et—et, tum—tum, aut—aut, vel—vel*. Ex ἤ et τε.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Sed ἦτε est 2. pl. sub. ejusd.

Ἤτεε, et ᾔτεεν, sequente vocali, et contractè ᾔτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto:* f. ήσω. perf. ᾔτηκα.

Ἦτοι κε, *certè, nimirum*, adv.

Ἠτεκνώθησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio:* ex α priv. et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἤτηκᾰ, ᾰς, ε, *petii*, perf. ind. act. et

Ἠτήκειν, *accusaveram*, plusq. perf. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἤτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἰτέω. f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.

Ἦτῐ, *verè, certè*, adv. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. sing. imperf. ab αἰτιάομαι, *accuso*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἠτῑμάσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, q. v.

Ἠτί'μησ', pro ἠτί'μησε, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ἠτιόωντο, pro ᾐτιῶντο, 3. pl. imperf. verbi αἰτιάομαι.

Ἥτις, fem. ab ὅστις.

Ἤτοι, *sive, seu, vel, certè*. Th. ἤ, *aut*.

Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἡτοίμᾰσᾰ, ᾰς, ε, et in 3. pl. ἡτοίμᾰσᾰν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro:* f. άσω. perf. ἡτοίμακα. perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

Ἡτοίμασαι, 3. sing. perf. ind.

pass. ἡτοίμασμαι. vide præced.

Ἦτον, eratis, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, sum.

Ἦτορ, ορος, τὸ, cor, animus. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. qu. ab ἄω, fulgeo: undè αὔω, accendo; cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus.

Ἠτεῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi αἰτέω, peto: f. ήσω. perf. ᾔτηκα.

ἨΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, stamen, textum. Schol. Nicandri etiam ἦτριον affert pro hepate, jecore. an à texturâ venarum? In Epigr. pro labaro sumitur.

ἮΤΡΟΝ, ου, τὸ, imus venter, pars umbilico subjecta: ubi scil. ἦτριον, intestinorum. aut ab ἔδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττᾰ, vel ἧσσα, ης, ἡ, clades. Th. ἥττων, minor.

Ἡττάομαι, -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, superor, inferior evado, succumbo: perf. pass. ἥττημαι. a. 1. pass. ἡττήθην, ης, η. a. 1. part. ἡττηθεὶς, έντος. ἡττᾶσθαί τινι, vinci ab aliquo, 2 Pet. ii. 19, rarior est constructio. Th. ἥσσων, minor.

Ἡττᾶσθαι, præs. inf. à præc.

Ἡττάω, f. ήσω, vinco, supero.

Ἥττημᾰ, ἄτος, τὸ, diminutio, defectus, clades: à 1. pers. perf. ind. pass. superioris verbi ἡττάομαι.

Ἡττημένος, victus, perf. part. pass. verbi ἡττάομαι, quod vide.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus; item damnum. εἰς τὸ ἧττον, cum detrimento. ab ἥσσων vel ἥττων, minor.

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀτυχέω, adversâ fortunâ utor. quod ex α priv. et τύχη, fortuna.

Ἤτω, sit, vel esto, pro ἔστω, 3. sing. imperat. ab εἰμὶ, sum: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἴε, εἴτω, et Crasi ἤτω.

Ηὔγει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αὐγέω. credo ηὔχει. ab αὐχέω, glorior.

Ἠϋγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnis jubis. Ab εὖ et γένειον.

Ηὔδᾱ, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔδαον, dicebam, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, vox.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, loquor, idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, vox.

Ηὐδηκὼς, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, vocem edo, ab eod. th.

Ηὐδόκησᾰ, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. ind. act. verbi εὐδοκέω, volo.

Ηὗδον, dormivi, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi εὕδω, dormio: f. εὑδήσω.

Ηὔηνᾰ, arefeci, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, arefacio. Th. αὔω, sicco.

Ηὐθύνθην, ης, η, aor. 1. ind. act. verbi εὐθύνω, dirigo: fut. υνῶ. perf. γκα. Th. εὐθὺς, rectus.

Ηὐκαίρουν, imperf. ind. act. Att. pro εὐκαίρεον, -ουν, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi: f. ήσω. quod ex εὖ, bene, et καιρὸς, occasio, tempus.

Ἠΰκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens pulchros crines, pulchricoma; Poët. Diæresi pro εὔκομος, gen. Ion. ἠϋκόμοιο· ex εὖ et κόμη, coma.

Ηὔλει, 3. sing. imperf. act. ηὔλεον, -ουν, verbi αὐλέω, tibiâ cano. Th. αὐλὸς, tibia.

Ηὐλησάμην, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, tibiâ cano: f. ήσω. perf. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, tibia.

Ηὐλίσθην, ης, η, et in 3. pl. ηὐλίσθησᾰν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, stabulor, pernocto, excubo: perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, aula.

Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi εὐλογέω, benedico: f. ήσω. perf. εὐλόγηκα. Ex εὖ et λόγος, verbum: quod à λέγω, dico: perf. m. λέλογα.

Ἠΰν, bonum, acc. sing. ab ἠΰς, bonus. Th. ἐΰς, έος, ὁ, idem.

Ηὔξᾰνε, 3. sing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, augeo, invalesco: f. αὐξήσω. perf. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. ἀέξω, idem.

Ηὔξᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὔχομαι, oro.

Ἤϋξεν, ingemuit, a. 1. ind. act. verbi αὔω, et per Dialysin ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præsens, geminato σσ, ἀΰσσω. fut. ξω. a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. ἀΰσω, Dor. ἀΰξω.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo: f. 1. m. αὐξήσομαι. Th. ἀέξω, idem.

Ηὐξήθην, auctus sum, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω. f. ήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι.

Ηὔξησᾰ, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην. Th. ἀέξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. verbi εὐπορέω, abundè possum, est mihi facultas: fut. ήσω. perf. εὐπόρηκα.

quod ab εὔπορος, pervius. Th. πείρω, transeo, perf. m. πέπορα.

Ηὑρᾰ́μην, ω, ἄτο, inveni, per Syncop. pro ηὑρησάμην, Att. et Æol. pro εὑρησάμην. a. 1. ind. m. verbi εὑρίσκω, invenio: f. εὑρήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. pass. Att. ejusd.

Ηὕρω, 2. sing. a. 1. ind. m. ηὑράμην, quod adeas.

Ἠΰς, Poëtica Ectasi pro ἐΰς, bonus, fortis: gen. ἠέος.

Ἤϋσᾰ, ας, ε, clamavi, dissolut. diphthong. pro ἦυσα. aor. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ἠΰτ', pro ἠΰτε, sicut, tanquam: per Ectasin et Dialysin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρᾱνᾰ, ας, ε, et in 3. pl. ηὔφρᾱνᾰν, aor. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα· et

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro: quod ab εὖ et φρὴν, mens.

Ἧφᾰ, perf. act. ab ἅπτω, necto: f. ψω. aor. 2. ἧφον. perf. pass. ἧμμαι. a. 1. pass. ἥφθην.

Ἡφαίστιος, εία, ιον, Vulcanius: τὸ Ἡφαίστιον, scil. ἱερὸν, Vulcani templum: et τὰ Ἡφαίστεια, Vulcanalia: ab

ἭΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, ignis: qu. ab ἅπτω, accendo, et ἀϊστόω, destruo.

Ἠφανίσθην, ης, η, disapparui, a. 1. ind. pass. et

Ἠφᾰ́νισμαι, σαι, σται, perf. ind. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, extinguo, obscuro: ab ἀφανὴς, obscurus: quod ab α priv. et φαίνω, appareo.

Ἥφᾱσᾰ, contrectavi, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, tracto: quod ab ἀφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἠφειδήκεισᾰν, 3. pl. plusq. perf. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno: imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκώς. ab ἀφειδὴς, qui non parcit: ab α priv. et φείδομαι, parco.

Ἠφείθην, concessi, pro ἀφείθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, demitto, permitto: quod ex ἀπὸ et ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἠφηνῐᾱκὼς, auctâ præposit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detracto: ex ἀπὸ et ἡνία, ας, ἡ, habena.

Ἥφθᾱ, Dor. pro ἥφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. et

Ἧφθαι, attigisse, perf. inf. pass.

ab ἅπτω, *tango:* f. ψω. perf. ἧφα. perf. pass. ἧμμαι.

Ἧφι, Poët. pro ᾗ, dat. fem. ab ὅς.

Ἧφῖε, *permisit*, a. 2. verbi ἀφείω, seu ἀφίημι, *permitto:* cujus a. 2. ἄφιον, et cum augmento præpositionis ἤφιον, ες, ε. Vel potiùs dicendum esse aor. 2. verbi ἀφιίω, *dimitto:* f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον. Marc. i. 34. xi. 16. Philo legat. ad Caium. Rarissimè in usu. Pro quo

Ἠφῖ'ει, *emittebat*, 3. sing. imperf. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. ἕω, *mitto.*

Ἠφυσά'μην, ω, ατο, aor. 1. ind. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, *haurio:* f. σω. perf. ἤφυκα.

Ἠφωρίσθαι, perf. inf. pass. Att. ab ἀφορίζω, *termino, definio:* f. ίσω. perf. ἀφώρικα. quod ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus, limes.*

Ἦχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἄγω, *duco:* f. ἄξω. perf. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass. part. ἀχθείς.

Ἠχεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ἠχέω, *sono:* f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus.*

Ἠχέτᾰ, pro ἠχήτα, voc sing. ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus:* ab eod. th.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, *sono:* ab eod.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἦχος.

Ἠχήεις, et in f. g. ἠχήεσσᾰ, *resonans:* adj. ab ἠχὴ, idem ac th. ἦχος, *sonus.*

Ἠχθέσθην, *ægrè tuli*, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, *ægrè fero:* f. ήσομαι vel έσομαι. quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ἤχθημαι, *inimicus fui*, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. a. 2. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, *odium.* Sunt qui velint ab ἄχθομαι, *sum invisus*, derivari. Tum th. est ἄχθος, *onus.*

Ἤχθην, ης, η, *ductus sum:* a. 1. ind. pass. verbi ἄγω, *duco:* f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio prosequor:* f. αρῶ. perf. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἠχθόμην, *odio fui*, et in 3. pl. ἤχθοντο, aor. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, *odio sum:* qu. ab ἐχθέομαι vide ἤχθημαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, *succenseo:* fut. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ἧχι, pro ᾗ, *ubi*, adv. Th. ὅς, ου, *quis.*

Ἤχλυσε, 3. sing. aor. 1. verbi ἀχλύω, *caligo, obtenebror:* f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ.

Ἠχμαλώτευται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, *captivum duco:* aor. 1. act. ἠχμαλώτευσα, ας, ε. vide in αἰχμάλωτος.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. act. ab ἔχω, *habeo:* f. ἕξω.

ΗΧΟΣ, ου, ὁ, *sonus, sonitus:* An ab ἄγω, *frango?* an potiùs ab ἄω, *spiro?*

Ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. ἀχρειόω, *inutilem reddo:* f. ώσω. perf. ἠχρείωκα. Ex α priv. et χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa.* Th. ἦχος, *sonus.*

Ἡψά'μην, ω, ατο, *attigi*, aor. 1. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, *tango:* f. ψω. perf. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω, *coquo:* f. ἑψήσω. indè ἕψημα, *pulmentum.*

Ἠῶθ' pro ἠῶ τε. Vide ἠώς.

Ἠῶθεν, *manè.* Est et ἕωθεν, *diluculò.* Th. ἠὼς, *aurora.*

Ἠῶθι, adv. *in aurorâ:* ab ἠὼς, *aurora.*

Ἠωνί'κει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω, *æterno:* f. ίσω. perf. ἠώνικα. Th. αἰὼν, *ævum.*

Ἠῷος, ῴα, ῷον, *EOUS, matutinus, orientalis:* ab ἠὼς, *aurora.*

Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. verbi αἰωρέομαι, *attollor, evehor.* Th. αἰωρέω, *sursum tollo.*

Ἠώρουν, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, *in sublime attollo:* f. ήσω. perf. ἠώρηκα.

ΗΩ'Σ, όος, -οῦς, ἡ, *aurora, diluculum, dies, Sol.* acc. ἠόα, ἠῶ, et ἠῶθ', pro ἠῶ τε hinc ἠῷος, ου, *matutinus.* q. ab αὔω, *splendeo.*

Θ.

Θ, Octava apud Græcos litera; nota numeralis significans *novem*, et cum lineolâ infernè appositâ *novem millia.* sonum habet τοῦ τ, additâ aspiratione. Θ, Ion. pro τ. mutatur Æol. in δ et φ, ut φὴρ, interdum πλεονάζει, ut θαμὰ pro ἁμά.

Θ', pro τε, *et*, sequente aspiratione.

Θά'ασσεν, *sedebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi θαάσσω, idem quod θοάζω, *sedeo, celeritèr moveor.* Th. θοὸς, *celer, velox.*

Θᾶγῇ, 2. sing. f. 2. ind. m. θάγοῦμαι, verbi θάσσω, *propero*, pro θαάσσω. Vide θάασσεν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apostoli. Syr. interpret. Lat. *uber.*

Θᾶεῖτο, Dor. pro θηεῖτο, et hoc Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι, et Ion. θηέομαι, -οῦμαι, *specto.*

Θᾶ'εο, Ion. pro θάου, *vide*, præs. imp. pass. verbi θάομαι, pro θεάομαι, *specto:* f. θεάσομαι.

Θᾶ'ημᾰ, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, *spectaculum:* ab eod. th.

Θᾶητὸς, ἡ, ὸν, *mirus, admirandus, conspicuus*, Dor. pro θεατὸς, ab eod. verbo.

Θαίβω, *agito, impello:* Hesych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Hesych. an corruptum à δόμος?

ΘΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cardo, axis:* à θύρα, *janua:* Hesych.

Θᾶκέω, ῶ, f. ήσω, *sedeo:* et

Θᾶκεύω, f. εύσω, idem. à

Θᾶκος, ου, ὁ, et τὸ θᾶκος, θά'κεος, *sedes, sedile.*

Θαλά'μη, ης, ἡ, *cubile, piscium latibulum.* Th. θάλαμος, *cubile.*

Θαλᾰμήϊα ξύλα, *ligna thalamo struendo apta:* ab eod. th.

Θαλᾰμηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cubicularius, circa cubiculum versans:* ex θάλαμος, *cubiculum*, et πολέω, *verso.*

Θαλᾰμῖ'ᾰ, ας, ἡ, Ion. θαλαμί'η, ης, *navis foramen, per quod remus in aquas exsertus exstat.* Th. θάλαμος, q. v.

Θαλά'μοισι, dat. pl. Ion. à θάλαμος.

Θά'λᾰμόνδε, adv. pro εἰς θάλαμον, *in thalamum.*

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, cella penuaria* seu *promptuaria, thesaurus, ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa, domus, nidus, pars navis inferior, nuptiarum locus et dies:* q. à θάλλειν, *pullulare*, sc. γένος. vel à θάλπω, *foveo:* quoniam ibi θαλπόμεθα.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu -ττᾰ, ης, ἡ, *mare:* quasi à θάλλω, *vireo*, quod vitrei sit coloris.

Θαλάσσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus:* à præced.

Θαλασσοκρᾰτέω, ῶ, f. ήσω, *maris imperium obtineo:* et

Θαλασσοκρά'τωρ, ορος, ὁ, *qui ma-*

ris imperio potitur: ex θάλασσα, mare, et κρατέω, fortitèr impero. Th. κράτος, robur.

Θαλασσοπόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, per mare iter faciens: à θάλασσα, mare, et πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo.

Θαλάττιος, ε, ὁ ἡ ἡ, marinus: à θάλαττα, ης, ἡ, mare.

Θαλαττοκρατέω, et θαλαττοκράτωρ. Vide supra θαλασσοκρατέω, &c.

Θαλέει, 3. sing. præs. ind. act. verbi θαλέω, Poët. pro θάλλω, floreo.

Θαλέθοντες florentes, præs. part. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, floreo.

Θάλειά, ᾶς, ἡ, THALIA, nomen Musæ. Est et

Θάλειά, seu θαλῖά, ᾶς, ἡ, epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω, floreo.

Θάλειος, εία, ον, virens, floridus: et

Θαλερὸς, ά, ὸν, in flore existens, floridus: ab eod. th.

Θαλερώτερον, profusius: comparat. præcedentis.

Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. floreo, vireo: Metaph. decoror, ornor: ab eod. th.

Θαλῆς, ε, ὁ, et Θάλης, ητος, THALES, nom. propr. Philosophi civis Milesii.

Θάλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi θαλέω, q. v.

Θαλῖά, ᾶς, Ion. θαλῖη, ης, ἡ, convivium: item frons oleagina. Vide θαλλία. Etiam

Θαλῖά, Ion. Θαλῖη, ης, ἡ, nom. mul.

Θαλῖαι, ῶν, αἱ, convivia, solennitates: et

Θαλῖῃ, convivio, dat. sing. et

Θαλῖῃσι, dat. pl. à θαλία, Ion. θαλίη, convivium. Th. θάλλω, vireo.

Θαλλῖά seu θαλῖά, ᾶς, ἡ, ramus virens, germen: ab eod. th.

Θάλλοισά, ᾶς, ά, Dor. pro θάλλεσα, ης, ἡ, florens, præs. part. f. g. et

Θαλλὸς, ε, ὁ, oleæ termes, omnis frons virens: et

Θάλλεσῖν, florent, 3. pl. præs. ind. act. à

ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, vireo, pullulo, floreo: perf. τέθαλκά.

Θάλος, εος, τὸ, germen, proles, filius. Et pro τιμὴ, δόξα, honor, gloria, decus: à præc.

Θάλπιαι, Ion. et Dor. pro θάλπῃ, cremaris, 2. sing. præs. sub. pass. à θάλπω, foveo.

Θάλπῖος, ε, ὁ, THALPIUS, nom. propr. quod ab eod. th.

Θαλπῖόων pro θαλπιῶν, præs. part. Poët. à θαλπιάω, calesco. Th. θάλπω, foveo: f. ψω.

Θαλπιὼθ, Cantic. iv. 4. εἰς θαλπιὼθ. ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. in propugnaculis. Junius, ad armaria. Alii turres prævaltas vertunt.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, et θαλπρὸς, ά, ὸν, ότερος, ότατος, calidus, fervidus; item splendidus; et

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus: à

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum, item solamen, spes: quia calefacit; ut contra metus frigefacit: à præced.

Θαλῦσῖά, ῖων, τὰ, festum post comportatas fruges: primitiæ frugum. Th. θάλλω, vireo.

Θαλῦσῖος, ά, ον, ex novis fructibus factus: ut panis θαλύσιος. Vide præced.

Θαλφθεὶς, calefactus, a. 1. part. pass. et

Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, foveo.

Θάλψῖς, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum: ab eod. th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θάλλω, floreo.

ΘἈΜἈ', adv. crebrò, frequentèr: q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, THAMAR, nomen mul. indeclinab. Hebr. interpret. Lat. palma.

Θάμβει, obstupuit, 3. sing. imperf. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, obstupefacio, expavesco: f. ήσω. perf. τεθάμβηκά. præs. pass. θαμβέομαι, expavesco, obstupefio: imperf. pass. ἐθαμβεόμην, -ύμην· et in 3. pl. ἐθαμβέοντο, -ῦντο. a. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, stupor.

Θάμβησεν, expavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησῖς, εως, ἡ, pavor: ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εως, τὸ, stupor, attonita admiratio.

Θάμεες, et θάμέᾶς, nom. et acc. pl. à θαμὴς, quod vide.

Θαμειὸς, ά, ὸν, creber, frequens: quod et

Θαμὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, frequens, creber: in num. pl. θαμέες, à θαμὰ, crebrò.

Θαμίζω, f. ῖσω, frequento, frequens sum: ab eod. th.

Θαμιμασάδης, Scythicè Neptunus appellatur.

Θαμινά, frequentèr, crebrò: Poët. adv. à

Θαμῖνὸς, ἡ, ὸν, creber, frequens: à θαμὰ, crebrò.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ε, ὁ, DUMUS, frutex, fruticetum, quasi creber ramis: à θαμινὸς.

Θαμνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, fruticosus: à præced.

Θάμυρῖς, ῖδος, ἡ, solennis cœtus: qui θαμὰ, i. e. cum frequentiâ, congregatur.

Θανάσῖμος, ε, ὁ ἡ ἡ, lethalis, mortifer: à θνήσκω, morior: quod vide.

Θανατηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, lethifer: à θάνατος, mors, quod à θνήσκω, morior, et φέρω, fero.

Θάνατος, ε, ὁ, mors: gen. Ion. θανάτοιο· à θνήσκω, morior. θανάτῳ πορεῖν, dare letho.

Θανατεῖν, præs. inf. act. à

Θανατόω, ῶ, occido; item capitis condemno: f. ώσω. perf. τεθανάτωκά. a. 1. ἐθανάτωσά. a. 1. sub. θανατώσω, ης, η. a. 1. inf. act. θανατῶσαι. a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος. à θάνατος, mors, quod vide.

Θανατώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, lethalis: ab eod.

Θανάτωσῖς, εως, ἡ, cædes, mors: ab eod.

Θανατώσωσῖ, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, q. v.

Θανέειν, a. 2. inf. act. Ion. et

Θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior: f. 2. m. θανῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. Ion. et Dor. pro θανεῖν.

Θάνοιμῖ, a. 2. opt. act. ejusd. verbi.

Θανοίσᾶς, mortuæ: gen. Dor. pro θανέσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω, morior: a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, a. 2. part. n. g. et

Θανόντ' pro θανόντά, acc. sing. a. 2. part. m. g. et

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à θανὼν, όντος, verbi θνήσκω, quod vide.

Θανῦμαι, f. 2. ind. m. ejusd.

Θανῦσά, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Θανὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab eod.

Θάομαι, f. θήσομαι, 3. pl. opt. aor. 1. θησαίατο, Ion. pro θήσαιντο, admiror.

Θάοντά, Dor. pro θεάοντα, acc. sing. part. præsentis activi verbi θεάω pro θεάομαι, specto

Θάπτιν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΘΑ'ΠΤΩ, *igne vel quovis modo condo, sepelio, admiror:* fut. ψω. perf. τέτἄφα. a. 1. ind. ἔθαψᾰ. a. 1. infin. θάψαι. a. 2. ind. act. ἔτᾰφον. a. 2. ind. pass. ἐτά'φην, ης, η, *sepultus fui:* a. 2. infin. pass. τᾰφῆναι. fut. 2. pass. τᾰφήσομαι. perf. med. τέθηπᾰ, quasi à θάπω.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri, indeclinabile. Hebr. *spirans.*

ΘΑΡΓΗΛΙ'Ᾰ, ᾶς, ἡ, scil. ἑορτή. Vel θαργήλῐᾰ, τὰ, sc. ἱερὰ, *sacra in honorem Apollinis et Dianæ,* cùm pro primitiis sacra facerent, q. à θέρω, *calefacio,* et γῆ, *terra,* nam indè frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, -ῶνος, ὁ, *undecimus mensis Atheniensium:* quia θέρει τὴν γῆν, *i. e.* terram calefacit; Aprili enim respondet.

Θαῤῥάλεος, έᾰ, έον, idem quod θαρσαλέος, *fidens.* Th. θάρσος, *fiducia:* undè

Θαῤῥάλέως, *audactèr, confidentèr:* adv.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido, bono animo sum:* f. ήσω. perf. τεθάῤῥηκᾰ. a. 1. ἐθάῤῥησᾰ. à θάῤῥος, id. q. θάρσος, *fiducia.* Hinc Angl. TO DARE.

Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia:* vide θάρσος.

Θαρσάλεος, έᾰ, έον, *fidens, audax:* compar. θαρσᾰλεώτερος, *audacior, animosior.* Th. θάρσος, *fiducia.*

Θαρσᾰλέως, *audactèr:* adv. à præc.

Θάρσει, *confide,* præs. imperat. act. à θαρσέω.

Θαρσεὺς, έος, ὁ, *Tharsensis:* à Θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσᾰ, ᾶς, ᾶ, part. præs. fœm. gen. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens:* à seq.

Θαρσέω, ῶ, *confido, præditus sum fiducia, animum sumo:* f. ήσω. perf. ηκᾰ. à θάρσος.

Θαρσήσᾱς, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, et per Metathesin θράσος, εος, τὸ, *fiducia, audacia:* quasi à θέρω, *calefacio:* calidi enim audaces.

Θάρσος, ου, ἡ, *THARSUS,* nomen urbis, Apostoli Pauli patria, teste Jos. Ant. l. vi. 1. ut ab origine scriptum. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro *Oceano,* 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσύνίσκω, imperf. ἐθαρσύ'νισκον, Poët. pro θαρσύνω.

Θάρσῡνος, η, ον, *confidens, in spem erectus.* A seq.

Θαρσύ'νω, *fiduciam affero:* fut. ῠνῶ. præs. part. fœm. gen. θαρσῦ'νουσᾰ. Th. θάρσος, *fiducia.*

Θαρσὺς, εῖᾰ, ὺ, *audax:* à θάρσος, εος, τό.

Θᾶσαι, Dor. pro θέασαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, *specto:* pro quo Poëtæ θάομαι.

Θᾱσεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theseus.*

Θᾱ'σομαι, *ponam,* Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono.*

Θᾱσόμενος, Dor. et per Crasin pro θεασόμενος, f. 1. m. part. à θεάομαι, *specto.* Vide præc.

ΘΆ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS:* insula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celeriùs, citiùs:* compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer.*

Θάσσω, f. θάξω, *sedeo:* contractè pro θαάσσω, id. q. θοάζω, *celeritèr moveo; item sedeo,* propriè *celeritèr in sedile insilio.* Th. θοὸς, *celer.*

Θάσσων, *celerior:* qu. θοάσσων, à θοὸς, *celer:* comparativus ex ταχὺς, *celer,* ταχίων, et θάσσων, vel θάττων.

Θᾱ'τερος, *alteruter:* à τὸς pro ὁ, et ἕτερος, *alter.* Sic θᾱτέρου pro τοῦ ἑτέρου. et sic porrò θᾱ'τεραι, Dor. pro ταὶ ἕτεραι. ἐπὶ θᾱ'τερᾰ, *in diversum, in alteram partem.*

Θάττων, *celerior.* Vide θάσσων.

Θαῦμα, ᾰτος, τὸ, *res miræ, admiratio, miraculum:* in plur. θαύμᾰτ' pro θαύμᾰτᾰ.

Θαυμάζεσκον, Ion. imperf. verbi θαυμάζω.

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. θαυμασόμεθᾰ, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, *miror, admiror, colo, observo cum approbatione,* Luc. ix. 43. *cum indignatione,* Joan. vii. 21. Mar. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et sic construend. Joan. vii. 21. Strab. l. xvii. p. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. raro. Dem. Ol. α s. ή. ed. Mounteney. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. ᾰ'σω. a. 1. ἐθαύμᾰσᾰ, ᾶς, ε. a. 1. sub. act. θαυμᾰ'σω, ῃς, ῃ. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse.* f. 1. m. θαυμάσομαι, ῃ, εται.

Θαυμαίνω, *admiror,* pro θαυμάζω. indè θαυμᾰνοῦντες, f. 1. part. pl. num.

Θαύμαντος, gen. sing. à

Θαύμᾱς, αντος, ὁ, *THAUMAS,* nomen proprium.

Θαυμᾰ'σιος, ᾱ, ον, *admiratione dignus:* et

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, *admiratio:* et

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, *admirator, laudator:* et

Θαυμαστῐκὸς, ή, ὸν, *ad admirationem propensus:* à θαυμάζω.

Θαυμαστὸς, ή, ὸν, *admirabilis:* οὐ θαυμαστὸν, *non est mirum:* à θαυμάζω.

Θαυμαστέω, ῶ, fut. ώσω. perf. τεθαυμάστωκᾰ, *mirifico.*

Θαυμαστῶς, adv. *sapientèr.*

Θαυμᾰτοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *præstigiator:* ex θαῦμα et ποιέω.

Θαφθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *sepultus, a, um:* in dat. plur. θαφθεῖσῐ, a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio:* f. ψω. a. 2 ἔταφον. a. 1. inf. pass. θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Θαψῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *herba quædam ferulacea:* à Thapso insula sic dicta.

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythicum,* vel *herba ad tingendum apta:* quia lanam rubefacit: à Thapso flumine, ubi nascitur.

Θᾱ'ω, *video; sc.* cum stupore; contrac. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto.* Est et θάω, *nutrio:* item *sugo.*

Θεᾱ', ᾶς, ἡ, *DEA:* θεᾶν, gen. pl. Dor. et θεᾱ'ων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus.*

Θέᾱ, ᾱς, ἡ, *spectaculum, spectandi locus:* acc. sing. θέᾱν. Th. θεάομαι, *specto.* Potest θέα etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω.

Θεᾱθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto,* quod vide.

Θέαινᾰ, idem quod θεὰ, *dea.*

Θέᾱμᾰ, ᾰτος, τὸ, *spectaculum.* Th. θεάομαι.

Θεανὼ, όος, -οῦς, ἡ, *THEANO:* 4. Declin. contractorum.

ΘΕΆ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplor:* f. 1. m. ᾱ'σομαι. perf. pass. τεθέᾱμαι. a. 1. pass. ἐθεᾱ'θην. a. 1. inf. pass. θεᾱθῆναι. a. 1. m. ἐθεᾱσᾱ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. θεᾱ'σασθαι. a. 1. part. m. θεᾱσᾱ'μενος.

Θεᾱ'ριον, ου, τὸ, pro *loco sacro,* vel *templo:* vide in θεωρός.

Θεᾱσᾱ'μενος, a. 1. part. m. et

Θεᾱ'σασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι q. vide.

Θεᾱτὴς, οῦ, ὁ, *spectator:* acc. pl. θεατάς. ab eod. th.

Θεᾱτὸς, ή, ὸν, *spectabilis, dig-*

nus spectatu. Th. θεάομαι, *specto.*

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco:* f. ίσω. perf. τεθεάτρικα. perf. pass. τεθεάτρισμαι. à θέατρον.

Θεατροειδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *theatri formam habens:* à θέατρον et εἶδος.

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM, locus in quo ludi spectantur, spectaculum.* Th. θεάομαι, *specto.*

Θεάφιον, *sulphur:* à θεῖον, idem, et ἅπτω, *incendo.*

Θέαφος, idem.

Θεῖς, *discurrebat,* pro ἔθει, 3. sing. imperf. Ion. verbi θέω, *curro:* f. θεύσομαι.

Θεὶ, legitur 1 Reg. xiv. 29. Ezech. iv. pro *thalamo.* Symmachus vertit. οὐδὸς, Aquila πρόθυρον.

Θέειον, Poët. et Ion. pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur:* q. θεῖον τι, *divinum quid.* Th. θεὸς, *Deus.* inde θεειόω, *sulphure fumigo.*

Θέειος, Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus.*

Θέεσκον, imperf. Ion. verbi θέω.

Θεεύμενος, Ion. pro θεώμενος, præs. part. med. à θεάομαι, ῶμαι, *specto.*

Θεήϊος, Poët. pro θέειος, quod pro θεῖος, *divinus.* Th. θεὸς, *Deus.*

Θεήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo impulsus,* vel *immissus:* ex θεὸς et ἐλαύνω.

Θεῇς, *deabus,* Ion. pro θεαῖς, à θεὰ, *dea:* ab eod. th.

Θεήσασθαι, *contemplari,* Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med. et

Θεήσεαι, Ion. pro θεήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi θεάομαι, *specto:* f. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι, ῃ.

Θεητὸς, ἡ, ὸν, *cum admiratione spectandus:* à θεέω, verb. Ion. *cum admiratione specto:* ab eod. th.

Θεῖα, ἡ, nom. mul. Sed θείην, *divinam,* Ion. pro θείαν, à θεῖος, *divinus.* Th. θεὸς, *Deus.*

Θέει, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit,* 3. sing. præs. à θέω, *curro;* f. θεύσομαι. Sic θέειν, pro θεῖν.

Θεῖεν, 3. pl. aor. 2. opt. verbi τίθημι.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed θείῃ cum ι subscripto, *ponat,* est 3. sing. præs. sub. à θέω, *pono:* pro quo Poëtæ θείω. vel est a. 2. sub. Poët. pro θῶ, à τίθημι, *pono.* a. 2. ἔθην. Vide etiam in θείω.

Θειλοπεδεύω, *in loco solis calori exposito exsicco, insolo:* à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ et εἰλόπεδον, *locus solis calori expositus, et ad insolandum aptus:* ex εἵλη, idem quod ἕλη, *calor solaris,* et πέδον, *solum.*

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono:* a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio:* Poët. fut. θενῶ. præs. pass. θείνομαι, *percutior, vapulo:* præs. part. pass. f. g. in acc. θεινομένην, *verberatam.*

Θείοιο, gen. Ion. pro θείου, à θεῖος, *divinus.*

Θείομεν, *ponamus,* 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub. θῶ, Poët. θέω, et θείω, in pl. θέωμεν, et metri gratiâ θείωμεν, et Systole θείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur:* quod à Deo fit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus:* et

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen:* à θεῖος, *divinus.*

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um:* Poët. θέειος. à θεὸς, *deus.* Sed

ΘΕΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *patris* vel *matris frater, avunculus.*

Θειοτέρως, et θειότερον, *magis divinitùs:* adv. à θειότερος, comp. à θεῖος, *divinus.*

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas:* à θεῖος, *divinus.*

Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θείω, Poët. pro θέω, *curro:* f. θεύσομαι. item Poët. pro θῶ, a. 2. sub. verbi τίθημι, *pono.* Vide θείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sulphureus:* à θεῖον, *sulphur.*

Θείωσα, *consecravi:* Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro.* Th. θεός.

Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. act. à θέλω, *volo:* f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.

Θέλγεσκον, Ion. imperf. verbi θέλγω.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, *veneficus:* à θέλγω, *decipio.*

Θελγομένη, *gestiens,* præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio:* f. ξω. qu. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim.*

Θέλεις, *vis,* 2. sing. præs. ind. à θέλω, *volo.*

Θέλεμνον, et θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum:* à θέω, *pono.* Th. θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas:* in pl. τὰ θελήματα· et

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à θέλω, *volo:* quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam,* f. 1. ind. act. ejusd.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit:* ab eod. th.

Θελητὸς, ἡ, ὸν, *expetitus, cupitus:* ab eod. th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor:* et

Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra:* à θέλγω, *mulceo.*

Θελκτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *placandi vim habens.* A θέλγω.

Θελξινόων, *permulcentium:* gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens:* à θέλγω, f. ξω, *mulceo,* et νόος, *mens.*

Θέλοισα, Dor. pro θέλουσα, *volens,* præs. part. fœm. gen. et

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, *volunt,* 3. pl. præs. ind. act. et

Θέλουσα, *volens,* præs. part. f. g. à θέλω, *volo:* f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum:* q. à θέω, *pono.* Th. θέμηλον, *fundamentum.*

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto;* item *possum:* Att. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω. perf. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, et Atticè ἠθέλησα. a. 1. sub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur: legio provinciæ alicui imposita: ipsa provincia: pecunia ad mensam posita.* Cebes in tabula. Tobit iv. 9. à τίθημι, *pono.* Est et θέμα, *sidus natalitium,* et *horoscopum.* à τίθημι, *pono.* Hinc Angl. A THEME.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, *positivus, provincialis, primitivus* apud Grammaticos. A pr.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro

Θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum:* ab eod. th.

Θεμέλιος, ου, ὁ, idem. Etiam

Θεμέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in fundamento,* seu *fundamenti loco, ponitur.* Ab eod.

Θεμελιόω, ῶ, *fundamentum jacio:* f. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. perf. pass. τεθεμελίωμαι. plusq. perf. pass. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. sing. à præc.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundatio,*

fundamentorum constitutio: à præc.

Θέμιν, Ion. pro θέμιναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere*, a. 2. inf. act. θέμιν σπεδὰν ἄπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam.* Th. τίθημι.

Θέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμερος, ε, ὁ, *gravis, venerandus.* Th. θέμις.

Θέμεθλον, Poët. idem quod θεμέθλιον, ε, τὸ, *fundamentum:* quod à

ΘΕ´ΜΗΛΟΝ, ε, τὸ, *fundamentum:* q. à θίω, *pono.*

Θεμῖ´πλεκτος, ε, ὁ, Poët. *à Themide contextus*, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτός. à πλέκω, *plico, necto*, et Θέμις, quod vide.

Θέμῖς, ιτος, vel ἴδος, ἡ, *jus, lex, institutum, vectigal.* Est et

Θέμῖς, nomen Deæ.

Θεμισκέρων, οντος, ὁ, *juris studiosus, qui jura colit, et justitiam exercet:* ex θέμις, *jus*, et κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, *misceo.*

Θεμίσκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *juris inspector et præses:* à θέμις, *jus*, et σκέπτομαι, *video.*

Θεμίσσω, f. ῖ´σομαι, a. 1. med. ἐθεμισσά´μην, Poët. *justè judico, guberno:* à θέμις, *jus.*

Θέμιστᾰ, *justitiam*, acc. sing. θέμιστες, nom. pl. *vectigalia, oracula:* ab eod.

Θεμιστεῖος, εία, εῖον, Poët. pro δίκαιος, *justus:* et

Θεμιστεύω, f. εύσω, *vaticinor, do jura et leges:* et

Θεμιστίων, gen. plur. f. g. Ion. pro θεμιστῶν, à θεμιστὸς, *legibus consentaneus:* quod à θέμις, *jus.*

Θεμιστοκλέης, ῆς, ὁ, gen. -έεος, έες, *THEMISTOCLES*, nomen proprium viri.

Θεμιστοκλέες, gen. sing. præc.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nom. mul. qu. *quæ sapit ex legibus.*

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, *legibus consentaneus:* à θέμις, *lex.*

Θεμιστὼ, όος, ὖς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, *justus, licitus:* à θέμις.

Θεμὸς, *dispositio, monitio.* Th. τίθημι, *pono.*

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, *appropinquare facio, accedere cogo:* qu. à θίω, *pono;* ut sit ponere in conspectu. Alii à θέμις, quatenus est δυνατόν.

Θὲν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘΕ´ΝᾸΡ, ἄρος, τὸ, *vola, cavitas manûs et pedis:* q. à θέσει, quia in volam ponuntur, quæ dantur; aut à θείνω, *cædo*, quod illa pars manûs percutiatur.

Θείνω, *cædo, pulso, tundo:* ut θείνω. f. ενῶ. a. 2. ἔθανον. Hinc θάνατος.

Θέο, pro θέσο, θȣ̃, imper. aor. 2. med. verbi τίθημι.

Θεοβλᾰ´βεῖᾰ, ᾱς, ἡ, *læsio deorum, impietas, dira stoliditas:* et

Θεοβλᾰβὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, *cui Deus mentem eripuit, in deos contumeliosus:* ex θεὸς et βλάπτω, *noceo:* f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνῖς, ῖδος, ὁ, *THEOGNIS*, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδῖ´δακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *à Deo doctus:* ex θεὸς, *Deus*, et διδάσκω, *doceo.*

Θεόδμᾱτος, Dor. pro θεόδμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs ædificatus, tributus.* Sic θεοδμήτα, ας, ἁ, Dor. pro θεοδμήτη, *divinitùs condita.* Ex θεὸς, *Deus*, et δέμω, *struo:* perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ε, ὁ, *THEODORUS*, nomen proprium viri; Angl. THEODORE.

Θεόδοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs et à Deo datus:* idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, *forma Deum referens:* ex θεὸς, et εἶδος, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Θεοείκελ᾽, pro θεοείκελε, voc. sing. à

Θεοείκελος, ε, ὁ ϗ ἡ, *Deo similis:* ex θεὸς, *Deus*, et εἴκελος, *similis.* Th. εἴκω, *assimilo.*

Θεόθεν, *divinitùs, à Deo*, adv. à θεὸς, *Deus.*

Θεοῖο, gen. Ion. pro θεȣ̃, à θεὸς, *Deus.*

Θέοισᾰ, Dor. pro θέȣσα, ης, ἡ, *currens*, præs. part. f. g. à θέω, *curro.*

Θέοιτο, θοῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, -ῶ· pro commun. θείμην, θεῖο, θεῖτο· à τίθημι, *pono.*

Θεοκλυτέω, f. ήσω, *deum invoco, deum audio, deo obedio;* à θεὸς, *Deus*, et κλύω, *audio.*

Θεόκρῖτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *divino judicio electus;* item *dearum judex*, Periphras. Paridis: à θεὸς et κρίνω, *judico.*

Θεόκτιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *à Deo conditus:* à θεὸς et κτίζω, *condo, creo.*

Θεολογῖ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo:* à θεὸς et λέγω, *dico.* Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit.* Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ᾽ ἐξοχήν. à θεὸς, *Deus*, et λέγω, *dico:* perf. m. λέλογα. Angl. A THEOLOGUE.

Θεομᾰχέω, ῶ, *Deo repugno:* f. ήσω. perf. τεθεομᾰ´χηκᾰ· et

Θεομᾰχῖ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *Deorum pugna:* et

Θεομᾰ´χος, ε, ὁ ϗ ἡ, *Deo repugnans:* ex θεὸς, *Deus*, et μάχομαι, *pugno.*

Θέομεν, Poët. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεομισὴς, έος, -ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, *Deo invisus:* à θεὸς et μῖσος, τὸ, *odium:* at

Θεομῖ´σης, εος, -ες, ὁ ϗ ἡ, *qui Deum odit:* ab iisd.

Θεόμοιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus*, et hinc *præstantissimus.* Ex θεὸς, *Deus*, et μοῖρα, *fatum.* Th. μείρω, *divido, sortior.*

Θεόντων, gen. pl. part. præs. à θέω, *curro:* f. θεύσομαι· ὀδόντων λεῦκα θεόντων, pro ὀδόντων λευκῶν, Hes. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs inspiratus:* ex θεὸς et πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ε, ὁ, *THEOPOMPUS*, nomen propr. viri.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *divinum quid præ se ferens:* à θεὸς et πρέπω.

Θεοπροπέω, ῶ, *vaticinor:* f. ήσω. perf. ηκᾰ. et

Θεοπροπῖ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *vaticinatio:* et

Θεοπρόπῖον, ε, τὸ, *vaticinium:* et

Θεοπρόπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vates:* à θεὸς, *Deus*, et πρέπω, *excello, decorus sum;* vel προέπω, *qui loco Dei loquitur*, ut προφήτης.

Θεοπρωτῶν, gen. pl. à

Θεοπρωταὶ, *Theosprotæ.*

Θεόρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *à Deo excitatus:* ex θεὸς et ὄρω, *excito.*

ΘΕΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, *Deus*, et aliquando etiam f. g. pro *dea*, q. à θέω, *pono, facio:* hinc ἀθεότης, ητος, *impietas:* &c.

Θεόσδοτᾰ, *divinitùs data*, n. g. pl. à

Θεόσδοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *à Deo datus:* ex θεὸς et δίδωμι, *do.*

Θεοσέβεῖᾰ, ᾱς, ἡ, *cultus Dei:* et

Θεοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dei cultor, religiosus:* ex θεὸς, *Deus*, et σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, adv. *piè:* à præced.

Θεοστυγὴς, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *Dei osor:* ex Θεὸς et στυγέω, *odi.*

Θεόταυρος, ου, ὁ, *deus taurus;* Epith. Jovis: ex Θεὸς et ταῦρος, *taurus.*

Θεότης, ητος, ἡ, *DEITAS.* Th. Θεὸς, *Deus.*

Θεότῑμος, ου, ὁ, *THEOTIMUS,* nom. propr. Vel adjectivè, -ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *divinitùs honoratus:* ex Θεὸς et τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Θεουδὴς, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *deorum reverens.* A Θεὸς et δέος.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio:* ex Θεὸς et φαίνω, *appareo.*

Θεόφῐ, ep. gen. et dat. sing. et plur. à Θεός.

Θεόφῐλε, voc. à Θεόφιλος, *THEOPHILUS,* nomen propr. id. ac

Θεοφῐλὴς, ἑος, -οῦς, ὁ ἡ ἡ, *pius, amans deorum, Deo gratus:* à Θεὸς et φίλος, *amicus.*

Θεόφῐν, *divinitùs,* adv. interdum et dat. pl. pro Θεοῖς, à Θεός.

Θεόφραστος, ου, ὁ, *THEOPHRASTUS,* nom. propr. Angl. THEOPHRAST.

Θεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *divinâ mente præditus, vates, propheta:* ex φρὴν, *mens,* et Θεός.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutelâ:* à Θεὸς et φυλάσσω, *custodio:* f. ξω.

Θεράπαινᾰ, ης, ἡ, *ancilla:* et

Θεραπαινῖς, ῖδος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, οντος, ὁ, *servus.*

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio, famulatus:* à Θεραπεύω, quod vide.

Θεραπευθείσῃ, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. et

Θεραπεύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à Θεραπεύω, *servio.*

Θεραπευτέον, *colendum est, sanandum est,* verbale à Θεραπεύω.

Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, *minister, medicus:* et

Θεραπευτῐκὸς, ἡ, ὸν, *obsequiosus, sanandi vim habens:* et

Θεραπευτὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *sanabilis:* à

Θεραπεύω, *famulor, servio, curo, sano,* cum acc. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. f. εύσω. perf. τεθεράπευκα. aor. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω. imperf. pass. ἐθεραπευόμην, ου, ετο. perf. pass. τεθεράπευμαι. perf. part. pass. τεθεραπευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. Θεράπων, *minister, servus.*

Θεραπηΐη, Ion. pro Θεραπεία, *ministerium, famulatus, sanatio:* à præced.

Θεράπνᾰ, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis, de quâ consule Stephanum, in Θεράπναι. Etiam

Θεράπνη, ης, ἡ, *ancilla,* per Syncop. à Θεράπαινα.

Θεράποντᾰ, acc. sing. Θεράποντε, nom. dual. Θεράπουσῐ, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus:* q. à Θέρω, *curo.*

Θεραφεῖμ, Heb. *imagines, idola:* Angl. TERAPHIM.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro Θερεία, idem quod Θέρος, *æstas.*

Θέρειος, εία, ειον, *æstivus:* à Θέρος.

Θερειτάτη, per Syncop. pro Θερειοτάτη, *fervidissima,* superl. f. g. à pr.

Θέρευς, Dor. pro Θέρους, gen. sing. à Θέρος, εος, τὸ, *æstas.*

Θερέω, pro Θερῶ, subj. aor. 2. pass. verbi Θέρω.

Θερίζω, *æstatem traduco, meto,* cum accusat. sæpè absolutè ponitur. f. σω. perf. τεθέρῐκα. a. 1. part. Θερίσας. perf. pass. τεθέρισμαι. a. 1. pass. ἐθερίσθην. à Θέρος, εος, τὸ, *messis.*

Θερῐνὸς, ἡ, ὸν, *æstivus:* ab eod. th.

Θερίσδειν, Dor. pro Θερίζειν, præs. infin. act. à Θερίζω, *meto.*

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, *messis:* et

Θεριστήριον, ου, τὸ, *falx messoria:* et

Θεριστὴς, οῦ, ὁ, *messor:* et

Θέριστρον, seu Θερίστριον, ου, τὸ, *vestis æstiva.* Th. Θέρος, *æstas.*

Θερμᾰ, nom. pl. n. g. à Θερμὸς, *calidus.* Th. Θέρω, *calefacio.*

Θέρμαι, ῶν, αἱ, *thermæ, balnea:* à Θέρμη.

Θερμαίνω, *calefacio:* fut. ανῶ. a. 1. ἐθέρμᾱνα. perf. τεθέρμαγκα. præs. pass. Θερμαίνομαι, *calefio,* et *calefacio me.* imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο. perf. pass. τεθέρμαμμαι. a. 1. pass. ἐθερμάνθην. Th. Θέρω, *calefacio.*

Θέρμετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poët. Θέρμομαι, pro Θερμαίνω, *calefacio,* ejusd. th.

Θέρμη, ης, ἡ, *calor, æstus.* Th. Θέρω, *calefacio.*

Θερμολουτέω, ῶ, f. ήσω, *lavor calidâ, calidâ perfundor:* à Θερμὸς, *calidus,* et λούω, *lavo.*

Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, quasi dicas, *calidæ portæ, THERMOPYLÆ,* locus quidam Græciæ, sic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *calidus, a, um.* in superl. Θερμότᾰτος. à th. Θέρω, *calefacio.*

Θερμότης, ητος, ἡ, *calor, caliditas:* à pr.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *messis, æstas:* q. à Θέρω, quia calida ejus temperies.

Θερσίτης, ου, ὁ, *THERSITES,* nom. propr.

Θέρσος, Æol. pro Θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Θέρσω, f. 1. act. Æol. pro Θέρω· et Θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, *calefacio, medeor, curo:* f. Θερῶ, et Æol. Θέρσω.

Θὲς, pro Θέτι, *pone,* a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Θέσᾰν, *posuerunt,* Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, aor. 2. infin. m. Θέσθω, 3. sing. aor. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono.*

Θέσῐς, εως, ἡ, *THESIS, positio, depositio, sors pecuniæ.* Dem. c. Apat. Θέσις ἐπέων, *carminum compositio.* Th. τίθημι, *pono.*

Θέσκελος, ου, ὁ ἡ ἡ, per Sync. pro Θεοείκελος, sic in pl. n. g. Θέσκελᾰ, *divina, Deo similia:* ex Θεὸς, *Deus,* et εἴκελος, *similis,* quod ab εἴκω, *similis sum.*

Θέσμῐος, ῐᾱ, ῐον, *legitimus:* à Θεσμὸς, *lex.*

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, *legislator:* à Θεσμὸς, *lex,* et τίθημι, *pono.*

ΘΕΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lex.* Etiam *strues lignorum* ap. Hesych. si lectio vera sit. f. à τίθημι.

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, *sacrum Cereris:* et

Θεσμοφόρῐᾰ, *festa in Cereris honorem:* ex Θεσμὸς, *lex,* et Θέρω, *fero.*

Θεσπεσῐ́ᾱ, ας, ἡ, et Ion. Θεσπεσῐ́η, f. g. à

Θεσπέσῐος, ου, ὁ ἡ ἡ, *divinus:* gen. Ion. Θεσπεσίοιο. Th. Θέσπις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *vaticinus, divinus.*

Θεσπιδᾱ́ης, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *divinitùs ardens;* aut *doctus à Deo:* è Θέσπις et δαίω, *uro,* vel *scio.*

Θεσπίζᾱσᾰ, Dor. pro Θεσπίσᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor;* fut. ίσω. à Θέσπις.

Θεσπῐέπειᾰ, ας, ἡ, *vaticinatrix, divino ore loquens:* ex Θέσπις et ἔπος.

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ῐος, ὁ ἡ ἡ, *vates divinus:* q. ex Θεὸς et ἔπω, *loquor.*

Θέσπισμα, ἅτος, τὸ, *oraculum*: à præced.
Θεσσαλονικεὺς, έος, ὁ, *Thessalonicensis*: à
Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, *THESSALONICA*, nom. urbis; sic dict. Gr. à *victoriâ Thessalis reportatâ per Philippum.*
Θέσσαν, Ion. et Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, *pono.*
Θεστίης, ου, ὁ, *THESTIES*, nom. propr.
Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR*, Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.
Θέσφατα, τὰ, *responsa divina*: à
Θέσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo dilectus*: ex Θεὸς et φημὶ, *dico.*
Θετέον, *ponendum*, nomen verbale: à τίθημι, *pono.*
Θετικὸς, ἡ, ὸν, *positivus, a, um*; in pl. n. g. Θετικά. ab eod. th.
Θετικῶς, adv. *affirmativè*, cui opponitur ἀρνητικῶς, *negativè*: à præced.
Θέτις, ἡ, *THETIS*, nomen propr. Deæ.
Θέτο, *reposuit*, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. act. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.
Θετὸς, ἡ, ὸν, *positus, adoptivus*: ab eod. th.
Θετταλία, ας, ἡ, *THESSALIA*, nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, *Thessali.*
Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. Θὲς, à τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.
Θεῦ, Dor. pro Θοῦ vel Θέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Crasin pro Θεογενὶς, *à Deo nata.*
Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto, pro Θέλγεσθαι, Hesych.
Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. declin. *THEUDAS*: nomen pseudoprophetæ. Lat. *torrens.*
Θευμερῆ, Dor. pro Θεομερεῖ, quod Att. Θευμερῆ, dat. sing. à Θευμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Att. pro Θεομερὴς, *divinus*: q. ὑπὸ Θεοῦ μεμερισμένη, τουτέστι δεδομένη τῇ Θείᾳ. à Θεὸς, *Deus*, et μερίζω, *partior.* Th. μείρω, *divido.*
Θεύμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Crasin et Dor. pro Θεόμορος, *à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus*: ex Θεὸς et μείρω, *partior.* perf. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.
Θεύσεαι, Ion. pro Θεύσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. et
Θεύσεσθαι, f. 1. infin. m. verbi Θέω, *curro*: f. Θεύσομαι.
Θευσεύμενος, Dor. pro Θευσόμενος, f. 1. part. m. ejusd.

Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, *fœminæ nomen.*
ΘΕ'Ω, f. Θεύσομαι, *curro, cursu contendo.* Est et Θέω, *pono, facio*: unde τίθημι.
Θέωμεν, pro Θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono.*
Θεώντων, gen. pl. part. præs. act. contract. à Θεάω, *exhibeo me videndum.* Th. Θεάομαι, *specto.*
Θεωρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. à
Θεωρέω, *specto*: fut. ήσω. perf. τεθεώρηκα. a. 1. sub. Θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. Θεωρός. Unde et
Θεώρημα, ἅτος, τὸ, *quod contemplamur, præceptum.*
Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus.*
Θεωρία, ας, ἡ, *contemplatio, commentatio, meditatio, inspectio*: *spectatio ludorum seu certaminum in panegyricis conventibus*; item *spectacula ipsa*: etiam *inspectio locorum et morum cujusque civitatis*: necnon *publica legatio ad ludos.* à Θεωρός.
Θεωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specto.*
Θεωρίη, Ion. pro Θεωρία, q. v.
Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, *ad spectationem ludorum pertinens.* à Θεωρία.
Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, qua Athenienses suos Θεωροὺς et sacrorum publicos ministros, ad oraculum consulendum mittebant.*
ΘΕΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *spectator, contemplator*: qu. à Θεάομαι, *specto*: signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit.* à Θεὸς et ὥρα, *cura.*
Θεώτερος, α, ον, *divinior*, compar. à Θεός.
Θήβα, Dor. pro Θήβησι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis.*
Θηβαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex Θήβη et γείνομαι, *nascor.*
Θήβαζε, *Thebas*: adv. à Θήβη.
Θηβαῖος, αία, αῖον, et in pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani.*
Θήβασδε, pro εἰς Θήβας, *Thebas.*
Θήβη, ης, ἡ, *THEBÆ*, nom. urbis: hinc
Θήβηθεν, *Thebis*: adv.
Θηγάνη, ης, ἡ, *cos.* Th. Θήγω, *acuo.*
Θήγει, *acuit*, 3. sing. præs. ind. à
ΘΗ'ΓΩ, *acuo, incito, instigo*: f. ξω. perf. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα.
Θηεῖσθαι, Ion. pro Θεᾶσθαι, præs. infin. m. et
Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηεῖτο, et hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. m. à

Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto*: q. v.
Θηεύμενος, ου, Ion. et Dor. pro Θεώμενος, præs. part. m. à Θεάομαι.
Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebantur*, 3. pl. imperf. m.
Θῆῃς, pro Θῇς, 2. sing. aor. 2. subj. verbi τίθημι.
Θηήσαντο, *contemplati sunt*, Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι.
Θηήσασθαι, Ion. pro Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.
Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, *spectator, peritus.* A Θηέομαι.
Θηητὸς, ἡ, ὸν, *mirandus, cum admiratione spectandus*: à Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto.*
Θήϊον, Ion. pro Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*: q. v.
Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus*: *ad aliquid condendum vel recipiendum*: à Θήκη.
Θηκάμενος, *ponens*, a. 1. part. m. à τίθημι, *pono*: fut. Θήσω. perf. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.
Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et
Θήκατο, 3. sing. aor. 1. ind. m. Ion. et
Θῆκε, *posuit*, Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. Θήσω. a. 1. ἔθηκα. perf. τέθεικα.
Θήκη, ης, ἡ, *THECA*, *ubi aliquid reponitur, sepulchrum*: ab eod. th.
Θηκτὸς, ἡ, ὸν, *acutus*: à Θήγω.
Θηλάζω, *lacto, lac præbeo*; item *sugo*: f. σω. perf. τεθήλακα. Θηλάζων, ουσα, ον, præs. part. Th. Θηλὴ, *papilla.*
Θηλαμὼν, ὁ καὶ ἡ, *nutritor, nutrix*: à præc.
Θηλάσεια, ας, ε, *suxerim*, aor. Æol. opt. act. ab eod.
Θηλέα et Θηλέη, Ion. pro Θήλεια, *fœmella*; acc. sing. Θῆλυν. acc. pl. Θηλέας. nom. pl. Θήλειαι. Th. Θῆλυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *fœmineus.* et pro ἡ Θῆλυς dicitur Θήλεια.
Θηλέω, Ion. pro Θαλέω, idem quod Θάλλω, *germino, pubesco.*
Θήλεως, gen. Att. à Θῆλυς, quod vide.
ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma*: q. à Θάλλω, *pullulo.*
Θηλητὴρ, κυνηγὸς, apud Hesych. forte legend. Θηρητὴρ, *venator*: à Θὴρ, *fera.*

Θηλυγονῖα, ῖας, ἡ, *materna generatio stipis.*

Θηλυδρῖας, ου, ὁ ϗ ἡ, *mollis, effœminatus:* q. à Θῆλυς et δράω, ut sit *fœminam ago.*

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, *fœmininus:* à Θῆλυς.

Θηλυμανὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *insaniens mulierum amore:* ex Θῆλυς, *fœmina,* et μαίνομαι.

Θηλυμιλὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *molliter canens:* ex Θῆλυς et μίλος.

Θηλύνεσθαι, *fœminarum more lascivire,* præs. inf. m. à

Θηλύνω, *effœmino, emollio:* à Θῆλυς.

Θηλυπρεπὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *fœminis conveniens:* à Θῆλυς et πρέπει.

ΘΗ˜ΛΥΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, vel -υς, εια, υ, *fœmineus.* ἡ Θήλεια, subst. *fœmina.* τὸ Θῆλυ, idem. Θῆλυς ἐέρση, *ros herbas vegetans,* Hes. Scut. Herc. ver. 395. ποιοῦσα Θάλλειν, vel à Θάω, *nutrio.*

Θηλυτερᾶων, *mulierum,* gen. pl. Æol. à Θηλύτεραι, compar. f. g. à Θηλύτερος, *effœminatior, mollior:* à præced.

Θηλυτόκος, ου, ἡ, *fœminei sexûs partum edens, habilis fœminæ procreandæ:* ex Θῆλυς, *fœmina,* et τίκτω, *pario:* perf. m. τέτοκα.

Θηλὼ, όος, οῦς, ἡ, Hesych. τροφὸς, τήθη, *altrix, nutrix:* à Θηλὴ, *mamma.*

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus:* à τίθημι, *pono.*

Θημωνῖα, ας, ἡ, *acervus, cumulus.*

Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus,* idem quod Θίν. Est et

Θὴν, expletiva particula: et pro *quidem* sumitur, et *certè.*

Θήνιον, *lac:* γάλα. Hesych. à Θάω, *nutrio, lacto.*

Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à Θήγω, *acuo:* f. ξω.

Θηοῖο, 2. sing. opt. act. præs. pass. à Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto, video.*

Θήπω, *stupeo, cum stupore admiror:* q. à Θηέω, *miror.*

ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA,* item *leo:* gen. pl. Θηρῶν. dat. pl. Θηρσῖ. qu. à Θέω, *curro.* Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio præda venatu capta;* item *tendicula.* Est et

Θήρα, ἡ, *THERA insula.*

Θήραιον ἔπος, *vaticinium in insulâ Therâ redditum.* Th. Θήρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio, captura:* à

Θηρᾶν, præs. inf. à Θηράω, *venor.* Th. Θὴρ.

Θηράομαι, f. άσομαι, *venor, capto:* et

Θηρατὴς, οῦ, ὁ, *venator, sectator:* et

Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, *venaticus:* à Θὴρ, *fera.*

Θηράω, ῶ, et Θεράομαι, ῶμαι, *venor, sector.* Th. Θὴρ.

Θήρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferinus, belluinus:* ab eod.

Θήρειον, πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. à Θὴρ, *bellua:* alii à Θήρα, *Thera insula.*

Θήρευε, præs. imperat. act. et

Θηρεύειν, præs. infin. act. Θερεῦσαι, a. 1. inf. act. à Θηρεύω, *feras venor.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηρευέμεν, *venari, assectari,* præs. inf. Ion. pro Θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio:* à Θηρεύω.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, ac Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator:* et

Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, *venaticus:* unde Θηρευτικὴ, sc. τέχνη, *venandi scientia, venatio:* à

Θηρεύω, *feras venor, insidiosè observo, capto:* f. εύσω. perf. τεθήρευκα. à Θὴρ, *fera.*

Θήρης, gen. sing. Ion. à Θήρα, ας, et Ion. ης, ἡ, *fera:* ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator,* Poët. pro Θηρευτὴρ· à Θηρεύω, *venor,* quod à th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator:* ab eod. verbo et th.

Θηριακὰ, τὰ, scil. φάρμακα, *medicamenta quæ venenatorum animalium morsus depellunt:* et

Θηριακὴ, scil. ἀντίδοτος, *THERIACA, antidotus adversus venena.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηριάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à feris captus:* à Θηρίον, *fera,* et ἁλίσκω, *capio.*

Θηριόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à feris comestus:* à Θηρίον et βρώσκω, *comedo.*

Θηριομαχέω, *cum belluis pugno:* f. ήσω. perf. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. à Θηριομάχος.

Θηριομάχης, *qui depugnationi cum bestiis est addictus.*

Θηριομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat:* compos. ex Θηρίον, idem quod Θὴρ, *fera,* et μάχομαι, *pugno.*

Θηρίον, ου, τὸ, *fera, bestia:* apud medicos, *bestia venenata.* Th. Θὴρ, idem.

Θηριόω, ῶ, *in naturam ferinam converto, irrito:* Θηριοῦμαι, *ferocio.* à Θηρίον.

Θηριωδέστατα, *feris refertissima,* superl. à

Θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus, a, um; ferinus.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηριωδῶς, adv. *ferino more:* à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida:* ex Θὴρ, *fera,* et φένω, *occido:* perf. m. πέφονα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. à Θηράω, *venor.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηρῶν, *captans,* præs. part. act. ab eod. verbo et th.

ΘΗ'Σ, τὸς, ὁ, *operarius, servus, mercenarius:* quod à Θέω, *facio.*

Θῆσαι, *lactâsse,* a. 1. inf. act. verbi Θάω, *nutrio, lacto;* vel per Sync. pro Θηλάσαι, à Θηλάζω. Sic Θήσατο, *suxit,* à Θάω, vel pro Θηλάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à Θηλάζω, *lacto.* Th. Θηλὴ, *papilla.*

Θησαίατο, *contemplati sint,* 3. pl. aor. 1. opt. m. Ion. pro Θεάσαιντο, εα in η coalescentibus, et ν in α verso. à Θεάομαι, *specto:* f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. m. Θεασαίμην.

Θησαυρίζω, *thesauros extruo, congero:* fut. ίσω. perf. τεθησαύρικα. perf. pass. τεθησαύρισμαι. à Θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, *repositorium, thesaurus:* à præc.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *THESAURUS:* à τίθημι εἰς αὔριον, *in crastinum repono.* Vel ab αὐρὸς, *dives,* ut sit *divitiarum repositio.*

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *thesauri custos.*

Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, έος, ὁ, *Theseus,* nom. propr.

Θήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Θήσειν, f. 1. inf. act. et

Θησείμην, Dor. pro præced. et

Θησεύμεσθα, Dor. et Æol. pro Θησόμεθα, *ponemus,* 1. pl. f. 1. m. verbi τίθημι, *pono:* f. Θήσω. a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, έος, ὁ, *THESEUS,* nom. propr.

Θῆσθαι, *lactare,* Ion. pro Θᾶσθαι, quod contractè pro Θάεσθαι, præs. inf. pass. verbi Θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro Θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à Θηλάζω, *lacto.* Th. Θηλὴ, *papilla.*

Θήσομαι, f. 1. ind. med. Θήσω, f. 1. act. pl. Θήσομεν. et

Θήσοντι, Dor. pro Θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆσσα, ης, ἡ, et Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria.* Th. Θὴς, *servus mercenarius.*

Θήσω, (Dor. Θησῶ,) f. 1. act. à τίθημι, *pono*.

Θῆτᾰ, acc. sing. à Θὴς, τὸς, ὁ, *servus*: Θῆσσα, vel Θῆττα, ἡ, *ancilla*.

Θητεία, ας, ἡ, *servitus*: ex Θὴς.

Θητεύω, *mercede servio*: f. εύσω. ab eod.

Θητικὸς, κὴ, κὸν, *mercenarius*: ab eod.

Θῆττᾰ, ης, ἡ, *ancilla*. Vide Θῆσσα.

Θιάζω, *choros duco, tripudio*: à

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, *cœtus et multitudo tripudiantium*: παρὰ τὸ θεῖα ᾄσαι, quòd *divina canant*. Sunt qui legunt Θύασος· et si ad Bacchum respicias, Θυάζω est *Bacchica orgia celebro*. à Θιὰς, Cret. et Æol. pro Θεὸς, unde Lacon. Σιός.

Θιασῶται, τῶν, οἱ, *Sodales, qui simul choros exercent*: frequentiùs dicitur de iis, *qui sacrificiorum et cultûs divini prætextu, veluti sodales coibant festis diebus, epulisque indulgebant*, à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arculæ*.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tostus sub carbonibus*; item *tener, venerabilis*: fortè à τέφρα, *cinis*, vel Θύω, *incendo*: pro *tenero*, est q. à τρυφερός,

Θιγεῖν, a. 2. inf. act. et

Θιγέμεν, Ion. pro Θιγεῖν, præs. inf. à Θίγω, *tango*.

Θίγοισα, Dor. pro Θίγουσα, *tangens*, præs. part. f. g. et

Θίγον, *tange*, Dor. pro Θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ, *TANGO*, *attingo*: f. ξω. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ἡ, *tactus*.

ΘΙ'Ν, aut Θὶς, Θινὸς, ὁ vel ἡ, *acervus, cumulus*; item *littus*. Est et

Θῖν', acc. sing. pro Θῖνα, à Θὶς, *littus*.

Θῖος, *Deus*: Cretens. à Θεός.

Θιπόβρωτος, *malus*: pro Θριπόβρωτος, *comestus, à vermibus vel tineis*. à Θρῖπες et βρώσκω, *comedo*.

Θὶς, Θινὸς, idem q. Θίν.

Θισπόω, *conjicio*: Hesych. puto à Θέσπις, ut sit *vatis instar divinare*.

Θλαδίας, ου, ὁ, *eunuchus*: propriè *cui testes contusi*: à Θλάω, *frango*.

Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura, collisio*: à Θλάω.

Θλάσπι, εως, τὸ, *THLASPI*, herba: à Θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθλασε. à

ΘΛΑ'Ω, ῶ, *elido, frango*: f. σω. perf. κα.

Θλιβίας, Θλαδίας, *spado*; cui testes τεθλιμμένοι, seu *elisi*: à

ΘΛΙ'ΒΩ, *attero, stringo, contero, premo, affligo*: f. ψω. perf. φα. perf. pass. τέθλιμμαι. part. perf. pass. τεθλιμμένος, *pressus*. Pro Θλίβω. Æol. φλίγω, undè *AFFLIGO*.

Θλίψις, εως, ἡ, *afflictio, anxietas*: à præced.

Θνάσκω, Dor. pro Θνήσκω, *morior*; Θνάσκομεν, Dor. pro Θνήσκομεν, et Θνᾶτὸς, Dor. pro Θνητὸς, *mortalis*. Th. Θνήσκω.

Θνᾶτὰ μέλη, *mortalia membra*, nom. vel acc. pl. à Θνατός. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med. verbi Θνήσκω, q. v.

Θνησίμαιον, ου, τὸ, *cadaver*: à

Θνησίμαιος, αία, αῖον, *morticinus*: et

Θνῆσις, εως, ἡ, *mors*: et

Θνῆσκον, *moriebantur*; pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. et

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior*: f. Θνήξομαι, ῃ, εται. f. 2. m. Θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. q. à Θνάω. plusq. perf. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. q. à Θείνω, *percutio*: perf. m. τέθναα. perf. inf. m. τεθνάναι, contractè pro τεθναέναι. Hinc Θνητὸς, οῦ, ὁ, *mortalis*.

Θνητογαμία, ας, ἡ, *nuptiæ mortalium, nuptiæ à dea cum mortali contractæ*: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à Θνητὸς et γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ἡ, ὸν, *mortalis*; dat. pl. Θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à Θνητός.

Θοάζω, f. άσω, *celeriter moveor*, item *sedeo*: vide Θάσσω. à Θοὸς, *celer*.

Θοῇσι, *velocibus*, dat. pl. f. g. Ion. pro Θοαῖς, à Θοός.

Θοιμάτιον, ου, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro Θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, *pono*.

Θοινάω, f. ήσω, perf. ηκα, *convivor, epulor, comedo, devoro*: à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium*; item *cibus*: tanquam à Θύω, *epulor*; vel potiùs ab οἶνος, *vinum*; aut ab utroque.

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, *ad epulationem idoneus*: à

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem.

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio*: à Θοίνη.

Θοῖτο. Vide in Θέοιτο, et in Θοίμην.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, *turbidus, sordidus*: à Θολὸς, *sordes*.

Θολερῶς, *turbidè*: adv. Θολερῶς προβαίνειν, *titubanter incedere*: à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella*.

ΘΟΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sordes, fæx, atramentum sepiæ*: et adjectivè -ὸς, ἡ, ὸν, *turbidus*. At

Θόλος, ου, ὁ vel ἡ, *tholus, testudo, camera fastigiata*: hinc Θολία, *pileus acutus*.

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω, perf. ωκα, *turbo*. Th. Θολὸς, *fæx*.

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, *celer, velox*: q. à Θέω, *celeritèr eo*.

Θοόω, f. ώσω, aor. 1. ἐθόωσα, *acuo*. A Θοός.

Θόρε, *desiliit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, ῶ, vel Θόρω, *salio*: f. ήσω. a. 2. ἔθορον.

Θόρνυμι vel Θορνύω, item Θόρνυμαι, Θορνύομαι, *insilio, ineo, libidine agitor, coëo*. à Θόρω.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2. ind. act. à Θόρω.

Θορὸς, οῦ, ὁ, et Θορὴ, ῆς, ἡ, *semen genitale*. Th. Θόρω, *salio*.

Θορυβεῦσιν, Dor. pro Θορυβοῦσι, *tumultuantur*, 3. pl. præs. ind. act. à

Θορυβέω, ῶ, *tumultuor, perturbo; applaudo*, Dem. Phil. ii. f. ήσω. perf. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, -ουν. Th. Θόρυβος, *tumultus*.

Θορυβήσῃ, *obstrepat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

Θόρυβος, ου, ὁ, *tumultus, turba*: à Θροὸς, *tumultus*, et βοὴ, *clamor*. Hinc Θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*, præs. part. pl. m. g. ab eod. th.

ΘΟ'ΡΩ, sive Θορέω, *salio*: q. à Θέω ῥᾶον. præs. part. Θόρων.

Θοῦ et Θέσο, Θέσθω, a. 2. imperat. med. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, *THUCYDIDES*, in dat. Θουκυδίδῃ.

Θουρίδος, *impetuosæ*, gen. sing. à

Θοῦρις, ιδος, ἡ, *impetuosa*: à

Θοῦρος, ου, ὁ, *impetuosus*: à Θόρω.

Θοῦρος Συβαρίτης, *THURUS Sybarita*, nom. viri.

Θόωκος, Poët. pro Θῶκος, *sedile*

solium : à θοάζω, sedeo. Th. θοὸς, celer.

Θόωνα, acc. sing. à Θόων, *Thoon*, nomen propr.

Θοῶς, adv. *celeritèr*. Th. θοὸς, *celer*.

Θράκη, ης, ἡ, *THRACIA*.

Θρᾴκιος, et θρῄκιος, Ion. θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius*. à θρᾷξ.

Θρᾳκιστὶ, *Thracum more*. Th. Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρᾶνος, ου, ὁ, *sella*. Th. θράω, *sedeo*.

ΘΡΑ'Ξ, ᾳκὸς, et Poët. θρῆξ, -ηκὸς, ὁ, *THRAX*.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, έος, ὁ, *audax*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θρασέως, adv. *audactèr* : à

Θρά'σος, εος, τὸ, *audacia* : per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, Att. θράττω, f. ξω, *perturbo, vellico, moveo* : Poët. pro ταράσσω, *turbo* ; per Sync.

Θρασύγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui audacia habet membra* : ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος ου, ὁ ϗ ἡ, *audaci præditus corde* : à θρασὺς, *audax*, et καρδία, *cor*.

Θρασυμάχαν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων. à θρασύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *audax in pugnâ* : quod vide.

Θρᾰσυμᾰ'χᾰνος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *audax machinator, qui consilium init audax* : ex θρασὺς, *audax*, et μηχανὴ, *machina*.

Θρασύμαχος, ου, ὁ, *THRASYMACHUS*, nomen proprium : q. *audax in bello* : ex θρασὺς et μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμνονα, acc. sing. à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *audax, quia audactèr hostem irruentem sustinet* : ex θρασὺς, *audax*, et μένω, *maneo, expecto*.

Θρασυμήδεα, acc. sing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ, *THRASYMEDES*, nom. propr.

Θρασύνομαι, *audax fio* : item *audactèr loquor* : à θρασὺς, *audax*, quod vide.

Θρασύπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audactèr adit et tolerat*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Th. θράσος, *fiducia*.

Θραυστὸς, ὴ, ὸν, *fragilis, friabilis* : à

ΘΡΑΥ'Ω, f. αύσω, *frango, frio* : q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *sedeo* : f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην. a. 1. infin. m. θρήσασθαι.

Θρῄϊσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρηΐσσα· leg. et θρῇσσα vel -ττα, *Threissa*.

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur*, pro θράμμα. à τρέφω, *alo* : fut. θρέψω. perf. pass. τέθραμμαι.

Θρεμματοτροφέω, *pecora alo vel habeo*.

Θρέξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro*. f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω, *curro*.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *cui præ metu cor in pectore trepidat et salit* : à θρέω, et per Sync. θρέω, *salio*, et καρδία, *cor*.

Θρέπτα, τὰ, per Sync. pro θρεπτήρια.

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia*. Th. τρέφω, *alo* : f. θρέψω.

Θρεπτὸς, ὴ, ὸν, *nutritus, altilis*.

Θρέπτρα, ων, τὰ, *nutritionis præmium*. A τρέφω.

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. ab eod. th.

Θρέψαι, aor. 1. infin. act. θρέψαιο, 2. sing. aor. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμενος, aor. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρέψον, *nutri*, aor. 1. imperat. act. et

Θρέψω, *alam*, f. 1. ind. act. à τρέφω, *alo*.

ΘΡΕ'Ω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo* seu *loquor* ; hinc θρόος, *clamor*.

Θρῄκιος, ου, ὁ, *Thracius* : à Θρῆξ, ηκὸς, Ion. pro Θρᾷξ.

Θρήϊξ Ion. pro Θρῆξ, quod pro Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήκη, ης, ἡ, *THRACIA*, nomen regionis.

Θρήκηθεν, adv. *ex Thraciâ*.

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro θρᾳκῶν. à Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, ῶ, *lamentor, odas lugubres cano* : imperf. ἐθρήνεον, -ουν. f. ήσω. perf. τεθρήνηκα. a. 1. imperat. θρήνησον, άτω, *plange* : à

ΘΡΗ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *luctus, planctus* : q. à θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, *scabellum pedum*. Th. θράω, *sedeo* : f. ήσω.

Θρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ad lamentandum propensus, luctui deditus, luctui assuetus, flebilis, lamentabilis*. à θρῆνος.

Θρησκεία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *religio, superstitiosus cultus Deorum* : à θρησκεύω.

Θρησκεία Θεοῦ, *cultus Deo præstandus*. Jos. Ant. iv. 4. 8. 44. et passim, quod negant Suicerus, Elsnerus, et Wolfius dici, gen. scil. objecti.

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, fut. εύσω, *superstitiosè Deum colo, veneror* : q. θεῷ ἀρέσκειν, *Deo placere*. Hinc

Θρῆσκος, ου, ὁ, *religiosus* : à præced.

Θριαὶ, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam mittunt* : an à θραύω, *frango*, quia *fragmenta* lapidum?

Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio* ; cum acc. f. εύσω. a. 1. part. θριαμβεύσας, αντος, et

Θριαμβικὸς, ὴ, ὸν, *triumphalis* : à

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS*. Qui enim triumphabant, solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis* seu *festâ fronde incedere*. Vel à θρῖον, *folium*, et ἀμβαίνω, *circumeo*, folia enim laurina victorum tempora olim circumibant et ornabant. Hinc *redimitus tempora lauro*, Virg. Suidas ducit à θρίασις, id est, *Poëtarum furor*.

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu θριγχὸς, οῦ, ὁ, *pinna* seu *corona murorum*, et qu. *capillus, vallum, septum, templum* : à θρὶξ, quia ut *capillus* muri.

Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, *cingo, circumsepio*. A θριγκός.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, κος, ἡ, *lactuca*, herba nota.

Θριμμὸς, γογγυσμὸς, *murmur*, Hesych. an à τρίζω, *strido ?*

Θρῖναξ, ακος, ὁ, *vannus, vannulus*. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus* : dat. pl. θριξί. hinc τριχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pilosus* : τριχωτὸς, ὴ, ὸν, idem.

Θρῖον, vel θρῖον, *folium ficûs, frons ficulnea, folium quodvis* : *genus edulii*. qu. à θρέω, *sono*, ficulneæ enim frondes valdè crepant.

Θρῖος, ου, *extremus rudens*, qui

laxatur primum in prora, vento favente: ab eod. th.

Θριπόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *corrosus et exesus à tineis aut vermibus:* à θρὶψ et ἔδω, *edo.*

Θρὶψ, πὸς, ὁ, *vermis qui lignis innascitur.* Th. τρίβω, *tero.*

Θροέω, *turbo, tumultuando clamo;* item *loquor:* fut. ήσω. perf. τεθρόηκα. à θρόος, *clamor tumultuantium,* quod à perf. med. τέθροα, verbi θρέω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo.*

Θροηθῆναι, *turbatum esse,* a. 1. inf. pass. θροηθεὶς, a. 1. part. pass. à θροέω, *turbo.*

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus, sanguis coagulatus.*

Θρομβόομαι, *in grumos concresco:* inf. præs. θρομβοῦσθαι. a. 1. part. pass. θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus:* à præced.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *flos, pigmentum, rosa.*

Θρόνος, ου, ὁ, *THRONUS, solium, regnum:* q. θρᾶνος, à θράω, *sedeo:* perf. m. τέθρα. undè θρόος, *clamor;* et per Epenth. τοῦ ν, θρόνος.

Θρόος, ου, contr. θροῦς, ου, ὁ, *clamor tumultuantium* vel *pugnantium, tumultus, fremitus, fama, turba:* à θρέω, *clamo.*

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia:* q. à θέρω et ἅλλομαι, quod *caleat* ac *surgat.*

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, vel rectiùs θρυγανόω, *frico, scabo, scalpo.*

Θρυλέω, idem quod θρυλλέω. Vide in θρύλλος, *susurrus.*

Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur.* Th. θρύλλος.

Θρυλλίζω, et θρυλλίσσω, *susurro, murmuro:* à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus:* q. à θρέω, *sono.* Hinc θρυλλέω et θρυλλίζω, *susurro, murmuro:* πολυθρύλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multùm celebratus.*

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum:* à θρύπτω, *frango.* Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva:* q. à θρύπτω, quia *fragilis.*

Θρυπτόμενος, *contritus,* præs. part. pass. à

ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu:* f. 1. ψω. f. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergò. perf. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι.

ΘΡΙ'ΣΚΩ, *salio, insilio:* qu. à θορέω, *salio.*

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus, locus eminens:* à præc.

Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta, à θύω, *suffio.*

Θυάζω, f. άσω, *orgia celebro.* Th. θύω, *sacrifico.*

Θυαὶ, ῶν, οἱ, *haruspices,* qui ex sectis victimis divinant.

Θύαρος, *lolium:* Diosc. an quod cum impetu nascitur, et veluti currit inter fruges, à θύω vel θέω? an quia eas θύει, *occidit?*

Θυὰς, άδος, ἡ, *quæ furore percita fertur.* Scribitur etiam θυιὰς et θυϊὰς. q. à θύω, ὁρμῶ. item

Θυὰς, *solennis:* q. à θύω, *sacrifico.*

Θυάτειρα, ων, τὰ, *THYATIRA,* nomen urbis. Gr. *victimas absumens.*

Θυάω, *subo:* à θύω, id est, ὁρμῶ.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia, nata:* gen. έρος, ρός. acc. θυγατέρα, ατρα. voc. ὦ θύγατερ. dat. pl. θυγατράσι.

Θυγάτριον, ου, τὸ, *filiola.* Dim. à θυγάτηρ.

Θῦε, *æstuabat,* 3. sing. imperf. Ion. à θύω, *macto, impetu feror:* f. θύσω. perf. τέθυκα.

Θυέεσσι, *suffimentis,* dat. pl. Poët. à θύος, εος, τό. ab eod. th.

Θύει, *insanit,* 3. sing. præs. ind. ab eod.

Θυεία, ας, ἡ, *mortarium, pila,* ἴγδη. Puto à θύω, *vehementèr moveo;* aut ab odore aromatum, nam θύος, τὸ, est *odoramentum.*

ΘΥ'ΕΛΛΑ', ης, ἡ, *procella:* q. à θύειν et εἱλεῖν. vel à θύω et ἄελλα, *procella:* an à θύω, *impetuosè ruo?*

Θυελλοφορέομαι, *cum procella ruor, feror.*

Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro θύεσι, à θύος, θύεος, τὸ, *victima, suffimentum:* ab eod. th.

Θυέστ', pro Θυέστα, voc. sing. à Θυέστης, ου, ὁ, *Thyestes.*

Θυέτω, *sacrificet,* præs. imperat. act. à θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, *redolens suffimentis:* à θύος, εος, τὸ, *victima, suffimentum:* quod ab eod. th.

Θυηκόος, ου, ὁ, *qui thura adolet, sacrificus:* à θύος, εος, τὸ, *suffimentum,* et κέω, id est, καίω, *uro.*

Θυηλὰ, an potiùs θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ sacrorum.* à θύω, *sacrifico.*

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruspicium, libamenta, sacrificium:* à θύος, εος, τὸ, *victima.* Th. θύω, *sacrifico.*

Θυηπολέω, fut. ήσω, *sacrifico, macto:* et

Θυηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sacrificus:* à θύος, εος, τὸ, *victima,* quod à θύω, et πολέω, *verso.*

Θύϊνος, η, ον, *THYINUS:* à θύα, *thya,* arbor quædam odora. Th. θύω, *suffio.*

Θυΐσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum:* ab eod. th.

Θύκος, ου, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur* θύη, id est, *suffimenta.*

Θυλάκιον, ου, τὸ, et θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, *saccus, siliqua, folliculus, vagina seminis:* qu. φύλακος.

Θυλακοτρὼξ, *mus,* vel *locusta,* qui saccos escarios τρώγει, id est, *rodit:* vide præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diis θύεται,* irrorato vino et oleo.

Θῦμα, ατος, τὸ, *odoramentum, sacrificium, victima:* hinc deducitur θυμάω, *suffio.* θυμίαμα, *suffimentum.* θυμιατήριον, *thuribulum.* Th. θύω, *sacrifico.*

Θυμαίνω, f. ανῶ, *succenseo.* Vide in θυμήνας.

Θυμαλγέα, acc. sing. à θυμαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *afferens dolorem animo:* ex θυμὸς, *animus,* et ἄλγος, τὸ, *dolor.*

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, *titio ambustus:* à τύφω, *ustulo:* f. θύψω, undè θύψις, *ustio.*

Θυμαρέα, *gratam,* acc. sing. à θυμαρής.

Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, *placeo, mihi placet:* à seq.

Θυμάρης, έος, ὁ καὶ ἡ, *gratus, placidus:* ex θυμὸς, *animus,* et ἄρω, *apto.*

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA,* herba odorata. fortè ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam.

Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis.* Hinc θυμβριὰς αὐδὴ, *Romana vox.*

Θυμβροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *thymbra victitans, pauper.* Th. θύμβρα.

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare:* ubi θύεται, specialitèr *ara Bacchi post orchestram;* tum *farina quæ in arâ offertur; scena, theatrum.*

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus.* Isidor. 18. orig. cap. 44.

Θῡμίομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, *irascor*. Th. θυμὸς, *ira*.

Θῡμηγιρέω, ῶ, f. ήσω, *animum recolligo, stimulo ad iracundiam*: à θυμὸς et ἐγείρω.

Θῡμηδέω, ῶ, f. ήσω, *animo sum læto et hilari*. ex eod. et ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Θῡμηδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *animo gratus*: à θυμὸς et ἡδὺς, *dulcis*.

Θύμημᾰ, ᾰτος, τὸ, à verbo θυμίω.

Θῡμήνᾱς, et in f. g. θῡμήνᾱσᾰ, aor. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *irascor*: f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα. à θυμὸς, *animus, ira*.

Θῡμήρης et θῡμᾰ́ρης, ίος, ὁ ϗ ἡ, *animo conveniens, gratus*: qu. θυμῷ ἄρων. ab ἄρω, *apto*.

Θῡμῐάζω, *suffitum facio, odores incendo*: fut. ᾰ́σω. perf. act. τεθύμῐᾰκᾰ. perf. pass. τεθύμῐᾰμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.

Θῡμῐᾱμα, ᾱτος, τὸ, *suffitus*: ab eod. th.

Θῡμῐασμᾰ, ᾰτος, τὸ, idem.

Θῡμῐᾱτήριον, ϛ, τὸ, *thuribulum, acerra*; item *altare, suffitus*: à

ΘΥΜΙΆΩ, ῶ, f. ᾰ́σω, *suffio, odores incendo*: à θῦμα.

Θῡμῑῆται, Ion. et Dor. pro θυμῐᾶται, 3. sing. præs. ind. pass. à præced.

Θῡμῐκὸς, ἡ, ὸν, *iracundus*: ex θυμός.

Θῡμοβορέω, ῶ, fut. ήσω, *animum exedo tristitiâ*: ex θυμὸς, *animus, ira*, et βορὰ, *pabulum*.

Θῡμοβόρος, ϛ, ὁ ϗ ἡ, *animum vorans*: ex iisd.

Θῡμοδάκης, ίος, ὁ ϗ ἡ, *molestus, animum mordens*: ex θυμὸς, *animus*, et δάκνω, *mordeo*; a. 2. ἔδακον.

Θῡμοειδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *animosus, acer et vehemens, iracundus*.

Θῡμοειδῶς, *animosè, iracundè*, adv.

Θῡμολέοντᾰ, acc. sing. à

Θῡμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus*: ex θυμὸς, *animus*, et λέων, *leo*.

Θῡμομᾰχέω, -ῶ, f. ήσω, *infenso animo bellum gero*: cum dat. f. ήσω. perf. τεθῡμομᾰ́χηκᾰ. Ex θυμὸς, *ira*, et μάχομαι, *pugno*.

Θῡμοξάλμη. Vide ὀξάλμη.

Θῡμοραιςὴς, et Poët. Dialysi θῡμοραΐςης, ϛ̃, ὁ, *animum destruens*: scribitur etiam θυμοῤῥαίςης· ex θυμὸς et ῥαίω, *destruo*.

ΘΥΜΟ'Σ, ϛ̃, ὁ, *animus, mens, ira, venenum*, Deut. xxii. 33. Job. xx. 16, 21. Apoc. xiv. 8. ut exponi debet, de quo vid. Jos. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, *cum impetu feror*.

Θῡ́μος, ὁ, sive θῡ́μον, ϛ, τὸ, *THYMUS*, sive *THYMUM*, herba: q. à θύω, *suffio*, quia odorata. Angl. THYME.

Θῡμϛμένοις, dat. pl. præs. part. pass. à θυμόω, q. v.

Θῡμοφθόρος, ϛ, ὁ ϗ ἡ, *animum labefactans*: ex θυμὸς, *animus*, et φθείρω· qu. à φθίω, *corrumpo*.

Θῡμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*: f. ώσω. perf. τεθῡ́μωκᾰ. præs. pass. θυμόομαι, -ϛ̃μαι, *excandesco*: præs. part. pass. θυμϛ́μενος. perf. ind. pass. τεθῡ́μωμαι. aor. 1. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus*.

Θῡμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *animosus*.

Θῡμωθεὶς, a. 1. part. pass. et

Θῡμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, q. v.

Θῡμωθῆναι, aor. 1. infin. pass. ejusd. verbi.

Θῦνε, imperf. Ion. pro ἔθυνε, *currebat*. Potest etiam esse præs. imperat. à θύνω, idem est quod θύω, *cum impetu feror*.

Θύννᾰ, ης, ἡ, *thynnus*; et

Θυννᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, idem; à

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ϛ, ὁ, *THYNNUS*, piscis: q. à θύω pro ὁρμῶ, quoniam circa ortum canis æstu agitatur: in fœminin. gen. θύννη, et θυννὶς, ἴδος.

Θυννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *thynno similis, crassus et ineptus*: à præced.

Θῡ́νοντ' pro θῡ́νοντᾰ, acc. sing. præs. part. à

Θῡ́νω, *cum impetu feror, propero, festino*. Th. θύω, idem.

Θυόεις, όεσσᾰ, όεν, *odorus, suffitu repletus*: à θύον.

Θυόεντος, gen. sing. à θυόεις.

Θῡ́οισᾰ, Dor. pro θῡ́ϛσᾰ, *ruens, furens*, præs. part. fœm. gen. à

Θῡ́ομαι, *sacrifico*, vel *sacrificor, mactor*: à θύω.

Θύον, ϛ, τὸ, *libum, quod diis offerebatur*: ab eod. Sed

Θῦον, *furens*, præs. part. neut. gen. ab eodem.

Θῡ́οντῐ, Dor. pro θῡ́ϛσῐ, *sacrificant*, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Θῡ́ος, εος, τὸ, *sacrificium, suffimentum*; indè *THUS*: à θύω, *sacrifico*.

Θυοσκόος, ϛ, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur*: à θύος, τὸ, *sacrificium*, et κοίω, Ion. pro νοέω, *intelligo*: vel ut alii à καίω, *uro*.

ΘΥ'ΡΑ, ᾱς, ἡ, *janua, ostium*: q. à θύω, *irruo*.

Θῡ́ραζε, adv. *foras*; et θῡ́ρηφῐ, à præced.

Θυραῖος, ᾱ, ον, *externus, ad portam pertinens*: ex θύρα.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.

Θυράσσω, *extra fores ago*: ab eod. th.

Θυραυλέω, ῶ, f. ήσω, *excubo, ad fores pernocto*: et

Θυραυλῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *ante fores pernoctatio*: à θύρα, *janua*, et αὐλὴ, *atrium, stabulum*.

Θυρᾱ́ων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν· à θύρα, *janua*.

Θυρεὸς, ϛ̃, ὁ, *scutum*: à similitudine januæ. Est et *saxum claudens speluncæ ingressum*: apud LXX. Psalm. xlvi. 2. videtur poni pro *curru*. Th. θύρα. Hinc

Θυρεοφόρος, ϛ, ὁ ϗ ἡ, *scutifer*.

Θῡ́ρετρον, ϛ, τὸ, *janua*: Poët.

Θῡ́ρηφῐ, adv. vel dat. adverbialitèr positus, addita particula φι. Poët. *foris, extra*. Th. θύρα, *janua*.

Θῡ́ριον, ϛ, τὸ, *ostiolum*; item *fenestra*: ab eod. th.

Θυρῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *ostiolum, fenestra*: à θύρα.

Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, *januis munio*.

Θύρσος, ϛ, ὁ, *THYRSUS, hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus*: à θύω, quia agitur à vento vel manibus; in pl. θύρσᾰ, Poët. pro θύρσοι. At

Θυρσὸς, ϛ̃, ὁ, *nuptialis corona*.

Θυρσόω, *hastam hederâ cingo, ut thyrsus fiat*.

Θῡ́ρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *janua*; item *tabulamentum ad januas faciendas*: à θύρα.

Θυρὼν, ῶνος, ὁ, *vestibulum*: ab eod.

Θυρωρὸς, ϛ̃, ὁ ϗ ἡ, *januæ custos, janitor*, pro θυρερός· ex θύρα et ὄρος, *custos*: Dor. ϛ mutat. in ω· vel ab ὥρα, ας, ἡ, *cura*, et θύρα, *janua*.

Θῦσαι, *sacrificare*: a. 1. infin. act. à θύω.

Θυσᾰνόεις, sive θυσσᾰνόεις, όεσσᾰ, όεν, *fimbriatus*: à

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi* seu *nodi*, à crumenis dependentes: q. à θῦσαι, *movere*, quia mobilis.

Θῡ́σειν, f. 1. infin. act. à θύω, *macto*.

Θύσθλα, ων, τὰ, *sacra, liba, thyrsi* vel *rami:* ab eod.
Θυσία, ίας, ἡ, *victima, sacrificium.* Undè
Θυσιάζω, f. άσω, *sacrifico, immolo.*
Θυσίασμα, ατος, τὸ, idem ac θυσία. et
Θυσιαστήριον, ου, τὸ, *altare:* ab eod.
Θυσιᾶων, gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, *sacrificium.* Th. θύω, *sacrifico.*
Θύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sacrificare potest* aut *solet:* ab eod.
Θύσκη, ης, ἡ, *scapha* recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur: sed θυΐσκη, *acerra, mortariolum.*
Θυσσανόεις, et in f. g. θυσσανόεσσα, *fimbriatus, a, um.* Th. θύσανοι, *fimbriæ.*
Θύσσω, *qualio, moveo:* à θύω.
Θυστὰς, άδος, ἡ, *sacrifica, sacrificalis:* et
Θύτης, ου, ὁ, *sacerdos, sacrificus:* et
Θυτικὸς, ἡ, ὸν, *sacrificus, ad sacrificia pertinens:* Hinc ἡ θυτικὴ, sc. τέχνη, *aruspicina.* à
ΘΥ'Ω, *suffio, thura adoleo, odores accendo, sacrificando celebro, macto, sacrifico:* qu. à θέω, *facio; item impetu feror, furo:* qu. à θέω, *curro:* f. σω. perf. τέθυκα. a. 1. imperat. act. θῦσον, άτω, perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην, ης, η.
Θυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *odoratus, odorifer.* A θύος et εἶδος.
Θύων, præs. part. act. à θύω.
Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele.* Vide Suidam.
Θυωρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θυωρός.
Θυωρίτης, ου, ὁ, *qui sacræ mensæ ministrat:* à
Θυωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, *mensa quæ sacris usibus dicatur:* quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει, tenet, et servat ea, quæ diis θύονται.
ΘΩ͂, contractum ex θέω, est *pono, colloco:* undè τίθημι. item *curro.* Contractum ex θάω, significat *nutrio, lacto; item cœno, epulor.*
Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono.* a. 2. ind. act. ἔθην.
ΘΩΗ', ῆς, ἡ, *mulcta, damnum,* alicui impositum: q. à θῶ, *pono:* hinc ἀθῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impunis.*
Θωκόνδε, adv. pro εἰς θῶκον, *ad consessum.*
Θῶκος, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, *sedile, officina, taberna.* Hes. Op. 493.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS,* nom. pr. Apostoli. Hebr. *geminus.* Est et θωμᾶς, ἄβυσσος, ἢ δίδυμος.
Θῶμεν, 1. pl. aor. 2. sub. act. θῶ. à τίθημι, *pono.* f. θήσω, a. 2. ἔθην.
Θώμιγξ, γος, ὁ, *funiculus tenuis:* à
ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, f. ξω, *funiculis ligo, flagris cædo.*
Θώμισσος, Hesych. μισθὸς, puto à θωμὸς, *acervus:* ut sit *congregatio nummorum.*
Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium;* ut θώτερον, pro τὸ ἕτερον.
Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio:* à θωπεύω, *assentor.*
Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à
Θωπεύω, f. εύσω, *adulor, assentor:* quod à
ΘΩ'ΠΤΩ, *assentor, colo:* item *cavillor, irrideo:* q. à θάω, *video:* assentatoris enim est, alios respicere, suspicere, et admirari mendacitèr. Vel potiùs à θῶ, *nutrio, epulor:* victûs enim causâ blandiuntur κόλακες.
Θωρακίζω, f. ίσω, *thorace munio, armo:* à θώραξ.
Θωράκιον, ου, τὸ, *lorica:* ab eod.
Θωρακοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui thoraces conficit:* ex θώραξ et ποιέω.
ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ἡ, *THORAX, pectus, vestis quâ tegitur pectus, lorica:* q. à θορέω, *salio:* vel à θέρω, *calefacio,* quia ibi *cor salit* vel *calefacit.*
Θωρηκόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, *thoracem ferens:* ex θώρηξ et φέρω, *fero.*
Θωρηκτὴς, οῦ, ὁ, *loricatus, armatus.* A θωρήσσω.
Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus;* acc. sing. θώρηκα.
Θωρήξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. à θωρήσσω, f. ξω, *pectus loricâ munio.* Th. θώραξ.
Θωρήσσετο, *armabatur,* 3. sing. imperf. pass. Ion. à
Θωρήσσω, *armo:* f. ξω. perf. τεθώρηχα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. ab eod. th.
Θωρηχθεὶς, έντος, ὁ, et in acc. θωρηχθέντ' pro θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. et
Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à θωρήσσω, quod vide.
Θὼς, θωὸς, ὁ, *animal lupo simile, lynx:* à θέω, *curro:* vel à θοὸς, *celer.*
Θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, *alterum.*
Θῶϋμα, ατος, τὸ, *miraculum,* Ion. pro θαῦμα.
Θωϋμάζω, *miror,* Ion. pro θαυμάζω.
Θωϋμάσιος, *admirandus,* pro θαυμάσιος.
Θωϋμαστὴς, *admirator,* pro θαυμαστής.
Θωϋμαστὸς, *admirandus,* pro θαυμαστός.
ΘΩΫ'ΣΣΩ, f. ξω, *clamo, vociferor, latro, impetu bellnino feror.* q. à θύσσω, quod à θύω, *impetu feror.*
Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, *mirabilis, e:* in pl. n. g. θωϋτὰ, pro θαυμαστὰ, Ion. q. à θῶϋμα. Th. θαυμάζω, *miror.*
Θὼψ, θωπὸς, ὁ, *assentator, adulator.* Th. θώπτω, *assentor, colo.*

I.

I Est nona apud Græcos litera. Nota numeralis valens *decem,* et cum lineolâ subjectâ *decem millia.* Matt. v. 18.
Ἴα, *vox:* quasi ab αὔω, *clamo.*
Ἴα, *sola,* ex οἴα, vide οἶος, et ἴος. Tum et ἴα ex μία esse possit, abjecto μ. Est et ἴα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait, Heb. *Jah.*
Ἰὰ, ἰῶν, τὰ, irreg. plur. ab ἰός.
Ἰάειρος, ου, ὁ, *JAIRUS,* nom. viri. Heb. *illuminabit.*
Ἰάθην, ης, η, *sanatus fui,* aor. 1. ind. pass. et
Ἰαθήσομαι, η, εται, fut. 1. pass. ab ἰάομαι, *sano.*
Ἰαιβοῖ, ut αἰβοῖ, dolentis interjectio.
Ἰαίνεται, *gaudet,* 3. sing. præs. ind. med. ab
ἸΑΙ'ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo;* item *ad iram concito.* Hesych.
Ἰακὸς, ἡ, ὸν, *Ionicus.* ab Ἴων.
Ἴακχος, ου, ὁ, *IACCHUS, BACCHUS:* ab ἰάχω, *clamo.* Hinc ἰακχάζειν, *Bacchari.*
Ἰακὼβ, ὁ, *JACOB,* nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens.*
ἸΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, *IALEMUS,*

vir in carmine ineptus ac frigidus: carmen lugubre: adject. miser: qu. ab ἰάλλω, projicio.
"Ἴαλλον, ες, ε, imperf. ind. act. ab
'ΙΑ'ΛΛΩ, fut. λῶ, mitto, emitto, volo, -as, appeto, tribuo.
'Ἰάλμενος, ε, ὁ, IALMENUS, nom. propr. viri.
"ἼΑΜΑ, ἄτος, τὸ, sanatio, remedium, medicamentum: ab ἰάομαι, sano.
'Ἰάμβειος, ε, ὁ ϰ̀ ἡ, iambicus: ab ἴαμβος.
'Ἰαμβίζω, proscindo, maledictis et conviciis insector: ab ἴαμβος.
'Ἰαμβοποιὸς, ὃ, ὁ, qui scribit Iambos: ex ἴαμβος et ποιέω.
"ἸΑΜΒΟΣ, ε, ὁ, IAMBUS, pes metricus, vel carmen.
'Ἰαμβρῆς, ῦ, ὁ, aliàs Μαμβρῆς, IAMBRES, nomen Magi Ægyptii, q. rebellans.
'Ἰαμενὴ et ἴαμνος, idem quod εἰαμένη, locus irriguus et herbosus.
'Ἰαμιδέων, Ion. pro 'Ἰαμιδῶν, gen. pl. ab 'Ἰαμῖδαι, ων, οἱ, Iamidæ.
'Ἰάνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, exhilaro.
'Ἰάνθην, ης, η, florui, a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, floreo, exhilaro.
'Ἰάνθινος, ἴνη, ἴνον, violaceus: à seq.
"Ἴανθος, ε, ὁ, flos quidam, color purpureus: q. ab ἴον.
'Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.
'Ἰαννῆς, ῦ, ὁ, JANNES, nom. Magi Ægyptii: q. respondens, 2 Tim. iii. 8.
'Ἰαολκὸς, ῦ, ἡ, et per Crasin 'Ἰωλκὸς, IOLCUS, nom. urbis Thessalicæ.
'ἸΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ά'σομαι, medeor, sano, curo: q. ab ἴα, vis: cum acc. imperf. 'ἰαόμην, -ώμην, ά'ε,-ῶ, ά'ετο, -ᾶτο. perf. "ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. 'ἰά'θην, ης, η. f. 1. ind. pass. 'ἰαθήσομαι. a. 1. ind. m. 'ἰασάμην, ω, ἄτο. a. 1. sub. m. 'ἰά'σωμαι, ῃ, ηται. Hinc 'ἰά'σιμος, ε, ὁ ϰ̀ ἡ, sanabilis: 'ἰατρεύω, medeor.
'Ἰαπετοῖο, gen. Ion. ab
'Ἰαπετὸς, IAPETUS, nomen viri Cœli et Terræ filii: ab ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso. Hinc 'Ἰαπετιονίδης, ε, ὁ, Iapeti filius: voc. 'Ἰαπετιονίδη.
'ΙΑ'ΠΤΩ, mitto, noceo: q. ab ἵημι, mitto. vel q. ab ἰῷ ἵπτω, i. e. misso jaculo lædo.

'ἸΑ'ΠΥΞ, ῦγος, ὁ, IAPYX, ventus ex Apuliâ flans, cujus pars Iapygia.
'Ἰαρδάνι'η νύμφη, Omphalis periphrasis.
'Ι[illegible], nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. dominabitur.
'Ἰάσασθαι, a. 1. infin. m. 'ἰά'σῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. 'ἰασά'μην, ω, ἄτο, aor. 1. ind. m. ab ἰάομαι, medeor.
'Ἰᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd.
"Ἴᾱσι, eunt, 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, eo.
'Ἴᾱσι, mittunt, Att. contractè pro ἱέασι, et hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἵημι, mitto: a. 2. ἧν.
'Ἰά'σιμος, ε, ὁ ϰ̀ ἡ, sanabilis: ab ἰάομαι.
"Ἴᾱσις, εως, ἡ, sanatio: ab ἰάομαι, sano, medeor.
'Ἰᾱσί'ῳ, dat. sing. ab 'Ἰά'σιος, ε, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.
'Ἰᾱσί'ων, ωνος, ὁ, nomen viri.
'ἸΑΣΙΏΝΗ, ης, ἡ, IASIONE, olus quoddam sylvestre.
"ἸΑΣΠΙΣ, ἴδος, ἡ, IASPIS, gemma.
'Ἰᾱσὼ, όος, ῦς, ἡ, Dea ἰάσεως, id est, sanationis.
'Ἰά'σων, ονος, ὁ, JASON, nomen viri. Gr. sanaturus.
'Ἰᾱτέον, curandum, adject. verbale: ab ἰάομαι, sano.
'Ἰᾱτὴρ, et Ion. 'Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Poët. pro ἰατρός· ab ἰάομαι, sano.
'Ἰᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ἰάομαι.
'Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo.
'Ἰατρεύομαι, sum medicus.
'Ἰατρῖκὴ, ῆς, ἡ, sub. τέχνη, ars medendi, medicina: ab
'Ἰατρῖκὸς, ὴ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens, medicinæ peritus: à seq.
'Ἰᾱτρὸς, ῦ, ὁ, medicus. Th. ἰάομαι, sano.
'ἸΑΤΤΑ͂ΤΑΙ', heu, adv. et 'ἰατταταιὰξ, idem.
'ἸΑΥ͂, interjectio indignantis.
"Ἴαυον, traduxi, imperf. act. et
'Ἰαύεσκον, Ion. imperf. verbi ἰαύω.
'ἸΑΥ'Ω, commoror, tempus tero, dormio: f. σω. q. ab ἐάω, sino.
'Ἰᾱφέτης, ε, ὁ, qui sagittas emittit: ab ἰὸς et ἀφίημι.
'Ἰαφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, mitto: f. ψω.
'Ἰᾱχαῖος, αίᾱ, αῖον, lugubris: ab ἰαχή.
'Ἰᾰχαῖσῐ, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.
"Ἴᾰχε, resonabat, 3. sing. imperf. "ἴᾰχον, verbi ἰάχω, clamo: perf. ἴαχα.
'Ἰᾰχὴ, ῆς, ἡ, clamor, fremitus: ab eod.
'Ἰά'χημᾰ, ἄτος, τὸ, vociferatio, clamor.
"Ἴᾰχον, ες, ε, imperf. 'ἰᾰ'χεσᾰ, præs. part. act. f. g. et
'Ἰᾰχυῖᾰ, resonans, perf. part. act. f. g. ab
'ἸΑ'ΧΩ, f. ξω, perf. χᾰ, vocifero, clamo: qu. ab ἴα, vox, et χέω, fundo.
'Ἰᾰχὼς, perf. part. act. præc.
'Ἰαωλκὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis.
'Ἰά'ων, ονος, ὁ, Poët. pro "Ἴων, quod vide.
'Ἰβανίω, haurio: ex ἱμάω, μ in β commutando. Hinc ἰβανατρὶς, funis haustorius.
"ἸΒΔΗΣ, ε, ὁ, clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.
"ἼΒΗΡ, ηρος, ὁ, IBERUS, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.
"ἼΒΗΡΪΣ, IBERIS, herba; quæ et καρδαμαντική.
"ἼΒΙΣ, ἴδος, seu ἴος, ἡ, IBIS, avis serpentes devorans.
'ἼΒΙ'ΣΚΟΣ, ε, ὁ, HIBISCUS, species malvæ sylvestris, althæa.
"Ἴβυξ, ῦκος, ὁ, Ibyx, avis clamosæ genus. Unde Ibycus, nomen poëtæ Græci.
"Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila.
'Ἰγμένος, profectus, perf. part. pass. ab ἰκνέομαι, venio: f. ἴξομαι. perf. ἷγμαι.
'Ἰγνῦ'ᾰ, ᾶς, ἡ, poples: à γόνυ.
'Ἰδ' pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, et, atque.
"ἼΔΑ, ης, ἡ, IDA, mons in Phrygiâ et Cretâ. hinc
'Ἰδαῖος, αίᾱ, αῖον, IDÆUS.
'Ἰδά'λῐμος, ε, ὁ ϰ̀ ἡ, æstuosus, sudorificus. à th. ἶδος, εος, τὸ, sudor.
'Ἰδᾰνὸς, ῦ, ὁ ϰ̀ ἡ, jucundus. Hesych.
"Ἴδε et Att. 'ἰδὲ, aspice, item ecce adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et "ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video; f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον, ες, ε. a. 2. part. ἰδὼν, -όντος, et in f. g. ἰδῦσ' pro ἰδῦσα. Sed
'Ἰδὲ, et, atque, ex ἠδέ. Illud Ion. hoc Att. ab ἤ, vel.
'Ἰδέᾱ, ᾱς, ἡ, visus, species, IDEA, genus et forma, pulchritudo, forma vultus, Matt. xxviii. 3. quod non esse Græcè asserit Thom. Magister, pro quo ὄψιν vel εἶδος usurpant. Sic tamen Dem. de falsa legat. εἰ δέ τις ὢ ἐφ' ἡλικίας τὴν

ἰδίαν ἑτέρε βελτίων, *Si quis vero adolescens aliis formâ præstantior*. in pl. ἰδέαι. ab εἴδω, *video*.
Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidisse*, ab a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, *video*. vide ἴδε.
Ἴδει, *æstu*, dat. sing. ab ἴδος, εος, τὸ, *sudor*.
Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi ἴδω, *video*. vide ἴδε.
Ἰδέμεν, Ion. Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et
Ἰδὲν, aor. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, quod vide.
Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον. unde ἰδόμην, a. 2. m.
Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἴδω, *video*.
Ἰδέω pro εἴδω, *video*. Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδε, ab Ἴδης, ὁ, *Ida*, nomen propr.
Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, quod vide.
Ἴδῃ, *viderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.
Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.
Ἰδῆν, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide.
Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo: sed
Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, ἡ, *mons Cretæ*.
Ἰδησῶ, Dor. pro Ἰδήσω, f. 1. ab ἰδέω, *video*, quod vide.
Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. sub. verbi εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.
Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius*.
Ἰδιάζω, fut. σω, *sum seorsim ab aliis, in secessu dego*. ab eod. th.
Ἰδίῃ, Ion. idem quod ἰδίᾳ, quod vide.
Ἰδιοβελεύειν, *privato et suo consilio uti*: ab ἴδιος, *proprius*, et βελὴ, *consilium*.
ἼΔΙΟΣ, ία, ιον, *proprius, a, um, privatus, suus, suæ speciei*, qu. ab ἰδέα, *species*, κατ' ἰδίαν, *privatim*. Sæpè ponitur pro ἑαυτε, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτε. sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτε, *à se ipso*; οἱ ἴδιοι, *familiares*. Hinc
Ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas*.
Ἰδιότητα, acc. sing. præc.
Ἰδίω, SUDO. Th. ἴδος, εος, τὸ, *sudor*.
Ἰδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA, proprietas linguæ*. Th. ἴδιος, *proprius*.
Ἰδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius*.
Ἰδίως, *propriè*, adv. ab eod.
Ἰδιωτευόντων, gen. pl. præs. part. ab
Ἰδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago*. Th. ἴδιος, *privatus*.
Ἰδιώτης, ε, ὁ, *IDIOTA, privatus*: ab eod.
Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, *privatus*: et
Ἰδιωτισμὸς, ε, ὁ, *loquendi genus à vulgo sumptum*, ab ἰδιώτης.
Ἴδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*. Hinc ἴδμων, *peritus*, et ἰδμοσύνη, *peritia*: dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἴδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. v. εἴδω.
Ἴδμεναι, *scire*, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. et Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, aor. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video*. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia*: et
Ἴδμων, *sciens*, vide ἴδμεν· ab ἴσημι.
ἸΔΝΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, *incurvo, inflecto*. q. ab ἴς, *nervus*. Vel ab ἴς et νεύειν, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c.
Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο. ab εἴδω, *video*: a. 2. ἴδον.
Ἴδοιμι, οις, οι, aor. 2. opt. act. ejusd.
Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδεσα, *quæ vidit*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video*: a. 2. ἴδον.
Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejusd.
Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. et
Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. ab εἴδω, *video*; a. 2. εἶδον, et Poët. ἴδον.
Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.
ἽΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor*.
Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*, Deut. vii. 19.
Ἰδε, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδέ, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Ἰδεμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis, Syr. interpret. Lat. *rufa*.
Ἰδεσα, *intuita*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video*: f. σομαι. a. 2. εἶδον et ἴδεν. a. 2. part. ἰδών.
Ἰδρεία, ας, et Ἰδρείη, ἡ, *peritia*: ab ἴσημι, *scio*.
Ἴδριες, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, et
Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, *peritia*: ab ἴσημι, *scio*.
Ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *peritus, providus*: unde *formica* sic dicta, Hes. Op. 778. ab eod.
Ἱδρόω, Poët. pro ἱδρώω, f. ώσω, perf. ωκα, *sudo*: ab ἱδρὼς, *sudor*. Th. ἴδος, εος, τὸ, idem.
Ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum*.
Ἱδρύμενος, *fundatus*, part. pass. ab
Ἵδρυμι, seu Ἱδρύνω, id. quod ἱδρύω, q. v.
Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus*, a. 1. part. pass. pro ἱδρυθεὶς, et
Ἱδρυνθῆναι, pro Ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἱδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.
Ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio, fundatio*.
ἹΔΡΥ'Ω, seu Ἵδρυμι, f. ύσω, *sedere facio, statuo, colloco*, q. ab ἵζω.
Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *SUDOR*: ab ἴδος, εος, τὸ, idem.
Ἱδρώω, f. ώσω, *sudo*, Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, *sudor*. Th. ἴδος, idem.
Ἰδυῖα, *docta, sciens*, perf. m. part. f. g. ex perf. m. ἴδα, verbi εἴδω, *scio*. Alii formari posse credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα· per Crasin pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. verbi. Est et Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara*.
Ἰδυίῃσι, dat. pl. à præced.
Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.
Ἰδὼν, εσα, *intuens*, a. 1. part. act. ejusd. verbi.
Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.
Ἴε, *vade*, aor. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον, ες.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ, indecl. Syr. *in insulâ habitans*, Lat.
Ἵεθι, Ἱέτω, *mitte, mittat*, præs. imperat. verbi ἵημι, *mitto*.
Ἵει, *mittebat*, 3. sing. imperf. pro ἵη, tanq. ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto*.
Ἱείην, ης, η, *mittam*, præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*.
Ἵεις, Ἵει, *mittebas, -bat*, 2. et 3. sing. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto*.
Ἱεὶς, ἱέντος, *mittens*, præs. part. et
Ἱεῖσαι, *emittentes*, nom. pl. præs. part. f. g. ab ἵημι, *mitto*.
Ἱεῖσι, et Ion. Ἱεᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

"Ἵμαι, et "Ἵημι, eo: ab ἴω, idem: pro quo jam εἶμι.
"Ἵμαι, mittor, cupio: ab ἵημι, mitto.
'Ἱίμεν, Ion. sed 'Ἱίμεναι, Att. et Dor. pro ἱέναι, mittere, præs. inf. verbi ἵημι, mitto; præs. part. ἱίμενος.
'Ἴμεν et 'Ἰίμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, eo.
"Ἷεν, mittebant, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto: sed
Ἴεν, 3. sing. a. 2. ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, eo, ν additur ob sequentem vocalem.
'Ἱέναι, mittere, præs. inf. act. verbi ἵημι, mitto: at
'Ἰέναι, ire, præs. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, eo: διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης, ἰέναι, loqui, Eurip. Troad. 916. Medea, 962.
"Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. et
'Ἰέντες, nom. pl. præs. part. act. ab ἱείς. et
"Ἵεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἵημι, mitto.
'Ἱερᾶ, τὰ, sacra: ab ἱερὸς, sacer. Est et
'Ἱερᾶ, ἡ, medicamenti compositio, et serpentis nomen; item major anchora tutiorque, extremum navis subsidium. ἱερὰ νόσος, epilepsia, morbus comitialis.
'Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, sacer.
'ΙΈΡΑΞ, ᾶκος, ὁ, accipiter: quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est, fertur in aëre velocitèr, vel quia ales ἱερός.
'Ἱερᾶομαι, ῶμαι, fut. ᾶσομαι, sacerdos sum. Vide in ἱερᾶται.
'Ἱερᾶπολις, εως, ἡ, HIERAPOLIS, nomen urbis. Gr. sancta civitas.
'Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, sacerdotio fungor. Th. ἱερὸς, sacer.
'Ἱερᾶτεία, ας, ἡ, functio sacerdotalis, sacerdotium: ab eod. th.
'Ἱερᾶτευμα, ἄτος, τὸ, sacerdotium: ab
'Ἱερᾶτεύω, sacerdotio fungor: fut. σω. perf. 'ἱερᾶτευκα. perf. pass. 'ἱερᾶτευμαι.
'Ἱερᾶτικὸς, ἡ, ὸν, sacerdotalis.
'Ἱερᾶων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, sacer.
'Ἱέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, sacerdos; in pl. ἱέρειαι. ab eod.
'Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima; ab ἱερὸς, sacer.
'Ἱερεμίας, ου, ὁ, HIEREMIAS, nomen Prophetæ. Hebr. exaltans Dominum.
'Ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos, pontifex maximus, 1 Mac. xv. 1, 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat. hinc et ἀρχιερεὺς, pontifex maximus, summus sacerdos. ab ἱερὸς, sacer.
'Ἱερεύω, f. εύσω, sacrifico, macto, dico, consecro. ab eod.
'Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ. Vide ἱερός.
'Ἱερήϊον, ου, τὸ, victima, Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, sacer.
'Ἱερὶς, ίδος, ἡ, sacerdos: ab eod. th.
'Ἱεριχὼ, HIERICHO, nomen urbis.
'Ἱερογλυφικὰ, τὰ, sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed variis figuris animalium aliarumque rerum exarata. ex ἱερὸς, sacer, et γλύφω, sculpo. Th. γλάφω, idem.
'Ἱερόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacris serviens.
'Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, sacer.
'Ἱεροκαυτόω, fut. ώσω, holocausti et victimæ loco adoleo. D. S.
'Ἱερομηνία, ας, ἡ, sacer festus, sacer mensis. Vel totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur: ex ἱερὸς, sacer, et μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.
'Ἱερὸν, οῦ, τὸ, scil. δῶμα, sacra ædes, templum. It. sacrificium, victima.
'Ἱερονίκης, ου, ὁ, victor in sacris Græcorum. ex ἱερὸς et νίκη, victoria.
'Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, dico, consecro: ex ἱερὸς, sacer, et ποιέω, facio.
'Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanctimoniam decens: ex ἱερὸς, sanctus, et πρέπω, convenio.
'ΙΕΡΟ'Σ, ᾶ, ὸν, sacer, a, um, præstans, magnus: τὰ ἱερὰ, res sacræ.
'Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, et 'Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, Matt. ii. 1. Rarò in fœm. Ita tamen, Jos. c. App. et Bell. Jud. vii. 3. et 'Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. HIEROSOLYMA, Hebr. et interpret. terribilis Schalem.
'Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierosolymitanus.
'Ἱεροσυλέω, ῶ, sacrilegium committo: f. ήσω. perf. 'ἱεροσύληκα· et
'Ἱεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium: ab ἱερόσυλος.
'Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, sacrilegium.
'Ἱερόσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacrilegus, a, um: ex ἱερὸν, sacrum, et συλάω, spolio.
'Ἱερουργέω, ῶ, sacra celebro, celebror sacris: cum accus. f. ήσω. perf. 'ἱερούργηκα. ex ἱερὸν, τὸ, sacrum, et ἔργον, opus.
'Ἱερουργία, ας, ἡ, sacrificium: ex ἱερὸς et ἔργον, opus.
'Ἱερουσαλὴμ, ἡ· Vide 'Ἱεροσόλυμα.
'Ἱεροφαντέω, ῶ, f. ήσω, sacrorum antistes sum, sacra doceo: et
'Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui sacra et ceremonias docet, sacrorum antistes: et
'Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, sacerdotalis: ab ἱερὸς, sacer, et φαίνω, ostendo.
'Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui sacra canit: ab ἱερὸς et ψάλλω, cano.
'Ἱερόω, -ῶ, f. ώσω, sacro, dedico.
'Ἱερῶσθαι, perf. inf. pass. à pr. sacratum vel sacrum esse.
'Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium. Th. ἱερός.
"Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἵην, ex ἵημι, mitto: a. 2. ἧν.
'Ἱέσθην, 3. dual. "Ἵεσθε, 2. pl. imperf. ind. pass. verbi ἵεμαι, cupio.
'Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. senex.
"Ἵετο, cupiebat, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἵεμαι, desidero. Th. ἵημι, mitto.
'Ἰέττα, pater, et sylvestris caper, q. ab ἄττα.
'ΙΕΥ˜, HUI, adv. irridendi.
'Ἰεφθὰς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. apertor.
'Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. præparatus à Domino.
'Ἱέω, mitto: ab ἕω. Sed 'Ἰέω et ἵημι, Ion. pro εἶμι, eo.
'Ἱζάνω, f. ήσω, q. ab ἱζέω, idem quod ἵζω, sedere facio.
"Ἵζε, sede, præs. imperat. act. et
"Ἵζεο, Ion. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ab eod. th.
"Ἵζεσκον, Ion. imperf. verbi ἵζω.
"Ἵζευ, sede, Dor. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.
"Ἵζημα, ἄτος, τὸ, sedile, vallis.
'Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, sedere facio, instituo: et
"Ἵζοισα, ας, ά, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, sedens, præs. part. f. g. et
"Ἵζον, ες, ε, sedebam, imperf. act. omnia ab
"ΙΖΩ, f. "Ἵσω, sedere facio, sedeo, colloco: q. ab ἕω, colloco. Hinc καθίζω, idem.
'ΙΗ', adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὼν, &c. Alii aspirari volunt ἱὴ, et du-

cunt ab ἵεσθαι, desiderare. Est et ἵη, vox. Vide ἵα.

Ἴῃ, æquali, dat. sing. ab ἴος, ἴα, ἴον, solus, a, um; unus, a, um. Aristarchus scribit gen. et dat. hujus nominis circumflecti. Fortasse Ion. pro μιᾷ positum dicemus, à μία, μιᾶς, una. Vide ἰός.

Ἰήϊος, ου, ὁ, Apollo, q. ab ἰάομαι, sano.

Ἰήκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloribus medens: ab ἰάομαι, medeor, et κόπος, labor. Th. κόπτω, seco, tundo: fut. ψω. perf. m. κέκοπα.

Ἴηλᾰ, injeci, aor. 2. ind. act. verbi ἰάλλω, mitto: f. αλῶ.

Ἵημῐ, mitto: imperf. ἵην, ης, η, vel ἵεον, -ουν, -εες, -εις. fut. ἥσω. perf. εἷκᾰ. a. 1. ἧκᾰ. a. 2. ἧν, ἧς, ἧ. præs. pass. ἵεμαι, mittor, desidero. imperf. ἱέμην, σο, το. perf. εἷμαι. a. 1. pass. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἕω, mitto. Sed

Ἵημῐ, eo, vado: ut εἶμι, ex ἕω, idem.

Ἴηνᾰ, aor. 1. act. verbi ἰαίνω.

Ἰήσασθαι, curare: Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἰάομαι, curo: f. άσομαι. sic

Ἰήσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. ab eod. verbo.

Ἵησθᾰ, pro ἵῃς, 2. sing. præs. sub. verbi εἶμι.

Ἵησῐ, mittit, 3. sing. præs. ind. verbi ἵημι sed

Ἵησῐ, vadit, 3. sing. verbi ἵημι, eo, ab εἶμι seu ἕω, eo: at

Ἵῃσῐ, eas, Ion. Paragoge pro ἵῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi εἶμι, eo: a. 2. ἴον, vel ut alii Ion. et Poët. pro ἴῃ, eat, 3. sing. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Ἰήσονῐ, dat. sing. ab Ἰήσων, ὁ, nom. viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, JESUS: nomen Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat. Salvator.

Ἴηται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκοῦντες.

Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, medicus: ab ἰάομαι, sano.

Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro ἰατρός.

Ἰθᾰγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, originalis, indigena, rectè et legitimè natus: ab ἰθὺ, rectè, et γείνομαι, nascor.

Ἰθᾰ'κη, ης, ἡ, ITHACA: nomen insulæ, Ulyssis patriæ.

Ἰθᾰ'κηνδε, adv. in Ithacam.

Ἰθεῖᾰ, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθύς.

Ἰθεῖᾰ, ας, ἡ, recta: ἰθείην νέμειν, jus reddere. Hes. Op. 224. sub. δίκην· nom. sing. f. g. et

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um; dat. pl. Ion. ἰθείῃσι· ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, celeritèr.

Ἴθῐ, vade, præs. imperat. ab εἶμι, eo.

Ἴθμᾰθ' pro ἴθμᾰτῐ, dat. sing. ab ἴθμᾰ, ᾰτος, τὸ, gressus, passus; ab ἴω vel εἶμι, vado.

Ἶθρις, spado: cui ἶς τεθέρισται, vis demessa est.

Ἰθὺ, et Ἰθὺς, adv. rectà, obviam, statim. Th. ἰθὺς, rectus.

Ἰθυδίκαισῐ, dat. pl. Ion. ab

Ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta: ab ἰθὺς, rectus, et δίκη, jus.

Ἰθύθριξ, ῐχος, ὁ καὶ ἡ, qui rectos capillos habet: ab ἰθὺς, rectus, et θρὶξ, ἡ, capillus.

Ἰθυμᾰχί'η, ης, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit: ex ἰθὺς, rectus, et μάχομαι, pugno.

ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, genus carminis et saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris. q. ab ἰθύειν βοῇ, prorumpere clamore.

Ἰθύνει, dirigit, 3. sing. præs. ind. act. ab ἰθύνω, dirigo. Th. ἰθὺς, rectus.

Ἴθυνεν, direxit, 3. sing. imperf. act. ab ἰθύνω.

Ἰθύντᾰτᾰ, adv. superl. ab ἰθύς.

Ἰθύνω, dirigo: f. νῶ. præs. pass. ἰθύνομαι, rego, dirigo. Th. præced.

Ἰθυπτί'ων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, rectà volans, qui recto cursu fertur: ab ἰθὺς, rectus, et πέτομαι, volo, -as.

ἸΘΥ'Σ, εῖᾰ, ὺ, rectus, non obliquus; verus. Sed

Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus: ab ἰθύω, rectà feror: q. à præc.

Ἰθύτεραι, rectiores, nom. plur. f. g. ab

Ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, rectus.

Ἰθύω, f. ύσω, rectà feror, impetu feror. Th. id.

Ἰΐζω, æruginosus reddor: ab ἰὸς, ærugo.

Ἵκᾰνε vel Ἵκᾰνεν, pervenit, 3. sing. imperf. et

Ἱκᾰ'νετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, venio.

Ἱκᾰνόομαι, -οῦμαι, idoneus et aptus fio: f. m. ώσομαι. perf. pass. ἱκᾰ'νωμαι· ab

ἹΚᾸΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, idoneus, sufficiens, congruus: λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, cum accepissent Jasonis satisfactionem, Act. xvii. 9.

Ἱκᾰνότης, ητος, ἡ, idoneitas, sufficientia: à præced.

Ἱκᾰνούσθω, sufficiat, satis sit, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἱκᾰνόω, ῶ, idoneum vel sufficientem reddo: f. ώσω. perf. ἱκᾰ'νωκᾰ. Th. ἱκανὸς, idoneus.

Ἱκᾰ'νω, convenio, adeo, assequor, supplico. Hesych. Th. ἵκω, venio.

Ἱκᾰνῶς, adv. sufficientèr, abundè, affatim, admodum, valdè. Th. ἱκανὸς, sufficiens.

Ἱκᾰνώτᾰτος, superl. ab ἱκανός.

Ἴκελος, ἐλη, ελον, similis: ab εἴκω, similis sum.

Ἷκε, ibat, 3. sing. imperf. act. verbi ἵκω, venio: f. ἵξω. a. 1. ἷξα.

Ἵκεο, veni, Ion. pro ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. m. ἱκόμην, ου, et Ion. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, venio.

Ἱκέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi ejusd.

Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Ἱκεσί'ᾰ, ας, ἡ, supplicatio, preces: ab ἱκέτης, supplex.

Ἱκέσῐος, ί'ᾰ, ιον, supplex: ἱκέσιος Ζεὺς, supplicum præses Jupiter: per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. th.

Ἵκετ' pro Ἵκετο, pervenit, 3. sing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, venio, quod vide.

Ἱκέτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, supplex, quod vide.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἱκέτευμᾰ, ᾰτος, τὸ, supplicatio: et

Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἱκετεύω, supplico: f. εύσω. Th. ἱκέτης.

Ἱκετηρί'ᾰ, ας, ἡ, supplicatio: ab

Ἱκετήρῐος, ί'ᾰ, ιον, supplicibus conveniens, supplex: ab ἱκέτης.

Ἱκετηρί's, ί'δος, ἡ, quæ supplicat: ab

ἹΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, supplex: acc. sing. ἱκέτην. dat. pl. Ion. ἱκέτῃσι. Hinc

Ἱκετήσῐος, ί'ᾰ, ιον, id. qu. ἱκέσιος.

Ἵκηαι, venias: Ion. pro ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, venio: fut. ἵξομαι. perf. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, veniat, 3. sing. aor. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Ἰκμάζω, fut. ά'σω, humecto: ab ἰκμάς.

Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, pluvius: ab eod.

ἸΚΜΑ'Σ, ά'δος, ἡ, humor, vapor.

"Ἰκμενος, *fluens*, *secundus*, per Sync. pro ἰκόμενος, Euphoniæ causâ, spiritu mutato. Sunt tamen qui ἴκμενος scribunt. Estque vel præs. part. verbi ἴκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος expon. *humidus*, à Th. ἰκμὰς, *humor*.

'Ἰκνεῖσθαι, Ion. pro πρέπειν, *decere*.

'ΙΚΝΕΌΜΑΙ, -ῦμαι, *venio*, *advenio*, *supplico*: fut. ἵξομαι. perf. ἶγμαι. a. 2. m. 'Ἱκόμην, ȣ, ετο.

'Ἱκνεόμενον, Ion. pro τὸ ἱκανον, *id quod sufficit et decorum est*: et

'Ἰκνεομένως sive ἰκνȣμένως, *ritè*, *congruè*: adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio*.

'Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*; Ion. et Dor. pro ἰκνȣμένῳ· et

'Ἱκνεῦνται, Ion. et Dor. pro ἰκνȣ͂νται, *venient*, 3. pl. præs. ind. m. verbi ἱκνέομαι.

'Ἱκνȣ́μενος, *veniens*, *congruus*, *justus*: ut ἱκνȣ́μενον μέγεθος, *justa magnitudo*, part. præs. m. ejusd.

"Ἵκοι, *occuparet*, 3. sing. aor. 2. opt. act. et

'Ἱκοίμᾱν, Dor. pro

'Ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m.

'Ἱκοίμεθᾰ, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

"Ἵκομαι, *venio*: ab ἵκω, idem: quod usitatius. est et ἵκομαι, *supplico*. Hesych.

'Ἱκόμην, ȣ, ετο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

'Ἰκόνιον, ȣ, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM*: nomen urbis Gr. *imaguncula*.

"Ἵκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, q. v.

"Ἵκȣ, præs. imperat. verbi inusitati ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio*. Vel 2. sing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι. sed

'Ἱκȣ͂ est a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: a. 2. ἱκόμην, ȣ, ετο.

'ΊΚΡΊΟΝ, ȣ, τὸ, *tabula*, *tabulatum*: quasi ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire*: super tabulatis enim itur. Eustath. scribit ἴκριον.

'Ἰκρῐόφῐν, nom. Poët. indecl. pro præced.

"Ἴκτᾰρ, adv. *propè*, *celerrimè*: ἀπὸ τȣ͂ ἱκνεῖσθαι.

'Ἰκτερῐκὸς, ἡ, ὸν, *ICTERICUS*: ab

"ΙΚΤΕΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *morbus regius*, *ICTERUS*: et pro ave *galbula*. Scribitur et ἴκτιρός.

'Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, *supplex*: ab ἱκέτης, idem.

'Ἰκτήρῐος, id. qu. ἱκετήριος, q. v.

'Ἰκτῐ́διος, ίᾱ, ιον, et per Aphær. κτῐ́διος, è *mustelâ confectus*: ab ἰκτὶς, *mustela*: per Aphær. κτὶς, ίδος, ἡ.

'ΙΚΤΙ͂Ν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ȣ, ὁ, *milvus*. Aristoph. est et lupi species ap. Oppian.

'ΙΚΤΙ͂Σ, ῐ́δος, ἡ, *mustela sylvestris*, est rapax: ut et ab ἰκτὶν esse potuit.

"Ἵκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην. perf. ἶγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.

"ΙΚΩ, *venio*: f. ἵξω. a. 1. ἷξᾰ. hinc ἱκάνω, Poët. idem.

"Ἵκωμαι, aor. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: a. 2. ἱκόμην.

"Ἵκωντῐ, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἵκω, *venio*.

'Ἰλᾰδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen*, *turma*: quod et εἴλη. Th. εἰλέω, *congrego*.

"Ἵλᾰθῐ, *propitius esto*, præs. imperat. ab ἵλημι, undè et part. ἵλας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, aor. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*: f. άσομαι. perf. pass. ασμαι, σαι, ςαι. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, *propitius sum*.

"Ἵλᾱος, vel "Ἴλᾰος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et Att. ἵλεως, ω, *propitius*, *hilaris*: q. ab ἴλη, *splendor*; qui se serenum exhibet. Th. ἱλάω.

'Ἱλᾰρὸς, ᾱ̀, ὸν, *HILARIS*, *lætus*: et

'Ἱλᾰρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS*: ab eod. th.

'Ἱλᾰρόω, -ῶ, f. ώσω, *exhilaro*.

'Ἱλᾰρῡ́νω, f. ὑνῶ, perf. 'ἱλᾰ́ρυγκᾰ, *lætifico*, *exhilaro*.

"Ἰλᾶς, Dor. et per Sync. pro 'Ιόλας, α, ὁ, viri nomen.

'Ἱλάσθητῐ, *propitius esto*: et per Sync. "ἵλᾰθῐ, et Poët. Ectas. "ἵληθῐ, aor. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *placo*: f. άσομαι. perf. pass. ἵλασμαι. a. 1. pass. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

'Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, *placo*: 3. pl. imperf. ἱλάσκοντο. fut. ἱλάσομαι. præs. part. fœm. gen. ἱλασκομένη. ab eod. th.

'Ἱλάσκομαι, *propitius fio*, *exhilaro*: f. 'ἱλᾰ́σομαι. reperitur et 'ἱλάζομαι. perf. pass. "ἵλασμαι. a. 1. imp. 'Ἱλάσθητι, cum dat. Th. ἱλάω.

'Ἱλασκόμενος, η, ον, præs. part. ejusd.

'Ἱλασμὸς, ȣ͂, ὁ, *propitiatio*: ab eod.

'Ἱλᾰ́σομαι, *placabo*, f. 1. m. ejusd. vel ἱλάομαι. aor. 1. m. ἱλασάμην.

'Ἱλασσᾰ́μενος, ȣ, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ, ejusd.

'Ἱλάσσεαι, *places*, Ion. pro 'ἱλάσσῃ, aor. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἱλάσκομαι, *placo*.

'Ἱλασσώμεθᾰ, *placemus*, gem. σ, 1. pl. aor. 1. sub. m. ejusd. verbi.

'Ἱλαςήρῐον, ȣ, τὸ, *propitiatorium*: sic Christus est verè ἱλαςήριον, quia suâ oblatione nobis placavit Deum: ab

'Ἱλαςήρῐος, ῐ́ᾰ, ιον, *propitiatorius*, *a*, *um*: habens vim τȣ͂ ἱλάσκεσθαι· ab ἱλάσκομαι.

'Ἱλαςὴς, ȣ͂, ὁ, *propitiator*, *placator*: q. ab

'ΙΛᾺΩ, et. "ἵλημῐ, *propitius sum*: f. ήσω. perf. κᾰ. præs. imperat. "ἵλᾰθῐ, et per Ectasin "ἵληθῐ.

'ΙΛΕΌΣ, ȣ͂, ὁ, *foramen ubi latet serpens*; aut *alicujus feræ cubile*. Est et 'ἰλεὸς, *ILEUS*, *convolvulus*, *morbus intestinorum*: ab εἰλέω, *verso*, *involvo*.

'Ἱλεόω, *placo*, *propitium reddo*: ab

"Ἵλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius*: ab ἱλάω.

"Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th. εἰλέω, *congrego*.

"Ἵληθῐ, pro ἵλαθι, q. v.

'Ἱλήκῃσῐ, Ion. Paragoge pro 'ἱλήκῃ, 3. sing. perf. sub. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, f. ήσω, *propitius sum*.

'Ἰλῐᾰ́δᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro 'Ιλιάδης, ȣ, ὁ, quod per Aphæresin pro Οἰλιάδας, α, ὁ, *Ajax*, *Oïlei filius*, ὁ τȣ͂ 'Οϊλέως παῖς.

'ΙΛΙᾺΣ, ᾰ́δος, ἡ, *ILIAS*, *Poema Homeri de rebus Iliacis*: item *turdi species*: et pro *congerie*, ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*.

'Ἰλῐᾰ̀ς μάχη, Poët. pro 'Ιλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium*.

'Ἰλιγγῐᾶν, *vertigine laborare*. Vide

"Ἴλιγξ, γος, ἡ, *vortex*. indè ἰλιγγιάω, *vertigine laboro*, *hæsito*. q. ab εἴλιγγος, ȣ, ὁ, *vortex*. Th. εἰλέω, *verso*.

'Ἰλῐόθεν, adv. *ab Ilio*.

'Ἰλῐόθῐ, adv. *in Ilio*: 'Ιλιόθι πρὸ, *ante Ilium*.

"Ιλιον, *ILIUM*, *Troja*: ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.
Ἴλιος, ου, ἡ, i. q. Ἴλιον.
Ἰλιοπέρσης, ου, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον et πέρθω, *destruo*.
Ἰλιόφι, Poët. pro Ἰλίου.
Ἰλλὰς, ἄδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab εἴλλω seu ἴλλω, quod ab εἰλέω, *contorqueo*.
ΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*, qu. ab εἰλέω, *verso*: quia oculi volubiles. indè ἴλλω, *oculos conniveo*: σιλλοὶ seu σίλλοι, ων, οἱ, *scomma*, *Poëma irrisorium*: q. παρὰ τὸ διασύειν τοὺς ἴλλους, *motu oculorum addito*.
Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, *ILLYRICUM*, nomen regionis. inde Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.
Ἴλλω, *oculis conniveo*; est etiam *contineo*: ab ἴλλος, q. v.
Ἰλυὸς, vel εἰλυὸς, οῦ, ὁ, *latibulum*: ab εἰλύω.
ἸΛΥΣ, ῦος, et ύος, ἡ, *limus*, *cœnum*: quod ab ἕλος, *palus*.
Ἰλύω, f. ύσω, *oblimo*, *limo obduco*: à præced.
Ἰμαῖος, αία, αῖον, *molaris*. Ἰμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, sive *quæ cani solebat ab iis qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant.* Eadem cantio et ἐπαντλαῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum*, *loreus funis*.
Ἱμαλὶς, pro *Cerere*, et *Dea farinæ*.
Ἵμασ', pro Ἵμασε, *verberavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*: f. άσω. ab
ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum*, *funiculus ex loris bubulis*: dat. pl. Ἱμᾶσι. q. ab ἵημι, *mitto*: indè ἱμάω, fut. ήσω, *loreo fune extraho*, *haurio*.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *scutica*, *flagellum*: à præc.
Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*: quod vide.
Ἱμάσσας, Poët. pro Ἱμάσας, a. 1. part. act. ab
Ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*: f. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum*.
Ἱματίζω, *vestio*: f. ίσω. perf. Ἱμάτικα. perf. pass. Ἱμάτισμαι. perf. part. Ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*. ab
Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*: pro εἱμάτιον, ab εἷμα, *vestis*. Th. ἕω, *induo*. perf. pass. εἷμαι.
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *custos vestium*.
Ἱματισμένος, ου, *vestitus*, *indutus*. Vide ἱματίζω.
Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *vestis*, *vestitus*: ab eod. th.

Ἱμάω, ῶ, *loreo fune extraho*, *haurio*: f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena*, *quam canit ὁ ἱμῶν*, ὁ ὑδατηγός. Vide ἱμαῖος.
Ἱμείρομαι, idem quod
ἹΜΕΙ'ΡΩ, *desidero*, *cupio*; cum gen. qu. ab ἵεμαι, *cupio*, et ἐράω, *amo*.
Ἴμεν, ἴτε, *imus*, *itis*, 1. et 2. pl. præs. ind. εἶμι, *eo*. Dicitur et Ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi. et
Ἴμεν, *ire*: Ion. sed Dor. Ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι et ἱέναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*.
Ἱμέρα, ας, ἡ, *fluvii nomen*: ut et Ἱμέρας, α, ἡ, *Siciliæ fluvius*.
Ἱμερόεις, έντος, ὁ, et in f. g. Ἱμερόεσσα, *desiderabilis*: in superl. Ἱμεροέστατος. ab
Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium*. Th. ἱμείρω.
Ἱμερόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμείρω, *desidero*, et φωνή.
Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis*: ab ἱμείρομαι.
Ἴμμεναι, Poët. pro ἴμεναι, ἰέναι, inf. ab εἶμι.
Ἵμπτω, *lædo*, *pungo*, *terreo*: ex ἵπτω. Tum ἵμπτω, *jungo*: q. ab ἰν pro ἐν, et ἅπτω, *alligo*.
ἾΝ, *mensuræ nomen*; item *fibra*. vide Ἶς. Tum ἵν, *ipsum* vel *ipsam*, pro αὐτὸν et αὐτήν· pro quo Poëtæ μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* et *em* pro *eum*. Ἰν, *IN*, Præpositio, etiam pro ἐν, et in compositione.
Ἶν' pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *nervus*, *fibra*.
Ἵν' pro ἵνα, *ut*.
ἽΝΑ, *ut*: conjunct. causalis regit sub. ἐν αὐτῇ στήλῃ ἵνα περ Θρασύβουλον, Lysias, 259, ed. Tayl. *in iisdem tabulis quibus*, &c. Cum genit. ut *ubi gentium apud Latinos*: οὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ, Soph. Œd. Tyr. 421, *non vides quò mali es redactus*. vid. Mark. Eurip. Suppl. 1012. Regit Indic. cum pro ὅτι usurpatur, 3 Joan. 4. Cum Indic. aliquando, præsertim in temporibus imperfectis et præteritis: Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω, Il. A. 363. *dic, ne celes animo, ut sciamus ambo*. ἵνα ἐτιμωρεῖτο, ἵνα εἰσήειν, &c. Lys. 1. 435, 1. ubi vid. Not. Marklandi. ἵνα ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ, Xen. Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Hutch. *ut illapsus in ea ipse se in retia indueret.* 1 Cor. iv. 6. ix. 28. Apocal. xxii. 14. Pro ὥστε, *ita ut*, Odyss. i. 136. Cum subjunctivo idem valet quod imperativus: ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς, Mar. v. 23, *veniens impone*. ἵνα παραγγείλῃς, 1 Tim. i. 3, *fac ut præcipias*. Frequens cum ὅπως· quod loquendi genus haud facilè reperias cum ἵνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet; ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, Eph. 33, *revereri debet virum*. ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1 Joan. ii. 19, *et manifestari debebant*. Arrian. Diss. Epict. l. i. c. 29, Σωκράτης οὐκ ἵνα πάθῃ ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων, *Socrates non debuit hæc ab Atheniensibus*, ἵνα μὴ, *nisi*; ἵνα τί; vel ἱνατί; *ut quid? propter quid? quare?* Ion. pro πῶς, *quomodo*.
Ἴναι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus et εἶναι et ἰέναι.
Ἰνάω, ῶ, idem quod ἰνέω. Hesych.
Ἰνδάλλομαι, *similis videor*, *videor*, *appareo*: q. ἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem. ab εἶδος, *facies*, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulacrum*, *species*: à præc.
ἸΝΔΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *INDICUM*, *piper*, vel *zinziber Indicum*.
Ἰνδῷος, α, ον, *Indicus*.
Ἶνες. Vide in ἲς, *fibra*.
Ἴνεσιν, dat. plur. ab ἴς.
ἸΝΕ'Ω, ῶ, *vacuo*, *expurgo*.
Ἰνίον, ου, τὸ, *occipitium*, *posterior colli pars*: ab ἴς.
Ἶνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *filius*, *nepos*. Hesych.
Ἴννη, *filia*, ut et ἴννος, ου, ὁ, *filius*: ab ἶνις, Hesych. Vide præc.
Ἰννὸς, *pullus ex equo et mula*, aut *asina*: qu. ab ἶνις, quod vide. item *mancus*, *vanus*.
Ἰννύομαι, *fleo*: ab ἶνις, aut ab ἰνᾶν.
Ἰνόω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio*, *consumo*, *absorbeo*.
Ἰνὼ, όος, ὁ, *INO*: nomen mulieris, q. *valida*. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*.
ἼΞ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites adedens*.
Ἴξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui saltu progreditur*, *impetuosus*, *libidinosus*: Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, et ἅλλομαι, *salio*, *capræ* Epith.
Ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ἵξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.
Ἵξεαι, *pervenies*, 2. sing. f. 1.

m. Ion. pro ἷξη, verbi ἱκνέομαι, *venio*: f. m. ἵξομαι. perf. pass. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, *qui visco aves captat, auceps*. ab ἰξεύω. Th. ἰξὸς, *viscum*.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, *viscatrix*: ab

Ἰξεύω, *visco aves capio, aucupor*: ab ἰξὸς, *viscum*.

Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

Ἰξόεις, όεσσα, όεν, *viscosus, lethalis*: ab ἰξός.

Ἷξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, *IXION*: quis ille fuerit, et cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 294, &c.

Ἵξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.

Ἷξον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. pro ἷκον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare; vel a. 2. ind. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à fut. ἵξω, verbi ἵκω, formatum asserunt.

Ἰξὸν, *viscum*, acc. sing. ab

ἸΞΟ'Σ, οῦ, ἡ, Æol. βισκὸς, *VISCUM, arundo aucupatoria, pedica passerum, varix*: adj. *parcus, tenax*.

ἸΞΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, dorsum*: q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

Ἰξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *viscosus, visci modo lentus et tenax*.

Ἰοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sagittas jaculatur, venenum jaculans*.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purpureus*: ab ἴον, *viola*, et δνόφος, *tenebræ*.

Ἰοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sagittarum receptrix*. epithet. *pharetræ*. dicitur enim Ἰοδόκη, ἡ, substantivè, *pharetra, sagittarum receptaculum*; ab ἰὸν, *jaculum*, et δέχομαι, *capio*.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *niger, rubiginosus*: ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum, rubigo cujusque metalli*, et εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. Vel ἰοειδὴς, *purpureus, violacei coloris*: ab ἴον, *viola*, et εἶδος.

Ἰόεις, όεσσα, όεν, *rubigini obnoxius, accommodatus ad sagittas conficiendas, niger, violacei coloris, subfuscus*.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit *IOLAUS*, quando ex mortuis resurrexerit, et cur, vid. Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

Ἴομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, *eo*. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

Ἰόμωρος, ου, ὁ, *jaculator*, et *jaculis destinatus, mortem inferens jaculis*. Vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, *telis malè exceptus*. ab ἰὸς, *jaculum*, et μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *partior*.

ἼΟΝ, ου, τὸ, *viola*; item *solum*, n. g. ab ἴος, ἴα, ἴον, *solus*. est et

Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰόνθ' pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, *lanuginosa, villosa, varis laborans*: exponitur et *velox*: et

ἼΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *lanugo, primi pili*: q. ab ἄνθος, quia flos juventæ: item *varus* in facie.

Ἰόντα, *euntem*, acc. sing. a. 2. part. εἶμι, *eo*: ἴον, a. 2. part. ἰὼν, όντος, et in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *violaceos* vel *nigros capillos habens*: ex ἴον, *viola*, et πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἰόππη, ης, ἡ, nom. urbis, *Joppa*. Hebr. *pulchritudo*.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii, *Jordan*. Hebr. *orientis* ex *Jor* et *Dan*, qui sunt duo fontes ad radices Libani.

ἼΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus: q. δόρκοι, à visûs acumine, à δέρκω, *video*.

ἸΟ'Σ, οῦ, ὁ, *missile, jaculum, sagitta*: q. ab ἵημι, *mitto*: item *venenum, rubigo, ærugo*. ἰόω, *rubigine obduco*. ἰώδης, *rubiginosus*: sed

Ἴος, ἴα, ἴον, *solus, a, um*; item *unus*.

Ἰοστέφανος, *coronam è violis gestans*: ab ἴον, *viola*, et στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

Ἰότης, ητος, ἡ, *consilium, voluntas*: ab ἴω vel ἵημι, *mitto*.

ἸΟΥ', adv. dolentis, *hei, HEU*: hinc ἰύζω, *lamentor*. Est et exultantis adv.

Ἰουδαΐζω, *JUDAIZO, fio Judæus, Judaicè vivo*: fut. ΐσω. perf. ἰουδάϊκα. ab Ἰουδαῖος, *Judæus*. Th. Ἰούδας, α, ὁ, *Judas*.

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, *JUDAICUS, a, um*: hinc

Ἰουδαϊκῶς, adv. *Judaicè*.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, *JUDÆUS*: item *Judaicus, a, um*, ut γῆ Ἰουδαία.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *JUDAISMUS*.

Ἰουδαϊστὶ, adv. *Judaicè, Judaico more*.

Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri *Judas*; Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius*.

Ἰουλίας, α, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἰούλιος, ου, ὁ, *JULIUS*, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἴουλος, ου, ὁ, *lanugo*, quæ ἴεται ὕλη, *exit mollis et crispa*. Th. οὖλος, *mollis, crispus*.

Ἴουν, *mittebam*, imperf. contract. ex ἴεον, -ουν, q. ab ἱέω. Th. ἕω, vel ἵημι, *mitto*.

Ἰοῦσα, ης, ἡ, et in acc. pl. Ἰούσας, *accedentes*, a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἰοῦστος, nom. viri. Lat. *JUSTUS*.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas*: vel *quæ sagittis gaudet*: ab ἰὸς, *sagitta*, et χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudeo*. Epithet. Dianæ. Nicander etiam aspidem ἰοχέαιραν vocat, *gaudentem veneno*; vel *fundentem venenum*.

Ἰόω, ῶ, *rubigine obduco*: ab ἰός.

Ἰπνὸς, vel ἴπνος, ου, ὁ, *furnus, caminus, culina, sterquilinium*, ἴπνος ἐλεφάντινος. Aristoph. Plut. 816. *latrina*, seu *sella familiaris*, idem quod κοπρὼν, AN IVORY CLOSE-STOOL. vulgò falsò redditur, Toup. Par. II. 36, 37. Hinc Ἰπνοὶ, loca quædam sic dicta. Th. ἴπτω, *lædo*.

Ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*, quæ ἰποῖ, id est, *opprimit* murem: sed Ἶπος, *pressura, onus, pœna*. ab ἴπτω, *lædo*.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, *premo*, πιέζω· ut ἰποῦσθαι συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἱππαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, aut Epith. navis *quâ equi trajiciuntur*: ex ἵππος et ἄγω, *duco*.

Ἱππάζεσθαι, *equitare*. ab ἵππος, *equus*.

Ἱππαίχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat*. Ex ἵππος et αἰχμὴ, *cuspis*.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, *sum magister equitum, præsum equitatui*: et

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἵππος et ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad magistrum equitum pertinens:* ex iisd.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est et *Equitum præfectus, Magister equitum.* Et sic vocatur Neptunus: ex ἵππος et ἀρχὴ, *principatus.*

Ἱππὰς, ἄδες, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris:* hinc

Ἱππάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equitabilis:* ab ἵππος, *equus.*

Ἱππασία, ίας, ἡ, *equitatus, equitatio.*

Ἵππειος, η, ον, *equinus.* Ab ἵππος.

Ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*, et in pl. ἱππεῖς, ejusd. th.

Ἱππευτὴς, οῦ, ὁ, *equestris* vel *equitandi peritus:* ab

Ἱππεύω, *equito:* f. εύσω. perf. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus.*

Ἱππήεσσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques.*

Ἱππηλασίη, scil. ὁδὸς, *equestris via*, quâ equi aguntur: ab

Ἱππηλάσιος, ου, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur:* ab ἵππος, *equus*, et ἐλαύνω, *impello:* f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. sing. ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, *equitator, agitator equorum:* ex ἵππος et ἐλαύνω, *agito.*

Ἱππήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equitabilis, spatiosus:* ab iisd.

Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, *equitatus:* ab

Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, *equestris.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, *ex juba equina sive setis equinis factus.* Ex ἵππος et χαίτη.

Ἱππιοχάρμης, ου, ὁ καὶ ἡ, *gaudens equis.* Ab ἵππος et χάρμη.

Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equos nutriens:* ex ἵππος et βόω, *pasco.*

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equorum domitor:* ex ἵππος et δαμάω, *domo:* a. 2. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, εῖα, υ, *densus, instar equi hirsutus:* ex ἵππος et δασὺς, *densus, pilosus.*

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, *equorum agitator, eques:* ab ἵππος, *equus*, et διώκω, *persequor.*

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris:* et

Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses:* ab ἵππος, *equus*, et δρόμος, *cursus.* Th. τρέχω, *curro:* perf. med. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS, circus:* ab iisd.

Ἱππόθεν, adv. *ex equo.*

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valdè celer:* ex ἵππος et θύω, *impetu feror.*

Ἱπποιΐν pro ἵπποιν, gen. dual. ἵππεισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus.*

Ἱπποκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iter equo faciens, equester.* Ex ἵππος et κέλευθος.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *HIPPOCENTAURUS:* ab ἵππος, *equus*, et κένταυρος, *centaurus*, quod à κεντέω, *pugno*, et ταῦρος, *taurus.*

Ἱππόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex setis equinis confectus.* Ex ἵππος et κόμη.

Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, *galeatus, eques bellicosus:* ex ἵππος, *equus*, et κορύσσω, *galeâ armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

Ἱππόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equis perstrepens:* ab ἵππος, *equus*, et κρότος, *sonus.*

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia.*

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, *virus ex equarum inguinibus defluens; frutex quidam equis lethalis; equina cupido coitûs.* Ex ἵππος, *equus*, et μαίνομαι, *insanio.*

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equestre prælium:* ex ἵππος et μάχομαι, *pugno.*

Ἱππόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *rei equestris peritus:* ab ἵππος et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium.*

Ἱππόνικος, ου, ὁ, *HIPPONICUS*, nom. viri: q. ex ἵππος, *equus*, et νίκη, *victoria.*

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *valdè intelligens,* Lat.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poët. ὁ τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equestris periculum fecit.*

Ἱπποπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equos alit, equester.* Ex ἵππος et πολέω.

ἽΠΠΟΣ, ου, ὁ, *equus*, in f. g. *equa* et *equitatus:* sed ἵππος, Dor. pro ἴππες, q. ab ἵεσθαι ποσὶν, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἰποῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, undè *sonipes.* Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ, *sella equina.* Sed

Ἵππος, ἡ, pro *substantia.* Gen. xiv. 21.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, *equorum agitatrix:* ἡ τοὺς ἵππους σόουσα, τουτέστι σείουσα ἢ κινοῦσα. Quod ab ἵππος et σείω, *quatio.* Hinc et

Ἱπποσόας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, *qui equos agitat.* Vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia;* ab ἵππος, *equus.*

Ἱππότα, voc. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques:* sæpe vocat. pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, *equus.*

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, *eques sagittarius:* ab ἵππος et τόξον, *arcus.*

Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo:* et

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, sumptus in equis alendis factus:* ab ἵππος et τρέφω, *alo.*

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equos alit:* ex iisd.

Ἱππουκρήνη, *HIPPOCRENE*, i. e. *equi fons.* Nomen fontis in Bœot. ex ἵππος et κρήνη, *fons.*

Ἵππουρὶς, ίδος, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis:* ex ἵππος et οὐρὰ, *cauda.*

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, *locus pascendis equis:* ex ἵππος et φέρβω, *pasco:* perf. med. πέφορβα.

Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, *equorum pastor:* ab iisd.

Ἱπποχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens:* ab ἵππος et χαίρω, *gaudeo.*

Ἱππωνέω, ῶ, f. ήσω, *equos emo:* ex ἵππος et ὠνέομαι, *emo.*

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio:* à præc.

ἽΠΤΑΜΑΙ, *volo, -as*, præs. inf. ἵπτασθαι, fut. πτήσομαι, q. à πτάω. a. 2. m. ἐπτέμην, vel ἐπτάμην.

Ἱπτήσομαι, *volabo*, f. 1. med. verbi ἵπταμαι, *volo, -as.*

Ἵπτω, Att. pro ἵπτασο, *volabas*, 2. sing. imperf. ejusd. verbi.

ἽΠΤΩ, vel ἵπω, *noceo, lædo:* indè ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens:* ἰπνὸς, seu ἴπνος, ου, ὁ, *furnus:* ἶπος, ου, ὁ, *muscipula.*

Ἱρὰ, *sacra*, ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum, sacrificium:* at

Ἱρὰ, ᾶς, ἡ, *concio:* q. ab εἴρω, *loquor.*

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. ἱεράομαι, *sacerdos sum;* præs. inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράτω, pro ἱεράτω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos:* ab eod. th.

Ἴρη, ης, ἡ, *IIIRA*, nomen regionis.

Ἱρήϊαι, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes:* et

Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hostia, victima.* Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἴρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter.*

ΊΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, *arteriæ.* Hippocr.

Ἶ́ΡΙΣ, ἴδος, ἴος, ιως, ἡ, *arcus cælestis, IRIS, dea.* in acc. ἶριν. dat. pl. ἴρισι, ἴρισσι, ἴρισι, ἴρεσσι. q. ab εἴρω, *dico, prædico, nuntio.*

Ἴρισσιν, pro ἴρισι, dat. plur. ab ἶρις, quod vide.

Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, οῦ, ὁ, *sacer:* sed

Ἶρος, ου, ὁ, *IRUS,* nom. propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra, ceremoniæ:* ex ἱρὸς pro ἱερὸς, *sacer,* et ἔργον, *opus.*

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφύλαξ, aliàs vocatur. *sacerdos, sacrorum antistes.* ab ἱερὸς, *sacer,* et φαίνω, *appareo.*

Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, *sacrum.*

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱεροσύνη, *sacerdotium,* quod vide.

ΊΣ, ἰνὸς, ἡ, *fibra, nervus, robur, VIS.*

Ἶσ', pro ἶσα, *æquè:* adv. ab ἶσος, vel ἴσος, *æqualis.* ἶσα καὶ, *perinde ac.*

Ἰσαὰκ, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit.*

Ἰσάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ἶσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis.*

Ἰσάζω, f. άσω, *adæquo.* Th. ἶσος, *æqualis.*

Ἰσαΐας, vide supra Ἡσαΐας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS,* nom. propr.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, *æqualis,* id. q. ἶσος.

Ἴσαις, *paribus,* dat. plur. f. g. ab ἶσος, *par.*

ΊΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ:* rectiùs ἰξάλη, vel ἰξαλῆ. vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, scio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, 3. pl. imperf. verbi εἶμι, *eo.* Tum et

Ἴσαν, *sciebant,* per Sync. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt,* quod vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *par numero:* ex ἶσος, *æqualis, par,* et ἀριθμὸς, *numerus.*

Ἴσασ', pro ἴσασι, 3. plur. ind. præs. at

Ἰσᾶς, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσασαι, pro quo et ἴση, 2. sing. præs. ἴσαμαι, *scio.*

Ἴσασι, et Ἴσασιν, *sciunt,* 3. plur. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσασι, *scit,* Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἰσασκόμην, Ion. imperf. med. verbi ἰσάζω.

ΊΣΑ'ΤΙΣ, ἴδος, ἡ, herba *glastum;* valdè exsiccat: q. ab ἶσον, quia vim habet æquandi tumores, quos folia imposita διαφοροῦσι, digerunt ac reprimunt.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *cognominis:* ex ἶσος, *æqualis,* et αὐδὴ, *vox.*

Ἴση, *sciebat,* 3. sing. imperf. act. ab ἴσημι, *scio:* sed

Ἴσῃ, *scis,* Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, *scio.*

Ἰσηγορέω, ῶ, f. ήσω, et ἰσηγορέομαι, οῦμαι, *liberè loquor:* ex ἶσος et ἀγορέω, *loquor.*

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas, æqualitas:* à præc.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *æquinoctium:* ἰσημερία μετοπωρινὴ, *æquin. autumnale,* ἐαρινὴ, *vernum:* ex ἶσος, *æqualis,* et ἡμέρα, *dies:* q. d. *æquidiarium.*

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, *æquinoctialis:* q. v. *æquidialis:* ex iisd.

ΊΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio:* quasi ab εἴδω, f. εἴσω, idem.

Ἰσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *æqualis, par.* ab ἶσος, idem, et ἄρω, *apto.*

Ἴσθι, *scias,* per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, scio. Sed

Ἴσθι, *sis, esto,* præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἰσθλὴ, corruptè pro ἰξάλη, *pellis capræ.*

Ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni, ludi Isthmii.* Th. ἰσθμὸς, *isthmus.*

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI:* et

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, *Isthmiaca;* in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, ut ἰσθμιὰς νίκη, *Isthmiaca victoria.* ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, *collum, colli ornamentum:* ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιος, ία, ιον, *in Isthmo habitans,* Epith. *Neptuni.* Ἴσθμια, *sacra Isthmia, in honorem Neptuni.*

Ἰσθμοῖ, Poët. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, *in Isthmo: apud Isthmum.*

ΊΣΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS, terra angusta inter duo maria:* item aliquid isthmo simile, ut *fauces, pars inter os et gulam: collum clepsydræ, imbrex narium.* qu. ἰθμὸς, q. ab ἰέναι, quod in mare excurrat, et supercilio promineat.

Ἴσι, *eunt,* 3. pl. ind. præs. pro ἴσι, et Ion. ἴασι. ab εἶμι, *eo.*

ΊΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, et Ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica:* edulii genus, è carne minutissimè incisâ.

Ἶσις, ἴδος, ἡ, *ISIS:* nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii.*

Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *scio, assimilo, comparo, dico;* pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, *scio, video:* vel εἴκω, *similis sum.*

Ἴσμεν, *scimus,* per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴσημι, scio.

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum.*

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui æquali sorte fruitur, par Deo:* ex ἶσος et δαίμων.

Ἰσοδίαιτα, ης, ἡ, *victûs æqualitas:* ex ἶσος et διαίτη.

Ἰσοδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æquali victu utens:* ex iisdem.

Ἰσόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Deo similis:* ab ἶσος, *similis,* et Θεὸς, *Deus.*

Ἶσοι, *totidem:* cui præcedunt ὅσοι et πόσοι. ab ἶσος.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pari potestate præditus:* ex ἶσος, *æqualis,* et κράτος, *robur.* etiam.

Ἰσοκράτης, εος, -ους, ὁ, *ISOCRATES,* nomen propr.

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, *æqualis potentia:* ab ἰσοκρατής.

Ἰσολογία, ας, ἡ, *honoris æqualitas:* à λόγος.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro Ἰσομήτωρ, *æqualis matri:* ex ἶσος et μήτηρ, *mater.*

Ἰσομιλήσιον ἱμάτιον, *vestis Milesiæ par,* id est, *mollis et delicata.*

Ἰσομοιρέω, ῶ, fut. ήσω, *æquam portionem capio:* ex ἶσος, *par,* et μοῖρα, *portio.* Th. μείρω, *partior.*

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æqualem partem habens.*

Ἰσόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἶσος et μόρος.

Ἶσον, adv. *æqualitèr:* ab ἶσος, *par.* At

Ἶσον, vel ἴσον, ου, τὸ, *æqualitas, æqualis portio:* ab eod.

Ἰσονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æquabilitate juris utens.* Ἰσόνομος, *æquabilitèr distributus.* ex ἶσος et νόμος.

Ἴσονται, *ibunt*, Poët. pro ἵξονται, 3. pl. f. 1. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. Alii pro εἴσονται, à verbo εἴω vel ἴω, et ἴω.
Ἰσοπάλης, έος, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Ἰσόπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in luctâ seu pugnâ æqualis:* ex ἶσος et πάλη, *lucta.*
Ἰσόπεδον, ου, τὸ, *planities:* ab
Ἰσόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planus:* ex ἶσος, *æqualis*, et πέδον, *solum.*
Ἰσόπετρος, η, ον, *durus.* Th. πέτρα.
Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æquilaterus.* Th. πλευρά.
Ἰσοπληθής, έος, ὁ ϗ ἡ, *æquè plenus.* Th. πλῆθος.
Ἰσόπρεσβυς, ὁ, *pari ætate.*
Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, *æquilibrium:* et
Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par, æquivalens:* ex ἶσος, *par*, et ῥέπω, *propensus sum.*
ΙΣΟΣ, vel Ἴσος, η, ον, *æqualis, par*, q. ab εἴδω, *assimilo.*
Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio, æqualitas:* à præc.
Ἰσότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æquè pretiosus:* ex ἶσος, *par*, et τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*
Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. inf. pass. ab ἰσόω, *æquo.* Th. ἶσος, *par.*
Ἰσοφαρίζω, *adæquo, æquiparo:* qu. ἰσοφερίζω. ab ἶσος, *æqualis*, et φέρω, *fero:* vel ἰσοφαρίζω, *indutus sum paribus indumentis;* à φᾶρος, εος, τὸ, *pallium.*
Ἰσοφαρίζεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, præs. inf. præced.
Ἰσοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æqualem partem ferens, paris capacitatis aut mensuræ.* ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti.* Th. φέρω, *fero.*
Ἰσόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui par est in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens.* Versus ἰσόψηφοι dicuntur, in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Anthol. epigr. l. vi. p. 12. p. 563, quod fefellit H. Stephanum in Thes.
Ἰσόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimus, eodem* vel *pari animo præditus:* ex ἶσος, *par*, et ψυχὴ, *anima.*
Ἰσόω, ῶ, *adæquo:* f. ώσω. hinc Ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἶσος, *par.*
Ἴσπω, *dico*, tempora sumit ab ἔπω, idem.
Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indec. Hebr. *princeps Dei.*
Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Israelita*, et Ἰσραηλῖτις, f. g. *Israelitis:* à præc.
Ἰσσαχὰρ, *Issachar*, nomen viri. Hebr. *est merces.*
Ἵστα, *statue*, Att. contractè pro ἵσταθι, præs. imperat. act. verbi ἵστημι. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵσταον, -ων, αες, -ας, αε, -α, verbi ἱστάω, seu ἵστημι, *statuo:* sed
Ἱστᾷ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *statuo.*
Ἵσταμαι, σαι, ται, sæpè pro ἴσαμαι, *scio:* in comp. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι, *scio.*
Ἱστάμενος, η, ον, *stans:* gen. Ion. ἱσταμένοιο, *incipiens.* Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο, Od. ξ. 162. *Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante.* ἱστάμενος μὴν, ad primam solum decadem mensis porrigebatur posterioribus temporibus: at Hesiodi ævo ad diem vigesimum ut Op. 797. ab ἵστημι, *statuo:* in pass. ἵσταμαι, *sto.*
Ἱστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.*
Ἵστāο, Ion. pro ἵστασο, *statuebas*, 2. sing. imperf. pass. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.
Ἵστα', pro ἵστασο, præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto:* a. 2. ἔστην. f. στήσω.
Ἵστασκον, Ion. imperf. verbi ἵστημι.
Ἵστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd.
Ἴστε, *scitis*, per Syncop. pro ἴσατε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, *scio.* Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, et in pl. ἴστε.
Ἱστέον, *sciendum*, verbale pro εἰστέον, ab εἴδω, *scio:* perf. pass. εἴσμαι, εἶσαι, εἶσται.
Ἵστη, *siste*, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. ἵστην, ης, η. est itaque etiam in 3. sing. imperf. ab ἵστημι, *sto.* Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *statuo.* Vel cum ι subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασαι, ab ἵστημι. Sed
Ἱστῇ dicitur pro ἱστᾷ, 3. sing. præs. sub. ab
ΙΣΤΗΜΙ, *statuo, firmo, exerceo, erigo, colloco, cohibeo, SISTO, subsisto, adduco, appendo, pondero, instituo:* etiam *fœnero*, δανείζειν, Hesych. Salm. de usur. c. xv. &c. q. à στάω. f. στήσω. perf. ἕστακα. perf. part. ἑστακὼς, et per Syncop. ἑστάως, per Crasin ἑστὼς, ῶτος, ὁ, *qui stetit.* Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστακέναι. a. 2. ἔστην, ης, η. perf. pass. ἕσταμαι. a. 1. pass. ἑστάθην, ης, η. a. 1. inf. σταθῆναι. a. 1. part. σταθείς. f. 1. pass. σταθήσομαι, η, εται.
Ἱστίην, Ion. pro ἑστίαν, acc. sing. ab ἑστία, *Vesta, focus, domus.*
Ἱστητόριον, ου, τὸ, Ion. pro ἑστιατόριον, *cœnaculum:* ab eod. th.
Ἱστίον, ου, τὸ, *navis velum:* in pl. τὰ ἱστία. ab ἱστὸς, *malus navis.* Th. ἵστημι, *sto.*
Ἱστοβοῆϊ, *temoni*, dat. sing. Att. ab ἱστοβοεὺς, έος, ὁ, *temo, stiva*, Hes. Op. 431. ab ἱστὸς, *tela*, (quod ab ἵστημι, *sto*) et βοῦς, *bos.*
Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali:* ab ἱστὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio.*
Ἱστοπέδη, ης, ἡ, *basis mali.* Ab ἱστὸς et ποῦς.
Ἵστορα, acc. sing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *sciens.*
Ἱστορέω, f. ήσω, perf. ηκα, *inquiro, sciscitor, lustro, memoriæ trado:* à præc.
Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA*, gen. plur. ἱστοριῶν. et
Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *HISTORICUS:* à th. ἵστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens.*
Ἱστοροῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἱστορέω, *cognosco, memoriæ trado:* perf. ἱστόρηκα. præs. part. pass. ἱστορούμενος, η, ον. Th. ἵστωρ.
Ἱστὸς, οῦ, ὁ, *malus navis;* item *instrumentum textorium*, è quo stamina ducuntur; Hes. Op. 779. ab ἵστασθαι, quia *erigitur.* Th. ἵστημι, *sisto.*
Ἴστρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nom. fluvii Germanici, *Danubius, ISTER.*
Ἴστω, *scito ille*, per Sync. pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴστων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴσημι, *scio:* sed
Ἵστω, contractè pro ἵσταο, quod Ion. pro ἵστασο, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto.*
Ἵστων, *stabam*, imperf. ind. act. pro ἵστην, q. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto.* Sed
Ἴστων, per Sync. pro ἰσάτων, 3. dual. imperat. vel pro ἰσάτω-

σαν, 3. pl. imperat. verbi ἴσημι, *scio*.

"ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter:* q. ab ἴσημι, *scio*.

"Ισχ', pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

'Ισχᾰλέος, η, ον, *aridus*. Poët. pro ἰσχνός.

'Ισχᾰνᾰ́ᾳ, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit*, 3. sing. præs. ind. et

'Ισχᾰνᾰ́ασκον, Ion. imperf. verbi seq.

'Ισχᾰνᾰ́ω, ῶ, *appeto, detineo:* ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

'Ισχᾰ́νει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo:* quod ab ἔχω, *habeo*.

'Ισχᾰνόωσα, pro ἰσχανῶσα, perf. part. ind. act. f. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo*, quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

'Ισχᾰνόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσιν, *reprimunt*, 3. plur. præs. sub. ejusd.

'Ισχᾰ́νω, *comprimo, cohibeo:* vide in ἰσχάνει.

'Ισχᾰ́ς, ᾰ́δος, ἡ, *carica:* quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνός.

"Ισχει, *cohibet*, 3. sing. ind. et

"Ισχειν, præs. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo*.

'Ισχέμεν et ἰσχέμεναι, Ion. et Dor. pro præcedente.

"Ισχεο, Ion. pro ἴσχου, *contine*, præs. imperat. pass. ejusd. verbi. Th. ἔχω, *habeo*.

"Ισχευ, Dor. pro ἴσχου, ejusdem temporis et verbi.

'Ισχῐ́ον, ου, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa, coxendix:* τὰ ἰσχία, *clunes:* ab

"ΙΣΧΙ͂Σ, εως, ἡ, *lumbus:* q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur*. Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus*.

'ΙΣΧΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *macer, gracilis, tenuis;* propriè et metaphoricè.

'Ισχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas:* à præcedente.

'Ισχνόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet:* ex φωνὴ, *vox*, et ἰσχνὸς, *gracilis*.

"Ισχονται, *hærent*, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo*.

'Ισχυρίζομαι, f. ί'σομαι, *contendo viribus, nitor:* item *assevero, affirmo:* ab

'Ισχῡρὸς, ᾰ̀, ὸν, *robustus, a, um:* in compar. ἰσχυρότερος· superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur*.

'Ισχῡρόω, -ῶ, *firmo, corroboro:* fut. ώσω. perf. ἰσχύρωκα. imperf. ἰσχύροον, -ουν, ροις, -ρους, ροι, -ρου.

'Ισχῡρῶς, adv. *validè, vehementèr, enixè:* à præced.

'ΙΣΧΥ͂'Σ, ύος, ἡ, *robur, vires, virtus, potestas:* dat. ἰσχύϊ. acc. ἰσχῦν.

'Ισχῡ́σει, *poterit*, 3. sing. fut. 1. act. ab

'Ισχῡ́ω, *possum:* f. ύσω. perf. ἴσχυκα. Th. ἰσχύς.

"Ισχω, εις, ει, *habeo, teneo, retineo, detineo, occupo*. Th. ἔχω, *habeo, contineo*.

"Ισχωσ' pro ἴσχωσι, 3. pl. præs. subj. à præced.

'Ισώνῠμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἰσώνυμος, *qui idem nomen habet, cognominis:* ab ἴσος, *par, æqualis*, et ὄνομα, *nomen*.

"Ισως, adv. *æqualitèr, fortassis*.

"Ισωσῐ, *nôrunt*, 3. pl. a. 1. subj. ab εἴδω, *scio:* f. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio*.

"Ιτ' pro ἴτε, quod vide.

'Ῑτᾰλῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *ITALIA*, nomen peninsulæ nobiliss. ab Italo rege sic dictæ.

'Ῑτᾰλῐκὸς, ἡ, ὸν, *Italicus, Latinus*.

'Ῑτᾰλῐώτης, ου, ὁ, idem.

'Ῑτᾰλῐῶτῐς, ῐδος, ἡ, *Itala*.

'Ῐτᾰλὸς, ου, ὁ, *vitulus; Italus*. Sed

'Ῑτᾰλὸς, οῦ, ὁ, prisca lingua, *taurus, bos:* q. ab ἴτης.

'Ῐτᾰμῐ́ᾰ, ῐ́ᾱς, ἡ, *temeritas, imprudentia*.

'Ῐτᾰμὸς, ἡ, ὸν, *temerarius, audax, animosus, magnanimus*. Th. ἴτης, ου, ὁ, idem.

"Ιτε, *accedite*, 2. pl. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, ab εἶμι, *eo*.

'ΙΤΕ'Ᾱ, ᾱς, et ἰτέη, ης, ἡ, *salix, hasta saligna:* q. ab ἰέναι, quia celeritèr in altum excrescit.

'Ῐτέον, *eundum*, verbale ab εἶμι, *vado*.

"Ιτην, *iverunt*, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, *eo*.

"ΙΤΗΣ, ου, ὁ, *temerarius, audax, animosus*.

"Ιτον, dual. præs. ind. et dual. imperf. verbi εἶμι, *eo*.

'Ιτουραίᾰ, ᾱς, ἡ, nomen regionis; Syr. interpret. Lat. *montosa*.

"ΙΤΡΙ͂Α, ων, τὰ, *ima pars ventris, abdomen:* etiam *bellaria, dulciaria*.

"Ιτρῐον, ου, τὸ, *placentæ genus tenue*. Est etiam

"Ιτρῐον, *iterum, iteratum*, Latin. Gr. barbar.

"Ιττω, apud Aristophan. pro ἴσω, *sciat*, q. v.

"Ιτῡν, acc. sing. ab

"ΙΤΥ͂Σ, ύος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ*. Homerus ἴτυς vocat, quæ ἀψίς. Tum ἴτυς est *omnis extremitas rotundæ rei;* etiam *umbo*.

"Ιτω, *ito ille*, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo*.

'Ῑ̈ύγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor:* et

'Ῑ̈υγμὸς, οῦ, ὁ, *clamor:* ab ἰύζω.

"Ῑ̈υγξ, γγος, ἡ, *torquilla, verticilla, motacilla*, aviculæ nomen sic dictæ, quia collum torquet. Alii appellant *frutillam*. *Frutis* autem est *Venus*. Ad philtra et incantationes in usu erat. Propterea etiam ἴυγξ, *illecebra quævis*.

'Ῑ̈ύζω, *sibilum edo;* item *fistulâ cano, clamo*. Th. ἰοὺ, adv. exultantis.

'Ῑ̈υκτᾰ̀, Macedonicè, pro

'Ῑ̈ύκτης, οῦ, ὁ, *sibilator:* ab ἰύζω, *clamo*.

"Ιφᾰ, *læsi*, perf. act. verbi ἴπτω seu ἴπω, *noceo:* f. ψω.

"Ιφθῑμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἴφθιμος, ῐ́μη, ῐμον, *robustus, animosus:* ab ἶφι, *fortiter*. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*. Alii derivari malunt ab ἶφι, *fortitèr*, et θυμὸς, *animus*.

"Ιφῐ, *fortitèr*, adv. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.

"Ιφῐᾰ μῆλα, *pingues et vegetæ oves:* Iliad. ε. ver. 556. ab eod. th.

'Ιφῐᾰ́νασσᾰ, ης, ἡ, *IPHIANASSA:* nomen mulieris.

'Ιφῐγένειᾰ, ᾱς, ἡ, nom. mul. filiæ Agamemnonis.

'Ιφῐκλείδης, ου, ὁ, nom. viri.

'Ιφῐκλῆα, acc. sing. ab 'Ιφικλέης, 'Ιφικλῆς, nomen viri, q. d. *valdè honoratus*.

"Ιφῐς, ἡ, *IPHIS*, nom. propr. mulieris.

'Ιχθῡᾰ́οντες, *piscibus inhiantes*, nom. pl. part. præs. et

'Ιχθῡᾰ́ασκον, Ion. imperf. verbi seq.

'Ιχθῡᾰ́ω, ῶ, *piscor*. Th. ἰχθὺς, *piscis*.

'Ιχθῠβολεὺς, έως, ὁ, *qui pisces tridente figit, piscator:* ex ἰχθὺς et βάλλω.

'Ιχθῠ́δῐον, ου, τὸ, *pisciculus*, diminut. ab ἰχθύς.

'Ιχθῠηρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *aptus ad pisces captandos, piscarius:* ab eod.

'Ιχθῠῐκὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, *piscaria porta*. ex 2 Paralip. xxxiii. 14.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, *piscosus:* ab ἰχθύς.

Ἰχθυοθηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *piscator:* ex ἰχθὺς et θηράω.

ἸΧΘΥ͂Σ, ύος, ὁ, *piscis.* ἰχθῦς, *locus ubi pisces veneunt.* Aristoph. in Vesp. Vid. plura in Græv. ad Hes. Scut. Herc. ver. 312.

Ἴχνεσῖν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON:* Suidæ piscis quidam; qui et ἰχνευτὴς, tanq. *vestigator* crocodili. Hesych. etiam genus *vespæ.*

Ἰχνεύτης, ου, ὁ, *indagator:* ab

Ἰχνεύω, fut. σω, *vestigor, per vestigia sequor:* ab ἴχνος, *vestigium.*

Ἰχνέω, -ῶ, Poët. pro ἔρχομαι, εἶμι, *eo, accedo:* ab eod.

Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνηλάτέω, ῶ, f. ήσω, *indago, investigo:* ex ἴχνος, *vestigium,* et ἐλαύνω, *persequor.*

Ἴχνιον, ου, τὸ, *vestigium:* ab

ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus.*

ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum.* Sumitur et pro *sero,* et pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*

Ἶψ, ἰπὸς, *vermis quæ ligna* vel *cornua corrodit.* Th. ἴπτω, *noceo.*

Ἴψαο, *læsisti,* Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω seu ἴπω, *noceo.*

ἼΨΟΣ, *suber,* arbor an quia ei cortex facilè ἴπτεται, læditur? ἰψὸς verò *hedera:* nam arbores quibus adhæret ἴπτει, id est, *lædit.*

ἸΩ', *heu, eheu,* adv. dolentis et exclamantis: sed

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *sagitta:* vide ἰός. at

Ἰῶ, Ἰῇς, *mittam, as,* præs. sub. verbi ἵημι, *mitto:* et

Ἰὼ pro ἐγὼ, Scholiast. Aristoph.

Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *à Deo perfectus.*

Ἰωακεὶμ, nomen viri indecl. Hebr. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipsum.*

Ἰώαν, nomen viri indecl. Alii Ἰωνάν.

Ἰώαννᾶ, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa.*

Ἰωαννᾶς, ᾶ, id. Vel Ἰωαννᾶ est indecl.

Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratiosus.*

Ἰὼβ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ejulans.*

Ἴωγᾶ, Poët. pro ἐγὼ, *ego.*

ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen, diversorium, littus, clamor.*

Ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *violaceus:* ab ἴον.

Ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ferrugineus, venenosus:* ab ἰός.

ἸΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus:* q. ab ἵημι, *mitto.*

Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. *acquiescit.*

Ἰωκὰς, acc. pl. ab

Ἰωκὴ, per Aphæresin, pro διωκὴ, idem quod δίωξις, *persecutio.* Th. διώκω, *persequor.*

Ἰωλκὸς, οῦ, ἡ, *urbs Thessaliæ.*

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo.*

ἼΩΝ, ωνος, ὁ, *ION,* à quo Iones dicti: sed

Ἰὼν, *eho, heus,* ex ἰώ. Est et

Ἰὼν, Ἰοῦσα, *profectus -a, prodiens, -iturus.* part. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰὼν pro ἐγὼν, Bœoti dicebant, non ut putabat Tryphon Grammaticus apud Apollodorum, subtractione τοῦ γ, et mutatione τοῦ ε in ι: sed detractione τοῦ ε, ut in pronom. κεῖνος, pro ἐκεῖνος: ita γὼν pro ἐγὼν, ut γὼ pro ἐγώ. deindè γάμμα in ἰῶτα mutârunt, sic ἰὼν fecere pro ἐγών. Ideo et aspirârunt, quia γ plerumque vice densi spiritûs. Salm. de Hellen. p. 376.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus.*

Ἰωνιά, *violetum,* ubi ἴα nascuntur. Th. ἴον, *viola:* sed

Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA, regio.* Th. Ἴων, *Ion.*

Ἰωνικὸς, ἡ, ὸν, *IONICUS, Ionum proprius:* ab eod. th.

Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè:* item *molliter et delicatè:* à præc.

Ἰὼξ, Ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, quod vide.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis indecl. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelsus.*

Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri indecl.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit.*

Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *senex.*

Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *addat.*

Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. q. interpret. Lat. *qui est à Domino.*

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos indecl.

Ἰωχμοῖο, *tumultûs,* gen. Ion. ex Ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, *persecutio, tumultus bellicus.* Th. διώκω.

ἸΩΨ, Ἴωπος, ὁ, piscis nomen.

K.

K Decima est apud Græcos litera: nota numeralis significans *viginti,* et cum lineolâ infernè positâ, *viginti millia.* κ' pro καὶ ponitur: κᾶ, Dor. pro κὲ vel κὲν, com. ἄν.

ΚᾸΒΑ'ΛΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLUS, equus clitellarius.*

Κάββαλ' et κάββαλε, *prostravit,* Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. Sic

Καββάλεῖν pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. et

Καββάλετ', 3. sing. a. 2. med. pro κατεβάλετο. à καταβάλλω, *dejicio.* Th. βάλλω, *jacio:* f. λῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. perf. med. βέβολα.

Καββὰς, άντος, ὁ *descendens,* Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, *larus,* avis vorax, à præc.

ΚᾸ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus.*

Καγγόνυ pro κατὰ γόνυ.

ΚᾸ'ΓΚᾸΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni.*

Κάγκᾰνος seu κάγχᾰνος, ου, ὁ, *aridus, siccus:* à καγχαίνω, *calefacio.*

ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, f. άσω, perf. ᾰκα, *CACHINNOR, convitior:* indè καγχασμὸς, *cachinnus.*

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio, arefacio.*

Καγχᾰλάω, ῶ, *cachinnor, rideo, exulto, gaudeo:* à χαλάω, *laxo.*

Καγχᾰλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. plur. præs. sub. verbi præc.

Καγχλάζω, f. άσω, *tristor, laboro, infeliciter ago.*

Κἀγὼ pro καὶ ἐγὼ, *et ego.*

Κάδδ' pro κατὰ δὲ. κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Κάδδ' ἔβαλε pro κατέβαλε δέ. Sic κάδδ' ἔθορε pro κατέθορε δέ.

Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, 3. sing. a. 2. ind. à καταπίπτω.

Καδδρᾰθέτην, Dor. et Æol. pro κατεδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, seu

καταδρήθω, *dormio*. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, et per Metath. ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.
Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, *pro virili*; à δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, *possum*.
Καδδῦσαι pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *subeo, penitùs ingredior*. Th. δύνω et δύω, idem.
Κάδῐον, ȣ, τὸ, *pera, parvus cadus*.
Καδμεῖος, ȣ, ὁ, *CADMÆUS*: dat. pl. Ion. Καδμείοισῐ à Κάδμος, quod vide.
Καδμειώνᾱς, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmiensis*: et
Καδμηΐᾶν ἀπὸ Θηβᾶν, Poët. pro Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis*: et
Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, *Cadmæa*: à
Κάδμος, ȣ, ὁ, *CADMUS*: nomen viri.
Κάδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus et ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa, affinitas*: et
ΚΑ΄ΔΟΣ, vel κάδδος, ȣ, ὁ, *CADUS, vas vinarium*, et *situla pro suffragiis colligendis*.
ΚΑΔΥ΄ΤΑΣ, ȣ, ὁ, herbula quædam Syriaca.
Καεὶς, έντος, ὁ, *deustus, crematus*, a. 2. part. pass. à καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. pass. ἐκαήν.
ΚΑ΄ΖΩ, *orno*: f. σω. Poët. perf. pass. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plusq. perf.
Καῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et
Καῆναι, a. 2. inf. pass. à καίω, *uro*: fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην, et Ion. κάην.
Καήσομαι, *ardebo*, fut. 2. pass. verbi καίω, *uro*: vide præc.
Καθᾶ, adv. *sicut*: ex κατὰ et ἃ, *secundum quæ*.
Καθᾰγίζω, *consecro*; item *solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo*: ex κατὰ et ἁγίζω, *consecro*. Th. ἅγος, τὸ, *veneratio*: item *purificatio, lustratio*.
Καθᾰγισμὸς, ȣ̃, ὁ, *consecratio*; item *parentatio, parentalia*: à præc.
Καθαίρεσῐς, εως, ἡ, *destructio, subversio, cædes*: à
Καθαιρέω, *detraho, everto, destruo*: item *de imperio dejicio*; vid. Span. ad Julian. p. 212. Freinsh. ad Curtium iii. 8. 20. f. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. a. 2. part. act. καθελὼν, όντος. comp. ex κατὰ et αἱρέω, *eligo*. a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inusitat. Voce media non reperitur, inquit Budæus, sed occurrit passivè *destrui*, Act. xix. 27. et cum accus. Eurip. Supplic. 748.
ΚΑΘΑΙ΄ΡΩ, *purgo, mundo, lustro, flagris cædo*: f. κᾰθᾰρῶ. perf. κεκᾰ́θαρκα. perf. pass. κεκᾰ́θαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*. καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus*. καθάριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Καθάλλομαι, *desilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*, f. ȣ̃μαι.
Καθᾰ́παξ, *omninò*, adv. ex κατὰ et ἅπαξ, *semel*.
Καθᾰ́περ, *sicut*: ex κατὰ et ὥπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.
Καθάπτεσθαι, *demulce*, vel *animum tange*: inf. præs. pro imperat. more Att. à
Καθαπτῐκὸς, ἡ, ὸν, *invectivus, mordax*: à
Καθάπτομαι, f. ψομαι, *attingo, tango, perstringo, lacesso, incesso*. καθαπτόμενος, præs. part. ex κατὰ et ἅπτομαι, *tango*: f. ψομαι.
Καθάπτω, *adapto, annecto, necto, alligo*: f. ψω. perf. καθῆφᾰ. a. 1. καθῆψᾰ. ex κατὰ et ἅπτω, *necto*.
Καθᾰ́ρειος, seu καθᾰ́ριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρεύω, *purgo, purus sum*: ab eod.
Καθάρθαι, *purum factum esse*, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. pass. et
Καθαρθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ. perf. pass. κεκάθαρμαι.
Καθᾰρίζω, *purgo*: f. ῐ́σω. a. 1. ind. ἐκᾰθᾰ́ρῐσᾰ. a. 1. imperat. καθᾰ́ρισον, ά'τω. a. 1. sub. καθαρί'σω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρῖσαι. perf. act. κεκᾰθᾰ́ρῐκᾰ. perf. pass. κεκᾰθᾰ́ρισμαι. a. 1. pass. ἐκᾰθᾰρίσθην. a. 1. imperat. pass. καθᾰρίσθητῐ. ἐκαθαρίσθη αὐτȣ̃ ἡ λέπρα, Matt. viii. 3. *expurgata est ejus lepra*, ut Joan. xv. 2. quod damnat Heumannus in Con. immeritò: vid. Hom. Od. ζ. 93. Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθᾰρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *purgatio*. ab eod.
Κά'θαρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *purgamentum*: hinc
Καθάρμᾰτᾰ, τὰ, *homines viles et abjecti*: item *sacri* vel *piaculares*, scil. qui ad advertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρμὸς, ȣ̃, ὁ, *purgatio, vibex*, ut καθαίρω, *flagris cædo*.
Κᾰθᾰρὸς, ὰ', ὸν, *purus, a, um*: undè καθᾰρῶς, *purè*, adv. à καθαίρω, *purgo*.
Καθᾰρότης, ητος, ἡ, *puritas*: ab eod.
Καθᾰ́ρσιον, ȣ, τὸ, *purgatio, expiatio*: à
Καθάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expiatorius, purgatorius*. καθάρσιον ὕδωρ, *aqua lustralis*. Th. καθαίρω, *purgo*.
Κά'θαρσῐς, εως, ἡ, *purgatio, expiatio*: ab eod.
Καθᾰρῶ, Dor. pro καθᾰρȣ̃, gen. à καθαρὸς, *purus*: item f. 1. καθαίρω, *purgo*.
Καθᾰρῶς, adv. *purè, manifestè*: à καθαρός.
Καθᾰρώτερος, *purior*, compar. à καθαρός.
Καθεδȣ̃μαι, ῇ, εῖται, *sedebo*, f. 2. m. verbi καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζω, seu ἕω, *colloco*.
Καθέδρᾱ, ης, ἡ, *suggestum, CATHEDRA, sella, sessio*: à
Καθέζομαι, *sedeo*: præs. part. m. καθεζόμενος. imperf. m. ἐκαθεζόμην. f. 2. m. καθεδȣ̃μαι. ex κατὰ et ἕζω, seu ἕω, *colloco*.
Καθέζω, *sedere facio*: ex κατὰ et ἕζω.
Καθέηκα, Poët. pro καθῆκα, aor. 1. verbi καθίημι.
Καθείατο, pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi κάθημαι.
Καθεικέναι, perf. ind. act. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*; perf. εἷκα.
Καθεῖλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.
Καθειμένος, *demissus*, perf. part. pass. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἕω, *mitto*.
Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, *demitto*, quod vide.
Καθεῖντο, 3. pl. plusq. perf. pass. à καθίημι, *demitto*: perf. pass. καθεῖμαι· ex κατὰ et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα. perf. εἷκα.
Καθειργνῡμῐ, id. quod καθείργω.
Καθείργω, *coerceo, cohibeo*: fut. ξω. a. 1. καθεῖρξᾰ. part. perf. pass. καθειργμένος. à κατὰ et εἵργω.
Καθεῖρκται, et καθεῖρκτο, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi præc.
Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto*: a. 2. καθῆν. Th. ἵημι, *mitto*: sed
Καθεῖς, vel potiùs καθ' εἷς, *unusquisque*, Marc. xiv. 19. Joan. viii. 9. pro καθ' ἕνα, nom. pro accus. ut Lucian. Dial. Mar. et Marc. καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων, et 1 Cor. xiv.

31. Vid. Græv. in Luc. Solœc. lv.

Κάθεῖσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθίζω, *sedere facio*: ex κατὰ et ἵζω. a. 1. εἶσα.

Κάθεισήκεισάν, 3. pl. plusq. perf. act. verbi καθίστημι, *constituo*.

Κάθεῖτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à καθίημι vide καθεῖντο.

Κάθεκάστην, pro καθ' ἑκάστην, sc. ἡμέραν, *quotidie, indies*. Sic καθέκαστον, pro καθ' ἕκαστον, καθέκαστα, *singulatim*.

Κάθεκούσῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *voluntarius*: ex κατὰ et ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*.

Κάθεκτὸς, ἡ, ὸν, *qui detineri potest, qui potest ferri*: à κατέχω, *detineo*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω.

Κάθέλης, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαιρέω, quod vide.

Κάθέλκω, f. ξω, *detraho*: καθέλκειν τὴν ὁλκάδα, *subducere* navem in portum. Isoc. Trapez. p. m. 471. Th. ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Κάθελῶ, εῖς, εῖ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.

Κάθεμᾰ, ἄτος, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectus mulierum *descendens, ornamentum collare*, Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Κάθέμενος, a. 2. part. m. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. aor. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Κάθεξῆς, adv. *ordine, deinceps*: ex κατὰ et ἑξῆς, idem.

Κάθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, *detineo, retineo*. Th. ἔχω, *habeo*; f. ἕξω.

Κά'θεο, *demittito*: Ion. pro κάθεσο, vel κάθου, a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Κά'θες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Κά'θεσάν, 3. pl. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, *demitto*.

Κάθέσσαντο, Ion. et Poët. pro κάθείσαντο, *collocârunt*, 3. pl. aor. 1. ind. m. verbi καθίζω, *colloco*: ex κατὰ et ἵζω. a. 1. εἶσα.

Κάθεστάμένος, perf. part. pass. verbi καθίστημι, *constituo, statuo*: perf. pass. καθέσταμαι. Ex κατὰ et ἵστημι, *sto*.

Κάθέστηκᾰ, ας, ε, perf. ind. act. et in 3. pl. κάθεστήκᾰσι· et hinc

Κάθεστηκὼς, perf. part. à καθίστημι, *constituo*, quod vide.

Κάθεστῶς, ῶτος, per Sync. pro καθεστηκὼς, perf. part. ejusd. verbi.

Κά'θετος, ου, ὁ, *perpendiculum, linea perpendicularis*: à καθίεμαι, quia *deorsum mittitur*.

Κά'θευδε, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. Ion. vel præs. imperat. act. verbi

Κάθεύδω, *dormio*: f. κάθευδήσω. κάθεύδοντᾰ, acc. sing. part. præs. κάθεύδωμεν, *dormiamus*, 1. pl. præs. sub. Th. εὕδω, *dormio*.

Κάθεύρεμᾰ, vel -ρημᾰ, ἄτος, τὸ, *lucrum, inventum*: ex κατὰ et εὑρίσκω, *invenio*.

Κάθεψέω, ῶ, fut. ήσω, *decoquo, mollio, frango*: à κατὰ et ἕψω, *coquo*.

Κάθέψησῐς, ἡ, *decoctio*: à pr.

Κάθεψῐά'ομαι, 3. pl. præs. κάθεψῐόωνται pro καθεψιῶνται, *probris insequor, illudo*. A κατὰ et ἐψιάομαι.

Κάθεώρων, *despiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω. est et 1. sing. Th. ὁράω, *video*.

Κά'θη, *sedes*, Att. pro κά'θησαι, et Ion. κά'θηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, *sedeo*.

Κάθηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ, suasor, præceptor*: et

Κάθηγέομαι, -οῦμαι, *dux sum viæ, duco, præeo*: ex κατὰ et ἡγέομαι, *duco*.

Κάθηγητὴς, οῦ, ὁ, *dux viæ*; item *institutor, præceptor*: à præc.

Κάθηδῠπᾰθέω, ῶ, f. ήσω, *per luxum et voluptatem absumo*: ex κατὰ, ἡδὺς, *suavis*, et πάσχω, *patior*.

Κάθῆκᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, *demitto*.

Κάθῆκον, οντος, τὸ, *conveniens, decens*: *officium*. τὰ καθήκοντά μοι, *mea*. à

Κάθήκω, *convenio, pertineo*: καθήκει, *convenit*, cum dat.

Κάθηλόω, -ῶ, f. ώσω, *clavo defigo*, vel *configo*: ab ἧλος, *clavus*.

Κάθήλωσῐς, εως, ἡ, *confixio*.

Κά'θημαι, *sedeo*: imperat. κά'θησο. imperf. ἐκᾰθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Κάθήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part à præced. οὗ ἦσαν καθήμενοι, Act. ii. 1. *ubi commorabantur*. Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed. Basil. et l. 1. p. 177. ubi cum διατρίβων jungitur.

Κάθημέρᾱν, *quotidie*: ponitur adverbialitèr: et sæpe præponitur τό. et

Κάθημερῐνὸς, ἡ, ὸν, *quotidianus*: ex κατὰ et ἡμέρα, *dies*.

Κά'θηρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. 1. act. verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ.

Κάθηρέθην, per Systolen pro καθῃρέθην, a. 1. ind. pass. verbi καθαιρέω, *destruo*, q. v.

Κάθήητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ejusd.

Κάθῆσθαι, *sedisse*, præs. inf. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Κά'θησο, *sede*, præs. imperat. ejusd.

Κάθήσομαι, *sedebo*, f. 1. m. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Κάθῆσο, *sedebat*, Poët. pro κάθῆτο, penultimâ circumflexâ, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. ab ἕζω. perf. pass. ἧσμαι. plusq. perf. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Κάθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, *necto*: fut. ψω. perf. ἧφα.

Κάθῐδρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *lassus et fessus ad sudorem usque*: ex κατὰ et ἱδρὼς, *sudor*.

Κάθῐδρυνθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. à

Κάθῐδρῡ'νω pro καθιδρύω, *sedeo, colloco*. Th. ἱδρύω, *sedere facio*.

Κάθῐδρῡ'ω, f. ύσω, perf. ῦκᾰ, *colloco, construo*: ab eod. th.

Κάθῑ'ει, *demittebat*, 3. sing. imperf. q. à καθιέω, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Κάθῑερόω, -ῶ, f. ώσω, *consecro, dedico, devoveo*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Κάθῑ'εσᾰν, 3. pl. imperf. καθίην, à καθίημι, quod vide.

Κάθῐζά'νω, *sedeo, insideo*: ex κατὰ et ἱζάνω, idem quod ἵζω, *sedere facio, sedeo*.

Κάθίζευ, *sede*, Dor. pro καθίζου, præs. imperat. pass. à καθίζω.

Κάθίζουσᾰν, acc. sing. præs. part. f. g. à

Κάθίζω, εις, ει, *sedeo, colloco*: eleganter cum participio vel adjectivo *efficio*: ut, κλαίοντα καθίζειν, *efficere ut aliquis fleat*. Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50. f. ῑ'σω. a. 1. ἐκά'θῑσᾰ. hinc a. 1. imperat. κά'θῑσον, ά'τω, et in pl. κάθῑ'σᾰτε, a. 1. part. act. κάθῑ'σᾱς. a. 1. sub. κάθῑ'σω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κάθῑ'σαι. perf. act.

κικᾰ'θικᾰ. præs. med. κᾰθίζομαι. a. 1. m. ἰκᾰθισᾰ'μην, ω, ᾶτο. a. 1. sub. m. κᾰθῖ'σωμαι, ῃ, ηται, et in 2. pl. κᾰθῖ'σησθε. Ex κατὰ et ἵζω, *sedere facio.*

Κᾰθῖ'ημῐ, *demitto;* per Metaph. *exploro:* γνώμας καθιῖναι τῆς πόλεως, Aristoph. Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare,* ut nautæ demissa bolide maris altitudinem tentant. f. ήσω. aor. 1. ind. κᾰθῆκᾰ. a. 2. κᾰθῆν. præs. pass. κᾰθῖ'εμαι, *demittor.* præs. part. κᾰθῖέμενος, η, ον. Ex κατὰ et ἵημι, *mitto.*

Κᾰθῖ'κεο, Ion. pro καθίκε, 2. sing. a. 2. m. verbi καθικνέομαι.

Κᾰθῐκέτευε, 3. sing. imperf. act. à

Κᾰθῐκετεύω, f. εύσω, perf. ευκᾰ. idem quod ἱκετεύω, *supplico.* Th. ἱκέτης, *supplex.*

Κᾰθῖκνέομαι, ȣ̃μαι, *contingo, assequor, pervenio:* f. ίξομαι. ex κατὰ et ἱκνέομαι, *venio.*

Κᾰθίξᾱς, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας. à καθίζω, f. ίσω, *sedeo.*

Κᾰθιξῆ, fort. scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo:* vel legend. καθιξεῖ, 3. sing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίσω, εις, ει. Vel lege καθίξοι, ut in Crispini codice.

Κᾰθίξω, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, quod vide.

Κᾰθῖȣ̃μαι, *sedebo,* Att. pro καθίσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.

Κᾰθιππεύω, f. εύσω, *obequito:* ex κατὰ et ἵππος.

Κᾰθίπτᾰμαι, vel κᾰθίπτημῐ, *devolo:* f. πτήσομαι. aor. 2. sub. κᾰταπτῶ. a. 2. part. κᾰθαπτᾰ'ς. aor. 2. med. κᾰθεπτᾰ'μην. ex κατὰ et ἵπταμαι, vel ἵπτημι, *volo.*

Κᾰθῖ'σᾱς, αντος, ὁ, a. 1. part. act. et

Κᾰθῖ'σᾰτε, *considite:* 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Κᾰθῖ'σει, 3. sing. f. 1. act. et

Κᾰθῖ'σεσθε, 2. pl. f. 1. m. et

Κᾰθῖ'σῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. κᾰθῖ'σωσῐ. à καθίζω, quod vide.

Κᾰ'θισῐς, εως, ἡ, *sedes.* Et

Κᾰ'θισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sessio, sedile:* ex καθίζω.

Κᾰθίςᾰ, *appone:* per Apocopen pro κᾰθίςᾰθῐ, præs. imperat. verbi καθίςημι.

Κᾰθίςᾰμαι, *constituo,* item *instituo;* et pass. *constituor, collocor, componor;* item *venio, sum, fio.* Th. ἵςημι, *statuo, sisto.*

Κᾰθιςᾰ'ναι, præs. infin. verbi καθίςημι, q. v.

Κᾰθίςη, 3. sing. imperf. act. à

Κᾰθίςημῐ, vel κᾰθιςᾰ'ω, *constituo:* κᾰθίςᾰμαι πόλεμον, voc. Med. rara locutione, pro *instituo* vel *committo bellum,* Eurip. Suppl. 523. f. κᾰταςήσω. perf. κᾰθίςηκᾰ. plusq. perf. κᾰθιςήκειν. a. 1. κᾰτίςησᾰ. a. 2. κᾰτίςην, ης, η. præs. pass. κᾰθίςᾰμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. κᾰτιςᾰ'θην, ης, η. Ex κατὰ et ἵςημι.

Κᾰθίςησῐ, 3. sing. præs. indic. act. à præcedente verbo.

Κᾰθιςῶσᾰ, Att. pro κᾰθιςᾶσᾰ, præs. part. f. g. q. à καθιςάω, ab eod. verbo.

Κᾰθὸ, *sicut, quòd, in quantum, in hoc:* adv. ex κατὰ et ὅ, *quod.*

Κᾰθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco.* f. ήσω. perf. κᾰθωδήγηκᾰ. ex κατὰ et ὁδηγὸς, *dux viæ.*

Κᾰ'θοδος, ȣ, ὁ, *reditus, regressus.* Th. ὁδός.

Κᾰθολῐκὸς, ἡ, ὸν, *generalis:* ex κατὰ et ὁλικὸς, *universalis.* Th. ὅλος, *totus.*

Κᾰθόλȣ, adv. *prorsùs, in universum, in summâ, in genere:* ab eod. th.

Κᾰθομᾰλίζω, f. ῐ'σω, *complano:* et Metaph. *à ferociâ in mansuetudinem redigo.* Th. ὁμαλὸς, *planus.*

Κᾰθομολογέω, ῶ, *confiteor;* item *paciscor, despondeo:* f. ήσω. præs. pass. κᾰθομολογȣ̃μαι, *despondeo;* item pass. *desponsor, promittor:* ex κατὰ, ὁμȣ̃, *simul,* et th. λέγω, *dico.*

Κᾰθοπλίζω, f. ῐ'σω, *armo:* præs. pass. κᾰθοπλίζομαι, *armor.* præs. inf. κᾰθοπλίζεσθαι. perf. pass. κᾰθώπλισμαι. perf. part. κᾰθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ et ὁπλίζω, *armo.* Th. ὅπλον, *arma.*

Κᾰθορᾷ, *intuetur,* 3. sing. ind. act. à

Κᾰθορᾰ'ω, f. ᾰ'σω. perf. κᾰθώρᾱκᾰ, Att. κᾰθεώρᾱκᾰ. Th. ὁράω, *video.*

Κᾰθορμίζω, fut. ῐ'σω, *stationem subeo, in portum appello.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

Κᾰθόρμῐον, ȣ, τὸ, *monile:* Hos. ii. 13. ex κατὰ et ὅρμος, idem.

Κᾰθοσιόω, ῶ, fut. ώσω, *sanctum reddo et purum à scelere, consecro, sacrifico, dico, despondeo.* Th. ὅσιος, *sanctus.*

Κᾰθόσον et καθ' ὅσον, *quantum, quemadmodum,* pro καθώς. Heb. ix. 27. ex κατὰ et ὅσος, *quantus.*

Κᾰθότῐ, *eo quod:* ex κατὰ et ὅ,τι.

Κᾰ'θȣ, *demitte,* a. 2. imperat. m. κᾰ'θισο, κᾰ'θιο, et κάθȣ, verbi καθίημι, q. vide. Item

Κᾰ'θȣ, *sede,* pro κάθησο, unde κάθηο, et per Systol. κάθιο, sublato σ, et Crasi facta κάθȣ. à κάθημαι, *sedeo:* quod ex κατὰ et ἧμαι, idem.

Κᾰθυβρίζω, f. ῐ'σω, *insolentèr afficio injuriis, injuriâ lacesso, dedecore afficio:* ex κατὰ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria.*

Κᾰ'θυγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aquosus:* ex κατὰ et ὑγρὸς, *humidus.*

Κᾰθυμνέω, ῶ, f. ήσω, *hymnum cano, laudo;* perf. ηκᾰ.

Κᾰθύ'περθε vel κᾰθύ'περθεν, *in summo loco, suprà:* adv. ex κατὰ et ὕπερθεν, *suprà.* Th. ὑπὲρ, *super.*

Κᾰθυπνόω, -ῶ, f. ώσω, *obdormio:* ex ὑπνόω, *dormio.*

Κᾰθυποκρῖ'νομαι, *histrionicâ actione capto et demulceo, simulo.*

Κᾰθυςερέω, -ῶ, f. ήσω, perf. κᾰθυςέρηκᾰ, *sum posterior, tardiùs advenio.*

Κᾰθῠφαίνω, f. φᾰνῶ. perf. κᾰθύ'φαγκᾰ, *contexo.*

Κᾰθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *subtraho.*

Κᾰθῠφέσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Κᾰθῠφῖ'ημῐ, *submitto, remitto, cedo, prodo causam adversariis, prævaricor, subtraho.* Th. ἵημι.

Κᾰθὼς, *sicut, quum:* ex κατὰ et ὡς, idem.

ΚΑΙ', *et, etiam, æquè, nam, igitur, aut:* conj. copul. καίπερ, *quamvis, cùm;* ἤξȣσι ϗ παραβαλȣ̃σι, Luc. xix. 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fingunt. Sic tamen Hom. Odyss. ι. 262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην ϗ τῷ τετέλεσαι ἅπαντα, *quartus dies erat, cum illi omnia absoluta sunt. Sed,* ϗ ȣ̓ πάντως τοῖς πόρνοις, 1 Cor. v. 10. ϗ ἀπ' ἐμαυτȣ̃ ποιῶ ȣ̓δὲν, Joan. viii. 28. ϗ ȣ̓ μὴ ποιήσῃ τὸν πατέρα, Matt. xv. 5. *redundat,* Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 21. Jac. ii. 4. *Etsi,* ϗ μέγα δώῃ, *etsi multum dederit,* Hes. Op. 357. καί τοι σμῖκρον ἔον, *etsi sit exiguum,* ibid. 360. exponendi vim habet, *hoc est,* κακῶς ἔπραττεν ϗ πένης ἦν, *malè egit, hoc est, pauper erat,* Arist. Plut. α.

Græv. ad Hesiod. Oper. 328.

ΚΑΙΆΔΑΣ, ȣ, ὁ, *carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebantur.* Lacon. vox. Alitèr καιάτας, Hesych.

Καϊάφας, ᾶ, ὁ, nomen pontificis. Hebr. q. d. *circuitor* vel *blasphemans.*

Καίγε, *et quidem:* ex ϗ, *et*, et γε, dictione encliticâ.

Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi καίω, *uro:* f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, *CÆCIAS, ventus ab ortu æstivo spirans:* à Caico, fl. Mysiæ, sic dictus.

Καΐν. *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ, indecl. Heb. *acquisitus.*

Καϊνὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *possessor.*

Καινέα, acc. sing. à

Καινεὺς, έος, ὁ, nom. propr. regis.

Καινί'α, ας, ἡ, *victoria cæde parta.* Hesych. à καίνω.

Καινί'ς. Vide in καίνω.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *novus, a, um;* quasi à ϗ νῦν. compar. καινότερος, ᾱ, ον· superl. καινότατος.

Καινοτέραις, *novis*, dat. pl. f. g. compar. grad. à præc. q. v.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas.* Th. καινὸς, *novus.*

Καινοτομέω, ῶ, f. ήσω, perf. m. τέτομα, *innovo, res novas molior:* ex καινὸς, *novus*, et τέμνω, *seco.*

Καινοτομί'α, ας, ἡ, *novitas.*

Καινȣργέω, ῶ, f. ήσω, *rebus novis studeo, res novas molior:* ex καινὸς et ἔργον, *opus.*

Καινοφωνί'α, ας, ἡ, *novitas vocum:* ex καινὸς, *novus*, et φωνὴ, *vox.*

Καίνυμαι, *vinco:* à

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido:* q. à κίω, *findo*, vel à κνάω, *seco:* indè καινὶς, ίδος, ἡ, *mors.*

Καιομένῃσι, *incensis*, dat. plur. Ion. f. gen. præs. part. pass. à καίω, *uro:* f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

Καίοντο, *incendebantur*, Ion. pro ἐκαίοντο, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Καίȣσ', pro καίȣσα, præs. part. f. g. ab eod. th.

Καίπερ, *etsi, quamvis:* ex ϗ et περ, particula expletiva.

Καίριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tempestivus, opportunus, lethalis:* à καιρός.

Καιρόεις, όεσσα, όεν, *benè textus:* à καῖρος, *licium.*

ΚΑΙΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *occasio, opportunitas, modus, tempus, status rerum, calamitas.* εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore, opportunè:* q. à κυρεῖ, *accidit:* at

ΚΑΙ~ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *licium:* q. à κείρω, *tondeo.* Hinc καιρόω, *stamen connecto.*

Καιροσίων, gen. pl. f. g. pro καιροεσσῶν, per Metath. à καιρόεις, *benè textus:* f. καιρόεσσα· à præc.

Καιροτηρέω, f. ήσω, *temporis opportunitatem observo.* D. S.

Καιρόω, ῶ, *stamen connecto:* à καῖρος, *licium.*

Καίρω, τρέχω, Etymol. an propter verbum καιρόω, -ῶ, ut sit *percurrere pectine telas.*

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè *à cædendo.*

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA.*

Καίτοι, *imo, vero.* H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1289.

Καίτοιγε, *quanquam*, conjunct. cum indic. ex ϗ, τοι, et γε.

ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo:* f. καύσω. perf. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. aor. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι. a. 1. sub. pass. καυθήσωμαι, ῃ, ηται. 1 Cor. xiii. 3.

Κάκ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n. g. et κακᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba:* à κακὸς, *malus.*

Κακάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malus nuntius, mala nuntians:* ex κακὸς et ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Κακαγορί'α, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, *maledicentia.* Vide in κακηγορέω. Sic et κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κ'ἀκεῖ, *et illic:* ex ϗ et ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille.*

Κ'ἀκεῖθεν, *et illinc:* ex ϗ et ἐκεῖθεν. ab eod. th.

Κ'ἀκεῖθι, pro ϗ ἐκεῖθι, *et illic.*

Κ'ἀκεῖνος, *et ille:* ex καὶ et ἐκεῖνος.

Κ'ἀκεῖσε, ex καὶ et ἐκεῖσε, *illuc, eò:* ab eod. th.

Κακέμφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *de quo κακῶς φασίν, inglorius, ignobilis.* τὸ κακέμφατον, apud Hesych. est figura, quæ cum junctura vocum insuavitèr sonat. quod et κακίμφατον.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, *maledico:* à κακήγορος.

Κακηγορί'α, ας, ἡ, *maledictum:* à

Κακήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maledicus:* à κακὸς et ἀγορέω, *dico.*

Κακηπελέω, *malè affectus sum, malè valeo*, κακῶς πέλω.

Κακῆς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ἡ, ὸν, *malus, a, um.*

Κακί'α, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, molestia.* Th. κακὸς, *malus.*

Κακίζω, f. ί'σω, perf. ικα, *vitupero:* vide in κακίσαι.

Κά'κιον, *pejus*, n. g. et κακί'ων, *pejor*, ὁ ϗ ἡ, compar. à κακὸς, *malus.*

Κακί'σαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω, *vitupero, labefacio, improbo:* præs. pass. κακίζομαι, *vituperor;* item *ignavè me gero, ignavus fio:* præs. part. pass. κακιζόμενος. Th. κακός.

Κά'κιστος, ȣ, ὁ, *pessimus*, superl. ab eod.

Κακί'ων, ί'ονος, ὁ ϗ ἡ, *deterior.* Vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, *perdix:* κακκαβί'ς, ί'δος, ἡ, idem; à sono.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla testacea.*

Κακκείειν, Æol. Sync. pro κατακείειν, *dormiturire:* Sic

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. à κατακείω, *dormiturio:* quod ex κατὰ et κείω, *cubare cupio.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κακκεφαλῆς,˜ compos. ex κατὰ et κεφαλῆς, *capitis:* κακκεφαλᾶς, Dor. et Æol. pro κακκεφαλῆς.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. per Sync. pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι. nam καίω, *uro:* a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam:* à κόρυς, υθος, ἡ, *galea:* in acc. κόρυθα et κόρυν.

Κακκορυ'φὴν, id est, κατὰ κορυφὴν, *in vertice.*

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præs. part. verbi κατακρύπτω, *occulto, dissimulo.* Th. κρύπτω, *abscondo:* f. κρύψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κακοδαιμονί'α, ας, ἡ, *infelicitas, insania:* à κακοδαίμων.

Κακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infelix, cui malus est genius:* ex κακὸς et δαίμων.

Κακοδοξέω, -ῶ, *sum pravæ opinionis;* à κακὸς, *malus*, et δόξα, *opinio, fama.* item *infamiâ laboro.*

Κακόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis:* ab eodem. Th. δοκέω, *videor.*

Κακοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *malè pannosus, vestitus.* Ex κακὸς et εἷμα.

Κᾰκοεργῐ´η, ης, ἡ, improbitas: à seq.
Κᾰκοεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, maleficus: ex κακὸς et ἔργον, opus.
Κᾰκόζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malus et infelix æmulator: à κακὸς, malus, et ζῆλος, æmulatio.
Κᾰκοζηλῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, mala et infelix æmulatio: ab eodem.
Κᾰκοζωῐ¨ᾱ, ᾱς, ἡ, misera vita, Poët. pro κακὴ ζωή.
Κᾰκοήθειᾰ, ᾱς, ἡ, prava consuetudo, malignitas: à
Κᾰκοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, malignus, a, um: ex κακὸς, malus, et ἦθος, εος, τὸ, mos, consuetudo: in pl. ἤθεα.
Κᾰκοθημοσῠ´νη, ης, ἡ, ignavia, propriè quum res malè geruntur et disponuntur: ex κακὸς, malus, et θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum simul congestarum. Th. τίθημι, pono.
Κᾰκοΐλιον, infelix Ilium: ex κακὸς et Ἴλιον.
Κᾰκοῖο, gen. Ion. et κᾰκοῖσῐ, dat. pl. Vide κακός.
Κᾰκοκέρδειᾰ, ᾱς, ἡ, turpis quæstus: à κακὸς, malus, et κέρδος, εος, τὸ, lucrum.
Κᾰκοκερδείῃσῐν, dat. pl. Ion. pro κακοκερδείαις, à præc.
Κᾰκόκνᾱμος, Dor. pro κακόκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crura habet exilia: ex κακὸς et κνήμη, tibia.
Κᾰκολογέω, ῶ, maledico: cum acc. à κακολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus: f. ήσω. perf. κεκᾰκολόγηκᾰ. aor. 1. ἐκᾰκολόγησᾰ. a. 1. inf. act. κᾰκολογῆσαι. ex κακὸς, malus, et λέγω, dico. perf. m. λέλογα.
Κᾰκολογῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, maledicentia: ex iisdem.
Κᾰκομήχᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum machinator: ex κακὸς et μηχανὴ, machina.
Κᾰκομῑλῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, mala conversatio. Diod. Sic.
Κᾰκόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deformis: ex κακὸς et μορφὴ, forma.
Κᾰκὸν, ȣ̃, τὸ, detrimentum, malum: à κακός.
Κᾰκόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui malis legibus utitur: à νόμος, lex.
Κᾰκόνοος, -ȣς, όȣ, -ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, malevolus: ex κακὸς et νόος, mens.
Κᾰκόνυμφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infeliciter nuptus: ex κακὸς et νύμφη.
Κᾰκόξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comp. κᾰκοξεινώτερος, malorum hospitum exceptor. Ex κακὸς et ξεῖνος.
Κᾰκοπᾰ´θειᾰ, ᾱς, ἡ, vexatio, molestia: à κακοπαθὴς, q. v.
Κᾰκοπᾰθέω, patior mala, æger sum animo, tolero adversa: fut. ήσω. perf. κεκᾰκοπᾰ´θηκᾰ. a. 1. ἐκᾰκοπᾰ´θησᾰ. a. 1. imperat. κᾰκοπᾰ´θησον, ά´τω. à
Κᾰκοπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus: ex κακὸς, malus, et πάθος, εος, τὸ, passio. Th. πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον.
Κᾰκόπᾰτρῐς, ῐδος, ὁ ϗ ἡ, malo patre ortus: in acc. κᾰκόπᾰτρῐν. ex κακὸς et πατὴρ, pater, vel πατρὶς, patria.
Κᾰκοποιῐ¨ᾰ, ᾱς, ἡ, maleficium: ex κακὸς et ποιέω, facio.
Κᾰκοποιέω, ῶ, malefacio: f. ήσω. perf. κεκᾰκοποίηκᾰ. a. 1. ἐκᾰκοποίησᾰ. a. 1. inf. act. κᾰκοποιῆσαι. ex iisd.
Κᾰκοποίησῐς, εως, ἡ, maleficium.
Κᾰκοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, maleficus, a, um: ex κακὸς et ποιέω.
Κᾰκόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui infirmis est pedibus: ex κακὸς et πȣ̃ς, pes.
Κᾰκόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè alatus: ex κακὸς et πτερόν.
Κᾰκοπρᾱγέω, -ῶ, conflictor malis, infelix sum: ex κακὸς et πράσσω, facio: f. ξω. perf. m. πέπραγα.
Κᾰκοπρᾱγῐ´ᾰ, ῐᾱς, ἡ, jactura, infelicitas: et
Κᾰκοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malas res agens, maleficus: ex iisd. th.
Κᾰκοῤῥᾰφῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, malorum machinatio, insidiæ: ex κακὸς et ῥάπτω, consuo: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα. a. 2. pass. ἐῤῥάφην.
ΚᾸΚΟ´Σ, ἡ, ὸν, malus, improbus, infaustus, perniciosus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus, humilis, abjectus, pauper, vilis: q. à χάζω, recedo, ignavi enim et timidi recedere solent.
Κᾰκότᾱς, ᾱτος, ἁ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum: à præc.
Κᾰκοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, malis artibus utor et maleficio, malis artibus depravo: et
Κᾰκοτεχνῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, mala ars, maleficium: et
Κᾰκότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malis artibus deditus, malignus: ex κακὸς et τέχνη, ars.
Κᾰκότητῐ, dat. sing. κᾰκότητᾰ, acc. sing. à
Κᾰκότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia, vitium. Th. κακὸς, malus.
Κᾰκοτῠ´χὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix: ex κακὸς et τύχη.
Κᾰκȣργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus sum et fraudulentus, damno afficio: et
Κᾰκȣργῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, improbitas: à κακȣ̃ργος.
Κᾰκȣργῐκὸς, κὴ, κὸν, ad malè faciendum proclivis: ex
Κᾰκȣ̃ργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contractè pro κακοεργὸς, maleficus, improbus: ex κακὸς, malus, et ἔργον, opus.
Κᾰκȣχέω, ῶ, malè tracto, malè habeo aliquem: f. ήσω. perf. κεκᾰκȣ´χηκᾰ. ex κακῶς et ἔχω, habeo. Hinc κακȣχȣ̃μαι, malè vexor.
Κᾰκοφρᾰ´δὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malum cogitans aut machinans: ex κακὸς et φράζω, dico, meditor; a. 2. ἔφραδον.
Κᾰκοφροσῠ´νη, ης, ἡ, mala cogitatio, insania.
Κᾰκόφρων, φρονος, ὁ ϗ ἡ, insanus: ex κακὸς et φρήν.
Κᾰκόχαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienis malis gaudens: ex κακὸν, malum, et χαίρω, gaudeo.
Κᾰκοχρήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, improbus: ex κακὸς et χράομαι, utor. Th. χράω, do mutuò.
Κᾰκοχῡμῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, redundantia vitiosorum humorum: ex κακὸς et χυμὸς, succus. Th. χέω, fundo.
Κᾰκόψογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus: ex κακὸς et ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero: perf. med. ἔψογα.
Κᾰκόψῡχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pusillanimis, qni animo est demisso sive malo: à ψυχή.
Κᾰκόω, ῶ, fut. ώσω, malo seu damno afficio, infesto, vexo, affligo, vitio; malè affectum reddo: ἐπήγειραν ϗ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς—κατὰ τῶν ἀδελφῶν, Act. xiv. 2.—malè affectos reddiderunt animos contra fratres. ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza. ἐκακȣ̃το δὲ ταῖς ὑποψίαις, exasperabatur verò suspicionibus. Jos. Ant. xvi. c. 7. s. 3. At κακȣ̃ν τινα κατά τινος forsan non reperitur, et accus. Act. xiv. 2, cum remotiori verbo ἐπήγειραν in constructione fortè jungendum.
Κακτᾰ´μεναι, occidere: Dor. pro κατακτάμεναι, aor. 2. inf. act. à κατάκτημι, vel κατακτείνω, occido. Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. aor. 2. ἔκτανον.
Κάκτᾰνε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Vel pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.
Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. sing. imperf. ind. act. vel a. 1. ind. act. verbi κατακτείνω, occido.
ΚΑ´ΚΤΟΣ, ȣ, ἡ, spinosa quæ-

dam planta, carduus: quasi à καίω, quia *urit*, seu *pungit.*

Κἀκτέτω, Dor. pro ἐκ τούτε, scil. χρόνε, *ex hoc tempore.*

Καγχεῦσαι, *effudisse*, per Sync. Æol. pro καταχεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi καταχέω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Κᾰκῶς, adv. *malè, improbè, perperàm; infeliciter,* κακῶς πράσσοντες, Eurip. Orest. 1591. *qui sunt in rebus adversis.* At κακῶς ποιεῖν τινα, Dem. Phil. i. 8, *aliquem malè afficere.* κακῶς εἰδότες ὡς, Isocr. Panath. *ignari quod:* Angl. ILL AWARE THAT. à κακὸς, *malus.*

Κᾰ́κωσις, εως, ἡ, *clades.*

Κᾰκώσεσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω.

Κᾰκώτερος, Poët. pro κακίων, *pejor.*

Κᾰκωτικὸς, ἡ, ὸν, *infestus, noxius:* à κακόω.

Κᾶλᾰ, *ligna:* à nom. κᾶλον, ε, τὸ, *lignum:* sed

Κᾰλᾰ̀, *opportunè:* adv. à καλὸς, *pulcher.*

Κᾰλᾰβρίζω, *Calabros imitor.* Hesych.

Κᾰλᾰβώτης, ὁ, *stellio.*

ΚᾸ́ΛᾸΘΟΣ, ε, ὁ, *CALATHUS, quasillum:* q. à καλὸν et θέειν, quòd in ejus structurâ *ligna* in orbem *currant.*

ΚᾸ́ΛᾸΐ̈Σ, ὁ, nomen *lapidis cujusdam;* item *velum.* Hesych. q. à κάλως, *funis nauticus,* eò enim et *velum* tenditur.

Κᾰλᾰμαίᾰ, ᾱς, ἡ, alii καλαμαῖον, *cicada minima:* ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter *calamos* stipulasque versatur.

Κᾰλᾰμᾰ́ομαι, -ῶμαι, *stipulas lego;* item *spicas colligo post messores;* item *racemo,* inus. et Metaph. *spolio post alium.* Th. κάλαμος, *arundo.*

Κᾰλᾰμευτᾰ̀ς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Κᾰλᾰμευτὴς, ε̃, ὁ, *messor:* à

Κᾰλᾰμεύω, f. εύσω, *meto, culmos seco et colligo.*

Κᾰλᾰ́μη, ης, et Dor. κᾰλᾰ́μᾱ, ᾱς, ἡ, *stipula;* item Metaph. *corpus senectute confectum, et quasi arescens:* expon. etiam *cadaver hominis interempti:* à κάλαμος.

Κᾰλᾰμίνθη, ης, ἡ, *CALAMINTHA, nepeta:* similis menthæ agresti. Th. μίνθα, *mentha.*

Κᾰλᾰμίνθιος, *nomen ranæ:* à κᾰλᾰμίνθη, quod vide: vel à κάλαμος.

Κᾰλᾰ́μῐνος, ΐνη, ῐνον, *arundineus:* à κάλαμος.

Κᾰλᾰμῑ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *arundo piscatoria, theca calamorum, arundinetum:* ab eod.

Κᾰλᾰμίσκος, ε, ὁ, *parva arundo:* ab eod.

ΚᾸ́ΛᾸΜΟΣ, ε, et Dor. καλάμω, ὁ, *CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica.*

Κᾰλᾰμοστεφέων, gen. pl. à

Κᾰλᾰμοστεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *calamis circumdatus:* ex κάλαμος et ϛέφω, *corono.*

ΚΑΛΑ΄ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, *vestis linea ad talos demissa,* Ægyptiis et Persis in usu.

ΚᾸΛΑΥΡΓΊΤῐΣ, *spuma argenti:* à Calauriâ sive Calabriâ.

Κᾰλαῦροψ, οπος, ἡ, *pedum in summo repandum:* q. κᾶλον αὖ ῥέπον. à ῥέπω, *vergo, propendeo.*

Κᾰλέεσκον, ες, ε. Ion. Epenth. τε̃ εσκ, pro ἐκάλεον, εες, εε, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi καλέω, *voco.*

Κᾰλεέμεναι, *vocare*, inf. Poët. pro καλέμεναι, Ion. pro

Κᾰλεῖν, *vocare*, præs. inf. act. contr. pro καλέειν, à καλέω, quod vide.

Κᾰλεοίμην, præs. opt. pass. et

Κᾰλέοισῐ, Dor. pro καλέεσι, *vocant:* 3. pl. præs. ind. act. ab eod. th.

Κᾰ́λεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Κᾰλέοντες, οντων, οἱ, sic dicti ἀπὸ τῶν καλῶν, κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κέλοντας appellat, et οἱ ἰσόποδες καλεῦνται, *recta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum.*

Κᾰλέοντῐ, Dor. pro καλέεσι, -εσι, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. et

Κᾰλέσαντο, *vocârunt*, Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. m. et

Κᾰλέσᾱσ' pro κᾰλέσᾱσᾰ, a. 1. part. act. fœm. gen. et

Κᾰλεσκόμην, Ion. imperf. med. à καλέω.

Κᾰλέσσᾰτο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, et Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic κᾰλεσσᾰ́μενος, a. 1. part. m. gem. σ. et

Κᾰλεῦνται, *dicuntur*, Dor. pro καλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. à καλέω.

Κᾰλεῦντο, Dor. pro ἐκαλεῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic κᾰλεῦμαι, Dor. pro καλεῦμαι, κᾰλεῦσᾰ, Dor. pro καλεῦσα. à

ΚᾸΛΕ΄Ω, *voco, accerso, imploro, nomino:* fut. έσω et ήσω. perf. κέκληκᾰ. a. 1. ἐκᾰ́λεσᾰ. a. 1. imperat. κᾰ́λεσον, ᾰ́τω. a. 1. inf. κᾰλέσαι. a. 1. part. κᾰλέσᾱς, αντος, ὁ. perf. pass. κέκλημαι. aor. 1. pass. ἐκλήθην. fut. 1. pass. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc fort. Angl. TO CALL.

Κᾰλήμεναι, Dor. et Poët. pro καλῆναι, præs. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, *voco.*

Κᾰλήμενος, Æol. pro καλέμενος, præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι, pro καλέω, *voco.*

Κᾰλήτωρ, ορος, ὁ, *vocalis, canorus:* Epithet. præconis: à καλέω.

Κᾰλῐᾶ̀, ᾶς, ἡ, *nidus:* acc. Ion. καλιήν· hinc καλιαὶ, *horrea.* Th. κᾶλον, *lignum.*

Κᾰλιὰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *tugurium, domuncula, sacellum:* à præc.

Κᾰλῐῆς, gen. sing. Ion. κᾰλῐῆν, acc. sing. à καλιὰ, *nidus:* quod vide.

Κᾰλινδέω, ῶ, *volvo, verso:* à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, ε, τὸ, *barba galli gallinacei*, Hesych.

Κάλλεᾰ, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo.* Th. καλὸς, *pulcher.*

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo:* fut. καλλείψω pro καταλείψω. ex κατὰ et λείπω, *linquo:* f. ψω.

Καλλῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, nomen propr.

Καλλῐβόᾱς, ε, ὁ, *qui pulchram et suavem vocem habet*, ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλὸς, *pulcher*, et βοάω, *clamo.*

Καλλῐγῠ́ναικᾰ, acc. sing. à

Καλλῐγῠ́ναιξ, αικος, ὁ ἢ ἡ, *pulchris mulieribus abundans:* ex καλὸς, *pulcher*, et γύνη, *mulier.*

Καλλῐέλαιος, ε, ὁ, *frugifera olea:* q. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea.* Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaster*, q. *sylvestris olea.*

Καλλῐεπέω, f. ήσω, *ornatè et eleganter dico:* ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, vel καλὸς, *pulcher*, et ἔπω, *dico.*

Καλλῐεργέω, ῶ, f. ήσω, *pulchrè fabricor:* ex καλὸς et ἔργον, *opus.*

Καλλῐερέω, ῶ, f. ήσω, *lito*, qu. *felici eventu sacrifico*, καλῶς ἱερεύω. καλλῐερεῖσθαι, idem. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Καλλίζωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, *pulchrè cinctus.* Ex καλὸς et ζώνη.

Καλλῐθέμεθλος, ε, ὁ ἢ ἡ, *pulchrè fundata:* ex καλὸς, *pulcher*,

et θίμιθλον, idem quod θέμηλον, ϐ, τὸ, *fundamentum*.
Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *habens pulchros capillos*: ex καλὸς et θρὶξ, gen. τριχός.
Καλλίκαρπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *fructuosus, bonum fructum ferens*: ex καλὸς et καρπός.
Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus*, propriè *pulcher collis* aut *tumulus*: ex καλὸς et κολωνὸς, *tumulus*.
Καλλικόμοιο, *pulchricomæ*, gen. sing. Ion. à
Καλλίκομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchram comam habens*: ex καλὸς, *pulcher*, et κόμη, *coma*.
Καλλικρήδεμνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchris vittis*. Ex καλὸς et κρήδεμνον.
Κάλλιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, apud Poët. pro καλὸς, *pulcher*.
Καλλίνάος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fluens*: ex καλὸς et νάω, *fluo*.
Καλλίνικον, ϐ, τὸ, Poët. *præclara victoria*, ἡ καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux. item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat*: ex καλὸς et νικάω, *vinco*.
Καλλίνικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *victor egregius*: ex iisd.
Κάλλιον, *melius*: compar. n. g. vel adv. à καλὸς, *pulcher*.
Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπᾶ, ᾶς, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Musæ: ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, quod à καλὸς, *pulcher*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.
Καλλιόω, -ῶ, fut. ώσω, *venusto, pulchrum facio* vel *reddo*.
Καλλιπάρηος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras genas habens*: ex καλὸς, *pulcher*, et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala, gena*.
Καλλίπεπλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchrum peplum* vel *vestem habet*: ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.
Καλλιπλόκᾶμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchricomus, pulchras comas* vel *cincinnos habens*: ex καλὸς et πλόκαμος, *cincinnus*. Th. πλέκω, *necto*.
Καλλίπλϐτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui præclaras opes habet*: ex καλὸς et πλϐτος, *divitiæ*.
Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Καλλίπρωρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchram habens proram*: ex καλὸς et πρώρα.

Καλλίπωλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchros equos habet*: ex καλὸς et πῶλος, *pullus equinus*.
Καλλιρέεθρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchrifluus, liquidus, copiosus*: ex καλὸς, *pulcher*, et ῥέεθρον, Poët. *fluentum*: q. à ῥέω, *fluo*.
Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE*; nomen mulieris.
Καλλίροος, et καλλίρροος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fluens, pulchra fluenta habens*: ex καλὸς, *pulcher*, et ῥέω, ῥεύσω, *fluo*.
Καλλίστᾶ, ᾶς, ά, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima*. Sed κάλλιστᾶ, adv. superl. *pulcherrimè, optimè*. καλλίστη νῆσος, sic dicta *Theræ* insula. à καλὸς, *pulcher*, compar. καλλίων· superl. κάλλιστος.
Καλλιστεύω, f. εύσω, *pulchritudine excello; fortissimè rem gero*. idem quod ἀριστεύω. Th. καλός.
Καλλίστευμᾶ, ᾶτος, τὸ, *præmium pulchritudinis*. Eurip. Orest. 1677.
Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλὸς, *pulcher*; compar. καλλίων.
Καλλίσφὔρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchros talos habens*: ex καλὸς et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.
Καλλίτρῐχᾶς, *pulchricomas*, acc. pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens*: ex καλὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.
Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.
Καλλίχορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem* aut *locum habet*: ὁ καλὴν χώραν ἔχων.
Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Sap. xiii. 3. idem quod
Κάλλος, εος, et contractè κάλλϐς, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.
Κάλλυντρον, ϐ, τὸ, *id quo aliquid ornatur; scopæ*: à
Καλλύνω, f. ὔνῶ, *pulchrum reddo, como, orno*: item *verro*. præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddor; item elegantèr me habeo, glorior, mihique ipsi placeo*: à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.
Καλλωπίζω, f. ίσω, *decoro*: propriè *pulchros oculos facio*: præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor*: à καλὸς, *pulcher*, et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Καλλώπισμᾶ, ᾶτος, τὸ, *ornamentum*: à præc.
Καλλωπισμὸς, ϐ, ὁ, idem: est et *elegantia vestitûs*.
Καλλωπιστὴς, ϐ, ὁ, *nimis pulchritudini et elegantiæ addictus*: à καλλωπίζω.
Κᾶλοδῐδάσκᾶλος, ϐ, ὁ, *honestatis magister, honesta docens*: ex καλὸς, *pulcher*, et διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.
Κᾶλοκᾶγᾶθῖᾶ, ᾶς, ἡ, *probitas*: ex καλὸς et ἀγαθὸς, *bonus*.
Κᾶλοκᾶγαθος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *probus, integer*: ab iisd.
ΚΑ͂ΛΟΝ, ϐ, τὸ, *lignum*. Sed Κᾶλὸν, Poët. *pulchrè*, à καλὸς, quod vide.
Κᾶλοπέδῖλον, ϐ, τὸ, et in pl. τὰ, *ligneæ compedes*. Th. πέδιλον, τὸ, *calceus*.
Κᾶλοποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio*: ex καλὸς et ποιέω, *facio*.
Κᾶλόπϐς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pulchros pedes habens, pulcher*: à καλὸς et πϐς, ποδὸς, *pes*: item κᾶλόπϐς, *ligneum pedem habens; ipse pes ligneus*; à κᾶλον, *lignum*. Est et nomen animalis Indici.
Κᾶ́λος, ϐ, ὁ, *funis, rudens*.
ΚᾸΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *pulcher, honestus, bonus, decens, probus, strenuus, jucundus, suavis*. compar. καλλίων. superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus, commodum, honestas*. ἔστι καλὸν pro πρέπει elegantèr. Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.
Κᾶλϐμαι, præs. ind. pass. κᾶλέμενος, η, ον, præs. part. pass. κᾶλϐμεν, 1. pl. præs. ind. act. κᾶλϐσί, 3. pl. præs. ind. act. verbi καλέω, *voco*.
Καλπάζειν, *equum in gressum exultantem urgere*: præs. inf. act. à καλπάζω. Hinc forsan Angl. TO GALLOP.
ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, et κάλπῐς, *urna, situla, hydria*: q. à κόλπος, quòd sit *sinuosa*: aut à καλύπτω, quòd *occultet liquorem*.
Κάλπῐς, ῐδος, et ῐος, ἡ, *urna*: à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, cursor, cursûs species*. Hesych. hinc καλπάζειν.
Κᾶλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abscondo*.
Κᾶλῠδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.
Κᾶλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *theca*.
Κᾶ́λυμμᾶ, ᾶτος, τὸ, *velamen*: à καλύπτω.

Κἀ'λυξ, ῦκος, ἡ, *rosa clausa*, *theca*, *CALYX*: *id quo aliquid includitur*, ut *folliculus*, *putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo mulicbri*. à καλύπτω, *tego*.
Κἄλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen*, *operculum*: ab eod.
Κἄλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum*.
Κἄλύπτρᾶ, ᾶς, ἡ, *tegmen capitis muliebre*.
Κἄλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à
ΚἈΛΥ'ΠΤΩ, *tego*, *velo*, *operior*: f. ψω. a. 1. ἐκά'λυψᾰ. a. 1. imperat. κά'λυψον, ά'τω, et in 2. pl. κἄλύψᾰτε. perf. act. κεκά'λυφᾰ. a. 2. ἐκά'λυβον. perf. pass. κεκά'λυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκἄλυμμένος, η, ον.
Καλυστρῖοι, οἱ, nomen Judicum.
Κἄλύψαι, a. 1. inf. act. κἄλύψᾶς, *tegens*, a. 1. part. act. κἄλυψά'μενος, a. 1. part. m. κἄλύψῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego*.
Κἄλυψοῖ, dat. sing. à
Κἄλυψὼ, όος, -οῦς, ἡ, *CALYPSO*, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.
Καλχαίνω, f. ἄνῶ, *purpureo colore tingo*; etiam *altâ mente cogito*, *alto animo verso*: à κάλχη.
Κάλχᾶς, αντος, ὁ, nomen vatis proprium, à καλχαίνω.
ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal*, *quo tingitur purpura*.
Κἄλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. contract. à καλέσω, verbi καλέω, *voco*.
Κἄλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*: à
ΚἈ'ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens*, *funis nauticus*.
Κἄλῶς, adv. *pulchrè*, *rectè*: à καλός.
ΚἈ'ΜΑΞ, ἄκος, ἡ, *vitis pedamentum*, *palus*, *pertica*, *tibicen*, *fossa*. dat. pl. κά'μαξῖ. q. à κάμνω, quia velut *laborat* gestando onere.
ΚἈΜἈ'ΡᾸ, ᾶς, ἡ, *CAMERA*, *fornix*, *testudo*: quia pondere quasi κάμνει, *laborat*.
ΚἈΜἈΣΓΝΕΣ, οἱ, *pisces marini*. Alii κἄμἄσῆνες.
Κἄμάσσω, *moveo*. Hesych.
Κἄμἄτηρὸς, ρᾶ', ρὸν, *laboriosus*, *defessus*, *ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, *lassesco*.
Κἄ'μᾰτος, ου, ὁ, *labor*: καμάτως, pro καμάτους, acc. pl. Th. κάμνω.
Κἄμἄτώδης, εος, ὁ & ἡ, *gravis*, *laboriosus*: vide præced.
Καμβαίνω, *cesso*: an pro καταβαίνω, *descendo*?
Κάμβᾰλον, *deposui*, per Sync. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi κατεμβάλλω· ex κατὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio*: fut. λῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.
Καμβρίζω, *cessator sum*: Æol. Sync. pro καταβρίζω. Hesych.
Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.
Κἄ'με, vel κἄ'μεν, *elaboravit*, *afflictabatur*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*: f. καμῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.
Κἄμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμοῦμαι· κἄμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis. Ab eod.
Κἄμηλαύκιον, vel κἄμελαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum cohibet*.
Κἄμηλί'της, ου, ὁ, *cameli agitator* vel *curator*: à κάμηλος, *camelus*.
Κἄμηλοπάρδᾰλῐς, εος, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum: à κάμηλος et πάρδαλις. Th. πάρδος.
ΚἈ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, *CAMELUS*, Angl. CAMEL: παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal ferendis *laboribus* optimè idoneum.
Κἄ'μητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.
Κάμιλος, ου, ὁ, *funis crassus*.
Κἄμῖναῖος, αίᾶ, αῖον, *ad caminum pertinens*: et
Κἄμῖνευτὴς, οῦ, ὁ, *ad fornacem laborans*: à
Κἄμῖνεύω, f. εύσω, *in camino excoquo*, seu *candefacio*: à κάμινος.
ΚἈ'ΜῖΝΟΣ, ου, ὁ & ἡ, *CAMINUS*, *fornax*, *ignis*, *flamma*, *ardor*: q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro*.
Κἄμῖνὼ, οῦς, ἡ, ut γρηῢς καμινὼ, *anus camini fuligine oppleta*: dat. καμινοῖ. à præc.
Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι. Hesych.
Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique*.
Καμμένειν, per Sync. pro καταμένειν, præs. inf. à μένω, *maneo*.
Κἄμμες, Æol. pro & ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.
Καμμονί'η, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia*, *victoria*: à καταμένω, *constanter permaneo*. Th. μένω, *mano*.
Κάμμορος, ου, ὁ & ἡ, *infelix*: Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μέρος, *malum fatum*. Th. μείρω, *divido*.
Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo*, *claudo oculos*: f. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσᾰ. perf. κεκάμμυκᾰ, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ et μύω, *claudo*: f. σω. perf. μέμυκα.
Κάμνε, *elaborabat*, 3. sing. imperf. Ion. à
ΚΑ'ΜΝΩ, *lassesco*, *fatigor*, *deficio*, *laboro*, *ægroto*: f. κἄμῶ, vel κἄμοῦμαι. perf. κέκμηκᾰ. a. 2. ἔκᾰμον. a. 2. sub. κά'μω, ῃς, ῃ, et in 2. pl. κά'μητε.
Κά'μον, Ion. pro ἔκἄμον, a. 2. ind. et
Κἄμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*.
Κἄμοῦσᾰ, *laborans*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.
Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item *articulus*: à κάμπτω, *flecto*: sed
Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*. Gl. Cyr. Sub eod. th.
Καμπτὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *flexibilis*, *flexilis*.
Κάμπτρᾶ, ᾶς, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex lignis flexis: à
ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto*, *inflecto*: f. ψω. perf. κέκαμφᾰ. κάμψαι κακὰ, *declinare mala*. Eurip. Suppl. 748. Hinc fort. Angl. HAMMOCK.
Καμπύ'λος, η, ον, *curvus*, *inflexus*. Th. κάμπτω.
Κάμφιστειλᾶμένᾶ, Dor. pro & ἀμφιστειλαμένη, *superinduta*. Th. στέλλω, *orno*.
Κάμψᾰ, ης, ἡ, *theca*, *CAPSA*: καμψάκης, ου, ὁ, *vas olearium*. Th. κάμπτω.
Κἄμὼν, οῦσᾰ, ὸν, *fatigatus*, *a*, *um*, *mortuus*: a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor*: f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.
Κἄν, *etsi*, *quamvis*, *saltem*, *tantùm non*, *ac si*. Anacr. vii. 8. pro & ἄν.
Κἀν, sine accentu, pro & ἐν.
Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *possessio*: et
Κἄνᾶ, *canistra*, Gen. xl. 16. pro κάνεα. vide κάνεον.
ΚἈ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *lignum tenue*, *cui pictores ceram vel linum circumlinunt*: q. à κάννη, *arundo*. Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi*.
Κἄ'νᾰθρον, ου, τὸ, *currus ex storeâ*: à κάννη, *storea*.
Κανανί'της, ου, ὁ, *Cananita*, nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator*.
Κἄ'ναστρον, ου, τὸ, *CANISTRUM*;

scribitur et κάνιςρον. Th. κάνης, idem.
Κᾰνᾱφόρος, ω, ὁ ϰ ἡ, Dor. pro κανηφόρος, ε, ὁ ϰ ἡ, quod vide.
Κᾰνᾰχέω, ῶ, f. ήσω, *resono, strepitum seu crepitum edo.* Th. ἦχος, *sonus.*
Κᾰνᾰχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio, sonitus:* à præc.
Κᾰνᾰχηδὰ et κᾰνᾰχηδὸν, adv. *cum strepitu.* à præc.
Κᾰνᾰ'χιζε, *substrepebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à
Κᾰνᾰχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, *resono.*
ΚΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis.*
Κανδαύλης, ε, ὁ, *CANDAULES,* nomen propr.
ΚΑ'ΝΔῨΛΟΣ, ε, ὁ, *edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle.*
ΚΑ'ΝΔῨΣ, ῦος, ὁ, *indumentum Persicum.*
Κᾰνεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo:* a. 2. part. κανών.
Κᾰ'νειον, ε, τὸ, id. ac κάνεον.
Κᾰνέοιο, gen. Ion. pro κανέε, à κάνεον, contractè κανῦν, τὸ, *canistrum.* Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.
Κᾰ'νεον, -ῦν, τὸ, *canistrum;* ejusd. th.
Κᾰνῆν, Dor. et Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo:* fut. κανῶ. a. 2. ἔκανον.
ΚᾸ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM, calathus.* q. ex κάννη, *canna,* ex quâ plectitur. Vide κάναςρον.
Κᾰνηφόρος, ε, ὁ ϰ ἡ, *canistrum ferens; canephoræ,* virgines sacra portantes, qui honos erat in primariis. ex κάνης, *canistrum,* et φέρω, *fero.*
ΚΑ'ΝΘᾸΡΟΣ, ε, ὁ, *scarabæus:* etiam *poculum, CANTHARUS;* item *navigii* cujusdam genus.
Κανθήλιος, ε, ὁ, *asinus;* à κάνθων. inde κανθήλια, *clitellæ.*
ΚΑ'ΝΘΟΣ, ε, ὁ, *asinus.* Etym. sed
ΚΑΝΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *oculi angulus, hirquus, CANTHUS, ferrum quo rotæ vinciuntur.*
ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus.*
ΚΑ'ΝΝᾸ, seu κάννη, ης, ἡ, *storea, CANNA.* Hinc Angl. A CANE, A CANN.
Καννᾰ'βινος, ί'νη, ινον, *ex cannabe factus:* à
ΚΑ'ΝΝᾸΒῘΣ, εως, ἡ, et κα'νᾰβις, etiam κάνναβος, *CANNABIS.*
Καννεύσᾱς, pro κατανεύσας, *annuens,* a. 1. part. act. verbi κατανεύω. Th. νεύω, *annuo.*

Κάννη, vide κάννα.
Καννόμον, pro κατὰ νόμον.
Κᾰνονικὸς, ἡ, ὸν, *regularis:* à κανών.
Κᾰνῦν, vide κανέοιο.
Κ'ᾰνῠπόδᾱτος, ω, ὁ ϰ ἁ, Dor. pro ϰ ἀνυπόδητος, ε, ὁ ϰ ἡ, *discalceatus, et nudis pedibus:* ex α priv. et ὑποδέω, *subligo.* Th. δέω, *ligo.*
ΚᾸ'ΝΩΝ, όνος, ὁ, *CANON, regula,* in librâ, mensurâ et aliis. q. à κάννη.
ΚᾸ'ΝΩΠΟΝ, ε, τὸ, *sambuci flos.*
Κᾄξ, Dor. et per Crasin pro ϰ ἐξ.
Κᾀξήγειρε, *excitavit quoque,* Dor. et Att. per Crasin pro ϰ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, *excito.*
Κᾰπᾰνῆ'ος, Ion. pro Καπανεῖος, et hoc pro Καπανέος, gen. à Καπανεὺς, *CAPANEUS.* gen. Ion. Καπανῆος. hinc
Κᾰπᾰνηΐ'ᾰδη, patronymic. qu. à κάπτω, *comedo.*
Κ'ᾄπειτᾰ, pro ϰ ἔπειτα, *et deinde.*
Καπερναὺμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis.*
Κᾰ'πετος, ε, ὁ, *fossa,* per Aphæresin pro σκάπετος· à σκάπτω, *fodio.*
Κᾀνταῦθᾰ, pro ϰ ἐνταῦθα, *et hic quoque.*
Κᾰ'πη, ης, ἡ, *præsepe;* item *pabulum equis in præsepi appositum:* à κάπτω, *avidè comedo.*
Κᾰπηλείᾱ, ᾱς, ἡ, *ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars institoria:* à
Κᾰπηλεύω, f. σω, *cauponor, cauponariam exerceo:* sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. *calidè, avarè, fraudulentèr tractantes.* sign. etiam *moras nectere.* Æschyl. de Parthenopæo. Vid. Salm. de us. c. xii. p. 346. à κάπηλος.
Κᾰπηλεῖον, ε, τὸ, *caupona:* à præc.
ΚᾸ'ΠΗΛΟΣ, ε, ὁ, *CAUPO, institor, propola.*
Κ'ᾄπὶ, pro ϰ ἐπί.
Καπίθη, ης, ἡ, *mensura frumenti chœnicum duarum capax,* secundum Xenophontem.
Κᾰ'πνη, ης, ἡ, *caminus, fumarium:* et
Κᾰπνίᾱ, ᾱς, ἡ, *fuligo:* à καπνός.
Κᾰπνιζόμενος, *fumans,* præs. part. pass. à
Κᾰπνίζω, f. σω, *fumo denigro, fumum excito.* Apud Hom.

ignem succendo, convivii gratiâ. Th. καπνὸς, *fumus.*
Κᾰπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminus:* παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.
ΚᾸΠΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fumus,* et pro *igne* Poët. q. à κάπτω, *spiro.*
Κᾰπνῦχος, ε, ὁ, *tubulus, per quem fumus exit:* à καπνὸν ἔχειν.
Καπνόω, f. ώσω, *fumo denigro.* Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.
Κᾰπνώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *fumosus, fumidus.*
Κᾶπος, ω, Dor. pro κῆπος, ε, ὁ, *hortus.*
Καππᾰδοκίᾰ, ᾱς, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.
ΚΑ'ΠΠᾸΡῘΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*
Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat:* vide καταπαύω.
Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum.* Th. πέδον, *solum, terra.*
Κάππεσε, *decidit,* Æol. Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. in 3. dual. καππεσέτην, et
Κάππεσον pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado:* f. πεσῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Καπποφόρος, ε, ὁ ϰ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens* κάππα, literam, inustam vel quocumque modo impressam; quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.
Καππυρίσᾱσᾰ, Dor. et Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo:* f. σω. a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*
Κᾰ'πριος, ε, ὁ, *aper; rostrum navis.* Herodot. à κάπρος. At
Κᾰ'πρειος, ε, ὁ ϰ ἡ, *aprugnus, apro similis;* ut καπρείες πρώρας, *aprorum instar rostratas proras:* à
ΚᾸ'ΠΡΟΣ, ε, ὁ, *APER, verres:* qu. à
ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo:* f. ψω. perf. φᾶ.
Κᾰπῠρίζω, *clarè et sonorè rideo; gulæ indulgeo:* à
Κᾰπῠρὸς, ᾶ, ὸν, *torridus, adustus:* etiam *auram magno cum fragore efflans, exspirans:* à
Κᾰπύω, *flo, exspiro:* f. σω. a. 1. ἐκα'πυσᾰ, ᾱς, ε. Th. κάπτω, idem.
Καπφάλαρ', Æol. et Poët Sync. pro κατὰ φάλαρα, quæ

sunt *ornamenta equorum*. Th. *φαλὸς, splendidus.*
Κάπω, *spiro*, pro κάπτω.
Κάπων, *capo, gallus castratus.*
ΚᾺΡ, *CAR*, gentile nomen, *mancipium Caricum, homo nihili:* Nam Cares serviles et barbari : at
Κἂρ pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput*. Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*
Κἄρᾱ, τὸ, et κἄρη, *caput, vertex:* q. à κείρω, *tondeo :* vel à κρείω, *impero*, qui est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem. Hinc Angl. GARRET.
ΚᾸΡᾸΒΟΣ, ȣ, ὁ, *CARABUS, animal marinum*, è *cancrorum genere*. Hinc Angl. CRAB.
Κᾰρᾰδοκέω, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, *expecto:* q. capite exserto ad videndum : à κάρα et δοκέω, *video.*
Κᾰρᾰκάλλῐον, *cucullu :* q. τȣ̃ κάρα κάλλος.
Κᾰρᾰτομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo*, Eur. Rhes. 585.
ΚΑΡΒᾸΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile et rusticum calceamentum.*
Κάρδα, *virile* et *bellicosum* est Persis : q. à καρδία, *cor.*
ΚΑ'ΡΔᾸΜΟΝ, ȣ, τὸ, *nasturtium*, herba : et καρήδαμον. à δαμάω, quia calore et acrimoniâ suâ caput tentet.
Καρδαμῡ'λη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Καρδᾰμύσσω pro σκαρδαμύσσω, Etymol.
Καρδᾰ'μωμον, *CARDAMOMUM:* à κάρδαμον et ἄμωμον, habens cum *cardamo* et *amomo* similitudinem.
ΚΑΡΔῘ'Ᾱ, ᾱς, ἡ, *cor, animus, os ventriculi :* q. à κέαρ. Angl. HEART.
Καρδιᾰκὸς, ἡ, ὸν, *cardiacus, ad cor pertinens :* à præc.
Καρδῐογνώςης, ȣ, ὁ, *cordium cognitor :* ex καρδία et γνώςης, *cognitor*. Th. γινώσκω, *cognosco.*
Καρδῐȣλκέω, ῶ, f. ήσω, *cor revello :* ex καρδία et ἕλκω, *traho.*
Καρδῐόω, ῶ, f. ώσω, *cordis dolorem sentio :* etiam Cant. iv. 9. *cor moveo* aut *vulnero*. Th. καρδία.
ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ȣ, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina subigitur.*
Κᾰ'ρη, τὸ, indecl. *caput :* per Apoc. pro th. κάρηνον. Sed
Κᾰρῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo :* a. 2. act. ἔκαρον. a. 2. pass. ἐκάρην.
Κᾰ'ρηᾰρ, ᾰτος, (per Sync. κάρητος) τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κᾰρήᾰτι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput.*
Κᾰρηκομᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *caput comatum habeo :* ex κάρηνον, *caput*, et κόμη, *coma.*
Κᾰρηκομόωντες, *comati*, Poët. pro καρηκομῶντες, nom. plur. præs. part. à καρηκομάω.
Κᾰρῆναι, *detonsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo :* a. 2. ἔκαρον. f. 2. καρῶ. a. 2. pass. ἐκάρην.
ΚᾸ'ΡΗΝΟΝ, ȣ, τὸ, *caput, vertex*. κάρη, τὸ, indeclin. idem.
Κᾰ'ρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput :* idem quod κάρηνον.
Κᾱρῐκοὶ, *Carici :* nom. pl. à
Κᾱρῐκὸς, ἡ, ὸν, *CARICUS*. Th. Κὰρ, *Car*, gentile nomen.
Κᾱρῐ'ναι, αἱ, *præficæ :* à κῆρ, *mors*, vel quòd è Cariâ esse solent.
Κᾱρῐ'ς, ῖδος et ΐδος, ἡ, *squilla*, piscis genus : q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*
ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*
ΚΑΡΚῘ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ȣ, ὁ, *cancer*, piscis ; *cancer*, sidus cœleste ; *cancer*, morbus.
Καρκῖνόω, ῶ, *cancro assimilo, obliquè moveo*. καρκινȣ̃σθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt. à th. præced.
Καρκῐ'νωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *CARCINOMA, cancer*, morbus. Th. καρκίνος, idem.
Καρμήλῐον, ȣ, τὸ, *mons Carmelus.*
Κάρνος, εος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus*. Hesych.
ΚᾸ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor*. Sed
Κᾱρὸς pro κηρὸς, gen. Dor. à κὴρ, *parca, mors :* vel καρὸς, Dor. pro κηρὸς, ȣ̃, ὁ, *cera.*
Κᾰρȣ́χῐον, ȣ, τὸ, *rheda*. Angl. CAROCHE.
Κᾰρόω, -ῶ, f. ώσω, perf. κεκᾰ'ρωκᾰ, *soporem cum gravedine affero*, pass. *gravedine soporis opprimor, alto gravique somno corripior*. Th. κάρος, *sopor.*
ΚΑ'ΡΠΑΙ, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, *vermes, qui oleis innascuntur.*
ΚΑΡΠΑΓΑ, vel καρπαία, ᾱς, ἡ, *saltationis quoddam genus :* ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις.
Καρπᾰ'λῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celer :* quasi ἁρπάλιμος. hinc
Καρπᾰλῐ'μως, *citò, raptìm :* qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*
Καρπᾰ'σῐνος, η, ον, *carbasinus :* à

ΚΑ'ΡΠᾸΣΟΣ, ȣ, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, CARBASUS.*
ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, *CARPESIUM*, festuca tenuis : q. à κάρφος, *festuca.*
Καρπίζομαι, *fructum colligo.*
Καρπίζομαι, *in libertatem assero*. à κάρφος, *virgula*. Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.
Καρπίζω, *fructum decerpo* vel *colligo*. à καρπὸς, *fructus.*
Καρπῐ'ς, ΐδος, ἡ, *vindicta, assertio*. à καρπὸς, *carpus.*
Καρπιςὴς, ȣ̃, ὁ, *assertor, vindex.*
Καρπιςῐ'ᾰ, *assertio in libertatem :* quòd manûs brachiale capetur, qui *carpus* dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.
Κάρπῐμος, ῐ'μη, ῐμον, *frugifer, fructuosus, fructifer*. Th. καρπὸς, *fructus.*
Καρπόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fructum exesum habens, fructum esculentum habens.*
Καρποῖσῐν, dat. pl. Ion. à καρπός.
Καρπόομαι, -ȣ̃μαι, *fructum percipio, fruor, consequor ;* item *exhaurio, consumo :* vide καρπόω.
ΚΑΡΠΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas :* καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis*, i. e. *prudentia*. Est et *pars manûs ubi pulsum explorant, CARPUS*. Hinc ἄκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infructuosus ;* εὔκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fructibus abundans*. Est et
Καρπὸς, ȣ̃, ὁ, nomen viri.
Καρποφορέω, ῶ, *fructum fero :* f. ήσω. perf. κεκαρποφόρηκᾰ. a. 1. ἐκαρποφόρησᾰ. à
Καρποφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *frugifer, -a :* ex καρπὸς et φέρω, *fero.*
Καρπόω, *fructum colligo, CARPO* ad fruendum, *sacrifico :* a. 1. ἐκάρπωσᾰ. Th. καρπός.
Κάρπωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fructus, quæstus ;* item *victima, oblatio, hostia :* et
Κάρπωσῐς, εως, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosus :* à præced.
Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, q. *fructibus affectus*, vel *variorum fructuum figuras habens intextas :* vel ut H. Steph. exponit, *manulcatus :* Epith. vestis : ab eod. th.
Κάῤῥᾰ, *Carrha*, urbs Arabiæ.
Καῤῥέζȣσιν, Æol. Sync. pro καταῤῥέζȣσιν, præs. inf. et
Καῤῥέζȣσᾰ, *demulcens*, præs. part. fœm. gen. pro καταῤῥέζȣσα, ex καταῤῥέζω.
Κάῤῥον, ȣ, τὸ, *rheda, currus*. Angl. A CAR or CART.
Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, com-

par. ab ἄγαθος, *fortior, melior:* q. κάρτων, à κάρτος pro κράτος, *robur.*

Κάῤῥωτος, ου, ὁ· quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ι'α, ιον, *obliquus.* unde ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè, vehementèr, admodum, profectò, certè:* à κάρτος pro κράτος, *robur,* ἢ κάρτα, *maximè,* affirmandi modus.

Καρταλάμιον, ου, τὸ, *parvus* κάρταλλος.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, *cophinus,* seu *corbis in angustum desinens.*

Κάρτιϊ˜, dat. sing. à κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur.*

Καρτεραίχμας, ᾶ, ὁ, Poët. et Dor. pro

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, *hastipotens, qui bellicis armis est potens.* Ex καρτερὸς, *robustus,* et αἰχμὴ, *cuspis.*

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo sum, persevero, tolero, patientèr fero, duro, perduro:* fut. ήσω. perf. κεκαρτέρηκα. aor. 1. ἐκαρτέρησα. a. 1. opt. Æol. καρτερήσεια, ας, ε. à καρτερὸς, *validus,* quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia, patientia:* et

Καρτερικὸς, ἡ, ὸν, *qui patientiâ præditus est:* à καρτερὸς, quod vide.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pertinax, qui toleranti animo est:* ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur,* et θυμὸς, *animus.*

Καρτερὸν εἶναί τινος, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem:* à καρτερός.

Καρτερὸν pro καρτερῶς, *fortitèr.*

Καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *fortitèr feriens:* à καρτερὸς et πλήσσω.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, fortis, validus, potens, vehemens, violentus, magnanimus, tolerans, patiens:* à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερόφρονα, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *præfractus, magnanimus:* à καρτερὸς, quod vide, et φρὴν, *mens.*

Κάρτιστος, ου, *præstantissimus,* per Metath. pro κράτιστος, superl. Th. κράτος, *robur.*

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur.*

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτύνω pro κρατύνω, *firmum reddo, corroboro.* q. v. Th. κράτος, *robur.*

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, *nux juglans,* arbor: κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans,* fructus; q. à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρύινος, *nuceus.*

Καρυΐσκος, *speciem nucis* vel *amygdalæ referens.*

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam seu condimentum Lydorum.*

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, *præco.*

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgâsset:* a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, *prædico.* Th. κήρυξ, *præco.*

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans.* Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρυωτὰ, τὰ, Exod. xxxviii. *scyphi in nucis modum facti:* à καρύα, quod vide.

Καρφάλεος, έα, έον, *siccus, aridus.* Th. κάρφω, *sicco.*

Κάρφη, ης, ἡ, *fœnum:* à κάρφω.

Κάρφος, εος, τὸ, *palea:* à

ΚΑ'ΡΦΩ, *sicco, arefacio:* fut. ψω. perf. κέκαρφα. hinc κάρφος, εος, τὸ, *palea.*

Καρχάλεος, ου, apud Homerum pro καρφαλέος, quod vide.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. à

Καρχαρόδους, δοντος, ὁ καὶ ἡ, *dentibus asper:* ex κάρχαρος, *asper;* quod à χαράσσω, *sculpo,* et ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

Κάρχαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *asper.* Th. χαράσσω, *sculpo.*

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, ου, *Carthaginensis:* à

Καρχηδὼν, όνος, ἡ, *CARTHAGO.*

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARCHESIUM, summa pars mali nautici, navis, poculum quoddam oblongum.*

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera.*

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, et κασαλβὰς, άδος, ἡ, *meretrix, scortum.*

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, *tapes utrâque parte villosus.*

Κασαύρα, et κασωρὶς πόρνη, Hesych. ex κάσσα et ὥρα, *cura.*

Κασθλοῖσιν, *et in bonis,* dat. pl. Ion. à κάσθλος, pro καὶ ἐσθλὸς, *et bonus.*

Κασία, ας, ἡ, *CASIA, frutex lauro similis.* Κασία μέλαινα, *cassia fistularis.* Vide κάσσια.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *soror:* à

Κασίγνητος, ου, ὁ, *frater ex utroque parente, germanus, consobrinus, consanguineus:* adj. *fraternus, germanus.* à κάσις et γίνομαι.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *frater* vel *soror: coætaneus.* qu. γάσις, à γάω, *genero.*

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix:* quæ se illecebrosè κάζει, id est, *ornat et fucat;* aut κάει ἆσσον, *propè urit.*

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, *CASSIA, frutex aromaticus.* Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, et Att. καττίτερος, *stannum.*

ΚΑΣΣΥ'Ω, et Att. καττύω, f. ύσω, *suppingo, consuo:* ut ea quæ subtus suuntur, usu conterenda: undè κάττυμα, *solea.*

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *CASTANA,* urbs Thessaliæ et Ponti: undè et καστανaϊκὸν κάρυον, *nux castanea:* Angl. CASTAN-NUT or CHESTNUT.

Κάστανον, ου, τὸ, *CASTANEA:* à præcedente.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειος ὕμνος, Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena quâ utebantur in præliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

Καστορὶς, ίδος, ἡ, *canis Amyclæa,* ita dicta quia ex Amyclis oriundus erat Castor. ex Κάστωρ.

Καστόρνυμι, pro καταστόρνυμι, *sterno.* Ex κατὰ et στόρνυμι, στορέω.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR, fiber,* animal ventricosum: ideò dicunt à γαστὴρ, *venter.*

Κάσχεθε, *detinebat,* 3. sing. imperf. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, *inhibeo.* Sic et

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. aor. 2. m. verbi κατασχέω, vel κατέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', Præp. cum. gen. *adversus:* εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Rom. viii. 31, *si Deus est pro nobis, quis contra nos?—De:* ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor. xv. 15,

quoniam de Deo testificati sumus.—*Super:* κατέχειν αὐτῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3, *effudit super caput ejus.* κατὰ πέτρων σπείρειν, 1 Cor. ii. 4, *seminare super petras.*—*Per:* ἐξορκίζω σε κατὰ τῦ Θεῦ, Matt. xxvi. 63, *adjuro te per Deum.*—*In,* ἐν: ἡ κατὰ βάθυς πτωχεία, 2 Cor. viii. 2, *profunda paupertas.*—*In,* εἰς: ὐκ εἶχες ἐξυσίαν κατ' ἐμῦ, Joan. xix. 11, *non haberes potestatem in me.*

Κᾰτᾰ̀, cum accus. *secundum:* κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26, *secundum imaginem nostram.*—*In:* κατ' ὄναρ, Matt. i. 20, *in somnio.* κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, Luc. xv. 14, *in illâ regione:*—*Ad:* ἦλθε κατ' αὐτὸν, Luc. x. 33, *venit ad eum.*—*Versus:* κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xvi. 7, *Bithyniam versus proficisci.*—*Juxta:* κατ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366, *circa Argos sita.* Bezam ad Act. Apost. xxvii. 5.—*Ob:* οἷς κατ' ὀφθαλμὸς προεγράφη, Gal. iii. 3, *quibus ob oculos prius fuerat depictus.*—*Cum:* κατὰ σαυτὸν ἔχε, Rom. xiv. 22, *tecum habe.*—*Inter:* τὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21, *omnes qui sunt inter gentes.*—*Apud:* πάντων τῶν κατὰ Ἰυδαίυς ἐθνῶν, Act. xxvi. 3, *omnium qui apud Judæos sunt rituum.*—*Ex vel propter:* κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Matt. xix. 3, *quavis ex causa.* κατὰ χάριν, Rom. iv. 4, *ex gratia.*—*Usque ad:* ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, Joan. xxi. 25, *quæ si scribantur usque ad unum:* hoc est, *singula.*—*Distributivum:* ὑμεῖς καθ' ἕνα, Eph. v. 33, *vos singuli.*—Inservit Periphrasi Nominum: οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4, *civitatum incolæ.* κατὰ λόγον, Act. xix. 14, *quatenus æquum est.* κατὰ κράτος, ver. 20, *fortiter.* ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, *qui nostra ætate vel memoria vixerunt.* ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, *nostra doctrina aut secta.*—Κατὰ per ellipsin omittitur: ϗ αὐτὸ τῦτο δὲ σπυδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 Pet. i. 5, *in hoc omni studio incumbite.* Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ ϗ νοσῦμεν, *hac ipsa in re languemus.*—In compositione notat, 1. *oppositum* τῷ ἄνω, *de, deorsum,* ut καταβαίνω, *deorsum scando, descendo.* 2. *contra,* ut καταυχᾶσθαι, *contra gloriari.* 3. *valdè,* sive intendit significationem, ut κατείδωλος, *refertus idolis.* 4. retinet significationem simplicis, ut καταθνήσκω, *morior.*

Κᾰτᾰ'βᾰ, *descende:* per Apoc. pro κατάβηθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Κᾰτᾰβαίνω, *descendo:* imperf. κᾰτέβαινον. f. m. κᾰτᾰβήσομαι. perf. κατᾰβέβηκᾰ. a. 2. κᾰτέβην, ης, η. a. 2. imperat. κᾰτᾰ'βηθι, κᾰτᾰβᾰ'τω, et per Apoc. κᾰτᾰ'βᾰ. a. 2. sub. act. κᾰτᾰβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. κᾰτᾰβῆναι. a. 2. part. κᾰτᾰβᾰ̀ς, άντος· ex κατὰ in compos. *deorsum,* et βαίνω, *eo.*

Κᾰτᾰβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, prosterno;* fut. ἀλῶ. perf. κᾰτᾰβέβληκᾰ. præs. m. κᾰτᾰβάλλομαι, *fundamentum jacio:* perf. pass. κατᾰβέβλημαι. aor. 1. pass. κᾰτεβλήθην. perf. med. κᾰτᾰβέβολᾰ. Th. βάλλω, *jacio.*

Κᾰτᾰβαπτίζομαι, *immergor:* f. ἴσομαι, perf. κᾰτᾰβεβάπτισμαι. a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo.*

Κᾰτᾰβᾰρέω, ῶ, *degravo, onero:* f. ήσω. perf. κᾰτᾰβεβᾰ'ρηκᾰ. a. 1. κᾰτεβᾰ'ρησᾰ. Th. βάρος, εος, τὸ, *pondus.*

Κᾰτᾰβᾰρῠ'νω, idem, et ab eod.

Κᾰτᾰβᾰ̀ς, άντος, et in f. g. κᾰτᾰβᾶσᾰ, aor. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *descendo,* quod vide.

Κᾰτᾰβᾰ'σῐος, υ, ὁ ϗ ἡ, *descendens:* et

Κᾰτᾰ'βᾰσῐς, εως, ἡ, *descensus:* ab eod. verbo.

Κᾰτᾰβᾰ'τω, *descendat,* 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβηθι. ab eod. th.

Κᾰτᾰβαυκᾰλᾰ'ω, *jucundâ cantillatione sopio,* ut solent nutrices; idem quod βαυκαλάω. à βαυκὸς, *jucundus,* vel βαυβάω, *dormio.*

Κᾰτᾰβεβαιόομαι, -ῦμαι, *affirmo, assevero.* Th. βέβαιος, *firmus, stabilis.*

Κᾰτᾰβεβλημένᾱς, acc. pl. perf. part. pass. f. g. à καταβάλλω, quod vide.

Κᾰτᾰβεβρῖ'θᾱσῐ, *onustæ sunt,* 3. pl. perf. m. ex καταβρίθω, q. v.

Κᾰτᾰβείομεν, pro καταβῶμεν, 1. pl. aor. 2. sub. à καταβαίνω.

Κᾰτᾰβῇ, *descenderit,* 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κᾰτᾰ'βηθῐ, a. 2. imperat. act. ejusd.

Κᾰτᾰβήμεναι, Ep. pro καταβῆναι, inf. aor. 2. à καταβαίνω.

Κᾰτᾰβήσεο, *descende,* Ion. pro καταβήσυ, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo.* Th. βαίνω, *eo.*

Κᾰτᾰβήσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. verbi ejusd. et ab eod. th.

Κᾰτᾰβῐάζω et κᾰτᾰβῐάζομαι, *vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo.*

Κᾰτᾰβῐβάζω, *descendere cogo, deturbo, dejicio, deprimo:* f. ᾰ'σω. a. 1. act. κᾰτεβῐ'βᾰσᾰ. a. 1. pass. κᾰτεβῐβάσθην. f. 1. pass. κᾰτᾰβῐβασθήσομαι, η, εται. ex κατὰ et βιβάζω.

Κᾰτᾰβῐβρώσκω, *comedo:* præs. inf. pass. κᾰτᾰβῐβρώσκεσθαι. ex κατὰ et βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo:* fut. βρώσω.

Κᾰτᾰβῐ'υ, *vive,* præs. imperat. à

Κᾰτᾰβῐόω, ῶ, fut. ώσω, *vitam transigo, vitam finio.* Th. βίος, *vita.*

Κᾰτᾰβῐώσᾱς, *vitâ defunctus,* a. 1. part. à pr.

Κᾰτᾰβῐ'ωσῐς, εως, ἡ, *tenuis victus, repressio vitæ, vitæ finis.* Ab eod.

Κᾰτᾰβλέπω, *despicio,* q. d. *deorsum aspicio:* f. ψω. perf. βέβλεφᾰ.

Κᾰτᾰβληχᾰ'ομαι, ῶμαι, *balo.* Th. βληχάομαι, idem.

Κᾰτᾰβλώσκω, *incedo per, descendo in.* Ex κατὰ et βλώσκω.

Κᾰτᾰβοᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore persequor:* κᾰτᾰβοᾶσθαι, præs. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem.* Th. βοάω, *clamo.*

Κᾰτᾰβόησῐς, εως, ἡ, *clamor, vociferatio.*

Κᾰτᾰβολᾱ̀, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Κᾰτᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum:* à καταβάλλω.

Κᾰτᾰβόσκω, et κᾰτᾰβόσκομαι, *depasco.* Th. βόσκω, *pasco.*

Κᾰτᾰβοσκομενᾰ'ων, *depascentium,* gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. à pr.

Κᾰτᾰβρᾰβεύω, *debito præmio privo, imperiosè ago;* f. εύσω. a. 1. κᾰτεβρᾰ'βευσᾰ. ex κατὰ et βραβεῖον, *præmium.* Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis.*

Κᾰτᾰβρᾰχῠ̀, adv. *paulatim, non longè post.*

Κᾰτᾰβρέχω, *irrigo, perfundo.* Metaph. *laudo:* κᾰτᾰβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio, pro silen-*

lio premere, tegere. Th. βρέχω, *irrigo.*

Καταβρίθω, f. ίσω, *ingravesco, onustus sum, copiâ supero:* ex κατὰ et βρίθω, idem.

Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio, madefactio.*

Καταβρόχω, opt. aor. 1. καταβρόξειε, *deglutio, ebibo.*

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, *esca, cibus.*

Καταβρώξαις, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro.* Th. βρώσκω, *comedo.*

Κατάβρωσις, εως, ἡ, *cibatio, devoratio:* à

Καταβρώσκω, *devoro.* Th. βρώσκω.

Καταβυθίζω, *demergo:* f. ίσω. perf. καταβεβύθικα, ex βυθίζω.

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. m. καταβοᾶσθαι τινὸς, *magnis clamoribus in aliquem invehi.* Th. βοάω.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, aor. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco,* quod vide.

Καταγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et καταγειος, α, ον, *subterraneus.* Th. γαῖα, *terra.*

Καταγγελεὺς, έος, ὁ, *annuntiator:* à

Καταγγέλλω, *annuntio, celebro:* f. ελῶ. perf. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγελον. hinc a. 2. pass. καταγγέλην, ῃς, ῃ. perf. med. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Κατάγειν, *deducere,* præs. inf. act. à κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis,* 2. sing. f. 1. pass. et

Καταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ridiculus:* adj. verbale à

Καταγελάω, ῶ, *derideo,* cum gen. imperf. κατεγέλαον, -ων, αες, -ᾶς. αε, -ᾶ. f. άσω. perf. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, *rideo.*

Κατάγελως, ωτος, ὁ, *irrisio, risio:* à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. plur. præs. ind. à

Καταγηράσκω, *senesco:* f. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Καταγίζω, *consecro,* Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio.*

Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere.*

Καταγινώσκω, *decerno adversus aliquem, condemno:* f. καταγνώσομαι. perf. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. pass. κατέγνωσμαι. Th. γινώσκω, *nosco.*

Καταγνάπτω, f. ψω, *carmino,* item *lanam carminatam repono, recondo, repono.* μελία μάτηρ γ', ἣ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίου. Eurip. Troad. 1252. γνάπτω verò rariùs in compositione occurrit.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno:* quod vide. a. 2. sub. καταγνῶ. aor. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνύω, *frango:* vide κατάγω.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejusd. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, *damnatio:* ab eod. verbo.

Καταγογγύζω, *obmurmuro:* f. ύσω. perf. καταγεγόγγυκα.

Καταγοητεύω, f. εύσω, *præstigiis decipio.* Th. γόης.

Καταγορασμὸς, ὁ, *emptio.*

Καταγορεύω, f. εύσω, *accuso,* vel *expono.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expositio:* à præced.

Καταγράφω, *describo, delineo.* Th. γράφω, *scribo:* f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, *confringo:* f. κατάξω, legitur etiam Att. κατεάξω. aor. 1. Att. κατέαξα. præs. pass. κατάγνυμαι, *confringor:* aor. 2. pass. κατεάγην, ῃς, ῃ. a. 2. sub. pass. κατεαγῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. κατεαγῶσιν. Ex κατὰ et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango.*

Κατάγω, *deduco; restituo,* τὸν υἱὸν, Isocr. Panath. *filium in regnum restituere,* ἀνάγεσθαι dicuntur nautæ, quando *oram solvunt:* κατάγεσθαι, *quando portum subeunt,* Act. xxvii. 2, 3. f. κατάξω. perf. καταγήοχα. Att. a. 2. κατήγαγον. Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγὼν, οῦσα, όν. perf. act. κατῆχα. perf. pass. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆκται. aor. 1. pass. κατήχθην, ης, η, *devectus fui:* ex κατὰ, *deorsum,* et ἄγω, *duco.*

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, *diversorium:* à κατάγομαι, *diversor.* Th. ἄγω, *duco.*

Καταγώγιον, ου, τὸ, idem, et ex iisdem.

Καταγωνίζομαι, *debello:* f. ίσομαι. perf. pass. κατηγώνισμαι. a. 1. m. κατηγωνισάμην, ω, ατο· ex κατὰ et ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

Καταδαίομαι, *devoro, comedo:* à δαίω, *epulum præbeo.*

Καταδάκνω, *mordeo,* præs. ind. ex κατὰ et δάκνω, idem. f. m. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

Καταδακρύω, fut. ύσω, *defleo:* ex κατὰ et δακρύω.

Καταδαμάζω, *domo, perdomo:* f. άσω. perf. -δεδάμακα. perf. pass. -δεδάμασμαι.

Καταδαπανάω, -ῶ, f. ήσω, *consumo.* Th. δαπανάω.

Καταδάπτω, f. δάψω, *devoro, comedo.* Ex κατὰ et δάπτω.

Καταδαρθάνω, *indormio, obdormio; cubitum eo, dormitum eo:* à κατὰ et δαρθάνω, *dormio.*

Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior;* comparat. à

Καταδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus.* Th. δέω, vel δέομαι, *egeo.*

Καταδεῖ, pro δεῖ, *indiget:* ab eod. th.

Καταδείκνυμι, -νύω, *ostendo, demonstro.*

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, *expavesco.*

Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere,* a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo:* f. δείξω.

Καταδέομαι, *deprecor:* f. m. -δεήσομαι. perf. pass. -δεδέημαι. a. 1. pass. κατεδεήθην. Th. δέομαι.

Καταδεσμεύω, *alligo:* f. εύσω. perf. καταδεδέσμευκα.

Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, *fasciculus:* ex δέσμη.

Καταδεύῃ, scil. ὁ ὑετὸς, apud Hesiod. 3. sing. præs. sub. act. à

Καταδεύω, f. εύσω, *madefacio.* Th. δεύω, *rigo.*

Καταδέχομαι, f. δέξομαι, *recipio,* it. *patior.*

Καταδέω, *deligo, devincio, astringo, prohibeo, impedio, convinco, incanto:* f. ήσω. a. 1. κατέδησα. perf. καταδέδεκα et -ηκα. Th. δέω, *ligo.*

Κατάδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valdè manifestus:* ex κατὰ et δῆλος, *manifestus.*

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blandè et popularitèr loquor, populum demulceo:* ex κατὰ et δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, *populus,* et ἄγω, *duco.*

Καταδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, *populum devoro, quæ sunt Reip. devoro:* ex δῆμος et βορὰ, *esca.*

Καταδιαιρέω, -ῶ, *divido:* f. ήσω. perf. καταδιῄρηκα. a. 2. καταδιεῖλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, ῶ, *condemno.* Th. δίαιτα, *vivendi mos.*

Κᾰτᾰδιδῦν, Ion. pro καταδιδόναι, *influere*, præs. inf. à

Κᾰτᾰδῐδωμῐ, f. κᾰτᾰδώσω, *distribuo*; item *influo*. Th. δίδωμι, *do*.

Κᾰτᾰδῐκάζω, *judico contra aliquem, condemno*: f. ἄσω. a. 1. pass. κᾰτεδῐκάσθην. f. 1. pass. κᾰτᾰδῐκασθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ et δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*.

Κᾰτᾰδῐκη, ης, ἡ, *mulcta, condemnatio*.

Κᾰτᾰδῐώκω, *prosequor*: f. ξω. aor. 1. κᾰτεδῐωξᾰ. Th. διώκω, idem.

Κᾰτᾰδοκέω, ῶ, f. ήσω, *arbitror, existimo, improbo*. Th. δοκέω, *video*.

Κᾰτᾰδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, *nugor*.

Κᾰτᾴδομαι, *cantu gaudeo*: ab ᾄδω, *cano*. Th. ἀείδω, idem.

Κᾰτᾰδουλόω, *in servitutem adigo*: f. ώσω. perf. κᾰτᾰδεδούλωκᾰ. a. 1. m. κᾰτεδουλωσᾰμην, ω, ᾰτο. a. 1. sub. m. κᾰτᾰδουλώσωμαι, ῃ, ηται. et in 3. pl. κᾰτᾰδουλώσωνται. præs. part. pass. κᾰτᾰδουλούμενος. Ex κατὰ et δουλόω.

Κᾰτᾰδρᾴω et -δῐδράσκω, *defugio, decurro*: f. κᾰτᾰδρᾱσω.

Κᾰτᾰδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo*.

Κᾰτᾰδρομή, ῆς, ἡ, *incursio* vel *incursus, decursus*: à κατατρέχω, quod à τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον.

Κᾰτᾰδρύπτω, fut. ψω, *dilanio*. Th. δρύπτω, *lanio*.

Κᾰτᾰδῡμεναι, Dor. vel Att. pro

Κᾰτᾰδῦναι, *ingredi*, aor. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel κατάδυμι, *demergo*: a. 2. act. κατέδυν.

Κᾰτᾰδῠναστείᾱ, ᾱς, ἡ, *oppressio*. à

Κᾰτᾰδῠναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*: f. εύσω. perf. κᾰτᾰδεδῠνάστευκᾰ. Ex κατὰ et δυναστεύω, *sum princeps*. Th. δύναμαι, *possum*.

Κᾰτᾰδῦνειν, præs. inf. act. verbi καταδύνω.

Κᾰτᾰδύντᾰ, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος· à κᾰτάδυμι. aor. 2. κατέδυν.

Κᾰτᾰδῠνω, vel κᾰτᾰδῡμῐ, *subeo in penitiorem locum, ingredior in profundum, abdo me, verecundor, demergo, occido*.

Κᾰτᾰδῦς, ύντος, a. 2. part. à præced.

Κᾰτᾰδῦσεο, Ion. pro καταδύσου, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι, *submergor, abdo me*, quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ et δύσομαι, Poët. δύσσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

Κᾰτᾰδῠσις, εως, ἡ, q. *demersio, latibulum, specus*: à

Κᾰτᾰδῠω, idem quod καταδύνω. f. ῡσω. a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Κᾰτᾴδω, *occino, incanto*. Th. ἀείδω, *cano*.

Κᾰτᾰείδω, Poët. idem quod κατᾴδω.

Κᾰτᾰειμένος, *tectus, densus*, Poët. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθέω, quod ex κατὰ et ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι.

Κᾰτᾰείνυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex κατεινύω, quod ex κατὰ et εἰνύω, idem quod ἕω, *induo*.

Κᾰτᾰείσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor*. Th. εἶμι, seu ἕω, *eo*.

Κᾰταζαίνω, 3. sing. ep. aor. κᾰταζήνασκε, *arefacio*. Ex κατὰ et ἀζαίνω.

Κᾰτᾰθαμβέω, vel κᾰτᾰθαμβέομαι, *demiror cum stupore*: ex κατὰ et θαμβέω, *admiratione attonitus stupeo*. Th. θάμβος, εος, τὸ, *stupor*.

Κᾰτᾰθάπτω, *sepelio*.

Κᾰτᾰθαῤῥέω, κᾰτᾰθαρσέω, ῶ, f. ήσω, *fidenti animo sum, fidenter seu audacitèr me adversus aliquem gero*. à κατὰ et θαῤῥέω.

Κᾰτᾰθεῖναι, *deponere, solvere*, a. 2. inf. act. et

Κᾰτᾰθεῖο, *poneres*, 2. sing. a. 2. opt. med. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην. a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.

Κᾰτᾰθέλγω, f. γξω, *cicuro*. Ex κατὰ et θέλγω.

Κᾰτᾰθεμᾰτίζω, fut. ίσω, *mihi anathema imprecor*, Matt. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2. Just. M. et Oecumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, καταναθεματίζειν, quæ vox nusquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.

Κᾰτᾰθέσθαι, *reponere*, a. 2. inf. med. et

Κᾰτᾰ́θεσο, *reconde*, Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. med. verbi κατατίθημι.

Κᾰτᾰ́θηαι, *deposueris*, Ion. pro καταθῇ, 2. sing. a. 2. sub. m. à κατατίθημι· a. 2. κατέθην.

Κᾰτᾰθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσω. *repones*, 2. sing. f. 1. m. ejusd. verbi.

Κᾰτᾰθλάω, -ῶ, f. άσω, *confringo*. Th. θλάω, *frango*.

Κᾰτᾰθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do*; item *vinco*: ex κατὰ et ἀθλέω, *certo*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Κᾰτᾰθνήσκω, f. θανοῦμαι, aor. κᾰτέθᾰνον, perf. κᾰτᾰτέθνηκᾰ, *morior*. Ex κατὰ et θνήσκω.

Κᾰτᾰθνητὸς, ἡ, ὸν, *mortalis*: dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ et θνητὸς, quod à θνήσκω, *morior*.

Κᾰτᾰθοινᾰω, ῶ, *absumo epulando, comedo*. à κατὰ et θοινάω.

Κᾰτᾰθραύσᾱς, αντος, a. 1. part. act. à

Κᾰτᾰθραύω, fut. αύσω, *effringo*. Th. θραύω, *frango*.

Κᾰτᾰθρηνέω, f. ήσω, *multis lacrymis deploro*. D. S.

Κᾰτᾰθῡμιον, ου, τὸ, *desiderium*; et

Κᾰτᾰθῡμιος, ᾱ, ον, *gratus, a, um*: ex κατὰ et θυμὸς, *animus*.

Κᾰτᾰθῡμοβορέσης, *animi affectibus devores*, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ et θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ*: quod à θυμὸς, *animus*, et βορὰ, *pabulum, esca*.

Κᾰτᾰθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Κᾰτᾰθῡω, f. θῡσω, *occido*. Th. θύω, *macto*.

Κᾰτᾰθώμεθᾰ, *deponamus*, 1. pl. a. 2. sub. med. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κᾰταιβᾰτὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro καταβατὸς, *permeabilis*. Ex κατὰ et βαίνω.

Κᾰταΐγδην, *impetuosè*, adv. ex καταΐσσω.

Κᾰταιγίζομαι, *tumultuor, sum impetuosus*: f. ίσομαι. perf. κατήγισμαι.

Κᾰταιγῐς, ῐδος, ἡ, *procella*: ex κατὰ et αἰγὶς, idem: quod ab ἀΐσσω, *ruo*.

Κᾰταιδεῖσθαι, *revereri*: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, *pudor*.

Κᾰταιθύσσειν, Poët. *cum splendore emittere*: ab αἰθύσσω, *splendeo*. Th. αἴθω, *uro, fulgeo*.

Κᾰταίθω, Poët. *comburo*. Th. αἴθω, *accendo*.

Κᾰταικίζω, f. ίσω, idem quod αἰκίζω, *verberibus indignè afficio*. Th. αἰκία, *indigna verbera*.

Κᾰταινέω, ῶ, f. έσω, Poët. ήσω, *comprobo, collaudo; annuo*: ab αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Κᾰταιρεθεῖσᾰ, *eversa*, a. 1. part. pass. f. g. et

Κᾰταιρϊόμενος, Ion. pro καθαιρϊόμενος, præs. part. pass. à

Κᾰταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, *everto, feliciter conficio.* Th. αἱρέω, *capio.*

Κᾰταίρω, (de navigantibus) *appello, applico, deferor, descendo, advenio.* Th. αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ. perf. ἦρκα.

Κᾰτᾱΐσσω, f. ᾱΐξω, *cum impetu deferor:* ex κατὰ et ἀΐσσω.

Κᾰταισχῦναι, a. 1. inf. act. à

Κᾰταισχῡ́νω, *pudefacio, dedecoro:* fut. κᾰταισχῠνῶ. perf. κᾰτῄσχυγκᾰ. a. 1. κᾰτῄσχῡνᾰ. præs. part. κᾰταισχῡ́νομαι, *pudefio:* imperf. κᾰτῃσχῡνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. pass. κᾰτῃσχύνθην, ης, η. a. 1. imperat. κᾰταισχύνθητῐ. a. 1. opt. κᾰταισχυνθείην. a. 1. sub. pass. κᾰταισχυνθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. κᾰταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ et αἰσχύνω, *pudefacio.* Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo.*

Κᾰτᾱΐσχω, *possideo, occupo.* Ex κατὰ et ἴσχω.

Κᾰταιτιᾷ, 3. sing. præs. ind. act. à

Κᾰταιτιά'ω, fut. ά'σω, *accuso, criminor.* Th. αἰτία, *crimen, causa.*

ΚᾸΤΑΙΓΤΥΞ, ῦγος, ἡ *cassis, galea sine cristâ,* et *depressa.* παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Κᾰταιωρέομαι, -ῦμαι, *dependeo.* Th. αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.*

Κᾰτᾰκᾱεὶς, εῖσᾰ, ὲν, a. 2. part. pass. et

Κᾰτᾰκᾱήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. pass. à κατακαίω, *exuro,* quod vide.

Κᾰτᾰκαίνω, *occido, perimo.*

Κᾰτᾰκαίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lethalis, lethifer:* à καιρὸς, *occasio.*

Κᾰτᾰκαίω, *exuro:* imperf. κᾰτέκαιον. f. κᾰτᾰκαύσω. a. 1. κᾰτέκαυσᾰ. a. 1. inf. κᾰτᾰκαῦσαι. a. 2. κᾰτέκᾱον. perf. κᾰτᾰκέκαυκᾰ. a. 1. ind. pass. κᾰτεκαύθην, *exustus fui.* fut. 1. pass. κᾰτᾰκαυθήσομαι. a. 2. ind. pass. κᾰτεκά'ην, ης, η. f. 2. pass. κᾰτᾰκάήσομαι. Ex κατὰ et καίω, *uro.*

Κᾰτᾰκᾰλέω, ῶ, f. ήσω, *advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro.* κᾰτᾰκᾰλέομαι, -ῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, *voco.*

Κᾰτᾰκά'λυμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *velamen:* à

Κᾰτᾰκᾰλύπτω, *obtego:* f. ψω. perf. κᾰτᾰκεκά'λῠφᾰ. a. 2. κᾰτεκά'λῠβον. Th. καλύπτω, *tego.*

Κᾰτᾰκά'μπτω, f. ψω, *deflecto, detorqueo.*

Κᾰτᾰκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad cor tendens, sententiæ animi conveniens:* à καρδία.

Κᾰτά'καρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dives.* Th. καρπός.

Κᾰτά'καυμᾰ, ᾰτος, τὸ, *adustio:* et

Κᾰτᾰκαύσει, *exuret,* 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi κατακαίω, quod vide.

Κᾰτᾰκαυχά'ομαι, -ῶμαι, *glorior adversus aliquem.* Th. καυχάομαι, *glorior:* f. ήσομαι.

Κᾰτᾰκειέμεν, Ep. pro κατακαίειν, inf. præs. verbi κατακαίω.

Κᾰτά'κειμαι, σαι, ται, *jaceo, decumbo, accumbo:* imperf. κᾰτεκείμην, σο, το. præs. inf. κᾰτᾰκεῖσθαι. præs. part. κᾰτᾰκείμενος, η, ον. f. κᾰτᾰκείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κᾰτᾰκείρω, *detondeo:* Metaph. *absumo.* Th. κείρω, fut. ερῶ, *tondeo.*

Κᾰτᾰ́κεισ', pro κᾰτά'κεισο, *recumbe,* præs. imperat. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κᾰτᾰκεκλῐμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, *inclinor.* Th. κλίνω, *inclino:* f. νῶ. perf. κέκλικα.

Κᾰτᾰκεκρῐ́ται, *condemnatus est,* 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, *condemno judicio:* fut. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, *judico.*

Κᾰτᾰκενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, effundo.*

Κᾰτᾰκεντέω, ῶ, f. ήσω, *pungo, vulnero.*

Κᾰτᾰκεντρόω, *stimulis pungo, perforo.* D. S.

Κᾰτᾰκερτομεῖν, *verbis mordacibus insectari:* vide in κέρτομα.

Κᾰτᾰκεχῠ́ᾰται, Ion. pro κατακέχυνται. Vide in κέχυμαι.

Κᾰτᾰκηέμεν, Iliad. η. ver. 408, *cremare,* Ion. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, *cremo:* quod à καίω, idem: fut. καύσω. a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κᾰτᾰκήομεν, Iliad. η. ver. 333, *comburemus.*

Κᾰτᾰκηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, *cerâ tego:* ex κατὰ et κηρὸς, *cera.*

Κᾰτᾰκλαίω, fut. αύσω, *defleo:* item *lacrymis misericordiam moveo:* ex κατὰ et κλαίω.

Κᾰτᾰκλά'ω, *frango:* f. ά'σω. a. 1. κᾰτέκλᾰσᾰ, ᾰς, ε. Th. κλάω, *frango.*

Κᾰτᾰκλειστὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *occlusus, incarceratus:* à

Κᾰτᾰκλείω, *includo:* fut. είσω. a. 1. κᾰτέκλεισᾰ, ᾰς, ε. Th. κλείω, *claudo.*

Κᾰτᾰκληροδοτέω, *sorte distribuo,* à κληροδότης, ου, ὁ, *testator:* quod ex κλῆρος, *sors,* et δότης, *dator.* Th. δίδωμι, *do.*

Κᾰτᾰκληρονομέω, ῶ, f. ήσω, *hæreditatem adeo, hæres fio:* item *hæredem facio,* et *sorte distribuo:* à κληρονόμος, *hæres,* quod à κλῆρος, *sors,* et νέμω, *distribuo.*

Κᾰτᾰκληρȣ̃μαι, *sortitò accipio, sortior:* ex κατὰ et κληρέω, *sorte lego.* Th. κλῆρος, *sors.*

Κᾰτᾰκλῐθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κᾰτᾰκλῖναι, *dejicere,* a. 1. inf. act. à

Κᾰτᾰκλῐ́νω, *facio discumbere, discumbo:* fut. νῶ. perf. κᾰτᾰκέκλῐκᾰ. aor. 1. κᾰτέκλῑνᾰ. aor. 1. imperat. κᾰτᾰ́κλῑνον, ά'τω. a. 1. ind. pass. κᾰτεκλί'θην. a. 1. sub. pass. κᾰτᾰκλῐθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. κᾰτᾰκλῐθῆναι. Ex κατὰ et κλίνω, *reclino.*

Κᾰτᾰκλύζω, *inundo, submergo:* fut. ύ'σω. perf. κᾰτᾰκέκλῠκᾰ. perf. pass. κᾰτᾰκέκλυσμαι. a. 1. pass. κᾰτεκλύσθην. a. 1. part. pass. κᾰτᾰκλυσθεὶς, *submersus.* ex κατὰ et κλύζω, *lavo.*

Κᾰτᾰκλυσμὸς, ȣ̃, ὁ, *diluvium:* à præced.

Κᾰτᾰκλώθω, *fila deduco, deduco stamina;* peculiaritèr *fatalia stamina duco.* Th. κλώθω, *neo.*

Κᾰτᾰκνίζω, *concido;* item *carpo, obtrecto;* item *titillo, pruritum excito:* ex κατὰ et κνίζω, *rado.* Th. κνάω, idem.

Κᾰτᾰκοιμά'ω, ῶ, f. ήσω, *sopio, consopio.* κᾰτᾰκοιμά'ομαι, ῶμαι, *obdormio, dormio.* Th. κοιμάω, *cubare facio.*

Κᾰτᾰκοιμηθήτω, *cubet,* a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω.

Κᾰτᾰκοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

Κᾰτᾰκοιμιστὴς, ȣ̃, ὁ, *cubicularius:* à præc.

Κᾰτᾰκοιρᾰνέω, ῶ, f. ήσω, *dominor, rego, administro:* ex κατὰ et κοιρανέω, *impero.* Th. κοίρᾰνος, *princeps.*

Κᾰτά'κοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in cubili est, jacet,* aut *dormit:* ex κατὰ et κοίτη, *cubile.*

Κᾰτᾰκολουθέω, ῶ, *subsequor;* cum dat. f. ήσω. a. 1. κᾰτηκολούθησᾰ. a. 1. part. act. κᾰτᾰκολουθήσᾱς, αντος, in f. g. ᾱσᾰ. perf. act. κᾰτηκολούθηκᾰ. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes.*

Κᾰτᾰκολούω, *mutilo.* Th. κολούω, id.

Κᾰτᾰκομίζω, f. ίσω, defero, comporto. κᾰτᾰκομίζομαι, domum redeo.
Κᾰτάκονδῠλίζω, f. ίσω, pugnis percutio. Th. κόνδῠλος.
Κᾰτᾰκοντίζειν, telis confodere. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.
Κᾰτᾰκοπεὶς, εῖσᾰ, ὲν, concisus, a, um. à κόπτω, scindo: a. 2. ἔκοπον. perf. med. κέκοπα.
Κᾰτᾰ'κοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, furiosus, insanus; item defessus, labore confectus. ab eod. th.
Κᾰτᾰκόπτω, concido: fut. ψω. perf. κατᾰκέκοφᾰ. præs. part. f. g. κᾰτᾰκόπτουσᾰ. Th. κόπτω.
Κᾰτᾰ'κορος, ου, ὁ ϗ ἡ, satur: et
Κᾰτᾰκόρως, adv. abundè, crebriùs. Th. κορέω.
Κᾰτᾰκοσμέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, compono, orno, digero in ordinem, colo: ex κατὰ et κοσμέω, orno, ordino. Th. κόσμος, ordo, ornatus.
Κᾰτᾰκούειν pro ὑπακούειν, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.
Κᾰτᾰκρᾰτέω, ῶ, fut. ήσω, vinco, supero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.
Κᾰτᾰκρᾰ'τος νικᾶν, per vim vincere: legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.
Κᾰτᾰκρεουργέω, ῶ, f. ήσω, laniorum more concido. Ex κατὰ, κρέας, ατος, τὸ, caro, et ἔργον, opus.
Κᾰτᾰκρῆθεν, Iliad. π. ver. 548. id. q. κατὰ κρατὸς, ex capite, prorsus, funditus.
Κᾰτᾰκρημνίζω, præcipitem deorsum ago, præcipito: f. ίσω. a. 1. κᾰτεκρήμνῐσᾰ. a. 1. inf. κᾰτᾰκρημνῖ'σαι. perf. act. κᾰτᾰκεκρήμνῐκᾰ. perf. pass. κᾰτᾰκεκρήμνισμαι. ex κατὰ et κρημνὸς, præcipitium.
Κᾰτᾰ'κρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps: à κρημνὸς, præcipitium.
Κατακριδιεύω, loquacitate obtundo: f. σω. perf. κᾰ. à κατὰ et ἀκρὶς, locusta: garrula nempè illa est.
Κᾰτᾰ'κρῖμᾰ, ᾰτος, τὸ, condemnatio: à
Κᾰτᾰκρῐ'νω, judico, fero sententiam contra aliquem, condemno. f. νῶ. a. 1. κᾰτέκρῖνᾰ, ᾰς, ε. perf. act. κᾰτᾰκέκρῐκᾰ. perf. pass. κᾰτᾰκέκρῐμαι, σαι, ται. a. 1. pass. κᾰτεκρῐ'θην, ης, η. a. 1. sub. pass. κᾰτᾰκρῐθῶ, ῇς, ῇ· et in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσῐ. f. 1. pass. κᾰτᾰκρῐθήσομαι, η, εται. Th. κρίνω, judico, secerno.
Κᾰτᾰ'κρῐσῐς, εως, ἡ, condemnatio: à præced.
Κᾰτᾰκροτέω, -ῶ, valdè laudo, celebro, applaudo. f. ήσω. perf. κεκρότηκᾰ. Th. κρότος, pulsus.
Κᾰτᾰκρύπτω, occulto, tego. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.
Κᾰτᾰκρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. et
Κᾰτᾰκρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. perf. φα.
Κᾰτακτᾰ'μεν et
Κᾰτακτᾰ'μεναι, interficere, a. 1. inf. act. Dor. pro κᾰτακτεῖναι, à κατακτείνω.
Κᾰτακτᾰνέεσθαι, Ion. pro κᾰτακτᾰνεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανοῦμαι, verbi κατακτείνω.
Κᾰτακτᾰ'ς, άντος, qui interfecit, a. 2. part. act. à κατάκτημι pro κατακτείνω. a. 2. κατέκτην.
Κᾰτακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido: ex κατὰ et κτείνω, occido.
Κᾰτᾰκῠκλόω, -ῶ, circumcludo, circumcingo: fut. ώσω. perf. κεκῠ'κλωκᾰ.
Κᾰτᾰκῠλῖ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. à
Κᾰτᾰκῠλῐ'ω, devolvo: f. ῑ'σω. Th. κυλίω.
Κᾰτᾰκύπτουσᾰν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à
Κᾰτᾰκύπτω, incurvo me, decumbo. Th. κύπτω, pronus sum: f. ψω.
Κᾰτᾰκῠριεύω, dominor, cum gen. f. εύσω. a. 1. κᾰτεκῠρίευσᾰ. a. 1. part. κᾰτᾰκῠριεύσᾱς, αντος. à κύριος, dominus. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.
Κᾰτᾰλᾰβέσθαι, a. 2. inf. med. κᾰτᾰλᾰ'βητε, 2. pl. a. 2. sub. act. κᾰτᾰλᾰβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, deprehendo, q. v.
Κᾰτᾰλᾰβέω pro καταλαμβάνω, quod vide infrà.
Κᾰτᾰλᾰβόμενος, a. 2. part. m. κᾰτᾰλᾰβοῦσᾰ, ης, aor. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, q. v.
Κᾰτᾰλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jactabundè aliquid dico vel facio; arroganter et vanè commemoro: ex κατὰ et ἀλαζονεύομαι, me vendito, glorior. Th. ἀλαζὼν ostentator.
Κᾰτᾰλᾰλέω, obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho, cum gen. f. ήσω. perf. κᾰτᾰλελᾰ'ληκᾰ. Th. λαλέω, loquor.
Κᾰτᾰλᾰλῐᾰ', ᾶς, ἡ, obtrectatio, obloquutio: et
Κᾰτᾰ'λᾰλος, ου, ὁ ϗ ἡ, obloquutor, maledicus: ab eod. th.
Κᾰτᾰλαμβᾰ'νω, deprehendo, offendo, comprehendo, assequor, comperio, invado, occupo, præsidia impono: pass. dicitur etiam de iis qui ἔνθεοι vocantur, et à Deo quodam incitantur. f. κᾰτᾰλήψομαι. perf. κᾰτείληφᾰ. perf. inf. κᾰτειληφέναι. a. 2. act. κᾰτέλᾰβον. a. 2. part. κᾰτᾰλᾰβὼν, οῦσᾰ, όν. perf. pass. κᾰτείλημμαι. perf. part. pass. κᾰτειλημμένος, η, ον. a. 1. pass. κᾰτελήφθην, ης, η. a. 2. m. κᾰτελᾰβόμην, ου, ετο, assecutus sum. a. 2. inf. m. κᾰτᾰλᾰβέσθαι. a. 2. part. m. κᾰτᾰλᾰβόμενος. ex κατὰ et λαμβάνω, capio.
Κᾰτᾰλαμπτέος, deprehendendus, Ion. pro καταληπτέος, quod vide.
Κᾰτᾰλάμπω, fut. ψω, illustro, splendere facio.
Κᾰτᾰλέγω, deligo, conscribo, allego, censeo, existimo, numero; item accuso, contestor, Deut. xix. 16. f. ξω. perf. κᾰτᾰλέλεχᾰ. præs. pass. κᾰτᾰλέγομαι, allegor. Th. λέγω, lego, colligo.
Κᾰτᾰλείβομαι, η, εται, destillo: f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, libo: f. ψω.
Κᾰτᾰ'λειμμᾰ, ᾰτος, τὸ, reliquiæ: à
Κᾰτᾰλείπω, εις, ει, relinquo: f. ψω. perf. κᾰτᾰλέλειφᾰ. a. 1. κᾰτέλειψᾰ. a. 2. κᾰτέλῐπον. a. 2. part. act. κᾰτᾰλῐπὼν, όντος. perf. pass. κᾰτᾰλέλειμμαι. perf. part. pass. κᾰτᾰλελειμμένος. perf. med. κᾰτᾰλέλοιπᾰ. ex κατὰ et λείπω, linquo.
Κᾰτᾰ'λειψῐς, εως, ἡ, reliquiæ: et
Κᾰτᾰλελειμμένος, perf. part. pass. à præced.
Κᾰτᾰλέλοιπᾰ, perf. med. verbi καταλείπω, q. v.
Κᾰτᾰλέξεται, cubat, 3. sing. f. 1. med. à λέγομαι. Th. λέγω, cubare facio.
Κᾰτᾰλεξῶ, Dor. pro κᾰτᾰλέξω, recensebo, f. 1. verbi καταλέγω.
Κᾰτᾰλεύω, lapidibus obruo: a. 1. κᾰτέλευσᾰ. ex κατὰ et λεύω, lapido. Th. λᾶας, λάαος, ὁ, lapis.
Κᾰτᾰλέω, molo: f. έσω et ήσω. ex κατὰ et ἀλέω, idem.
Κᾰτᾰλήγω, f. ήξω, termino, definio.
Κᾰτᾰλήθομαι, obliviscor. Ex κατὰ et λήθομαι.
Κᾰτᾰληπτέος, ᾱ, ον, deprehendendus, verbale à καταλαμβάνω.

Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehensio, occupatio :* à καταλαμβάνω.
Καταλιθάζω, *lapido*, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ & ἡ, *lapis*.
Καταλιθοβολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido :* perf. -λελιθοβόληκα.
Καταλιθόω, ῶ, f. ώσω, *lapidibus obruo :* ex κατὰ et λίθος.
Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere.*
Καταλιπαρέω, ῶ, fut. ήσω, *impensè rogo, obtestor :* ex κατὰ et λιπαρέω, *assiduus sum, assiduè rogo, efflagito, oro.* Th. λιπαρὴς, *assiduus.*
Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, εις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo.*
Καταλιπὼν, vide in καταλιπεῖν.
Καταλλαγεὶς, έντος, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, et in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, q. v.
Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, *reconciliatio :* à
Καταλλάσσω, *commuto, permuto, reconcilio :* f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. καταλλάξας, αντος. a. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω vel -ττω, *muto.*
Καταλοάω, -ῶ, *trituro, contundo, confringo, vulnero.* ex κατὰ et ἀλοάω.
Καταλογάδην, adv. *prosâ oratione :* à καταλέγω, *sigillatim enarro.* Th. λέγω, *dico.*
Καταλογία, ας, ἡ, *recensio.*
Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo, annumero, ascribo :* et
Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computus, numerus :* omnia à
Κατάλογος, ου, ὁ, *CATALOGUS, enumeratio :* à καταλέγω, *conscribo.* Th. λέγω.
Κατάλοιπος, ου, ὁ & ἡ, *reliquus :* à καταλείπω.
Καταλοφάδια, adv. *supra cervicem, super humeros.* Th. λόφος, *cervix.*
Καταλοχίζω, f. ίσω, *decurio, in decurias* vel *cohortes distribuo, distribuo in classes.* Th. λόχος, *cohors.*
Κατάλυμα, ατος, τὸ, *diversorium :* à καταλύω, *diverto, hospitium capio.* Th. λύω, *solvo.*
Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.
Κατάλυσις, εως, ἡ, *destructio :* à
Καταλύω, *dissolvo, destruo :* item *diversor :* f. ύσω. a. 1. κατέλυσα. a. 1. sub. καταλύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καταλῦσαι. a. 1. ind. pass. κατελύθην. a. 1. sub. pass. καταλυθῶ. f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo.*
Καταμάθετε, *discite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. καταμάθε· à
Καταμανθάνω, *disco, cognosco, animadverto, considero :* f. καταμαθήσω. perf. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον. a. 2. imperat. act. κατάμαθε, et in 2. pl. καταμάθετε. a. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθών. ex κατὰ et μανθάνω, *disco.*
Καταμαραίνω, f. ανῶ, *tabefacio :* ex κατὰ et μαραίνω.
Καταμαρπτέειν pro καταμάρπτειν, *comprehendere, manu tangere.* Th. μάρπτω, *capio :* f. ψω.
Καταμαρτυρέω, *testor contra aliquem :* f. ήσω. perf. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ & ἡ, *testis.*
Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. part. act. f. g. à
Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. et
Καταμάρψῃ, *opprimat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo.* Th. μάρπτω, *capio :* f. ψω.
Καταμάω, *accumulo*, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt.* καταμωμένους τῆς κεφαλῆς κόνιν, Jos. B. Jud. II. xv. 4. *capita pulvere conspersa.* Th. ἀμάω, *meto.*
Καταμβλύνω, f. υνῶ, *obtundo :* ex κατὰ et ἀμβλύνω.
Καταμεθύω, καταμεθύσκω, vide μεθύσκω, *ebrium reddo.*
Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror.* Th. μένω, *maneo :* a. 1. ἔμεινα.
Καταμελέω, ῶ, f. ήσω, *negligo, contemno :* ex κατὰ et μέλει, *curæ est*, impersonale.
Καταμελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi præc.
Καταμέμφομαι, *increpo, conqueror, accuso ;* f. m. ψομαι. Th. μέμφομαι, *conqueror :* f. μέμψομαι. perf. μέμεμμαι. a. 1. m. ἐμεμψάμην.
Καταμεμφόμεθα, 1. plur. præs. ind. verbi præc.
Καταμένω, *commoror :* fut. νῶ. perf. καταμεμένηκα. a. 1. κατέμεινα. a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, *maneo.*
Καταμερίζω, f. ίσω, *distribuo, dispartior :* à μερίζω.
Καταμετρέω, ῶ, f. ήσω, *dimetior, metior :* ex κατὰ et μετρέω, idem.
Καταμήκης, εος, ὁ & ἡ, *longus.* Th. μῆκος, εος, τό.
Καταμιαίνεσθαι, *luctu fœdari.* Th. μιαίνω.
Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ. a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, *polluo.*
Καταμίγνυμι, *immisceo :* f. μίξω. à μίγνυμι.
Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco :* f. μνήσω. perf. μέμνηκα, à μιμνήσκω.
Καταμόνας, adv. *privatim :* ex κατὰ et μόνος, *unus, solus.*
Καταμονομαχέω, f. ήσω, *singulari certamine devinco :* ex κατὰ, μόνος, *solus*, et μάχομαι, *pugno.*
Καταμύξατο, *laceravit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω.
Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*, f. σω.
Καταμύσσω vel καταμύττω, f. ξω, *lacero, perstringo :* ex κατὰ et ἀμύσσω, *lacero.*
Καταμύω, f. μύσω, *nicto.* Th. μύω.
Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo :* f. m. κήσομαι. Vide μωκάω.
Καταναγκάζω, f. άσω, *cogo, adigo*, idem quod ἀναγκάζω. Th. ἀνάγκη, *necessitas.*
Κατανάθεμα, ατος, τὸ, *anathema adversus quempiam :* ex κατὰ et ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *sepono.*
Καταναθεματίζω, *devoveo :* fut. ίσω. à præc. Vide καταθεματίζω.
Καταναλείχω, *lambendo consumo, ut ignis ;* Sap. xvi. 16.
Καταναλίσκω, *consumo :* f. καταναλώσω. a. 1. κατανήλωσα. perf. κατανήλωκα. Ex κατὰ et ἀναλίσκω, *absumo :* quod ex ἀνὰ et ἀλίσκω, *capio :* fut. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. a. 2. ἥλων.
Καταναρκάω, ῶ, *obtorpeo, torpidum reddo :* f. ήσω. a. 1. κατενάρκησα. cum gen. ex κατὰ et ναρκάω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor, veternus.*
Καταναίω, inusitat. undè a. 1. κατένασσα, *habitare feci, habitandum dedi ;* ex κατὰ et νάω, quod pro ναίω, *habito.*
Κατανέμω, *distribuo, partior ;* item *centurio, decurio, in numeros militares refero.* Th. νέμω. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα. perf. νενέμηκα.
Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. et
Κατάνευσον, *annue*, a. 1. imperat. act. à
Κατανεύω, *annuo :* f. εύσω. a. 1 κατένευσα. perf. κατανένευκα. Th. νεύω, *annuo.*

Κἄτανθίζω, *floribus exorno*, D. S.
Κἄτᾰνίςημῐ, *contra aliquem insurgo :* ex κατὰ, ἀνὰ, et ἵςημι. a. 2. κατανίςην.
Κἄτᾶνοεῖν, præs. inf. κᾶτᾰνοήσᾶς, a. 1. part. act. à
Κἄτᾰνοέω, ῶ, *animadverto, considero :* imperf. κᾰτενόεον, ουν. f. ήσω. perf. κᾰτᾰνενόηκᾰ. a. 1. κᾰτενόησᾰ. a. 1. imperat. act. κᾰτᾰνόησον, άτω. a. 1. inf. κᾰτᾰνοῆσαι. a. 1. part. act. κᾰτᾰνοήσᾶς, αντος. Ex κατὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Κᾰτα'νομαι, *absumor*. Ex κατὰ et ἄνω.
Κα'τᾰνος, *CATINUS*.
Κα'ταντᾰ, ων, τὰ, *declivia*, Poët. pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, *declivis*, Iliad. ψ, ver. 116. Est et κα'ταντᾰ, adv. *sursum, deorsum :* ex κατὰ et ἀντὶ, *pro, contrà*.
Κᾰταντα'ω, *pervenio :* fut. ήσω. perf. κᾰτήντηκᾰ. Ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.
Κᾰτάντημᾰ, ἄτος, τὸ, *occursus, revolutio :* à præc.
Κᾰτάντηστῐν, adv. *è regione*.
Κᾰταντῐκρῠ', adv. *recto de*. Ex κατὰ et ἀντικρύ.
Κᾰταντῐ'ον, adv. Ion. *è regione*. Th. ἀντὶ, *contra*.
Κᾰταντῐπέρᾱς, adv. *è regione :* ex κατὰ, ἀντὶ, et πέρας.
Κᾰταντλέω, ῶ, f. ήσω, *haustâ aquâ perfundo :* ex κατὰ et ἀντλέω.
Κᾰτᾰνῠγῆς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κᾰτενῠ'γησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.
Κᾰτᾰνῠ'γηθῐ, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.
Κᾰτα'νυξῐς, εως, ἡ, *compunctio, molestia, dolor*, quo quis lancinatur; item *sopor, stupor :* à
Κᾰτᾰνύσσω, *compungo :* f. ξω. a. 1. κᾰτένυξᾰ. a. 2. act. κᾰτένῠγον. a. 2. pass. κᾰτενῠ'γην, ης, η, *compunctus fui*, et in 3. pl. κᾰτενῠ'γησᾰν. a. 2. inf. pass. κᾰτᾰνῠγῆναι. perf. pass. κᾰτᾰνένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ et νύσσω, *pungo*.
Κᾰτᾰνυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi præc.
Κᾰτᾰνῠ'ω, f. ῠ'σω, *conficio, perago, consequor, obtineo ;* φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν, Soph. Electra, 1478, *amicâ enim potiti sunt hospitâ*. Th. ἀνύω, f. σω.
Κᾰταξαίνω, *lacero, percutio :* f. ξᾰνῶ. perf. κᾰτέξαγκᾰ.
Κᾰταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco, reduco*. Th. ἄγω, *duco :* f. ἄξω.
Κᾰταξέω, f. έσω, *derado, radendo et scalpendo polio*. Th. ξέω, f. ξέσω.
Κᾰτάξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peraridus, siccus*. Th. ξηρός.
Κᾰταξῐόω, -ῶ, *dignum judico :* f. ώσω. perf. κᾰτηξῐ'ωκᾰ. a. 1. pass. κᾰτηξῐώθην, ης, η, *dignus habitus fui*. a. 1. sub. pass. κᾰταξῐωθῶ. a. 1. inf. pass. κᾰταξῐωθῆναι. a. 1. part. κᾰταξῐωθεὶς, έντος. Ex κατὰ et ἄξιος, *dignus*.
Κᾰταξῠ'ω, f. ῠ'σω, *derado, abrado ;* item *incido*, et *scarifico :* ex κατὰ et ξύω, quod pro ξέω, *rado*.
Κᾰτᾰπαίζω, *illudo :* f. ξω. perf. κᾰτᾰπέπαιχᾰ.
Κᾰτᾰπακτὸς, ἡ, ὸν, Ion. pro καταπηκτὸς, *compactus :* à πηγνύω, *compingo*.
Κᾰτᾰπάλλω, f. λῶ, *dejicio*. Med. κᾰτᾰπάλλομαι, *me dejicio, desilio*. κᾰτέπαλτο, 3. sing. imperf. syncop. pro κᾰτεπάλλετο. Ex κατὰ et πάλλω.
Κᾰτᾰπάσσω, -ττω, f. ᾰ'σω, perf. χᾰ, *conspergo*.
Κᾰτᾰπᾰτέω, ῶ, *conculco :* f. ήσω. perf. κᾰτᾰπεπᾰ'τηκᾰ. a. 1. κᾰτεπᾰ'τησᾰ. a. 1. part. κᾰτᾰπᾰτήσᾱς, αντος. a. 1. ind. pass. κᾰτεπᾰτήθην, ης, η. Th. πατεω, *calco*.
Κᾰτᾰπᾰ'τημᾰ, ᾰτος, τὸ, *conculcatio :* ab eod.
Κᾰτᾰπᾰ'τησῐς, εως, ἡ, idem : et ab eod.
Κᾰτα'παυμᾰ, ᾰτος, τὸ, idem quod
Κᾰτα'παυσῐς, εως, ἡ, *requies :* à καταπαύω.
Κᾰτᾰπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à
Κᾰτᾰπαύω, *compesco, requiesco :* f. αύσω. a. 1. κᾰτέπαυσᾰ. a. 2. κᾰτέπαυον. perf. κᾰτᾰπέπαυκᾰ. perf. pass. κᾰτᾰπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *cesso*.
Κᾰτᾰπειράζω, f. σω, *tento, conor :* à πειράζω.
Κᾰτᾰπειρητηρεῖ'η, ης, ἡ, Ion. pro καταπειρητηρία, *nauticum instrumentum*, quo nautæ maris altitudinem explorant : à καταπειρω, *tento*. Th. πεῖρα.
Κᾰτᾰπελμᾰτόω, -ῶ, *pittaciis consuo, resarcio :* f. ώσω. perf. -πεπελμᾰ'τωκᾰ. Th. πέλμα, *planta pedis*.
Κᾰτᾰπέλτης, ου, ὁ, *CATAPULTA*, machina bellica : ex κατὰ et πέλτη, *scutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.
Κᾰτᾰπέμπω, fut. ψω, *demitto, mitto*.
Κᾰτᾰπενθέω, -ῶ, f. ήσω, *defleo, lugeo*. Th. πένθος.
Κᾰτᾰπεπτηυῖᾰ, *exterrita*, perf. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, *perterrefio*. Th. πτοέω, *exterreo*. Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπτηχυῖα, à καταπτήσσω. f. ξω. perf. καταπέπτηχα. ejusd. th.
Κᾰτα'περ, Ion. pro καθάπερ, *quemadmodum*.
Κᾰτᾰπεσὼν, όντος, aor. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido*.
Κᾰτᾰπετάζω, κᾰτᾰπεταννῠ'ω, vel κᾰτᾰπετάννῡμῐ, f. ᾰ'σω, *expando, explico, extendo :* item *obtego, velo*. Th. πετάω, *pando*.
Κᾰτᾰπέτασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur :* à καταπετάννυμι, *expando :* quod à πετάω seu πετάννυμι, *pando ;* f. άσω.
Κᾰτᾰπέτομαι, *pervolo, devolo*. Vide πέτομαι.
Κᾰτᾰπετροκοπέω, *ad petras allisa confringo, lapidibus jaciendis frango :* è κατὰ, πέτρος, et κόπτω.
Κᾰτᾰπετρόω, ῶ, f. ώσω, *lapidibus obruo :* ex κατὰ et πέτρα.
Κᾰτᾰπεφεύγᾱσῐ, 3. pl. perf. ind. m. verbi καταφεύγω, *perfugio*.
Κᾰτᾰπέφνω, *occido :* ex κατὰ et πέφνω, idem : quod est verbum Poët. Th. φένω, *occido*.
Κᾰτᾰπεφρονηκότως, *contemptim :* à καταφρονέω.
Κᾰτᾰπέψῃ, Iliad. α. ver. 81. 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, *coquo :* f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *concoquere magnam felicitatem*, id est, *frui magnâ felicitate ita ut in officio contineamur*.
Κᾰτᾰπήγνῡμῐ, -γνῠ'ω, *defigo :* fut. πήξω.
Κᾰτᾰπηδα'ω -δῶ, *desilio :* ex πηδάω, *salio :* fut. ήσω. perf. καταπεπήδηκα.
Κᾰτᾰπημήνειε, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. κᾰτᾰπημήνειᾰ, ᾱς, ε, verbi κακαπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo*. Th. πῆμα.
Κᾰτα'πῐκρος, ᾱ, ον, *amarus :* ex πικρός.
Κᾰτᾰπίμπρημῐ, f. ήσω, *incendo, inflammo, comburo :* ex κατὰ et πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.
Κᾰτα'πῑνε, *deglutiebat*, 3. sing. imp. Ion. act. à

Κᾰτᾰπῑ́νω, *deglutio:* f. m. κᾰτᾰπῑ́ομαι, pro -πῑ́ῦμαι. a. 2. act. κᾰτέπῐον. a. 2. sub. act. κᾰτᾰπῐ́ω, ῃς, ῃ. perf. act. κᾰτᾰπέπωκᾰ. a. 1. pass. κᾰτεπόθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κᾰτᾰποθῶ. a. 1. inf. κᾰτᾰποθῆναι. ex κατὰ et πίνω, *bibo.*

Κᾰτᾰπῐ́ομαι, ῃ, ειται, f. 1. m. ejusd. verbi.

Κᾰτᾰπίπτω, *decido:* inf. præs. κᾰτᾰπίπτειν. a. 2. act. κᾰτέπεσον. a. 2. part. κᾰτᾰπεσών. Th. πίπτω, *cado.*

Κᾰτᾰπιστεύω, f. εύσω, *committo, trado:* ex πιστεύω.

Κατᾰπλᾰγεὶς, έντος, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, *percello.* Th. πλήσσω, *percutio:* f. πλήξω. aor. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον. perf. med. πέπληγα.

Κᾰτᾰπλάσσω, -ττω, *cataplasmate curo, medeor;* fut. ᾰ́σω. a. 1. κᾰτέπλᾰσᾰ. perf. κᾰτᾰπέπλᾰκᾰ. ex πλάσσω, *fingo.*

Κᾰτᾰπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire.* Th. πλέκω, *complico.* Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere.*

Κᾰτᾰπλέω, *navigo:* fut. εύσω. a. 1. κᾰτέπλευσᾰ. Th. πλέω, idem.

Κᾰτᾰπληκτῐκὸς, ὴ, ὸν, *stuporem afferens, obstupescere faciens, terribilis, formidabilis aspectu:* et

Κᾰτᾰπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *perculsus, consternatus, pavidus, attonitus, stolidus:* à καταπλήσσω.

Κᾰτᾰπλῆξαι, a. 1. inf. à

Κᾰτᾰπλήσσω, *percello, obstupefacio:* fut. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.

Κᾰτᾰ́πλοος, ους, ου, ὁ, *tutus navis reditus.* χρήματα χρωννύειν ἐπὶ πλοίου καθ' ἑτερόπλουν ἢ κατάπλουν, *pecuniam mutuam dare sub usuris, ea conditione ut navis portum destinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeet et redeat.* Lex Rhodia. Salm. de us. c. 9. p. 356. ἐπειδὴ Σικελικὸς κατάπλους ἐγίνετο, Dem. c. Dionys. *cum naves ex Sicilia redirent onustæ frumento.*

Κᾰτᾰπλουτομᾰχέω, f. ήσω, *opibus vinco:* è κατὰ, πλοῦτος, et μάχομαι.

Κᾰτᾰπλώειν, Ion. pro καταπλέειν, *navigare.*

Κᾰτᾰπνοᾱ̀, ᾶς, ᾶ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus.* Th. πνέω, *spiro.*

Κᾰτᾰπόδᾰς, Xen. *cominùs, per vestigia;* adv. κατὰ πόδας.

Κᾰτᾰποθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, *deglutio.*

Κᾰτᾰπολεμέω, ῶ, f. ήσω, *debello:* ex κατὰ et πολεμέω.

Κᾰτᾰπονέω, *labore conficio, fatigo:* f. ήσω. perf. κᾰτᾰπεπόνηκᾰ. præs. ind. pass. κᾰτᾰπονέομαι, *opprimor:* ex κατὰ et πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *laboro:* perf. m. πέπονα.

Κᾰτᾰποντίζω, *demergo:* f. ῐ́σω. perf. κᾰτᾰπεπόντῐκᾰ. præs. pass. κᾰτᾰποντίζομαι, *demergor.* a. 1. pass. κᾰτεποντίσθην. a. 1. sub. pass. κᾰτᾰποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Κᾰτᾰποντισμὸς, οῦ, ὁ, *demersio:* à præced.

Κᾰτᾰπορεύομαι, *redeo:* f. εύσομαι. perf. -πεπόρευμαι. a. 1. κᾰτεπορεύθην. ex κατὰ et πορεύομαι, *eo.*

Κᾰτᾰπορνεύω, f. εύσω, *prostituo:* à πορνεύω, *scortor.*

Κᾰτᾰ́ποσῐς, εως, ἡ, *devoratio, vorago:* ex καταπίνω.

Κᾰτᾰπότῐον, ου, τὸ, *CATAPOTIUM, medicamentum quod deglutiendo sumitur:* à καταπίνω, *deglutio.*

Κᾰτᾰπράσσω, f. ξω, *efficio:* ex κατὰ et πράσσω.

Κᾰτᾰπρᾱΰ̈νω, *mitigo, lenio, demulceo, compesco:* ex κατὰ et πραΰνω, *mitigo.* Th. πρᾶος, *lenis.*

Κᾰτᾰπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pronus.*

Κᾰτᾰπρησθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπρήθω, *comburo, incendo.* Th. πρήθω, f. σω.

Κᾰτᾰπρῑ́ω, f. ῑ́σω, *serrâ deseco, disseco.*

Κᾰτᾰπροδῐδόναι, *prodere,* præs. inf. ex

Κᾰτᾰπροδῐ́δωμῐ, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Κᾰτᾰπροήσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi

Κᾰτᾰπροΐ̈ημῐ, *projicio, elabi sino:* a. 2. infin. m. κᾰτᾰπροέσθαι. Ex κατὰ, πρὸ, et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.

Κᾰτᾰπροΐξομαι, *progrediar longiùs, impunè evadam:* ex κατὰ et προῖξ.

Κᾰτᾰπροϊξᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. à præc.

Κᾰτᾰπρονομεύω, *captivo, deprædor, in prædam abduco.*

Κᾰτᾰπτᾱ̀ς, άντος, a. 2. part. act. κᾰταπτῆναι, a. 2. infin. act. verbi καθίπτημι, *devolo.* Th. ἵπταμαι, *volo.*

Κᾰτάπτεσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perstringere, levitèr attingere:* præs. inf. m. verbi καθάπτομαι.

Κᾰταπτέω, -ῶ, *terreo, consterno:* fut. πτήσω. perf. κᾰτέπτηκᾰ.

Κᾰταπτήξᾱς, Iliad. χ. ver. 191, *metu perculsus:* aor. 1. part. pass. à καταπτήσσω.

Κᾰταπτήσομαι, *devolabo:* f. verbi καθίπταμαι. Vide in

Κᾰταπτήσσω, f. ήξω, *præ metu me demitto, pertimesco:* ex κατὰ et πτήσσω.

Κᾰταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, *devolo:* quod ex κατὰ et ἵπτημι, seu ἵπταμαι, *volo, -as:* f. πτήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἱπτάμην.

Κᾰταπτῠχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sinuosus et multas plicas habens:* ex κατὰ et πτύσσω, *plico.*

Κᾰταπτῡ́ω, f. ῡ́σω, *despuo, respuo, rejicio.* Th. πτύω.

Κᾰτάπτωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ruina, lapsus:* ex καταπίπτω.

Κᾰταπτώσσω, *timeo, metu concido, trepido;* à κατὰ et πτώσσω, *expavesco.* Th. πτοέω, *terrefacio.*

Κᾰτᾰπῡ́γων, *cinædus, obscœnus:* ex κατὰ et πυγὴ, *nates.*

Κᾰτᾰπῡ́θω, f. ῡ́σω, *putrefacio, putredine consumo.* Med. κᾰτᾰπῡ́θομαι, *putresco.* Ex κατὰ et πύθω.

Κᾰτᾰπώγων, *barbatus.* D. S.

Κᾰτᾰ́ρᾱ, ᾶς, ἡ, *execratio:* ex κατὰ et ἀρὰ, *diræ, preces.*

Κᾰτᾰῤῥάκτης, ου, ὁ, *CATARACTA, locus abruptus et præceps in flumine, undè aqua ruit potiùs quàm fluit:* item *vectis, porta.* Est etiam nomen *avis* cujusdam: à καταῤῥάσσω, *impetuosè deturbo.* Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido.*

Κᾰτᾰρᾰ́ομαι, ῶμαι, *execror, devoveo:* perf. pass. κᾰτήρᾱμαι. perf. part. κᾰτηρᾱμένος. a. 1. m. κᾰτηρᾱσᾰ́μην, ω, ᾰτο. præs. infin. pass. κᾰτᾰρᾶσθαι. Th. ἀρὰ, *preces, diræ.*

Κᾰτᾰ́ρᾱσῐς, εως, ἡ, *execratio.*

Κᾰτᾰράσσω, vel -ττω, frequentiùs ρ geminato. v. καταῤῥάσσω.

Κᾰτᾰ́ρᾱτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledictus;* item *devotus:* ex κατὰ et ἀράομαι.

Κᾰταργέω, ῶ, *inanem et inutilem reddo, aboleo, facio cessare:* f. ήσω. perf. κᾰτήργηκᾰ. a. 1. act. κᾰτήργησᾰ. præs. ind. pass. κᾰταργέομαι, *destruor, aboleor:* perf. pass. κᾰτήργημαι. aor. 1. pass. κᾰτηργήθην, *evanui, liberatus sum.* f. 1 pass. κᾰταργηθήσομαι, ῃ, εται. ex κατὰ et ἀργέω, *cesso:* hoc

ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, *otiosus*: quod ab α priv. et ἔργον, *opus*. Non facilè apud alium Scriptorem invenias præter sacros, inquit Beza, ad Rom. iii. 31. At apud Eurip. in Phœniss. ii. 760. Ἀλλ' εἶμ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα, *sed vado ne otiosam faciamus manum.*

Κἄταργὔρόω, ῶ, f. ώσω, *argento obduco* vel *tego*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Κᾰτᾰρέζω, *demulceo, manibus tracto*: f. ξω. pro quo et καῤῥέζω. Th. ῥέζω, *facio*.

Κᾰταρθεὶς, Ion. pro κᾰθαρθεὶς, έντος, *purgatus*, a. 1. part. pass. à καθαίρω, *purgo*.

Κᾰτᾰρῑγηλὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *horrendus*. Ex κατὰ et ῥιγέω.

Κᾰτᾰρῑθμέω, *annumero*: f. ήσω. perf. κᾰτηρῑ́θμηκᾰ. perf. pass. κᾰτηρῑ́θμημαι. perf. part. κᾰτηρῑθμημένος, η, ον, *annumeratus*. a. 1. m. κᾰτηρῑθμησᾰ́μην. a. 1. opt. m. κᾰτᾰρῑθμησαίμην, et in 1. pl. κᾰτᾰρῑθμησαίμεθᾰ. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Κᾰταρκέω, idem quod ἀρκέω, *sufficio*.

Κᾰταῤῥᾰγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu defero*. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. perf. m. ἔῤῥηγα.

Κᾰταῤῥᾱθῡμέω, ῶ, fut. ήσω, *per socordiam amitto*: ex κατὰ et ῥαθυμέω.

Κᾰταῤῥάκτης, ȣ, ὁ· vide καταράκτης.

Κᾰταῤῥάπτω, f. ψω, *insuo, consuo*: à κατὰ et ῥάπτω.

Κᾰταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, *frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo*: à κατὰ et ῥάσσω.

Κᾰτάῤῥεον, *defluens*, præs. part. n. g. à καταῤῥέω.

Κᾰταῤῥέπω, fut. ψω, *deorsum vergo et inclinor*: à κατὰ et ῥέπω, *vergo*.

Κᾰταῤῥεῦσᾰν, *defluens*, aor. 1. part. act. n. g. à καταῤῥέω.

Κᾰταῤῥεμβεύω, *circumago, vagari facio*. Num. xxxii. 13. κατεῤῥέμβευσεν, pro quo alii κατερόμβευσεν, *in modum rhombi circumegit*. à καταρομβεύω.

Κᾰταῤῥέω, f. εύσω, *defluo, delabor, collabor, concido*. Th. ῥέω, *fluo*.

Κᾰταῤῥήγνῡμῑ, *confringo, diffringo, dirumpo*: item *cum impetu decidere facio, dejicio*. κᾰταῤῥήγνῡμαι, *confringor*; &c. etiam *ruo, decido, delabor*: ex κατὰ et ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*.

Κᾰταῤῥίπτω, *projicio*; f. ψω. a. 1. κᾰτέῤῥιψᾰ. perf. κᾰτέῤῥῑφᾰ. perf. pass. κᾰτέῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.

Κᾰτάῤῥοος, ȣ, ὁ, contractè κατάῤῥȣς, *defluxus, distillatio*, CATARRHUS. Th. ῥέω, *fluo*.

Κᾰταῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, *absorbeo*: ex κατὰ et ῥοφέω.

Κᾰταῤῥῡέω, ῶ, *defluo*: f. ῥυήσω. perf. κᾰτεῤῥῠ́ηκᾰ. Th. ῥέω, *fluo*.

Κᾰτάῤῥῡτον, ȣ, τὸ, *locus in quem defluit humor*: *copia, affluentia*: et

Κᾰτάῤῥῡτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *irriguus*: à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Κᾰταῤῥωδέω, *extimesco, metu consternor*: plusq. perf. κᾰταῤῥωδήκει, Ion. pro κᾰτεῤῥωδήκει. part. κᾰταῤῥωδηκὼς, Herodot. v. κατοῤῥωδέω. Th. ὄῤῥος, *linea quæ scrotum intersecat*.

Κᾰταρτᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *appendo, apto*: à κατὰ et ἀρτάω.

Κᾰταρτίζω, propriè, *luxata membra in locum suum repono*: item *perficio, sarcio, coagmento*: f. ῐ́σω. aor. 1. ind. act. κᾰτήρτῐσᾰ, ας, ε. aor. 1. opt. act. κᾰταρτῐ́σαιμῐ, αις, αι. a. 1. inf. κᾰταρτῐ́σαι. perf. pass. κᾰτήρτισμαι. perf. inf. pass. κᾰτηρτίσθαι. perf. part. κᾰτηρτισμένος, η, ον, *coagmentatus*. a. 1. m. κᾰτηρτῐσᾰ́μην, ω, ᾰτο, *aptavi*. à κατὰ et ἀρτίζω. Th. ἄρτιος, *par*: de numero usurpatur.

Κᾰτάρτῐσῐς, εως, ἡ, *instauratio*: et

Κᾰταρτισμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *coagmentatio*: à καταρτίζω.

Κᾰταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, *compositor, moderator*. Ab eod.

Κᾰταρχαιρεσιάζομαι, f. ᾰ́σομαι, *aliorum ambitione vincor* (in comitiis propriè): ex κατὰ et ἀρχαιρεσιάζω.

Κᾰτάρχȣσᾰ, præs. part. f. g. à

Κᾰτάρχω, *primus facio, imperito*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus, initium*.

Κᾰτᾱρώμενος, ȣ, *execrans*, præs. part. et

Κᾰτᾱρῶνται, *imprecantur*, 3. pl. ind. m. vel pass. à καταράομαι.

Κᾰτασβεννῠ́ω, -βέννῡμῐ, *extinguo, compesco*: f. σβέσω. ex σβέννυμι, id.

Κᾰτᾰσείω, *decutio, deturbo, everto, concutio, terreo, deorsum moveo, manu silentium facio, signum do manu*: f. είσω. perf. κᾰτᾰ́σεισκᾰ. aor. 1. ind. act. κᾰτέσεισᾰ, ας, ε. a. 1. part. act. κᾰτᾰσείσᾱς, αντος. Th. σείω, *quatio*.

Κᾰτᾰσεύομαι, *cum impetu ruo*: aor. 2. κᾰτεσσῠ́μην. Ex κατὰ et σεύω.

Κᾰτασημαίνω, *annoto, observo*; item *obsigno sigillo*: ex κατὰ et σημαίνω, fut. ανῶ, *significo*. Th. σῆμα, τὸ, *signum*.

Κᾰτασῑγᾰ́ω, -ῶ, *conticesco*: f. ήσω. perf. σεσῑ́γηκᾰ. ex σιγάω, *sileo*.

Κᾰτᾰσῐδηρόω, *ferro induco, ferream cuspidem* vel *ferreum caput addo*.

Κᾰτᾰσῑνᾰ́ζω, f. ᾰ́σω, *admodùm lædo*: ex κατὰ et σίνω.

Κᾰτᾰσῑ́νομαι, idem.

Κᾰτᾰσιωπᾶτε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Κᾰτᾰσιωπᾰ́ω, ῶ, f. ήσω· et -ᾰ́ομαι, *conticesco, silentium impero, sedo*. Th. σιωπάω, *sileo*.

Κᾰτασκάπτω, *diruo*: fut. ψω. a. 1. κᾰτέσκαψᾰ. perf. κᾰτέσκᾰφᾰ. perf. pass. κᾰτέσκαμμαι. perf. part. pass. κᾰτεσκαμμένος, *dirutus*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κᾰτασκᾰφᾱ̀ς, acc. pl. à

Κᾰτασκᾰφὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: à perf. act. verbi κατασκάπτω.

Κᾰτασκεδάζω, f. ᾰ́σω, *dispergo, dissipo*: à σκεδάζω, idem.

Κᾰτασκελετεύω, *exsicco*: pass. -τεύομαι, *aridus sum*. κατασκελέω, id. Th. σκέλλω.

Κᾰτασκέπτομαι, f. ψομαι, *speculor, provideo*. Th. σκέπτομαι, *video*.

Κᾰτασκευάζω, *instruo, adorno*; *præparo*; *armis instruo*; *exstruo, construo, ædifico*; *adstruo, probo*; *molior, machinor*; *comparo, acquiro*; *efficio, reddo*. f. ᾰ́σω. perf. κᾰτεσκεύᾰκᾰ. aor. 1. act. κᾰτεσκεύᾰσᾰ, ας, ε. aor. 1. inf. act. κᾰτασκευᾰ́σαι. a. 1. part. κᾰτασκευᾰ́σᾱς, αντος. perf. pass. κᾰτεσκεύασμαι. perf. part. pass. κᾰτεσκευασμένος. aor. 1. ind. pass. κᾰτασκευάσθην, ης, η. ex κατὰ et σκευάζω. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Κᾰτασκευαῖς, dat. pl. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus*: à præc.

Κᾰτασκεύασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *id quod structum est, molimen, ædificium, commentum, molimentum subdolum, præparatio*: ab eod.

Κἄτασκινας῏ικἄ, τὰ, *ad assertionem facientia*, nom. pl. n. g. à

Κἄτασκιναςῖκὸς, ἡ, ὸν, *astruendi vim habens, aptus ad confirmandum*: et

Κἄτασκινὴ, ῆς, ἡ, *extructio, structura, opificium; apparatus, supellex, vasa et instrumenta domûs* vel *fundi; castrorum metatio; probatio, demonstratio; descriptio.* à κατασκινάζω.

Κἄτασκηνόω, ῶ, *tentorium defigo, nidulor, nidum struo, habito*: f. ώσω. a. 1. κἄτισκήνωσἄ. et

Κἄτασκήνωσῖς, εως, ἡ, *tentoriorum* seu *tabernaculorum collocatio, tentorium, habitaculum, nidus.* Th. σκηνὴ, *tabernaculum.*

Κἄτασκήπτω, fut. ψω, *ingruo, grassor, impetuosè irruo, invado.* Th. σκήπτω, *ruo*: f. ψω.

Κἄτασκῖάζω, *obumbro*: f. ά'σω. perf. κἄτισκῖ'ἄκἄ. hinc

Κἄτάσκῖος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *opacus, obscurus.* Th. σκιά.

Κἄτασκοπεύω, f. εύσω, *exploro, speculor.*

Κἄτασκοπέω, ῶ, *exploro, inspicio, speculor, circumspecto.* f. ήσω. perf. κἄτισκόπηκἄ. a. 1. inf. act. κἄτασκοπῆσαι. Ex κατὰ et σκοπέω, *speculor.* Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Κἄτάσκοπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *explorator*: à κατασκοπέω.

Κἄτασκορπίζω, *dissipo, disjicio.* D. S.

Κἄτασκώπτω, f. ψω, *cavillor*: à κατὰ et σκώπτω.

Κἄτασμικρῦ'νω, *imminuo, deprimo*: f. ὐνῶ. perf. κἄτισμίκρυγκἄ. ex σμικρύνω.

Κἄτασμύξαι, Iliad. ι. ver. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κἄτασμῦ'χω, *comburo*: fut. ξω. ex κατὰ et σμύχω, *exuro.*

Κἄτἄσοφίζω, *sophismatis et argutis fallaciis utor adversus aliquem*: fut. ῖ'σω. perf. κἄτἄσισόφῖκἄ. præs. part. pass. κἄτἄσοφιζόμενος. a. 1. m. κἄτισοφῖσά'μην, ω, ἄτο. a. 1. part. m. κἄτἄσοφῖσά'μενος. ex κατὰ et σοφὸς, *sapiens.*

Κἄτασπἄτἄλἄ'ω, -ῶ, *delicior, delicatè vivo*: f. ά'σω. perf. κἄ.

Κἄτασπἄ'ω, -ῶ, *distraho, divello*: f. ά'σω. perf. κἄτίσπἄκἄ. ex κατὰ et σπάω, *traho.*

Κἄτασπείρω, *sero, semino, spargo*: ex κατὰ et σπείρω.

Κἄτασπιύδω, f. σπεύσω, *accelero, urgeo.* ex κατὰ et σπεύδω.

Κἄτάσπευσῖς, εως, ἡ, *festinatio, acceleratio.*

Κἄτασπυδάζω, f. ά'σω, *rebus seriis operam do*: à κατὰ et σπυδάζω, *sedulò ago.*

Κἄταςάζω, *distillo, instillo.* Th. ςάζω, *stillo.*

Κἄταςἄθεὶς, a. 1. part. pass. et

Κἄταςἄθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi καθίςημι, *constituo*; quod vide.

Κἄταςάντος, gen. sing. à

Κἄταςἄ'ς, a. 2. part. f. g. κἄταςᾶσἄ. n. g. -ἄ'ν· à καθίςημι, *constituo*: f. καταςήσω. a. 1. inf. act. καταςῆσαι. a. 2. inf. act. καταςῆναι. Th. ἵςημι, *sto.*

Κἄταςἄσῖάζω, f. ά'σω, *seditione opprimo et affligo, seditione circumvenio*: præs. pass. κἄταςἄσῖάζομαι, *factione vincor, seditionibus premor*: à ςάσις, *factio*; qu. ab ἵςημι, *sto.*

Κἄτάςἄσῖς, εως, ἡ, *constitutio*: à καθίςημι.

Κἄταςιγάζω, f. ά'σω, idem quod th. ςίγω, *tego.*

Κἄταςεῖλαι, a. 1. inf. act. à

Κἄταςείλἄς, *quum repressisset*, a. 1. part. act. à

Κἄταςέλλω, *reprimo, sedo, compono, orno*: cum acc. f. 1. κἄταςιλῶ. f. 2. κἄταςἄλῶ. a. 1. κἄτίςειλἄ. aor. 1. part. κἄταςείλἄς. perf. κἄτίςαλκἄ. perf. pass. κἄτίςαλμαι. perf. part. pass. κἄτιςαλμένος, *sedatus.* perf. med. κἄτίςολἄ, *demisi, ornavi.* Th. ςέλλω.

Κἄταςινάζω, *ingemisco*: f. άξω. perf. ἄχἄ· ex κατὰ et ςινάζω, id.

Κἄτάςημἄ, ἄτος, τὸ, *habitus, status, constitutio*: à καθίςημι, *constituo*, quod vide.

Κἄταςῆναι, *evadere, exitum habere, fieri*, aor. 2. inf. act. verbi καθίςημι.

Κἄταςηρίζω, *confirmo*: f. ίξω. perf. κἄτιςήρῖχἄ. ex κατὰ et ςηρίζω, *firmo.*

Κἄταςῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi καθίςημι.

Κἄταςολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus, amictus*: propriè verò *actus* τϐ καταςέλλειν, id est, *demittendi, sedandi, cohibendi.* Tum *modestia in vestitu*, à καταςέλλω, vel καταςέλλομαι, *amicio*: perf. med. κατέςολα.

Κἄταςολίζω, *vestio, induo*: ex κατὰ et ςολίζω, *vestio.*

Κἄταςορέω, ῶ, *sterno humi*; item *obfirmo.* a. 1. κἄτιςόρεσἄ. Th. ςορέω, *sterno*: f. έσω et ήσω.

Κἄταςραγγίζω, *distillare facio, guttatim perfluo.* f. ῖ'σω. perf. ικα. ex κατὰ et ςραγγίζω.

Κἄταςρἄτηγέω, ῶ, f. ήσω, *stratagemate supero, bellicâ astutiâ decipio*: ex κατὰ, ςρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco.*

Κἄταςρἄτοπιδεύομαι vel -δεύω, *castra meto.* a. 1. m. κἄτιςρἄτοπιδευσά'μην, ω, ἄτο. ex ςρατοπιδεύω.

Κἄταςρέφω, *subverto*: fut. ψω. perf. κἄτίςρεφἄ. a. 1. κἄτίςρεψἄ. perf. med. κἄτίςροφἄ. Th. ςρέφω, *verto.*

Κἄταςρεψά'μενος, a. 1. part. m. et

Κἄταςρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταςρέφω.

Κἄταςρέψοντῖ, Dor. pro καταςρέψϐσι, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.

Κἄταςρηνῖάζω, *lascivio*: f. ά'σω. perf. κἄτιςρηνῖ'ἄκἄ. a. 1. sub. act. κἄταςρηνῖά'σω, ῃς, ῃ. Th. ςρῆνος, εος, τὸ, *luxus, deliciæ.*

Κἄταςροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE, subversio*: à καταςρέφω, quod vide.

Κἄταςρώννῦμῖ, *prosterno*: f. ςρώσω. perf. κἄτίςρωκἄ. aor. 1. pass. κἄτιςρώθην, ης, η. Th. ςορέω, *sterno.*

Κἄταςῦγέω, *aversor, odio prosequor*: a. 2. κἄτίςῦγον. Th. ςυγέω, *odio*: f. ξω. q. à ςύγω.

Κἄταςῦ'φελος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *valdè durus*: à ςυφελὸς, *durus, asper.* Th. ςύφω, *adstringo*: f. ψω.

Κἄτἄσῦ'ρω, *pertraho*: f. σύρῶ. perf. κἄτἄσίσυρκἄ. Th. σύρω, *traho.*

Κἄτασφἄλίζω, *munio, roboro*: f. ῖ'σω. perf. κἄτισφά'λῖκἄ. perf. pass. -ισφά'λισμαι. perf. part. -ισφἄλισμένος.

Κἄτασφάξἄτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κἄτασφάττω, *jugulo*: fut. ξω. a. 1. κἄτίσφαξἄ. a. 1. imperat. act. κἄτάσφαξον, ά'τω.

Κἄτασφηκόω, ῶ, f. ώσω, *in angustum contraho.*

Κἄτασφρἄγίζω, *obsigno*: f. ῖ'σω. perf. κἄτισφρά'γῖκἄ. perf. pass. κἄτισφρά'γισμαι. perf. part. pass. κἄτισφρἄγισμένος, *obsignatus.* Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *sigillum.*

Κἄτασχεθέτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κἄτασχέθω, *inhibeo, detineo.* Ex κατὰ et σχέθω.

Κἄτασχεῖν, *occupare, appellare*, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse præs. inf. verbi κατασχέω. Th. ἔχω, *habeo.*

Κἄτάσχεσῐς, εως, ἡ, *possessio, occupatio:* à κατέχω.
Κἄτάσχετος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *detentus, cohibendus, coercendus:* à κατέχω.
Κἄτάσχῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ. à κατέχω.
Κἄτασχολάζω, f. ά'σω, *otium habeo.*
Κἄτασχοῖσᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro κατᾰσχȣ̃σα, ης, ἡ, *quæ cohibuit* et *retinuit,* a. 2. part. act. f. g. et
Κἄτασχόμενος, a. 2. part. m. et
Κἄτάσχωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et
Κἄτασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.
Κἄτᾰτᾰνῡ'ω, f. ύ'σω, *extendo, explico, expedio.*
Κἄτᾰτᾰξεῖς, Dor. pro κατατήξεις, *contabefacies,* 2. sing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio.*
Κἄτᾰτάσσω, vel -άττω, fut. ξω, *ordino, colloco, deligo, comparo, instruo.* Th. τάττω, *ordino.*
Κἄτᾰτείνω, *tendo, retineo, prosterno, contendo, distendo, extendo.* Th. τείνω, *tendo:* f. νῶ.
Κἄτᾰτελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *perfectus, totus.* Th. τέλος.
Κἄτᾰτέμνω, f. εμῶ, *concido, occido, seco, disseco:* a. 2. κᾰτέτᾰμον· part. κᾰτᾰτᾰμών. a. 1. pass. κᾰτετμήθην. part. κᾰτᾰτμηθείς. Th. τέμνω.
Κἄτᾰτέρπω, fut. ψω, *gaudio afficio.*
Κἄτᾰτήκω, f. ξω, *colliquefacio, emacio, contabefacio:* à κατὰ et τήκω, *liquefacio.*
Κατᾰτῑ'θεσθαι κλέος, *gloriam adipisci:* Herodot. à
Κἄτᾰτῑ'θημῐ, *depono; pendo, persolvo, numero; repono, colloco:* κᾰτᾰθεῖναι σπονδὰς, *fœdus facere.* Eurip. fut. θήσω. perf. κᾰτᾰτέθεικᾰ. a. 1. κᾰτέθηκᾰ. a. 2. m. [κᾰτεθέμην, σο, το. a. 2. inf. m. κᾰτᾰθέσθαι. Th. τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.
Κἄτᾰτολμᾰ'ω, ῶ, *audeo, aggredior:* f. ήσω. perf. τετόλμηκᾰ.
Κἄτᾰτομὴ, ῆς, ἡ, *concisio:* à perf. med. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, *concido.* Th. τέμνω, *seco.*
Κἄτᾰτοξεύω, *sagittâ trajicio, telo configo:* f. εύσω. perf. κᾰτᾰτετόξευκᾰ. f. 1. pass. κᾰτᾰτοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus.*
Κἄτᾰ͞τρέχω, *incurro, insector:* a. 2. κᾰτέδρᾰμον. Th. τρέχω, *curro:* fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα.
Κἄτᾰτρῑ'βω, f. ψω, *tero, attero, consumo:* à κατὰ et τρίβω.

Κἄτᾰ͞τρίψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατρίβω.
Κἄτᾰ͞τρῡ'χω, *attero, contero; exhaurio, affligo.* Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero, attero.*
Κἄτᾰ͞τρώγω, *comedendo* seu *corrodendo consumo, comedo.* à κατὰ et τρώγω.
Κἄταῦθῐ, adv. *illic.*
Κἄταυλέω, ῶ, f. ήσω, *tibiâ modulor:* ex κατὰ et αὐλέω, idem: th. αὐλὸς, *tibia.*
Κἄταύλησῐς, εως, ἡ, *tibiarum inflatus.*
Κἄταυτῑ'κᾰ pro αὐτίκα, *statim.*
Κἄταυτόθῐ, adv. *ibi, illic, istic.*
Καταφάγω, inusit. *devoro:* f. 2. m. κᾰτᾰφᾰ'γομαι pro κᾰτᾰφᾰγȣ̃μαι. a. 2. act. κᾰτέφᾰγον. a. 2. inf. κᾰτᾰφᾰγεῖν. a. 2. part. act. κᾰτᾰφᾰγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo.*
Κἄτᾰφαίνομαι, ῃ, εται, *videor esse:* κᾰτᾰφᾰνῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo.*
Κἄτᾰφᾱμίζω et κᾰτᾰφᾱμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo, celebro:* f. ῑ'σω et ίξω. Vide in φημίζω.
Κἄτᾰφᾰνῆ, acc. sing. à καταφανὴς, *conspicuus:* vel, ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνομαι, quod vide.
Κἄτᾰφᾰνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *conspicuus, apertus:* in nom. pl. κᾰτᾰφᾰνεῖς· ex κατὰ et φαίνω.
Κἄτᾰφᾰνῶς, adv. *apertè.*
Κἄτᾰφερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *proclivis, declivis:* ex
Κἄτᾰφέρω, *deorsùm fero, defero, demitto; dejicio, deturbo; adigo, allido, incutio:* f. 1. κᾰτοίσω. a. 1. κᾰτήνεγκᾰ, *tuli.* præs. pass. κᾰτᾰφέρομαι, *deorsum feror, mergor:* a. 1. ind. pass. κᾰτηνέχθην. aor. 1. part. pass. κᾰτενεχθείς. Th. φέρω, *fero.*
Κἄτᾰφεύγω, *perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem:* f. φεύξομαι. a. 2. ind. act. κᾰτέφῠγον, ες, ε. a. 2. part. act. κᾰτᾰφῠγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio.*
Κἄτᾰ'φευξῐς, εως, ἡ, *perfugium:* à præc.
Καταφθᾰ'νω, *prævenio:* f. -φθᾰ'σω. perf. κᾰτέφθᾰκᾰ. ex φθάω.
Κἄταφθᾰρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.
Κἄταφθείρω, *corrumpo, depravo:* f. κᾰταφθερῶ. perf. κᾰτέφθαρκᾰ. aor. 2. κᾰτέφθᾰρον. perf. pass. κᾰτεφθάρμαι. a. 2. pass. κᾰτεφθᾰ'ρην. f. 2. pass. κᾰταφθᾰρήσομαι, ῃ, εται, *corrumpar:* κᾰταφθεῖραι, aor. 1. inf. act.

compos. ex κατὰ et φθείρω *corrumpo.*
Κἄταφθῐμένοισῐν, *mortuis,* dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi
Κἄταφθῐ'ω, f. ῑ'σω, *perdo, interficio:* à κατὰ et φθίω, *corrumpo.* f. ίσω. perf. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος pro ἐφθιμένος· vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος. sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. vel per Sync. pro φθίεσθαι, à φθίω.
Κἄταφθορᾱ', ᾶς, ἡ, *corruptio:* ex καταφθείρω. perf. med. κατέφθορα.
Κἄτᾰφῐλέω, ῶ, *deosculor:* imperf. κᾰτεφῐ'λεον, ȣν, εις, ει. præs. part. κᾰτᾰφῐλέων, ῶν, ȣ̃σᾰ, ȣ̃σᾰ. f. κᾰτᾰφῐλήσω. a. 1. ind. act. κᾰτεφῐ'λησᾰ. perf. act. κᾰτᾰπεφῐ'ληκᾰ. quod à φιλέω, id. Th. φίλος, *amicus.*
Κἄτᾰ͞φλέγω, *comburo:* fut. έξω. perf. εχᾰ. ex κατὰ et φλέγω.
Κἄτᾰφλέξαι, *combussisset,* 3. sing. a. 1. opt. act. et
Κἄτᾰ͞φλεξῐς, εως, ἡ, *conflagratio:* à perf. pass. ejusd. th.
Κἄτᾰ͞φλογίζω, *comburo:* f. ῑ'σω. a. 1. κᾰτεφλόγῑσᾰ, à φλογίζω, *ustulo.* Th. φλέγω.
Κἄτᾰ'φοβος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *timidus, formidolosus.* Th. φόβος.
Κἄτᾰφοιτᾰ͞ειν, præs. inf. act. Ion. pro καταφοιτᾶν, verbi
Κἄτᾰφοιτᾰ'ω, ῶ, fut. ήσω, *venio, discedo:* ex κατὰ et φοιτάω.
Κἄτᾰφονεύω, *trucido:* idem cum φονεύω. Th. φένω, *occido.*
Κἄτᾰφορᾱ', ᾶς, ἡ, *lapsus, ictus, gravis somnolentia, invectiva:* ex κατὰ et φέρω.
Κἄτᾰφορεῖν, Ion. pro καταφέρειν, *deferre:* q. v.
Κἄτᾰ'φορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *proclivis, pronus.*
Κἄτᾰ͞φράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. med. à
Κἄτᾰ͞φράζομαι, f. ά'σομαι, *considero.* Th. φράζω, *dico:* f. σω. perf. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.
Κἄτᾰ͞φρακτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *circumquaque armis munitus, cataphractus:* à καταφράσσω.
Κἄτᾰ͞φράσσω, -ττω, *munio, tego, operior:* fut. ξω. perf. πέφρᾰχᾰ. perf. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται.
Κἄτᾰ͞φρονέω, ῶ, f. ήσω, *contemno, despicio;* item *sentio contra aliquem; insidias struo,* Gen. xxvii. 12. *dolosè affecto,* Herodot. de Pisistrato. cum gen. præs. imperat. κᾰτᾰφρόνει, ει, et in 3. pl. είτωσᾰν, είτωσᾰν.

a. 1. act. κἄτιφρόνησᾶ. aor. 1. sub. κᾰτᾰφρονήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κᾰτᾰφρονῆσαι. perf. act. κατᾰπιφρόνηκᾰ. Th. φρὴν, *mens.*

Κᾰτᾰφρόνησῐς, ιως, ἡ, *contemptus:* et

Κᾰτᾰφρονητὴς, ȣ̃, ὁ, *contemptor:* et

Κᾰτᾰφρονητῐκὸς, κὴ, κὸν, *proclivis ad contemnendum:* et

Κᾰτᾰφρονȣ̃ντᾰς, acc. pl. præs. part. act. à καταφρονίω, quod vide.

Κᾰτᾰφῠγὴ, ῆς, ἡ, *refugium.* Th. φεύγω, *fugio.*

Κᾰτᾰφῠγȣ̃σᾰν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, *perfugio:* quod vide.

Κᾰτᾰφῠλᾰδὸν, adv. *per tribus, tributim:* ex κατὰ et φυλὴ, *tribus.*

Κᾰτᾰφυλλοροίω vel κᾰτᾰφυλλοῤῥόω, ῶ, f. ήσω vel ώσω, propriè *de arboribus, quarum folia humi fluunt,* i. e. *cadunt,* et delapsa marcescunt: ex κατὰ, φύλλον, *folium,* et ῥίω, *fluo.*

Κᾰτᾰφυτεύω, *planto, transplanto:* f. εύσω. perf. πιφῠ́τευκᾰ.

Κᾰτᾰφωρᾰ́ω, f. ά'σω, *deprehendo, comperio:* ex κατὰ et φωράω.

Κᾰτᾰχαίνω, *dehisco, derideo cum cachinno:* à κατὰ et χαίνω, *dehisco.*

Κᾰτᾰχᾰλάζω, id. quod

Κᾰτᾰχᾰλᾰ́ω, f. ά'σω, *demitto per funem.* Th. χαλάω, *laxo.*

Κᾰτᾰ́χαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *æratus:* à κατὰ et χαλκός.

Κᾰτᾰχαλκόω, ῶ, f. ώσω, *ære obduco:* à præc.

Κᾰτᾰ́χαρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ludibrium:* à χάρμα, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.*

Κᾰτᾰχιύετ', 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro κατεχιύετο· à

Κᾰτᾰχιύομαι, *effundo.* Th. χίω, *fundo.*

Κᾰτᾰχίω, *effundo:* f. εύσω. a. 1. act. κατίχιᾰ, ᾰς, ε. ab eod. th.

Κᾰτᾰχήνῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, *hisco, derideo.*

Κᾰτᾰχὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *resonans:* ex κατὰ et ἦχος, *sonus.*

Κᾰτάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior:* quod ab ἄχθομαι, *ægrè fero.* Th. ἄχθος, *pondus.*

Κᾰταχθόνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *subterraneus, infernus:* καταχθόνιοι, *inferi.* à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Κᾰτᾰχορδεύω, *rescindo, lanio.* Th. χορδὴ, *intestinum, chorda.*

Κᾰτᾰχόω, f. ώσω, *terrâ aggestâ obruo.* Th. χίω.

Κᾰτᾰχῠ̃ν, præs. inf. κᾰτᾰχῶσαι, a. 1. inf. *humo congestâ tegere:* verbi præc.

Κᾰτᾰχρᾶν, *satis esse alicui.* Vide ἀποχρᾶν.

Κᾰτᾰχρᾰ́ομαι, ῶμαι, *abutor:* f. ήσομαι. a. 1. m. κᾰτεχρησᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. κᾰτᾰχρήσασθαι, *abuti.* cum dat. Th. χράομαι seu χράω, *commodo.*

Κᾰτᾰχρῆσθαι, *interficere,* præs. inf. m. contr. pro καταχράεσθαι, verbi καταχράομαι.

Κᾰτᾰχρήσασθαι, a. 1. inf. med. κᾰτᾰχρησθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καταχράομαι.

Κᾰτᾰ́χρησῐς, εως, ἡ, *abusio, abusus:* item *CATACHRESIS,* figura: et

Κᾰτᾰχρηςῐκὸς, ὴ, ὸν, *abusivus:* et

Κᾰτᾰχρηςῐκῶς, adv. *abusivè:* à καταχράομαι, quod vide.

Κᾰτᾰ́χρῐσῐς, εως, ἡ, *inunctio:* à καταχρίω.

Κᾰτᾰ́χρισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *unguentum.*

Κᾰτᾰ́χριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inunctus:* à

Κᾰτᾰχρῑ́ω, f. ῑ́σω, *inungo, illino.* Th. χρίω, *ungo.*

Κᾰτᾰ́χρῡσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inauratus:* et

Κᾰτᾰχρῡσόω, ῶ, *inauro, auro obduco* vel *tego.* à κατὰ et χρυσόω. Th. χρυσὸς, *aurum.*

Κᾰτᾰ́χῠσῐς, εως, ἡ, *effusio, diffusio.*

Κᾰτᾰχώννῡμῐ, vel κᾰτᾰχωννῠ́ω, f. κᾰτᾰχώσω. id. q. καταχόω, q. v.

Κᾰτᾰχωρίζω, f. ῐ́σω, *divido, dispono.*

Κᾰτᾰχῶσαι, a. 1. inf. act. à καταχώννυμι.

Κᾰτᾰψᾰ́ω, ῶ, fut. ήσω, *tergendo siccandove demulceo.* à κατὰ et ψάω.

Κᾰταψεύδομαι, ῃ, εται, *mentior:* fut. σομαι. perf. κᾰτέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo.*

Κᾰταψευσμὸς, ȣ̃, ὁ, *mendacium.*

Κᾰταψηφίζομαι, f. ῐ́σομαι, perf. ισμαι, *damno, censeo, sententiam fero negativam:* ex κατὰ et ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus.*

Κᾰταψήχω, f. ήξω, *demulceo:* ex κατὰ et ψήχω.

Κᾰταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. κᾰταψύξᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à καταψύχω.

Κᾰτάψυξῐς, εως, ἡ, *refrigeratio;* à seq.

Κᾰταψῡ́χω, *refrigero:* f. ύξω. perf. κᾰτέψυχᾰ. a. 1. κᾰτέψυξᾰ. a. 1. sub. κᾰταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *frigefacio.*

Κᾰτιᾱγεὶς, a. 2. part. pass. et

Κᾰτιᾱγῆναι, aor. 2. inf. pass. à κατάγνυμι, *frango.* Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem. f. ἄξω. perf. ἦγα, et per solut. ἔαγα. sic a. 1. ἦξα et ἔαξα. a. 2. pass. ἤγην et ἰάγην. hinc κατιαγεὶς, a. 2. part. pass.

Κᾰτιᾱγὼς, υῖα, ὸς, ότος, *fractus,* part. perf. med. verbi κατάγνυμι.

Κᾰτίαξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. et

Κᾰτιάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. Att. solut. pro κατάξω, à κατάγω, *confringo,* quod vide; vel in κατεαγῆναι.

Κᾰτίαται, *sedent,* Ion. pro κάθηνται, 3. pl. præs. ind. med. à κάθημαι, *sedeo.*

Κᾰτίβᾰ, Dor. pro κατέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo,* quod vide.

Κᾰτιβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλȣ, *conjiciebaris,* 2. sing. imperf. pass. à καταβάλλω, quod vide.

Κᾰτίβην, ῃς, ῃ, *descendi,* aor. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo:* f. βήσομαι. perf. βίβηκα. a. 2. imperat. κατάβηθι. a. 2. part. act. καταβὰς, άντος. ex κατὰ pro κάτω, *deorsum,* et βαίνω, *eo.*

Κᾰτιβήσετο, 3. sing. Ep. aor. verbi καταβαίνω.

Κᾰτιβῐᾰ́σᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi βιάζω.

Κᾰτιβλήθην, ῃς, ῃ, aor. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω, *dejicio:* fut. αλῶ. perf. βίβληκα. perf. med. βίβολα. Th. βάλλω, *jacio.*

Κᾰτεγγῠᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio,* vel *sponsione,* vel *satisdatione obstringo; quidvis in manus trado.* τὴν ναῦν κατεγγύω καὶ τȣ̀ς παῖδας, Dem. c. Apaturium, *pueros tradidi ut venderentur.* malè in edd. *sponsione obstrinxi.* Salm. de m. us. p. 712. Th. ἐγγύη, *sponsio.*

Κᾰτιγίλων, imperf. ind. act. κᾰτεγέλᾰον, -ων, -ᾰες, -ᾶς. à καταγελάω, *derideo:* f. ήσω. quod vide.

Κᾰτέγνωσᾰν, 3. pl. aor. 2. ind. act. et

Κᾰτεγνώσθην, ῃς, ῃ, *damnatus sum,* aor. 1. ind. pass. κᾰτεγνῶσθαι, perf. inf. pass. à καταγινώσκω, *condemno.* Th. γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι. perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. pass. ἔγνωσμαι.

Κᾰτιδᾰ́ην, ῃς, ῃ, a. 2. ind. pass. à κατὰ et δαίω, *divido, disco.*

Κᾰτιδαίσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. à καταδαίομαι, quod vide.
Κᾰτίδαρθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio.* Th. δαρθάνω, *dormio.*
Κᾰτίδειξᾰ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. à καταδείκνυμι, *ostendo:* f. δείξω. perf. δέδειχα.
Κᾰτίδευσᾰς, *irrigâsti*, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo:* f. δεύσω.
Κᾰτεδηδεσμένος, part. pass. à κατίδω.
Κᾰτεδήδοκᾰ, ἄς, ε, perf. ind. act. Att. pro κατήδοκα, à verbo κατίδω, *comedo.*
Κᾰτεδηδοκὼς, ότος, part. act. à præc.
Κᾰτεδιώκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor.*
Κᾰτεδίωξᾰ, ἄς, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *persequor:* ab eod. th.
Κᾰτεδόκεεν, imperf. ind. act. verbi καταδοκέω, q. v.
Κᾰτεδουλοῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à καταδουλόω, *in servitutem redigo.* Th. δοῦλος, *servus.*
Κᾰτίδρᾰθες, 2. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατίδαρθον.
Κᾰτίδρᾰμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro:* quod vide.
Κᾰτέδῡ, *occidit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταδύμι.
Κᾰτέδῡνε, 3. sing. imperf. ind. act. à καταδύνω, *subeo.*
Κᾰτίδω, *comedo, consumo:* fut. ἐδοῦμαι. perf. part. κᾰτεδηδοκώς. a. 1. pass. κᾰτηδέσθην. perf. pass. part. κᾰτεδηδεσμένος.
Κᾰτείργνυμῐ, id. ac κατείργνυμι.
Κᾰτεηγὼς, ότος, *fractus*, Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.
Κᾰτεθάῤῥησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταθαῤῥέω, *fidenti animo sum.*
Κᾰτέθετο, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi κατατίθημι, *depono,* quod vide.
Κᾰτεθοινήσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταθοινάω, *absumo, comedo.*
Κᾰτεθίζω, f. ῐσω, *consuefacio.*
Κᾰ'τει, 2. sing. præs. ind. act. verbi κάτειμι.
Κᾰτείβω, Æol. et Ion. pro καταλείβω, *effundo.* Th. λείβω, *libo, fundo:* f. ψω.
Κᾰτείδω, *video, conspicio*, inusit. sed hinc κᾰτεῖδον, ες ε, a. 2. ind. act. Th. εἴδω, *video.*
Κᾰτείδωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *idolis referlus:* ab εἴδωλον, *idolum.* quod ab εἶδος, εος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*
Κᾰτεῖιν, *descendebat*, 3. sing. perf. ind. m. κᾰτεῖᾰ, ἄς, ε· à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, *deorsum,* et εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον. perf. med. εἶα.
Κᾰτεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, *conjecturis assequi.* Th. εἴκω, *similis sum.*
Κᾰτειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo.*
Κᾰτειλημμένος, η, ον, *deprehensus,* perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo:* f. καταλήψομαι. aor. 2. κατέλαβον. perf. κατείληφα. indè κατειληφέναι, perf. infin.
Κᾰτείλησῐς, εως, ἡ, *involutio.*
Κᾰτειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθειλίσσω, *involvo:* ab εἰλίσσω vel -ττω.
Κᾰτειλῐχᾰτο, Ion. pro καθειλίχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κατειλιγμένοι ἦσαν· à κατειλίσσω.
Κᾰτείλοχε, *recensuit*, Att. pro καταλέλεχε, 3. sing. perf. ind. act. ex κατὰ et ἔπω, *dico.*
Κᾰ'τειμῐ, *descendo, revertor.* Th. εἶμι, *eo.*
Κᾰτεῖναι, *demisisse*, Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.
Κᾰτεῖπαι, *accusare*, a. 1. inf. κᾰτειπεῖν, *denuntiare*, aor. 2. infin. act. verbi κατέπω· ex κατὰ et ἔπω, *dico.*
Κᾰτειπὼν, όντος, ὁ, *refragator;* Hesych.
Κᾰτειργᾰ'σᾰτο, 3. sing. aor. 1. ind. m. verbi κατεργάζομαι, *operor:* f. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην. perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*
Κᾰτειργῦναι, *coercere, concludere*, præs. inf. à κατείργνυμι. Th. εἴργω, *arceo.*
Κᾰτέρεικον, *rescindebant*, 3. pl. vel 1. sing. imperf. ind. act. verbi κατερείκω. Th. ἐρείκω, *frango.*
Κᾰτείρυσε, *deduxit*, a. 1. ind. act. et
Κᾰτείρυσθαι, *deduci*, a. 2. inf. pass. à κατερύω, *deduco.* Th. ἐρύω, *traho.*
Κᾰτειρωνεύομαι, f. εύσομαι, *deludo,* cum gen. κατειρωνεύετο τοῦ πατρὸς, Jos. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30, &c.
Κᾰ'τεισῐν, 3. sing. vel pl. præs. ind. act. à κάτειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.*
Κᾰτεκᾰ'ην, ης, η, *exustus fui:* a. 2. ind. pass. verbi κατακαίω, *exuro.* Th. καίω, *uro.*
Κᾰτέκᾰνε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo, occido.*
Κᾰτέκαυσᾰ, ἄς, ε, *exussi*, a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro.* Th. καίω, *uro.*
Κᾰτεκείμην, *jacebam*, imperf. ex κατὰ et κεῖμαι, *jaceo.*
Κᾰτέκηε, 3. sing. aor. 1. ind. act. à κατακαίω, *exuro.* Th. καίω, *uro:* f. καίσω. aor. 1. ἔκηα.
Κᾰτέκηλε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατακηλέω. idem quod κηλέω, *permulceo:* fut. ήσω.
Κᾰτεκλάξᾰτο, *conclusit*, Dor. pro κατεκλείσατο, 3. sing. a. 1. m. et
Κᾰτεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, *inclusus eras*, 2. sing. a. 1. ind. pass. et
Κᾰτεκλασθῇς, Dor. pro κατεκλεισθῇς, *inclusus fueris*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo,* quod vide.
Κᾰτέκλων, imperf. verbi κατακλάω.
Κᾰτεκόπησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et
Κᾰτέκοψᾰν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, *amputo, concido.* Th. κόπτω.
Κᾰτεκρῐ'θην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno.* Th. κρίνω, *judico.*
Κᾰτέκρῐνᾰ, ἄς, ε, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Κᾰτεκρῠ'βην, ης, η, *absconditus est*, a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo:* a. 2. ἔκρυβον.
Κᾰτέκτᾰ, 3. sing. aor. 2. ind. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio:* à κτῆμι. a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio.* Alii dicunt per Apoc. dici pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.
Κᾰτέκτᾰθεν, Iliad. ε. ver. 558, *interfecti sunt*, Ion. seu Bœot. pro κᾰτεκτᾰ'θησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατακτείνω, *interficio.* Th. κτείνω, *occido:* f. νῶ. perf. ἔκτακα, et Poët. ἔκτάγκα. a. 2. ἔκτανον.
Κᾰτέκτανθεν, Bœot. Sync. pro κᾰτεκτάνθησᾰν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi κατακτείνω· ex κατὰ et κτείνω, *occido:* fut. νῶ. perf. ἔκτακα, et Poët. ἔκταγκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, ανσαι, ανται. aor. 1. pass. ἐκτάνθην.

Κἄτίκτᾶνον, ες, ε, a. 2. ind. act. à κατακτείνω.
Κἄτίλᾶβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio: fut. λήψομαι. perf. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Κἄτιλᾶ'λεις, 2. sing. imperf. act. à καταλαλέω, obloquor: imperf. -εον, -ουν, &c. Th. λαλέω, loquor.
Κἄτιλαύνω, depello, comminuo. Th. ἐλαύνω, f. άσω, agito.
Κἄτιλεγχέτω, redarguat, 3. sing. imperat. act. à
Κἄτιλέγχω, redarguo, convinco. Th. ἐλέγχω, arguo: f. ξω.
Κἄτιλεέω, f. ήσω, misereor.
Κἄτιλεῖν, demoliri, Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio: a. 2. εἶλον.
Κἄτιλείφθην, ης, η, relictus sum, a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, linquo.
Κἄτίλεκτο, collectus erat, Ion. pro καταλέλεκτο, 3. s. plusq. perf. pass. à verbo καταλέγω, deligo: vel imperf. per Syncopen pro κατελέγετο. Th. λέγω.
Κἄτιλέλειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Κἄτιλεξά'μην, ω, ἄτο, cubui, a. 1. ind. m. à καταλέγομαι. κἄτέλεξᾶς, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, cubare facio.
Κἄτέλεξε, recensuit, 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω. ab eod. th.
Κἄτιλήφθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω, deprehendo, quod vide.
Κἄ'τιλθε, descende, aor. 2. imperat. et
Κἄτιλθέμεν, descendere, aor. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.
Κἄτέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et
Κἄτιλθὼν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.
Κἄτέλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo: f. ψω. Th. λείπω, linquo: aor. 1. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.
Κἄτιλῐ'ποσᾶν pro κατέλιπον, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω. Exod. xvi. 24.
Κἄτιλίσσω, idem quod κατελίσσω, quod vide.
Κἄτιλόμενος, Ion. pro καθελόμενος, qui detraxit, a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.
Κἄτιλῦσῐ, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.
Κἄτελπίζω, id. q. ἐλπίζω, spero: q. v.
Κἄτελπισμὸς, ῦ, ὁ, spes: à præc.
Κἄτέλῦιν, 3. sing. imperf. ind. act. κἄτέλῦσε, dissolvit, 3. sing. aor. 1. act. Th. λύω, solvo.
Κἄτελῠ'θησᾶν, corruerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Κἄτιμάνθᾶνον, ες, ε, imperf. ind. act. à μανθάνω, disco.
Κἄτέμαρπτε, cepit, 3. sing. imperf. ind. act. κἄτέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. verbi καταμάρπτω· ex κατὰ et μάρπτω, capio: f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.
Κἄτεμβλέπω, fut. ψω, inspicio, intueor.
Κἄτεμήσᾶτο, excogitavit, 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι. f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt pro accumulabat: et volunt esse aor. 1. m. verbi καταμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω, f. ήσω, meto.
Κἄτεμμᾶτέω, manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ: tanquam ab ἐμέω, vomo.
Κἄτέναντῐ, κἄτεναντῐ'ᾰ, et κἄτεναντῐ'ον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. ex adversò, è regione, coram, in conspectu, adversus: ex κατὰ, ἐν et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, oppositus. Th. ἀντὶ, pro.
Κἄτεναρίζω, fut. ί'σω, interficio, occido.
Κἄτενάσθην, habitavi, a. 1. ind. pass. verbi κατανάω.
Κἄτένασσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. pro κατένασε. ab eodem verbo. Th. ναίω, habito.
Κἄτένεικε, detulit, 3. sing. a. 1. act. Poët. et Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.
Κἄτένευσε, annuit, 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, innuo: f. νεύσω.
Κἄτενεχθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi καταφέρω.
Κἄτενήνεκται, 3. sing. perf. ind. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται· ab eodem.
Κἄτενήνοθεν, constraverat, 3. sing. perf. med. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, præt. m. ἤνοθα, et per redupl. Att. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse perf. m. et carere præsenti. Scotus dicit quòd ἀνέθω per Metath. fiat ex ἀνθέω, floreo: quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἤνοθα.
Κἄτενήρᾶτο, 3. sing. aor. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, occido.
Κἄτενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, descendere, a. 2. infin. à κατέρχομαι.
Κἄτεντευκτὴς, ῦ, ὁ, oblocutor, accusator.
Κἄτενῠ'γην, ης, η, sing. et
Κἄτενῠ'γησᾶν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω, compungo: fut. ξω. Th. νύσσω, pungo: a. 2. ἔνυγον.
Κἄτενῶπᾶ, vel κἄτένωπᾶ, adv. coram, in conspectu: ex κατὰ et ἐνώπιον.
Κἄτενώπῐον, adv. idem et ex iisdem.
Κἄτεξᾶνάστασις, εως, ἡ, expugnatio, rebellio: ex κατὰ et ἐξανάστασις.
Κἄτεξουσιάζω, f. ά'σω, cum gen. potestatem exerceo in aliquem: quod ab ἐξουσία, potestas: hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, sum.
Κἄτεπαγγέλλομαι, promitto ex κατὰ, ἐπὶ et ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ. perf. ἤγγελκα.
Κἄτεπαίρομαι, insurgo, extollor: a. 1. m. -επηρά'μην. perf. pass. -επῆρμαι. aor. 1. -επήρθην. ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.
Κἄτεπάλληλος, η, ον, alternus.
Κἄτεπάλμενος, insiliens: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἅλλομαι, salio.
Κἄτέπαλτο, 3. sing. Syncop. imperf. med. verbi καταπάλλω.
Κἄτεπᾶτήθην, ης, η, conculcatus est, a. 1. ind. pass. et
Κἄτεπά'τησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπατέω, conculco: fut. ήσω, Th. πατέω, calco.
Κἄτέπαυσε, diremit, sedavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, cesso: f. σω. a. 2. ἔπαον.
Κἄτεπείγοντᾶ, ων, τὰ, negotia urgentia: et
Κἄτεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à
Κἄτεπείγω, f. ξω, urgeo, incito, festino, maturo. Th. ἐπείγω, urgeo.
Κἄτέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado: fut. 2. med. πεσῦμαι.
Κἄτεπίεσᾶν, 3. pl. a. 2. ind.

act. verbi κατιφίστημι, *insurgo:* ex κατὰ, ἐπὶ et ἵστημι, *sto:* fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κἄτέπεφνεν, *occidit*, per Syncop. pro κατεπέφονεν, 3. sing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφονέω. Alii formant à φῶ, vel φένω, per reduplic. πεφένω, et per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω est a. 2. ἔφενον, et per Syncop. ἔφνον, et per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κἄτεπήδησᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, *salio.*

Κἄτέπηξεν, *defixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπήγνυμι. f. ξω. perf. med. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo, struo.*

Κἄτεπιάνθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, *pinguefacio;* f. ανῶ. Th. πίων, ονος, *pinguis.*

Κἄτεπιδείκνῠμαι, *jacto, glorior.*

Κἄτεπῐ'θῡμος, ȣ, ὁ ȣ̓ ἡ, *concupiscens:* ex κατὰ et ἐπιθυμέω.

Κἄτεπῐλαμβᾰ'νω, *accipio:* a. 2. κἄτεπέλᾰβον· ex κατὰ, ἐπὶ et λαμβάνω, *capio.*

Κἄτεπῐφεύγω, *confugio.* D. S.

Κἄτέπλευσᾰ, ᾰς, ε, et in 3. pl. κἄτέπλευσᾰν, aor. 1. ind. act. verbi καταπλέω, *navigo:* fut. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κἄτεπλήγη, *perculsus est*, Iliad. γ. ver. 31. 3. sing. a. 2. ind. pass. à καταπλήσσω.

Κἄτεπόθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, *deglutio:* perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, *bibo.*

Κἄτεπρᾰ'ῡ̆νᾰ, aor. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, *demulceo.* Th. πρᾶος, *mitis.*

Κἄτέπω, *contra aliquem loquor, traduco.*

Κἄτερᾰ'σαι, *defundere, decapulare:* ab ἐράω, *depleo.* Th. ἔρα, *terra.*

Κἄτεργάζομαι, *efficio, operor, confero, interficio:* f. ᾰ'σομαι. a. 1. m. κἄτεργᾰσᾰ'μην, ω, ατο. aor. 1. inf. m. κἄτεργᾰ'σασθαι. a. 1. part. m. κἄτεργᾰσᾰ'μενος, *qui confecit, superavit.* aor. 1. ind. pass. κἄτειργάσθην, ης, η. ex κατὰ et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Κἄτεργᾰσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *confectio, opificium, cultura, concoctio:* à verbo præc.

Κἄτειργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, *confectus, paratus*, perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κἄτέεργεν, Ion. pro καθεῖργεν, *coercere, concludere.* Th. εἴργω, *includo.*

Κᾰ'τεργον, ȣ, τὸ, *opus effectum;* et

Κᾰ'τεργος, ȣ, ὁ ȣ̓ ἡ, *excultus:* ab ἔργον, *opus.*

Κἄτερειπόω, f. ώσω, *everto, diruo.* D. S.

Κἄτερείπω, f. ψω, *dejicio, diruo.*

Κἄτέρεξεν, Iliad. α. ver. 36. *demulcebat*, a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, *facio:* perf. ἔρρεχα.

Κἄτερέφω, idem quod th. ἐρέφω, *tego:* f. ψω.

Κἄτερέω, -ῶ, *obloquor, accuso, dico:* ab ἐρέω, quod ab εἴρω, *necto, dico.*

Κἄτερήτῡον, 3. pl. imperf. ind. act. à

Κἄτερητῡ'ω, *detineo.* Th. ἐρητύω, *inhibeo.*

Κἄτερρῡ'ω, pro κἄτερῡ'ω, *detraho.* Th. ἐρύω, *traho:* f. ύσω.

Κἄτερρωγὼς, ότος, *ruptus*, part. perf. med. à καταῤῥήγνυμι, *confringo:* perf. med. κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, *frango.*

Κἄτερῡκᾰ'νω, Poët. pro κατερύκω.

Κἄτέρῡκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex

Κἄτερῡ'κω, fut. ξω, *detineo, remoror.*

Κἄτέρχομαι, *descendo:* f. κἄτελεύσομαι. a. 2. κἄτῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κἄτελθεῖν. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Κἄτερῶτᾰ, Æolicè pro καὶ ἐπεθῶθε. Aspir. rariùs utuntur Æoles.

Κἄτέσβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατασβέννυμι, *extinguo.* Th. σβέννυμι, idem. f. σβήσω, a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κἄτέσειε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασείω, *decutio.* Th. σείω, *moveo.*

Κἄτεσθῐ'ω, *edo, devoro:* imperf. κἄτήσθῐον, ες, ε. hinc κἄτεσθῐ'οντᾰ, acc. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, *edo.*

Κἄτεσκαμμένᾰ, τὰ, *ruinæ*, perf. part. pass. neut. gen. pl. verbi κατασκάπτω.

Κἄτέσκαψᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, *diruo.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Κἄτεσκεύᾰσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κἄτεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, *instruo:* f. άσω. perf. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Κἄτέσᾰθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κἄτεστᾰ'θησᾰν, vide in κατέσταθεν.

Κἄτέστᾰσᾰν, Ep. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide κατέστην.

Κἄτεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, *constitutus*, perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κἄτεστήκει, *institutum est*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Ion. pro καθεστήκει.

Κἄτεστηκέναι, *constituisse*, perf. ind. act. Ion. pro καθεστηκέναι.

Κἄτέστην, ης, η, et in 3. pl. κἄτέστησᾰν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι.

Κἄτεστόρεσᾰν, Iliad. ω. ver. 798. *straverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à καταστορέω.

Κἄτεστρᾰ'φᾰτο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, verbi καταστρέφω, *subigo.* Th. στρέφω, *verto.*

Κἄτεστρέφετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd. verbi, et ab eod. th.

Κἄτέστρεψᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κἄτεστρώθησᾰν, *prostrati fuerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι, *prosterno:* f. ώσω· perf. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ et στρώννυμι, *sterno.* Th. στορέω.

Κἄτέστῠγε, Iliad. ρ. ver. 694. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, *horresco, odio prosequor:* fut. ήσω et ξω· tanq. à στύγω.

Κἄτεσχέθε, *tenebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασχέω, pro κατέχω, quod vide. et

Κᾰ'τεσχεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατέχω, *retineo.* Th. ἔχω, *teneo:* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κἄτέσχοσᾰν, pro κάτεσχον, 3. pl. aor. 2. *se retinuerunt*, Nehem. iii. 5.

Κἄτετᾱ'κετο, *contabescebat*, Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio.*

Κἄτετόξευσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *sagittâ trajicio:* f. εύσω. perf. κατατετόξευκα. Th. τόξον, *arcus.*

Κἄτέτρῐβον, *atterebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, *tero:* fut. ψω. perf. τέτριφα.

Κἄτέτριζε, *stridebat*, imperf.

ind. act. à κατατρίζω. Th. τρίζω, *strideo*.
Κάτίτρωξάν, *comederunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à τρώγω, *comedo*: f. ξομαι. a. 2. ἔτραγον.
Κάτιτρώσᾶτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi κατατιτρώσκω, *vulnero*. Th. τιτρώσκω, idem. fut. τρώσω.
Κάτευγμα, μᾶτος, τὸ, *imprecatio, donum votivum*: ex κατεύχομαι.
Κάτευδοκέω, *laudo quem, probo*: à κατὰ et εὐδοκέω.
Κάτευδοκῖμέω, f. ήσω, *præclarè rem administro*. D. S.
Κάτευθικτέω, -ῶ, f. ήσω, *certo ictu vulnus infero, scopum ferio, rem acu tango, assequor*. ab εὔθικτος, *tactu facilis*.
Κάτευθῦ, vel κατ' εὐθὺ, adv. *rectà*.
Κάτευθῦνω, *dirigo, rego, constituo, mulcto*: f. νῶ. aor. 1. κάτεύθῦνᾶ. a. 1. opt. act. κάτευθῦναιμῖ. a. 1. inf. act. κάτευθῦναι. ex κατὰ et εὐθύνω, *dirigo, corrigo*. Th. εὐθὺς, *rectus*.
Κάτευλογέω, -ῶ, *prædico, extollo*: f. ήσω. perf. -γηκᾶ. perf. pass. -γημαι. Ex εὐλογέω.
Κάτευνάζω, f. ἄσω, *sopio, dormio*: à κατὰ et εὐνάζω.
Κάτευνάω, ῶ, f. ήσω, id. ac κατευνάζω.
Κάτευοδοῖ, *prosperè succedat*, 3. sing. præs. opt. act. à
Κάτευοδόω, ῶ, f. ώσω, *prosperum iter præbeo*.
Κάτευοδόομαι, -ȣ̃μαι, f. ώσομαι, *prosperor*: ex κατὰ et εὐοδȣ̃μαι, quod ab εὖ et ὁδȣ̃μαι. Th. ὁδὸς, *via*.
Κάτευπορέω, f. ήσω, *copiâ abundo*. D. S.
Κάτευτρεπίζω, f. ἴσω, *compono, apparo, instruo*: ex εὐτρεπίζω.
Κάτευτῦχέω, ῶ, f. ήσω, *feliciter expedio*. D. S.
Κάτευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, votum*: à
Κάτεύχομαι, f. ξομαι, *imprecor, precor, opto, insulto*. Th. εὔχομαι, quod vide.
Κάτευωχεῖσθαι, *epulari*, præs. inf. à κατευωχέομαι. Th. εὐωχία, *convivium*.
Κάτέφᾶγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro*: q. v.
Κάτεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνομαι, *videor*: a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ et φαίνω, *ostendo*.
Κάτεφᾶμιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφημίζω, quod vide.

Κάτεφάνην, ης, η, a. 1. ind. pass. Vide κατεφαίνετο.
Κάτεφθαρμένοι, nom. pl. perf. part. pass. à καταφθείρω, *corrumpo*: f. ερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. ex κατὰ et φθείρω. Th. φθίω, *corrumpo*.
Κάτέφθειρᾶ, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.
Κάτεφίστημῖ, *insurgo*: f. κάτεπιστήσω. perf. κάτεφίστηκᾶ. a. 2. act. κάτεπέστην, ης, η. quod ex κατὰ, ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.
Κάτεφόνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφονεύω, *trucido*: f. εύσω. perf. καταπεφόνευκα. Th. φένω, *occido*.
Κάτέφῦγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: fut. εύξομαι. a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.
Κάτειχε, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi κατέχω, *detineo*. hinc κατέχῃ, 3. sing. præs. sub. act. Th. ἔχω, *habeo*.
Κάτέχεεν, 3. sing. a. 1. act. κάτέχεᾶ, verbi καταχέω, *effundo*. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.
Κάτέχευᾶ, ας, ε, a. 1. act. Vide sup.
Κάτέχευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem.
Κάτεχόμενος, ȣ, præs. part. pass. à
Κάτέχω, *detineo, obsto, retineo, teneo, occupo, sustineo* (v. c. *impetum*), *contineo, cohibeo, applico, appello* (de navigantibus), *advenio, accedo, amplector*. In structura cum substantivis varias accipit significationes, quæ simpliciter non commodè exprimuntur: ut *fama* κατέχειν, dic. *obtinere, dominari, regnare, quæ pervulgata est*. imperf. κάτεῖχον. f. κάθέξω. perf. κάτέσχηκᾶ. a. 2. act. κάτέσχον, ες, ε. a. 2. sub. κάτάσχω, et in 1. plur. κάτάσχωμεν. imperf. pass. κάτειχόμην, ȣ, ετο. Th. ἔχω, *habeo*.
Κάτηγᾶγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco*. Th. ἄγω, *duco*: f. ξω. a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.
Κάτηγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ, autor, præceptor*: Ion. pro καθηγεμών. à
Κάτηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, *viæ dux sum, narro*. Th. ἡγέομαι, *duco*.
Κάτηγορεῖν, præs. inf. act. et
Κάτηγορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à

Κάτηγορέω, -ῶ, *accuso, reprehendo, objicio*: cum accus. et gen. item *indico, arguo, dico* vel *prædico*: f. ήσω. perf. κάτηγόρηκᾶ. imperf. act. κάτηγόρεον, -ȣν. a. 1. inf. κάτηγορῆσαι. ex κατὰ, *contrà*, et ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Κάτηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab eodem verbo et th.
Κάτηγόρημᾶ, ᾶτος, τὸ, *accusatio, prædicatum*: à 1. pers. perf. pass. verbi κατηγορέω.
Κάτηγορῖα, ᾶς, ἡ, *accusatio, prædicamentum*: gen. pl. κάτηγοριῶν· ab eod. verbo.
Κάτηγορῖκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *accusatorius*; item *delator*: et
Κάτήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *accusator*: à κατηγορέω.
Κάτηγορȣ́μενος, ȣ, præs. part. pass. ejusd.
Κάτηγωνῖσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, *debello*: f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, *certamen*.
Κάτήδεσᾶ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταιδέω, *erubescere facio*: ex κατὰ et αἰδὼς, *pudor*.
Κάτηθᾶλωμένη, perf. part. pass. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, *uro*: fut. ώσω. Th. αἴθω, *incendo*.
Κάτῆεν, *descendit*, 3. sing. perf. med. Att. pro κατεῖε. ab εἶμι, *eo*: perf. med. εἶα, ας, ε.
Κάτήκει, 3. sing. præs. ind. act. Ion. pro καθήκει, *convenit*: et
Κάτῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, *id quod ad nos pertinet*; à καθήκω, *pertineo*; ex κατὰ et ἥκω, *venio*: fut. ξω.
Κάτήκιζον, imperf. act. v. καταικίζω, *contumeliosè fœdo*. Th. αἰκία, *indigna verbera, injuria*.
Κάτήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *moriger, attentus; explorator, subditus*: ex κατὰ et ἀκȣ́ω, *audio*: perf. med. ἦκοα, et Att. ἀκήκοα.
Κάτήκω, *pertineo*, Ion. pro καθήκω· ab ἥκω.
Κάτήλᾶσᾶ, *subegi, percussi*, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, *agito*.
Κάτῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατέρχομαι, *descendo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι.
ΚΆΤΗΛΙΨ, πος, vel φος, ἡ, *tabulatum, trabs, scalæ*.
Κάτηλλᾶγην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταλλάσσω, *reconcilio*: f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος. ex κατὰ et ἀλλάσσω, seu -ττω, *muto*.

Κἄτηλογέω, ῶ, f. ήσω, *contemno, nihili facio:* in compos. α in η vertitur, ut in κατηγορέω. ex κατὰ et ἀλογέω, *contemno.*
Κἄτηλοκίζω, f. ίσω, idem quod ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, *sulco.* Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*
Κἄτηλόκισται, 3. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.
Κἄτηλωκυῖᾰ, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθάλωμι, quod ex κατὰ et ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. a. 2. ἧλων. q. ab ἄλωμι.
Κἄτημύχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi καταμύσσω, *lacero.* Th. μύσσω, f. ξω, *mungo.*
Κἄτηναγκασμένως, adv. *coactè, fatali quadam necessitate.* D.S.
Κἄτηνᾶλωμένᾰ, perf. part. pass. n. g. pl. à καταναλίσκω, *absumo:* ex κατὰ et ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα. hinc perf. pass. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω.
Κἄτήνᾶρε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, *interficio:* f. ἐναρῶ. a. 2. ἤναρον.
Κἄτήνεγκᾰ, ας, ε, *detuli,* a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. Att. ἐνήνοχα.
Κἄτήνοχᾰ, perf. med. verbi καταφέρω· vide præced.
Κἄτήντησᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, *pervenio:* f. ήσω. ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio.* Th. ἀντὶ, *contrà.*
Κἄτηξιώθησᾰν, *digni sunt habiti,* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω. f. ώσω. perf. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, *dignus.*
Κἄτηόνων, imperf. ind. act. verbi καταιονάω, idem quod th. αἰονάω, *aspergo, perfundo.*
Κἄτηπιάω, *mitigo, placo:* fut. άσω vel ήσω. Th. ἤπιος, α, ὁ ἡ ἡ, *clemens, mitis.*
Κἄτηπιόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ejusd. verbi, Poët. pro κατηπιῶντο.
Κἄτηρᾱσάμην, ω, ἄτο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces, diræ.*
Κἄτηρᾶτο, *imprecatus est,* 3. pers. sing. imperf. ind. med. contr. pro κατηράετο, verbi καταράομαι.
Κἄτηργήθη, 3. sing. a. 1. pass. à καταργέω.
Κἄτήργηκᾰ, perf. ind. act. et
Κἄτήργησᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusdem.
Κἄτῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω, *appello, advenio.* Th. αἴρω, *tollo:* fut. ρῶ. perf. ἦρκα.
Κἄτήρει, Ionicè pro καθῄρει, 3. pers. sing. imperf. ind. act. verbi καθαιρέω, *dejicio, everto.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ἥρηκα. aor. 2. εἷλον.
Κἄτηρέθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κατερέθω. Th. ἐρέθω, *irrito, lacesso.*
Κἄτηρεφῆ, pro κατηρεφέα, acc. sing. κατηρεφέεσσι, dat. plur. Ion. à
Κἄτηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *tectus.* Th. ἐρέφω, fut. ψω, *tego.*
Κἄτήρης, ῆρες, *instructus:* ex κατὰ et ἄρω, *apto,* vel ἐρέσσω, *remigo.* Eurip. in Suppl. ver. 110. ed. Markl.
Κἄτήριπε, *diruit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, *everto:* f. ψω.
Κἄτήρραξᾰν, *compulerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταρράσσω, *impetuosè dejicio:* ex κατὰ et ῥάσσω, seu ἀράσσω, *dejicio:* f. ξω.
Κἄτηρτισάμην, ω, ἄτο, a. 1. m. et
Κἄτηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono, perficio:* f. ίσω. perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, α, ὁ ἡ ἡ, *par;* propriè de numero.
Κἄτηρτισμένος, η, ον, *perfectus,* part. perf. pass. superioris verbi.
Κἄτηρτίσω, *perfecisti,* 2. sing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω. vide κατηρτίσθαι.
Κἄτήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, *comedo.* Th. ἔσθω, *edo.* hinc ἐσθίω, idem. fut. ίσω.
Κἄτησχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, *pudefacio:* f. υνῶ. perf. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo.*
Κἄτήσχῡνον, ες, ε, imperf. act. ejusd. verbi.
Κἄτήφειᾰ, ας, ἡ, et Ion. κατηφείη, *vultus demissus,* seu *pudor cum mœrore:* à κατηφής.
Κἄτηφέω, ῶ, f. ήσω, *sum vultu demisso præ tristitia* aut *pudore:* ab eodem.
Κἄτηφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *pudibundus, subtristis, qui est vultu demisso præ mœrore* aut *pudore.* à κάτω et φάος, *lumen, oculus.*
Κἄτηφήσᾰς, Iliad. χ. ver. 293. *mœstus,* a. 1. part. act. à κατηφέω, q. v.
Κἄτηφόνες, *infames.* Iliad. ω. ver. 253. à verbo καταφάω, *increpo, taxo.*
Κἄτηχέω, ῶ, *sono, insono;* item *vivâ voce doceo aliquem, doceo.* fut. ήσω. perf. κατήχηκᾰ. perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum accusat. ex κατὰ et ἦχος, *sonus.* Apud profanos vox rara: occurrit in Plut. de fluminibus, et in Lucian.
Κἄτηχέων, -ῶν, έοντος, -οῦντος, *qui tradit elementa religionis:* κατηχεόμενος, -ούμενος, *qui ea discit, CATECHUMENUS,* part. præs. superioris verbi.
Κἄτήχησῐς, εως, ἡ, *CATECHESIS, institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur:* à 2. pers. perf. pass. κατηχέω, *instituo.*
Κἄτήχθην, ης, η, et in 1. plur. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, *deduco:* f. ξω. perf. κατῆχα. a. 2. ind. act. κατήγαγον. a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco.*
Κἄτηχίζω, idem quod κατηχέω, et ab iisdem. fut. ίσω. perf. pass. κατήχισμαι. Angl. TO CATECHIZE.
Κἄτηχισμὸς, ᾶ, ὁ, *CATECHISMUS:* id.q. κατήχησις. Angl. CATECHISM.
Κἄτηχιστὴς, ᾶ, ὁ, *CATECHISTA:* idem quod κατηχέων· à perf. pass. verbi κατηχίζω.
Κἄτηχόμενος, ε, ὁ, *qui prima elementa discit,* part. præs. pass. ejusd.
Κἄτηωρεῦντο, *suspensi erant,* 3. pl. imperf. ind. pass. Dor. pro κατῃωροῦντο, verbi καταιωρέομαι, *dependeo:* ex κατὰ et αἰωρέω, *in sublime tollo:* fut. ήσω.
Κάτθᾰν' et κάτθᾰνε, *mortuus est,* per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, *morior:* fut. 2. m. θανῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.
Κατθάψαι, Syncop. pro καταθάψαι.
Κατθέμεν, per Æol. Sync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, *depono.* Th. τίθημι, *pono:* fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.
Κάτθεο, *depone:* itidem pro κατάθεο, Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθȣ, a. 2. imperat. med. ejusd. verbi.
Κατἴάπτω, f. ψω, *lædo.* Ex κατὰ et ἰάπτω.
Κατΐᾶσῐ, *descendunt,* 3. plur. præs. ind. act. verbi κάτειμι.

Th. εἶμι, *eo*. At καθίασι, *dimittunt*, 3. pl. ind. à καθίημι, ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω.

Κᾰτῐδεῖν, a. 2. inf. act. à κατείδω, *perspicio*. Th. εἴδω, *scio*: fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Κᾰτῐδόντες, nom. pl. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κᾰτῐέναι, *redire*, præs. inf. act. ex κατὰ et ἵημι, pro εἶμι, *eo*.

Κᾰτίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare*. Th. ἵζω, *sedere facio*. hinc κάτισεν, *collocavit*, a. 1. ind. act. Ion.

Κᾰτῑθὺ, *rectà*, *è regione*. Th. ἰθὺς, *rectus*, q. ab εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κᾰτῑθύνω, *dirigo*: ex κατὰ et ἰθύνω; ab eodem th.

Κᾰτῐκετεύω, Ion. pro καθικετεύω, id. quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Κᾰτιλλώπτω, *contortis oculis intueor*. Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Κᾰτῐ'μεν, pro κατιέναι, inf. præs. verbi κάτειμι.

Κᾰτῐόντᾰ, acc. sing. vel plur. n. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Κᾰτῑόω, ῶ, *rubigine vitio et consumo*: f. ώσω. perf. κᾰτῐ'ωκᾰ. perf. pass. κᾰτῑ'ωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, οῦ, ὁ, *rubigo*.

Κᾰτιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *perequitare*. Th. ἵππος, *equus*.

Κᾰτῐρεῦν, præs. inf. act. Ion. et contr. pro καθιερόειν, *consecrare*, verbi καθιερόω. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Κᾰτίστασθαι, præs. inf. pass. Ion. pro καθίστασθαι, *constitui*, *esse*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Κᾰτιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καθίστημι.

Κᾰτίσχεαι, 2. sing. præs. ind. med. verbi κατίσχομαι, Ion. pro κατίσχῃ.

Κᾰτίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, *coercere*, q. v.

Κᾰτισχῦ'σουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Κᾰτισχῦ'ω, *invalesco*, *prævaleo*; item *opprimo*, Sap. Sol. x. 11. imperf. κᾰτίσχῦον, ες, ε. fut. ῡσω. perf. κᾰτίσχῡκᾰ. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

Κᾰτιὼν, όντος, *descendens*, *revertens*, part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Κᾰτῐ'ωται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi κατιόω, quod vide.

Κᾰ'τοδος, ου, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

Κᾰτοδῡ'ρομαι, *deploro*, *defleo*.

Κᾰτοικεσῐ'ᾰ, ῐ'ας, ἡ, *habitatio*: ex

Κᾰτοικέω, *habito*, *commoror*: f. ήσω. perf. κᾰτῴκηκᾰ. a. 1. κᾰτῴκησᾰ. a. 1. inf. act. κᾰτοικῆσαι, cum acc. vel seq. ἐν, ἐπί. κᾰτοικησᾰ'τω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Κᾰτοικῆν, Dor. pro κᾰτοικεῖν, *incolere*, ejusd. præs. inf.

Κᾰτοίκησῐς, εως, ἡ, *domicilium*: à κατοικέω.

Κᾰτοικητήρῐον, ου, τὸ, idem: et

Κᾰτοικῐ'ᾰ, ας, ἡ, *habitatio*: ab eod.

Κᾰτοικῐ'δῐος, ῐ'ᾰ, ῐ'ον, vel ου, ὁ & ἡ, *domesticus*: ab eod.

Κᾰτοικίζω, f. ῐ'σω, *habitare facio*: ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus*.

Κᾰτοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, *inædifico*.

Κ'ᾰτοικος, ου, ὁ & ἡ, *incola*: ab eod.

Κᾰτοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, *misereor*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Κᾰτοικτίζω, idem quod κατοικτείρω, et ab eod. th.

Κᾰτοίκτῐσῐς, εως, ἡ, *misericordia*.

Κᾰτοίομαι, *arroganter de me sentio*. Th. οἴω.

Κᾰτοίσομαι, fut. verb. καταφέρω.

Κᾰτοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Κᾰτοιχόμενος, ου, *mortuus*, ejusd. præs. part.

Κᾰτόκνει, præs. imperat. act. à

Κᾰτοκνέω, ῶ, fut. ήσω, *tergiversor*, *piget me*, *timeo*. Th. ὄκνος, *pigritia*.

Κᾰτολοφῡ'ρομαι, f. ῦμαι, *lamentis prosequor*: ex κατὰ et ὀλοφύρομαι.

Κᾰτόμνῡμῐ, et κᾰτόμνῡμαι, *dejero*. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Κᾰτονόω, ῶ, et κᾰτόνομαι, *vitupero*, *carpo*, *sperno*. à κατὰ et ὀνόω. id. q. ὄνημι, *vitupero*.

Κᾰ'τοξῠς, ξεῖᾰ, ξῠ, *peracutus*.

Κᾰτοπάζω, *persequor*, *à tergo premo*, *expello*: Hes. Op. 322. κᾰτοπάζῃ, 3. sing. sub. act. ab ὀπάζω, *persequor*: f. σω.

Κᾰτόπῐν, adv. *in posterum*, *à tergo*, *post*. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

Κᾰτόπισθεν, et -ισθε, Poëtis etiam, *à tergo*, *post*: ab eod. th.

Κᾰτοπτεύω, *aspicio*, *animadverto*: à

Κᾰτόπτης, ου, ὁ, *speculator*, *explorator*: ab ὄπτομαι, *video*.

Κᾰ'τοπτος, ου, ὁ & ἡ, *conspicuus*: ab eod. th. sed *pertostus*, ab ὀπτὸς, *assus*; cujus th. ὀπτάω, *torreo*.

Κᾰτοπτρίζω, *imagines seu reflectiones facio in modum speculi*: f. ῐ'σω. perf. κᾰτώπτρῐκᾰ. præs. m. κᾰτοπτρίζομαι, *intueor tanquam in speculo*, cum acc. 2 Cor. iii. 18. et

Κᾰτοπτρῐκὸς, ἡ, ὸν, *specularis*, κᾰτοπτρῐκὴ, (scil. τέχνη) *CATOPTRICA*, pars optices, quæ reflectiones deprehendit. à

Κᾰ'τοπτρον, ου, τὸ, *speculum*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κᾰτορθεῦσᾰν, acc. sing. f. g. part. præs. act. κᾰτορθεῦν, præs. inf. act. κᾰτορθεῦσῐν, 3. pl. præs. ind. act. à

Κᾰτορθόω, ῶ, f. ώσω, *erigo*, *cum virtute aliquid gero*, *benè constituo*, *corrigo*: perf. κατώρθωκα. Th. ὀρθός.

Κᾰτόρθωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *res feliciter gesta*, *facinus felici successu patratum*, *rectè factum*; in dat. pl. κᾰτορθώμᾰσῐ, quod et

Κᾰτόρθωσῐς, εως, ἡ, *rei felix gestio*, *res feliciter gesta*, *prosper successus*, *recta effectio*, *correctio*: à perf. pass. verbi κατορθόω.

Κᾰτορρωδέω, ῶ, fut. ήσω, *metuo*, *timeo*: ab ὀρρωδέω, id. q. v.

Κᾰτόρυκτος, *defossus*: à κατορύττω.

Κᾰτόρυξῐς, εως, ἡ, *defossio*: ab eodem.

Κᾰτορύττω, *perfodio*, *defodio*, *terrâ obruo*. Th. ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω. perf. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κᾰτορωρύχθαι, ejusd. perf. inf. pass. Att.

Κᾰτοχεύω, *fanaticus sum*, *numine sum afflatus*: fut. εύσω. perf. ὤχευκᾰ.

Κᾰτοχὴ, ῆς, ἡ, *detentio*: à κατέχω.

Κᾰτόχῐμος, ου, ὁ & ἡ, *numine afflatus*.

Κᾰ'τοχος, ου, ὁ & ἡ, id. *retentus*.

Κᾰτόψῐος, ου, ὁ & ἡ, *oculis subjectus*, *conspicuus*: à κατόπτομαι.

Κᾰττῐ'τερος, ου, ὁ, Att. pro κασσίτερος, *stannum*.

Καττύπτεσθαι, *plangere*, *et præ mœrore corpus percutere*, Poët. per Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, *verbero*, *pulso*.

Καττῶ, Dor. pro κατὰ τοῦ, *contrà*, &c.

Κᾰτῠ'περθε, Ion. pro καθύπερθε, *super*, *supra*, quod vide. hinc κᾰτῠπέρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, *superior*.

Κᾰτυπνῶσαι, *obdormivisse*, a. 1

inf. act. verbi κατυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος.

ΚΑ'ΤΩ, adv. *infra*, *deorsum*, *infernè*: cum articulo per nomen exponitur, ut ὁ κάτω, *inferior*: compar. κᾰτωτέρω, adv. *inferiùs*.

Κᾰτωδῦνᾰ'ω, ῶ, *dolore* vel *tristitiâ afficio*: f. ήσω.

Κᾰτώδῦνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dolore affectus*, *tristis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Κᾰ'τωθι, vel κᾰ'τωθεν, *ab imo*. Th. κάτω.

Κᾰτωκᾰ'ρᾱ, adv. *in caput*, *capite deorsum vergente*: ex κάτω et κάρα.

Κᾰτῴκει, 3. sing. imperf. ind. act. κατῴκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατῴκȣν, 3. pl. imperf. act. verbi κατοικέω, *habito*, quod vide.

Κᾰτῴκισθεν, Bœot. Sync. pro κατῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, *condo*: f. σω. perf. ῴκικα.

Κᾰτῳκοδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω· vide οἰκοδομέω.

Κᾰτωμᾰ'διος, ᾱ, ον, *qui humeris fertur*, *qui ex humeris dependet*. Ex κατὰ et ὦμος.

Κᾰτωμᾰδὸν, Iliad. ο. ver. 352. adv. *humeris*. q. κατὰ τὸν ὦμον. ab ὦμος, *humerus*.

Κᾰτώμνυσθαι, vel κατόμνυσθαι, *dejerare*: à κατόμνυμι.

Κᾰτωμοσῐ'η, ἡ, *jusjurandum*: ab eod.

Κᾰτωνᾰ'κη, ης, ἡ, vel κᾰτωνᾰ'κης, ȣ, ὁ, *vestis servilis*, *cui assutus erat limbus è pelle ovillâ*: à κάτω et νάκος, *ovilla pellis*.

Κᾰτώνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατόνομαι, *vitupero*, *carpo*: q. v.

Κᾰτωπὸς, ἡ, ὸν, *qui oculos dejicit*, *qui vultum ob mœrorem demittit*. Ex κάτω et ὤψ.

Κᾰτώρᾱ, *aspiciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, *video*.

Κᾰτώρυξ, ῠχος, ὁ ϗ ἡ, *defossus*. Ex κατὰ et ὀρύσσω.

Κᾰτώρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατορύσσω, *terrâ obruo*: f. ξω. perf. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio*.

Κᾰτωρχέοντο, *saltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὀρχέομαι, *salto*.

Κᾰτώτᾰτος, *infimus*; superl. et

Κᾰτώτερος, *inferior*; et

Κᾰτωτέρω, adv. *inferiùs*; comparat. à κάτω, quod vide.

Καύαξ vel καύηξ, *larus*. Est et κάϐηξ.

Κανάξαις, *confregeris*, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, et adjecto υ, Æol. (ut in αὐὴρ, pro ἀὴρ) verbi κατάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*. Alii à καυάζω, *contero*, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi καίω, *uro*: fut. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι.

Καυκᾰ'λιον, *vas quoddam*: à καυκίον.

ΚΑΥΚᾸΛΙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris*.

Καυκῐ'ον, ȣ, τὸ, *calix*.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *calceamenti genus*, alitèr βαυκός.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *CAULIS*, *scapus in herbâ*: *hastæ extremitas*, *quæ cuspidi immittitur*, Iliad. ν. ver. 162. et *ensis pars quæ manubrio inditur*, Iliad. π. ver. 388. item *penis*. Annon hinc Angl. QUILL?

Καῦμᾰ, ᾰτος, τὸ, *æstus*, *incendium*: à καίω, f. καύσω, *uro*.

Καυμᾰτίζω, *torrefacio*: f. ίσω. a. 1. ἐκαυμᾰ'τῐσᾰ. a. 1. inf. act. καυμᾰτῐ'σαι. a. 1. ind. pass. ἐκαυμᾰτίσθην, ης, η, *torrefactus sum*. Th. καίω, *uro*.

Καυνᾰ'κη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum*. Alii leg. καυνάκη. Th. νάκος, *pellis cum suo villo*.

ΚΑΥ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *sors*: κλῆρος· sed

Καυνὸς, *malus*: q. à κενὸς, *vanus*.

Καυρὸς, ȣ̃, ὁ, *malus*: q. à καυνός.

Καυσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: et

Καῦσῐς, εως, ἡ, *exustio*. Th. καίω, *uro*: f. καύσω.

Καῦσος, ȣ, ὁ, *æstus*, *febris ardens*: et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*: f. ώσω. perf. κεκαύσωκᾰ. præs. pass. καυσόομαι, -ȣ̃μαι. Th. καίω, *uro*.

Καυστειρὸς, ᾰ', ὸν, *ardens*, *fervens*: ab eod. Iliad. δ. ver. 342.

Καυστῐκὸς, ἡ, ὸν, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS*, Plin. et

Καυστὸς, ἡ, ὸν, *cremabilis*, *crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro*.

Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*: ab eod.

Καύτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro καύτης, ȣ, ὁ, *combustor*: ab eod. th.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, *cremator*: ab eod.

Καυτηριᾰ'ζω, *cauterio amputo*, *reseco*: f. ᾰ'σω. perf. κεκαυτηρῐ'ᾰκᾰ. perf. pass. κεκαυτηρῐ'ασμαι. perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, ȣ, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Καυτὸς, ἡ, ὸν, id. q. καυστὸς, *cremabilis*, *crematus*. At

Καὐτὸς, Atticâ synalœphe dicitur pro ϗ αὐτὸς, *et ipse*.

Καύχᾱ, ᾱς, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia*, *gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυχᾰ'εσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro καυχάῃ, καυχᾷ, 2. sing. præs. pass. verbi seq.

ΚΑΥΧᾸ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior*, *me jacto*, *exulto*, *jacto* vel *jactans prædico*. καυχᾶσαι, 2. sing. præs. ad formam ἵσταμαι, σαι. f. 1. m. καυχήσομαι. a. 1. m. ἐκαυχησᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. sub. m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. præced.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Καὐχένᾰ, *cervicem*, acc. sing. pro ϗ αὐχένα· ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*: et

Καύχησῐς, εως, ἡ, *gloriatio*, *ostentatio*: à perf. pass. verbi καυχάομαι.

Κᾰφέω, *spiro*, *anhelo*, *exspiro*: f. ήσω. à κάπτω, *flo*: f. ψω. perf. κέκαφα. Indè κᾰφέω. perf. part. κεκᾰφηκὼς, et per Crasin κεκᾰφηὼς, ότος, *spirans*, Iliad. ε. ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Κᾰφήσιος, ȣ, ὁ, Dor. pro Κηφήσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς τῆς Ὀρχομενȣ̃ ποταμός.

Κᾰφισὸς, ȣ̃, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, ȣ̃, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφȣρᾱ, ᾱς, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camfora*: ab Heb. כפר idem.

Κᾰχάζω, fut. σω, et Dor. ξω. *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœiam factum.

Κᾰχαξῶ, Dor. pro καχάξω, *cachinnos edam*, f. 1. verbi præc.

Κᾰχεκτέω, ῶ, *malo corporis habitu laboro*: et

Κᾰχέκτης, ȣ, ὁ, et κᾰ'χεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malè habitus*, *tabidus*: et

Κᾰχεξῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, et ἕξις, *habitus*, cujus th. ἔχω, *habeo*.

Κἄχιταιρίἄ, ᾶς, ἡ, *malum consortium:* ex κακὸς, *malus*, et ἑταιρία, *sodalitas.* Th. ἑταῖρος, *sodalis.*
Κἄχιταιρίης, ejusd. sing. gen. Ion.
Κἄχλάζοισἄ, ᾶς, ἁ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens*, præs. part. f. g. à
Κἄχλάζω, *strepito, resono;* undè Angl. TO CACKLE.
ΚΆΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus.*
ΚΆΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, υος, ἡ, *hordeum in furno tostum;* item *rorismarini semen* · quasi à κάω et χροὰ, ob ustum colorem. Est et κάχρυς, quod *pilulæ ferè forma in quibusdam nascitur arboribus:* ut robore, nuce, abiete, &c.
Κἄχὔποπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *malorum suspicax:* ex κακὸς et ὑποπτεύω.
Κάψἄ, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat. Alii à κάπτω, *comedo.*
Καψάκης, ου, ὁ, idem.
Κάω, (undè a. 1. ἔκηἄ, et a. 2. pass. ἐκάην, et f. 2. κάήσομαι) idem quod καίω, *uro.*
ΚΕ', et sequente vocali κὲν, particula poëtica, quæ in carmine idem valet quod in prosâ ἂν potentiale.
Κεάζω, *findo:* f. άσω, hinc κέασσε, 3. sing. aor. 1. Ion. et Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo.*
ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, *spina quædam.*
ΚΕ'ἎΡ, ἄτος, τὸ, *cor, animus:* contractè κῆρ quasi à καίω, quia cor fons caloris.
Κέασσε, Iliad. π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo.* hinc κεάσσἄς, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.
Κέἄται seu κείαται, *jacent*, 3. plur. præs. ind. med. Ion. pro κεῖνται, à κεῖμαι, undè κέἄτο pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.
Κέἄτο, *jacebant, erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. ind. med. à κεῖμαι, *jaceo.* sic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*, 3. sing. præs.
Κέβλη, ης, ἡ, *caput:* Maced. pro κεφαλή.
ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est et nomen gigantis.
Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium.*

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium, serpens quidam, adamantis genus, ornamentum vestis:* dat. pl. Ion. κέγχροισι. q. à κέρχνον, *siccum.*
Κεγχρώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *milio similis:* à pr.
Κεδάζω, sive κεδάω, f. άσω, pro σκεδάζω.
Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάζω, *dispergo.*
Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.
ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ὼν, τὰ, *diuturni ex defluxione affectus.*
Κεδνῆ, *castæ, prudenti*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur.* Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.*
Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur, venerandus, inclytus, curiosus, solicitus, prudens, probus, honestus.* superl. κεδνότἄτος. Iliad. 1. ver. 582. Th. κῆδος.
Κέδρῖνος, ί'νη, ῖνον, *CEDRINUS:* à
ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS:* neut. gen. *fructus cedri.* qu. à κέω, *uro*, et ἱδρὼς, *sudor;* quod inter urendum sudet.
Κέδρων, ὁ, nomen torrentis indecl. Hebr. Lat. *opacus.*
Κέδρωστὶς, εως, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia.*
Κέεται, 3. sing. præs. ind. med. Ion. pro κεῖται, *jacet.*
Κέηται, 3. sing. præs. sub. à κέωμαι, κέῃ· à κέομαι inus. pro κεῖμαι, *jaceo.*
Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt: ut et κειάμενος pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro.*
Κείἄται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. ind. med. κείἄτο, Ion. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo.*
Κεῖη, Dor. pro κὲ εἴη.
Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc.*
Κεῖθί, Iliad. γ. ver. 402. *illic*, et κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.
ΚΕΙ~ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo, cubo, decumbo, diruor, dejectus sum, positus sum, sepultus sum, pendeo, desideo, situs sum.* pro ὑπόκειμαι, *pignori obligari*, Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. usur. p. 501, κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *est habens*, i. e. *habet:* nam verba gestûs sæpe nihil volunt præter *esse* vel *existere*, f. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præs. part. κείμενος, η, ον.
Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενἄ, τὰ, pl. n. g. à præc.
Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, *locus in quo res pretiosæ reconduntur:* à
Κειμήλιον, ου, τὸ, Iliad. ζ. ver. 47. *suppellex deposita, pretiosa suppellex.* Th. κεῖμαι.
Κεὶν, pro κὲ ἐν, vel κὲ εἰν, *et in.*
Κείνη, Poët. pro *illâ ratione, viâ*, pro ἐκείνῃ, sc. ὁδῷ.
Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille;* in dat. plur. κείνοισι. Sic κείνῳ pro ἐκείνῳ, dat. sing.
Κεινὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, Poët. pro κενὸς, *vacuus.*
Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος.
Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo.*
Κειρἄδἄς, acc. plur. ex κειρὰς, *tonsus.*
Κειράμεναι, *detonsæ*, nom. plur. f. g. a. 1. part. med. à κείρω, *tondeo:* f. κερῶ. perf. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.
Κειρὰς, ἄδος, Jerem. xlviii. 36. ed. Cant. ἀνθρώπους κειράδας, *viros tonsos.*
Κεῖρε, *tonde*, præs. imperat. act. κεῖρεν, Dor. pro κείρειν, *tondere*, præs. inf. act. κείρεται, 3. sing. præs. ind. pass. à κείρω, *tondeo.*
Κειρίἄ, ᾶς, ἡ, *fascia, quâ mortuus involvitur; fascia sepulchralis.* Est et κηρεία, à κὴρ, *mors.*
ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo, abscindo, vasto, depopulor, sterno, devoro, scindo, trucido:* præs. part. κείρων, *tondens, tonsor:* f. κερῶ. a. 1. ἔκειρἄ. hinc a. 1. inf. act. κεῖραι. a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ἄτο. a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω. a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tondere:* κεκάρθαι, perf. inf. pass.
Κεὶς, Dor. pro κὲ εἰς.
Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.
Κεῖσθαι, præs. inf. à κεῖμαι, *jaceo.*
Κεισοῦμαι et κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.
Κεῖτ' et κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet*, 3. sing. præs. ejusd.
Κείω, *jacere cupio:* ex κέω, unde κεῖμαι. Iliad. ξ. ver. 340.
Κείω, Poët. pro καίω.
Κεκἄδήσομαι, et in 1. pl. κεκἄδησόμεθἄ, Iliad. θ. ver. 353. f. 2. pass. Ion. et Poët. pro καδήσομαι, quod pro χαδήσομαι, à χάζω, *concedo, capio, anxiè solicitus sum:* f. σω. a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, et Ion. κέκαδον, *privavi.* a. 2. part. κεκαδὼν, *privans*, Iliad. λ. ver. 334. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii

dici volunt *κικαδήσομαι* pro *κικηδήσομαι*, *curabo*, paulo post fut. verbi *κήδομαι*, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro *κηδήσομαι* positam dicant, et correptâ primâ syllabâ *κικαδήσομαι*, q. à *καδίω*, verbo facto ex *ἔκαδον*, a. 2. verbi *χάζω*.

Κικαδμένον, *exornatum*, Dor. pro *κικασμένον*, part. perf. pass. à *κάζω*, *orno*: f. *σω*.

Κίκᾰδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro *ἔχαδον*· et

Κεκᾰδοντο pro *ἐχάδοντο*, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi *χάζω*, *recedo*, Iliad. δ. ver. 497.

Κικᾰδὼν, part. aor. 2. verbi *χάζω*.

Κικᾰθᾰρισμένος, η, ον, part. perf. pass. verbi *καθαρίζω*, *purgo*: et

Κεκᾰθαρμένος, part. perf. pass. à th. *καθαίρω*, *purgo*.

Κεκᾰθῐκᾰ, perf. act. verbi *καθίζω*, *colloco*, quod vide. Th. *ἵζω*, *sedere facio*.

Κεκᾰλυμμαι, *tectus sum*, perf. pass. ind. et *κεκᾰλυμμένος*, η, ον, ejusd. perf. pass. part. verbi *καλύπτω*, *operio*, *tego*: f. *ψω*. perf. *κεκάλυφα*. a. 2. *ἐκάλυβον*.

Κέκᾰμον, a. 2. ind. act. Poët. pro *ἔκαμον*· à *κάμνω*.

Κεκᾰμω, *laboraverim*, Iliad. α. ver. 168. per redupl. pro *κάμω*, a. 2. sub. act. verbi *κάμνω*. f. *μῶ*. perf. *κέκμηκα*. a. 2. *ἔκαμον*.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. à *κείρω*, *tondeo*.

Κέκαρκᾰ, *totondi*, perf. act. *κεκάρκει*, Ion. pro *ἐκεκάρκει*, 3. sing. plusq. perf. à *κείρω*. f. *ερῶ*. perf. pass. *κέκαρμαι*.

Κεκᾰρωμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi *καρόω*, *veternum induco*: f. *ώσω*. Th. *κάρος*, *sopor profundus*.

Κεκάσθαι, Iliad. ω. ver. 546. perf. inf. pass. à *κάζω*, *orno*: fut. *σω*. perf. pass. *κέκασμαι*. perf. part. pass. *κεκασμένος*.

Κεκασμένος, vide in *κεκάσθαι*.

Κεκαῦθαι, præs. inf. pass. verbi *καίω*, *uro*: f. *καύσω*. perf. *κέκαυκα*. a. 2. *ἔκαον*.

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd.

Κεκᾰφηὼς, ότος, Iliad. ε. ver. 698. *qui expiravit*, Ion. pro *κεκᾰφηκὼς*, perf. part. act. qu. à *καφίω*. Th. *κάπτω*, *spiro*: f. *ψω*. perf. *κέκαφα*.

Κεκέρᾰκᾰ, *miscui*, perf. act. et

Κεκερασμένος, *mixtus*, part. perf. pass. à *κεράννυμι*, *misceo*.

Κεκέρδηκᾰ, perf. ind. act. verbi *κερδαίνω*.

Κέκευθᾰ, ας, ε, Iliad. χ. ver. 118. *texi*, perf. m. Sic *κεκεύθει*, *occultabat*, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. verbi *κεύθω*, *occulto*: fut. *σω*. perf. *κέκευκα*. Sunt qui *κέκευθε*, a. 2. esse velint pro *ἔκευθε*, Ion. redupl.

Κέκηᾰ, *accendi*, perf. med. verbi *καίω*, *uro*: f. *καύσω*. a. 2. *ἔκαον*.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *κηρύσσω*, *prædico*: fut. *ξω*. perf. *χα*. Th. *κήρυξ*, *υκος*, ὁ.

Κεκινδῡνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo*, perf. part. pass. à *κινδυνεύω*. Th. *κίνδυνος*, ου, ὁ, *periculum*.

Κεκινδῡνευμένως, adv. *periculosè*: à *κινδυνεύω*.

Κεκῑνέᾰται, *moti sunt*, Ion. pro *κεκίνηνται*, 3. plur. perf. ind. pass. verbi *κινέω*, *moveo*: fut. *ήσω*. perf. *κεκίνηκα*.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro *κλάγξω*, f. 1. verbi *κλάζω*, *clamo*: aor. 2. *ἔκλαγον*. perf. med. *κέκληγα*.

Κεκλᾰμένων, Varin. affert pro *κεκλασμένων*, gen. plur. perf. part. pass. verbi *κλάω*, *frango*.

Κέκλαμμαι, *furto sum ablatus*, pro *κέκλεμμαι*, verbi *κλέπτω*, *furor*: f. *ψω*. perf. *φα*.

Κέκλασο, *fracti erant*, Ion. pro *ἐκέκλασο*, 3. sing. plusq. perf. ejusd.

Κεκλειμένος, *clausus*, pro *κεκλεισμένος*, perf. part. pass. verbi *κλείω*, *claudo*: f. *σω*. perf. *κα*. perf. pass. *κέκλειμαι* et *κέκλεισμαι*.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, perf. part. pass. n. g. à *κλέπτω*, *furor*: f. *ψω*.

Κέκλεο, Ion. pro *κέκλου*, præs. imperat. verbi *κέκλομαι*, idem quod *κέλομαι*, *hortor*.

Κεκλήᾰται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro *κέκληνται*, et

Κεκλήᾰτο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro *κέκληντο*, à *καλέω*, *voco*: perf. *κέκληκα*· perf. pass. *κέκλημαι*.

Κέκληγᾰ, *clanxi*, perf. ind. med. verbi *κλάζω*, *clango*: f. *γξω*. a. 2. *ἔκλαγον*. hinc *κεκληγυῖα*, perf. part. med. f. g.

Κεκληγόντες, *clamantes*. Sunt qui velint Æol. poni pro *κεκληγότες*, nom. pl. perf. part. med. verbi *κλάζω*, *clamo*. Alii verò statuunt esse præs. part. act. à

Κεκλήγω, *clango*, *fremo*: ex perf. med. *κέκληγα*, verbi *κλάω*, *clamo*. Sed *κεκληγὼς*, *ότος*, *vociferans*, part. perf. med. à *κέκληγα*.

Κέκληκᾰ, *vocavi*, perf. act. *κεκληκὼς*, perf. part. act. *κέκλημαι*, perf. pass. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. pass. et

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. pass. à *καλέω*.

Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. pass. ejusd. verbi.

Κεκλῐᾰται, *inclinati sunt*, Ion. pro *κέκλινται*, 3. plur. perf. pass. verbi *κλίνω*, *inclino*. Sic *κεκλῐᾰτο*, Ion. pro *ἐκέκλιντο*, 3. pl. plusq. perf. pass. ejusd. verbi. Sunt qui velint *κεκλίαται* per Systol. dici pro *κεκλείαται*, *inclusi sunt*, idque Ion. pro *κέκλεινται*, 3. plur. perf. pass. verbi *κλείω*, *claudo*. Sic et *κεκλιμένος*, pro *κεκλειμένος*, perf. part.

Κεκλῐμένη, perf. part. pass. f. g. à *κλίνω*, *inclino*: f. *νῶ*. perf. *κέκλικα*.

Κέκλομαι, idem quod *κέλομαι*, *hortor*. inde *κεκλόμενος*, præs. part.

Κέκλοφᾰ, *furatus sum*, (undè *κεκλοφὼς*, part. *furatus*:) Att. pro *κέκλεφα*, perf. act. verbi *κλέπτω*, *furor*: f. *ψω*. perf. pass. *κέκλεμμαι*. perf. med. *κέκλοπα*.

Κέκλῠθι, Dor. vel Poët. pro *κλῦθι*, *audi*, præs. imperat. act. à *κλῦμι*, seu *κλύω*, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat. esse pro *κέκλυκε*.

Κεκλυσμένος, *collutus*, *oblitus*, perf. part. pass. verbi *κλύζω*, *eluo*.

Κέκλῠτε, *audite*, Poët. redupl. pro *κλῦτε*, 2. pl. præs. imperat. *κλῦθι*, verbi *κλῦμι*, seu *κλύω*, *audio*.

Κέκλωσμαι, *fato destinatus sum*, perf. pass. verbi *κλώθω*, *destino*, f. *σω*.

Κεκμᾱκὼς, Dor. pro *κεκμηκὼς*, *defessus*, *defunctus*, perf. part. act. verbi *κάμνω*, *laboro*, *ægroto*: f. *καμῶ*. perf. *κέκμηκα*. a. 2. *ἔκαμον*.

Κεκμηῶτῐ, *lasso*, Poët. metri gratiâ pro *κεκμηότι*, dat. sing. Ion. perf. part. *κεκμηκὼς*, et sublato *κ*, Ion. *κεκμηὼς*, *ότος*, verbi *κάμνω*, *laboro*.

Κέκναισμαι, *excitatus sum*, perf. pass. verbi *κναίω*, idem quod *κνάω*, *scindo*.

Κεκοίμηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *κοιμάω*, *sopio*; f. *ήσω*. perf. *κεκοίμηκα*.

Κικολάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio*: f. άσω. perf. κικόλακα.

Κίκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*: fut. ψω. perf. κίκοφα. perf. med. κίκοπα.

Κίκονᾰ, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, perf. med. sublato primùm τ, et præposito κ, à κτείνω, *occido*: fut. κτινῶ. perf. med. ἔκτονα, ἔκονα, et κίκονα.

Κικονῑᾱμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo*: f. άσω. à κονία, *calx*. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*.

Κεκονῑμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, q. v. vel perf. part. pass. à κονίω, *pulverem moveo*.

Κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κεκόπᾱκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quiesco*.

Κεκοπᾰνισμένος, *tusus*, part. perf. pass. Vide κοπανίζω.

Κεκοπῑ'ᾱκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*: f. άσω. Th. κόπτω, *scindo*.

Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *scindo*: f. ψω. perf. κέκοφα. perf. med. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*: f. έσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*: f. έσω et ήσω. perf. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. verbi præc.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθημένος, verbi κορυθέω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. th.

Κεκοτηότᾰ, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*: f. ήσω. perf. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκὼς, ότος, et Ion. κεκοτηὼς. Th. κότος, *simultas*, *ira vetus*.

Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*: f. ψω. perf. pass. κέκομμαι.

Κεκρᾱ'αντο, *absoluti fuerant*, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κραίνω, *efficio*: f. ανῶ. perf. κέκρακα. perf. pass. κέκραμαι.

Κέκρᾱγᾰ, ᾰς, ε, *clamavi*, perf. med. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.

Κεκρᾱ'γω, *clamo*: fut. ξω. a. 1. ἐκέκραξᾰ, quod formant à κέκραγα. perf. med. verbi κράζω.

Κέκρᾱκᾰ, *miscui*, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo*: f. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. pass. κέκρᾱμαι. perf. part. pass. κεκρᾱμένος. a. 1. part. pass. κραθείς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post fut. verbi κράζω, *clamo*; f. ξω. perf. med. κέκραγα.

Κεκρᾱ'χᾰται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. ejusd.

Κέκραχθῐ, *clamato*, per Sync. pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι, idem quod κράζω, *clamo*. Alii pro κέκραχε dici volunt, 2. sing. perf. imperat. act. à κράζω.

Κέκρηγᾰ, pro κέκραγα, perf. med. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. perf. verbi κεράω, *misceo*: fut. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. κέκρακα.

Κεκρῑγότες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*: f. ξω. perf. med. κέκριγα. hinc κεκριγυῖα, perf. med. part. f. g. et in a. 2. act. ἔκρικον pro ἔκριγον.

Κεκρῐμένην, *diversam*, acc. sing. perf. part. pass. à κρίνω, *secerno*: f. νῶ. perf. κέκρικα.

Κέκρῐται, *judicatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. ejusd.

Κεκροτᾱμένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*: f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor*; aut *simia*, per Metath. à κέρκωψ, quod vide.

Κέκρῠφᾰ, perf. med. verbi κρύπτω, *occulto*: fut. ψω. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύ'φαλος, υ, ὁ, *reticulum*, *quo mulieres crines compescunt*, aut simile quid, à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύ'φαται, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κέκρωψ, οπος, ὁ, *impostor*. vide κέκροψ.

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. et

Κεκτημένος, perf. part. pass. et

Κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. à κτάομαι, *acquiro*, fut. ήσομαι. a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκύ'θωσῐ, Ion. et Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. plur. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*: f. σω.

Κελᾰδεῖν, *celebrare*, præs. inf. act. contr. pro κελαδέειν, à verbo κελαδέω, *celebro*.

Κελᾰδεινὸς, ἡ, ὸν, *obstreperus*, *tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελᾰδεννὸς, ῦ, *canorus*, *clarus*: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεννᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελᾰδέοντῐ, *resonant*, Dor. pro κελαδέουσι, 3. plur. præs. ind. act. à

Κελᾰδέω, ῶ, *strepo*, *tumultuor*, *sono*, *insono*, *resono*; item *murmuro*, propriè de aquarum strepitu; etiam Poët. pro ὑμνέω, *celebro*: f. ήσω. a. 1. ἐκελᾰ'δησᾰ, Ion. κελᾰ'δησᾰ. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελᾰδῆτῐς, ήτῐδος, ἡ, *decantatrix*, *celebratrix*: ab eod. th.

Κελᾰ'δοιο, gen. Ion. pro κελάδυ. à

ΚΕ'ΛᾸΔΟΣ, υ, ὁ, *strepitus*, *tumultus*, *clamor*; item *sonus musicus*. q. à καλέω, vel κέλω ᾄδην.

Κελᾰ'δων, οντος, Poët. idem ac κελᾰδέων, præs. particip. à κελαδέω, *strepo*: quod à præc.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Epith. Martis, qui, propter cædes quas facit, homines *atratos* incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, et ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφέῐ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubium obfuscator*: ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, et νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, *niger*: qu. μελαινὸς, ἡ, όν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κελαινῶπῐς, ῐδος, ἡ, fem. seq.

Κελαίνωψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum* vel *corpus habet*, vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛᾸΡΥ'ΖΩ, *cum strepitu fluo*, *murmuro*, *strepito*. f. σω. perf. κᾰ. q. à κέλαδος, *strepitus*, et ῥύω, seu ῥέω, *fluo*: hinc

Κελᾰ'ρυξῐς, εως, ἡ, *murmur*, *strepitatio*.

Κελᾰρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. act. à præced.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλη, 2. sing. præs. ind. m. à κέλομαι, *hortor*: f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, et Dor. κελέβᾱ

poculum: an à χέειν λοιβὴν, id est, *libamen fundere?*
ΚΕΛΕΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *avis pernicissima, galgulus:* q. à κέλλω, *celeritèr curro.*
Κέλεσθε, *jubete,* 2. plur. præs. imperat. med. verbi κέλομαι.
Κέλευ', pro κέλευε, *jube,* præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκέλευε, verbi κελεύω, quod vide.
Κέλευθᾰ, in plur. pro κέλευθοι, *viæ,* Poët. per Metaplasm. à
ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ȣ, ἡ, *via:* qu. ab ἐλεύθω.
Κέλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐκέλευσε, à κελεύω.
Κέλευσμᾰ, ἄτος, τὸ, *CELEUSMA, clamor adhortatorius nautarum, mandatum;* et
Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum:* à κελεύω, quod vide.
Κελευστὴς, ȣ̃, ὁ, *jussor, hortator;* peculiaritèr *qui* κέλευσμα *canit:* ab eod. verbo.
Κελευτιάω, Poët. pro κελευστιάω, idem quod
Κελεύω, *jubeo, hortor:* f. εύσω. perf. κεκέλευκᾰ. a. 1. ἐκέλευσᾰ. a. 1. imperat. κελεῦσον, ά'τω. a. 1. part. act. κελεύσᾱς, αντος. Th. κέλω, *hortor.*
ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος) *CELES, equus desultorius.* Est et *navis minoris* genus quam *CELOCEM* vocant: utrumque qu. à κέλλω, *celeritèr moveo.*
Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi inus. κελέομαι, idem quod κέλω.
Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejusd.
Κελητίζω, *equito, celete equo vehor, equum desultorium ago.* Th. κέλης, ητος, ὁ.
ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *appello, pervenio ad portum:* a. 1. ἔκελσᾰ, Æol. pro ἔκειλᾰ. sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.
Κελοίμην, *hortarer,* præs. opt. med. et
Κελόμην, imperf. ind. med. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor.*
Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.
Κέλσαι, *appulisse,* a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.
Κελύφη, τὰ, nom. pl. à
Κέλυφος, εος, τὸ, *putamen, cortex.* Th. καλύπτω, *tego.*
ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo, hortor:* f. κελήσομαι, ab inus. κελέομαι. q. à καλῶ, *voco.*
Κεμᾰ̃ς, ά'δος, ὁ, *hinnulus cervi;* q. ἀπὸ τȣ̃ κοιμᾶσθαι, *quòd adhuc in speluncâ dormiat.*
Κέμπφος, ȣ, ὁ, id. q. κέπφος, q. v.
ΚΕ'ΝΔῨΛᾸ, ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas:* qu. à κέειν, *secare.*
Κενεαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vana jactans;* à κενὸς, *vacuus,* et αὐχέω, *glorior.*
Κενεὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à
Κενεὸς, Poët. et Dor. pro κενὸς, ȣ̃, *inanis.* κενεὰ πνεῖν, *inania spirare,* id est, *inanem et gloriâ vacuam vitam degere.*
Κενεόφρονι, dat. sing. à
Κενεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *stultus:* à κενὸς, *inanis,* et φρὴν, *mens.*
Κενεῶνᾰ, acc. sing. à κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter.* Th. κενὸς, *vacuus.*
Κενεώτερον, *vanius,* compar. à κενὸς, *vanus.*
Κενοδοξί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vana gloria:* et
Κενόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inanis gloriæ cupidus:* ex κενὸς, *inanis,* et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω.
Κενολογέω, -ῶ, *garrio, inanitèr loquor:* f. ήσω. perf. κεκενολόγηκᾰ.
ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vacuus, inanis:* εἰς κενὸν, *frustrà.*
Κενοτά'φῐον, ȣ, τὸ, *CENOTAPHIUM, inane* sive *honorarium sepulchrum:* expon. etiam *simulachrum* seu *imago,* 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, *inanis,* et τάφος, *sepulchrum.* Th. θάπτω, *sepelio:* f. ψω. a. 2. ἔταφον.
Κενότης, ητος, ἡ, *vanitas:* fœm. à κενός.
Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *vana cogitans,* ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, *mens.*
Κενοφωνί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *clamor de rebus inanibus:* à κενὸς, *vanus,* et φωνὴ, *vox.*
Κενόω, -ῶ, *exinanio, vacuo, evacuo, deprimo, humilio, inanem seu inutilem reddo, exhaurio, consumo.* f. ώσω. a. 1. ἐκένωσᾰ. perf. pass. κεκένωμαι. aor. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis.*
Κένσαι, *stimula,* per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. med. verbi κεντέω. Sic et κένσαι, *stimulare,* eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντισαι poni, a. 1. imperat. med. à κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii à κέντω formant: fut. ένσω. a. 1. ἔκενσα. idem quod κεντέω.
Κένσᾱσι, Dor. et Ion. pro ἐκέντησε, *punxit.* Th. κεντέω, *pungo:* f. ήσω.
Κένταυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *CENTAURUS;* item *signum cœleste:* ex κεντέω et ταῦρος, *taurus.*
ΚΕΝΤΕ'Ω, *pungo, stimulo:* f. ήσω. perf. κεκέντηκᾰ. Dicitur et κεντόω. q. à κέω, *findo,* et ἐντὸς, *intus.*
Κέντορες, *stimulatores:* à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.
Κεντρηνεκέᾱς, acc. pl. à
Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *stimulis agitatus:* ex κέντρον, *stimulus,* (quod à κεντέω, *pungo*) et εἴκω, *cedo.*
Κεντρίζω, f. ί'σω, *stimulo:* ex seq.
Κέντρον, ȣ, τὸ, *stimulus, calcar;* item *CENTRUM.* Th. κεντέω, *pungo.*
Κέντρων, ωνος, ὁ, *CENTO, vestis è variis paniculis ac diversis coloribus consarcinata:* ab eod. th.
Κεντῠρί'ων, ωνος, ὁ, *centurio,* vox origine Lat. à *centum* ducta.
Κεντῶν, *pungens,* præs. part. act. à κεντέω.
Κένωμᾰ, ἄτος, τὸ, *evacuatio, exinanitio.* à κενόω.
Κέονται, *jacent,* Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. med. Sic κέοντο. Ion. pro ἐκεῖντο, 3. pl. imperf. ind. med. et κέοιτο, 3. sing. opt. q. à κέομαι pro κεῖμαι, *jaceo.*
ΚΕ'ΠΦΟΣ, ȣ, ὁ, *avis quædam marina levissima, Gazæ fulica:* item *homo levis, stolidus.*
Κεπφόω, f. ώσω, *elevo, decipio.* hinc a. 1. part. pass. κεπφωθεὶς, Prov. vii. 22. *incautus, cepphi instar facilè actus* aut *deceptus.* à præc.
Κερᾱ'ᾰτᾰ, τὰ, Ion. pro κέρατᾰ, *cornua.* Th. κέρας.
Κερᾰ'εσσῐν, *cornibus,* dat. pl. Ion. pro κέρασι· à κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*
Κεραίᾰ, ᾱς, ἡ, *cornu, antenna;* item *virgula inflexa:* tum *punctulum suprà literam:* κεραῖαι etiam sunt *apices eminentes in aliquâ re.* Th. κέρας, *cornu.*
Κερᾰί̈ζετον, *scindebant,* 3. pers. dual. imperf. ind. act. Ion. à
Κερᾰί̈ζω, f. ί'σω, *cornibus dissipo;* item *vasto, exscindo, deleo.* Th. κέρας, quod vide.
Κέραιρε, *misce,* præs. imperat. act. à
Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.
Κερᾰΐ̈ς, ΐ̈δος, ἡ, *perditrix, vastatrix:* sed κεραΐ̈ς, ῖδος, ἡ, *vermis cornu infestans:* à κεραΐζω.

Κεράμιῳ, dat. sing. à κεραμιὸς, quod vide.
Κεραμία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, *ars figuli, figulina.* Th. κέραμος, quod vide.
Κεραμεῖον, ου, τὸ, *figuli officina:* et
Κεράμιος, *figulinus:* et
Κεραμιὺς, ἰὸς, et Att. ἰως, ὁ, *figulus.* Th. κέραμος.
Κεραμεύω, *fingo:* ab eod.
Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμιος, *figulinus:* ab eod.
Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, *fictilis, e:* et
Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis:* et
Κεραμὶς, ἴδος, et ῖδος, ἡ, *tegula:* à
ΚΕΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis; testa, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus:* à κέω, *uro,* et ἔρα, *terra.*
Κεράμῳ, dat. sing. à præc.
ΚΕΡΑΝΝΥΜΙ, seu κεραννύω et κεράω, *misceo:* f. άσω. præs. part. κεραννῦς, ύντος. perf. κεκέρακα. a. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω. perf. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκεράσθην, et ἐκράθην. f. 1. pass. κερασθήσομαι, et κραθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *purus, impermixtus:* εὐκρασία, ας, ἡ, *bona temperies.* Eust. à κέρας deriv.
Κεραοὶ, *cornutæ,* nom. pl. à κεραός.
Κεραοξόος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cornuum politor.* Ex κέρας et ξέω.
Κεραὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *cornutus:* à κέρας.
Κεραοῦχος, id. q. κερoῦχος.
ΚΕΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu:* qu. à κάρα, *caput,* cujus est ornamentum. Hinc βούκερως, -ω, ϗ -ωτος, ὁ ϗ ἡ, *bubulis cornibus præditus.*
Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura.* Th. κεράννυμι, *misceo.*
ΚΕΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS arbor,* à Cerasunte urbe: τὰ κεράσια, *fructus cerasi.* Hinc Angl. CHERRIES.
Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES, serpentis* genus: à *cornibus* dictum: item *vermiculus ficus infestans.* Th. κέρας, *cornu.*
Κερασφόρος, *corniger:* à κέρας, *cornu,* et φέρω, *fero.*
Κεράσω, *miscebo,* et per Sync. κράσω, f. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, *misceo.*
Κερατίζω, *cornu peto:* f. ίσω. perf. κεκεράτικα.
Κερατίνη, ης, ἡ, *buccina.*
Κεράτιον, ου, τὸ, *siliqua, corniculum:* à κέρας, quia est *corniculata.* Sic κεράτια, ων, τὰ, *siliquæ,* seu *folliculi fabarum,* &c.
Κεράτινος, ίνη, ινον, *corneus, ex cornu factus.*
Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto:* fut. ίσω. Th. κέρας, *cornu.*
Κερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cornutus.*
Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*
Κεραύνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmineus:* ex κεραυνὸς, *fulmen.*
Κεραυνίας, ου, ὁ, *fulmine ictus.* Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κεραυνιῶν.
Κεραυνόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmine ictus:* à κεραυνὸς, *fulmen,* et βλητὸς, quod à βάλλω.
ΚΕΡΑΥΝΟΣ, οῦ, ὁ, *fulmen:* q. à κείρειν ϗ αὔειν, quia *scindit* et *urit.*
Κεραυνοσκοπία, ίας, ἡ, *fulminum consideratio.* D. S.
Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino.*
Κεραυνωθέντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.
Κεράω, *misceo,* Poët. vide κεράννυμι.
Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS, canis infernus:* q. κρεοβόρος, à κρέας, *caro,* et βορὸς, *vorax.*
Κερδαίνω, *lucror, quæstum facio, lucrifacio;* item *evito,* ut Act. xxvii. 21. præs. part. κερδαίνων, οντος. f. κερδανῶ et κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. pass. κερδηθήσομαι. Perquam insolenti significatu, Jos. Ant. vii. 8. 1. ἐξ ἧς ὄνειδος ϗ κακοδοξίαν ὁ οἶκος ἡμῶν κερδανεῖ, *ex qua opprobrium et infamia in nostram familiam redundabit.* Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*
Κερδαλέη, ης, ἡ, contr. ῆ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis:* à κερδὼ, *vulpes:* quod vide.
Κερδαλέος, έα, έον, *lucrosus, quæstuosus, utilis, astutus.* Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*
Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vulpinâ mente præditus:* à κερδαλέος, *astutus,* et φρὴν, *mens.* Vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes,* λέων, *leo,* et φρὴν, *mens.*
Κερδαλεώτερον, *quæstuosius, utilius,* compar. à κερδαλέος.
Κερδανέεις, Ion. pro κερδανεῖς, 2. sing. f. 1. et
Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, *quæstum faciemus,* 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror:* f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*
Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. et
Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror,* quod vide.
Κέρδιον, *utilius:* à
Κερδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quæstuosior, utilior:* item *versutior:* et
Κέρδιστος, ου, superlat. *utilissimus;* item *versutissimus:* à
ΚΕΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum:* q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat:* item *astutia, versutia.*
Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia, calliditas, dolus:* et
Κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes:* à κέρδος.
Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέραα, *cornua:* à κέρας.
Κερέειν, Ion. inf. fut. verbi κείρω.
Κέρεος, Ion. pro κέραος, gen. à κέρας, ατος, -αος, -ως, τὸ, *cornu.*
Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo:* f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.
Κερκνὶς, ἡ, nomen mulieris.
ΚΕΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, *radius textorius,* vel *tela;* quia ad *pulsandum* idonea. q. à κέρκω.
Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS, simia caudata:* πίθηκος κέρκον ἔχων, *cluna simia;* à clunibus tritis sic dicta.
ΚΕΡΚΟΣ, ου, ὁ, *cauda:* it. *membrum virile.*
Κερκυραῖος αία, αῖον, *CORCYRÆUS.*
Κέρκυρος, ου, ὁ, *genus navigii brevioris;* dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* insulâ: vel pro κέρκουρος, ut potiùs scribitur: q. d. *caudata navis:* ex κέρκος et οὐρὰ, *cauda.*
Κέρκω, idem quod κρέκω.
Κέρκωψ, ὁ, *caudatus, versutus:* item *simiarum genus.* Κέρκωπας enim improbos homines fuisse lingunt. Th. κέρκος, *cauda.*
Κέρμα, ατος, τὸ, *segmentum æris, nummulus:* à κείρω, *seco.*
Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius, collybista:* à præced.
Κέρνος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, vel κέρνον, ου, τὸ, *vas fictile,* multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant: quos ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος dici potuit à κεραννύω, quòd varia in eo *miscerentur.*
Κεροίαξ, ακος, ὁ, *antennæ extremitas, antennæ cornu:* ex κέρας, *cornu,* et οἴαξ, *temo navis.*
Κερουχὶς, ίδος, ἡ, *cornigera:* à seq.
Κεροῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cornua ha-*

bens, corniger, cornutus: à κέρας et ἔχω.
Κερόωντο, *miscebant*, Ion. et Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo:* f. άσω.
Κέρσαι, *totondisse*, a. 1. inf. act. Æol. à κείρω, *tondeo:* f. κερῶ, et Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, et Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.
Κέρσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.
Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mordax, cavillatorius:* et
Κερτομέω, f. ήσω, *convitior:* ex κείρω, *tondeo*, vel potiùs κέαρ, *cor*, et τέμνω, *scindo:* p. m. τέτομα.
Κερτομία, ας, ἡ, *maledictum, maledicentia.*
Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à
Κερτόμιος, et κέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cor scindens, mordax, cavillatorius, jocularis:* v. κερτομέω.
Κέρχνη, ης, ἡ, *puls è milio*, vel *panico:* à κέρχω.
Κέρχνος, ȣ, ὁ, *asperitas quædam gutturis quæ instar granorum milii sentitur:* item Ion. *milium:* vide κέγχρος. Th. κέρχω. At
Κερχνὸς, ἡ, ὸν, *siccus, durus, asper:* ab eod.
ΚΕ'ΡΧΩ, *exaspero;* κέρχομαι, *exasperor*, ita ut vocem seu sonum edam raucum et creperum.
Κερῶ, *tondebo*, f. verbi κείρω· unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.
Κέρωνται, irreg. subj. præs. verbi κεράννυμι.
Κέσκετο, Ion. et Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*
Κεστὸς, ȣ, *acu pictus:* κεστὸς ἱμὰς, *cestus, cingulum Veneris illecebrosum:* à κεντέω, *pungo.*
ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est *genus teli militaris, sudes:* qu. à κέω, *uro;* item *sudes* piscis. Sunt qui exponunt *malleum.*
Κεστρεὺς, *mugil;* quod teli modo intret adulteros: q. à κέστρα. Juvenal. Sat. x.
ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *herba quædam, betonica.*
Κεστρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum sine ferreo cuspide.* Th. κέστρα, *teli genus.*
Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto, tego:* in imperf. ἐκεύθανον.
Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. sing. præs. à κεύθω, *occulto.*
Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda, penetrale:* ab eod.
Κεύθης, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, *occulto.*
Κευθμᾶσι, *latebris*, dat. pl. à
Κευθμὰ, ατος, τὸ, ejusd. th.
Κευθμὸς, ὁ, Iliad. ν. ver. 28. *latebra, latibulum.*
Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat, latibulum, latebra:* et
Κεῦθος, εος, τὸ, *latebra, latibulum:* à
ΚΕΥ'ΘΩ, *occulo*, seu *occulto, abscondo:* f. σω. perf. κέκευκα. q. à κέω, *jaceo.*
Κεφάλαιον, ȣ, τὸ, *caput, capitulum:* metaph. *quod summum et præcipuum est in re aliqua:* item *summa in re arithmetica:* (Theoph. Charact. c. xiv.) item *summa pecuniæ creditæ, sors:* etiam *quælibet summa pecuniæ:* (πολλȣ̃ κεφαλαίȣ, Act. xxii. 8. Num. v. 7, &c. Novè, inquit Beza. At sic Lysias, Or. xviii. p. 310. ed. Hanov. 8. Dem. in Euerg. p. 617. ed. Wolf.) item *summa libri seu sermonis:* (κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, Heb. viii. 1.) Adjectivè aut per appositionem sumi videtur apud Aristoph. κεφαλαίῳ ῥήματι, *grandi et gravi verbo.* Th. κεφαλὴ, *caput.*
Κεφαλαιόω, -ῶ, *in summas redigo, summatim repeto* vel *attingo:* item *caput ferio, vulnero:* f. ώσω· perf. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα.
Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *summarius, capitalis.*
Κεφαλαιωδῶς, adv. *summatim.* Th. κεφαλή.
Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, *summa:* à
ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, *caput;* item *homo; extremum ossis, crassius illud rotundumque; summa et conclusio; princeps, qui primas tenet; præcipuum in aliquâ re:* gen. pl. Ion. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῆσι. Hinc Βυκέφαλος, ȣ, ὁ, *equus Alexandri Magni.*
Κεφαλῆφι, adv. *capiti*, proprie antiq. dat. à κεφαλή.
Κεφαλικὸς, ἡ, ὸν, *capitalis, ad caput pertinens:* à κεφαλή.
Κεφαλικῶς, adv. *capitaliter:* à præc.
Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, *capitium, tegumentum capitis, pileus; capitulum; volumen, liber*, in N. T. à κεφαλή.
Κέφαλος, ȣ, ὁ, *CEPHALUS* piscis, à capitis magnitudine. Item nom. viri. Th. κεφαλὴ, *caput.*
Κεφάλῳ, dat. sing. à Κέφαλος, ȣ, ὁ, nom. viri.
Κέχαδα, ας, ε, perf. med. verbi χάζω, *recedo:* item *hio, capax sum:* a. 2. ἔχαδον. f. 2. χαδῶ.
Κεχάδοντο, Ion. Diaplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.
Κεχανδότα, *hiantem, capientem*, acc. sing. præs. part. m. Poët. Pleonasm. à κέχανδα, perf. med. pro κέχαδα. perf. med. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, quod vide.
Κέχαρα, *gavisus sum*, perf. med. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ. perf. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.
Κεχαραγμένος, ȣ, *infensus*, perf. part. pass. à χαράσσω, *sculpo:* f. ξω. perf. χα.
Κεχάρηκα, *gavisus sum*, perf. act. nam à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαρέω. f. ήσω, perf. part. pass. κεχαρημένος, *lætus.*
Κεχαρηότα, *gavisum:* qu. à χαρέω, f. ήσω, perf. κεχάρηκα, unde fit part. κεχαρηκὼς, et per Crasin Ion. κεχαρηὼς, ότος· refertur ad χαίρω.
Κεχαρησέμεν, Ion. Diaplasiasm. pro χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, *gaudeo.*
Κεχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. plusq. perf. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, ab eod.
Κεχαρηὼς, ότος, *gavisus.* Vide κεχαρηότα.
Κεχαρισμένος, ȣ, perf. part. pass. unde κεχαρισμένε, *charissime*, voc. sing. à χαρίζομαι, *gratificor:* f. ίσομαι. perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, *gratia.*
Κεχαρισμένως, adv. *gratè, acceptè, jucundè*, vel *ad gratiam, ad voluptatem:* à præced.
Κεχάρισται, 3. sing. perf. ind. pass. Vide κεχαρισμένος.
Κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus, gratiâ ornatus:* à χαριτόομαι, *gratiâ afficior, gratiam accipio.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Κεχαροίατο, *gavisi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χάροιντο. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipuè tribuunt: et formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante το, vel ται, α inserentes. Estque à χαίρω, *gaudeo:* f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.
Κεχαρόμην, *gavisus sum*, a. 2.

ind. med. Ion. pro ἰχαρόμην. Vide præced.

Κιχιίμανται, *fluctuant*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi χυμαίνω, *fluctibus agito:* f. ανῶ. perf. κιχιίμαγκα. perf. pass. κιχιίμαμμαι, νσαι, νται.

Κίχηνᾰ, *hiavi*, perf. med. ind. et hinc

Κιχηνὼς, ότος, part. perf. med. *hians, hiscens, os aperiens:* in nom. plur. κιχηνότες, *hiantes*, sive *stulti*, qui frequentèr *hiare* solent: à χαίνω, *hisco*, quod vide.

Κίχλᾶδᾰ, perf. med. et

Κιχλᾰδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, *sibilo:* f. σω. a. 2. ἔχλαδον, & ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλῐαγκᾰ, perf. ind. act. verbi χλιαίνω, *tepefacio:* f. ανῶ.

Κεχλῖδὼς, ότος, *deliciis abundans:* perf. part. med. verbi χλιδάω, *luxui deditus sum.* Th. χλίω, *deliciis frango.* Angl. TO CLOY.

Κεχολωμένος, *iratus*, perf. part. pass. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, *mox succensebis*, Ion. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulò post fut. et

Κεχολώσεται, *mox succensebit*, 3. sing. paulò post fut. verbi χολόω, *irascor:* f. ώσω. perf. κεχόλωκα. perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, *bilis.*

Κεχολῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. ejusd.

Κέχρηκᾰ, perf. ind. act. *utendum dedi:* à χράω, *do utendum.*

Κέχρημαι, σαι, ται, *mutuatus sum*, perf. ind. pass. à χράομαι.

Κεχρημᾰτισμένος, η, ον, *divinitùs promissus:* perf. part. pass. à χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitùs admoneo:* f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα. aor. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται. Th. χρῆμα, τὸ, *res, negotium, oraculum.*

Κεχρημένος, ου, perf. part. pass. *ab oraculo prædictus; egens.* à χράομαι, ῶμαι· f. χρήσομαι, *utor, oraculum consulo.* Th. χράω, *commodo, oracula edo.* (at secundùm Salmasium de Modo Usuræ, p. 191, κεχρησμένον ἀργύριον est *mutuo datum*, κεχρημένος est *indigens.*)

Κεχρήσεται, 3. sing. paulò post fut. à χρήζω, *indigeo:* f. σω. perf. pass. κέχρησμαι, σαι, ται. Th. χρεία, *indigentia.*

Κέχρησθε, 2. pl. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Κέχρισμαι, perf. ind. pass. à χρίω, *ungo:* f. ίσω. perf. κέχρικα.

Κέχῠμαι, 1. sing. et κέχυνται, *confunduntur*, 3. pl. perf. ind. pass. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. κεχῠμένος, ου, *effusus*, perf. part. pass. verbi χύνω vel χύω, *fundo.* Th. χέω, idem.

Κέχῠτ' pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. vel pro

Κέχῠται, 3. sing. perf. ind. pass. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσᾰν, *cesserant*, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. verbi χωρέω, *cedo, co:* f. ήσω. perf. κεχώρηκα.

Κεχωρῐδᾰται, *sejuncti sunt*, Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. pass. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, *separo.* Th. χωρὶς, *seorsum.*

Κεχωρισμένος, η, ον, *separatus, distans*, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, *aggestus, defossus*, part. perf. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, et per Epenth. κείω, *findo, jacere cupio:* unde et κεῖμαι, *jaceo:* est et κέω, *uro:* vide καίω.

Κῇ, Ion. pro πῇ, *quo.*

Κῆαι, *accendisse*, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro*, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. aor. 1. m. κήᾱς, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ῀ΒΟΣ, ου, ὁ, *animal è simiarum genere.*

Κηγὼ, ut et κήγὼν, Dor. pro & ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ desertâ, ubi *Cedar* Ismaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, *torquebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi κήδω, quod vide.

Κῆδε' pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Κήδει, *lædit*, 3. sing. præs. ind. act. à κήδω, *ango:* præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, *cura.*

Κηδείᾰ, ᾶς, ἡ, *funeratio, parentatio, sepultura.* Th. κῆδος, *exequiæ, cura.*

Κήδειος, ου, ὁ, *cujus curam gerimus, charus, amicus:* ab eod. th.

Κηδεμόνᾰς, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, *curator, solicitus;* item *affinis:* ab eodem. th.

Κηδεὸς, οῦ, ὁ, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. ind. med. à κήδομαι, *curam gero.* κήδετο pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Κήδεσῐ, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Κήδεσκον et κηδεσκόμην, Ion. imperf. verbi κήδω et κήδομαι.

Κηδεστὴς et κηδευτὴς, οῦ, ὁ, *qui curam alicujus gerit;* item *gener, socer, frater uxoris:* ab eod.

Κήδευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *cura;* item *affinitas, affinis:* ex seq.

Κηδεύω, f. εύσω, *curo, funero:* item *affinitatem contraho, affinis sum.* à κῆδος.

Κηδέω, *curam gero; solicito*, Hes. Op. 364. f. ίσω et ήσω. Th. κῆδος, *cura, exequiæ.*

Κήδιστος, ου, ὁ & ἡ, *familiarissimus:* superl. ab eodem.

Κήδομαι, f. ήσομαι, *curo, solicitus sum de aliquâ re, satago:* item *mœreo, molestiâ afficior:* item *exequias alicujus curo.* à κῆδος.

Κηδομένη, *curans*, præs. part. f. g. verbi præced.

ΚΗ῀ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, solicitudo, mœror, luctus, molestia, ærumna, damnum, exequiæ, funus, parentalia:* item *affinitas:* etiam *nuptiæ.*

Κήδω, *mœrore afficio, ango, lædo:* à præced.

Κῆδωκ', *et dedit:* pro & ἔδωκε.

Κηδωλὸς, ἡ, ὸν, *solicitus, anxius:* à κῆδος.

Κήδων, *affligens*, præs. part. à κήδω.

ΚΗ'ΘΙΟΝ et κηθάριον, ου, τὸ, *vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur:* Ion. pro χήτιον, à χεῖσθαι. sic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergò à χῶ, *capio.*

Κῆκ', Dor. pro & ἐκ.

Κῆκᾰ μὰποθάνω, Dor. pro & εἴκε μὴ ἀποθάνω, *etsi non moriar.*

Κήκῐε, Poët. Anadiplasiasmo, pro κίκιε, et hoc pro ἔκιε, verbi κιέω vel κίω. a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. à κηκίω, *salio.* Th. κίω, *eo, vado.*

Κηκῖς, ῖδος, ἡ, *nidor*, in altum velut saliens: item *galla*, quæ e quercu subitò κηκίει, i. e. *prosilit:* ab eod. th.

Κηκῐω, *cum impetu erumpo, saltu sursum feror:* à κίω, *vado.*

Κῆλᾰ, ων, τὰ, nom. pl. à κῆλον, ου, τὸ, *telum:* Ion. pro κᾶλον, *lignum.*

Κηλαίνω, f. ἀνῶ, *mulceo, permulceo.* à κηλέω.

Κηλὰ'ς, *hyberna dies, nubes, capra, vulpes.*

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, ȣ, ἡ, *arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt,* ut *Juniperus, Ilex,* &c. κηλάςραι, *arbores quædam agrestes;* item *vasa pastoralia.*

Κήλειος, κήλεος, et κήλἄος, ȣ, ὁ, *urens, calens, splendens:* q. à καίω, *uro.*

ΚΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *mulceo, decipio:* f. ήσω. sed

Κηλέῳ, dat. sing. à κήλεος, ȣ, *calidus.* Th. καίω, *uro.*

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *tumor in quacunque parte corporis,* imprimis, *tumor scroti, ramex, hernia.*

Κηληθμὸς, ȣ, ὁ, *voluptas.*

Κηλῑδόω, -ῶ, fut. ώσω, *maculo, conspurco.* à

ΚΗΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *macula, nævus, ulcus:* item *probrum:* quasi *ustione facta macula:* à καίω, *uro.*

Κῆλον, ȣ, τὸ, *jaculum è ligno:* Ion. pro κᾶλον.

Κηλὸς, ἡ, ὸν, *siccus, aridus, tostus:* à καίω, *uro.*

Κηλόω, ῶ, fut. ώσω, *comburo;* item *decipio, noceo,* et *subagito.* Hesych. *precor:* Martin. in Cadm. Poëticum esse putat, pro κηλέω, ut sit Deum *mulcere precibus.*

Κηλώνῑον, ȣ, τὸ, *instrumentum quo aqua è puteis hauritur.*

Κὴμαυτὸν, Doricè ponitur pro ϗ ἐμαυτὸν, *et meipsum.*

Κὴμὲ, Dor. pro ϗ ἐμέ.

ΚΗΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *CAMUS, fræni genus, fiscella è viminibus plexa.* Haud malè à κάμπτω, quia est *flexilis.* Varinus à κάμνω, *laboro,* quia sub fræno jumentum laborat.

Κὴν, Dor. pro ϗ ἐν, vel ϗ ἄν, *etsi:* etiam pro ϗ ἦν, i. e. ϗ ἐάν· sed κ' ἦν pro ϗ ἦν.

Κῆνος, Æol. pro ἐκεῖνος.

Κῆνσος, ȣ, ὁ, *census,* hoc est *æstimatio bonorum:* vox origine Lat.

ΚΗ'Ξ vel κήϋξ, *avis quædam, larus:* quidam κέπφον exponunt.

Κὴξἄπῑνης, Ion. et Dor. ex ϗ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repentè.*

Κὴπι, Dor. pro ϗ εἶπε.

Κὴπει, Dor. pro ϗ ἐπεὶ, *et postquam.*

Κὴπειτἄ, Dor. pro ϗ ἔπειτα, *et postea.*

Κηπεύμἄτἄ, idem quod κῆποι, *horti, fructus hortenses.* D. S.

ΚΗ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *hortus, pecten, pubes muliebris.* Est et *animal simile simiæ.* hinc

Κηπȣρέω, ῶ, f. ήσω, *hortum colo:* et

Κηπȣρῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad hortulanum pertinens:* et

Κηπȣρὸς, *hortulanus:* ex ȣ̓ρος, *custos,* et κῆπος, *hortus.*

ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis.* at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ατος, τὸ, *COR.*

Κῆρἄ, acc. sing. et

Κῆρἄς, acc. pl. à κὴρ, *sors.*

Κηρεἰἄ, ἄς, ἡ, *fascia* propriè *sepulchralis,* quæ κειρία et κερεία. Th. κὴρ, *mors.*

Κηρεσσῐφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fatis agitatus* vel *advectus:* à φορέω, *agito, fero,* et κὴρ, *sors.*

Κήρῐνος, ῐ'νη, ῐνον, *cereus:* et

Κηρῐ'ον, ȣ, τὸ, *favus:* à κηρὸς, *cera.*

Κηρῐ̈τρεφίων, gen. pl. à

Κηρῐ̈τρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *morti obnoxius:* q. d. *fato nutritus:* à κὴρ, *fatum,* et τρέφω, *alo.*

Κηρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cerâ ligatus et compactus:* ex κηρὸς, *cera,* et δέω, *ligo.*

Κηροδομέω, ῶ, f. ήσω, *è cera ædifico, cellas cereas struo.* qu. ex κηρὸς, *cera,* et δομέω, idem quod th. δέμω, *struo.*

Κηροδομȣ͂σἄν, acc. sing. part. præs. f. g. à præc.

Κηρόθῐ, *ex corde:* adv. à κέαρ, contractè κῆρ.

ΚΗΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *CERA.*

Κηρόω, ῶ, f. ώσω, *cerâ obduco:* à præc.

ΚΗΡΥ'ΒΙἊ, ων, τὰ, *folliculi fabarum.* q. à κείρω, quia *resecantur.*

Κήρυγμἄ, ἄτος, τὸ, *præconium, id ipsum quod per præconem edicitur et promulgatur, edictum præconis voce factum, proclamatio, ipsa promulgandi actio.* in sacris est *doctrina, institutio,* Evangelii *prædicatio.* à 1. pers. perf. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco.*

Κήρῡκε, nom. dual. κηρῡ́κεσσῐ, dat. pl. Ion. et

Κηρῡ'κειον, ȣ, τὸ, *caduceus, pretium quod datur præconi nuntianti* aut *vendenti.* à seq.

Κηρῡ'κειος, είἄ, ειον, *ad præconem pertinens.* Th. κήρυξ, *præco.*

Κηρῡκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus:* à præced.

Κήρυνθος, *CERYNTHUS,* nom. propr.

ΚΗ'ΡΥΞ, ῡκος, ὁ, *præco, caduceator, nomen ministri sacrorum apud Athenienses;* in libris sacris, *doctor religionis Christianæ.* q. à κράζω, *clamo,* vel à γῆρυς, *vox.*

Κηρύσσω, *prædico, publico, celebro:* in sacris libris *doceo:* imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. f. ύξω. a. 1. ἐκήρυξἄ. perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἐκηρύχθην. a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, έντος. f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ῃ, εται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. et

Κηρυχθῆναι, aor. 1. inf. pass. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρȣ͂· à κηρὸς, ὁ, *cera.*

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, *ceratus.*

Κῆται, 3. pers. sing. subj. præs. verbi κεῖμαι.

Κητείἄ, ἄς, ἡ, *cetorum captura; locus ubi tales pisces capiebant seu condiebant.*

Κήτειος, είἄ, ειον, *cetaceus:* exponitur et *magnus:* qu. à

ΚΗ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS, balæna.*

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κητώδης, ες, *cetaceus, è cetorum genere.* τὰ κητώδη, *quæ cete appellantur; cetaria.* à κῆτος.

Κητώεις, εσσἄ, εν, *amplus.* à κῆτος.

Κηῦ, Dor. pro ϗ εὖ, *et benè.*

Κήῡ̈κἄ, acc. sing. à

Κήῡ̈ξ, ῡκος, ὁ, nomen regis.

Κῆφ' ὅτι, Dor. pro ϗ εἶφ' ὅτι, et εἶφ' pro εἶπε, *dixit.*

Κῆφἄ, Dor. pro ϗ ἔφη, vel ϗ εἶπα.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli. Syr. *Petrus.*

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *fucus:* ex apum genere. dat. pl. κηφήνεσσῐ pro κηφῆσι.

Κῆφθἄ, Dor. Ion. et Æol. pro ϗ ἤφθη, *et accensa est:* 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω, *accendo:* quod vide.

Κηφισσῐ'δῐ, dat. sing. à Κηφισσῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *Cephisis,* lacus.

Κῆχος, Dor. pro πῆχος, à πῆ, *quo?*

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et

Κηώεις, ώεσσἄ, ῶεν, *benè olens, fragrans:* à καίω, quia odoris causâ *accenditur.*

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui scoria immixta est,* Metaph. *non sincerus, fucatus:* q. à κίβδης, quod vide. Superl. κιβδηλότἄτος. ἀκίβδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *purus, sincerus.*

Κίβδης, *lutum*, nempe *metallorum scoria;* item *improbus.*
ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, ῖος, ἡ, *pera, sacculus.*
ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ*, et *genus poculi*, quod ex illo fructu fieri solitum.
ΚΙΒΩΤΟ'Σ, οῦ, ἡ, *arca, cista, capsa.*
Κιγκλίζευ, 2. sing. imperf. ind. med. Dor. pro ἐκιγκλίζου, *movebaris:* à
Κιγκλίζω, *imitor* τὸν κίγκλον, *in modum* τοῦ κίγκλου *moveor et agitor.* item activè, *agito, concutio, moto.*
Κιγκλὶς, ῖδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis.* Th. κλείω, *claudo.*
ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*, quæ et κίγκαλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet.*
ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius;* propriè *fascia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* sive *pileus:* scribitur et κίταρις.
ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes:* aliter κίδαφος et κίναδος.
Κίδνημι, idem q. σκίδνημι, q. v.
Κίε, Ion. pro ἔκιε, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi κίω, *eo, occurro:* per Metath. pro ἴκω.
ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA:* κίθαρις, εως, ἡ, idem, *lyra:* κιθαρίζω, *citharâ ludo:* κιθαριστὴς, οῦ, ἡ, *citharista*, et hinc Angl. GITTERN et CITTERN.
Κιθάριζεν, *personabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et
Κιθαρίζω, *citharâ cano:* f. ίσω. aor. 1. imperat. act. κιθάρισον. Th. κιθάρα, *cithara.*
Κίθαρις, εως, ἡ, *lyra:* à κιθάρα.
Κιθάρισις, εως, ἡ, *citharæ pulsatio, citharæ cantus.*
Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *CITHARISTA:* in pl. οἱ κιθαρισταί. et
Κιθαριστικὴ, sc. τεχνὴ, *ars citharistæ.*
Κιθαριστικὸς, κὴ, κὸν, *ad citharistam pertinens.*
Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulsandi citharam:* et
Κίθαρος, ου, ὁ, *piscis citharis*, Apollini sacer: omnia à κιθάρα, quod vide.
Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, *CITHARŒDUS:* quod ex κιθάρα et ᾠδὸς, *cantor.* Th. ἀείδω, *cano.*
Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.
ΚΙ'ΚΙ, or κῖκι, εως, τὸ, *CICI:* plantæ nomen; Lat. *ricinus.*
ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNUS, cirrus.*
ΚΙΚΚΑ'ΒΑΥ, *vox noctuarum.*
Κικκάβη, κόραξ, *noctua, CICUMA:* à præcedente.
Κικκὸς, οῦ, ὁ, *gallus:* videtur à sono ita dici, et Angl. CHICK.
Κικλήσκουσ' pro κικλήσκουσα, *vocans:* præs. part. f. g. à
Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, *voco.*
ΚΙ'ΚΥΣ, ύος, ἡ, *vires, robur:* quod à κίω, *moveo.*
Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis.
Κιλίκιον, ου, τὸ, *CILICIUM, vestis ex hircis Ciliciæ villosioribus:* à
ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *Ciliciâ oriundus.*
Κίλλα, ης, ἡ, nom. propr. regionis.
ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, *ligna, quibus defessi clypeos sustentabant.*
ΚΙΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *asinus:* apud Dores.
ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii κιμβαρικὸν et κιμβερικὸν, *vestimenti pretiosi genus:* an à *Cimbriâ* vel *Cimmerio*, oppido Asiæ?
ΚΙ'ΜΒΗΞ seu κίμβιξ, κος, ὁ, *animalculum è vesparum* vel *apum genere:* item *parcus, sordidus.*
ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA terra:* ex insulâ Cimole.
ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus;* item *fœtor quam caprarum alæ reddunt*, et generalitèr *fœtor*, q. κυνῶν βρῶσις.
Κιναβράω, *oleo, fœteo:* à præc.
ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, et -ου, ὁ, *vulpes:* apud Siculos, *astutus.* Est et κίνδαφος, *vulpes:* et κιδάφη et κίδαφος.
Κινάμωμον, ου, τὸ, *cinnamomum:* vide κιννάμωμον.
ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus, paxillus.*
Κίνδαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *agilis, mobilis:* à κινέω, *moveo.*
Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum, facinus audax:* à perf. pass.
Κινδυνεύω, *periclitor:* f. εύσω. perf. κεκινδύνευκα· à
ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, *periculum:* quod à κινῶ et δέος, vel δύω, *movet* enim *metum* et *mergi* facit: vel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores* sc. *excitans.*
Κινδυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *periculosus.*
Κινείσθω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. et
Κινεῦ, Dor. et Æol. pro κινοῦ, *move*, præs. imperat. pass. à
ΚΙΝΕ'Ω, *moveo:* f. ήσω. perf. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα. a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η. Hinc
Κινίων, οῦσα, ον, *movens*, præs. part. et
Κινηθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass.
Κινηθμὸς, οῦ, ὁ, *motus:* Poët. pro κίνησις. ab eod. th.
Κίνημα, ατος, τὸ, *motus.* Th. κινέω.
Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd.
Κίνησις, εως, ἡ, *motus:* à κινέω.
Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, *motor.* κινητὴρ γαῖας, *quassator terræ;* periphrasis Neptuni.
Κινητὴς, οῦ, ὁ, *motor:* à κινέω· undè et
Κινητικὸς, ἡ, ὸν, *movendi vi præditus.*
Κινητικώτατα, pl. num. neut. gen. superl. grad. à κινητικός. Th. κινέω.
ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ.*
ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI;* item *coloris genus*, vulgò κόκκινον, *rubia.*
ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *exemplar, quod plastes sibi proponit, proplasma recens editum.*
ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *CINNAMOMUM.*
Κινούσης, part. præs. gen. sing. f. g. à κινέω.
Κίνυμι, idem quod κινέω, *moveo, agito:* in præs. pass. κίνυμαι, *moveor:* undè κίνυντο, in 3. pl. imperf. ind. m. Ion.
ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli.*
Κινύρομαι, *voce querulâ lamentor, lugubri voce queror.* à pr.
Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis, querulus, funestus:* ab eod.
Κινώπετα, ων, τὰ, *feræ bestiæ*, quasi κινώπεδα· ex κινέω et πέδον.
Κιοίτην, *irent*, 3. dual. opt. à κίω, *vado.*
Κίον pro κίονα, acc. sing. et
Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *columna.*
Κιοῦσαι, *euntes*, nom. pl. præs. part. f. g. à κίω, *eo.* Sunt qui part. a. 2. esse velint pro ἰὼν, ἰοῦσα, ab εἶμι, *eo.*
ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.
Κίρκη, ης, ἡ, et Dor. Κίρκα, *CIRCE:* nomen sagæ.
ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS, CIRCULUS, locus in orbem rediens.* Est et *species accipitrum.* unde forsan Angl. QUIRK.
Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. ind. act. à
Κιρνάω, *misceo:* fut. ήσω. Th. κεράννυμι seu κεράω, idem.
Κίρνη pro ἐκίρνη, 3. sing. im-

perf. ind. act. à κίρνημι quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi κιρνάω, quod vide.

Κίῤῥᾶθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, *è Cirrhâ.*

Κίῤῥις, *species accipitris et piscis:* à κιῤῥῶ, *colore.*

ΚΙῬῬΟ'Σ, ῥὰ, ῥὸν, *fulvus* seu *gilvus:* q. à καίω, *uro.*

ΚΙΡΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *varix,* cum vena à multo sanguine dilatatur: qu. à κιῤῥῶ, *colore,* dicitur et κρισσός.

ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, *vermis, qui in ligno* vel *frumento nascitur.* Hinc ἄκιος, *non corrosus à vermibus.* Est et

Κὶς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *durus.*

ΚΙ'ΣΣΑ, et Att. κίττα, ης, ἡ, *pica, avis garrula, gulosa,* &c. Et sumitur pro *fastidio ciborum et appetitu absurdorum,* et pro *malacia.*

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, appeto, concipio, incalesco.* à præced.

Κισσήρης, *hederâ redimitus.*

Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex,* lapis tanquam à verme perrosus. Th. κὶς, *vermis.*

Κισσηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumicosus, pumici similis.* à κὶς, *vermis.*

Κισσητὸς, ἡ, ὸν, *hederaceus, hederâ vinctus:* qu. à κισσάω pro κισσόω.

ΚΙΣΣΟ'Σ, et Att. -ττὸς, ȣ̃, ὁ, *hedera.*

Κισσοφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui capite gestat hederam.*

Κισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex κισσὸς et φέρω.

Κισσόω, et κιττόω, ῶ, fut. ώσω, *hederâ orno, hederâ corono.* κεκισσωμένος, perf. part. pass. *hederâ redimitus:* à κισσός.

Κισσύβιον, ȣ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo:* ab eod. th.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capsa ex vimine* propriè.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus.*

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor,* seu *malus Medica.*

Κίτριον, sc. μῆλον, *pomum citrium:* à præced.

Κιττὸς, *hedera:* vide κισσός· at

Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um,* Laconicè.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio, assequor.*

Κιχείη, *deprehendat,* 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι. undè et κιχείς. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχείω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo:* sed tum ι deberet subscribi.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in pl. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor.*

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, et κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo:* q. à χῶ, *capio,* et κίω, *eo:* f. ήσω. perf. ηκα. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν. hinc

Κίχῃ, *apprehendat,* 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. act. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio:* f. ήσω. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, et Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, *assecutus,* præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, *assecutus,* a. 1. part. et

Κιχήσατο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor.*

Κιχήσομαι, *assequar, deprehendam,* fut. à κιχέομαι, idem quod κιχέω.

Κιχήτην, per Sync. et Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus, avis:* Dor. κιχήλα.

Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις seu *turdis vescor:* hinc *delicior, immoderatè rideo:* affine est καχλάζω.

Κιχράω, et κίχρημι, *commodo, utendum do:* à χράω, idem.

Κιχὼν, *assecutus, nactus,* a. 2. part. act. à κιχέω, *assequor, deprehendo:* a. 2. ἔκιχον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ȣ, τὸ, *intubum, CICHORIUM:* q. à κίειν et χωρίον, *per agros serpit.*

ΚΙ'Ω, *vado, eo:* qu. ab ἴω, quod ex ἕω, seu εἶμι, *eo.*

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *columna, columella:* dict. quòd in altum κίει. at

Κιὼν, ȣ̃σα, *vadens,* dicitur præs. part. licèt in ultimâ acuatur: à κίω. vel aor. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, *eo.*

Κλαγγεῦντι, Dor. et Æol. pro κλαγγȣ̃σι, 3. plur. præs. q. à κλαγγέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo:* fut. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR:* ab eod. th.

Κλαγγηδὸν, adv. *cum clangore.* A κλαγγή.

Κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω.

Κλάδα, acc. sing. per metapl. pro κλάδον. à κλάδος.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας.

Κλάδι, per Metaplasmum pro κλάδῳ, dat. sing. à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, *ramus tener; progenies,* Poët. qu. à κλάω, *frango.*

Κλάειν, Att. et Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro:* f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO, clango,* de anseribus, gruibus, &c. fut. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. perf. κέκληγα: hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor.* Dicitur et

Κλάζω, pro κλάω, *frango,* et

Κλᾴζω, *claudo:* Dor. pro κληΐζω, à κλαῒς, i. e. κλεὶς, *clavis.*

Κλαῖ, pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. et

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro:* fut. κλαύσω. perf. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem,* acc. sing. part. præs. et

Κλαίȣσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi κλαίω.

Κλαῒς, ῗδος, ἁ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS:* nam hinc Ion. κληῒς, unde et κλαΐς.

Κλαῖθρον, ȣ, τὸ, Dor. et Æol. pro κλεῖθρον, ȣ, τὸ, *CLAUSTRUM.* Th. κλείω, *claudo.*

ΚΛΑΙ'Ω, *lacrymor, ploro, fleo, do pœnas, vapulo, pœnitentiâ facti ducor:* imperf. ἔκλαιον. fut. κλαύσω. perf. κέκλαυκα. qu. à κλάω, *frango:* luctu enim et lacrymis *frangitur* animus. ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, Luc. xix. 41. Jac. v. 1. κλαίειν ἐπί τινα, cum acc. Luc. xxiii. 28. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Exteri verò rarò posteriori constructione.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *mutilatus:* q. à κλάω.

Κλάνιον, βραχιόλιον γυναικὸς, *armilla.*

Κλὰξ, ἁ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis.*

Κλάξω, vel ut alii κλαξῶ, f. 1. Dor. pro κλείσω ex κληΐζω, *claudo.* Th. κλείω, *claudo:* f. κλείσω, et Dor. κλαξῶ, ει verso in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾷξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλάοισα, Dor. pro κλαίȣσα,

præs. part. f. g. verbi *κλαίω*, *fleo*.

Κλᾶπτὶς, ίντος, a. 2. part. pass. verbi *κλέπτω*, *furor*: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλᾶρονόμως, acc. pl. Dor. pro *κληρονόμυς*, *hæredes*.

Κλᾶρος, Dor. pro *κλῆρος*, υ, ὁ, *sors*, *hæreditas*.

Κλᾶ'ρωσι, *conciliavit*, Ion. et Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. ind. act. verbi *κλαρόω* pro *κληρόω*. Th. *κλῆρος*, *sors*.

Κλᾶ'σᾶς, αντος, a. 1. part. act. et *κλᾶ'σαι*, a. 1. inf. et

Κλασθείσης, gen. sing. aor. 1. part. pass. fœm. gen. à *κλάω*, *frango*: f. άσω. aor. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλᾶ'σῖς, εως, ἡ, *fractio*: et

Κλάσμᾶ, ᾶτος, τὸ, *fragmentum*: à perf. pass. verbi *κλάω*, *frango*.

Κλασῶ, *claudam*, Dor. pro *κλείσω*, f. 1. à *κλείω*, *claudo*.

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen insulæ: Græcè, *vox infracta*.

Κλαυδῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, nomen mulieris: Latinè quasi *clauda*.

Κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, *fletus*, *ploratus*: à *κλαίω*, *fleo*: f. *κλαύσω*.

Κλαυθμυρίζω, f. ί'σω, *fleo*, *vagio*, et *in fletum adduco*: ab eod. th.

Κλαυθμυρισμὸς, ῦ, ὁ, *ejulatus*: à præc.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, *fletus*, *locus fletûs*. Th. *κλαίω*, *fleo*: fut. *κλαύσω*.

Κλαυσεῖται, 3. sing. f. 1. m. Dor. verbi *κλαίω*, *fleo*: fut. *κλαύσω*, Dor. *κλαυσῶ*. f. 1. m. *κλαυσῦμαι*, Dor. pro *κλαύσομαι*.

Κλαύσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. verbi præced.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro *κλαύσω*. vide *κλαυσεῖται*.

ΚΛΑ'Ω, *frango*, *mutilo*: f. 1. *κλᾶ'σω*. perf. *κέκλᾶκᾶ*. a. 1. ἔκλᾶσᾶ. a. 1. inf. *κλᾶ'σαι*. a. 1. part. *κλᾶ'σᾶς*, *αντος*. perf. pass. *κέκλασμαι*. aor. 1. pass. ἐκλάσθην. præs. part. pass. *κλᾶόμενος*, *η*, *ον*. Hinc Angl. CLASH & CRASH, (*l* et *r* liquescente) & TO CLAW.

Κλεᾶ'ριςε, voc. sing. à

Κλεᾶ'ριςος, υ, ὁ, nomen proprium.

Κλεεινὸς, ἡ, ὸν, *inclytus*, *illustris*, *celeber*. à *κλείω*, *celebro*.

Κλεεννὸς, pro *κλεινὸς*, *inclytus*, *gloriosus*. Th. *κλείω*, *celebro*.

Κλεηδὼν, όνος, ἡ· vide in *κληδών*.

Κλειθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. pro *κληθήσεται*, per Syncopen pro *καλεθήσεται*. à verbo *καλέω*, *voco*.

Κλεῖᾶ, pro *κλία*, et hoc ex *κλέια*, *res præclarè gestæ*, à *κλέος*, εος, τὸ, *gloria*. Th. *κλείω*, *celebro*.

Κλειδόω, *CLAUDO*, *obsero*: à *κλεὶς*, -δὸς, ἡ, *clavis*. Th. *κλείω*, *claudo*.

Κλείετε, *celebrate*, 2. pl. præs. imperat. act. verbi *κλείω*, *celebro*.

Κλειθρῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *rima*: et

Κλεῖθρον, υ, τὸ, *claustrum*, *sera*; *CLATHRUM*: à *κλείω*, *claudo*.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Poët. *celebris*: à *κλείω*, *celebro*.

Κλεῖξαι, Dor. pro *κλεῖσαι*, a. 1. inf. act. à *κλείω*, *celebro*, *glorifico*. Vel à *κλεΐζω*, f. ΐσω, Dor. *κλεΐξω*. Sic *κληΐξειν*, f. 1. inf. Dor. pro *κλεΐσειν*.

Κλεῖος pro *κλέος*, *gloria*.

Κλείυσαι, *celebres*, nom. plur. part. præs. f. g. à *κλείω*, *celebro*. Sunt qui velint Ion. et Poët. dici pro *κλέυσαι*, à *κλέω* pro *κλείω*.

Κλεὶς, *κλειδὸς*, ἡ, *CLAVIS*: acc. pl. *κλεῖδᾶς*, et per Sync. *κλεῖς*. Th. *κλείω*, *claudo*.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. et

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à *κλείω*.

Κλεισὸς, ἡ, ὸν, *clausus*, *qui claudi solet*: ab eod.

Κλειτᾶ's, acc. pl. *κλειτὴν*, acc. sing. f. g. à *κλειτὸς*, *celebris*.

Κλειτορῖ's, ί'δος, ἡ, *myrtus* in naturâ muliebri. à *κλείω*, *claudo*.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, *celebris*, *inclytus*: à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo*: item *celebro*, *memoro*: f. σω. perf. *κέκλεικᾶ*. a. 1. ἔκλεισᾶ. a. 1. sub. *κλείσω*, ῃς, ῃ. a. 1. inf. *κλεῖσαι*. perf. pass. *κέκλεισμαι* et *κέκλειμαι*. perf. part. pass. *κεκλεισμένος*, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐκλείσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. *κλεισθῶ*, ῇς, ῇ. Hinc ἐπικλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus*, *celeber*: at

Κλειὼ, όος, contr. ῦς, ἡ, nomen mul. et Musæ. à *κλεῖος*.

Κλέμμᾶ, ᾶτος, τὸ, *furtum*; à *κλέπτω*, *furor*: perf. pass. *κέκλεμμαι*.

Κλεμμῦ's, *χελώνη*, *testudo*: quia se sub testâ veluti *κλέπτει*, i. e. *occultat*.

Κλέοβῖς, nom. propr. acc. sing. Κλέοβῖν.

Κλέομαι, Poët. pro *κλείομαι*, *celebror*. Th. *κλείω*, idem.

Κλεόπᾶς, ᾶ, ὁ, *CLEOPAS*, nom. viri Gr. qu. interpret. *omnis gloria*.

Κλεοπᾶ'τρῃ, dat. sing. Ion. à Κλεοπᾶ'τρᾶ, ᾶς, ἡ, *nomen mulieris*.

Κλέος et *κλεῖος*, εος, τὸ, *gloria*, *celebritas*, *nominis celebritas* seu *splendor*: item *fama*, *rumor*. Th. *κλείω*, *celebro*.

Κλέπος, εος, τὸ, *furtum*: à *κλέπτω*.

Κλέπτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro *κλέπτης*, υ, ὁ, *fur*.

Κλέπτε, *falle*, præs. imperat. act. et

Κλέπτειν, præs. inf. act. à *κλέπτω*, quod vide.

Κλέπτης, υ, ὁ, *fur*: ab eod. th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. *τέχνη*, *ars furandi*: à

Κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, *furax*, *furtis deditus*: à *κλέπτω*.

Κλέπτοισᾶ, Dor. pro *κλέπτυσα*, *celans*, *occultans*, præs. part. act. f. g. à *κλέπτω*.

Κλεπτόμενος, præs. part. pass. à *κλέπτω*.

Κλεπτοσῦ'νη, ης, ἡ, *furtum*, *dolus*. à *κλέπτω*.

Κλεπτρῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *fur*. Th. *κλέπτω*.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, *furor*, *CLEPO*, *occulto*, *clam facio*, aut *dico*, *fallo*, *decipio*: f. ψω. perf. *κέκλεφᾶ*. a. 1. ἔκλεψᾶ. a. 1. sub. *κλέψω*, ῃς, ῃ, et in 3. pl. *κλέψωσῖ*. a. 2. ἔκλᾶπον. perf. pass. *κέκλεμμαι*. perf. med. *κέκλοπᾶ*. Quidam à *καλύπτω*, *κλέπτω*, dict. volunt. Hinc Angl. TO CLIP, i. e. *numismata*, *&c.* quidpiam præcidendo, *suffurari*.

Κλίτᾶς, τὸ, *rupes*: quod à *κλίνω*, quia scil. acclivis.

Κλεύνικος, υ, Dor. pro *κλεόνικος*· ex *κλέος*, *gloria*, et *νίκη*, *victoria*. Th. *νικάω*, *vinco*.

Κλέψᾶς, *furatus*, a. 1. part. act. et

Κλέψεις, 2. sing. f. 1. *κλέψωσῖ*, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi *κλέπτω*, *furor*: quod vide.

Κλεψῦ'δρᾶ, ᾶς, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum: *fons quidam Athenis*. ex *κλέπτω*, *furor*, et *ὕδωρ*, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Ᾱ, ᾶς, ἡ, *helenium*, herba.

Κλήδην, *nominatim*: adv. à *καλέω*, *voco*.

Κληδονίζομαι, *vaticinor*, *vates consulo*: f. -ί'σομαι· peculiaritèr *κληδονίζεσθαι*. *de augurio* dicitur, *hariolari*. à *κληδών*.

Κληδονισμὸς, ῦ, ὁ, *vaticinium*. à pr.

Κλῆδος, ιος, τὸ, *sepes;* à κλείω, *claudo,* quia horti iis *clauduntur.*
Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona, gloria, omen bonum:* Poët. κλεηδὼν, ex κληΐζω. Th. κλείω, *celebro:* at
Κληδὼν, 2 Reg. i. 10. exponitur *armilla.* Sed pro τὴν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.
Κλήειν, Ion. pro κλείειν, *claudere.*
Κλήζω, pro κληΐζω, *claudo.*
Κληηδὼν, όνος, ἡ, id. quod κλεηδών.
Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. et
Κληθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. et
Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à καλέω, *voco.*
Κλήθρᾱ et κλῆθρος, ου, ἡ, *alnus:* qu. à κλάω, *frango,* nam lignum alni fragile est.
Κλῆθρον, ου, τὸ, *claustrum, sera, repagulum:* à κλείω, *claudo.*
Κλῆθρος, ου, ἡ, idem q. κλήθρα, q. v.
Κληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco.*
Κληΐζω, f. ΐσω, *claudo;* item *celebro.* Th. κλείω, idem.
Κληῒς, ῖδος, ἡ, *clavis,* ut κλεὶς· vel *aliquid clavi simile, sedes nautica, transtrum:* ab eodem th.
Κληῖσαι, Ion. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κληΐζω.
Κληϊστὸς, ἡ, ὸν, *claustrarius, claustus.* à κληΐζω.
Κληΐω, pro κλείω, *claudo, celebro.*
ΚΛΗ͂ΜΑ, ᾰτος, τὸ, *palmes, virga vitea,* quia fragilis. à κλάω, *frango.* Et κλῆμα est ὑπόδημα, Hesych. Hinc
Κλημᾰτὶς, ῐ́δος, ἡ, et
Κλημᾰ́τιον, ου, τὸ, *viticula, parvum sarmentum:* dim. à pr.
Κλημᾰτόομαι, *pampinis* et *sarmentis opacor* et *sylvesco.*
Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri Lat. *clemens.*
Κληροδοσῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *hæreditatis divisio.*
Κληροδοτέω, f. ήσω, *sorte divido, hæredem scribo.* à κλῆρος et δίδωμι.
Κληροδότης, ου, ὁ, *qui per sortem dat:* à præc.
Κληρονομέω, -ῶ, *hæreditatem adeo, hæreditatis jure obtineo, possideo:* f. ήσω. perf. κεκληρονόμηκᾰ. a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. κληρονομῆσαι. ex κλῆρος, *sors,* et νέμω, *tribuo.*
Κληρονομησᾰ́τω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.
Κληρονομῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *hæreditas: actio* κληρονόμου, ab eod.
Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres;* qui κλῆρον νέμει, *dividit.*
ΚΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *sors, patrimonium, sortitio:* quia olim hæreditas sorte dividebatur, mox omnia bona quacunque ratione parta. φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους, Herodot. Melpomene, *Syrorum agros vastans.* Sic et Hes. Op. 341. vid. ibi Græv. Est et κλῆρος, *vermiculus qui in favo nascitur.* Plin. lib. ii. 11. 16.
Κληρουχῐ́ᾱ, *hæreditatis aditio:* à
Κληροῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid sorte sibi attributum tenet.*
Κληρόω, *sorte lego, sorte deligo:* f. ώσω. perf. κεκλήρωκᾰ. præs. pass. κληρόομαι, -οῦμαι, *in sortem adsciscor:* a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum.* Th. κλῆρος, *sors.*
Κληρώσομαι, *sortiar:* f. 1. m. verbi præced.
Κληρωτὶ, *sortitò, in sorte,* adverb. Th. κλῆρος, εος, τὸ, *sors.*
Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, *sorte lectus:* ex eodem.
Κλῆσῐς, εως, ἡ, *vocatio, officium.* Th. καλέω, *voco.*
Κλῆσον pro κλήϊσον, per Synær. a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo, celebro.* Th. κλείω, idem. at
Κλῆσον, sine ι subscripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco:* a. 1. ἐκάλεσα.
Κλητέος, έᾱ, έον, adj. verbal. *vocandus:* à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.
Κλητεύω, *in jus voco:* ab eod.
Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat, antestatus:* ab eod.
Κλητῐκῆς, gen. sing. f. g. à
Κλητῐκὸς, ἡ, ὸν, *appellativus, a, um:* à καλέω.
Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus, a, um; inclytus, exoptatus:* ab eodem th.
Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accersitor, præco, nuncius, minister magistratûs jus dicentis, testis, antestatus,* ab eod.
ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*
ΚΛΙ'ΒᾸΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS:* qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κρίθη, *hordeum,* et βαῦνος, *fornax.*
Κλῐ́μᾰ, ᾰτος, τὸ, *regio, cæli inclinatio, plaga, tractus, CLIMA:* à κλίνω.
Κλῑμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus; annus scansilis:* à
ΚΛΙ͂ΜΑΞ, ᾰκος, ἡ, *scala, gradus, CLIMA:* qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.
Κλῑ́νη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus:* à κλίνω, *reclino.*
Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.
Κλῑνῐ́διον, ου, τὸ, *lectulus:* ab eod. th.
Κλῑνῐκὸς, ἡ, ὸν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus:* à κλίνη.
Κλῑ́νομεν, 1. pl. præs. ind. act. et
Κλῑνόμενος, *inclinans:* præs. part. pass. à κλίνω.
Κλῑνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *lectorum faber:* à κλίνη, *lectus.*
Κλῑνοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.
Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clausus:* à
ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino, averto:* fut. νῶ. perf. κέκλῐκᾰ. a. 1. ἔκλῑνᾰ. perf. pass. κέκλῐμαι, σαι, ται. unde est κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cæli inclinatio, tractus:* perf. m. κέκλῑνᾰ, undè κλίνη, ης, ἡ, *lectus.*
Κλῐσῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *locus ubi discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa:* et
Κλῐσῐ́ᾰδες, αἱ, *januæ bifores.* Th. κλίνω.
Κλῐσῐ́η, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide. et
Κλῐσῐ́ηθεν, *ex tentorio:* adv. de loco. κλῐσῐ́ηνδε, *ad tentorium:* à præced.
Κλῐσῐ́ηφῐ, Poët. dat. pro κλισίῃ.
Κλῐ́σῐον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, stabulum.* Th. κλίνω, *reclino.*
Κλῐ́σῐς, εως, ἡ, *flexio:* acc. κλίσιν. ab eod.
Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria:* dat. pl. Ion. κλισμοῖσι· et
Κλισμῷ, *solio,* dat. sing. et
Κλῐ́τος, εος, τὸ, *devexitas:* latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.
Κλῐτὺς, ύος, ἡ, *vallis, montis declivitas:* à præced. th.
Κλοιὸς, οῦ, ὁ, *collare, vinculum* quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo.*
Κλονέοντο, *turbabantur,* 3. pl. imperf. ind. med. Ion. à
Κλονέομαι, *turbor, concutior.* v. seq.
Κλονέω, ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio:* à κλόνος.

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio, ira:* à pr.
Κλόνιον, ου, τὸ, *coxendix, spina dorsi:* à κλόνος· nam hæc pars corporis imprimis concuti et quassari potest.
Κλονιστὴρ, *gladiolus ad femora suspensus:* à pr.
ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio.* Hinc Angl. A CLOWN.
Κλοπεύω, f. εύσω, *furor.* Xenoph. Exp. Cyri, I. vi. p. 1.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum:* à perf. med. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor.*
Κλόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fallax, dolosus.* à κλόπος.
Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um,* ab eodem th.
Κλοπίμως, adv. *furtivè:* à præced.
Κλοπὸς, ου, ὁ, *fur.* à κλέπτω.
Κλοτοπεύω, f. εύσω, *verba do, decipio, latenter furor et subduco tempus.* (fortè verum est κλοποτεύω, à κλοπὸς, *fur.*)
Κλοῦβον, *sigillum.* Hinc περικλουβίζω.
Κλύβατις, *herba quæ* ἑλξίνη, Latinis *parietaria.*
Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus.* Th. κλύζω, *abluo.*
Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo:* f. ίσομαι. a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. ab eod.
Κλύεν, *audivit,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à κλύω, *audio.*
Κλύζεσκεν, *abluebat:* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε. et
Κλυζομένῳ, *inundanti,* dat. sing. part. præs. pass. à
ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, purgo, clystere perluo, inundo, sonum ut fluctus edo.* hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio.*
Κλῦθι, *audi,* præs. imperat. à κλῦμι vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio.*
Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. à
Κλύμενος, ου, *clarus.*
Κλύοιμι, *audirem,* præs. opt. à κλύω, q. v.
Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt,* 3. pl. imperf. ejusd. verbi.
Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur,* item *ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur.* Th. κλύζω, *abluo.*
Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus.* Th. κλύω, *audio.*
Κλυταιμνήστρη, ης, ἡ, *CLYTÆMNESTRA,* nomen mulieris.

Κλυτοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *inclytus artifex.* Ex κλυτὸς et ἔργον.
Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fert inclytum fructum:* ex κλυτὸς, *inclytus,* et καρπὸς, *fructus.*
Κλυτόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inclytus equis:* à κλυτὸς, *inclytus,* et πῶλος, *pullus equinus.*
Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel οῦ, ὁ ϗ ἡ, *inclytus, clarus, celebris:* item *vocalis, clamore et strepitu turbulentus.* à κλύω, *audio.*
Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex:* ex κλυτὸς, *inclytus,* et τέχνη, *artificium.*
Κλυτότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *arcu et jaculis insignis:* à κλυτὸς et τόξον.
ΚΛΥ'Ω, *audio, percipio, morem gero.*
ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ἡ, *cavea avium.*
ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum;* item *explodo è theatro.* Hinc Angl. TO CLUCK, sive CLOCK, gallinarum vox.
ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero;* et *fataliter destino:* undè κεκλωσμένα, dicuntur *fato destinata.* Hinc Angl. TO CLOTHE, &c.
Κλωθὼ, όος, ἡ, *CLOTHO,* una è Parcis.
Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *asper, clivosus;* locus in quo sunt κλώμακες, *asperitates.* à κλίμαξ, quasi κλιμακόεις, *scalâ egens, ascensu difficilis:* vel à κλάω, *frango.*
ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, *ramus,* vel *surculus,* qui deputari solet: accus. singul. κλῶνα· accus. plur. κλῶνας. Hinc
Κλωνίον, ου, τὸ, *ramulus:* qu. à κλάω, *frango.*
Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεόπας, *gloria patris.*
Κλῶπες, *fures,* nom. plur. à κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur.* Th. κλέπτω, *furor.*
Κλωπεύω, f. εύσω, *furor:* ab eod.
Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus:* ex κλὼψ, *fur,* et πατὴρ, *pater.*
Κλῶσμα, ατος, τὸ, *filum:* à κλώθω, *neo.*
Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus:* ab eod.
Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur:* vide κλῶπες.
Κμέλεθρα, ων, τὰ, *trabes: αἱ δοκοί.*
Κμητὸς, ἡ, ὸν, *elaboratus, factus:* à κάμνω, *laboro, facio.*
Κναίω, f. σω, *scindo, rado, contristo:* à κνάω, q. v.
Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus.* Th. κνῆκος, ου, ἡ, *species seminis.*

Κνάκων, *caper:* à colore κνακῶ.
Κνᾶμα, ας, α, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus.*
Κνάμπτω, id. q. γνάμπτω, seu κάμπτω, *flecto.*
Κναμὼς, acc. pl. Dor. pro κνημὸς, *colles:* vide κνημός.
ΚΝΑ'ΠΤΩ, seu γνάπτω, f. ψω. perf. φα. *carmino, carpo:* propriè fullonum, *pecto, polio.* Angl. THE KNAP OF CLOTH, & TO NAP, id est, arrodere.
Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado.*
Κναφεὺς, έος ὁ, *fullo:* à κνάπτω.
Κναφῆον, ου, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, *officina fullonica.* Th. κνάπτω.
Κνάφος, ου, ὁ, *carduus fullonicus:* ab eod. th.
ΚΝΑ'Ω, κνέω, item κνῆμι, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito.* Hinc Angl. GNAW & GNASH.
Κνεφαῖος, αία, αῖον, *tenebricosus, obscurus:* à seq.
ΚΝΕ'ΦΑΣ, αος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum.*
Κνέωρον, herba quædam, quæ et κνῆστρον, Plin. lib. xiii. 21. q. à κνέω, *rado:* quia linguam mordet.
Κνῆ, *scalpsit,* Ion. pro ἔκνη, 3. sing. a. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *scindo.*
Κνήθω, *scalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo, irrito, ad iram provoco:* f. κνήσω. perf. κέκνηκα. præs. pass. κνήθομαι, *prurio.* κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, 2. Tim. iv. 3. *auribus prurientibus.* Th. κνάω, *scindo.*
Κνηκίας, ου, ὁ, *lupus:* à κνηκὸς, *flavus:* quia tali colore sunt lupi.
Κνηκὶς, ῖδος, ἡ, *parva nubecula:* quia κνηκὴ: v. κνηκὸς, *flavus.*
ΚΝΗ῀ΚΟΣ, ου, ἡ, *species quædam seminis,* vel *herba croco similis.* Hinc
Κνηκὸς, ἡ, ὸν, *flavus, inclinans in candidum.*
Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum:* item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*
Κνήμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cruribus albis præditus:* ex κνήμη, *tibia,* et ἀργὸς, *albus.*
ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus.* Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον. Et *rotæ radius.*
Κνήμησι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*
Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea:* ab eod. th.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ocreis armatus:* ex κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea*, et φέρω, *fero.*

Κνημῖ`ς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea:* à κνήμη.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit:* ab eod.

Κνησίρα, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur,* et q. raditur; à κνάω, *rado.*

Κνησθείην, a. 1. opt. pass. verbi κνάω, *scalpo, frico;* fut. σω. perf. κα. Th. κνάω, *scindo.*

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occisor, radula:* ab eod. th.

Κνηστήριον et κνῆστρον, *instrumentum quo raditur, radula.* à præc.

Κνῆστις, εως, ἡ, *culter.* Th. κνάω, *scindo.*

Κνήφη, ης, ἡ, *urtica,* quia κνᾷ· item *pruritus.* Vide κνίδη.

Κνί'δειος κόκκος, *granum CNIDIUM:* fructus thymelææ, Theophrast. l. ix. c. 22. Th. κνίδιον, ου, τὸ, idem.

Κνί'δη, ης, ἡ, *urtica:* quia κνίζει, et *cum pruritu* q. *mordet.* Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *grani species.*

Κνί'δος, *quædam regio in Doride,* et nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ᾶ, præs. part. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta:* à

Κνίζω, *seco, rado, pruritum excito, urticæ in modum pungo* vel *uro, molestus sum, perdo.* Th. κνάω, *rado.*

Κνιπολόγος, avis quæ κνῖπας λέγει, id est, *legit et edit vermes qui ligna erodunt.* Alii scribunt κνιπολόχος, quod κνιψὶν, *culicibus, insidietur:* id quod est λοχεύειν, *insidiari.*

Κνιπὸς, *parcus:* qui de necessariis quoque aliquid κνάει. et

Κνιπότης, ητος, ἡ, *pruritus:* à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica:* pro κνίδη, quod vide.

Κνισᾶντι, Dor. per Crasin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, *nidore plenus.* Th. κνίσσα seu κνίσα, *nidor.*

Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, *pungere:* vide κνίζω.

Κνισμὸς, οῦ, ὁ, *pruritus, prurigo:* à κνίζω, *pruritum excito.* Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνί'σα, ης, ἡ, *nidor, ustura carnium, arvina, pinguedinis incensæ fumus:* qui nares κνίζει, i. e. *pruritum excitat.* Scribitur et κνῖσα.

Κνίσσαι, *pupugisse,* Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, *scalpo:* fut. ίσω. Th. κνάω, *scindo.*

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio,* seu *repleo;* item *vaporo, suffio,* de sacrificantibus; *fumo corrumpo.* Th. κνίσσα, *nidor.*

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, *nidore plenus, nidori similis.* ab eod.

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, nomen muris, *parasitus:* ex κνίσσα, *nidor,* et διώκω, *persequor.*

Κνισσὸς, οῦ, ὁ, *catillo,* qui κνίσσαν sectatur.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant,* quia illud κνᾷ.

Κνοῦς, contractè pro κνόος, ὁ, *gemitus axis in rotâ:* quum scil. κνᾶται.

Κνόφος, idem quod γνόφος et κνέφας, q. v.

Κνῦ, *res minima:* q. κενόν τι.

Κνῦζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo:* à κνύζω, idem quod κνάω, *scabo, scalpo, rado.*

Κνυζάομαι, ῶμαι, *gannio:* à κνύω, id. quod th. κνάω, *rado.*

Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζοῦνται, 3. pl. præs. pass. à

Κνυζέω, *gannio:* f. ήσω. dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo.*

Κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, *gannitus, vagitus.* à præced.

Κνυζόω, f. ώσω, aor. 1. κνύζωσα, Ion. pro ἐκνύζωσα, *deformo.*

Κνύζω et κνύ'ω, *rado, scalpo;* à κνάω.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, *bestia, animans:* Pind. Pyth. χ.

Κνώδαξ, ακος, *fibula ferrea capitibus axium affixa.*

Κνώδων, οντος, vel κνώδους, ὁ, *mucro,* seu *acies gladii,* dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur: à καίνω et ὀδοὺς.

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto:* qu. à κενὰ et ὄσσε, *quum vacui sunt oculi,* neq. *occupati videndo.* derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, *video.*

Κνὼψ, *cæcus:* qu. κενὸς ὠπὶ, *vacuus visu:* ponitur per Pleonasm. τοῦ κ, pro νὼψ, quod ex νη, particula negativa, et ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΟΆΛΕΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *stolidus, amens.*

ΚΟ'ΑΞ, *rana:* à sono κοὰξ, *quæ vox ranæ.*

Κοά'ω, *audio, intelligo;* contractè ex ἀκούω, aut à κοίω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, *vafer, maledicus, loquax, adulator:* qu. à κακόβουλος.

Κόβειρος, ου, *ridiculus.*

ΚΟ'ΒΥΛΙΣ, εως, ἡ, *radula, quâ caseus raditur.*

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA, ostreum marinum et aquatile, mensura conchæ capacitatem æquans, vasculum cavatum, oculi cavum.*

Κογχί'της, ου, ὁ, *lapis albus et mollis,* in quo κόγχοι. à præc.

Κόγχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *concha,* propriè *turbinata:* item quod κόγχῳ simile, ut *umbo clypei, cavitas oculi,* &c.

Κογχύ'λη, ης, ἡ, *ostreum, purpura:* et

Κογχύ'λιον, ου, τὸ, *CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas:* et *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta.* Th. κόγχη.

Κόδηλον, *piscis mugil,* κεστρεὺς, Hesych. Puto à κέω, *seco.*

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, *hordeum frigo,* seu *torreo.*

Κοδράντης, ου, ὁ, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis.*

Κοίω, *intelligo, sentio,* pro νοίω· aut ex κοάω, pro καίω, quod vide.

Κόθεν, Ion. pro πόθεν, *undè.*

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, *COTHURNUS, calceus utrique pedi aptus et altus.* Inde *homo inconstans, mutabilis,* &c.

Κοθουρὶς, *vulpes;* et

Κόθουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *caudam abscondens,* et hinc, *fucus,* quia *aculeum abscondit:* inde *fur, iners.* ex κεύθω et οὐρά.

ΚΟΙ̃, κοῖ, *vox porcellorum.*

Κοίῃ, Ion. pro ποίᾳ, scil. ὁδῷ, *quâ viâ, quâ ratione?* Sic et κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumspicio:* ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλᾶδος, gen. sing. à κοιλάς.

Κοιλαίνω, *cavo, exentero, detraho:* a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. verbi præc.

Κοιλὰ's, ᾶδος, ἡ, *vallis, caverna,* item *mare:* ab eod. th.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum, pars navis:* ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo.*

Κοίλῃς, et κοίλῃσι, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, *venter, uterus, ventriculus, alvus:* qu. à κοῖ-

λος, *cavus.* Tum et *canalis, per quem aqua ducitur.*

Κοιλῐακὸς, ὴ, ὸν, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, *CŒLIACUS:* à præc.

Κοιλῐοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *parasitus,* qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est.

Κοιλῐόδισμος, ου, ὁ, *ventrale:* qu. *vinculum ventris,* quod suprà κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epithetum loci *qui cavam planitiem habet:* ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

ΚΟΙ͂ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, *cavus, concavus, depressus.* κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum,* quia tangenti se aperit et *cavum* exhibet: nisi potiùs sit *argentum excavatum sive cœlatum.* κοῖλον, *vola, cavum pedis.* τὰ κοῖλα, ων, *ilia, cava lateris.* Hinc *CŒLUM,* apud Lat. à concavitate: et hinc Angl. TO COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis et anguibus convolutis videre est.

Κοιλοσταθμέω, *fornico, camero:* f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοστάθμησᾰ, ᾶς, ε. à seq.

Κοιλόσταθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laqueatus, contignatus, tabulis excavatis tectus:* à κοῖλος, *cavus,* et σταθμὸς, *stabulum, mansio.* Th. ἵστημι, *sto.*

Κοιλοστομῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur,* Quint. l. i. c. 9. à seq.

Κοιλόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui quasi cavo ore loquitur:* à κοῖλος, *cavus,* et στόμα, os.

Κοιλοσυρῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *CŒLOSYRIA,* regio sic dicta, Syriæ pars.

Κοιλότης, ητος, ἡ· à κοῖλος.

Κοιλόω, f. ώσω, *cavo:* à κοῖλος.

Κοίλωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *cavitas:* à præc.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

ΚΟΙΜᾺΩ, -ῶ, *facio dormire, sopio:* f. ήσω. perf. κεκοίμηκᾰ. præs. pass. κοιμᾰ́ομαι, *dormio, morior:* præs. part. κοιμᾰόμενος, -ώμενος. perf. pass. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, *qui obdormivit:* a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. pass. κοιμηθήσομαι.

Κοιμηθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, aor. 1. part. pass. à κοιμάω.

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. à κοιμάω.

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κοιμήσασθε, *cubate,* 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi κοιμάω.

Κοίμησῐς, εως, ἡ, *dormitio:* et

Κοιμητήρῐον, ου, τὸ, *CŒMETERIUM, locus in quo dormitur* vel *sepelitur:* à κοιμάω, *dormire facio.*

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, quod vide.

Κοινᾰ́ομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis.*

Κοινὰ Ἀσίας, *certamina communiter Asiæ* proconsularis, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habita, quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æolidem, continebantur. Iis præsidebat Asiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum superstitibus nummis patet. Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præst. Num. Diss. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

Κοινὸν Ἀσίας, *commune Asiæ,* sic dictum corpus fœderatum civitatum, quæ supradictam societatem inibant. V. Reines. Insc. v. 22.

Κοινᾰ́σαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, vel κοινόω, *communico:* f. ώσω. Th. κοινός.

Κοινῆ, *communitèr:* adv. ab eod.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. et in 3. sing. præs. opt. et sub. act. Et in 2. sing. præs. ind. pass. et in 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare:* ex κοινὸς et λέγω, *dico.*

Κοινολογῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *collocutio:* expon. et *conjuratio:* ex iisd.

Κοινολογίζομαι, *colloquor.*

Κοινόμυιᾰ, ᾶς, ἡ, *cœnomya,* Hieron. *omne genus muscarum.* Exod. viii. 21, in LXX. Ps. lxxviii. 45. idem quod παμμυιὰ apud Aquilam, à κοινὸς et μυῖα. Rectiùs tamen forsan ut in Editt. legitur κυνόμυια, quam vide.

ΚΟΙΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, *communis, publicus, vulgaris, expositus, pollutus, impurus.* hinc τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, *respublica, universitas, commune commodum.*

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas, participatio, consortium, societas:* à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo;* item *polluo, inquino, pro impuro habeo:* f. ώσω. perf. κεκοίνωκᾰ. a. 1. ἐκοίνωσᾰ. a. 1. inf. act. κοινῶσαι. ab eod. th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius,* quod vide.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, particeps sum:* fut. ήσω. perf. κεκοινώνηκᾰ. a. 1. ἐκοινώνησᾰ. Th. κοινὸς, *communis.*

Κοινωνήσᾱσῐ, dat. pl. a. 1. part. act. κοινωνήσᾱς, αντος, verbi præced.

Κοινωνῐ́ᾱ, ᾶς, ἡ, *communio; beneficentia; eleemosyna.* Th. κοινός.

Κοινωνῐκὸς, ὴ, ὸν, *sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictûs:* à

Κοινωνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *socius, particeps:* in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνοῦσῐν, 3. pl. præs. ind. act. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr, uno animo.*

Κοινώτερος, ου, compar. à κοινός.

Κοινωφέλειᾰ, ᾶς, ἡ, *publica utilitas:* ex κοινὸς et ὠφελέω, *prosum.* D. S.

ΚΟΊ͂Ξ, ῖκος, ὁ, *palmæ arboris quædam species.*

Κοιόλης, *sacerdos,* qui et κοίης.

Κοῖος, *qualis,* Æol. pro ποῖος. Est et

Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, *gravida:* quia κοῖος, id est, κύος φέρει.

Κοιρᾰνέοντᾰ, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω.

Κοιρᾰνέοντῐ, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt, gubernant:* à

Κοιρᾰνέω, *impero, princeps sum:* f. ήσω. perf. κεκοιρᾰ́νηκᾰ. à κοίρανος.

Κοιρᾰνῆος, κοιρανῆον κάρτος, Erin. i. e. κοιρανικὸν κράτος, *principale imperium.*

Κοιρᾰνῐκὸς, κὴ, κὸν, *principalis:* à seq.

ΚΟΙ'ΡᾸΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps, dominus:* qu. à κῦρος, *auctoritas,* quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανέω, *dominor, impero.* Est et

Κοίρᾰνος, ου, ὁ, nom. propr.

ΚΟΙΣΥ͂ΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis, nobilis ea et opulenta, sed luxuriosa.*

Κοιταῖος, αίᾰ, αῖον, *qui it cubi-*

tum, qui lectum petit. κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare, noctu jacere.* Th. κοίτη, *lectus.*

Κοιτάζω, et κοιτάω, *in lecto colloco:* f. άσω. præs. m. κοιτάζομαι, *jaceo, in lecto cubo:* à κοίτη.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio:* f. σω, et Doric. ξω. hinc a. 1. ἐκοίταξα. à

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *cubile, lectus, proles.* κοῖται, ῶν, αἱ, *libidines.* qu. à κεῖμαι, *cubo.*

Κοιτίον, ȣ, τὸ, *dormitorium, cubiculum:* à pr.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva* κοίτη, *lectulus:* specialitèr *capsula in quâ mundus muliebris servatur:* ab eod.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ȣ, ὁ, *cubile; somnus in cubili.* Th. κοίτη.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum:* et

Κοιτωνίτης, ȣ, ὁ, *cubicularius:* ab eod.

Κόκαλον, os. Corona pretiosa, κόκαλα ὀςέα.

Κόκκινος, η, ον, *COCCINUS: cocco tinctus:* à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, *granum, bacca, COCCUS, color* ex cocco factus *puniceus,* undè etiam pro *purpurâ* sumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, et κοκύαι, ῶν, οἱ ϗ αἱ, *avi, majores.*

Κοκκύζει, *canit,* 3. sing. præs. ind. act. à

Κοκκύζω, *COCCYZO; cantu ut cuculus vel gallus:* à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox, malum quod coccygis vocant:* ex κόκκυξ, quod vide, et μῆλον, *malum.* Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, *CUCULUS,* à sono: undè et κῦκκος, Angl. CUCKOW, vel quòd sit κόκκινος colore. item *piscis quidam, grossus, herba quædam, os in imo sacri ossis positum, galea.*

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, *cucurire.* Th. præced.

Κόκυ, *celeriter,* Att. unde fort. Angl. QUICK.

Κόλαβος, *offula, buccea parva:* à κόλον, *cibus.*

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *lascivè salto.* Inde genus saltationis petulantis et lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, ȣ, ἡ, *porcellus, obscœna cantio.*

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio, castigo; reprimo;* ἄρχει τȣ ἅρματος, ϗ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμὰς, *currum regit, et impetum reprimit equorum.* f. σω. perf. κεκόλακα. præs. pass. κολάζομαι, *punior, pœnas do:* a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. κολάσωμαι, ῃ, ηται. perf. pass. κεκόλασμαι, σαι, ςαι.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator.*

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio, assentatio:* à κολακεύω, *adulor.* Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, *cui blandiendum est;* adj. verbale: à

Κολακεύω, *adulor, assentor:* f. εύσω. perf. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, *assentatrix.*

Κολακρῖται, vel κολακρέται, et κωλακρέται, *civilium pecuniarum quæstores.*

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator, parasitus;* à κόλον, *cibus,* quem quærit.

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, *tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo:* qu. à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, *animal ululæ inimicum.*

Κόλασις, εως, ἡ, *supplicium, cruciatus, punitio;* item *amputatio arborum luxuriantium; obstaculum.* 1 Joan. iv. 18. ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, *timor habet obstaculum,* ubi Grot. legi vult κώλυσιν, malè. à κολάζω, *punio.*

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadversio, cruciatus, pœna:* et

Κολασμὸς, ȣ, ὁ, *pœna, punitio:* et

Κολαςήριον, ȣ, τὸ, *carcer, locus supplicii, tormentum:* à κολάζω, *punio.*

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, *punio.*

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo, colaphum infligo:* fut. ίσω. perf. κεκολάφικα. Hinc præs. pass. κολαφίζομαι, *colaphis cædor.* Th. κολάπτω, *tundo.*

Κόλαφος, ȣ, ὁ, *COLAPHUS, alapa.* Th. κολάπτω, q. v.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, ȣ, ὁ, *vagina.*

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, ȣ, ὁ, et Ion. κȣλεὸς, *vagina, CULEUS:* q. κοιλεὸς, à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *glaber.* κολεραὶ ὄϊες, *oves glabræ seu breve m lanam habentes,* apud Aristot. Hist. Anim.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco.*

Κολία, *saltatio quædam.* Puto à ventris circumactu: vide κοιλία.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, *piscis quidam:* sic dictus quod κοιλίαν habeat notabilem.

Κολιάω, *salto:* Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, et κόλλη, ης, ἡ, *gluten.* quasi à κλείω, *claudo.*

Κόλλαβος, ȣ, ὁ, *epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ,* &c. à κόλλοψ. Est et

Κόλλαβος, ȣ, ὁ, *panis genus.* Th. id.

Κολλάω, *glutino:* f. ήσω. perf. κεκόλληκα. præs. pass. κολλάομαι, -ῶμαι, *agglutinor, adhæreo,* cum dat. aor. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η. aor. 1. part. pass. κολληθεὶς, έντος. Th. κόλλα, *gluten.*

Κολλέψης, qui κόλλαν ἑψεῖ, *glutinum coquit.*

Κόλλη, ης, ἡ, *gluten:* vide κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, *glutinatus, conglutinatus.* Th. κόλλα.

Κολλήθητι, *adjungere,* 2. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις, εως, ἡ, *glutinatio;* à κολλάω.

Κόλλησος, *panis Ægyptius.*

Κολλητὴς, ȣ, ὁ, *glutinator:* à κολλάω.

Κολλητὸς, ὴ, ὸν, *conglutinatus, benè compactus:* ab eod.

Κόλλιξ, quod et κόλιξ, *panis rotundus, pastillus:* à κόλον, *esca.*

Κολλύριον, ȣ, τὸ, *collyrium,* idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius in cervicibus et dorsis boum,* &c. quia inde κόλλα ἑψεῖται. unde exoleti et callosi pueri κόλλοπες dicuntur. item κόλλοψ, *sinus, gremium:* item *verticillum citharæ, quo fides intenduntur,* Arist. hinc Anglicè forsan COLLOPS.

Κολλυβιςὴς, ȣ, ὁ, *nummularius, trapezita:* à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ȣ, ἡ, *COLLYBUS; species numismatis;* bos in numismate parvo sculptus quasi κολλώμενος βȣ̃ς. Sumitur et pro *permutatione.*

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *panis parvus, crustum, COLLYRA.*

Κολλυρίζειν, *opus pistorium facere,* 2 Reg. xiii. à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλύριον, ȣ, τὸ, *COLLYRIUM, genus medicamenti:* q. à κωλύειν τὸ

ῥεῖν, quòd oculorum *fluxum sistat.* Sed vox est generalis et nomen à figurâ inditum.
ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *avis nomen.*
Κολόβιον, ϋ, τὸ, *COLOBIUM, subucula:* quia κολοβὸν, *sine manicis.*
Κολοβόκερκος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *caudâ truncatus:* ex κολοβὸς, *mutilus,* et κέρκος, ϋ, ἡ, *cauda.*
Κολοβὸς, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus.* Th. κολϋω, *amputo.*
Κολοβόω, -ῶ, *contraho, decurto, mutilo, minuo:* f. ώσω. perf. κεκολόβωκᾰ. a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται, à κολοβὸς, *mutilus.*
Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. verbi præc.
Κολοιάζω, ῶ, *graculorum vocem sono:* à seq.
ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ϋ, ὁ, *graculus, monedula.*
ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, et
Κολοκάσιον, ϋ, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix.*
ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita.*
Κολοκυνθὶς, *cucurbita caprina,* vel *Alexandrina,* vel *cucumer amarus:* à præced.
Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.
ΚΟ'ΛΟΝ, ϋ, τὸ, *cibus;* item *intestinum,* pro κῶλον.
Κόλος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus, truncatus:* à κολϋω, *amputo.* Est etiam κόλος Athenæo *facilis:* undè εὔκολος et δύσκολος.
Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, *COLOSSÆ,* urbs Asiæ Minoris.
Κολοσσιαῖος, αίᾱ, αῖον, *Colosso magnitudine æqualis.* D. S.
ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ϋ, *COLOSSUS, statua immensæ magnitudinis.*
Κολοσυρτὸς, ϋ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum trahuntur: cremium, palea:* ex σύρω, *traho,* et κᾶλον, *lignum,* seu potiùs κόλος, *mutilus.* Est enim sarmentum lignum defractum.
Κόλϋροι, οἱ, *COLURI,* sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores, quorum alter transit puncta Æquinoctiorum, alter Solstitiorum, mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos:* ita dicti quòd semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à
Κόλϋρος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *caudâ mutilus, truncus;* q. κόλος ϋράν.
ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor.* Si quis eam *mutilet,* ipsa moritur: ergo à
ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo, decurto:* f. σω. perf. κᾰ. Hinc κόλος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus,* κολοβὸς, ϋ, ὁ ϗ ἡ, idem. κολοβόω, *mutilo.* κολόβιον, ϋ, τὸ, *tunica.*
ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium, summa manus, finis.* Hinc κολοφῶνᾰ ἐπιτιθέναι, *COLOPHONEM* seu *ultimam manum imponere.*
ΚΟ'ΛΠΟΣ, ϋ, *sinus, gremium:* à κοῖλος, quia *cavus.* hinc Angl. GULF, de maris *sinu.*
Κολπόω, ῶ, f. ώσω, *in sinus contraho, sinum efficio:* à præc.
Κόλπω, Dor. pro κόλπϋ, gen. sing. à κόλπος.
Κόλπωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *loculus sinuosus, vestis sinuosa:* à κολπόω.
Κόλπωσὶς, εως, ἡ, *sinuatio:* ab eod.
ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato, aquas subeo:* f. ήσω. perf. κεκολύμβηκᾰ. qu. κολυμφάω, à κολὸς, *mutilus,* et φάω, *appareo:* nantes enim *mutili apparent.*
Κολυμβήθρᾱ, ας, ἡ, *piscina, locus ubi natare possumus:* à præc.
ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa.* diversa à κολϋτέα, de quâ suprà.
ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ϋ, τὸ, *COLCHICUM, herba quædam venenata.* à regione *Colchorum.*
Κολχοὶ, ῶν, οἱ, *Colchi,* Asiæ populi.
Κολωάω, *vociferando perstrepo, more graculorum garrio.* A κολωός.
Κολωνίᾱ, ας, ἡ, nom. urbis, Lat. *Colonia.* sed
Κολωνίᾱ, ας, ἡ, *colonia,* Act. xvi. 12. quâ voce et Ptolemæus utitur.
Κολώνη, ης, ἡ, idem quod
ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ϋ, ὁ, *tumulus, collis:* qu. κολυωνὸς, à κωλύω, qui celeriorem progressum itinerantium *impedit.*
Κολωὸς, ϋ, ὁ, *strepitus, tumultus.* Th. κολοιὸς, *parva cornix.*
ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *arbutus.* Est et κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμαρος, *piscis.*
Κομᾶσαι, Dor. pro κομήσαι, *comam ferat,* 3. sing. a. 1. opt. act. à
Κομάω,-ῶ, *comatus sum, comam alo:* f. ήσω. perf. κεκόμηκᾰ. Hinc κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare:* Herod. Th. κόμη.
Κομβέω, *sonum edo,* puto crepitu molarium.
ΚΟ'ΜΒΟΣ, ϋ, ὁ, *nodus.*
Κομβόω, ῶ, f. ώσω, *nodum necto:* à præced.
Κομέεσκε, *curabat,* 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόμει, ἐκόμει, à κομέω.
Κομεῖν, præs. inf. verbi ejusd.
Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à
ΚΟΜΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *curam gero; nutrio, alo.*
ΚΟ'ΜΗ, ης, et Dor. κόμα, ἡ, *COMA, cæsaries culta;* quod à κόπτω, *seco:* ut *cæsaries* dicitur à *cædendo:* vel à κομέω, *curam gero, alo, orno.* κόμη τριχῶν, *coma capilli,* Epicharm. de Monachis crinitis: et Num. vi. 5. ut debuit legi, non τρέφων κόμην τρίχα, Salm. de Cæsarie, p. 243. Hinc Angl. A COMB, TO COMB, &c.
Κόμης, *comes, præfectus:* à Lat. *comes.*
Κομήτης, ϋ, ὁ, *comatus, crinitus:* dicitur κομήτης, sub. ἀστὴρ, *stella crinita, COMETA.* Th. κόμη, *coma.*
Κομιδὴ, ης, ἡ, *actio* τϋ κομίζοντος, *cura, diligentia, advectio; receptio:* à κομίζω, q. v. sed
Κομιδῆ, adv. *admodùm, vehementèr.*
Κομιεύμεθᾰ, Ion. et Dor. pro κομιϋμεθα, 1. pl. f. 1. m. Att. verbi
Κομίζω, *fero, veho, duco, gesto, repeto:* item *accerso, adduco, mortuum effero:* præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτϋ, *aliquem à morte reducere.* perf. κεκόμικᾰ. a. 1. ἐκόμισᾰ. præs. m. κομίζομαι, *reporto, proficiscor.* imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, -ϋ, -ετο, *ferebar, -aris, -atur.* f. 1. m. κομίσομαι, et Att. κομιϋμαι, a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ᾰτο, *obtinui,* a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo.*
Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere,* a. 1. inf. act. et
Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.
Κομιϋμαι, ῆ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, et κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.
Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσᾶν. et
Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et
Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, q. v.
Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.
Κομισθῆναι, *allatum fuisse,* a. 1. pass. inf. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

Κόμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *segmen, pars minima* et *orationis fragmentum;* accipitur et pro *moneta:* à κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo.*

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI, lacryma arborum quarundam siccata.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ornatus accuratior et fucatior:* q. à κομέω, *orno.* Hinc κομμόω, *fuco:* κομμωτὴς, ȣ̃, ὁ, *comptor, mango:* et fort. Angl. COMELY. Sed

Κομμὸς, ȣ̃, ὁ, *planctus.* Etiam κόμμος, *dens molaris.* Utrumque à κόπτω.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, *fuco.* Th. κομμὸς, *ornatus, fucatus.*

Κομμωτὴς, ȣ̃, ὁ, *comptor, mango.*

Κομόωντι, *comam habent,* Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi κομάω.

Κομπάζω, *crepito, glorior, jactito.*

Κομπασμὸς, ȣ̃, ὁ, *jactantia:* et

Κομπαςὴς, ȣ̃, ὁ, *jactator:* à κομπάζω.

Κομπέω, *crepito, glorior, jactito:* à

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, *crepitus,* propriè *apri dentes acuentis, sonitus, jactantia.*

Κόμψευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *scitamentum, speciosus sermo:* à

Κομψεύω, seu potiùs κομψεύομαι, *scitè dico* aut *facio, scitè cavillor:* à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ἡ, ὸν, *scitus, elegans, loquax, facundus, vafer, versutus;* compar. κομψότερος, ᾱ, ον, *elegantior.* Hinc Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit COMS. Markl. Q. Gram. p. 134, ed. 2.

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia:* à præc.

Κονᾰϐέω, ῶ, f. ήσω, et κονᾰϐίζω, f. ίσω, *resono, sonum reddo.* Th. κόναϐος, *sonitus.*

Κονᾰ'ϐησε, *edidit fragorem,* a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναϐέω, *resono.*

Κονᾰϐίζω, f. ίσω, idem ac κοναϐέω. q. v.

ΚΟ'ΝᾸΒΟΣ, ȣ, ὁ, *sonitus, strepitus, plausus.*

Κονδὸς, *curtus, parvus.* Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Persicum* vel *Asiaticum.*

Κονδῠ'λη, ης, ἡ, *ictus, tuber, vibex.* à κόνδῠλος.

Κονδῠλίζω, *cædo, pugno,* vel *nodo digiti percutio.* Th. idem.

Κονδῠλισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ictus pugno factus:* à κεκονδύλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔῨΛΟΣ, ȣ, ὁ, *digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno.*

ΚΟΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *festino, curro; ministro, famulor:* q. à κόνις, *pulverem,* sc. *excitans currendo.*

Κονῑ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *pulvis, arena, cinis, calx.* à κόνις.

Κονῐᾰ'ω, ῶ, *dealbo, pulvere impleo* vel *aspergo:* f. ᾱ'σω. perf. κεκονῐ'ᾱκᾰ. perf. pass. κεκονῐ'ᾱμαι. perf. part. pass. κεκονῐᾱμένος, η, ον, *dealbatus.* Th. κόνις, *pulvis.*

Κονίζω, f. ί'σω, Poët. κονίσσω. a. 1. ἐκόνῐσᾰ, Poët. ἐκόνισσᾰ. Med. κονίζομαι, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulvere conspergo; lino, oblino.* Pass. κονίζομαι. perf. κεκόνισμαι. perf. part. κεκονισμένος. Th. κόνις, *pulvis.*

Κονῑ'ησῐ, dat. plur. Ion. pro κονίαις. à κονία.

ΚΟΝΙ'ΑΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba, thymbra.*

Κονῑ'οντες, *pulverem excitantes,* nom. pl. præs. part. act. à κονίω. Th. κόνις, *pulvis.*

Κονῐόπȣς, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *calceamentum multifidum:* quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur: ex κόνις et πȣ̃ς.

Κονῐοϱτὸς, ȣ̃, ὁ, *pulvis, pulvis excitatus et in aërem levatus; etiam homo squalidus:* ex κόνις, *pulvis,* et ὄϱω, *excito.*

Κονῐοϱτώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *pulverulentus:* à præc.

Κονῑ'πȣς, idem quod κονιόπȣς.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis:* sed

Κόνῑς, ῐ'δος, ἡ, *lens, ovum pediculorum.*

Κονῑ'σᾰλος, vel Κονίσσᾰλος, ȣ, ὁ, *pulvis motus:* κόνις σαλευομένη· vel ab ἅλλομαι, *salio.*

Κονίςϱᾱ, ᾱς, ἡ, *arena in quâ exercebant athletæ, exercitium in pulvere,* Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονῑ'ω, f. ῑ'σω, *pulverem moveo* seu *excito.* Pass. κονῑ'ομαι. perf. κεκόνῑμαι. perf. part. κεκονῑμένος. plusq. ἐκεκονῑ'μην, Ion. κεκονῑ'μην. *pulvere fœdor.* Th. κόνις, *pulvis.*

ΚΟ'ΝΝᾸΡΟΣ, ȣ, ὁ, *arbor apud Alexandrinos.* Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS,* nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *barba:* hinc

Κοννοφϱῶν, *qui villosam barbam φέϱει.*

Κοννόφϱων, *qui barbâ sapiens est, stolidus, vanus.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *CONTUS, nautica hasta longa et robusta:* qu. à κεντέω, *pungo.* Hinc fit diminutivæ formæ κόνταξ, undè Lat. *condex,* postea *codex,* propriè idem quod *truncus rami* vel *arboris;* dein translatum ad librum sive volumen instar rami. Salm. ad Vopisci Firmum, c. 3. inter Hist. Aug. Script. vol. ii.

Κόνυζᾰ et κνύζα, *herba quædam coronaria.* Plin. lib. 21. cap. 9, 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON,* Atheniensis.

Κοπάζω, *desino, quiesco:* fut. ᾰ'σω. perf. κεκόπᾰκᾰ. à κόπος, *labor, lassitudo.* Th. κόπτω, *scindo, &c.* f. ψω. perf. med. κέκοπα.

Κοπᾰνίζω, *tundo:* f. ῐ'σω. perf. pass. κεκόπᾰ'νισμαι. part. -πᾰνισμένος, *tusus.*

Κόπᾰνον, ȣ, τὸ, *pistillum,* quo aliquid κόπτομεν, id est, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulso.*

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *scindo:* fut. ψω. a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. pass. κοπεὶς, *cæsus:* perf. med. κέκοπα.

Κόπτιον vel κόπαιον, ȣ, τὸ, *frustum ab aliquo integro desectum:* à κόπτω, *cædo.*

Κοπετὸς, ȣ̃, ὁ, *planctus:* à κόπτομαι, *plango:* et

Κοπεὺς, έος, ὁ, *cælum, quo lapides, &c. cælamus:* à κόπτω, *cædo.*

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *sectio, incisio, cædes, strages:* à perf. med. κέκοπα· quod à κόπτω, *cædo.*

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω, q. v.

Κοπῐᾰ'ω, ῶ, *laboro, molestè fero, fastidio, fatigor:* f. ᾱ'σω. perf. κεκοπῑ'ᾱκᾰ. perf. part. κεκοπῑᾱκὼς, ότος, *defatigatus.* à κόπος, *labor:* ab eod. th.

Κοπῑ's, ῑ'δος, ἡ, *gladius,* seu *culter aptus ad cædendum;* item *securis.* ab eod.

Κοπῐῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. plur. ex κοπιάω.

Κόπος, ȣ, ὁ, *labor, negotium, molestia, lassitudo.* Th. κόπτω.

Κοπόω, ῶ, fut. ώσω, *lasso.* à præc.

Κοπϱεύω, *stercoro:* hinc *planto,* quia id fit *lætamine* adhibito. à κόπϱος.

Κοπϱέω, ῶ, f. ήσω, id. ac præced.

Κοπϱῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *stercus.* Th. κόπϱος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, *stercoro, stercore saturo*: ab eod.
Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, *stercoreus*.
Κόπριος, ία, ιον, *stercoreus, vilis*: undè κόπριος ἀνὴρ, *plebeïus homo*.
Κόπρισις, εως, ἡ, et
Κοπρισμὸς, ῦ, ὁ, *stercoratio*: à κοπρίζω.
Κοπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *stercorosus*: à κοπρία.
Κοπρίων, ῶνος, ὁ, *scarabæus quidam*: ita dictus quòd stercoreas pilas provolvit. à
ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, *stercus, fimus*: hinc
Κοπρόω, -έω, et κοπρίζω, *stercoro*.
Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *sterquilinium*.
Κοπρώνης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plebeïus, ultimæ sortis*, qu. *sterquilinarius*.
Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta*, tundendo facta. et
Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens*, præs. part. act. f. g. verbi κόπτω.
Κοπτομένη, *excitata*, præs. part. pass. f. g. à
ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, scindo, vulnero; pulso, tundo*: imperf. ἔκοπτον, ες, ε. f. κόψω. perf. κέκοφα. præs. med. κόπτομαι, *plango, cædor*, &c. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο. perf. med. κέκοπα. hinc Angl. A CORSE, id est, *sylva cædua*.
Κόπωσις, εως, ἡ, *lassitudo, defatigatio*: à κοπόω.
Κόρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella*.
Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus*.
Κόρακι, dat. sing. ab eod.
ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κουράλιον, τὸ, *CORALLIUM seu CURALIUM*, lapis marinus rubens.
Κοράμβλη, ης, ἡ, *brassica*.
ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *CORVUS; signum cœleste, nomen piscis, species machinæ*, item *malleus, quo fores pulsantur*: dat. pl. κόραξι, et Ion. κοράκεσσι. Hinc Angl. A CROW, TO CROAK, &c.
Κοράξαι, *efflagitâsse*, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel -ττω, *precibus insto*: f. ξω. à præc.
Κοράσιον, ου, τὸ, *puella*: à κόρος, *juvenculus*. Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynicus, et Tho. Magister, ut et Pollux, l. ii. p. 83. Τὸ κοράσιον occurrit apud Luc. in Asino, et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορασίδιον ap. Arrian. Diss. Epist. series, Th. κορέω, *verro, purgo*.

Κορβᾶν, Hebraicè, *oblatio, donum*. Syriacè κορβανᾶν.
Κορδακισμὸς, ῦ, ὁ, *saltatio impudica*: ex seq.
ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, *saltatio quædam ridicula et lascivior*: q. à χορέω, *salio*.
ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput*, quæ crassior pars, *ipsa clava*, et quicquid simile, *tuber*; item *vilissimus pisciculus quidam*, qui et κόρδυλος.
Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Calvus*.
Κορέει pro κορέσει, 3. sing. f. 1. act. per Sync. à κορέω, *satio*.
Κορέννυμι, fut. κορέσω, *saturo*: idem quod κορέω, *satio*.
Κορεννύω, *saturo*: v. κορέω.
Κορέσασθαι, *saturato*, a. 1. inf. m. à præc. verbo.
Κορέσειεν, *saturaverit*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab eod.
Κορεσθεὶς, *satiatus*, a. 1. part. pass. et
Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. pass. ἐκορέσθην, à
ΚΟΡΕ'Ω, κορεννύω, κορέννυμι, *verro, purgo; satio, saturo, exsatio*: f. κορέσω, et ήσω. per Sync. κορέω. a. 1. ἐκόρεσα. a. 1. opt. Æol. κορέσειε. a. 1. med. ἐκορεσάμην. a. 1. part. med. κορεσάμενος. Pass. κορέομαι. a. 1. ἐκορέσθην. a. 1. inf. κορεσθῆναι. a. 1. part. κορεσθεὶς. perf. κεκόρημαι et κεκόρεσμαι. perf. part. κεκορημένος et κεκορεσμένος.
Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi*: it. *puella, pulchra mulier*.
Κόρηθρον, ου, τὸ, *scopæ*: à κορέω.
Κορθύεται, *fastigiatur*, 3. sing. præs. ind. pass. verbi κορθύομαι, *in acervum colligor*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*.
Κόρθυνεν, *collegit*, 3. pers. sing. imperf. ind. act. Ion. à
Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo, colligo*: à
ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus*.
Κορθύω, *in acervum colligo, coacervo, elevo*. à præc.
Κορίαννον, ου, τὸ, *CORIANDRUM*. Idem et κορίανον et κόριον. Th. κόρις, *cimex*.
Κορίζομαι, f. ίσομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην. Th. κόρη.
Κορινναῖος, ου, ὁ, *clanculario concubitu conceptus*: ex eâ scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.
Κορίνθιος, ία, ιον, *CORINTHIUS*: à Κόρινθος.
Κορινθίοισι, Ion. pro Κορινθίοις, dat. plur. à præc.

Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS*: urbs Achaiæ.
Κόριον, ου, τὸ, *parva* κόρη, *puellula*: item *sacrificium* pro κόροις, *pueris*: et
Κόριον, ου, τὸ, est *Coriandrum*. Vide κορίαννον.
ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, *cimex*, herbæ seu fruticis nomen: q. à κείρω, *scindo*. Item piscis quidam.
Κορμὸς, ῦ, ὁ, *truncus*: κορμὸς ξύλου, *caudex*. ab eod. th.
Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.
Κόροιβος, ου, ὁ, *stultus*: à quodam *Corœbo, stulto* viro.
Κόροιο, *satietatis*, gen. sing. Dor. pro κόρου, à κόρος, q. v.
Κοροπλάθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pupas effingit*: ex κόρος et πλάσσω, *fingo*.
Κόρος, ου, ὁ, idem quod κοῦρος, *infans nondum editus*, Callim. Hymn. in Del. ver. 212. et 214. atque ita forsan intelligendus, Hom. Il. vi. 59, *puer, pullus; scopæ, satietas*, et pro *insolentia et petulantia*, quæ à satietate. item *CORUS, mensura aridorum*. Th. κορέω, *purgo, curo*, et *satio*.
Κόρρα, et κόρσα, ας, ἁ, Dor. pro
Κόρση, et Att. κόῤῥη, ης, ἡ, *crinis*; item *caput*. Th. κείρω, *tondeo*.
Κορυβαντιασμὸς, ῦ, ὁ, *orgia, bacchatio*; item *expiatio Corybantum ritu facta*. à seq.
Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, *insanio more Corybantum*: à κορύβας.
Κορυβαντίζω, f. ίσω, *Corybantum sacris initio*. ab eod.
Κορυβαντισμὸς, ῦ, ὁ v. κορυβαντιασμός.
ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ*; ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς.
Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, *herba, fumaria bulbosa, alauda*. à κορυδός.
Κορυδαλλῶ, Dor. pro κορυδαλλοῦ, gen. à
Κορυδαλλὸς, et κορυδαλὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *galerita, alauda*: ab eod.
Κορυδὸς et κορυδαλὸς, ῦ, ὁ, *alauda*, avis *galerita, cassita*: à κόρυς, *galea*, item *galerita*.
ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens; superbia, fastus*, Luc. Dial. Menip. et Æaci. *mucus*: qu. ex κάρα et ζέω, quia velut è *capite ebullit*.
Κορυθαΐξ, ϊκος, ὁ, *qui* κόρυθα ἀΐσσει, *galeam movet; bellator*.
Κορυθαίολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui habet*

galeam variegatam: lege κοϱυθαιόλος· ex κόϱυς, υθος, ἡ, *galea*, et αἰόλος, *varius.*
Κόϱῦθος, gen. sing. à κόϱυς, υθος, ἡ, *galea.* Est et
Κόϱῦθος, *frustum massæ:* qu. à κοϱεῖν, *satiare.*
Κόϱῦκος, ȣ, ὁ, vide in κώϱῦκος.
ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, et κόϱυμϐον, ȣ, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus, aplustria navium, caulis, racemus, ramus, CORYMBUS, bacca.* κόϱυμϐα, *rostra.*
ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava*, quia *capitatus* fustis: à κάϱᾰ, *caput.*
Κοϱῦνήτης, ȣ, ὁ, *qui clavâ pugnat:* à præc.
Κοϱῦνηφόϱος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *satelles clavam gestans:* ex κοϱύνη et φέϱω, *fero.*
Κοϱυπτῖλος, ȣ, *cornupeta:* à
Κοϱύπτω, *caput jacto, cornu ferio.* Th. κέϱας.
ΚΟ'ΡΥΣ, ῠθος, ἡ, *galea, cassis:* acc. sing. κόϱῠθᾰ et κόϱῠν, quod à κάϱα· quia *capiti* tuendo imponitur. etiam *galerita*, alaudæ genus.
Κοϱυσσέμεν, Ion. et Dor. pro κοϱύσσειν, præs. inf. act. à
Κοϱύσσω, *galeâ armo; armo, orno, urgeo, augeo:* præs. inf. κοϱύσσειν. præs. part. f. g. κοϱύσσυσᾰ. Th. κόϱυς, *galea.*
Κοϱυςὴς, ȣ̃, ὁ, *armiger.*
Κοϱυςὶς, ἡ, ὸν, *auctus:* à κοϱύσσω.
Κοϱῠφαῖος, αίᾱ, αῖον, *verticalis, supremus, præcipuus, CORYPHÆUS.*
ΚΟΡΥ'ΦΗ', ῆς, ἡ, *vertex, summum in quâvis re:* dat. plur. Ion. κοϱυφῆσιν.
Κοϱῠφόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, attollo, consummo, augeo, adaugeo:* à præc.
ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile:* Scribitur et κόϱκοϱος.
ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX;* Angl. A CROW. Item *malleus ferreus quo fores pulsantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur:* item *summitas in curvamine arcûs*, et generalitèr quævis *summitas, corona.*
Κοϱωνῐάοντᾰ pro κοϱωνῐῶντᾰ, acc. sing. part. præs. Poët. verbi seq.
Κοϱωνῐάω, ῶ, *cervicem* vel *cornua effero, incurvus et lunatus sum:* à κοϱώνη.
Κοϱωνίζω, f. ίσω, *more cornicis stipem colligo;* de circulatoribus quibusdam dicitur, qui cornicem circumferentes, stipem ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Ab eod.
Κοϱωνὶς, ῖδος, ἡ, *navis rostrata:* dat. pl. κοϱωνίσι· item *fastigium, summitas et apex in re aliquâ, finis.*
Κοϱωνόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *herba:* quæ et κοϱακόπȣς, à *cornicis pede* sic dicta. Th. πȣ̃ς, *pes.*
Κοϱωνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. κοϱώνη, *summitas.*
Κόσιοι, αι, ᾰ, est μετάληξις, seu *finis numeri post centum usque ad mille:* ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἕκατον, &c. et videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.
Κοσκῖνόμαντῐς, ῐος, ὁ ϗ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex κόσκινον, *cribrum*, et μάντις, εως, ὁ, *vates.*
ΚΟ'ΣΚΙ͂ΝΟΝ, ȣ, τὸ, *cribrum.*
Κοσκῖνοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *cribrarius.*
ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina*, quæ abjiciuntur. An à κῶς, *pellis*, et κολέω, *mutilo?*
Κοσμέω, *orno, ordino, compono, instruo, fungor magistratu:* f. ήσω. perf. κεκόσμηκᾰ. a. 1. ἐκόσμησᾰ, ᾰς, ε, et Ion. κόσμησᾰ, ᾰς, ε. a. 1. part. κοσμήσᾱς, αντος. perf. pass. κεκόσμημαι. aor. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*
Κόσμηθεν, *ornati sunt:* Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησᾰν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.
Κόσμημᾰ, ᾰτος, τὸ, *ornamentum:* à κοσμέω.
Κοσμῆν, præs. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere:* vide κοσμέω.
Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusd. verbi.
Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. et
Κόσμησε, 3. sing. aor. 1. Ion. ejusd. verbi.
Κόσμησῐς, εως, ἡ, *ornatio:* à κοσμέω.
Κοσμήτειϱᾰ, ἡ, *ornatrix:* à κοσμήτηϱ, id. q. seq.
Κοσμητὴς, ȣ̃, seu κοσμήτης, ȣ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator:* à κοσμέω.
Κοσμήτοϱε, *principes duo*, nom. dual. à κοσμήτωϱ.
Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, *ornatus, excultus.* A κοσμέω.
Κοσμήτωϱ, οϱος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem instruit:* à κοσμέω.
Κοσμῐκὸς, ἡ, ὸν, *mundanus, a, um:* ab eod.
Κόσμῐον, ȣ, τὸ, *ornamentum exquisitius:* à κόσμος.
Κόσμῐος, ῐᾱ, ῐον, vel κόσμῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bene compositus, moderatus, modestus:* undè κόσμιον, ȣ, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia*, et κόσμιοι, οἱ, *magistratus quidam apud Cretenses.* à κόσμος.
Κοσμῐότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*
Κοσμῐ́ως, adv. *compositè, decentèr; ritè, modestè;* à κόσμιος, *ornatus.* Th. κόσμος, *ornamentum.*
Κοσμοκϱᾰ́τωϱ, οϱος, ὁ, *princeps mundi*, pro Satana. item *rex*, et *quilibet magistratus.* Ex κόσμος, *mundus*, et κϱατέω, *imperium obtineo.* Th. κϱάτος, τὸ, *robur.*
Κόσμον, *jumentum*, Græcis barbaris. b
ΚΟ'ΣΜΟΣ, ȣ, ὁ, *ordo, modus et ratio, disciplina, ornatus, mundus muliebris, decus, laus, magistratus, mundus, orbis mundi, totius naturæ systema; imperium Romanum; terra Judaica*, licet non uni subjecta, Matt. iv. 8; *populus Judaicus*, Coloss. ii. 20. Gal. iv. 3. etiam *homines universi, homines impii, res terrenæ.*
Κόσμῳ φέϱειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ϗ μετϱίως φέϱειν τι, *aliquid moderatè ferre.*
Κόσος, *quantus*, pro πόσος, Ionicè.
ΚΟ'ΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, *Colaphus, alapa.*
ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, et Att. κόττῠφος, ȣ, ὁ, *merula.*
Κόςη, ἀκόςη, *hordeum.*
ΚΟ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, *COSTUS, planta aromatica*, cujus radix eximio odore.
Κόσυμϐος, ȣ, ὁ, *nodus:* qu. à κόμϐος. Legitur et κοσύμϐη et κοσσύμϐη.
Κοσυμϐωτὸς, ȣ̃, ὁ, *fimbriatus, nodatus.*
Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum.*
Κοτέει, *infestus est*, 3. sing. præs. ind. act. à κοτέω, *irascor.* Th. κότος, *ira vetus.*
Κότεϱᾰ, Ion. pro πότεϱα.
Κοτέσσεται, *irascetur*, f. 1. m. gem. σ. à
Κοτέω, *irascor:* f. έσω, et ήσω. perf. κεκότεκᾰ, et ηκᾰ. præs. part. f. g. κοτέȣσᾰ. κοτέοντε, nom. dual. part. præs. κοτέων, οντος. Th. κότος, *ira vetus.*
Κοτήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *iratus;* ab eod. th.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fert oleastros: ex κότινος et φέρω, fero.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, oleaster: et corona ex oleastro.

Κοτὶς, ῖδος, ἡ, occiput: à κόττη, caput. At κοτὶς, apud Hesych. ira: à κότος.

ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, et κότον, ου, τὸ, vetus ira: qu. à κεῖμαι, jacio.

Κοττᾰβίζω, f. ίσω, cottabo ludo vel certo, vomo, evomo: à κόττᾰβος.

Κοττᾰβισις, εος, ἡ, lusus cottabi, actio ludendi cottabo: à pr.

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, et κόσσαβος, ου, ὁ, genus lusûs convivalis, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio: à κοττεῖν.

Κοττεῖν, vehementèr verberare, pro κόπτειν.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, caput.

Κοττίζω, aleâ ludo: et

Κοττιστὴς, οῦ, ὁ, aleator; à

Κόττος, alea; fortè à κοττεῖν, jacere. Est et κόττος, gallus. item nomen viri seu gigantis.

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, cavum, cavitas; cavitas coxæ, in quâ femoris caput vertitur; acetabulum, hemina. κοτύλαι dicuntur cymbala.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη. hinc κοτυληδονόφιν, idem; indeclinab.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in poculum fluens: à κοτύλη, poculum, et ῥέω, fluo.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum capiens quantum κοτύλη, mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, ὁ, COTYS, dæmon turpitudinis præses. Hinc sacra turpia κοτύττια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτος, ου, ὁ, nomen viri Lat. Quartus. Sic κυαίστωρ, ωρος, ὁ, quæstor.

Κοὐκ, pro καὶ οὐκ, et non.

Κοὐκέτ', pro καὶ οὐκέτι, nec jam.

Κοῦκι, CUCI, arbor; fructus arboris cuci.

Κουλεὸν, οῦ, τὸ, id. ac seq.

Κουλεὸς, vagina, Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. surge.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonsura: q. à κείρω, tondeo. Hinc

Κουρεὺς, έος, ὁ, tonsor: à κουρεύω, tondeo.

Κουρεύτρια, ας, ἡ, tonstrix: à

Κουρεύω, f. εύσω, tondeo.

Κούρη, ης, ἡ, puella, Ion. pro κόρη· dat. pl. Ion. κούρῃσι. Th. κορέω, verro.

Κουρῆτες, ων, οἱ, CURETES, Corybantes: dat. pl. Ion. κουρήτεσσι.

Κουρίας, ου, ὁ, tonsus. Th. κείρω, tondeo.

Κουριδία, ας, ἡ, quæ virum duxit, seu quæ virgo nupsit: à κοῦρος pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουριδίης, gen. sing. Ion. à κουριδία.

Κουρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit: à κοῦρος.

Κουρίζουσι, à teneris educant, 3. pl. præs. ind. act. à

Κουρίζω, juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio; item à puerili ætate educo: à κοῦρος, quod vide.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, tonsorius, ad tonsorem pertinens: à κουρά.

Κουρὶξ, adv. per comam, comâ. ab eod.

Κούριον, ου, τὸ, tonstrina: ab eod.

ΚΟΥ'ΡΜΙ, CURMI, potionis genus ut cerevisia. Ducamus à κεράω, misceo.

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, juvenculus: ut et κούρη pro κόρη, juvencula. Th. κορέω, verro.

Κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia: à κοῦρος, juvenculus.

Κουρότερος, junior: à κοῦρος pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, juvencularum nutritor: à κούρη pro κόρη, juvencula (quod à κορέω), et τρέφω, alo.

Κουστωδία, ας, ἡ, custodia: vox origine Latina.

Κοῦφα pro κούφως, levitèr, adv. à κοῦφος, levis.

Κουφίζουσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κουφίζω, levo, allevo, sublevo: imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. perf. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥ'ΦΟΣ, η, ον, levis, facilis, inanis; item remissus.

Κουφότερος, compar. levior.

Κουφότης, τητος, ἡ, levitas.

Κουφόω, idem et κουφίζω.

Κούφως, levitèr; adv.

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, COPHINUS, corbis, vas vimineum; mensura apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum. Hinc fort. Angl. COFFIN.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ᾰκος, ὁ, calculus, lapillus.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, COCHLEARE: à κόχλος.

Κοχλίας, ου, ὁ, COCHLEA; gen. pl. κοχλίων. ab eod.

Κόχλος, ου, ὁ, concha. hinc Angl. A COCKLE. à

ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo.

ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, humor abundè fluens.

Κοχύδεσκον. Ion. pro ἐκοχύδουν, 3. pl. vel 1. sing. imperf. ind. act. verbi

Κοχυδέω, ῶ, f. ήσω, magnâ copiâ fluo: à κόχος.

Κοχύεσκεν, stillabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκόχυε, per Epenth. τοῦ εσκ· verbi

Κοχύω, magnâ cum copiâ defluo. Th. κόχος, quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, et

Κόχωνον, ου, τὸ, coxendicis commissura cum podice aut femore.

Κόψας, αντος, a. 1. part. et

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, scindo: fut. ψω. κόψασθαι, a. 1. inf. m.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ἡ, arbor mespilo similis.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, seu κόψυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula: idem quod κόσσυφος.

Κρᾶανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, aor. 1. imperat. verbi κραίνω, perficio: f. κρανῶ. aor. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα. hinc a. 1. imperat. κρῆνον et κρήηνον.

Κρᾶατ' pro κρᾶατα, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, seu κράββατος, ου, ὁ, GRABATUS, lectus humilis: q. à κάρα et βάω.

Κράγγη, ης, ἡ, κράγγων, vel κράγων, ονος, ὁ, piscis è squillarum genere.

Κραγεὶς, clamatus, a. 2. part. pass. κραγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κράζω, clamo: fut. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. 2. pass. ἐκράγην.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo: perf. med. κέκραγα.

Κραδαίνω, vibro, crispo, quasso, concutio. κραδάνας, aor. 1. part. quatiens, vibrans: à κραδάω.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio: à κράδη.

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, folium ficulneum; ficus sylvestris: q. à κλάδος, λ in ρ mutato.

Κραδηφορία, ας, ἡ, gestatio ramorum, propriè ficulnorum: à κράδη et φέρω, fero.

Κραδία, ας, ἡ, cor: pro καρδία, per Metath. sic

Κραδίη, ης, ἡ, cor: Ion. pro præced.

Κράδος, ου, ἡ, ramus ficulnus, ficus sylvestris.

ΚΡΑ'ΖΩ, clamo, CROCITO: imperf. ἔκραζον. f. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξα, et per redupl. ἐκέκραξα. paulo post f. κεκρά-

ξομαι. perf. med. κέκρᾱγᾰ. hinc Angl. CRACK et CRASH.

Κρᾰθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, *misceo:* fut. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. aor. 1. pass. ἐκράθην.

Κρᾰθῆναι, *vinci*, per Sync. pro κρατηθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κρατέω, fut. ήσω, *vinco.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

ΚΡΑΙ'ΝΩ, *perficio, effectum reddo, CREO; impero, regno:* f. ᾰνῶ.

Κραιπᾰλᾰ'ω, ῶ, fut. ήσω, *ebrius sum.*

ΚΡΑΙΠᾸ'ΛΗ, ης, ἡ, *CRAPULA, commessatio:* q. ex κάρα, τὸ, *caput*, et πάλος, *agitatio:* q. à πάλλω, *vibro:* perf. med. πέπαλα.

Κραιπᾰλίζω, f. ί'σω, *crapulor:* à præced.

Κραιπνᾰ', *velocitèr:* adv. pro κραιπνῶς. à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ἡ, όν, *velox, celer.*

ΚΡΑΙ'ΡᾸ, ᾱς, ἡ, *caput:* q. à κάρα, et aliquando idem est quod κέραια, *antenna.*

Κράλης, ου, ὁ, *rex:* κράλαινα, ης, ἡ, *regina.*

Κρᾶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *mixtura, mixtum:* peculiaritèr *vinum aquâ mixtum.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

Κραμβᾰλέος, ᾱ, ον, idem quod κράμβος, q. v.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis, CRAMBE:* gen. pl. κραμβῶν. q. à κάρα, quia *capitata*, vel per Sync. pro κοράμβλη, vel κοράμβη, quod vide.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, *aridus, siccus, tostus.*

Κράμβος, ου, ὁ, *vitium in uvis ex adustione.*

Κραμβοφᾰ'γος, ου, ὁ, ϗ ἡ, nom. ranæ: ex κράμβη, *brassica*, et φάγω, *comedo.*

Κρᾶ'νᾰ, ᾱς, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons:* hinc κρᾱνιᾰ'δες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ et *Naiades* et *Nymphæ* vocantur; etiam κρᾱνῑ'δες, dictæ pro κρηνίδες.

Κρᾱνᾱὸς, ᾱ', ὸν, *asper, sterilis, montanus:* à κρᾶνον, *caput.*

Κρᾱνέεσθαι, *absolutum iri:* pro κρᾱνεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio:* f. κρανῶ. f. 2. m. κρανοῦμαι. f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, et Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡᾸΝΕΙ'Ᾱ, ᾱς, ἡ, *CORNUS, arbor:* à κράνον, quia *capitatum* fructum fert.

Κρᾱνιᾰ'δᾱν, gen. pl. Dor. pro κρᾱνιᾰ'δων, gen. pl. à

Κρᾱνιᾰ'δες, ων, αἱ, *fontium Deæ:* à κρήνη, *fons.* v. κράνα.

Κρᾱ'νειον, ου, τὸ, *galea:* à κράνον, quia *capitis* tegumentum.

Κρᾱνῑ'ον, ου, τὸ, *CRANIUM, calvaria, caput*, item *poculi genus.* Th. κάρηνον, *caput.*

Κρᾶνον, ου, τὸ, *caput:* à κάρηνον, id.

Κρᾱ'νος, εος, τὸ, *galea:* à præc.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector:* et

Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex, princeps.* Th. κραίνω.

Κράξᾱς, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo:* f. κράξω. perf. med. κέκραγα.

Κρᾶς, κρᾱτὸς, vel κράας, κρᾱ'ᾰτος, τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶσῐς, εως, ἡ, *CRASIS, mixtura, temperamentum.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

Κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria; margo litoris; montis radix;* tribuitur *retibus:* à κρέμαμαι, *pendeo*, et πέδον, ου, τὸ, *solum.* Hinc ducamus Angl. TO GRASP, i. e. circuire ut *fimbria.*

ΚΡΑ'ΣΤΙ'Σ, εως, ἡ, *gramen, fœnum:* idem quod γράςις. Hinc Angl. GRASS.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, seu κραταιγὼν, όνος, ὁ, *arboris species.*

Κρᾰταιγύ'ᾰλος, per Syncop. pro κραταιογύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *firmus, fortis:* ex κραταιὸς, *fortis*, et γύαλον, *cavitas, vola.*

Κρᾰταιΐς, adv. *validè.* subst. *vis magna*, i. e. κραταιὰ ἴς.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens, fortis, robustus.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis, robur, fortitudo:* à præced.

Κραταιόω, -ῶ, *corroboro:* fut. ώσω. perf. κεκρᾰταίωκᾰ. imperf. pass. ἐκρᾰταιόμην, -ούμην, -όυ, -οῦ, -όετο, -οῦτο. præs. imperat. pass. 2. pl. κρᾰταιοῦσθε, *fortes estote.* a. 1. ind. pass. ἐκρᾰταιώθην. inf. ejusd. κρᾰταιωθῆναι. Th. κράτος, *robur.*

Κρᾰταίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *solidus, firmus.* Ex κραταιὸς et πέδον.

Κρᾰταίποδες, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent*, nom. pl. à

Κρᾰταίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro κραταιόπους, Epithet. *tauri, qui validos et firmos pedes habet:* qu. ex κραταιὸς, *validus*, et πούς, *pes.*

Κρᾰταίρῑνος, ου, ὁ, *durâ pelle tectus:* Herod. 1. 47.

Κρᾰταίωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *firmamentum, robur:* à κραταιὸς, *firmus.* Th. κράτος, *robur.*

Κρᾰταιῶς, adv. *potentèr, fortitèr.*

Κρᾰταίωσῐς, εως, ἡ, *fundatio, corroboratio.*

Κρᾰτέει, *dominatur*, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρᾰ'τεϊ, *imperio*, dat. sing. à κράτος, εος, τό.

Κρᾰ'τει, 2. sing. præs. imperat. act. Sed

Κρᾰτεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω.

Κρᾰτερᾱ'ων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρᾰτερὸς, ᾱ', ὸν, *fortis, validus, acer, minax:* in dual. κρατερώ. Th. κράτος, *robur.*

Κρᾰτερόφρον', dat. vel acc. sing. à

Κρᾰτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui infracto animo est, acer, magnanimus.* ex κρατερὸς, *validus*, et φρὴν, *animus.*

Κρᾰτερώνυξ, ῠχος, ὁ ϗ ἡ, *validos ungues habens, solidas ungulas habens.* Ex κρατερὸς, *fortis*, (quod à κράτος) et ὄνυξ, *unguis.*

Κρᾰτερώνῠχᾰς, acc. pl. à præc.

Κρᾰτερῶς, adv. *validè, fortitèr, strenuè, totis viribus:* à κρατερὸς, *validus.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κρᾰ'τεσφῐ, Ep. dat. plur. a κρᾶς.

Κρᾰτευτᾱ'ων, gen. pl. Æol. pro -ῶν, à κρατευταὶ, αἱ, *veruum fulcra ac bases:* à

Κρᾰτέω, ῶ, *imperium obtineo, impero, potior, superior sum, præsto, invalesco, retineo, memoriâ teneo, prehendo, apprehendo:* f. ήσω. a. 1. ἐκρᾰ'τησᾰ. a. 1. imperat. κρᾰ'τησον, ᾰ'τω. a. 1. sub. κρᾰτήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κρᾰτῆσαι. a. 1. part. κρᾰτήσᾱς, αντος. perf. act. κεκρᾰ'τηκᾰ. perf. inf. act. κεκρᾰτηκέναι. imperf. pass. ἐκρᾰτεόμην, ούμην. 3. pl. έοντο, οῦντο. perf. pass. κεκρᾰ'τημαι, et in 3. pl. κεκρᾰ'τηνται. Th. κράτος, *robur.*

Κρᾰτηθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi præced.

Κρᾱτὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER:* à κεράννυμι, *misceo.*

Κρᾱτήρῐον, ου, τὸ, *parvus crater*, Dim.

Κρᾰτῇς, κρᾰτῇ, 2. et 3. sing. præs. sub. act. κρᾰτήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. κρᾰτήσωσῐ, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρᾰτῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρᾰτησῐ'μᾰχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vic-*

toriam in præliis obtinet: ex κρατέω et μάχομαι, *pugno.*

Κρατησίπους, οδος, ὁ κ. ἡ, *qui pedibus cursuque pedum vicit:* ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατησίππος, ου, ὁ κ. ἡ, *qui vicit equis:* ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, *potentia; retentio.* vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis seu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem. de Usu Num. Diss. III. p. 146, ed. fol. quo interprete significatur VIRTUS: sed Moyleus post Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν, *Commodus imperium adeptus persecutioni finem imposuit.* Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264. à κρατέω.

Κρᾶτι, *capiti,* dat. sing. à κρᾶς, κρατὸς, τό. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. *optimè:* à

Κράτιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus,* superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, et per Metath. κάρτος, *robur, potentia, imperium, victoria.*

Κρατὸς, *capitis,* gen. sing. à κρᾶς, κρατὲς, ὁ vel τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

Κρατοῦντες, nom. pl. part. præs. verbi κρατέω.

Κρατύνω, f. υνῶ, *confirmo, munio, firmo:* à

Κρατὺς, ύος, ὁ, *fortis:* à κράτος, *robur.*

Κραυγάζω, *vociferor; vagio:* f. άσω. perf. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor.* Th. κράζω, *clamo:* f. ξω.

Κραυγάνω, idem et ab eod.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. κράζω. perf. med. κέκραγα· undè per Pleonasm. τοῦ υ fit κραυγή.

Κραῦρα, ας, ἡ, *struma, morbus boum:* à seq.

ΚΡΑΥ῀ΡΟΣ, *aridus, siccus:* qu. καύαρος, ρα, ρον· à καίω, *uro.*

Κρέα, nom. vel acc. pl. contractè pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago:* ex κρέας et ἄγρα, *captura.*

Κρεανομέω, -ῶ, *carnes distribuo:* f. ήσω. ex νέμω.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, et Att. κρέως,) τὸ, *CARO:* in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα· gen. pl. κρεάτων et κρεῶν.

Κρείουσα, Dor. pro κρείουσα, *regina,* præs. part. à κρείω, *impero:* Poët. κρείω.

Κρεῖον, ου, τὸ, *vas carnarium, ahenum:* à κρέας, *caro.* Est et Κρεῖον, acc. sing. à

Κρεῖος, ου, ὁ, nom. viri.

Κρείοντα, acc. sing. à Κρείων, οντος, ὁ.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. et f. g. et

Κρείσσοσιν, *præstantioribus,* dat. pl. à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ κ. ἡ, *præstantior, potentior, melior;* et τὸ κρεῖσσον, comparat. Κατ' ἐξοχὴν, in plur. *Dii.* ἐδείξαντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων, *ut Deorum quempiam exceperunt,* Luc. Epist. Saturnal. et passim. Ælian. V. H. iii. 1. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κρείττοσιν, dat. pl. à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero.*

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator:* à pr. Est et

Κρείων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro.*

ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine seu radio pulso; pulso;* item *strepitum,* seu *stridulum edo sonum:* fut. ξω. perf. χα. qu. à κρούω, *pulso:* vel à sono factum. κρέκειν ἱστὸν, *texere telam.* hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, & A CREEK; ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *suspendo:* a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, aor. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui suspendit:* à κρεμάω.

Κρεμαστήριος, ου, ὁ κ. ἡ, *pensilis:* ab eodem.

Κρεμαστὸς, ἡ, ὸν, idem: à

ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κρεμαννύω et κρεμάννυμι, *suspendo:* f. άσω. aor. 1. ἐκρέμασα. præs. pass. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo, suspendor.* part. κρεμάμενος, *pendens.* a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθείς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *CREMBALUM, crepitaculum.*

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, quidam piscis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, *CREX, avis pugnax:* à κρέκω, *sono:* fortè à rostri crepitu. est et κρὲξ, *capillus.*

Κρέουσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: *CREUSA* vel *Regina.*

Κρεουργέω, ῶ, f. ήσω, *lanius sum, carnes laniorum modo concido:* item *concido in frusta:* à κρεουργὸς, *lanius.*

Κρεουργηδὸν, adv. *more eorum quæ in laniis conciduntur:* ab eod.

Κρεουργὸς, οῦ, ὁ κ. ἡ, *lanius, lanio:* ex κρέας, *caro,* et ἔργον, *opus.*

Κρέσσονες, *præstantiores,* nom. plur. gen. pl. κρεσσόνων. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior.* Th. κράτος, *robur.*

Κρέω, *impero, regno;* Poët. κρείω.

Κρεωβορέω, f. ήσω, *carnibus vescor.* D.S.

Κρέων, οντος, ὁ, *Rex:* à κρέω, *impero.* hinc κρέουσα, *Regina.*

Κρεωπώλης, ου, ὁ, *lanio, macellarius:* et

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, *macellum, laniena:* à κρέας, *caro,* et πωλέω, *vendo.*

Κρεωφάγος, ου, ὁ κ. ἡ, *qui carnes edit:* ex κρέας, *caro,* et φάγω, *edo.*

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, ύον, *bonus, placidus, jucundus:* q. κῆρι ἡδὺ, *cordi jucundum.* undè κηρήδυος, et per Sync. κρήδυος, et δ in γ mutato κρήγυος.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum, vitta;* item *pinnæ murorum;* item *vasis operculum.* q. καρήδεμνον· ex κάρα, *caput,* et δέω, *ligo.*

Κρηήνατε, *perficite,* 2. pl. et

Κρήηνον, *perfice,* 2. sing. a. 1. imperat. act. κρηῆναι, pro κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio.* f. κρανῶ. a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poët. Pleonasm. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθείδας, α, ὁ, Dor. pro κρηθείδης, ου, ὁ· τοῦ Κρηθέως παῖς, Αἴσων, *Crethei filius, Æson.*

Κρῆθεν, adv. *à capite:* ex κρᾶς, ατὸς, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗ῀ΘΜΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*

Κρῆθων, ὁ, *CRETHON,* nom. propr.

Κρῆϊον, ου, τὸ, *placenta quæ carnes immistas habet:* à κρέας vel κρῆς.

Κρημνάω et κρήμνημι, f. ήσω, *præcipito:* κρήμναμαι, *pendeo, suspensus sum.* præs. inf. κρημνᾶναι. part. κρημνὰς, άντος. Th. κρημνὸς, *præcipitium.*

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνηθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi præc. cujus imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη possit esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκρήμνη.

Κρημνίζω, f. ί'σω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *præcipitium*, *locus eminens et abruptus*. qu. κρεμάμενος, id est, *pendens locus*, à κρεμάω, *suspendo*.

Κρημνότης, ϐ, ὁ, *fons*.

Κρημνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *præruptus, arduus*: à κρημνός.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, aor. 1. imperat. act. verbi κραίνω, quod vide.

Κρηναῖος, αία, αῖον, *fontanus, ad fontem pertinens*. A κρήνη.

Κρηνᾶ'ων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons, vas aquarium*.

Κρήνηνδε, adv. pro εἰς κρήνην, *ad fontem*.

Κρηπῖδόω, -ῶ, propriè *crepidas seu calceos induo*; it. *fundo*: f. ώσω. à κρηπίς.

Κρηπῖ'δωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fundamentum, basis*: à præc.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *CREPIDA, basis, fundamentum*.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, *CRES, Cretensis*: οἱ Κρῆτες, *Cretenses*.

ΚΡΗΣΕ'ΡᾹ, ᾱς, ἡ, *cribrum seu lineus sacculus per quem aliquid colatur*.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. *Crescens*.

Κρῆσσᾰ, ᾱς, ἡ, *Cretensis fœmina*.

Κρησφύ'γετον, ϐ, τὸ, *asylum, refugium*. q. à Κρὴς, *Cretensis*, sc. Minois, et φεύγω.

Κρήτη, ης, ἡ, *CRETA*, nomen insulæ. Indè Κρῆτες.

Κρήτηνδε, adv. pro εἰς Κρήτην, *ad Cretam*.

Κρητῆρος, gen. sing. κρητῆρσῐ. dat. plur. à κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Κρητίζειν, *cretissare, Cretenses imitari*.

Κρῖ, τὸ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, *hordeum*. Alii per Apoc. pro κρίμνον dici volunt.

Κριαδίω, *RIDEO*, Hesych. q. κηρὶ ἀδεῖν, *cordi placere*.

Κρῐ'γε, Ion. pro ἔκριγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κρίζω, *strideo*.

Κριγμὸς, ῦ, ὁ, et κρῐγὴ, ῆς, ἡ, *stridor*: à

ΚΡΙ'ΖΩ, *strideo, stridorem edo*: f. ξω. perf. χᾰ. perf. med. κέκρῖγᾰ. à sono fictitium.

Κρῐ'θεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, *alii ab aliis separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, *secerno*.

ΚΡΙ'ΘΗ', ῆς, ἡ, *hordeum*.

Κρῐθῆναι, a. 1. inf. pass. et κρῐθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω, *judico, decerno*.

Κρῐθῆτε, 2. pl. a. 1. subj. pass. ab eodem.

Κρῖ'θῐνος, ῐ'νη, ῐνον, *hordeaceus*: à κριθὴ, *hordeum*.

Κρῐθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab eod. th.

Κρῐθῶν, gen. pl. à κριθὴ, q. v.

Κρῐ'κεν, *resonuit, stridebat*, 3. sing. perf. ind. act. Ion. pro κέκριγε, verbi κρίζω, *strideo*: f. σω et ξω. vel est a. 2. Ion. et Poët. pro ἔκριγε. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Ion. verbi κρίνω, *discerno*.

Κρῐ'κος, idem quod κίρκος, *circus, annulus*.

Κρῐ'μα vel κρῖμα, ᾰτος, τὸ, *judicium, pœna, damnatio, vindicta*: τὰ κρίματα, *lites*. indè Lat. *CRIMEN*, et Angl. A CRIME, quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ϐ, τὸ, *farina crassior, mica*.

Κρῖναι, a. 1. inf. act. κρῖ'νᾱς, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρῖνά'μενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρῖ'ναντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ab eod.

Κρῖνε, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔκρινε· κρῖ'νετε, 2. pl. imperat. præs. ejusd. verbi.

Κρῐνέωσῐ, Poët. pro κρίνωσι, 3. pl. præs. sub. act. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ϐ, τὸ, *lilium, cucurbitæ flos*; item *species saltationis*. at

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. Ion. vel a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

Κρῖνος, εος, τὸ, *lilium*.

ΚΡΙ'ΝΩ, *CERNO, secerno, discerno, seligo, discepto, judico, adjudico, æstimo, sentio, accuso, culpo, condemno, exploro*. κρῖ'νεσθαι τιμάων, *certare de honoribus*. sub. ἕνεκα, Theogon. 882. f. κρῐνῶ. a. 1. ἔκρῖνᾰ. ἐκρῖ'νοσᾰν, 3. pl. imperf. pro ἔκρῖνον, Exod. xviii. 26. a. 1. imperat. κρῖνον, ᾰ'τω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρῖ'νᾱς, αντος. perf. act. κέκρῐκᾰ. præs. pass. κρῖ'νομαι, *in judicium vocor*. perf. pass. κέκρῐμαι. a. 1. pass. ἐκρῖ'θην. a. 1. sub. pass. κρῐθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. κρῐθήσομαι.

ΚΡΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aries*, q. à κέρας, quia *cornutus*.

Κρῖοπρόσωπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *arietis vultu præditus*.

Κρῐσῖ'η, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κρῐ'σῐμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *judicabilis*, dies sic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7, 8.

Κρῐ'σῐς, εως, ἡ, *judicium, damnatio, accusatio, disceptatio*. βλασφημίας κρίσις, 2 Pet. ii. 11. *maledictionis judicium*. κατὰ κρίσιν, 1 Par. vi. 32. *juxta ordinem suum*, et ib. xxiv. 19. Th. κρίνω.

Κρίσκρᾱνᾰ, ων, τὰ, *regis scrinia*, Ctesias.

Κρίσπος, ϐ, ὁ, nomen viri. Lat. origine *Crispus*.

Κρῐτήρῐον, ϐ, τὸ, *vis et instrumentum judicandi, tribunal, controversia, nota ex quâ judicium facimus*: à κρίνω, *judico*.

Κρῐτὴς, ῦ, ὁ, *judex*: et

Κρῐτῐκὸς, ἡ, ὸν, *CRITICUS, aptus ad dijudicandum*; item *qui dijudicat*. Hinc Angl. CRITICK.

Κρῐτὸς, ἡ, ὸν, *selectus, delectus, eximius*: à 3. pers. perf. pass. verbi κρίνω, *secerno*.

Κρίω, ἡ, nomen mulieris.

Κροαίνω, f. ᾰνῶ, perf. αγκᾰ, *pulso pedibus, cum strepitu cano*. q. κρυαίνω. Th. κρέω, *pulso*.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ϐ, ὁ, *CRŒSUS*, Lydorum rex.

Κρόκᾰ, *tramam*, per Sync. pro κροκίδα, acc. sing. à κροκὶς, ίδος, ἡ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, *trama, subtegmen*, id quod stamini inseritur τῷ κρόκειν, *pulsando*: *littus, arena*.

Κρόκῐνος, ῐ'νη, ῐνον, *croceus*: à κρόκος.

Κροκῖ'ς, ῐ'δος, ἡ, idem quod κρόκη, *trama*.

ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ϐ, ὁ, *CROCODILUS*, qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit*. Vel quia est animal timidum, δειλὸν, et colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. CROCODILE.

Κροκόεις, όεσσᾰ, όεν, *croceus, a, um*: à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *crocco peplo velatus*: à κρόκος, ϐ, ὁ, *crocus*, et πέπλον, ϐ, τὸ, *vestis muliebris*.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ϐ, ὁ, et τὸ κρόκον, *CROCUS* et *CROCUM*.

Κρόμμῠον, et Poët. κρόμῠον, ϐ, τὸ, *cepa*: q. à κάρα, *caput*.

Κρονΐδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, seu *Saturni, Jupiter*. gen. Ion. Κρονίδεω, voc ὦ Κρονίδη.

Κρονϊκὸς, ὴ, ὸν, *Saturnius, præ senio delirus:* et

Κρόνῐος, ῐα, ῐον, idem: à Κρόνος.

Κρονΐων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus*, qu. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe: vel quòd author sit temporis. Interdum κρόνος, *bardus, stupidus;* item *senex morosus et maleficus.*

Κροσσαὶ, αἱ, *pinnæ murorum et turrium, propugnacula.* Alii κρόσσας legunt, et pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria.*

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *extrema vestis ora, fimbria, limbus, villus.*

Κροσσωτὸς, οῦ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta:* à præced.

ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuspis ferrea, pilum:* vide γρόσφος.

Κροτᾰλίζω, f. ίσω, *pulso, crepitare facio:* à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, *pulsus.*

Κρότᾰλον, ου, τὸ, *CROTALUM, crepitaculum*, quod et

Κρότᾰλος, ου, ὁ, *homo garrulus:* ab eod.

ΚΡΟ'ΤᾸΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus, pars capitis*, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἁφὴν, *quòd ibi evidens sit venarum pulsus.* dat. pl. κροτάφοισιν. acc. pl. Dor. κροτάφως.

Κροτέω, *pulso, verbero, plaudo:* f. ήσω. perf. ηκᾰ. à seq.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus, plausus:* q. à κρούω.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, musca canina.*

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore.* tanq. κρότων.

Κροῦμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum.* Th. κρούω.

Κρουνηδὸν, *ad modum fontis salientis:* à

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *scatebra, salien s fons.* qu. à κρήνη.

Κρούπᾰλᾰ, ων, τὰ, *lignei calcei.* quasi à κρούω et πάλλω, quòd *vib-ent* quæ illis *pulsantur* calcata Eadem ac κρούπεζαι, ῶν, αἱ, et κρουπέζιᾰ, ῶν, τά. ex κρούω et πέζα.

Κρούσᾱς, a. 1. part. act. à κρούω, *pulso.*

Κροῦσῐς, εως, ἡ, *pulsatio:* à 2. pers. perf. pass. verbi seq.

ΚΡΟΥ'Ω, *pulso, ferio, collido:* f. κρούσω. perf. κέκρουκᾰ. a. 1. ἔκρουσᾰ.

Κρύβδᾰ et κρύβδην, et Dor. κρύβδᾱν, *clàm*, adv. à κρύπτω, *occulto.*

Κρῠβεὶς, έντος, *absconditus*, a. 2. part. pass. κρῠβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo.* f. ψω. a. 2. ἔκρυβον. f. 2. pass. κρυβήσομαι. a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρῠερὸς, ρᾶ, ρὸν, et Ion. κρῠεροῖος, οίᾱ, οῖον, *frigidus.* Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*

Κρῠμὸς, οῦ, ὁ, *frigus, glacies, rigor hyemis.* Th. κρύος.

Κρῠμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *frigidus:* à pr.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, *frigidus, algidus:* à

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *frigus, gelu.*

Κρυπτάδῐος, ῐα, ῐον, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *clandestinus.* à κρύπτω, *abscondo.*

Κρυπτάζω, f. άσω, *cooperio, occulto.* D. S.

Κρυπτάσκω, *cooperio:* à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, 3. sing. imperf. Ion. vel 2. sing. præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo.*

Κρυπτικὸς, ὴ, ὸν, *CRYPTICUS, occultativus, celandi peritus:* et

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *occultus, abditus.* Th. κρύπτω.

Κρύπτουσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abscondo; occulo, tego; celo:* q. à καλύπτω. semper cum duplici accusativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296. f. ψω. aor. 1. ἔκρυψᾰ. hinc 2. sing. aor. 1. sub. κρύψῃς. a. 1. part. act. κρύψᾱς, αντος, et in f. g. κρύψᾱσᾰ. perf. κέκρῠφᾰ. aor. 2. ἔκρυβον. perf. pass. κέκρυμμαι. a. 1. pass. ἐκρύφθην. a. 2. pass. ἐκρύβην. a. 2. inf. pass. κρῠβῆναι. a. 2. part. κρυβείς.

Κρυπτῶς, adv. *occultè, clam, abditè:* à pr.

Κρυσταλλίζω, *instar crystalli splendeo:* à κρύσταλλος.

Κρυστάλλῐνος, ίνη, ινον, *CRYSTALLINUS:* à

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *glacies, gelu:* item *CRYSTALLUS* lapis.

Κρῠφᾷ, adv. *latentèr, clam:* Dor. pro κρῠφῇ. à κρύπτω, *abscondo:* f. ψω. perf. κέκρυφα.

Κρῠφαῖος, αίᾰ, αῖον, Poët. idem ac κρύφιος, -ία, -ιον, *occultus, a, um:* ab eod.

Κρῠφαίως, adv. *clam:* à pr.

Κρῠφῇ, *occultè*, adv. à κρύφος, *occultus.* Th. κρύπτω, *occulto.*

Κρῠφηδὸν, idem, et ab eod.

Κρῠφῐος, ῐα, ῐον, et ου, ὁ καὶ ἡ, *occultus:* dat. pl. Ion. κρυφίοισι. Th. κρύπτω, *abscondo:* f. ψω.

Κρῠφΐως, adv. *occultè:* à κρύφιος.

Κρῠφος, ου, ὁ, Poët. pro κρύψις, εως, ἡ, *occultatio, tenebræ:* ab eod.

Κρύψαι, *celare*, a. 1. inf. act. κρύψᾱς, αντος, et in f. g. κρύψᾱσᾰ, a. 1. part. act. et

Κρύψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔκρυψε. κρύψῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κρύπτω, *occulto.*

Κρύψῐς, εως, ἡ, *occultatio: ars quædam et solertia disputandi:* à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΚΡΩ'ΒῨΛΟΣ, ου, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum.* Scribitur et κρόβυλος. aliter et melius κρώβυλος exp. *reticulum comam constringens.* Ducamus à κάρα, vel κέρας, et βάλλω, quod capiti seu crinibus injiciatur.

Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio;* à

ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito, garrio:* κρώζῃ, 3. sing. præs. sub. qu. à κράζω. vel à sono corvi factum; ut plerumque aliarum avium propria.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ᾰκος, ὁ, *acervus lapidum:* aliter κλῶμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, *falx.*

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hydria, urceus.*

Κτᾶ', Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τροπῇ τοῦ η, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτείνω, *occido*, vel κτῆμι.

Κτᾰ'μεν, Ion. pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido:* vel κτάμεν, Ion. pro κτάναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κτᾰ'μεναι, Dor. pro κτεῖναι, quod vide.

Κτᾰμένοιο, gen. Ion. à

Κτᾰ'μενος, *qui interemit, aut interemptus est*, a. 2. part. m. verbi inusit. κτῆμι, id. quod κτείνω, *interficio:* a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτεινάμενος· sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτᾰ'ν, *possederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *possideo:* a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et deposito augmento κτάν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido:* a. 2. ἔκτην.

Κτᾰ'νε, Ion. pro ἔκτᾰνε, *interfecisset:* 3. sing. aor. 2. ind.

act. verbi *κτείνω*. fut. *κτενῶ*. perf. *ἔκτακα*. aor. 1. *ἔκτεινα*. a. 2. *ἔκτανον*.

Κτᾰνέεσθαι, per Dialysin pro *κτᾰνεῖσθαι*, f. 2. inf. m. verbi *κτείνω*, *interficio*; f. 2. m. *κτανοῦμαι*.

Κτᾰνέοντες, Ion. Dialysi pro *κτᾰνοῦντες*, nom. pl. f. 2. part. act. ejusd.

Κτᾰνέουσῐ, pro *κτᾰνοῦσι*, 3. pl. f. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. et simul Ion. pro *ἐκτάνθησαν*, 3. pl. a. 1. pass. verbi *κτείνω*, *interficio*.

Κτάντᾱς, ου, ὁ. Dor. pro *κτάντης*, ου, ὁ, *interfector*. Th. *κτείνω*.

ΚΤΆΟΜΑΙ, *ῶμαι*, *acquiro*, *comparo*, *possideo*; *gigno*, Soph. Œdip. Tyr. 1512. f. *κτήσομαι*. perf. *κέκτημαι* (pro quo et *ἔκτημαι*). part. *κεκτημένος*, *possessor*, *dominus*; et *-μένη*, *domina*. aor. 1. *ἐκτήθην*, ης, η. aor. 1. m. *ἐκτησᾰ́μην*, ω, ᾰτο. Hinc

Κτᾶσθαι, præs. inf. med. verbi præced.

Κτάσθαι, aor. 2. inf. m. verbi *κτῆμι* pro *κτείνω*, *interficio*: a. 2. *ἔκτην*. a. 2. m. *ἐκτάμην*.

Κτᾶτο, Ion. pro *ἐκτᾶτο*, 3. sing. imperf. verbi *κτάομαι*, *possideo*: sed

Κτᾰ́το, Ion. pro *ἐκτάτο*, 3. sing. a. 2. m. *ἐκτάμην*, verbi *κτῆμι* pro *κτείνω*, *interficio*.

Κτᾰ́ω, *cædo*, *occido*: sic et *κτάω*, pro *κτάομαι*, *possideo*.

Κτέᾰνον, ου, τὸ, *possessio*, *facultates*, *opes*: idem quod *κτῆμα*, *ατος*, *τὸ*, et ab eod.

Κτέᾰρ, ᾰτος, τὸ, idem, et ab eod.

Κτεᾰ́τεσσῐ, *possessionibus*, dat. pl. Ion. et Poët. pro *κτέασσιν* et *κτέασιν*, à *κτέαρ*, *ατος*, *τὸ*, idem quod *κτῆμα*. Th. *κτάομαι*, *possideo*.

Κτεᾰτίζω, *acquiro*, *possideo*: f. *ῐ́σω*. Poeticum: à *κτέατος*, genit. à *κτέαρ*· ab eod. th.

Κτεᾰ́τισσε, Ion. et Poët. pro *ἐκτεάτισε*, 3. sing. aor. 1. act. ejusd.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. et

Κτείνᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, -αντος, et in acc. *κτείναντᾰ*, a. 1. part. act. verbi *κτείνω*, *occido*: f. *κτενῶ*. a. 1. *ἔκτεινα*. perf. *ἔκτακα*. a. 2. *ἔκτανον*.

Κτεῖνε, præs. imperat. act. *κτεινέμεναι*, Dor. pro *κτείνειν*, præs. inf. act. *κτείνεσθαι*, præs. inf. pass. ejusd.

Κτείνεσκον, Ion. imperf. ejusd. verbi.

Κτεινόμενος, *occisus*, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Κτείνοντ' pro *κτείνοντᾰ*, acc. sing. præs. part. act. *κτείνουσῐ*, 3. pl. præs. ind. act. verbi

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio*, *occido*: f. *κτενῶ*. perf. *ἔκτᾰκᾰ*. a. 1. *ἔκτεινᾰ*. a. 2. *ἔκτᾰνον*. perf. pass. *ἔκτᾰμαι*. a. 1. pass. *ἐκτάνθην*. f. 1. pass. *κτανθήσομαι*. perf. m. *ἔκτονᾰ*. Legitur et *κτένω*, et *κτίννω*, et *κτεννύω*, et *κτίννυμι*.

ΚΤΕΙ'Σ, *ενὸς*, *ὁ*, *pecten*.

Κτενίζω, *pecto*: f. *ῐ́σω*. à *κτείς*.

Κτίννω, *κτεννύω*, et *κτίννῡμῐ*, *interficio*: à *κτείνω*.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi *κτείνω*.

Κτέρᾰς, ᾰτος, τὸ, *res possessa*, *donum*. Th. *κτάομαι*, *possideo*.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, *ων*, *τὰ*, *exequiæ*, *inferiæ*, *justa*: q. à *κτάω*, *occido*. hinc

Κτερεΐζω, et *κτερίζω*, *exequias celebro*.

Κτερῐ́σειᾰν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. et

Κτερῐοῦσῐ, pro *κτερῐ́σουσῐ*, Att. 3. pl. f. 1. ind. act. verbi *κτερίζω*· à *κτέρεα*, quod vide.

Κτέω, idem quod *κτάω*, *occido*. Hinc

Κτέωμεν, *possideamus*, Ion. pro *κτῶμεν*, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi *κτῆμι*, vel *κτάω*. Alii volunt deduci à *κτῆμι* pro *κτείνω*, *occido*, eodem tempore et modo.

Κτηδὼν, *όνος*, *ἡ*, *venarum cursus in arboribus*, *quasi pectines*: *filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano*. Th. *κτεὶς*, *pecten*.

Κτῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *possessio*, *fundus*.

Κτήμᾰτᾰ, των, τὰ, *bona*, *facultates*, *opes*: dat. pl. *κτήμᾰσ'* pro *κτήμᾰσῐ*. Th. *κτάομαι*, *possideo*.

Κτῆμῐ, *occido*: inus. cujus fut. *κτήσω*. perf. *ἔκτηκᾰ*. a. 2. *ἔκτην*. a. 2. part. *κτᾱ́ς*. Th. *κτείνω*, idem.

Κτήνη, *κτηνῶν*, nom. et gen. pl. à

ΚΤΗ'ΝΟΣ, *εος*, *τὸ*, *jumentum*, *pecus*: qu. possessio, à *κτάομαι*· hinc *κτηνηδὸν*, *pecudum more*, adv. et Angl. NEAT, de *pecore*.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *jumentorum pastor*: à *κτῆνος* et *τρέφω*, *alo*.

Κτηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *jumentarius*, *pecuarius*, *belluinus*, *brutus*, *stolidus*: ab *εἶδος*, *species*, et *κτῆνος*.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. *κτήσασθαι*, aor. 1. inf. med. *κτήσασθε*, 2. pl. aor. 1. imperat. med. sed *κτήσησθε*, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi *κτάομαι*.

Κτησῐ́ᾱς, ου, ὁ, *CTESIAS*, nom. propr.

Κτῆσῐς, εως, ἡ, *possessio*, *res quæ possidetur*, *facultates*, *opes*: *κατ' ἔργου κτῆσιν*, *pro rerum natura*, *prout se res habet*, Soph. Trach. 234.

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. v. *κτάομαι*.

Κτητᾰ̀, n. g. nom. pl. à *κτητὸς*, *acquisibilis*.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula*: ab eod.

Κτητῐκὸς, ὴ, ὸν, *acquirendi peritus*; *possessivus*: hinc *κτητικὴ*, ῆς, scil. *τέχνη*, *ars quæstuaria*. et

Κτητὸς, ὴ, ὸν, *acquisibilis*, *acquisitus*, *emptus*: et

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor*: à 3. pers. perf. pass. verbi *κτάομαι*.

Κτῐ́δεος, ὁ, per Aphær. pro *ἰκτίδεος*, *è mustelâ confectus*: à *κτὶς*, *ίδος*, *ἡ*, *mustela*.

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo*, *creo*, *fabricor*: f. *κτῐ́σω*. a. 1. *ἔκτῐσᾰ*. a. 1. imperat. *κτῐ́σον*, *ᾰ́τω*. a. 1. inf. *κτῐ́σαι*. a. 1. part. *κτῐ́σᾱς*, *αντος*. perf. *ἔκτῐκᾰ*. perf. pass. *ἔκτισμαι*. a. 1. pass. *ἐκτίσθην*. part. *κτισθεὶς*, *έντος*, *conditus*.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, *ου*, *ὁ*, *aries*, *dux ovium*: *quivis dux*, *princeps*. *ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτης*, *principem sacerdotem Veneris*: Pind. Od. ii. ver. 211. adjectivè, *cicur*, *mansuetus*.

Κτῐλόω, ῶ, fut. *ώσω*, *demulceo*. à pr.

Κτῐ́μενος, Poët. pro *ἐκτισμένος*, perf. part. pass. à *κτίζω*, *condo*, *creo*.

Κτῐ̀ς, idem quod *ἰκτὶς*, *viverra*; quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κτῐσάσθᾰν, Dor. et Ion. pro *ἐκτισάσθην*, dual. num. a. 1. m. verbi *κτίζω*, *condo*: f. *ίσω*.

Κτῐ́σῐς, εως, ἡ, *creatio*, *creatura*, *structura*, *res conditæ*, et pro *quovis opere*; *magistratus*, *homo*: et

Κτίσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *creatura*, *opus*, *structura*: à perf. pass. verbi *κτίζω*, *condo*.

Κτῐ́σον, *crea*, aor. 1. imperat. verbi *κτίζω*.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, *creator*: *incola*, Eurip. Orest. 1659. *κτῐ́στης*, ου, ὁ, idem, extrito *σ*, et retracto accentu; quod et

Κτιςὸς, ὴ, ὸν, creatus, conditus: et

Κτιςὺς, ὕος, ἡ, ædificatio: à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, creo.

Κτυπέω, strepo, strepito: tundo, cum gem. accus. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλᾶγα, Eurip. Orest. 1486. inflixit capiti tristem plagam: f. ήσω. Th. τύπτω, pulso.

Κτύπημα, ἄτος, τὸ, et

Κτύπος, ου, ὁ, sonitus, strepitus: à κτυπέω, cujus th. τύπτω.

ΚΥΑΘΟΣ, CYATHUS, cotula: quod à χύω, fundo.

Κυᾰμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis eligit; sortilegus: et

Κυᾰμευτὸς, ὴ, ὸν, fabis vel sorte electus: à perf. pass. seq.

Κυᾰμεύω, fabis eligo, sortior: à th. κύαμος.

Κυᾰμοϐόλος, judex: à

ΚΥΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba; calculus. etiam

Κύᾰμος, ου, ὁ, fœtus, quicquid concipitur: à κύω.

Κυᾰμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, i. e. qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Aristoph. à κύαμος et τρώγω.

Κυᾰναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. nigram ac formidabilem ægidem gestans: ex κύανος, cæruleus, et αἰγίς.

Κυᾰνεᾶν, Dor. pro κυᾰνεῶν, sc. νήσων, CYANEÆ insulæ.

Κυᾰνέη, ης, ἡ, nigra: dat. pl. Ion. κυᾰνέῃσι, gen. pl. Æol. κυᾰνεάων· à κυάνεος.

Κυάνειος, εία, ειον, idem, et ab eodem.

Κυάνεος, έα et έη, εον, CYANEUS, cæruleus, niger. Th. κύανος, seu κυανὸς, color cæruleus.

Κυᾰνόθριξ, ἴχος, ὁ ϗ ἡ, cæruleos habens pilos: equi epithet. ex κύανος et θρὶξ.

Κυᾰνόπεζα, de mensâ: et κυᾰνόπεζος, nigros pedes habens: ex κύανος, niger, et ποῦς, pes.

Κυᾰνόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cæruleo peplo utens: à κύανος, cæruleus, et πέπλον, peplum.

Κυᾰνοπρώρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. ac seq.

Κυᾰνόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cæruleam habens proram: ex κύανος et πρώρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

ΚΥΑΝΟΣ, ου, ὁ, et κυᾰνὸς, οῦ, ὁ, color cæruleus, aqua marina: hinc

Κυᾰνόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigrum habens supercilium: ex κύανος et ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Κυᾰνοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigricantibus setis: ex κύανος et χαίτη, juba, coma.

Κυᾰνῶπιν, nigroculam, accus. sing. à

Κυᾰνῶπις, ιδος, ἡ, cæruleo aspectu: ex κύανος et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video: perf. med. ὦπα.

ΚΥΑΡ, ἄτος, τὸ, foramen acûs; item, pars auris interna.

Κύϐϐα, poculum, CUPPA, quia κυφόν. hinc Angl. cup.

Κύϐδα, inclinato capite: à κύπτω.

Κυϐεία, ας, ἡ, lusus aleæ: item astutia et fraus: à κύϐος, tessera.

Κυϐέλη, ης, ἡ, CYBELE, mater Deûm.

Κυϐέρνᾱσις, εως, ἡ, Dores legunt pro κυϐέρνησις.

Κυϐερνάτας, ᾱ, ὁ, Dor. pro κυϐερνήτης, quod vide. sic

Κυϐερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυϐερνάτωρ, et comm. κυϐερνήτωρ, GUBERNATOR.

ΚΥΒΕΡΝΑΩ, -ῶ, -άεις, -ᾶς -άει, -ᾷ, GUBERNO; propriè navem rego: f. ήσω. quasi κῦμα ἐρευνῶ, fluctus scrutor. vel à גבן, prævalere, gubernare. Hinc Angl. TO GOVERN.

Κυϐέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Th. κυϐερνάω.

Κυϐερνήσοντος, gen. sing. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κυϐερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix: et

Κυϐερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυϐερνήτης, ου, ὁ, gubernator: quod et

Κυϐερνητικὸς, ὴ, ὸν, ad gubernatorem pertinens: κυϐερνητικὴ (sub. τέχνη), gubernandi facultas: à perf. pass. verbi κυϐερνάω.

Κυϐερνισμὸς, οῦ, ὁ, gubernatio.

Κυϐευτὴς, οῦ, ὁ, aleator: et

Κυϐευτικὸς, ὴ, ὸν, aleatorius, peritus aleator: à perf. pass. verbi seq.

Κυϐεύω, f. εύσω, aleâ seu tesseris ludo, periclitor. Th. κύϐος, tessera.

ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput; quia κυφὴ, curva: à κύπτω.

Κυϐήϐη, ης, ἡ, Cybele, quæ suos ministros facit κυϐήϐειν, id est, κύπτειν, vel κυϐιςᾷν.

Κυϐηλίζω, f. ίσω, securi percutio: à seq.

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, securis, bipennis.

Κυϐικὸς, ὴ, ὸν, CUBICUS: à κύϐος.

Κυϐιςάω, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput salto: à κύϐη, caput.

Κυϐίςημα, ἄτος, τὸ, et κυϐίςησις, εως, ἡ, saltatio in caput: et

Κυϐιςητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit: à κυϐιςάω.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, CUBITUS, nodus brachii: à κύπτω, inclino.

ΚΥΒΟΣ, ου, ὁ, CUBUS, tessera; vel aliquid habens figuram quadratam.

ΚΥΓΧΝΙΣ, ίδος, ἡ, crater magnus. Martinius ex Galeno probat esse parvum calicem et doliolum medicum.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, CYNCHRAMUS, dux coturnicum.

Κυδάζω, f. άσω, convitior, maledico: à κῦδος, ὁ, convitium.

Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, decoro, laudo: imperf. Ion. κύδαινον. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.

Κυδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, gloriosus: ab eod. th.

Κυδάνω, id. ac κυδαίνω et κυδιάω.

Κυδάω, ῶ, glorior; veneror, admiror, extollo. à κῦδος.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, gloriosus: ab eodem.

Κυδηθῆναι, decoratum esse, a. 1. inf. pass. ab ἐκυδήθην, aor. 1. ind. pass. verbi κυδάω.

Κυδιάνειρος, ᾱ, ον, honestans viros, claros viros continens: à κῦδος et ἀνὴρ, vir.

Κυδιάω, glorior, jactito. Th. κῦδος, gloria.

Κύδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, gloriosus: ab eod.

Κυδιόων, exultans, Poët. pro κυδιῶν, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιςος, η, ον, gloriosissimus, a, um: superl. et

Κυδίων, οντος, ὁ ϗ ἡ, et κυδοτερὸς, ρᾶ, ρὸν, gloriosior: compar. à κῦδος, gloria.

Κυδνὸς, ὴ, ὸν, inclytus; vox nihili; lege κυδρὸς ubique. Græv. ad Hes. Op. 257.

Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor: qu. ex κυδοιμὸς et δουπεῖν.

Κυδοιμέω, -ῶ, turbas excito: à

ΚΥΔΟΙΜΟΣ, οῦ, ὁ, turba, tumultus. κύει τὸ οἶδμα, fluctus parit, ut Lat. tumultus, qu. tumor multus.

ΚΥΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus.

Κῦδος, ου, ὁ, convitium, probrum.

Κυδοτερὸς, vide κυδίων.

Κυδρὸς, ρᾶ, ρὸν, gloriosus. Hom. Il. Σ. 184. Od. Λ. 579. Hes. Op. 257. à κῦδος, gloria.

Κύδων, ωνος, ἡ, CYDON, urbs Cretæ.

ΚΥ'ΔΩ'ΝΙΟΣ *μηλία*, vel *κυδωνία μηλία*, *ας*, *ἡ*, *cotonea malus*. *κυδώνιον μῆλον*, *ȣ*, *τὸ*, *cotoneum* seu *CYDONEUM malum*. à *Κύδων*, unde istiusmodi mala.
Κύει, *in utero fert*, 3. sing. præs. ind. act. verbi *κύω*.
Κυεὶς, *conceptus*, a. 2. part. pass. ab *ἐκύην*, a. 2. ind. pass. verbi *κύω*, fut. *σω*, *in utero gesto*.
Κυΐω, idem quod *κύω*, quod vide.
Κυζικηνὸς, *ȣ*, *ὁ*, Cyzicenum mensura.
Κύημᾰ, *ᾰτος*, *τὸ*, *quod in utero gestatur*, *fœtus*: et
Κύησῐς, *εως*, *ἡ*, *graviditas*, *prægnatio*, *conceptus*: à perf. pass. verbi *κυΐω*, idem quod *κύω*, *in utero gesto*.
Κυητῐκὸς, *ἡ*, *ὸν*, *concipiendi vim habens*.
Κυθήρειᾰ, *CYTHEREA*, *Venus*; *ὅτι κεύθει τȣ̀ς ἔρωτας*, *occultat amores* venereos; vel ab insulâ Cytherâ.
Κυθήροισῐ, dat. pl. Ion. à *κύθηρος*, *ȣ*, *ὁ*. Th. *Κύθηρᾰ*, urbs Cypri.
ΚΥ'ΙΞ, *κος*, *CYIX*, *bulbosa quædam planta*. Theophr. lib. vii. 13.
ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicum palmarum genus*. Theophrast. lib. ii. 8.
ΚΥΚΑ'Ω, *ῶ*, fut. *ήσω*, *misceo*: propriè de liquoribus: *confundo*, *agito*, *perturbo*. hinc
Κυκεία, *ᾱς*, *ἡ*, et *κύκημᾰ*, *ᾰτος*, *τὸ*, *permixtio*, *confusio*: à præced.
Κυκειῶ, per Apoc. pro *κυκειῶνᾰ*, acc. sing. à
Κυκειὼν, *ῶνος*, *ὁ*, *miscellanea potio*. Th. *κυκάω*.
Κυκηθήτην, Ion. pro *ἐκυκηθήτην*, 3. pers. dual. a. 1. ind. pass. verbi *κυκάω*, *misceo*.
Κύκλᾰ, per Metaplasm. pro *κύκλοι*, *rotæ*: à *κύκλος*, quod vide.
Κυκλᾱ̀ς, *ᾰ́δος*, *ἡ*, *CYCLAS*, vestis genus vel *limbus*; item adj. *orbiculata*. Th. *κύκλος*.
Κυκλεύω, idem quod *κυκλόω*.
Κυκλέω, *ῶ*, f. *ήσω*, *in orbem circumago*, *in orbem verto*; *verso*, *roto*, *agito*; à *κύκλος*, *circulus*.
Κυκληδὸν, adv. *instar circuli*; *undequaque*: et
Κυκλῐκὸς, *ἡ*, *ὸν*, et *κύκλῐος*, *ῐᾰ*, *ῐον*, idem ac
Κυκλόεις, *όεσσᾰ*, *όεν*, *circularis*, *orbiculatus*, *rotundus*: et
Κυκλόθεν, adv. *in circuitu*: omnia à
ΚΥ'ΚΛΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, *circulus*, *orbis*: item *corona hominum*: *circularis argumentatio*, *circuitus* vel *circus*, *locus ubi vendebantur mancipia*, *mœnia urbis*.
Κυκλόσε, adv. *circulatim*: à præced.
Κυκλοτερὴς, *έος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *tornando rotundus factus*: ex *κύκλος*, *circulus*, et *τερέω*, *terebro*.
Κυκλόω, *cingo*, *circumdo*; *in orbem ago*: f. *ώσω*. perf. *κεκύκλωκᾰ*. a. 1. pass. *ἐκυκλώθην*, *ης*, *η*. Th. *κύκλος*.
Κύκλῳ, pro *ἐν κύκλῳ*, *circa*, *in orbem*, *in circuitu*, *undique*.
Κυκλωτὸς, *ἡ*, *ὸν*, *rotundus*: à *κυκλόω*.
Κύκλωψ, *ωπος*, *ὁ*, et *οἱ* Κύκλωπες, *CYCLOPES*: ex *κύκλος*, *orbis*, *circulus*, et *ὤψ*. Th. *ὄπτομαι*, *video*.
ΚΥ'ΚΝΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, *CYGNUS*, *olor*: est et nom. propr.
Κυκόωντῐ, Poët. pro *κυκῶντι*, *miscenti*, dat. sing. part. præs. act. à *κυκάω*, f. *ήσω*, *misceo*.
ΚΥ'ΛΑ, *ων*, *τὰ*, *cavitates oculorum*.
Κυλῐ́κων, gen. pl. à *κύλιξ*, *ικος*, *ἡ*, *calix*. Th. *κυλίω*, *volvo*.
Κυλίνδεται, 3. sing. præs. ind. pass. *κυλίνδετο*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à *κυλίνδω*, idem quod *κυλίω*, *volvo*.
Κύλινδρος, *ȣ*, *ὁ*, *CYLINDRUS*: lapis teres in modum columnæ. à
Κυλίνδω, idem ac th. *κυλίω*, *volvo*.
Κύλιξ, *ῐκος*, *ὁ*, *CALIX*: ab eod. th.
Κύλῐσις, *εως*, *ἡ*, *volutatio*: et
Κύλισμᾰ, *ᾰτος*, *τὸ*, *volutabrum*: à perf. pass. Th. *κυλίω*.
Κυλισμὸς, *ȣ*, *ὁ*, *volutatio*: à *κυλίω*.
Κυλιστὸς, *ἡ*, *ὸν*, *volutatus*: ab eod.
Κυλῑ́χναι, *αἱ*, *caliculi*, seu *parva vasa potoria oris compressioris*; item *cucurbitulæ*: pl. à
Κυλῐ́χνη, *ης*, *ἡ*, *poculum*, *pyxis medica*: à *κύλιξ*.
Κυλῐ́χνῐον, *ȣ*, *τὸ*, idem. Dim. à pr.
Κύλῐχνος, *ȣ*, id. q. *κυλίχνη*.
ΚΥΛΙ'Ω, *volvo*, *voluto*: f. *ῑ́σω*. Hinc *κυλίνδω*, *κυλινδέω* et *καλινδέω*, idem.
Κυλλοποδῐ́ων, *ωνος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *qui distortis pedibus est*, *loripes*: Vulcani Epithet. à *κυλλὸς*, *claudus*, et *πȣ̀ς*.
ΚΥΛΛΟ'Σ, *ἡ*, *ὸν*, *claudus*, *curvus*, *mancus*: qu. à *κόλος*, *mutilus*.
Κυλοιδῐᾰ́ω, *ῶ*, *sum oculis tumentibus*: à *κύλον*, pro *κοῖλον*, *cavitas oculi*, et *οἰδάω*, *tumeo*.
Κυλοιδῐῶντες, nom. plur. part. præs. à *κυλοιδιάω*, quod vide.
ΚΥ͂ΜΑ, *ᾰτος*, *τὸ*, *fluctus*, *unda*; *magna lues*: qu. *κύκημα*, à *κυκάω*, *misceo*. Est et *κῦμα* pro *κύημα*, *τὸ*, *fœtus*: à *κύω*, *in utero gesto*.
Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præs. act. *κυμαίνων*, et in f. g. *κυμαίνȣσα*· à
Κυμαίνω, *fluctuo*, *æstuo*, *ferveo*, *turgeo*: f. *ᾰνῶ*. perf. *γκᾰ*. Th. *κῦμα*.
Κύματ' pro *κύμᾰτᾰ*, nom. pl. *κύμᾰσῐ*, dat. pl. à *κῦμα*, quod vide.
Κυμᾰτῐ́η, *ης*, *ἡ*, *tempestas*: et
Κυμᾰτῐ́ης, *ȣ*, Ion. pro *κυμᾰτῐ́ᾱς*, *ȣ*, *ὁ*, *undosus*: ab eod. th. Hinc *κυματίης ἄνεμος*, *ventus impetuosus*.
Κυμᾰτῐ́ζω, f. *ῐ́σω*, *undis agito*, *fluctuare facio*. Th. præced.
Κυμᾰ́τῐον, *ȣ*, *τὸ*, *parvus fluctus*; *cymatium*, pars columnæ. Dim. à *κῦμα*.
Κυμᾰτολήγη, *ης*, *ἡ*, *nomen mulieris*.
Κυμᾰτοπλὴξ, *ῆγος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *undis seu fluctibus pulsatus*, *fluctibus jactatus*. id. et *κυμᾰτοπληγὴς*, *έος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, à *κῦμα* et *πλήσσω*, *pulso*.
Κυμᾰτόω, -*ῶ*, id. ac *κυματίζω*.
Κυμᾰτώγη, *ης*, *ἡ*, et legitur *κυμᾰτωγὴ*, *ῆς*, *ἡ*, *littus*; ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex *κῦμα* et *ἄγω*, seu *ἄγνυμι*, *frango*.
Κυμᾰτώδης, *εος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *fluctuosus*: ab eod. th.
Κυμᾰτωθεῖσᾰ, *ης*, *η*, a. 1. part. pass. fœm. g. à *κυματόω*. Th. *κῦμα*, *ατος*, *τὸ*, *fluctus*.
Κυμβᾰλῐ́ζω, f. *ῐ́σω*, *cymbalum pulso*: à
Κύμβᾰλον, *ȣ*, *τὸ*, *CYMBALUM*: à *κύμβος*.
Κύμβᾰχος, *ȣ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *pronus in caput*: à
Κύμβη, *ης*, *ἡ*, *CYMBA*; it. *poculi genus*; et *caput*. à *κύμβος*.
Κυμβῐ́ον, *ȣ*, *τὸ*, et
Κύμβον, *ȣ*, *τὸ*, *acetabulum*: à
ΚΥ'ΜΒΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, *cavus*, *recessus*; item *ollæ fundum*: qu. à *κυφὸς*, *curvus*.
Κύμη, *ης*, *ἡ*, nomen urbis.
ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, *εως*, vel *ῐδος*, *ἡ*, *avis quædam nocturna*.
ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, *ȣ*, *τὸ*, *CYMINUM*: herba et nomen.
Κυμοδόκη, *ης*, *ἡ*, nomen mulieris.
Κυμοθόη, *ης*, *ἡ*, nomen mulieris.
Κυμοπόλειᾰ, *ᾱς*, *ἡ*, nomen mulieris.

Κῦμὼ, nomen mulieris.
Κῦνᾱγίτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro κυνηγίτης, q. v.
Κῦνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, canum suffocatio; angina.
Κυναγχῖκὸς, ἡ, ὸν, anginâ laborans.
Κῦναγχῖκὸν πάθος, ipsum est κύναγχον vel κυνάγχη, morbi inflammantis species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.
Κῦνᾱγὼς, ῶ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, ῦ, venator: ex κύων, canis, et ἄγω, duco.
Κῦνᾰ'δες, ων, οἱ, canum pili: quod à κύων, canis.
Κῦνᾰ'μυιᾰ, vide κυνόμυια.
Κῦνάνθρωπος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, versipellis, impudens: qu. canis: ex κύων, canis, et ἄνθρωπος.
Κῦνᾰ'ρῖον, ȣ, τὸ, catellus: diminut. à κύων.
Κῦ'νᾱς, acc. pl. κῦ'νες, nom. pl. à præced. th.
Κῦνέη, ης, ἡ, contr. κυνῆ, ῆς, pellis canina, galea, pileus: ab eod. th.
Κῦ'νειος, εἰᾱ, ειον, vel κῦ'νειος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, caninus: ab eod. th.
Κῦ'νεος, έᾱ, εον, idem et ab eod.
Κῦνέȣν, Ion. et Poët. Pleonasm. τȣ̃ ε, pro ἐκύνȣν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, osculor.
Κῦ'νες, nom. pl. à κύων, κυνὸς, canis.
Κῦ'νεσσῖν, canibus, dat. pl. Ion. pro κυσὶ, à κύων.
Κῦνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, blandior, adoro: προσκυνέω, idem. Th. κύω.
Κῦνηγέσῖον, ȣ, τὸ, canes venatores, et instrumenta venationis: à κυνηγός.
Κῦνηγέτης, ȣ, ὁ, venator: et
Κῦνηγέω, venor: f. ήσω. à
Κῦνηγὸς, ȣ̃, ὁ, venator: à κύων et ἄγω.
Κῦνῖ'δῖον, ȣ, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ ἢ ἡ, canis.
Κῦνῖκὸς, ἡ, ὸν, caninus, CYNICUS: ab eod. th.
Κῦνόδȣς, οντος, ὁ, dens caninus: à κύων, κυνὸς, canis, et ὀδȣ̀ς, dens.
Κῦνοθαρσὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, impudens: ex κύων, canis, et θάρσος, audacia.
Κῦνόμυιᾰ, ᾱς, ἡ, musca canina. Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401, ed. Mang. qui disertè ducit ex μυίας ἢ κυνός. Hinc de impudente dicitur, Athen. Deipnos. iii. 37. et, ut scribi debet, iv. 14. Alii legunt κυνάμυια.
Κῦνοπρόσωπος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, qui caninâ facie est: ex κύων, canis, et πρόσωπον, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Κῦνοῤῥαϊστὴς, vel Κυνοραιστὴς, ȣ̃, ὁ, ricinus: ex κύων et ῥαίω.
Κῦνοσȣρᾰ̀, CYNOSURA: qu. κυνὸς ȣ̓ρὰ, cauda canis: pro astro sumitur.
Κύντερος, ȣ, impudentior: superl. κύντᾰτος. Th. κύων, canis.
Κῦνῶπᾰ, voc. sing. à
Κῦνώπης, ȣ, ὁ ἢ ἡ, habens canis vultum; item impudens. ex κύων, canis, et ὢψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Κῦνώπῖδος, gen. sing. à
Κῦνῶπῖς, ῖδος, ἡ, inverecunda: à κυνώπης.
Κῦ'ος, εος, τὸ, fœtus. Th. κύω, in utero gesto.
Κυέμενᾰ, nom. pl. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω, quod vide.
Κῦοφορέω, ῶ, f. ήσω, in utero fero, prægnans sum: à κύος, fœtus, et φορέω, idem quod φέρω, fero.
Κῦπᾰρίσσῖνος, vel κυπάριττῖνος, ῖ'νη, ῖνον, cupressinus, ex cupresso factus: à
ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, κῦπᾰ'ριττος, ȣ, ἡ, CUPRESSUS, arbor.
ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, vas magnum concavum et capax.
ΚΥΠΑ'Σ, ά'δος, ἡ, et Κῦπασσῖ's, ῖ'δος, ἡ, pallium et lecti stragulum; vestis ποδήρης, quam delicatiores tum viri tum feminæ gestabant. Anthol. Reiskii, p. 22. Vide Toup. ii. p. 121.
ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, CYPERUS, herba è juncorum genere.
ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, poculi genus: defluxum à κύφελλον, quia cavum.
Κῦπρῖάρχης, ȣ, ὁ, CYPRI præfectus.
Κῦ'πρῖδᾰ, acc. sing. à Κύπρις, Venus.
Κῦπρίζω, germino venustè, floreo. Th. Κύπρος.
Κῦ'πρῖνον, ȣ, τὸ, unguentum Cyprinum: et
Κῦπρῖνος, CYPRINUS: et
Κῦ'πρῖος, ȣ, ὁ, CYPRIUS: ab eod. th.
Κῦ'πρῖς, ῖδος, ἡ, Venus: acc. Κῦπρῖδᾰ et Κῦ'πρῖν. Th. Κύπρος, Cyprus.
Κῦπρῖσμὸς, ȣ̃, ὁ, efflorescentia: à κυπρίζω.
Κυπρογένειᾰ, ᾱς, ἡ, Epithet. Veneris, quæ nata dicitur in insulâ Cypro. Dicitur et
Κυπρογενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, idem: à Κύπρος et γείνομαι, nascor.
ΚΥ'ΠΡΟΣ, CYPRUS, arbor et insula.
Κυπτάζω, f. ά'σω, pronus specto, immoror, cunctor, tempus tero: à κύπτω.
Κυπτὸς, ἡ, ὸν, inclinatus; supplex. Th.
ΚΥ'ΠΤΩ, pronus sum, incurvo me ad videndum: f. ψω. a. 1. ἔκυψᾰ. a. 1. part. κύψᾱς, -αντος.
Κῦρᾱ'νᾱ, ᾱς, ά, Dor. pro Κυρήνη, ἡ, CYRENE. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.
Κυρβαῖος, αίᾱ, αῖον, sublimis, -e: à κύρβις, quod vide.
ΚΥΡΒΑ'ΣΙ'Α, ᾱς, ἡ, crista gallinacei; tiara: à κάρα et βαίνω.
ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, tabula triangula, cui leges inscribebantur.
Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κύρω, incido, nanciscor.
Κυρείᾱ, ᾱς, ἡ, (per Syncop. pro κυριεία) dominatio, potestas. Th. κῦρος.
Κυρέω, f. ήσω, incido, assequor. Th. κύρω, idem.
Κύ'ρη, ἡ, Ceres: sic dicta, quia κυρία τȣ̃ ζῆν, domina vitæ.
Κυρηβάζω, cornibus pugno: f. ά'σω. qu. à κέρας, cornu.
ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, acera et glumæ hordei. Vide κηρύβια.
Κῦ'ρημα, et per Sync. κύρμα, ᾰτος, τὸ, id in quod aliquis incidit, præda. Th. κύρω, incido.
Κυρήνη, ἡ, CYRENE, urbs Africæ. Hebr. murus.
Κυρήνιος, ȣ, ὁ, Quirinus, nomen viri.
Κυρῆσαι, a. 1. inf. et
Κυρήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, incido.
Κυρθεὶς, adeptus, a. 1. part. pass. verbi κύρω· a. 1. ind. pass. ἐκύρθην.
Κυρῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, domina: et
Κυρῖᾰκὸς, ἡ, ὸν, dominicus, a, um. Th. κῦρος, τὸ, auctoritas.
Κυρῖεύω, dominor, potior, in potestatem redigo, recupero: cum gen. fut. εύσω. perf. κεκῦρῖ'ευκᾰ. à κύριος, dominus. Th. κῦρος.
Κυρίζω, vel κυρίσσω, cornibus peto: qu. à κέρας, cornu.
Κῦ'ρῖος, ȣ, ὁ, dominus, herus, qui auctoritate valet. Th. κῦρος, auctoritas.
Κῦ'ρῖος, ῖ'ᾰ, ῖον, penes quem potestas seu jus alicujus rei, aut qui pro arbitrio suo aliquid facit; auctoritatem habens; præcipuus; proprius. ab eod.
Κυρῖότης, ητος, ἡ, dominatio: à præc.
Κυρίσσω, vide κυρίζω.

Κυρκᾶνᾶν, *miscere:* qu. à κυκανᾶν, ρ interjecto.
Κύρμᾶ, ἄτος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit, præda:* à κυρέω, vel κύρω, quod vide.
Κύρν' pro Κύρνε, vocat. à
Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.
ΚΥ̃ΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas, edictum, cardo rei.* Est et
Κῦρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Persarum rex.
Κυρῶν, præs. inf. act. et
Κυρῶσᾰ, præs. part. f. g. à
Κυρόω, -ῶ, *sancio, auctoritatem do, ratum facio:* f. ώσω. perf. κεκύρωκᾰ. perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*
Κύρσαι, *incidere*, a. 1. inf. et
Κύρσᾱς, a. 1. part. act. à κύρω, *incido:* f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, *adipiscar:* vide in præced.
ΚΥΡΤΟ'Σ, ἡ, ὀν, Æol. κυρτὸς, *CURVUS, gibbosus, convexus.* At
Κύρτος, ου, ὁ, *sagena, nassa:* dicitur et κύρτη, et κυρτὶς, quia *cava* seu *gibbosa.*
Κυρτόω, -ῶ, *curvo, incurvum reddo.* Th. κυρτός.
Κύρτωμᾰ, ἄτος, τὸ, *quod est incurvatum, gibbus:* item *tumor omnis præter naturam.* Th. κυρτὸς, *curvus.*
ΚΥ̃ΡΩ, *sum, incido, consequor:* f. 1. Æol. κύρσω· κυρέω, idem quod κύρω.
Κύσᾱς, αντος, *osculatus*, aor. 1. part. act. à κυνέω, *osculor.*
Κύσε, seu κύσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κύσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi; inf. κύσαι· unde Angl. TO KISS.
ΚΥ'ΣΘΟΣ, et κύσος, ου, ὁ, et κυσὸς, ῦ, ὁ, *nates, podex;* item *pro muliebri pudendo.*
Κυσί, dat. plur. à κύων, *canis*, quod vide.
Κυσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω, quod vide.
Κύσσε, Ion. et Poët. pro ἔκυσε, 3. sing. a. 1. verbi κυνέω.
ΚΥ'ΣΤῘΣ, εως, ἡ, *vesica:* acc. κύστιν.
ΚΥ'ΤῘΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici.*
ΚΥ'ΤῘΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.
ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *cavitas, sinus, alveus;* ubi aliquid κεῖται.
Κύτρᾶν, Ion. pro χύτρην, acc. sing. à χύτρα, *olla:* idem quod χύτρος, quod vide.

Κύτταρος, ου, ὁ, *loculamentum apum et vesparum:* à κύτος, *cavitas.*
Κύφελλᾰ, ων, τὰ, *nubes*, et *omnia cava:* q. à κυφὸς, *incurvus.*
ΚΥ̃ΦΙ, *suffimenti genus.*
Κυφὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, gibbosus:* qu. à κύπτω, *flecto.*
Κῦφος, εος, τὸ, *gibbus.* Th. κύπτω.
Κύφων, ωνος, ὁ, *locus testudinatus, baculus incurvus, stiva:* item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur; catasta, numella:* à κυφὸς, *curvus.* Th. κύπτω, *pronus sum.*
Κύφων' pro κύφωνᾰ, acc. sing. præced.
Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me:* κύψαι, a. 1. inf.
ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum:* hinc κυψελὶς, ῖδος, ἡ, *alveus.* Est et κυψέλη, *auris foramen, ejusque sordes.*
Κυψέλλιζον, nom. propr.
Κύψελος, ου, ὁ, *CYPSELUS:* hirundinum species, sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, *ab alveolis*, quos è luto sibi construit. Item nom. propr. Eëtionis filii, ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.
ΚΥ'Ω, *in utero gesto, osculor:* f. σω. perf. κᾰ. Κυέω, idem.
ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *CANIS:* acc. κύνᾰ· dat. pl. κυσί.
Κῶας, τὸ, *pellis ovilla.* Vide κῶς.
ΚΩΒΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *GOBIUS* seu *GOBIO* piscis: et Angl. GUDGEON.
ΚΩ'ΔΕΙᾸ, et κωδῖα, ας, ἡ, *caput papaveris, globulus.* κώδη, *fructus papaveris.*
Κώδιον, ου, τὸ, *CORIUM, ovium vellus:* contract. pro κωΐδιον. Th. κῶς, έος, τὸ, *pellis ovina villosa.*
ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nola, tuba:* metaph. *homo garrulus.*
Κώεᾰ, ων, τὰ, nom. pl. à κῶς, εος, τὸ, *pellis agnina, stragulum.*
ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam, compotatio; ebrietas.*
Κωθωνίζω, f. ίσω, *largiùs poto, compoto:* à præced.
Κωθωνιστήριον, ου, τὸ, verbale τῦ κωθωνίζεσθαι, quod exstat 3. Esdr. iv. 63, *taberna compotatoria.* D. S.
Κωκᾶλὸς, ῦ, ὁ, Rex Sicanorum.
ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, *fleo, ploro.* hinc
Κώκυμᾰ, ἄτος, τὸ, et

Κωκυτὸς, ῦ, ὁ, *fletus, ululatus.*
ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex sacrificiis superer ant, sacerdotibus distribuebant: quæstores.*
Κωλεᾶ, ᾶς, ἡ, *fœni fasciculus:* it. *perna.*
Κωλεὸς, idem quod κῶλον, quod vide.
Κώληψ, ηπος, ἡ, *talus, sura.* Th. κῶλον.
Κωλῐκὸς, ἡ, ὸν, *COLICUS, ad coli dolorem pertinens:* à
ΚΩ̃ΛΟΝ, ου, τὸ, *membrum, periodi pars: intestinum crassum, COLON* seu *COLUM.*
Κωλυέτω, *castiget*, 3. sing. imperat. act. à κωλύω, quod vide.
Κώλυμᾰ, ἄτος, τὸ, et κωλύμη, ης, ἡ, *impedimentum, prohibitio:* et
Κώλυσῐς, εως, ἡ, idem: et
Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit:* à
ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo, impedio, arceo;* f. ύσω. perf. κεκώλυκᾰ. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. pass. ἐκωλύθην.
ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *stellio.*
ΚΩ̃ΜᾸ, ἄτος, τὸ, *syncopa, coma; somnus profundus: veternus:* item *illecebra, lenocinium, pellacia.*
Κώμαζον, imperf. Ion. et
Κωμάζοντᾰ, acc. sing. part. præs. à
Κωμάζω, *COMESSOR, hymnis celebro:* item *salto, choreas ago.* κωμάζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere.* Th. κῶμος, *comessatio.*
ΚΩΜᾸΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *fructus quidam aromaticus.*
Κώμαξ, ᾶκος, ὁ, *petulans, nugator.*
Κωμάξᾰτε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, q. v.
Κωμάρχης, ου, ὁ, *vici præfectus:* à κώμη et ἄρχω.
Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *comessari*, inf. verbi κωμάζω.
Κωμαστῐά, ας, ἡ, à κῶμος, *comessatio.*
ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus.* Hinc
Κωμηδὸν, *vicatim.*
Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus.* κωμῆται, *ejusdem vici incolæ, vicini.*
Κωμόπολῐς, εως, ἡ, *oppidulum:* ex κώμη et πόλις, *urbs.* Mar. i. 38. nusquam alibi reperta.
ΚΩ̃ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMESSATIO, lascivum convivium, lascivia:* q. *luxuria soporifera*, à κῶμα, *somnus:* item *genius comessationum præses; cœtus*

Baccho ministrantium; cætus virorum qualiscunque, sed in isto sensu raro. Eurip. Hippol. 44. et Ion. 1196. Κώμου δεσπότης appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus.*

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur, fasciculus fœni.*

Κώμῳ, dat. sing. à κῶμος.

Κωμῳδῐ'ᾰ, *COMŒDIA, Satira;* à κωμῳδός.

Κωμῳδῐογρᾰ'φος, ου, ὁ, *comœdiarum scriptor:* ex κωμῳδία et γράφω. D. S.

Κωμῳδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *comœdiæ scriptor:* ex seq. et ποιέω.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, *COMŒDUS,* qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit:* ex κώμη, *pagus*, et ἀείδω, *cano.*

Κώνειον, ου, τὸ, *cicuta, venenata potio:* à

ΚΩ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *CONUS, turbo, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ.*

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, *CONOPEUM ad culices arcendos, velum tentorii militaris.* Th. κώνωψ, *culex:* vel κῶνος, ob similitudinem figuræ. Angl. CANOPY.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, *culex.*

Κωπέες, οἱ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεὺς, έος, ὁ, *remex:* à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus, manubrium:* q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπήεις, εσσᾰ, εν, *manubrium seu capulum habens.* A κώπη.

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus cui alligantur remi.*

Κωπῐ'ον, ου, τὸ, *remulus.* Dim. à κώπη.

Κώρᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro κώρη, ης, ἡ, sive κόρη, *puella, oculi pupilla.*

Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, q. v.

Κωροσῠ'νᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro κουροσύνη, ης, ἡ, *pueritia:* à κόρος.

Κωρῠ'κιον, ου, τὸ, *crumenula, sacculus, folliculus:* diminutiv. à

ΚΩ'ΡῨΚΟΣ, ου, ὁ, *pera, saccus coriaceus.*

ΚΩ͂Σ, κώεος, τὸ, *ovium vellus, stragulum.* Κῶος, εος, τὸ, idem. q. à κέω, *jaceo.* Est et

Κῶς, ῶ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.

Κως, Ion. pro πως.

Κωσάμ, ὁ, nomen viri, Hebr. *divinans.*

Κώτᾰλῐς, hodiè κοτάλι, *tudicula, cochleare majus.* An à κοτύλη, quia *cava?*

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, f. ῐλῶ. perf. ιλκᾰ, *fabulor, garrio; fallaciter loquor.* hinc κωτίλλοντᾰ, acc. sing. part. præs. κωτίλλουσᾰ, præs. part. f. g.

Κωτῐ'λος, ῐ'λη, ῐ'λον, *loquax, garrulus, blandus, fallax, astutus:* à κωτίλλω.

Κωφεύω, (pro κουφεύω) *allevo:* it. *quiesco.*

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, propriè *hebes, obtusus;* et hinc, sensu aliquo captus, impr. *auditu; surdus, tacitus, stolidus, iners, invalidus, irritus, obscurus* de oratione. κωφὸν βέλος, *telum obtusum.* κωφὸν κῦμα, *fluctus qui non exauditur.* hinc

Κωφόω, -ᾰ'ω, et -έω, *exsurdo, surdum reddo, surdesco.*

Κὤχεθ' pro καὶ ᾤχετο, *et abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*

Κωχεύω, *sustollo.* Hesych.

Λ.

Λ Undecima est Græcorum litera; nota numeralis significans *triginta*, et cum lineolâ infrâ positâ, *triginta millia.*

Λᾶ, particula, *per se* nihil significans, verùm in *compositione auget* significationem.

ΛΑ͂ΑΣ, λᾶ'αος, ὁ, *LAPIS, saxum:* qu. ex λα partic. aug. et ἄζω, *sicco.* λᾶς, λαὸς, idem quod λᾶας.

Λάβᾱ, Dor. pro Λάβου, gen. à Λάβας pro Λάβης, viri nomen.

Λᾰ'βε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act.

Λᾰβὲ, *cape*, et in plur. λᾰ'βετε, a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Λᾰβεῖν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.

Λᾰ'βη, ης, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium, occasio, prætextus.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβέ.

Λᾰ'βῃς, 2. sing. et λᾰ'βῃσῐ, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio;* a. 2. ἔλαβον.

Λᾰβῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *ansa, manubrium, forceps, fibula:* dimin. à λαβή.

Λᾰ'βοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λᾰ'βοιμῐ, οις, οι, verbi λαμβάνω· a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῖσᾰ, Dor. pro λαβοῦσα, part. a. 2. act. f. g. ab eod. verbo.

Λᾰβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. λαβόμενος, a. 2. part. med. à λαμβάνω, *capio:* a. 2. ἔλαβον.

Λᾰ'βον, Dor. pro λαβὲ, a. 2. imperat. act.

Λᾰβοῦσᾰ, aor. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λᾰβρᾰγόρης, ου, ὁ, *procaciter loquax:* à λάβρος, *vorax*, et ἀγορέω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Λάβρᾰξ, ᾰκος, ὁ, *lupus piscis.* à λάβρος.

Λᾰβρεύομαι, *præceps sum in loquendo:* à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ρᾶ, ρον, *valdè vorax, avidus;* q. ex λα vel λίαν, et βόρος, *vorax.* Hinc

Λᾰβρότης, ητος, ἡ, *voracitas.*

Λᾰβρώνῐον, ου, τὸ, *poculum quoddam latum:* q. à λάβρος.

ΛᾸΒῨ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *LABYRINTHUS, locus multis viarum ambagibus inflexus.*

Λᾰβῠρινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *labyrintheus, tortuosus, flexuosus:* à præced.

ΛᾸ'ΓᾸΝΟΝ, ου, τὸ, *LAGANUM, placentæ genus.*

Λᾰγᾰρὸς, ᾰ', ὸν, *laxus, non distentus, non plenus;* in quo sc. est λαγὼν seu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles, non ventricosi.*

Λαγγεύω, *fugio:* περιφεύγω.

Λαγγέω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latin. *LANGUEO.* Angl. TO LANGUISH.

Λᾱγέτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Λᾱγέτης, ου, ὁ, *dux, ductor populi:* q. λαοῦ ἡγέτης.

ΛᾸ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, *LAGENA*, poculi genus, à cavitate, quæ λαγών· *genus mensuræ, sextarius.* Scribitur et λᾰ'γυνος. Angl. FLAGON.

Λᾰγῐ'δευς, έος, ὁ, *cuniculus:* à λαγωός.

Λαγνείᾱ, ᾱς, Ion. ης, ἡ, *salacitas.* Th. λάγνης, *libidinosus.*

ΛΑ'ΓΝΗΣ sive λάγνος, ου, ὁ, *homo libidinosus, lascivus:* superl. λαγνίστᾰτος· qu. λάγυνος, *valdè mulierosus:* ex λα et γύνη· vel à λέγω, *cubo.*

Λᾰγόνεσσῐν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, ἡ, *ilia.*

Λᾰ'γος, ου, ὁ, *LAGUS*, nom. propr.

Λᾰγὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro λαγώς.

Λᾰγοσφᾰγῐ'ᾰ, ᾱς, ῐ'η, Ion. ἡ, *leporum venatio*, aut *cædes:* à λαγὸς et σφαγή.

ΛΑΓΧᾸ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo;* cum gen. et acc. fut. med. λήξομαι. perf. εἴληχᾰ pro λέληχᾰ.

part. εἰληχὼς et λεληχώς. a. 2. ἔλᾰχον. a. 2. sub. λά'χω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. λᾰχὼν, όντος. perf. med. λέλογχᾰ. aor. 1. med. inf. λήξασθαι. perf. pass. εἴληγμαι. part. εἰληγμένος.

Λαγὼ, leporem, acc. sing. à λαγώς.

ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, ilia, lateris cavitas laxior et exossis.

ΛᾸΓΩΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, Att. λαγὼς, ῶ, lepus. Ex λα et ȣ̃ς, auris. alii ex λα et γοάω, multùm gemo.

Λᾰγῷος, ῴα, ῷον, leporinus; à præc.

Λᾰγὼς, ὼ, ὁ, lepus. v. λαγωός. Sed

Λᾰγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγȣ̀ς, lepores.

Λα'δων, ωνος, ὁ, pater Daphnes: acc. Λα'δωνᾰ. Est et nom. fluvii.

Λᾰέρτης, ȣ, ὁ, LAERTES, pater Ulyssis.

Λᾰερτιά'δης, ȣ, ὁ, LAERTIADES, nomen proprium, filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, ων, οἱ, lapides: à λᾶς, λᾶος, id. quod λᾶας, ὁ, lapis.

Λάζᾰρος, ȣ, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. et λαζεῦ, Dor. pro λάζȣ, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, capio.

Λαζεῦ, Dor. pro λάζȣ· vide λάζεο.

Λαζοίᾰτο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo: q. à λάβη, aut λαβάζομαι. Dicitur et λάζῠμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, mendax, vanus, superbus.

Λᾰήμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. pro ἔλαε verbi λάω, quod tamen et alias habet significationes.

Λα'θᾱ, ᾱς, ᾳ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.

Λα'θαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clam malus et mordens, clandestinus: ex præc. et ἀργός.

Λα'θε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λα'θεσθε, 2. pl. a. 2. imp. m. verbi λανθάνω, obliviscor, seu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον. a. 2. inf. λαθεῖν. perf. pass. λέλησμαι, perf. med. λέληθα.

Λᾰθέμεν, Ion. et Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.

Λα'θετ' seu λα'θετο, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. ejusd.

Λᾰθήϐης, ȣ, ἡ, immemor juventæ, senex: ex λήθω, cujus a. 2. ἔλαθον, et ἥϐη, juventus.

Λα'θητε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi λήθω seu λανθάνω, obliviscor; a. 2. ἔλαθον.

Λᾰθικηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curas oblivione tegens: à λήθω et κῆδος, εος, τὸ, cura.

Λᾰθιφθόγγοιο, gen. Ion. à

Λᾰθίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocis oblivionem inducens: ex λήθω, lateo, et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Λᾰθόμεθᾰ, obliviscimur, Dor. pro ληθόμεθα, 1. plur. præs. ind. act. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, lateo.

Λα'θον, Ion. pro ἔλᾰθον, aor. 2. verbi λήθω.

Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, oblivio.

Λᾱ'θρᾱ, adv. clam, latentèr: et

Λᾱθραῖος, αίᾱ, αῖον, clandestinus: et

Λᾱθραίως, clam, adv. à λήθω, Dor. λάθω, lateo.

Λα'θρη, Ion. pro λάθρα, clam, quod vide.

Λᾱθρίδι'οισιν, dat. pl. Ion. à

Λᾱθρί'διος, ί'ᾰ, ιον, occultus. Th. λήθω, lateo.

Λα'θριος, ί'ᾰ, ιον, occultus: ab eod.

Λᾰθυρὶ's, herba è genere tithymallorum. Plin. 27. 11.

ΛᾸΘΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λᾰθὼν, qui latuit, aor. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, obliviscor. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λαιᾱ', ᾶς, ἡ, LÆVA; à λαιὸς, quod vide.

Λα'ϊγξ, ϊγγος, ἡ, lapillus, calculus: à λᾶας, lapis.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, sinister, impudens, procax.

Λαικάζω, f. ά'σω, decipio, scortor: ex λα et κάζω, orno.

Λαιλᾱπίζω, -ῶ, f. ήσω, et λαιλαπίζω, per procellam aufero: ex

ΛΑΙ'ΛΑΨ, ᾶπος, ἡ, LÆLAPS, turbo, ventus procellosus: à λαι, vel λα, et λάπτω, lambendo bibo.

Λαίμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gulosus, vorax, insatiabilis: ex λαὶ et μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suid. à λαιμός.

ΛΑΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, guttur, gula, jugulus, vorago, lacuna.

Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido seu seco. à λαιμὸς, jugulus, et τέμνω, scindo.

Λαιμόσχᾰτον, τὸ, præmium ob λαιμοῦ σχάσιν, merces athletici homicidii.

Λαΐ'νεος, έᾰ, εον, et λαΐ'ϊνος, ΐ'νη, ΐ'νον, lapideus. Th. λᾶς, lapis.

Λαῖον, ȣ, τὸ, seges, quâ frui possumus, à λαύω. sic fruges, à fruendo. Vide λεῖον et λήϊον.

ΛΑΙΟ'Σ, ᾱ', ὸν, LÆVUS, sinister.

Λαιοτομέω, ῶ, fut. ήσω, segetem seco, meto: à λαῖον, ȣ, τὸ, seges, et τέμνω, seco.

Λαῖπος, impudicus, libidinosus. Hesych.

Λαισήϊ'ον, ȣ, τὸ, breve scutum, parmula: à λάσιος, hirsutus, quia ex crudo corio: vel à λαιὸς, sinister, quia in sinistrâ gestabatur.

ΛΑΙ'ΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo.

Λαιςὸν, onerosum, molestum: forsan à λα et οἰςὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum.

Λαῖτμᾰ, ᾰτος, τὸ, trajectus, latitudo, æquor. Poëticum à λα et ἰέναι, quod in amplum eat, seu extendatur.

ΛΑΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, vestis, velum. Dicitur et λαίφη, q. λεῖον ὕφος, levis texturæ.

Λαιψηροκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rapidus, celer, obliquè means: ex λαιψηρὸς et κέλευθος, ȣ, ἡ, via.

Λαιψηρὸς, ρᾱ', ρὸν, velox, celer, levis: ex λα et αἰψηρὸς, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, statim.

ΛᾸΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, LACATHA, arbor campestris.

Λα'καινᾰ, LACÆNA, nom. propr.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, species quædam aromatis.

Λα'κε, crepitabat, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi ληκέω, crepitum oleo. a. 2. ἔλακον. perf. med. λέλακα.

Λᾰκεδαίμων, ονος, LACEDÆMON, urbs Peloponnesi.

Λᾰκεδαιμόνιοι, ων, οἱ, LACEDÆMONII. à pr.

ΛᾸΚΕ'ΡΥΖᾸ, ης, ἡ, loquax, garrula, maledica. hinc

Λᾰκερύζομαι, garrio, convitior. q. ex λα et κράζω, clamo.

Λᾰκέω, apud Tragicos, pro ληκέω. Eurip. Orest. 162. ἄδυ ϗ ποτ' ἄρ' ἔλακεν. vide in ληκέω, LOQUOR.

Λᾰκίζω, discindo, lacero. à seq.

Λᾰκὶ's, ί'δος, ἡ, fissura, propriè cum crepitu facta. à ληκέω, crepo.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, fossa, fovea, cisterna, puteus, LACUS.

Λακτίζοισᾰ, Dor. pro λακτίζȣσα, præs. part. f. g. à

Λακτίζω, calcitro: f. ί'σω. perf. λελάκτικᾰ. præs. pass. λακτίζομαι, calcibus petor. Th. λὰξ, adv. calce. hinc

Λακτιςὴς, ῦ, ὁ, *calcitro.*
ΛΑ'ΚΩΝ, *LACON*, *qui è Laconiâ.* unde
Λᾰκωνίζω, f. ί'σω, *Lacedæmonios imitor, brevis sum in loquendo,* ut quondam Lacones.
Λᾰκωνἶκὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *regio Peloponnesi* : à
Λᾰκωνἶκὸς, ὴ, ὸν, *LACONICUS* ; à Λάκων.
Λᾰκωνἶκῶς, adv. *Laconicè, breviter* : à pr.
Λᾰκωνισμὸς, ῦ, ὁ, *LACONISMUS, breviloquentia* : à λακωνίζω.
Λᾰ'λᾰ, *LALA*, unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.
Λᾰλᾰγεῦντες, *canentes*, Dor. pro λᾰλᾰγῦντες. Sic λᾰλᾰγεῦντῖ pro λᾰλᾰγῦσῖ, *garriunt*, 3. pl. præs. ind. act. à
Λᾰλᾰγέω, ῶ, *resono, vociferor, cano, tumultuor verbis* : à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω, *loquor, narro.*
Λᾰλᾰγὴ, ῆς, ἡ, *clamor, garrilus* : à præc.
Λαλάζω, *vociferor* : à λαλέω.
Λᾰ'λαξ, ᾰγος, ὁ, *clamor, sonitus*, λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor.*
Λαλέοντι, Dor. pro λαλῦσι, *loquuntur* : à λαλέω.
Λᾰλεῦμες, Dor. pro λαλῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. ab eod.
Λᾰλεῦντῖ, Dor. pro λαλῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ab eod.
ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, *sonum edo, loquor, garrio* : f. ήσω. perf. λελᾰ'ληκᾰ. a. 1. ἐλᾰ'λησᾰ. a. 1. sub. act. λᾰλήσω. perf. pass. λελᾰ'λημαι, *dictus fui.* aor. 1. pass. ἐλᾰλήθην. f. 1. pass. λᾰληθήσομαι.
Λᾰ'λημᾰ, ᾰτος, τὸ, *sermo, loquacitas* : à 1. pers. perf. pass. præced.
Λᾰ'λησον, aor. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.
Λᾰλἶᾰ', ᾶς, ἡ, *loquela, garrulitas, loquacitas, sermo, rumor, colloquium, ipsa pronunciatio.* Th. λαλέω.
Λᾰλίςερος, compar. *loquacior* : à λάλος.
Λᾰλίςᾰτος, ῦ, *loquacissimus*, superl. à
Λᾰ'λος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *loquax, verbosus, disertus, garrulus* : à λαλέω.
Λαμὰ, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατί ; Lat. *quare?*
ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *accipio, capio, percipio, sumo, suscipio, invado, accipio*, it. *patior, consequor, adipiscor, nanciscor, comparo, prehendo, apprehendo, corripio, convinco.* λαμβάνειν μεταμέλειαν, *pœnitere*, Eurip. Iphig. Taur. 636. αἰδῶ, *vereri*, Soph. Aj. 348. ἐλαμβᾰ'νοσᾰν, pro ἐλάμβανον, *acceperunt*, 3. pl. imper. Ezek. xxii. 12. ἐλᾰ'βοσαν pro ἔλᾰβον, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25. f. λήψομαι. perf. λέληφᾰ, Att. εἴληφᾰ, cujus inf. εἰληφέναι, et part. perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. εἰληφώς. a. 2. ind. ἔλᾰβον. aor. 2. imperat. λᾰ'βε, et Att. λᾰβὲ, et in 2. pl. λᾰ'βετε. a. 2. opt. act. λᾰ'βοιμῖ, οις, οι. a. 2. sub. λᾰ'βω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λᾰβεῖν. a. 2. part. λᾰβὼν, όντος. perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, pro quo apud Poët. λελημμένος. aor. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η. inf. ληφθῆναι, et part. ληφθείς.
Λάμεχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *pauper.*
ΛΑ'ΜΙΑ, seu λᾰμῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus* : dictus à λαιμῦ, id est, *gulæ, amplitudine. LAMIA*, bestia quædam. *Lamiæ, sagæ.* Significat et *dæmonium alios vorare existimatum.*
Λάμνᾰ, *lamella.* Ex Lat. *lamina.*
Λαμνιᾰ'ς, ᾰ'δος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca.* Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex *Lemno.* Vel ἀντὶ τῦ Λημνόσε.
Λαμπᾰδηφορῖ'ᾰ, ᾱς, et Ion. ί'η, ί'ης, ἡ, *lampadum gestatio* : ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo*,) et φέρω, *fero.*
Λαμπᾰ'δἶον, ῦ, τὸ, *facula* ; *linamentum quod vulneri inditur* : dimin. à
Λαμπᾰ's, ᾰ'δος, ἡ, *LAMPAS*, *fax* : à λάμπω, *luceo.* Angl. A LAMP.
Λάμπεν, *collucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. λάμπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo.*
Λαμπετᾰ'ω, ῶ, id. quod th. λάμπω, *luceo.*
Λαμπετόωντᾰ, *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντῖ, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. præced.
Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus regium* et περιφανὲς, qu. à λάμπω, *splendeo.*
Λαμπηνἶκὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ad currum* aut *lecticam pertinens.*
Λαμπομένοισῖ, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo.*
Λαμπρἶᾰ'δᾰ, gen. Dor. à Λαμπριάδης, ῦ, ὁ, nom. propr.
Λαμπρὸς, ᾰ', ὸν, *splendidus, clarus* : compar. λαμπρότερος. superl. λαμπρότᾰτος. Th. λάμπω.
Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor* : ab eod.
Λαμπρῦ'νω, f. ῠνῶ, *clarum reddo* : à λαμπρός.
Λαμπρῶς, *splendidè, clarè*, adv. ab eod.
Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens* : à 3. pers. perf. pass. verbi
ΛΑ'ΜΠΩ, *niteo, luceo, splendeo, fulgeo, splendesco* : qu. à λίαν φῶ. fut. λάμψω. perf. φᾰ. a. 1. ἔλαμψᾰ. a. 1. imperat. λάμψον, ᾰ'τω. a. 2. inf. λάμψαι.
Λᾱμῠρῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *facundia, lepores* ; *loquacitas, impudentia* ; *limpiditas* : à
ΛᾹΜῨΡΟ'Σ, ρᾰ', ρὸν, vel λᾰ'μῠρος, *disertus, facetus, scurrilis.*
Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, aor. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι.
Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψᾰ'τω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo.*
Λάμψᾰκον, *LAMPSACUM*, nom. urbis.
Λάμψῐς, εως, ἡ, *splendor* : à 2. pers. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo.*
Λάμψομαι, ῃ, εται, Ion. et λαμψῦμαι. Dor. pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio.*
Λανθᾰ'νεμος ὥρα, *anni tempestas tranquilla, quâ latet siletque ventus.* Ex seq. et ἄνεμος, *ventus.*
Λανθᾰ'νω, seu λήθω, Dor. λᾰ'θω, *LATEO, delitesco, ignotus sum.* Cum participio junctum redditur *imprudenter, inscius* ; participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, cujus est λανθάνω· ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλυς, Heb. xiii. 2. *inscii quidam angelos hospitio exceperunt*, et Aristoph. Nub. 137. f. λήσω. a. 2. ἔλᾰθον. perfecto activ. caret. λανθᾰ'νομαι item *obliviscor* : perf. pass. λέλησμαι. a. 1. pass. ἐλήσθην et ἐλήθην. perf. med. λέληθᾰ. videas th. λήθω.
Λᾱνὸς, ῶ, ὁ, Doricè pro ληνὸς, ῦ, ὁ, *torcular.*
ΛΑ'Ξ, adv. *calce* seu *calcibus.* Hinc Lat. *CALX.*
Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. med. ab inusit. λήχω pro λαγχάνω, *sortior.* a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, *ascia, cælum.*
Λαξευτὴς, *lapicida:* et
Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, *in saxo incisus:* à
Λαξεύω, *lapides polio:* ex λᾶς, λαὸς, *lapis*, et ξέω, *polio, sculpo.*
Λαξωσὶς, εως, ἡ, *lapidis poliendi ars.* D. S.
Λᾶξις, ιος, ἡ, *sors, portio,* pro λῆξις, vel à λάχεσις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *sortior.*
Λᾶοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA,* nomen urbis. Gr. *jus populi.* Hinc
Λᾶοδικεὺς, έος, ὁ, *Laodicensis:* à præced.
Λᾶοδίκη, ης, ἡ, *Laodice,* nomen virginis.
Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, q. v.
Λᾶοκᾰτᾰ́ρᾱτος, *maledictus à populo, invisus populo.*
Λᾶομέδεια, nom. propr. mulieris.
Λᾶομεδοντιᾰ́δης, ου, ὁ, *filius Laomedontis.*
Λᾶομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON,* nomen propr.
ΛᾹΟ'Σ, οῦ, ὁ, Att. λεὼς, ὼ, ὁ, *populus, turba.*
Λᾶοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à populo cultus.* Ex λαὸς, *populus,* et σέβομαι, *colo.*
Λᾶοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum servans, populi tutor* seu *servator.* Ex λαὸς, *populus,* et σόω, *servo.* Etiam *qui populum agitat* seu *concitat:* ex λαὸς et σεύω, *moveo.*
Λᾶοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui populum alit.* Et
Λᾶότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à populo nutritus:* ex λαὸς et τρέφω, *alo:* f. ψω. perf. med. τέτροφα.
Λᾶοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populi corruptor:* ex λαὸς, *populus,* et φθείρω, *corrumpo;* perf. med. ἔφθορα.
Λᾶοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum cædens:* ex λαὸς et φένω, *occido.*
Λᾶοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populos ferens.* Ex λαὸς et φέρω.
ΛᾹΠΑ'ΖΩ et λᾰπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio, perdo.*
Λᾰ́πᾰθος, ου, ἡ, et λᾰ́πᾰθον, ου, τὸ, *fossa, terræ sulcus:* item *LAPATHUM* herba, à præc.
Λᾰπᾰ́ρᾱ, ας, ἡ, et λᾰ́πᾰρον, *pars inter costas nothas et ossa quæ ad ilia pertinent,* quia λαπαρὰ, i. e. *inania:* à
Λᾰπᾰρὸς, ρὰ, ρὸν, *vacuus, inanis.* Th. λαπάζω, *evacuo.*
ΛᾸ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita:* quæ λαπάζεται à corpore.
Λᾰπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, *lambendo bibo.*
ΛᾸΠΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *insolentiùs me effero, jacto me.* q. ex λα et ἔπος.
Λᾰπιθᾱ́ων, gen. plur. Dor. pro Λαπιθῶν. à
Λᾰπίθης, ου, ὁ, *LAPITHA:* qui cum Centauris congressus est.
Λᾰ́πισμᾰ, ατος, τὸ, *jactantia:* à 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.
Λᾰπιστὴς, οῦ, ὁ, *temerarius, mendax, voluptuosus; jactator, nugax:* à λαπίζω.
ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, perf. φα, *lambendo bibo more canum; ingurgito me.* undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.
Λάρδος, *lardus.* Gl. Cyr.
ΛᾹΡῙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *saginatus.*
ΛΑΡΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *corbis è vimine plexus.*
Λαρνᾰκόγυιος, ου, ὁ, quid significet, et ut Pani tribuatur, vide notas in Theocr.
ΛΑ'ΡΝΑΞ, ᾰκος, ἡ, *urna, capsa, loculus,* in quo λαρινὰ seu *pinguia* reponuntur.
ΛᾸ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *LARUS,* avis vorax, qu. à λάω, *appeto.* Sed
Λᾱρὸς, ρὰ, ρὸν, *hilaris, jucundus, gratus.* compar. λᾱρώτερος. superl. λᾱρώτᾰτος. παρὰ τὸ ἱλαρόν.
Λᾰρυγγίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *vocem dilato, clamito:* à
ΛᾸ'ΡΥΓΞ, γος, ὁ, *guttur, gula.*
Λᾰρύζω, *clamo:* à λάρυγξ, quod clamoris organum.
Λᾶς, λᾶὸς, ὁ, *lapis,* contractè à λᾶας.
Λασαίᾰ, ας, ἡ, nom. urbis Gr. *hirsuta, herbida.*
Λᾱσᾰ́μενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus, a, um;* a. 1. part. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo:* f. λήσω.
ΛᾸ'ΣᾸΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM, vasculum, olla;* item *cloaca, sella familiaris.*
Λάσδιο, *accipe,* Dor. pro λάζου, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio,* q. v.
Λασιύμεθ' Dor. pro λησόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi λανθάνω. f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασοῦμαι, et λασεῦμαι, ῇ, εῖται.
ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanna, contumelia, subsannatio, irrisio.*
Λασθῆμεν, a. 1. inf. pass. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, *lateo.* perf. pass. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι. a. 1. pass. ἐλάσθην.
Λᾰσιόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui surdus ex hirsutiâ,* κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.
ΛᾸ'ΣῙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *hirsutus, hispidus, setosus, calidus, animosus; herbidus.*
ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor;* q. à λάλω.
Λάσταυρος, ου, ὁ, *hirsutus in parte virili:* cujus ταῦρος est λάσιος.
Λᾱσῶ, Dor. pro λήσω, fut. 1. à λήθω, *lateo.*
ΛᾸ'ΤΑΞ, ᾰγος, ἡ, *humor excidens è poculo, et strepitus ille.* Est et *nomen animalis quadrupedis.*
Λᾰτῖνος, ὁ, *LATINUS,* nomen viri.
Λᾱτοΐδᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, *LETOIDES, Apollo, Latonæ filius:* à Λητώ.
Λᾱτομέω, *lapides incido et polio, exscindo, excido;* cum acc. f. ήσω. a. 1. ἐλᾱτόμησᾰ. perf. λελᾱτόμηκᾰ. perf. pass. λελᾱτόμημαι. perf. part. λελᾱτομημένος, η, ον. à λατόμος.
Λᾱτόμημᾰ, *lapis excisus:* à verbo præc. D. S.
Λᾱτομητὸς, ἡ, ὸν, *incisus in lapides, excisus, excavatus è lapide:* ab eodem.
Λᾱτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapicida:* quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis,* et τέμνω, *scindo.*
ΛᾸ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *LATUS,* nom. piscis delicati, Athen. l. vi. 17.
Λᾰτρείᾱ, ας, ἡ, *servitus, cultus:* it. *cultus religiosus.* Et pro δούλη, *serva.* à λατρεύω. Th. λάτρις.
Λᾰτρευτὴς, οῦ, ὁ, *cultor:* à 3. pers. perf. pass. seq.
Λᾰτρεύω, *servio, famulor, religiosè colo, sacrifico;* cum dat. f. σω. perf. λελᾰ́τρευκᾰ. a. 1. ἐλᾰ́τρευσᾰ. à λάτρις. al. à λα part. intens. et τρέω, *tremo.*
Λᾰ́τριν, acc. sing. λᾰ́τρισι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus.*
Λᾰ́τριος, ᾱ, ον, *famularis.* Th.
ΛᾸ'ΤΡῙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *servus, famula;* quos uxor secum afferebat, cum in viri sui potestatem se dedit. Vox à λαὸς, *populus, plebs inferior.* Hinc nata distinctio inter *latriam,* cultum ministerialem; et *duliam,* cultum divinum.
Λᾰ́τρον, ου, τὸ, *merces,* quæ servienti datur. à præc.
Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen urbis.
ΛΑΥΚᾹΝΙ'Ᾱ, vel λευκανίᾱ, ας, ἡ, *guttur, gula:* q. à λαύω, *fruor.*
Λαύρᾱ, ας, ἡ, *platea lata, vicus:* q. λαύρα ὁδός· à
ΛΑΥ͂ΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *LARGUS, latus, multus, copiosus:* q. à λα et εὐρὺς, *latus.*
Λαύρως, adv. *latè, abundè:* à præced.

Λαύω, *fruor:* undè usitatum ἀπολαύω, in λάω, *volo.*

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur.* Th. λαφύσσω.

Λαφυρεύω, f. εύσω, *spolio.*

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio, helluor, evacuo:* qu. à λάπτω.

Λαφύστιος, ία, ιον, *vorax, helluo:* à præc.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio:* f. ανῶ. perf. αγκα.

Λαχανεία, ας, ἡ, *olerum collectio:* à

Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, *olera produco:* à

Λάχανον, ου, τὸ, *olus:* à λαχαίνω.

Λάχεια, ας, ἡ, *fossu facilis:* it. nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio.*

Λαχεῖν, *sortiri,* aor. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior:* f. λήξω. perf. λέληχα, et Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα. λαχεῖν ἀΐδαν, *mori,* Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS:* nom. Parcæ. à λαγχάνω, *sortior.*

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *sors:* ex eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio:* f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, *micatio, sors:* à λαγχάνω, *sortior, mico digitis.* λαχμὸς exponitur etiam λακτισμὸς, *calcitratio;* item *pilorum densitas.*

Λαχνᾶεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villosus, hispidus:* à

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo:* ex λα et χνοῦς.

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pilosus:* à præced.

Λαχοίην, ης, η, *sortiar,* Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον.

Λαχνοῦται, (vox rara) *pilosus fit:* ex λαχνόομαι, οῦμαι, q. à λάχνη.

Λάχος, εος, τὸ, *sors:* à λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, *sortita,* a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, οῦσα, ὸν, *sortitus, sortis particeps:* a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior,* quod vide. a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA,* sylvestris brassicæ genus; à λάπτω.

Λαψεῦμαι, seu λαψοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λαψῇ, *sumes,* Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. med. vide λαψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ'Ω, *video, fruor, volo.* λῶ, Doricè, Markl. Eurip. Suppl. 221. Hinc λαύω, Pleonasmo τοῦ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *popularis:* à λαὸς, *populus.*

Λέα, *lapis, quem textor stamini inter texendum appendit:* à λᾶς contractè pro λᾶας, ὁ, *lapis.*

Λέαινα, ας, ἡ, *LEÆNA:* à λέων, *leo.*

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo;* item *comminuo:* f. ανῶ. a. 1. ἐλέηνα. Th. λεῖος, *lævis, non asper.*

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λέανδρος, ου, ὁ, *LEANDER,* nomen proprium.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nom. Apostoli. Hebr. *cordatus.*

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ, pellis deposita:* q. à λέπω, *exuo.*

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES, pelvis:* qu. à λείβω, *fundo, libo.*

Λεβωνὰ, nom. oppidi. *Jud.* xxi. 19.

Λέγειν, præs. inf. à λέγω, *dico.*

Λεγεὼν, ὁ, *legio:* à Latinis sumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, seu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ.*

Λεγόμεθεν, *dicimur,* Æol. pro λεγόμεθα, 1. plur. præs. pass. verbi λέγω, *dico.*

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus:* et

Λέγοντι, *dicunt,* Dor. pro λέγουσι: à

ΛΕ'ΓΩ, *LEGO, colligo: numero; dico, loquor; cubare facio, jaceo, dormio.* λέγειν τὴν ἐμὴν χάριν, Eurip. Orest. 1547. *dicere in meam gratiam,* sub. εἰς. ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν, Joan. vi. 71, *loquebatur de Juda.* Sic Theocr. Idyl. xv. f. λέξω. perf. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. a. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. perf. med. λέλογα.

Λεηλασία, ας, ἡ, *prædatio:* actio ejus qui λεηλατεῖ, id est, *prædam agit,* qu. λείαν ἐλαύνει. item *præda.*

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, *prædam ago, depopulor, prædor:* ex λεία et ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda.* Sed λεία, *lævigata:* vide in λεῖος.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris: *suaviloqua:* ex λεῖος, *lævis,* et ἀγοράομαι, *concionor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Λειαίνω, *LINO, lævigo, polio:* f. ανῶ. a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis.*

Λείβεται, *stillat,* 3. sing. præs. ind. pass. à

ΛΕΙ'ΒΩ, *LIBO, fundo:* f. ψω. perf. λέλειφα. Dicitur et εἴβω, Ion. et Æol.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος, *lævis.*

Λείηναν, *explanârunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Att. pro ἐλείηναν· à verbo λειαίνω, q. v.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum.* hinc λικνίζω, *vanno.*

Λεῖμμα, ατος, τὸ, *reservatio, reliquiæ:* idem quod λείψανον, ου, τό. Th. λείπω, *linquo.*

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, *pratum:* quasi λείβω, quia *rigatur.*

Λειμώνιος, ία, ιον, *pratensis:* et

Λειμωνόθε, *ex prato:* à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *læves malas habens:* ex λεῖος, *lævis,* et γένειον, *mentum.*

Λειόγλωσσος, *lævis linguâ, subdolè blandiens:* à λεῖος, *lævis,* et γλῶσσα, *lingua.*

ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, *LÆVIS, non asper;* item *planus, lubricus; lenis, perfectus.* Duci possit à λα et ἴσος, *æqualis:* hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *lævitas:* à præc.

Λείουσιν, *leonibus,* pro λέουσιν, per Ectasin Poët. dat. plur. à λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος.

Λεῖπ' et λεῖπε, Ion. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. act. vel præs. imperat. Λείπεσθ' pro λείπεσθαι, præs. inf. pass. λείπεθ' pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi λείπω, *linquo.*

Λείπεθ, vide in præced.

Λειποθυμία, ας, ἡ, *animi deliquium repentè superveniens.*

Λείπομαι, ῃ, εται, præs. ind. pass. λειπόμενος, præs. part. ejusd.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel -ιον, ου, τὸ, *militiæ desertio:* ex λείπω et στρατὸς, *exercitus.*

Λειποψυχέω, *animam linquo:* f. ήσω. ex λείπω et ψυχὴ, ῆς, *anima.*

Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. præc. verbi.

Λειπτέον, *linquendum est,* verbale à seq.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQUO, relinquo; desum, deficio:* fut. ψω. perf. λέλειφα. a. 1. ἔλειψα. a. 2. ἔλιπον. perf. pass. λέλειμμαι.

perf. med. λέλοιπα. Hinc Angl. TO LEAVE. Cum gen. significat *minus quàm*, ut, ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων ϰ̀ ὀκτακισχιλίων. Diod. Sic. l. i. *anni paulo minus quàm* xviii *millia*. Defectus si exprimitur, ponitur in dativo: ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυσὶ λείποντα τῶν τριακοσίων ϰ̀ τριάκοντα, Diod. Sic. l. i. p. 4, *duobus minus quàm* cccxxx *annis*. οὐκ ἐλείποντο τῶν πόλεων αἳ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, Philostr. l. viii. c. 15. *tamen non seciùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ sunt Pisæ*.

Λείπωσᾰ, Dor. pro λείπουσα, præs. part. f. g. à λείπω, *linquo*.

Λειρῖνος, ἴνη, ῖνον, necnon λίρινος, ίνη, ινον, idem quod sequens.

Λειριόεις, όεσσᾰ, όεν, *liliaceus, suavis, floridus, tener*. Th. λείριον, *lilium*.

Λειριόεσσῃ, dat. sing. f. g. à λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo et λίριον. Est folio λεῖον.

Λειρὸς, ρᾱ, ρὸν, *gracilis, pallidus*: q. à λεῖος, *minutus*.

Λεϊςὸς, ἡ, ὸν, *prædabilis, prædativus, a, um*: à λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λεῖτος, ἡ, ὸν, *publicus, a, um*: à λαὸς, Att. λεὼς, *populus*. Ion. resolut. λήϊτος· item λεῖτος.

Λειτουργέω, ῶ, *ministro, munus publicum obeo; tropicè reipub. quocunque modo prosum*. fut. ήσω. perf. λελειτούργηκᾰ. a. 1. ἐλειτούργησᾰ. aor. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. à λειτουργός.

Λειτουργῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *servitus, ministerium publicum, LITURGIA*: et hinc Angl. LITURGY: à λειτουργός.

Λειτουργῐκὸς, ἡ, ὸν, *ministratorius, a, um*: à præc.

Λειτουργὸς, οῦ, ὁ, *qui munus publicum obit* vel *præstat; minister ecclesiæ*: à λεῖτος, *publicus*, et ἔργον, *opus*.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ἡ, *LICHEN, summæ cutis asperitas*. Est etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nom. muris: à λείχω et ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo*, et μύλη, *mola frumentaria*.

Λειχοπίναξ, nomen muris: à λείχω, *lambo*, et πίναξ, *tabula*.

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo, LINGO*: f. ξω. perf. χᾰ.

Λεῖψᾰν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω.

Λείψᾰν' pro λείψᾰνᾰ, τὰ, *reliquiæ*: nom. pl. à

Λείψᾰνον, ου, τὸ, *reliquiæ*. Th. λείπω, *linquo*.

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λείωσῐς, εως, ἡ, *lævigatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis*.

ΛΕΚᾸ'ΝΗ, ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina*: Att. pro λακάνη. Ex λα et χαίνω, quod valdè pateat.

Λεκᾰ́νιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: dim. à præced.

ΛΕ'ΚῙΘΟΣ, ου, ἡ, *vitellus, ovi luteum*: at m. g. *pisum*.

Λεκὸς, οῦ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, *scutella*: indè λεκῖς, et dimin. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*, adj. verbale: à λέγω, *lego*.

Λεκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *eloquens*: undè Λεκτῐκώτᾰτος, superlat.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, dictus, selectus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέκτρονδε, pro εἰς λέκτρον, *ad lectum*.

Λέκῡθος, idem ac λέκιθος, quod vide.

Λελᾰβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, aor. 2. ἔλαβον.

Λελᾰ́βησῐ, Ion. Anadiplasiasmo et Paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελᾰβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλᾱθᾰ, Dor. pro λέληθα, perf. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*; f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελᾰθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. et

Λελᾰ́θῃ, pro λάθῃ, 2. pers. a. 2. sub. m. et

Λέλᾰθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. et

Λελᾰθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλᾱκᾰ, ᾱς, ε, *strepo*, perf. m. sed præsentis significationem habet: hinc λελᾰκυῖα, perf. part. m. f. g. verbi ληκέω, *resono, crepo*: a. 2. ἔλακον.

Λελᾰκυῖᾰ, vide in λέλακα. Alii formant à λακέω, *vociferor*: perf. part. λελακηκὼς, υῖα, et per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελᾰ́ληκᾰ, ᾱς, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor*.

Λελάμπρυνται, *resplenduit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω. f. υνῶ. perf. λελάμπρυγκα. perf. pass. λελάμπρυμμαι, à λαμπρὸς, *splendidus*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λελάσμεθᾰ, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. Sic

Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo*.

Λέλασται, *oblitus est*, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελᾰ́χοιμῐ, pro λάχοιμι, a. 2. opt. et

Λελᾰ́χωσῐ, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplasiasm. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relictus est*, 3. sing. perf. ind. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται· à λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχμότες, *lambentes*, perf. part. act. per Sync. et Epenth. τοῦ ε, pro λελιχμακότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, *lingo*. fut. ξω. perf. χα. vide Hesiodi Theogon. posset etiam ab hoc perfecto formari.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico*: a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέληθᾰ, ᾱς, ε, *latui*, perf. med. verbi λανθάνω, seu λήθω: f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λεληθότως, adv. *furtim, latenter*. à λεληθὸς, part. perf. m. à λανθάνω, *lateo*.

Λέληκᾰ, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω. perf. λελάληκα, et per Sync. λέληκα. An potiùs dicendum esset perf. med. verbi ληκέω, pro βοάω; undè perf. m. λέληκα, ας, ε.

Λεληκὼς, υῖᾰ, ὸς, ejusd. perf. part.

Λέλημμαι, *captus sum*, perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λελημμένος, ejusd. perf. part.

Λελῆσθαι, *oblitum esse*, perf. inf. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*: perf. pass. λέλησμαι· sed

Λελῇσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι seu λῄζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λίληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio;* quod vide.

Λελημένος, *charus, promptus*, perf. part. pass. verbi λιλέω, -ῶ, *volo:* perf. λελίληκα. perf. pass. λελίλημαι, et Euphoniæ gratiâ λελίημαι.

Λέλογα, perf. med. verbi λέγω, *dico:* f. ξω. perf. λέλεχα.

Λελογίσμεθα, 1. pl. perf. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.

Λελογισμένως, *prudenter*, adv. ab eod.

Λέλογχα, ας, ε, *sortitus sum*, perf. med. et

Λελογχὼς, perf. part. m. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*, p. m. et

Λελοιπὼς, ότος, perf. part. med. verbi λείπω, *linquo*.

Λελυμένος, *lotus*, perf. part. pass. verbi λέω, *lavo:* f. λέσω. perf. λέλεκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. ind. act. Att. pro λέλεχα. Hinc

Λελοχυῖα, *enixa*, perf. part. f. g. verbi λέγω, *dico:* quod tamen à λέχομαι, *peperi*, derivatum volunt.

Λέλυκα, ας, ε, *solvi*, perf. ind. act. verbi λύω.

Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι, et hinc

Λελυμασμένος, *labefactus*, perf. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, *corrumpo:* fut. ανῶ. perf. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues, noxa*.

Λελυμένος, η, ον, *solutus*, perf. part. pass. et

Λέλυται, 3. sing. perf. pass. λέλυντο, 3. pl. plusq. pass. Ion. verbi λύω, *solvo:* f. σω. perf. λέλυκα. perf. pass. λέλυμαι. perf. inf. pass. λελύσθαι.

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ϐ, ὁ, *LEMBUS, parvum navigium*.

Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.

Λέμφος, ϐ, ὁ, *mucus concretus*. Sed

Λέμφος, adj. *mucosus, stultus*.

Λέντιον, ϐ, τὸ, *linteum:* vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ϐ, τό.

Λέξατο, *recensuit, numeravit*, Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω, *dico*.

Λέξεο, *cubato*, Ion. pro λέξϐ, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod formatum à fut. verbi λέγω, *dico:* f. ξω.

Λεξίδιον, ϐ, τὸ, *dictiuncula:* dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξικὸν, ϐ, τὸ, (scil. βιβλίον) *LEXICON, dictionarium:* ab eod. nom. et th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio, elocutio, oratio, sermo, stylus, verbum:* acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.

Λεξϐντι, *dicunt*, Dor. pro λέξϐσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo;* in pl. λέοντες· dat. pl. λέϐσι.

Λεοντέη et λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis:* à λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel -ος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *leoninus:* ab eod.

Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λέπαδνον, ϐ, τὸ, *lorum latum jumentarium, capistrum:* in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπαργος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *albus*. Eustath. qu. ex λεπὶς et ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λέπω.

Λεπὰς, ἄδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens:* à præced.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis instar conchæ:* à præced.

Λεπίδιον, ϐ, τὸ, parva λεπίς.

Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, *squamatus:* ex λεπίς.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico:* à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *squama, cortex:* et

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; et *decorticatio:* et

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, squama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*. Th. λεπρὸς, *scaber*.

Λεπρὰς, ἄδος, ἡ, *aspera:* petræ Epithet. et

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. à λεπρὸς, *scaber*.

Λεπράω, -ῶ, f. ήσω, *scaber* seu *leprosus fio:* ab eod.

Λεπρὸν, ϐ, τὸ, *lepra*.

Λεπρόομαι, ϐμαι, *leprosus sum*.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *scaber;* item *leprosus*.

Λεπτάλεος, έα, έον, idem quod λεπτὸς, *tenuis*.

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. sing. f. g. à λεπτός.

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et inanis sermo:* à λεπτὸς, *tenuis*, et λόγος.

Λεπτὸν, ϐ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, n. g. à

ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingeniosus*.

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas:* à λεπτός.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo, extenuo:* à λεπτός.

Λεπύριον, *parvus cortex, squamula:* Dim. à seq.

Λεπυρὸν, ϐ, τὸ, *cortex, putamen ovi, testa*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticosus, squamâ tectus*.

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.

Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι ii malè audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*, à Λέρνη, *palude*, in quâ versata fuerat.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Argivorum*, ubi sordium confluges. Hinc

Λέρνη κακῶν, *LERNA malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbis*.

Λεσβίζειν et Λεσβιάζειν, *Lesbios imitari*, obscœnis moribus: et

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbia fœmina:* et

Λεσβόθεν, adv. è *Lesbo*. à

ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula.

Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. præs. part. verbi λεσχάζω, quod à

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, confabulatio, nugæ*.

Λεσχηνεύω, f. εύσω, *sermocinor, confabulor*. à pr.

Λευγάλεῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις· et

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λευγαλέοις· à

Λευγάλεος, έα, έον, *perniciosus, gravis, tristis; invalidus; tenuis:* q. λοιγαλέος. à Th. λοιγὸς, *pernicies*.

Λευὶ, et Λευῒς, ὁ, *Levi:* nomen viri, gen. τϐ Λευὶ, acc. Λευΐν· Heb. *additus*.

Λευΐτης, ϐ, ὁ, *Levita:* et

Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, *Leviticus:* à Λευί.

Λεύκ', pro Λευκὰ, *alba:* à λευκός.

Λευκαίνω, *dealbo;* item *remigo:* f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. et

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo:* quod vide.

Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, q. v.

Λευκανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *florem album habens, canus:* ex λευκὸς et ἄνθος.

Λευκανθίζω, *albico, candidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκανία, ίας, ἡ, Ion. -ίη, *gula*. vid. λαυκανία.

Λεύκασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *album clypeum habens*. Ex λευκὸς et ἀσπίς.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; item vitiligo alba. ab eod. th.

Λεύκιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui candidos equos habet: qu. λεύχιππος· ex λευκὸς, albus, et ἵππος, equus.

Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, candidus. ap. Theocr. hircus sic dicitur à colore.

Λευκῖτις, creta, ejusd. th.

Λευκόγειος, ου, vel Att. λευκόγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, cretosus, cujus terra alba est: ex λευκὸς, albus, et γῆ, terra.

Λευκοθέα, LEUCOTHEA, Albunea mater, Matuta: q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.

Λευκοθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, candidè loricatus: ex λευκὸς et θώραξ.

Λευκόϊον, caltha, viola: q. λευκὸν ἴον, viola alba.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, albus.

Λευκόλινον, ου, τὸ, album linum: ex λευκὸς et λίνον, linum.

Λευκομέτωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, candidus, habens frontem albam: ex λευκὸς et μέτωπον, frons. Th. ὄπτομαι, video.

Λευκοπάρηος, ου, ὁ καὶ ἡ, candidas habens genas: ex λευκὸς, albus, et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ας, ἡ, gena.

Λευκόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, albos habens pedes: ex λευκὸς et πούς.

Λευκόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui albis equis utitur et vehitur: ex λευκὸς, albus, et πῶλος, pullus equinus.

ΛΕΥΚΟ'Σ, ή, όν, albus, candidus, serenus, purus, integer.

Λευκότης, ητος, ἡ, albedo: à pr.

Λευκότερος, έρα, ον, candidior: comp. à λευκὸς, albus.

Λευκόφρυς ἀγορὴ, cana fori facies: ex λευκὸς et ὀφρὺς, supercilium.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, candidam tunicam gerens: ex λευκὸς et χιτὼν, tunica.

Λευκόχροος, contr. λευκόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, albicans, albo colore: ex λευκὸς et χρόα, color.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, candidam habens cutem: ex λευκὸς et χρὼς, χρωτὸς, ὁ, corpus. Th. χρόα, color.

Λευκόω, id. ac λευκαίνω.

Λεῦκτρα, pl. tantùm LEUCTRA, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchris ulnis, seu brachiis: ex λευκὸς et ὠλένη, ulna.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, tabula albo colore inducta, album. Th. λευκός.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, lævis, æquus, planus, de loco: à λεῖος.

Λεύσσετε, videtis, 2. pl. præs. ind. act. à

ΛΕΥ'ΣΣΩ, video, aspicio.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator, dignus qui lapidibus obruatur: λευστῆρα δήμου μόρον, Æsch. i. 78. mors ex lapidatione illata. à λεύω, lapido, quod vide.

Λευχειμονέω, ῶ, f. ήσω, albis induor: à seq.

Λευχείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, candidatus: qui λευκὸν εἷμα gestat.

Λεύω, f. εύσω, lapido: à λᾶς, lapis.

Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, lectus, quod vide.

Λεχεποίη, ης, ἡ, et

Λεχεποίης, ου, ὁ, ferens herbas lectis et stibadiis idoneas: à πόα, Ion. ποίη, herba, et λέχος, εος, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubo.

Λεχθὲν, dictum, a. 1. part. pass. n. g. à λέγω, dico: f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; nuptiæ, uxor, Poet. Th. λέγω, vel λέγομαι, cubo, cubare facio.

Λέχοσδε, pro εἰς λέχος, ad lectum.

Λεχόωντο, Ion. et Poët. pro ἐλεχῶντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi λεχάομαι, apud Hesych.

ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Λέχω vel λέχομαι, cubo vel dormiendi vel pariendi, &c. causâ: a. 1. λέξασθαι.

Λεχὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, puerpera: à λέχος, εος, τὸ, lectus: quo decumbit. Th. λέγω, cubare facio.

Λεχώϊον, ου, τὸ, puerperii locus: ex præced.

Λεωδάμας, αντος, ὁ, LEODAMAS, nomen Philosophi.

Λεῷμι, vellem, præs. act. opt. contr. pro λεάοιμι, à λεάω, -ῶ, pro λάω.

ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, LEO: λέαινα, ης, ἡ, LEÆNA: q. à λάω, quia visu valet.

Λεωπέτρα, λειοπέτρα, et λειοπετρία, ας, ἡ, lævis seu plana petra.

Λεωργὸς, οῦ, ὁ, hominum fabricator, opifex publicus, audax, temerarius. à λεὼς et ἔργον.

Λεὼς, ὼ, ὁ, Atticè pro λαὸς, populus.

Λεωσφέτερος, ου, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt: ex λαὸς, Att. λεὼς, ὁ, populus, et σφέτερος, suus, à σφεῖς.

Λεωφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁδὸς, Ion. et Att. pro λαοφόρος, via publica. ex λεὼς pro λαὸς, populus, et φέρω, fero.

Λῆ, velit, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω deducere, in subj. λάω, λάῃς, λάῃ, Crasi λῶ, λᾷς, λᾷ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, velim, -is, -it.

Λήβω, inus. pro λαμβάνω, capio: f. λήψομαι.

Λῆγ' pro Λῆγε, quiesce, præs. imp. et

Ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. act. verbi λήγω, cesso.

Λήγοιμεν, 1. pl. præs. opt. à

ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, cesso, desino, quiesco.

ΛΗ͂ΔΟΝ, ου, τὸ, frutex, cisti species.

ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, vestis ex panno raro ac detrito.

Ληθαῖος, αία, αῖον, et λήθαιος, αία, αιον, LETHÆUS, oblivionem inducens: adject. à λήθη, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθαργος, ου, ὁ, LETHARGUS, veternus morbus, marcor, et inexpugnabilis penè dormiendi necessitas: ex λήθη, oblivio, et ἀργὸς, ignavus. Th. ἐργάζομαι, operor.

Λήθεαι, oblivisceris, Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. med. verbi λήθω.

Λήθει, latet, 3. sing. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Λήθεσκον, Ion. imperf. ejusd. verbi.

Λήθετ' et λήθετο, oblitus est, 3. sing. imperf. med. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio: hinc Lat. LETHUM. Th. λήθω, lateo.

Λήθουσα, præs. part. f. g. à

ΛΗ'ΘΩ, Dor. λάθω, LATEO, celo: f. λήσω. aor. 2. ἔλαθον. med. λήθομαι, obliviscor: perf. med. λέληθα.

Ληϊβοτείρη, ης, ἡ, segetem depascens. Ex λήϊον et βόσκω.

Ληϊὰς, άδος, ἡ, prædando capta. A ληΐς.

Ληΐδ' pro ληΐδα, acc. sing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, pecus. Th. λεία, præda.

Ληΐζετ', pro ληΐζετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi ληΐζω.

Ληΐζω, prædor, depopulor, cripio, rapio, sortior, nanciscor: f. ίσω. perf. pass. λελήϊσμαι. à seq.

Ληΐη, Ion. Dialysi pro λεία, ας, ἡ, præda.

ΛΗΪ'ΟΝ, ȣ, τὸ, seges: in pl. τὰ ληΐα.
Ληΐ⁺ς, ΐ⁺δος, ἡ, præda, magna pecoris copia: à λεία.
Ληΐσσατο, Poët. et Ion. pro ἐληΐσατο, 3. sing. a. 1. m. et
Ληΐσσεται, 3. sing. f. 1. med. verbi ληΐζομαι, nanciscor: fut. ἴσομαι.
Ληΐστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, latro. A ληΐζομαι.
Ληΐστὸς, ἡ, ὸν, bello captus, prædativus: à ληΐζω. Th. λεία, ας, ἡ, præda.
Ληΐστωρ, ορος, ὁ, prædator, prædo, furtivus, prædatorius: ab eod. verbo.
Ληΐ¨τὶς, prædatrix, Epithet. Minervæ: à præced. th.
Λήΐ¨τος, ȣ, ὁ, publicus, Ion. Dialysi pro λεῖτος, hinc λήϊτον, ȣ, τὸ, curia.
ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λᾱκέω, sono, crepo, *LACERO, LOQUOR*: fut. ήσω. a. 1. ἐλᾰ'κησᾰ. a. 2. ἔλᾰκον, ες, ε. perf. med. λέλᾱκᾰ et λέληκᾰ. hinc λακὶς, ίδος, ἡ, fissura seu scissura cum crepitu. λακίζω, lacero.
ΛΗ'ΚΫΘΟΣ, ȣ, ἡ, *LECYTHUS*, ampulla olearia.
Λήλαντος, ȣ, ὁ, nomen propr.
ΛΗ¨ΜᾸ, ᾰτος, τὸ, propositum animi, virilis fortisque animus: qu. à λάω, volo.
Λημᾰλέος, έᾰ, έον, gramiosus, lippus. Th. λήμη, gramia.
Λημᾰ'ω, -ῶ, lippio, gramiosos oculos habeo: à
ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, gramia, lippientes oculi, sordes oculorum: idem quod γλήμη, quasi à λα et μύω, claudo.
Λῆμμᾰ, ᾰτος, τὸ, res quæ accipitur; item munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum. Th. λαμβάνω, sumo.
Λήμνῖος, ῑ'ᾰ, ῖον, Lemnius: à Λῆμνος.
ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, *LEMNISCUS*, fasciola è coronis dependens.
Λῆμνος, ȣ, ἡ, *LEMNUS*: insula Vulcano sacra.
Ληναὶ, ῶν, αἱ, Bacchæ, mulieres bacchantes. Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse Nymphas torcularium præsides. Vide ληνός.
Ληναῖος, ὁ, *LENÆUS*, cognomen Bacchi: ab eod. th.
Ληναιῶνᾰ, acc. sing. à
Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, lacus torcularii. preli.
ΛΗΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, lacus preli torcularii, ubi uvæ prelo exprimuntur: qu. à λιαίνω, comminuo: sed
Λῆνος, εος, τὸ, lana: quia λεῖον, i. e. molle.
Λῆξᾰν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, desiisse, a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. med. et
Λήξειᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, cesso: f. ξω.
Λῆξὶς, εως, ἡ, sortitio, sors, conditio, hæreditas: à λήχω pro quo λαγχάνω, sortior. At
Λῆξὶς, εως, ἡ, cessatio; à λήγω, cesso.
Ληρέω, nugo: quod à λα et ῥέω.
ΛΗ¨ΡΟΣ, ȣ, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ: hinc
Ληρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nugator.
Λῆς, Dor. pro θέλῃς, vide in λῆ.
Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. et
Λήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω seu λανθάνω, lateo: fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον.
Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ludi oblivionem inducit: Epithet. Bacchi. ex λήθω, lateo, et παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων, à λύω, solvo, et τὸ παῖγμα, ludus.
Λησμοσῦ'νη, ης, ἡ, oblivio: et
Λήσομαι, obliviscor: f. 1. m. et
Λήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. à λήθω seu λανθάνω, lateo: fut. λήσω.
Ληστεύω, f. εύσω, latrocinor: et
Ληστήριον, ȣ, τὸ, agmen latronum: à
Ληστὴς, ȣ̃, ὁ, pro ληϊστὴς, latro. Th. λεία, ας, ἡ, præda.
Ληστῐκὸς, ἡ, ὸν, et
Ληστρῐκὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, ex præda vivens.
Ληστρῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, prædatrix.
Λήστρων, latrina: puto, ubi latent λησταί.
Λησῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. act. à λάω, -ῶ, volo; vel à λήθω, lateo.
Λητοΐ⁺δης, ȣ, ὁ, Latonæ filius: à
ΛΗΤΩ', όος, -ȣ̃ς, ἡ, *LATONA*, mater Apollinis, acc. Λητόᾰ, ώ.
Ληφθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, captus, aor. 1. part. pass. ληφθέντᾰ, acc. sing. m. g. et
Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. aor. 1. ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.
Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.
Λήχω, inusit. pro λαγχάνω, sortior.
Λῆψῐς, εως, ἡ, acceptum, acceptio. et
Λήψομαι, η, εται, et in 1. pl. ληψόμεθᾰ, f. 1. m. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. m. inf. λήψεσθαι.
ΛΙΆ'ΖΩ, agito, jacto, separo, turbo, propero: f. σω. perf. κᾰ. λῐάζομαι, separo me, secedo, abeo, eo, demitto me. q. à λίαν.
ΛΙ'ᾸΝ, valdè, admodùm.
Λῐᾰρὸς, ᾱ', ὸν, lepidus: pro χλιαρός.
Λῐ'ασθεν, pro ἐλιάσθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi λιάζω.
ΛΙ'ΒᾸΝΟΣ, ȣ, ὁ, *LIBANUS*, nom. montis in Syriâ: thus.
Λῐβᾰνωτὸς, ȣ̃, ὁ, et λῐβανωτὸν, ȣ̃, τὸ, thus, thuribulum: à præced.
Λῐβᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, gutta. Th. λείβω, fundo.
Λῐβερτῖνος, ȣ, ὁ, Libertinus, nomen sectæ.
Λῐβόνοτος, ȣ, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui spirat inter Africum et Austrum: ex λὴψ, βὸς, ὁ, libs, q. à λείβω, fundo, et νότος, notus.
Λῐβῠ'αθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης. Dor. pro Λῐβῠ'ηθεν.
Λῐβῠ'η, ης, ἡ, *LIBYA*. Λῐ'βυσσᾰ, *LIBYSSA*.
Λῐ'βυρνον, ȣ, τὸ, Liburnum, species navigioli: à Liburnis, Illyridis populo.
Λῐ'βυς ἀνὴρ, vir ex Libyâ, Afer, Pœnus.
Λῐ'γᾰ, stridulè, argutè: pro λιγέα, Hesych.
Λῐγαίνω, oblecto, propriè arguto sono, vocis acutum edo sonum. Th. λιγύς.
ΛΙ'ΓΓΩ, strideo, stridorem edo: f. ξω.
Λίγδᾰ, cos, pulvis, q. à λεῖος, glaber.
ΛΙ'ΓΔΗΝ, strictim: adv. à λίγω.
ΛΙ'ΓΔΟΣ, pila, mortarium; item fornacula, in quâ conflantur metalla.
Λῐγέᾰ, acc. pl. n. g. à λιγὺς, εῖα, ύ.
Λῐγεᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. et
Λῐγείῃ, canoræ, dat. sing. f. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um. Th. præced.
Λῐγέως, stridulè: adv. ab eod.
ΛΙΓΝΫ'Σ, ῠ'ος, ἡ, fuligo, fumus, flamma.
ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, pingui similis.
Λίγξε, sonuit, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λίγγω, strideo: f. ξω.
Λῐγῠπνείων, οντος, ὁ, argutè spirans. Ex λιγὺς et πνέω.
Λῐγῠρῇ, suavi, dat. sing. f. g. et
Λῐγῠρῇσῐ, dat. pl. f. g. Ion. à λιγυρός.

Λιγύριον et λίγυρον, ου, τὸ, *lapis ligurius* aut *lyncurius.*
Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus.* Th. λίγγω, *strideo.*
ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ καὶ ἡ, *Ligur, qui ex Liguriâ:* sed
Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, sonorus, canorus, suavis.* Th. λίγγω, *strideo.*
Λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, *Ligusticus:* à Λίγυς, *Ligur.*
Λιγυφθόγγοισι, *sonorâ voce præditus,* dat. pl. Ion. à
Λιγύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stridulam* vel *suavem vocem habens, argutus:* ex λιγὺς, *stridulus,* (quod ex λίγγω, *strideo,*) et φθόγγη, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor:* perf. med. ἔφθογγα.
Λιγύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *argutus:* ex λιγὺς et φωνὴ, *vox.*
Λίην, Ion. pro λίαν, *valdè,* adv.
Λιθάζω, cum acc. *lapido:* fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. a. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λιθάσαι. perf. act. λελίθακα. perf. pass. λελίθασμαι. a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis.*
Λίθαξ, ακος, ὁ vel ἡ, *lapillus, petra aspera:* item adj. *lapidosus.*
Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis.* Th. λίθος.
Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. et
Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, quod vide.
Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Λιθεία vel λιθία, *copia lapidum, massa auri, preciositas auri:* et
Λίθεια, *luxus, luxuries, ubertas:* q. ex λίαν et θὶς, *acervus.*
Λίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapideus.* à λίθος.
Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λίθος, *lapis.*
Λιθόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus petitus* aut *ornatus:* ex λίθος et βάλλω.
Λιθοβολέω, *lapido,* cum acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ουν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. a. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος. perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι. ex λιθοβόλος.
Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus.* D. S.
Λιθοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus jaculans:* ex λίθος et βάλλω, *jacio.*
Λιθόλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus obrutus:* ex λίθος et λεύω, *lapido.* Th. λᾶας, *lapis.*
Λιθοξόος, ου, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides polit:* ex λίθος et ξέω, *rado, polio.*
Λίθος, ου, ὁ vel ἡ, *lapis, saxum;* dat. pl. Ion. λίθοισι.
Λιθοστεγὴς, ὲς, *lapide tectus, è lapide structus.* à στέγος, *tectum.*
Λιθόστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus stratus:* ex λίθος, *lapis,* et στρωτὸς, *stratus:* quod à στρώννυμι. Th. στορέω, *sterno.*
Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ:* ex λίθος et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.
Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido.*
Λιθόω, ῶ, f. ώσω, *in lapidem verto:* à λίθος.
Λιθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *lapidosus.*
Λιθωμότης, ου, ὁ, *qui ad lapidem jurat:* ex λίθος et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro.*
Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam:* ex λιθόω, *in lapidem verto.* Th. λίθος.
Λικεριτίζω, *salto immodestè:* ex λίαν et σκιρτῶ.
ΛΙΚΙ'ΓΞ, *minima et exilissima avis vox:* q. ex λίγγω, *strideo.*
Λικμάω, *ventilo, dissipo:* f. ήσω. perf. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum.*
Λικμήσει, 3. sing. f. 1. verbi præced.
Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, et λικμητὴς, οῦ, ὁ, *ventilator:* ab eod.
ΛΙΚΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ventilabrum, vannus.*
Λικμώντων, gen. pl. præs. part. act. verbi λικμάω, quod vide.
Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus:* qu. λεῖον κανοῦν, *plana corbis:* vel à λίαν κινεῖν, *quia valdè agitatur.*
Λικριφὶς, adv. *obliquè:* à λέχριος, *obliquus.*
Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum:* ex λὶξ et κέρας.
Λίκτης, ου, ὁ, *linctor:* qu. λείκτης, à λείχω, *lingo.*
ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poët. *cupio, appeto, desidero.* λιλαίηαι, Ion. pro λιλαίῃ.
Λιμαγχονάω et έω, ῶ, *fame neco, ango et affligo fame:* ex λιμὸς, *fames,* et ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo.*
Λιμαίνω, fut. ανῶ, *fame laboro.* Th. λιμὸς, *fames.*
ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *portus:* acc. λιμένα, quasi λίαν μένει, quòd ibi naves tutæ *conquiescant:* hinc λιμενάρχης, *portitor, qui portui præest.*
Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *famelicus.* Th. λιμὸς, *fames.*
Λιμνὰς, άδος, ἡ, et λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacustris, palustris.* Th. λίμνη, *palus.*
Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις· vide præced.
ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus:* qu. à λίαν μένει, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet,* et non movetur.
Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à λίμνη, *lacus.*
Λιμνόχαρις, nomen ranæ: ex λίμνη et χαίρω, *gaudeo.*
Λιμοκτονέω, ῶ, *fame neco:* à λιμὸς et κτείνω, occido.
ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fames; homo sordidus:* q. à λείπω, *deficio.* hinc βούλιμος, ου, ὁ, et βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames.*
Λιμπάνω, *linquo:* à λείπω, idem.
Λιμφεύω, f. εύσω, *decipio:* à
Λιμφὸς, *sycophanta.*
Λιμώττω, fut. ώξω, perf. ωχα, *esurio.* Th. λιμός.
Λιμώττων, οντος, præs. part. præced.
Λίνεος, ους, λινέη, ῆ, λίνεον, οῦν, *LINEUS.* à λίνον.
Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *thoracem habens lineum:* ex λίνον et θώρηξ, Ion. pro θώραξ.
Λινοκαλάμη, *lini stipula.* Jos. ii. 6.
ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *LINUM, filum lineum, chorda, rete, linea piscatoria, linteum velum.* hinc Angl. LINE & LINEN.
Λίνος, ου, ὁ, *LINUS,* nomen viri.
Λὶξ, *obliquus:* Hesych. à λίγω.
Λίπ' pro λίπα, *pingue,* indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ per Apoc. factum tradunt. Sunt qui pro λίπι indecl. ponunt, et hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος, *adeps.* Ponitur et
Λίπ' pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo:* a. 2. ἔλιπον.
Λιπαίνω, fut. ανῶ, *pinguefacio:* a. 1. ἐλίπηνα, et apud LXXII. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος.
Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, *qui splendidis vittis est ornatus:* qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.
Λιπαρὰς, *abundantes,* acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, ὸν, q. v.
Λιπαρέω, f. ήσω, *assiduus sum, præsto, persevero;* item *assiduè et instanter rogo.* à λιπαρής.
Λιπαρέως et contract. ῶς, *assiduè, jugiter:* ab eod.
Λιπαρὴ, Ion. pro λιπαρὰ, *splendida:* λιπαρῇσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, quod vide.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *assiduus, sedulus.* à λίαν παρεῖναι, *valdè adesse.*

Λιπάρεῖᾰ, ᾶς, ἡ, *assiduitas:* à præc. Sed

Λιπάρεῖᾰ, ᾶς, ἡ, *pinguedo:* à λιπαρός.

Λιπᾰροκρήδιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchram habens vittam:* ex λιπαρὸς, *splendidus,* et κρήδιμνον, *vitta.*

Λιπᾰρὸς, ᾰ', ὸν, *pinguis, obesus, nitidus, pulcher, beatus.* Th. λίπος, τὸ, *pinguedo.*

Λιπᾰροπλόκᾰμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui nitida est coma.* Ex λιπαρὸς et πλόκαμος.

Λιπᾰρόχροος, -ȣς, -όȣ, -ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nitido corpore præditus.* λιπᾰρόχρων, acc. Dor. à λιπᾰρόχρως pro λιπᾰρόχρȣς, quod ex λιπαρὸς et χρόος, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

Λίπασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *pinguefactio, saginatio:* ex λιπαίνω.

Λιπᾰ'ω, *pinguis sum.* Th. λίπος.

Λι'πε pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo:* f. λείψω. aor. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λιπεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ex agro in urbem fugit:* ὁ λιπὼν τὰ ἔργα.

Λιπεσήνωρ, ορος, ἡ, *maritum deserens:* ex λείπω et ἀνήρ. Stesichorus τὰς νεογάμȣς παῖδας, τὰς λιπέσας τȣ̀ς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant,* λιπεσήνορας vocat.

Λιπέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λείπω, *linquo:* fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λι'ποι, 3. sing. aor. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῖσᾰ, Dor. pro λιπȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λι'ποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λι'ποιμῖ, ejusd. verbi.

Λι'πον pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eodem verbo.

Λιπονaύτᾱς, Dor. pro λιποναύτης, ȣ, ὁ, *navis desertor:* ex λείπω, *linquo,* et ναῦς, *navis.*

Λιπόπνοος, ȣς, *quem deficit spiritus:* ex λείπω et πνόη.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo, adeps.*

Λιποφεγγέᾰ, acc. sing. à

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *linquens lucem:* ex λείπω et φέγγος, τὸ, *lumen.*

Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præs. part. verbi λιπάω, *pinguis sum.* Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.*

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio, desidero.* Th. λάω, *volo.*

Λιπὼν, ȣ̃σα, όν, a. 2. part. act. verbi λείπω. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΡΟΣ, ȣ, seu λιρὸς, ȣ̃, *impudens, audax:* qu. à λίαν ὁρᾶν, *valdè videre.*

ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue et subtile linteum.* Est etiam

Λῖς, *leo:* Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo.* Est et

Λι's, per Apoc. pro λισσὴ, *lævis.*

Λι'σαι, *precare,* a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico:* f. λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile:* q. à λὶς pro λισσή.

Λίσπος, ȣ, f. λίσπη, ης, *attritus usu, gracilis.* Th. λίσπη.

Λίσσεσθαι, præs. inf. m. et

Λισσέσκετο, *supplicabat,* 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλίσσετο. et

Λισσέσκεσθαι, præs. infin. m. verbi λίσσομαι, quod vide.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor,* præs. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίσομαι· à

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico, precor, oro:* part. λισσόμενος. dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, *lævis, glaber:* q. λίαν ἴσος.

Λιστραίνω, *complano, fodio:* à λίστρον.

Λιστρεύω, f. εύσω, idem et ab eod. Odyss. Ω. 231.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum.*

Λῖτᾰ, acc. sing. à λὶς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum.* Alii volunt esse pl. à λῖτον, τό.

Λιταὶ, αἱ, *preces, Deæ præsides supplicationum.* Th. λίσσομαι, *precor.*

Λιταῖσι, *frugalibus,* dat. pl. f. g. à λιτὸς, ȣ̃, *vilis, tenuis.*

Λιτᾰνεῖᾰ, ᾶς, ἡ, *supplicatio, supplices preces, preces:* à λίτομαι pro λίσσομαι, *precor.* Hinc Angl. LITANY.

Λιτᾰ'νευε, 3. sing. imperf. Ion. et

Λιτᾰ'νευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à λιτανεύω.

Λιτᾰνευτῖκὸς et λιτᾰνευτὸς, ἡ, ὸν, *supplicatorius:* à seq.

Λιτᾰνεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro.*

Λιτᾰ'ων, *precum,* gen. pl. Æol. pro λιτῶν· à

Λιτὴ, ῆς, ἡ, *preces.* hinc λιταί· à λίτομαι.

Λιτοίμην, 1. sing. præs. opt. med. à

Λι'τομαι, idem quod λίσσομαι, *oro.*

ΛΙΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *simplex, nudus, vilis, tenuis, exiguus, incultus.* Etiam

Λιτὸς, ἡ, ὸν, *supplex.* Pindar. pro λιτανευτικὸς, quasi à λίσσομαι.

ΛΙ'ΤΡᾹ, ᾶς, ἡ, *LIBRA, mensuræ et ponderis nomen:* numismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgò obolo Æginetico, decima pars Δεκαλίτρȣ, sive Denarii. Vide Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.

Λιτρισμὸς, ap. Epiphan. *pondus centenarium mercatorium.*

Λι'τρον pro νίτρον, Att.

ΛΙΧᾸΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *index digitus:* q. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc et pollicem *magnus* est *hiatus,* sive intervallum; vel à λείχω, *lingo:* hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentos.

Λι'χμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo.* Th. λείχω, idem: f. ξω.

Λιχμᾰ'ομαι, -ῶμαι, *lingo.* ab eod. th.

Λιχνεία, ᾶς, ἡ, *liguritio, gulositas.* à λιχνεύω.

Λιχνεύω, et λιχνεύομαι, *ligurior, avidè capio:* à

Λι'χνος, η, ον, *qui ita cupediis deditus est, ut digitos seu catinos lingat, gulosus, avidus.* à λείχω.

Λὶψ, λιϐὸς, ἡ, *petra,* undè aqua stillat: à λείϐω, *stillo.* Est et *venti* nomen, masc. gen. *LIBS.*

Λό' pro λόε, imperat. aor. verbi λοέω, quod Poët. pro λέω, *lavo.*

ΛΟΒΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ima auris pars, quæ prehendi potest, LOBUS;* q. à λήϐω pro λαμϐάνω.

Λογᾶ's, ᾶ'δος, ὁ ϗ ἡ, *electus:* οἱ λογᾶ'δες, *delecti:* à λέγω, *eligo.* Est et *album in oculo.*

Λογεῖον, ȣ, τὸ, *oraculum:* à λόγος.

Λογῖ'ᾱ, ᾶς, ἡ, *collectio, collecta:* 1 Cor. xvi. 1. 2. nova vox. à λέγω, *colligo:* perf. med. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. med. à

Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito:* imperf. m. ἐλογιζόμην. fut. m. ἴσομαι. perf. pass. λελόγισμαι. aor. 1. pass. ἐλογίσθην. f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico.*

Λογῖκὸς, ἡ, ὸν, *rationalis, verbalis, eloquens, doctus.* hinc τὸ λογῖκὸν, ȣ̃, *ratio,* et ἡ λογῖκὴ, sc. τέχνη, *logica.* ab eod. th.

Λογῖμος, ῖμη, ῖμον, vel λόγῖμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis.* à λόγος.

Λόγῖον, ȣ, τὸ, *oraculum, responsum divinum.* τὰ λόγῖα, *eloquia.* à λόγος.

Λόγῖος, ῖα, ῖον, *celebris, memorabilis, historiæ et antiquitatis peritus, et in eâ re facundus, eloquens, disertus, doctus: fatidicus et vates.* ab eod. th.

Λόγῖσαι, *consulta,* a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, *rationem ineo.* Th. λέγω, *dico.*

Λογισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio, ratio, mens, syllogismus.* ab eod. verb. et th.

Λογιστικὸς, κὴ, κὸν, *computandi peritus.* ab eod.

Λογογρᾰφέω, f. ήσω, *scribo orationes forenses, scribo historiam:* ex λόγος et γράφω.

Λογογρᾰ́φος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui orationes conscribit, orator;* item *rabula.* ex iisd.

Λόγοισῖ, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum,* quod vide.

Λογομᾰχέω, ῶ, *verbis pugno:* f. ήσω. perf. λελογομᾰ́χηκᾰ· ex λόγος, *verbum,* (quod à λέγω) et μάχομαι, *pugno.*

Λογομᾰχῖα, ᾱς, ἡ, *verborum pugna:* à

Λογομᾰ́χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui verbis pugnat:* ex iisd.

Λογοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *fabulas fingo* seu *scribo, confingo, mentior, perhibeo, dissero.* à

Λογοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *fabularum confictor* seu *scriptor; vaniloquus, qui falsos rumores spargit; historiarum scriptor, historicus.* ex λόγος et ποιέω, *facio.*

Λόγος, ȣ, ὁ, *dictum, verbum, sermo, oratio, verba, rumor, fama, opinio, liber, tractatus, ratio, proportio, mens, mentis conceptus, cogitatio:* in sacris *DOMINUS JESUS CHRISTUS. species;* λόγον ἔχοντα σοφίας, *habentia speciem sapientiæ:* Col. ii. 33. *causa;* τίνι λόγῳ, *quam ob causam:* Act. x. 29. quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548, ἐκ τίνος λόγȣ νοσεῖ δόμος, *quam ob causam laborat domus.* Idem in Iphig. in Taur. 1358. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; *quam ob causam mare trajecistis?* κατὰ λόγον, *quantum æquum est.* à perf. med. λέλογα, verbi λέγω, *dico.*

Λόγχαισῖ, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *sors, LANCEA:* à λαγχάνω, *sortior,* et *assequor:* a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα.

Λογχόομαι, ȣ̃μαι. perf. λελόγχωμαι. perf. part. λελογχωμένος. *in mucronem,* sive *in acutum, desino.* à λόγχη.

Λογχωτὸς, ὴ, ὸν, *mucronatus:* à pr.

Λόγω, Dor. pro λόγȣ, gen. sing. à λόγος.

Λοεσσᾰ́μενος, η, ον, *lotus,* a. 1. part. m. Poët. pro λȣσάμενος· qu. à λοέω pro λȣ́ω, Dialysi ȣ in οε. hinc λόεσσᾰν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. σ. a. 1. inf. act. λοέσσαι, et sic porrò.

Λοετρὸν pro λȣτρὸν, ȣ̃, τὸ, *lavacrum; balneum:* à λȣ́ω, *lavo.*

Λοετροχόος, -ȣ̃ς, -όȣ, -ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *aptus ad lavacrum:* ex præced. et χέω, *fundo.*

Λοέω, Poët. pro λȣ́ω, *lavo.*

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio.* Th. λείβω, *libo, stillo.*

Λοιγαῖος, αία, αῖον, *lugubris.* à λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, idem, et ab eod.

Λοίγῖος, ῖα, ῖον, *exitialis, perniciosus:* à

ΛΟΙΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *pernicies, exitium.*

Λοιδορέω, -ῶ, *convitior, maledico:* f. ήσω. perf. λελοιδόρηκᾰ. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, έντος. præs. part. pass. λοιδορȣ́μενος. Th. λοίδορος, *convitiator.*

Λοιδόρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *probrum, convitium:* à præced.

Λοιδόρησῖς, εως, ἡ, idem.

Λοιδορῖᾰ, ᾱς, ἡ, *convitium:* à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *convitiator, maledicus.*

Λοιμῖκὸς, κὴ, κὸν, *pestilens:* à λοιμός.

Λοιμοῖο, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *pestis, contagium:* per Metaph. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.

Λοιμώττειν, *peste laborare, peste infestari:* à præced.

Λοιπὸς, ὴ, ὸν, *reliquus, a, um.* τὸ λοιπὸν, *quod superest.* λοιπὸν, *alioquin.* τȣ̃ λοιπȣ̃, *de cætero.* Th. λείπω, *linquo:* perf. med. λέλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, ῖα, ῖον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ultimus, postremus:* à λείπω, *relinquo.* Hinc λοισθήϊα, *præmia quæ ultimò dantur.* τὰ λοίσθια, *postremò, tandem.*

Λοῖσθος, ȣ, ὁ, idem q. λοίσθιος.

Λοισθοτᾰ́την, *postremam,* acc. sing. f. g. superl. à præc.

Λοκροὶ, *LOCRI,* nomen nationis.

Λοξᾶ, *obliquè,* adv. à λοξός.

Λοξῖ́ης, Ion. pro Λοξῖ́ας, ȣ, ὁ, *APOLLO:* ab eod. th.

Λοξοβᾰ́ται, *obliquè ingredientes,* nom. pl. à

Λοξοβᾰ́της, ȣ, ὁ, *obliquè incedens:* ex λοξὸς, *obliquus,* et βαίνω, *eo.*

ΛΟΞΟ'Σ, ὴ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius.*

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas:* à præced.

Λοπᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *patella, patina:* q. à λέπω.

Λόπῖμος, η, ον, quod potest λέπεσθαι, id est, *decorticari.*

Λοπὸς, ȣ̃, ὁ, *cortex:* à λέπω, *decortico.*

ΛΟΡΔΟ'Σ, ȣ̃, *curvus, cernuus.* Hinc f. vox ludicra, A LORD.

Λȣγὸς, *corvus,* Celtis.

Λȣδοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanista:* q. λȣ̃δον τρέφων, *ludum alens.*

Λȣκᾶς, ᾶ, *LUCAS,* nomen viri, et

Λȣ́κῖος, ȣ, ὁ, *Lucius,* nomen Prophetæ, à luce sic dictum.

Λȣ̃μαι, Att. Sync. pro λȣ́ομαι, *lavor:* imperf. ἐλȣ́μην pro ἐλȣόμην, præs. inf. λȣ̃σθαι pro λȣ́εσθαι. Th. λȣ́ω.

Λȣνὸς, ὴ, ὸν, *splendidus, a, um.* Hesych.

Λȣ̃σεν pro ἔλȣσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi λȣ́ω, *lavo,* f. σω.

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens.*

Λȣσῶ, *lavabo,* Dor. pro λȣ́σω, f. 1. à λȣ́ω.

Λȣτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum.* ab eod. th.

Λȣτρὸν, ȣ̃, τὸ, *balneum, lavacrum.* sed

Λȣ̃τρον, ȣ, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus.* à præced. th. λȣ́ω, *lavo.*

Λȣτροχόος· vide λοετροχόος.

Λȣτρῷ, dat. sing. à λȣτρὸν, *balneum.*

Λȣτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum:* à

ΛΟΥ'Ω, *LAVO;* f. σω. perf. λέλȣκᾰ. a. 1. ἔλȣσᾰ. a. 1. part. act. λȣ́σᾱς, αντος. perf. part. pass. λελȣμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλȣσᾰ́μην, ω, ᾰτο.

Λοφῖᾶ, ᾶς, ἡ, *cervix, dorsum, eminentia dorsi: juba, seta; summitas, cacumen; sinus maris.* à λόφος.

Λοφνῖᾰ, ᾱς, ἡ, et λοφνῖ̀ς, ῖδος, ἡ, *fax monoxyla,* tanq. sit *fax ex arboreo cacumine.* à

ΛΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *cervix in jumen-*

tis; item *crista galeæ*: item λόφοι, *colles*, *tumuli*; hinc Angl. LOFT.
Λόφυρα, τὰ, *animalia quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: à λόφος et ὐρὰ, *cauda*.
Λόφυρος, *crista insignis*, *superbus*. Th. λόφος.
Λοχᾶγῖα, ῖας, ἡ, *cohortis præfectura*: ex seq.
Λοχᾶγὸς, ῦ, ὁ, *cohortis præfectus*: ex λόχος et ἄγω.
Λοχᾶγωγὸς, ῦ, ὁ, *ductor* λόχυ, i. e. *turmæ*. Th. ἄγω, *duco*.
Λοχάω, ῶ, f. ήσω, *insidior*, *insidias pono*: à λόχος, ὁ, *insidiæ*.
Λοχεῖοῖο, gen. Ion. à
Λοχειὸς, ῦ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ*.
Λοχεύω, f. εύσω, *parturio*. λοχεύομαι, *partu edor*. à λοχὸς, ἡ, *gravida*.
Λοχηγετέω, ῶ, pro λοχαγέω, ῶ, f. ήσω, *cohortem duco*: ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco*.
Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.
Λοχίζω, f. ίσω, *in cohortes dispono*, *insidias pono*: à λόχος, *cohors*.
Λοχίτης, ȣ, ὁ, *insidiator*, *manipularis*: à λόχος.
Λόχμη, ης, ἡ, *locus virgultis plenus*; (*aptus ad insidias*.)
Λόχονδε, adv. pro εἰς λόχον, *ad insidias*.
ΛΟ'ΧΟΣ, ȣ, ὁ, *cohors*, *agmen*; item *insidiæ*: qu. à λέγομαι, *cubo*, *insideo*. hinc λοχάω et λοχάζω, *insidior*. sed
Λοχὸς, ῦ, ἡ, *puerpera*, *gravida*.
Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio*, *LUES*: à λύω, *solvo*.
Λυγαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus*, *obscurus*: à λύγη.
Λυγγάνω, *singultio*: à λύζω.
Λυγγῆος, genit. Ion. à λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.
Λύγδινος, ίνη, ινον, *lævis*, *politus*, *candidusque*, *marmoris Parii instar*. à
ΛΥ'ΓΔΟΣ, ȣ, ἡ, lapidis genus, candoris eximii: *Parium marmor*.
ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas*, *tenebræ*.
Λυγίζω, f. ίσω, *flecto*, *torqueo*, *vieo*, *circumago*; item *supero*, *vinco*. med. *in omnes partes me flecto*, *elabi conor*. Th. λύγος.
Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.
Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS*. Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse. à

ΛΥ'ΓΞ, λυγκὸς, ὁ ϰ ἡ, *LYNX*, *acutissimi visûs*: sed
Λυγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: λυγμὸς, ῦ, ὁ, idem. à λύζω.
ΛΥ'ΓΟΣ, ȣ, ἡ, *vitex*, *virga*, *bacillus*. Hinc λυγίω et λυγίζω, *flecto*: sed
Λυγὸς, ῦ, ὁ, *prelum quoddam*: quia λυγίζεσθαι seu *torqueri* potest.
Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis*, *odiosa*. à
ΛΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *gravis*, *difficilis*, *funestus*.
Λυγρῶς, adv. *graviter*: à præced.
Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.
Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.
Λυδοπάθης, έος, ὁ ϰ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget*.
Λυδὸς, ῦ, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.
Λύειν, *solvere*, præs. infin. à λύω.
ΛΥ'ΖΩ, *singultio*: f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus*: λὺγξ, γγὸς, ἡ, idem.
Λύθεν, *soluti sunt*, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi λύω, *solvo*: fut. λύσω. aor. 1. pass. ἐλύθην.
Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.
ΛΥ'ΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, *cruor*, *sanguis pulvere mixtus*.
Λυθρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *cruento*, *sanguine cum pulvere permisto fœdo*. à præced.
Λυθρώδης, έος, ὁ ϰ ἡ, *saniosus*.
ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*; à λύκȣ, id est, *solis*, et βάσει, id est, *progressu*.
Λυκαίȣ Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara*.
Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asiâ. Gr. *lupina*.
Λυκαυγὲς, έος, τὸ, *crepusculum matutinum*. Th. αὐγὴ, *splendor*.
Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.
Λυκέη, ης, ἡ, sc. δορὰ, *pellis lupina*. à λύκος.
Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *lupinus*. est et epith. Apollinis. à λύκος.
Λύκη, ης, ἡ, *LUX*, quia *lux* λευκὴ, id est, *alba*.
Λυκηγενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *in Lycia genitus*. Ex Λυκία et γίνομαι.
Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli*. Th. λύκος, *lupus*.

Λυκιεργὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *in Lyciâ factus*: ex Λυκία et ἔργον.
Λυκίηθεν, adv. *ex Lyciâ*. à Λυκία, *Lycia*.
Λύκιοι, *LYCII*, acc. pl. Λυκίȣς. ab eod. th.
Λυκοεργὴς, seu λυκȣργὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *arcens* seu *urgens lupos*, epith. venabuli. à λύκος et εἴργω, *arceo*.
Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.
ΛΥ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *LUPUS*. est et λύκος, acc. plur. Dor. etiam λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux*.
Λυκȣ̃ργος, ȣ, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.
Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, et φρὴν, *animus*.
Λυκόφως, τὸ, *crepusculum*: à λύκη.
Λύκτος, ȣ, ἡ, nomen urbis in Cretâ.
ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum*, *sordes*: q. à λύω, *eluo*.
Λυμαίνω, *purgo*: à λῦμα. Sed
Λυμαίνω, *perniciem affero*, *vasto*, *corrumpo*: fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. præs. pass. λυμαίνομαι. f. λυμανȣ̃μαι. a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium*.
Λύματ', pro λύματα, nom. pl. à λῦμα, quod vide.
ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *lues*, *noxa*, *exitium*.
Λύμην, λύο, λύτο, Ep. aor. 2. pass. verbi λύω.
Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, quod vide.
Λύντο, 3. pl. Ep. aor. 2. pass. verbi λύω.
Λύομαι, *solvor*, præs. pass. verbi λύω.
Λυπέω, *tristem reddo*, *dolore afficio*: f. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, *contristor*: a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. infin. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor*.
ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *dolor*, *ægritudo*.
Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.
Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, *molestus*, *tristis*: compar. λυπηρότερος, et superl. λυπηρότατος· et inde
Λυπηρῶς, adv. *molestè*. à λύπη.
Λυπῇς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide: f. λυπήσω, εις, ει.
Λυπȣ̃, *luge*, præs. imperat. pass. λυπȣμένοις, dat. pl. præs. part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor*.
Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *moles-*

tus, a, um. Est et *gracilis, jejunus, asper.* ab eod. th.

ΛΥ'ΡΑ, ᾶς, et Ion. ης, ἡ, *LYRA.*

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano* et *ludo:* à λύρα.

Λυρικὸς, ἡ, ὸν, *LYRICUS:* à λύρα.

Λυριστὴς, ȣ, ὁ, *qui lyrâ canit:* à λυρίζω.

Λυροκτύπης, ȣ, ὁ, *Lyricus, qui lyram pulsat.* λυρόκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, usitatius est. ex λύρα, *lyra,* et τύπτω, *pulso.*

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λῦσαν pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. verbi λύω, *solvo:* undè forsan Angl. TO LOOSE.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit, liberavit:* aor. 1. part. act. masc. g. ab eod. th.

Λυσανίας, ȣ, ὁ, *qui solvit dolores:* à λύω et ἀνία, ας, ἡ, *mœror.* Est et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσειά, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. sing. à λύσις, q. v.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ȣ, ὁ, *LYSIAS,* nomen viri. Gr. *dissolvens.* à λύω.

Λυσίζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ solvit zonam:* ex λύω, *solvo,* et ζώνη, *zona.* Th. ζωννύω, *cingo.*

Λυσίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sedator malorum:* ex λύω, *solvo,* et κακὸν, *malum.*

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solvens membra,* somni Epith. est: hinc Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ. à λύω et μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

Λύσιν, *solutionem,* acc. sing. à λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *solvo.*

Λύσιος, ία, ιον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *solvendi vim habens:* Epith. Bacchi qui solvit curas. ab eod.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocos tribuens.* Epith. Bacchi, Anacr. xxix. 9. Sed vox est corrupta et contra analogiam, è quâ est *finiens ludos.* à λύω et παῖγμα, *jocus.*

Λυσιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *detrimento* vel *damno* seu *dolore liberans:* à λύω et πῆμα, *damnum.*

Λυσίπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *solvens labores.* λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum absolvunt, hisque dominos liberant.* ex λύω et πόνος, *labor:* quod à πένομαι, *laboro:* perf. med. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *solutio, dissolutio:* acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo.*

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas.*

Λυσιτελέω, ῶ, f. ήσω, *utilis sum, prosum:* cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit:* à seq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis, frugifer:* in comp. λυσιτελέστερος· superlat. λυσιτελέστατος. à λύω, *solvo,* et τέλος, *vectigal.*

Λυσιτελῶς, adv. *utiliter.*

Λῦσον, άτω, a. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. f. 1. m. λυσόμενος, f. 1. med. part. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies,* propriè canum: qu. à λύω. hinc

Λυσσάω, seu -ττάω, *furo:* λυσσόω, Poët. *in rabiem ago:* à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾶν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo.* ab eod. th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus, rabiosus.* à præced. th.

Λυσσόων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω, quod vide.

Λυσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *rabidus, rabiosus.* Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabiosus fias,* 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo.* Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA,* nomen urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λύστρος, α, ον, *Lystrensis.*

Λυτήριον, ȣ, τὸ, *remedium quod aliquo malo nos liberat:* n. g. à

Λυτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *solvendi* seu *liberandi vim habens, expiatorius:* à λύω, *solvo.*

Λύτο, 3. sing. Ep. aor. 2. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, *justitium;* quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ȣ, τὸ, *redemptionis* seu *solutionis pretium.* Angl. RANSOM. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo:* f. ώσω. perf. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. ab eod. th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *saniosus.*

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio;* et

Λυτρωτὴς, ȣ, ὁ, *redemptor:* à perf. pass. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, ȣ, τὸ, et λύχνιον· necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum:* à λύχνος.

Λυχνίδιον, ȣ, τὸ, *lucernula:* à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem, et ab eod.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *dies festus, in quo noctu lampades accenduntur:* ex λύχνος et καίω, *uro.*

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, *LYCHNUS, lucerna:* q. à λύειν νύχος, *solvere noctem.* Hinc Angl. A LINK.

ΛΥ'Ω, *SOLVO, dimitto.* pass. *dimittor.* med. *redimo.* ȣ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. xi. 7. *non potest irrita reddi Scriptura.* Heumannus ait nusquam alibi hoc sensu reperiri: At sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς, *si oracula Dei falsa deprehendi effecero.* λύειν νόμον, *abrogare legem.* ἐντολὴν, Matt. v. 19. *violare legem;* at non apud exteros. λύειν pro ἐπιλύειν, Jos. Ant. viii. 6. *explicare difficultatem,* αἴνιγμα, *ænigma,* χρησμὸν, *oraculum,* Plut. Symp. imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. perf. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. λῦσαι. imperf. pass. ἐλυόμην, ȣ, ετο. perf. pass. λέλυμαι. a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η. f. 1. pass. λυθήσομαι.

ΛΩ', λῇς, *volo:* Dor. pro ἐθέλω. hinc λωΐον, *melior,* quem magis volumus. λώϊστος et λῷστος, ȣ, ὁ, *optimus.* Indè forsan Angl. I LIST.

Λωβάομαι, *injuriam infero, contumeliâ afficio, cavillor, ludibrio habeo, mutilo, deformo.* f. λωβήσομαι. indè λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε, 2. plur. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, *injuria.*

Λωβεύω, fut. εύσω, idem, et ab eod. th.

Λωβέω, λωβέομαι, Ion. idem: ab eod.

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus, pernicies, damnum, jactura, mutilatio.*

Λωβηθεὶς, *læsus,* aor. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαιο, 2. sing. aor. 1. opt. m. λώβησον. a. 1. imperat. act. verbi λωβάω vel λωβάομαι, *injuriam affero.* Th. λώβη.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, *injuriæ* seu *contumeliæ auctor, injuriosus, contumeliosus;* item *contumeliâ dignus.* à λωβέω, vel λωβάομαι.

Λωϐητὴς, ῦ, ὁ, *injuriosus, contumeliosus; depravator, corruptor.* ab eod.
Λωϐητὸς, ἡ, ὸν, *injuriâ* seu *contumeliâ affectus, læsus; injuriæ* seu *contumeliæ expositus* sive *obnoxius; dolore affectus: mancus, mutilatus.* ab eod.
Λωϐήτωρ, ορος, ὁ, *conviliator, contumeliosus; qui nocet.* ab eod.
Λώϊον, *melius,* compar. n. g. à λωΐων et contract. λῷων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *melior:* comp. et λώϊςος, vel λῷςος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus.* Th. λῶ, *volo.*
Λωῒς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior.*
Λώϊςος et contractè λῷςος, *optimus:* vide in λώϊον.
Λωΐτερος, idem ac λωΐων, et ab eod. th.
Λωλὸς, *stultus:* Græcis barbaris.
ΛΩ͂ΜΑ, ἄτος, τὸ, *fimbria, instita.* An q. κλῶμα, à κλώθω, *glomero.*
Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo:* præs. part. f. g. λῶσα.
Λῶονᾰ, acc. plur. à λώων, contractè pro λωΐων, quod vide.
ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, ȣ, ὁ, *mensis Augustus.*
Λώπη, ης, ἡ, *pallium, vestimentum, vestis.* v. λῶπος.
Λωπίζω, f. ΐσω, *vestem exuo, denudo.* à λώπη.
Λωποδυτέω, ῶ, f. ήσω, *veste exuo, vestimenta furor, spolio.* à
Λωποδύτης, ȣ, ὁ, *fur vestium, grassator:* qu. à λῶπος et δύω, *induo.*
Λῶπος, εος, τὸ, et λώπη, ης, ἡ, et λωπὰς, ἄδος, ἡ, *vestimentum tenue:* à λοπὸς, *cortex,* per Ectasin factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico.*
Λῷςᾰ, *optima,* superl. n. g. plur. num. vide in λώϊον.
Λὼτ, ὁ, nomen viri, indecl. *absconditus.*
Λωτεῦντᾰ, acc. sing. Dor. pro λωτόεντᾰ, Att. λωτȣ͂ντᾰ, à λωτόεις, εντος, *loto abundans:* Th. λωτὸς, *lotus.*
Λωτίζω, fut. ΐσω, *lotum carpo, decerpo.* à λωτός.
Λωτόεις, όεσσᾰ, όεν, *loti ferax, herbosus.*
ΛΩΤΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *LOTUS:* arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo degustato patriæ suæ obliviscantur: undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt suæ.* Est etiam herbæ genus. λωτῶ, Dor. pro λωτȣ͂, gen.
Λωτροχόος, ȣ͂ς, όυ, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro λυτροχόος, sive λοιτροχόος, q. v. *aquam lavantibus fundens.*
Λωφᾰ̀ρ, *laxamentum;* à
ΛΩΦΑ'Ω, *respiro, interquiesco, cesso;* item transitivè *sedo:* fut. ήσω. q. à λόφος, *collum:* propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur.
Λωφίω, ῶ, idem. Hes.
Λώφημᾰ, ατος, τὸ, *laxamentum:* à præc.
Λώφησῐς, εως, ἡ, *quies, respiratio:* à perf. pass. verbi λοφέω.
Λώων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contractè pro λωΐων, *melior,* quod vide in λώϊον.

M.

M Est duodecima litera, μῦ dicta: nota numeralis quadraginta significans, et cum lineolâ infernè positâ quadraginta millia. Et μ' pro μέ vel ἐμέ· ab ἐγὼ, *ego.*
ΜᾺ, *jurandi,* adv. ferè negare solet: nonnunquam affirmat: undè ϗ et ȣ̓, adv. jungitur.
Μαὰθ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *vacillans.*
Μᾰγᾰ́δῐς, ἡ, et μᾰ́γᾰδος, ȣ, ὁ, *instrumentum musicum quoddam.* à
Μᾰγάζω, *fides pulso.* à
ΜᾸΓᾸ'Σ, ᾰ́δος, ἡ, *tabulatum citharæ* vel *testudinis chordas sustinens.*
Μαγγᾰνεῐᾰ, ᾱς, ἡ, *veneficium:* et
Μαγγᾰνεύω, f. εύσω, *præstigiis utor; assentor, adulor:* à
ΜΑ'ΓΓᾸΝΟΝ, ȣ, τὸ, *machinamentum; pessulus seræ; venenum,* quo quis mortem machinatur. à μηχανὴ vel μάγος quatenus veneficus.
Μαγδαλὰ, nomen loci; Hebr. *turris.*
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica.*
Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, è *Magdalâ, Magdalensis.*
Μᾰγεῐᾰ, ᾱς, ἡ, *MAGIA, ars magica, incantatrix:* à μάγος.
Μᾰγειρεῖον, ȣ, τὸ, *culina.* à μάγειρος, quod vide.
Μᾰγειρεύω, f. εύσω, *coquo, artem coquinariam exerceo; lanio, macto.* à μάγειρος.
Μᾰγείρισσᾰ, ης, ἡ, *coqua.*
ΜᾸ'ΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, *coquus:* qui cibos μάσσει, *lanius.* Vid. Davis et Markl. ad Max. Tyr. xxv. 2.
Μᾰγεὺς, έως, ὁ, *pinsor, pistor;* qui *tergit* seu *abstergit:* à μάσσω.
Μᾰγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus:* f. εύσω. perf. μεμᾰ́γευκᾰ. Th. μάγος.
Μᾰγῐκὸς, ἡ, ὸν, *MAGICUS, veneficus:* ab eod. th.
Μᾰγῒς, ῐ́δος, ἡ, *vas subigendæ farinæ, lanx:* à μάσσω, *subigo.*
ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, *MAGNES.* Est et *Magnes, Magnesiæ habitator;* ea est urbs Asiæ ad Mæandrum.
Μαγνησῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *Magnesia.*
Μάγνητᾰς, acc. pl. à μάγνης.
ΜᾸ́ΓΟΣ, ȣ, ὁ, *Magus, sapiens, præstigiator:* vocabulum Persicum.
ΜᾸΓΥ'ΔᾸΡῘΣ, ῐος, ἡ, *radix laserpitii.*
Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium. Hebr. *munimentum.*
Μᾰδᾰρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *depilis, glaber:* à μαδάω.
Μᾰδᾰρόω, -ῶ, *glabrum et calvum facio:* f. ώσω. perf. ωκᾰ.
Μᾰδᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *debilem reddo, glaber sum; madeo, madidus sum.* à μαδός.
Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium.*
Μᾰδίζω, f. ῐ́σω, *glabrum reddo, vello:* à μαδός.
Μαδμαρίτις, *ad desertum:* Jos. xviii. 12. alii legunt Μαϐδαρίτις.
ΜᾸΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, *lævis, glaber, depilis.*
Μαελὲθ, *instrumentum pneumaticum.* Psal. lii. 1.
ΜΑ'ΖᾸ, ης, ἡ, *MAZA, libum: polenta farina conspersa et subacta aquâ vel oleo,* Hes. Op. 590. q. à μάσσω, *subigo:* hinc Lat. *massa.*
ΜΑΖΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *mamma, nutrix.*
Μαζȣρὼθ, *signa cœlestia,* Job xxxviii. 32.
Μᾰ́θε, έτω, *scias,* 2. sing. a. 2. imperat. act. μᾰθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, *disco.* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μᾰθεῦμαι, f. 2. med. Dor. pro μαθȣ͂μαι, verbi ejusd.
Μᾰ́θημᾰ, ᾰτος, τὸ, *disciplina, studium, documentum:* τὰμαθήματα, *doctrinæ; mathematicorum theoremata:* à μανθάνω.
Μᾰθημᾰτῐκὴ, ῆς, ἡ, sc. ἐπιςήμη, *mathesis, disciplinarum mathematicarum ambitus et notitia.* à seq.
Μᾰθημᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad disciplinas pertinens* seu *aptus; dis-*

cendi cupidus, sciens, ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens, *MATHEMATICUS*: à μάθημα.

Μᾰθήσεαι, *disces*, Ion. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi μανθάνω. fut. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μᾰ́θησῐς, εως, ἡ, ipsa *discendi actio, cognitio*; à perf. pass. verbi μανθάνω, *disco*.

Μᾰθητέον, *discendum est*: verbale à μαθέω, seu μανθάνω.

Μᾰθητεύω, f. εύσω, *doceo*, cum acc.: *sum discipulus*; f. εύσω. perf. μεμᾰθήτευκᾰ. a. 1. part. pass. μᾰθητευθεὶς, έντος· à

Μᾰθητὴς, ȣ̃, ὁ, *discipulus*. Th. μανθάνω, *disco*.

Μᾰθοῖσᾰ, Dor. pro μαθȣ̃σα, *quæ didicit*, a. 2. part. act. verbi μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.

Μαθȣσάλα, ὁ, nom. filii Enochi, indecl. Hebr. *mortem pellens*.

Μᾰθὼν, όντος, et in nom. plur. μᾰθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, *disco*: a. 2. ἔμαθον. τί μαθὼν, pro simplici τί, ut notat Casaub. ad Ath. xiii. 9.

ΜΑΓᾸ, ᾶς, ἡ, *obstetrix, nutrix, avia*.

ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ȣ, ὁ, *MÆANDER*, vel *MÆANDRUS*, *Phrygiæ fluvius sinuosus, flexus*.

Μαιεύω, et μαιεύομαι, idem q. μαιόομαι. q. v.

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est et *soror Atlantis*.

Μαιμάζω, *cupio, salio, strepo*: f. ᾰ́σω.

Μαιμακτηριὼν, ῶνος, *mensis*, ut aliqui volunt, *November*, ut alii, *September*.

Μαιμάσσω, *cupio, pinso, abstergo*: f. ξω. perf. χᾰ.

Μαιμᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *vehementèr cupio*: pro quo Poët. μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd.

Μαιμώωσᾰ, *prompta*, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, quod vide.

Μαινὰν, nomen viri, indecl. Hebr. *præparatus*.

Μαινᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *furiosa, insana*; vel *quæ facit alios insanire*. Th. μαίνομαι.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, *qui totus insanit ac furit*.

ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *insanio, furo*: f. μᾰνȣ̃μαι. præs. part. μαινόμενος, ȣ. perf. m. μέμηνᾰ.

Μαίομαι, *cupio, quæro*; *gestio*: præs. part. μαιόμενος, *inquirens*: ex μάω, idem.

Μαιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, *obstetrix sum, obstetricem ago*.

Μαῖρᾰ, *canicula, sidus*; *æstus intensissimus*: à

Μαίρω, *luceo*.

ΜᾸ'ΚᾸΡ, ᾰρος, ὁ ϗ ἡ, et μᾰ́καιρᾰ, Poët. *beatus, felix*: in nom. pl. μᾰ́κᾰρες· dat. pl. μᾰ́καρσῐ, et Ion. μακάρεσσῐ.

Μᾰκᾰρίζω, *beatum prædico*: f. ῐ́σω, et Att. μᾰκᾰριῶ. perf. μεμᾰκᾰ́ρῐκᾰ. perf. pass. μεμᾰκᾰ́ρισμαι. undè μακαρισμὸς, *beatitudo*. Th. μάκαρ.

Μᾰκᾰ́ρῐος, ᾱ, ον, *beatus, a, um*: comp. μᾰκᾰριώτερος, ᾱ, ον. Th. μάκαρ, *beatus*.

Μᾰκᾰριότης, ητος, ἡ, *beatitudo*: ab eod. th.

Μᾰκᾰρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *beatitudo*: et

Μᾰκᾰριστὸς, ἡ, ὸν, *beatus*: à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μᾰκᾰρῖ́της, ȣ, ὁ, *felix*, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μᾰκᾰρῖτις, ῐδος, ἡ, fem. præc.

Μᾰκᾰριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*. Th. μάκαρ, *beatus*.

Μᾰκαρτᾰ́τη, ης, ἡ, *felicissima*, f. g. à

Μᾰκάρτᾰτος, *beatissimus*, superlat. à μάκαρ, *felix*: comparat. μακαριώτερος et μακάρτερος.

Μᾰκεδνὸς, ἡ, ὸν, *longus, procerus*. à μῆκος.

Μᾰκεδονῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, nom. regionis, *Macedonia*.

Μᾰκεδονικὸς, ἡ, ὸν, *MACEDONICUS*: à

Μᾰκεδὼν, όνος, ὁ, *MACEDO*: in pl. Μᾰκεδόνες. q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*, et ἕδος, εος, -ȣ̃ς, τὸ, *sedes*: quòd regio illa fuerit oblonga.

Μᾰκέλη, ης, ἡ, *ligo*, Poët. et Ion. pro μάκελα seu μάκελλα, quod vide.

Μᾰ́κελλᾰ, ης, ἡ, *ligo*: à μία et κέλλω, *moveo*.

Μᾰ́κελλον, ȣ, τὸ, *macellum*: vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ȣ, τό.

ΜᾸ'ΚΕΡ, *cortex, qui ex Indiâ advehitur*.

ΜΑΚΚΟΑ͂Ν, *desipere, fatuè et stultè se gerere*: q. μὴ κοεῖν, *non sapere*.

Μᾶκος, Dor pro μῆκος, adverbialitèr positum, pro *in longitudinem, longè, procul*.

Μᾰκρᾱγορῐ́ᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, *prolixitas orationis*: à μακρὸς, *longus*, (quod à μῆκος, *longitudo*,) et ἀγορὰ, *forum, concio*.

Μᾰκραίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *longævus*: ex μακρὸς et αἰών.

Μᾰκρᾱ̀ν, adv. *longè, procul*: à μακρός. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μᾰκρηγορέω, ῶ, f. ήσω, *multis verbis utor*: à μακρὸς, *longus*, et ἀγορέω, *dico*.

Μᾰκρὴν, acc. Ion. pro μακράν. μᾰκρῇσῐ, dat. pl. Ion. pro μακραῖς. à μακρός.

Μᾰκρόβῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longævus, vivax*: ex μακρὸς, *longus*, et βίος, *vita*.

Μᾰκροβῐότης, ητος, ἡ, *vivacitas, longævitas, vita longa*.

Μᾰκροβῐ́ωσῐς, εως, ἡ, *vitæ longævitas*. Baruc. iii. 14.

Μᾰκροημέρευσῐς, εως, ἡ, *diei prolongatio*; ex ἡμερεύομαι, *diem duco*.

Μᾰκρόθεν, adv. *eminus, procul*. à μακρὸς, cujus th. μῆκος. ἀπὸ μακρόθεν, *è longinquo*. Apoc. xviii. 17. et apud LXX. Psal. xxxvii. 12. vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præter Constantini Porphyrogen. Tacticis, p. 3, 4. 6. bis, 16, 17.

Μᾰκροθῡμέω, -ῶ, *iram differo, patientèr fero*: f. ήσω. perf. μεμᾰκροθῡ́μηκᾰ. a. 1. ἐμᾰκροθῡ́μησᾰ. a. 1. imperat. act. μᾰκροθῡ́μησον. à μακρόθυμος.

Μᾰκροθῡμῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *lenitas*: ab eod.

Μᾰκρόθῡμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longanimis*: à μακρὸς, *longus*, (quod à μῆκος, *longitudo*,) et θυμὸς, *animus*.

Μᾰκροθῡ́μως, adv. *patientèr*: à pr.

Μᾰκρολογέω, ῶ, f. ήσω, *prolixè loquor*: hinc μακρολογῶμεν, 1. pl. præs. sub. à μακρολόγος.

Μᾰκρολογῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *sermonis prolixitas*: à seq.

Μᾰκρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prolixus in sermonibus*: à μακρὸς et λέγω.

Μᾰκρονίζω, *maximè inveterasco, in longum tempus differo*.

Μᾰκροπτόλεμος, ȣ, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ȣ, ὁ, *Telemachus*, Ulyssis filius.

Μᾰκρὸς, ᾱ́, ὸν, *longus, a, um*. Sed μᾰκρὸν, et μακρῷ, dat. et μᾰκρᾱ̀, n. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialitèr pro *longè, multò*: comp. μᾰκρότερος, ᾱ, ον. ȣ̓ διὰ μακρȣ̃, *brevi, cito*, sub. χρόνȣ, Polyæn. i. 17. Th. μῆκος, et Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μᾰκρότης, ητος, ἡ, *longitudo*.

Μᾰκροχρόνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longæ-*

vus: ex μακρὸς, longus, (Th. μῆκος) et χρόνος, tempus.
Μακρυμμα, defectio, abominatio, Esdr. ix. 1. 11. de hâc voce vid. Pearsoni Præf. in LXX. ferè sub fin.
Μακρύνω, f. νῶ, perf. κα, longè summoveo: à μακρὸς, longus; quod à μῆκος, longitudo.
Μακρῷ, longè, vide in μακρός.
Μακρῶς, adv. longè, prolixè: à μακρὸς, quod vide.
Μάκτρα, ας, ἡ, vas in quo pinsitur et farina subigitur, MACTRA. à μάσσω.
Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, produco: à μῆκος, quod vide.
Μακὼν, in longum protensus, vociferatus, a. 2. part. act. à μηκάω vel μηκίω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.
Μάκων, ωνος, ἁ, Dor. pro μήκων, ἡ, papaver.
ΜΆΛΑ, adv. valdè, multùm, admodùm. comp. μᾶλλον. superl. μάλιστα.
Μάλαγμα, ατος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur: à μαλάσσω.
Μαλακαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, molles et teneros pedes habens. metri causâ pro μαλακόπους. ex μαλακὸς, mollis, (quod à μαλάσσω, mollio) et πους, pes.
Μαλακαυχητὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, dolores leniens: ex μαλακὸς, q. à μαλάσσω, et ἄχος.
Μαλακῇ, dat. sing. μαλακῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ἡ, ὸν, mollis. Th. μαλάσσω, mollio.
Μαλακία, ας, ἡ, mollities, languor corporis. Sumitur et pro κίττα, ης, ἡ, pica, stomachi ignavia: et
Μαλακίζω, fut. ίσω, mollio: à μαλακὸς, quod à μαλάσσω.
Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.
Μαλακὸς, ἡ, ὸν, MOLLIS: comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, mollio.
Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities: ab eod.
Μαλακόχειρ, ρος, Poët. qui mollem habet vel admovet manum: à μαλακὸς, mollis. (Th. μαλάσσω, mollio) et χεὶρ, ἡ, manus.
Μαλακύνω, emollio, mollefacio: f. υνῶ.
Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.
Μαλακῶς, adv. languidè, incommodè.
Μάλαπερ, adv. quantumlibet. Th. μάλα, valdè.
ΜΑΛΑΣΣΩ, seu μαλάττω, mollio: f. άξω. perf. χα. perf. pass. μεμάλαγμαι.
Μαλάχη, ης, ἡ, MALVA, quia alvum mollit, gen. pl. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.
Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. laudans Deum.
Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, ustivus, perniciosus. Th. μαλὸς, tener: id. quod ἀμαλός.
ΜΆΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla: vide μασχάλη.
Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. Th. μαλάσσω.
Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis: à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.
Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mollem et suavem habet vocem: ex μαλθακὸς, mollis, et φωνὴ, vox.
Μάλιμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet στομάλιμνον. ex στόμα et λίμνη.
ΜΑΛΙΣ, ιος, ἡ, et μᾶλιν, morbus jumentorum, cum tussiunt, MALIS.
Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod et μηλία, ας, MALUS arbor: Est et
Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nom.
Μάλιστα, maximè: adv. superl. grad. à μάλα, valdè: comp. μᾶλλον. ἐν τοῖς μάλιστα, cum primis, maximè; νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος, Ælian. V. H. ii. 38, apud Romanos hæc lex maximè valebat. μάλιστα τρία τάλαντα, Dem. i. e. Aphobum, tria talenta et quod excurrit. τὸ δὲ ὕψος ἡμίσυ μάλιστα ἐτελέσθη, οὗ διενοεῖτο, Thuc. 1. 1. Ea altitudine [maris] quæ duplo major esset quàm ille in animo habuerat. ὅμοια τὰ μάλιστα, Herodot. passìm, pro ἐν τοῖς μάλιστα. ἀνὴρ δόκιμος, ὅμοια τὰ μάλιστα, vir quàm maximè probatus, l. vii. 118. et 141.
Μαλκέω, ῶ, et μαλκείω, Ion. et Poët. frigore contrahor: à
ΜΆΛΚΗ, ης, ἡ, manuum pedumve contractio, et stupor ex frigore.
Μαλλοῖς, velleribus, dat. pl. à μαλλὸς, vellus.
Μᾶλλον, magis, comp. à μάλα, valdè: superl. μάλιστα. μᾶλλον ϗ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Tauris, 1406.
ΜΑΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, vellus, lana promissa.
Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, villosus: à præced.
Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, ovis: et
Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, MALUM, pomum.
Μαλοπάρηος, ου, ὁ ϗ ἡ, teneras ac molliculas genas habens. Ex μαλὸς, οῦ, tener, et παρειὰ, gena. Vel derives ex μᾶλον pro μῆλον, τὸ, pomum, (quod à μηλία, malus arbor,) et παρειὰ, gena, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.
ΜΑΛΟΣ, οῦ, tener: q. ἀμαλός. et pro μαλλωτὸς, villosus.
Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, poma fero: ex μῆλον, malum, et φέρω, fero.
Μάλχος, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. regius.
ΜΑΜΜΑ et μάμμη, ης, ἡ, et μαμμαία, ας, ἡ, voces puerulorum ad matrem: avia.
Μαμμάκυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, stultus: q. à μάμμη, avia, et κεύθω, occulto.
ΜΑΜΜΑΝ, vox est balbutientium puerorum, significans panem. hinc μαμμάω, panem peto.
Μαμμία, ας, ἡ, mater; avia: à μάμμα.
Μαμμωνᾶ, Mammona, τὸ, indecl. vox Syr. substantiæ, divitiæ.
Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis: et
Μὰν, Dor. pro μὴν, tamen, certè: ut ἀλλὰ μὴν, &c.
Μαναὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Syr.
Μανάκις, adv. raro: à μανός.
Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Hebr. faciens oblivisci.
ΜΑΝΔΑΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.
ΜΑΝΔΑΛΩΤΟΝ, οῦ, τὸ, osculi genus immodestum.
ΜΑΝΔΡΑ, ας, ἡ, stabulum, caula.
ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ, ου, ὁ, planta, cui inest vis somnifica.
Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, vestimenti militaris genus apud Persas.
Μανεῖσα, furore percita, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, insanio: f. μανοῦμαι. a. 2. pass. ἐμάνην. hinc μανείς.
ΜΑΝΘΑΝΩ, disco, intelligo: f. μαθήσομαι. aor. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, ἑτω, et 2. pl. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος. perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. pass. μεμάθημαι.
Μανία, ας, et Ion. μανίη, ης, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, insanio.
Μανιάκης, ου, ὁ, torques. Gl. Cyr.

μανίαξ, *tortile, circulus.* Dan. v. 7. 29. q. à *μήνη*, *Luna*, Dor. *μάνα*.
Μᾰνῐκὸς, κὴ, κὸν, *insanus:* à *μαίνομαι*.
Μᾶνῐς, ἴδος, ᾶ, Dor. pro *μῆνις*, *ιος*, *ἡ*, *ira permanens et diuturna.*
ΜΑ'ΝΝᾸ, *τὸ*, *manna*, indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus.*
ΜΑ'ΝΝΟΣ seu *μᾶ'νος*, *ȣ*, *ὁ*, *ornamentum colli vel manuum.* q. à *μήνη*, Dor. *μάνα*, *Luna.*
ΜᾸΝΟ'Σ, *ἡ*, *ὸν*, *rarus, laxus.* hinc *μανάκις*, *rarò.*
Μᾰνότης, *ητος*, *ἡ*, *raritas, laxitas:* à præc.
Μᾰνȣ̃μαι, f. verbi *μαίνομαι*, *insanio.*
Μαντεία, *ας*, *ἡ*, *divinatio, vaticinium:* et
Μαντεῖον, *ȣ*, *τὸ*, *vaticinium; locus ubi editur oraculum:* et
Μαντεῖος, *ᾱ*, *ον*, *vaticinans, fatidicus:* à th. *μάντις*, *vates.*
Μάντισῐν, *vatibus*, dat. pl. à *μάντις*, *εως*, *ὁ*, *hariolus.*
Μάντευμᾰ, *τος*, *τὸ*, *vaticinium:* ex seq.
Μαντεύομαι, *vaticinor, auguror; conjicio: oraculum consulo;* præs. inf. *μαντεύεσθαι.* f. *μαντεύσομαι.* a. 1. m. *ἐμαντευσάμην*, *ω*, *ατο.* Th. *μάντις*, *vates.*
Μαντήϊον, *ȣ*, *τὸ*, Ion. pro *μαντεῖον*, *τὸ*, *oraculum.* Sic *μαντήϊος* pro *μαντεῖος.* Th. *μάντις.*
Μαντῐκὴ, *ῆς*, *ἡ*, (sub. *τέχνη*) *ars divinandi:* à
Μαντῐκὸς, *ἡ*, *ὸν*, *ad vatem* seu *vates pertinens.* Th. *μάντις.*
ΜΑ'ΝΤΙΣ, *εως*, *ὁ*, *vates, hariolus.* q. à *μαίνομαι.* vel fortè à *μανύειν*, i. e. *μηνύειν*, *interpretari.* Is. Voss.
Μαντοσῠ'νη, *ης*, *ἡ*, *vaticinium.* Th. *μάντις*,
Μᾶ'νῡε, Ion. et Dor. pro *ἐμήνυε*, 3. sing. imperf. sic *μανῡ'ει*, Dor. pro *μηνύει*, *indicat:* verbi *μηνύω*, *indico.*
Μᾶ'νῡσον, Dor. pro *μήνυσον*, a. 1. imperat. act. verbi *μηνύω*, *indico:* f. *ήσω.*
Μᾶνῡτᾶ'ς, *ᾶ*, *ὁ*, Dor. pro *μηνυτὴς*, *ȣ̃*, *ὁ*, *index, qui rem aliquam indicat.* Th. *μηνύω*, *indico.*
Μᾶπέειν, *apprehendere*, per Syncop. *τȣ̃ ρ*, pro *μαρπεῖν.* et Poët. *μαπεῖν*, Ionicaque Diæresi *μαπέειν*, et Poët. redupl. *μιμαρπέειν*, a. 2. verbi *μάρπτω*, *capio:* p. m. *μέμαρπα.*
Μᾶ 'ποθάνω, pro *μὴ ἀποθάνω.* præstaret scribere *μ' ἀποθάνω.*
ΜᾸ'ΡΑΓΔΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, *gemma*, quæ et *σμάραγδος* appellatur.
ΜᾸ'ΡΑΓΝᾸ, *ης*, *ἡ*, *flagellum, scutica.*
ΜᾸ'ΡᾸΘΟΝ, *ȣ*, *τὸ*, *MARATHRUM, fœniculum.*
Μᾰρᾰθὼν, *ῶνος*, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta.*
ΜᾸΡΑΙ'ΝΩ, fut. *ᾰνῶ*, *marcescere facio, flaccidum reddo.* perf. *αγκᾰ.* *μᾰραίνομαι*, *marcesco.* perf. pass. *μεμᾰ'ραμμαι*, *νσαι*, *νται*, Att. *μεμᾰ'ρασμαι.* (undè *μαρασμὸς*, *ȣ̃*, *ὁ*, *marcor, tabefactio*) aor. 1. pass. *ἐμᾰράνθην.* fut. 1. *μᾰρανθήσομαι.* Hinc *ἀμάραντος* et *ἀμαράντινος*, *ὁ ϗ ἡ*, *immarcescibilis.*
Μαρὰν ἀθὰ, hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, *ὁ Κύριος ἐλεύσεται*, *Dominus veniet* ad judicium.
Μᾰρανθῆναι, *tabefactum esse*, a. 1. inf. pass. *μαρανθήσομαι*, *η*, *εται*, f. 1. ind. pass. verbi *μαραίνω*, quod vide.
Μᾶ'ρανσῐς, *εως*, *ἡ*, et
Μᾰρασμὸς, *ȣ̃*, *ὁ*, *tabes, MARASMUS, senium:* vide in *μαραίνω.* Angl. MURRAIN.
Μαργαίνω, f. *ᾰνῶ*, *insanio.* Th. *μάργος*, *insanus.*
Μαργᾰρῖ'της, *ȣ*, *ὁ*, *MARGARITA, unio:* à
ΜΑ'ΡΓᾸΡΟΝ, *ȣ*, *τὸ*, *unio:* pl. *τὰ μάργαρα.*
Μαργέλλη, *coralium*, species anagallidis, *lapis corallium.*
Μάργη, *ης*, *ἡ*, *insania:* à
ΜΑ'ΡΓΟΣ, *η*, *ον*, vel *ȣ*, *ὁ ϗ ἡ*, *insanus, stolidus, vecors:* q. ab *ἀργὸς*, *otiosus.*
Μαργοσῠ'νη, *ης*, *ἡ*, *insania:* à præced.
Μαρδόνῐος, *ȣ*, *ὁ*, *Mardonius Persa.*
Μαρδοχαικὴ ἡμέρα, *dies Mardochæi.*
ΜᾸ'ΡΗ, *ης*, *ἡ*, vel pl. *μᾶ'ραι*, antiquâ voce *manus;* quibus dividimus et componimus: q. à *μείρω.* hinc *δυσμαρὴς*, *έος*, *ὁ ϗ ἡ*, *difficilis.* *εὐμαρὴς*, *έος*, *ὁ ϗ ἡ*, *facilis.*
Μάρθα, *ης*, *ἡ*, nomen mulieris. Hebr. *magistra.*
Μαρίᾰ, *ας*, *ἡ*, *MARIA*, B. V. nomen: et
Μαριὰμ, *ἡ*, nomen indecl. Hebr. *amara.*
Μᾰρῐανδῡνοὶ, *mancipia*, à gente subactâ.
ΜᾸΡΙ'ΛᾸ seu *μᾰρῖ'λη*, *ης*, *ἡ*, *pulvis carbonum, favilla:* q. à *μαραίνω.*
ΜᾸ'ΡΙΣ, *εως*, *ὁ*, *MARIS*, *mensura quædam cotylarum sex capax.*
Μάρκος, *ȣ*, *ὁ*, nomen viri.
ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. *ᾰρῶ*, *rutilo, resplendeo:* *μαρμαίρȣσᾰ*, præs. part. f. g. q. à *μαίρω.*
Μαρμᾰ'ρειος, *εία*, *ειον*, *marmoris more candens, marmoreus:* à *μάρμαρος.*
Μαρμᾰ'ρεος, *έᾰ*, Ion. *έη*, *εον*, id. et ab eod.
Μαρμᾰ'ρῐνος, *ῐ'νη*, *ῐνον*, *marmoreus, è marmore confectus, marmoris nitorem habens:* à *μάρμαρος.*
Μαρμᾰρόεις, *όεσσᾰ*, *όεν*, *marmoris nitore splendens.* à
Μάρμᾰρον, *ȣ*, *τὸ*, et
Μάρμᾰρος, *ȣ*, *ὁ*, substantivè pro *μάρμαρος λίθος*, *MARMOR;* item
Μάρμᾰρος, *ȣ*, *ὁ ϗ ἡ*, *albus, candidus;* à *μαρμαίρω.*
Μαρμᾰρῠγὴ, *ῆς*, *ἡ*, *splendor:* ejusd. th.
ΜΑ'ΡΝᾸΜΑΙ, *pugno*, Poët. et in 1. pl. *μαρνᾰ'μεθᾰ*, q. à *μάρη*, *manus*, quia manu fit pugna.
Μαρνᾰμένοιϊν, *depugnantes*, Ion. pro *μαρνᾰμένοιν*, gen. dual. part. præs. *μαρναμένων*, gen. pl. verbi *μάρναμαι.*
Μάρναντ', Ion. pro *ἐμάρναντο*, 3. pl. imperf. *μάρνασθαι*, præs. inf. ejusd.
Μαρνώμεσθ' seu *μαρνώμεσθα*, Ion. pro *μαρνώμεθα*, 1. pl. præs. sub. verbi *μάρναμαι*, *pugno.*
Μᾶ'ρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. מר *amarus.*
Μαρπέειν, Ion. resol. pro *μαρπεῖν*, aor. 2. inf. act. verbi *μάρπτω*, *prehendo.*
Μαρπίσση, *ης*, *ἡ*, nom. mulieris.
ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum:* f. *ψω.* p. *φᾰ.* a. 2. *ἔμαρπον.* p. m. *μέμαρπᾰ.* q. *μάρη ἅπτομαι*, *manu tango.* *μάρπτειν σθένος*, *vires assumere.*
Μαρσιππεῖον, *ȣ*, *τὸ*, et
ΜΑ'ΡΣῩΠΟΣ, *μάρσῐπος*, et *μάρσιππος*, *ȣ*, *ἡ·* item *μαρσῠ'πῐον* et *-ῐ'πιον*, *ȣ*, *τὸ*, *MARSUPIUM, crumena:* q. *μάρης σιπύη*, *manus arcula.*
Μαρτιχόρᾱ, nomen Indicum, animal esse ex Ctesiâ videtur.
ΜΑ'ΡΤῩΡ, *ῠρος*, *ὁ ϗ ἡ*, *testis, MARTYR.* hinc *μαρτυρία*, *testimonium:* *μαρτυρέω*, *testor.*
Μάρτῠρᾰ, præcedentis acc. sing.
Μαρτῠρέω, *-ῶ*, *testor;* imperf. *ἐμαρτῠ'ρεον*, *-ȣν.* fut. *ήσω.* perf. *μεμαρτῠ'ρηκᾰ.* perf. pass. *μεμαρτῠ'ρημαι*, *testimonium obtinui.* Th. *μάρτυς*, *testis.*

Μαρτυρῖ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *testimonium*: ejusd. th.

Μαρτυρῖ'ησῖ, dat. pl. Ion. pro *μαρτυρῖ'αις*, à *μαρτυρία*, et Ion. *μαρτυρίη, ης, ἡ, testimonium*.

Μαρτῦ'ριον, ου, τὸ, *testimonium*, *MARTYRIUM*. Th. *μάρτυρ*.

Μαρτῦ'ρομαι, *testor, obtestor*, ejusd. th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, Poëticum, idem ac th. *μάρτυρ, testis*.

Μάρτυς, υος, ὁ, idem cum præc. (ex quo per Sync. fit) acc. *μάρτυν*. dat. pl. *μάρτυσῖ*.

Μᾱρῦ'εται, Dor. pro *μηρύεται*, *innectitur*, 3. sing. præs. pass. verbi *μηρύω, revolvo, glomero*: hinc infin. Dor. *μαρύεσθαι*, *volvi*.

Μᾱρῦκᾶται, *ruminat*, Dor. pro *μηρυκᾶται*, 3. sing. à *μηρυκάομαι*. Vide *μηρύκω*.

Μάρψαις, *corripiens*, a. 1. part. act. pro *μάρψας*, verbi *μάρπτω*, quod vide.

Μάρψης, *corripueris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi *μάρπτω*, quod vide.

ΜΑΣᾸ'ΟΜΑΙ seu *μασσᾰ'ομαι*, *-ῶμαι, mando, manduco*: imperf. *ἐμασσᾰόμην, -ώμην*, et in 3. pl. *-ᾰ'οντο, -ῶντο*. q. à *μάσσω, subigo*. hinc *μάσαξ, ακος, ἡ, mandibula, os*.

Μάσδᾰ, ᾱς, ἡ, Dor. pro *μάζα, ἡ, placenta*.

Μασδὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro *μαζὸς, ου, ὁ, mamma, sinus*.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et *μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, pellis*: q. à *μάσσω, subigo*.

Μασθὸς, οῦ, ὁ, *mamma, papilla*. Vide *μαζός*.

ΜΑ'ΣΠΕΤᾸ, ων, τὰ, *prima silphii folia*.

Μασσαγέτῖς, *Massagetis*, nom. propr.

ΜΑ'ΣΣΩ vel *μάττω*. f. ξω. perf. χᾰ. *pinso, subigo*; *abstergo*, item *tango*, in quâ signif. format f. in σω.

Μάσσων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, idem ac *μακρότερος, longior, major*: (et *μᾶσσον, plus*, Hesych.) q. à *μακρὸς, longus*, compar. *μακρότερος, μακίων* et *μάσσων*. superl. *μακρότατος* et *μάκιστος*, hinc *μήκιστος*. Th. *μῆκος, εος, τὸ, longitudo*.

Μάστακ' pro *μάστᾰκᾰ, escam*, acc. sing. à

Μάσταξ, ᾰκος, ἡ, *mandibula, os*; *esca*. Th. *μασάομαι, mando*.

Μαστευτὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor*: à

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, fut. *εύσω, quæro, indago*: à *μάω, quæro*.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, *inquisitor, investigator*; à *μάω*.

Μάστῖγᾰ, acc. sing. à *μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum*.

Μαστῖγεῖν, Ion. pro *μαστιγοῦν*, præs. inf. vide *μαστιγόσθω*.

Μαστῖγεὺς, έως, ὁ, *flagellator*: à *μάστιξ*.

Μαστῖγῖ'ᾱς, ου, ὁ, *MASTIGIA*, *flagrio*. Th. *μάστιξ*.

Μαστῖγόσθω, *flagelletur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαστῖγόω, ῶ, *flagello*: f. *ώσω*. perf. *μεμαστῖ'γωκᾰ*. a. 1. *ἐμαστῖ'γωσᾰ*. Th. *μάστιξ, ιγος, ἡ*.

Μαστῖτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi *μαστίω*, Poët. pro *μαστιγόω, flagello*. hinc *μαστιόων*, per Sync. pro *μαστιγόων*. Th. *μάστιξ, flagellum*.

Μαστίζω, *flagello*: fut. ξω. hinc *μαστίζοντες*, nom. pl. part. præs. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ῖγος, ἡ, *flagrum, scutica*, et per Metath. *morbus*. Ὁμηρομάστιξ, *sic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet*.

Μάστιξεν, *flagellavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi *μαστίζω*, f. ξω, quod vide.

Μαστίσδειν, Dor. pro *μαστίζειν*.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro *μαστίζοιεν*, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi et th.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μαστῖχόωντῖ, *mandendi*, Poët. pro *μαστῖχῶντῖ*, dat. sing. part. præs. verbi *μαστῖχᾰ'ω, -ῶ*. vox *μονήρης*, ap. Hesiod. in Scuto, 387.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel *μησθὸς, uber, mamma*. Eam fœtus *μάει* et *μάσσει*. Th. *μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma*.

Μαστρωπεῖᾱ, ᾱς, ἡ, *lenocinium*: et

Μαστρωπεύω, seu *-οπεύω*, f. *εύσω, perduco* seu *produco, prostituo*: à

ΜΑΣΤΡΩΠΟ'Σ seu *μαστροπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, leno, lena*. q. *ματρὸς ὄπα* habens blandiendo. inde fortasse per Metaph. Angl. STRUMPET.

Μάστωρ, ορος, ὁ, *quæsitor, inquisitor*. à *μάω*.

ΜΑΣΧᾸ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla*.

Μασχᾰλῖ's, ῖ'δος, ἡ, idem.

Μᾰτάζω, *ineptio*: à *ματάω*.

Μᾰ'ταιᾰ, *vana*, n. g. pl. à *μάταιος*, qu. v.

Μᾰτᾰΐζω, idem quod *ματάω*, *ineptio, desipio, pedo*. Th. *μάτην*.

Μᾰταιοβουλῖ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *inane consilium*: ex *μάταιος, vanus*, et *βουλὴ, consilium*.

Μᾰταιολογῖ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *vaniloquentia*: à

Μᾰταιολογὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *vaniloquus*: ex *μάταιος, vanus*, (quod à *μάτην, frustrà*) et *λέγω, dico*: p. m. *λέλογα*.

Μᾰ'ταιος, αίᾱ, αιον, et *μᾰ'ταιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanus, a, um*. Th. *μάτην*.

Μᾰταιοτᾰ'τη, ἡ, *vanissima*, superl. à *μάταιος, vanus*. compar. *ματαιότερος*. superl. *ματαιότατος*. ejusd. th.

Μᾰταιότης, ητος, ἡ, *vanitas*: ab eod. th.

Μᾰταιόω, *vanum reddo*: f. *ώσω*. perf. *μεμᾰταίωκᾰ*. præs. pass. *μᾰταιόομαι, οῦμαι, vanus fio*: aor. 1. pass. *ἐμᾰταιώθην*. Th. *μάτην, frustrà*.

Μᾰ'τᾶν, Dor. pro *μάτην, frustrà*.

Μᾰτᾰ'ω, ῶ, f. *ήσω, torpesco, vanè tempus contero*. Th. *μάτην*.

Μᾰτεύω, f. *εύσω, quæro, indago*; per Ellipsin pro *μαστεύω*, idem. Th. *μάω*, idem.

ΜᾸ'ΤΗΝ, adv. *frustrà, incassùm*.

Μᾰ'τηρ, έρος, ἁ, Dor. pro *μήτηρ*.

Μᾰτῆς, Æol. et Dor. pro *μᾰτεῖς*, 2. sing. verbi *ματέω*, undè Poët. inserto υ, *ματεύω*, et inserto σ, *μαστεύω, quæro, investigo*: quod vide.

Μᾰτήσετον, *inertes sunt*, dual. fut. 1. verbi *ματάω*, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus*.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum*.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Μᾰτῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vanitas*. Th. *μάτην*.

Μᾰ'τος, *inquisitio*. Th. *μάω*. *quæro*.

Ματρᾰδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poët. et Dor. pro *μητράδελφος, ου, ὁ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, matris frater, avunculus*.

Ματρόδοκος, ου, ὁ, et ἁ, Poët. et Dor. pro *μητρόδοκος*, pro *semine quod mater à viro in matricem recepit*. Vel *qui matrem suam recipit ac fovet*. ex *μήτηρ* et *δέχομαι, accipio*.

Ματρομᾰ'τωρ, ορος, ἁ, Dor. pro *μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, mater matris, avia*.

Ματρόπολις, εος, ἁ, Dor. pro *μητρόπολις, metropolis*, i. e. *mater urbs*. Th. *πόλις, urbs*.

Ματροπόλος, ου, ἁ, Dor. pro *μη-*

τροπόλος, *quæ cum matribus versatur*, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολῦσα.
ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ se *matrem* fingit: à μήτηρ, hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*: et Angl. per Aphær. TRULL.
Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres, avunculi*: item *majores*: nom. pl. à
Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus, maternus avus*.
Ματτῦβος, ȣ, *stultus, fatuus*: ex μάτην et βοᾶν, *inanitèr clamare*.
Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *donum Dei*.
Ματταθίας, ȣ, ὁ, idem.
Ματτύ'ᾰ, vel -η, ἡ, *lautitiæ*. Th. μάσσω, *pinso*.
Μάττω, *pinso, subigo*: id. q. μάσσω, q. v.
Μαυλῖ'ᾱς, ȣ, ὁ, pro μάχαιρα, *gladius*. Th. αὐλὴ, *stabulum*.
Μαυλῖ'ς, ῖ'δος, ἡ, *culter*: q. à μαυλίας· item *quæ mercede aliquid facit*. μαυλίζω, *mercede prostituo*.
Μαυρῦσῖ, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυρῦσι. Sic μαυρῦσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obscurus*.
Μα'χαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.
Μᾰ'χαιρᾰ, ᾱς, ἡ, *MACHÆRA, gladius, sica, culter*. et
Μᾰχαιρῖ'διον, ȣ, τὸ, *gladiolus*. et
Μᾰχαιρῖ's, ῖ'δος, ἡ, *novacula, culter tonsorius*: ab eod. th.
Μᾰχᾰνᾱ', ᾶς, ᾶ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA, molimen; res, opus, facultas, vires*.
Μᾰχᾱτᾱ's, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ῦ, *pugnax, bellicosus*. Th. μάχομαι.
Μᾰχειόμενος, ȣ, præs. part. verbi μαχείομαι, Poët. Epenthesi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, *pugno*.
Μᾰχέοιτο, præs. opt. et in 3. pl. μᾰχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno*.
Μᾰχέομαι τινὶ, *pugno alicui*, i. e. *adversus aliquem*. Aristoph. in Ranis, 348.
Μᾰχεούμενος, ep. pro μαχόμενος.
Μᾰχεσαίμην, a. 1. opt. m. et
Μᾰχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι seu μαχέομαι. f. 1. μαχέσομαι et ήσομαι.
Μά'χεσθαι, præs. inf. μᾰχέσθην, 3. dual. imperf. Ion. μᾰ'χεσθε, 2. pl. præs. imperat. verbi μάχομαι, *pugno*.
Μᾰχεσκόμην, Ion. imperf. verbi μάχομαι.
Μᾰχέσομαι et ήσομαι, f. 1. m. Vide in μαχέσασθαι.
Μᾰχέσσασθαι, *pugnare*, a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μᾰχεσσᾰμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.
Μᾰ'χη, ης, ἡ, *pugna*: in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno*. indè fort. Angl. MATCH.
Μᾰχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pugnax*: ab eod. th.
Μᾰχήσομαι, fut. 1. m. in 1. pl. μᾰχησόμεθ' pro μαχησόμεθα. et
Μᾰχησόμενος, fut. 1. part. med. verbi μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι vel έσομαι, tanquam et μαχέομαι.
Μᾰχητὴς, ῦ, ὁ, *pugnax, bellator*: acc. pl. μᾰχητᾱ's. Th. μάχομαι.
Μᾰχητὸς, ἡ, ὸν, *expugnabilis*. A μάχομαι.
Μᾰ'χῐμος, ῐ'μη, ῐμον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pugnax*: ab eod. th.
ΜΑ'ΧΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incontinens, libidinosus*.
Μᾰχλοσύ'νη, ης, ἡ, *lascivia*. à præced.
Μᾰχλότᾰται, *salacissimæ*: nom. pl. f. g. superl. à μάχλος.
Μᾰ'χοιτο, 3. sing. præs. opt. à
ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo*: f. 1. μᾰχήσομαι et έσομαι. f. 2. m. μᾰχῦμαι. imperf. ἐμᾰχόμην, ȣ, ετο. perf. μεμᾰ'χημαι. a. 1. m. ἐμᾰχησᾰ'μην, ω, ᾰτο.
Μᾰχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Ion. μᾰχόμεσθᾰ, Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præs. ind. verbi præced.
Μᾰχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, et hoc pro μηχανὴ, *machina*.
Μᾰχῦμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.
ΜΑ'Ψ, adv. *frustrà*: Poët. pro μάτην.
Μαψαῦραι, αἱ, *leves venti, auræ leves*: ex μὰψ et αὖρα, *aura*. Hes. Theogon. 872.
Μαψῖ'διος, ῖ'ᾱ, ῖον, *inanis, stultus*: et
Μαψῖδῖ'ως, *incassùm, stultè*: Th. μάψ.
Μαψῦλᾰ'κᾱς, ᾶ, ὁ, seu μαψυλᾰ'κᾱς, Dor. pro μαψυλᾰ'κης, ȣ, ὁ, *garrulus, qui nugas effutit, qui frustrà garrit*: ex μαψιδίως *stultè*, (quod ex μάψ) et λακέω, Dor. pro ληκέω, *sono, crepo*.
ΜΑ'Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quæro*.
Μὲ et μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego*.
Μέγᾰ, n. g. à μέγας, *magnus*; adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm*, Ion. pro μεγάλως.
Μεγᾰθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *magnâ fiduciâ præditus*: ex μέγας et θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.
Μεγᾰ'θεοι, Ion. pro μεγάλοι, *magni*.
Μέγᾰθος, Ion. pro μέγεθος, q. v.
Μεγᾰ'θῦμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*: gen. pl. μεγαθύμων· ex μέγας et θυμὸς, *animus*.
Μέγαιρᾰ, ᾱς, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis. ex
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo*: item *curo, respecto*: ἐμέγηρε, a. 1. *invidit*. part. μεγήρᾱς, *solicitus*. quasi παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri solet.
Μεγᾰκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *magnus, instar ceti*: acc. sing. μεγᾰκήτεᾰ· ex μέγας et κῆτος, τὸ, *cetus* vel *cete*.
Μεγᾰ'λᾰ, adv. *abundè, valdè*; it. *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα.
Μεγᾰλᾰ'δῖκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui magnas facit injurias*: ex μέγας et ἀδικέω.
Μεγᾰ'λᾱν, Dor. pro μεγάλων· à μέγας.
Μεγᾰλᾱνορῖ'ᾱ, ᾱς, ᾶ, Dor. pro μεγᾰληνορῖ'ᾱ, *superbia*: et
Μεγᾰλᾱ'νωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγᾰλήνωρ, *magnâ fortitudine præditus*: ex μέγας, *magnus*, et ἀνὴρ, *vir*.
Μεγᾰλαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *magnificè me effero, jactito me*: ex
Μεγᾰλαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vel μεγᾰ'λαυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui valdè gloriatur, ostentatur*: ex μέγα, in pl. μεγάλα, et αὐχέω, *glorior*.
Μεγᾰλαυχῖ'ᾰ, ῖ'ᾱς, ἡ, *jactantia*: à præc.
Μεγᾰλεῖᾰ, τὰ, *gloria, laudes, præclara facinora*: à
Μεγᾰλεῖος, εία, εῖον, *magnificus, venerandus*: à μέγας.
Μεγᾰλειότης, ητος, ἡ, *majestas, magnifica Dei virtus*: à pr.
Μεγᾰλείωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *magnificentia*: ab eod.
Μεγᾰλεπῖ'βολος, *qui magna molitur*, ut Hercules. ex ἐπιβολὴ, *impetus*, D. S.
Μεγᾰληγορέω, ῶ, f. ήσω, *magnificè loquor, magna loquor*: à μέγας et ἀγορέω.
Μεγᾰληγορῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *magniloquentia*: à μεγαληγόρος.
Μεγᾰληγορῖ'η, dat. Ion. à pr.
Μεγᾰληγόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *grandi-*

loquus, jactabundus: à μέγας et ἀγορέω.

Μεγᾰλήτορᾰ, acc. sing. ex

Μεγᾰλήτωρ, ορος, ὁ, *magnanimus, superbus:* ex μέγα et ἦτορ, *cor, animus.*

Μεγᾰλίζιο, pro -ου, præs. imperat. pass. Ion. verbi

Μεγᾰλίζω, f. ῐσω, *magnificè effero.* Th. μέγας, *magnus.*

Μεγᾰλόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnam habens* vel *afferens gloriam:* ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um,* et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*

Μεγᾰλοδωρεᾶ, ᾶς, ἡ, *magnifica donatio, largitio:* ex μέγας et δωρεὰ, *donum.* Th. δῶρον.

Μεγᾰλόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui magna donat, munificus:* à μέγας et δῶρον.

Μεγᾰλόθῡμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus.* Th. θυμὸς, *animus.*

Μεγᾰ'λοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valdè miser, infelix:* ex μέγας et οἶτος, *ærumna.*

Μεγᾰλοκευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui magna penetralia* seu *latibula habet:* ex μέγας et κεῦθος, τὸ, *latibulum.* Th. κεύθω, occulto.

Μεγᾰλοκίνδῡνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui magnis se objicit periculis:* ex μέγας et κίνδῡνος.

Μεγᾰλέμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnâ conductus mercede:* ex μέγας et μισθὸς, *merces.*

Μεγᾰλόμμᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnos oculos habens:* ex μέγας et ὄμμα, *oculus.*

Μεγᾰλόνοιᾰ, ᾶς, ἡ, *ingens animus, superbia:* ex μέγας et νόος, νοῦς, *animus.*

Μεγᾰλόνῡμος, ὁ, *celebris, magni nominis:* ex ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*

Μεγᾰλοποιέω, -ῶ, *magnifico, magni facio:* f. ήσω. perf. μεμεγᾰλοποίηκᾰ.

Μεγᾰλοπόλῑες Συράκουσαι, *grandiurbes Syracusæ:* ex μέγας et πόλις, *urbs.*

Μεγᾰλοπρέπειᾰ, ᾶς, ἡ, *magnificentia:* à seq.

Μεγᾰλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *magnificus:* ex μέγας et πρέπω, *convenio.*

Μεγᾰλοπρεπῶς, adv. *magnificè.*

Μεγᾰλοπτέρῠγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnis alis præditus:* à μέγας et πτέρυξ.

Μεγᾰλοῤῥημονέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *magna loquor, jacto:* à seq.

Μεγᾰλοῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *magniloquus:* ex μέγας et ῥέω, *loquor.*

Μεγᾰλόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *corpulentus, carnosus.*

Μεγᾰλόσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui magnum habet animum:* ex μέγας et σπλάγχνον.

Μεγᾰ'λους, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus:* gen. μεγάλου.

Μεγᾰλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr:* à μεγαλόφρων.

Μεγᾰλοφροσῠ'νη, ης, ἡ, *animi magnitudo:* à

Μεγᾰλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus:* acc. pl. μεγᾰλόφρονᾰς. ex μέγας et φρὴν, *mens.*

Μεγᾰλοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus, magnificus:* ex μέγας et φύω.

Μεγᾰλοψῡχῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *magnanimitas:* à

Μεγᾰλόψῡχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus:* ex μέγας et ψυχὴ, *anima.*

Μεγᾰλυνθήτω, vide in seq.

Μεγᾰλῡ'νω, *prædico, verbis extollo, magnifico:* imperf. ἐμεγᾰ'λῡνον, ες, ε. f. μεγᾰλῠνῶ. a. 1. ἐμεγᾰ'λῡνᾰ. perf. μεμεγᾰ'λυγκᾰ. perf. pass. μεμεγᾰλυμμαι. a. 1. pass. ἐμεγᾰλύνθην, et imperat. μεγᾰλύνθητῐ, ήτω. f. 1. pass. μεγᾰλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγᾰ'λως, *magnoperè:* adv. et

Μεγᾰλωστῐ', Ion. pro μεγάλως, *valdè:* ab eod. th.

Μεγᾰλωσῠ'νη, ης, ἡ, *majestas:* ab eod.

Μεγᾰ'νωρ, ορος, ὁ, *superbus:* ex μέγας et ἀνὴρ, *vir.*

Μέγᾰρᾰ, ων, τὰ, *Megara* urbs.

Μεγᾰ'ρεσσῐν pro Μεγάροισιν, dat. pl. à præc.

Μεγᾰρέως, *Megarensis.*

Μεγᾰ'ροισῐν, *domibus:* dat. pl. à

Μέγᾰρον, ου, τὸ, *domus, domicilium, ædificium magnum,* tanquam *invidiæ* obnoxium: ex μεγαίρω vel μέγας, *magnus.*

Μεγᾰρόνδε, adv. pro εἰς μέγαρον, *in domum, in thalamum.*

ΜΕ'ΓᾸΣ, μεγᾰ'λη, μέγᾰ, *MAGNUS, a, um: natu grandiusculus,* Odyss. Β. 313. μέγας πνέων, *vehementèr spirans,* Eurip. fab. Rhesi, 322. gen. μεγᾰ'λου. acc. μέγᾰν, μεγᾰ'λην, μέγᾰ. in pl. οἱ μεγᾰ'λοι, *magnates:* in compar. μείζων et μάσσων, *major:* in superl. μέγιστος, *maximus.*

Μεγασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens:* ex μέγας et σθένος, εος, τὸ, *robur, potentia.* Th. σθένω, *valeo.*

Μεγᾱφρονέω, seu μεγᾰλοφρονέω, *magnificè de me sentio:* ex μέγας et φρὴν, *mens.*

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, *magnitudo:* dat. sing. μεγέθει. Th. μέγας.

Μεγέρᾱ, ᾶς, ἡ, Æol. pro Μεγᾰ'ρᾰ, *Megara,* Creontis filia.

Μεγήρᾰτᾰ τέκνα, *perquam amabiles liberi:* ex μέγα, *valdè,* et ἐράω, *amo.* Sunt qui legunt μεγήριτα.

Μέγης, *MEGES,* nomen proprium.

Μεγιστᾶ'ν, ᾶνος, ὁ, *magnas, -atis.* et

Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres:* dat. pl. μεγιστᾶσῐ. à μέγιστος, quod vide.

Μεγιστόπολῐς ἡσυχία, *pax, quæ reddidit urbes maximas.* Concordiâ enim res parvæ crescunt.

Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um:* superl. ex μέγας, quod vide.

Μεδέουσᾰ, præs. part. f. g. verbi μεδέω pro μέδω, *impero:* hinc μεδέειν, Poët. cum dat.

Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero.*

Μεδέω, *rego, curo:* à μέδω.

Μεδήσομαι, *curabo,* fut. 1. m. verbi μεδέομαι seu μέδομαι. Th. præced.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS,* mensuræ genus.

Μεδοίᾰτο, Ion. pro

Μέδοιντο, *curarent,* 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδομαι, *curo, impero.*

Μέδοισᾰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa.*

Μέδοντες, *principes,* pl. part. præs. act. à μέδω, *impero.*

Μέδουσᾰ, ης, ἡ, *MEDUSA,* nomen mulieris: ab eod. th.

Μεδώμεθᾰ, *curemus,* 1. pl. præs. sub. pass. à

ΜΕ'ΔΩ, *impero, curam gero:* μεδέω, idem: ut et μέδομαι.

Μέζεᾰ, ων, τὰ, *genitalia:* à μέσον, quia in *medio* corpore.

Μεζόνως, *prolixiùs, majorem in modum:* à

Μέζων, Ion. pro μείζων, *major:* quod vide.

Μεθ' sequente aspiratâ, et μετ' sequente leni, pro μετὰ, *trans, cum, post.*

Μεθαιρέω, ῶ, *accipio:* f. ήσω. a. 2. μεθεῖλον, ab inusit. μεθέλω. Ion. μεθέλεσκον, ες, ε. à μετὰ et αἱρέω.

Μεθάλλομαι, *transilio:* Poët. aor. 2. part. syncop. μετάλμενος. Ex μετὰ et ἄλλομαι.

Μεθαρμόζω vel μεθαρμόττω, f. σω, *transmuto adaptando alitèr, apto, accommodo, commuto, transfero;* item *emendo:* ex μετὰ et ἁρμόζω vel -ττω, *adapto.* Th. ἄρω, *apto.*

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3.

sing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto.*
Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω.
Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι, *dimitto:* perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*
Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.
Μεθεὶς, *relinquens*, a. 2. part. act. verbi μεθίημι.
Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.
Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.
Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inusitat. quod ex μετὰ et αἱρέω, *capio:* aor. 2. εἷλον.
Μεθέμεν, *prætermisisse*, aor. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*
Μεθέξομαι, *partem capiam*, f. 1. m. verbi μετέχω, *particeps sum:* f. μεθέξω. Th. ἔχω, *habeo.*
Μέθεπε, *investigabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro μεθεῖπε. à
Μεθέπω, *sequi facio, advenio, investigo.* μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, *assequor, sector, imitor.* ex μετὰ et ἕπω seu ἕπομαι, *sequor.*
Μεθερμηνεύω, *interpretor*, f. εύσω. perf. μεθηρμήνευκα. ex μετὰ et ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres.*
Μέθες, *dimitte;* et in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι, *prætermitto:* ex μετὰ et ἵημι seu ἕω, *mitto.*
Μεθεστάναι, per Sync. pro μεθεστηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, *amoveo:* ex μετὰ et ἵστημι, *sto.*
Μεθέστηκα, perf. ind. act. et
Μεθεστηκὼς, ότος, per Crasin μεθεστὼς, perf. part. act. ab eod. verbo et th.
Μέθη, ης, ἡ, *ebrietas, vinolentia.* Th. μέθυ, τὸ, *vinum.*
Μεθῆκα, *dimisi*, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι. f. μεθήσω. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*
Μέθημαι, *sedeo inter, assideo.* Ex μετὰ et ἧμαι.
Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, *diurnus:* ex μετὰ et ἡμέρα, *dies.*
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *cessatio, negligentia:* ex
Μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *remissus, negligens:* à μεθίημι, *prætermitto.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*
Μεθηρινῶν, *diurnorum*, gen. pl. à μεθηρινὸς pro μεθημερινός· ex μετὰ et ἡμέρα, *dies.*
Μεθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act.
μεθήσω, εις, ει, *dimittam:* f. 1. ind. act. verbi μεθίημι· quod ab ἵημι seu ἕω, *mitto.*
Μεθησέμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.
Μεθίει pro μεθίη, 3. sing. imperf. (q. à μεθιέω.) verbi μεθίημι, quod vide.
Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusd. verbi.
Μεθίεν, *prætermittebant*, Bœot. Sync. pro μεθίησαν, 3. pl. imperf. μεθίην· à
Μεθίημι, *dimitto, missum facio, depono; negligo, permitto; remitto, condono:* f. μεθήσω, activè cum accus. μεθίεμαι, cum gen. In activo accusativus aliquando subintelligitur, κρύος μεθῆκε, *frigus se remittit*, Anacr. iii. 23. ex μετὰ et ἵημι seu ἕω, *mitto:* perf. εἷκα. a. 2. ἧν.
Μεθιστάνω, idem quod μεθίστημι.
Μεθίστημι, *statuo aliud pro alio; muto, transfero, traduco, submoveo, expello, facessere jubeo, in exilium mitto, migrare cogo, dimoveo, retraho, revoco:* f. μεταστήσω. perf. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 2. μετέστην. Pass. et med. μεθίσταμαι. a. 1. pass. μετεστάθην. a. 1. subj. μεταστάθῶ. ex μετὰ et ἵστημι, *sto.*
Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, insidiæ:* à
Μεθοδεύω, *machinor:* f. εύσω. perf. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à
Μέθοδος, ου, ἡ, *METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliquâ:* ex μετὰ et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*
Μεθομίλεον, ουν, *conversabar*, imperf. act. Ion. qu. à
Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *conversor, commercium habeo cum:* ex μετὰ et ὅμιλος, *turba.*
Μεθόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conterminus:* μεθόριον, ου, τὸ, *confinium:* et in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia:* ex μετὰ et ὅρος, *terminus.*
Μεθορμάω, ῶ, f. ήσω, *incito in;* pass. *irruo.* aor. 1. part. pass. μεθορμηθεὶς, *incitatus.* Ex μετὰ et ὁρμάω.
Μεθορμίζω, f. ίσω, *transmitto:* μεθορμίζομαι, v. med. *portum muto.* ex μετὰ et ὁρμίζω.
ΜΕΘΥ, τὸ, *vinum.* à μεθίημι, quod nos μεθήμονας, i. e. *negligentes*, reddat.
Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, *vini dator:* Bacchi Epithet. Ex μέθυ, τὸ, *vinum*, et δίδωμι, *do.*
Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. et
Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi μεθύω, *ebrius sum.* Th. μέθυ, *vinum.*
Μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. à
Μεθύσκω, *ebrium reddo:* f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præs. pass. μεθύσκομαι, *inebrior:* a. 1. pass. ἐμεθύσθην. a. 1. sub. pass. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum.*
Μέθυσος, ύση, υσον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *ebrius.* Attici dicunt ἡ μέθυσος vel ἡ μεθύση. Barbari verò de viro etiam utuntur μεθύσης. V. Græv. not. in Luc. Solœc. c. xvii. ab eod. th.
Μεθύω, *ebrius sum:* id. q. μεθύσκω.
ΜΕΙΔΑ'Ω, seu μειδέω, *rideo, subrideo:* f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. perf. μεμείδηκα. hinc μειδιάω seu μειδιέω, Poët. idem.
Μείδημα, ατος, τὸ, et in pl. μειδήματα, *risus.* Th. μειδάω.
Μείδησα, ας, ε, et in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. et
Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo.*
Μειδιάω, ῶ, f. άσω, seu μειδιόω, Poët. *rideo, subrideo.* Th. μειδάω.
Μεῖζον, n. g. à μείζων, *major*, quod vide: dicitur et
Μειζότερος, ου, idem quod μείζων, 3 Ep. Joh. 4.
Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω. à
Μείζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ μεῖζον, *MAJOR* et *majus:* comparat. à positivo μέγας, *magnus:* superl. μέγιστος.
Μειλανίων, ωνος, ὁ, nom. propr.
Μείλας, Ep. pro μέλας.
Μείλια, ων, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus; ludicra, deliciæ.* Th. μέλι.
Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum, placamentum.* Th. μειλίσσω, *verbis demulceo.*
Μείλινος, η, ον, *fraxineus*, Poët. pro μέλινος· à μελία, *fraxinus.*
Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μειλίσσειν. et
Μειλίσσεο, præs. imperat. pass. Ion. pro μειλίσσου. à
ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, fut. ξω, *mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo:* qu. ex μέλι, *mel.*
Μειλιχία, ἡ, *remissio.* A μείλιχος.
Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à
Μειλίχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem cum μείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *blandus, mellifluus, suavis, jucundus:* à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. et

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, aor. 1. part. act. verbi μένω, *maneo:* f. μενῶ. perf. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo:* f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas, -at,* 2. et 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor:* et τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus.*

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, *minus habeo, deterior sum conditione, inferior sum:* ex μεῖον, *minus,* (qu. à μείων) et ἔχω, *habeo.*

Μειονεξία, ίας, ἡ, *diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria.*

Μείους, pro μείονες, aut μείονας, nom. et acc. pl. ex μείων, *minor.*

Μειοῦσθαι, *minus fieri,* inf. pass. et

Μειόω, ῶ, *minuo:* f. ώσω. perf. κα. perf. pass. μεμείωμαι. Th. μείων.

Μειράκιον, ου, τὸ, *adolescens:* à

ΜΕΙΡΑΞ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, *adolescens, puer, puella.*

Μείρεο, *partire,* præs. imperat. pass. Ion. pro μείρου, verbi μείρω, seu -ομαι.

Μείρεται, *partitur,* 3. sing. præs. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. dicitur et

Μείρεται, *desideratur,* per Aphær. pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ἱμείρω, *desidero.*

Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præs. pass. à

ΜΕΙ'ΡΩ, vel potiùs μείρομαι, *divido, partior, privor:* perf. pass. μέμαρμαι et Att. εἵμαρμαι. perf. med. ἔμμορα.

Μεὶς, μηνὸς, ὁ, *mensis:* Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *MINOR.* compar. irregularis à μικρὸς, *parvus.* Hinc Angl. MEAN.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio, extenuatio:* à μειόω.

Μελάγγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nigram habet terram:* ex μέλας, *niger,* et γαῖα seu γῆ, *terra.*

Μελαγχαίτην, acc. sing. à

Μελαγχαίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *nigram cæsariem habens:* ex μέλας, μέλαινα, *niger, -gra,* et χαίτη, *juba, cæsaries.*

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA, atra bilis:* ex μέλας, αινα, αν, *niger, a, um,* et χολὴ, *bilis, fel.*

Μελαγχροιὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *nigro colore,* idem ac seq. Ex μέλας et χροιή.

Μελάγχροος, ου, όου, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nigri coloris est:* ex μέλας et χρόα, *color.*

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus,* Poët. et *medium tecti lignum.*

Μελαθρόφιν, pro μελάθρου.

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra;* μελαινάων, gen. pl. Æol. μελαίνῃσι, dat. pl. Ion. à μέλας, q. v.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι, *nigresco:* à

Μελαίνω, f. ανῶ, *nigrum reddo.* Th. μέλας, *niger.*

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro

Μελάμπους, οδος, ὁ, nom. propr. viri.

Μελαμφανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *atri et fœdi aspectûs.* D. S.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nigra folia habet:* ex μέλας et φύλλον, *folium.*

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger,* et sumitur pro *atramento.*

Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ inclusum nigrâ:* ex μέλας et δέω, *ligo.*

Μελανέω, *niger sum, nigresco.* A μέλας.

Μελάνθησαν, *nigrescebant,* 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, *denigro:* f. ανῶ. Th. μέλας.

Μελάνθιον, ου, τὸ, *MELANTHIUM,* herba, *nigella:* ex μέλας, *niger,* et ἄνθος, *flos.*

Μελανία, ίας, ἡ, *nigredo:* à μέλας.

Μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo:* à μέλας.

Μελανόχροος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. ac seq. Ex μέλας et χρόη.

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *nigrum habens corpus,* vel potiùs *fusco colore præditus; niger:* ex μέλας et χρὼς, ὁ, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

Μελανόω, ῶ, *infusco, nigro:* à μέλας, ανος.

Μελαντειχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *qui nigrum murum habet:* ex μέλας et τεῖχος, τὸ, *murus.*

Μελάντερος, compar. à μέλας.

Μελάνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundus:* ex μέλας et ὕδωρ, τὸ, *aqua.*

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ· μέλαινα, αίνης, ἡ· μέλαν, ανος, τό· *niger, ater;* Metaph. *MALUS.*

Μελδόμενος, *tabescens,* præs. part. pass. à

ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio:* qu. μέλη ἔδω, *membra edo:* undè Angl. TO MELT.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *plenus.*

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.*

Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER,* nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, *curo, desidero:* quod ex μέλει.

Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura:* à pr.

Μελεδὼν, ῶνος, ἡ, *curator:* ab eod.

Μελεδωνεὺς, έως, ὁ, *curator:* à pr.

Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura:* ab eod.

Μελέεσσιν, et μέλεσσιν, *membris,* dat. pl. Ion. et Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica, funis:* an ab eod. th.

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperson.) *curæ est:* imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præs. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. med. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo:* ἀμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens.*

Μελεϊστὶ, *membratim:* adv. à μέλος, τό.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, ία, εον, *inanis, stultus; infelix:* dat. pl. μελέοισι.

Μέλεται, *oneri est:* à μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ est.*

Μελετᾶς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, ῶ, *MEDITOR, curo:* præs. imperat. μελέτα, α. f. ήσω, vel potiùs ήσομαι. (rariùs enim apud Atticos usurpatur futurus activæ vocis) Grot. ad Luc. Solœc. perf. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. Th. μέλει.

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura:* ab eod.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio:* à μελετάω.

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, *exercitatus:* ab eod.

Μελετητικὸς, ὴ, ὸν, *ad meditationem seu exercitationem pertinens* vel *aptus:* à μελετάω.

Μελέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est.*

Μελετῶσαι, *curantes,* nom. pl. fœm. præs. part. à μελετάω.

Μελέω, præs. inusit. unde fut. μελήσει, perf. μέμηλε, plusq. perf. μεμήλει, verbo μέλω· vide μέλει.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, Poët. pro μελεδὼν, q. v.

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura, solicitudo:* à th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit,* f. 1. imperson. ab eod. th.

Μελήσεται, f. 1. med. μελήσουσι,

curæ erunt, 3. plur. f. 1. act. ejusd.

Μελησίμϐροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui curæ est mortalibus:* à fut. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est*, et βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέληται, *curæ est*, Poët. pro μέλει· vel est 3. sing. sub. à μέλωμαι, η, ηται· q. à μελέω inus pro μέλω.

ΜΕ΄ΛΙ, ἴτος, τὸ, *MEL:* hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, *melleus*.

ΜΕΛΙ΄Α, ᾶς, ἡ, *fraxinus; hasta fraxinea:* hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιάδης, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, q. v.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*.

Μελίγαρυς, ῠος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. *suaviloquus, qui mellis instar vocem fundit:* ex μέλι, *mel*, et γῆρυς, υος, ἡ, *vox:* Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *suaviloqui hymni*.

Μελίγδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *dulcistrepus:* ex μέλι, *mel*, et δȣπος, *strepitus*.

Μελίγηρυς, ῠος, ὁ ϗ ἡ, *suaviloquus;* vide μελίγαρυς.

Μελίγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mellitam habens linguam:* ex μέλι et γλῶσσα.

Μελιζέμεν, Ion. et Dor. pro μελίζειν, *modulari, celebrare, canere;* præs. inf. act. seq.

Μελίζω, *modulor, mellitum facio:* fut. ίσω. perf. μεμέλικα. Th. μέλι, *mel*. Sed

Μελίζω, f. ίσω, *membratim concido, trunco:* à μέλος, *membrum*.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. sing. et

Μελιηδεῖ, dat. sing. à

Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *dulcis instar mellis:* ex μέλι, *mel*, et ἡδὺς, *suavis*.

Μελίκηρον, ȣ, τὸ, *favus:* à μέλι, *mel*, et κηρὸς, *cera*.

Μελίκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui mellis instar suavem vocem habet;* vel *qui voce mellis instar dulci gloriatur:* ex μέλι, τὸ, *mel*, et κόμπος, *crepitus, jactantia*.

Μελικὸς, ȣ, *qui cantilenas scribit;* Epithet. Poët. præsertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελίκρατον, Ion. μελίκρητον, ȣ, τὸ, *aqua melle mista; aqua mulsa; mulsum; mistura mellis et lactis:* à

Μελίκρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *melle mistus*. Ex μέλι et κεράννυμι.

Μελικτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴς, ȣ, ὁ, *suavis cantor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum:* à μέλι, *mel*.

Μελίπνοος, ȣς, ὁ ϗ ἡ, *suavitèr spirans:* ex μέλι, *mel*, et πνέω, *spiro*.

Μελίσδεις, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro μελίζεις. μελίσδεο, 2. sing. imperf. Dor. et Ion. pro ἐμελίζȣ. μελίσδεται, *modulatur*, pro μελίζεται· à μελίζω, *modulor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μέλισμα, ᾰτος, τὸ, *cantus:* à μελίζω.

ΜΕ΄ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis:* gen. plur. μελισσάων, Æol. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν, q. à μέλι, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, *apiarius:* à pr.

Μελίσσιος, ᾱ, ον, *ab apibus factus*. ab eod.

Μελιςὴς, ȣ, ὁ, Poët. *cantor*, vel *Lyricus Poëta:* à μελίζω, *modulor*.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ et mulieris. Gr. *melliflua*.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, *melleus, mellitus; serenus, placidus:* à μέλι.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, ιτος, τὸ, *mel*.

Μελιτȣργεῖον, ȣ, τὸ, *alveare:* ab ἔργον et μέλι, *mel*.

Μελιτȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mellarius:* ex iisd.

Μελιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *melleus, mellis instar dulcis:* à μέλι.

Μελίτωμα, ᾰτος, τὸ, *dulciarium*. Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mellisonus, dulcia verba fundens:* ex μέλι, *mel*, et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui melleâ dulcedine animum perfundit:* à μέλι, *mel*, et φρὴν, *animus*.

Μελίφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *melle mixtus:* ex μέλι et φύρω.

Μελίχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pallidula instar mellis:* ex μέλι et χλωρὸς, *viridis, in pallorem vergens*.

Μελιχρὸς, ά, ὸν, *mellis instar flavus;* ex μέλι, *mel*, et χρόα, *color*.

Μέλκα, *lac*, q. ab ἀμέλγω, *mulgeo*. Hinc fort. Angl. MILK.

Μέλλησα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐμέλλησα, à μέλλω pro μελλέω, *futurus sum*.

Μέλλησις, εως, ἡ, *mora*.

Μελλήσω, f. 1. ind. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ breviter nuptias contrahet:* ex μέλλω et γαμέω, *uxorem duco*.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ΄ΛΛΩ, *futurus sum, cunctor:* f. μελλήσω vel σομαι. imperf. ἔμελλον. præs. part. μέλλων, ȣσα, ον. τὰ μέλλοντα, *futura*. μελλόντων, g. pl. Post μέλλω sæpè subintelligendum verbum quod præcesserat: ὧν τȣ̀ς μὲν ἀνῄρηκε, τȣ̀ς δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. i. *quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat*. σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ ϗ ἡμᾶς, scil. φονεύειν, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi frustrà emendat Græv.

Μέλομαι, *curo*. Th. μέλει.

Μελόντων, *curæ sint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*.

Μελοποιΐα, ΐας, ἡ, *lyricorum carminum scriptio:* ex seq.

Μελοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lyricorum carminum scriptor:* ex μέλος et ποιέω.

ΜΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum;* item *MELOS, carmen modulatum*.

Μέλȣσι, *curæ sunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi μέλει.

Μέλπηθρον, ȣ, τὸ, *ludibrium:* à μέλπω, *ludo, tripudio*.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen musæ. Hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *canto*. vid. μέλπω.

Μέλποντι, dat. sing. part. præs. à μέλπω, *canto*. hinc part. μέλπων, οντος. Sed et

Μέλποντι, Dor. pro μέλπȣσι, *canunt*, 3. pl. præs. ind. act.

ΜΕ΄ΛΠΩ, *canto, cantu celebro*. f. ψω. perf. φα. perf. med. μέμολπα. μέλπομαι, *canto, ludo, tripudio:* q. μέλος ἔπω, *carmen dico*.

Μελύδριον, ȣ, τὸ, diminut. à μέλος, *carmen*.

Μέλχι, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex meus*.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex justitiæ*.

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, *modulor, cano:* à μελῳδὸς.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA, harmonia, modulatio:* Angl. MELODY. à seq.

Μελῳδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cantor* seu *modulator carminum:* à μέλος et ᾠδὴ, *carmen*.

Μέμαα, *promptus fui*, perf. act. Ion. et per Sync. pro μέμηκα. Siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, et penultimam

corripiunt. Sic μίμᾶμιν pro μιμηκαμιν, 1. pl. perf. ind. act. et in 3. pl. μιμᾶ'ᾶσι, verbi μάω, *cupio*.

Μίμᾶ'θηκᾶ, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *disco*. f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Μιμᾶκυῖᾶ, Ep. pro μιμηκυῖα, part. perf. med. f. g. à μηκάομαι. vide μίμηκα.

Μιμᾶλὼς, ότος, Dor. pro μιμηλὼς, quod vide. Sic μίμᾶλι, Dor. pro μίμηλι.

Μίμᾶμιν, *cupimus*, 1. pl. perf. act. per Sync. pro μιμήκαμιν, verbi μάω, *cupio*. Vide μίμαα.

Μιμᾶ'νημαι, perf. pass. à μανίομαι, *insanio*, f. ήσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μιμᾶ'ποιιν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιιν, et hoc pro μάρποιιν, verbi μάρπτω, *apprehendo*. fut. ψω. a. 2. ἔμαρπον. perf. med. μίμαρπα.

Μίμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.

Μίμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. et

Μιμαρπὼς, υῖα, ὸς, perf. med. part. verbi μάρπτω, *corripio*.

Μίμᾶσᾶν, per Sync. Ion. pro μιμάκισαν, 3. pl. plusq. perf. act. Ion. verbi μάω, *cupio*. vide μίμαα.

Μιμᾶυῖ', pro μιμᾶυῖᾶ, ᾶς, ἡ, et in m. g. μιμᾶὼς, ότος et ῶτος, perf. part. act. Ion. pro μιμηκὼς, υῖα, verbi μάω, *incito*. vide μίμαα.

Μιμᾶὼς, ότος, contract. ῶτος, et in dual. μιμᾶῶτι, *prompti*. Item μιμᾶότις et μιμᾶότι pl. et dual. vide in præced.

Μίμᾶτον, per Sync. pro μιμήκατον, dual. perf. act. μίμηκα. verbi μάω, *promptus sum*.

Μίμϐλιται pro μιμίληται. et

Μίμϐλιτο pro μιμίλητο, per Sync. et Pleonasm. τοῦ ϐ. aut ex μίμϐλομαι, idem quod μίλομαι, *curo*.

Μιμϐλωκᾶ, ᾶς, ι, *veni*, *cucurri*, *curavi*, per Sync. pro μιμόληκα, perf. act. à μολίω· vel pro μιμίληκα. à μιλίω, idem quod μίλω, *curo*.

Μιμϐρᾶ'νᾶ, ης, ἡ, *membrana:* ex Lat.

Μιμϐρᾶ'ς, ᾶ'δος, ἡ, *apuæ species quædam*.

Μιμίληκι, *curæ fuit*, 3. sing. perf. ind. act. à μίλει, *curæ est:* q. à μιλίω, inusit.

Μιμίνηκᾶ, *mansi*, perf. act. et

Μιμινήκισᾶν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi μίνω, *maneo*. fut. μινῶ. a. 1. ἔμινα.

Μιμιςωμίνοι, *pleni sunt*, perf. part. pass. verbi μιςόω, *impleo*. Th. μιςὸς, *plenus*.

Μιμιτιμίνος, ου, Ion. pro μιθιίμινος, *dimissus:* à μιτίιμαι, Ion. pro μιθίιμαι, *dimittor*. vel à μιτίω pro μιθίω, *dimitto*. Th. ἵημι vel ἵω, *mitto*.

Μιμιτρίᾶται, *mensurati sunt*, 3. pl. perf. pass. Ion. pro μιμίτρηνται, verbi μιτρίω. f. ήσω. perf. μιμίτρηκα. Th. μίτρον, *mensura*.

Μίμηκᾶ, ᾶς, ι, perf. med. verbi μηκάομαι, *balo:* perf. part. m. μιμηκὼς et μιμακὼς.

Μίμηλι vel μίμηλιν, *curæ est*, perf. act. per Sync. pro μιμίληκι. Alii volunt esse perf. med. Hinc μιμηλὼς, ότος, acc. μιμηλότᾶ, pro μιμιληκὼς, perf. part. à μίλει, *curæ est*.

Μιμήλῃ, *curæ fuerit*, perf. sub. act. et

Μιμηλὼς, ότος, per Sync. pro μιμιληκὼς. Vide μίμηλι.

Μίμηνᾶ, ᾶς, ι, perf. med. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μιμηχᾶνημίνος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, *molior*, *struo;* fut. ήσω. Th. μηχανὴ, *artificium*.

Μιμιᾶ'σμαι, *conspurcatus sum*, perf. pass. verbi μιαίνω, *conspurco*, *fœdo*. fut. ανῶ. perf. part. pass. μιμιασμίνος.

Μίμιγμαι, *mixtus sum*, perf. ind. pass. et

Μιμιγμίνος, ου, perf. part. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω. perf. χα.

Μιμῖμημίνος, *effictus sum*, perf. part. pass. verbi μιμίομαι, *imitor*. f. med. ήσομαι. perf. pass. μιμίμημαι.

Μιμίξιται, 3. sing. paulo post f. verbi μίγνυμι, *misceo*. f. ξω. perf. pass. μίμιγμαι, ξαι, κται.

Μιμῖσημίνος, ου, *invisus*, *exosus*, part. perf. pass. à μισίω, *odi:* f. ήσω.

Μιμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, *mercede loco*. hinc μιμισθωμίνος, perf. part. pass. Th. μισθὸς, *merces*.

Μιμίχθαι, perf. ind. pass. à μίγνυμι, *misceo:* f. ξω. perf. χα.

Μίμνᾶμαι, Dor. pro μίμνημαι, perf. pass. à μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. perf. μίμνημαι.

Μιμνᾶμίνος, *memor*, Dor. pro μιμνημίνος, ου, præc. part. perf. pass. μιμνᾶμίνω, gen. Dor.

Μίμνανται, *meminerunt*, Dor. pro μίμνηνται, 3. pl. perf. ind. pass. vide μίμναμαι.

Μίμνᾶσαι, Dor. pro μίμνησαι, 2. sing. perf. pass. ejusd.

Μιμνίωτο, *memor esset*, pro μιμνίοιτο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μιμνοῖτο, quod pro μιμνῆτο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μιμνῷτο, et Dor. μιμναίᾶτο, verbi μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. perf. pass. μίμνημαι. hinc perf. opt. μιμνῄμην, μιμνῇο, μιμνῇτο.

Μίμνῃ, *meministi*, 2. sing. perf. pass. Att. pro μίμνησαι, et Ion. μίμνηαι et μίμνιαι, à μνάομαι, *recordor:* fut. μνήσομαι. perf. pass. μίμνημαι. aor. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μίμνηκᾶ, *mansi*, per Sync. pro μιμίνηκα. perf. act. verbi μίνω, *maneo:* f. μινῶ.

Μίμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μίμνησο, perf. imperat. pass. μιμνημίνος, perf. part. verbi μνάομαι· vide μίμνῃ.

Μιμνῇο, ῇτο, *memor esses*, *esset*, 2. et 3. sing. perf. opt. pass. μιμνήμην, verbi ejusd.

Μίμνησο, *recordare*, perf. imperat. pass. vide μίμνημαι. perf. inf. pass. μιμνῆσθαι.

Μιμνηςιυμίνῃ, perf. part. pass. f. g. dat. sing. à μνηςιύω, quod vide.

Μίμνονᾶ, acc. sing. à Μίμνων, nomen viri. Est et μίμνων, *almus*. q. à μίμνω, *maneo*.

Μίμνονις, *aves quædam*, *circa Memnonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ*. Æl. Oppian. Plin. cui *Memnonides*.

Μίμνω, Ion. pro μίμνησο, quod vide.

Μίμνων, vide in Μίμνονα.

Μιμνῷτο, Att. pro μιμνῇτο, *memor esset*, perf. opt. pass. vide μιμνῇο.

Μιμοίρᾶται, 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, *sortitò partem capio*. hinc perf. part. μιμοιρᾶμίνος· à μοῖρα, *portio*. Th. μιίρω, *divido*.

Μίμον' pro μίμονᾶ, *mansi*, perf. med. verbi μίμνω, vel μίνω, *maneo:* f. μινῶ. perf. μιμίνηκα. a. 1. ἔμινα.

Μίμορᾶ, *partitus sum*, perf. med. verbi μιίρω, *divido*. f. ρῶ.

Μίμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μίμαρμαι, σαι, ται, *sortitus sum*, perf. ind. pass. verbi μιίρω, *partior;* f. ρῶ.

Μιμορυγμίνος, part. perf. pass. verbi μορύσσω.

Μιμπτὸς, ἡ, ὸν, *incusandus*, *reprehendens:* pl. μιμπτοί. Th.

μίμφομαι, accuso: fut. *ψομαι.* perf. *μέμιμμαι, ψαι, πται.*

Μιμυθολογήκᾱσῐν, 3. pl. perf. act. verbi *μυθολογέω, fabulor:* f. *ήσω·* ex *μῦθος, fabula,* et *λέγω, dico.*

Μέμῡκᾰ, ᾰς, ε, *mugii,* perf. med. verbi *μυκάω, -ῶ, mugio:* a. 2. *ἔμυκον.*

Μέμφεαι, *accusas,* 2. sing. præs. ind. Ion. pro *μέμφῃ,* verbi seq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror, expostulo, incuso, vitupero,* cum dat. f. m. *μέμψομαι.* perf. pass. *μέμιμμαι, ψαι, πται.* a. 1. m. *ἐμεμψᾰ́μην, ω, ᾰτο.*

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, *quæstus, querimonia:* à præc.

Μεμψᾰ́μενος, ου, a. 1. part. m. et

Μέμψῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi *μέμφομαι.*

Μεμψῐμοιρέω, ῶ, fut. *ήσω, conqueror de sorte meâ, conqueror:* à seq.

Μεμψῐ́μοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui de sorte suâ queritur, querulus:* à *μέμψις* et *μοῖρα, fatum.*

Μέμψῐς, εως, ἡ, *querela:* à *μέμφομαι.*

Μεμὼς, ῶτος, *incitatus,* per Sync. pro *μεμηκὼς,* et Ion. *μεμαὼς,* perf. part. act. verbi *μάω, promptus sum.*

ΜΕ'Ν, *quidem,* conjunct. discret. sequente *δὲ,* facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam: sine *δὲ,* ponitur aliquando pro *δὴ, sanè, profectò, certè.* Hinc *μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, verò; μὲν οὖν, quidem, itaque, porrò quidem, sanè quidem, enimverò, at enim; μὲν οὖν γε* vel *μενοῦν γε, immò verò; μέν που, quidem, certè; μέν ῥα* pro *μὲν* sequente *δέ· μέν τοι* vel *μέντοι, certè quidem, verùm tamen, verò, porrò, rursus.*

Μένανδρος, ου, ὁ, *MENANDER,* nomen Poëtæ.

Μένγαρ, *enim.* Ex *μὲν, quidem,* et *γὰρ, enim.*

ΜΕ'ΝΔΗΣ, *hircus,* seu *caper,* Ægyptiorum linguâ. Et *capripes Pan.*

Μενεαινέμεν, Ion. pro *μενεαίνειν,* præs. inf. à

Μενεαίνω, *cupio, animi quodam impetu incitor, iratus sum;* f. *ᾰνῶ.* aor. 1. *ἐμενέηνᾰ.* Th. *μένος, τὸ, animus.*

Μενεδήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *audax, bellicosus:* qu. *μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugnâ perseverans.* Vel à *μένος, εος, τὸ, animus,* et *δήϊος, hostilis:* à *δαΐω, vasto.*

Μενέηνᾰ, vel *μενέηνᾰ,* et in 1. pl. *μενεήνᾰμεν,* a. 1. ind. act. Ion. verbi *μενεαίνω,* q. v.

Μένει, 3. sing. ind. præs. *μένειν,* præs. inf. *μένῃ,* 3. sing. præs. sub. verbi *μένω, maneo:* fut. *μενῶ.* a. 1. *ἔμεινα.*

Μενέλᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, *Menelaus.*

Μενέμεν, Ion. pro *μένειν,* præs. inf. verbi *μένω.*

Μένεος, gen. sing. à *μένος, τὸ, animus, ira.*

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *constans in bello, fortis:* à *μένος, εος, τὸ, animus,* et *πόλεμος, bellum.*

Μενέσθην, acc. sing. à

Μενέσθης, ου, ὁ, nom. propr.

Μενεσθὼ, όος, -οῦς, ἡ, nom. mulieris.

Μένεσκον, Ion. imperf. verbi *μένω.*

Μενεχάρμαι, *pugnaces,* nom. pl. à

Μενεχάρμης, ου, ὁ, et *μενέχαρμος,* ου, ὁ ϗ ἡ, *promptus in bello.* Ex *μένος, εος, τὸ, animus,* et *χαίρω, gaudeo:* f. *αρῶ.* perf. pass. *κέχαρμαι.* unde *χάρμα, gaudium.*

Μενέω, Ion. Dialysi pro *μενῶ,* f. verbi *μένω, maneo.*

Μενίππη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μενοεικέᾰ, acc. sing. à

Μενοεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo gratus:* à *μένος, εος, τὸ, animus,* et *εἴκω, cedo.*

Μενοινᾰ́ω, -ῶ, -ᾰ́εις, -ᾷς, -ᾰ́ει, -ᾷ, *impetu quodam animi concitatus cupio, in animo habere me facio:* f. *ήσω.* præs. imperat. act. *μενοίνᾰ.* à *μενοινή.*

Μενοινέω, ῶ, f. *ήσω,* imperf. *ἐμενοίνεον.* aor. 1. *ἐμενοίνησᾰ.* idem et ab eod.

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, *impetus animi.* Th. *μένος, εος, τὸ, animus.*

Μενοινώω, id. q. *μενοινάω,* q. v.

Μενοιτῐᾰ́δης, ου, ὁ, *MENŒTIADES:* à

Μενοίτῐος, ου, ὁ, nom. propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præs. à *μένω, maneo:* præs. part. *μένων, οντος.*

Μένοντῐ, Dor. pro *μένουσι,* 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi *μένω, expecto.*

Μενοπτόλεμος, ου, ὁ, nom. propr. Est et Μενοπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus, constans in bello:* ex *μένος* et *πόλεμος, bellum.*

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *animus, ardor animi, ira;* item *vis, robur.*

Μενοῦν, adv. *imò, verò; celerùm, certè quidem:* ex *μὲν, quidem,* et *οὖν, igitur.*

Μενοῦνγε, *imò, verò:* ex *μὲν.* et *γέ.*

Μένουσᾰ, præs. part. f. g. à *μένω, maneo:* 3. pl. præs. ind. *μένουσι.*

Μέντοι, v. in *μέν.*

ΜΕ'ΝΩ, *MANEO, permaneo, expecto; superstes sum; ἐὰν αὐτὸν μένειν ἕως ἔρχομαι,* Joan. xxi. 22. (D. Heinsius Syriacismum voci inesse censet. At Sophoc. in Triclin. *εἰ μὲ χρὴ μένειν, πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην, si me oporteat superstitem esse, omnium præstantissimo viro orbatam,* et Xenoph. Cyrop. l. viii.) imperf. *ἔμενον, ες, ε.* f. *μενῶ.* perf. *μεμένηκᾰ.* plusq. perf. *ἐμεμενήκειν,* et in 3. pl. Ion. *μεμενήκεισᾰν.* aor. 1. *ἔμεινᾰ, ᾰς, ε.* a. 1. imperat. *μεῖνον, ᾰ́τω.* a. 1. sub. *μείνω, ῃς, ῃ.* a. 1. inf. *μεῖναι.* a. 1. part. *μείνᾱς, αντος.* perf. med. *μέμονᾰ.*

Μεράρχης, ου, ὁ, *qui parti imperat: μέρους ἄρχει, præfectus* seu *dux μεραρχίας.* à *μέρος* et *ἀρχή.*

Μεραρχῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris,* Æl. Tact. à præc.

ΜΕ'ΡΔΩ, f. *σω, privo, noceo;* item *intueor, video.*

Μερῐ́δᾰ, acc. sing. à *μερὶς,* quod vide.

Μερῐδάρπαξ, ᾰγος, ὁ ϗ ἡ, nomen muris: à *μερὶς, ίδος, ἡ, pars, ferculum,* (quod à *μείρω, divido,*) et *ἅρπαξ, rapax.* Th. *ἁρπάζω, rapio.*

Μερῐ́δαρχης, ου, ὁ, *qui particeps est principatûs:* à *μερὶς, ίδος, ἡ, pars,* et *ἀρχὴ, imperium.*

Μεριδαρχῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *ordinum militarium prætura, præfectura, provincia:* à pr.

Μερίζεν, Dor. pro *μερίζειν.* at *μέριζεν,* 3. sing. imperf. Ion. pro *ἐμέριζεν:* à

Μερίζω, *partior, divido:* f. *ῐ́σω.* perf. *μεμέρῐκᾰ.* a. 1. *ἐμέρῐσᾰ.* præs. pass. *μερίζομαι, dissideo:* perf. pass. *μεμέρισμαι.* aor. 1. pass. *ἐμερίσθην, ης, η.* aor. 1. part. pass. *μερισθεὶς, εῖσᾰ, έν.* a. 1. m. *ἐμερῐσᾰ́μην, ω, ᾰτο.* Th. *μείρω, divido.*

ΜΕ'ΡΙΜΝᾸ, ης, ἡ, *cura, solicitudo:* quasi à *μερίζω,* quia *μερίζει νοῦν.* gen. pl. Æol. *μεριμνάων.*

Μεριμνᾰ́ω, ῶ, *curo, solicitè cogito, solicitus sum:* fut. *ήσω.* perf. *μεμερίμνηκᾰ.* a. 1. *ἐμερίμνησᾰ, ᾰς, ε.* a. 1. sub. *μεριμνήσω, ῃς, ῃ.* à præced.

Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi μεριμνάω.
Μεριμνητὴς, ȣ̃, ὁ, *cogitator, philosophus:* à μεριμναω.
Μερὶς, ῖδος, ἡ, *pars, portiuncula, ferculum;* acc. μερίδα. Th. μείρω, *divido*.
Μερῖσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido*, quod vide.
Μερισμὸς, ȣ̃, ὁ, *divisio, distributio; portio, pars;* item *figura rhetorica:* à μερίζω. fut. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido*.
Μεριςὴς, ȣ̃, ὁ, *partitor:* ab eod. verbo et th.
ΜΕΡΜΑΙΡΩ, μερμέρω ex μερμηρίζω, *anxiè cogito, curo*. Hinc
Μέρμερᾰ, *quæ solicitum reddunt*, acc. pl. à
Μέρμερος, ȣ, *curiosus, difficilis et arduus, anxius percontator, exquisitus indagator*. Th. μερμαίρω, *curo*.
Μέρμηρᾰ, ᾱς, ἡ, *solicitudo, cura solicita et anxia;* it. *somnus levis*, qui occupat hominem sub Auroram: Schol. Aristoph.
Μερμηρᾱ́ων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura*. Th. μερμαίρω.
Μερμηρίζω, f. ξω, *anxiè cogito*. Ab eod.
Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præc.
ΜΕ΄ΡΜΙ͞Σ, ῖθος, ἡ, *funis, funiculus, filum*.
Μερόπεσσιν, *hominibus*, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, *divisam vocem habens:* gen. pl. μερόπων. ex μέρος, *pars*. Th. μείρω, *divido*, et ὄψ, *vox*.
Μερόπων, vide in præced.
Μέρος, εος, τὸ, *pars*. μέρος pro κατὰ μέρος, *partim*, Eurip. Iphig. Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077, ubi vide Markl. τὰ ἐπὶ μέρȣς, τὰ κατὰ μέρος, *singularia*. οἱ κατὰ μέρος, *singuli*. κατὰ μέρος, *singulatim, privatim, vicissim*. ἀνὰ μέρος, *vicissim:* 1 Cor. xiv. 27. ἀπὸ μέρȣς, ἐκ μέρȣς, *ex parte:* 1 Cor. xii. 27. 2 Cor. ii. 5. ἐν μέρει, *vicissim*, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Οὐκȣ̃ν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω. Luc. Dial. Mort. *ergo vicissim utrumque dicat*. Hemsterhusius. item *deinceps*. τὸ σὸν μέρος, *quantum in te est*. Th. μείρω, *divido*.
Μέροψ, οπος, ὁ, *homo:* à μείρω, *divido*, et ὄψ, *vox*, quia *vocem* habet in diversos articulatos et significantes sonos *divisam*.

Μέσᾰβον, ȣ, τὸ, *lorum quo boves alligantur temoni:* dat. sing. μεσάβῳ· ex μέσος, *medius*, et βȣ̃ς, *bos*.
Μεσάζω, f. ά'σω, *sum in medio:* à μέσος.
Μεσαιπόλῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *semicanus, qui medium canæ ætatis attigit:* ex μέσος, *medius*, et πολιὸς, *canus*.
Μεσαίτᾰτος, η, ον, *maximè medius*, superl. pro inusitato μεσώτατος. Th. μέσος, ȣ.
Μεσαμβρῐνὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. v.
Μεσᾱμέρῐος, ᾱ, ον, Dor. pro μεσημέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus:* quod vide.
Μεσᾰ́ραιον, ȣ, τὸ, *mesenterium:* à μέση, *media*, et ἀραιὰ, *venter*.
Μέσᾰτος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσώτατος, superl. à μέσος, *medius*.
Μέσαυλος, ȣ, ὁ, vel μέσαυλον, ȣ, τὸ, *locus in medio stabulo* vel *caulâ, locus in mediâ casâ:* aliis *janua media inter duas aulas:* ex μέσος et αὐλὴ, *aula, stabulum*.
Μεσεγγυᾰ́ομαι, -ῶμαι, *apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, vel contendo:* item pass. *apud sequestrem deponor:* ex μέσος et ἐγγύη, *sponsio*.
Μεσηγῡ̀ς et μεσηγῡ̀, adv. in *medio, inter, interea, medio spatio* vel *tempore:* à μέσος, *medius*.
Μεσήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *mediocris:* ab eod. th.
Μεσημβρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *meridies:* q. medius dies. item ἀκμὴ alicujus rei, ut ætatis, gloriæ, &c. à μέση et ἡμέρα.
Μεσημβρῐνὸς, ἡ, ὸν, *meridianus:* à præced.
Μεσῑτεύω, *sum mediator, intervenio, fidejubeo:* f. εύσω. perf. μεμεσῑ́τευκᾰ· à
Μεσῑ́της, ȣ, ὁ, *mediator, internuntius*. Th. μέσος, *medius*.
Μεσογαίᾰ, ᾱς, ἡ, *loca mediterranea:* ex μέσος et γαῖα, *terra*.
Μεσόγειος, ᾱ, ον, *mediterraneus, a, um:* μεσόγειον, *mediterraneum mare:* 2 Mac. viii. 35. mendosè legitur μεσόδειον. ex iisdem cum præcedente.
Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta:* accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi, cui malus inseritur*, aut potiùs *trabs transversa pertusa, per quam demittitur, et à quâ retinetur:* à μέσος et δόμος, *domus*, quod à δέμω, *struo*.
Μεσόμφᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *umbilicum in medio habens, in medio umbilico situs:* ex μέσος, *medius*, et ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Μεσονύκτῐον, ȣ, τὸ, *media nox, nox intempesta:* q. d. μέση νύξ.
Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, *medium iter teneo:* ex μέσος, *medius*, et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Μεσοποτᾰμῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *interamnis*.
ΜΕ΄ΣΟΣ, η, ον, *MEDIUS, præsens*, τὰ ἐν μέσῳ, *intermedia, præsentia impedimenta*. διὰ μέσȣ, *interea, interjecto tempore*. διὰ μέσȣ τινὸς, *interprete aliquo*. Hinc τὸ μέσον, ȣ, *medium*. Comp. μεσαίτερος. Superl. μεσαίτατος. Hinc
Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas, medium interjectum, modus, qualitas:* à μέσος.
Μεσότοιχον, ȣ, τὸ, *intergerinus paries:* ex μέσος, *medius*, et τοῖχος, *paries*.
Μεσȣρᾰνέω, ῶ, fut. ήσω, *sum in medio cœlo:* ex μέσος et ȣ̓ρανός.
Μεσȣρᾰ́νημᾰ, ᾰτος, τὸ, *medium cœli:* à pr.
Μεσȣ́σης, gen. sing. præs. part. f. g. à
Μεσόω, ῶ, f. ώσω, *sum in medio;* præs. part. μεσόων, -ῶν, όȣσᾰ, -ȣ̃σᾰ, όον, -ȣ̃ν. Th. μέσος.
ΜΕΣΠΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS*, arbor.
Μέσπῑλον, ȣ, τὸ, *MESPILUM, fructus mespili:* à præced.
Μεσσᾰ́νιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ȣ, ὁ, *Messenius*.
Μέσσᾰτος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.
Μέσσαυλος, ȣ, ὁ, id. ac μέσαυλος. Ex μέσσος et αὐλή.
Μεσσηγῡ̀ς, vel μεσσηγῡ̀, *inter*. Th. μέσος.
Μεσσῑ́ᾱς, ȣ, ὁ, *Messias:* vox Hebr. q. interpret. Lat. *unctus*. Gr. Χριςός. Angl. CHRIST.
Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. à μέσσος.
Μεσσοπᾰ́λης, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ex medio vibratur*. Ex μέσσος et πάλλω.
Μέσσος, Poët. pro μέσος, ȣ, *medius*. dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.
Μεςῆ, dat. sing. f. g.
ΜΕΣΤΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *plenus, refertus*, cum gen.
Μεςόω, -ῶ, *repleo, refercio:* fut. ώσω. perf. μεμέςωκᾰ. præs. pass. μεςόομαι, -ȣ̃μαι, *plenus sum, impleor:* perf. pass. μεμέςωμαι. perf. part. pass. μεμεςωμένος. Th. μεςὸς, *plenus*.

ΜΕ'ΣΦΑ, adv. Poët. pro μέχρι, *dum, donec, usque ad.*
Μέσως, adv. *mediocritèr, intra modum.* Th. μέσος, *medius.*
Μέτ' pro μετὰ, quod vide.
ΜΕΤΑ', præpositio, cum gen. *unà, unà cum:* cum dat. *cum, in, per:* cum accus. *post, trans, in, inter, ad, adversus, propter.* sine casu apud Poëtas est *posteà, deinde.* In compositione, *cum, post, trans, inter,* in quâ tamen nonnunquam etiam *abundat,* sed sæpius *mutationem* infert, ut in μεταβάπτω, et *translationem:* sæpe *communionem et societatem cum aliis,* sæpe *locum inter alia similia medium.* Servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτῦ, *socii ejus;* οἱ μεθ' ὑμᾶς, *posteri.* Notetur Metathesis, μετὰ νῶτα βαλὼν, Il. Θ. 94. pro μεταβαλῶν τὰ νῶτα, *tergo obverso.* Luc. xv. 13. μετ' ὐ pro ὐ μετὰ, at
Μέτᾰ, retracto accentu, est μέτεςι, *simul est.*
Μετᾰβαίνω, *transeo, migro, digredior:* f. m. μετᾰβήσομαι. perf. μετᾰβέβηκᾰ. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μετᾰ'βηθῐ. a. 2. sub. μετᾰβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. μετᾰβᾱ'ς, άντος, *digressus:* ex μετὰ et βαίνω, *eo.*
Μετᾰβᾰλεῖν, a. 2. inf. act. à
Μετᾰβάλλω, *muto, inverto, migro, transeo; concoquo, corrumpo; perdo, amitto:* in med. *muto, transfero, transeo, perfuga sum; degenero; pœnitet me; vendo, permuto.* fut. μετᾰβᾰλῶ. perf. μετᾰβέβληκᾰ. aor. 2. μετέβᾰλον. perf. med. μετᾰβέβολᾰ. Th. βάλλω, *jacio.*
Μετᾰβᾱ'ς, άντος, *digressus,* a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.
Μετᾰβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω.
Μετᾰ'βᾰσῐς, εως, ἡ, *transitio:* à μεταβαίνω.
Μετᾰβεβήκᾰμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.
Μετᾰβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et
Μετᾰ'βηθῐ, aor. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.
Μετᾰβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.
Μετᾰβλᾰβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *damnosus:* à βλάπτω, *noceo:* f. ψω.
Μετᾰβληθῶσῐ, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω, *muto,* quod vide.
Μετᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio:* à μεταβάλλω, *muto:* perf. med. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*
Μετᾰβολῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *trajectio, permutatio;* et
Μετᾰ'βολος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *mutabilis:* et
Μετᾰβȣλεύομαι, *consilium* vel *sententiam muto:* ex μετὰ et βȣλεύω, *consulto.* Th. βȣλή.
Μετάγγελος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *internuntius, nuntius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*
Μετᾰγειτνῐὼν, ῶνος, ὁ, *mensis secundus Atheniensium,* in quo Apollini μεταγειτνίῳ sacrificabant. γειτνία est *vicinia.*
Μετᾰγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *posterior:* à
Μετᾰγῑ'νομαι, *posterior sum:* ex γίνομαι.
Μετᾰγῑνώσκω, *pœnitet me, sententiam muto:* ex μετὰ et γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι. perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Μετᾰ'γνωσῐς, εως, ἡ, *pœnitentia:* à præced.
Μετᾰγρᾰ'φω, *muto scriptum; exscribo, transcribo:* ex μετὰ et γράφω, *scribo.* f. ψω. perf. φα.
Μετᾰ'γω, *transfero, circumago:* f. μετάξω. præs. pass. μετάγομαι, ῃ, εται. Th. ἄγω, *duco.*
Μετᾰδαίνῠμαι, f. μετᾰδαίσομαι, *convivor inter* vel *cum.* Ex μετὰ et δαίνυμι.
Μετᾰδήμῐος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui in populo versatur, præsens in populo.* Th. δῆμος, *populus.*
Μετᾰδῐ'δωμῐ, *impertio:* f. μετᾰδώσω. perf. μετᾰδέδωκᾰ. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετᾰ'δος, ότω. aor. 2. sub. act. μετᾰδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μετᾰδȣ̃ναι. a. 2. part. μετᾰδȣ̀ς, όντος. præs. inf. μετᾰδῐδόναι. præs. part. act. μετᾰδιδȣ̀ς, όντος. Th. δίδωμι, *do.*
Μετᾰδῐώκω, f. ξω, *statim subsequor:* ex μετὰ et διώκω.
Μετᾰδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.
Μετᾰδοκεῖν, *sententiam mutare.* Th. δοκέω, *censeo.*
Μετᾰδόρπῐος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *inter cœnandum, post cœnam.* Ex μετὰ et δόρπος.
Μετᾰδȣ̃ν' pro μετᾰδȣ̃ναι, *participem facere,* a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.
Μετᾰ'δȣπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *intercidens,* i. e. inter alios medios cadens: ex μετὰ et δȣ̃πος, *sonus aquarum.*
Μετᾰδρομᾰ'δην, *cursim,* adv. et
Μετᾰδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursio, transcursus:* à μετατρέχω, *transcurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.
Μετᾰδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.
Μετᾰείσεσθαι, Poët. pro μετείσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *intersum,* quod vide.
Μετᾰθεῖν, *currere post,* inf. à μεταθέω.
Μετᾰθεῖναι, a. 2. inf. act. μετᾰθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero,* quod vide.
Μετᾰ'θεσῐς, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amotio, METATHESIS,* seu *transpositio.* figura gram. cùm literæ transponuntur: ab eod.
Μετᾰθέω, -ῶ, *curro post, transcurro, cursu insequor:* ex μετὰ et θέω.
Μετᾰΐζω, *juxta sedeo, unà consideo.* Ex μετὰ et ἵζω.
Μετᾰΐξᾱς, a. 1. part. act. à μεταΐσσω, *irruo.* Th. ἀΐσσω, *ruo.*
Μεταίρω, *transfero; muto, transmuto, immuto:* item *transeo, migro:* fut. μετᾰρῶ. a. 1. act. μετῆρᾰ, ας, ε. ex μετὰ et αἴρω, *tollo.*
Μετᾰΐσσω, f. ξω, *irruo:* ex μετὰ et ἀΐσσω, *ruo.*
Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, *partem rei peto, stipem peto, mendico:* à μετὰ et αἰτέω, *peto.*
Μεταίτῐος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ejusdem causæ* seu *culpæ particeps,* vel *auctor.* Th αἰτία.
Μεταίχμῐον, ȣ, τὸ, *campus* seu *spatium inter duas acies.* Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum.*
Μετᾰκᾰλέομαι, ȣ̃μαι, *accerso:* cum acc. f. 1. m. κᾰλέσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. μετεκᾰλεσᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. μετᾰκᾰ'λεσαι, *accerse.* ex μετὰ et καλέω, *voco.*
Μετᾰκῐᾰ'θω, *abeo indè ad, transeo:* imperf. μετεκῐ'αθον, ες, ε. ex μετὰ et κίω, *eo.*
Μετᾰκῑνέω, *dimoveo:* fut. ήσω. perf. μετᾰκεκῑ'νηκᾰ. a. 1. μετεκῑ'νησᾰ. ex μετὰ et κινέω, *moveo.*
Μετᾰκῑ'νησῐς, εως, ἡ, *dimotio, transpositio.*
Μετᾰκιρνᾰ'ομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor.*
Μετᾰκλαίω, *lacrymis et fletu prosequor:* f. 1. inf. m. μετᾰκλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo;* f. κλαύσω.
Μετᾰκλαύσεσθαι, f. 1. inf. m. à præc.
Μετᾰκλῑ'νω, part. aor. 1. pass. μετᾰκλινθεὶς, *declino, inclino, dimoveo.* Ex μετὰ et κλίνω.
Μετᾰκομίζω, fut. ῐ'σω, *trajicio, transfero:* ex μετὰ et κομίζω.

Μετἄκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, *de loco in locum volvo:* ex μετὰ et κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo.*
Μετἄλἄβεῖν, a. 2. inf. act. μετἄλά'βῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.
Μετἄλαμβά'νω, *participo, percipio, particeps sum; communico; post accipio; commuto; interpretor verbum, verto; muto; vicissim accipio; assumo.* imperf. μετελάμβᾰνον, ες, ε. f. 1. μετἄλήψομαι. a. 2. μετέλἄβον, ες, ε. à μετὰ et λαμβάνω.
Μεταλδήσκω, f. σω, *produco:* ex μετὰ et ἀλδέω.
Μετἄλήγω, fut. ήξω, *desino, desisto, cesso:* ex μετὰ et λήγω, *cesso.*
Μετἄλήξαντῐ, *cessanti,* dat. sing. a. 1. part. act. verbi præc.
Μετά'ληψῐς, εως, ἡ, *participatio, commutatio, transumptio;* item *METALEPSIS* figura: ex μεταλαμβάνω, quod vide.
Μετάλλᾱ, *perscrutare,* præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.
Μεταλλᾰγή, ῆς, ἡ· et
Μετάλλαξῐς, εως, ἡ, *mutatio, immutatio:* à μεταλλάττω, q. v.
Μεταλλᾱ'σοντᾱς, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.
Μεταλλᾱτὸς, ȣ̃, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest:* à μεταλλάω, quod vide.
Μεταλλάσσω, vel -άττω, *muto, transmuto, inverso ordine aliquid facio.* f. ξω. perf. μετήλλᾰχᾰ. a. 1. μετήλλαξᾰ, ᾱς, ε. ex μετὰ et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto:* f. ξω.
Μεταλλᾰ'ω, ῶ, *scrutor, diligentèr inquiro:* f. ήσω. μετάλλησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.
Μεταλλευτῐκὸς, ἡ, ὸν, *metallicus.* hinc μεταλλευτικὴ, sc. τέχνη, *ars metallica:* à
Μεταλλεύω, fut. εύσω, *metalla eruo; cuniculos ago in obsidione; scrutor; transformo:* à μέταλλον.
Μεταλλήγω, Ep. pro μεταλήγω.
Μεταλλῐκὸς, ἡ, ὸν, *METALLICUS:* à
ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, *METALLUM: fodina.* μέταλλα, τὰ, *cuniculi ad evertendas urbes.*
Μετάλμενος, *transiliens,* per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. ex μετὰ et ἅλλομαι, *salio.*
Μετᾰμάζῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *medius inter mamillas.* μεταμάζιον, n. g. *pectus.* ex μετὰ, *inter,* et μαζὸς, ȣ̃, ὁ, *mamilla.*
Μεταμαίεσθαι. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo.*
Μετᾰμανθά'νω, *addisco,* vel *relicto priore aliud disco; dedisco:* præs. part. μετᾰμανθά'νων, οντος. ex μετὰ et μανθάνω, *disco:* fut. μαθήσω. perf. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.
Μετᾰμέλει, *pænitet;* impers. à μέλει, *curæ est.*
Μετᾰμέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *pænitentia, mutatio consilii:* à præced.
Μεταμεληθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *pænitentiâ ductus,* aor. 1. part. pass. μετᾰμελῆσαι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.
Μεταμελῐ'η, Ion. pro μεταμέλεια, *pænitentia.*
Μετᾰμέλομαι et -έομαι, -ȣ̃μαι, *pænitentiâ ducor, pænitet me:* imperf. med. μετεμελόμην, et -εόμην, -ȣ́μην. perf. pass. μετᾰμεμέλημαι. a. 1. pass. μετεμελήθην. a. 1. part. pass. μετᾰμεληθείς. f. 1. pass. μετᾰμεληθήσομαι, ῃ, εται, *pænitebit me:* ex μετὰ, *post,* et μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ est.*
Μετά'μελος, ȣ, ὁ, *pænitentia; fervor, ira:* item adjectivè, *pænitens:* à pr.
Μετᾰμίγνῡμῐ et μετᾰμίσγω, f. μετᾰμίξω, *permisceo, commisceo.* Ex μετὰ et μίγνυμι, μίσγω.
Μετᾰμορφέω, *transformo:* f. ώσω. perf. μετᾰμεμόρφωκᾰ. aor. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans,* et μορφὴ, *forma.*
Μετᾰμόρφωσῐς, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS, transformatio:* à 2. pers. perf. pass. præced.
Μεταμφιάζομαι, *vestibus exutum aliis induo, vestem muto, permuto:* ex μετὰ et ἀμφιάζομαι.
Μεταμφιέννῡμαι· f. m. μεταμφιέσομαι. a. 1. m. μετημφιεσά'μην. idem q. præc.
Μετᾰμώλῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Att. pro
Μετᾰμώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vanus, irritus:* q. ab ἄνεμος, *ventus:* vel à μετὰ, particulâ negativâ μὴ, et ὀνῶ, *juvo.*
Μετᾰναιέτᾱς, *cohabitatores,* acc. pl. à
Μετᾰναιέτης, ȣ, ὁ, *incola:* et idem quod μετανάστης. Th. ναίω, *habito.*
Μετᾰναστεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio:* à
Μετᾰνάστης, ȣ, ὁ, quod et μετᾰνάστῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulsus patriâ, exul, peregrinus:* à μετὰ et νάω, seu ναίω, *habito.*
Μετᾰνίσσομαι, *mutato loco vado, transeo:* à νίσσομαι seu νίσομαι, idem quod νέομαι, *eo, redeo.* Th. νέω, idem.
Μετᾰνέομαι, *adeo, accedo:* ex μετὰ et νέομαι seu νέω, *eo, redeo.*
Μετᾰνῑύμενος, Dor. pro μετανεύμενος, *accedens,* perf. part. verbi μετανέομαι.
Μετᾰνίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, *adis, persequeris, exerces,* 2. sing. præs. ind. à
Μετᾰνίσσομαι, id. q. μετανίσσομαι, q. v.
Μετᾰνίστημῐ, *sedibus pello, migrare facio:* ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.
Μετᾰνοέω, ῶ, *post factum sapio, resipisco:* f. ήσω. perf. μετᾰνενόηκᾰ. a. 1. μετᾰνόησᾰ, ᾱς, ε. a. 1. imperat. act. μετᾰνόησον, ά'τω. a. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μετᾰνοήσωσῐ. ex μετὰ et νοέω, *cogito.* Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens.*
Μετά'νοιᾰ, ᾱς, ἡ, *resipiscentia, pœnitentia:* à præc.
Μετᾰνοȣ̃ντᾰς, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.
ΜΕ'ΤΑΞΑ, ᾱς, ἡ, *sericum:* vocab. barbarum.
Μεταξὺ', *inter, in medio; interim, interea;* interpret. interdum *postea,* sed ea sig. dubia est: cum ὁ, ἡ, τὸ, *medius, intermedius, a, um:* à μετά.
Μεταξῠλογέω, ῶ, f. ήσω, *inter dicendum multa interpono:* ex μεταξὺ et λέγω.
Μεταξῠλογῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *interlocutio:* à pr.
Μετᾰπαύομαι, f. αύσομαι, *interquiesco, desino.* Ex μετὰ et παύω. Hinc
Μετᾰπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, *requies.*
Μετᾰπείθω, *traduco in aliam persuasionem:* f. m. μετᾰπείσομαι. aor. 2. μετέπῐθον. Pass. μετᾰπείθομαι. perf. μετᾰπέπεισμαι. a. 1. μετεπείσθην. ex μετὰ et πείθω.
Μετᾰπεισθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Sync. pro μετᾰπεισθείησᾰν, verbi μετᾰπείθομαι, *in diversam sententiam traducor.*
Μετᾰπέμπομαι, *accerso:* cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψά'μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. μετά'πεμψαι. a. 1. sub. med. μετᾰπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. μετᾰπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην. a. 1. part. pass. μετᾰπεμφθεὶς, έντος, *accersitus:* ex μετὰ et πέμπω, *mitto.*

Μετάπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *accersitus:* à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, *transilio:* ex μετὰ et πηδάω, *salio.*

Μεταπίπτω, *recido; dilabor; transeo:* ex μετὰ et πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado.*

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, *transformatio, METAPLASMUS* figura: à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo:* præs. part. μεταπλάσσων, οντος. ex μετὰ et πλάσσω, seu -ττω, *fingo:* f. ξω. perf. χα.

Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, *muto,* μεταποιέομαι, οῦμαι, med. *mihi vindico, curo.* ex μετὰ et ποιέω.

Μεταπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *insignis, decorus.* à

Μεταπρέπω, *decorus sum inter, præ aliis excello.* imperf. μετέπρεπον. ex μετὰ et πρέπω, *decorus sum.*

Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, *apto, corrigo, commuto, immuto:* ex μετὰ et ῥυθμίζω.

Μεταρσία, *sublatio, elevatio.* D. S.

Μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sublimis, in alto stans; superbus:* à μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, f. ώσω, *in altum* vel *sublime tollo:* a. 1. part. pass. μεταρσιωθεὶς, *in sublime sublatus:* à μετάρσιος.

Μετάρσις, εως, ἡ, *translatio;* item *mutatio, transmutatio; elevatio:* à μεταίρω.

Μετασεύομαι, Ep. μετασσεύομαι, aor. 2. μετεσσύμην, *cum impetu insequor.* Ex μετὰ et σεύω.

Μετασκευάζω, *in aliam formam* seu *habitum verto:* fut. άσω. perf. μετεσκεύακα. Pass. μετασκευάζομαι, *in alias sedes migro, vitæ genus muto:* ex μετὰ et σκευάζω.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, *transformatio; orationis ornatus.* Dionys. de structura orat. § ix.

Μετασκηνέω, *tabernacula aliò transfero.* D. S.

Μετασπὼν, part. aor. 2. verbi μεθέπω.

Μέτασσος, η, ον, *mediæ ætatis:* à μετά.

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio, migratio, exsilium, mors:* item figura rhetorica. à μεθίστημι.

Μεταστένω, f. νῶ, *ingemisco ob:* ex μετὰ et στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus.*

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, aor. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo:* f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *sto.*

Μεταστοιχεὶ, adv. *ordine, serie, tenore perpetuo.* Ex μετὰ et στοῖχος.

Μεταστοναχίζετο, *ingemiscebat,* 3. sing. imperf. m. Ion. à

Μεταστοναχίζω, f. ίσω, *ingemisco et suspiro ob:* a. 1. μετεστονάχισα. imp. med. μετεστοναχιζόμην. ex μετὰ et στοναχίζω.

Μεταστραφεὶς, *conversus,* aor. 2. part. pass. verbi

Μεταστρέφω, *converto, inverto, perverto, muto:* f. ψω. perf. μετέστροφα. aor. 1. μετέστρεψα. a. 2. μετέστραφον. aor. 2. pass. μετεστράφην, ης, η. aor. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ et στρέφω, *verto.*

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, mutatio:* à præc.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps sum:* f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον.

Μετασχηματίζω, *transfiguro:* f. ίσω. aor. 1. μετεσχημάτισα. perf. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ et σχηματίζω, *effingo,* quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura.*

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *transfiguratio:* à præced.

Μετατάσσω, sive -τάττω, fut. άξω, *transpono; aciem muto:* ex μετὰ et τάσσω.

Μετατίθημι, *transpono, transfero:* præs. part. μετατιθεὶς, έντος. f. 1. μεταθήσω. perf. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, *translatus fui.* Th. τίθημι.

Μετατρέπῃ, εται, 2. et 3. sing. præs. pass. à

Μετατρέπω, *converto:* μετατρέπομαι, *convertor, curo, curam habeo.* ex μετὰ et τρέπω.

Μετατροπαλίζομαι, *convertor:* ex μετὰ et τροπαλίζομαι.

Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio:* vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui potest converti, mutabilis:* hinc μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt.* Th. τρέπω, *verto.*

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor:* ex μετὰ et αὐδάω, *loquor.*

Μεταύριον, adv. *perendie:* ex μετὰ et αὔριον, *cras.*

Μεταυτίκα, *statim; post.* ex μετὰ et αὐτίκα.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *postea.*

Μεταφερόμενος, ου, *transpositus,* præs. part. m. vel pass. à

Μεταφέρω, εις, ει, *transfero, traduco:* f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, *fero.*

Μέταφημι, imperf. μετέφην, *loquor inter.* Ex μετὰ et φημί.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio, METAPHORA,* tropus Rhetor. à præc.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, *METAPHORICUS, tralatitius:* à præc.

Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE:* à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor:* μεταφράζομαι, *post delibero:* ex μετὰ et φράζω, *dico.*

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS, translatio, interpretatio:* à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, *interpres:* à 3. pers. perf. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, *qui habet metaphrasin:* à præc.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum, interstitium quod est inter lumbos et scapulas:* in dat. μεταφρένῳ. Ex μετὰ, *post,* et φρὴν, *mens.*

Μεταφυτεύω, f. εύσω, *transplanto:* ex μετὰ et φυτεύω.

Μεταφωνέω, *interloquor, compello:* ex μετὰ et φωνέω, *loquor.*

Μεταχειρίζω et μεταχειρίζομαι, f. m. ίσομαι, perf. pass. ισμαι, *administro, gero, rego:* ex μετὰ et χειρίζω, *tracto.* Th. χεὶρ, *manus.*

Μεταχρόνιαι, *in cœlo degentes,* nom. pl. f. g. à

Μεταχρόνιος, ία, ιον, *sublimis, in cœlo degens:* apud Scriptores Eccles. *immortalia cogitans:* à μετὰ, *trans,* et χρόνος, *tempus.*

Μετέασι, pro μέτεισι, 3. pl. præs. verbi μέτειμι.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto:* fut. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα.

Μετέβην, ης, η, aor. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior.*

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus est,* 3. sing. aor. 1. vel 2. act. verbi μετεῖπω. Ex μετὰ, *inter,* et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. et Poët. pro μετῇσι, *interfuerit,* Poët. Paragoge pro μετῇ, 3. sing. præs. sub. verbi μέτειμι, *intersum.*

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono.*

Μετείην, ης, η, *interessem,* præs. vel imperf. opt. verbi μέτειμι, *intersum.*

Μετείληφα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo post; persequor; sector; transeo; redeo*: ex μετὰ et εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, *intersum*: ex μετὰ et εἰμὶ, *sum*.

Μετεῖναι, *interesse*, præs. inf. cum dat. μέτεστι, *adest*, 3. sing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, aor. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus es*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi μετέχω, quod vide.

Μετείω, pro μετῶ, præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετεκίαθεν, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ et κίω, *vado*.

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum*; fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μέτελθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, aor. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu -έομαι, *pœnitet me*: imperf. μετεμελόμην, quod ex μετὰ et μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μετέμμεναι, Ion. et Dor. pro μετεῖναι, *conversari*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*.

Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω.

Μετεμψυχέω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco*: ex μετὰ, ἐν, et ψυχέω, *animo*. Th. ψυχή.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio*: à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. med. verbi μεταφέρω, *traduco*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. Att. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, αι, α, *nonnulli*: à μετὰ, ἐξ, et ἕτερος, *alter*.

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, όντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi μέτειμι.

Μετέπειτ' et μετέπειτα, *posteà*, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, et εἶτα, *deinde*.

Μετέρχεο, *exerce*, præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχου· à

Μετέρχομαι, *adeo; transeo; insequor, quæro, investigo; obsecro, alloquor: ulciscor; conjector*. ex μετὰ et ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Μετέσσυτο, 3. sing. syncop. aor. 2. verbi μετασεύομαι.

Μετεστιώσης, *conversæ*, Ion. pro μεθεστώσης, gen. sing. perf. part. act. f. g. à μεθίστημι.

Μέτεστι, *adest*, 3. sing. à μέτειμι. μέτεστί μοι τούτου, *particeps hujus sum*.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*, cum gen. f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετετέθην, ης, η, et in 3. pl. μετετέθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfero*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor*: ex μετὰ et φημὶ, seu φάω, *dico*.

Μετεφώνεεν, *allocutus est*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταφωνέω.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. à

Μετέχω, *particeps sum*, cum gen. f. μεθέξω. perf. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετέω, pro μετῶ, præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA, quæ in aëre fiunt*: à μετέωρος.

Μετεωρίζω, *in sublime tollo, attollo, in spem erigo, animum addo*: f. ίσω. perf. μεμετεώρικα. μετεωρίζομαι, *animi tumore et præfidentia efferri*. Luc. xii. 29. nusquam alibi in sacris literis. Th. μετέωρος, *sublimis*.

Μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, *elevatio in sublime; animorum elevatio; sublimitas*: à 1. pers. perf. pass. præced.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *sublimis, excelsus; pendulus; vagus, fluctuans in alto mari*: qu. ex μετὰ et ἀείρω, *tollo*: q. d. εἰς ἀέρα ἀείρω, *in aërem tollo*.

Μετήεσαν, Ion. pro μετεῖσαν, *prosecuti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ex μετεῖμι, *eo*: ex μετὰ et εἶμι, *eo*; aor. 1. εἶσα, Att. ἦσα, Ion. ἤισα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, quod vide.

Μετήλλαξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto*: quod vide.

Μετήλυθεν, *adivit*, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, *adeo*: ex μετὰ et ἔρχομαι· f. m. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μεταίωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μεταίρω.

Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταυδάω.

Μετιεῖν, Ion. pro μεθιεῖν, et hoc pro μεθιέναι, *remittere, emittere, relinquere*, præs. inf. à μεθίημι.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ut et μετίεσθαι pro μεθίεσθαι, præs. inf. m. à

Μετίημι pro μεθίημι, *dimitto, permitto; emitto*: ex μετὰ et ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Μέτιθι, præs. imperat. à μέτειμι, *persequor, transeo*: quod ex μετὰ et εἶμι, *eo*: præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν pro μετέχειν, quod vide.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio, transmigratio*: vox biblica, Jud. xviii. 30. 1 Par. v. 22. Mat. i. 17. à seq.

Μετοικέω, -ῶ, fut. ήσω, *migro, transmigro; incola sum* et *inquilinus*: à μετὰ et οἰκέω, *habito*.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *migratio, incolatus*: à perf. pass. præc.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia*: à μέτοικος.

Μετοικίζω, *transfero incolas*: f. ίσω, et Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα· perf. μετῴκικα. Ex μετὰ et οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto*.

Μέτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inquilinus, advena*: μέτοικοι, qui pœnæ causâ in aliam civitatem *deportantur*: ex μετὰ et οἶκος.

Μετοίχομαι, imperf. μετῳχόμην, *eo post, adeo*.

Μετοκλάζω, *flexis genibus succumbo*: ex μετὰ et ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Μετονομάζω, *mutato nomine priori alio nomine nomino*: ex μετὰ et ὄνομα.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθε et -θεν, *posteà, ponè, post*, adv. ex μετὰ et ὀπίσω, *retrorsùm*.

Μετοπωρινὸν, adv. *in autumno*; et

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis*: à seq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni*: ex μετὰ et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Μετυσῖα, *communicatio, consortium*: à μέτειμι.

Μετοχετεύω, *derivo, per canales deduco*: ex μετὰ et ὀχετεύω.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio, consortium*: et *participium*, apud Grammat. à μέτοχος, *particeps*.

Μετοχλίζω, *vecte transmoveo, transmoveo, transfero*: ex μετὰ et ὀχλίζω.

Μέτοχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *socius, consors*: à μετέχω, *particeps sum*, quod vide.

Μέτρα, ων, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Μετρέω, -ῶ, *METIOR, emetior; mutuum do, moderor*: f. ήσω. perf. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. aor. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω. Pass. μετρέομαι, ϐμαι, *dimensum accipio, mensura accipio*: perf. pass. μεμέτρημαι. aor. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η. f. 1. pass. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, *mensura*.

Μέτρημα, ατος, τὸ, *dimensum*: à pr.

Μέτρησις, εως, ἡ, *mensio, dimensio*: ab eod.

Μετρητὴς, ϐ, ὁ, *mensor*; item *amphora Attica*, continens tres urnas: à perf. pass. verbi μετρέω.

Μετρητικὸς, ἡ, ὸν, *ad mensuram pertinens; metiendi peritus*. μετρητικὴ, sc. τέχνη, *ars benè metiendi*: à μετρητός.

Μετρητὸς, ἡ, ὸν, *mensus, dimensus, mensurabilis*: à μετρέω.

Μετριάζω, f. άσω, *sum μέτριος*. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, *METRICUS*: ab eod. th.

Μετριοπαθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω, *condoleo*; vel *condoleo quantum satis est*: f. ήσω. perf. μεμετριοπάθηκα. à

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *modum tenens in affectibus, moderatus*: ex μέτριος, *modicus*, (quod à μέτρον, *mensura*,) et πάθος, εος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.

Μέτριος, ία, ιον, vel ϐ, ὁ ϗ ἡ, *mediocris, moderatus, non nimius, æquus, justus*. μετρίαις, dat. pl. f. g. μέτρια ἔργα, *opera decentia*, Hes. Op. 306. μετριότερος, comp. *minor*. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, mediocritas*: à pr.

Μετριοφρονέω, *modestè sentio*: ex μέτριος et φρονέω, *sentio*. Th. φρὴν, *mens*.

Μετρίως, *modicè, ita ut satis sit*. à μέτριος.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ϐ, τὸ, *mensura, modus*: *METRUM*. ἥβης μέτρον, Poët. pro ἥβη, Hes. Op. 131. inservit Periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, *mare*. κατὰ μέτρον, *multùm*, Phocyl. 133. μέτρον ἡλικίας, *adulta ætas*, Eph. iv. 13. μέτρον σοφίης, Hes. Op. 111. *sapientia summa*. Wopkens Lect. Tull. l. ii. c. 8. fort. ab Hebr. מדוד, *mensura*: vel ex usu Chald. מדה *dimensio*: vel *mensura*. Hinc Angl. METRE.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, *nominis permutatio*, *METONYMIA*, Tropus Rhetor. ex μετὰ et ὄνομα.

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad *Metonymiam pertinens*: à pr.

Μετωνυμικῶς, adv. *METONYMICE*: à pr.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte*: à seq.

Μέτωπον seu μετώπιον, ϐ, τὸ, *frons, pars faciei quæ post seu suprà oculos, prora navis, frons aciei militaris*: μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Μετωποσκόπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *frontis inspector*, indèque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex μέτωπον et σκοπὸς, q. à σκέπτομαι, *video*: perf. med. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, *cursu petebat*, 3. sing. imperf. μετῳχόμην, ϐ, ετο: ex μετὰ et οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι.

Μεῦ pro μϐ, *mei*, gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕ'ΧΡΙ seu μέχρις, sequente vocali, adv. cum gen. *usque ad*, de termino ad quem: *quoad, per*, de tempore per quod. Hinc μέχρις ἂν, *quamdiu*. μέχρις ϐ, *quatenus*: μέχρις ϐ ἂν, *quoad*: μέχρι τίνος; *quousque?* μέχρι τινος, *aliquatenus*. μέχρι τϐδε, *hactenus*. μέχρι πόλλϐ, *diu*. μέχρι ζωῆς, *quoad vitam*. μέχρι παντὸς, *in perpetuum*. Aliquando sine casu *donec*: item *quamdiu, tantisper dum*.

ΜΗ', adv. prohibendi: *ne, non, nisi, numquid?* ϐ μὴ, *nequaquam*: εἰ μὴ, *nisi*: μη δῆτα, *absit*. ὅπως μὴ πίσῃς, cum a. 1. subjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. ind. ὅπως τϐτο μὴ πεισόμεθα. Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222, 223. ὅπως καλῶς λήψηται, Isocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi malè Wolfius corrigit λήψηται. Μὴ pro ϐ in rectâ enunciatione rariùs ponitur, ut Arist. de Avibus: μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκϐσά πω. Interrogat. μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14. *num injustitia est apud Deum?* ὅσον μὴ, *tantum non*. ὅτι μὴ, *præterquam*. μὴ ϐ, μὴ ϐκ, *ne non*. μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, *absit enim*. εἰ δὴ μήγε, *cæteroquin, sin minus*.

Μήγε, *alioquin*: ex μὴ, *non*, et γὲ, *quidem*.

Μηδάμα, et Ion. μηδάμη, *nusquam*: et indè μηδαμήγε, id. item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*: et

Μηδαμόθι et μηδαμόσε, *nusquam*: à seq.

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, *ne unus quidem, nullus*: ex μὴ, *non*, δὲ, et ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδαμϐ, adv. *nusquam*: et

Μηδαμῶς, adv. *nullo modo, nullatenus*: à μηδαμός.

Μηδ', μηδὲ, *neque, ne quidem*, conjunct. ex μὴ, *non*, et δέ.

Μήδεα, *consilia, genitalia*: à μῆδος, εος, τό.

Μήδεια, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ϐ, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis et Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus, nemo*: μηδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*: μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*: q. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, et εἷς, *unus*.

Μηδεμία, ᾶς, et Ion. -ῆς, ἡ, *nulla*: vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς, quod vide. μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*. μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*. μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδεο, Ion. pro μήδȣ, præs. imperat. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' et μηδέποτε, *nunquam*: adv. ex μηδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*.

Μηδέπω, *necdum, nondum*: ex μὴ, *non*, et πω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὅς, *qui*.

Μηδέτερος, ρα, ρον, *neuter, a, um*, q. μηδὲ ἕτερος. ex μὴ, δὲ, et ἕτερος, *alter*.

Μήδετο pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*: f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδίζω, f. ίσω, *medizo, Medis faveo*: ex Μῆδος, *Medus*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *haudquaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor, consulo, molior, struo:* f. μήσομαι. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο. cum dat. Poët. *provideo, prospicio:* à

ΜΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, consilium;* in pl. μήδεα, *consilia, pudenda.*

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. Hebr. *dimensio.*

Μηδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam, nullo pacto:* ex μηδὲ, ὅτι, n. g. ab ὅστις et οὖν.

Μήθ' pro μήτε, *neque.* Th. μή.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, et μηθὲν, ενὸς, τὸ, *nihil quidquam:* ex μήτε et εἷς, *unus.*

Μηκάζω, f. άσω, *balo.* à seq.

ΜΗΚΑ΄ΟΜΑΙ, *balo:* propriè est caprarum: à sono.

Μηκὰς, άδος, ἡ, *capra:* à praeced.

Μηκέτι, *non ampliùs: ne posthac:* ex μὴ, *non*, et ἔτι, *adhuc.*

Μήκιστα, *longissimè, tandem:* à

Μήκιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longissimus, procerissimus:* superl. à μῆκος.

ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium:* q. à μέγα, *magnum.* Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium.* Hinc

Μηκύνω, *prolongo, produco:* fut. υνῶ. aor. 1. ἐμήκυνα. praes. pass. μηκύνομαι, *prolongor, succresco.* Th. μῆκος.

ΜΗ΄ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver:* fort. à capitis μήκει.

Μῆλα, *oves;* item *opes, facultates*, quae apud veteres erant *oves:* Hes. Op. 162. etiam *mala; genae; mammae puellarum.* nom. pl. à μῆλον.

ΜΗΛΕ΄Α, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, *specillum;* instrumentum chirurgicum. Puto à μάω, *quaero;* quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS:* qui est ex insulâ quae Μῆλος dicitur, q. vide; et Ion. pro προβάτειος, *ovillus.*

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium custos.*

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro

Μηλοβότης, ου, ὁ, et μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, *ovium pastor, opilio:* ex μῆλον, *ovis*, et βόσκω, *pasco.*

Μηλόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab ovibus depastus, desertus.* ex iisdem.

Μηλοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui oves recipit:* ex μῆλον, *pecus*, et δέχομαι, *capio.*

Μῆλον, ου, τὸ, *MALUM, pomum;* item *ovis, pecus.* v. μῆλα.

ΜΗ͂ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS, insula una ex Cycladibus.*

Μηλόω, ῶ, f. ώσω, *specillum immitto, specillo tento, exploro.* Th. μήλη.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, scil. *ovina pellis:* à μῆλον, *ovis.*

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, *auriscalpium:* Gl. Cyr.

Μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *pomacei coloris:* à μῆλον, *pomum*, et ὤψ.

ΜΗ΄Ν, *autem, verò*, pro δὲ, *tamen, profectò, sanè, porrò;* aliis particulis jungitur.

ΜΗ΄Ν, μηνὸς, ὁ, *mensis:* à μήνη, quae mensem describit cursu suo: accus. plur. μῆνας.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio:* f. m. μανοῦμαι. perf. med. μέμηνα.

ΜΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, *Luna:* Dor. μάνα. hinc fort. Angl. MOON, MONTH, &c.

Μήνι' pro μήνιε, *irascere*, praes. imperat. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira.*

ΜΗ΄ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana, maximè quae cerebrum ambit*, dicta *pia mater.*

Μηνιθμὸς, οῦ, ἡ, *ira divina, ira.* Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem: à

ΜΗ͂ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens;* acc. sing. μῆνιν. q. à μένω, *maneo.*

Μηνίσας, αντος, a. 1. part. act. à μηνίω, *irascor.* Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula*, ornamentum. Dim. à μήνη, *luna.*

Μηνίω, *irascor, iram exerceo:* f. ίσω. perf. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, *lunae similis, lunatus:* ex μήνη, *luna*, et εἶδος, *species.*

Μήνυσις, εως, ἡ, *indicatio, indicium:* à μηνύω.

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index, delator:* à seq.

ΜΗΝΥ΄Ω, *indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro:* fut. ύσω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. sub. act. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. μηνύσας, ασα, αν. a. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

Μὴ 'πιβάλῃς pro μὴ ἐπιβάλῃς, *ne injicias.*

Μὴ 'πιτάμῃς pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas*, a. 2. sub. act. à τέμνω, *seco.*

Μήποτε, *ne quando, si fortè, fortasse:* ex μὴ, *ne*, et ποτὲ, *aliquando.* Th. ὅτε.

Μήπου, *necubi, ne fortè.* Ex μὴ et που.

Μήπω, *nondum, necdum, ne quomodo, ne fortasse; non;* ἀλλὰ μήπω τοῦτο. Dem. c. Mid. 17. *sed pone non ita fuisse*, scil. Midiam. statum reverâ ignorâsse, qui locus fefellit Wolfium. Vid. Markl. ex μὴ et πω.

Μήπως vel μή πως, *ne quo modo, ne quo pacto, ne quâ, ne fortè, ne fortassis, nisi fortè, an fortè, ne quando*, simpl. *ne.* ex μὴ et πῶς.

Μῆρ', pro μηρὰ, nom. pl. à μηρὸς, quod vide.

Μηρί' pro μηρία, nom. plur. à μηρίον, *femur.* Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ΄ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus, filum:* qu. à μηρύω, *glomero.*

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod th. μηρός.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES*, nom. propr.

ΜΗΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *femur, femen, crus, coxa:* in pl. μηροὶ et τὰ μηρά.

Μηρυκάζω, *cibum remando, rumino:* à μηρύω, quia *ruminare* ut revolvere cibum: aut à μείρω, *divido, seco.*

Μηρυκάομαι, ῶμαι, idem et ab eod.

Μηρυκίζω, idem et ab eod.

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, *ruminatio:* à praec.

Μηρύκω, et μηρύκομαι, id. quod μηρυκάζω.

Μήρυμα, ατος, τὸ, *filum agglomeratum.* Th. μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi seq.

ΜΗΡΥ΄Ω, *revolvo, glomero, filum deduco, agglomero, texo:* f. ύσω. perf. κα.

Μήσαο, Ion. pro μήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, et Ion. μήσω, μήσατο, verbi μήδομαι.

Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusd.

Μῆστι, Dor. pro μὴ ἐστί.

Μῆστο, Ion. pro μέμηστο, seu ἐμέμηστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μήδομαι.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, *consultor, consiliarius; peritus.* Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura.* Hinc Angl. MASTER.

Μήστωρε, ejusd. nom. dual.

Μήτ' et μήτε, *neque:* conjunct. ex μὴ, *non*, et τε, *que.*

ΜΗ΄ΤΗΡ, et Dor. μάτηρ, ἡ, *MATER:* item *matrix;* et apud Script. Eccl. *baptisterium:* gen. έρος, et per Sync.

-τρὸς. acc. μητέρα tantùm. dat. pl. μητρᾶσι. voc. sing. ὦ μῆτερ.

Μήτι, *nequid, num? nedum, multò minùs, non modò, multò magis*, pro ratione argumenti. ἀλλ' οὐδὲ καθ' ἑαυτὸν στρατιώτης οὗτος οὐδενὸς ἐστ' ἄξιος μήτιγε τῶν ἄλλων ἡγεμὼν, Demosth. *si per se miles quidem non habendus est, multò minùs dignus qui aliis imperet.* Ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, Plato Dionysio, *video luctatores in palæstrâ à pueris excitatos, non modò* [vel *multò magis*] *ab amicis.* In μήτι transponuntur particulæ: τοὺς τῶν δεόντων τὶ μὴ ποιοῦντες, *quæ conveniunt neutiquam faciunt*, pro μηδὲν τῶν δεόντων, Isocr. ad Nicoclem, p. 75. μήτιγουν, *non solum*, Æl. V. H. xii. 2. μήτιγε, *quantò magis, nedum, multò magis*, 1 Cor. vi. 3. à μὴ, *non*, et τὶ, *aliquid.*

Μήτι, pro μήτιι, dat. à μῆτις.

Μητιάασθε pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.

Μητιάω, ῶ, *consulto, delibero; molior, machinor.* Th. μῆτις, ἡ, *consilium.*

Μετίετα, Ep. pro

Μετιέτης, ου, ὁ, *consiliarius, prudens, consultor:* à μητιάω.

Μητίζομαι et μητίομαι, *machinor, concito:* ab eod. th.

Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, *consilium.* Est et nomen mulieris.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, *consilio abundans.* Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi μητιάω, *consulto, delibero.* ab eod. th.

ΜΗ῀ΤΙΣ, ιος et ιδος, ἡ, *consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.*

Μήτις, neutr. μήτι, *nequis, nequid; nemo.* Ex μὴ et τίς.

Μήτρα, ας, ἡ, *matrix, uterus, vulva.* Th. μήτηρ, *mater.*

Μητραλῴας, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, *matricida:* ex μήτηρ, *mater*, et ἀλοάω, -ῶ, *percutio.* Sic πατραλοίας, *patris percussor* dicitur.

Μητρόθεν, adv. *materno genere.* Th. μήτηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *matrem occido:* et

Μητροκτονία, ας, ἡ, *matris cædes:* et

Μητροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *matricida:* à μήτηρ et κτείνω, *occido:* perf. med. ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, *matris pater, avus maternus:* ex μήτηρ et πατήρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, *METROPOLIS:* q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, *mater urbium:* quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, *qui ex matrice urbe est*, et *METROPOLITANUS:* à præced.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à matre abjectus*, de Paride dicitur: ex μήτηρ et ῥίπτω, *projicio.*

Μητρυιά, ᾶς, et Ion. μητρυιῆς, ἡ, *noverca; altera patria*, h. e. ubi quis vivit, et tamen non ibi natus est: à μήτηρ.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, *maternus:* ab eod.

Μήτρως -ωος, ὁ, *avunculus maternus:* ab eod. th.

Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, *machinatur*, 3. sing. præs. ind. pass. à μηχανάω.

Μηχανάομαι, ῶμαι, *machinor, molior, struor, agito;* f. ήσομαι. inf. μηχανᾶσθαι. Activè rarò occurrit. à μηχανή.

Μηχανεύω, fut. εύσω, *excogito; machinor;* f. 1. med. εύσομαι. perf. pass. μεμηχάνευσμαι. ab eod.

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, *MACHINA, artificium, solertia, molitio, consilium.* πάσῃ μηχανῇ, *quovis modo:* οὐδεμία μηχανὴ dicitur de *re impossibili*, ad quam efficiendam consilium nil suppetit.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, *machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema:* à μηχανάω.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *machinas fabricandi peritus.* Subst. *MECHANICUS, artifex eorum quæ ingenio simul et manu fiunt.* ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ars mechanica.* à μηχανή.

Μηχανικῶς, adv. *mechanicâ arte.* D. S.

Μηχανοίατο, Ion. pro μηχανοῖντο, 3. pl. præs. opt. à μηχανέομαι pro μηχανάομαι, *machinor.* Th. μηχανή.

Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fraudum consutor:* ex μηχανὴ et ῥάπτω.

Μηχανώμενος, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, *machinor.*

Μῆχαρ, ατος, τὸ, *artificium, commentum, conamen, adjumentum, remedium:* à seq.

Μῆχος, εος, τὸ, *consilium, remedium, commentum, dolus, fraus:* à μηχανή.

Μήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dor. et Æol. pro μείων, *minor:* q. v.

Μήων, ωνος, ὁ, nom. propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, *una:* dat. μιᾷ, et Ion. μιῇ à masc. εἷς, *unus.*

ΜΙΑΙ'ΝΩ, *inquino, polluo, conspurco, inficio:* fut. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. perf. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίαμμαι, et Att. μεμίασμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ.

Μιαιφονέω, ῶ, *cæde me polluo:* f. ήσω. à

Μιαιφόνος, ου, ὁ, *homicida;* qui cæde se polluit. in voc. ὦ μιαίφονε. ex μιαίνω, *polluo*, et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.

Μίανθεν, Poët. pro ἐμίανθεν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, *polluo:* hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ, et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio:* à μιαίνω.

Μιανῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *pollutus, scelestus, dirus, flagitiosus, impurus:* ab eod. th.

Μίασμα, ατος, τὸ, *inquinamentum, labes, piaculum, scelus, contaminatio:* et

Μιασμὸς, οῦ, ὁ, idem: et

Μιάστωρ, ορος, ὁ, *contaminator:* à perf. pass. verbi μιαίνω.

Μιγάζομαι, *misceo, commisceo*, Poët. pro μίγνυμι.

Μιγὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *mistus, fœdus, impurus; promiscuus:* à μίγνυμι.

Μίγδα, *mixtim, promiscuè:* adv. et

Μίγδην, idem; à μίγνυμι, *misceo.*

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. et μιγεὶς, έντος, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγέωσι, per Ectasin pro μιγῶσι, 3. plur. a. 2. sub. pass. et

Μίγη pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro μιγῆναι, a. 2. inf. pass. et

Μιγήσομαι, f. 2. pass. et

Μίγμα, ατος, τὸ, *mixtura:* à 1. pers. perf. pass. omnia à

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, seu μιγνύω, *misceo,*

permisceo: pass. *propè accedo, consuesco*, de concubitu: fut. ξω. a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. pass. ἐμίγην. a. 2. inf. pass. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ἐμίχθην. paulò post f. μεμίξομαι.

Μιγνύναι, præs. inf. act. à pr.

Μίδας, *bestiola, quæ fabas perdit*: q. à μίω, *edo*. Est et *jactus tesserarii*. Fuit et rex Phrygiæ ditiss. istius nominis.

Μίδεω, gen. Ion. pro Μίδου, à nominat. Μίδας.

Μιζρακὼθ, *crater*, Jer. lii. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis editionibus.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti et Bithyniæ rex: à quo excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur MITHRIDATE.

Μικκός, ά, όν, Dor. pro μικρὸς, ά, όν. hinc μικκύλος, diminut. à μικκὸς, *parvulus*.

Μικραδίκητης, ου, ὁ, *qui parvas facit injurias*: ex μικρὸς et ἀδικέω.

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.

Μικροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, *animo sum pusillo*: à μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: ab eod.

Μικρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pusillanimus*: à μικρὸς et θυμὸς, *animus*.

Μικροκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui parvis se objicit periculis*: ex μικρὸς et κίνδυνος.

Μικρολογία, ίας, ἡ, *oratio tenuis, nullamque habens verborum et sententiarum dignitatem; cura, quæ impenditur rebus nihili vel minutis; sordes, avaritia*: à seq.

Μικρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui rei parvæ rationem habet, qui in minima quæque inquirit; item sordidus, avarus* seu *parcus*. ex μικρὸς et λόγος.

Μικροποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *humile reddens*: ex μικρὸς et ποιέω.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ά, όν, et Att. σμικρὸς, *parvus, qui parva pretii* seu *momenti est*. compar. μικρότερος. superlat. μικρότατος. vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, *paulò post*. μικρὸν, *parum*. μικροῦ, *ferè*. μικροῦ δεῖν, *paulo minus, penè*. μικρῷ πρόσθεν, *paulò ante*. μικροῦ πρότερον, *paulò antè*. μικρῷ ὕστερον, *paulò post*.

Μικρόσοφος, *sciolus*. D. S.

Μικρότης vel σμικρότης, ητος, ἡ, *parvitas*: à μικρός.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, *honoris ambitus in parvis*: à seq.

Μικροφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *honoris ambiens in parvis*: ex μικρὸς et φιλότιμος.

Μικροψυχία, ίας, ἡ, *pusillanimitas*: ex seq.

Μικρόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pusillanimis*: ex μικρὸς et ψυχή.

Μικρῶς, adv. *parùm*: à μικρός.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμίμικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*.

Μικτὸς, ή, όν, *mixtus*: ab eod. verbo.

Μίλητον, ου. τὸ, et -ος, ἡ, nomen urbis. Gr. *coccinea*: à μίλτος, *minium*.

ΜΙ'ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, *instrumentum quoddam artis plasticæ*.

Μίλιον, ου, τὸ, *milliare*: spatium mille passuum: voc. Lat. Matt. v. 41.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *minio illitus* seu *tectus, miniatus*: ex μίλτος, ου, ὁ, *minium*, et ἀλείφω, *ungo*.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rubras habens genas* vel *proras*: ex μίλτος et παρῃὰ pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*, Poët. *prora navis*.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, *minium, rubrica; rubigo segetum*.

Μιλτόω, -ῶ, f. ώσω, *minio inficio*: à præced.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, et μίλφωσις, *defluvium pilorum palpebræ*.

Μίλω, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, *Miloni*.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.

Μίμαντα, acc. sing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ'ΜΑΡΚΥΣ, εως, ἡ, vel μίμαρκυς, υος, ἡ, *farciminis genus*.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *imitor*: cum. acc. præs. pass. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, σαι, ται.

Μιμήσαιντο, *imitentur*, 3. plur. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi præc.

Μίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum*: et

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio*: et

Μιμητέος, α, ον, *imitabilis*: et

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, *imitator*: et

Μιμητικὸς, ή, όν, *imitandi peritus*: et

Μιμητὸς, ή, όν, *imitabilis*: omnia à perf. pass. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, *permaneo, præstolor, expecto*: à μένω.

Μιμνάσκετο, Dor. et Ion. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet*, 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.

Μιμνήσκω, *facio recordari, moneo*: præs. imperat. μίμνησκε. mutuatur sua tempora a th. μνάομαι. fut. μνήσω. perf. μέμνηκα. præs. pass. μιμνήσκομαι, *recordor, memini*: perf. pass. μέμνημαι, *memini*: a. 1. pass. ἐμνήσθην, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ἄτω.

Μίμνον, *manebant*, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo*: præs. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. plur. Poët. et Ion. pro μίμνουσι, præs. part. μίμνων, οντος, à

Μίμνω, *maneo, permaneo, expecto, sustineo*: à μένω.

Μῖμος, ου, ὁ, *MIMUS, imitator, histrio*. Th. μιμέομαι, *imitor*. Angl. MIMIC.

Μιμὼ, οῦς, ἡ, *simia*: quia μιμεῖται actiones hominum.

ΜΙ'Ν, *ipsum, ipsam*, acc. indeclinabile. Dor. pro αὐτήν. vel ἕ. Sic αὐτόν μιν, pro ἑαυτὸν, *seipsum*. in gen. significat αὐτοῦ, vel αὐτῆς. Ducunt à nominativo ἴς pro ὅς, *ille*, cujus accusativus esset ἴν, et inde μὶν et νίν. Ponitur etiam pro αὐτοὺς et αὐτάς.

ΜΙ'ΝΘΑ seu μίνθη, ης, ἡ, *MENTHA*, herba.

Μίνθος, ου, ὁ, *stercus*.

Μινύαν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα, nom. propr. *urbis Thessaliæ*. Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.

Μινυεία, ας, ἡ, eadem quæ et Μινύα. vide præced.

Μινύθει, *minuit*, 3. sing. præs. ind. act. et

Μινύθεσκον, Ion. imperf. verbi μινύθω.

Μινύθῃ, 3. sing. præs. sub. à

Μινύθω, *minuo, marcesco*. Th. μινυὸς, *parvus*: Angl. TO MINCE.

Μίνυνθα, adverb. *paululùm*: et hinc

Μινυνθάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *brevi tempore durans*: ex

ΜΙΝΥΟ'Σ, ά, όν, Eustath. Att. dici vult pro μικρὸς, *parvus, exilis*.

Μινύριζε, præs. imperat. act. à

Μινυρίζω, *exili voce lamentor*: à μινυρὸς, idem quod th. μινυὸς, *parvus*.

Μινύρομαι, *querelâ voce cantillo*: qu. ab eod.

Μινυώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui brevis*

est temporis, fluxus: ex μινὲς et ὥρα, *tempus.*

Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, *concubitus, mistio.* Th. μίγνυμι, *misceo.*

Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ & ἡ, *semibarbarus.*

Μιξοπάρθενος, ου, ὁ & ἡ, *naturam habens virginis et animalis:* à μίγνυμι, *misceo*, et παρθένος, ἡ, *virgo.*

Μίξω, *miscebo*, fut. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, q. v.

Μισάνθρωπος, ου, ὁ & ἡ, *osor hominum, inhumanus:* ex μισέω, *odi*, et ἄνθρωπος, *homo.* Hinc Angl. MISANTHROPIST.

Μισαργυρία, ας, ἡ, *odium atque contemptus pecuniæ.*

Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quâ fit mistio aquarum ex montibus confluentium:* ex μίσγω seu μίγνυμι et ἄγκος, εος, τὸ, *vallis.*

Μίσγεαι, Ion. pro μίσγῃ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo.*

Μίσγειν, præs. inf. à μίσγω, *tempero.* Th. μίγνυμι.

Μισγεσκόμην et ἐμισγεσκόμην, Ion. imperf. verbi μίγνυμι.

Μίσγετο, *miscebatur*, 3. sing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miscentes*, præs. part. plur. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo.*

Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi et th.

Μίσγω, *misceo, permisceo, tempero:* fut. ξω. (tanquam à μίγω.) Pass. μίσγομαι, imperf. ἐμισγόμην, in 3. dual. ἐμισγέσθην, *misceor, PERMISCEOR, coëo, concumbo, congredior, conversor:* præliantes quoque μίσγεσθαι dicuntur.

Μισεῖ, 3. sing. præs. ind. act. sed

Μίσει, præs. imperat. act. à

Μισέω, -ῶ, *odi, minùs amo:* imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. perf. μεμίσηκα. a. 1. ἐμίσησα. a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ. et in 3. pl. μισήσωσι. præs. pass. μισέομαι, *odio habeor:* perf. pass. μεμίσημαι. perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus, a, um.* Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium.*

Μισηθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. præced.

Μισήσῃ, *oderit*, 3. sing. a. 1. sub. act. à μισέω, quod vide.

Μισητὴς, οῦ, ὁ & ἡ, *osor:* ab eod.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, libidinosus.* ab eod.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio, præmii retributio, pœna:* ex μισθὸς, *merces*, et ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι, *do.*

Μισθαποδότης, ου, ὁ, *qui mercedem persolvit, præmiorum largitor:* ab iisd.

Μισθαρνέω, -ῶ, *quæstum facio:* à μισθὸς, et ἄρνομαι, *capio.*

Μίσθιος, ία, ιον, vel ου, ὁ & ἡ, *mercenarius.* Th. μισθός.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης.

Μισθοδοτέω, ῶ, *mercedem do, stipendium persolvo:* f. ήσω. a. 1. ἐμισθοδότησα. Pass. μισθοδοτέομαι, οῦμαι, *mereo, stipendio afficior, mercedem fero:* imperf. ἐμισθοδοτεόμην, ούμην. à μισθοδότης.

Μισθοδότης, ου, ὁ, *mercedis dator:* ex μισθὸς et δίδωμι, *do.*

ΜΙΣΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *merces, præmium laborum; pœna*, Callim. Vicissim ποίνη pro μισθὸς, Salm. de us. c. ii. p. 22.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, *conditio militis* μισθοφόρου, *stipendium:* à seq.

Μισθοφόρος, ου, ὁ & ἡ, *miles:* ex μισθὸς et φέρω, *fero.*

Μισθέω, ῶ, f. ώσω, *mercede loco.* med. μισθόομαι, οῦμαι, *mercede conduco.* Pass. *mercede conducor.* Th. μισθὸς, *merces.*

Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces, sumptus, quæstus:* ab eod. th.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *mercede conductus, mercenarius.* Th. μισθός.

Μίσκελος, ου, ὁ, sc. οἶνος, *vile et nigrum vinum:* et

Μίσκελος, ου, ὁ, *sordidus, præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit:* à

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta et rejectamenta cœnarum, quæ everri solent.*

Μισολογέω, ῶ, *bonas literas odi, imperitus sum:* et

Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum:* à seq.

Μισολόγος, ου, ὁ & ἡ, *bonarum literarum osor:* per consequens *indoctus, imperitus:* ex μῖσος, τὸ, *odium*, et λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum.*

Μισοξενία, ίας, ἡ, *inhospitalitas:* ex

Μισόξενος, ου, ὁ & ἡ, *inhospitalis:* à μῖσος et ξένος.

Μισοποιέω, -ῶ, *inimica seu hostilia facio; quæ alius odit facio:* ex μῖσος et ποιέω.

Μισοποιὸς, οῦ, ὁ, *inimicus, infestus, hostilia faciens:* ex iisd.

Μισοπονηρέω, -ῶ, *malos odi et detestor:* f. ήσω. et

Μισοπονηρία, ίας, ἡ, *odium in sceleratos:* à

Μισοπόνηρος, ου, ὁ & ἡ, *malorum osor:* ex μῖσος et πονηρός.

ΜΙ'ΣΟΣ, εος, ους, τὸ, *odium.*

Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à

ΜΙΣΥ'ΛΛΩ, *in minutas partes seco.*

ΜΙ'ΣΥ, *succus in metallis concretus.*

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ, *pediculus, quo fructus et folia plantæ appenduntur;* quasi ab ἴσχω, *teneo.*

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *licium, filium quod stamini implicatur.*

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, baltheus:* acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ & ἡ, *mitra tunicam cingens:* ex μίτρα et χίτων, *tunica.*

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, *mutilus.*

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ et μύτιλος, λη, λον, *MUTILUS, cornibus carens.*

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ:* vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo:* qu. vide.

ΜΝΑ͂, ᾶς, ἡ, *MINA, libra:* varii ponderis, apud diversos.

Μνάᾳ, *spondes:* Poët. Pleonasm. τοῦ α, pro μνᾷ, 2. pers. sing. ind. verbi μνάομαι, *memoro, recordor.*

Μναμεῖον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini.* Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, ἁ, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

ΜΝΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum:* item *curo, operam do:* et *nuptias ambio.* f. 1. med. μνήσομαι. a. 1. ἐμνησάμην, ω, ατο. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, *recordor:* ἀναμιμνήσκομαι, idem.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. et Dor. pro μνήσειεν, et hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω seu μνάομαι, *recordor.*

Μνάσῃς, *memores*, 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς, à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. contract. pro μναίεσθαι: à μνάομαι.

Μνασκόμην, Ion. imperf. verbi *μνάομαι, nuptias ambio.*
Μνάστειρᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro *μνήστειρα, ἡ, monitrix:* à *μνηστὴρ, monitor.* Th. *μνάομαι, memor sum.* Sic et *μναστὴρ* pro *μνηστὴρ, qui memor est alicujus rei, studiosus.*
Μναστίω, Dor. pro *μνηστίω,* quod pro *μνηστεύω,* quod vide.
Μναστήσᾶς, αντος, aor. 1. part. Dor. pro *μνηστήσας·* à *μναστίω.*
Μνᾶστῖς, ῖος, ἁ, Dor. pro *μνῆστις,* quod pro *μνήμη, memoria.*
Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.
Μνᾰ͂ω, ῶ, *in memoriam revoco, commonefacio, admoneo:* fut. *ήσω.* a. 1. *ἔμνησᾶ.* a. 1. part. *μνήσᾶς.* Th. *μνάομαι.*
Μνέεσθαι, Ion. pro *μνάεσθαι, commemorare: μνεώμενος, ambiens,* præs. part. Ion. à *μνάομαι.*
Μνειᾶ, ᾶς, ἡ, *mentio, memoria:* à *μνάω.*
Μνῆμᾶ, ᾰτος, τὸ, *monumentum, sepulchrum:* à perf. pass. ejusd. verbi.
Μνημεῖον, ου, τὸ, idem quod *μνῆμα,* q. v.
Μνήμη, ης, ἡ, *mentio:* à perf. *μέμνημαι* verbi *μνάομαι.*
Μνημονεύω, *memoriâ teneo, memini, memoro:* f. *εύσω. μνημονεύομαι, memoror:* et
Μνημονῖκὸς, ὴ, ὸν, *memoria valens:* it. *ad memoriam pertinens, memorabilis:* à *μνάομαι.*
Μνημοσῠ́νη, ης, ἡ, *memoria.* Est et nom. Deæ. et
Μνημόσῠνον, ου, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monumentum, recordatio, memoria:* et
Μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *memor;* item *bonâ memoriâ præditus:* à *μνάω.*
Μνησαίᾰτο, Ion. pro *μνήσαιντο,* 3. pl. a. 1. opt. med. et
Μνήσᾱσᾰ, *recordata,* a. 1. part. act. f. g. et
Μνησάσκετο, Ion. pro *ἐμνήσατο,* 3. sing. a. 1. med. à *μνάω.*
Μνήσεαι, *memineris,* Ion. pro *μνήσῃ,* 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab *ἐμνήσθην,* verbi ejusd.
Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. *μνήσθητῐ,* et in 2. pl. *μνήσθητε,* a. 1. imperat. *μνησθῆναι,* a. 1. inf. *μνησθήσομαι,* fut. 1. pass. verbi ejusd.
Μνησῐκᾰκέω, ῶ, *mali* vel *injuriarum acceptarum memor sum:* ex *μνάομαι,* f. *μνήσομαι,* et *κακὸς, malus.*
Μνησῐκᾰκῐᾰ, ᾱς, ἡ, *injuriarum memoria:* ex iisdem.
Μνησῐ́κᾰκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injuriarum memor:* ex iisd.
Μνήσομαι, *memor ero,* f. 1. m. et
Μνησόμεθ' pro *μνησόμεθᾰ,* 1. pl. f. 1. m. verbi *μνάομαι.*
Μνηστεύω, *nuptias ambio, sum procus; ambio, concilio, comparo:* f. *εύσω.* perf. *μεμνήστευκᾰ.* præs. pass. *μνηστεύομαι, despondeor,* quod est mulieris, cum dat. perf. pass. *μεμνήστευμαι.* perf. part. f. g. *μεμνηστευμένη, ης, ἡ, desponsata.* a. 1. pass. *ἐμνηστεύθην.* aor. 1. part. pass. *μνηστευθεὶς, εῖσᾰ, ὲν.* à *μνηστὸς, sponsus.*
Μνηστέω, ῶ, f. *ήσω,* id. ac præc.
Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *sponsa:* et
Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus:* acc. pl. *μνηστῆρᾱς.* Th. *μνάομαι, ambio.*
Μνῆστῐς, εως et ῐος, ἡ, *memoria:* ab eodem.
Μνηστὸς, ὴ, ὸν, *desponsatus:* ab eodem.
Μνηστῠ̀ς, ῠ́ος, ἡ, *petitio mulieris in uxorem:* ab eod.
Μνῐᾰρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *muscosus. μνιάροιο τάπητος, tapetis musci instar molliusculi.* Epig. ap. Suid. à
ΜΝΙ͂ΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga.*
Μνίω vel *μίω, edo.*
Μνοΐᾱ sive *μνώᾱ, ᾱς, ἡ,* vox Cretica, *servitus, familia.*
ΜΝΟΥ͂Σ, *μνοῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener:* à *μνίον,* quia est ut *muscus.*
Μνώεο, Ion. pro *μνώου,* præs. imperat. pass. ex *μνώομαι.*
Μνώμενος, part. præs. verbi *μνάομαι, ambio.*
Μνῶνταῐ, 3. pl. præs. ejusdem verbi.
Μνώομαι, Poët. pro *μνῶμαι,* à *μνάομαι, recordor.*
Μνώοντο, Ion. et Poët. pro *ἐμνῶντο,* 3. plur. imperf. verbi præced.
ΜΟΓΓΟ'Σ, οῦ, *qui obtusâ est voce.*
Μογερὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *laboriosus, ærumnosus.*
Μογεῦμες, Dor. pro *μογοῦμεν, laboramus,* 1. pl. præs. ind. act. à
Μογέω, ῶ, *ærumnas patior, laboro, labore fissus sum, doleo:* f. *ήσω.* Th. *μόγος, labor.*
Μογήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.
Μογῐλᾰλῐᾰ, ᾱς, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi.* et
Μογῐλᾰ́λος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficultèr loquens, balbus, hæsitans, cui est lingua impedita:* ex *μόγις, ægrè,* et *λαλέω, loquor.*
Μόγῐς, adv. *vix, ægrè:* à
ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *labor, ærumna,* Poët.
Μογοστόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *partûs laborem suscipiens, circa partum laborans:* Epith. Lucinæ, circa *τόκους μογοῦσα, ut quæ parturientibus adsit:* à *μόγος* et *τίκτω, pario.*
ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, *MODIUS:* mensura aridorum. Migravit vox à Græciâ in Latium.
ΜΟ'ΘΑΞ, ᾰκος, ὁ, *verna.*
ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor;* item *bellum, pugna, tumultus, terror.*
Μόθων, ωνος, ὁ, *verna, vilis, nugator, garrulus, superbus:* à *μόθαξ.*
Μοθωνῐκὸς, ὴ, ὸν, *insolens, superbus:* à præc.
Μοὶ, *mihi,* dat. sing. ab *ἐγὼ, ego.*
Μοιμῠᾰ́ω et *μοιμύλλω, contraho labia:* à *μύω.*
Μοῖρᾰ, ᾱς, ἡ, *pars, portio, fatum:* gen. pl. Æol. *μοιρᾱ́ων.*
Μοῖραι, *Parcæ.* Th. *μείρω, divido, sortior:* perf. med. *μέμορα.*
Μοιρᾱ́ω, fut. *ήσω, distribuo, partior:* à præc.
Μοιρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *felici fato natus:* à *μοῖρα, fatum, felicitas,* et *γίνομαι, nascor.*
Μοιρῐ́δῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, Poët. *fatalis:* à *μοῖρα.*
Μοῖσᾰ, ᾱς, ἁ, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*
Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.
Μοισαῖος, αίᾰ, αῖον, Poët. et Dor. pro Μουσαῖος, *à Musis factus et paratus.*
Μοιχᾰ́γρῐᾰ, ων, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio comprehensus est,* vel *quæ in comprehensione mæchorum persolvuntur:* ex *μοιχὸς* et *ἄγρα, captura.*
Μοιχᾰλῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *adultera, adulterium.* Th. *μοιχός.*
Μοιχᾰ́ομαι, ῶμαι, *sum adulter, adulterium committo:* (*μοιχᾶται ἐπ' αὐτὴν,* Mar. x. 11. *adulterium committit in illam,* ut J. C. Latini loquuntur.) fut. *ήσομαι.* perf. *μεμοίχημαι.* ab eod. th.
Μοιχᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *adultera:* à *μοιχός.*
Μοιχείᾰ, ᾱς, ἡ, *adulterium:* à *μοιχεύω.*
Μοιχευθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *adulteratus,* a. 1. part. pass. ex
Μοιχεύω, *stupro, vitio, adulter sum, mæchor:* f. *εύσω.* perf.

μεμοίχευκᾰ. a. 1. ἐμοίχευσᾰ. à μοιχός.
Μοιχῐ́διος, ῐ́ᾰ, ῐον, *adulterinus, spurius*. et
Μοιχῐκὸς, ὴ, ὸν, *adulterinus:* à
ΜΟΙΧΟ'Σ ȣ̃, ὁ, *MŒCHUS, adulter:* q. à μὴ et εἴκω. Hinc μειχὰς, άδος, ἡ, *adultera*.
ΜΟΛΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, Æol. βολγὸς, *BULGA, saccus coriaceus*. μολγὸς etiam idem est ac *tempus mulgendi*.
ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio, vado, curro:* hinc μολὼν, aor. 2. part. act.
Μολίϐδαινᾰ seu μολύϐδαινᾰ, ης, ἡ, *pila* seu *massa plumbea :* et
Μολιϐδίος, ίᾰ, ίον, contract. μολιϐδȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, et μολίϐδῐνος seu μολύϐδῐνος, ῐ́νη, ῐνον, *plumbeus:* à
ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ seu μόλυϐδος, ȣ, ὁ, *plumbum*, q. à μολεῖν εἰς βάθος.
Μόλιϐος seu μόλυϐος, ȣ, ὁ, idem quod μόλιϐδος. Hom. Il. λ. 237.
Μόλῐς, adv. *vix:* idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor*.
ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρᾶ', ρὸν, *vorax, gulosus:* q. μολὼν ἐπὶ βοράν.
ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.
Μολοῖσᾰ, *profecta*, Dor. pro μολȣ̃σα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.
ΜΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *labor, pugna, fremitus*.
ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, ȣ̃, *MOLOSSUS:* pes metricus, tribus syllabis longis constans: *incola Molossidis*, regionis Epiri.
Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, ἄκλιτον. Heb. *regnans*.
Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena:* dat. sing. μολπῇ. à μέλπω, *cano ;* perf. med. μέμολπα.
Μολύϐδαινᾰ et μόλυϐδος, vide μολίϐδαινα.
ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo:* dicitur et de coloribus, *inficio, tingo*. f. υνῶ. a. 1. ἐμόλῡνᾰ. perf. μεμόλυγκᾰ. perf. pass. μεμόλυμμαι, et Att. μεμόλυσμαι. a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, η.
Μόλυνσῐς, ἡ, et
Μολυσμὸς, ȣ̃, ὁ, *contaminatio:* à μολύνω.
Μόλω, *venio*. à μολέω.
Μολὼν, a. 2. part. act. à pr.
Μομφᾶ', ᾶς, ἁ, Dor. pro
Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio :* à perf. med. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso*.
Μοναμπῠκῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, Poët. *unicum equi frænum :* ex μόνος, *solus*, et ἄμπυξ, υκος, ὁ ℵ ἡ, *reticulum muliebre*.
Μοναρχέω, *monarchiam obtineo, regno*. et

Μονάρχης, ȣ, ὁ, *monarcha, rex ;* et
Μοναρχῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus:* ex μόνος et ἀρχὴ, *imperium*.
Μοναρχῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad monarcham* seu *monarchiam pertinens, monarchiæ favens :* à præc.
Μόναρχος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *monarcha :* ex iisdem.
Μονᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *unitas :* à μόνος.
Μοναστήριον, ȣ, τὸ, *monasterium :* Angl. MONASTERY.
Μονᾰχὸς, ὴ, ὸν, *solitarius, unicus : MONACHUS:* Angl. contr. MONK. Th. μόνος, *solus*.
Μονὴ, ῆς, ἡ, *mansio, habitatio*. Th. μένω, sed
Μόνη, ης, ἡ, *sola :* à μόνος.
Μόνῐμος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *stabilis :* à μένω, *maneo:* perf. med. μέμονα.
Μονῖος, ȣ̃, *solitarius, solitudines captans:* et sumitur pro *porco agresti*. Th. μόνος, *solus*.
Μόνιππος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *equus singularis qui servit equiti*. opponitur equo currum subeunti. ex μόνος et ἵππος.
Μονοϐᾶ'μων, ονος, Dor. pro μονοϐήμων, ὁ ℵ ἡ, *qui singularem habet incessum:* ex μόνος et βαίνω, *eo*.
Μονογενὴς, έος, ὁ ℵ ἡ, *unigenitus :* ex μόνος, *solus*, et γένος, *familia*. Th. γείνομαι, *nascor*.
Μονόδροπον φυτὸν, *planta unicum habens truncum :* ex μόνος et δρέπω, *decerpo*.
Μονοειδὴς, έος, ὁ ℵ ἡ, *uniformis, uniusmodi:* ex μόνος et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Μονόζωνος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *excellens bello, turmarius*.
Μονοήμερος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *uno die durans:* ex μόνος et ἡμέρα, *dies*.
Μονοκέρως, ωτος, ὁ ℵ ἡ, *unicornis, animal unius cornu*.
Μονοκρηπῖ̀ς, ῖ́δος, ὁ ℵ ἡ, *qui unicam crepidam* seu *calceum habet :* ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. à κρηπὶς, ἡ, *basis, pes*, &c.
Μονομᾰχέω, ῶ, f. ήσω, *singulari certamine pugno :* à μονομάχος.
Μονομᾰχῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus:* ab eod.
Μονομᾰ́χος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *singulari certamine pugnans, gladiator:* ex μόνος et μάχομαι, *pugno*.
Μόνον, adv. *solùm, solummodò :* ante verbum *attamen*.
ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, a, um*.
Μονότροπος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *qui vitam solitariam degit :* ex μόνος et τρέπω, *verso*.

Μονόφθαλμος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *luscus, altero oculo captus :* ex μόνος et ὀφθαλμὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Μονοχῐ́των, ωνος, ὁ ℵ ἡ, *unam tunicam habens*. D. S.
Μονόψᾱφος, Dor. pro μονόψηφος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet*. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, *calculus, suffragium*.
Μονόω, *solum relinquo, destituo :* f. ώσω. perf. μεμόνωκᾰ. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta*. a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.
Μονωθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *solus, relictus :* a. 1. part. pass. et
Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.
Μονώνυξ, sive μώνυξ, χος, ὁ ℵ ἡ, *solidas habens ungulas :* ex μόνος, *solus*, et ὄνυξ, *unguis, ungula*.
Μονώτᾰτος, η, ον, *maximè solus :* superlat. à μόνος, *solus*.
ΜΟΡΕ'Ᾱ, ᾶς, ἡ, *MORUS*, arbor.
Μορέω, f. ήσω, Poët. pro *interficio :* à μόρος, *mors :* quod vide.
Μόρῐμος, idem quod μόρσιμος, ȣ, ὁ ℵ ἡ, *fatalis*, quod vide.
Μόρῐον, ȣ, τὸ, *particula, portiuncula ;* item *membrum genitale;* seu *pars quæpiam corporis :* Dim. à μόρος, *portio*. Th. μείρω, *divido :* perf. m. μέμορα.
Μορμολῠ́κειον, vel -εῖον, ȣ, τὸ, *larva*. Th. μορμὼ, ȣ̃ς, ἡ, *mulier horrenda*.
Μορμολύττομαι, *terreo :* à μορμώ.
Μόρμος, *terrificus, terror inanis*. Hes.
Μορμῡ́ροντᾰ, *fervescentem*, acc. sing. part. præs. ex
ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo :* qu. à μύρω, *fluo*.
ΜΟΡΜΩ', ȣ̃ς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva*. Est etiam
Μορμὼ, adv. pro φεῦ.
Μόρξαι, a. 1. inf. act. et
Μόρξω, *abstergam*, f. 1. act. verbi μοργνύω seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abstergo*.
Μορόεις, οέσσᾰ, όεν, *fatalis, exitiosus :* à μόρος.
Μόρον, ȣ, τὸ, *morum*, fructus quidam.
Μόρος, ȣ, ὁ, *portio, fatum, morbus, MORS*. Th. μείρω, *divido, sortior :* perf. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, *necem alicui inferre*.
ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ȣ, ὁ, *lapis quidam*

Ægyptius ad vestes dealbandas.
Μοςσιμος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *fatalis:* legitur et μόςιμος· à μόςος, *fatum.* Th. μείςω, *sortior.*
ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino, fædo:* f. ξω. perf. χᾰ.
Μοςφᾶ', ᾶς, ἁ, Dor. pro μοςφή. et
Μοςφᾶ'εις, Dor. pro μοςφήεις, εντος, *formosus.*
ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, et Dor. μοςφὰ, ᾶς, ἁ, *FORMA, species, statura corporis.*
Μοςφνεῖο, gen. Ion. à
Μοςφνὸς, ϋ, idem quod ὀςφνὸς, *obscurus, tenebrosus; flavus, fulvus.* Th. ὄςφνη, *tenebræ, obscuritas.*
Μοςφόω, -ῶ, *FORMO:* f. ώσω. perf. μεμόςφωκᾰ. perf. pass. μεμόςφωμαι. a. 1. pass. ἐμοςφώθην. a. 1. sub. pass. μοςφωθῶ, ῆς, ῆ. Th. μοςφή.
Μόςφωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *figura, formatio:* et
Μόςφωσῐς, εως, ἡ, *informatio, formatio, species:* à perf. pass. verbi μοςφόω.
ΜΟ'ΣΣΥΝ, ῡνος, ὁ, *turris, propugnaculum.*
Μοσχᾰ'ςιον, ϋ, τὸ, *vitulus.* et
Μόσχειος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *vitulinus:* à μόσχος.
Μόσχευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vitulus;* it. *planta, surculus.* à μοσχεύω.
Μοσχεύω, fut. εύσω, *surculis ex arbore demptis planto:* à μόσχος.
Μοσχῐ'ον, ϋ, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus.*
Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum conflo:* fut. ήσω. perf. μεμοσχοποίηκᾰ. a. 1. ἐμοσχοποίησᾰ. ex μόσχος et ποιέω, *facio.*
ΜΟ'ΣΧΟΣ, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *vitulus;* item *ramus novellus:* item *MOSCHUS,* vel *MUSCUS,* odoramenti genus. μόσχω, Dor. pro μόσχϋ, et μόσχως, Dor. pro μόσχϋς. Est et
Μόσχος, ϋ, ὁ, *MOSCHUS;* nom. propr.
ΜΟΤΟ'Σ, ϋ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur.*
Μοτόω, *indo linamentum vulnerarium:* à præced.
Μότωσῐς, εως, ἡ, *linamentum vulneri inditum:* à præc.
Μϋνὰξ, adv. *seorsim, singulatim, solùm:* ex μϋνος pro μόνος, *solus.*
Μΰναςχος pro μόναςχος, *qui solus imperat:* hinc
Μϋναςχῐ'ᾰ, et Ion. -η, *monarchia:* ex μόνος, *solus,* et ἄςχω, *impero.* Th. ἀςχὴ, *imperium.*
Μϋνογενὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *unicus, unigenitus:* à μϋνος pro μόνος et γίνομαι, *nascor.*
Μϋνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis:* ex μϋνος et κῶλον, *membrum.*
Μϋνόλιθος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *ex unico saxo factus.* Th. λίθος, *lapis.*
Μϋνομᾰχέω, *singulari prælio dimico.* Th. μάχομαι, *pugno.*
Μϋνος, ϋ, Poët. pro μόνος, *solus:* nom. pl. μϋνοι.
Μϋνοφυὴς, έος, -ὺς, ὁ ϗ ἡ, *qui unius est naturæ, simplex:* ex μϋνος, quod vide, et φύω, *nascor.*
Μϋνόω, ῶ, f. ώσω· pro μονόω.
ΜΟΥΝῨΧΙ'Ᾰ, ης, ἡ, *MUNYCHIA, portus Atheniensium:* à Munychiâ, quod Dianæ cognomen.
Μϋνῠχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus:* quia in eo sacra fiebant Dianæ: à præced.
ΜΟΥ'ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA:* μϋσᾰ'ων, gen. pl. Æol. et μϋσᾶν, Dor. pro μϋσῶν. Hinc
Μϋσεῖον, ϋ, τὸ, *MUSÆUM, locus Musis et studiis destinatus:* à præced.
Μϋσίζω, *cantû contendo:* ab eod.
Μϋσῐκὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA,* sc. τέχνη, *ars.* à
Μϋσῐκὸς, ἡ, ὸν, *MUSICUS.* Th. μϋσα.
Μϋσῐκῶς, *musicè, elegantèr:* adv. à præced.
Μϋσίσδειν, Poët. et Dor. pro μϋσίζειν, *canere.* Th. μϋσα.
Μϋ 'στν, Attici dicunt pro μϋ ἐστίν.
Μοχθεῦντᾶς, Dor. pro μοχθϋντας, acc. pl. part. præs. à
Μοχθέω, ῶ, *laboro:* fut. ήσω. præs. infin. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor.*
Μοχθηςᾶ', plur. num. n. g. à μοχθηςὸς, ϋ.
Μοχθηςῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *malitia, improbitas.* Th. μόχθος.
Μοχθηςόομαι, ϋμαι, *laboro;* et
Μοχθηςὸς, ςᾶ', ςὸν, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus.* ab eod. th.
Μοχθήσαντῐ, dat. sing. aor. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro.*
Μοχθίζοντῐ, *laborant,* Dor. pro μοχθίζϋσι, 3. pl. præs. ind. à
Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro:* à
ΜΟ'ΧΘΟΣ, ϋ, ὁ, *labor, molestia.*
Μοχλεύω, μοχλέω et -όω, *vectibus avello,* vel *moveo:* à
Μοχλὸς, ϋ, ὁ, *vectis:* idem quod ὀχλεὺς. Th. ὀχλεύω, *moveo.*
Μόψος, ϋ, ὁ, nomen viri.
ΜΥ', *flebilis vocula.*
Μῠ́αξ, ᾰκος, *mytilus.* Th. μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*
Μῦ́ας, acc. pl. à μῦς.
Μῡγᾰλέη, vel μυγᾰλῆ, vel μῡογᾰ́λη, ἡ, *mus araneus:* qui ἐκ μυὸς ϗ γαλῆς γίνεται. Th. γαλέη vel γαλῆ, *felis,* item *mustela.*
Μυγμὸς, ϋ, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur.* Th. μύζω.
ΜῨΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *aversor, abhorreo;* q. claudendo oculos: à μύω.
Μῠδαίνω, fut. ᾰνῶ, *stillo; putrefacio:* ex μυδάω.
Μῠδᾰλέος, έᾰ, έον, *madidus;* item *putris:* à
ΜῨΔΑ'Ω, ῶ, *MADEO, nimio madore et uligine vitior, putresco:* f. ήσω. perf. κᾰ. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.
Μῠ́δησῐς, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore.* à præced.
Μῠ́δος, *MUTUS:* à μύω, *labra claudo.* Sed
Μῠ́δος, ϋ, ὁ, *virus, virosus humor.*
Μῠδόωσᾰν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, quod vide.
ΜΥΔΡΙ'ΑΣῘΣ, εως, ἡ, *oculi vitium:* ducamus à μυδᾶν.
ΜῨ'ΔΡΟΣ, ϋ, ὁ, *ferrum ignitum.*
ΜῨΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso:* à μυδᾶν, *putrescere.* sed
Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON,* nomen propr. acc. Μύδωνα.
ΜῨΕΛΟ'Σ, ϋ, ὁ, *MEDULLA:* hinc
Μῠελόεις, όεσσᾰ, όεν, *medullosus.*
Μῠελόω, ῶ, f. ώσω, *medullâ impleo.*
Μῠ́ες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus.* voc. ὦ μῦ. gen. pl. μυῶν. dat. pl. μύεσσιν.
ΜῨΕ'Ω, *instituo in sacris, initio:* f. ήσω. perf. κᾰ.
Μυζᾰ́ω et μυζέω, *sugo:* à μύζω.
ΜΥ'ΖΩ, f. ῠ́σω, propriè *premo, MUSSO, clausis labris sonum à naribus emitto:* item *sugo.*
Μῦ́θεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. sing. præs. sub. verbi μύθομαι pro μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*
Μῡθεῖαι, Ep. 2. sing. præs. pro μυθέῃ, à μυθέομαι.
Μῡθεῖσθε, 2. pl. μῡθεῖται, 3. sing. præs. m. μυθεῖσθαι, præs. inf. à
Μῡθέομαι, *loquor.* Th. μῦθος.
Μῡθεσκόμην, Ion. imperf. à μυθέομαι.
Μῡθεύω, f. εύσω, *fabulosè narro, fingo.* ab eod. th.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. opt. m. et

Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. et

Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi *μυθέομαι*, *loquor*, q. v.

Μυθίζοισα, Dor. pro *μυθίζουσα*, *dicens*, præs. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico*; item *mussito*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus*, *a*, *um*: ab eodem th.

Μυθογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ auctor*: ex μῦθος et γράφω, *scribo*.

Μυθολογεύω, fut. εύσω, *fabulor*, *loquor*: et

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro*, *fabulosè narro*. et

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabularum narratio*: ex μῦθος, *verbum*, *fabula*, et λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα. Hinc Angl. MYTHOLOGY.

Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, et ποιέω, *facio*.

ΜΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum*, *oratio*, *sermo*; *fabula*: qu. à μυέω. Hinc Angl. MOUTH.

Μυθωδέστατος, ου, superl. à

Μυθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fabulosus*. à μῦθος.

ΜΥΙ͂Α, ας, ἡ, *MUSCA*: q. à μύζω, *murmuro*. gen. plur. μυιάων, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ΄Ω, *MUGIO*, *boo*: fut. άσω et ήσω. a. 2. ἔμυκον et Ion. μύκον. à sono boum factum, qui est μῦ.

Μύκε pro ἔμυκε, Ion. 3. sing. a. 2. à præc.

Μυκηθμὸς, *mugitus*: à μυκάω.

Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*: à μυκάω, *mugio*.

Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.

Μύκηρος, vel μούκηρος, ου, ὁ, *amygdala*.

ΜΥ΄ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus*; item *summa gladii pars*, *quæ est in ipso manubrio*.

Μύκησις, ἡ, *mugitus*: à μυκάω.

Μυκητᾶν, *mugientium*, gen. pl. Dor. pro μυκητῶν· à

Μυκητὴς, οῦ, ὁ, *mugiens*: à μυκάω.

ΜΥ΄ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, *lineæ nigræ*, *quæ in asinorum collis et pedibus sunt*.

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. aor. 2. act. verbi μυκάω, quod vide.

ΜΥΚΤΗ΄Ρ, ῆρος, ὁ, *naris*, *nasus*, *proboscis*. q. à μύσσω, *emungo*. hinc

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio*, *irrisio*: à μυκτηρίζω.

Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, *subsannator*, *irrisor*: ab eod.

Μυκτηρίζω, *nares attraho*, *irrideo*: f. ίσω. perf. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτήρ, *nasus*.

Μυλαῖος, α, ον, *molaris*: à μύλη.

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris*. Th. μύλη.

ΜΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*: Angl. MILL.

Μυλήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mola fractus* et *contusus*, *molitus*. Ex μύλη et φάω.

Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore*, *strido dentibus*: à præced.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, *molaris*, *-e*. Th. μύλη, *mola*.

Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, quod vide.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix*: qu. à μύλλω, *permolo*.

ΜΥΛΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *curvus*, *tortuosus*: q. à κυλλός. Est verò

Μύλλος, ου, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui et τρίγλα.

Μύλλω, *ore aliquid significo* et velut *innuo*: et Poët. pro *molo* et *subagito* sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *similis lapidi molari*: à μύλος, vel μύλη, *mola*, et εἶδος, τὸ, *species*. Th. εἴδω, *video*.

Μύλος, ου, ὁ, idem quod μύλη, *mola*. in pl. μύλοι, *dentes molares*.

Μύλων, ωνος, et μυλὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum*. Th. μύλη.

Μῦμα, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus et sanguine*.

Μῦν, *murem*, accus. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μυνδὸς, ἡ, ὸν, *mutus*. ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim à μύω.

Μύνη, ης, ἡ, πρόφασις, *excusatio*, *prætextus*, *mora*: à

ΜΥ΄ΝΟΜΑΙ, *prætexto*, *prætendo*.

ΜΥ΄ΞΑ, ης, ἡ, *MUCUS*, *MUCOR*: quia μύσσεται è naribus.

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *nasus*.

Μυοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *murium occisor*: ex μῦς et κτείνω, *interficio*.

Μύουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *velut cauda muris in acutum desinens*. Versus μύουρος dicitur, qui mutilus est seu curtus. ex μῦς et οὐρά.

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens*: à μύρω, *stillo*, *fundo*.

Μύραινα, ης, ἡ, *MYRÆNA* piscis. Th. μύρος, quod vide.

Μύρετο, *lugebat*, 3. sing. imperf. ind. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo*. Th. μύρω, *fluo*.

Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, *unguentarius*, *aromatorius*: à

Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, *unguentorum coctor*: ex μύρον et ἕψω, *coquo*.

Μυρί᾽ pro μυρία, nom. vel accus. pl. n. g. à μυρίος, ου, *innumerus*, *infinitus*.

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus*: à μύριοι.

Μυριάκις, *sæpius*. Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo*: f. ίσω. perf. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρῖσαι. Th. μύρον.

ΜΥΡΙ΄ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, *MYRICINUS*: à præced.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *decem millibus multiplex*, *infinitè multiplicatus*. Th. μυρίος.

Μυριόπλεθρος ἀγρὸς, *ager decem millium plethrorum*. D. S.

ΜΥΡΙ΄ΟΣ, ία, ίον, *infinitus*, *multiplex*, *ingens*, *extremus*. in pl. μυρίοι, ίαι, ία, *infiniti*, *innumerabiles*. Sed μύριοι, ιαι, ια, *decies mille*.

Μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numerus*. Th. μυρίος.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio unguentorum*, *unguentorum illitus*: à μυρίζω.

Μύρμαξ, Dor. et Æol. βύρμαξ, pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achill. fortiss. gen. pl. Μυρμιδόνων.

ΜΥ΄ΡΜΟΣ, ου, ὁ, et μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica*. μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium*.

Μύρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. plur. imperf. verbi μύρω, *fluo*, *stillo*.

ΜΥ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, *unguentum liquidum*: q. à μύρω, *fluo*.

ΜΥ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, vel μύραινος, *MURUS* piscis.

Μύῤῥα, ας, ἡ, *MYRRHA*. Th. μύρον, *unguentum*.

Μυρσίνη, ης, ἡ, idem quod

ΜΥ΄ΡΤΟΣ, ου, ἡ, *MYRTUS*.

ΜΥ΄ΡΩ, *fluo*, *stillo*, *fundo*: μύρομαι, *fleo*, *ploro*.

ΜΥ΄Σ, μυὸς, ὁ, *MUS*, *sorex*, *musculus*. voc. ὦ μῦ. dat. pl. Ion. μύεσσι.

Μύσαν, *clauserunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo*.

Μυσάρχης, ου, ὁ, *detestabilis præfectus:* 2 Macchab. v. 24. ex *μύσος* et *ἀρχή*.

Μυσαρὸς, ρᾶ, ρὸν, *scelestus.* et

Μυσάττομαι, *abominor, aversor:* f. *άξομαι*. perf. *μεμύσαγμαι*. à *μύσος*.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis Gr. à

ΜΥ΄ΣΟΣ, εος, τὸ, *scelus.*

Μυσὸς, οῦ, ὁ, *detestandus, abominandus.*

ΜΥ΄ΣΣΩ, vel -ττω, Atticè *MUNGO, emungo.*

Μύσταξ, ακος, ἡ, *MYSTAX, superius labrum, et in eo nati pili.* Angl. MUSTACHES. dicitur quoque *μάσταξ*.

Μυστήριον, ου, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana:* à

Μύστης, ου, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA.* Th. *μυέω, instituo in sacris.*

Μυστικὸς, ἡ, ὸν, *mysticus, cui subest mysterium, arcanus:* à *μύστης*.

ΜΥΣΤΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.*

Μυστίλλω, *in parva seco:* q. *εἰς μεῖον στίλλω*. vide *μιστύλλω*.

Μύστρον, ου, τὸ, *cochlear:* à *μυστίλη*.

ΜΥ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *nasus,* propriè de magnis piscibus.

Μυττὸς, οῦ, quod et *μύτης, mutus:* q. à *μύω*, quia *os ei clausum.*

Μύττω, idem quod *μύσσω*.

Μυττωτὸν, οῦ, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*

Μύχατος, η, ον, Poët. idem quod *μύχιος, abstrusus.* Th. *μυχὸς, penetrale.*

Μυχθίζω, *suspiro, ingemisco, irrideo:* à *μύζω*.

Μύχιος, ία, ιον, *intimus, abstrusus:* à *μυχός*.

Μυχοίτατος, ου, *penitissimus,* superl. à

Μυχμὸς, οῦ, ὁ, id. quod *μυγμός*.

Μυχόνδε, adv. pro *εἰς μυχὸν, in penetrale.*

ΜΥΧΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.*

ΜΥ΄Ω, propriè *premo, comprimendo claudo, teneo, occludo:* hinc *conniveo, oculos claudo, labia comprimo.* f. *σω*. aor. 1. *ἔμυσα*. *μέμυκε γαία*, Hes. Op. 508. *terra constringitur.*

Μυὼν, ῶνος, ὁ, *musculus:* item *pars quæ præcipuè habet musculos.* Th. *μῦς, mus.*

Μυωπάζω, f. *άσω*, *nihil procul cerno.* à

Μύωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, *connivens:* q. d. *μύων ὦπας, claudens oculos, lusciosus.*

Μωκάομαι et -ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. *μῶκος*.

Μωκάω, ῶ, f. *ήσω*, et *μωκίζω*, f. *ίσω*, idem: à

ΜΩ͂ΚΟΣ, ου, ὁ, *fatuus, irrisor:* q. à *μῶ, quæro,* quòd in aliena semper *inquirat.* Hinc Angl. MOCK.

Μωλέω, ῶ, *pugno:* à

ΜΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *bellum, pugna, tumultus:* item *ædificium in fluctibus extructum, portus manu factus.* Hinc. Angl. MOIL.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY*, herbæ nomen.

ΜΩ΄ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii.*

ΜΩ͂ΛΥΣ, υος, seu *μώλυξ, κος*, *indoctus, ignavus, tardus, hebes.*

Μωλύω, seu *μωλύνω*, *hebeto:* à *μῶλυς*.

ΜΩ΄ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex,* verberum in cute vestigium.

Μωμάσατο, Dor. Ion. pro *ἐμωμήσατο*, 3. sing. aor. 1. m. seq.

Μωμέομαι, vel *μωμάομαι*, *vitupero, reprehendo, derideo:* fut. *ήσομαι*. aor. 1. m. *ἐμωμησάμην*. aor. 1. infin. m. *μωμήσασθαι*. a. 1. pass. *ἐμωμήθην*. a. 1. sub. *μωμηθῶ, ῇς, ῇ*. a. 1. sub. m. *μωμήσωμαι, ῃ, ηται*. Th. *μῶμος*.

Μωμεύμενος, *invidus,* præs. part. pass. Dor. pro *μωμούμενος*. Sic *μωμεῦνται*, Dor. pro *μωμοῦνται*, 3. pl. præs. ind. pass. verbi *μωμέομαι*, quod vide.

Μωμεύω, f. *εύσω*, *carpo, reprehendo;* idem cum *μωμέομαι*, et ab eod. th.

Μώμημα, ατος, τὸ, *dictum, quo reprehendimus* seu *irridemus; reprehensio, irrisio:* à 1. pers. perf. pass. verbi *μωμέομαι*.

Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. *μωμήσασθαι*, a. 1. infin. m. *μωμήσωμαι, ῃ, ηται*, a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor:* et

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS*, deus quidam reliquorum deorum irrisor: et hinc *irrisor, vituperator.*

ΜΩ͂Ν, *num, nunquid, an, utrum:* et sequente *μὴ* vel *οὐ*, *nonne, annon.*

Μῶνος, α, ον, Dor. pro *μόνος, η, ον*, *solus.*

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro *μονώνυξ*, *solidas ungulas habens:* ex *μόνος, solus,* et *ὄνυξ, υχος, ὁ, ungula.*

Μώνυχας, ejusd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, stultè ago:* f. *μωρανῶ*. a. 1. act. *ἐμώρανα*, Att. *ἐμώρηνα*. perf. *μεμώραγκα*. præs. pass. *μωραίνομαι*, *infatuor, stultus sum.* perf. pass. *μεμώραμμαι*. a. 1. pass. *ἐμωράνθην, ης, η*, et in subj. *μωρανθῶ, ῇς, ῇ*. a. 1. part. pass. *μωρανθείς*. à *μωρός*.

Μωρανθεὶς, a. 1. part. pass. *μωρανθῇ*, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

Μωρὲ, Matt. v. 22. *contumax:* vox Syriaca: ut Deut. xviii. 20. et sæpe in V. T. quæ malè *stulte* in Novo T. redditur.

Μωρία, ας, ἡ, *stultitia.* Th. *μωρὸς, stultus.*

Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium:* à

Μωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stultiloquus:* ex *μωρὸς* et *λόγος, sermo.* Th. *λέγω, dico.*

Μωρὸν, τὸ, substantivè, *stultitia:* à

ΜΩΡΟ΄Σ, ὰ, ὸν, vel *μῶρος*, Att. *stultus, fatuus:* q. *μὴ ὁρῶν*, *nihil videns.*

Μωρῶς, adv. *stultè:* à præc.

Μῶσα, ας, ἁ, Dor. pro Μοῦσα, *ης, ἡ*, *Musa.*

Μωσῆς, οῦ, ὁ, et Μωσεὺς, έως, ὁ, dat. *μωσῇ* et *μωσεῖ*. acc. *μωσῆν*. nom. prophetæ.

Μῶσθαι, per Sync. pro *μώσασθαι*, dicitur esse Laconicum pro *ζητεῖν*. à *μάω, quæro.*

Μῶυ, *τὸ ὕδωρ, aqua,* Hesych.

Μωϋσῆς, οῦ, et Μωϋσεὺς, έος, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moses,* nomen prophetæ.

N.

N, Litera decima tertia apud Græcos, quæ *νυ* appellatur: nota numeralis significans *quinquaginta;* et cum lineolâ infrà positâ, *quinquaginta millia.*

Νaασσὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Ναβὶν, *cubiculum, thalamus:* indecl.

ΝΑ΄ΒΛΑ, ης, ἡ, *NABLIA,* instrumentum musicum.

Νάβλας, ὁ, idem.

Ναγγαὶ, οἱ, nomen viri, indecl.

Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*
Ναῖς, Dor. et Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, ναὸς, ὁ, *navis.*
Ναΐτης, seu ναιέτης, ȣ, ὁ, *incola.* Th. ναίω, *habito.*
Ναζαραῖος, αία, αῖον, et Ναζαρηνὸς, ἡ, ὸν, *NAZARENUS;* item Ναζωραῖος, ȣ, Act. xxvi. 9.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *surculus.*
Ναζωραῖος, αία, αῖον, *NAZARÆUS.*
Ναθὰν, ὁ, nomen prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *dedit.*
Ναθαναὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit.*
ΝΑΙ', adv. *NÆ, profectò, imò, etiam:* adverb. concedentis. Matt. xv. 27. contra Casaubonum. Xen. Oeconom. Ναὶ μὰ Δί', ἔφην ἐγὼ, *rectè, per Jovem.* ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per,* &c.
Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*
Ναίει, *incolit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi ναίω, quod vide.
Ναίεσκε, *habitabat,* Poët. vel Ion. Epenth. pro ἔναιε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ναίω, *habito.*
Ναιετάασκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*
Ναιετάȣσα, præs. part. f. g. ejusd. verbi et th. sic ναιετάȣσ' pro ναιετάȣσι, 3. pl. præs. ind. act.
Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*
Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάȣσι, ejusd. verbi.
Ναῒν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amœni,* sc. *agri.*
Ναίοισα, Dor. pro ναίȣσα, *habitans,* præs. part. à ναίω. ναίοισι, Dor. et Æol. pro ναίȣσι, *habitant,* 3. pl. præs. ind. act.
Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant,* 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.
ΝΑΙ'ΓΡΟΝ, ȣ, τὸ, *odoramentum quoddam,* quod immiscent unguentis; an à ναίω, *fluo?*
ΝΑΙ'Ω, *habito, incolo.* ναιετάω, -ῶ, idem.
Νάκη, ης, ἡ, idem cum
ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo, vellus:* qu. à νάσσω, quia est aliquid ναςὸν, id est, *dense compactum.*
Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum, latex:* dat. pl. νάμασι· à νάω, seu ναίω, *fluo.*
Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem.*
ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matrisve soror.* Angl. NAUNT pro AUNT.
ΝΑ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *NANUS, pumilio.*
Ναννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumilionis formam habens:* à præced.
Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, ȣ, ὁ, *templum.*
ΝΑΟ'Σ, ȣ, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, *templum:* q. à ναίω, *habito.*
Ναοὺμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis.*
Ναπαῖος, α, ον, *sylvosus:* à seq.
Νάπη, ης, ἡ, idem quod
ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *saltus, clivus montis, locus cavernosus, vallis nemorosa:* q. ex νὴ et φάος, quòd *locus tenebrosus* sit. Vel à νάω, *fluo.*
ΝΑ͂ΠΥ, υος, τὸ, *sinapi.*
ΝΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, *NARDUS,* frutex.
Ναρθήκιον, ȣ, τὸ, *NARTHECIUM, liber medicamentarius, vas medicamentarium:* à νάρθηξ.
Ναρθηκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ferulam ferens:* à φέρω, et
ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus.*
ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, *odoramenti genus:* q. à νάρδος et καίω.
Ναρκάω, et -έω, f. ήσω, *torpeo, obtorpesco:* à
ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo,* piscis genus: item *torpor, veternus.*
Νάρκημα, ατος, τὸ, et
Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor:* à perf. pass. verbi ναρκάω, quod vide.
Νάρκισσος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *NARCISSUS:* et in f. g. pro *flore* sumitur: à νάρκη, i. e. *torpore,* quem suo odore affert.
Ναρκόω, f. ώσω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor.*
Ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *torpidus:* ab eod.
Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio:* et
Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, *torpefaciendi vim habens:* à perf. pass. verbi ναρκόω, quod vide.
ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *vasis genus.*
ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA, planta odorata:* an à νάρδω;
Νάσατο, Ion. et νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito.* a. 1. infin. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.
Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω pro ναίω, *habito.*
Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ȣ, ὁ, *insulanus, insulæ incola.* Th. νῆσος, ȣ, ὁ, *insula.*
Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ȣ, ὁ, *insula.*
Νάσσα, Ion. et Poët. pro ἔνασσα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito.*
Νάσσατο, vide in νάσατο.
ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω et νάξω, *æquo, complano, premo; farcio,* Jos. B. Jud. i. 13. ut legi debet.
Ναςὸς, ἡ, ὸν, *confertus, densus; firmus,* ut turris: à præced.
Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango:* f. ήσω. perf. νεναυάγηκα. a. 1. ἐναυάγησα.
Ναυαγήσασι, *naufragis,* dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.
Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium:* et
Ναυάγιον, ȣ, τὸ, idem, et *fragmentum navis, tabulæ ex naufragio:* quod ex
Ναυαγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *naufragus:* ex ναῦς, *navis,* et ἄγω, *frango.*
Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, *classi præsum:* ex ναύαρχος.
Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura classis:* ab eod.
Ναύαρχος, ȣ, ὁ, *NAVARCHUS:* ex ναῦς et ἀρχή.
Ναυάτης, ȣ, ὁ, *NAVITA,* corruptè legitur pro
Ναυβάτης, ȣ, ὁ, *qui navem scandit, nauta:* ex ναῦς, et βαίνω, *scando.*
Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, et
Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, *naufragium, calamitas:* et
Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον· et
Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus.*
Ναυκληρία, ας, ἡ, *navicularia,* sive *navis locatio ad merces vehendas.* Vide Salm. de Us. c. 17. p. 316. *navium gubernatio, nautica vita:* à seq.
Ναύκληρος, ȣ, ὁ, *NAUCLERUS, navis dominus:* ex ναῦς, *navis,* et κλῆρος, *sors, hæreditas.*
Ναυκραροι, ων, οἱ, *reipub. principes et magistratus:* q. d. οἱ τὴν κάραν ϗ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηῒ αἴροντες.
Ναυκράτης, εος, ὁ ϗ ἡ, et ναυκράτωρ, idem; *qui scil. classe pollens maris imperium obtinet,* ϗ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν. ex ναῦς et κρατέω.
Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, *qui navibus præest, gubernator:* ex iisdem.
Ναύλη, idem quod ναῦλα.
Ναῦλον, ȣ, τὸ, *NAULUM,*

merces quæ pro navigatione persolvitur. Th. ναῦς.

Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo:* à

Ναύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *portuosus, naves continens:* subst. *statio navium, portus.* ex ναῦς, *navis,* et λέχος, *lectus:* (quod à λέγω, *cubo:*) vel λόχος, *insidiæ.*

Ναυμαχέω, *navale prælium committo:* à ναύμαχος.

Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium:* ab eodem.

Ναύμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *navali prælio aptus:* ex ναῦς et μάχομαι, *pugno.*

Ναυμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *navale prælium committens:* ex iisdem.

Ναῦν, *navem,* acc. sing. et Poët. νηῦν, νῆα vel νέα, à ναῦς, *navis.*

Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS,* urbis nomen.

Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præs. part. pass. à

Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor:* à ναυπηγός.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fabricandis navibus aptus:* ab eod.

Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio:* ab eod.

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, *ad navium fabricationem pertinens:* à præc.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus ubi naves compinguntur:* ab eod.

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, *navium fabricator:* ex ναῦς, *navis,* et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo:* perf. med. πέπηγα.

ΝΑΥ͂Σ, ναὸς, ἡ, *NAVIS,* Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, *fluo.*

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit:* ex ναῦς et θέω, *curro.*

Ναυσικλειτὸς, ἡ, ὸν, id. quod seq. Ex ναῦς et κλειτός.

Ναυσίκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *re navali clarus.* Ex ναῦς et κλυτός.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus:* ex νόος, *mens,* et ναῦς, *navis.*

Ναυσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *navibus pervius, navigabilis:* ex ναῦς et πόρος.

Ναυσίστονος ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum adfert:* à ναῦς, *navis,* et στόνος, *gemitus.* Th. στένος, *arctus.*

Ναυσίφορητος, ου, ὁ καὶ ἡ, Pind. *qui navibus vehitur:* ex ναῦς et φέρω, *fero.*

Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon

Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium statio, navale; navales copiæ:* à ναῦς, *navis,* et σταθμὸς, *statio,* quod ab ἵστημι, *statuo.*

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, *navem mitto vel duco, navi veho, permeo, proficiscor:* à ναῦς et στέλλω, *mitto.*

Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA;* pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA.* Th. ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.*

Ναυτία, et Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA.* ναυτίασις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis.*

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -όω, *NAUSEO:* metaph. *respuo, quasi nauseans.* à præc.

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *NAUTICUS: rei nauticæ peritus.* τὸ ναυτικὸν, *res nautica; classis.* Th. ναῦς, *navis.*

Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, *navigatio:* ab eod. th.

Ναυτίλλομαι, *navigo:* à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, οῦ, ὁ, *nauticus* vel *nauta: item NAUTILUS* piscis. Th. ναῦς, *navis.*

Ναυτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus.* Th. ναῦς.

Ναῦφιν, Poët. gen. et dat. plur. à ναῦς, Ion. νηῦς.

ΝΑ´ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen.*

Νάω, *habitare facio:* a. 1. ἔνασα, et Poët. ἔνασσα, *habitare feci, collocavi:* aor. 1. pass. ἐνάσθην. a. 1. med. ἐνασσάμην, *habitavi.* Etiam

Νάω pro ῥέω, *fluo, mano, scaturio:* imperf. ἔναον.

Νάων μάχη, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna.*

Νὲ, in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νέα et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.* Est etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζω, f. άσω, *juvenesco.* Th. νέος, *novus, juvenis.*

Νεὰν, ᾶνος, ὁ, item

Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus.* Th. νέος, *novus, juvenis.*

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis; strenuus; audax; vehemens:* comp. νεανικώτερος. superl. -ώτατος. à præc.

Νεανικῶς, adv. *juveniliter; strenuè:* à præc.

Νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula:* à νεάν.

Νεανισκεύω, *juvenesco:* à νεανίσκος.

Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus:* à νέος, *juvenis.*

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs.*

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, *novus, recens, juvenis, juvenilis.* Th. νέος, *novus.*

Νέας, *naves,* pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέασις, εως, ἡ, *novatio, renovatio:* à νεάζω.

Νέαται, *habitantur, structa sunt,* detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. plur. perf. pass. verbi νέω, *struo:* vel à νέω, Ion. pro νάω vel ναίω, *habito.*

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus.* Th. νέος, *novus.*

Νεατὸς, ἡ, ὸν, *novatus, novalis.* subst. *tempus renovandi agrum.* à seq.

Νεάω, ῶ, *novo;* imprimis *agrum:* à νεός.

Νέβελ, *uter, amphora.* Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, *NEBRIS, hinnuli* aut *cervi pellis:* et indè

Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à præc.

Νεβρὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi:* νεβρῶ, Dor. pro νεβροῦ, et νεβρὼς pro νεβρούς.

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus.*

Νέες, Ion. nom. pl. à ναῦς.

Νέεσθαι, *redire,* præs. inf. à νέομαι vel νέω, *eo, redeo.*

Νέεσσι, Ep. dat. pl. à ναῦς.

Νέηαι, Ion. pro νέῃ, *eas,* 2. sing. præs. sub. med. verbi νέομαι vel νέω, *eo, redeo.*

Νεηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *recens natus, recens genitus.* Ex νέος et γίγνομαι.

Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *recentèr acutus:* à νέος, *novus,* et ἀκὴ, *cuspis.*

Νέηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, *qui nuper advenit:* à νέος, *novus,* et ἐλεύθω seu ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis:* et

Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula.* Th. νέος, *novus.*

Νεῖ, *net,* 3. sing. præs. ind. act. verbi νέω, *neo:* f. νήσω.

Νεῖαι, pro νέεαι, 2. sing. præs. verbi νείομαι, id. quod νέομαι.

Νειαίρη, ης, ἡ, *pars extrema ventris, venter inferior:* à

Νειαρὸς, vel νεαρὸς, *novus, ultimus.* Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus, ultimus:* per Syncopen pro νεώτατος, su-

perl. à νεῖος, pro νέος, *novus, recens.*
Νείκεα, ut et νείκε', acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa.*
Νεικεῖ, *contendit*, 3. sing. præs. ind. act. à νεικέω. Th. νεῖκος.
Νεικείεσκεν, Ion. Paragoge pro ἐνείκεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi νεικείω, Poët. pro νεικέω, *rixor :* ab eod. th.
Νεικείῃ, et Ion. Paragoge νεικείῃσι, *vincat, probris affecerit*, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.
Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator, convitiator :* à 3. pers. perf. pass. verbi νεικέω.
Νεικεῦσι, pro νεικοῦσι, 3. pl. præs. verbi
Νεικέω, et Poët. νεικείω, *rixor, objurgo :* f. ήσω et έσω. Th. νεῖκος.
Νείκησεν et νείκεσεν, Ion. pro ἐνείκησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi præced.
ΝΕΓΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa, jurgium, contentio ; bellum :* q. à νὲ et εἴκειν.
Νείλασσα, *exultat, læta est :* vox Hebr. Job. xxxix. 13.
Νειλομέτρον, ου, τὸ, (Strabo.) et Νειλοσκοπεῖον, ου, τὸ, *Nili specula, eum in finem prope Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii observentur, incolisque maturè significentur.* D. S.
Νεῖλος, ου, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.
Νείμας, αντος, *qui tribuit*, a. 1. part. act. νείματο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo :* a. 1. ἔνειμα.
Νεῖμεν vel νεῖμε, *tribuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔνειμεν, ejusd. verbi.
Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv. *ex imo :* et
Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo :* à νεῖος.
Νείομαι, id. ac νέομαι.
Νεῖον, ου, τὸ, Ion. pro νέον, ου, τὸ, *novale :* item adv. pro *nuper :* et
Νεῖος, ου, ὁ, et νειὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro νέος, (sub. ἀγρὸς) et νεὸς, *ager renovatus :* et
Νεῖος, ου, Ion. pro νέος, *recens, novellus :* superl. νειότατος, *novissimus, infimus :* omnia à th. νέος, *novus.*
Νείσσεαι, Ion. pro νείσσῃ, 2. sing. præs. sub. νείσσεο, Ion. pro νείσσου, præs. imperat. à
Νείσσομαι, *eo, proficiscor.* Th. νέω, *eo.*
Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.
Νεῖται, *redit*, 3. sing. præs. ind. verbi νέομαι. Th. νέω, *eo, redeo.*
Νείφω, *ningo :* perf. med. νένοφα. à νίφω, id.
Νειχθεὶς, *reversus*, aor. 1. part. pass. à νείσσομαι, *redeo.* Th. νέω. Verùm vix verisimile indè derivari posse, et potiùs ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. Vide Scoti Gramm. Gr.
Νεκάδες, *mortui :* vide νεκάς.
Νεκάδεσσιν, dat. pl. Ion. à
Νεκὰς, άδος, ἡ, *cadaverum acervus.* Th. νεκρὸς, *mortuus.*
Νεκρικὸς, ἡ, ὸν, *funebris :* ab eodem th.
Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA,* barbarè *nigromantia,* quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus BLACK ART. à νεκρὸς, *mortuus,* et μάντις, *vates.*
Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis :* ab iisd. th.
ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mortuus, cadaver ipsum :*
Νεκρόω, *mortifico, interimo :* f. ώσω. perf. νενέκρωκα. aor. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. pass. νενέκρωμαι. perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός.
Νεκρωθεὶς, έντος, *neci datus*, a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, a. 1. pass. verbi νεκρόω, q. v.
Νέκρωσις, εως, ἡ, *mortificatio :* à 2. pers. perf. verbi ejusd.
ΝΕ'ΚΤΑΡ, ἄρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum.*
Νεκτάρεος, ρέα, (Ion. ρέη,) ρεον, *NECTAREUS, nectaris suavitatem referens :* à præc.
ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam.*
Νέκυες, *defuncti, manes :* νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus.*
Νεκυομαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία.
Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, et
Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliquâ consuluntur :* ex νέκυς et μάντις, *vates.*
Νέκυς, υος, ὁ, *defunctus ; cadaver :* gen. pl. νεκύων. Th. νεκρός.
Νεμεὰς, άδος, ἡ, quod Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA.*
Νέμει, *tribuit*, 3. sing. præs. ind. act. νέμειν, præs. inf. à νέμω, quod vide.
Νεμεαῖος, αία, αῖον, *NEMEÆUS :* à Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.
Νεμέθω, Poët. pro νέμω, *pasco.*
Νεμέη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis : à νέμος, εος, τὸ, *nemus.* Th. νέμω, *pasco.*
Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum.*
Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. à
ΝΕΜΕΣΑ'Ω, -ῶ, *indignor, irascor, invideo ; indignationem formido, formido, irritum facio hostis consilium* seu *spem :* f. ήσω. perf. νενεμέσηκα. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην.
Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, *ad indignationem propensus :* et
Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehensibilis :* Poët. νεμεσσητός· à νεμεσάω, *irascor.*
Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco.*
Νεμεσίζῃ, *vitio vertes*, 2. sing. præs. subj. pass. à
Νεμεσίζω vel -ομαι, *reprehendo, indignor, revereor.* Th. νεμεσάω.
Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio cum quâdam invidiâ, ultio :* item *NEMESIS*, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.
Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*, 3. sing. præs. ind. act. verbi νεμεσάω, *indignor.*
Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, qu. vide.
Νεμέσσηθεν pro ἐνεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor.*
Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehendendus, a, um :* ab eod. th.
Νέμεσσις, ἡ, Ep. pro νέμεσις.
Νεμηθεὶς, *tributus*, aor. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo :* fut. νεμῶ. perf. pass. νενέμημαι. a. 1. pass. ἐνεμήθην.
Νέμησις, εως, ἡ, *distributio :* à νέμω.
Νέμονται, *fruuntur*, 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι, verbi νέμω.
Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, locus arboribus densus :* à
ΝΕ'ΜΩ, *tribuo, distribuo ; νέμομαι, tribuor, dividor,* interdum *divido, partior :* νέμω et frequentiùs νέμομαι, *possideo, habeo, colo :* νέμω, *pasco ; νέμομαι, pascor ;* νέμω, *adminis-*

tro: dicitur ut Lat. *tribuo,* pro *concedo, largior:* f. νιμῶ. perf. νενίμηκα. aor. 1. ἔνειμα. perf. med. νένομαι.

Νέναςαι, Dor. pro νένηςαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio:* qu. à νέω.

Νενέαται, Ion. pro νένηνται, *collecti sunt,* 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω.

Νενίμηκα, *distribui,* perf. ind. act. verbi νέμω, qu. vide.

Νένηκα, *nevi,* perf. act. verbi νήθω, *neo:* f. νήσω. perf. pass. νένημαι et νένησμαι. perf. part. pass. νενημένος et νενησμένος. Th. νέω, *neo.*

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, *cæcus, attonitus, vecors.*

Νενί'κανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco.*

Νενί'κημαι, perf. pass. νενικημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *patruus, avunculus.*

Νεννὸς, ἡ, ὸν, *stolidus:* quod à νὲ et νόος, *mens.*

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. et

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto, moribus instituo.* Th. νέμω.

Νενοσσευμένα, legendum νενεοσσευμένα, perf. part. pass. à νεοσσεύω, *nidifico.* Th. νεοσσὸς, *pullus.*

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est,* 3. sing. perf. ind. pass. verbi νοέω, *cogito.* Th. νόος, *mens.*

Νένοφα, perf. med. verbi νέφω, pro quo νείφω.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα. et νένωται pro νενόηται, 1. pl. et 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper irrigatus:* ex νέος, *novus,* et ἄρδω, *irrigo:* f. σω.

Νεόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui recens uxorem duxit,* vel *recens nupta.* Th. *γαμέω, uxorem duco.*

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, *recens natus:* q. νεογενός· ex νέος et γείνομαι, *nascor.*

Νεόγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper pictus.* Ex νέος et γράφω.

Νεόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui juvenilia membra habet, juvenis:* ex νέος, *juvenis,* et γυῖον, ου, τὸ, *membrum.*

Νεόδαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens excoriatus.* Ex νέος et δείρω.

Νεόδματος, ω, ὁ, Dor. pro νεόδμητος.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *nuper domitus:* vid. seq.

Νεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens structus;* item *nuper domitus, recens nupta,* i. e. νεοδάμαςος· ex νέος, *novus,* et δέμω, *struo:* f. μῶ. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται· item à δαμάω, *domo.*

Νεοδρεπὴς, ὲς, idem ac

Νεόδρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens decerptus:* à νέος et δρέπω, *decerpo:* f. ψω.

Νεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *juvenili facie præditus:* ex νέος et εἶδος.

Νεόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens nuptus:* ex νέος et ζυγόν.

Νεοθαλὴς et νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper virens et pullulans;* item *recens:* ex νέος et θάλλω, *floreo.*

Νεοθλιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recens expressus:* ex νέος et θλίβω.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas:* à νέος, *juvenis.*

Νέοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus et habitatus:* item *qui recens alicubi ædes habere cœpit; in novâ urbe domum habens.* ex νέος et οἶκος, *domus.*

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recentem dolorem habens;* dat. sing. νεοκηδέϊ. ex νέος et κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Νεόκλωςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens contextus:* ex νέος et κλώθω, *neo.*

Νεόκτιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus:* νεοκτίςα, Dor. pro νεοκτίςη, ης, ἡ· ex νέος et κτίζω, *condo, creo.*

Νεόκτανος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *recens interfectus:* ex νέος, *novus,* et κτείνω, *interficio:* perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cœtus, juventus:* Th. νέος, *juvenis.*

Νέομαι, *neo, nato, vado, redeo.* Th. νέω, idem.

Νεομηνία, contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna,* vel *novus mensis,* aut *prima dies mensis, calendæ:* ex νέος, *novus,* et μήνη *luna;* item à μὴν, *mensis.*

Νέον, *nuper,* adv. νεωςὶ, Att. idem. Th. νέος, *novus.*

Νεοπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui est in recenti luctu.* Ex νέος et πένθος.

Νεόπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper compactus:* ex νέος et πήγνυμι, *compingo.*

Νεόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper dives factus:* à νέος et πλοῦτος.

Νεόπλυτος et νεόπλυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens lotus:* ex νέος et πλύνω, *lavo.*

Νεόπριςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper dissectus serra, recens sectus.* Ex νέος et πρίω.

ΝΕ'ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS, novellus, recens, juvenis;* qu. à νῦν, *nunc:* comp. νεώτερος, α, ον, *junior:* pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ, minores natu.* Hinc Angl. NEW.

Νεοσίγαλος, ου, ὁ, *propter rei novitatem et excellentiam admirandus;* adeò ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus talem σιγαλόεντα, appellaret. ex νέος et σιγάω, *sileo.*

Νεόσμηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper tersus* vel *politus:* ex νέος et σμάω vel σμήχω, *abstergo, purgo.*

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, *nidifico.* Th. νεοσσὸς, οῦ, ὁ, *pullus.*

Νεοσσία, ας, ἡ, *nidus avium:* gen. pl. Ion. νεοσσιέων. à νεοσσός.

Νεοσσίον, ου, τὸ, *parvus pullus;* dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, et Att. νεοττὸς, οῦ, ὁ, *pullus, avicula, vitellus; nidus:* dat. pl. νεοσσοῖσι.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσοὺς.

Νεότας, ατος, ἁ, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens fabricatus* vel *factus, nuper paratus.* Ex νέος et τεύχω.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper factus:* ex νέος et τεύχω, *fabrico.*

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus;* acc. sing. νεότητ' pro νεότητα. Th. νέος, *juvenis.*

Νεοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *juvenilis:* ab eod. th.

Νεότματος, Dor. pro νεότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens sectus:* ex νέος, et τέμνω, *seco:* perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recens tritus:* ex νέος et τρίβω, *tero.*

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

Νεοττίον, ου, τὸ, id. q. νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, *pullos gigno:* f. m. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος. Ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, *pullus,* et ποιέω, *facio.*

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus.*

Νουρέω, *secundo vento utor:* ex ναῦς et οὖρος, *ventus secundus.*

Νεούτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens vulneratus:* ex νέος et οὐτάω, f. ήσω, *vulnero.*

Νεόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper consitus* seu *plantatus,* apud Script. Eccles. νεόφυτος de eo dicitur,

qui nuper ad fidem Christianam accessit. ex νέος et φύω.
Νεοχμέω, ῶ, res novas molior: à seq.
Νεοχμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, novus, qui integris est viribus. à νεος.
Νεόχριστος οἶκος, domus nuper incrustata, nuper calce arenâque perpolita: ex νέος et χρίω, ungo. D. S.
Νεόω, -ῶ, f. ώσω, novo, innovo: ab eod. th.
ΝΕ'ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, posteri, NEPOTES. sed
Νέποδες, ων, οἱ, euntes vel procedentes ut pisces, h. e. sine pedibus; item pisces: à νέω, nato, vel νε partic. priv. et πȣ̃ς.
Νέρθε et νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, infra: adv.
Νέρτερος, ἐρᾶ, ερον, inferior. νέρτεροι, inferi, mortui. à præc.
Νέστορᾶ, acc. sing. à Νέστωρ.
Νεστορί'δης, ȣ, ὁ, NESTORIDES: patronym. à
Νέστωρ, ορος, ὁ, NESTOR, nomen propr.
Νεῦμᾶ, ᾶτος, τὸ, nutus. Th. νεύω, innuo.
Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -ȣ̃μαι, vel Ion. pro fut. νεύσομαι.
Νεύμεθᾶ, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, redibimus: à νέω, redeo.
Νεύοιεν, nutabunt, vergent, 3. pl. præs. opt. act. à νεύω, innuo: præs. part. νεύων, ȣσα, ον.
Νευρᾶ', ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, nervus arcûs. Th. νεῦρον, ȣ, τὸ, nervus.
Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.
Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.
Νευρῆφῖν, Ep. pro νευρῆς et νευρῇ.
Νευρί'ς, ί'δος, ἡ, idem cum νεῦρον, nervus.
Νευροκοπέω, ῶ, enervo, nervis præcido: ex νεῦρον et κόπτω, scindo.
ΝΕΥ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, NERVUS in corpore animalium; chorda in arcu; id quo cuspis sagittæ illigatur calamo. νεῦρα, nervi, vires, fides.
Νευρόσπαστᾶ ἀγάλματα, simulachra quæ nervis occultis trahuntur: ex νεῦρον, nervus, et σπάω, traho.
Νεῦσ' et νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, annuit, 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, innuo: fut. σω. perf. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.
Νεῦσῖς, εως, ἡ, nutus: à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Νευστάζω, fut. ᾶ'σω, nuto, caput concutio: ab eodem th.
Νευστῖκὸς, ὴ, ὸν, idem cum
Νευστὸς, ὴ, ὸν, natans. Th. νέω, f. εύσω, no.
ΝΕΥ'Ω, NUO, innuo, annuo; promitto; vergo: f. σω. perf. κᾶ.
Νέφεᾶ, nom. pl. νεφέεσσῖ, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, nubes.
Νεφέλη, ης, ἡ, et Dor. νεφέλᾶ, NEBULA, nubes: à th. eod.
Νεφεληγερέτᾶο, gen. Æol. pro νεφεληγερέτȣ, à
Νεφεληγερέτης, ȣ, ὁ, nubes excitans, nubes cogens: Jovis Epithet. Ep. nom. νεφεληγερέτᾶ· ex νέφος et ἐγείρω, excito, vel ἀγείρω, colligo.
Νεφέλῖον, ȣ, τὸ, nubecula: dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.
Νεφέλησῖν, dat. pl. à νεφέλη.
Νεφελωτὸς, ὴ, ὸν, nubeus.
Νεφθαλεὶμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. lucta.
ΝΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, NUBES, nebula: per Metaph. magna multitudo.
Νεφρῖτῖς, ῖδος, ἡ, morbus seu affectus renum: à sequente.
ΝΕΦΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ren: qu. à νέω, fluo, et φέρω, renes enim deferunt humores quosdam.
ΝΕ'Ω, no, nato: neo, filum è colo duco seu torqueo: glomero, acervo, cumulo, construo. f. νήσω et νεύσω. (sicut à πλέω fit πλεύσω.) imperf. ἔνεον. a. 1. ἔνησᾶ. Med. νέομαι, eo, venio, redeo; item neo. imperf. ἐνεόμην. a. 1. med. ἐνησᾶ'μην.
Νεωκόρος, ȣ, ὁ, æditvus: ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, templum, et κορέω, scopis purgo.
Νεώμεθ' pro νεώμεθᾶ, redeamus, 1. pl. sub. pass. νέομαι seu νέω, redeo.
Νεωμένη, iterata, scil. γῆ, præs. part. f. g. à νεάω, renovo. Th. νέος, novus.
Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, statio navium: à ναῦς.
Νεῶν, gen. pl. à νηῦς.
Νεωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens, novus, subitus.
Νεώρῖον, ȣ, τὸ, navale, locus in quo naves custodiuntur: à ναῦς et ὤρα.
Νέως, adv. nuper: ab eod. th.
Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ȣ̃, ὁ, templum; hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.
Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes: ex ναῦς, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, et οἶκος, ȣ, ὁ, domus.

Νεωστί', adv. nuper. Th. νέος, novus.
Νέωτᾶ, εἰς νέωτα, in annum novum: ex νεόω.
Νεωτερίζεσθαι, præs. inf. pass. à
Νεωτερίζω, f. ί'σω, res novas molior, immuto, novam rationem ineo, juniorum mores sequor. Th. νέος.
Νεωτερῖκὸς, ὴ, ὸν, juvenilis: à seq.
Νεώτερος, ȣ, junior, minor natu: superl. νεώτᾶτος. à νέος.
ΝΗ', per: adv. affirmantis et jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. in compos. privativa est particula; interdum intensiva.
Νῆ' pro νῆᾶ, acc. Poët. pro ναῦν, navem: à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς· dat. pl. νήεσσι.
Νήαιθος, ȣ, ὁ, NEÆTHUS: nom. fluvii.
ΝΗΓᾶ'ΤΕΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novus, nuper factus.
Νήγρετος, ȣ, ὁ, ex quo quis excitari nequit: ex νὴ et ἐγείρω, excito.
Νήδυιᾶ, τὰ, intestina: à νηδὺς, ύος, ἡ, venter.
Νήδυμος, ȣ, ὁ, suavis; per Pleonasm. τȣ̃ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, suavis.
Νηδυόφῖν, Poët. adv. ex utero. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, venter.
ΝΗΔΥ'Σ, ύ'ος, ἡ, venter, uterus.
Νήεσσ' pro νήεσσῖ, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῦς, Ion. νηῦς, navis.
Νηέω, ῶ, congrego, accumulo: f. ήσω. Th. νέω, glomero, neo: f. νήσω. aor. 1. part. νήσας, et Pleonasm. τȣ̃ η, νηήσας.
Νηήσᾶς, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. Sic νήησᾶν pro ἐνήησαν, aor. 1. Ion. sup. verbi νηέω.
Νήθω, neo, filum è colu duco: fut. νήσω. perf. νένηκᾶ. perf. pass. νένησμαι. Th. νέω, neo, glomero.
Νηΐ', dat. sing. à ναῦς, Ion. νηῦς, navis.
Νήϊᾶ, τὰ, navalia: à
Νήϊος, α, ον, vel νήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navalis: à νηῦς.
Νῆϊς, ΐδος, ὁ ϗ ἡ, inscius, rudis, timidus: ex νὴ priv. et εἴδω, scio.
Νηΐς, Naïs, una Nympharum Naïdum: Καλλήνην Νηΐδα, νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. v. 21.
Νηκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nihil lucri habens, inutilis. Ex νὴ et κέρδος.
Νήκεστον, insanabiliter; adv. ex

νὴ, negandi particulâ, et ἀκίω, *sano.*

Νηκυςίω, ῶ, f. ήσω, *non audio:* ex νὴ et ἀκύω, *audio.*

Νηκτὸς, ὴ, ὸν, *natans:* à νέω, *nato.*

Νηλιγὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *sævus:* q. ex νὴ et ἀλίγω, *curo.*

Νηλιὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νηλιὲς, *crudelis, -le, sævus, immisericors.* Dicitur et νηλειὴς et νηλὴς, ίος. dat. sing. νηλεῖ. ex νὴ priv. et ἐλεέω, *misereor.*

Νηλεῖ, *immiti,* dat. sing. à νηλὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *immitis:* vel per Sync. pro νηλεέϊ, dat. à νηλειὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, qu. vide.

Νηλειῶς, adv. *crudelitèr.*

Νηλεόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immitis, crudeli supplicio puniens:* ex νηλεὴς, *immitis,* et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna.*

Νήλευςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invisibilis:* ex νὴ et λεύσσω, *video.*

Νηλήϊος, possessivum à Νηλεύς. Vide Πηληϊάδης.

Νηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νηλητὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, id. ac νηλιτής. Ex νὴ et ἀλιταίνω.

Νήλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *discalceatus:* q. ex νὴ et ἦλιψ, *calceus.*

Νηλιτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *peccati expers:* ex νὴ et ἀλιτέω, *pecco.*

Νῆμα, ἄτος, τὸ, *filum:* nom. pl. νήματ' pro νήματα. Th. νέω, *neo.*

Νημερτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *verus:* ex νὴ et ἁμαρτάνω, *pecco:* f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Est et

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum:* à

Νήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ventos non habens, serenus, tranquillus:* ex νὴ et ἄνεμος, *ventus.*

Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio.* Th. νέω vel νήχω, *nato.*

Νήξομαι, *navigabo,* f. 1. m. verbi νήχομαι ab eodem th.

Νηοῖς, *templis,* Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.* Sic νηὸν pro ναόν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, *æditnus, qui circa templum versatur:* ex νηὸς, pro ναὸς, et πολέω, *versor.*

Νηὸς, *navis,* gen. Ion. pro ναὸς, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσί. et

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum.*

Νηπεδανὸς, ὴ, ὸν, *firmus:* à νὴ et ἠπεδανὸς, *debilis, infirmus:* q. ἀπιδανός. ex α priv. et πέδον, ου, τὸ, *solum, terra.*

Νηπενθὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *luctu carens, luctum et mœrorem adimens.* Ex νὴ et πένθος.

Νηπευθὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *non sciscitandus,* Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18. à νὴ et πεύθω, *sciscitor.*

Νηπιάα, ας, ἡ, *infantia, stultitia:* et

Νηπιάζω, *infantilitèr ago, infans sum:* f. άσω. perf. νενηπίακα. aor. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans.*

Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero, instar vagientis doleo:* ex νήπιος et ἀχεύω, *doleo.* Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor.*

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, *infans.*

Νήπιε, voc. sing. ab eodem.

Νηπιέη, ης, ἡ, *infantia:* dat. sing. νηπιέῃ. et

Νήπιον, ου, τὸ, *infans, infantia:* à

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *infans,* per Metaph. *imprudens, stultus:* ex νὴ priv. et ἔπος, *verbum.*

Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia.* à præced.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incomptus, inornatus:* ex νὴ et πλέκω, *plico.*

Νήποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impunitus:* ex νὴ et ποινὴ, *pœna.*

Νηπύτιος, ία, ιον, *stultus, infans.* Th. νήπιος, idem.

Νηρεὺς, ῆος et έως, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humidus.*

Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *lucerna.*

Νήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innumerabilis:* ex νὴ et ἀριθμος, ου, ὁ, *numerus.*

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fruticis species:* circa amnes nascens. q. à νηρὸς, *humidus.*

Νηρίτης, ὁ, *NERITA, concha quædam natatilis:* à νέω, no. Vide Ἀναρίτης.

Νήριτος, vel νήριςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo non est contentio:* quod ex νὴ et ἐρίζω, *contendo.* Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus, cavus.* Est et

Νηρὸς, pro νεαρὸς, *recens:* à νέος, *novus.*

Νῆσαι, *cumulare,* a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. aor. 1. inf. m. Ion. verbi νήθω, seu νέω, *glomero, neo.*

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *insula.*

Νησίον, ου, τὸ, *parva insula:* ab eod.

ΝΗ˜ΣΟΣ, ου, ἡ, *insula:* dat. pl. νήσοισι. à νέω, *no.*

Νησοφύλακες, *insulæ custodes:* ex νῆσος et φύλαξ, *custos.* D.S.

ΝΗ˜ΣΣΑ, seu νῆττα, ας, ἡ, *ANAS:* qu. à νέω; quia *natare* amat.

Νηςεία, ας, ἡ, *jejunium, inedia:* à νῆςις, *jejunus.*

Νηςεύω, *jejuno:* f. εύσω. perf. νενήςευκα. a. 1. ἐνήςευσα. a. 1. part. νηςεύσας, αντος. Th. νῆςις.

ΝΗ˜ΣΤΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, *jejunus:* qu. ex νὴ priv. et ἐσθίω, *edo.*

Νησὼ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτην, adv. *frustrà, inutilitèr:* à

Νῆτος, *ultimus:* contractè à νέατος, ου, *novissimus.* Th. νέος, *novus.*

Νητὸς, ὴ, ὸν, *congestus, coacervatus, cumulatus.* A νήω, νηέω.

Νητρεκὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *verus, certus:* ex νὴ, *valdè,* et ἀτρεκὴς, *verus.*

Νηῦν, acc. sing. *navem:* à

Νηῦς, gen. νηὸς et νεὸς, ἡ, Ion. pro ναῦς.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήϋτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animæ, vocis seu spiritûs, expers:* ex νὴ priv. et ἀϋτμὴ, *spiritus.*

Νηφαίνω, *sobrius sum.* Th. νήφω.

Νηφάλιος, et νηφάλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sobrius.* Th. νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas.* Th. νήφω.

Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. act. à

ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum, vigilo:* f. ψω. perf. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε. q. ex νὴ et πίω, *non bibo.*

Νήχετο, *natabat,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi νήχω. Th. νέω, *nato.*

Νῆχον, *natabant,* 3. pl. imperf. ind. act. Ion. verbi νήχω, *nato.* νηχόμενος, præs. part. m. Th. νέω, *nato.*

Νήχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latè fluens, effusus:* à νὴ et χύω, seu χέω, *fundo.*

Νήχω, f. νήξω, usitatiùs νήχομαι, *no, nato:* à νέω.

Νήω, *accumulo.* Th. νέω, idem.

Νηῶς, Dor. et Ion. νηοὺς pro ναοὺς, acc. pl. à ναὸς, *templum.*

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger.*

ΝΙΓΛΑ'ΡΟΣ, *musici modulaminis genus; musicus.*

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo,* propriè de manibus.

Νικᾷ, 2. sing. præs. ind. pass.

et 3. sing. præs. ind. act. sed

Νῖκᾶ, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νῖκᾶν, præs. inf. act. ab eod.

Νῖκάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νῖκαξῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro νικασῶ, et hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νῖκᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νῖκάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit, victor*. Sic et

Νῖκάσᾶς, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νῖκᾶσεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusd.

Νῖκάτω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. ejusdem.

Νῖκᾶφορῖα, ᾶς, ἁ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, *victoriæ adeptio*. Sic

Νῖκᾶφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *victor*. Ex νικάω, *vinco*, et φέρω, *fero*.

ΝΙΚΆΩ, ῶ, *VINCO*, *supero*; q. ex νὴ et εἴκω, *cedo*: fut. ήσω. perf. νενίκηκᾶ. aor. 1. ἐνίκησᾶ. a. 1. sub. νῖκήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. act. νῖκῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria*: à præc.

Νίκῆ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*: 3. sing. præs. ind. act. verbi νικάω.

Νῖκηθεὶς, εῖσᾶ, ὲν, *victus*, aor. 1. part. pass. ejusd.

Νίκημᾶ, ᾶτος, τὸ, *victoria*: à νικάω.

Νίκημῖ, pro νικάω, *vinco*.

Νῖκήσᾶς, νῖκήσᾶσᾶ, *superans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νῖκητήρῖον, ȣ, τὸ, *victoriæ præmium, palma*: à

Νῖκητήρῖος, ῖα, ῖον, *ad victoriam pertinens*: à

Νῖκητὴς, ȣ, ὁ, *victor*: à νικάω.

Νῖκητῖκὸς, ἡ, ὸν, *vincendi peritus; cui sæpè contingit vincere; qui magni est ad victoriam momenti*. à præc.

Νῖκηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam reportat*. ex νίκη et φέρω, *fero*.

Νῖκόδημος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *populi domitor*.

Νῖκόκλης, εος, nom. propr.

Νῖκολαΐτης, ȣ, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai: à

Νῖκόλᾱος, ȣ, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi victor*.

Νῖκοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*: ex νίκη et ποιέω.

Νῖκοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *victoriam faciens*: ex iisdem.

Νῖκόπολῖς, εως, ἡ, nom. urbis. Gr. *civitas victrix*: ex νίκη et πόλις.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria*: item *finis, æternitas*. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νῖκῷεν, Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.

Νῖν, Poët. et Dor. *ipsum, am, um*. pro ἕ vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν sumunt pro αὐτῷ. pro αὐτὸ reperitur apud Sophoclem, et pro αὐτὰς apud Euripidem.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Heb. *amœna habitatio*.

Νινευΐτης, ȣ, ὁ, et in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ*: à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium*: à

ΝΙΠΤΩ, act. *lavo, abluo*; propriè *de manibus*: f. ψω. perf. νένιφᾶ. a. 1. ἔνιψᾶ. a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ. præs. m. νίπτομαι, *abluo*. f. 1. m. νίψομαι. a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ᾶτο. a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω. a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. m. νιψάμενος.

Νίσσομαι, vel νείσσομαι, *eo, vado, redeo*. Th. νέω, *eo*.

Νισσομένης, gen. singul. part. præs. f. g. à præced.

Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίσσομαι, quod vide.

ΝΙΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *NITRUM*, sali simile.

Νίφᾶ, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. et

Νιφάδεσσῖ, dat. plur. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix acervatim et cum vehementi impetu decidens*; metaph. *multitudo*. ab obsoleto νὶψ, νιφὸς, undè Lat. *nix*, et νίφω, *ningo*. Græv. ad Hes. Op. 535.

Νῖφετὸς, ȣ, ὁ, idem quod præc.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, *nivosus*: à

ΝΙΦΩ, et νείφω, *NINGO*, *madefacio*. νίφομαι, *nive conspergor*.

Νίψαι, aor. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*: f. ψω.

Νιψάμενος, ȣ, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτωσᾶν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοέῃ, νοῇ, *sapiat*, 3. sing. præs. sub. act. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogita*, præs. imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præs. part. pro νοεὶς, Æolic. retracto accentu, à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοέοντῖ, Dor. pro νοέȣσι, *cogitant*: vide νοέω.

Νοέȣσ', pro νοέȣσῖ, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοεύσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*. præs. part. νοέων, ῶν, νοέȣσα, ȣ̃σα. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νοερὸς, ρᾶ, ρὸν, *intelligens, rationis capax*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοȣ̃ντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act. à

Νοέω, *cogito, intelligo, scio, sapio, video, cerno*. præs. imperat. νόεε, νόει, νοεέτω, νοείτω. f. νοήσω. perf. νενόηκᾶ. a. 1. ἐνόησᾶ. a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νοῆσαι. perf. pass. νενόημαι. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, ἐντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημᾶ, ᾶτος, τὸ, *intellectus, mens, ingenium, cogitatio, consilium, inventum*. à νοέω. Th. νόος.

Νοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, prudens*: item nom. propr.

Νοήσᾶς, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω. Th. νόος.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησῖς, εως, ἡ, *cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia*: à νοέω.

Νοητῖκὸς, ἡ, ὸν, *intelligendi facultate seu vi præditus*: à νοέω, *intelligo*. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νοητὸς, ἡ, ὸν, *intelligibilis*: à νοέω.

Νοητῶς, adv. *intelligibilitèr, prudentèr*: à præc.

Νοθείᾶ, ᾶς, ἡ, *spuritas*: et

Νοθεύω, *nothum reddo, adultero, alieno, decipio*: à

ΝΟΘΟΣ, ȣ, ὁ, *NOTHUS*, *spurius, non legitimus*.

Νομάδες, *NOMADES*, *populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ*.

Νομᾶδῖκὸς, ἡ, ὸν, *pascuis vivens, pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ȣ, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos, ritus, institutum*.

Νομαῖος, αίᾶ, αῖον, *in pascuis degens, veniens ab armento*: à νομή.

Νομάρχης, ȣ, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, (quod à νέμω, *regno, administro*,) et ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχή.

Νομὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *in pascuis degens*: à νομή.

Νομεῖς, εῖς, οἱ, pro *navium costis:* Herodot.

Νομίομαι, οῦμαι, *dilanio, discerpo:* à νέμω.

Νομεὺς, έως, ὁ, *pastor, dator, tributor.* Th. νέμω. perf. med. νένομα, *pasco, tribuo.*

Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, *pascam,* f. 1. ind. act. verbi seq.

Νομεύω, fut. εύσω, *pasco.* Th. νέμω.

Νομέω, *possideo, acquiro.*

Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum; distributio; possessio;* à νέμω, *pasco, tribuo.*

Νομίζω, *lege sancio;* item *existimo;* etiam *habeo in usu; legem impono, ritum aliquem instituo.* νομίζομαι, *censeor, existimor, videor.* interdum νομίζεται, vel νενόμισται, *legitimum est, moris est.* τὰ νομιζόμενα ποιεῖν πρὸς τοὺς Θεοὺς, *justa Diis facere.* νομιζόμενοι, *viri illustres, clari.* imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. fut. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, αντος. imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar; solebam.* à νόμος, *lex.* Th. νέμω, *tribuo.*

Νομικὸς, ὴ, ὸν, *ad leges pertinens, jurisperitus, jurisconsultus:* et

Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus:* et

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *legitimus, ad leges pertinens; æquus;* item *peritus,* de Historicis et Philosophis: à νόμος, *lex.*

Νομίμως, adv. *legitimè:* à præc.

Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part. et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo,* quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA, nummus legitimus,* cujus valor νενόμισται, hoc est, *lege sancitus est.* νόμισμα ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad usitatam mensuram,* τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de us. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *solidus aureus;* si de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. (Gul. Clarke de Nummis, p. 180.) item *consuetudo.* Th. νόμος, *lex.*

Νομιστέος, *existimandus,* verb. ex νομίζω, *puto.* Th. νόμος, *lex.*

Νομιῶ, *existimabo,* f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω, *puto.* Th. νόμος, *lex.*

Νομογραφέω, ῶ, *leges scribo, condo.* à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum scriptio:* ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *legum scriptor, legislator:* ex νόμος et γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, professor juris:* à διδάσκω, *doceo,* et νόμος, *lex.*

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio; legislatio:* et

Νομοθέσμως, adv. *legitimè:* ex νόμος et τίθημι, *pono.*

Νομοθετέω, *legem fero, sancio, instruo:* f. ήσω. perf. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. pass. νενομοθέτημαι, *sancitus fui:* plusq. perf. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το, et Att. abjecto ε, νενομοθετήμην, *leges acceperam.* à seq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator:* ex νόμος et τίθημι, *pono.*

Νομοθετήσεια, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio,* quod vide.

Νομόνδε, adv. pro εἰς νομὸν, *ad pascua.*

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex,* quia suum cuique νέμει· *consuetudo, mos, institutum; cantilena:* at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum; sedes quam quis incolit, regio, præfectura, provincia.*

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *legum custos;* in pl. νομοφύλακες, *legum custodes,* seu *præsides;* à νόμος, *lex,* et φύλαξ, *custos.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia:* gen. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν. voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοός. dat. νοΐ.

Νοσέοντι, *laborant, ægrotant,* Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοσέω.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *morbidus, morbosus.* Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto, insanio:* præs. inf. νοσεῖν. fut. ήσω. perf. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος. Th. νόσος.

Νοσηλεία, ας, ἡ, *cura ægri:* et

Νοσήλεια, ων, τὰ, *officia et remedia quæ ægroto præstantur:* à seq.

Νοσηλεύω, fut. εύσω, *ægrotantem curo:* à νόσος, *morbus.*

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo:* à νοσέω.

Νοσηματικὸς, ὴ, ὸν, *valetudinarius, morbosus:* à præc.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur:* et

Νοσοκομέω, -ῶ, *ægrotos curo:* à

Νοσοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel *quæ ægrotos curat:* à νόσος et κομέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium, pestis:* qu. νὴ et σόος, *sanus.*

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor.*

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus.* Th. νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullulus:* à νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *nidum struo:* ex νοσσὸς et ποιέω.

Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus.*

ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *redeo, eo, proficiscor.*

Νοστήσω, *redibo,* fut. 1. à νοστέω, *redeo:* hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rediturus,* vel *qui redire potest; suavis, dulcis.* νοστιμώτερον ὕδωρ, *aqua dulcior,* Jos. B. J. νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs.* Th. νοστέω, *redeo.*

Νόστος, ου, ὁ, *reditus;* item *dulcedo:* ab eod. th. νόστος πάλιν, *retrorsum reditus,* Eurip. Supplic. 1209.

ΝΟ'ΣΦΙ, *seorsùm, sine.* νόσφι θεῶν, *exceptis Diis.*

Νοσφίζομαι, *interverto, surripio; recedo, aversor:* f. med. ίσομαι. aor. 1. med. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι. à

Νοσφίζω, f. ίσω, *separo, segrego:* à νόσφι.

Νοσφισθεὶς, εῖσα, ὲν, *separatus,* aor. 1. part. pass. verbi præcedentis.

Νοσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *morbosus:* ex νόσος.

Νοσῶν, *ægrotans,* præs. part. act. à νοσέω. Th. νόσος, *morbus.*

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus:* à νοτὶς.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, f. ίσω, *humecto,* item *humore madeo:* à νοτὶς, *humor.*

Νότιος, ου, ὁ, *humidus:* à νοτὶς, *humiditas:* item *australis, austrinus:* à νότος, *auster.*

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *humor, humiditas.*

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS, auster.*

Νουβυστικὸς, ὴ, ὸν, *prudens, mentis plenus;* vox jocularis: à νοῦς, *mens,* et βύω, *impleo.*

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio:* ex νόος, νοῦς, ὁ, *mens,* et τίθημι, *pono:* f. θήσω.

Νουθετέω, *admoneo, commonefacio; instituo, increpo:* f. ήσω. perf. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτη-

σᾰ. a. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ab iisd. th.

Νουθέτημᾰ, ἅτος, τὸ, *admonitio, commonefactio:* à præc.

Νουθετῐκὸς, ή, ὸν, *admonitorius, a, um:* à νουθετέω.

Νουμηνῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *novilunium,* qu. νεομηνία. Ex νέος, *novus,* et μὴν, ὁ, *mensis.*

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus:* Lat.

Νουνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cordatus, intelligens:* ex νοῦς et ἔχω.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè, sapientèr:* νουνεχόντως, idem: à pr.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus, pestis.*

Νῦ, expletiva particula, Poët.

Νῠγεὶς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo:* f. ξω. a. 1. ἔνυξα. a. 2. pass. ἐνύγην.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, et

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, *punctus, stimulus:* à νύσσω.

Νύκτ' pro νύκτᾰ, *noctem,* acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*

Νυκτερῐνὸς, ή, ὸν, *nocturnus:* et

Νυκτερὶς, ῐ́δος, ἡ, *vespertilio.* Th. νὺξ, *nox.*

Νύκτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nocturnus:* à νύξ.

Νυκτῐκόραξ, ἄκος, ὁ, *NYCTICORAX, corvus nocturnus.*

Νυκτῐλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui noctu lucet:* ex νὺξ, *nox,* et λάμπω, *luceo.*

Νυκτῐ́νομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui noctu pascitur:* ex νὺξ et νομὸς, à νέμω, *pasco.*

Νυκτομᾰχῐ́ᾰ, ας, ἡ, *prælium nocturnum:* ex νὺξ et μάχομαι, *pugno.*

Νύκτωρ, adv. *noctu.* Th. νύξ.

Νυμφᾰγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux sponsæ:* ex νύμφη, *sponsa,* et ἄγω, *duco.*

Νυμφαῖος, αίᾱ, αῖον, *ad nymphas pertinens.*

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Gr. *sponsus.*

Νυμφεῖον, ου, τὸ, *thalamus.*

Νυμφεῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sponsalis, ad sponsam pertinens.* Th. νύμφη.

Νύμφευσῐς, εως, ἡ, *desponsatio:* à seq.

Νυμφεύω, f. εύσω, *nuptum* seu *nuptui do:* νυμφεύομαι, *accipio uxorem.* ἐνυμφευσᾰ́μην, a. 1. m. *sponsam accepi.* a. 1. part. med. νυμφευσᾰ́μενος. a. 1. part. pass. fœm. νυμφευθεῖσᾰ, *viro nupta.* Th. νύμφη.

ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, NYMPHA:* gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφῐ́διος, ῐ́ᾱ, ῐον, Poët. *sponsalis, ad sponsam pertinens:* à præc.

Νυμφῐκὸς, ή, ὸν, idem; et ab eod.

Νυμφῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sponsalis:* sed

Νυμφῐ́ος, ου, ὁ, *sponsus.* Th. νύμφη.

Νυμφοκομέω, ῶ, f. ήσω, *novam nuptam adorno:* ex νυμφοκόμος.

Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sponsam ornans:* ex νύμφη, *sponsa,* et κομέω, *orno, curam gero.*

Νυμφόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lymphatus, nympharum spiritu correptus, fanaticus;* qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit: ex νύμφη et λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sponsam ornans:* à νύμφη, *sponsa,* et στέλλω, *orno.*

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus, cubile sponsi.* Th. νύμφη.

ΝΥ'Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC.* ὁ, ἡ, τὸ νῦν, sc. ὢν, οὖσα, ὂν, *præsens.* ἄχρι τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus.* ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, *ab hoc tempore, post hoc tempus.* hinc Angl. NOW. at

Νῦν, *igitur,* enclit. idem quod νύ.

ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX;* acc. νύκτα. et Metaph. pro *tempore ignorantiæ.* aliquando pro *morte* ap. Hom. at

Νύξ' pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo, vulnero:* fut. ξω. perf. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.

Νύξω, *pungam,* f. 1. act. ejusd.

ΝΥΟ'Σ, οῦ, ἡ, *NURUS, sponsa;* à νέος, qu. *nova filia.*

Νυσσος, ου, ὁ, *claudus,* χωλὸς, Syracus.

Νύσσᾰ, ης, ἡ, *meta,* ad quam νύσσονται equi.

Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à

ΝΥ'ΣΣΩ, seu -ττω, *pungo, fodico, punctim cædo, vulnero:* f. ξω. perf. νένῠχᾰ. a. 1. ἔνυξᾰ. perf. pass. νένυγμαι.

Νυσταγμᾰ, ἄτος, τὸ, et

Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, *dormitatio:* à

ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, *dormito, præ somno capite nuto:* fut. ξω. a. 1. ἐνύσταξᾰ. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, et νευστάω. à νεύω, *nuo.*

Νύττω, vide in νύσσω, *pungo.*

Νῦχᾰ, adv. *noctu.* Th. νύξ.

Νυχῐᾰ, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, *spatium 24 horarum, ex die et nocte:* ex νὺξ, *nox,* et ἡμέρα, *dies:* κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.

Νῠ́χιος, ῐ́ᾰ, ῐον, *nocturnus, a, um.* Th. νύξ.

Νῠ́χος, εος, τὸ, *nox, tenebræ.* Th. νύξ.

ΝΩ'ΓᾸΛᾸ, ων, τὰ, *edulia suavia et delicata;* qu. νέον γάλα.

Νωδὸς, ή, ὸν, *edentulus:* ex νὴ et ὀδοὺς, *dens.*

Νωδυνῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *vacuitas doloris:* à seq.

Νώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expers doloris; dolorem tollens.* ex νὴ et ὀδύνη, *dolor.*

Νῶε, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *requiescere.*

Νῶθ' pro νῶτᾰ, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum;* in pl. τὰ νῶτα.

Νωθείᾰ, ας, ἡ, et Ion. νωθείη, *tarditas, segnities:* à

ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *tardus, piger, segnis, hebes, languidus.* ex νω part. priv. et θέω, *curro.*

Νώθητῐ, Synæresi Ion. pro νοήθητι, aor. 1. imperat. pass. à νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Νωθροκάρδῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excors, stupidus:* ex νωθρὸς et καρδία, *cor.*

Νωθρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *tardus, piger.* Th. νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, *tarditas:* à pr.

Νῶϊ, νὼ, *NOS:* et νῶϊν, νῷν, nom. et dat. dual ab ἐγὼ, *ego.*

Νωΐτερος, ᾱ, ον, *qui nostrum duorum est, noster.* A νῶϊ.

Νῶκᾰρ, ρος, τὸ, *torpor.* adject. *admodum piger.*

Νωλεμέως, *indesinentèr,* adv. à

ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νωλεμὲς, *indesinens, assiduus:* qu. ex νὴ et λείπω, seu λεῖμμα.

Νωμᾶν, præs. inf. act. à νωμάω.

Νωμᾱ́σᾱς, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. et

Νωμᾱ́σοισῐν, Dor. pro νωμήσουσιν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Νωμᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *distribuo, moveo, vibro; divido; observo, considero; versor.* Th. νέμω, *divido, pasco.*

Νώμησᾰν, *distribuerunt,* 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. et

Νωμήσᾱς, αντος, ὁ, *vibrans,* a. 1. part. act. à νωμάω, q. v.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος et νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obscurus, ignobilis, nomine carens:* ex νὴ et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Νῶροψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *splendidus:*

ex νὼ pro νὴ, et ὄψις, εως, visus, quòd obscuret visum.

Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νώσατο, excogitavit, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. et sic in aliis: à νοέω, cogito.

Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, incudem gerens in tergo: ex νῶτος, tergum, et ἄκμων, ονος, ὁ, incus.

Νωτίζω, f. ίσω, obverto tergum: à νῶτος.

Νωτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, cervicem amputo, dorsum seu lumbos cædo: à νῶτος, dorsum, et κόπτω, cædo.

ΝΩ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, dorsum, tergum, humerus: item superficies, Poët. ut νῶτα θαλάσσης, seu mare ipsum. in pl. τὰ νῶτα. dat. pl. νώτοισι. gen. pl. νώτων.

Νωτοφορέω, onera fero; dicitur de camelis. D. S. ex præc. et φορέω.

Νωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, humeris seu tergo gerens: ex νῶτος et φέρω.

Νωχελεύομαι, piger et tardus sum in opere: à

Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ, -ὲς, tardus, segnis; imbecillis, ignavus: ex νὴ et κέλλω, moveo, vel νὴ et ὀχέω, porto.

Νωχελία, ας, ἡ, ignavia, tarditas, imbecillitas: à præc.

Ξ.

Ξ, Decima quarta apud Græcos litera, nota numeralis valens *sexaginta*, et cum lineolâ infrà additâ *sexaginta millia* denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. et a. 1.

ΞΑΙ´ΝΩ, *carmino, carpo, cædo, percutio:* fut. ξανῶ. perf. ἔξαγκα. a. 1. ἔξηνα. part. ξήνας. Pass. ξαίνομαι, *cædor*, aor. 1. pass. ἐξάνθην.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῇσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo, seu fulvum:* item *flaveo, flavus sum.* Th. ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *flavicomus:* ex ξανθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμης, ου, ὁ ϗ ἡ, *flavicomus:* et

Ξανθόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex ξανθὸς et κόμη, *coma*.

ΞΑΝΘΟ´Σ, ἡ, ὸν, *flavus, fulvus, rufus, luteus.* Est et

Ξάνθος, ου, ὁ, nom. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui flavam cutem habet:* ex ξανθὸς et χρόος, *cutis.* Th. χρόα, *color*.

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ, à ξανθός.

Ξάνιον, ου, τὸ, *instrumentum carminantium, pecten:* à ξαίνω.

Ξανῶ, fut. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξεινήϊα, *hospitalia:* nom. pl. à

Ξεινήϊον vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hospiti.* Th. ξένος, *hospes*.

Ξεινήϊος, ΐη, ϊον, Poët. pro ξένιος.

Ξεινίζω, *hospitem accipio:* à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus:* Ion. pro ξενικὸς, οῦ. Th. ξένος.

Ξείνιος, pro ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, ad hospites pertinens:* ab eod. th.

Ξεινοδόκος, et ξεινοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hospitium præbens.* at

Ξεινόδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui hospitium præbetur:* à ξεῖνος pro ξένος, *hospes*, et δέχομαι, *accipio*.

Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio, hospitem* vel *hospites occido:* ex ξένος et κτείνω, *interficio*.

Ξεῖνος, η, ον, Ion. pro ξένος, *hospes*.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, *hospitium:* à ξεῖνος.

Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui est hospitum dux et acceptor:* ex ξένος et ἄγω, *duco*.

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt; hospitio excipio: peregrinos moribus patriis instituo; milites mercenarios alo et eloco:* ex iisd.

Ξεναγὸς, οῦ, ὁ, *ductor hospitum:* à ξένος et ἄγω, *duco*.

Ξεναγωγέω, -ῶ, idem q. præc. et ex iisdem.

Ξεναπάτας, ᾶ, ὁ, Poët. et Dor. pro

Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hospitum deceptor:* ex ξένος et ἀπατάω, *decipio*.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hospitibus æquus.* Sic vocatur ἡ δίκη ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα ϗ βοηθοῦσα, ϗ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα, id est, *justitia, quæ peregrinis et hospitibus opem fert, &c.*

Ξενία, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium.* Th. ξένος, *hospes*.

Ξενίζω, *hospitio accipio: peregrina sapio et loquor;* item *novitate quasi peregrinâ turbo:* hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, *peregrina, à vulgi sententiâ abhorrentia.* f. ίσω. perf. ἐξένικα. aor. 1. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, η, εται, *diversor;* item *re peregrinâ percellor:* a. 1. pass. ἐξενίσθην. a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. à ξένος.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus, externus,* item *hospitalis:* ab eod. th.

Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hospiti datur, XENIUM; quodlibet munus.*

Ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, hospitio accipiens.*

Ξενισθεὶς, *hospitio susceptus,* a. 1. part. pass. et

Ξενισθῶμεν, 1. plur. a. 1. sub. pass. à ξενίζω, quod vide.

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, *hospitum susceptio, mutatio* seu *perturbatio per rerum novitatem:* à ξενίζω.

Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hospitium:* à

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego, peregrinor.* præs. med. ξενιτεύομαι, idem. exponitur et *in alieno solo mercede milito.* Th. ξένος, *hospes*.

Ξενοδοχέω, -ῶ, f. ήσω, *hospitalis sum; hospitio alios accipio:* ex ξένος et δέχομαι, *recipio:* perf. med. δέδοχα.

Ξενοδόχος et ξενοδόκος· vide ξεινοδόχος.

Ξενολογέω, -ῶ, *externos milites cogo* seu *conscribo:* fut. ήσω. perf. ἐξενολόγηκα. à

Ξενολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui milites externos colligit;* item *XENOLOGUS;* nom. propr. ex ξένος et λέγω.

ΞΕ´ΝΟΣ, η, ον, et Poët. ξεῖνος, *hospes, peregrinus.*

Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hospites alo:* ex ξένος et τρέφω, *nutrio*.

Ξενόομαι, et ξενοῦμαι, *hospitio* sive *hospitii necessitudine jungor:* à ξενόω.

Ξενοφονέω, ῶ, f. ήσω, *hospites occido:* à ξένος et φονέω, *cædo*.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON.*

Ξενόω, ῶ, fut. ώσω, id. ac ξενίζω, q. v.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more:* à ξένος, *peregrinus*.

Ξέρξης, *XERXES:* Persicum est nomen, Gr. Ἀρήϊος, *Martius*.

Ξερὸς, ὰ, ὸν, Poët. pro ξηρὸς,

siccus, aridus; τὸ ξερὸν, aridum.
Ξεσθεὶς, *rasus*, a. 1. part. pass. à ξέω, *rado*, quod vide.
Ξέσις, εως, ἡ, *rasura, scalptura:* à ξέω.
Ξέστης, ου, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ; gen. pl. ξεστῶν. ex Latinâ voce *sextus*.
Ξεστὸς, ἡ, ὸν, *rasus, scalptus, dolando politus:* à ξέω.
Ξεστουργία, ας, ἡ, *sculptura*. D.S.
ΞΕ'Ω, *rado, polio, scalpo, dolo:* fut. έσω. perf. pass. ἔξεσμαι. a. 1. pass. ἐξέσθην.
Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra:* à ξηρὸς, *aridus*.
Ξηραίνω, *arefacio, sicco:* f. ἀνῶ. perf. ἐξήραγκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. pass. ἐξήραμμαι. perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον. aor. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η. f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus*.
Ξηρανθεὶς, *siccatus*, a. 1. part. pass. et
Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω.
Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas, siccitas:* à ξηραίνω.
Ξήρασις, εως, ἡ, idem, et ab eod.
ΞΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, siccus, tabidus, inanis, vacuus*, scil. *cibo* vel *potu;* item *pallidus, exanimis*.
Ξηρότης, ητος, ἡ, *siccitas:* à pr.
ΞΙΡΙ'Σ, seu ξυρὶς, *herba quædam*.
Ξιφήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ensem tenens:* ex ξίφος et ἄρω.
Ξιφηφορέω, *gladium gero:* ex ξίφος et φορέω.
Ξιφηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gladium gestans:* ex iisd.
Ξιφίας, ου, ὁ, piscis nomen: Angl. THE SWORD-FISH: à ξίφος, *gladius*.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, *gladiolus, pugio:* dimin. à ξίφος.
Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus;* item *vagina*. à ξίφος.
Ξιφόκτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ense occidit*. à ξίφος et κτείνω.
ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *ensis, gladius:* dat. τῷ ξίφει. hinc Angl. KNIFE.
Ξουθὸς, ἡ, ὸν, *flavus, albus, rufus, celer, suavis:* à ξανθός.
Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, et θνήσκω, *morior:* a. 2. ἔθανον, ες, ε.
Ξυήλη, ης, ἡ, *dolabra, radula*. à ξέω.
Ξύλα, ων, τὰ, *ligna:* pl. à ξύλον.
Ξυλάριον, ου, τὸ, *surculus, parvum lignum*.
Ξυλεία, ας, ἡ, *lignatio:* à
Ξυλεύομαι, *lignor, materior, ligna colligo, ligna peto* seu *conveho*.
Ξυλεὺς, έως, ὁ, *lignator:* à ξύλον.
Ξύλινος, ίνη, ινον, *ligneus, a, um:* ab eod.
Ξυλίφιον, ου, τὸ, *parvum lignum, tabella*. D. S.
Ξυλλαμβάνω, *corripio;* item *opem fero:* pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.
Ξυλοκόπος, ου, ὁ, *lignarius et lignator:* ex κόπτω, *scindo*, et
ΞΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum; fustis, arbor:* de variis rebus è ligno factis dicitur: à ξύω, *rado*, quia secari et radi potest.
Ξυλουργέω, *artem fabrilem exerceo:* ex ξύλον et ἔργον, *opus*.
Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, *ad fabrum lignarium pertinens:* ex iisd.
Ξυλοφανὴς, ὲς, *lignum habens nudum*. τὸ ξυλοφανὲς est locus ædificii ubi lignea materia non est tecta calce. ex ξύλον et φαίνομαι. D. S.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni:* ex
Ξυλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lignifer, calo:* ex φέρω, *porto*, et ξύλον, *lignum*.
Ξυλοχίζομαι, et Dor. ίσδομαι, idem ferè quod ξυλεύομαι et ξυλίζομαι, *ligna seco* et *findo* vel *colligo*, sive *fissa in aliquem locum comporto; lignor:* à ξύλοχος.
Ξύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ligna habens:* subst. *locus arboribus consitus, sylva:* à ξύλον, *lignum, materia*, et ἔχω, *habeo*.
Ξυμβαίη, *contingat*, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.
Ξυμβάλλειν, *obviam ire*, præs. inf. Att. pro συμβάλλειν.
Ξύμβλητο, Ion. et Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo*.
Ξύμπαντας, *universos*, accus. plur. masc. gen. Att. et
Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας.
Ξὺν, Att. et Ion. pro σὺν, *cum:* præposit. regens dat.
Ξυναγείρω, Att. pro συναγείρω. Ex ξὺν pro σὺν et ἀγείρω.
Ξυνάγνυμι, aor. 1. ξυνέαξα, Att. pro συνάγνυμι, *confringo*. Ex ξὺν pro σὺν et ἄγνυμι.
Ξύναγον, *coegerunt*, 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à
Ξυνάγω, *congrego, committo, ineo:* Att. pro συνάγω. ξυνάγοντες, nom. pl. part. præs. à σὺν et ἄγω, *duco*.
Ξυνάειδε, *concine*, præs. imperat. act. Att. à συναείδω. Th. ἀείδω, *cano*.
Ξυνᾶν παναγυρίων, Dor. pro ξυνῶν πανηγυρίων.
Ξυνάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Poët. q. d. ξυνὼν, όντος, *qui cum aliquo est et versatur, socius alicujus, particeps*.
Ξυνδεδέατο, Ion. et Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi συνδέω, *constringo*. Th. δέω, *ligo*.
Ξυνδῆσαι, *colligare*, aor. 1. inf. act. Att. ejusd. verbi et th.
Ξυνεείκοσι, *simul viginti:* à ξὺν pro σὺν, Att. et ἐείκοσι, Poët. per Pleonasm. pro εἴκοσι, *viginti*.
Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. dissolutione et Att. pro συνῆκα, ας ε, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo; intelligo*.
Ξύνειμι, inf. fut. ξυνέσεσθαι, Att. pro σύνειμι. Ex ξὺν pro σὺν et εἰμί.
Ξύνειμι, part. præs. ξυνιὼν, 3. pl. imperf. ξύνισαν, Att. pro σύνειμι. Ex ξὺν pro σὺν et εἶμι.
Ξυνελαύνω, f. ξυνελάσσω, Poët. pro ξυνελάσω, *compello, committo*, Att. pro συνελαύνω. Ex ξὺν et ἐλαύνω.
Ξύνεργε, *contrahebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω· ex σὺν et εἴργω, *includo:* f. ξω.
Ξύνες, *intellige*, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3. sing. a. 2. ind. med. Att.
Ξύνεσις, εως, ἡ, Att. pro σύνεσις· à ξυνίημι.
Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à
Ξυνετὸς, οῦ, *intelligibilis:* Att. pro συνετός.
Ξυνήιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *communis:* et
Ξυνήονας, acc. pl. à
Ξυνήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *particeps*. Th. ξυνὸς, *communis*.
Ξυνίασι, 3. pl. præs. ind. à ξύνειμι, Att. *convenio, congredior:* ex σὺν et εἶμι, *eo*.
Ξυνίημι, imper. præs. ξυνίει, aor. 1. ξυνέηκα, Poët. pro ξυνῆκα, med. ξυνίεμαι, aor. 2. ξυνίεμην, Att. id. quod συνίημι. Ex ξὺν pro σὺν et ἵημι.
Ξυνίον pro ξυνίεν, quod pro ξυνίεσαν, pro συνίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συνίω, vel συνίημι, *intelligo*.
Ξυνιόντων, *confligentium*, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, *congredior:* ex σὺν

et ἵημι vel εἶμι· aor. 2. ἶον, ις, ι.
Ξυννινοφυῖαν, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. alii acc. sing. part. perf. med. f. g. pro συννινιφυῖαν, à verbo ξυννίφω, quod in perf. Att. ξυννίνοφα, Atticâ mutatione ι in ο. Th. νίφος, τὸ, *nubes*.
Ξῦνοίσεις, pro συνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, *simul fero, confero:* ex σὺν et φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Ξῦνομήλῖκῖ, *æquali*, dat. sing. à
Ξῦνομήλιξ, ῖκος, ὁ ϗ ἡ, Att. pro συνομήλιξ, *coætaneus:* ex σὺν et ὁμήλιξ, idem, quod ex ὁμὸς, *similis*, et ἡλικία, *statura*.
Ξῦνὸς, ἡ, ὸν, *communis*. ξυνῆ, *communitèr*.
Ξῦνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio, in angustiam contractio:* à συνέχω, *constringo*. Th ἔχω.
Ξυνέω, -ῶ, f. ώσω, *conjugo, consocio:* à ξυνός.
Ξυνὼν, præs. part. act. pro συνὼν, όντος, à σύνειμι, *sum cum alio*. Th. εἰμὶ, *sum*.
Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, *biga; par, gemini:* ξυνωρὶς τέκνων, *par filiorum*, Soph. Œd. Col. 448. à συνείρω, *connecto*.
Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo*.
Ξυρᾶω, seu -έω, *rado, tondeo ad cutem:* præs. pass. ξυρᾶομαι, -ῶμαι, *tondeor:* præs. inf. ξυρᾶσθαι. perf. pass. ἐξύρημαι· unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um*. a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. ξυρήσωνται. à ξυρὸς, *novacula*, qu. à ξύω, pro ξέω, *rado*.
Ξύρησῖς, εως, ἡ, *rasura, tonsura:* à 2. sing. perf. pass. præced. abjecto ε, et αι in ις mutato.
Ξύρομαι, *rador*, vel *me rado;* propriè, *novaculâ*. à
Ξυρὸν, ῦ, τὸ, idem quod
Ξυρὸς, ῦ, ὁ, *novacula:* à ξύω.
Ξυρὸς, ᾶ, ὸν, *acutus, a, um:* ab eod.
Ξυσθεὶς, *rasus*, a. 1. part. pass. verbi ξύω, *rado novaculâ*.
Ξυςὸς, ἡ, ὸν, *rasus, scalptus, politus*. ξυςᾶ, τὰ, *hastilia radendo polita*. est et
Ξυςὸς, ῦ, ὁ, seu ξυςὸν, ῦ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur:* à ξύω, quia *rasus et planus*. Th. præced.
Ξύςρᾶ, ᾶς, ἡ, vel
Ξύςρον, ῦ, τὸ, *pala ferrea ad radendum:* qu. à
Ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo, radendo polio:* f. ύσω. perf. ἔξυκα. a. 1. inf. med. ξύσασθαι. perf. pass. ἔξυσμαι. part. ἐξυσμένος.

O.

O Decima quinta apud Græcos litera est: nota numeralis quæ valet *septuaginta*, et cum lineolâ infrà appositâ, *septuaginta millia*. Veteres autem ῦ pro ο dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ, ut Ἀπέλλων pro Ἀπόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.
Ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*, articulus præpositivus. 1. notat certum quid et notum, cujusque jam facta mentio. 2. interdum ornatûs tantùm gratiâ additur. 3. cum *genitivo* positus, omissum πατὴρ, παῖς, υἱὸς, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit: ut Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππυ, *Alexander Philippi*, scil. *filius*. 4. cum *Adverbio* pro *Adjectivo* ponitur; ut ὁ σήμερον, subint. ὢν, *hodiernus*. 5. *cum Participio* idem est quod *qui* relativus cum *verbo;* ut ὁ λέγων pro ὃς λέγει, *qui legit*. 6. cum μὲν et δὲ adhibetur in *divisionibus*, ut ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, HIC *quidem ridet*, ILLE *verò plorat*. 7. pro ὃς, *qui*, usurpatur. 8. cum *Præpositionibus* periphrasi inservit; ut οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum sociis*. 9. in genere neutro cum infinitivo *Gerund.* vel *Supin.* apud Lat. refert; ut καιρὸς τῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi;* ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum* vel *ad pugnam*. 10. τῦ ponitur interdum pro τίνος, *cujus?* τυ autem sine accentu, pro τινὸς, *alicujus*. 11. τῇ exponitur *huc, illic, illuc, eâ ratione, eâ parte, eo loco, ubi*.
Ὄα, ας, ἡ, *pellis ovilla:* ab ὄϊς, *ovis*. Est et
Ὄα, ας, ἡ, *sorbus:* q. ab ἐάω, *linquo*, quòd ob insuavitatem *relinquitur*.
ὌΑΡ, ἄρος, ἡ, *uxor*, in pl. ὄαρες, et contract. ὦρες. gen. plur. ὀάρων. dat. plur. ὤρεσσι, Poët. pro ὤρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμῦ ἄρειν, *simul congruere*, quod *conveniat viro*.
Ὀαρίζω, f. ίσω, *colloquor familiaritèr, sicut cum conjuge:* à præc.
Ὀαρισμὸς, ῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium:* à præc.
Ὀαριςὴς, ῦ, ὁ, *confabulator, familiaris:* ab eod.
Ὀαριςὺς, ἡ, *confabulatio, commercium:* ab eod.
Ὀάρυς, *confabulationes*, accus. plur. ὀάρων, genit. plural. ab ὄαρος, ῦ, ὁ, *confabulatio*.
Ὀβελίζω, f. ίσω, *obelo noto*. Th. ὀβελός.
Ὀβελίσκος, ῦ, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum*. Th. ὀβελός.
Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab
ὈΒΕΛΟΣ, ῦ, ἡ, *veru:* item *nota, certis scriptorum locis apponi solita:* q. βέλος, *telum*.
Ὀβολιαῖος, et ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, *obolaris*.
ὈΒΟΛΟΣ, ῦ, ὁ, *OBOLUS, sexta pars drachmæ*. hinc τριώβολον, ῦ, τὸ, *tres oboli*.
Ὀβολοςατέω, ῶ, *fœneror*. Lysias. ex ὀβολὸς et ἵςημι.
Ὀβολοςάτης, ῦ, ὁ, *fœnerator:* à præc.
Ὀβολοςατικὴ, ῆς, ἡ, *ars fœneratoria*, quia nummus non signatus appendi solebat: à pr.
Ὄβρια et ὀβρίκαλα, *leonum, luporum, &c. catuli:* fort. quia ὄβριμα ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus*.
Ὀβριμοεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans:* ex ὄβριμος, *robustus, potens*, et ἔργον, *opus*.
Ὀβριμόθυμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *forti animo præditus:* ab ὄβριμος, *fortis*, et θυμὸς, *animus*.
Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre genita:* fem. seq.
Ὀβριμόπατρος, ῦ, ὁ, *forti patre natus:* ab ὄβριμος et πατήρ.
Ὄβριμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *fortis, potens*. Th. βριάω, *robustum reddo*.
ὌΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ῦ, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum*.
Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, *numerus octonarius*. Th. ὀκτὼ, *octo*.
Ὀγδοάτῃ, dat. sing. f. g. ab
Ὀγδόατος, άτη, ατον, Poët. pro
Ὄγδοος, όη, οον, *OCTAVUS*. Th. ὀκτώ.
Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta:* et
Ὀγδοηκοςὸς, ἡ, ὸν, *octogesimus:* et
Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.
Ὀγδωκονταέτης, sive ὀγδοηκον

ταέτης, ε, ὁ, *octogesimum annum agens:* ex ὀγδώκοντα et ἔτος.
"Ογε, ἥγε, τόγε, *hic, hæc, hoc.*
'ΟΓΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, *rudo:* propriè de asinis. ὀγκωμένε, gen. sing. præs. part. m.
'Ογκηθμὸς, ε̃, ὁ, *ruditus:* à pr.
'Ογκηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *tumidus:* ab ὄγκος.
"Ογκησὶς, εως, ἡ, idem quod ὀγκηθμὸς, Æl. de An. v. 51.
Ογκῖον, ὄγκαιον, ε, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur.* ab
"ΟΓΚΟΣ, ε, ὁ, *tumor, fastus:* item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc
'Ογκόω, *tumidum reddo:* f. ώσω. perf. ὤγκωκᾰ.
'Ογμεύω, f. εύσω, *sulcum duco,* et per metaph. *ordine procedo.* ὤγμευον αὐτῷ, *ante ipsum ordine procedebant,* Xenoph. Cyropæd. Soph. Philoct.
"ΟΓΜΟΣ, ε, ὁ, *sulcus, via.*
'Ογχήστῖος, ῖᾰ, ῖον, nomen adject. à substantivo. "Ογχηστος, ε, ὁ. *Onchesti urbis incola.* Apud Pindar. Isth. Od. 1. 539. 3. vitiosè legitur 'Ορχηστίαις pro 'Ογχηστίαις.
"ΟΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrus* arbor, *pyrum* fructus.
"Οδ' pro ὅδε, *hic, hæc, hoc,* q. v.
"Οδαγμος, ε, ὁ, *morsus tenax:* ab ὀδάξω.
'Οδαῖος, αίᾰ, αῖον, *venalis:* item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*
'Οδὰξ, adv. *mordicus.* Th. ὀδὲς, *dens.*
'Οδαξᾶ'ομαι, id. q. ὀδαξέω, q. v.
'Οδαξᾶσθαι, præs. inf. m. verbi præc.
'Οδαξεῖσθαι, præs. inf. pass. verbi
'Οδαξέομαι, *mordeor:* quod ab
'Οδαξέω, ῶ, f. ήσω, *doleo morsu dentium.* Th. ὀδάξ.
'Οδάξω et ὀδάξομαι, *mordeo, arrodo.*
'Οδᾶ'ω, seu ὁδέω, f. ήσω, *viatico instruo:* ab ὁδός.
"ΟΔΕ, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc:* ex ὁ et δέ.
'Οδελὸς, Dor. pro ὀβελός.
'Οδεύω, *iter facio, eo:* præs. part. ὁδεύων, οντος. fut. εύσω. perf. ὤδευκᾰ. Th. ὁδὸς, *via.*
'Οδήγει, *in viam duc,* præs. imperat. act. ab
'Οδηγέω, *sum dux itineris; duco, dirigo:* f. ήσω. perf. ὡδήγηκᾰ. ex ὁδηγός.
'Οδηγητὴρ, ρος, idem quod 'Οδηγὸς, Inscript. Jovis Urii.
'Οδηγὸς, ε̃, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ:* ex ὁδος, *via,* et ἄγω, *duco.*

'Οδῖος, ε, ὁ, nomen propr. viri.
'Οδῖτᾰς, α̃, ὁ, Dor. pro
'Οδῖτης, ε, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.
'Οδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*
'Οδοιπορέω, ῶ, *iter facio, viam emetior:* ex ὁδοιπόρος.
'Οδοιπορῖᾰ, ας, ἡ, *iter:* ab eod.
'Οδοιπορῖκὸν, τὸ, *itinerarium (vestimentum).*
'Οδοιπόρῖον, ε, τὸ, *merces* seu *donum quod comiti* aut *duci itineris datur, viaticum.* Ab ὁδοιπόρος.
'Οδοιπόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *viator:* ex ὁδὸς et πείρω.
'Οδόντᾰ, *dentem,* acc. sing. ab ὀδὲς, όντος, ὁ, *dens.*
'Οδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* seu *munio; viam* seu *aditum patefacio;* item *ad methodum redigo:* à seq.
'Οδοποιὸς, ε̃, ὁ, *qui facit viam:* ex ὁδὸς et ποιέω.
'ΟΔΟ'Σ, ε̃, ἡ, *via, auxilium, insidiæ.*
'Οδε̃ν, *viam ostendere, ducere;* præs. inf. verbi ὁδόω.
'ΟΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, *DENS:* acc. sing. ὀδόντᾰ. dat. pl. ὀδε̃σῖ.
'Οδοφῦλαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, vel ὁδοφύλᾰκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *viarum custos:* ab ὁδὸς et φύλαξ, *custos.*
'Οδόω, ῶ, fut. ώσω, *duco, præeo,* id. q. ὁδηγέω· ab ὁδός.
'Οδύζομαι, fut. ῦσομαι, *irascor:* a. 1. ὠδῦσᾰμην.
'Οδῦνᾰομαι, -ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.
'Οδῦνᾰρὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ε̃, *dolorificus, dolorem adferens.*
'Οδῦνᾰσαι, *cruciaris,* contractum pro ὀδῦνᾰεσαι, ad formam verborum in μι. Regularitèr diceretur ὀδυνᾷ, 2. pers. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.* Th. ὀδύνη, *dolor.*
'Οδῦνᾰων, gen. plur. Æol. pro ὀδυνῶν. ab
'ΟΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor:* gen. pl. Æol. ὀδῦνᾰων. dat. plur. Ion. ὀδύνησιν.
'Οδῦνηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *dolorem afferens:* à præc.
'Οδῦνήφᾰτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dolorem mitigans:* in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφᾰτᾰ. ab ὀδύνη, *dolor,* et φάω, *occido.*
'Οδῦρεο, *luge,* Ion. pro ὀδῦρε, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.
"Οδυρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *luctus, lamentum:* Angl. A DIRGE. et
'Οδυρμὸς, ε̃, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* ab
'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro:* 3. pl. præs. sub. ὀδῦρωνται.

præs. part. med. ὀδῦρόμενος. f. ὀδῦρε̃μαι. perf. ὤδυρμαι.
'Οδυρτῖκὸς, κὴ, κὸν, *querulus:* ab ὀδύρομαι.
'Οδυσῆϊ, dat. sing. Ion. ab 'Οδυσσεὺς, έος, ὁ, *Ulysses.*
'Οδυσσᾰμενος, ε, *iratus,* aor. 1 part. med. et
'Οδύσσᾰτο, *iratus fuit,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀδύσσω, *irascor.*
'Οδυσσείᾰ, ας, ἡ, *ODYSSEA:* ab
'Οδυσσεὺς, έος, ὁ, et Æol. 'Υδύσσης, *ULYSSES:* acc. sing. 'Οδυσσέα vel -ῆα.
'Οδυσσηῖος, ᾰ, ον, *ad Ulyssem pertinens, Ulysseüs.* à præced.
'ΟΔΥ'ΣΣΩ, fut. ὀδῦσω, *irascor, succenseo:* qu. ab ὀδύνη, *dolor.*
"Οδωδᾰ, Att. pro ὦδα, *olui,* perf. med. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω. perf. med. inf. ὀδωδέναι. perf. part. med. ὀδωδώς.
'Οδώδη, *oluerat,* Att. et Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi ejusd.
'Οδώδυσται, Att. redupl. pro ὤδυσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ὀδύσσω, *irascor:* f. ύσω.
"Οεσσῖ, Ion. et Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, *ovis:* gen. οἰὸς, vel ὄϊος.
"Οζειν, *olere,* præs. inf. ab ὄζω.
"Οζη, ης, ἡ, *fœtor pedis.*
'Οζήσω, *olebo,* f. 1. verbi ὄζω.
'Οζίας, ε, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino.*
"ΟΖΟΣ, ε, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicosus.*
"ΟΖΩ, *OLEO:* f. ὀζήσω et -έσω. perf. ὤζηκᾰ. perf. med. ὦδᾰ et Att. ὄδωδᾰ.
'Οζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *olidus, fœtidus:* à præc. Sed
'Οζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ramosus, nodosus:* ab ὄζος, *ramus.*
"Οθ' pro ὅτε, *quando, quum.*
"Οθεν, *unde, ex quâ causâ:* pro ὅπε, *ubi,* Matt. xxiv. 24. adverb. ab ὅς, *qui.*
"Οθ' ἕνεκα, *eò quod,* Eurip. Ion. 662. Dan. 20. Soph. Aj. 123.
"Οθετ' pro ὄθετο, *curabat,* 3. sing. imperf. med. Ion. verbi ὄθομαι. ab
"ΟΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio:* q. cura consueta: ab ἔθω, *consuevi.*
"Οθῖ, *ubi:* adv. ex ὅς.
'Οθνεῖος, είᾰ, εῖον, *alienigena, peregrinus:* pro νοθεῖος. Th. νόθος, *spurius.*
"Οθομαι, *curo, moveor.* Th. ὄθη, *cura.*
'ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum;* item *velum nauticum.*

'Οθόνιον, ου, τὸ, *lintcolum:* diminutiv. à præc.

Οθοννᾶ, ης, ἡ, *herba quædam et succus oculis conveniens.*

"Οθριξ, ὄτριχος, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro ὁμόθριξ, *qui est ejusdem capilli:* ex ὁμὸς, *similis,* et Θρὶξ, *capillus.*

'Οθρῦς, ῦος, ἡ, nomen montis.

"Οθω, *moveo:* vide ὠθέω.

ΟΙ", *hei, heu,* lamentandi vocula.

Οἱ, *hi,* artic. præposit. vide ὁ, at

Οἱ, particula expletiva, ornatui inserviens; μὴ οἱ ὁ πάτπος ἀποθάνοι, Xenoph. Cyrop. p. 26. *ne moreretur avus.*

Οἵ, *qui:* vide in ὅς.

Οἷ, adv. *quò, ubi:* ab eod. et

Οἷ, pronomen dat. cas. vide οὗ, *sui.* οἱ pro ἑαυτῷ.

Οἷ', pro οἷᾰ, *qualia:* ab οἷος, ου, *qualis:* et

Οἷᾰ, adv. *ceu, tanquam:* ab eod.

Οἰᾰκίζω, f. ίσω, *guberno, rego,* propriè *navem:* ab οἴαξ.

Οἰᾱκοστρόφος, ου, ὁ, *qui gubernaculum vertit, gubernator:* ex οἴαξ et στρέφω.

ΟΙ"ΑΞ, ὁ, *gubernaculum, clavus navis:* q. ab οἴω, *fero.*

Οἶγε, *aperi,* præs. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, *aperiar,* f. 2. pass. ab

ΟΙ"ΓΩ, seu οἰγνύω et οἴγνῡμῐ, *aperio:* f. οἴξω. perf. ῷχᾰ et ἔῳχᾰ. perf. med. ἔῳγᾰ.

Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide seq.

Οἶδᾰ, ας, ε, *novi;* et in pl. οἴδᾰμεν, -δᾰτε, -δᾱσῐ, perf. med. verbi εἴδω, *scio.*

Οἰδαίνω, seu οἰδᾰ'νω et οἰδᾰ'ω, *tumefacio:* præs. pass. οἰδᾰ'νομαι, ῃ, εται, *tumefio.* Th. οἰδέω.

Οἶδασθᾰ, *nôsti,* Æol. Paragoge et per Sync. οἶσθα pro οἶδας, 2. sing. perf. m. verbi εἴδω vel εἴδημι, *scio.*

ΟΙ'ΔΕ'Ω, ῶ, *tumeo, inflatus sum;* f. ήσω. imperf. ᾤδεον, ουν. perf. ᾤδηκᾰ. perf. part. ᾠδηκώς.

Οἴδημᾰ, ᾰτος, τὸ, *tumor:* et

Οἴδησῐς, εως, ἡ, *tumor, inflatio:* à præc.

Οἰδίποδᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Οἰδίπους, ου, ὁ, *ŒDIPUS, Thebarum rex.* Dicimus et Οἰδίπους, οδος, ὁ, et Οἴδιπος, ου, ὁ.

Οἰδίσκω, *tumefacio, intumesco:* ab οἰδέω.

Οἶδμᾰ, ᾰτος, τὸ, per Sync. pro οἴδημᾰ, ᾰτος, τὸ, *tumor.* Th. οἰδέω, *tumeo.*

Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas,* 2. sing. præs. ind. med. verbi

οἴομαι, *puto:* f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. Th. οἴω seu ὀΐω, *puto.*

Οἴῃ, *putas,* Att. pro οἴῃ, 2. sing. præs. ind. med. et

Οἴεσθαι, præs. inf. med. verbi ejusd.

'Οΐεσσῐ, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.*

Οἰέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem ætatis;* pro ὁμοιέτης· ex ὅμοιος, *similis,* et ἔτος, *annus.*

'Οϊζυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *miser, calamitosus.* Th. ὀϊζύς.

'Οϊζυρῆ, dat. sing. Ion. f. g. ab

'Οϊζυρὸς, ᾱ', ὸν, et οἰζῡρὸς, ᾱ', ὸν, *calamitosus:* ab

'ΟΙ"ΖΥ"Σ, ύ'ος, ἡ, *ærumna, miseria:* acc. sing. ὀϊζύν. q. ab οἶ, *hei.*

'Οϊζῡ'ω, f. ύσω, *ærumnas et miserias perpetior:* à præc.

Οἴῃ, *soli,* dat. sing. gen. fœm. ab οἶος, ου, *solus.*

Οἰηθῆναι, *putâsse,* a. 1. inf. pass. ab οἴω seu οἴομαι, *puto:* fut. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis:* pro οἰήκιον, οἰάκιον. Dim. ab οἴαξ, idem.

Οἴηκες, vide οἴηξ.

Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere, gubernaculum regere:* ab

Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum.* οἴηκες etiam dicuntur *annuli per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.*

Οἴησῐς, εως, ἡ, *opinio:* ab οἴομαι.

Οἰήσομαι, *putabo,* fut. 1. med. verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἴω, *puto.*

Οἴϊδᾰ, acc. sing. ab ὄϊς, ἴδος, ἡ, vel οἶϊς, οἴϊδος, *ovicula.* Th. ὄϊς, *ovis.*

Οἶκᾰ, perf. med. verbi εἴκω, *cedo, similis sum;* sed frequentiùs pro eo usurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ' pro οἴκαδε, et Dor. οἴκαδες, *domum:* adv. ad locum: ab οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Οἴκᾱσῐ, et Atticè ἐοίκασι, *videntur,* 3. plur. perf. med. Sic οἴκᾰτε, Att. ἐοίκατε, verbi εἴκω, *similis sum.*

Οἶκε, et Att. ἔοικε, *videbatur,* 3. sing. perf. ind. med. ejusd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere,* præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domesticus, a, um:* item *proprius;* οἱ οἰκεῖοι, *domestici:* in superl. οἰκειότᾰτος, *familiarissimus:* ab eod.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus et consuetudo, familiaritas, amicitia;* item *propinquitas, cognatio:* à præc.

Οἰκειοφώνως, adv. *suâ voce:* ex οἰκεῖος, *proprius,* et φωνὴ, *vox.*

Οἰκειόω, ῶ, et οἰκειόομαι, *familiarem reddo, concilio, mihi vindico:* f. ώσω. a. 1. ᾠκείωσᾰ. ab οἰκεῖος.

Οἰκείτωσᾰν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito.*

Οἰκείων, *habitans:* Poët. pro οἰκέων, præs. part. act. verbi ejusd.

Οἰκείως, adv. *domesticè, propriè.* ab οἰκεῖος.

Οἴκεντῐ, *habitant,* Æol. pro οἰκεῦσι, 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito.*

Οἰκέοισῐ, Dor. et Æol. pro οἰκέουσι, *habitant,* 3. plur. præs. ind. act. ab eod. verbo et th.

Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκοῖτο, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domesticus:* item *servus:* gen. plur. οἰκετῶν. in nom. pl. οἰκέται. et

Οἰκέτῐς, ἴδος, ἡ, *domestica.* Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκεῦντες, *habitantes,* Dor. pro οἰκοῦντες, nom. vel acc. plur. præs. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεὺς, έος, ὁ, *domesticus servus:* acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκέω, -ῶ, *habito; administro;* ἀσφαλῶς οἰκεῖν, *securè regere,* Dem. in Aristoc. p. 223. ed. Taylor. Eurip. Supp. 1231. f. ήσω. perf. ᾤκηκᾰ. a. 1. ᾤκησᾰ. præs. pass. οἰκέομαι, -οῦμαι, *incolor:* præs. part. pass. οἰκεόμενος, -ούμενος, οἰκεομένη, -ουμένη, ης, ἡ, *orbis terrarum habitabilis:* οἰκουμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur; orbis terrarum; Romanum imperium; Judæa.* Th. οἶκος.

Οἰκῆᾱς, acc. pl. ab οἰκεὺς, quod vide.

Οἰκήϊᾰ, τὰ, *res domesticæ:* ab οἰκήϊος.

Οἰκηΐη, ης, ἡ, *familia:* et

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, ου, *domesticus.* Th. οἶκος.

Οἰκηϊοῦσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere:* ab οἰκειόω, quod vide.

Οἴκημᾰ, ᾰτος, τὸ, *habitaculum, carcer:* ab οἰκέω, *habito.*

Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ου, perf. part. pass. et

Οἰκῆσαι, *habitâsse,* aor. 1. inf. act. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. fut. ήσω. aor. 1. ᾤκησα.

Οἴκησῐς, εως, ἡ, *sedes, habitatio:* ab οἰκέω, *habito.*

Οἰκητήρῐον, ου, τὸ, *domicilium:* et

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, *habitator:* et

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, *habitabilis:* et
Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator:* omnia ab οἰκέω.
Οἰκῖα, ας, ἡ, *domus:* ab οἶκος.
Οἰκῖακὸς, ἡ, ὸν, *domesticus, a, um:* à præced. th.
Οἰκῖδιον, ου, τὸ, *ædicula:* ab eod.
Οἰκίζω, *ædifico, struo, condo; in ædibus colloco:* item *coloniam in locum aliquem mitto:* fut. ῐσω. a. 1. ᾤκῐσᾰ. ab οἶκος.
Οἰκῖον, ου, τὸ, *domicilium.* Dim. ab οἶκος.
Οἰκῖσαι, *habitare fecisse,* a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.
Οἰκίσκος, ου, ὁ, *parva domus, cellula, avium cavea.*
Οἰκισταὶ, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.
Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac
Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor, coloniæ deductor.* Th. οἶκος, *domus.*
Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab
Οἰκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *domi natus, vernaculus:* ab οἶκος, *domus,* et γείνομαι, *nascor.*
Οἰκοδέσποινᾰ, ης, ἡ, *hera, materfamilias,* q. d. *domina domûs:* ex οἶκος et δέσποινα.
Οἰκοδεσποτέω, *domum administro:* f. ήσω. perf. ᾠκοδεσπότηκᾰ· ab
Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus, paterfamilias:* ex οἶκος et δεσπότης.
Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico; doceo, emendo:* f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκᾰ. aor. 1. ᾠκοδόμησᾰ. perf. pass. ᾠκοδόμημαι. plusq. perf. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το. a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η. f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι. ab οἰκοδόμος.
Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura:* item *emendatio:* ab eod.
Οἰκοδόμημᾰ, ᾰτος, τὸ, idem: ab οἰκοδομέω.
Οἰκοδομῖᾱ, ας, ἡ, *ædificatio; incrementum in cognitione Dei:* à seq.
Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator:* ex οἶκος et δέμω.
Οἴκοθεν οἴκαδε, *de domo in domum.*
Οἴκοθι, *domi:* οἴκοι, idem. Th. οἶκος.
Οἴκοισῐν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus.*
Οἴκονδε, *domum,* adv. ab οἶκος.
Οἰκονομέω, *sum dispensator, rem familiarem administro; rego, guberno:* fut. ήσω. perf. ᾠκονόμηκᾰ. ex οἰκονόμος.
Οἰκονομητικὸς, ἡ, ὸν, *ad privatam administrationem pertinens, œconomiæ peritus:* à præc.
Οἰκονομητικώτερος, τέρᾱ, τερον, Xenoph. p. 28, 40. *ad privatam administrationem magis idoneus:* comparat. ab οἰκονομητικός.
Οἰκονομῖᾱ, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio:* ab οἰκονόμος.
Οἰκονομῐκὸς, κὴ, κὸν, *rei familiaris administrandæ peritus:* et
Οἰκονόμος, ου, ὁ, *dispensator rei familiaris:* ab οἶκος et νέμω.
ΟΙ῀ΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia: bona, facultates.*
Οἰκόσῑτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui suo cibo vescitur,* et *ex suis facultatibus vivit:* ab οἶκος, *domus,* et σῖτος, *frumentum.*
Οἰκοτρῖβης, ου, ὁ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus,* aut *ex parentibus servis natus:* ex οἶκος et τρίβω, *tero.*
Οἰκουμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) *terra habitabilis.* Vide οἰκέω.
Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo;* item *domi latito,* vel *desideo:* ex οἶκος, *domus,* et οὖρος, *custos.*
Οἰκουρῖᾶν, gen. pl. pro οἰκουρίων· ab
Οἰκουρῖᾱ, ας, ἡ, *domûs custodia, assiduitas domestica.* Ab οἰκουρέω.
Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *domi manens, domûs custos:* q. d. οὖρος τοῦ οἴκου. Th. οὖρος, *custos.*
Οἰκοφθορέω, ῶ, *rem familiarem perdo:* ab οἶκος et φθείρω, *corrumpo.*
Οἰκοφῠλᾰκέω, *domum custodio:* ex οἶκος et φυλάσσω, *custodio:* f. ξω.
Οἰκτείρᾱς, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror,* quod vide.
Οἰκτείρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *miseratio, commiseratio.* à 1. singul. perf. pass. ejusd. abjecto augmento.
Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab
Οἰκτείρω, *miseror, commiseror:* f. οἰκτερῶ et οἰκτειρήσω. a. 1. ᾤκτειρᾰ. aor. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miserere.* Th. οἶκτος, *misericordia.*
Οἰκτίζω et οἰκτίζομαι, *miseror, commiseror, miseret me:* f. ῐσω et ῐσομαι. aor. 1. ᾤκτισᾰ. ab οἶκτος.
Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, *commiseratio:* ab οἰκτείρω.
Οἰκτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *misericors:* ab eod. Sed
Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ.
Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, superl. *valdè miserabilis, miserrimus.* Vide οἰκτρός.
Οἰκτιῶ, *miserebor,* fut. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω.
ΟΙ῀ΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio.*
Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior,* comparat. ab
Οἰκτρὸς, ρᾶ, ρὸν, *miserabilis:* in superl.
Οἰκτρότᾰτος et οἴκτιστος. Th. οἶκτος.
Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*
Οἰκὼς, ότος, et Att. ἐοικὼς, *similis:* perf. part. m. ab εἴκω.
Οἰκωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui domum et rem domesticam juvat:* ex οἶκος, *domus,* et ὠφελέω, *juvo.*
Οἰκωφελῖᾱ, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελῖη, *frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens:* à præc.
Οἶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *impetus:* per Sync. pro οἴμημα, ab οἰμάω, *impetu feror.* Th. οἴμη, *via.*
Οἶμαι, *puto,* contract. ex οἴομαι. f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι.
Οἰμᾶω, f. ήσω, *impetum do, irruo:* propriè *rectâ viâ.* Th. οἴμη, *via.*
Οἰμεῖν, Ion. pro ἐλθεῖν, *venire.*
ΟΙ῎ΜΗ, ης, ἡ, *via, semita, cantus, vox:* ab οἴω, *fero:* via *fert* euntes.
Οἴμοι et ὤμοι, *heu mihi,* adv. dolentis.
Οἶμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semita, virga;* item *versus, circulus, tibia, radius rotæ.* Th. οἴμη.
Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus:* ab
Οἰμώζω, *ploro, ejulo:* fut. ξω. Th. οἶ, *hei, heu,* adv. ægrè ferentium.
Οἰμώξᾱς, *plorans,* aor. 1. part. act. à præcedente.
Οἰμωχθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. ab eod. verbo.
Οἶν, *ovem,* acc. sing. ab οἶς, ἡ, *ovis.*
Οἰνάνθᾱ, ας, ἁ, Poët. et Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens, uva germinans;* ŒNANTHE *herba; avis quædam:* ex οἶνος et ἄνθος, *flos.* Sic οἰνανθῖς, ῖδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, *vitis.* Apud priscos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.
Οἰνᾰ́ρεον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo et οἰνᾰρῖς, ῖδος, ἡ, *vitis, pampinus.* Th. οἶνος.
Οἰνᾰ́ρεος, έᾱ, εον, *pampineus:* ab eod.
Οἰνείδᾱο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab
Οἰνείδης, ου, ὁ, nomen propr. Patronymic. ab

Οἰνὺς, ἰος, ὁ, *Oeneus.*
Οἰνίων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν. ab
Οἴνη, ης, ἡ, *vitis.* Th. οἶνος, *vinum.*
Οἰνηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *vinosus, vinarius:* ab eod.
Οἰνήρυσις, εως, ἡ, *vasculum quo vinum hauritur:* ex οἶνος et ἀρύω, *haurio.*
Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ:* τυτέστιν οἱ τῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς fit Οἰνείδης, et, inserto ι, Οἰνιίδης, ȣ, ὁ.
Οἰνίζω, f. ίσω, *vinum emo,* vel *vinosum saporem refero:* ab οἶνος, *vinum.*
Οἰνοϐαρείων, *vino gravis:* partic. verbi οἰνοϐαρέω sive οἰνοϐαρείω, ex iisd. cum seq.
Οἰνοϐαρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *vino gravis;* in vocat. sing. οἰναϐαρές. ab οἶνος, *vinum,* et βαρὺς, *gravis.*
Οἰνοδόκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *vinum capiens;* Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.
Οἰνοδότᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro
Οἰνοδότης, ȣ, ὁ, *vini dator.* Bacchi Epithet. ab οἶνος, *vinum,* et δίδωμι, *do.*
Οἰνόμᾱος, ȣ, ὁ, nom. propr. viri.
Οἰνοπᾶ, acc. sing. οἴνοπῐ, dat. sing. ab οἴνοψ, quod vide.
Οἰνοπέδοιο, gen. Ion. pro οἰνοπέδȣ, ab
Οἰνόπεδος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *vinifer:* ab οἶνος et πέδον, *solum, terra.*
Οἰνοπῐ́δης, ȣ, ὁ, nom. propr.
Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *vino plenus, vini ferax:* ex οἶνος et πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*
Οἰνοποιέω, ῶ, *vinum facio.* ex οἶνος et ποιέω.
Οἰνοποιῐ̈́ᾱ, ᾱς, ἡ, *vini confectio:* à seq.
Οἰνοποιὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *qui vinum conficit:* ex οἶνος et ποιέω.
Οἰνοποσῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *vini potio:* ex οἶνος et πόσις.
Οἰνοποτάζω, idem quod
Οἰνοποτέω, ῶ, fut. ήσω, *vinum bibo:* ab
Οἰνοπότης, ȣ, ὁ, *vini potor:* ex οἶνος et πότης.
ΟἿΝΟΣ, ȣ, ὁ, *VINUM:* q. ab ὀνῶ, *juvo.*
Οἰνοφλῠγέω, -ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior:* et
Οἰνοφλῠγῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *vinolentia, compotatio:* ab
Οἰνόφλυξ, ῠγος, ὁ ᾗ ἡ, *vinosus:* qu. οἴνῳ φλύζει, *vino fervet.*
Οἰνοφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *vinum ferens, vino ferendo aptus:* ex οἶνος et φέρω.
Οἰνοχοείτω, *misceat,* 3. singul. præs. imperat. act. ab οἰνοχοέω.
Οἰνοχοεύω, fut. εύσω, idem quod seq.
Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, *vinum infundo, sum pincerna.* Pass. οἰνοχοέομαι, ȣ̃μαι, *vinum mihi infunditur:* ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas ex quo vinum in poculum infunditur, trulla:* ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόος, ȣ, ὁ, *pincerna, pocillator:* quod ab οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*
Οἰνοχοῶν, όντος, ὁ, *pocillator, pincerna.*
Οἴνοψ, οπος, ὁ ᾗ ἡ, *niger, vinei coloris;* dat. plur. οἴνοψῐ· ab οἶνος, *vinum,* et ὄψις, *visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Οἰνόω, -ῶ, f. ώσω, *ebrio, inebrio:* ab οἶνος.
Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον ȣ̓́τως ἐκαλεῖτο.
Οἴξᾱσᾱ, aor. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio:* f. ξω.
Οἷο, Poët. pro ȣ̃, *illius, sui.*
Οἰόϐᾰτος, η, ον, *solivagus:* ex οἶος et βαίνω, *eo.*
Οἰοϐότης, ȣ, ὁ, *seorsum ab aliis pascens:* ex οἶος et βόσκω.
Οἰόζωνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *unicâ veste indutus; unicus:* ex οἶος et ζώνη.
Οἴοθεν, adv. *seorsum.* οἴοθεν οἶος, *cum solo solus.* Th. οἶος, *solus.*
Οἴομαι vel οἶμαι, *opinor, existimo:* præs. imperat. med. οἴȣ, οἰέσθω. f. m. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην. q. ab οἰέομαι. Th. οἴω, *puto.*
Οἶον, adv. *solùm:* vide in οἶος.
Οἷον, adv. *qualiter, sicut, velut, quemadmodum, tanquam: verbi causâ, exempli gratiâ, fermè, ferè:* οἷον præcedente ȣ̓δὲν vel μηδὲν, absque verbo, significat *nihil vetat.* ȣ̓χ οἷον, et μὴ οἷον, *non solùm non,* vel *nedum.* Th. οἷος.
Οἰονόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. ὁ οἶος ᾗ μόνος νεμόμενος, *qui solus pascitur.* Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τȣτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit.*
Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile:* ab οἷος, quod vide.
Οἰοπέδῐλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *uno indutus calceo:* ex οἶος et πέδιλον.
Οἰοπολέω, *solitarius sum:* item *oves pasco.* vide seq.
Οἰοπόλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. ὁ οἶος ᾗ μόνος πολῶν, εἴτε πολȣ́μενος ἔν τινι τόπῳ, *qui solus vagatur, et in aliquo loco versatur;* item *qui circa oves versatur:* ab ὄϊς, *ovis.* Th. πολέω, *verso.*
ΟἿΟΣ, *solus:* in f. g. οἴη, neut. οἶον, *solum;* quod et adverbialitèr sumitur.
ΟἿΟΣ, οἵᾱ, οἷον, *qualis, quantus;* item *pronus, paratus, promptus, strenuus:* item pro ὅμοιος, *similis;* et pro δυνατὸς, *potens, possibilis.*
Οἰὸς vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς vel ὄϊς, ἡ, *ovis.*
Οἰοχῐ́των, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *indutus unicâ tunicâ,* vel *qui tunicam ex ovis lanâ gestat:* ex οἶος, vel οἶς, οἰὸς, ἡ, *ovis,* et χιτὼν, *tunica.*
Οἰόω, ῶ, f. ώσω, *desolo, vasto; solum facio.* Th. οἶος, *solus.*
ΟἿΣ, οἰὸς, vel ὄϊ̈ς, ὄϊ̈ος, vel οἶῐ̈ς, οἶῐ̈δος, ἡ, *OVIS;* vel ὁ, *aries.*
Ὄϊ̈ς, ΐδος, ἡ, *ovicula:* à præced.
Οἴσᾰτο et ὀΐσσᾰτο, *putavit,* 3. sing. a. 1. ind. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope et rejecto augmento, verbi οἴομαι vel οἶμαι, *puto:* fut. οἰήσομαι. a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.
Οἶσε, *ferto,* præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω pro φέρω, *fero:* fut. οἴσω. hinc οἴσετον, *ferent,* dual. f. 1. act. et οἴσει, 3. sing. f. 1.
Οἰσέμεν, pro οἴσειν, inf. fut. verbi φέρω.
Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m. ab οἴω pro φέρω, *fero:* f. οἴσομαι, η, εται.
Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. fut. 1. m. verbi φέρω, *fero:* f. 1. m. οἴσομαι.
Οἶσθᾰ, *nôsti,* per Sync. pro οἴδασθα, 2. sing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio:* p. m. οἶδα, ας, ε.
Ὀϊσθεὶς, *suspicatus, indignatus,* a. 1. part. pass. Poët. verbi ὀΐομαι. a. 1. pass. ᾠΐσθην. Alii volunt esse aor. 1. part. pass. ab οἴω, *fero.* f. οἴσω.
Οἰσῠ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *salix:* q. ab ἴω, *eo,* quia *it* celeritèr crescendo.
Οἴσομαι, et Dor. οἰσȣ̃μαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω, undè οἰσθήσομαι. ἡ ψῆφος οἰσθήσεται, *feretur.* In comp. ἐξοισθήσεται, *efferetur,* Eurip. Supplic. 561. a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσόμεθᾰ, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.
Οἰσόμενος, *sibi relaturus,* fut. 1. part. m. verbi φέρω.
Οἶσον, ȣ, τὸ, *funis,* q. ab οἴω, quia fit ad *ferendum* aliquid.
Οἴσȣσῐ, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero.*
Οἰσπᾰ́τη, ης, ἡ, *sordes ovium,* ut legend. ap. Dion. Cassium, c. xlvi. p. 337.
Ὀϊσσᾰ́μενος, ȣ, *ratus,* a. 1. part. m. et
Ὀΐσσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. gem.

σ, et Poët. verbi οἴομαι, f. οἴσομαι, *puto:* pro οἴομαι, f. οἰήσομαι. Th. οἴω.
Οἰστέον, *ferendum;* verbale ab οἴω pro φέρω, *fero:* f. οἴσω.
Ὀϊστεύω, *sagittâ peto:* ab
Ὀϊστὸς, ῦ, ὁ, *sagitta:* in pl. ὀϊστοὶ, οἰ. ab οἴω, *fero:* f. οἴσω.
Οἰστράω, et οἰστρέω, f. ήσω, *œstro seu asilo agitor.* metaph. *veluti œstri stimulis agitor.* Activè, *œstro agito, œstro stimulo.* Th. οἶστρος.
Οἰστρηθεὶς, *furore percitus,* a. 1. part. pass. verbi οἰστρέω.
Οἴστρημα, ατος, τὸ, *stimulus:* et
Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, *furiosus, œstro percitus:* ab
ΟΙ'ΣΤΡΟΣ, ϗ, ὁ, *ŒSTRUS, tabanus, stimulus; furor, insania;* etiam *irritatio, cupiditas vehemens.* Hinc Angl. TO STIR.
ΟΙ'ΣΥ'Α, ας, ἡ, *salix.* Vide οἰσία. Hinc Angl. OSIER.
Οἰσύϊνος, η, ον, *vimineus, salignus.* à præced.
Οἰσῦμες, *feremus,* Dor. et Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω.
Οἴσυπος, ϗ, ὁ, *sordes ovium:* q. ab οἶς, *ovis,* et σήπω, *putrefacio.*
Οἴσω, *feram,* fut. 1. act. verbi φέρω, *fero:* a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσῶ, *feram,* Dor. pro præced.
Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus alteri;* f. 1. part. verbi φέρω.
Οἵτ' pro οἵτε, *qui,* nom. pl. ab ὅς et τε.
Οἴτη, ης, ἡ, *ŒTA, mons Thessaliæ.*
Οἵτινες, *quicunque,* nom. pl. ab ὅστις, genit. ὅτινος, et in f. g. ἥτις, neut. ὅ,τι.
ΟΙ'ΤΟΣ, ϗ, ὁ, *ærumna, calamitas:* q. ab οἶ.
Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo.*
ΟΙ'ΦΕ'Ω seu -άω, *coëo.*
Οἰφὶ, *Ephi mensura.*
Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχέϗσι, ῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχέω, *veho, fero:* pro usitat. οἴχομαι.
Οἴχεσθαι, *abire,* præs. inf. ab οἴχομαι.
Οἴχηνται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. perf. pass. et
Οἰχήσομαι, *abibo,* f. 1. m. verbi οἴχομαι.
Οἰχθεὶς, *apertus,* a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio:* fut. ξω. a. 1. pass. ᾤχθην.
Οἴχνισκον, Ion. inserto σκ pro ᾤχνιον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.* Alii ab οἰχνίσκω pro οἰχνέω derivari malunt.
Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ab
Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.*
Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præs. opt. ab
ΟΙ'ΧΟΜΑΙ, η, εται, *abeo, discedo, proficiscor, pereo, dissipor:* fut. m. οἰχήσομαι. perf. pass. ᾤχημαι. a. 1. pass. ᾠχήθην. præs. part. m. οἰχόμενος.
Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo.*
Οἰχώκει, *ivit,* Ion. Dialysi et Att. pro ᾠχώκει, 3. singul. plusq. perf. act. et
Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo:* vide οἴχωκα.
ΟΙ'Ω seu ὀΐω, *puto, existimo;* f. οἴσω. Sic οἴομαι et οἶμαι, *puto.*
Οἴω, *fero alteri:* οἴομαι, med. *affero mihi.* Il. ν. 168.
Ὀΐων, *ovium,* gen. pl. ab ὄϊς, ὄϊος, seu οἶς, ἡ, *ovis.*
Οἰωνίζομαι, *auguror:* fut. m. ίσομαι. a. 1. med. ᾠωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis.*
Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι.
Οἰώνισμα, ατος, τὸ, *augurium.* et
Οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ, *auspicium.* et
Οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, *augur:* ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνοθέτης, ϗ, ὁ, *qui ex avibus auguratur; vates:* ab οἰωνὸς et τίθημι.
Οἰωνοπόλος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *vates per cantum avium:* ab οἰωνὸς, *avis,* et πολέω, *versor.*
ΟΙ'ΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *avis, volucris; propriè vultur,* vel *avis carnivora;* item *augurium, omen.*
Οἷως, adv. *qualiter, quemadmodum, quomodò.* Th. οἷος, *qualis.*
Ὄκα, Dor. pro ὅτε, *quando.*
Ὀκείλαντες, *appellantes,* nom. pl. a. 1. part. act. ab
Ὀκέλλω, *appello, accedo:* f. ελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.
Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, *quando.*
Ὄκκος, *OCULUS,* Dor. ab ὄπτομαι.
ὈΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo, labasco, deficio:* q. à κλάω, *genua frango.*
Ὀκναλέως, *pigrè,* adv. ab ὄκνος, *pigritia.*
Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω, *pigresco.*
Ὀκνέω, *piger et segnis sum, cunctor, non audeo, timeo, tergiversor:* f. ήσω. perf. ὤκνηκα. a. 1. ὤκνησα. a. 1. inf. ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.
Ὀκνηρία, ας, ἡ, *pigritia:* à seq.
Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *segnis, piger, timidus, cujus aliquem piget:* ab
ὌΚΝΟΣ, ϗ, ὁ, *pigritia, metus, ignavia:* q. ab ϗ κινεῖν, *non movere.*
Ὀκνῦσιν, *tergiversantur,* 3. pl. præs. ind. et
Ὀκνῶσιν, 3. pl. præs. sub. act. verbi ὀκνέω, quod vide.
Ὀκόθεν pro ὁπόθεν, *unde.*
Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia, qualitèr:* vide ὁποῖος.
Ὀκόσος pro ὁπόσος.
Ὀκριάομαι, ῶμαι, *exasperor, rixor.* 3. pl. imperf. ὀκριόωντο pro ὀκριῶντο. Ab ὄκρις.
Ὄκριας, *summa cacumina,* acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.
ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum, scala:* q. ab ἄκρον et βάω.
Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, *longas prominentias habens:* ab
Ὄκρις, ιος, ὁ, idem quod ἄκρις, *summitas montis, cacumen.* Th. ἄκρος, *summus.*
Ὀκρυόεις, όεσσα, όεν, *horrendus, dirus:* pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, ῦ, *frigidus, horrendus.* Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*
Ὀκρυοέσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced.
Ὀκτάβλωμος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *qui octo est buccellarum:* ex ὀκτὼ, *octo,* et βλωμὸς, *buccella.*
Ὀκτάημερος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *octo dies natus, qui fit octavo die:* ex ὀκτὼ et ἡμέρα, *dies.*
Ὀκτάκις, *octies,* adv. ab ὀκτώ.
Ὀκτακισχίλιοι, λιαι, λια, *octo millia:* ex ὀκτάκις et χίλιοι.
Ὀκτάκνημος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *octo radios habens,* proprium rotæ: ex ὀκτὼ et κνήμη, *radius rotæ.*
Ὀκτακόσιοι, σιαι, σια, *octingenti.*
Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, *octavum mensem agens.* ex ὀκτὼ et μήν.
Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *octo cubitorum:* ab ὀκτὼ et πῆχυς, *cubitus.*
Ὀκτάποδην, *octopedalem,* acc. sing. ab
Ὀκτάποδης, ϗ, ὁ, idem quod ὀκτάπυς, *octipes:* ex ὀκτὼ, *octo,* et πῦς, *pes.*
Ὀκτάπυς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *octo pedes habens:* ex iisdem.
ὈΚΤΩ', *OCTO,* οἱ, αἱ, τὰ, indecl.
Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *octodecim.* ex ὀκτὼ et δέκα.

Ὀκτωκαιδέκατος, ά'τη, ατον, *decimus octavus:* à præc.

"Οκχ', ά, Dor. pro ὅτι, ἡ, *quum*, &c. ὄκχ' pro ὄκκα, quod vide.

Ὀκχέοντι, Pindaricè pro ὀχέουσι, *tolerant*, 3. pl. verbi ὀχέω.

"Οκχος, ου, ἡ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum, currus.*

"Οκως, *ut, postquam*, pro ὅπως, Ion.

Ὀλβίζω, f. ί'σω, *beo.* Th. ὄλβος.

Ὀλβιοδαίμων, -ονος, ὁ καὶ ἡ, *felix:* ab ὄλβιος et δαίμων.

"Ολβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *beatus, dives, locuples:* ab

"ΟΛΒΟΣ, ου, ἡ, *felicitas, opes.*

Ὀλέεσθαι, pro ὀλεῖσθαι, inf. fut. med. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέεσκον, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τοῦ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo.* Th. ὄλλυμι, idem.

Ὀλέθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exitialis, perniciosus, lethalis:* ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρί'ως, *perniciosè:* à præc.

"Ολεθρος, ου, ὁ, *pernicies, interitus, pestis, mors.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλεῖται, *peribit*, 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, ὀλεῖται.

"Ολεκον, *peribam*, imperf. act. Ion. et

Ὀλεκοντᾶς, acc. pl. part. præs. act. et

Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab

Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλέσειε, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo;* f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *viros perdens:* ab ὄλλυμι, *perdo*, et ἀνὴρ, *vir.*

Ὀλέσῃς, *perdas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσθαι, aor. 2. inf. m. verbi ejusd.

"Ολεσσᾶ, ᾶς, ε, *perdidi*, aor. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ὤλεσα· et

Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. et

Ὀλέσσᾶς, αντος, *qui destruxit*, aor. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. ejusd.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρᾶ, ᾶς, ἡ, *perditrix:* ex

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector:* ab ὄλλυμι, *perdo.*

"Ολῃαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι. f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. perf. med. ὦλα.

Ὀλί'γᾶ, pl. n. g. et

Ὀλί'γαι, αἱ, nom. plur. fœm. gen. ab ὀλίγος, *paucus.*

Ὀλῐγανθρωπί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *paucitas raritasque hominum, hominum infrequentia:* et

Ὀλῐγάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus:* ex ὀλίγος, *paucus*, et ἄνθρωπος.

Ὀλῐγαρχέω, ῶ, *paucorum potentiam teneo.* ὀλῐγαρχοῦντες, *pauci dominatum obtinentes.* Pass. ὀλῐγαρχεῖσθαι, *paucorum dominatui subditum esse.* ab ὀλιγαρχία.

Ὀλῐγαρχί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia:* gen. pl. ὀλῐγαρχιῶν. ab ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχὴ, *imperium.*

Ὀλῐγαρχούμενος, η, ον, *paucorum dominatui subditus:* ab ὀλιγαρχέω, q. v.

Ὀλῐγᾰχόθεν, adv. *ex paucis locis, alicundè.* Th. ὀλίγος.

Ὀλῐγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.

Ὀλῐγηπελί'η, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία. ex ὀλίγος, *parvus*, et πέλω, *sum.*

Ὀλί'γιστος, η, ον, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus.*

Ὀλῐγόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parumpèr vivens, minùs durabilis:* ex ὀλίγος et βίος.

Ὀλῐγόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui parùm est fœcundus:* ex ὀλίγος, *paucus*, et γόνος, *soboles.* Th. γείνομαι, *nascor:* perf. med. γέγονα.

Ὀλῐγοδρᾰνέω, *langueo:* ab

Ὀλῐγοδρᾰνής, έος, ὁ καὶ ἡ, *faciendi facultate destitutus, infirmus:* ab ὀλίγος et δραίνω, *facio.*

Ὀλῐγοετί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *paucitas annorum:* ab ὀλίγος et ἔτος.

Ὀλί'γον, adv. *parùm, propemodùm.* Th. ὀλίγος.

Ὀλῐγοπελέω et ὀλῐγηπελέω, *parva res sum, infirmus sum et ferè mortuus:* ex ὀλίγος et πέλω, *sum.*

Ὀλῐγόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exiguâ fide præditus:* ex ὀλίγος et πίστις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Ὀλῐγοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *ad paucitatem redigo:* à ποιέω, et

ὈΛΙ'ΓΟΣ, ί'γη, ί'γον, *paucus, parvus, exilis, tenuis.* ὀλί'γοι, *pauci quidam, penes quo imperium est*, Lat. *optimates.* jungitur præpositionibus, subaudit. χρόνος, &c. ut δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, *subitò.* ἐν ὀλίγῳ, *paucis*, Eph. iii. 3. κατ' ὀλίγον, *paulatim.* ὀλίγον ponitur adverbialiter et significat *parùm, paululùm, paulò post, ferè, propemodùm:* dicitur etiam ὀλίγου et ὀλίγῳ, ut ὀλίγου ἔφυγε, *parùm abfuit quin effugisset.* ὀλίγου δεῖ ἀπέθανον, *parùm abfuit quin mortuus essem.* ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν, *paulò ante nos.* ὀλίγῳ πλείους, *paulò plures.*

Ὀλῐγότης, ητος, ἡ, *paucitas, parvitas.* Th. ὀλίγος.

Ὀλί'γου, adverbialitèr, *ferè, propemodùm:* ab eod. th.

Ὀλῐγοχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *brevis temporis, exiguo temporis spatio durans:* ex ὀλίγος et χρόνος, *tempus.*

Ὀλῐγοψῡχέω, ῶ, f. ήσω, *pusillanimis sum:* ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλῐγοψῡχί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *pusillanimitas:* à seq.

Ὀλῐγόψῡχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pusillanimis:* ex ὀλίγος, *exiguus*, et ψυχὴ, *anima.*

Ὀλῐγωρέω, *parvi pendo, negligo:* cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

Ὀλί'γωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *negligens:* ab ὀλίγῃ ὥρᾳ, id est, *parvâ curâ.*

Ὀλῐγώρως, adv. *negligentèr, contemptim:* à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor:* ab ὀλίγος.

"ΟΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus.*

Ὀλισθᾰ'νει, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθᾰ'νω vel -αίνω, *labor, prolabor, cado.* Th. ὄλισθος, *lapsus.*

Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, *cado, labor.* Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel, ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, et Ion. ὄλισθον, ες, ε. a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus.*

Ὀλίσθημᾰ, τος, τὸ, *casus, lapsus:* à præc.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ᾰ', ὸν, *proclivis, lubricus:* ab eod. th.

Ὀλισθήσᾱς, αντος, aor. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

"ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus, casus, lapsus in lubrico.*

Ὁλκᾰ's, ᾰ'δος, ἡ, *navis oneraria:* Angl. HULK. ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, *tractio, inclinatio, pondus inclinatum:* item *drachma.* Th. ἕλκω, *traho, pendeo.*

Ὁλκί'ον, ου, τὸ, *gubernaculum*

seu *clavus navis:* ab ὁλκή. Sed

"Ὁλκῖον, ου, τὸ, *labrum amplum ad instar magni crateris effictum, magnus crater, pelvis:* ab eod.

Ὁλκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terrâ in mare deducuntur:* ab ἕλκω, *traho.*

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus, SULCUS:* ab eod. th.

"Ὄλληαι, Ion. pro ὄλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. ab ὄλλυμαι. Th. ὄλλυμι, *perdo.* Sic ὄληαι, Ion. pro ὄλῃ, aor. 2. sub. m.

Ὀλλῡμένοιο, *pereuntis,* gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

"ΟΛΛΥΜΙ seu ὀλλύω, *perdo; pereo.* fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκᾰ. perf. med. ὦλᾰ, et Att. ὄλωλᾰ. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ:* ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

"ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium; tripus; truncus corporis.*

Ὁλογρᾰφέω, ῶ, f. ήσω, *integrum scribo:* ex ὅλος et γράφω, *scribo.*

Ὀλοὴ, ῆς, ἡ, *perniciosa:* dat. pl. ὀλοῇσῐ. ab ὀλοὸς, ἡ, όν. Hinc et ὀλωῐ̈ος, idem. Th. ὄλλυμι, *perdo.*

ὉΛΟΘΟΥΡΙΟΝ, ου, τὸ, *species marinorum piscium.*

Ὀλόθρευσῐς, εως, ἡ, *exterminatio:* ab ὀλοθρεύω.

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator:* ab eodem.

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo:* perf. ὠλόθρευκᾰ. perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλοίᾱτο, *pereant,* Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. aor. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο. perf. med. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Ὁλοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omni ex parte rotundus:* ab ὅλος et τροχὸς, *rota.* Th. τρέχω, *curro.*

Ὁλοκαρπόω, ῶ, fut. ώσω, *totum adoleo:* ex ὅλος et καρπόω.

Ὁλοκάρπωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sacrificium, holocaustum:* à præc.

Ὁλοκάρπωσῐς, εως, ἡ, *holocaustum:* ab eod.

Ὁλόκαυστον, ου, τὸ, *holocaustum,* genus sacrificii ubi tota victima cremabatur. ex ὅλος et καυστός.

Ὁλόκαυτος pro ὁλόκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus combustus,* seu sacrificii genus quo tota victima cremabatur.

Ὁλοκαυτόω pro ὁλοκαυστόω, -ῶ, *totum comburo, cremo:* f. ώσω. perf. ὡλοκαύστωκᾰ. perf. pass. ὡλοκαύτωμαι.

Ὁλοκαύτωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *victima* seu *hostia quæ tota comburebatur, holocaustum:* à præc.

Ὁλοκαύτωσῐς, εως, ἡ, *sacrificium, in quo victima tota crematur:* ab eod.

Ὁλοκληρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *integritas omnium partium rei alicujus; sanitas:* ab

Ὁλόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt;* item *integer, totus:* ex ὅλος, *totus,* et κλῆρος, ου, ὁ, *sors, sortitio.*

ὈΛΟΚΩΝΓΤΙΣ, ῐ́δος, ἡ, *olus quoddam sylvestre.*

Ὀλολῡγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus:* et

Ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. ab

ὈΛΟΛΥΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro:* f. ξω. aor. 1. ὠλόλυξᾰ. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -ᾰ́τω.

Ὁλομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui integris membris est:* ex ὅλος et μέλος.

Ὁλομερὴς, ὲς, *qui integra membra habet.* D. S. *integer, totus, nullâ parte resectâ:* ex ὅλος et μέρος.

"Ὄλοντο, *perierunt,* 3. pl. a. 2. ind. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὁλοοίτροχος, Poët. pro ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus:* ab ὅλος et τροχὸς, *rota.* Th. τρέχω, *curro:* aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti:* ex ὀλοὸς et τροχός.

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *perniciosus, a, um:* ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφρονᾰ, *perniciosum,* acc. sing. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus:* ab ὀλοὸς et φρὴν, *mens.*

Ὁλοπόρφῠρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus purpureus:* ex ὅλος, *totus,* et πορφύρα, *purpura.*

ὉΛΟΠΤΩ, f. ψω, *vello, decortico:* qu. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. TO LOP.

Ὁλόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cum tota radice:* ex ὅλος et ῥίζα, *radix.*

"ὍΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, *totus, integer, solidus, universus:* Angl. WHOLE.

"Ὄλος, ου, ὁ, idem quod θόλος, *atramentum sepiæ.*

Ὁλοσῐ́δηρος, *qui totus ex ferro est.* D. S.

Ὁλοσφῠ́ρᾱτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malleo ductus* seu *fabricatus, solidus:* ex ὅλος et σφύρα.

Ὁλοσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *integer, perfectus;* q. ὅλη χειρὶ, *toto manu factus:* ex ὅλος et χεὶρ, ἡ, *manus.*

Ὁλοσχερῶς, adv. *omninò, planè, integrè:* à præced.

"ὈΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum.*

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perfectus, integer:* ex ὅλος, *totus,* et τέλος, *finis.*

Ὀλοῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* q. v.

Ὀλοφλυγδὼν, όνος, ἡ, *pustula:* ex ὅλος et φλύζω, *ferveo.*

Ὀλοφῡδνὸς, ἡ, ὸν, *luctuosus, lugubris:* ab ὀλοφύζω, q. pro seq.

ὈΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo, deploro.* præs. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον.

Ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, et

Ὀλόφυρσῐς, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus:* ab ὀλοφύρομαι.

Ὀλοφυρτῐκὸς, κὴ, κὸν, *ad lamenta proclivis:* ab eod.

Ὀλοφώῐ̈ος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exitialis;* item *versutus, improbus.* ex ὀλλύω et φὼς, *homo;* vel ex ὀλοὸς et φώς.

"ὈΛΠΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄλπᾱ, *lecythus, ampulla olearia, vas:* q. ab ἐλαίου ὀπῷ, *olei succo.*

Ὀλπῐ̈ς, ῐ̈δος, ὁ, idem.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *cœlestis.*

Ὀλυμπῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *OLYMPIA, urbs Achaiæ:* at

Ὀλύμπῐᾰ, ων, τὰ, *Olympiaca certamina in honorem* Jovis Olympii *celebrari solita:* ab "Ολυμπος.

Ὀλυμπῐᾰ́δες, αἱ, *Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes:* ab eod. th. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas.*

Ὀλυμπῐᾰ̈ς, ᾰ́δος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum spatium,* vel *Olympici certaminis victoria:* in plur. Ὀλυμπιάδες. ab "Ολυμπος.

Ὀλυμπῐκὸς, ἡ, ὸν, *OLYMPICUS.* Th. "Ολυμπος.

Ὀλυμπῐονῑ́κᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπῐονῑ́κης, ου, ὁ, *victor in Olympicis ludis:* et

Ὀλυμπῐόνῑκος, ου, ὁ, idem: ex Ὀλύμπια et νικάω, *vinco.*

Ὀλύμπῐος, ᾱ, ον, *Olympius, cœlestis.* à seq.

"ὈΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, *OLYMPUS, Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons*

altissimus; item *cælum*: q. ab ὅλος et λάμπω, *luceo*.

"ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, *grossus, ficus immatura*.

"ΟΛΥΡΑ, ᾶς, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ*.

'Ολυρίτης, ου, ὁ, *panis ex olyrâ*.

'Ολώϊος, ΐα, ϊον, *perniciosus, exitialis, noxius*. Th. ὄλλυμι.

"Ολωλα, ας, ε, *perdidi*: Att. pro ὦλα, perf. med. Hinc

'Ολώλῃ, 3. sing. sub. perf. med. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην.

"Ολως, adv. *omninò, in summâ*: item *sanè*. Th. ὅλος.

'Ομᾶ, *similia*, nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, *similis*.

'Ομάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium*: quod vide.

'Ομαδεύω, f. εύσω, *congrego*: et

'Ομαδέω, f. ήσω, *tumultuor*: ab

"Ομαδος, ου, ὁ, *multitudo, tumultus*. Th. ὁμὸς, *similis*.

'Ομαίμιος seu ὅμαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

'Ομαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus*: ex ὁμὸς et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

'Ομαιχμία, ας, ἡ, *belli societas*: ab ὁμὸς et αἰχμὴ, *cuspis*.

'Ομαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.

'Ομαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo*. ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor*. ab

'ΟΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *planus, lævis*; item *SIMILIS, æqualis, æquabilis*. ἀνώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *asper, inæqualis*. ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Ομάρτει, *sequere*, præs. imperat. act. ab

'Ομαρτέω, ῶ, f. ήσω, *sequor, eo unà cum*. ab

'ΟΜΑΡΤΗ῀, Poët. idem quod ὁμοῦ, *simul, unà*.

'Ομαρτήσας, αντος, *secutus*, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*, quod vide.

'Ομὰς, ἄδος, *universitas, multitudo, omnes simul*: ab ὁμοῦ.

"Ομαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consonans*: ex ὁμοῦ et αὐλός.

'Ομβρέω, ῶ, *pluo*: f. ήσω. a. 1. ὤμβρησα. Th. ὄμβρος.

"Ομβρημα, ατος, τὸ, *imber*: à præc.

'Ομβρηνὸς, ἡ, ὸν, seu

'Ομβρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *pluviosus*: ab eod.

'Ομβρήσαντος, gen. sing. aor. 1. part. ab ὀμβρέω, *pluo*. Th. ὄμβρος, *imber*.

'Ομβριμόπατρος, ου, ὁ ϗ ἡ, item in fem. g. ὀμβριμοπάτρη, *forti patre genitus*: ex ὄμβριμος pro ὄβριμος, *robustus*, (quod vide) et πατὴρ, *pater*.

"Ομβριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robustus*: ex ὄβριμος, idem.

"Ομβριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius, pluvialis*: ab

"ΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *IMBER, pluvia*: qu. ab ὁμοῦ ῥεῖν, *simul fluere*.

'Ομεῖται, *jurabit*, 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα. f. 2. m. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

'Ομευνέτης, ου, ὁ, *maritus*: et

'Ομευνέτις, ιδος, ἡ, *uxor*: et

"Ομευνος et ὁμευναῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjux, eodem cubili utens*: ex ὁμὸς et εὐνή.

'Ομηγερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *simul congregatus*: in nom. pl. ὁμηγερέες· ab ὁμοῦ, *simul*, et ἀγείρω, *congrego*.

'Ομηγυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Æol. pro præcedente.

'Ομηγυρίζομαι, f. ίσομαι, inf. aor. 1. ὁμηγυρίσασθαι, *congrego*: ab

'Ομήγυρις, εως, ἡ, *cœtus, multitudo hominum congregatorum*: ab ὁμοῦ, *simul*, et ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus*.

'Ομηλικία, ας, et Ion. ὁμηλικίη, ης, ἡ, *ætatis æqualitas*: à seq.

'Ομῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *qui ejusdem ætatis est, æqualis*: ex ὁμοῦ et ἧλιξ.

'Ομήρευμα, ατος, τὸ, *pignus, obses*: ab ὁμηρεύω.

'Ομηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab

'Ομηρεύω, f. εύσω, *sum obses*: ab ὅμηρος.

'Ομηρέω, ῶ, fut. ήσω, *in unum convenio, occurro, obvius fio, comitor*: ab eod.

'Ομηρίδης, ου, ὁ, *Homeri imitator, rhapsodus*. Posteri Homeri ὁμηρίδαι dicti.

"Ομηρον, ου, τὸ, *pignus quod est obsidis vice*.

"ΟΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, *obses*: qu. ab ὁμοῦ εἴρειν, *simul nectere*.

"Ομηρος, ου, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ celeberrimi Græci.

'Ομιλαδὸν, adv. *turmatim*. Ab ὅμιλος.

'Ομίλει, *conversare*, præs. imperat. act. et

'Ομιλεῖν, *conversari*; ὁμιλεῖν τισι τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri*, præs. inf. act. ab

'Ομιλέω, -ῶ, *in cœtu aliquorum versor, colloquor, conversor*: cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. sing. præs. opt. ὁμιλέοι. fut. ήσω. perf. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος. præs. part. act. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cœtus*.

'Ομιληδὸν, adv. *turmatim*: ab eod. th.

'Ομιλητικὸς, ἡ, ὸν, *qui benè scit conversari, sociabilis, affabilis*: ab ὁμιλέω.

'Ομιλία, ας, ἡ, *commercium, conversatio, colloquium*. Hinc Angl. HOMILY. ab

"ΟΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, *cœtus, turba; turma; plebs; tumultus*: qu. ab ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur*.

'ΟΜΙΧΕ'Ω, *meio, mingo*: qu. ὁμοῦ χέω, *simul fundo*.

'ΟΜΙ'ΧΛΗ, et Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, *nebula, suffitus, caligo*: qu. ab ὁμοῦ et ἀχλὺς, *caligo*.

"Ομμα, ατος, τὸ, *visum, oculus, aspectus, facies*: nom. pl. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, *video*: f. 1. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι.

"Ομματ' pro ὄμματα· v. præc.

'Ομματόω, *oculatum et vigilem reddo*: ab ὄμμα.

"Ομνυ, *jura*, præs. imperat. act. pro ὄμνυθι. et

'Ομνύεις, 2. s. præs. ind. act. ab

"ΟΜΝΥΜΙ seu ὀμνύω, *juro, dejero*: f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα, et Att. ὀμώμοκα. aor. 1. ὤμοσα. a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. ὀμόσας, αντος.

'Ομογάστριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frater qui, vel soror quæ, ex eodem ventre prodiit, uterinus*: ab ὁμοῦ, *simul*, (th. ὁμὸς) et γαστὴρ, *uterus*.

'Ομογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ· vide ὁμόγονος.

'Ομόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*: ex ὁμὸς et γλῶσσα, *lingua*.

'Ομόγνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis*. quasi ὁμογένιος: ex ὁμοῦ et γένος.

'Ομογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, *ejusdem sum sententiæ*: ab ὁμὸς et γνώμη, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

'Ομογνωμόνως, adv. *concorditèr, unanimi consensu*. D. S.

'Ομόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ὁμογενὴς, *consanguineus, cognatus, germanus*. ab ὁμὸς, *similis*, et γείνομαι, *nascor*.

'Ομόδαμος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro

'Ομόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὢν, *qui est ex eodem populo*: ex ὁμὸς et δῆμος, *populus*.

'Ομοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eodem*

victu seu *vitæ genere utitur*; item *convictor*, *contubernalis*, *sodalis*: ex ὁμὸς et δίαιτα, *vivendi mos*.

Ὁμοδρομέω, ῶ, f. ήσω, *simul curro*, *concurro*: ex ὁμῦ, *simul*, et τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Ὁμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem speciei*: ex ὁμῦ et εἶδος.

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis* seu *nationis*: ex ὁμὸς, *similis*, et ἔθνος, *gens*.

Ὁμοεθνέω, *ejusdem gentis sum*. D. S.

Ὁμοθάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ὁμῦ ϗ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul et in eodem thalamo habitat*.

Ὁμόθεν, *simul*: ab ὁμῦ, idem. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὁμόθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui eidem solio insidet, et ejusdem particeps est*: ab ὁμὸς et θρόνος, *thronus*: quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. *concorditèr*, *uno animo*: ab

Ὁμόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *unanimis*, *concors*: ab ὁμὸς et θυμὸς, *animus*.

Ὅμοιᾶ, pl. num. n. g. ὁμοίᾶς, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος.

Ὁμοιάζω, *similis sum*: f. άσω. perf. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμός.

Ὁμοίην, acc. sing. Ion. f. g. ab eod.

Ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis*: ex ὅμοιος et γένος.

Ὁμοιόθριξ, τρῐχος, ὁ ϗ ἡ, *similes pilos habens*. per Syncopen dicitur ὅθριξ, q. v.

Ὁμοιοπάθειᾶ, ᾶς, ἡ, *adfectuum similitudo*. D. S. ab

Ὁμοιοπάθης, έος, ὁ ϗ ἡ, *iisdem affectibus obnoxius*: ab ὅμοιος et πάθος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.

Ὅμοιος, οίᾶ, οιον, *similis*, *par*: ὅμοιον, *tantundem est*, *nil refert*: σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον, *tu verò sive me laudare seu vituperare velis*, *tantundem est*. Æsch. Agamemn. 143. Vid. Markl. ad Eurip. Sup. 1060. τὸ ὅμοιον, *similitudo*. Th. ὁμὸς, id.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*: à præced.

Ὁμοιότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *similium morum*: ex ὅμοιος et τρόπος.

Ὁμοιοτρόπως, adv. *eodem modo*: à præc.

Ὁμοιόω, ῶ, *assimilo*, *comparo*: f. ώσω. perf. ὡμοίωκα. aor. 1. ὡμοίωσα. a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. ὁμοιώσωμεν. perf. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην. a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος. ab ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. et

Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo*; quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo*, *simulachrum*: à 1. sing. perf. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὁμοίως, adv. *similitèr*, *perinde*: ab ὅμοιος, *similis*.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio*, *similitudo*: à 2. sing. perf. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὁμόκλᾱρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps*, *consors*: ex ὁμῦ et κλῆρος.

Ὁμοκλάω, seu -έω, ῶ, f. ήσω, *hortor vociferando*, *increpo*: ab ὁμοκλὴ, *increpatio*.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum cum vociferatione*, *increpatio et comminatio*: ex ὁμῦ, *simul*, et κέκλομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, *hortor*.

Ὁμοκλήσασκον, Ion. imperf. verbi ὁμοκλέω.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator*, *objurgator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁμοκλάω.

Ὁμοκλήσᾱς, αντος, *minans*, a. 1. part. act. ab eod. verbo.

Ὁμοκλῖνὴς, έος, et ὁμόκλῖνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est in eodem lecto* vel *toro*: item *simul accumbens mensæ*: ex ὁμὸς et κλίνη.

Ὁμολογέω, ῶ, *consentio*, *assentior*, *confiteor*, *profiteor*, *spondeo*, *paciscor*, *affirmo*, *similis sum*, *respondeo*, *laudo*; etiam *gratias ago* per Hebraismum, ut censet Vorstius, Philot. S. P. c. 5. p. 137. f. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ex ὁμολόγος.

Ὁμολογηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. et

Ὁμολογήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολογησίᾱ, ᾱς, ἡ, idem ac

Ὁμολόγησις, ἡ, *confessio*, *concessio*. D. S. à verbo eod.

Ὁμολογητέον, *confitendum est*: nomen verbale ab eod.

Ὁμολογίᾱ, ᾱς, ἡ, *confessio*, *consensus*, *assensus*: item *convenientia*, *pactum*, *pactio*, *compositio*: ab

Ὁμόλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iisdem verbis utens*, *consentiens*. τὸ ὁμόλογον, *pactum*. ab ὁμὸς et λέγω.

Ὁμολογȣμένως, adv. *ex confesso*, *sine controversiâ*: à præs. part. pass. ὁμολογεόμενος, ȣμενος, verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολόγως, adv. *congruentèr*, item *apertè*, *sine ullâ dubitatione*: ab ὁμολόγος, quod vide.

Ὁμομήτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est ex eâdem matre natus*: ex ὁμὸς et μήτηρ, *mater*.

Ὁμὸν, *eundem*, *similem*, acc. sing. ab ὁμός.

Ὁμονοέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ὡμονόηκα, *consentio*: ex ὁμὸς, *similis*, et νόος, *mens*.

Ὁμόνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *concordia*, *unanimitas*: à præc.

Ὁμοȣ́σιος, seu ὁμȣ́σιος, *ejusdem essentiæ*, *consubstantialis*: ab ὁμὸς et ȣ̓σία, *essentia*: ab ὢν, ȣ̓σα, ὂν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὁμοπάτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem habens*: ex ὁμὸς, et πατήρ.

Ὀμόργνῡ, *abstersit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab

ὈΜΟ'ΡΓΝῩΜΙ et μόργνυμι, *abstergo*, *imprimo*, *inuro*: fut. ὀμόρξω. a. 1. ind. act. ὤμορξα. aor. 1. ind. med. ὠμορξάμην. perf. ὤμορχα.

Ὁμορέω, -ῶ, fut. ήσω, *confinis sum*: ab ὅμορος.

Ὀμόρξω, *tergam*, f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι.

Ὅμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *finitimus*, *confinis*; *adfinis*, *amicus*: gen. pl. ὁμόρων. ex ὁμὸς, *similis*, et ὅρος, *terminus*.

ὉΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, *similis*, *par*, *idem*.

Ὀμόσαι, *jurare*, a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὁμόσε, adv. *eundem in locum*, *eòdem*. à præced. et

Ὅμοσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ὁμόω, *unio*; f. ὁμόσω.

Ὁμοσεχωρήσᾱς πράγματι, *offerens se periculo*.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄμνυμι.

Ὁμοσιτέω, *simul edo*: à seq.

Ὁμόσῖτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui cum aliquo edit*: ex ὁμὸς et σῖτος, *frumentum*.

Ὁμοσκηνίᾱ, ίας, ἡ, *contubernium*, item *tentorium*: et

Ὁμοσκηνόω, -ῶ, f. ώσω, *in eodem sum tabernaculo*: ex ὁμὸς et σκηνὴ, ῆς, ἡ, *tabernaculum*.

Ὁμόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est ex eodem semine et genere*: ex ὁμὸς et σπείρω, *semino*.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ut et

ὁμόσσᾱς pro ὁμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὁμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

Ὁμοςῐχᾰ'ω, seu ίω, ῶ, fut. ήσω, *simul procedo*, *unà eo*, *comitor*: ex ὁμὸς et ςίχω, *eo*.

Ὁμόςολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *comes*: ex ὁμȣ̃ et ςίλλω.

Ὁμόςοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in eodem versu* seu *ordine locatus*, *comes*: ex ὁμὸς et ςοῖχος, *ordo*, *versus*. Th. ςείχω, *eo*, *vado*.

Ὁμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι. aor. 1. ὤμοσα.

Ὁμοτέλευτον, pro ὁμοιοτέλευτον, *quod similem habet finem*. D. S.

Ὁμότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ejusdem est artificii*: ex ὁμὸς et τέχνη, *ars*.

Ὁμοτῐκὸς, κὴ, κὸν, *jurativus*, *qui jurantis est*: ab ὀμόω, *juro*.

Ὁμότῑμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in pari habetur honore*: ex ὁμὸς et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ὁμοτρᾰ'πεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *commensalis*: ab ὁμὸς et τράπεζα, *mensa*.

Ὁμότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *similis*, tam de *ingenio* quàm *moribus*; item *consentaneus*: ex ὁμὸς et τρόπος, *mores*, *ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

Ὁμȣ̃, *unà*, *simul*, *pariter*; *in eundem locum*; *in eodem loco*; *propè*; *ferè*, *circiter*: ab ὁμός.

Ὀμȣ̃μαι, *jurabo*, f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὁμȣρέω, ῶ, fut. ήσω, *finitimus sum*: ab ὅμȣρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *comes*, *qui cum aliquo it*: ex ὁμȣ̃ et φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονᾰ et ὁμόφρονᾰς, acc. sing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, ῶ, f. ήσω, *consentio*, *concors sum*: ab ὁμόφρων.

Ὁμοφροσῠ'νη, ης, ἡ, *concordia*: ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concors*, *ejusdem animi et sententiæ*: ex ὁμὸς et φρὴν, *mens*, *animus*.

Ὁμόφῡλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Xen. *ejusdem speciei*, *ejusdem generis*, *contribulis*, *ex eâdem tribu*: ex ὁμὸς et φυλὴ, *tribus*.

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, *eâdem voce* vel *linguâ utor*: à seq.

Ὁμόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*, *cujus eadem vox est* seu *idem sonus*, *consonus*, *consentiens*: ab ὁμὸς et φωνὴ, *vox*.

Ὁμοχροῐ'η, Ion. pro ὁμοχροιᾰ, ᾶς, ἡ, *coloris similitudo*: ab ὁμὸς et χρόα, *color*.

Ὁμόψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *suffragii ferendi socius*: ab ὁμὸς et ψῆφος, *calculus*.

Ὁμόω, ῶ, f. ώσω, *unio*, *coire facio*: ab ὁμὸς, *similis*, *par*: sed

Ὀμόω, idem quod ὄμνυμι, *juro*.

Ὄμφᾰκες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφᾰκῐ'ᾱς, ȣ, ὁ, *acerbus*, *acerbitate suâ uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus*: ab eod. th.

Ὀμφᾰκίζω, *sum acerbus*; f. ῐ'σω. perf. ὠμφᾰ'κῐκᾰ. ab eod.

Ὀμφᾰ'κῐον, ȣ, τὸ, *omphacium*, *succus uvæ acerbæ*: ab ὄμφαξ.

Ὀμφᾰλόεις, όεσσᾰ, όεν, *umbilicatus*, *a*, *um*. Epith. *scuti*: ab

ὈΜΦᾸΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *UMBILICUS*, *umbo*, *media pars agminis*: quod ab ἀμφιελίσσω, *circumvolvo*.

ὌΜΦΑΞ, ᾰκος, ἡ, *uva acerba*, *necdum matura*; *quivis fructus immaturus*. quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*.

ὈΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina*, *responsum à Deo datum*.

Ὁμωθῆναι, *similem factum esse* vel *unitum*, a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, *unio*. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio*: quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.

Ὀμώμοκᾰ, Att. pro ὤμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*.

Ὁμώνῠμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *idem nomen habens*, *cognominis*; ex ὁμῶς et ὄνομα, *nomen*.

Ὅμως, *tamen*, *nihilominus*; conjunct. discret. ὅμως μέντοι, *veruntamen*: sed

Ὁμῶς, adv. *similiter*, *æquè*, *pariter*, *simul*, *unà*; Poët. pro ὁμȣ̃, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὅν, ὅντε, *quem*; acc. sing. ab ὅς, *qui*. sed

Ὄν, præs. part. neut. g. ab ὤν, ȣ̃σα, ὄν, ab εἰμὶ, *sum*.

Ὄνᾰγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim*; per Sync. pro ὀνησαίμην, aor. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo*, *prosum*: f. ὀνήσω. aor. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄνᾰμαι, *vitupero*; *fruor*: ab eod. th.

Ὀνᾰ'μενος, ȣ, *qui fructum percepit*; per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι præced.

ὌΝᾸΡ, τὸ, *somnium*: indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio*: Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynicus.

Ὀνᾰ'ριον, ȣ, τὸ, *asellus*, dimin. ab ὄνος, *asinus*.

Ὀνᾱσεῖ, *juvabit*, 3. sing. f. 1. ind. act. Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνησῶ· deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum*.

Ὄνασθαι, *frui*, præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide. vel a. 1. inf. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

Ὄνᾱσῐς, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus*, *utilitas*: ab eod.

Ὀνάσσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ὀνειᾶθ', quod pro ὀνείατα, ων, τὰ, *cibaria*, *commoda*: ab

Ὄνειᾰρ, ᾰτος, τὸ, *utilitas*, *emolumentum*: ab ὄνημι.

Ὀνείδεᾰ, et contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὀνείδειος vel ὀνείδῐος, ῐ'ᾱ, ιον, *probrosus*, *contumeliosus*: ab eod. th.

Ὀνειδίζω, *probris increpo*, *vitupero*, *exprobro*, *convitior*; imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ῐ'σω. perf. ὠνείδῐκᾰ. a. 1. ὠνείδῐσᾰ. a. 1. sub. ὀνειδῐ'σω, ῃς, ῃ. præs. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror*; perf. pass. ὠνείδισμαι. ab ὄνειδος.

Ὀνειδῐ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. at

Ὀνείδῐσᾰς, 2. sing a. 1. ind. act. Ion. ὀνείδῐσον, aor. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνειδῐ'σεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ὀνείδισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *contumelia*, *probrum*: et

Ὀνειδισμὸς, ȣ̃, ὁ, *convitium*: ab ὀνειδίζω, *exprobro*. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὀνειδῐ'σωσῐ, 3. pl. a. 1. sub. act. et

Ὀνειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδῐ'σω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro*: f. ίσω. ab

ὌΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*: item *laus*, *gloria*.

Ὀνειος, είᾰ, ειον, *utilis*: ab ὄνημι.

Ὀνείρᾰτᾰ, ων, τὰ, *insomnia*: in prosâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium*.

Ὀνείρειος, είᾰ, ειον, *ad somnium pertinens*; ut ὀνείρειαι πύλαι, *somni* vel *insomniorum portæ*; ab ὄνειρος, quod vide.

Ὀνειροκρῖτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Ὀνειροκρῖτης, ου, ὁ, *somniorum interpres*: ab ὄνειρος, *somnium*, et κρίνω, *judico*.

Ὄνειρον, ου, τὸ, *somnium*: ab ὄναρ.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *somniorum interpres*: ab ὄνειρος, *somnus*, et πολέω, *versor*.

Ὄνειρος, ου, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, idem.

Ὀνείρῳ, dat. sing. ὀνείρων, gen. pl. à præced.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi

Ὄνημαι, idem quod ὄναμαι.

Ὀνημένος, ου, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

ὈΝΗΜΙ, sive ὀνῖνημῖ, *juvo, prosum, utilitatem affero*: item *vitupero*. eodem modo usurpatur formâ med. fut. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. perf. ὤνηκᾶ. præs. pass. ὄνημαι, seu ὄνᾶμαι, seu ὀνῖνᾶμαι, *juvor, fructum et utilitatem percipio*: item *fruor*; item *vitupero*: f. 1. m. ὀνήσομαι. a. 1. m. ὠνησᾶμην, ω, ἄτο. a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, et contract. ὀναίμην.

Ὄνησᾶ, Ion. pro ὤνησα, aor. 1. ind. act. et

Ὄνησαι, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.

Ὀνήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.

Ὀνήσει, *erit emolumentum*, 3. sing. f. 1. ind. act. ab ὄνημι. Sunt qui exponunt per *reficieris*, et volunt Att. dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.

Ὀνήσῖμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *utilis*: item propr. nom. ab ὄνημι.

Ὄνησῖς, εως, ἡ, *fructus, utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.

Ὀνησῖφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *utilitatem afferens*; item nomen propr. ex ὄνησις et φέρω.

Ὄνησο, præs. imp. pass. ab ὄνημαι, *fruor*.

Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis*: ab ὄνημι.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, *utilis*; item *ONETOR*, nom. propr.

Ὀνθηλεύω, et ὀνθῦλεύω, *stercore bovino inquino*; *fimo jumentorum aspergo agrum*; et inde *cibos condio exquisitè*; quià ut fimo agri fœcundiores, sic condimentis cibi delicatiores fiunt: ab

ὌΝΘΟΣ, ου, ὁ, *stercus* seu *fimus jumentorum*.

Ὀνθῦλεύω, vide ὀνθηλεύω.

Ὀνῖκὸς, ἡ, ὸν, *asinarius, a, um*: ab ὄνος, *asinus*.

Ὀνῖνησῖν, *juvat*, 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι f. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, quod vide: vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνόομαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοκένταυρος, ου, ὁ, *onocentaurus*.

Ὄνομ᾽, pro ὄνομα, quod vide.

ὌΝΟΜΑ, Poët. οὔνομᾶ, Æol. ὄνῦμᾶ, ἄτος, τὸ, *NOMEN, fama, celebritas, prætextus*. κατ᾽ ὄνομα, *nominatim*, adv.

Ὀνόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. ab ὀνομάζω.

Ὀνομαζέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi

Ὀνομάζω, *nomino, appello, profero, celebro*: 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν. fut. ᾶ᾽σω. perf. ὠνόμᾶκᾶ. præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor*, &c. perf. pass. ὠνόμασμαι. a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η. præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Ὄνομαι, *vitupero*: f. m. ὀνόσομαι. a. 1. m. ὠνοσᾶ᾽μην. ab ὄνημι, idem.

Ὀνομαίνω, *nomino*: f. ᾶνῶ. a. 1. ὠνόμηνᾶ. a. 1. sub. act. ὀνομήνω, quod quidam Att. dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ὀνομᾶκλήδην, adv. *nominatim compellando*. Ex ὄνομα et καλέω.

Ὀνομᾶκλῦτὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *cujus nomen est inclytum, celebris*. Ex ὄνομα et κλυτός.

Ὀνομᾶ᾽κρῖτος, ου, ὁ, nom. propr.

Ὀνόμασθεν, Æol. et Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, q. v.

Ὀνόμᾶσῖ, dat. pl. ab ὄνομα, q. v.

Ὀνομᾶσῖ᾽ᾶ, ῖ᾽ᾶς, ἡ, *nominatio, appellatio*: ab ὀνομάζω.

Ὀνομαστῖ, adv. *nominatim*.

Ὀνομαστῖκὸς, ἡ, ὸν, *nominativus*: et

Ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν, *celebris, clarus*: in pl. ὀνομαστοί. ab ὀνομάζω.

Ὀνόμηνᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. Ion. et

Ὀνομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

ὌΝΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, *asinus, a*: q. ab ὄνημι, *juvo*: item bestiola multipes dicta *multipeda, porcellio*, item *superior molæ lapis, axis, fusus*.

Ὀνόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω. idem quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, *vituperandus*: in pl. n. g. ὀνοστᾶ᾽. ab ὄνομαι, *vitupero*.

Ὀνοτάζω, *carpo, convitior*: ab ὀνόω, id. quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοτὸς, ἡ, ὸν, Poët. *vituperabilis*: ab eod.

Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit*: ab ὄνος et φέρβω, *pasco*: perf. med. πέφορβα.

Ὀνόω, f. όσω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὄντᾶ, *existentem*, acc. sing. part. præs. ab ὤν, ὄντος. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὄντῖνᾶ, *quemcunque*: acc. sing. ab ὅστις.

Ὄντων, 3. pl. imperf. Att. pro ἦσαν, ab εἰμί. δικασταί τε ὄντων, Plat. ix. de leg. pro quo Ion. dicitur ἐόντων, Herodot. 1. 23.

Ὄντως, *verè*, adv. ab ὤν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὄνῦμᾶ, ἄτος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.

Ὀνῦ᾽μαξᾶ, ᾶς, ε, Æol. et Poët. pro ὠνόμασα, aor. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, q. v.

Ὀνῦμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

ὌΝΥΞ, ῠχος, ὁ, *UNGUIS, uncus*; *ONYX* gemma; in dat. pl. ὄνυξῖ. Hinc

Ὄνῠχες, *ungues*, nom. pl. et

Ὀνῦ᾽χεσσῖ, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*.

Ὀνῠχίζω, *ungues facio, divido ungulam penitùs, ungues resceco, ad unguem exigo*: f. ῖ᾽σω. perf. ὠνῦ᾽χῖκᾶ. ab ὄνυξ, *unguis*.

Ὀνῦ᾽χῖον, ου, τὸ, *unguiculus*; item *lapis onychites*. Th. ὄνυξ.

Ὀνῠχισμὸς, οῦ, ὁ, *unguium resectio*: à perf. pass. verbi ὀνυχίζω.

Ὀνῠχιστὴρ, *ungulæ fissura*.

ὈΝΩΝΙΣ, ῖ᾽δος, ἡ, *herbæ genus*.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξεῖα ἅλμη.

Ὀξεῖᾶ, ᾶς, ἡ, *acuta*, nom. sing. f. g. ab ὀξύς. et

Ὀξεῖᾶ, exponitur per *acutum*, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.

Ὀξεῖ᾽, dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*.

Ὀξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν· et

Ὀξείῃσῖ, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξέως, adv. *acutè, celeritèr, velocitèr*: ab eod.

Ὄξος, εος, τὸ, *acetum*: et pro *viro iracundo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξῦ᾽, substantivè, *acumen, mucro, acies*; item *celeritas*: adv. etiam *acutè, celeritèr*. Th. ὀξύς.

'Οξυβελικὸς, adjectivum nominis ὀξυβελὴς, q. v. D. S.

'Οξυβελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutam cuspidem habens, celeriter jaculum mittens: ab ὀξὺς et βέλος, τὸ, telum.

'Οξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum: ex ὀξὺς et γάρον.

'Οξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina, Græc. à Lat.

'Οξυγρά'φος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeritèr scribens: ex ὀξὺς et γράφω, scribo.

'Οξυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutum cernens: ex ὀξὺς et δέρκω.

'Οξυηκοΐα, ας, ἡ, auditûs acumen: ex ὀξὺς, acutus, et ἀκοὴ, auditus. Th. ἀκούω, audio.

'Οξύθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui acerbo est animo, iracundus. Hinc ὀξυθυμί'α, animi acerbitas; sordes. ab ὀξὺς et θυμὸς, animus.

'Οξυκί'νητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad motum subitus et præceps, qui subitò vel celeritèr movetur; item ὀργίλος, qui subitò irâ commovetur: ab ὀξὺς et κινέω, moveo.

'Οξυντὴρ, ῆρος, ὁ, in acutum desinens instrumentum, scalprum: à seq.

'Οξύ'νω, acuo; item acidum reddo: f. υνῶ. perf. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

'Οξυόεις, όεσσα, όεν, acutus, spinosus. Th. ὀξύς.

'Οξυῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vel ὀξυῤῥεπὴς, et

'Οξύῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui celeritèr repit ac movetur; celer, velox: ab ὀξὺς, velox, et ῥέπω, repo, vergo.

'ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, acutus; acidus; velox, expeditus ad aliquid aggrediendum.

'Οξύσχοινος, ου, ὁ, acutus juncus: ex ὀξὺς, acutus, et σχοῖνος, ου, ὁ ϗ ἡ, juncus.

'Οξύ'τερος, ου, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, acutior; comparat. ab ὀξὺς, acutus.

'Οξύ'της, ητος, ἡ, acumen, acies, acrimonia; item celeritas. Th. ὀξύς.

'Οξύ'τομος, ου, ὁ ϗ ἡ, acutè secans, acutus: ab ὀξὺς et τέμνω, seco: perf. med. τέτομα.

'Οξυφωνί'α, ί'ας, ἡ, vox acuta: ex ὀξὺς et φωνή.

"Ου, Poët. pro οὗ, cujus: ab ὃς, quis.

"Οπ' pro ὄπα, vocem, sonum: acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

"Οπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, ubi: quod vide.

'Οπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, sequor; adsum, procedo, opitulor: et

'Οπάδὸς, οῦ, ὁ, assecla, comes: quod et ὀπηδὸς, ab ὀπάζω.

'Οπαζόμενος, ου, auctus, præs. part. pass. ab

'ΟΠΑ'ΖΩ, persequor, sequi jubeo, comitem do; præbeo. ὀπάζομαι, med. comitem accipio; à persequente premor.

'Οπαῖον, ου, τὸ, foramen ollæ; item foramen per quod fumus è furno aut camino exit. Th. ὀπὴ, foramen.

'Οπανί'κα, Dor. pro ὁπηνίκα, quod vide.

"Οπασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. et

'Οπά'σαι, a. 1. inf. act. et

'Οπά'σαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω, præbeo.

'Οπάσσαις, præbeas, a. 1. opt. act. gem. σ. sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. verbi ὀπάζω.

"Οπατρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Syncop. pro ὁμόπατρος, eodem patre genitus: ab ὁμὸς, similis, et πατήρ.

'Οπά'ων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minister, assectator, comes. Th. ὀπάζω, sequi jubeo.

"Οπερ, quod: ex ὃ et περ.

'Οπέων, ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

'ΟΠΗ', ῆς, ἡ, foramen, per quod videri potest; q. ab ὄπτομαι, video.

"ΟΠΗ, ubi, quo, quâ, quâ viâ, quomodo, prout: item quocunque, quemcunque in locum, seq. ἄν. q. ab ὃς, qui.

'Οπηδέω, ῶ, fut. ήσω, comitor, comes sum, assector. Th. ὀπάζω, comitem do.

'Οπηνί'κα, quando: ex ὅπου et ἡνίκα, quum, quando.

'Οπήτιον, ου, τὸ, subula. Th. ὀπή.

'Οπί', voci, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

'Οπιδνὸς, ἡ, ὸν, reverendus, cavendus. Th. ὄπις.

'Οπίζετο, curabat, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. ab

'Οπίζομαι, curo, revereor; item caveo: rependo, ulciscor: ab ὄπις.

'Οπιζόμενος, præs. part. med. à præc.

"Οπιθεν, retrò, post, à tergo, Ion. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorsùm.

"Οπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio.

"Οπιον, ου, τὸ, OPIUM, succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat. Th. ὀπὸς, succus.

'Οπιπτεύοντ' pro ὀπιπτεύοντα, spectantem, acc. sing. part. præs. f. g. ab

'Οπιπτεύω, inspicio, circumspicio, per reduplic. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, video.

"ΟΠΙΣ, ῖδος, ἡ, ultio, vindicta divina, cura, respectus. q. ab ἕπομαι, sequor.

'Οπισαμβῶ, itio retrograda: ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

"Οπισθεν, ponè, à tergo: adv. Th. ὀπίσω, retrò.

'Οπίσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, posterior, à tergo sequens.

'Οπισθί'ως, adv. pòst, retrorsùm.

'Οπισθόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, à tergo revinctus: ex ὄπισθεν et δέω, ligo.

'Οπισθόμβροτον αὔχημα δόξας, retrò mortales sequens gloriatio laudis. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

'Οπισθονόμοι βόες, boves præposterè pascentes: ab ὄπισθεν et νέμω, pasco.

'Οπισθότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in aversum tendens; aut tentus retrorsum. subst. partium posteriorum distentio, convulsio in posteriora; persona illo morbo laborans. ex ὄπισθεν et τείνω.

'Οπισθοφανῶς, retrorsùm, adv. ex ὄπισθεν et φαίνω.

'Οπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, retrò.

'Οπίστερος, ου, posterior: ὀπίστατος, postremus: ab

'ΟΠΙ'ΣΩ, retrorsùm, retrò, pòst. adv. cum gen. item sine casu. τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, quæ retrò sunt.

"Οπλα, ων, τὰ, instrumenta: ab ὅπλον, ου, τὸ, arma.

'Οπλέα, acc. sing. ab 'Οπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

"Οπλεσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, armor. Th. ὅπλον, arma.

'Οπλέω, vide ὁπλίζω, q. idem est.

'Οπλέων, Ion. pro ὅπλων, gen. pl. ab

'Οπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον.

'Οπλίζω, armo: fut. ί'σω. perf. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, armor; item activè instruo, paro: præs. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. med. ὡπλισά'μην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ὅπλισαι, άσθω, et in 2. plur. ὁπλί'σασθε. Th. ὅπλον.

"Οπλισθεν, pro ὡπλίσθησαν, aor. 1. pass. verbi ὁπλίζω.

"Οπλισμα, ατος, τὸ, armatura; et

'Οπλισμὸς, οῦ, ὁ, id. ab ὁπλίζω.

'Οπλισόμεθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præc.

'Οπλιστὴς, ου, ὁ, *armator:* à 3. sing. perf. pass. verbi ὁπλίζω.

'Οπλιτεύω, fut. εύσω, *sum miles gravis armaturæ, armatis præsum:* ab

'Οπλίτης, ου, ὁ, *armatus, miles armaturæ gravis:* ab ὅπλον.

'Οπλιτικὸς, κὴ, κὸν, *ad milites gravis armaturæ pertinens.* τὸ ὁπλιτικὸν, sc. πλῆθος, *gravis armaturæ milites:* à præc.

'Οπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, *arma distribuo:* ex ὅπλον et δίδωμι.

'Οπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium:* ex ὅπλον, *arma*, et θήκη, *vagina.*

'Οπλολογέω, ῶ, f. ήσω, *arma lego, colligo.*

'Οπλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, *armis decerto* vel *pugno:* et

'Οπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *certamen quo armis decertatur:* ab

'Οπλομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui armis pugnat:* ex ὅπλον et μάχομαι, *pugno.*

"ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, *telum, scutum; instrumentum:* τὰ ὅπλα, *arma; instrumenta quævis; præsidia.*

'Οπλοτεράων, *juvenum*, gen. pl. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων. ab

'Οπλότερος, έρα, ερον, *junior, unus è posteris.* ὁπλότατος, *minimus natu.* Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma.*

'Οπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, *arma gesto;* item *armatus stipo alicujus latus:* in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor:* ab

'Οπλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui arma gestat, armiger:* ex ὅπλον et φέρω.

'Οποδαπὸς, ου, *cujas, ex quâ regione:* ex ὅπου, *ubi*, et δάπεδον, *solum.*

'Οπόθεν, et Poët. ὁππόθεν, *undè.* à πόθεν. Th. ὅς, *qui.*

'Οπόθι, Ep. ὁππόθι, adv. *ubi, ubinam, quo loco.*

"Οποι, *ubi, quo:* vide ποῖ.

'Οποῖος, οία, οῖον, *qualis, e:* idem quod οἷος, citra interrogationem.

'ΟΠΟ'Σ, ου, ὁ, *succus, humor, coagulum:* qu. ab ὀπῇ, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans:* χυλὸς, *expressus succus.*

'Οπὸς, gen. ab ὄψ.

'Οπόσε, Ep. ὁππόσε, adv. *quocunque.*

'Οπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

'Οποσονοῦν, adv. *aliquantulum, quantumcunque:* ex ὁπόσος et οὖν.

'Οπόσος, et Poët. ὁππόσος, όση, όσον, *quantus:* à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus.*

'Οπόταν, adv. *quum, ubi:* conj. *quandoquidem, quoniam:* ab ὁπότε et ἄν.

'Οπότε, et Poët. ὁππότε, *quando, quum, ubi, quandoquidem, quoniam, aliquando, olim, donec:* à ποτέ.

'Οπότερος, έρα, ερον, *uter, utervis, alteruter.* à πότερος, *uter.*

'Οποτέρωθεν, Ep. ὁπποτέρωθεν, *utrâ ex parte, utralibet ex parte, unde.* A præced.

"Οπου, adv. *ubi*, citra interrogationem; *quandoquidem; quo; quousque.*

"Οππα, Dor. pro ὅππη, et hoc pro ὁπόθεν, *unde.* Th. ὅτε, *quando.*

"Οππη, Poët. pro ὅπη ϗ ὅπου, *quo.* Vide præced.

'Οππόθι, Ep. pro ὁπόθι.

'Οπποῖος, Ep. pro ὁποῖος.

'Οππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*, quod vide.

'Οππόσε, Poët. pro ὁπόσε, *quò, quocunque, quando.*

'Οππότ' pro ὁππότε· v. ὁπότε.

'Οπποτέρην, *utram*, acc. sing. f. g. Ion. et

'Οπποτέροισι, dat. plur. Ion. et Poët. ab

'Οππότερος, *uter;* Poët. pro ὁπότερος.

'Οπτάζομαι, *videor:* à seq.

'Οπτάζω, *video:* ab ὄπτομαι.

'Οπτάλεος, έα, έον, *assus, tostus:* ab ὀπτάω, *asso.*

'Οπτανόμενος, ου, *visus, versans in conspectu*, part. præs. pass. ab

'Οπτάνω, *video:* ex ὄπτομαι, idem.

'Οπτασία, ας, ἡ, *apparitio, visio:* ab ὀπτάζω.

'ΟΠΤΑ'Ω, *torreo, asso:* f. ήσω. perf. ὤπτηκα. perf. pass. ὤπτημαι, σαι.

'Οπτεύμενος, Dor. pro ὀπτούμενος, q. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præs. part. med. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτῆ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. sing. præs. ind. act. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator, explorator.* Th. ὄπτομαι.

"Οπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio:* ab ὀπτάω.

'Οπτήσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

'Οπτικὸς, ὴ, ὸν, *visorius.* Th. ὄπτομαι. Hinc Angl. OPTICKS.

'Οπτίλος, ου, ὁ, *oculus:* ab

"ΟΠΤΟΜΑΙ, *video:* f. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι, ψαι, ται. aor. 1. pass. ὤφθην, ης, η. f. 1. pass. ὀφθήσομαι. a. 1. m. ὀψάμην. a. 1. sub. m. ὄψωμαι.

'Οπτὸς, ἡ, ὸν, *assus, a, um; tostus.* Th. ὀπτάω, *asso.*

'Οπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτός.

'ΟΠΥΙ'Ω, *ineo, coëo, uxorem habeo, nubo.* imperf. ὤπυιον, ες, ε. præs. pass. ὀπυίομαι, *ineor, in matrimonio habeor.*

"Οπωπα, *vidi*, perf. med. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. perf. med. ab ὄπτομαι, *video.*

'Οπώπει, Ion. pro ὀπώπει, 3. sing. plusq. perf. med. Vide præced.

'Οπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

'Οπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

'Οπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator:* à præced. quod vide.

'ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus, fructus autumnales; ætas maturior:* qu. ὀπῶν ὥρα, seu ὥρα, *tempus et cura succorum*, quia tunc fructus maturi sunt; nisi ἡ ὀψὲ ὥρα, *tempus serum anni*, aut quia in autumno est ὀπῶν ὥρα, *cura fructuum*, qui tum colligantur.

'Οπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. sing. f. 1. act. ab ὀπωρίζω.

'Οπωριεῦντες, Dor. seu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

'Οπωρίζω, fut. ίσω, et Att. ιῶ, *fructus autumnales* seu *poma decerpo et colligo: pomis vescor* seu *fructibus autumnalibus.* Th. ὀπώρα, *fructus autumnales, autumnus.*

'Οπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis:* ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

"Οπως, *ut, quomodo:* conjunct. ex themate πῶς, adv. *quomodo?*

"Οπως ἂν, *ut, adeò ut*, Matt. vi. 5. Luc. ii. 35. ὅπως ἀλλὰ, *non solùm non—sed, tantum abest ut.*

'Οπωσοῦν, *quomodocunque:* à præced.

'Ορᾶ, *videt*, 3. sing. præs. ind. act. ab ὁράω. sed

"Ορα, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. act. ὁρᾶσθαι, præs. inf. pass. ab eod.

'Ορᾴασθαι, Poët. pro ὁρᾶσθαι.

"Οραμα, ατος, τὸ, *visus, visio,*

quæ fieri solet κατ' ὄναρ, *spectaculum*: ab ὁράω, *video*.
'Οραμάτισμὸς, ῦ, ὁ, idem.
"Οραμνος, *frons*, *RAMUS*: qu. contractè, pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ῦ, ἡ, *spinosus frutex*.
'Ορᾶν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγυν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem*. Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare*.
'Ορᾶνὸς, ῶ, ὁ, Æol. pro ὐρανὸς, ῦ, ὁ, *cœlum*.
'Ορᾶται, *spectat*, 3. sing. præs. ind. m. et
'Ορᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video*.
'Ορᾶτὴς, ῦ, ὁ, *spectator*: et
'Ορᾶτῐκὸς, ἡ, ὸν, *videndi potentiâ præditus*: et
'Ορᾶτὸς, ἡ, ὸν, *visibilis, e*: ab
'ΟΡΆΩ, *video, cerno, intelligo*: præs. imperat. ὅραε, ὅρα. imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων. f. ά'σω. perf. ὥρᾶκᾶ, et Att. ἑώρᾶκᾶ. perf. inf. ἑωρᾶκέναι. plusq. perf. ind. act. ἑωρά'κειν, εις, ει. perf. pass. ἑώρᾶμαι, σαι, ται.
'Οργᾶ', ᾶς, ᾶ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.
'Οργάζω, f. ά'σω, vide in ὀργάω.
'Οργαίνω, f. ᾰνῶ, *irrito, irâ accendo*: ab ὀργή.
'Οργᾶ'νη, ης, ἡ, *Minerva*, quæ et ἐργάνη, ab ἔργον, *opus*, quia *textrix*.
'Οργᾰνῐκὸς, ἡ, ὸν, *instrumentalis*: ab
"ΟΡΓΆΝΟΝ, ῦ, τὸ, *instrumentum*, vel *opus*, *ORGANUM*: qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus*, seu ab ἔοργα, perf. med. verbi ῥέζω, *facio*. Hinc Angl. ORGAN.
'ΟΡΓᾺ'Σ, ά'δος, ἡ, *locus* vel *lucus Deo sacer*, *vinea*.
'ΟΡΓᾺ'Ω, *appeto impatientèr*: fut. ήσω. qu. ab ὀργὴ, *impetus*. Hinc ὀργάζω, *instigo, incito*: item *subigo, mollio*.
'ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira, pœna, animi inclinatio, studium*; qu. ab ὄρω, *incito*, et ἄγω, *impello*, quia est *impulsus* quidam animi. Etiam
'Οργὴ, Ionibus significat *picem*.
"ΟΡΓῘΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi*, et *cujusvis Dei*, *ORGIA*, qu. ab ὀργὴ, *impetus*.
Οργῐάζω, f. ά'σω, *orgia celebro*: à præced.
Οργίζομαι, f. ί'σομαι, pass. ab
'Οργίζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci*: f. ί'σω. perf. ὤργῐκᾶ. præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor*: cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι. a. 1. pass. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὀργισθεὶς, ἕντος. f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira*.
'Οργιζώμεθᾶ, 1. pl. præs. sub. pass. à præced.
'Οργί'λος, ί'λη, ί'λον, *iracundus*: ab ὀργή.
'Οργῐλότης, ητος, ἡ, *iracundia*: à præc.
'Οργισθῇς, *iratus fueris*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor*: perf. ὤργισμαι. ab eod. th.
'Οργυιᾶ', ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum, passus, ulna*: ab ὀρέγω, *extendo*; perf. med. ὤρογα, et γυῖον, *pes*. Est enim *extensorum pedum* mensura.
'Ορέγεσθαι, præs. inf. pass. ὀρεγόμενος, præs. part. pass. ab ὀρέγω, *extendo*.
"Ορεγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur*; item *passus*: ab eod.
'Ορεγνῦ's, ύντος, *porrigens*, præs. part. act. ab ὀρέγνυμι, seu ὀρέγω, *porrigo*.
'ΟΡΕ'ΓΩ, seu ὀρέγνῡμῐ, *porrigo, extendo*; *porrectâ et tensâ manu præbeo*; item *do*. fut. ξω. perf. ὤρεχᾰ. a. 1. ὤρεξᾰ. præs. m. ὀρέγομαι, *appeto*: cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι. aor. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η. a. 1. m. ὠρεξά'μην, ω, ᾰτο. Hinc Angl. TO REACH, STRETCH.
'Ορειᾶν, Dor. pro ὀρείων, gen. pl. ab ὄρειος, *montanus*: ab ὄρος, *mons*.
'Ορειβᾰτέω, ῶ, *montes scando* vel *pererro*. et
'Ορειβά'της, ῦ, ὁ, *montes scandens*. ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*: et βαίνω, *eo*.
'ΟΡΕΙ'ΓΆΝΟΝ, seu ὀρί'γᾰνον, ῦ, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen. quod ab ὄρος, *mons*, et γάνος, *gaudium*.
'Ορεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus, a, um*: hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons*.
'Ορεῖται, 3. sing. f. 2. m. ὀρῦμαι, ῇ, εῖται ab ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.
'Ορειχάλκοιο, gen. Ion. ab
'Ορείχαλκος, ῦ, ὁ, *ORICHALCUM*, *æs montanum*, interdum adjectivè ὁ ϗ ἡ, *confectus ex orichalco*. q. ab ὄρειος et χάλκος, *æs*.
'Ορεκτὸς, ἡ, ὸν, *porrectus*; etiam qui *appetitur* seu *appeti solet*: ab ὀρέγω.
'Ορέξαι, *porrigere*, a. 1. inf. act. ab ὀρέγω.
'Ορεξά'μενος, η, ον, a. 1. part. m. ab eodem.
'Ορέξασθαι, a. 1. inf. m. et
'Ορέξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo*.
"Ορεξῐς, εως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus*, *OREXIS*. Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.
'Ορέοντο, *ruebant*, Ion. et Poët. Pleonasm. τῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ὄρω, *excito*.
'Ορεσπολέω, -ῶ, f. ήσω, *in montibus versor* vel *erro*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et πολέω, *verso*.
"Ορεος, gen. sing. ab ὄρος.
'Ορεσφοίτης, Dor. ᾶς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *montivagus*: ex ὄρος et φοιτάω.
'Ορεσιβά'της, ῦ, ὁ. v. ὀρειβάτης.
'Ορεσί'τροφος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *in monte nutritus, montanus*. Ex ὄρος et τρέφω.
'Ορεσκῴοισῐ, *montanis*, dat. pl. ab
'Ορεσκῷος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *in montibus degens*: ab ὄρος et κέω seu κεῖμαι, *jaceo*.
"Ορεσσῐ, *montibus*, dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.
'Ορεσσί'νομος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *in montibus pascens, monticola*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et νέμω, *pasco*: perf. med. νένομα.
'Ορέστερος, ᾶ, ον, *ad montem pertinens, montanus*. Ab ὄρος.
'Ορέστης, ῦ, ὁ, *ORESTES*: nomen propr. acc. sing. 'Ορέστην.
'Ορεστιᾶ's, ά'δος, ἡ, *montana, monticola*. Th. ὄρος, *mons*.
"Ορεσφῐ et seq. vocal. ὄρεσφῐν, Ep. gen. et dat. sing. et plur. ab ὄρος, *mons*.
'Ορεὺς, Ion. ὐρεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus, mula*: ab ὄρος, *mons*, quòd ad opera montana sit idoneus. sed
"Ορευς, Dor. pro ὄρῦς, τῦ, gen. sing. ab ὄρος, *mons*.
'Ορεχθέω, ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor*, Arist. Nub. *ad littus allido*, Theoc. xi. 43. *extendor*, Il. ψ. 23.
'Ορέω, Ion. pro ὁράω, *video*: sic ὁρέει pro ὁρᾷ, 3. sing. præs. ind.
'Ορέωντες pro ὁράοντες, ab ὁράω.
"Ορη, Dor. pro ὅρα, *vide*, præs. imperat. act. ab ὁράω.
"Ορηαι, *movearis*, Ion. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι. in sub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito*.
'Ορῇς, Dor. pro ὁρᾶς, sic ὁρῆτε pro ὁρᾶτε, 2. pers. sing. et pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.
"Ορηται, *orta fuerit*, 3. sing.

præs. sub. pass. vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῆτε, *videtis*, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

"Ορθαι, *motum esse*, per Systolen Ion pro ὦρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ. perf. pass. ὦρμαι, σαι, ται. at

'Ορθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus, a, um*.

'Ορθεῦν, Dor. seu Æol. pro ὀρθοῦν, præs. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθίαν, Dor. pro ὀρθίων, *procerorum*, gen. pl. ab

"Ορθιος, ῐα, ῐον, vel ὄρθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *arduus, in altum tendens*. hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare*: ὄρθιον ὠρύσασθαι, *vehementèr vociferari*. Th. ὀρθός.

'Ορθόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui rectum consilium suppeditat*: ab ὀρθὸς et βȣλὴ, *consilium*.

'Ορθογραφέω, -ῶ, *rectè scribo*. et

'Ορθογραφῐα, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA, recta scriptura*, seu *rectè scribendi scientia*: ex ὀρθὸς et γράφω, *scribo*.

'Ορθογώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rectangulus*: ex ὀρθὸς et γωνία.

'Ορθοδῐκας, ᾱ, ὁ, Dor. pro

'Ορθοδῐκης, ȣ, ὁ, *recta judicia dans, veridicus*: ab ὀρθὸς et δίκη, *jus*.

'Ορθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, gen. ὀρθότρῐχος, *qui erectos habet crines*: ab ὀρθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

'Ορθοκραιρᾶων, gen. pl. fœm. gen. Dor. ab

'Ορθόκραιρος, αίρᾱ, αιρον, *caput erectum habens, cornua erecta habens*: ab ὀρθὸς, *rectus*, et κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

'Ορθολογέω, ῶ, *rectè loquor et propriè*: ex ὀρθὸς et λέγω.

'Ορθόμαντῐς, εως, ὁ ϗ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates*: ab ὀρθὸς et μάντις, *vates*.

'Ορθοποδέω, ῶ, *recto pede incedo, non claudico*: ab ὀρθόπȣς.

'Ορθόπολῐς, εως, ὁ ϗ ἡ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumesque conservans*: Epithet. boni principis, *quia suâ sapientiâ servat civitates*: ab ὀρθὸς et πόλις, *civitas*.

'Ορθόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *recto pede progrediens*: ex ὀρθὸς et πȣ̃ς, *pes*.

'ΟΡΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rectus, erectus; porrectus; sincerus, æquus*.

'Ορθότης, ητος, ἡ, *rectitudo*: à præc.

'Ορθοτομέω, ῶ, *rectè seco, divido, distribuo*: f. ήσω. perf. ὠρθοτόμηκᾱ. ab

'Ορθοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rectè secans*: ab ὀρθὸς et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

'Ορθοτρῐχέω, -ῶ, *crines erectos habeo*: et

'Ορθοτρῐχῐα, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines*: ab ὀρθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

'Ορθȣ̃ν ὕμνον, *erigere hymnum*: pro, carmen in alicujus laudem componere, quod *altâ* voce canatur.

'Ορθόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, dirigo; rectum facio*. Th. ὀρθός.

'Ορθρευοίσᾳ, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *manè vigilanti*, dat. singul. part. præs. f. g. ab

'Ορθρεύω, *manè surgo*: ab ὄρθρος, *diluculum*.

'Ορθρίζω, *diluculo venio*: imperf. ὤρθριζον. f. ῐσω. perf. ὤρθρῐκᾱ. a. 1. ὤρθρῐσᾱ. a. 1. imperat. ὄρθρῐσον, *surge manè*. Th. ὄρθρος.

'Ορθρῐνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*. Th. ὄρθρος.

"Ορθριος, ῐα, ῐον, *matutinus, summo mane veniens*: ejusd. th.

'Ορθρῐσαντες, aor. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

'Ορθριῶ, *vigilabo*, Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

'Ορθρογόη, ης, ἡ, *mane lugens: quiritans*. Epith. *hirundinis*: ab ὄρθρος, *tempus matutinum*, et γοάω, f. ήσω, *gemo*.

"ΟΡΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, *tempus matutinum, diluculum*. ὄρθρȣ, *ante lucem*. qu. ab ὀρθόω, quia *diluculum* nos ad opera *erigit*: vel ab ὄρω, quia hoc tempore homines somno *excitantur* et surgunt.

"Ορθῳ, dat. sing. ab "Ορθος, ȣ, ὁ, nomen viri.

'Ορθωθῇ, *feliciter succedat*, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide.

'Ορθῶς, adv. *rectè, ut par est et decet*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθώσαις, Æol. pro

'Ορθώσᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. præc.

'Ορθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector*: qui jacentem erigit: ab ὀρθόω, *erigo*, ejusd. th.

'Οριγνᾶομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero*; item *pugno, decerto*. Th. ὀρέγω, *porrigo*.

'Ορίζω, *termino, finio, definio; statuo, constituo, æstimo*: fut. ὁρῐσω, et Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρῐσᾱ. præs. pass. ὁρίζομαι. perf. pass. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus*. a. 1. pass. ὡρίσθην. a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, ένος, *declaratus*. Th. ὅρος, *terminus*.

'Ορίκτῐτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro ὀρείκτῐτος, *in monte constructus*; sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus*: ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et κτίζω, *condo*.

'Ορῐμᾱλῐδες, ων, αἱ, *montana poma*: ab ὄρος et μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma*. Th. μηλέα, *malus*.

'Ορῐναις, *moveres*, 2. sing. a. 1. opt. act. et

'Ορῐνετον, *commovent*, dual. præs. ind. act. ab

'Ορῐνω, *excito, commoveo*: fut. νῶ. præs. inf. ὀρῐνειν. Th. ὄρω, *excito*: fut. ὀρῶ et ὄρσω, Æol.

"Οριον, ȣ, τὸ, *finis, terminus*: in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines*. Th. ὅρος, *terminus*.

"Οριος, ȣ, ὁ, *terminalis*: ab eod. th.

'Ορῐσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio*, quod vide.

'Ορισμὸς, ȣ̃, ὁ, *finitio, definitio*: et

'Οριστὴς, ȣ̃, ὁ, *finitor, constitutor juris et arbiter conditionum*; ab ὁρίζω, *termino, definio*. Th. ὅρος.

'Οριῶ, *definiam*, Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.

'Ορῐων, gen. pl. ab ὅριον, *finis*, quod vide.

'Ορκᾶνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum*: ab εἴργω, *includo*.

"Ορκη, ης, ἡ, *vas olearium*: ab eod.

'Ορκίζω, *jurejurando obstringo, adjuro*: f. ῐσω. perf. ὥρκῐκᾱ. a. 1. ὥρκῐσᾱ. Th. ὅρκος, *juramentum*.

"Ορκιον, ȣ, τὸ, *fœdus juramento sancitum*: ab ὅρκος.

'Ορκισμὸς, ȣ̃, ὁ, *juramentum*: ab ὁρκίζω.

"ΟΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, *jusjurandum: Deus inferorum perjurii vindex*, Hes. Op. 804. Theogon. 231. *sepulchrum*, Menand. ap. Varronem. Græv. ad Hes. Op. 804. ab εἴργω, *coerceo*.

'Ορκόω, ῶ, f. ώσω, perf. ωκᾱ, *ad jusjurandum adigo, jusjurandum exigo*. Th. ὅρκος.

'Ορκωμοσῐα, ας, ἡ, *jusjurandum*: q. d. ὅρκȣ ὄμοσις, *juramenti juratio*. ex ὅρκος et ὄμνυμι, *juro*.

'Ορκωμόσῐον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.

'Ορκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adstrictus:* vide præced.

'Ορκωτὴς, οῦ, ὁ, *qui jurejurando alium adstringit.* ὁρκωταὶ dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt.* à præced.

'ΟΡΜΑΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ordo, series, catena, latibulum:* q. ab ἁρμόζω, *apto.*

'Ορμαίνω, *impetu feror, ruo, prorumpo:* f. ανῶ. perf. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus.*

'Ορμᾶν ποτὶ πιλώριον κλέος, Θεοῦ σὺν παλάμᾳ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio.* Pindari loquendi genus.

'Ορμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, et significat *proficiscor.*

"Ορμασται, *adaptatum est,* 3. sing. perf. ind. pass. per Metath. pro ἄρμοσται, Ion. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, convenio, apto:* perf. ἥρμοκα. perf. pass. ἥρμοσμαι, σαι, σται. Th. ἄρω, *apto.*

'Ορμάω, ῶ, *incito, concito; ruo, irruo, impetu feror, prorumpo:* f. ήσω. perf. ὥρμηκα. aor. 1. ὥρμησα. perf. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.

'Ορμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ὁρμάω, quod vide.

'Ορμενίδαο, gen. Æol. pro -ου. ab

'Ορμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.

"Ορμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur, concitatus,* præs. part. pass. verbi ὄρω, *excito.* Est et

"Ορμενος, *caulis brassicæ; corruda,* i. e. *asparagus sylvestris;* ab eod.

'Ορμέω, -ῶ, f. ήσω, *stationem habeo:* it. *appello,* sc. *navem ad terram.* Th. ὅρμος.

'Ορμεώμενος, *ruens,* Ion. pro ὁρμώμενος, quod contractè pro ὁρμαόμενος, præs. part. pass. ab ὁρμάω.

'ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, *impetus, appetitus animi:* q. ab ὄρομαι, *cum impetu feror.*

'Ορμηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass.

'Ορμηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

'Ορμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. ab ὁρμάω.

"Ορμημα, ατος, τὸ, *impetus:* ab eod.

'Ορμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω.

'Ορμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum, suscitabulum; locus è quo prodimus ad bellum inferendum, et quem pro perfugio habemus, sedes belli:* ab eod.

'ΟΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, *tenuis funiculus, linum, hamus, arundo piscatoria.*

'Ορμίζω, f. ίσω, *naves in stationem subduco:* ab ὅρμος, *statio navium, monile.*

"ΟΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba porro similis.*

"Ορμισις, εως, ἡ, *quies in portu.* Vide in ὁρμίζω.

'Ορμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile:* ab

"ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile, colli ornamentum;* item *statio navium:* q. ab εἴρω, *necto,* vel ab ἕρμα, *stabilimentum.*

"Ορνεον, ου, τὸ, *volucris, avicula:* dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ.

'Ορνιθάριον, ου, τὸ, *avicula.*

"Ορνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ, *avis:* acc. sing. ὄρνιθα.

'Ορνίθιον, ου, τὸ, *avicula:* ab ὄρνις.

'Ορνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium:* ab ὄρνις et θήρα, *venatio.* Th. θὴρ, *fera.*

'Ορνιθοσκοπέω, -ῶ, *ex avibus auguror:* f. ήσω. perf. ὠρνιθοσκόπηκα. ex ὄρνις et σκοπέω.

"Ορνιξ, χος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

"ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ καὶ ἡ, *avis, ales, gallina;* item *augurium.*

"Ορνισι, dat. pl. à præc.

"Ορνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ, qu. vide.

'Ορνιχολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus insidias struit, auceps:* ab ὄρνις et λόχος, *insidiæ.*

"Ορνυμαι, *excitor, surgo:* ab ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito.*

'Ορνύμεν et ὀρνύμεναι, *movere:* Dor. pro ὀρνύναι, præs. inf. act. et

'Ορνυμένοιο, pro -ου, gen. Ion. part. præs. pass. à seq.

"Ορνυμι, *excito, concito, impello:* ab ὄρω.

"Ορνυσθε, *concitamini,* 2. plur. præs. imperat. pass. ρνυσο, verbi ὄρνυμι.

'Ορνύω, Poët. *moveo, incito:* id. quod ὄρνυμι, et ab eod.

"ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, *ERVUM, leguminis genus,* q. ab ἐρέπτω, *edo.*

'Ορογυῖα, *quæ porrexit,* perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo:* perf. med. ὤρογα. perf. part. med. ὠρογὼς, υῖα, et per Systol. Ion. ὀρογυῖα.

'Οροδαμνὶς, ίδος, ἡ, idem quod

'ΟΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *surculus, ramusculus.*

'Οροδεμνιάδες, *nymphæ et apes:* quia ἐν ὄρει δέμνιον habent; aut ab ὀρόδαμνος.

'Οροθεσία, ας, ἡ, *terminus positus:* q. d. θέσις τοῦ ὅρου, *positio termini.*

'Οροθύνω, idem quod ὄρω, q. v.

'Ορομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.

'ΟΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, herbæ nomen: an quod amet ὄρη, *montes?*

"ΟΡΟΣ, εος, τὸ, *mons:* ab ὄρω, *excito, erigo:* est enim *erecta* in tumorem terra. at

"ΟΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus, limes, meta, titulus:* ab ὁρῶ, *video.* Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί. Sed

'Ορὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis.*

'Οροσάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti.*

'Ορουσαν, *irruerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὤρουσαν. Sed ὀροῦσα, *præcipitans,* pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab

'Ορούω, *IRRUO, gradu concitato fero:* f. ούσω. perf. ὤρουκα. Th. ὄρω, *concito.*

'Οροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum.* Hinc Angl. ROOF. ab ἐρέφω.

"Οροφος, ου, ὁ, *tectum:* ab eod.

'Οροφόω, ῶ, *concamero, tego:* f. ώσω. perf. ωκα.

'Ορόφωμα, ατος, τὸ, *tectum:* à præc.

'Ορόων, Poët. pro ὁρῶν, et in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video:* fut. άσω. perf. ὥρακα, et Att. ἑώρακα.

'Ορόωντι, Dor. pro ὁρέωσι, seu ὁρῶσι, *vident,* 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

'Ορόωτε, *videretis,* Poët. pro ὁρῷτε, 2. plur. præs. opt. act. verbi præced.

"Ορπετον, ου, τὸ, idem ac ὄρνιον, *avis.*

"Ορπηκα, *stimulum,* acc. sing. ab

"ΟΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus; virga aculeata, quâ boves incitant; jaculum è ramo tereti et recto.* qu. ab ἕρπω, quia ex arbore *proserpit.*

"Ορρ' οἱ, Poët. pro ὅ ῥα αὐτῷ.

'Ορροπύγιον, vel ὀῤῥοπύγιον, vel οὐροπύγιον, ου, τὸ, *ultima pars spinæ.* ex ὄῤῥος, qu. vide, et πυγὴ, *nates.*

'ΟΡ'ΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *serum lactis.* Dicitur et ὀρὸς, οῦ, ὁ, qu. ab ἐρρέω seu ῥέω, *fluo.* Sed

"Ορρος, ου, ὁ, *linea quæ scrotum medium intersecat;* et *sacri ossis extremum:* scribitur et ὄρος.

'Ορρωδέω, ῶ, fut. ήσω, *metuo:* sumpta Metaph. ab animali-

bus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄῤῥος, quod vide. Scribitur et ὀρωδέω.

'Ὀῤῥωδῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *timor, metus:* vide in præcedente.

''Ορσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito.*

Ορσασκον, Ion. imperf. verbi ὄρω.

Ορσεο, *surge,* Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. verbi ὄρσομαι, qu. Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito.*

''Ορσῃς, *provoces,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

'Ορσίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *horrisonus,* vel *qui strepitum excitat,* ὁ ὄρων κτύπον· ab ὄρω, *excito,* et κτύπος, *sonitus.* Th. τύπτω.

'Ορσῐ'λοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS:* nomen proprium.

'Ορσίνεφης, έος, ὁ καὶ ἡ, *excitator nubium;* Jovis Epithet. ab ὄρω, *excito,* f. Æol. ὄρσω, et νέφος, *nubes.*

Ορσῐ'πεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatiens solum:* ab ὄρω et πέδον, *solum.*

''Ορσο, per Sync. pro ὄρσεο, et hoc Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. pass. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito.*

'Ορσοθύ'ρᾱ, ᾱς, ἡ, et Ion. ὀρσοθύρη, *magna et alta janua:* ex ὄρω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, et θύρα, *janua.*

'Ορσοτρῐ'αινᾰ, nom. Æol. pro com. ὀρσοτριαίνης, et Dor. ὀρσοτριαίνᾱς, gen. ὀρσοτριαίνᾱ, pro com. ὀρσοτριαίνου, ab

'Ορσοτριαίνης, ου, ὁ, *tridentem impellens.* Epithet. Neptuni. ex ὄρω, *excito,* et τρίαινα, *tridens.* Th. τρεῖς.

''Ορσω, *concitabo,* fut. Æol. verbi ὄρω. fut. ὀρῶ. Sed

''Ορσω, ὄρσομαι, *surgo, propero.* hinc imperat. ὄρσεο, *surge.* ab ὄρω.

Ορτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, fut. ᾰ'σω, *diem festum celebro.* Th. ἑορτή.

'Ορτᾰλίζω, f. ί'σω, *incipio alas quatere et volatum tentare:* ab

'ΟΡΤΑΛΙ'Σ, ί'δος, ἡ, *pullastra, gallina:* q. ab ὄρω, *in altum erigo.* Hinc

'Ορτᾰ'λιχος, ου, ὁ, *avis pullus.*

'Ορτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus.*

Ορτῠγῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, olim insula, posteà facta continens.

Ορτῠγομήτρᾱ, ᾱς, ἡ, *coturnicum matrix; corturnicum maxima;* item *coturnix:* ex ὄρτυξ et μήτρα.

''ΟΡΤΥΞ, ῠγος, ὁ, *COTURNIX:* qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam *conciletur.*

''Ορυγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fossa, fovea:* ab ὀρύσσω.

''ΟΡΥΖᾸ, ης, ἡ, *ORYZA.* Angl. RICE.

'Ορυκτὸς, ἡ, ὸν, *defossus, a, um:* ab ὀρύσσω, *fodio.*

'ΟΡῨΜΑΓΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus.*

''Ορυξ, *capra quædam sylvestris:* ab ὀρύσσω, *fodio,* quia pedibus prioribus terram *effodit.*

''Ορυξῐς, εως, ἡ, *fossio, fossura:* ab

'ΟΡΥ'ΣΣΩ, seu ὀρύττω, *fodio;* fut. ξω. perf. ὤρῠχᾰ. aor. 1. ὤρυξᾰ. a. 2. ὤρῠγον. perf. pass. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc

'Ορῠχὴ, ῆς, ἡ, *fossio, fossura:* et

'Ορυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor.*

'Ορφᾰνᾰ' τέκνα, *orphani:* ab ὀρφανὸς, *pupillus.*

'Ορφᾰνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *orbitas liberorum:* et

'Ορφᾰνίζω, f. ί'σω, *orbo, privo:* cum gen. ὀρφᾰνίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum esse.* Th. ὀρφανὸς, *pupillus.*

'Ορφᾰνῐκὸς, ἡ, ὸν, *pupillaris:* ab

'ΟΡΦᾸΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ORPHANUS, pupillus, orbus parentibus, desertus, privatus:* q. ab ὀρφνὸς, *obscurus:* negligitur enim et veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. ORPHAN.

'Ορφεὺς, έως, ὁ, *ORPHEUS.* Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. iv. 253.

'Ορφναίᾱ, seu αίη, substantivè pro ὄρφνη, f. g. à seq.

'Ορφναῖος, αίᾱ, αῖον, item ὄρφνῐνος, ί'νη, ῐνον, et ὀρφνὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus, a, um, obscurus, ater:* à seq. th.

''ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄρφνᾱ, *tenebræ, obscuritas; nox:* qu. ab

'ΟΡΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lucis expers; orbus aliis quoque rebus.* Est et

'Ορφὸς, οῦ, vel Att. ὀρφῶς, ῶ, ὁ, *ORPHUS,* piscis. acc. plur. ὀρφώς.

''Ορχᾰμος, *princeps;* pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus.*

''Ορχᾰτος, ου, idem quod ὄρχος, ου, ὁ.

'ΟΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *salto, tripudio:* f. m. ήσομαι. a. 1. m. ὠρχησᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. ὀρχησᾰ'μενος, η, ον. q. ab ἔρχομαι, *incedo.*

'Ορχεῦνται, *tripudiant,* Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præs. ind. med. verbi præc.

'Ορχηδὸν vel ὀρχειδὸν, *viritìm:* adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus.*

'Ορχηθμὸς, οῦ, ὁ, *saltatio:* gen. Ion. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι.

''Ορχησῐς, εως, ἡ, idem, et ab eodem.

'Ορχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι.

'Ορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator:* et

'Ορχηστὴς, οῦ, ὁ, *saltator:* ab ὀρχέομαι.

'Ορχηστῐκὸς, ἡ, ὸν, *saltatorius:* à præc.

'Ορχήστρᾱ, ᾱς, ἡ, *ORCHESTRA, locus in theatro ubi chorus saltabat,* vel *senatorum erant subsellia:* et

'Ορχηστὺ'ς, ύ'ος, ἡ, *saltandi ars:* ab ὀρχέομαι, *salto:* qu. vide.

''ΟΡΧΙ'Σ, εως, ὁ, *testis, testiculus:* item nomen herbæ, et piscis: q. ab ὀρέγομαι, *appeto.*

'Ορχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

''ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, *plantarum series, vitium ordo, antes; hortus.* hinc ὄρχως, acc. pl. Dor. ex quo componi videtur unà cum YARD Angl. ORCHARD.

''ΟΡΩ, *excito, concito;* et in pass. *excitor, surgo, cum impetu ruo:* f. ὀρῶ et ὄρσω. perf. ὦρκᾰ. perf. med. Att. ὄρωρᾰ.

'Ορῶ, contract. ex ὁράω, *video.*

'Ορῴατο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. pass. ab ὁράομαι.

'Ορωδέω, ῶ, f. ήσω, id. q. ὀῤῥωδέω.

'Ορῴην, -ῴης, -ῴη, *videam,* præs. opt. act. Att. pro ὁράοιμι, -ῷμι, verbi ὁράω, qu. vide.

'Ορῶμαι, contractè ab ὁράομαι· sic in pl. ὁρώμεθᾰ, præs. ind. pass. ὁρῶντες, pl. part. præs. act.

'Ορῶμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

'Ορῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.* Sed

'Ορῶν, præs. part. ab ὁράω.

''Ορωρᾰ, Att. pro ὦρα, perf. m. verbi ὄρω, *excito:* plusq. perf. med. ὀρώρειν et ὠρώρειν, εις, ει.

'Ορωρέχᾰτο, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo:* fut. ξω. perf. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

'Ορώρῃ, *moveatur,* 3. sing. perf. sub. m. verbi ὄρωρα.

'Ορώρηκᾰ, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, -ῶ, fut. ήσω, undè perf. pass. ὀρώρημαι. Nisi malis esse 3. sing. præs. sub. pass. verbi ὀρώρεω, quod factum ex perf. med. ὄρωρα, verbi ὄρω, *excito,* quod vide.

''Ορωρὸν, *extuli,* Att. pro ὦρον,

aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄζω.

'Ορώρυχα, *fodi*, Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω.

'Ορώρω, idem quod ὄρω, et ab ejus perf. med.

'Ορῶσαι, *videntes*, præs. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video*.

"Ος, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*; Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσδὲ, ὅσπερ, ὅςτε, ὅσκε· interdum usurpatur pro τίς, *quis?* et pro τὶς, *aliquis*; item pro οὗτος vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille*.

"Οσα, *quanta*, nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus*; adverbialiter *quantum*.

'Οσάκις et ὁσάκι, *quoties*: adv. citra interrog. Th. ὅσος.

'Οσαπλάσιος, ία, ιον, et ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quantuplus, quotuplex*, (indefin.) ab eod. th.

'Οσαχοῦ, adv. *ubicunque*: à præced. th.

"Οσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem*, &c. ab ὅς, *qui*, et γε.

"Οσδοντι, *olent*, Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὄσδω pro ὄζω, *oleo*.

'Οσημέραι, *quotidiè*: pro ὅσαι ἡμέραι.

"Οσια, ων, τὰ, *justa, parentalia*; item *beneficentiæ*. et

'Οσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, justa funebria*: et

'Οσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab

"ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus, justus, pius*. τὸ ὅσιον, ου, *quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis, convenit*.

'Οσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas*. et

'Οσιόω, -ῶ, f. ώσω, *sanctum reddo*; item *pio, expio*: ab ὅσιος, *sanctus*.

'Οσίως, adv. *sanctè*: ab eod. th.

"Οσκεν, *quicunque*: Poët. pro ὅς ἄν.

'Οσμὴ, ῆς, ἡ, *odor*: ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo*.

"Οσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus*. ὅσον μὴ, *tantum non*. ὅσον οὐδέπω, et ὅσον οὐκ ἤδη, *parum est*. οὐδ' ὅσον, et μηδ' ὅσον, *ne minimum quidem*. μικρὸν, ὅσον ὅσον, *brevi tempore*, Heb. x. 37. Esa. xxvi. 20.

"Οσονπερ, idem ac ὅσοντε, adv. *circitèr, fermè*; quod et

'Οσονῶν, Ion. pro ὁσονοῦν, *quantulumcunque*: ab

"ΟΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um*, citrà interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque*, &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu*. καθ' ὅσον, *quatenus*.

"Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*. Th. ὅς.

"ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen*: qu. à σπείρω, *semino*.

"Οσσ', *oculos*, dual. num. pro ὄσσε vel ὄσσει, ab ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

"Οσσ' pro ὅσσα, *quæcunque*: ab ὅσος et Poët. ὅσσος, *quantus*.

"ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen*: qu. ab ὄψ, *vox*.

"Οσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties*. et

"Οσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot*: pl. num. f. g. ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus*.

'Οσσάκι, Ep. pro ὁσάκι.

'Οσσάτιον pro ὅσον, *quantum*.

"Οσσε, τὼ, *oculos*, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video*.

"Οσσετο, *prævidebat*, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

"Οσση, ης, ἡ, *OSSA*, mons Thessaliæ.

'Οσσίχον, Dor. pro. ὅσον, *quantum*.

"Οσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque*: ab ὅσος.

"Οσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præs. part. Est et ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor*: ab ὄσσα, *omen*.

"Οσσον et ὅσσοντ' pro ὅσον, *quantum*.

"Οσσος, ου, ὁ, et ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: in dual. τὼ ὄσσε, per Apoc. pro ὄσσεε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω. in dat. pl. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video*.

'Οστᾶ, pl. ab ὀστὸν, οῦ, τὸ, *testa*. Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *ossa*, pl. num. ab ὀστέον, οῦν, *os*.

'Οστακὸς, idem quod ἀστακὸς, qu. vide.

"Οστε, vel ὅς,τε, ἥ,τε, ὅ,τε, *qui, quæ, quod*.

'Οστέα, -α, -ῶν, τὰ, *OSSA*, plur. num. ab ὀστέον, *os, ossis*.

'Οστέϊνος, ΐνη, ϊνον, et ὄστινος, ου, item ὀστώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *osseus*: ab

'ΟΣΤΕ'ΟΝ, -οῦν, gen. -έου, -οῦ, τὸ, *os, ossis*; *costa*.

'Οστεόφι, seq. vocal. ὀστεόφιν, Poët. pro gen. plur. ὀστέων, ab ὀστέον.

"Οστις, ἥτις, ὅτι, gen. οὗτινος, ἧστινος, &c. *quis, quisnam, quicunque*; Matt. xxv. 1. pro ὅς, Joan. viii. 53. Act. xiii. 43. et passim. ab ὅς, *qui*, et τίς.

"ΟΣΤΛΙΓΞ, γος, ἡ, *scintilla*; item *cirrus, cincinnus*.

'Οστολογία, ας, ἡ, *ossium investigatio* vel *collectio*.

'Οστοῦν, οῦ, τὸ, *os, ossis*.

'Οστοφυεῖς, nom. vel acc. pl. ab

'Οστοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *osseus naturâ*; ab ὀστέον, -οῦν, τὸ, *os*, et φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.

'Οστρακίζειν, inf. ab

'Οστρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno, relego*: ab ὄστρακον.

'Οστράκινος, ίνη, ινον, *testaceus, a, um*: ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*.

'Οστρακισμὸς, οῦ, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas*: ab eod. th.

'Οστρακόδερμος, ου, ὁ, *testâ tectus, cui testa loco cutis seu pellis est*: ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*, et δέρμα, ατος, τὸ, *pellis*, quod à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

"ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *testa*, etiam *ea, quæ de pisce dicitur*; *testa figlina, testula in suffragiis ferendis adhiberi solita*.

"ΟΣΤΡΕΟΝ, seu ὄστρειον, ου, τὸ, *OSTREUM*; et *OSTRUM*, color ostrinus: q. ab ὀστέον, *os*.

"ΟΣΤΡΥΣ, ύος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYA* vel *OSTRYS*, arbor.

'ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. m. ἀνοῦμαι, *odoror, olfacio*.

'Οσφραίομαι, idem. f. m. ὀσφρήσομαι. perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.

'Οσφρασία, ας, ἡ, *odor*: et

"Οσφρησις, εως, ἡ, *odoratus*: ab ὀσφραίνομαι.

'Οσφρόμενος, *qui odoratur*, per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. med. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.

'ΟΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia*; accus. ὀσφῦν. Alii ὀσφῦς, ὀσφῦν.

"Οσχος, ου, et ὄσχεος, ου, ὁ, et ὄσχεον, ου, τὸ, it. ὀσχέα, ας, ἡ, necnon ὄσχη et ὤσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus palmes*; et pro *scroto* sumitur. Th. μόσχος, *vitulus, ramulus*.

"Οτ' ut et ὅθ' pro ὅτε, *quando*.

"Οταν, seu ὅτ' ἄν, *quum*, conjunct. ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, Mar. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum. item *quamdiù*. ex ὅτε et ἄν.

"ΟΤΕ, *quando, quum*; *quandoque*; *quoniam*. Poët. ὅττε, Dor. ὅκκα.

"Οτεο, Ion. et Dor. pro ὅτου pro οὗτινος, quod vide.

Ὅτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quomodo.*

Ὁτεῴδη, Ion. pro ᾡτινιδὴ, *cuicunque.* Sed ὅτεων pro ὧν τινων, *quorum.*

ὍΤΙ, et Poëticè ὅττι, conjunctio, *quòd, eò quòd, propterea quòd, quoniam, quia.* interdum vacat. *quàm* cum superlat. tamen cum positivo apud Herodot. ὅτι τάχος pro ὅτι τάχιστα, *quàm celerrimè.* μιμητικὴ· Matt. ix. 18. Marc. v. 35. vi. 15. Arist. Plut. p. 97. Xen. Cyrop. iii. 51. εἰδικῶς· ὅτι ἔσαι τελείωσις, Luc. i. 45, THAT *there shall be a performance,* non, FOR *there shall be,* (quod tamen fit, Luc. xxii. 20.) Ita Matt. ix. 28. Marc. xi. 22, 24. Luc. iv. 36. 1 Pet. iv. 1. 2.—Pro διότι. ὅ,τι, *cur, quare.* Mar. ix. 28. Luc. ii. 49. Joan. iv. 27. Εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων. Il. A. 64, *dicat cur tantopere iratus sit Phœbus Apollo.* et Od. τ. 464, ἣν μὴ φράσῃς ὅτι τῶδ' ἀκολȣθȣ̃μέν ποτε, Aristoph. Plut. i. 19, *nisi dicas tandem cur hanc sequamur.* Non igitur Hebraismus est, ut Grotius censet ad Mar. ix. 11. Verba loquentis inchoans abundat; Mar. ii. 11. &c. &c. Theoph. Charac. c. 3. Ὅτι ἵνα λάβε τὴν γυναῖκα, Marc. xii. 19, *ut ducat uxorem,* rara locutio. Cum infinitivo, Θεωρῶ ὅτι τὰ θηρία τȣ̀ς πλείςȣς διαφθεῖραι, Polyb. Θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὕβρεως μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλȣ̃ν, Act. xxviii. 10. Sed ὅ,τι, *quicquid,* pronom. n. g. ab ὅςις.

Ὁτιȣ̃ν, *quis igitur?* item *quodcunque, quodvis, quodlibet, quantulumcunque, quantumlibet,* μηδ' ὁτιȣ̃ν vel ȣ̓δ' ὁπωςτιȣ̃ν, Xenoph. Cyrop. l. i. c. 20, *nullo modo.* ab ὅς, *quis,* et ȣ̃ν, *ergo.*

Ὀτλέω, f. ήσω· et ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero; sustineo:* à seq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl. TOIL ortum ducunt.

Ὄτλος, ȣ, ὁ, *ærumna, labor, miseria:* à τλάω, per Pleonasm. τȣ̃ ὁ, quod à ταλάω, *suffero:* ex quo per Syncop. fit τλάω.

Ὀτοβέω et ὀττοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *strepito:* ab

ΟΤΟΒΟΣ et ὄττοβος, ȣ, ὁ, *strepitus, tumultus, sonitus:* qu. ab ἔθω, *moveo,* et βοὴ, *clamor.*

ὈΤΟΤΟΙ͂, ὀττοτοῖ, *heu! heu!*

Ὀτοτύζω, f. ύσω, *fleo, dico* ὀτοτοῖ. Pass. ὀτοτύζομαι, *lugeor.* Th. ὀτοτοῖ.

Ὅτȣ, Att. pro ὅτινος, gen. sing. ab ὅςις, *qui:* quod ab ὅς et τίς.

Ὀτραλέως, *celeritèr, ocyssimè, accuratè:* adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito.*

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, citatus, impiger, diligens.* in nom. dual. ὀτρηρώ. ab ὀτρύνω, *incito, hortor.*

Ὄτριχες pro ὁμότριχες, *ejusdem pili:* ab θρίξ.

Ὀτρυνέμεν, pro ὀτρύνειν inf. verbi ὀτρύνω.

Ὀτρύνομεν, 1. plur. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio, instigatio.* Th. ὀτρύνω.

ὈΤΡΥ͂ΝΩ, *incito, instigo, adhortor:* fut. υνῶ, et Ion. ὀτρυνέω. in pass. ὀτρύνομαι, *incitor.*

Ὄττα, vide ὄσσα.

Ὅττι, *quia, quoniam,* Poët. pro ὅτι.

Ὅττικεν, Poët. pro ὅ,τι et κὲν, *quicunque.*

Ὄττοβος, vide in ὄτοβος.

Ὀττοτοῖ, vide ὀτοτοῖ.

Ὀττοτύζω, id. q. ὀτοτύζω, q. v.

Ὅτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui:* ab ὅςις, *quicunque.* ex ὅς et τὶς, *quis.*

ΟΥ', seq. conson. ȣ̓κ, seq. vocali tenui, et ȣ̓χ, seq. vocal. aspirat. adv. Att. ȣ̓χὶ, *non.* Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, et vertitur *nequaquam.*

Οὗ, adv. *ubi, quò?*

Οὗ, *sui,* gen. ab ὅς, ȣ̃, *quis, cujus?* ȣ̃, οἷ, ἕ, *sui, sibi, se:* aliquando sed rariùs *illi, illum.*

Οὗ, *misisti,* pro ἕσο vel ἕο, contract. ȣ̃, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐὰ, interject. irridentis, *vah!*

Οὐαὶ, interject. dolentis, imprecantis, aut comminantis, *væ!* cum dat. ἡ ȣ̓αὶ, *miseria.*

ΟΥ͂ΑΣ, ἄτος, τὸ, *auris:* Poët. pro ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, idem: dat. pl. ȣ̓ασιν.

Οὔατα, *aures, vasorum ansæ,* nom. plur. ab ȣ̃ας, ȣ̓ατος, τὸ, *auris,* et contractè ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία vel ȣ̓γκία, *UNCIA, pars una assis:* vox Latina.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, *humilis, terrestris;* ab ȣ̃δος, *solum.*

Οὐδαμῇ, et Dor. ȣ̓δαμᾶ, *nusquam, nullatenus:* adv. ab ȣ̓δαμός.

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, *nihili, nugatorius, gerro, contemptus:* ab ȣ̓δαμός.

Οὐδαμοῖσι pro ȣ̓δαμοῖς.

Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, *nullus:* quod ex ȣ̓δὲ, *neque,* et ἀμὸς, *unus, aliquis.* q. d. ȣ̓δ' ἀμὸς, *ne unus quidem.*

Οὐδαμῶς, *nequaquam,* adv. à præc.

Οὖδας, ἄτος, τὸ, *pavimentum, humus, terra.* idem quod ȣ̃δος, εος, τὸ, *solum.*

Οὐδάσδε, adv. *ad solum, ad terram.*

Οὐδὲ, *neque,* conjunct. ex ȣ̓, *non,* et δὲ, *verò.*

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus.* ȣ̓δεμία, ᾶς, ἡ, *nulla.* ȣ̓δὲν, ενὸς, τὸ, *nullum.* ex ȣ̓δὲ, *neque,* et εἷς, *unus.*

Οὐδέκοτε, Ion. pro ȣ̓δέποτε.

Οὐδεμιᾷ, dat. sing. f. g. ab ȣ̓δεμία. Vide in ȣ̓δείς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil:* ȣ̓δὲν ἧττον, *nihilominus:* ȣ̓δὲν μᾶλλον, *nihilo magis.* Vide ȣ̓δείς.

Οὐδενόσωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nullâ curâ dignus, contemnendus:* ab ȣ̓δεὶς et ὤρα, *cura.* Vel *qui ne quidem momento durat:* ex eod. et ὥρα, *tempus.*

Οὐδέποτ' pro ȣ̓δέποτε, *nunquam,* adv. ex ȣ̓δὲ, *neque,* et ποτὲ, *aliquando.*

Οὐδέπω, *nondum, nunquam,* adv.

Οὐδέτερος, ἑρα, ερον, *neuter:* ex ȣ̓δὲ et ἕτερος, *alter.*

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte:* et

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem:* ab

Οὐδετέρως, *neutro modo:* quod ab ȣ̓δέτερος, pro ȣ̓δὲ ἕτερος, *neuter, neque alter.*

Οὐδέτι, *neque ullum:* ex ȣ̓, *non,* δὲ, *verò,* et τὶ, *quid.*

ΟΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *solum, pavimentum:* q. ab ὁδὸς, ἡ, *via.* Sed

Οὐδὸς, ȣ̃, ὁ, *limen.* Est et

Οὐδὸς, ȣ̃, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter.*

Οὐδοτιȣ̃ν, *nihil quidquam, nequaquam:* ex ȣ̓δεὶς, *nullus,* et ȣ̃ν, *igitur.*

ΟΥ͂ΘΑΡ, ἄτος, τὸ, *UBER, mamma; abundantia, ubertas:* hinc Angl. UDDER.

Οὐθεὶς, ȣ̓θεμία, ȣ̓θὲν, *nullus, a, um:* ex ȣ̓τε et εἷς, *unus.*

Οὔθην, *non quidem.* Th. ȣ̓, *non.*

Οὐκ, *non,* sequente tenui. Vide ȣ̓.

Οὐκέτι, *non ampliùs:* ex ȣ̓κ, *non,* et ἔτι, *adhuc.*

Οὐκί, Poët. pro ȣ̓χὶ, hoc autem pro ȣ̓κ.

Οὔκȣν, adv. *non certè, nullo modo, non ergo.* Sed
Οὐκȣ̃ν, adv. *nonne; atqui, enimverò; profectò; itaque, igitur.*
Οὔκω, Ion. pro ȣ̃πω, *nondum;* sic ȣ̃κων, Ion. pro ȣ̓κ vel ȣ̃κȣν, *non igitur.*
Οὔκων, pro ȣ̃κȣν, *non autem:* sed ȣ̓κȣ̃ν, *igitur.*
Οὔκως, Ion. pro ȣ̃πως, *nullo modo.*
Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, *hordeum*, accipitur etiam pro *molâ salsâ*, quâ hostiæ *aspersæ significabantur.* hinc Islandicum OL, GEOL, et YULE, *convivium ex cerevisia et molis salsis.* Gul. Bowyer. Præf. ad Conject. in Nov. Test. p. xliv. Ed. 1772.
Οὐλᾰμὸς, ȣ̃, ὁ, *confertum agmen, cohors:* q. ab ȣ̃λος, *integer:* vel ex ὁμȣ̃ et εἰλεῖσθαι, *simul cogi.*
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix.* Th. ȣ̃λος, *integer.*
Οὔλῐος, ῐ́α, ιον, ȣ̃λῐμες, ῐ́μη, ῐμον, et ȣ̓λοὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀλοὸς, *perniciosus.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*
Οὐλῐ́ᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ȣ, ὁ, nomen viri proprium.
Οὐλοδέτης, ȣ, ὁ, *merges, fasciculus hordei collecti:* ab ȣ̃λος, *fascis*, et δέω, *ligo:* vel ab ȣ̓λαὶ, *hordea.* Hinc
Οὐλόδετον, ȣ, τὸ, *funis*, quo ȣ̃λος δεῖται, id est, *fasciculus colligatur.*
Οὐλόθριξ, τρῖχος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui crispos habet capillos:* ex ȣ̃λος, *crispus*, et Θρὶξ, *capillus.*
Οὐλοθῠτέω, *immolo.* q. ȣ̓λὰς Θύω.
Οὐλοκᾱ́ρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crispo capite:* ex ȣ̃λος, *contortus*, (q. ab εἴλω, *contorqueo*) et κάρηνον, *caput.*
Οὐλομένη, ης, *perniciosa*, Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. med. f. g. et
Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd. temporis et modi verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. med. ὦλα, Att. ὄλωλα, aor. 2. med. ὠλόμην. hinc a. 2. part. med. ὀλόμενος, η, ον.
Οὖλον, ȣ, τὸ, *gingiva;* ab ȣ̃λος, *tener.*
Οὐλόπȣς, *integer pedibus:* ab ȣ̃λος, *integer*, et πȣ̀ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*
ΟΥ͂ΛΟΣ, η, ον, *integer, sanus, perfectus, mollis, tener, crispus;* item subst. ȣ, ὁ, *manipulorum collectorum fascis.* Tum etiam ȣ̃λος pro ὀλοὸς, *perniciosus*, quod vide in ὄλλυμι. Ab ȣ̃λος, *tener*, est ȣ̃λον, *gingiva.* Ἴȣλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens.* ȣ̃λος per Epenth. Ion. τȣ̃ υ, pro ὅλος, undè Angl. WHOLE, pro integro et sano manâsse videatur.
Οὐλόχῠτᾰ, ων, τὰ, seu ȣ̓λοχῠ́ται, αἱ, *primitiæ ante sacrificium*, seu *ipsæ molæ, quæ victimis affundebantur.* ȣ̓λοχύται dicuntur *ipsa canistra ex quibus molæ effunduntur:* ex ȣ̓λαὶ et χέω.
Οὐλοχῠ́τᾱς, acc. pl. ab ȣ̓λοχίται.
Οὐλύμπῐος, ȣ, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPIUS; cœlestis:* ab Οὔλυμπος.
Οὐλυμπόνδε, adv. *ad Olympum.*
Οὔλυμπος, ȣ, et gen. Ion. ȣ̓λύμποιο, ὁ, Poët. pro Ὄλυμπος, *OLYMPUS.* q. ὀλόλαμπος, *totus lucens.* Ὀλυμπόνδε, *ad Olympum*, q. εἰς ȣ̃λυμπον.
Οὔλω, *VALEO, sum sanus.* Th. ȣ̃λος, *integer.* Indè Angl. TO AVAIL.
Οὔμενȣν, *nihil equidem, verumtamen.*
Οὐ μὴν ἀλλὰ, *verùm*, Isoc. Panath.
Οὑμὸς, per Synæresin pro ὁ ἐμὸς, *meus.* Sic τȣ̓μὸν pro τὸ ἐμόν.
ΟΥ͂Ν, conj. *igitur, itaque, ergo.*
Οὕνεκα et ȣ̃νεκ', ȣ̃ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ, propter, quoniam.* Sic τȣ́νεκα, pro τȣ̃ ἕνεκα.
Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. pl. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero.* Th. ὄνημι, idem.
Οὔνομᾰ, ᾰτος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen:* et
Οὐνομάζω, pro ὀνομάζω, itidem.
Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare.*
Οὐνομᾰ́κλῠτος, ȣ, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus, inclytus.*
Οὐνομάρχης, ȣ, ὁ, *provinciæ præfectus:* Ion. pro ὁ νομάρχης. ex νομὸς (à νέμω, *rego*) et ἀρχὴ, *imperium.*
Οὐνομαςὸς, *celebris*, Ion. pro ὀνομαςὸς, quod vide.
Οὖξ, Dor. pro ὁ ἐξ.
Οὔπερ, adv. *haudquaquam, nequaquam.*
Οὗπερ, gen. sing. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod.*
Οὔπῃ, adv. *nusquam, nullo modo.*
Οὔποτε, *nunquam:* ex ȣ̓ et πότε, et hoc ab ὅτε, *quando.*
Οὔπω, *nondum:* ex ȣ̓ et πω (enclit.) *quodammodo;* hoc ab ὅς.
Οὔπως, adv. *nullo modo, nequaquam.*
ΟΥΡᾹ, ᾶς, ἡ, *cauda, extremum agmen, prora.* q. ab ὅρος, *terminus.*
Οὐρᾰγῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *extremum agmen:* ab
Οὐρᾱγὸς, ȣ̃, ὁ, *extremi agminis dux:* ab ȣ̓ρὰ et ἄγω, *duco.*
Οὐραῖος, αία, αῖον, *caudatus, ad caudam pertinens; postremus:* ab ȣ̓ρά.
Οὐρᾰ́νη, ης, ἡ, et ȣ̓ρήθρᾱ, ᾱς, ἡ, *meatus per quem urina defertur è renibus in vesicam;* ab ȣ̃ρον, *urina.*
Οὐρᾰνῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, et Ion. ȣ̓ρᾰνῐ́η, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Musis. ab ȣ̓ρανός.
Οὐρᾰνῐ́δᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ȣ, ὁ· ὁ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ παῖς, *Cœli filius.*
Οὐρᾰνῐ́δης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis:* in nom. pl. ȣ̓ρανίδαι. Th. ȣ̓ρανὸς, *cœlum.*
Οὐρᾰ́νῐος, ῐ́α, ιον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis, sublimis, magnus:* ab eod.
Οὐρᾰνῐ́ων, ωνος, ὁ, *cœlicola, cœlestis:* in nom. pl. ȣ̓ρᾰνῐ́ωνες· gen. pl. ȣ̓ρᾰνῐώνων. Th. ȣ̓ρανὸς, ȣ̃, ὁ, *cœlum.*
Οὐρᾰνόθεν, adv. *è cœlo, cœlitùs:* et
Οὐρᾰνόθῐ, adv. *in cœlo.* Th. ȣ̓ρανὸς, *cœlum.*
Οὐρᾰνομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cœlum altitudine tangens, altissimus:* ab ȣ̓ρανὸς, *cœlum*, et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*
ΟΥ'ΡᾸΝΟ'Σ, ȣ̃, et Dor. ὠρᾰνὸς, ȣ̃, ὁ, *cœlum, aër usque ad nubes; palatum:* q. ab ὅρος, *terminus*, vel ὁράω, *video*, vel ὄρω, *suscito.*
Οὐρᾰνόσε, *in cœlum:* adv. à præced. th.
Οὐρᾰνοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cœli contemplator;* item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem, dum natat, sursum tollit. Ab ȣ̓ρανὸς et σκοπὸς, quod à perf. med. verbi σκέπτομαι.
Οὐρᾰνῶ, gen. Dor. et Æol. pro ȣ̓ρανȣ̃, ab ȣ̓ρανός.
Οὐρᾱ́ς, acc. plur. ab ȣ̓ρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*
Οὐρβᾶνὸς, ȣ̃, ὁ, *Urbanus*, nomen viri Lat.
Οὐρεᾰ, Ion. pro ὄρεα, vide ȣ̃ρεος.
Οὐρεῖν, præs. inf. pro imperat. ab ȣ̓ρέω, *urinam reddo.* Th. ȣ̃ρον, *urina.*
Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis*, gen. sing. Sic ȣ̃ρεᾰ pro ὄρεα,

nom. pl. οὖρεσι dat. plur. ab ὄρος, εος, *mons*.
Οὐρεὺς, έος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus*. q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Est et
Οὐρεὺς, *custos*: ab οὖρος.
Οὐρέω, fut. ήσω, *urinam reddo, meio*. Th. οὖρον, *urina*.
Οὐρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro οὐρὰ, *cauda*.
Οὐρῆ, Ion. pro οὐρᾶ, dat. sing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.
Οὐρῆας, *mulos*, acc. plur. Ion. ab οὐρεὺς, έος, et Ion. -ῆος, ὁ, *mulus*.
Οὐρήθρα, vide in οὐράνη.
Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina*, à 1. pers. perf. pass. verbi οὐρέω, *meio*.
Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.
Οὐρήσῃς, *meias*, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi οὐρέω, *meio*; f. ήσω. Th. οὖρον, *urina*.
Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus*; *urina*: et
Οὐρητὴρ, ῆρος, ἡ, *URETER, meatus urinarius*: Hinc Angl. URETER. et
Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, *urinarius, urinam ciens; meiendi facultatem habens*: omnia à perf. pass. verbi οὐρέω, *meio*.
Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *lux Domini*.
Οὐρίαχος, ου, ὁ, *ferrum quo ima hastilis pars præfixa est*. Ab οὖρον.
Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus sum, finio*. Sic οὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα.
Οὔριος, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *secundus, prosper*: ab οὖρος.
Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri.
ΟΥ̃ΡΟΝ, ου, τὸ, *URINA*, quia ὀρύει ex vesicâ. Item Poët. pro οὖρος, *finis, terminus*.
ΟΥ̃ΡΟΣ, ου, ὁ, *ventus secundus, prosper successus*; item *custos, inspector*: q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video*. Est et
Οὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis, terminus*. et
Οὖρος, εος, τὸ, *mons*, pro ὄρος. Sed
Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *alveus* seu *fossa per quam deducitur navis in mare*: à præced. Est et
Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis* et *sanguinis*: ex ὀῤῥός.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*; in pl. τὰ ὦτα, *aures*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὓς, *quos*, acc. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὓς, *suos*, ab ὅς, ἥ, ὅν.
Οὖσαν, acc. sing. ab οὖσα, ης, præs. part. ab εἰμὶ, *sum*.
Οὐσία, ας, ἡ, *essentia, natura, substantia, facultates*: ab ὤν, οὖσα, *ens*, præs. part. ab εἰμὶ, *sum*.
Οὐσιωδῶς, adv. *substantialitèr, essentialitèr*: à præc.
Οὔτ' ἄρ' pro οὔτε ἄρα, *neque*.
Οὖτα, *vulneravit*, per Apoc. pro οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero*: f. άσω. Sed οὖτα est 3. sing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον-ων, -αες-ας, -αε-α.
Οὐτάζω, f. άσω, idem cum th. οὐτάω, *vulnero*.
Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτάναι, Dor. οὐτάμεναι, præs. inf. act. verbi οὔτημι, id. quod οὐτάω, *vulnero*.
Οὐτάμενος, *vulneratus*, præs. part. pass. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι pro οὐτάω. vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.
Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, *vulnero*.
Οὔτασκον, Ion. imperf. verbi seq.
ΟΥΤΑ'Ω, *vulnero, vulnus infligo*: f. ήσω. perf. ηκα. Hinc οὐτάζω et οὔτημι, idem.
Οὔτε et οὔτ', ut et οὔθ', *neque*; ex οὐ et τὲ, *que*, οὔτε τι, *non omnino*, Il. α. 115.
Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter*.
Οὐτήσασκον, Ion. imperf. verbi οὐτάω.
Οὔτησις, εως, ἡ, *vulneratio*: à 2. pers. perf. pass. verbi οὐτάω.
Οὔτιγε, *minimè, nedùm*.
Οὐτιδανὸς, οῦ, *vilis, homo nullius pretii*: q. οὔτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonasm. δα. vel ab οὔτις, *nullus*, et δάνος, εος, τὸ, *munus*.
Οὔτιν' pro οὔτινα, acc. sing. ab οὔτις, *nullus*; gen. οὔτινος· ex οὐ, *non*, et τὶς, *quis*.
Οὔτινος, gen. sing. ab ὅστις, *quicunque*: pro οὔτινος Attici dicunt ὅτου, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτευ, Æol. et Poët. ὅττεο et ὅττευ. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Ion. ὅτεων. Pro οἷστισι, Attici ὅτοις, Ion. ὅτεοις et ὀτέοισι. Ex ὅς et τὶς, *quis*.
Οὔτιπω, *nullo modo, nondum*: ex οὔτι et πω.
Οὔτις, *nullus*, gen. οὔτινος, acc. οὔτιν' et οὔτινα. ex οὐ, *non*, et τὶς, *quis*.
Οὔτοι, adv. *non sanè, nequaquàm*.
Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*. gen. τούτου, ταύτης. nom. plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. τούτων. q. ex ὁ et αὐτός. Sic οὗτος, in voc. casu pro *heus tu*. τοῦτο μὲν—τοῦτο δὲ, Heb. x. 33. *partim vero, partim autem*.—τοῦτο μὲν πόλεις ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχε. Diod. Sic. Ecl. i. l. 36. *partim urbes expugnabat; partim totam regionem impunè vastabat*. Καὶ ταῦτα, *et quod magis est*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro καίπερ, *tametsi, quanquam*. Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα παρὰ Ἀριαίου ὤν. Xenoph. Anab. ii. p. 147, 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat, quanquam ab Ariæo missus*.
Οὕτω, seq. consonante, et οὕτως, seq. vocali, sæpe quoque consonante. Att. οὑτωσί, adv. *ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde*, etiam *ita demum, tum demum*. à præc.
Οὐχ', ante asperam; οὐκ, ante vocalem; οὐ, ante consonantem, *non*.
Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi: item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. οὐ.
Ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*; acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφείλω, *debeo*.
Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, et
Ὀφείλημα, ατος, τὸ, *debitum*: ab
ΟΦΕΙ'ΛΩ, *debeo, reus sum; mulctor*; item *fœnero*. οὔτ' ὠφείλησα, οὔτε ὠφείλησέ με οὐδεὶς, Jer. xv. 10. *non fœneravi, non fœneravit me quisquam*. imperf. ὤφειλον. f. ὀφειλήσω. perf. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον. præs. pass. ὀφείλομαι. præs. part. pass. ὀφειλόμενος, η, ον, *debitus, a, um*. perf. pass. ὠφείλημαι.
Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam*.
Ὄφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὤφελεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*.
ΟΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo, adjuvo* (usurpatur et pro ὀφείλω, *debeo*): f. ὀφελῶ. perf. ὤφελκα. a. 2. ὤφελον. aor. 1. opt. ὀφέλλειε.
Ὀφέλλωσιν, *augeant*, 3. plur. præs. sub. verbi ὀφέλλω, *augeo*.
Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo*. Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, secundâ, et tertiâ personâ. v. ὀφείλω.
Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas, usus*: ab ὀφέλλω, *juvo, augeo*.
Ὄφεως, gen. ab ὄφις, ὁ, *anguis*.
Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus*: et indè
Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo*

laboro: ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

Ὀφθαλμιῶμένους ἄνθραξι, *inoculatos carbunculis,* Suid. voce ὠφθαλμισμένους.

Ὀφθαλμοδουλείᾰ, ᾱς, ἡ, *obsequium* (vel *servitus*) *ad oculos heri præsentis exhibitum.* ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *servus qui inspectante hero se gnavum præstat:* ab ὀφθαλμὸς, *oculus,* (quod ab ὄπτομαι, *video*) et δοῦλος, *servus.*

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus,* per Metaph. *vir illustris,* vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest:* dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν, ὀφθαλμῶς, Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὀφθαλμοφᾰνῶς, adv. *ad oculum, liquidè.*

Ὀφθεὶς, έντος, *visus,* a. 1. part. pass. ὀφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὀφθήσῃ, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video.*

Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in præc.

Ὄφῐν, acc. sing. ab ὄφις.

Ὀφῐόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à serpente morsus:* ab ὄφις et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

Ὀφῐομᾰ́χης, et ὀφῐομᾰ́χος, ου, ὁ, *qui cum anguibus dimicat.* Epith. *ichneumonis.* ex ὄφις et *μάχομαι.*

Ὄφῐος, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, *serpens:* acc. ὄφιν.

Ὄφιρ, indecl. *Ophir,* nomen regionis.

ὈΦῘΣ, ῐος, et εως, ὁ, *serpens, coluber; sideris* nomen; *piscis* quidam; etiam *ornamentum brachiale.* q. ab ἰὸς, *venenum,* per literarum transpositionem, et per pleonasmum τοῦ φ.

Ὀφῐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *serpentinus, anguinus; anguibus abundans:* à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo,* et per Syncop. ὄφλω. f. ὀφειλήσω, et per Syncop. ὀφλήσω. perf. ὤφληκα. a. 2. ὦφλον.

Ὄφλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *mulcta imposita; debitum.*

Ὄφλησῐς, εως, ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur.*

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, *debeo, mulctor, damnor; crimini obnoxius sum:* f. ὀφλήσω (tanq. ab ὀφλέω). perf. ὤφληκᾰ. part. ὠφληκὼς, *damnatus,* per Syncopen ab ὀφείλω.

ὌΦΡᾸ et ὄφρ᾽, *ut, quò, donec, dum, quamdiu, interea dum.*

Ὀφρῦη, id. quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, εντος, et in f. g. ὀφρυόεσσᾰ, ης, *excelsus, superciliosus:* à seq. th.

ὈΦΡΥ͂Σ, ύος, ἡ, *supercilium; fastus; tumulus.* dat. pl. ὀφρύσῐ. ὀφρῦν συνάγειν, *contrahere supercilia.*

Ὄχ᾽ pro ὄχᾰ, *valdè, præ cæteris, longè,* ponitur pro superl. ab ἔχω, *habeo.* usitatiùs est ἔξοχον et ἔξοχα, ab ἔξεχω, *emineo.*

Ὀχᾰ́νη, ης, ἡ, et

Ὄχᾰνον, ου, τὸ, *ansa clypei,* quâ ille tenetur: ab ἔχω, *teneo.*

Ὀχέεσκον, Ion. imperf. verbi ὀχέω.

Ὀχείᾰ, ᾱς, ἡ, *coitus; admissio:* ab ὀχεύω.

Ὄχεσκον, Ion. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto:* f. ήσω.

Ὄχεσφῐν, *curribus,* dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν. dicitur et ὀχέεσσῐ, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus.*

Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, *rivos ducens:* ab ὀχετὸς, *canalis,* et ἄγω, *duco.*

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco, diduco:* ab

ὈΧΕΤΟ`Σ, οῦ, ὁ, *canalis, aquæ ductus, rivus;* item *cloaca:* q. ab ὀχέω, *veho.* ὀχετὸς ἄτας, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate.*

Ὀχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum, vectis.* in pl. ὀχῆες. ab ἔχω, *teneo.*

ὈΧΕΥ´Ω, *admissarium admitto; coëo:* fut. εύσω. perf. ὤχευκᾰ.

Ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto, sustineo, suffero.* ὀχέομαι, οῦμαι, *vehor, portor, equito.* ab ὄχος, *currus.*

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus:* ab ἔχω, *sustento.*

Ὄχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *vehiculum:* à 1. pers. perf. pass. verbi ὀχέω, *veho.*

Ὀχήσῐος, ου, ὁ, *OCHESIUS,* nom. propr.

Ὀχθᾰ́ομαι, *ingemo.* Hesych.

Ὄχθᾱς, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa:* dat. pl. ὄχθαις, et Ion. ὄχθησῐν, et ὄχθαισῐ, Poët.

ὈΧΘΕ´Ω, fut. ήσω, *indignor, graviter fero.*

ὌΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa:* intra quam ἔχεται seu ὀχεῖται *aqua.*

Ὀχθήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *graviter fero.*

Ὄχθησῐν, dat. pl. Ion. et cum ν pro ὄχθαις, ab ὄχθη.

Ὄχθοιβος, ου, ὁ, *limbus, fimbria:* Suidæ est ὄχθοβος. ab

Ὄχθος, ου, ὁ, *ripa; locus editus; labra ulcerum tumida:* ab ὄχθη.

Ὀχλᾰγωγέω, ῶ, *turbam* seu *plebem duco;* f. ήσω. perf. ὠχλᾰγώγηκᾰ.

Ὀχλεῦνται, *turbantur,* Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo.* Th. ὄχλος, *turba.*

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, *vectis; cardo; vinculum:* ab

ὈΧΛΕΥ´Ω, *moveo;* f. εύσω.

Ὀχλέω, *turbo, commoveo; molestiâ afficio:* fut. ήσω. perf. ὤχληκᾰ. præs. pass. ὀχλέομαι, -οῦμαι, *vexor.*

Ὀχληρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *molestia, turbulentia:* ab

Ὀχληρὸς, ᾱ`, ὸν, *turbulentus, molestus:* et

Ὄχλησῐς, εως, ἡ, *molestia, perturbatio:* ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, *turba.*

Ὀχλῐ́ζω, f. ῐ́σω, opt. aor. 1. ὀχλίσσειᾰ, Ep. pro ὀχλῐ́σειᾰ, *vecte impello, protrudo, moveo.* Th. ὄχος.

Ὀχλῐκὸς, ἡ, ὸν, *popularis, turbulentus:* ab eod.

Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam:* f. ήσω. perf. ὠχλοποίηκᾰ. a. 1. ὠχλοποίησᾰ. ab ὄχλος et ποιέω, *facio.*

ὌΧΛΟΣ, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus; molestia.* Æol. Fόλχος, literis trajectis et Digamma præposito, aliàs φολγὸς, VULGUS. Cretenses, Πόλχος. Anglicè FOLK. ut notant Salm. de linguâ Hellen. p. 66. et Chishull. Antiq. Asiat. p. 127.

Ὄχμᾰ, ᾰτος, τὸ, et ἔχμα, *retinaculum.* ab ἔχω, *retineo.*

Ὀχμάζω, *inhibeo:* fut. ᾰ́σω. à præced.

Ὄχμος, *series, ordo:* ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii.*

Ὀχοῖσᾰ, ᾱς, ᾰ, Poët. et Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, *vehens, ferens:* part. præs. f. g. ab ὀχέω, *veho, sustineo.* Th. ὄχος, *currus.*

ὌΧΟΣ, ου, ὁ, et εος, τὸ, *currus, vehiculum;* item *fluxus aquæ:* ab ἔχω, *contineo,* vel ἄγω, *impello.*

Ὀχῠρὸς, ρᾱ`, ρὸν, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus.*

Ὀχῠρόω, ῶ, f. ώσω, *munio, fulcio:* ab ὀχυρὸς, *munitus.*

Ὀχῠ́ρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *munitio:* à 1. pers. perf. pass. verbi præced.

'Οχῠρωμᾰ'τιον, ȣ, τὸ, *munimentum.*
'Οχῠρῶς, adv. *tutò:* ab ὀχυρός.
'Οχῠ'ρωσῐς, εως, ἡ, *munitio; præsidium.* ab ὀχυρόω.
"ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus:* ab ἔπω, *loquor.* Sed ὄψ, *oculus,* ab ὄπτομαι, *video.*
'Οψᾰμᾰ'της, ȣ, ὁ, *qui serò metit:* ex ὀψὲ, *serò,* et ἀμάω, *meto.*
'Οψᾶ'ομαι, ῶμαι, *opsonium comedo, vescor cum pane:* ab ὄψον.
'Οψᾰ'ριον, ȣ, τὸ, *pisciculus.* Th. ὄψον, ȣ, τὸ, *quicquid cum pane comeditur.* per Synecdoch. gen. *piscis.*
'Οψᾰρότης, ȣ, ὁ, *qui serò arat:* ab ὀψὲ, *serò,* et ἀρόω, *aro.*
'ΟΨΕ', *serò; vesperi, post:* Matt. xxviii. 1. ὄψε τῶν Τρωϊκῶν, *post bellum Trojanum,* Philostrat. ab ὀπίσω, *post:* in compositione ε in ι mutatur.
Οψεαι, *videbis,* Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι. a. 1. pass. ὤφθην.
Οψει, *videbis,* Atticè pro ὄψῃ, 2. pers. sing. f. 1. med. ejusdem verbi. Est et ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
'Οψείω, *videre cupio, desidero:* ab eod. th.
"Οψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejusd.
"Οψηαι, *videbis,* Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι. a. 1. ὤφθην.
'Οψῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vespera, serum diei.* Th. ὀψέ.
'Οψῐ'γονος, ȣ, *serò natus,* ὀψίγονοι, *posteri.* ab ὀψὲ et γείνομαι, *nascor:* perf. med. γέγονα.
'Οψίζω, f. ῐ'σω, *serò aliquid facio,* vel *sub vesperam facio.* Th. ὀψέ.
Οψῐμᾰθῆ, acc. sing. ab
'Οψῐμᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *serò doctus:* ab ὀψὲ et μανθάνω, *disco.*
"Οψῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *serotinus, serus.* Th. ὀψέ.
'Οψῐ'νοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui serò sapit:* ab ὀψὲ et νόος, *mens.*
"Οψῐς, εως, ἡ, *vultus, facies, species, visus:* ex 2. pers. sing. perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video.*
'Οψῐ'σῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψέ.
'Οψῐτέλεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *serò perficiendus, imperfectus:* ab ὀψὲ et τελέω, *perficio.*
"Οψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video,* quod vide.

"ΟΨΟΝ, ȣ, τὸ, *opsonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus, piscis.* Alii ducunt ab ἕψω, *coquo,* ut *sit coctum quid cum pane.* Alii ab ὀπτάω, *asso.* Alii ab ὀψὲ, *serò,* quod non manè sed vesperi ea alimenta sumerent.
'Οψοποιὸς, ȣ, ὁ, *qui facit opsonium:* ex ὄψον et ποιέω.
'Οψοφᾰ'γος, ȣ, *gulosus, edax:* ab ὄψον et φάγω, *comedo.*
'Οψώνης, ȣ, ὁ, *opsonator:* ex ὄψον, ȣ, τὸ, *quicquid cum pane comeditur,* et ὠνέομαι, ȣμαι, *emo.*
'Οψώνιον, ȣ, τὸ, *OPSONIUM, stipendium:* ob ὀψώνης.

Π.

Π, Seu π, decima sexta apud Græcos litera: nota numeralis quæ *octoginta* denotat; et cum lineolâ infrà appositâ *octoginta millia.*
Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.
Πᾶ, Dor. pro πῆ, et sæpè πȣ, quod et πόθι dicitur, *ubi?* et πῆ, pro ποῖ, *quonam? quem in locum?*
Πᾱγᾶ'ν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed πᾱγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν· à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons; παγαῖσι,* Dor. dat. pl.
Πᾱγᾰσαίω, gen. sing. Dor. pro Πηγασαίȣ, epith. Apollinis; à
Πᾱ'γᾰσος, Dor. pro Πήγασος, ȣ, ὁ, *PEGASUS, alatus Persei equus.* Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons.*
Παγγλωσσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *nimia loquacitas,* παρὰ τὸ πᾶν ϗ τὴν γλῶσσαν.
Πᾰγεὶς, ἐντος, *concretus,* a. 2. part. pass. πᾰγείην. a. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo, concrescere facio:* f. ξω. perf. πέπηχα. a. 2. pass. ἐπάγην. f. 2. pass. παγήσομαι. perf. med. πέπηγα.
Πᾰ'γεν, Ion. pro ἔπαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo.*
Πᾰγετὸς, ȣ, ὁ, *glacies,* compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo.*
Πᾰ'γη, *defixum est,* Ion. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc πᾰγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.
Πᾰ'γη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum:* ab eodem th.
Πᾰγῐδεύω, *illaqueo, irretio:* fut. εύσω. perf. πεπᾰγῐ'δευκᾰ. à παγίς.
Πᾰ'γιος, ῐ'ᾰ, ιον, *firmus, stabilis, solidus, fixus:* à πηγνύω, *compingo.*
Πᾰγῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *laqueus in terram depactus, decipulum:* acc. sing. πᾰγῐ'δᾰ. ab eod.
Πάγκᾰκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omninò malus, infaustissimus:* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis -e,* et κακὸς, *malus.*
Πάγκᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *perpulcher, honestissimus:* ex πᾶς et καλὸς, *bonus, pulcher.*
Παγκᾰ'λως, adv. *pulchrè, honestissimè:* à præc.
Πάγκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui fructuum omne genus fert:* à πᾶς et καρπὸς, *fructus.*
Πάγκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omnibus communis:* à πᾶς et κοινὸς, *communis.*
Παγκρᾰ'της, έος, ὁ ϗ ἡ, *omnipotens:* ut παγκρᾰτὴς πῦρ, *ignis omnia vincens et absumens:* ex πᾶς et κρατέω, *vinco.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*
Παγκρᾰτιᾳςής, ȣ, ὁ, *peritus certandi in pancratio, pugil:* à seq.
Παγκρᾰ'τιον, ȣ, τὸ, *athletici certaminis genus,* ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat: *pugilatus et lucta.*
Πᾰ'γος, ȣ, ὁ, *tumulus, collis; glacies; sal.* Th. πηγνύω.
Παγχάλκεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *totus æreus, ex solido ære:* ex πᾶς et χαλκὸς, *æs.*
Πάγχρηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ex omni parte utilis:* ex πᾶς et χρηςός.
Παγχρῠ'σεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *totus aureus:* ex πᾶς et χρυσὸς, *aurum.*
Πάγχῠ, *penitùs:* adv. Poët. pro πάνυ. à πᾶς, *omnis.*
Πᾰδῆτε, *saltatis,* Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præs. ind. act. verbi πηδάω, *salio.*
Πᾰ'θᾰ, ᾱς, ᾶ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poët. *casus, clades:* à πάθος, τὸ, *passio.* Th. πάσχω, *patior.*
Πᾰθαίνομαι, *afficior vehementèr et concitor;* item *afficior morbis animi:* à πάθος, quod vide.
Πᾰ'θε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπαθε, et
Πᾰθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. perf. med. πέπονθα.
Πᾰ'θει, dat. sing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, passio.* Th. præc.
Πᾰθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω. vide παθέειν.

Πά'θισιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω.

Πά'θη, ης, ἡ, *calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus:* à πάσχω. Sed

Πά'θη, *passiones*, nom. pl. contr. pro πάθεα, à πάθος. At

Πά'θῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior:* aor. 2. ἔπαθον.

Πά'θημᾰ, ἄτος, τὸ, *quod quis passus est* seu *patitur; passio, afflictio, morbus corporis* vel *animi.* in pl. τὰ παθήματα, *passiones.* à πάσχω.

Πᾰθητῐκὸς, ἡ, ὸν, *passivus; qui pati potest; qui affectibus detinetur* aut *ducitur.* παθητικὸς λόγος, *oratio cui insunt πάθη*, i. e. *in quâ fervent concitati affectus.* Angl. PATHETICAL. à

Πᾰθητὸς, ἡ, ὸν, *passibilis, qui pati potest:* à πάσχω.

Πά'θοιτε, 2. pl. a. 2. opt. et

Πά'θον, *passus sum*, Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. et

Πᾰθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior.* τί παθόντες, Attica loquendi formula, *quare*, idem quod τί simplex, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. c. 9. Bos Anim. c. xxv.

Πᾰθοποιΐᾱ, ᾱς, ἡ, *commotio affectuum:* ex πάθος, εος, τὸ, *affectus*, et ποιέω, *facio.*

Πά'θος, εος, ους, τὸ, *quod quis patitur* seu *passus est, casus; cædes; morbus; perturbatio animi; ægritudo, affectio; mollities.* dat. pl. πά'θεσῐ. à πάσχω, *patior:* a. 2. ἔπαθον.

Πᾰθοῦσᾰ, a. 2. part. act. f. g. à

Πᾰθὼν, όντος, a. 2. part. act. à πάσχω.

Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer.*

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis*, vel *cujuslibet dei; pes metricus; Apollo* ipse, sic dictus à παύω, quia mala *sedat;* vel à παίω, *ferio.*

Παιᾱνιεὺς δῆμος, *Pæaniensis populus:* à pr.

Παιᾱνίζω, fut. ί'σω, *pæanem seu pæanas cano:* ab eod.

Παιᾱ'νων, gen. pl. à παιὰν, qu. vide.

Παιγμοσύ'νη, ης, ἡ, *lusus, oblectatio.* Th. παίζω, *ludo.*

Παιγνιήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocosus.* et

Παίγνῐον, ου, τὸ, et παιγνί'η, ης, ἡ, Ionicè gen. plur. παιγνιέων, *ludus, res ludicra.* à παίζω, *ludo.*

Παῖδ' pro παῖδᾰ, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer.*

Παιδᾰγωγεῖον, ου, τὸ, *schola, ludus literarius.* et

Παιδᾰγωγέω, ῶ, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum; moderor, rego.* et

Παιδᾰγωγὸς, οῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos et informator:* à παῖς et ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω. Angl. PEDAGOGUE.

Παιδά'ριον, ου, τὸ, *puerulus:* dimin. à παῖς, *puer.*

Παιδᾰριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *puerilis, puerum decens:* à præc.

Παιδείᾱ, ᾱς, ἡ, *institutio, doctrina, eruditio, disciplina; ratio vitæ; castigatio:* à παιδεύω, *erudio.* Th. παῖς, *puer.*

Παίδειος, ου, ὁ, *puerilis.* παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens*, vel *qui inter pueros canitur:* à παῖς.

Παιδεραστὴς, οῦ, ὁ, *amator puerorum:* ex παῖς et ἐράω.

Παιδέρως, ωτος, *acanthus*, et *flos quidam; genus unguenti:* à παῖς et ἔρως.

Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.

Παίδευμᾰ, ἄτος, τὸ, *quod docetur; præceptum, disciplina:* Xen. à παιδεύω.

Παίδευσῐς, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, eruditio, doctrina:* ab eod.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator:* ab eod.

Παιδεύω, *erudio, doceo, instituo*, propriè, *ut* puerum; *castigo, admoneo, reprehendo:* imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκᾰ. a. 1. ἐπαίδευσᾰ. perf. pass. πεπαίδευμαι. hinc perf. part. πεπαιδευμένος, ου, *institutus.* a. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η. a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς.

Παιδιᾱ', ᾶς, ἡ, *lusus;* item *jocus.* Th. παίζω, *ludo.* at

Παιδῑ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *pueritia, puerilis ætas.* Th. παῖς.

Παιδῐκὸς, ἡ, ὸν, *puerilis, puellaris:* à παῖς.

Παιδιόθεν, adv. *ab incunabulis, ab ineunte ætate*, vel *à pueritiâ:* à seq.

Παιδί'ον, ου, τὸ, *infans, puerulus; filiolus* vel *filiola:* diminut. à παῖς.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *puella, ancilla;* Matt. xxvi. 69. Damnat Phrynicus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. I. et Orat. II. c. Agorat. à παῖς.

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus:* diminut. ab eod.

Παιδνὸς, ἡ, ὸν, *puerilis, adolescens.* à παῖς.

Παιδογονί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *liberorum procreatio:* à

Παιδογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberorum procreator:* ex παῖς et γίνομαι, *fio.*

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à pueritiâ.* Th. παῖς.

Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, *puerorum curam suscipio:* ex παῖς et κομέω.

Παιδολέτειρᾰ, ᾱς, ἡ, *liberorum perditrix:* à

Παιδολετὴρ, ῆρος, ὁ, sive

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ, *liberorum perditor:* ex παῖς et ὀλέω.

Παιδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *liberos procreo.* hinc παιδοποιητέον, verbale. Ex παῖς et ποιέω, *facio.*

Παιδοποιΐᾱ, ᾱς, ἡ, *liberorum procreatio:* à seq.

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *liberos procreans:* ex παις et ποιέω, *facio.*

Παιδὸς, gen. sing. à παις, *puer.* dat. pl. παισί.

Παιδοτριβέω, ῶ, f. ήσω, *pueros exerceo* vel *instituo, educo:* et

Παιδοτρί'βης, ου, ὁ, *ludimagister:* ex παῖς et τρίβω, *tero.*

Παιδουργί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *puerorum procreatio:* ex παῖς et ἔργον.

Παιδοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *puerorum* seu *liberorum interfector.* Ex παῖς et φονεύω.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. plur. παῖς, παιδὸς.

ΠΑΙ'ΖΩ, contractè pro παιδίζω, *more puerorum lusito, ludo; joco; salto:* Od. Ψ. 147. Hes. Scut. Herc. 277. f. ξω, et σω. perf. πέπαιχᾰ. a. 1. ἔπαιξᾰ.

Παιήονᾰ, *hymnum*, acc. sing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιὼν, ῶνος, ὁ, quod vide.

Παίονες, οἱ, *Macedones.*

ΠΑΙ'ΠᾸΛᾸ, ων, τὰ, *loca prærupta et salebrosa*, à παιπάλη, h. e. *pulvis, in rupibus.*

Παιπά'λη, ης, ἡ, *farina tenuissima, pulvis:* q. ex παιπάλλω, *concutio.* Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπά'λημᾰ, ἄτος, τὸ, idem, et ab eodem th.

Παιπάλλω, fut. ἄλῶ, *quatio:* idem qu. σείω, quod vide.

Παιπᾰλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπᾰλόεσσᾰ, *præruptus, salebrosus, asper:* à παίπαλα, τὰ, quod vide. expon. et *pulveru-*

lentus: à παιπάλη, *pulvis, flos farinæ.*

Παιπᾶλοίσσῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοίσσαις, à præced.

ΠΑΓΣ, παιδὸς, ὁ ϗ ἡ, *puer*, vel *puella; servus, filius:* et sensu inhonesto, Aristoph. Plut. 154. et puro, Eurip. Supplic. 1088. Παίδων ἱεραςῆς, pro τέκνων, *cupiens liberos*, et pro *insciente*, Bentleius in Phal. p. 420. pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt πόϊρ, undè *PUER.*

Πᾶΐς, ὁ, Ep. pro παῖς.

Παίσᾶς, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, *percutio:* f. παίσω. perf. πέπαικα.

Παίσᾶτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, *ludo:* f. ξω, et σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer.*

Παῖσδᾶ, Dor. pro παῖδα, acc. sing. ejusd. th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi

Παίσδω, pro παίζω, *ludo;* q. v.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παισὸς, ῦ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumquaque verto; volito, festino, impetum facio; illustro, manifesto:* qu. à παίω φάη, *quatio* seu *vibro oculos.*

Παιχθεὶς, ἑντος, *illusus*, aor. 1. part. pass. παίζω, *ludo:* f. ξω, perf. pass. πέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ´Ω, f. παίσω. perf. πέπαικᾶ. a. 1. ἔπαισᾶ. a. 1. m. ἐπαισᾶ´μην. reperitur etiam fut. παιήσομαι. *percutio, ferio, pulso:* item *expeditè aliquid facio; subagito; raptim comedo:* hinc Angl. TO PAY, id est, *ferire.*

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ*, h. e. *Apollo; medicus; hymnus.* Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus.*

Πακτῖς, ῖδος, ἁ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pecten:* musicum instrumentum. à πήγνυμι.

Πακτὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro πηκτὸς, *compactus:* ab eod. th.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, *compingo; obsero, claudo:* à πακτός.

ΠΑΛΑ´ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum* aut *caricarum.*

ΠᾸ´ΛΑΙ, adv. *olim, quondam, pridem.*

Πᾰλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *senex, annosus, vetulus, olim genitus:* gen. pl. πᾰλαιγενέων. ex πάλαι et γείνομαι, *nascor.*

Πᾰλαίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ac παλαιγενής· in pl. παλαιγόνοι, *majores.* Παλαιγόνον ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit et procreavit.* Παλαίγονον verò est pro eo, *qui olim est genitus, et qui est antiquus.* ex πάλαι et γείνομαι, *nascor.*

Πᾰλαίει, *luctatur*, 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor.* Sic παλαίειν φόνῳ, *cum cæde luctari.* Th. πάλη, *lucta.*

Πᾰλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari, certare:* vide præced.

Πᾰλαίμων, *PALÆMON, Portumnus.*

Πᾰλαιομώλωψ, *veterator, verbero.*

Πᾰλαιὸς, ᾱ`, ὸν, *antiquus, vetus, priscus:* à πάλαι.

Πᾰλαιότερος, ερᾱ, ερον, *antiquior;* compar. à præc. vide παλαίτερος.

Πᾰλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas:* à παλαιὸς, *antiquus.*

Πᾰλαιόω, ῶ, *antiquo, aboleo:* fut. ώσω. perf. πεπᾰλαίωκᾰ. præs. pass. πᾰλαιόομαι, ῦμαι, *veterasco:* f. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Πᾰ´λαισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *lucta, artificiosa luctatio, callidum consilium.* Th. πάλη, *lucta.*

Πᾰλαισμᾰ´τεσσῐ, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Πᾰλαισμοσῠ´νη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta.*

ΠᾸΛΑΙΣΤΗ´, ῆς, ἡ, *palmus, mensura quatuor digitorum.*

Πᾰλαιςὴς, ῦ, ὁ, *luctator:* à παλαίω.

Πᾰλαιςιαῖος, αίᾱ, αῖον, *unius palmi longitudinem* vel *crassitiem habens:* à παλαιςή.

Πᾰλαίςρᾱ, ᾱς, ἡ, *PALÆSTRA, lucta, luctæ locus.* Th. πάλη, *lucta.*

Πᾰλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, ου, *antiquior*, compar. à παλαιός. Sed nusquam παλαιότερος, Toup. in Suid. I. p. 106.

Πᾰλαίφᾰτον, Poët. pro παλαιφάτως, *secundùm priscam famam.* à seq.

Πᾰλαίφᾰτος, ου, ὁ, *antiquitùs celebratus, priscus, antiquus.* nomen viri. *PALÆPHATUS, peripateticus:* ex πάλαι et φατός. à φάω seu φημὶ, *dico.*

Πᾰλαίω, f. αίσω, *luctor:* à πάλη, *lucta.*

Πᾰλαίωμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Πᾰλαίωσῐς, εως, ἡ, *vetustas:* à παλαιόω.

Πᾰλᾰ´μαις, *manibus*, dat. pl. πᾰλᾰμᾰ´ων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν. et

Πᾰλᾰμᾰ´ομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, *manu tracto, struo, molior:* à

ΠᾸΛᾸ´ΜΗ, ης, ἡ, et Dor. πᾰλᾰ´μᾱ, ᾶ, *manus, PALMA; ars;* quia palmâ *exercetur.* q. à πάλλω, *vibro, agito.* παλάμησι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Πᾰλᾰμήδης, ου, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauplii.

Πᾰλᾰ´μηφῐ et vocal. seq. πᾰλᾰ´μηφῐν. Ep. gen. et dat. à παλάμη.

Πᾰλᾰμναῖος, αίᾱ, αῖον, *cujus manus cæde contaminata est; item scelerum vindex:* à παλάμη.

Πᾰλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. et

Πᾰλάσσετο, *polluebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Πᾰλάσσω, *sortior;* item *inquino, fœdo, contamino; contundo:* f. ξω. perf. πεπᾰ´λᾰχᾰ. a. 1. ἐπᾰ´λαξᾰ. Th. πάλλω, *vibro, quatio.*

Πᾰλευτρίᾱ, ᾱς, ἡ, *columba illex, allectrix:* à παλεύω.

ΠᾸΛΕΥ´Ω, *allicio, fallo, protraho in retia:* f. σω.

ΠᾸ´ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν, *movendo manus:* etiam *POLLEN, flos farinæ.*

Πᾰλήσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. à παλέω, pro παλαίω, *luctor.* Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ. Porti Dictionar. Æol.

Πᾰ´λῐ, pro πάλιν, *rursus*, adv.

Πᾰλῐ´ᾱ, *secundus nuptiarum dies, repotia:* q. à πάλιν ἰέναι, quòd tunc *redeant* ad convivium.

Πᾰλιγγενεσῐ´ᾱ, ᾱς, ἡ, *renascentia, secundus ortus, instauratio, regeneratio:* ex πάλιν et γένεσις, *generatio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Πᾰλίγγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diversâ et abhorrente* (qualis est barbarorum) *utens linguâ.* παλίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur.* ex πάλιν, *rursus, è diverso, è contrario*, et γλῶσσα, *lingua.*

Πᾰλίγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus:* ex πάλιν, *iterùm*, et κότος, *ira vetus.*

Πᾰλιγκότως, *animo vicissim irato, iracundè:* adv. à præc.

Πᾰλιλλογέω, ῶ, fut. ήσω, *idem iterùm dico:* à παλίλλογος.

Πᾰλιλλογῖᾰ, ῖας, ἡ, *sermonis iteratio:* ab eod.

Πᾰλίλλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rursus numeratus* vel *collectus.* ex πάλιν et λέγω, *colligo.*

Πᾰλίμϐᾱμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro παλίμϐημος, *retrogradus, reciprocus.* ὁδὸς παλίμϐαμος, ἡ πάλιν βαίνȣσα, ϗ πορευομένη. Est et *itus reditusque manuum et textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur.* ex πάλιν et βαίνω, *eo.*

Πᾰλιμπετὶς, adv. *retrò:* à seq.

Πᾰλιμπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *relapsus:* ex πάλιν et πίπτω, *cado.*

Πᾰλίμπηγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iterùm compactus:* ex πάλιν et πήγνυμι.

Πᾰλιμπλαγχθεὶς, ἐντος, *errans,* a. 1. part. pass. à

Πᾰλιμπλάζομαι, *aberro, vagis, erroribus retrò agor:* ex πάλιν et πλάζω, *errare facio, seduco:* f. γξω.

ΠΆΛΙΝ, adv. *iterùm, rursùs, denuò, de integro; vice versâ, è diverso, è contrario, contrà;* etiam *retrò* seu *retrorsùm.*

Πᾰλινᾱγερτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rursus congregatus, rursus congregans:* ex πάλιν et ἀγείρω, *congrego.*

Πᾰλινδικῖᾰ, ᾱς, ἡ, *actio repetita:* à seq.

Πᾰλίνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cùm rursus iisdem de rebus judicatur:* ex πάλιν et δίκη.

Πᾰλινδρομέω, ῶ, f. ήσω. aor. 1. ἐπᾰλινδρόμησᾰ. perf. πεπᾰλινδρόμηκᾰ. *recurro, cursu reciproco redeo.* à παλίνδρομος.

Πᾰλίνδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recurrens, reciprocans:* ex πάλιν et δρόμος.

Πᾰλῐνόρμενος, η, ον, *qui gressu retro concitato redit.* Ex πάλιν et ὄρνυμι.

Πᾰλῐνορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *retrogradus, resiliens:* item *rursus concitatus.* ex πάλιν, *rursus,* et ὄρω, *excito:* fut. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Πᾰλίντῐτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui rependitur, vicissim punitus:* ex πάλιν et τίω, *punio.*

Πᾰλίντονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reflexus:* ex πάλιν et τείνω, *tendo.*

Πᾰλιντρᾱπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in contrarium versus:* à πάλιν et τρέπω.

Πᾰλιντροπῖᾰ, ῖας, ἡ, *reversio:* et

Πᾰλιντροπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui revertitur:* ex iisd.

Πᾰλῐνῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *recanto, retracto, retexo orationem;* et

Πᾰλῐνῳδῖᾰ, ᾱς, ἡ, *retractatio, recantatio,* PALINODIA: in bonam partem, *ejusdem vocis iteratio.* ex πάλιν et ᾠδὴ, *cantus.*

Πᾰλῐον, ȣ, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessaliæ mons.*

Πᾰλῐȣρος, *PALIURUS,* frutex spinosus.

Πᾰλιῤῥόθῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *refluentes seu reciprocantes habens fluctus.* κῦμα παλιῤῥόθιον, *unda reflua.* ex πάλιν, *rursus, vicissim,* et ῥόθος, *undarum strepitus.*

Πᾰλῐσσῠτέω, ῶ, f. ήσω, *retrò feror, retrogredior:* à seq.

Πᾰλίσσῠτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad retrogradum gressum incitatus, retrogradus;* item *resiliens:* ex πάλιν et perf. pass. verbi σύομαι inusitat. v. σύω.

Παλῐωξῐς legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *insecutio:* ex πάλιν, *rursus,* et διώκω, *persequor.*

Πάλλᾰ, *PILA,* idem quod σφαῖρα. qu. à πάλλομαι. Eust. Hinc fort. Angl. A BALL.

Παλλᾰδ' pro Παλλάδα, acc. sing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva.*

Παλλᾰθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλᾰκεύομαι, f. εύσομαι, *sum concubina; pellicem habeo.* παλλᾰκεύεσθαι, *ancillari.* à seq.

Παλλᾰκὴ, ῆς, ἡ, *PELLEX, puella, concubina.* Th. πάλλαξ, quod vide.

Παλλᾰκῐσι, dat. pl. Ion. à

Παλλᾰκιον, ȣ, τὸ, *adolescentulus:* Dim. à πάλλαξ.

Παλλᾰκῐς, ῐδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΆΛΛΑΞ, ᾰκος, ὁ, *juvenis, adolescens:* q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam.

Παλλᾰς, ᾰδος, ἡ, *PALLAS,* sapientiæ Dea, quæ et *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd scil. hastam *vibret* ut bellicosa.

Πάλλε, *jactabat,* Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi πάλλω, *vibro.*

Πάλλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omninò albus:* ex πᾶς et λευκός.

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE,* nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à seq.

ΠΆΛΛΩ, *vibro, agito, quatio; PELLO; sortior.* πάλλομαι, *PALPITO, sortior, salio, exulto.* f. ᾰλῶ. perf. αλκᾰ. perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. TO FEEL.

Παλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palpitationibus obnoxius:* à παλμός.

Πᾰλος, ȣ, ὁ, *concussio; sors:* à πάλλω, *sortior.*

Παλτὸν, ȣ̃, τὸ, *telum,* quod πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ἐπεπάλμην, σο, το, et Ion. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito:* f. αλῶ. perf. αλκα. perf. pass. πέπαλμαι.

Παλυντὴ, et Æol. πολυντὴ, ῆς, ἡ, *POLENTA:* à

Παλῡνω, *aspergo, conspergo: misceo, humecto:* item *albefacio;* propriè de farina: fut. ῠνῶ. aor. 1. ἐπᾰλῡνᾰ. imperf. ἐπᾰλῡνον. Th. πάλη.

Παμϐᾰσῐλεὺς, έος, ὁ, *omnium rex:* ex πᾶς, *omnis,* et βασιλεὺς, *rex.*

Παμϐῐας, ȣ, ὁ, Poët. *qui vim adversus omnia habet, adversus omnia violentus.* Ex πᾶς, *omnis,* et βία, *vis.*

Παμϐότᾰνον τȣ̃ ἀγρȣ̃, expon. *herba agri:* ex πᾶς et βοτάνη, *herba.* Th. βόω, *pasco.*

Πάμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *possessio:* à πάω, *possideo.*

Παμμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *omninò magnus;* in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, *omne,* et μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo.* Th. μέγας, μεγάλȣ, *magnus.*

Παμμέλᾱς, αινᾰ, ᾰν, gen. ᾰνος, αίνης, ᾰνος, *omninò niger, totus niger* vel *ater.* Ex πᾶς et μέλας.

Παμμῐγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mixtus, ex omnibus compositus.* ex πᾶς et μίγνυμι, *misceo.*

Πάμμικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *perpusillus:* ex πᾶς et μικρός.

Παμμυῖᾰ, ᾱς, ἡ, Exod. viii. 21. *omne genus muscarum.* ex πᾶς et μυῖα, Aquilæ versio, Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 47.

Πάμπᾱν, adv. *prorsùs:* q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis,* gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui omnia persuadet.* Ex πᾶν, *omne,* et πείθω, *persuadeo.*

Παμπήδην, *funditùs, omninò.* Poët. adv. et

Παμπησῖᾰ, ᾱς, ἡ, *universa possessio.* Ex πᾶς, *omnis,* et πάω, seu πάομαι, *possideo:* perf. πέπαμαι.

Πάμπλειστος, (*numerus*) *quamplurimus.*

Παμπληθεὶ, adv. *confestim, per totam multitudinem, universâ turbâ:* à παμπληθής.

Παμπληθὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *confertus, tota multitudo;* item *permultus, quamplurimus:* ex πᾶν et πλῆθος.

Παμποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *variè pictus:* ex πᾶς, *omnis*, et ποικίλος, *varius*.

Πάμπολλᾰ, pl. n. g. et

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολῠς, gen. παμπόλλȣ, *omninò multus, permultus:* ex πᾶς, *omnis*, et πολὺς, *multus*.

Παμπόρφῠρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omninò purpureus:* ex πᾶς, *omnis*, et πορφύρα, *purpura*.

Πάμπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omnium primus:* ex πᾶς, *omnis*, et πρῶτος, *primus*.

Παμφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omnia devorans:* ex πᾶς et φάγω.

Παμφαίνησῐ, *totus splendeat*, 3. sing. præs. sub. act. Ion. à

Παμφαίνω, id quod seq.

Παμφᾰνάω, *undecunque appareo, totus luceo:* hinc παμφᾰνόωντᾰ, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præs. part. act. ut et παμφᾰνόωσᾰν, pro παμφανῶσᾰν, acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, *omnis*, et φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφᾰνόωντᾰ, et παμφᾰνόωσᾰν, vide in præc.

Παμφάρμᾰκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus.* Ex πᾶς et φάρμακον, *venenum*.

Παμφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omnia rapiens* ac *trahens*. Ex πᾶς, *omnis*, et φέρω, *fero*.

Παμφυλῐᾰ, ας, ἡ, nomen regionis Gr. *societas omnium gentium*. à seq.

Πάμφῠλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus:* ex πᾶς et φῦλον, *gens*.

Πάμφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ex omnibus mixtus:* ex πᾶς et φύρομαι.

ΠΑ'Ν, πᾱνὸς, ὁ, *PAN, Pastorum Deus*, q. à πάω, *pasco*. at

Πᾶν, *omne*, n. g. à πᾶς, πᾶσα, quod vide: et τὸ πᾶν, *vulgus*.

Πανᾰγρῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ferox:* ex πάνυ, *omninò*, (quod à πᾶς, *omnis*,) et ἄγριος, *ferus*. Th. ἀγρὸς, *rus*.

Πάνᾰγρον, ȣ, τὸ, *rete*, quòd *omnia capiat:* à seq.

Πάνᾰγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omne capiens*. Ex πᾶς et ἄγρα.

Πανᾰγῠρῐς, ῐος, ᾱ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.

Πᾰνάθλῐος, ῐᾱ, ῐον, *omninò miser, miserrimus:* ex πᾶς, *omnis*, et ἄθλιος, *miser*.

Πᾰναιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *totus lucidus, splendidus:* ex πᾶς, *omnis*, et αἴθω, *lucceo, uro*.

Πᾰναιόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omninò varius:* ex πᾶς et αἰόλος, *varius*.

Πᾰνᾰκειᾰ, ας, ἡ, *omnium morborum curatio:* item *PANACEA*, herba sic dicta qu. *omnia sanans:* à πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, *sano*.

Πᾰνᾰκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *omnia sanans, omnibus morbis medens:* ex iisd.

Πᾰνᾰπᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *totus tener:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, *tener*.

Πᾰνᾰπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *prorsus innoxius:* ex πᾶς et ἀπήμων, *illæsus*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Πᾰνᾰποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *miserrimus:* ex πᾶς, *omnis*, et ἄποτμος, *miser:* quod ab α et πότμος, *sors, fatum*.

Πᾰνάργῠρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *totus argenteus, ex argento solidus.* Ex πᾶς et ἄργυρος.

Πᾰνᾰριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omninò præstantissimus, longè præstantissimus:* ex πᾶς et ἄριςος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Πᾰνᾰφηλιξ, ῐκος, ὁ ϗ ἡ, *qui caret æqualibus et sociis:* ex πᾶν et ἀφῆλιξ, *impuber;* quod ab ἧλιξ, *coætaneus*. Th. ἡλικία, *statura*.

Πᾰνᾰχαιοὶ, ῶν, οἱ, *omnes Græci*. Ex πᾶς et Ἀχαιοί.

Πᾰνᾰώρῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omninò intempestivus; qui immaturâ morte moriturus est.* Ex πᾶς et ἀώριος, idem quod ἄωρος, *intempestivus, præcox;* quod ab α priv. et ὥρα, *hora*.

Πανδαισῐᾰ, ας, ἡ, *lautum convivium:* ex πᾶς et δαὶς, ἡ, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Πανδᾰμᾰτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *omnidomitor:* ex πᾶς et δαμάω, *domo*.

Πάνδᾰρος, ȣ, ὁ, *PANDARUS*, nomen propr.

Πάνδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omninò* sive *omnibus modis gravis, gravissimus:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινὸς, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *improbus, veteratorius:* à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. *cum omni populi totius frequentiâ:* à πάνδημος.

Πανδήμῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *popularis, publicus:* ex πᾶς, *omnis*, et δῆμος, *populus, plebs*.

Πάνδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad universum populum pertinens, publicus; universus; vulgaris, plebeius:* ex iisd.

Πανδοκεύω, f. εύσω, *cauponor:* q. d. *omnes excipio:* à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo:* et

Πάνδοκος, seu πανδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens:* ex πᾶς et δέχομαι, *capio*.

ΠΑΝΔΟΥΡᾸ, ας, ἡ, seu πανδȣρῒς, ῒδος, ἡ, *PANDURA*, musicum instrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.

Πανδοχεῖον, ȣ, τὸ, *diversorium, publicum hospitium:* ex πᾶς, *omnis*, et δέχομαι, *excipio:* perf. m. δέδοχα, (quod tamen inusitat. undè δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεὺς, έος, ὁ, *publicus hospes:* ab iisd.

Πανδώρᾱ, ας, ἡ, nomen mulieris; videtur etiam Epitheton telluris; *quæ omnes generis fruges profert:* ex πᾶν et δῶρον.

Πάνδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui dat omnia:* ex iisdem.

Πανέλλᾰνες, Dor. pro πανέλληνες, *omnes Græci;* ex πᾶς et Ἕλλην, ηνος, *Græcus*.

Πανελλήνεσσῐ, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. à præc.

Πανεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omnia oculis suis lustrans:* ex πᾶς et ἐπισκόπος.

Πανέςῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cum totâ domo* seu *familiâ:* ex πᾶς et ἑςία, *focus*.

Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum*.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte beatus, felicissimus:* ex πᾶς, n. g. πᾶν, et εὐδαίμων, *felix*. Th. δαίμων, *Deus*.

Πάνεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte coctus*. πάνεφθος κασσίτερος, *plumbum benè purgatum*, Herodot. ex πᾶς et ἕψω, *coquo, elixo*.

Πανηγῠρέω, -ῶ, fut. ήσω, *exulto, panegyrim celebro*.

Πανηγῠρίζω, f. ῐσω, *festam panegyrim agito, festum ludosve panegyricos celebro, ferior; panegyricâ oratione laudo, in celebri cœtû prædico:* à πανήγυρις.

Πανηγῠρῐκὸς, ἡ, ὸν, *PANEGYRICUS, celebris, festus:* et inde

Πανηγῠρῐκῶς, adv. *panegyricè, pomposè, splendidè:* à

Πἄνήγῠρῐς, ιως, ἡ, *conventus universalis; solennitas; cœtus:* ex πᾶς et ἄγυρις, *cœtus.*

Πἄνηγῠρισμὸς, ῦ, ὁ, *festi panegyrici celebratio; panegyrica pompa:* à πανηγυρίζω.

Πἄνῆμᾰρ, *per totum diem:* ex πᾶν et Poët. ἦμαρ pro ἡμέρα.

Πἄνημέρῐος, υ, ὁ ϗ ἡ, *per totum diem, toto die:* ex πᾶς et ἡμέρα, *dies.*

Πἄνημερὸν, seu πανήμερον, adv. *toto die:* à seq.

Πἄνήμερος, Dor. πᾶνᾶ'μερος, υ, ὁ, *qui aliquid per totum diem facit:* ex πᾶς et ἡμέρα.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, *panthera.*

Πανθῦμᾶδὸν, adv. *toto animo, toto pectore.* Ex πᾶς et θυμός.

Πἄνίσδεται, Dor. pro πηνίζεται, *conglomerat,* 3. sing. præs. ind. med. verbi πηνίζω. Th. πῆνος seu πήνη, *tela.*

Πἄνῐώνῐον, τὸ, *locus erat, in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus consultaturi conveniebant, PANIONIUM.* Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. exstructum et denominatum: ex πᾶς et Ἴων nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννῠχίζω, fut. ί'σω, *pernocto; totam noctem transigo; pervigilium celebro;* etiam *lucubro:* à παννυχίς.

Παννύ'χῐος, ί'ᾶ, ῐον, et πάννυχος, υ, ὁ ϗ ἡ, *per totam noctem; pernox.*

Παννῠχί'ς, ί'δος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur; vigiliæ;* ex πᾶς et νύξ.

Πἄνοικὶ', adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo.* Scribitur et πανοικεῖ.

Πἄνοικί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *tota familia, tota domus.*

Πἄνοίκῐος, ᾶ, ον, idem quod seq. à præc.

Πἄ'νοικος, υ, ὁ ϗ ἡ, *cum totâ domo seu familiâ.*

Πἄνόλβῐος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ex omni parte beatus:* ex πᾶς, *omnis,* et ὄλβιος, *beatus.* Th. ὄλβος, *beatitudo.*

Πἄνόλεθρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *prorsus exitialis:* ex πᾶς et ὄλεθρος.

Πἄνομφαῖος, υ, ὁ, *PANOMPHÆUS,* epithet. Jovis: à πᾶς, *omnis,* et ὀμφὴ, *divina vox, responsum à Deo datum:* vel sic dictus, quod *omni voce* et linguâ colatur.

Πἄνόπη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. d. *pro omnibus loquens.*

Πἄνοπλί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *armatura totum corpus tegens:* à seq.

Πἄ'νοπλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte armatus:* ex πᾶν et ὅπλον.

Πἄ'νορμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *undique stationibus aptus.* Ex πᾶς et ὅρμος.

Πᾶνὸς, *PANIS,* Messapiis: qu. à πάω, *pasco.* Est et

Πᾶνὸς, ῦ, ὁ, *lucerna,* pro φανὸς à φαίνω· et

Πᾶνος, *FAUNUS,* pro πᾶν, Æol.

Πἄνύ'ργευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *calliditas:* à

Πἄνυργεύομαι, *dolosus sum, callidè ago:* à πανῦργος.

Πἄνυργέω, -ῶ, fut. ήσω, *callidè ago:* ab eod.

Πἄνύργημᾰ, ᾰτος, τὸ, *vafrum aliquid factum:* à perf. pass. verbi præc.

Πἄνυργί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *calliditas:* à

Πἄνῦργος, υ, ὁ ϗ ἡ, *callidus, vafer, astutus:* q. d. παντόεργος, per Sync. τῦ τ', πανόεργος, et factâ Crasi πανῦργος, ex πᾶν, *omne,* et ἔργον, *opus.*

Πἄνύργως, adv. *versutè, dolosè, callidè:* à præced.

Πἄνόψῐος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui omnium oculis cernitur:* ex πᾶς et ὄψις, *aspectus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Πανσέληνος, υ, ὁ ϗ ἡ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna, cum est in plenilunio.* ex πᾶν et σελήνη, *luna.*

Πάνσοφος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omni sapientiâ præditus:* ex πᾶν et σοφός.

Πανσπερμί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta:* ex πᾶν et σπέρμα, *semen.*

Πανστρᾰτιῆ, *cum frequentibus copiis, cum toto exercitu,* dat. sing. adverbiascens, Ion. pro πανστρατιᾷ. ex πᾶν et στρατιὰ, *exercitus.*

Πανσυδεὶ, πανσυδὶ', et πανσυδί'η, *omni impetu, festinantissimè;* vel *cum toto exercitu:* ex πᾶν et σύδην, *celeritèr.*

Πάντ', pro πάντᾰ, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e:* gen. παντός.

Πανταῖ, Dor. pro παντῆ, *quoquoversùm, in omnes partes, ubiquè.* Th. πᾶς, *omnis.*

Πανταχῆ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *ubiquè, quoquoversùs.* Th. πᾶς.

Παντᾰ'πᾶσῐ, et seq. vocali πανταᾰ'πᾶσῐν, *omninò, planè.* Th. πᾶς.

Πανταχῆ, adv. *ubiquè.*

Πανταχόθεν, adv. *undiquè, ex omnibus partibus:* et

Πανταχόσε, adv. *quoquoversùs:* et

Πανταχῦ, adv. *ubiquè, ubivis terrarum.* Th. πᾶς, *omnis.*

Παντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus, integer; plenus, universus.* εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum, prorsùs:* ex πᾶν et τελέω.

Παντελῶς, et παντελέως, Ion. *omninò, prorsùs:* adv. à præc.

Πάντεσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis,* gen. παντός.

Πάντη, adv. *prorsùs, semper:* à πᾶς, *omnis:* at

Παντῆ, *ubiquè:* ab eod.

Παντλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *omninò miser:* ex πᾶν et τλήμων.

Παντοδάπη, ἡ, *omnis generis,* nom. sing. fœm. gen. et

Παντοδάποισῐ, *omnigenis,* dat. pl. m. g. à

Παντοδᾰπὸς, ἡ, ὸν, *quod est ex omni solo, omnigenus:* ex πᾶς, et δάπεδον, *solum.*

Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm:* à præc.

Παντοδύ'νᾰμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς et δύναμαι.

Πάντοθεν, *ubiquè, undiquaquè:* adv. à πᾶς, *omnis.*

Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, οίᾰ, οῖον, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοίως, adv. *omnibus modis:* à præc.

Παντοκρᾰ'τωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς, *omnis,* et κράτος, τὸ, *robur, potentia.*

Παντορέκτης, υ, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit:* ex πᾶς, *omnis,* et ὀρέγω, *porrigo.*

Παντὸς, παντὶ', gen. et dat. à πᾶς, *omnis.*

Πάντοσ' pro πάντοσε, *undiquè,* adv. et

Πάντοτε, adv. *semper.* Luc. xviii. 1. Nusquam apud LXX. rarissimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. i. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laert. l. iv. c. 3. 84. Jos. Bell. Jud. l. viii. c. 2. Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοτρόφος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omnium nutritor:* à πᾶν et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis.*

Πάντως, adv. *omninò:* et

Πᾰ'νῠ, adv. *omninò, prorsùs, valdè, admodùm.* πάνυγε, *prorsùs.* ὁ πάνυ, *celeber ille.* à πᾶς.

Πἄνυπέρτᾰτος, η, ον, *omnium supremus:* ex πᾶς et ὑπέρ.

Πᾰ'νυσσᾰ, *nutrix,* Hesych. Puto à πάω, *pasco.*

Πἄνύςᾰτος, η, ον, *omnium ultimus:* ex πᾶς et ὕςατος.
Πἄνώδῦνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *omninò dolorem adferens:* ex πᾶν et ὀδύνη, *dolor.*
Πἄνωλεθρῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliquid prorsùs perit:* à
Πἄνώλεθρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *planè perditus, prorsùs exitialis et perniciosus:* ex πᾶν et ὄλεθρος, *exitium.*
Πἄνωλέθρως, adv. *omninò, prorsùs:* q. dicas, *penitùs cum pernicie:* à præc.
Πἄνώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus:* ex πᾶν et ὄλλυμι, *perdo.*
Πἄνωπήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *omnibus conspicuus:* ex πᾶν et ὤψ, *oculus.*
Πἄ'νωρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *omni tempore crescens:* ex πᾶν et ὥρα, *tempus.*
Πὰξ, adv. *mirantis et interpellantis.*
Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, *premere,* a. 1. inf. Sic πάξαιμῐ, pro πήξαιμι, aor. 1. opt. act. πᾶξε, Dor. et Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξᾱς, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo:* f. ξω.
Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. m. Vide præced.
Πἄ'ομαι, seu πάω, *possideo, gusto, vescor.*
Πᾱὸς, ϐ, ὁ, *affinis, acquisitus affinitate:* à πάομαι, *acquiro.*
Πἄπαῖ, *PAPÆ, atat:* an à πόποι?
Πἄπαῖος, Scythicè, *Jupiter* appellatur.
Πἄ'ποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πήποτε ὅλως, *unquam omninò.*
Παππάζϐσῐν, *patrem appellant,* 3. pl. præs. ind. act. à
Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππας, ϐ, ὁ, *pater.*
ΠΑ'ΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*
ΠΑ'ΠΠᾹΣ, ϐ, ὁ, *PAPPA, pater;* vox liberorum.
Πάππος, ϐ, ὁ, *avus;* item *flos lanuginosus:* à præced.
Παπποφόνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *avi interfector:* ex πάππος, *avus,* quod vide, et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*
Παππῷος, ῴᾱ, ῷον, *avitus:* à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*
Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνϐσα, præs. part. f. g. à
ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumspicio, oculis lustro:* fut. ᾰνῶ. aor. 1. ἐπάπτηνᾰ. a. 1. part. act. παπτήνᾱς.
ΠἈ'ΠῨΡΟΣ, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *PAPYRUS, charta,* res et vox Ægyptiaca.
Πἄρ', per Apoc. Poët. pro παρὰ, *à, ab, juxta, prope,* &c. sed
Πἄ'ρ' pro πάρα, seu πάρεςι, *adest:* ex παρὰ et εἰμὶ, *sum,* et
Πἄ'ρ, Dor. pro παρὰ, cum gen. *à, ab, ante:* cum acc. *juxta, prope.*
ΠἌΡᾸ', præposit. cum gen. *à, ab, ex:* cum dat. *apud, juxta, penes:* cum acc. *ad, inter, juxta, circa, apud, supra, præter, contra.* In compositione valet *trans, præter, apud.* Et sæpè in malam partem accipitur, et vertitur *perperàm, vitiosè, malè.* οἱ παρὰ αὐτϐ̃, Mar. iii. 21, *sui ipsius propinqui.* Polyb. v. 85.
Πἄ'ρᾰ, pro πάρεςι vel πάρεισιν, *adest,* vel *adsunt:* à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*
Πἄρᾰβαίνω, *transgredior, transcendo; prætereo; violo, lædo:* præs. part. act. πἄρᾰβαίνων, ϐσᾰ. fut. πἄρᾰβήσομαι. perf. πἄρᾰβέβηκᾰ. aor. 2. πάρέβην. perf. pass. πἄρᾰβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ et βαίνω, *eo.*
Πἄρᾰβᾰλεῖ, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.
Πἄρᾰβαλλόμενος, præs. part. pass. à
Πἄρᾰβάλλω, *objicio, projicio; flecto; admoveo, adjicio, committo; accedo, applico; trajicio; confero, comparo.* πἄρᾰβάλλομαι, in med. *depono aliquid apud aliquem; decipio; audaciâ præcipiti periculum adeo.* fut. πἄρᾰβαλῶ. perf. πἄρᾰβέβληκᾰ. a. 2. πἄρέβᾰλον. a. 2. sub. πἄρᾰβά'λω, ῃς. ῃ. perf. med. πἄρᾰβέβολᾰ. Ex παρὰ et βάλλω, *jacio.*
Πἄρᾰβᾰλόμενος, ϐ, a. 2. part. med. à præcedente.
Πἄρᾰ'βᾰσῐς, εως, ἡ, *transgressio:* à παραβαίνω.
Πἄρᾰβάσκω, *pugno ex curru,* pro παραβάτης εἰμί. Ex παρὰ et βάσκω, idem quod βαίνω, *eo.*
Πἄρᾰβά'της, ϐ, ὁ, *transgressor, violator legis;* item *qui è curru pugnat:* pro quo legitur et παραιβάτης. Ex παραβαίνω, quod vide.
Πἄρᾰβῇς, *transilias,* 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.
Πἄρᾰβιάζομαι, *adigo, cogo:* fut. ᾰ'σομαι. aor. 1. m. πἄρεβιᾰσᾰ'μην, ω, ᾰτο. Ex παρὰ et βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*
Πἄρᾰβιβάζω, f. ᾰ'σω, *abire facio, aufero.*
Πἄρᾰβλέπω, *limis oculis intueor,* straborum more; item *negligentèr aspicio:* ex παρὰ et βλέπω, *video.*
Πἄρᾰβλήδην, adv. *per comparationem, parabolicè; simulatè, obliquè; situ parallelo:* à παραβάλλω, *comparo,* qu. vide.
Πἄρᾰ'βλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *quod comedendum objicitur, pabulum:* ab eod. verbo.
Πἄρᾰβλὼψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *strabus:* in pl. παραβλῶπες. à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio.* Th. βλέπω, *video.*
Πἄρᾰβολεύομαι, *periculo me expono:* à παράβολος.
Πἄρᾰβολεύσασθαι, aor. 1. inf. med. à præc.
Πἄρᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA, obscura sententia, typus, exemplar, adagium; similitudo.* Hinc Angl. PARABLE.
Πἄρᾰ'βολος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus:* ex παραβάλλω, quod vide.
Πἄρᾰβϐλεύομαι, *perperam consulo:* a. 1. part. m. πἄρᾰβϐλευσά'μενος, *non habitâ ratione:* ex παρὰ et βϐλεύω, *delibero.* Th. βϐλὴ, *consilium.*
Πἄρᾰβώμιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui apud aram est, qui à latere aræ est:* ex παρὰ et βωμὸς, *ara.*
Πἄρᾰγᾰγεῖν, *producere,* aor. 2. inf. Att. et
Πἄρᾰγᾰγϐ́σα, Att. a. 2. part. f. g. à
Πἄρᾰγᾰγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, *traduco,* quod vide.
Πἄραγγελῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *præceptum, mandatum; ambitus, petitio magistratûs cum prehensatione:* à
Πἄραγγέλλω, *denuncio, condico, præcipio, impero:* imperf. πἄρήγγελλον. fut. πἄραγγελῶ. perf. πἄρήγγελκᾰ. a. 1. ind. act. πἄρήγγειλᾰ. a. 1. part. πἄραγγείλᾱς, αντος. perf. med. πἄρήγγελᾰ. ex παρὰ et ἀγγέλλω, *nuncio.*
Πἄράγγελμᾰ, ᾰτος, τὸ, *præceptum:* à præced.
Πἄράγγελσῐς, εως, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio:* ab eod.
Πἄραγέγονᾰ, ᾱς, ε, perf. med. verbi παραγίνομαι, q. v.
Πἄρᾰ'γει, *protrudit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi παράγω, quod vide.

Παραγινόμενος, ου, a. 2. part. m. et

Παραγίνωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, q. v.

Παραγεύω, *gustum aliquem præbeo, obiter gustare facio:* ex παρὰ et γεύω, *gustum præbeo.*

Παραγήραμα, ατος, τὸ, *deliramentum:* à seq.

Παραγηράω, ῶ, *deliro præ senectute:* ex παρὰ et γῆρας, *senectus.*

Παραγίνομαι, ῃ, εται, *advenio, adsum:* imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. 2. pass. παραγενήσομαι. a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. παραγένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον. ex παρὰ et γίνομαι, *sum, fio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Παραγινώσκω, *præter jus et æquum statuo, perperàm judico:* ex παρὰ et γινώσκω, *cognosco.*

Παραγκιστρόω, *hamum addo.* παρηγκιστρωμένοι τριόδοντες, *tridentes hamati, hami formam referentes.* D. S.

Παράγοισα, ας, ἁ, Dor. pro παράγουσα, ης, ἡ, *abducens;* præs. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *consolabatur,* 3. sing. imperf. ind. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, *exceptio litis,* Isocr. c. Callimach. *adscriptio in margine.* à seq.

Παραγράφω, fut. ψω, *adscribo, juxtà scribo; in margine annoto; præscribo; perperàm scribo; inscribo; induco; abrogo; tollo, libero:* ex παρὰ et γράφω, *scribo.*

Παραγυμνόω, ῶ, f. ώσω, *nudo; denudo; patefacio.* Th. γυμνὸς, *nudus.*

Παράγω, *produco, profero, in medium adduco; deduco;* item *disserendo fallo, à proposito subdolâ oratione abduco; traduco; progredior; prætereo.* f. παράξω. perf. παρῆχα. a. 2. act. παρῆγον, ες, ε, et Att. παρήγαγον, cujus part. παραγαγὼν, οῦσα. ex παρὰ et ἄγω, *duco.*

Παραγωνίζειν, *angulosum esse:* à παρὰ et γωνία.

Παραγωνίσκος, *angulus, norma, regula.*

Παραδαρθάνω, *juxta dormio:* à παρὰ et δαρθάνω, *dormio.*

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. et

Παραδεδώκειν, plusq. perf. Att. et

Παραδίδομαι, perf. ind. pass. à παραδίδωμι, *trado,* q. v.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar; documentum:* in dat. pl. παραδείγμασι. à παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, *publicæ ignominiæ expono; in triumpho duco:* f. ίσω, perf. παραδεδειγμάτικα. à præc.

Παραδεικνύω, vel παραδείκνυμι, *juxtà ostendo, confero; ostendo; assigno:* fut. δείξω. a. 1. παρέδειξα. à παρὰ et δεικνύω.

ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, *hortus, viridarium: PARADISUS; locus beatorum:* à פרדס *pomarium, hortus irriguus.* Angl. PARADISE.

Παραδέχομαι, *excipio, recipio; comprobo,* Justin. M. Apol. I. ί. f. παραδέξομαι. perf. pass. παραδέδεγμαι. ex παρὰ et δέχομαι, *capio.*

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, *præposterum studium, exercitatio et litigium in quibus tempus præposterè teritur:* ex παρὰ et διατριβή.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. et

Παραδιδοὺς, όντος, præs. part. act. à

Παραδίδωμι, *trado, dedo, expono:* imperf. παρεδίδουν, tanq. à παραδιδόω. f. παραδώσω. f. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα, a. 2. παρέδων, ως, ω. a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. a. 2. part. παραδοὺς, όντος. perf. παραδέδωκα. plusq. perf. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδεδώκειν, Att. Marc. xv. 10. præs. pass. παραδίδομαι, *prodor:* perf. pass. παραδέδομαι, *traditus sum ac commendatus.* a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η. f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, *dehonesto, defamo;* item contr. *valdè honoro, illustro, mirabile reddo:* à παράδοξος.

Παραδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, *paradoxa loquor:* à seq.

Παραδοξολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui paradoxa seu incredibilia dicit:* ex παράδοξος et λέγω.

Παράδοξος, ου, ὁ ᾗ ἡ, quod est παρὰ δόξαν, *præter opinionem, inopinatus;* item *admirabilis, incredibilis.* ex παρὰ et δόξα.

Παράδοσις, εως, ἡ, *traditio; doctrina quæ ore traditur, institutum.* à παραδίδωμι.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. et

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδραθέειν, Poët. pro παραδραθεῖν, aor. 2. inf. verbi παραδαρθάνω.

Παραδραμέτην, 2. dual. aor. 2. verb. παρατρέχω.

Παραδράω, ῶ, *administro:* ex παρὰ et δράω, *famulor.*

Παραδύω, et παραδύομαι, *irrepo, obrepo:* ex παρὰ et δύω, *subeo.*

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. et

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παραείδω, *cano propè* vel *apud aliquem:* ex παρὰ et ἀείδω, *cano.*

Παραείρω, f. ερῶ, Ep. aor. 1. pass. παρηέρθην, *attollo propè, juxta suspendo.* Ex παρὰ et ἀείρω.

Παραζάω, ῶ, *vivo secus quàm decet.* ὅςις πένης ὢν ζῇ, παραζῆν βούλεται. Menand. Reliq. 293. *quicunque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult.*

Παραζεύγνυμι, *adjungo, adnecto:* ex παρὰ et ζεύγνυμι.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, *ad æmulationem provoco:* fut. ώσω. perf. παρεζήλωκα. ex παρὰ et ζῆλος, *æmulatio.*

Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio:* à præc.

Παραζώνη, ης, ἡ, *balteus:* ex παρὰ et ζώνη, *cingulum.*

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et παραθαλάσσιος, vel παραθαλάττιος, ία, ιον, *maritimus:* ex παρὰ et θάλασσα, vel -ττα, *mare.*

Παραθάλπω, f. ψω, *calefacio, demulceo:* ex παρὰ et θάλπω.

Παραθαρρύνω, et παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo:* ex παρὰ et θαρρύνω, vel θαρσύνω, *animum addo.* Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono.*

Παράθεμα, ατος, τὸ, *depositorium, repositorium:* quod ex παρατίθημι, *appono.*

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio:* f. ανῶ. perf. παρατεθέρμαγκα. ex παρὰ et θερμαίνω.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio;* etiam *id ipsum quod apponitur; commendatio; compositio, comparatio, collatio.* à παρατίθημι.

Πᾰρᾰθέτης, ου, ὁ, *structor, insertor; qui dapes apponit:* ab eodem.
Πᾰρᾰθέω, *juxtà curro, cominùs sequor;* item *prætercurro:* ex παρὰ et θέω, *curro:* f. θεύσομαι.
Πᾰρᾰθεωρέω, ῶ, *juxtà specto, contemplor; comparo; despicio, aspernor:* fut. ήσω. perf. πᾰρᾰτεθεώρηκᾰ. imperf. pass. πᾰρεθεωρεόμην, -ούμην. ex παρὰ et θεωρέω, *specto.*
Πᾰρᾰθήγω, f. ξω, *acuo, exacuo, instigo:* ex παρὰ et θήγω, *instigo.*
Πᾰρᾰθήκη, ης, ἡ, *depositum; additamentum:* à παρατίθημι, *appono.*
Πᾰρᾰθήσει, 3. sing. f. 1. act. et
Πᾰρᾰθήσομαι, f. 1. m. et
Πᾰρᾰθησόμενος, ου, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono.*
Πᾰρᾰθλῖβω, *premo, opprimo:* f. ψω. perf. τέθλῖφᾰ.
Πᾰρᾰ'θου ϗ πᾰρᾰ'θεσο, a. 2. imperat. m. verbi παρατίθημι.
Πᾰρᾰθρᾰσῦνω, f. υνῶ, *adhortor, fiduciam et alacritatem addo.*
Πᾰρᾰθῦρᾰ, ᾱς, ἡ, *posticum,* qu. *falsa* θύρα, *janua;* ita ut παρὰ notet *perversionem.*
Παραὶ, per Ectasin Poët. pro παρὰ, quod vide.
Παραιβᾰσῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *delictum, transgressio:* idem quod παράβασις. ex παραβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, *eo.*
Παραιβᾰ'της, ου, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis:* tum *qui è curru pugnat:* in plur. παραιβάται. à παραβαίνω.
Παραιβᾰ'τῐς, ῐδος, ἡ, *mulier mercede conducta:* à præc.
Παραιθύσσω, *excito, incendo, moveo, prorumpo:* ex παρὰ et αἰθύσσω, *moveo, quasso.* Th. αἴθω, *uro.*
Παραίνεσῐς, εως, ἡ, *adhortatio, admonitio; consolatio:* et
Παραινετῐκὸς, ἡ, ὸν, *admonitorius, adhortatorius, suasorius:* à
Παραινέω, ῶ, *admoneo:* imperf. πᾰρῄνεον, ουν, εες, εις. fut. έσω. perf. πᾰρῄνεκᾰ. a. 1. πᾰρῄνεσᾰ. ex παρὰ et αἰνέω, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*
Παραινοῦντος, gen. sing. πᾰραινοῦντᾰς, acc. plur. part. præs. act. verbi præc.
Παραιπεπῐ'θῃσῐ, subj. aor. 2. et παραιπεπιθοῦσᾰ, fem. part. aor. 2. verbi παραιπείθω, quod pro παραπείθω.
Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à
Παραιρέω, ῶ, *adimo, aufero; diruo:* a. 2. πᾰρεῖλον, med. παραιρέομαι, οῦμαι. a. 2. πᾰρειλόμην. a. 2. inf. πᾰρελέσθαι. a. 2. part. πᾰρελόμενος. ex παρὰ et αἱρέω.
Πᾰραισθᾰ'νομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs;* item *percipio:* ex παρὰ, *perperam,* et αἰσθάνομαι, *sentio.*
Πᾰραίσῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dirus, infaustus:* ex παρὰ et αἴσιος.
Πᾰραΐσσω, *prætereo, proripio me raptim:* ex παρὰ et ἀΐσσω, *ruo:* f. ξω. perf. ᾖχα.
Πᾰραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à
Πᾰραιτέω, ῶ, fut. ήσω, et usitatior forma med. πᾰραιτέομαι, οῦμαι, *deprecor; recuso, aversor, repudio; excuso; precor, rogo:* f. m. ήσομαι. a. 1. med. πᾰρῃτησᾰ'μην, ω, ᾰτο. aor. 1. part. m. πᾰραιτησᾰ'μενος. perf. pass. πᾰρῄτημαι, undè part. πᾰρῃτημένος. ex παρὰ et αἰτέομαι seu αἰτέω, *peto.*
Πᾰραίτησῐς, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excusatio:* à præced.
Πᾰραιτητέον, *fugiendum:* verbale ab eod.
Πᾰραίτῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auctor:* ex παρὰ et αἴτιος.
Πᾰραιτούμεθᾰ, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, q. v.
Πᾰραιφᾰ'μενος, -ου, *admonens, appellans,* a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor.* Th. φημὶ seu φάω, *dico.*
Πᾰραίφᾰσῐς, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio:* ab eod. verbo et th.
Πᾰραιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, Poët. pro παραφρονέω, *exanimatus sum vel præ metu, vel præ vulneris gravitate.*
Πᾰραιωρεύμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ου, *juxtà pendens:* præs. part. med. à
Πᾰραιωροῦμαι, *juxta pendeo:* ex παρὰ et αἰωρέω, *sursùm tollo.*
Πᾰρᾰκάββᾰλε, Poët. pro παρακατέβαλε, 3. sing. aor. 2. verbi παρακαταβάλλω.
Πᾰρᾰκᾰθεύδω, *dormio apud, accubo.*
Πᾰρᾰκᾰ'θημαι, *juxta assideo:* ex παρὰ et κάθημαι.
Πᾰρᾰκᾰθίζω, *sedeo, assideo:* præs. part. πᾰρᾰκᾰθίζων, ουσᾰ, ον. f. ῐ'σω. perf. πᾰρᾰκεκᾰ'θῐκᾰ. ex παρὰ et καθίζω, *sedere facio:* q. ex κατὰ et ἵζω, idem. f. ἵσω.
Πᾰρᾰκᾰθίστημῐ, *juxta colloco; altrinsecùs colloco:* ex παρὰ, κατὰ, et ἵστημι, *colloco.*
Πᾰρᾰκαίρῐος, seu πᾰρᾰ'καιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus;* ex παρὰ et καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio.*
Πᾰρᾰκαίρως, adv. *intempestivè:* à præced.
Πᾰρᾰκᾰλέω, ῶ, *rogo, precor, hortor, consolor, advoco.* πᾰρᾰκᾰλεῖς εἰς φόβον, Eur. Orest. 1621. *incutis mihi terrorem.* imperf. πᾰρεκᾰ'λεον, ουν, εες, εις, εε, ει, f. έσω. perf. πᾰρᾰκέκλη-κᾰ. a. 1. ind. act. πᾰρεκᾰ'λεσᾰ. præs. pass. πᾰρᾰκᾰλέομαι, οῦμαι, *consolatione erigor, fruor:* aor. 1. pass. πᾰρεκλήθην. a. 1. inf. pass. πᾰρᾰκληθῆναι. f. 1. pass. πᾰρᾰκληθήσομαι, ῃ, εται. ex παρὰ et καλέω, *voco.*
Πᾰρᾰκᾰ'λυμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam, velum, aulæum;* item Metaph. *obtentus, prætextus:* à
Πᾰρᾰκᾰλύπτω, *velo, occulto:* f. ψω. perf. πᾰρᾰκεκᾰ'λῠφᾰ. perf. pass. πᾰρᾰκεκᾰ'λυμμαι, ψαι, πται. à παρὰ et καλύπτω, id.
Πᾰρᾰκᾰτᾰβαίνω, *descendo.*
Πᾰρᾰκᾰτᾰθήκη, ης, ἡ, *depositum:* ex παρακατατίθημι.
Πᾰρᾰκᾰτᾰλέγομαι, *adcubo:* ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, *cubo.*
Πᾰρᾰκᾰτᾰτῐ'θημῐ, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado, depono tanquam apud sequestrem:* ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, *pono.*
Πᾰρᾰκᾰτᾰτῐθώμεθᾰ, 1. pl. præs. sub. pass. verbi præc.
Πᾰρᾰκᾰτέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.
Πᾰρᾰκᾰτέχω, *retineo, complector; coërceo, cohibeo, moror;* ex παρὰ et κατέχω.
Πᾰρᾰ'κειμαι, σαι, ται, *adjaceo:* f. είσομαι. ex παρὰ et κεῖμαι, *jaceo.*
Πᾰρᾰκέκλημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi παρακαλέω, *hortor,* quod vide.
Πᾰρᾰκεκρῐμένος, ου, perf. part. pass. verbi παρακρίνω.
Πᾰρᾰκεκρόᾰται, *insanivernnt,* 3. plur. perf. pass. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούω.
Πᾰρᾰκέλευσῐς, εως, ἡ, *adhortatio:* acc. sing. παρακέλευσιν· à
Πᾰρᾰκελεύω, *adhortor:* f. εύσω. πᾰρᾰκελεύομαι, idem. ex παρὰ et κελεύω, *jubeo, hortor.* Th. κέλω, idem.
Πᾰρᾰκεχειμᾰκότῐ, dat. sing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, *hyberno.*
Πᾰρᾰκιώμεθᾰ, 1. pl. præs. sub. verbi παρακίομαι, *adjaceo, ac-*

cubo: ex παρὰ et κίομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Πᾰρᾰκί'ω, prætereo, prætergredior. Ex παρὰ et κίω.

Πᾰρᾰκλαίοντι, juxtà flenti, dat. sing. part. præs. à

Πᾰρᾰκλαίω, sine causâ fleo, frustrà fleo: ex παρὰ et κλαίω, ploro.

Πᾰρᾰκλείω, excludo: fut. είσω. perf. κέκλεικᾰ. q. ex παρὰ et κλείω, claudo.

Πᾰρᾰκλῄειν, excludere, Ion. pro παρακλείειν, præs. inf. verbi præc.

Πᾰρᾰκληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. verbi παρακαλέω.

Πᾰρᾰ́κλησῐς, εως, ἡ, consolatio, exhortatio: à παρακαλέω.

Πᾰρᾰκλητῐκὸς, ἡ, ὸν, consolatorius, adhortatorius: et

Πᾰρᾰ́κλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, advocatus; item consolator: sic vocatur Christus et Spiritus Sanctus. Joan. xiv. 16. deest ap. LXX. et

Πᾰρᾰκλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator, deprecator, consolator: ab eod. th.

Πᾰρᾰκλῐδὸν, adv. declinando in latus, deflectendo, per declinationem veritate. à παρακλίνω.

Πᾰρᾰκλῐ'νω, f. ινῶ, part. aor. 1. πᾰρᾰκλῐ'νᾱς, juxta vel a latere accumbere facio, declino, averto. neutr. declino, deflecto. med. vel pass. πᾰρᾰκλῐ'νομαι, juxta accumbo. Ex παρὰ et κλίνω.

Πᾰρᾰκλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, confringo: ex παρὰ et κλάω, frango.

Πᾰρᾰκμάζω, senesco, florere desino: fut. ά'σω. perf. πᾰρήκμᾰκᾰ. ex παρὰ et ἀκμάζω, floreo.

Πᾰρᾰκοὴ, ῆς, ἡ, contemptus, inobedientia: à παρακούω, quod vide.

Πᾰρᾰκοίτης, ου, ὁ, maritus: et

Πᾰρᾰ́κοιτῐς, ῐδος, ἡ, uxor: ex παρὰ, juxta, et κοίτη, cubile, lectus.

Πᾰρᾰκολουθέω, ῶ, έεις, εῖς, sequor, comitor: cum dat. fut. ήσω. perf. πᾰρηκολούθηκᾰ, ᾰς, ε, sectatus sum, perscrutatus sum: ex παρὰ et ἀκολουθέω, sequor. Th. ἀκόλουθος, pedissequus, comes.

Πᾰρᾰκομίζω, præterveho, transveho; deduco, comitor; seduco: f. ῐ'σω. perf. πᾰρᾰκεκόμῐκᾰ. ex παρὰ et κομίζω, fero.

Πᾰρᾰκονά'ω, -ῶ, f. ήσω, exacuo, incito: ex παρὰ et ἀκονάω. Th. ἀκόνη, cos.

Πᾰρᾰκούσᾱς, αντος, a. 1. part. act. à

Πᾰρᾰκούω, perperam audio, oscitantèr seu negligentèr audio; audita sic transmitto, quasi non audierim; item dicto audiens non sum, et clam audio: f. ούσω. perf. πᾰρήκουκᾰ. a. 1. πᾰρήκουσᾰ. a. 1. sub. act. πᾰρᾰκούσω, ῃς, ῃ. perf. med. πᾰρήκοᾰ. ex παρὰ et ἀκούω, audio.

Πᾰρᾰκρεμάννῡμι, f. κρεμᾰ́'σω, part. aor. 1. παρακρεμᾰ́'σᾱς, suspendo juxta seu a latere. Ex παρα et κρεμάννυμι.

Πᾰρᾰκρῑ'νω, comparo, judicium fero de re aliquâ; perperàm judico; juxta colloco: ex παρὰ et κρίνω.

Πᾰρᾰκρούω, et πᾰρᾰκρούομαι, m. repello, rejicio, repudio; circumvenio, decipio: fut. -ούσω. perf. -κέκρουκᾰ.

Πᾰρᾰκτᾰ́'ομαι, -ῶμαι, insuper acquiro, possideo; in propinquo prædia habeo: ex παρὰ et κτάομαι, possideo.

Πᾰρᾰ́κτῐος, ᾱ, ον, littoralis: ex παρὰ et ἀκτή.

Πᾰρᾰκύπτω, inclinato capite in obliquum aspicio, seu transversim limis oculis aspicio; inclinans me introspicio; accuratè et diligentèr inspicio: fut. ψω. perf. πᾰρᾰκέκῡφᾰ. a. 1. πᾰρέκυψᾰ. a. 1. inf. act. πᾰρᾰκύψαι. a. 1. part. act. πᾰρᾰκύψᾱς, αντος. ex παρὰ et κύπτω, pronus sum, inclino me.

Πᾰρᾰκύψᾱς, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Πᾰρᾰ́λᾰβε, a. 2. imperat. act. πᾰρᾰλᾰβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, assumo, q. v.

Πᾰρᾰλᾰβὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi

Πᾰρᾰλαμβᾰ́'νω, accipio, assumo; jure hæreditario possideo, Plat. Pol. B. 1. adduco: f. m. πᾰρᾰλήψομαι. perf. πᾰρείληφᾰ. a. 2. πᾰρέλᾰβον. a. 2. part. act. πᾰρᾰλᾰβὼν, όντος. aor. 1. ind. pass. πᾰρελήφθην. fut. 1. pass. πᾰρᾰληφθήσομαι. ex παρὰ et λαμβάνω, capio.

Πᾰρᾰλανθᾰ́νω, lateo.

Πᾰρᾰλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo; concumbo: ex παρὰ et λέγομαι, cubo. Sed

Πᾰρᾰλέγομαι, prænavigo, lego littus: vox nautica: imperf. πᾰρελεγόμην. ex παρὰ et λέγω, lego: quia funem legendo, i. e. colligendo, aspera loca prætereunt.

Πᾰρᾰλείπω, prætermitto, omitto, silentio prætereo: cum acc. hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermissa: ex παρὰ et λείπω, linquo: f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Πᾰρᾰλελειμμένος, η, ον, perf. part. pass. πᾰρᾰλέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. πᾰρᾰλελεῖφθαι, perf. inf. pass. verbi sup.

Πᾰρᾰλῐ'ᾱ, ῐ'ᾱς, ἡ, regio maritima: ex

Πᾰρᾰ́λῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus: ex παρὰ, apud, et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Πᾰρᾰλῐπεῖν, a. 2. inf. act. πᾰρᾰλῐ'πῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Πᾰραλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio: et

Πᾰραλλὰξ, vicissìm, alternatìm: et

Πᾰράλλαξῐς, εως, ἡ, differentia, mutatio, alternatio: à παραλλάττω. ex παρὰ et ἀλλάττω, muto.

Πᾰραλλάσσω, vel πᾰραλλάττω alterno, alternatim vario; prætereo, transeo; supero; declino; fugio, aberro; differo, discrepo: f. ξω. a. 1. πᾰρήλλαξᾰ. perf. med. πᾰρήλλᾰγᾰ. perf. pass. πᾰρήλλαγμαι.

Πᾰράλληλᾰ, inter se ex adverso posita: n. g. pl. num. à

Πᾰράλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutuus, æquidistans: ex παρὰ et ἀλλήλων, invicem. Th. ἄλλος, alius.

Πᾰρᾰλογίζομαι, subdolâ supputatione fallo, falsâ argumentatione utens decipio: f. med. ῐ'σομαι. a. 1. med. πᾰρελογῐσᾰ́'μην, ω, ᾰτο. perf. pass. πᾰρᾰλελόγισμαι. ex παρὰ, perperàm, et λογίζομαι. Th. λέγω, dico: perf. med. λέλογα.

Πᾰρᾰλογισμὸς, οῦ, ὁ, falsa ratiocinatio; et

Πᾰρᾰλογιστὴς, οῦ, ὁ, fallax ratiocinator, deceptor: à perf. pass. verbi παραλογίζομαι.

Πᾰρᾰλογιστῐκὸς, ἡ, ὸν, fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus: à præc.

Πᾰρᾰ́λογος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, inexpectatus, absurdus: ex παρὰ et λόγος. Th. λέγω. perf. med. λέλογα.

Πᾰ'ρᾰλοι, οἱ, qui maritimam incolunt oram: à

Πᾰ'ρᾰλος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinus: ex παρὰ et ἅλς, mare.

Πᾰρᾰ́λῠσῐς, εως, ἡ, resolutio; laxatio; PARALYSIS, seu resolutio nervorum. et

Παρᾰλῠτῐκὸς, ἡ, ὸν, *PARALYTICUS:* à perf. pass. verbi παραλύω. Hinc Angl. PARALYTICK.

Πᾰρᾰ'λῠτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nervorum motu sensuque debilitatus, enervatus.* D. S.

Πᾰρᾰλῠ'ω, *resolvo; dissuo; debilito; libero.* τȣ̀ς νόμȣς παραλύειν, *leges violare.* f. ῡ'σω. perf. πᾰρᾰλέλῠκᾰ. perf. pass. πᾰρᾰλέλῠμαι. undè perf. part. pass. πᾰρᾰλελῠμένος, η, ον, propriè *resolutus:* item *laborans paralysi.* ex παρὰ et λύω.

Πᾰρᾰμείϐηται, *prætereat,* 3. sing. præs. sub. pass. à

Πᾰρᾰμείϐω, *prætereo, permuto.* Th. ἀμείϐω, f. ψω, *commuto.*

Πᾰρᾰμείψεται, *transierit,* 3. sing. f. 1. m. præc. verbi.

Πᾰρᾰμελέω, ῶ, f. ήσω, *negligo, contemno:* ex παρὰ et ἀμελέω, *curam non habeo:* quod ex α priv. et μέλει, *curæ est.*

Πᾰρᾰμέμνημαι, vide in μέμνημαι.

Πᾰρᾰμένω, *permaneo:* πᾰρᾰμένειν ἀγωνιζομένων, *adsidere dimicantibus, ita ut præstò sint suis laborantibus succurrere,* Herodot. l. i. § 33. fut. -μενῶ. perf. -μεμένηκᾰ. a. 1. πᾰρέμεινᾰ. quod ex παρὰ et μένω, *maneo.*

Πᾰρᾰ'μερος, ȣ, ὁ, Dor. pro παρήμερος, *quotidianus;* ut τὰ παράμερα πράγματα, *res quæ singulis diebus geruntur:* ex παρὰ et ἡμέρα, *dies.*

Πᾰρᾰμεύομαι, Poët. pro παραμείϐομαι, *prætereo, supero.* Th. ἀμεύω, *vado, vinco.*

Πᾰρᾰμηρῐ'δῐον, ȣ, τὸ, *quod equi femur tegit:* ex παρὰ et μηρός.

Πᾰρᾰμιγνῠ'ω, vel πᾰρᾰμίγνῡμῐ, f. ξω, *commisceo:* ex παρὰ et μιγνύω.

Πᾰρᾰμῑκρὸν, *propemodùm, ferè:* ex παρὰ et μικρός.

Πᾰρᾰμίμνω, Poët. pro παραμένω. ex παρὰ et μίμνω.

Πᾰρᾰμόνῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui constanter manet.* à παραμένω.

Πᾰρᾰμῡθέομαι, ȣ̃μαι, *consolor, medeor, hortor:* f. m. ήσομαι. a. 1. med. πᾰρεμῡθησᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. sub. m. πᾰρᾰμῡθήσωμαι, η, ηται, et in 3. pl. πᾰρᾰμῡθήσωνται. ex παρὰ et μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*

Πᾰρᾰμῡθησαίμην, *consolatus fuero,* a. 1. opt. m. πᾰρᾰμῡθήσᾰσθαι, a. 1. inf. med. à παραμυθέομαι, *consolor.*

Πᾰρᾰμῡθητῐκὸς, ὴ, ὸν, *consolationem adferens:* à παραμυθέομαι, quod vide.

Πᾰρᾰμῡθῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *consolatio, exhortatio:* ex παρὰ et μῦθος, *sermo.*

Πᾰρᾰμῡ'θῐον, ȣ, τὸ, *conformatio:* quod ex iisd. th.

Πᾰρᾰμῡθȣμένοις, dat. plur. part. præs. pass. πᾰρᾰμῡθȣ̃νται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi παραμυθέομαι, quod vide.

Πᾰρᾰνᾰκλῑ'νω, *inclino;* ex παρὰ et ἀνακλίνω.

Πᾰρᾰνᾰλίσκω, *obitèr impendo, perperàm consumo;* item *consumo* simplicitèr: fut. -ᾱλώσω. perf. -ήλωκᾰ. Th. ἁλίσκω.

Πᾰρᾰνηνέω, ῶ, *ad latus aggero, coacervo, accumulo.* ex παρὰ et νηνέω, i. q. νηέω.

Πᾰρᾰνομέω, -ῶ, *legem transgredior:* f. ήσω. perf. πᾰρᾰνενόμηκᾰ. ex παρὰ et νόμος, *lex.*

Πᾰρᾰνομῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *transgressio:* à

Πᾰρᾰ'νομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *violator legis, improbus:* ex παρὰ et νόμος.

Πᾰρᾰνόμως, adv. *contra leges:* à præc.

Πᾰρᾰνοχλέω, ῶ, f. ήσω, *obturbo, molestiam adhibeo.*

Πᾰ'ραντᾰ, adv. *obliquè, à latere.* ex παρὰ et ἄντα.

Πᾰρᾰ'νυμφος, ȣ, ὁ, *pronubus.*

Πᾰρᾰξῐφῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *pugio, sica.*

Πᾰρᾰπείθω, f. είσω, *persuadeo; falsâ persuasione decipio.* à παρὰ et πείθω.

Πᾰρᾰπειρᾱ'ω, ῶ, vel ᾱ'ομαι, ῶμαι, *lenitèr tento:* à παρὰ et πειράω, *tento.*

Πᾰρᾰπέμπω, f. ψω, *prætermitto; transmitto; deduco; comitor; importo; sperno.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πᾰρᾰπεπήχᾱσῐ, 3. plur. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι.

Πᾰρᾰπεσόντᾰς, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor:* quod vide.

Πᾰρᾰ'πηγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *tabula affixa columnæ, &c. ut legum, fœderum; tabula in quâ descripta est cœli ratio, et siderum orientium, occidentiumque, et tempestatum significatio,* &c. item *tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens.* à seq.

Πᾰρᾰπήγνῡμῐ, f. ξω, *à latere figo, juxtà depango:* ex παρὰ et πήγνυμι.

Πᾰρᾰπῐκραίνω, *exacerbo:* fut. ᾰνῶ. a. 1. πᾰρεπί'κρᾱνᾰ. ex παρὰ et πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo.* Th. πικρὸς, *amarus.*

Πᾰρᾰπῐκρασμὸς, ȣ̃, ὁ, *exacerbatio:* à 1. pers. perf. pass. sup. verbi.

Πᾰρᾰπίπτω, *prolabor; incido; accido; pecco:* fut. πᾰρᾰπτώσω. perf. πᾰρᾰπέπτωκᾰ. a. 2. πᾰρέπεσον. a. 2. part. πᾰρᾰπεσὼν, όντος, *prolapsus.* ex παρὰ et πίπτω, *cado.*

Πᾰρᾰπλάζω, *seduco:* hinc a. 1. part. act. πᾰρᾰπλάγξᾱς· in 3. sing. opt. præs. pass. πᾰρᾰπλάζοιτο. ex παρὰ et πλάζω, *errare facio;* f. πλάγξω.

Πᾰρᾰπλέοντες, et in acc. plur. πᾰρᾰπλέοντᾰς, præs. part. act. verbi παραπλέω.

Πᾰρᾰπλευρῐ'δῐον, ȣ, τὸ, *quod equi latera tegit:* ex παρὰ et πλευρά.

Πᾰρᾰπλέω, *præternavigo:* fut. πλεύσω. a. 1. πᾰρέπλευσᾰ. a. 1. inf. act. πᾰρᾰπλεῦσαι. ex παρὰ et πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πᾰρᾰπλήθω, *juxta plenus sum.* ex παρὰ et πλήθω.

Πᾰρᾰ'πληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vecors, stupidus, insanus;* à παραπλήσσω.

Πᾰρᾰπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *obliquè a fluctibus percussus; vecors, insanus.* ex παραπλήσσω.

Πᾰρᾰπληξῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *insania:* ab eod.

Πᾰρᾰπλήσῐον, adv. *proximè, tantundèm:* à seq.

Πᾰρᾰπλήσῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis:* in plur. n. g. παραπλήσια, *similia.* ex παρὰ et πλησίος, *propinquus.* Th. πέλας, *propè.*

Πᾰρᾰπλησῐ'ως, adv. *similitèr, eodem prope modo:* à præc.

Πᾰρᾰπλήσσω et πᾰρᾰπλήττω, fut. ξω, *perperam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum:* et πᾰρᾰπλήττομαι, *mente percellor, vecors et amens fio.* πᾰρᾰπεπληγμένος, perf. part. *vecors, amens.* ex παρὰ et πλήσσω.

Πᾰρᾰπλώω, *præternavigo,* aor. 2. πᾰρέπλων, Ep. et Ion. pro παραπλέω. ex παρὰ et πλώω, i. q. πλέω.

Πᾰρᾰπνέω, ῶ, f. πνεύσω, subj. aor. 1. πᾰρᾰπνεύσω, *a latere flo, præter flo.* ex παρὰ et πνέω.

Πᾰρᾰποιέω, ῶ, *falsò assimulo, adultero:* ex παρὰ et ποιέω.

Πᾰρᾰπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa:* à παραπέμπω.

Πᾰρᾰπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo:* imperf. πᾰρεπορευόμην, ȣ, ετο. f. med.

εύσομαι. ex παρὰ et πορεύομαι, eo, proficiscor. Th. πείρω, transeo: perf. med. πέπορα.

Παραπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpuratus. D. S.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, malè gesta legatio: à seq.

Παραπρεσβεύω, et -εύομαι, legationem perperam ago: f. σω. a. 1. παρεπρέσβευσα. a. 1. med. παρεπρεσβευσάμην· ex παρὰ et πρεσβεύω.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, dissimulatio: à 2. pers. perf. pass. verbi

Παραπροσποιοῦμαι, dissimulo, cohibeo: ex παρὰ, πρὸς, et ποιέω, facio.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensio, delictum: à παραπίπτω, offendo: quod vide.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portella; q. portula juxta portam. à πύλη, porta.

Παραραθυμεῖν τῆς φυλακῆς, excubias negligenter agere. D. S.

Πάραρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non est mentis compos; inutilis: ex παρὰ, quæ et vim privationis habet, et ἄρω, apto.

Παραῤῥέοντος, gen. sing. præs. part. act. à

Παραῤῥέω, præterfluo: à παρὰ et ῥέω, fluo: fut. ῥεύσω. perf. ἔῤῥευκα.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti potest, adhortatorius: ex παρὰ et ῥέω, dico: fut. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, abjicio: ex παρὰ et ῥίπτω.

Παραῤῥύω vel παραῤῥέω, præterfluo, prætereo: a. 2. act. παρέῤῥυον, et hinc a. 2. pass. παρεῤῥύην, ης, η, a. 2. sub. pass. παραῤῥυῶ, ῆς, ῆ, et in 1. plur. παραῤῥυῶμεν· ex παρὰ et ῥύω. Th. ῥέω, fluo.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo è cingulo, vel succingo ut ensem: ex παρὰ et ἀρτάω, suspendo.

Παραρτέομαι, paro, instruo: ex παρὰ et ἀρτέομαι.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid è cingulo suspensum gestatur, appendix quælibet: à παραρτάω.

Παράρυμα, ατος, τὸ, funis.

ΠΑΡΑΣΑ'ΓΓΑΣ seu παρασάγγης, ου, ὁ, PARASANGA, apud Persas mensura est viarum triginta stadia continens.

Παρασείω, f. είσω, utrinque quatio. παρασείω τὰς χεῖρας, utrinque dimitto manus et circum latera jacto. ex παρὰ et σείω.

Παρασημαίνω, fut. ανῶ, falsum signum imprimo, obsigno, adnoto, adscribo. ex παρὰ et σημαίνω.

Παράσημον, ου, τὸ, nota, insigne: à seq.

Παράσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, insigni notatus: ex παρὰ et σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem sumit. in malam partem notat eum, qui cibi gratiâ assentatur; cœnarum assecla: PARASITUS. ex παρὰ et σῖτος frumentum. Angl. PARASITE.

Παρασιωπάω, ῶ, fut. ήσω, reticeo. ex παρὰ et σιωπάω, sileo.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia: à 2. pers. perf. pass. verbi præc.

Παρασκευάζω, præparo, apparo, compono: fut. άσω. perf. παρεσκεύακα. perf. pass. παρεσκεύασμαι, paratus sum: f. 1. m. παρασκευάσομαι. ex παρὰ et σκευάζω, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρασκεύασις pro παρασκευὴ, apparatus. D. S. à præc.

Παρασκευαστικὸς, κὴ, κὸν, qui parare solet: à παρασκευάζω.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio, PARASCEVE: ab eod.

Παρασπονδέω, ῶ, fœdus frango: fut. ήσω. perf. παρεσπόνδηκα. ex παρὰ et σπονδαὶ, fœdera. Th. σπένδω, libo: fut. σπείσω. perf. pass. ἔσπεισμαι. aor. 1. pass. ἐσπείσθην. perf. med. ἔσπονδα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. pass. παρασπονδοῦντες, nom. plur. part. præs. act. verbi sup.

Παράσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœdifragus: à παρασπονδέω.

Παραστάδὸν, adstando, stando à latere, propè stando: verbale à παρίστημι, sisto propè: quod ex παρὰ et ἵστημι, sto.

Παρασταθμίζω, perpendo, præpondero: quod ex παρὰ et σταθμὸς, οῦ, ὁ, statera, libra. Th. ἵστημι, appendo, sto.

Παραστὰς, άδος, ἡ, postis, porticus: et

Παράστασις, εως, ἡ, repræsentatio, animi præsentia; exilium et fuga extorris: à παρίστημι, quod ex παρὰ et ἵστημι, statuo.

Παραστατέω, ῶ, f. ήσω, adsisto, adsum, auxilior: et

Παραστάτης, ου, ὁ, qui à latere stat, auxiliarius; opitulator, socius: à παρίστημι.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, adjutrix: ex eodem.

Παραστείχω, f. ξω, juxtà prætereo: ex παρὰ et στείχω.

Παράστημα, ατος, τὸ, animi præsentia, præstantia. Jos. B. Jud. iv. 4. 1, 2. ii. 17, 34. à παρίστημι.

Παραστῆναι, adesse, opem ferre, se dedere: aor. 2. inf. à παρίστημι.

Παραστῆσαι, a. 1. inf. act. et

Παραστησάμενος, a. 1. part. med. et

Παραστήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίστημι, adsto, q. v.

Παραστήσασθαι, adstare, opitulari, adstipulari, a. 1. inf. m. παρίστημι, quod vide.

Παραστῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῆς, ῆ, ejusd. verbi.

Παραστρέφω, distorqueo, perverto, depravo: f. ψω. Ex παρὰ et στρέφω, verto.

Παρασυμβάλλω, assimilo, comparo: ex παρὰ et συμβάλλω.

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) ου, τὸ, verbum ductum à composito, ut ab ἄπιστος ἀπιστέω. item compositum, quod à verbo ducitur. ex παρὰ, σὺν, et τίθημι.

Παρασύρω, fut. υρῶ, præposterè traho, perverto, distorqueo, corrumpo; abstraho, avello: ex παρὰ et σύρω, traho.

Παρασφαλίζομαι, f. ίσομαι, ad latus vel juxtà munio, confirmo, instauro: ex παρὰ et ἀσφαλίζομαι.

Παρασφάλλω, errare facio, diverto: ex παρὰ et σφάλλω, everto, supplanto: fut. αλῶ. perf. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, præsigno: adulterino signo noto: ex παρὰ et σφραγὶς, ῖδος, ἡ, signum.

Παρασχεῖν, effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse, a. 2. inf. à παρέχω. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ et ἔχω, habeo: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Παρασχέμεν, Ion. pro παρασχεῖν.

Παράσχοις, præbueris, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχου, exhibe, a. 2. imperat. med. ab eod. verbo.

Παράσχου, vide in παράσχοις.

Παρασχὼν, όντος, qui præbuit, vel præstitit, a. 2. part. verbi παρέχω, quod vide.

Παρατανύω, f. ύσω, Ep. aor. 1. παρετάνυσσα, juxta porrigo, coram produco. ex παρὰ et τανύω.

Παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei; instructa acies; prælium, conflictio; à παρατάσσω, aciem instruo.

Παράτασις, εως, ἡ, extensio, pro-

ductio; à παρατείνω, *protendo.* Th. τείνω, *tendo:* f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

Πᾰρᾰτᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *extendendi vim habens.* παρατατικὸς, sc. χρόνος, *imperfectum tempus,* quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω, *tendo.*

Πᾰρᾰτᾰτῐκῶς, adv. *extensivè; laxè, solutè:* à præced.

Πᾰρᾰτάττω vel -άσσω, *in acie colloco, aciem instruo:* ex παρὰ et τάσσω vel -ττω, *ordino.*

Πᾰρᾰτείνω, *protendo, extendo, prorogo, detineo, conficio:* fut. ενῶ. perf. πᾰρᾰτέτᾰκᾰ. a. 1. πᾰρέτεινᾰ. Th. τείνω, *tendo.*

Πᾰρᾰτεκταίνω, f. ᾰνῶ, med. πᾰρᾰτεκταίνομαι, opt. aor. 1. πᾰρᾰτεκτηναίμην, *adfingo, aliter fingo, muto.* ex παρὰ et τεκταίνω.

Πᾰρᾰτηρέω, -ῶ, *observo;* imperf. πᾰρετήρεον, -ουν. fut. ήσω. perf. πᾰρᾰτετήρηκᾰ. a. 1. πᾰρετήρησᾰ. a. 1. part. act. πᾰρᾰτηρήσᾱς, αντος, et in f. g. πᾰρᾰτηρήσᾱσᾰ. præs. med. πᾰρᾰτηρέομαι, idem. ex παρὰ et τηρέω, *servo.*

Πᾰρᾰτηρήσᾱσᾰ, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Πᾰρᾰτήρησῐς, εως, ἡ, *observatio:* ab eodem verbo.

Πᾰρᾰτηρητὴς, οῦ, ὁ, *observator:* ab eodem.

Πᾰρᾰτῐ́θημῐ, *appono; præbeo; comparo; propono; commendo:* f. πᾰρᾰθήσω. a. 1. πᾰρέθηκᾰ. a. 2. act. πᾰρέθην, ης, η. a. 2. sub. πᾰρᾰθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. πᾰρᾰθεῖναι. perf. πᾰρᾰτέθεικᾰ. præs. pass. πᾰρᾰτῐ́θεμαι, *apponor;* item in mediâ formâ, *appono (cibum); depono aliquid apud aliquem, commendo; adhibeo in auxilium; cito aliûs testimonium, allego, in medium affero; periculis expono me; repono, recondo:* f. 1. m. πᾰρᾰθήσομαι. a. 2. m. πᾰρεθέμην, σο, το. a. 2. imperat. med. πᾰρᾰ́θου pro πᾰρᾰ́θεσο, *committe.* ex παρὰ et τίθημι, *pono.*

Πᾰρᾰτίλλω, *depilo, vulsellâ pilos extraho:* ex παρὰ et τίλλω.

Πᾰρᾰτίλτρῐᾰ, ᾱς, ἡ, *ancilla, quæ vulsellis glabrat:* à præc.

Πᾰρᾰτολμᾰ́ω, ῶ, fut. ήσω, idem quod simplex τολμάω, q. v.

Πᾰρᾰτρᾰ́γῳδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tragicus:* ex παρὰ et τράγῳδος, quod idem significat.

Πᾰρᾰτρέπω, *diverto, deflecto:* ex παρὰ et τρέπω, f. ψω, *verto.*

Πᾰρᾰτρέχω, *à latere curro; prætercurro: prætereo, præterlabor.* ex παρὰ et τρέχω, *curro:* a. 2. ἔδραμον.

Πᾰρᾰτρῐ́βω, f. ψω, *tero, attero, contero, affrico:* et πᾰρᾰτρῐ́βομαι, *infensus sum alicui, rixor:* ex παρὰ et τρίβω, *tero;* fut. ψω. perf. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Πᾰρᾰτροπέω, ῶ, idem quod παρατρέπω; παρατροπέων, *decipiens.* ex παρὰ et τροπέω.

Πᾰρᾰτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio:* et

Πᾰρᾰ́τροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui à rectâ viâ est aversus:* Metaph. pro *illicito:* ex παρὰ et τρόπος, *mores, ratio.* Th. τρέπω, *verto.*

Πᾰρᾰτρωπᾰ́ω, ῶ, *diverto, deflecto:* ex παρὰ et τρωπάω, quod à τρέπω, *verto.*

Πᾰρᾰτρωπῶσ' pro πᾰρᾰτρωπῶσῐ, *convertunt,* 3. plur. præs. ind. vel sub. præc. verbi.

Πᾰρᾰτυγχᾰ́νω, *obvius fio; adsum, intervenio:* f. m. πᾰρᾰτεύξομαι. a. 2. πᾰρέτῠχον. a. 2. part. act. πᾰρᾰτῠχὼν, όντος. ex παρὰ et τυγχάνω, *sum.*

Πᾰρᾰτῠχὸν, *oblatum, quum liceat:* n. g. part. aor. 2. act. præced. verbi.

Πᾰρᾰτῠχόντᾰ, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. ejusd.

Πᾰραυδᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *colloquendo consolor:* ex παρὰ et αὐδάω.

Πᾰ́ραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malè sonans ad tibiam:* ex παρὰ, *malè,* et αὐλὸς, *tibia.*

Πᾰραυτῐ́κᾰ, adv. *confestim, in præsentiâ:* ex παρὰ et αὐτίκα, *statim.*

Πᾰρᾰφαίνω, f. ᾰνῶ, *in transitu* vel *ex propinquo ostendo:* ex παρὰ et φαίνω.

Πᾰρᾰφέρω, *profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, in transversum fero, abripio, transfero, supero.* f. πᾰροίσω. a. 2. πᾰρήνεγκον. a. 2. imperat. act. πᾰρένεγκε. a. 2. inf. πᾰρενεγκεῖν. σημαίνει ὅτι τὰς ὥρας πᾰρηνέγκᾰτε τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam, l. 12. *oraculum significat sacrum non tempore esse factum.* ex παρὰ et φέρω, *fero.*

Πᾰρᾰ́φημῐ, *persuadeo, hortor:* ex παρὰ et φημὶ seu φάω, *dico.*

Πᾰραφθαίησῐ, *superet, prævertat,* 3. sing. a. 2. opt. act. per Paragogen σι, pro παραφθαίη· à

Πᾰραφθᾰ́νω, πᾰραφθᾰ́ω, et πᾰρᾰ́φθημῐ, *præcurro, prævenio, præverto, anteverto:* f. φθᾰ́σω. a. 2. ἔφθην. q. à φθῆμι. Th. φθάνω, *prævenio.*

Πᾰρᾰφθέγγομαι, f. ξομαι, *sono,* aut *vocem edo contra* vel *præter rhythmum, non concinnè respondeo, nihil ad rem pertinentia loquor; interpello; acclamo:* ex παρὰ et φθέγγομαι.

Πᾰρᾰφορᾱ̀, ᾶς, ἡ, *translatio, fraus, error.*

Πᾰρᾰφορέω, ῶ, fut. ήσω, *affero, colligo:* à παραφέρω.

Πᾰρᾰφρᾰ́ζω, f. ᾰ́σω, *loquor juxta,* i. e. *loquor juxta ea quæ alius dixit, et velut orationis ejus vestigiis insistendo:* ex παρὰ et φράζω, *dico.*

Πᾰρᾰ́φρᾰσῐς, εως, ἡ, *PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latiùs eloquitur.* Angl. PARAPHRASE. à præc.

Πᾰρᾰφραστὴς, οῦ, ὁ, *PARAPHRASTES; interpres:* ab eod.

Πᾰρᾰφραστῐκὸς, ἡ, ὸν, *expositorius:* à præc.

Πᾰρᾰφράττω, *obsepio:* ex παρὰ et φράττω.

Πᾰρᾰφρονέω, -ῶ, *demens sum, deficio;* f. ήσω. perf. πᾰρᾰπεφρόνηκᾰ. Ex παρὰ, *contrà,* et φρὴν, ενὸς, ὁ, *mens.*

Πᾰρᾰφρονῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *dementia:* à παράφρων.

Πᾰρᾰφρόνῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *demens:* à παραφρονέω.

Πᾰρᾰ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *amens:* q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem.*

Πᾰρᾰφυᾰ̀ς ᾰ́δος, ἡ, *propago, stirps:* nom. pl. παραφυάδες. à παράφυμι. Th. φύω.

Πᾰρᾰφῠλακτέον, *cavendum:* verbale, à

Πᾰρᾰφῠλάττω, idem quod th. φυλάσσω, *custodio, observo:* f. ξω. perf. χα.

Πᾰρᾰφῠ́ω, f. ῠ́σω, *adgenero,* i. e. *genero juxtà, pullulo.* πᾰρᾰφῠ́ομαι, *adnascor.* ex παρὰ et φύω.

Πᾰρᾰχαλκεύω, *cudo.*

Πᾰρᾰχειμᾰ́ζω, *hyberno.* f. ᾰ́σω. perf. πᾰρᾰκεχείμᾰκᾰ. aor. 1. πᾰρεχείμᾰσᾰ. a. 1. inf. act. πᾰρᾰχειμᾰ́σαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.*

Πᾰρᾰχειμᾰσῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *hybernatio, hyematio:* à παραχειμάζω, quod vide.

Πᾰρᾰχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Πᾰρᾰχορδῐ́ζω, f. ῐ́σω, *à chordâ aberro.* Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides.*

Πᾰρᾰχρᾰ́ομαι, ῶμαι, f. m. ήσο-

Π Α
Π Α

μαι, abutor, contemno, negligo: ex *παρὰ* et *χράομαι.*

Πᾰρᾰχρῆμᾰ, adv. *actutùm, ex tempore, illicò:* q. d. *in ipsâ re:* à *παρὰ* et *χρῆμα, ατος, τὸ, res.*

Πᾰρᾰχῠ́της, ου, ὁ, *mediastinus, perfusor.* Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à *χέω, fundo.*

Πᾰρᾰχωρέω, ῶ, fut. ήσω, *cedo, concedo.* Th. *χωρέω, eo.*

Πᾰρᾰχώρησῐς, εως, ἡ, *cessio:* à præc.

Πᾰραψῡχᾰ́ομαι, ῶμαι, *consolor.* Th. *ψυχὴ, anima.*

Παρϐεϐαὼς, pro *παραϐεϐαὼς,* part. perf. verb. *παραϐαίνω.*

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ή, ὸν, *humidus, uvidus:* q. ab *ἄρδω, irrigo,* aut potiùs à *παρὰ* et *δεύω.*

Παρδᾰλέη, ῆ, ῆς, ἡ, scil. *δορὰ, pantherina pellis:* à

Παρδᾰ́λεος, sive *παρδᾰ́λειος, pantherinus,* quod à *πάρδαλις, pardalis* seu *panthera.*

Πάρδᾰλῐς, εως, ἡ, *pardalis* seu *panthera.*

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS,* fera.

Πᾰρέᾱσῐ, *adsunt,* Ion. pro *πάρεισι,* 3. plur. præs. ind. à *πάρειμι, adsum.* Th. *εἰμὶ, sum.*

Πᾰ́ρεϐᾰ́λομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi *παραϐάλλω, confero, adjicio.* Th. *βάλλω, jacio:* f. *αλῶ.* perf. *βέϐληκα.* aor. 2. *ἔϐαλον.*

Πᾰρέϐασκον, ες, ε, imperf. verbi *παραϐάσκω, transgredior:* ex *παρὰ* et *βάσκω,* Poët. pro *βαίνω, eo.*

Πᾰρέϐην, *transgressus sum,* a. 2. ind. act. verbi *παραϐαίνω, transgredior:* f. *ϐήσομαι.* Th. *βαίνω, eo:* a. 2. *ἔϐην.*

Πᾰρεϐιᾰ́σαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi *παραϐιάζομαι, vi adigo:* f. m. *άσομαι.* Ex *παρὰ* et *βιάζω, vim adfero.* Th. *βία, vis.*

Πᾰρέγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et *πάρεγγρᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, adscriptitius:* à seq.

Πᾰρεγγρᾰ́φω, fut. ψω, *falsò inscribo* vel *adscribo:* ex *παρὰ* et *ἐγγράφω.*

Πᾰρεγγυᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *per manus trado, adhortor; jubeo; nuntio:* ex *παρὰ* et *ἐγγυάω, in manus trado.* Th. *ἐγγύη, sponsio.*

Πᾰρεγκλῑ́νω, fut. ινῶ, *aliquâ ex parte inclino:* ex *παρὰ* et *ἐγκλίνω.*

Πᾰρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Πᾰρέδοσᾰν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi *παραδίδωμι, trado,* quod vide.

Πᾰρέδρᾰμον, ες, ε, a. 2. act. à *παρατρέχω, prætereo,* q. v.

Πᾰρεδρεύω, εις, ει, *assideo, assiduus sum in aliquâ re:* à seq.

Πᾰ́ρεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *assessor:* vide in *παρεδρεύω.* ex *παρὰ* et *ἕδρα, sedes.*

Πᾰρέδωκᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi *παραδίδωμι, trado:* a. 2. *παρέδων.* Th. *δίδωμι, do:* f. *δώσω.*

Πᾰρέζεσθαι, *sedere,* præs. inf. med. et

Πᾰρέζεο, *asside,* Ion. pro *παρέζου,* præs. imperat. m. et

Πᾰρέζετο, 3. sing. imperf. m. à seq.

Πᾰρέζομαι, *assideo:* ex *παρὰ* et *ἕζομαι, sedeo:* f. 2. med. *ἐδοῦμαι.*

Πᾰρεζόμενος, præs. part. med. ejusd. verbi.

Πᾰρεθέμην, σο, το, et in 3. pl. *πᾰρέθεντο,* aor. 2. ind. med. verbi *παρατίθημι, appono:* qu. vide.

Πᾰρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à *παρέθην* seu *παρείθην,* aor. 1. pass. verbi *παρίημι.* Th. *ἵημι* seu *ἕω, mitto.*

Πᾰρεθεωροῦντο, *despiciebantur,* 3. pl. imperf. ind. pass. à *παραθεωρέομαι, οῦμαι, despicior:* qu. ex *παρὰ* et *θεωρέω, specto.* Th. *θεωρὸς, spectator.*

Πᾰρέθην, vel aor. 2. ind. act. à *παρατίθημι, appono;* vel a. 1. pass. à *παρίημι.* Vide in *παρεθείς.*

Πᾰρέθρῐσᾰν, per Sync. pro *παρεθέρισαν,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *παραθερίζω, demeto, amputo:* ex *παρὰ* et *θερίζω.*

Πᾰ́ρει, præs. imperat. Est et *πᾰ́ρει,* 2. sing. præs. et 3. sing. imperf. verbi *πάρειμι.* Th. *εἰμὶ, sum:* præs. imperat. *ἴσθι,* pro quo et *εἶ* invenitur.

ΠᾸΡΕΙᾺ, et Æol. *πᾰρῆϊᾰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla:* gen. pl. *παρειῶν.*

Πᾰρείᾰτο, *assidebant,* Ion. pro *παρεῖντο,* 3. pl. plusq. perf. ex perf. *παρεῖμαι.* Th. *ἕω, sedeo, induo:* perf. pass. *εἶμαι.*

Πᾰρείδω, *negligo:* vide *εἴδω.*

Πᾰρείθην, ης, η, *dimissus sum:* a. 1. ind. pass. à *παρίημι,* qu. vide in *παρεθείς.*

Πᾰρεῖκᾰ, *dimisi,* perf. act. verbi *παρίημι.* Th. *ἵημι* seu *ἕω, mitto.*

Πᾰρείκω, *cedo, concedo:* ab *εἴκω, cedo.*

Πᾰρεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. et

Πᾰρείλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi *παραιρέω, diruo, adimo.* Th. *αἱρέω, capio:* f. *ήσω.* a. 2. *εἷλον.* perf. *ᾕρηκα.*

Πᾰρειλήφᾰτε, 2. pl. perf. ind. act. verbi *παραλαμϐάνω,* id. quod *λαμϐάνω, accipio:* f. *λήψομαι.* perf. Att. *εἴληφα.* a. 2. *ἔλαϐον.*

Πᾰρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusd. verbi.

Πᾰρεῖμαι, perf. pass. à *παρίημι* f. *παρέσομαι.* Th. *ἵημι, mitto.*

Πᾰρειμένος, η, ον, *remissus, dimissus,* perf. part. pass. Hinc *πᾰρειμένᾱς,* acc. pl. f. g. ejusd. temporis, verbi *παρίημι,* quod vide.

Πᾰ́ρειμῐ, *adsum, πᾰ́ρει, πᾰ́ρεστῐ, πᾰ́ρεσμεν, πᾰ́ρεστε, πᾰ́ρεισῐ.* præs. inf. *πᾰρεῖναι.* part. *πᾰρὼν, όντος, præsens:* imperf. *πᾰρῆν, aderam:* f. *πᾰρέσομαι, η, εται,* et *πᾰ́ρεσται.* Ex *παρὰ* et *εἰμὶ, sum.*

Πᾰ́ρειμι, *advenio, prodeo, progredior:* in 2. et 3. sing. *πᾰ́ρεις, πᾰ́ρεισῐ.* a. 2. act. *πᾰρῆν, ῆς, ῆ.* a. 2. part. *πᾰρὼν, όντος.* quod ex *παρὰ* et *εἶμι* seu *ἵημι, vado, eo.*

Πᾰρεῖναι, præs. inf. à *πάρειμι, adsum;* quod vide.

Πᾰρείπῃ, *persuadeat, seducat;* 3. sing. a. 2. vel a. 1. sub. à *παρείπω, moveo, seduco.* Th. *ἔπω, dico;* quod vide.

Πᾰρεὶς, έντος, aor. 2. part. act. verbi *παρίημι, omitto;* quod vide.

Πᾰρεὶς, aor. 2. part. à *παρίημι, projicio. ἀπὸ λύπης παρεὶς ἑαυτὸν,* Dion. Hal. Ant. i. § 87. *præ mœrore humi se projiciens.*

Πᾰρεισᾰ́γω, *introduco, insinuo; subintroduco:* fut. -άξω. perf. *πᾰρεισῆχᾰ.* perf. pass. *πᾰρεισῆγμαι, ξαι, κται.* Ex *παρὰ, εἰς,* et *ἄγω, duco.*

Πᾰρεισᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio:* à *παρεισάγω,* quod vide.

Πᾰρεῖσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi *παρίημι,* q. v.

Πᾰρείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irreptitius, clam se insinuans:* à *παρεισάγω,* quod vide.

Πᾰρεισδῠ́ω, *subrepo:* f. *ύσω.* a. 1. *πᾰρεισέδῡσᾰ.* Ex *παρὰ, εἰς,* et *δύνω,* vel *δύω, subeo:* fut. *δύσω.*

Πᾰρεισενέγκαντες, *conferentes,* nom. pl. aor. 1. part. à *παρεισφέρω,* quod vide.

Πᾰρεισέρχομαι, *irrepo, irrependo ingredior; intervenio:* fut. *πᾰρεισελεύσομαι.* aor. 2. *πᾰρει-*

σῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, venio.

Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, omitto; quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. præs. ind. à πάρειμι, advenio; quod ab εἶμι, eo: et 3. pl. à πάρειμι, adsum: quod ab εἰμὶ, sum.

Παρεισπίπτω, irrumpo: ex παρὰ et εἰσπίπτω, ingruo.

Παρεισπορεύομαι, clanculùm ingredior.

Παρεισφέρω, confero: f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος. ex παρὰ, εἰς, et φέρω, fero: f. οἴσω.

Παρεισφθείρομαι, perniciosè obrepo, Jos. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos Animadv. c. xxiii.

Παρεῖχε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρέχω, exhibeo. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον. aor. 2. ἔσχον. fut. ἕξω et σχήσω.

Παρὲκ vel παρὲξ, extrà, foris: à παρὰ et ἐκ vel ἐξ. regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι, assideo: ex παρὰ et κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, consolor: f. έσω. perf. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεκάλουν, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusd.

Παρεκβαίνουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Παρεκβαίνω, digredior, transgredior, degenero: ex παρὰ et ἐκβαίνω.

Παρέκβασις, εως, ἡ, digressio, transgressio; dat. pl. παρεκβάσεσι. à præc.

Παρεκελεύετο, admonebat, 3. sing. imperf. ind. m. Ex παρὰ et κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλείπω, f. ψω, deficio: à παρὰ et ἐκλείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor, consolor. Th. καλέω, voco; f. έσω. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκπροφεύγω, f. εύξομαι et ευξοῦμαι effugio, non contingo alicui. Ex παρὰ, ἐκ et φεύγω.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω, discerno.

Παρεκρούσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi παρακρούω, decipio. Th. κρούω, pulso.

Παρεκτείνω, extendo, produco: f. -κτενῶ. perf. -τέτακα. a. 1. παρεξέτεινα. ex παρὰ et ἐκτείνω.

Παρεκτέον, exhibendum, præbendum, verbale: à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, suppeditans, adj. verbale: à παρέχω, præbeo: quod ex παρὰ et ἔχω, habeo.

Παρέκτοπος, ου, ὁ & ἡ, devius: à παρὲκ, extra, et τόπος, locus.

Παρεκτὸς, adv. foris, forinsecus, extrinsecus; item extra, præter, præterquam. cum genit. ex παρὰ et ἐκτὸς, extrà. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurro me. Th. κύπτω, pronus sum, inclino me: f. ψω. perf. κέκυφα.

Παρεκχέω, effundo, stagno. D. S.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, aveho, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω. perf. ἤλακα.

Παρελέγχω, f. ξω, arguo, redarguo: ex παρὰ et ἐλέγχω, arguo.

Παρελέξατο, concubuit, 3. sing. a. 1. m. ex παραλέγομαι.

Παρελεύσεαι, præteribis, Ion. resolut. pro παρελεύσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio: f. med. ἐλεύσομαι.

Παρεληλυθέναι, perf. inf. m. et

Παρεληλυθὼς, ότος, et in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. med. Att. et hinc παρεληλυθότα, acc. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. et

Παρελθέτω, aor. 2. imperat. ejusd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accus. sing. f. g. ejusdem temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio: fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. sing. part. præs. à παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio: et

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procrastinator: et in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, f. ύσω· id. q. seq.

Παρέλκω, protraho, prorogo, differo; supervacaneus sum, abundo, vaco: ex παρὰ et ἕλκω.

Παρελογίσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, immitto, clàm immisceo; ordine colloco; castra loco: fut. βαλῶ. perf. παρεμβέβληκα. aor. 2. παρενέβαλεν. perf. med. παρεμβέβολα. ex παρὰ et ἐμβάλλω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. sing. f. g. perf. part. act. verbi præc.

Παρέμβλησις, εως, ἡ, et

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, interjectio; castra; item exercitus: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρέμμεναι, pro παρεῖναι, inf. præs. verbi πάρειμι, adsum.

Παρεμπίπτω, intercido, interlabor: f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρεμπολάω, ῶ, f. ήσω, mercor: ex παρὰ et ἐμπολάω.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, qu. vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. et

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. act. à παραφέρω, transfero. Th. φέρω. f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, aor. 2. infin. et παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, insertio; PARENTHESIS: et

Παρενθήκη, ης, ἡ, interjectio; additamentum; à παρεντίθημι, intersero.

Παρενοχλέω, obturbo, obstrepo: cum dat. f. ήσω. perf. παρηνώχληκα. Ex παρὰ et ἐνοχλέω.

Παρεντίθημι, intersero: ex παρὰ et ἐντίθημι.

Παρὲξ vel παρὲκ, extrà, foris; præter: ex παρὰ et ἐξ vel ἐκ.

Παρέξει, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Pastor, Castel. Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρέξῃ, præstabis.

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, præbeo: f. ξω. Ex παρὰ et ἔχω.

Παρεξελαύνω, vel παρεξελάω, ultra progredior, prætereo: ex παρὰ et ἐξελαύνω.

Παρεξεληλάκει, Ion. pro παρεξηλάκει, et Att. παρεξεληλάκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi præc.

Παρεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, aor. 2. παρεξῆλθον, part. παρεξελθὼν, inf. παρεξελθεῖν, clam prætergredior; transgredior. Ex παρὰ, ἐξ et ἔρχομαι.

Πἄρεξῆῖ, 3. sing. perf. ind. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo.* Th. εἶμι, *eo.*

Πἄρεξῆκι, *supersedit,* 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, et ἵημι, *mitto.*

Πἄρεξῖέναι, *præterire,* præs. inf. verbi παρέξειμι, *eo.*

Πἄρεξίστημῖ, *de statu suo dimoveo, decedo de via vel ratione vel mente; degenerare facio, corrumpo, immuto:* f. πἄρεκστήσω. aor. 2. πἄρεξίστην. perf. -εξέστηκᾰ.

Πἄρέξομεν, *dabimus,* 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Πἄρεισᾶ, Dor. pro παρεῦσα, Ion. pro παροῦσα, *præsens:* præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum.*

Πἄρεόντᾰ, acc. sing. part. præs. à παρεών, όντος, Ion. pro παρών, verbi ejusd.

Πἄρεῦσῖ, *præsentibus,* dat. pl. præs. part. pro παροῦσι, Ion. ab eodem.

Πἄρέπεισεν, *persuasit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *persuadeo:* f. σω. perf. κα. a. 2. ἔπιθον.

Πἄρεπῖβοηθέω, ῶ, f. ήσω, *auxilium fero, opitulor.* D. S.

Πἄρεπῖδείκνῦμῖ, *ostendo, demonstro:* fut. ξω. perf. πἄρεπῖδέδειχᾰ. Th. δείκνυμι, idem.

Πἄρεπίδημος, ου, ὁ, *advena, hospes:* ex παρὰ et ἐπίδημος, ου, ὁ, *versans in populo:* quod ex ἐπὶ et δῆμος, *populus.*

Πἄρεπῖκρᾶνᾶ, aor. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo:* f. ανῶ. Ex παρὰ et πικραίνω, idem quod πικρόω, *exacerbo, amarum reddo.* Th. πικρὸς, *amarus.*

Πἄρεπῖνοέω, ῶ, *nova excogito.* D. S. ex παρὰ et ἐπινοέω.

Πἄρέπλαξᾶν, Dor. pro πἄρέπληξᾶν, *in errorem impulerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, *percutio.*

Πἄρέπομαι, *consequor, assequor:* ex παρὰ et ἕπομαι.

Πἄρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo:* ex παρὰ et ἵπταμαι, *volo:* f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτήμην.

Πἄρεργάτης λόγων, qui præter ἔργον (*ministerium* suum) etiam oratoriam et facundiam ἐν παρέργῳ *exercet.* Eurip. Suppl. 426, et Markl. ibid.

Πάρεργον, ου, τὸ, *accessio, appendix; perfunctoriè factum:* à seq.

Πάρεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens:* ex παρὰ et ἔργον.

Πἄρερεθίζομαι, f. ίσομαι, *lacessor, irritor.*

Πἄρέρπειν, *dolosè subire.* Th. ἕρπω, *serpo.*

Πἄρέρρυκᾰ, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Πἄρεῤῥέω, *præterfluo:* ex παρὰ et ῥέω, *fluo:* fut. ῥεύσω. perf. ἔῤῥυκα.

Πἄρέρχομαι, *prætereo, prodeo; progredior:* fut. m. πἄρελεύσομαι. a. 2. πἄρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. sub. πἄρέλθω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. πἄρέλθωσῖ. a. 2. infin. act. πἄρελθεῖν. a. 2. part. πἄρελθὼν, όντος, *adveniens:* perf. med. πἄρελήλῦθᾰ. Hinc πἄρεληλῦθὼς χρόνος, *tempus præterlapsum.*

Πάρες, *remitte, dimitte, permitto,* a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Πάρεσᾶν, pro παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι.

Πἄρεσημειωσάμεθᾰ, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto:* ex παρὰ et σημειόω, *noto:* f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum, nota.*

Πάρεσῖς, εως, ἡ, *remissio:* à παρίημι, *prætermitto:* ex παρὰ et ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Πἄρεσίωπᾰ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *sileo.*

Πἄρεσκευάδᾰτο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. et

Πἄρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à παρασκευάζω, *præparo:* f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ et σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Πἄρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.

Πἄρέσπαρται, 3. sing. perf. ind. pass. à παρασπείρω, *semino juxta.* Th. σπείρω, *sero, semino:* fut. ερῶ. a. 1. ἔσπειρα. perf. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Πἄρέσσῃ, *aderis,* Poët. pro πἄρέσῃ, 2. sing. f. 1. m. Sic πἄρέσσεται pro πἄρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ et εἰμὶ, *sum:* f. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσαι.

Πἄρέσται, *aderit,* 3. sing. f. m. ejusd. verbi.

Πἄρεστάμεν, *adesse, adstare,* Ion. pro πἄρεστάναι, præs. inf. act. à παρίστημι pro παρίστημι. Ex παρὰ et ἵστημι seu ἵστημι. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Πἄρέστᾰν, *adstiterunt,* Poët. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind act. verbi παρίστημι, *adsto.* Th. ἵστημι, *sto.*

Πἄρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *sisto,* quod vide.

Πἄρεστήσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ejusd.

Πάρεστῖν, *adest,* et cum infin. *licet,* 3. sing. à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Πἄρεστὼς, ῶτος, *adstans, qui præstò est,* part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Πἄρεστῶτες, *adstantes,* ejusd. nom. pl.

Πἄρέσχε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo.*

Πἄρέσχεθεν, *apposuit,* 3. sing. imperf. ind. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo.* Th. ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον.

Πἄρετάξαντο, 3. pl. aor. 1. m. verbi παρατάσσω, *aciem instruo.* Th. τάσσω, *ordino.*

Πἄρέτεινᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco:* f. ενῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo.*

Πἄρέτρᾰπε, *deflexit,* 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, *diverto:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροπα. Th. τρέπω, *verto.*

Πἄρέτρεσσᾰν, *trepidârunt,* 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo:* fut. τρέσω.

Πἄρευνάζομαι, f. άσομαι *juxta sopior, a latere cubo.* Ex παρὰ et εὐνάζομαι.

Πἄρευρίσκω, *reperio, excogito:* ex παρὰ et εὑρίσκω, *invenio.*

Πἄρεύσᾶς, Dor. pro πἄρούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum.*

Πἄρεχάλκευσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραχαλκεύω, *ago fabrum ferrarium, cudo;* quod à χαλκεύω, *ærariam artem tracto.* Th. χαλκὸς, *æs.*

Πἄρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, *exhibeo,* quod vide.

Πἄρεχεσκόμην, Ion. aor. verb. παρέχομαι.

Πἄρέχοντῖ, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt, præbent,* 3. plur. præs. ind. act. verbi ejusd.

Πἄρέχου, *præbe,* præs. imperat. pass. à verbo sequenti.

Πἄρέχω, *exhibeo, præbeo:* imperf. πἄρεῖχον. f. πἄρέξω. perf. πἄρέσχηκᾰ. aor. 2. πἄρέσχον. a. 2. part. act. πἄρασχὼν, όντος. præs. m. πἄρέχομαι, *præ-*

beo: imperf. m. παρειχόμην, ου, ετο. ex παρὰ et ἔχω, *habeo*.

Πᾰρεών, *præsens*, Poët. vel Ion. pro παρών, præs. part. à παρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Πᾰρῇ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo et th.

Πᾰρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio:* f. ελῶ. perf. παρήγγελκα. aor. 1. παρήγγειλα, ας, ε. aor. 2. παρήγγελον, ες, ε. perf. med. παρήγγελα. ex παρὰ et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Πᾰρηγορέεσκε, *conciliabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει. à

Πᾰρηγορέω, *consolor; hortor; lenio;* præs. part. πᾰρηγορέων. 1. pl. præs. ind. πᾰρηγορῦμεν. πᾰρηγορέατο, Ion. pro παρηγόρηντο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ex παρὰ et ἀγορέω, fut. ήσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Πᾰρηγορῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *solatium:* et

Πᾰρήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consolator, consolatorius:* à παρηγορέω.

Πᾰρηέρθη, *suspensum est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι. ex παρὰ et ἀείρω, *attollo:* f. ἀερῶ. perf. ἤερκα. aor. 1. pass. ἠέρθην. aor. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Πᾰρήϊξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, *prætereo*. Th. ἀΐσσω, *ruo:* fut. ξω.

Πᾰρήϊ'ον, ου, τὸ, Poët. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena:* et

Πᾰρήϊ'ον, ου, τὸ, *ornamentum equorum, maxillis apponi solitum:* à

Πᾰρήϊ'ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad genam pertinens:* à præcedente th.

Πᾰρῆκᾰ, aor. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*, quod vide.

Πᾰρηκολύθηκᾰ, ἁς, ε, *sectatus sum*, perf. ind. act. verbi παρακολυθέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ἀκόλυθος, *pedissequus*.

Πᾰρήκω, f. ήξω, perf. ἧχᾰ, *pertineo, pertranseo, pervenio*. Th. ἥκω, *venio*.

Πᾰρήλᾰσᾰ, aor. 1. verbi παρελαύνω.

Πᾰρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide. et

Πᾰρήλθοσᾰν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *prætereo:* quod vide.

Πᾰρήλῐος, ου, ὁ, *sol geminatus, gemini soles*. Th. ἥλιος, *sol*.

Πᾰρηλλαγμένως, adv. *insolenter, inusitato more*. D. S. à perf. pass. part. παρηλλαγμένος, verbi παραλλάσσω.

Πᾰ'ρημαι, *assideo:* ex παρὰ et ἧμαι, *sedeo*.

Πᾰρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, *neglexit*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi παραμελέω, quod vide.

Πᾰρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, *adesse*, præs. inf. à πάρειμι, *adsum*.

Πᾰρήμενος, *assidens*, præs. part. à πάρημαι, *assideo*, quod ex παρὰ et ἧμαι, *sedeo*.

Πᾰρήνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, *admoneo:* fut. ήσω et έσω. perf. ήνεκα. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*.

Πᾰρηορῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *lorum exterius*. πᾰρηορῐ'αι, *habenæ*. à

Πᾰρήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equus funalis:* in quadrigâ enim quatuor erant equi, quorum duo jugales erant, dexter et sinister; duo etiam funales, itidem dexter et sinister; omnesque ita juncti, ut æquali fronte currerent: etiam *prominens ubique, extensus:* item *stolidus*, metaphoricè, quia equi funales excurrunt longiùs et evagantur. ex παρὰ et ἀείρω, *tollo*, vel εἴρω, *ligo*, aut ἄρω, *congruo*.

Πᾰρήπᾰφες, aor. 2. ind. act. à παραπάφω, *decipio:* ex παρὰ et ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Πᾰρῃρημένᾰ, nom. plur. perf. part. pass. neut. g. verbi παραιρῦμαι, *adimo, aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Πᾰρήρτητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀρτάω, *suspendo;* vel ἀρτέομαι, *apparo*.

Πᾰρῆσᾰν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμί.

Πᾰρῆσθᾰ, 2. sing. imperf. verbi πάρειμι.

Πᾰρῄσθευ, *sensisti*, Dor. pro παρῄσθου, 2. sing. a. 2. ind. m. ex παρὰ et αἰσθάνομαι, *sentio:* f. αἰσθήσομαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Πᾰρήσονται, 3. pl. f. 1. m. verbi παρίημι, *omitto*. Alii legunt πᾰρέσονται, *aderunt:* à πάρειμι.

Πᾰρήσωσῐ, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, *permitto* ut intret; f. παρήσω. Fortè legendum παρήσυσι, 3. pl. fut. ejusd.

Πᾰρῃτημένος, *excusatus*, perf. part. pass. à παραιτέομαι, ῦμαι, *excuso:* quod à Th. αἰτέω, *peto*.

Παρθέμενος, *apponens*, Poët. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono:* f. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Παρθενείᾱ, ᾱς, ἡ, *virginitas:* à παρθενεύω.

Παρθενεῖᾰ, ων, τὰ, *status virginitatis:* à

Παρθένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *virgineus:* à παρθένος.

Παρθενεύω, f. εύσω, παρθενεύομαι, *in virginitate dego, virginitatem custodio*.

Παρθενεών, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενών, *conclave virginum:* et

Παρθενῖᾰ, ων, τὰ, *signa virginitatis:* et

Παρθενῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *virginitas*. à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Παρθενῐκᾱ'ων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. Ion. παρθενικῇσιν. à

Παρθενῐκὸς, ἡ, ὸν, *virgineus, a, um*. Th. παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Παρθένῐος, ῐ'ᾱ, ῐ'ον, *virgineus, virginalis*. Th. παρθένος.

Παρθενῐών, ῶνος, vel παρθενεών, Ion. pro παρθενών, ῶνος, ὁ, *conclave virginum:* ab eod. th.

Παρθενοπῖ'πης, ου, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator*, aut *observator:* à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*, et ὀπιπεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, *inspicio, observo*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *virgo*. interdum adject. ὁ ϗ ἡ. et παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένυς.

Παρθενών, ῶνος, ὁ, vide παρθενιών.

Πάρθεσᾰν, pro παρέθεσαν, 3. pl. aor. 2. verbo παρατίθημι.

Πάρθος, ου, ὁ, *Parthus*, nomen gentile.

Πᾰρῐαύω, *juxtà moror* vel *commoror*, vel *juxtà dormio:* ex παρὰ et ἰαύω.

Πᾰρῖέναι, præs. inf. ex παρίημι.

Πᾰρῐ'εσᾰν, *præteribant*, 3. plur. imperf. ab eod.

Πᾰρίζω, f. ῐ'σω, *juxtà colloco, assidere facio; assideo, juxtà sedeo*. πᾰρίζομαι, *assideo*. ex παρὰ et ἵζω.

Πᾰρῐ'ημῐ, *omitto, prætermitto, admitto, permitto, dimitto, remitto, laxo, languidum reddo:* f. πᾰρέσω. perf. πᾰρεῖκᾰ. præs. pass. πᾰρῐ'εμαι, *remissus fio:* et med. *obsecro*, Plat. Apol. Socr. τῦτο ὑμῶν δέομαι ϗ παρίεμαι, *hoc oro et obtestor*, et I. i. de Rep. perf. pass. πᾰρεῖμαι, σαι, ται. perf. part. πᾰρειμένος, η, ον, *remissus*. ex παρὰ et ἵημι.

Πᾰ'ρῐνος, ου, ὁ, id. quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, ῐ'ᾰ, ῐον, *PARIUS, qui ex insulâ Paro est*.

Πᾰριππεύω, f. εύσω, *præterequito.* D. S.

Πά'ρις Σιμιχίδας, *PARIS, Simichi filius.*

Πᾰρισόω, ῶ, *adæquo, æquiparo:* ex παρὰ et ἰσόω, *æquo.* Th. ἴσος, *par, æqualis.*

Πᾰριστά'νω, seu πᾰρίστημῐ, *sisto:* f. πᾰραστήσω. Th. ἵστημι, *sto.*

Πᾰριστὰ's, άντος, præs. part. act. et

Πᾰρίστᾰσο, præs. imperat. pass. et

Πᾰρίστᾰτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à

Πᾰρίστημῐ, πᾰριστά'ω, et πᾰριστά'νω, *sisto; in medium produco, exhibeo, demonstro, doceo; inhibeo; confero res inter se; commoveo, concito; admoneo, subjicio.* at in perf. et aor. 2. passivè dicitur, significatque *adesse, opem ferre, in mentem venire, videri.* in med. ferè significat activè, et prætereà, *ad deditionem compello, expugno, subigo; confirmo, reficio animum.* fut. πᾰραστήσω. perf. πᾰρέστηκᾰ. perf. part. act. πᾰρεστηκὼς, ότος, et contractè πᾰρεστὼς, ῶτος, *adstans.* plusq. perf. ind. act. πᾰρειστήκειν. a. 1. act. πᾰρέστησᾰ, *steti.* aor. 1. imperat. act. πᾰράστησον, et in 2. pl. πᾰραστήσᾰτε, *sistite.* a. 1. inf. act. πᾰραστῆσαι, *probare.* a. 2. πᾰρέστην, ης, η, *adstiti.* f. 1. m. πᾰραστήσομαι, *sistar.* ex παρὰ et ἵστημι, *sto.*

Πᾰρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν. et

Πᾰρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à seq.

Πᾰρίσχω, *juxtà habeo* seu *teneo; exhibeo, præbeo, dono:* ex παρὰ et ἴσχω.

Πᾰριὼν, όντος, et in acc. pl. πᾰριόντᾰς, a. 2. part. verbi πάρειμι, *prætereo, pervenio:* ex παρὰ et εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον, ες, ε. a. 2. part. ἰών.

Παρκᾰτέλεκτο, *accubabat,* 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι· qu. ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, seu λέγω, *cubare facio.*

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus:* vide παράκειμαι.

Παρκλῐ'νεσῐ, *deflectunt,* per Sync. pro παρακλίνεσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino:* f. νῶ. perf. κα.

Παρκύπτοισᾰ, *procumbens,* Dor. et Poët. pro παρακύπτεσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me.*

Παρμίμϐλωκε, Æol. per Sync. pro παραμίμϐλωκε, *curavit, advenit, adstitit,* 3. sing. perf. ind. act. ex παρὰ et μίμϐλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. sing. perf. per Sync. τε ο, et euphoniæ gratiâ inserto ϐ, et η verso in ω. à Th. μολέω, *venio, advenio.* f. ήσω. perf. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρμένω, Ep. pro παραμένω.

Παρμονώτερος, ε, Poët. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior* et *constantior:* quod à positivo παραμόνιμος deductum; hoc à παραμένω, *persevero, constans sum.* Th. μένω, *maneo.*

Παρνήσσοιο, gen. Ion. et Poët. pro παρνήσσε. et

Πάρνησσόνδε, adv. *ad Parnassum, in Parnassum.* à

Πάρνησσος, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locustarum.*

Πᾰροδεύω, fut. εύσω, *prætereo, prætergredior:* q. à

Πά'ροδος, ε, ἡ, *aditus, ingressus, transitus; ὡς ἐν παρόδῳ, velut in transitu:* proverb. ex παρὰ et ὁδὸς, ε̃, ἡ, *via.*

Πά'ροιθε et πά'ροιθεν, *ante, antea, coram:* cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante.*

Πᾰροικεσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *incolatus:* à

Πᾰροικέω, -ῶ, *juxtà habito, habito apud, vicinus sum, accolo, incola sum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ:* fut. ήσω. perf. πᾰρῴκηκᾰ. a. 1. πᾰρῴκησᾰ. a. 1. inf. act. πᾰροικῆσαι. à πάροικος.

Πᾰροικῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *commoratio, habitatio temporaria:* à πάροικος.

Πᾰροικίζω, *habitationis causâ migro:* f. ῐ'σω. perf. ῴκῐκᾰ. à

Πά'ροικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *accola, advena:* ex παρὰ et οἶκος.

Πᾰροιμῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *proverbium:* ex παρὰ et οἴμη, seu οἶμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *via.*

Πᾰροιμιά'ζω, *similis sum:* fut. -ά'σω. perf. -ῳμῐ'ᾰκᾰ. à præc.

Πᾰροιμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *proverbialis:* ab eod.

Πᾰροινέω, ῶ, f. ήσω, *ex ebrietate ago* vel *dico quæ dedecent; pecco per vinolentiam:* à πάροινος.

Πᾰροινῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur:* ab eod.

Πά'ροινος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vinosus, ebrius:* ex παρὰ et οἶνος, *vinum.*

Πᾰροινέμενος, præs. part. pass. à παροινέω.

Πᾰροισθέντῐ, dat. sing. aor. 1. part. pass. verbi παραφέρω, *transfero:* f. 1. παροίσω. Th. οἴω, inus. *fero.*

Πᾰροιστρέω, *insanio, erro:* fut. ήσω. aor. 1. πᾰρῴστρησᾰ. perf. ῴστρηκᾰ. Th. οἶστρος, *stimulus.*

Πᾰροίτερος, έρᾱ, ερον, *prior,* ratione *temporis* vel *loci:* à πάρος, *ante.*

Πᾰροίχομαι, *prætereo:* imperf. πᾰρῳχόμην, ε, ετο. f. m. πᾰροιχήσομαι. perf. pass. πᾰρῴχημαι, *præterivi.* perf. part. pass. πᾰρῳχημένος, η, ον, *præteritus.* ex παρὰ et οἴχομαι, *eo, abeo:* f. οἰχήσομαι.

Πᾰροιχομένοισῐ, *præteritis,* dat. pl. part. præs. et

Πᾰροιχώκει, Ion. et Poët. pro παρῳχώκει, *præterierat,* 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Πᾰρολισθαίνω, *prolabor, lubricè oberro:* ex παρὰ et ὀλισθαίνω, *labor.* Th. ὄλισθος, *lapsus.*

Πᾰρομαρτέω, *comitor, assequor:* ex παρὰ et ὁμαρτέω, *unà eo cum, sequor.* Th. ὁμαρτῆ, adv. *simul.*

Πᾰρομαρτεῦντᾰ, acc. sing. part. præs. à præced.

Πᾰρομοιάζω, *similis sum, assimilo:* f. ά'σω. perf. πᾰρωμοίᾰκᾰ. à

Πᾰρόμοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *similis:* ex παρὰ et ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

Πᾰροξῦναι, a. 1. inf. act. et

Πᾰροξυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. à

Πᾰροξῠ'νω, εις, ει, *acuo, ad iram concito, exacerbo:* f. ῠνῶ. a. 1. πᾰρώξῠνᾰ. perf. πᾰρώξυγκᾰ. imperf. pass. πᾰρωξῠνόμην, ε, ετο. perf. pass. πᾰρώξυμμαι, et Att. πᾰρώξυσμαι. ex παρὰ et ὀξύνω, *acuo.* Th. ὀξὺς, *acutus.*

Πᾰροξυσμὸς, ε̃, ὁ, *exacerbatio, incitamentum:* à præced.

Πᾰροπτά'ω, *asso, torreo.* D. S.

Πᾰρόρᾱσῐς, εως, ἡ, *aspectus obliquus; contemptus:* à seq.

Πᾰρορά'ω, *limis oculis aspicio, transversùm intueor:* item *videre me dissimulo, negligo, condemno: perperam video:* ex παρὰ et ὁράω, *video:* fut. med. ὄψομαι. perf. act. Att. ἑώρακα.

Πᾰροργίζω, *ad iram provoco:* f. ῐ'σω, et Att. ῐῶ. perf. πᾰρώργῐκᾰ. perf. pass. πᾰρώργισμαι.

ex παρὰ et ὀργίζω, *ad iram incito.*

Παρόργισμα, ατος, τὸ, et

Παροργισμὸς, ȣ, ὁ, *irritatio ad iram, iracundia:* à παροργίζω, quod vide.

Παρορίζω, f. ίσω, *fines transgredior:* ex παρὰ et ὅρος.

Παρορμάω, ῶ, f. ήσω, *incito, stimulo, instigor, hortor.* in med. *irruo.* ex παρὰ et ὁρμάω.

Παρορμητικὸς, κὴ, κὸν, *stimulans:* à præc.

ΠΑ'ΡΟΣ, *antè, anteà, priùs; priusquam, antequam:* adv. cum gen.

Παροτρύνω, *acerbo, incito, stimulo:* fut. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. ex παρὰ et ὀτρύνω, *instigo, incito.*

Παρούσης, gen. sing. à παροῦσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum:* q. ex παρὰ et εἰμὶ, *sum:* præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι vel παροῦσιν, *præsentibus:* dat. plur. præs. part. παρὼν, όντος, ejusdem verbi et th.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus, præsentia:* à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παροχετεύω, *per altos canales deduco, mutatis canalibus derivo:* ex παρὰ et ὀχετεύω, *derivo.* Th. ὀχετὸς, *canalis.*

Πάροχος, ȣ, ὁ, *præbitor:* à παρέχω· *qui à latere alicujus vehitur,* vel *qui in vehiculo* seu *curru alicui assidet:* ex παρὰ et ὄχος, *currus.*

Παροψὶς, ίδος, ἡ, *PAROPSIS, patina,* in quâ *opsonia apponuntur:* ex παρὰ et ὄψον, *opnium.*

Παρπεπιθεῖν, et παρπεπιθὼν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν, et παραπεπιθὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν et παραπιθὼν, aor. 2. inf. et part. verbi παραπείθω, *persuadeo, fallo.* Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ιον, vel ίȣ, ὁ ϗ ἡ, *ante pedes existens:* ex παρὰ et πȣ̃ς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia:* hinc παῤῥησίᾳ, *apertè, palàm:* ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem esse, et in omnium ore versari:* q. d. πανῤῥησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico.*

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor; palàm et liberè ago:* imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ȣ, ετο. f. άσομαι. f. inf. m. παῤῥησιάσεσθαι. aor. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. à præced.

Παῤῥησιαστὴς, ȣ, ὁ, *qui liberè loquitur:* à præc.

Παῤῥησιαστικὸς, κὴ, κὸν, *qui liberè solet loqui:* ab eod.

Παρσαίην, pro παρασαίην, opt. aor. 2. et

Παρστὰς, pro παραστὰς, et

Παρστᾶσα, pro παραστᾶσα, part. aor. 2. verbi παρίστημι.

Παρστῆτον, pro παραστῆτον, 2. dual. aor. 2. subj. verbi παρίστημι.

Παρτιθεῖ, *apponit,* Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. sing. præs. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ejusd. et th.

Παρυφαίνω, *attexo:* ex παρὰ et ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexo;* ex παρὰ et ὑφάω, *texo.*

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta:* à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, *adhortans:* et

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. verbi παράφημι, *suadeo, hortor;* ex παρὰ et φημὶ, *dico.* a. 2. act. ἔφην. a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, Sync. pro παραίφασις, *oratio quâ quis decipitur, impostura, fraus.* ab eod. verbo et th.

Παρφυγέειν, pro παραφυγεῖν, inf. aor. 2. verbi παραφεύγω.

Πάρφυκτον, ȣ, τὸ, Poët. Sync. pro παράφυκτον, *quod vitari potest:* ex παρὰ et φεύγω, *fugio.*

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono:* à seq.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, *canticum* vel *carmen ad alterius similitudinem compositum:* ex παρὰ et ᾠδή.

Παρῳδία, ίας, ἡ, *carmen ad alterius similitudinem compositum:* ex iisd.

Παρωθέω, ῶ, f. ήσω, *expello, ejicio, domo expello;* item *rejicio, aspernor, negligo; procrastino:* ex παρὰ et ὠθέω, *pello.*

Παρωκεανίτης, ȣ, ὁ, *maritimus, litoralis; qui est ex litore oceani:* ex παρὰ et ὠκεανός.

Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, *ora oceani:* à præc.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror:* fut. ήσω. perf. παρῴκηκα: ex παρὰ et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxta habitare facio:* f. ίσω. ex παρὰ et οἰκίζω, *condo, loco:* ab eod. th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà.* ex παρὰ et οἰκοδομέω, *ædifico:* f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. ab οἶκος, *domus,* et δέμω, *struo:* perf. med. δέδομα.

Παρώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *denominativus, ab alio denominationem habens:* ex παρὰ et ὄνυμα pro ὄνομα.

Πάρωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio:* à πυῤῥὸς, *rufus.* Th. πῦρ, *ignis.*

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi παρόπτομαι, *negligo.* Th. ὄπτομαι, *video:* f. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus:* quia παρὰ ὠσί.

Παρώτρυναν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *exstimulo:* fut. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. ex παρὰ et ὀτρύνω, *instigo.*

Παρῴχηκε, *præteriit,* perf. ind. act. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus,* part. perf. act. et

Παρῳχημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi παροίχομαι, *prætereo:* f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo:* perf. act. ᾤχηκα.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν. gen. παντὸς, πάσης, παντός· acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν, dat. pl. πᾶσιν, et Ion. πάντεσσιν, et in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις, *omnis; quivis; totus; plerique, reliqui omnes; summus, maximus.* τὸ πᾶν vel πᾶν, *summa rerum;* etiam *universitas.* nonnunquam τὸ πᾶν adverbialitèr ponitur, pro *omni ex parte, omninò; perpetuò, semper.* Est et

Πᾶς, *pater:* vocula infantum; qu. à πάω, *pasco.*

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium,* gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustâsse,* a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, gusto:* hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πἄσῖθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit.*

Πᾶσῖμέλυσἄ, ης, ἡ, *omnibus curæ habita.* Ex πᾶς et μέλω.

Πάσσἄκἄ, acc. sing. à πάσσαξ.

Πασσἄλίσκος, ȣ, ὁ, *claviculus ligneus, paxillus:* Dim. à seq.

ΠΑ'ΣΣἈΛΟΣ, et Att. πάττἄλος, ȣ, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS:* à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo.*

Πασσἄλοφῖ, Poët. pro πασσάλȣ.

Πασσά'μενος, ȣ, aor. 1. part. m. gem. σ, à πάομαι, *edo:* perf. pass. πίπαμαι. Th. πάω.

Πάσσαξ, ἄκος, ὁ, *claviculus ligneus, paxillus:* à πάσσαλος.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conspergebat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi πάσσω. est et præs. imperat.

Πασσυδῖ'η, idem quod πανσυδίῃ, *omni impetu, catervatim:* adv. invenitur et πασσυδεὶ, *funditùs:* ex πᾶς, *omnis,* et σύομαι, inus. idem quod th. σείω, *quatio.*

ΠΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *inspergo, conspergo; superinjicio;* item *variego:* fut. ἄ'σω. perf. ἄκἄ. Dicitur et

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo.*

Πάσσων, ονος, ὁ ϰ ἡ, irreg. compar. pro παχίων, *crassior, spissior, densior.*

Παςᾶ's, ἄ'δος, ἡ, *thalamus:* à πάσσω, *variego,* quia *variegatus* et artificiosè factus: exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii,* qu. à πάομαι, *edo.*

Παςὸς, ὴ, ὸν, *conspersus;* item subst. *thalamus;* Psal. xix. 5. à πάσσω, *conspergo.*

Παςοφόρῖον, ȣ, τὸ, *locus ubi est thalamus:* ex παςὸς et φέρω.

Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha:* vox origine Hebræa. Lat. *transitus.*

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præs. inf. act. à

ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR; afficior; accidit mihi quid;* Atticè, *facio.* εὖ πάσχειν, *beneficio affici;* vel absque εὖ, ὅσα παθόντες ἐξ αὐτȣ̃, Jos. Ant. iii. 13, *quantis bonis ab ipso adscitis:* et sic fortè intelligendus Gal. iii. 4. f. πείσομαι. a. 2. ἔπἄθον. a. 2. inf. πἄθεῖν. a. 2. part. πἄθών. perf. act. πεπά'θηκἄ. perf. med. πέπονθἄ.

Πατὰ, Scythicè.

Πἄτἄγέω, ῶ, fut. ήσω, *strepo, strepito, fragorem edo:* à

Πά'τἄγος, ȣ, ὁ, *stridor, fragor:* à πατάσσω, quod vide.

Πά'ταικος, *simulacra Deorum in puppibus navium, Phœnicibus.*

Πἄτά'νη, ης, ἡ, *PATINA, patella:* à πετάω, *pando, aperio.*

Πἄτάξαι, a. 1. inf. act. et

Πἄτάξᾶς, αντος, *percutiens,* a. 1. part. act. et

Πἄτάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio.*

Πἄτάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Πά'τἄρἄ, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asiâ:* à *Pataro* conditore sic nominata.

ΠἈΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito, percutio:* fut. ξω. perf. πεπά'τἄχἄ. a. 1. ἐπά'ταξἄ.

Πἄτέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse,* Herodot. à πάομαι, *gusto.*

Πἄτέοντῖ, Dor. pro πατέȣσι, *calcant,* 3. pl. præs. ind. act. à πατέω.

Πά'τερ, vocat. sing. sed

Πἄτέρ', pro πἄτέρἄ, acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠἈΤΕ'Ω, *calco, conculco, protero;* f. ήσω. perf. πεπά'τηκἄ. a. 1. pass. ἐπἄτήθην.

ΠἈΤΗ'Ρ, έρος, et per Sync. πἄτρὸς, ὁ, *PATER, genitor, parens, auctor:* q. à πάω, *pasco:* Angl. FATHER.

Πἄτήσᾶς, αντος, a. 1. part. act. et

Πἄτησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. f. 1. à πατέω, *calco.*

Πά'τμος, ȣ, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari.

Πά'τος, ȣ, ὁ, *calcata* seu *trita via, callis.* Angl. A PATH. à πατέω, *calco.*

Πά'τρᾶ, ᾶς, et Ion. πά'τρη, ης, ἡ, *familia:* et idem quod πατρὶς, *patria.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πἄτρἄδελφεὸς, ȣ̃, ὁ, Poët. pro

Πἄτρἄδελφὸς, ȣ̃, ὁ, *patris frater, patruus:* ὁ τȣ̃ πατρὸς ἀδελφός.

Πά'τρᾶθε, *ex familiâ:* ἐκ τῆς πάτρας ϰ φρατρίας. Vide πάτρα.

Πἄτρἄλοίᾶς, ȣ, ὁ, vel

Πἄτρἄλῴᾶς, ȣ, ὁ, *patris percussor, parricida:* ex πατὴρ et ἀλοάω, seu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero.*

Πἄτρά'σῖ, dat. pl. à πατήρ.

Πἄτρῖᾶ', ᾶς, ἡ, *familia, tribus, progenies, gentis origo.* Th. πατήρ.

Πἄτρῖάρχης, ȣ, ὁ, *PATRIARCHA, primus patrum:* ex πατριὰ et ἄρχων. Hinc Angl. PATRIARCH.

Πἄτρῖκὸς, ἡ, ὸν, *paternus, a, um:* et

Πά'τρῖος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *PATRIUS, hæredutarius, à patre* vel *patribus traditus.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πἄτρῖ's, ῖ'δος, ἡ, *PATRIA:* in acc. πἄτρῖ'δἄ. Poëticè usurpatur pro πόλις, sive *urbs patria,* Pind. Od. v. 112; et alibi. ab eod. th.

Πἄτρῖώτης, ȣ, ὁ, *qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.* Hinc Angl. PATRIOT.

Πἄτρῖῶτῖς, in fem. gen. idem. Th. πατὴρ, *pater.*

Πἄτροϐόᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri.

Πἄτροκἄσίγνητος, ȣ, ὁ, *patruus:* ex πατὴρ et κασίγνητος, *frater:* quod ex κάσις, idem, et γείνομαι, *nascor.*

Πἄτροκλέης, -ῆς· gen. έεος, έος, ȣ̃ς· dat. έεϊ, έϊ, εῖ· accus. έεἄ, έη, ῆ· voc. εες, εις. Dicitur et

Πά'τροκλος, ȣ, ὁ, *PATROCLUS:* ex πατὴρ et κλέος, εος, τὸ, *gloria:* quod à κλείω, *celebro.*

Πἄτροκτόνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *parricida, patris interfector:* ex πατὴρ et κτείνω, *neco.*

Πἄτροπἄρά'δοτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *à parentibus traditus:* ex πατὴρ, *pater,* παρὰ, et δίδωμι, *do.*

Πἄτροπά'τωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus.*

Πἄτροτύπτης, ȣ, ὁ, *qui patrem verberat:* ex πατὴρ et τύπτω, *verbero.*

Πἄτρȣ̃χος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *patris bona possidens:* ut πατρȣ̃χος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet:* à πατὴρ et ἔχω, *habeo.*

Πἄτροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida;* item, *qui alterius patrem occidit:* ex πατὴρ et φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio.*

Πἄτροφόντης, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.

Πἄτρῴᾶ, ᾶς, ἡ, *paterna.* Th. πατρῷος.

Πἄτρῴζω, *paternis vestigiis insisto, patris mores imitor:* à πατρῷος.

Πἄτρῴῖ'ος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, seu

Πἄτρῷος, ῴᾶ, ῷον, *patrius, a, um.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πάττἄλος, ȣ, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo.*

Παῦε, *cessa, desiste,* præs. imperat. act. et

Παυεσκόμην, Ion. imperf. med. et

Παύεσκον, Ion. imperf. act. verbi παύω.

Παύθη, *remisit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθην, ης, η, verbi παύω, *cesso:* quod vide.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus.*

Παυρίδιος, ου, *pauxillus, pauculus:* et

Παῦρον, adv. *PARUM:* et

Παυρόνπερ, *PARUMPER:* à

Παῦρος, ου, Poët. *paucus, non multus, PARVUS, brevis.* in compar. παυρότερος. τὰ παῦρα, adverbialitèr, *raro, parùm.* Th. παύω, *cesso.*

Παῦσαι, a. 1. inf. act. et

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. et

Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso:* f. σω.

Παύσειεν, *sedaret,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Παῦσις, εως, ἡ, *cessatio, quies:* à παύω.

Παυστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vim sedandi habens:* ab eod.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio:* et

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio cessare, finio; coërceo, sedo; cesso;* Angl. TO PAUSE. fut. σω. perf. πέπαυκα. a. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, άτω. a. 2. ἔπαον. a. 2. pass. ἐπάην. præs. med. παύομαι, *desino, cesso, desisto, quiesco.* imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. pass. πέπαυμαι.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon,* nom. prop. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat,* 3. pers. sing. imperf. ind. act. Ion. et

Παφλάζοντο, 3. pl. præs. ind. pass. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo,* propriè de maris æstu. ex th. φλάζω, *ferveo.*

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis, Gr. vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa,* nom. sing. f. g. et

Παχείῃ, dat. sing. f. g. Ion. à παχὺς, έος, ὁ, *crassus.*

Πάχετος, pro παχύτερος, *crassior.*

Πάχετος, εος, τὸ, *crassities.*

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo:* quod vide.

Πάχιστος, η, ον, irreg. superl. pro παχύτατος: à παχύς.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus:* ab eod. th.

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pruinosus:* à πάχνη.

Πάχνος, εος, τὸ, *crassities, pinguedo.*

Παχνόω, *congelo, gelu constringo:* expon. et *contristo.*

Πάχος, εος, τὸ, *crassities, crassitudo, spissitudo.*

Παχύδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crassam pellem* seu *cutem habens;* item *fatuus, rudis;* ex παχὺς, *crassus,* et δέρμα, *cutis.* Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis.*

Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus,* a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio:* f. υνῶ. perf. πεπάχυγκα. perf. pass. πεπάχυμμαι. a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum.* à

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus; PINGUIS; stupidus, hebes, tardus; rudis, vilis,* de veste et supellectili; etiam *dives.* in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. q. à πήσσω, *compingo.* annon hinc Angl. PACK?

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities:* à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, *gustare facio, vescor, PASCO; item possideo, acquiro:* f. άσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post:* acc. regit. qu. à ποῦς.

Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάασκον, *impediebant,* Ion. pro ἐπέδαον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reprehensus ex fugâ,* à persequentibus. qu. à πέδα pro μετὰ, et ἀγρέω, *venor,* vel ἀγείρω, *congrego.*

Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo:* à πέδα Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo.*

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν· ex πέδα pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare.*

Πεδανὸς, ὴ, ὸν, *firmus, humilis.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Πεδάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis,* quod vide.

Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica.*

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, vincio pedicis.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus;* à πέδη, *pedica,* et φρὴν, *mens.*

Πεδάω, ῶ, fut. ήσω, *compedibus adstringo; compedio, illigo, irretio.* Th. πέδη.

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι· ex πέδα Æol. pro μετὰ, et ἔρχομαι, *accedo.*

Πεδίω, -ῶ, *pedicis vincio:* f. ήσω. perf. πεπέδηκα. Th. πέδη.

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes:* q. à ποῦς, *pes.*

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, vel πεδίω.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, *calceus, talare:* q. à ποῦς et εἰλέω, quia circa *pedem volvitur.*

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, *campestris, planus:* à seq.

Πεδίον, ου, τὸ, *campus, planities,* gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον, ου, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδίονδε, adv. pro εἰς πεδίον, *in campum, rus.*

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terrâ;* à

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *solum, terra, humus:* qu. à ποῦς, quia *pede* calcatur.

Πέδονδε, adv. pro εἰς πέδον, *in solum, sive terram.*

Πεδοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *terram calcans, terrestris:* à præc. et στείβω.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus* seu *planta pedis, fimbria:* generaliter *extremitas,* ut *margo, crepido, ripa:* etiam *regio, plaga.*

Πεζέταιρος, ου, ὁ, *miles mercenarius militiâ pedestri merens, pedes:* ex πεζῇ et ἑταῖρος.

Πεζεύω, *pedibus iter facio;* f. εύσω. perf. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, *pedibus;* πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere:* ab eod. th.

Πεζικὸν, οῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris:* qu. à

Πεζικὸς, ὴ, ὸν, *pedestris.* πεζικὴ δύναμις, *peditatus, pedestris exercitus.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεζοβόας, ου, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit; pedes:* Poët. ex πεζὸς, *pedestris,* et βοὴ, *clamor, bellum.*

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pedestre prælium committit:* ex πέζα et μάχομαι.

Πιζομᾰχέω, ῶ, f. ήσω, *pedestre prælium committo:* à præc.
Πιζομᾰχίᾰ, ᾱς, ἡ, *pedestre prælium:* ab eodem.
Πιζὸς, ȣ, ὁ, *pedes*, item adjectivè *pedestris*, vel *pedibus iter faciens*. Th. πέζα, *planta pedis*.
Πεῖ, Dor. pro πȣ, *ubi*.
Πεῖθ' pro ἔπειθε, *persuasit*, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo*.
Πειθαρχέω, ῶ, *principi obedio, obtempero, pareo:* f. ήσω. perf. πεπειθάρχηκᾰ. aor. 1. ἐπειθάρχησᾰ. q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, *impero*.
Πειθαρχίᾰ, ᾱς, ἡ, *obtemperatio magistratûs:* à præced.
Πειθέμεν, *persuadere*, Ion. et Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.
Πείθεο, *obtempera*, Ion. pro πείθȣ, præs. imperat. m. et pass. et
Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πείθω, *persuadeo*.
Πειθέω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πιθέω, pro πείθω.
Πειθήνιος, ιȣ, ὁ ϗ ἡ, *obsequens:* ex πείθομαι et ἡνία.
Πείθομαι, *pareo, morem gero:* præs. med. et pass. et
Πειθόμενος, præs. part. pass. à πείθω.
Πείθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo*.
Πειθὸς, ἡ, ὸν, prò πιθανὸς, ἡ, ὸν, *persuasorius*. πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam aliàs occurrit adjectivè sumpta. Th. πείθω, *persuadeo*.
Πείθȣ, præs. imperat. med. et pass. à πείθω.
Πειθȣ̃ς, *persuasionis*, gen. sing. à
Πειθὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, *suada, suadela:* à
ΠΕΙ'ΘΩ, *persuadeo, oratione flecto, suadeo*. cum acc. personæ *concilio gratiam alicujus*. 2 Mac. iv. 45. Matt. xxviii. 14. Act. xii. 20. 2 Cor. v. 11. Gal. i. 10. τȣ̀ς ἀνθεςηκότας αὐτῷ ȣ̓δαμῶς πεῖσαι δύνανται. Dem. pro corona, *eos qui principio restituerunt, nequaquam conciliare potest*. imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *securum reddam*. a. 1. ἔπεισᾰ. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικᾰ. præs. m. πείθομαι, *persuadeor, assentior:* it. cum dat. *obedio, pareo, credo*. imperf. ἐπειθόμην, ȣ, ετο. perf. pass. πέπεισμαι, *persuasus sum*. perf. part. pass. πεπεισμένος, η, ον. aor. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, *assensus sum, credidi*. f. 1. pass. πεισθήσομαι. perf. med. πέποιθᾰ, *confido*. perf. inf. med. πεποιθέναι, *confidere*. perf. part. med. πεποιθὼς, ότος, *fretus*. plusq. perf. med. ἐπεποίθειν, εις, ει.
Πειθώμεθᾰ, *pareamus*, 1. plur. præs. sub. m. à πείθω.
ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, *PECTO, carmino, carpo:* f. ξω. perf. πέπειχᾰ. a. 1. pass. ἐπέχθην. perf. med. πέποκᾰ.
ΠΕΙ'ΝΆ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, esuritio*. q. à πένομαι, *pauper sum*. Hinc Angl. TO PINE.
Πεινᾰλέος, έᾱ, έον, *famelicus*. Th. πεῖνα.
Πεινᾶντι, *esurienti*, Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. et
Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à
Πεινάω, ῶ, f. άσω, *esurior, fame premor; appeto, desidero:* à πεῖνα.
Πεινέω, Ion. pro πεινάω, id. et ab eod.
Πείνημι, *esurio:* à πεινάω.
Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, *esurio;* et πεινήμεναι, Dor. et Æol. pro πεινῆν.
ΠΕΙ'ΡΆ, ᾱς, ἡ, *experimentum, conatus, inceptum, tentatio, dolus:* qu. à πείρω, *transeo*. sed
ΠΕΙΡΆ', ᾶς, ἡ, *cuspis* vel *acies gladii*.
Πειράζω, *tento, exploro*. f. άσω. perf. πεπείρᾰκᾰ. a. 1. ἐπείρᾱσᾰ. a. 1. inf. πειράσαι. præs. pass. πειράζομαι, *tentor, ad peccandum solicitor*. perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ. a. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, *tentari*. Th. πεῖρα.
Πειρᾱθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. et
Πειρᾱθῶ, in 3. plur. πειρᾱθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.
Πειραίνω, *finio, necto:* à περαίνω.
Πεῖραρ, seu πεῖρᾱς, ᾰτος, τὸ, *finis*. Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.
Πείρᾱς, αντος, *qui figit*, aor. 1. part. act. à πείρω, *transadigo, transfigo:* f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.
Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et
Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. et
Πείρᾱσαι, a. 1. imperat. med. verbi πειράω, *tento*. Th. πεῖρα.
Πειρασθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi πειράζω.
Πείρᾱσις, εως, ἡ, *tentatio, solicitatio:* à πειράω.
Πειρασμὸς, ȣ, ὁ, *tentatio:* à πειράζω, quod vide.
Πειραςὴς, ȣ, ὁ, *tentator*. Th. πεῖρα.
Πειραςικὸς, ἡ, ὸν, *tentandi peritus;* item *qui inani conatu utitur:* à πειράζω.
Πείρᾰτ' pro πείρᾰτᾰ, nom. pl. à πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis*.
Πειρᾱτέον, *tentandum*, nomen verbale à πειράω, *conor*. Th. πεῖρα.
Πειρᾱτεύω, fut. εύσω, *piraticam exerceo; populor, vasto, prædor:* à πειρατής.
Πειρᾱτήριον, ȣ, τὸ, *sedes piratarum, locus piratis infestus:* à
Πειρᾱτὴς, ȣ, ὁ, *prædo marinus, PIRATA:* Angl. PIRATE. dat. pl. πειραταῖς. à πειράω.
Πειράτω, *tentet*, 3. sing. præs. imperat. act. à
Πειράω, -ῶ, *conor, nitor, periculum facio, tento:* f. άσω, vel ήσω. perf. πεπείρᾱκᾰ. imperf. m. ἐπειραόμην, -ώμην, -άȣ, -ῶ, -άετο, -ᾶτο. 3. pl. -άοντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, *experientia, conatus*.
Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1. inf. pass. et
Πείρησαι, *experire*, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, q. v.
Πειρητίζω, *experior, periculum facio:* à πειράω, idem. Th. πεῖρα.
Πειρίθοος, ȣ, ὁ, nomen viri.
Πείρινς, θος, ἡ, *crates*, vel *alveus, ex viminibus in curru*.
ΠΕΙ'ΡΩ, *transadigo, transfodio:* item *transeo*. f. ερῶ. perf. κᾰ. a. 1. ἔπειρᾰ. a. 2. ἔπᾰρον. perf. pass. πέπαρμαι. aor. 1. pass. ἐπάρθην. perf. med. πέπορᾰ.
Πειρῶ, *tenta*, præs. imperat. pass. πειράȣ, -ῶ, et
Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. pass. à πειράω, *conor*. Th. πεῖρα, *conatus*.
Πειρώμεθᾰ, *experimur*, 1. plur. præs. ind. med. et
Πειρώμενος, præs. part. m. vel pass. verbi πειράω, *conor, periculum facio*.
Πεῖσᾰ, ᾱς, ἡ, *funis anchoralis:* à πείθω.
Πεῖσαι, pro πῖσαι, *irrigare*, a. 1. inf. act. à πίω, *potum do*, inusit.
Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, et
Πείσαισᾰ, Æol. pro πείσασα,

ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω.

Πείσᾱς, αντος, *persuadens*, a. 2. part. act. à πείθω, *persuadeo*: f. σω.

Πεισᾰχᾰ́λῑνᾰ ἅρματα, *currus habenis obedientes*: τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas*: ex πείθω et χαλινὸς, ῦ, ὁ, *frænum*.

Πείσεαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. et

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. et

Πεισέμεν, *persuasurum esse*, Ion. pro πείσειν, fut. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. et

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. med. à πείθω, *persuadeo*: f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεῖσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *rudens*. à πείθω.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *persuasio*. Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x. vix alibi. ab eod. th.

Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo*: f. 1. m. à πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo*.

Πεῖσος, vel πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus*, *hortus*, *pratum*: qu. qui possit πῖσαι, i. e. *potum præbere*: à πιπίσκω, *potum præbeo*: fut. πίσω. Th. πίνω, *bibo*.

Πειςέον, *obediendum est*: verbale à πείθω.

Πειςὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens*, *persuasor*: à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, q. v.

Πελᾰ́γεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελᾰγίζω, f. ί'σω, *inundo*, *restagno*: à πέλαγος.

Πελᾰγῖτις, ῐδος, ἡ, *navis per mare transiens*: à seq.

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS*, *mare*: in nom. plur. πελάγη. qu. πλοῖα ἄγων, *naves ducens*.

Πελᾰ́γων, *Pelagon*, nom. viri.

Πελάζω, *appropinquo*, *accedo*; item *appropinquare facio*, *admoveo*, *pertingo*; f. ᾰ́σω. perf. κᾰ. præs. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ*, *dare victoriam*. Sic κράτει πέλασσον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, *propè*.

ΠΕΛΆΝΟΣ, ȣ, ὁ, *libum è polline farinæ*. qu. à πάλη, *farina tenuis*, vel παλύνω, *misceo*.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ciconia*; q. à πελὸς, et ἀργὸς, quia *nigris* et *albis* pennis.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *propè*, qu. à πέλω, *appropinquare facio*. Hinc ὁ πέλας, *vicinus*, *propinquus*, *alius*.

Πέλᾰσᾰν, *applicârunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Πελᾰ́σᾱς, αντος, *accedens*, a. 1. part. act. πελᾰ́σαι, a. 1. inf. à πελάζω, *admoveo*: fut. σω. perf. πεπέλακα. Th. πέλας, *propè*.

Πελασγῐκὸς, ὴ, ὸν, *Pelasgicus*. à seq.

Πελασγοὶ, Iones dicti sunt *Pelasgi Ægialenses*, Πελασγοὶ Αἰγιαλέες. antequam Danaus et Xuthus in Peloponnesum transierunt. Herodot. vii. 94. sic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθεὶς, έντος, *accedens*, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελᾰ́της, ȣ, ὁ, *qui appropinquat*, *qui accedit*, *vicinus*, *incola*; *cliens*; *mercenarius*, qui θὴς Atticis, πενέςης Thessalis, πελάτης reliquis Græcis. Salm. de M. Us. p. 871. à πελάω.

Πελᾰ́τῐς, ῐδος, ἡ, *cliens*, *famula*: à præc.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ȣ, τὸ, *jugerum*.

Πέλει, *est*, *contigit*: ab inusit. πέλω, *sum*. In Stobæo vox poëtica habetur: sed sæpe eâ utuntur Tragici in Iambis. Markl. in Eurip. Suppl. 878.

Πέλειᾰ, ᾱς, ἡ, et

Πελειᾰ́ς, ᾰ́δος, ἡ, *columbarum quædam species*, sic dicta quòd nigricante sit colore; item generalitèr *columba*. Th. πελὸς, *niger*.

Πελειᾰ́σῐν, *columbis*, dat. pl. à præc.

Πέλειος, ειᾰ, ειον, *niger*, *fuscus*: à πελός.

Πελεκᾶν, ᾶνος, Atticè πελεκὰς, ᾶντος, Dor. πελεκᾶς, ᾶ, ὁ, *PELICANUS*. Gl. V. πελεκάνος, θαλάσσιον ὄρνεον. à πελεκάω, *seco*; quòd rostrum habeat magnum et latum, *dolationi* aptum. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *seco*, *securi incido*: et

Πελέκημᾰ, ᾰτος, τὸ, *fomes*, *id quod inter dolandum excidit*, *scobs*, *ramentum*, quod pro fomite esse potest. Th. πέλεκυς.

Πελεκίζω, *securi ferio*, f. ί'σω. perf. πεπελῐ́κῐκᾰ. perf. pass. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμένος, η, ον, *securi percussus*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκῖνος, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis*.

Πελέκκησεν, Ion. et Poët. pro ἐπελέκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco*, q. v.

Πέλεκκον, ȣ, τὸ, *manubrium* seu *capulus bipennis*: à

ΠΕ'ΛΕΚΥ͂Σ, εως, ὁ, *securis*, *bipennis*. in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ' Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit*, *quassatus fuit*, 3. sing. imperf. ind. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo*, *commoveo*: f. ξω. a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, *motus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à πελεμίζω, quod vide.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exstabat*, 3. sing. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum*.

Πελεσκόμην, Ion. imperf. med. ejusdem verbi.

Πέλευ, Dor. pro πέλȣ, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum*.

Πελιδνὸς, ὴ, ὸν, *nigrorem plumbeum habens*, *sanguine suffusus*, *lividus*: à th. πελὸς, *niger*.

Πελιδνόω, -ῶ, fut. ώσω, *lividum reddo*, *sugillo*: à præc.

Πέλῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *niger*, *lividus*: à πελός.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum*: à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛᾸ, Ion. πέλλη, ης, ἡ, *mulctra*. πελλῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, idem. qu. à πλέος, *plenus*, quòd sæpè lacte *impleri* soleat. Indè Angl. A PAIL, i. e. mulctrale. item *vas potorium*.

Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ; unde Alexander Magnus *Pellæus* dictus. Sed

Πέλλη, id. q. πέλλα, *mulctra*: q. v.

Πέλλος, η, ον, sive πελλὸς, ὴ, ὸν, idem quod πελὸς, *niger*.

ΠΕ'ΛΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *planta pedis*; item *solea*. q. à πελὸς, quia *nigra*; aut à πηλὸς, *lutum*, quòd eâ calcamus.

Πέλομαι, *sum*; idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. pl. præs. ind. med. præc. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, πος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν, *Peloponnesiacus*: et

Πελοποννησιστὶ, adv. *Peloponnesiacè*: à

Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponnesus*, regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *niger*, *fuscus*.

Πελταστὴς, οῦ, ὁ, *PELTASTA*, *peltatus*, *cetratus*: et

Πελταστικὸς, ἡ, ὸν, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA*, *scutum brevius*: q. παλτὸν, quod *vibrari* possit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, *PELVIS*, propriè *lignea*; facta τῷ πελεκᾷν.

ΠΕ'ΛΩ, et πέλομαι, *sum*; *venio*; *verto*; *admoveo*, *appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monstrum*.

Πελώρη, *vasta*, f. g. Ion. à πέλωρος.

Πελώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *monstrosus*; item *admirandus*, *suspiciendus*, *mirus*; et *immanis*, *ingens*. Th. πέλωρ.

Πέλωρον, ου, τὸ, *monstrum*: à

Πέλωρος, ώρα, ωρον, *monstrosus*, *portentosus*: item *ingens*, *immanis*: ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctum aliquid*; peculiaritèr *genus quoddam placentæ*: à πέπτω, *coquo*.

Πεμπάδαρχος, *quincurio*: id. q. πενταδάρχος.

Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, fut. άσω, et med. -άσομαι, *per digitos numero*, *præsertìm quinos*; item simpl. *numero*: à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius*, *quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*. Est et

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. ind. act. verbi πέμπω.

Πέμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *senex*; q. jam *mittendus* in sepulchrum: à πέμπω.

Πέμποισα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ *mittens*, præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto*. f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, *quintanus*, *quinque dies natus*, *quod quinto die fit*, *venit*, *redit*, *agit*, &c. à πέμπτος.

Πεμπτάμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, seu *à quinque diebus*: ex πέμπτος, ου, *quintus*, et ἡμέρα, *dies*.

Πέμπτος, η, ον, *quintus*, *a*, *um*. à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*: at

Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, *missus*, *a*, *um*: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto*, *dimitto*, *procul amando*; *demitto*, *emitto*, *mitto in*, *impono*, *deduco*, *veho*, πέμπειν μαντεῖα σεμνὰ, Eurip. in Phœniss. 293, *mittere ad oraculum venerandum*. f. ψω. perf. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. aor. 1. imperat. act. πέμψον, άτω. a. 1. sub. πέμψω, ῃς, ῃ. a. 1. infin. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, αντος. præs. pass. πέμπομαι, *mittor*. a. 1. pass. ἐπέμφθην. f. 1. pass. πεμφθήσομαι, præt. m. πέπομπα. πέμπομαι, med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Orest. 107, 111.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus*: à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, et ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ *flatus*: item *gutta*, *nubes*, *bulla*: pro *anima* accipitur apud Lycopr. qu. à πέμπω, ut sit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *insectum è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, 3. sing. et

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, f. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. infin. à πένομαι, *laboro*, *ago*, quod vide.

Πενέστης, ου, ὁ, *servus*, *famulus*: idem qui Θὴς Atticorum. à πένομαι, *laboro*.

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. sing. sub. verbi πένομαι, *laboro*, *pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit*, *pauper*, *egens*: dat. pl. πένησι. à πένομαι, *laboro*, *egeo*.

Πένθει, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo*: sed

Πένθει', dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθείετον, pro πενθεῖτον, 3. dual. præs. à πενθέω.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *socer*, *uxoris pater*: πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus*, *uxoris mater*: ut ἑκυρὸς, et -ρὰ, *socer*, et *socrus*, mariti pater et mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo*: f. ήσω. perf. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præs. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præs. infin. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, et πένθιμος, ίμη, ιμον, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus*, *mæror*: q. πόνθος, à perf. med. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, et Ion. -η, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro*, *inops sum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauper*, *pauperculus*, *a*, *um*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio*, *efficio*, *ago*; *paro*, *curo*, *struo*; *pauper sum*: πενόμενος, præs. part. πέπονα, perf. med.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. med. verbi præced.

Πεντάδαρχος, ου, ὁ, *qui quinque viris præest*: ex πέντε, *quinque*, et ἀρχὴ, *principium*.

Πεντάεθλον, ου, τὸ, *quinquertium*: et

Πεντάεθλος, ου, ὁ, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, et ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, *quinquennalis*; *lustralis*: à

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium*, *lustrum*. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo πενταετηρική.

Πενταέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quinquennis*, *quinquennalis*: et

Πενταέτης, ου, ὁ, sive πενταέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, id. à πέντε, *quinque*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium*, *quinque certamina*: et

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*. Th. ἄεθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquiès*: adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquiès mille*: ex præc. et χίλιοι.

Πεντἄκόσῐοι, αι, α, *quingenti, æ, a*: ex πέντε, *quinque*, et κόσιοι.

Πεντἄπηχῠς, ῠος, ὁ ϗ ἡ, *qui est quinque cubitorum*: ex πέντε et πῆχυς.

Πεντἄπλἄσῐος, ῐᾰ, ῐον, Ion. πενταπλήσιος, *quintuplus, quinquies tantus.* Th. πέντε.

Πεντἄπλἄσῐως, adv. *quintupliciter, quinque modis*: à præc.

Πεντἄπλόος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, et πενταπλόεος, ῦς, -πλόη, ῆ, -πλόον, ῦν, *quintuplex*: à πέντε.

Πέντᾰχᾰ, et πεντάχῆ, *quinquefariàm, quinque modis*: à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque.*

Πεντεκαίδεκᾰ, *quindecim.*

Πεντεκαιδέκᾰτος, ά'τη, ᾰτον, *decimus quintus, a, um*; ex πέντε et δέκατος, *decimus.* Th. δέκα, *decem.*

Πεντετηρῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, vid. supra πενταετηρίς.

Πεντήκοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta*: ex πέντε, *quinque.*

Πεντηκοντἄέτης, έος, ὁ, *quinquaginta annos habens*: ex πεντήκοντα et ἔτος.

Πεντηκονταετῐ'ᾰ, ᾶς, ὁ, *quinquaginta anni*: ex iisd.

Πεντηκοντἄ'λῐτρον, ϐ, τὸ, *quinquaginta libræ*, nummus Siculus, ita à pondere dictus, quia scil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, ϐ, ὁ, *qui quinquaginta militibus præest*: ex πεντήκοντα et ἀρχὸς vel ἀρχή.

Πεντηκόντερος, ἡ, *navis quæ quinquaginta remis agitur*: ex πεντήκοντα et ἐρέσσω.

Πεντηκοντόγῠος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui quinquaginta jugerum est*: ex πεντήκοντα, quod vide, et γύα, seu γυία, *arvum, jugerum.*

Πεντηκοντεκά'ρηνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui habet quinquaginta capita*: ex πεντήκοντα et κάρηνον, ϐ, τὸ, *caput.*

Πεντηκόντορος, ϐ, ὁ, id. q. πεντηκόντερος.

Πεντηκόσῐοι, αι, ᾰ, *quingenti, æ, a, quingeni, æ, a.*

Πεντηκοςὸς, ἡ, ὸν, *quinquagesimus, a, um.* Hinc πεντηκοςὴ, scil. ἡμέρα, *dies quinquagesimus*, à resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui in quinos ramos dispergitur.* Sic vocatur etiam *manus*: ex πέντε et ὄζος, *ramus.* Digiti sunt veluti *quinque* ramusculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur*, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πείκω, *pecto.* f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *penis.*

Πεπά'γᾰσῐ, Dor. pro πεπήγᾱσι, 3. plur. perf. med. verbi πήγνυμι, *compingo*: f. ξω. a. 2. ἔπαγον. perf. med. πέπηγα.

Πεπᾰθυῖᾰ, *passa*, per Sync. pro πεπαθηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior*: aor. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδευνται, 3. pl. perf. pass. et

Πεπαίδευται, 3. sing. perf. ind. pass. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *excoquo et ad maturitatem perduco, maturo, mitigo, lenio.* Th. πέπτω, idem.

Πεπαισμένος, ϐ, perf. part. pass. à παίζω, *ludo, illudo*: vel à παίω, *percutio*: f. αίσω. perf. pass. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω derivari dicunt.

Πεπαίτερος, έρᾱ, ερον, *maturior, mitior*: compar. à πέπων, *maturus*, quod vide.

Πεπᾰλαγμένος, ϐ, *pollutus*, perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino, fœdo*: f. ξω. perf. πεπά'λᾰχᾰ. aor. 1. ἐπά'λαξᾰ. Th. πάλλω, *vibro*: f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum.*

Πεπά'λακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod. th.

Πεπά'λαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, *sortior*: q. à πάλος, *sors*; item *agitatio.* Th. πάλλω, *agito.*

Πεπᾰλὼν, *qui vibravit*: Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro*: fut. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πέπᾱμαι, perf. ind. med. verbi πάομαι, f. άσομαι, *possideo.*

Πεπᾶναι, a. 1. infin. act. verbi πεπαίνω, *coquo*: aor. 1. part. pass. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, *coctus*: nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπᾰρεῖν, per Anadiplas. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *transeo*; fut. ερῶ. a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορέω, *do, præbeo.*

Πεπάρθαι, perf. infin. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. et

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus, a, um, confixus*: perf. part. pass. verbi πείρω, *transadigo*: fut. ερῶ. perf. πέπαρκα. perf. med. πέπορα.

Πεπᾰρῴνηκᾰ, *debacchatus sum*, perf. ind. act. Att. pro παρῴνηκα. et

Πεπᾰρῳνημένος, ϐ, *ludibrio habitus*, perf. part. pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam.* Th. οἶνος, *vinum.*

Πέπαςαι, *acquisivit*, Poët. pro

Πέπᾱται, 3. sing. perf. pass. verbi πάομαι, *possideo*: fut. άσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, *desii*, perf. ind. pass. et

Πεπαυμένοις, dat. plur. part. pass. et

Πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, *cesso*: fut. παύσω. perf. πέπαυκα. a. 2. ἔπαον.

Πεπείθᾱται, *persuasi sunt*, Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*: fut. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, *paruerunt*, Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπείρᾱμαι, *expertus sum*, Dor. pro πεπείρημαι, perf. ind. pass. indè a. 1. pass. ἐπειράθην, à πειράω, *tento*: f. άσω et ήσω. Th. πεῖρα, *conatus, experientia.*

Πέπειρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *maturus, mitis*: à πεπαίνω, *coquo.* Th. πέπτω, idem.

Πεπείσθω, *persuasum habeat*, 3. sing. perf. imperat. pass. et

Πέπεισμαι, perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*, f. σω.

Πεπελεκισμένος, ϐ, *decollatus, securi percussus*, perf. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio.* Th. πέλεκυς, *securis.*

Πεπεραγκέναι, perf. infin. act. verbi περαίνω. fut. ανῶ. perf. πεπέραγκα. idem quod περατόω, *finio.* Th. πέρας, τὸ, *finis.*

Πεπερημένος, ϐ, *advectus et venditus*: à περάω, *vendo*: f. άσω et ήσω. perf. πεπέρηκα. perf. pass. πεπέρημαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ῐος, vel εως, τὸ, *PIPER*: Angl. PEPPER. à πέπειρος, quòd calore suo *coctionem* juvet.

Πέπηγᾰ, ᾰς, ε, *concrevi*, perf. med. et

Πεπηγὼς, ότος, *infixus*, perf. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, *compingo.*

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, *salto.*

Πεπῐεσμένος, η, ον, *pressus*, perf. part. pass. verbi πιέζω, *premo*: fut. σω. perf. κα. perf. pass. πεπίεσμαι.

Πεπῐθεῖν, *inducere*, Ion. redupl. pro πιθεῖν, aor. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπϊθημένος, η, ον, perf. part. pass. et

Πεπϊθήσω, *persuadebo*, Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, *persuadeo:* a. 2. ἔπιθον. undè πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. aor. 2. act. verbi πείθω.

Πεπῐθοιμεν, *suasissemus;* et in 3. pl. πεπῐθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, et πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπῐθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπῐθὼν, aor. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, *persuadeo:* a. 2. ἔπιθον.

Πεπιςεύκᾰμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi πιςεύω, *credo:* fut. εύσω. à πίςις, εως, ἡ, *fides.*

Πεπιςεύκειςᾰν, *crediderant*, 3. pl. plusq. perf. Att. pro ἐπεπιςεύκεισαν, ab eod. verbo.

Πεπιςευμένην, acc. sing. f. g. part. pass. verbi πιςεύω. vide πεπιςεύκαμεν.

Πεπλᾰνημένως, adv. *vagabundè:* à πλανάομαι, *erro.* Th. πλάνη, *error.*

Πέπλασαι, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, perf. inf. pass. πεπλασμένος, ου, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fingo:* fut. σω. perf. κα.

Πεπλᾰ́τυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πλατύνω, *dilato;* fut. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, έος, *latus, amplus.*

Πέπληγᾰ, *percussi*, perf. med. verbi πλήσσω. f. ξω. aor. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, et πεπληγέμεναι, Ion. et Dor. pro πεπληγέιν, verbi πεπλήγω, *percutio:* ex p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit: undè et imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον, nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω. aor. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percussi:* vide præc.

Πεπλήθυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πληθύνω quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, *plenus, a, um*, perf. part. med. verbi πλήθω, *impleo:* fut. πλήσω. perf. med. πέπληθα.

Πεπλημένος, pro πεπελημένος vel πεπελασμένος, part. perf. pass. verbi πελάζω.

Πέπληντο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo:* f. πλήσω. perf. pass. πέπλημαι.

Πεπληροφορημένων, *eorum quæ impleta sunt*, gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήρωνται, perf. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo:* f. ώσω. perf. πεπλήρωκα. Th. πλέος, *plenus.*

Πεπλησῐᾰκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, sector, accedo familiarìter ad aliquem:* f. άσω. perf. κα. à πλησίον, *propè.* Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, et Ion. πέπλοιο, ὁ, et πέπλον, ου, τὸ, *PEPLUS, -UM*, vestis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. perf. infin. pass. verbi inus. πλύω, *lavo:* f. ύσω. perf. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπίπλων, ως, ω. et

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνῡμένος, η, ον, *prudens, sapiens*, perf. part. pass. et in dual. πεπνῡμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνῦμι, seu πνύω, fut. σω, *spiro:* in pass. πνῦμαι, *sapio.* Th. πνέω, *spiro.*

Πέπνῡσο, *sapito*, perf. imperat. pass. verbi πνῦμαι, *sapio:* à πνῦμι, vel πνύω, id. quod præced. th.

Πεποίηκᾰ, ας, ε, et in 3. pl. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, perf. ind. act. et

Πεποίημαι, et in 3. pl. πεποίηνται, perf. ind. pass. πεποιῆσθαι, perf. inf. pass. et

Πεποιημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ποιέω, f. ήσω, *facio.*

Πεποίθεᾰ, Ion. plusq. perf. verbi πείθω, pro ἐπεποίθειν.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit*, 3. sing. perf. med. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθῃς, 2. sing. perf. med. sub. et

Πεποιθέναι, perf. inf. med. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, perf. part. med. verbi πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον. πεποίθει. 3. sing. plusq. perf. med. Ion.

Πεποίθησῐς, εως, ἡ, *fiducia:* à perf. med. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præs. ind. verbi πεποίθω. qu. Siculo more factum ex perf. med. πέποιθα, verbi præced.

Πεποιθότως, adv. *confidenter, cum fiduciâ:* à seq.

Πεποιθὼς, ότος, *fretus, confisus:* vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*, perf. part. pass. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *variego.* Th. ποικίλος, *varii coloris.*

Πέπομφᾰ, *misi*, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. act. verbi πέμπω, *mitto:* f. ψω.

Πέπον, *mollis, ignave: amice!* Il. ε. 109. voc. à nom. πέπων.

Πέπονᾰ, perf. med. à πένομαι, *laboro.*

Πεπονᾱμένος, Dor. pro πεπονημένος, ου, *elaboratus:* qu. vide.

Πέπονες, όνων, οἱ ꝁ αἱ, *pepones*, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*, perf. part. pass. verbi πονέω, *excolo, instruo.* Th. πένομαι, *laboro.*

Πεπονηρευμένος, perf. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum, improbè ago:* à πονηρὸς, *malus.*

Πέπονθᾰ, *passus sum*, perf. ind. med. et

Πεπονθὼς, ότος, perf. part. med. verbi πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδᾰ, *pepedi*, perf. med. verbi πέρδω, *pedo.*

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo.* Th. πείρω, *transadigo:* perf. med. πέπορα.

Πεπόρευσο, præs. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo.*

Πεπόσθαι, perf. inf. pass. à πῶμι vel πίνω, *bibo:* f. πώσω. perf. πέπωκα. perf. pass. πέπομαι. a. 1. pass. ἐπόθην. a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, *laborâstis*, per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. perf. ind. pass. verbi πονέω, *laboro:* fut. ήσω. perf. πεπόνηκα. perf. pass. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, perf. med. verbi πάσχω, *patior:* fut. πείσομαι.

Πεποτήᾱται, *volârunt*, Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. perf. pass. verbi ποτάομαι, *volo:* fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω. vide πέπραχα.

Πεπρᾱκᾰ, *terminavi*, per Sync. pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, *transeo:* f. άσω et ήσω. Alii à πράσσω formant, quod vide. Est et

Πέπρᾱκᾰ, perf. verbi πιπράσκω, *vendo:* f. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo:* f. πράσω. fut. 1. pass. πραθήσομαι. a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, *vendo.*

Πέπρᾶχᾰ, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio:* fut. ξω. perf. inf. act. πεπρᾶχέναι. perf. ind. pass. πέπραγμαι. aor. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπρᾶχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, *incensus,* perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo:* perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum,* per Sync. pro πεπεράτωμαι, perf. ind. pass. et

Πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περατόω, per Sync. περόω et πρόω, *destino.* Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis.*

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. perf. pass. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. sing. plusq. perf. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπτᾰμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, *expansa sunt,* pro πεπέτανται, perf. pass. verbi πετάζω vel πετάομαι, *expando.* Sunt qui πέπταμαι exponunt *volavi,* et pro ἔπταμαι poni credunt, perf. pass. verbi πτῆμι, *volo, -as.*

Πεπτεῶτᾰ, *lapsum,* acc. sing. perf. part. act. verbi πεπτεὼς, quod Pleonasm. τοῦ ε, pro πεπτὼς, et hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος vel -ότος, perf. part. act. à πίπτω, *cado:* f. πτώσω. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, *terrefactus:* perf. part. act. verbi πτήσσω, *metu contrahor:* fut. ξω. perf. πέπτηχα, et sublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς, et in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo, maturo, pinso:* f. ψω. perf. πέπεφᾰ. Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκᾰ, *cecidi,* perf. act. et

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado:* fut. πτώσω. a. 2. ἔπεσον. f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτᾰ, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat, intelligat,* 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplas. pro πύθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo:* fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπῠκασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυκάζω, *denso.* πεπυκασμένον νόον, *animo sapiens,* câdem ratione quâ Latinis *callidus,* cujus animus rerum usu occaluit. Græc. in Hes. Op. 793. Th. πύκα, adv. *densè.*

Πεπυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo:* f. ώσω. perf. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, *interrogavi,* perf. pass. et

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Πέπωκᾰ, *bibi,* perf. ind. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ & ἡ, *coctus* seu *excoctus à sole, maturus,* de *fructibus* dicitur; *mollis, ignavus;* item metaph. *suavissimus, jucundissimus.* compar. πεπαίτερος. superl. πεπαίτατος. item subst. *PEPO.* à πέπτω, *coquo.*

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet: et plerumque significat *quanquam, tametsi:* interdum respondet articulæ *cunque.* Sæpe etiam vacat. *Æolibus* πὲρ est περί.

ΠΕ'ΡᾹ, *ultra, ultra modum, ultra quàm, plus quàm, supra, præter.*

Περᾶ᾽ᾳν, *penetrare,* Ion. pro περᾷν, præs. inf. verbi περάω.

Περᾶ᾽ασκον, Ion. imperf. verbi περάω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ vel χώρα, *terra quæ est ultra aliquem locum, ultra mare.* à περαῖος.

Περαίνω, f. ᾰνῶ, perf. αγκᾰ, *finio, perficio, efficio;* item ex *concessis aliquid efficio,* i. e. *infero,* vel *concludo syllogisticè; prædico.* Th. πέρας, *finis.*

Περαῖος, αίᾱ, αῖον, *ulterior, in ulteriore parte situs:* à πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, *in ulteriorem partem transveho, trajicio, transeo; finio, perficio:* à præc.

Περαιτέρω et περαίτερον, *ulterius, amplius:* à πέρα.

Πέρᾶν, adv. *ultra, trans:* cum gen. item *cis, secus:* idem quod πέρα, *ultra.* Sed

Περᾶν, præs. infin. à περάω, *transeo.*

ΠΕ'ΡᾹΣ, ᾰτος, τὸ, et πεῖρᾰς, τὸ, *finis, terminus:* item adv. *denique.*

Περᾶ᾽σαις, Æol. pro

Περᾶ᾽σᾱς, αντος, a. 1. part. act· verbi περάω, *transeo.*

Πέρᾱσις, εως, ἡ, et

Περασμὸς, οῦ, ὁ, *transitus:* à περάω.

Περᾰτᾰ, ων, τὰ, *fines,* nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis.* ἐκ περάτων τῆς γῆς, Matt. xii. 42. pro *è regione longè remota.* Vorstius, c. xxiii. hîc Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. l. vi. c. 1. l. iv. 6. Philo Legat. ad Caium.

Περᾶ᾽τη, ης, ἡ, *finis:* expon. etiam *extremitas horizontis orientem versus.* Th. πέρας.

Περᾱτὸς, ἡ, ὸν, Ion. περητὸς, *per quem transitus patet, permeabilis:* à περάω.

Περᾰτόω, *finio, termino:* f. ώσω. perf. κᾰ. præs. pass. περᾰτοῦμαι, *finior, terminor:* perf. ind. pass. πεπερᾶ᾽τωμαι, per Sync. πέπρωμαι, *fato destinatus sum:* cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato destinatus:* à πέρας.

ΠΕΡᾸ΄Ω, *transeo, supero, transporto, vendo:* f. ᾱ᾽σω et ήσω.

Περγᾰμί᾽ᾰ, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργᾰμος, ου, ἡ, *urbs Asiæ insignis; Troja,* ita dicta, quod *edita in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.

Περγᾰσί᾽δην, *Pergasidem,* acc. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga:* nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum.*

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ῖκος, ὁ & ἡ, *PERDIX,* avis; Metaph. *astutus, libidinosus:* quod à περιίδω, *circumedo.*

ΠΕ'ΡΔΩ, *PEDO, crepitum ventris edo:* f. σω. perf. κᾰ. a. 2. ἔπαρδον. perf. med. πέπορδᾰ. hinc Angl. TO FART.

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultra:* idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. et

Περήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω, fut. ήσω vel άσω, *transeo.*

Περησέμεναι, Ep. inf. fut. pro περήσειν, à περάω.

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ῦ. *qui transire potest*: ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, perf. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo; PERDO, trucido*: f. σω. perf. κᾰ. a. 2. ἔπρᾰθον. perf. med. πέπορθα.

ΠΕΡΙ', præpos. cum gen. *de, pro, propter, ob, gratiâ*: item *præ, ultra, supra*. cum dat. *circum, circa*. cum accus. *circa, circum, erga, in*. servit sæpe periphrasi, 1. personæ, ut οἱ περὶ Σωκράτην, *Socrates*, vel *Socratici*, οἱ περὶ Ἄνυτον, *Anytus*, vel *Anytus cum sociis*: 2. rei, ut τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, *cupiditas*: 3. genitivi, ut ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, *virtus ejus*. in compos. sæpe *intendit*, ut περίλυπος, *prætristis*; περίεργος, *nimis occupatus*. interdum in eodem verbo, modò addit aliquid significationi simplici, modò nihil.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβυ φεύγειν, *præ metu fugere*.

Πέρι pro περίεσι, sicut ἔνι pro ἔνεστι. Vide περιεῖναι.

Περῐαγερέθω, *circum colligo*: med. περῐαγερέθομαι, *circum congregor*: ex περὶ et ἀγερέθω.

Περῐάγνῡμῐ, f. άξω, *circum frango* vel *refringo*. Ex περὶ et ἄγνυμι.

Περῐά'γω, *circumeo, circumago, circumduco*: in 3. pl. sub. περῐά'γωσῐν. imperf. act. περῐῆγον. f. περιάξω. a. 2. περῐήγᾰγον. Att. pro περῐῆγον. ex περὶ et ἄγω, *duco*.

Περῐάγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio*: ex præced.

Περῐαιρέω, -ῶ, *circùm aufero* vel *in circuitu amputo, circumcido, decortico; detraho, aufero, adimo, depono*: f. ήσω. perf. περῐῄρηκᾰ. a. 2. περῐεῖλον, ες, ε. a. 2. inf. περῐελεῖν. præs. pass. περῐαιρέομαι, ῦμαι, *tollor*: imperf. περῐῃρεόμην, -ύμην, έυ, -ῦ, έετο, -εῖτο. Th. αἱρέω, *capio*.

Περῐαιρῦσᾰ, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περῐ'αλλᾰ, adv. *eximiè, insigniter*.

Περῐ'αλλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *aliis præstans, eximius*: ex περὶ et ἄλλος.

Περῐάλλως, adv. *eximiè, supra modum*: à præc.

Περῐαμπέχω, sive περῐαμπίσχω, f. αμφέξω, *circùm amplector, obtego*: ex περὶ, ἀμφὶ, et ἔχω. Siquis tironum quærat, cur ex ἀμφὶ et ἔχω compositis non fiat ἀμφίχω, meminerit, quod apud Græcos duæ proximè sequentes in eodem verbo syllabæ nunquam aspirentur. Meminerit porro quod περὶ in compositione vocalem suam finalem semper retineat.

Περῐάπτω, f. άψω, *circumnecto, circumappendo, pro amuleto appendo*; item *comparo, acquiro, impono, injungo*: ex περὶ et ἅπτω, *necto*.

Περῐάργῠρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *auro obductus, deauratus*: ex περὶ et ἄργυρος, *argentum*. Hinc

Περῐαργῠρόω, -ῶ, *argento obduco*: f. ώσω. perf. -ηργύρωκᾰ.

Περῐαστράπτω, *circumfulgeo, splendore circumdo, illumino, illustro*: f. ψω. perf. περῐήστρᾰφᾰ. aor. 1. περῐήστραψα. ex περὶ et ἀστράπτω, *fulguro*.

Περῐαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *circumquaque splendens, pellucidus*. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Περῐ'αυγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *undequaque splendidus*: ab eod. th.

Περῐαυτολογέω, -ῶ, *de me ipso loquor jactabundus, ostento me*: ex περὶ, αὐτὸς, et λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.

Περῐαυτολογῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *sui ipsius prædicatio, ostentatio*: à præc.

Περῐαύω, f. αύσω, *pernocto*. Th. ἰαύω, *commoror*: f. σω.

Περῐαύων, *dormiens*, præs. part. act. à præcedente.

Περῐ'αχε, *insonuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono*, f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus*.

Περῐβαίνω, *circumeo*: item *circumeundo protego, defendo*: fut. περῐβήσομαι. a. 2. περιέβην. aor. 2. inf. act. περῐβῆναι. ex περὶ et βαίνω, *eo*.

Περῐβᾰ'λεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περῐβάλλω, *circumdo, cingo, amicio; irretio, implico, involvo; amplector, amplexor, amo; colligo, comparo, quæro, acquiro; supero; circumjicio, complector, capio*; item *circumnavigo*; f. -βᾰλῶ. a. 2. -έβᾰλον, *amicui*: perf. -βέβληκᾰ. præs. pass. περῐβάλλομαι, *vestior*: perf. pass. -βέβλημαι. perf. part. pass. βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um*. fut. 2. med. -βᾰλῦμαι. a. 2. -εβᾰλόμην, ῦ, ετο, *vestitus fui*: a. 2. imperat. m. -βᾰλῦ, έσθω. perf. med. -βέβολᾰ. ex περὶ et βάλλω, *jacio*.

Περῐ'βᾰρᾰ, *genus calceamenti*. Suid. περίβαλλα. an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur?*

Περῐβῆναι, *protegere*, a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περῐβῐόω, ῶ, *supervivo, superstes sum*: f. ώσω. perf. -βεβῐ'ωκᾰ.

Περῐ'βλεπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *conspicuus, qui est admirationi, spectabilis, illustris, celebris*: à περιβλέπω.

Περῐβλέπτως, adv. *clarè, insigniter, cum admiratione*: à præc.

Περῐβλέπω, *circumspicio*: item *affecto, admiror*: f. ψω. perf. -βέβληφᾰ. præs. m. περῐβλέπομαι, idem. imperf. m. -εβλεπόμην ῦ, ετο, a. 1. m. -εβλεψά'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. -βλεψά'μενος, η, ον. ex περὶ et βλέπω, *video*.

Περῐ'βλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *pallium*: à περιβάλλω.

Περῐβόητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *clarus, celebris*: à βοάω, *clamo*.

Περῐβόλαιον, ῦ, τὸ, *amictus, velamen*: et

Περῐβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus; amplexus; ambitus, periodus orationis*: à perf. med. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo, amicio*.

Περῐβρᾰχῐόνῐον, ῦ, τὸ, *brachiale*: ex περὶ et βραχίων, ονος.

Περῐβώμῐον, ῦ, τὸ, *simulacrum, statua*: ex περὶ et βωμὸς, *ara*.

Περῐ'βωτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *celebris, famosus*: pro περιβόητος, quod vide.

Περῐγίγνομαι, vel περῐγῐ'νομαι, *supersum, supero, vinco, salvus evado; contingo; potior*: præs. part. περῐγιγνόμενος, ῦ, *superstes*: a. 2. m. περῐεγενόμην. a. 2. part. m. -γενόμενος. a. 2. infin. m. -γενέσθαι. ex περὶ et γίγνομαι.

Περῐγλάγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lacte plenus, lacte abundans*: ex περὶ et γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac*.

Περῐγληνά'ομαι, ῶμαι, *oculorum pupillis lustro, circumspicio*. Th. γλήνη, *pupilla oculi*.

Περῐγληνώμενος, ῦ, *collustrans oculis, circumspiciens*: à præc.

Περῐ'γλωσσος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ est eximius, disertus, eloquens*.

Περῐγνάμπτω, f. ψω, *circumflecto, in orbem flecto*: ex περὶ et γνάμπτω.

Περι γογγύζω, f. ύσω, *obmur-*

muro: ex περὶ et γογγύζω, *murmuro.*

Περιγογγύζωσι, 3. pl. præs. sub. act. verbi præc.

Περίγρᾰ, ᾱς, ἡ, *circinus,* quo rotarum περιγυρὶς, id est, *circumferentia* perficitur.

Περιγρᾰφω, f. ψω, *circumscribo; definio* seu *præfinio; finio, claudo; leviter non exactè describo; deleo, oblitero; repudio:* ex περὶ et γράφω.

Περιδδείσᾱσᾰ, *verita;* Ectasi Poët. pro περιδείσασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω.

Περιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *meticulosus:* ex περὶ et δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Περιδείδῐᾰ, perf. med. à

Περιδείδω, *undiquaque metuo, pertimesco:* f. είσω. a. 1. περίδεισᾰ. a. 1. part. περιδείσᾱς. perf. med. περιδείδῐᾰ. ex περὶ et δείδω.

Περιδειπνέω, -ῶ, f. ήσω, *epulum funebre celebro:* à

Περίδειπνον, ου, τὸ, *epulum funebre, parentalia:* ex περὶ et δεῖπνον, *convivium.*

Περιδέμω, plusq. perf. pass. περιδεδμήμην, *circum ædifico* vel *struo.* Ex περὶ et δέμω.

Περιδέξῐᾰ, ων, τὰ, *dextralia, armillæ:* à

Περιδέξῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter:* ex περὶ et δεξιὸς, *dexter.* Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra.*

Περιδέραιον, ου, τὸ, *collare, armilla;* frequentiùs pro *ornatu collari* seu *monili:* et

Περιδέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumcollaris:* ex περὶ et δέραιον, *collare.* Th. δέρη, *cervix, collum.*

Περιδέω, ῶ, *circumligo:* f. ήσω. perf. περιδέδεκᾰ. præs. pass. περιδέομαι. perf. pass. -δέδεμαι. plusq. perf. pass. -εδεδέμην, σο, το. ex περὶ et δέω, *ligo.*

Περιδινέω, *circumverto, circumfero, circumago, circumveho.* Ex περὶ et δινέω.

Περιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *circumduplico, involvo, oblego:* ex περὶ et διπλόω.

Περιδίω, *pertimesco.* Ex περὶ et δίω.

Περιδρᾰμόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro, percurro:* fut. -θρέξω. a. 2. -έδρᾰμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδρᾰμὼν, όντος. perf. ind. act. περιδεδρᾰμηκᾰ. ex περὶ et τρέχω, *curro.*

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus, ambitus:* à περιτρέχω.

Περίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumcurrens, rotundus.* ab eod.

Περιδρύπτω, f. ψω, *circum lanio* vel *lacero.* Ex περὶ et δρύπτω.

Περιδύω, fut. ύσω, *circumvestio, induo:* item *exuo, detractis vestimentis spolio:* ex περὶ et δύω.

Περιδώμεθον, 1 dual. aor. 2. subj. med. et

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depono,* seu *deposito pignore certo, paciscor:* ex περὶ et δίδωμι, *do.*

Περιεβάλετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. et

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi περιβάλλω, *amicio,* quod vide.

Περιεγένετο, 3. sing. aor. 2. m. verbi περιγίνομαι.

Περιέδρᾰμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, ον, *præcinctus,* perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo,* quod vide.

Περιέθηκᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono:* f. -θήσω. aor. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono.*

Περιείδω, inusitat. *circumspicio, speculor; probè novi; negligo, sino, patior.* in usu, a. 2. ind. περιεῖδε, *neglexit.* a. 2. inf. περιϊδεῖν. ex περὶ et εἴδω.

Περιειλέω, ῶ, f. ήσω, *circumplico, circumvolvo.* Pass. περιειλέομαι, *involvor.* ex περὶ et εἰλέω.

Περιειληθεὶς, έντος, *involutus, indutus,* aor. 1. part. pass. à præc.

Περιείλησῐς, εως, ἡ, *circumvolutio:* ab eod.

Περιειλήφᾱσῐ, 3. pl. perf. ind. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector:* quod ex περὶ et λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. à

Περιειλίσσω, f. ξω, *involvo, circumvolvo:* ex περὶ et εἰλίσσω.

Περίειμῐ, *superior sum, supero, antecello.* τοὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, Zosim. l. ii. *qui ambos parentes habent eminentiores.* malè Leuncl. *superstites.* item *supersum, abundo, resto:* ex περὶ et εἰμὶ, *sum.*

Περιεῖναι, præs. infin. à præc.

Περιείχετο, *circuibat,* 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto:* f. ψω. perf. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo.*

Περίελαι, apud Hesych. pro ἀφιλοῦ, quasi esset a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero:* quod vide. f. 1. ελῶ. ex inus. th. περιέλω, undè a. 1. -εῖλα.

Περιέλᾱσῐς, εως, ἡ, *circumactio:* à περιελαύνω.

Περιελαύνω, fut. λᾰσω, *circumequito, obequito; cogo, abigo; vexo, violenter tracto:* ex περὶ et ἐλαύνω.

Περιελεῖν, a. 2. inf. act. à περιαιρέω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo.* Th. λείχω, *lambo.*

Περιελελίσσω, f. ξω. aor. 1. περιελέλιξᾰ, *circumquatio, circumago.* Ex περὶ et ἐλελίσσω.

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. et

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσᾰ, verbi περιαιρέω, *disseco.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέννῡμῐ, *circuminduo, circumvestio:* ex περὶ et ἕννυμι. Th. ἕω, *induo:* fut. ἥσω. a. 1. εἷσα. a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. et Poët. pro εἱσάμην.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido,* cum dat. f. περιπτώσω. perf. περιπέπτωκα. ex περὶ et πίπτω, *cado:* a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, fut. ξω, *circumplector;* item *sensum animi verbis obumbro* vel *contego:* ex περὶ et πλέκω, *necto.*

Περιέπω et περιέπομαι, *obeo et vernaliter circa aliquem officiis fungor, assector, colo, tueor, curo, foveo, observantiâ prosequor, diligenter observo:* ex περὶ et ἕπω, *sequor.*

Περιεργάζομαι, *inaniter satago, et laboro:* f. άσομαι. a. 1. m. περιεργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Περιεργῐᾰ, ας, ἡ, *curiositas, nimis accurata diligentia:* et

Περίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *curiosus;* item *nimis exquisitus, supervacaneus.* Th. ἔργον, *opus.*

Περιέρχομαι, *circumeo, circumvenio; oberro; decipio; devenio, tandem venio; ulciscor, punio.* f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, *oberravi.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

Περιέσπᾰκᾰ, ας, ε, *distraxi,* perf. ind. act. et

Περιέσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, *distraho*; quod vide.

Περιέσπε, 3. sing. aor. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, distraho*. a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, *traho*. Alii à περιέπω, *obeo, prosequor*, deductum volunt; quod ex περὶ et ἕπω, *sequor*: a. 2. ἕσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. inf. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, *circumin-duo*.

Περιεσταλμένος, η, ον, *obvolutus, circumcirca indutus*, part. perf. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno*: f. λῶ. perf. ἔσταλκα. perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι, *sto*: f. στήσω. perf. ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησᾶν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, aor. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περίεστιν, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιέστραψεν pro περιήστραψεν, *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιεστῶτᾰ, acc. sing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, *circumsto*, quod vide.

Περιέσχᾰτος, ά᾽τη, ᾰτον, *extremus*. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέτᾰμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*. fut. περιτεμῶ. perf. περιτέτμηκα. perf. med. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Περιέτῠχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιείφθησᾰν, Ion. pro περιεί-φθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, et in med. περιέχομαι, *contineo, comprehendo; circumdo, cingo, ambio, obsideo; superior sum; retineo, consertis manibus retineo; complector*: in med. *foveo, amo, curo, defendo*. περιέχει pro περιέχεται, *continetur*, 1 Pet. ii. 6. et Jos. xi. 4. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρᾱ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*; imperf. Att. ἑώραον. perf. ἑώρακα.

Περίζωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *cingulum, ventrale, lumbare pallium*, Ruth iii. 15. à

Περιζώννῡμι, *præcingo*: f. περιζώσω. perf. περιέζωκᾰ. aor. 1. περιέζωσᾰ. perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*. a. 1. m. περιεζωσά᾽μην, ω, ᾰτο. aor. 1. imperat. med. περίζωσαι, άσθω. a. 1. part. med. περιζωσά᾽μενος. Ex περὶ et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. med. verbi præc.

Περιζώστρᾰ, ᾱς, ἡ, *fascia, cingulum*: à περιζώννυμι, q. v.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, *circumduco*: ex περὶ, *circum*, et ἡγέομαι, *duco*: f. -ήσομαι.

Περιηγημᾰτικὸς, ἡ, ὸν, *circumductus*, adj. verbale, à præc.

Περιηγὴς, *in orbem jacens*. κυκλάδας περιηγέας. Call. Hymn. in Del. 198. *cyclades in orbem jacentes*, ut legi debet.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio*; item *expositio* vel *commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim et quasi per singula ducendo*: à περιηγέομαι.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, εις, ει, plusq. perf. m. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. perf. med. εἶα. plusq. perf. ᾔειν, in pl. ᾔεισαν, et Att. ᾔεσαν.

Περιήκω, de illis dicitur *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον. et per Syncopen ἦλθον.

Περιηλῠτεύομαι, *circumeo, discurro*: hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιηλυτεύεσθε, *circuite*: ex περὶ et ἐλεύθω pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημεκτέω, ῶ, f. ήσω, *iniquo animo fero*. Th. ἡμεκτέω, id.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεικᾰ, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento tingo*: ex περὶ et ἄργυρος, *argentum*.

Περιῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστρᾰφᾰ, ᾱς, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. perf. ἤστραφα.

Περιηχέω, f. ήσω, *circumsono*. Ex περὶ et ἠχέω.

Περιθάλπω, *circumfoveo*: ex περὶ et θάλπω, *foveo, calefacio*: f. ψω.

Περιθεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*: fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περίθεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *quod circumponitur, tectorium*: à περιτίθημι.

Περίθεσις, εως, ἡ, *circumpositio*: à περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*.

Περιθέω, ῶ, f. ήσω, *circumcurro, in orbem curro*: ex περὶ et θέω.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, *lamentis circumsono*: à περὶ et θρηνέω, *lugeo*. Th. θρῆνος, *luctus*.

Περιθριγκόω, -ῶ, *circummunio loricâ* aut *septo*: ex περὶ et θριγκόω, *loricâ* aut *septo munio* aut *vallo*. Th. θριγκὸς, *pinna murorum*.

Περίθῡμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irâ valde accensus*. Th. θυμὸς, *ira*.

Περιΐδμεναι, et per Syncop. περιΐδμεναι, Dor. et Att. pro περιϊδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, q. v.

Περιΐδῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Περιϊέναι, *circumire, devenire*, præs. inf. et

Περιϊοῦσᾰ, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστά᾽μενος, η, ον, præs. part. pass. à

Περιΐστημι, et in med. περιΐστᾰμαι, *statuo circum, colloco, circumquaque stare facio; circumpono; circundo, cingo; redigo; circumsto, circumsisto*. in med. *vito, declino, fugio*, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 19. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. in not. in Luc. Solœc. § xxv. Gataker. Antonin. l. iii. 4. 92. f. περιστήσω. perf. περιέστηκᾰ. a. 1. περιέστησᾰ. perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, et contractè περιεστὼς, ῶτος, *circumstans*. præs. pass. περιΐστᾰμαι, *cohibeo*. περιΐστασο, *obsiste, cohibe*, præs. imperat. pass.

cum acc. ex περὶ et ἵστημι, *sto.* f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στάς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, *circumquaque purgo, perpurgo:* exponitur etiam *circumcido:* ex περὶ et καθαίρω, *purgo.*

Περικαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, et Att. -ιῶ, *circumcirca purifico, perpurgo:* ex περὶ et καθαρίζω, *purifico.* Th. καθαίρω, *purgo.*

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes undique collectæ:* à περικαθαίρω, quod vide.

Περικάθημαι, *sedeo circùm; circumsideo, obsideo:* ex περὶ et κάθημαι.

Περικαθίζω, fut. ίσω, *hostilitèr circumsideo, obsideo:* ex περὶ et καθίζω, *colloco, sedeo.* Th. ἵζω, idem. f. ἵσω.

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perpulcher.* in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ et καλὸς, *pulcher.*

Περικαλύπτω, *obvolvo, circumtego.* f. ψω. a. 1. περιεκάλυψα. perf. περικεκάλυφα. perf. pass. περικεκάλυμμαι. perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, *circumtectus, a, um.* ex περὶ et καλύπτω, *abscondo.*

Περικαρφισμὸς, ου, ὁ, q. d. *festucatio, quùm gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat, purificatio:* ex περὶ et κάρφος, εος, τὸ, *festuca, palea.* Th. κάρφω, *sicco.*

Περικατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comprehensus, occupatus.* Th. λαμβάνω.

Περικαταῤῥήγνυμι, f. ξω, *dilacero:* ex περὶ et καταῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω.

Περικατεῤῥήξατο, 3. sing. a. 1. med. præc.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. inf. m. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. verbi περικάθημαι, *sedeo circùm, obsideo.*

Περίκειμαι, *circumjaceo, circumponor, circundor, redimior,* cum acc. περίκειται, 3. sing. *superest, restat.* imperf. med. περιεκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, *jaceo:* f. κείσομαι.

Περικεντέω, -ῶ, f. ήσω, *circumpungo, circumstimulo, configo:* ex περὶ et κεντέω.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea,* qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, *curam gero.* Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Περίκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè aridus, ambustus;* item *circumquaque fissus:* ex περὶ et κήλεος, *calidus.* Th. καίω, *uro.*

Περίκηπος, *hortus vicinus.* D. S.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθείς. à

Περικλάω, ῶ, fut. άσω, *undique frango.* Th. κλάω, *frango.*

Περικλειόμενος, *circumclusus,* præs. part. pass. à

Περικλείω, f. είσω, *circumcludo, cingo.* Th. κλείω, *claudo.*

Περικλήειν, Ion. pro περικλείειν, inf. præc.

Περικλῆς, έεος, contr. έους, ὁ, *PERICLES,* nomen proprium.

Περικλύζω, f. ύσω, *circumluo, undique alluo:* ex περὶ et κλύζω.

Περικλυτὸς, ἡ, ὸν, *celebris:* ex περὶ et κλυτός. Th. κλύω, *audio.*

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea, tibialia:* ex περὶ et κνήμη, *tibia.*

Περικνίδιον, ου, τὸ, *particula quæ libando ambedi potest:* à

Περικνίζω, *circumscalpo, circumcarpo; accido:* ex περὶ et κνίζω.

Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, *increpo, circumstrepo:* ex περὶ et κομπέω, *strepo.*

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio, circumcisura;* item quævis *mutilatio,* et *lineamentum,* seu *corporis descriptio; apparatus, ornatus; facultates, opes:* à

Περικόπτω, f. ψω, *circumcido;* item Metaph. *accido,* i. e. *vires alicujus et potentiam imminuo:* ex περὶ, *circum,* et κόπτω, *seco.*

Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, *exorno.*

Περικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *compos, superior.* cum gen. Ex περὶ et κρατέω, *teneo.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Περικρύπτω, *occulto:* fut. ψω. perf. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, *abscondo.*

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, *circumvicinus, finitimus;* in plur. περικτίται. Ex περὶ et κτίζω, *ædifico, struo.*

Περικτίων, ονος, ὁ, *finitimus habitator.* vide in seq.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ονος, *qui circum aliquem locum ædificia extruit:* ex περὶ, *circum,* et κτίζω, *ædifico.*

Περικυκλόω, -ῶ, *circumcingo:* f. ώσω. perf. περικεκύκλωκα. a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, *circulus.*

Περικύκλω, adv. *circùm, circumcirca:* ex περὶ et κύκλος.

Περικωνέω, ῶ, f. ήσω, *circumcirca illino,* propriè *pice:* ex περὶ et κῶνος, *pix.*

Περιλαμβάνω, *complector, comprehendo; amplector:* ex περὶ et λαμβάνω, *capio:* fut. λήψομαι.

Περιλάμπω, *circumfulgeo, undique illustro;* f. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, *luceo.*

Περιλείπω, *relinquo, reliquum facio:* f. ψω. perf. περιλέλειφα. præs. pass. περιλείπομαι, *reliquus sum, supersum.* perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, *relictus, residuus, a, um.* Ex περὶ et λείπω, *linquo.* a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Περιλείχω, *circumlambo, circumcirca lingo:* ex περὶ, *circum,* et λείχω, *lingo.* f. ξω.

Περιλέπω, *circumcirca decortico, in orbem delibro:* ex περὶ et λέπω, *decortico.*

Περιλεσχηνευτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris:* ex περὶ et λεσχηνεύω, *sermocinor.* Th. λέσχη, *sermocinatio.*

Περίλημμα, ατος, τὸ, *captio, res capta:* à περιλαμβάνω.

Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, *qui comprehendi potest; qui percipi potest:* à περιλαμβάνω, *comprehendo.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Περιλιχμάζω et περιλιχμάω, vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *relictus, residuus.*

Περιλούω, fut. ούσω, *circumcirca lavo* seu *abluo:* à περὶ et λούω.

Περίλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè tristis, dolore confectus, solicitus, anxius:* περὶ in compos. intendit. Th. λύπη, *dolor.*

Περιμαιμάω, *circumlustro.* Ex περὶ et μαιμάω.

Περιμαίνομαι, *valdè furo, circumquaque furo:* ex περὶ et μαίνομαι, *furo, insanio:* f. μανοῦμαι.

Περιμένῃς, 2. sing. præs. sub. à

Περιμένω, *exspecto,* cum. accus. f. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo.*

Περίμεστος, ου, ὁ, *valdè plenus.* Plut. in Cæs. p. 709. D.

Περίμετρον, ου, τὸ, *ambitus, circumferentia:* à

Περίμιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *orbicularis, rotundus.* ἡ περίμιτρος, sc. γραμμὴ, *linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur, PERIMETER.* Th. μίτρον, *mensura.*

Περιμήδιᾶ, acc. sing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεις, nom. pl. à περιμήκης.

Περιμήκετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prælongus, admodum arduus.* Ex περὶ et μῆκος.

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *prælongus:* ex περὶ intens. et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Περιμηχᾰνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, 3. pl. præs. περιμηχανόωντο pro περιμηχανῶντο, *circum machinor, circumstruo, comminiscor.* Ex περὶ et μηχανάομαι.

Περιναιετάω, ῶ, *circumhabito:* ex περὶ et ναιετάω.

Περιναιέτης, ȣ, ὁ, *qui circumhabitat, vicinus, incola.* à præced.

Περιναύτιος, ἀπὸ τȣ περὶ et ναυτία, *nauseabundus, nauseâ plenus.* Libri MSS. habent et περιναύσιος, quod idem est.

Περίνεον vel περίναιον, ȣ, τὸ, *PERINÆUM,* pars inter πρωκτὸν ϗ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat qu. περινεῖν, id est, *circumnatare.*

Περίνεως, ω, ὁ, *superfluus in navi vector:* à περὶ, *suprà,* et ναῦς, *navis.*

Περινίσσομαι, *circumeo.*

Περινισσομενάων, gen. pl. Æol. part. præs. à præc.

Περινοέω, -ῶ, *mente complector et concipio; comminiscor et excogito; maximè cognosco:* f. ήσω. perf. -νενόηκα.

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, *circumeo et oberro; in orbem lustro et inspicio:* ex περὶ et νοστέω.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præc.

Πέριξ, *circumcirca.* Th. περὶ, *circum.*

Περίξεστος, ἡ, ὸν, *circum rasus* vel *politus.*

Περιξέω, f. έσω, *circumquaque radio* vel *polio:* ex περὶ et ξέω.

Περιξύω, *circumrado, circumscarifico.* f. ύσω. perf. -έξυκα. ex περὶ et ξύω.

Περιοδεύω, *circumeo, lustro, periodum facio:* f. εύσω. perf. ώδευκα. à περίοδος.

Περίοδος, ȣ, ἡ, *circuitus, ambitus, PERIODUS:* ex περὶ et ὁδὸς, ἡ, *via.*

Περίοιδα, perf. verbi περιείδω.

Περιοικέω, -ῶ, *accola sum:* fut. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem sita, vicina:* à περίοικος.

Περιοικοδομέω, -ῶ, *in orbem struo, domi includo:* fut. ήσω. perf. -ῳκοδόμηκα.

Περίοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus:* ex περὶ et οἶκος.

Περιοπτέος, έα, έον, *despiciendus, negligendus;* adj. verbale: à

Περιόπτομαι, *circumspicio; item contemno.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Περίοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conspicuus, negligens:* à περιόπτομαι.

Περιορᾶν, præs. inf. act. à

Περιοράω, ῶ, f. άσω, *circumspicio, negligo.* Th. ὁράω, *video.*

Περιόρθριον, ȣ, τὸ, *diluculum:* ex περὶ et ὄρθρος.

Περίορθρον, ȣ, τὸ, *tempus antilucanum diluculo proximum; item diluculum:* ab iisd.

Περιορίζω, f. ίσω, *suis finibus limitibusque circumscribo; item extermino:* ex περὶ et ὁρίζω, *termino.* Th. ὅρος, *terminus.*

Περιορισμὸς, ȣ, ὁ, *circumscriptio quæ fit limitibus; item ipsi limites agrorum; et exilium:* à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, *abundantia, præstantia:* à περίειμι, *abundo.* Th. εἰμὶ, *sum:* part. ὢν, ȣσα.

Περιουσιάζω, f. άσω, *suppetunt mihi opes et copiæ:* à περιουσία.

Περιουσιασμὸς, ȣ, ὁ, *possessio opum, peculium:* et q. actus τȣ περιουσιάζοντος. à præc.

Περιούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *peculiaris, abundans, eximius:* à περιὼν, ȣσα, verbi περίειμι, *excello.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio:* à περιέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Περιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vehementi mærore afflictus:* ex περὶ et πάθος.

Περιπᾰρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπᾰρεὶς, έντος, *trajectus,* a. 2. part. pass. verbi περιπείρω.

Περιπᾰτέω, ῶ, *obambulo, deambulo.* Metaph. *vitam dego, vivo:* f. ήσω. perf. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum,* et πατέω, *calco.*

Περιπᾰτητικὸς, ἡ, ὸν, *PERIPATETICUS,* qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETICK: à præced.

Περιπᾰτοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπᾰτος, ȣ, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus;* it. *disputatio Philosophica quæ fit inter ambulandum, disputatio ambulatoria;* it. *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant,* peculiariter *schola seu secta Aristotelis:* à περιπατέω, quod vide.

Περιπείρω, *circumcirca transfigo:* f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in pass. περιπείρομαι, ῃ, εται, *transfigor:* ex περὶ et πείρω, *transfigo.*

Περιπέπταμαι, vide πέπταμαι.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. act. verbi περιπίπτω.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui incidit.* Res verò περιπετεῖς dicuntur, *quæ in contrarium statum sunt lapsæ.* ex περὶ et πέτω, inus. pro quo fit πίπτω, *cado.*

Περιπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè amarus, peracerbus.* Ex περὶ et πευκής.

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλεύω, pro περιφλύω, *amburo.* quod à φλύω, *ferveo.* Th. φλέω, *nugor,* &c.

Περιπίπτω, *circùm cado, cado super, incumbo, incido;* cum dat. f. περιπτώσω. perf. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον. a. 2. inf. περιπεσεῖν. à περὶ et πίπτω, *cado.*

Περιπλᾰνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *errabundus circumeo:* ex περὶ et πλανάομαι.

Περίπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *implicitus, connexus:* verbale à

Περιπλέκω, *circumplico, complector; item involvo orationem verbis et sensum obumbro:* ex περὶ et πλέκω, f. ξω, *necto.*

Περιπλέω, f. εύσω, *circumnavigo:* ex περὶ et πλέω.

Περιπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *admodùm plenus* vel *frequens, valdè magnus.* Ex περὶ et πλῆθος.

Περιπλόμενος, ȣ, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus.* in gen. plur. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus:* à περιπέλω, *circumverto.* Th. πέλω, *sum et verto.*

Περίπλοος, -ȣς, όυ, ȣ, ὁ, *circumvectio, circumnavigatio; item* adject. *qui circumnavigari potest:* ex περὶ, *circum,* et πλέω, *navigo:* unde πλόος, -ȣς, ὁ, *navigatio.*

Περῖπνῖγὴς, ἑος, ὁ κ̀ ἡ, *præfocatus.* D. S.

Περῖποιέω, ῶ, *tueor, servo, conservo;* in med. *acquiro, quæro, comparo:* f. ήσω. perf. περῖπεποίηκᾰ. præs. m. περῖποιέομαι, -ῦμαι. a. 1. m. περῖποιησᾰ'μην, ω, ᾰτο. hinc περῖποιησώμεθᾰ, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περὶ et ποιέω, *facio.*

Περῖποίησῖς, εως, ἡ, *tutatio, acquisitio, vindicatio:* à præced.

Περῖπολέω, -ῶ, f. ήσω, *in orbem ago* seu *versor, obeo, circumeo:* ex περὶ, *circum,* et πολέω, *versor.*

Περῖπόλῖᾰ, ὡν, τὰ, *civitates vicinæ.*

Περῖπόρφῠρον, ȣ, τὸ, *prætexta, vestis purpurea.*

Περῖποτᾰ'ομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *circumvolo.* ex περὶ et ποτάομαι.

Περι πρὸ, *ultrà,* q. *circum et antè:* à περὶ et πρό.

Περιπταίω, *incido* cum. dat. ὀλέθρῳ, Tryph. 383. Vid. not. Merric.

Περίπτερος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *undique pinnatus* vel *tectus;* ex περὶ et πτερόν.

Περιπτύξᾱσᾰ, *complexa,* a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, f. ξω, *circumplico, circumdo, circumplector, complector, amplector, circumvenio:* ex περὶ, *circum,* et πτύσσω, *plico.*

Περίπτωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *casus, prolapsus:* à περιπίπτω.

Περῖπυστος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *celebris, famâ notus;* ex περὶ et πυνθάνομαι, *audio, cognosco.* f. m. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, *circumaspergo;* fut. ῥανῶ. perf. περιέῤῥαγκα. ex περὶ et ῥαίνω, *aspergo.*

Περιῤῥαντήρῖον, ȣ, τὸ, *aspergillum, instrumentum ad aspergendum; vas aquarium;* à præc.

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ῑ'σω. perf. περῖῤῥάντῖκᾰ.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo:* f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo:* ex περὶ, *circum,* et ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo.*

Περιῤῥήγνῡμῖ, *dirumpo:* f. περιῤῥήξω. perf. περῖῤῥηχᾰ. aor. 1. περῖῤῥηξᾰ. a. 1. part. act. περιῤῥήξᾱς, αντος. Ex περὶ et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*

Περιῤῥηδὴς, ἑος, ὁ κ̀ ἡ, *vertiginosus.* Ex περὶ et ῥέω.

Περίῤῥοος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *circumfluus:* et

Περίῤῥῠτος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *circumfluus:* à περιῤῥέω, quod vide.

Περισείω, et Ep. περισσείω, *circum quatio* vel *agito,* Med. περισσείομαι, *circum agitor, circumvolito.* Ex περὶ et σείω.

Περισθενέω, ῶ, *admodum robustus sum.* Ex περὶ et σθένος.

Περῖσῖᾰλόω, -ῶ, *variego, includo;* fut. ώσω. perf. περῖσεσῖᾰ'λωκᾰ.

Περῖσῑ'δηρος, η, ον, *ferro obductus.* D. S.

Περισκελὴς, ἑος, ὁ κ̀ ἡ, *perdurus, pertinax, præfractus, asper, molestus:* ex περὶ et σκέλλω, *exsicco.*

Περισκελὴς, ἑος, ὁ κ̀ ἡ, *crura ambiens.* ex περὶ et σκέλος, *crus.*

Περισκελῖ'ς, ῖ'δος, ἡ, *feminale, caliga, bracca, fasciola:* à præc.

Περισκεπὴς, ἑος, ὁ κ̀ ἡ, *circumtectus:* ex περὶ et σκέπω.

Περίσκεπτος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *excelsus, altus:* à περισκέπτομαι, *circumspicio.* Th. σκέπτομαι, *video.* f. ψομαι.

Περισκῠλᾰκίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare et expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλακισμὸν, à σκύλαξ, ακος, ὁ κ̀ ἡ, *canis catulus.* Th. ὑλάω, *latro.*

Περισκῡτίζω, *cutem detraho, excorio:* fut. ῑ'σω. perf. -εσκῡ'τῖκᾰ.

Περισπασμὸς, ȣ̃, ὁ, *distractio, circumductio:* à

Περισπᾰ'ω, -ῶ, *circumcirca detraho, distraho:* f. ᾰ'σω. perf. περῖέσπᾰκᾰ. imperf. pass. περιεσπᾰόμην, -ώμην, ᾰ'ȣ, -ῶ, ᾰ'ετο, -ᾶτο. vox à Tho. Magistro improbata, sed à Diod. Sic. usurpatur p. 47. D. περὶ πολλὰ τῇ διανοίᾳ περισπωμένȣ. et Jos. Ant. v. i. 15. περὶ πολλά. Th. σπάω, *traho.* f. άσω. perf. ἔσπακα.

Περισπέρχω, et Att. vel Ion. περισπερχέω, *studiosè propero, graviter fero,* vel *infensus sum.* Th. σπέρχω, *urgeo.*

Περισπόρῖον, ȣ, τὸ, *suburbium.*

Περισπȣ́δαστος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *studiosè expetitus:* ex περὶ et σπȣδάζω, *sedulò ago, enitor.* Th. σπεύδω, *festino.*

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία) *circumflexus* accentus, part. præs. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide supra.

Περισσᾶ', *eximia,* nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσαίνω, Ion. pro περισαίνω, *caudam movendo circum blandior* vel *adulor.* Ex περὶ et σαίνω.

Περισσεῖᾱ, ας, ἡ, *abundantia:* à περισσεύω.

Περίσσευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *abundantia, reliquiæ:* ab eod. th.

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, supersum, excello.* f. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσᾰ, *feci exuberare.* 2 Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1 Thess. iii. 12. περισσεύσαιμῖ, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod superest, reliquiæ,* præs. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσᾰν, αντος, aor. 1. part. act. n. g. quod à περισσὸς, *eximius.* Th. περὶ, *suprà.*

Περισσὸν, ȣ̃, τὸ, substantiv. *præstantia, excellentia, copia:* n. g. seq.

Περισσὸς, et Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *excellens;* item *nimius, redundans:* q. d. περὶ ἄλλων ὢν, *aliis præstans.* ἐκ περισσȣ̃, *multò magis.* εἴκοσι περιττᾶ', *viginti et amplius.* Th. περὶ, *suprà.*

Περισσότερος, ȣ, *præcellentior:* et indè

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magis:* compar. à περισσός.

Περισσῶς, adv. *copiosè, eximiè, egregiè; valdè, vehementèr; abundè;* ab eod.

Περιστᾰδὸν, adv. *circumstando, circumcirca:* à περιΐστημι.

Περισταίην, ης, η, a. 1. opt. act. verbi περιΐστημι, *circumsto.* et

Περιστᾶ'ντᾰς, acc. pl. à

Περιστᾶ's, ᾶ'ντος, *circumstans:* part. a. 2. ejusd. verbi, quod ex περὶ et ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστᾰσῖς, εως, ἡ, *statio, circumstantia, circumstantium corona, necessitas, vicissitudo, occasio:* acc. περίστασιν. à περιΐσταμαι.

Περίστᾰτος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *coronâ circumstantium cinctus:* item *locus altus:* ab eodem.

Περιστείχω, f. ξω, part. aor. 1. περιστείξᾱς, *circumeo, in orbem eo.* Ex περὶ et στείχω.

Περιστείωσῖ, *circumstent:* Poët. pro περιστέωσι, et hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi περιΐστημι, *circumsto.* Th. ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, perf. αλκᾰ, *protego, diligentèr observo, orno.* περιστέλλειν ἀοιδὰν, *carmen*

concinnare et componere. Th. στίλλω, orno.

Περιστεναχίζω, f. ίσω, circumquaque gemo, circumsono, circum persono. Ex περὶ et στεναχίζω.

Περιστένω, circumquaque gemo. Ex περὶ et στένω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡᾺ, ᾶς, ἡ, columba: q. à περίσσως ἐρᾶν. Sæpiùs enim parit anno: ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς τρέιν, est enim pavida valdè.

Περιστερὼν, ῶνος, ὁ, columbarium: it. herba sic dicta: à sup.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. pullus columbinus.

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, columbinæ speciei.

Περιστεφανόω, coronâ cingo: vide στεφανόω.

Περιστέφεται, coronatur, 3. sing. præs. ind. pass. qu. à

Περιστέφω, coronâ cingo. Th. στέφω, corono: f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, pectorale: ex περὶ et στῆθος, pectus.

Περιστήωσι, pro περιστῶσι. Ep. 3. plur. sub. aor. 2. verbi περιΐστημι.

Περιστοιχίζω, fut. ίσω, indagine claudo: ex περὶ et στοῖχος, series plagarum, quibus saltus et stabula ferarum à venatoribus cinguntur.

Περιστόμιον, ου, τὸ, lingulæ locus in gutture; pinguedo: ora seu limbus; puteal. Th. στόμα, ος.

Περιστοναχιζε, circumquaque ingemiscebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Περιστοναχίζω, circumcirca gemo. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, angustus.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, circumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιστρέφοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi

Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto. Th. στρέφω, verto.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio, rotatus: à præc.

Περιστρῶμα, ατος, τὸ, tapes, aulæum; qu. circumstratum: ex

Περιστρώννυμι, prosterno: f. στρώσω. perf. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, περίστυλον, et

Περίστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, locus columnis cinctus. Th. στῦλος, columna.

Περισύρω, circumcirca traho, distraho, divello; vexo, diripio, probris lædo. Th. σύρω, f. ρῶ, traho.

Περισφύριον, ου, τὸ, fimbria, talaria, fascia circa talos: ex περὶ et σφυρὸν, talus.

Περίσχειο, auxiliare, Ion. pro περίσχου, a. 2. imp. m. ex περὶ et ἔχω, habeo: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον. a. 2. m. ἐσχόμην. a. 2. imperat. m. σχοῦ.

Περισχόμεθα, 1. pl. aor. 2. med. verbi περιέχω.

Περισχίζω, f. ίσω, circumcido; dirimo: ex περὶ et σχίζω, findo.

Περιταμνέμεν, incidere, Ion. pro περιτάμνειν, præs. infin. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, circumcido. Th. τέμνω, seco: f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα. hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, attribuo. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. aor. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, f. ίσω, circumvallo, muro includo. Th. τεῖχος, murus.

Περιτείχισις, εως, ἡ, item

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, et

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, circumvallatio: ex περιτειχίζω.

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, orior, exorior: med. à

Περιτέλλω, f. ελῶ, circumvolvo, perficio: ex περὶ et τέλλω.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, circumcido, amputo: f. τεμῶ. perf. περιτέτμηκα. aor. 2. περιέτεμον et -έταμον. a. 2. inf. act. περιτεμεῖν. perf. pass. περιτέτμημαι. perf. part. pass. περιτετμημένος, aor. 1. pass. περιετμήθην. perf. med. περιτέτομα· ex περὶ et τέμνω, seco.

Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, circumpono, appono, addo; 3. pl. περιτιθέασιν, Ion. pro περιτιθεῖσι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθεικα. a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθην, ης, η. aor. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, pono.

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Περιτμηθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, circumcisus. undè ἀπερίτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incircumcisus. à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio: à perf. med. verbi ejusd.

Περιτραπείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi

Περιτρέπω, circumago, converto, redigo, impello: f. ψω. perf. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. a. 2. περιέτραπον· ex περὶ et τρέπω, verto. f. ψω. perf. med. τέτροπα.

Περιτρέφομαι, f. θρέψομαι, undequaque accresco.

Περιτρέχω, circumcurro, percurro; f. περιθρέξω. a. 2. περίδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος. perf. περιδεδράμηκα. quasi à δραμέω. Th. τρέχω, curro: fut. ξω. perf. med. δέδρομα.

Περιτρομέω, ῶ, f. ήσω, circum tremo vel contremisco. Ex περὶ et τρομέω.

Περιτροπέων, revertens, Ion. pro περιτροπάων. à περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, quâ aliquid per vices fit in orbem: à περιτροπάω, circumeo. ab eod. th.

Περίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumactus, rotundus. à περιτρέχω.

Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, οῦ, &c. vide in περισσός.

Περιτυγχάνω, incido, fortè reperio. Th. τυγχάνω, sum: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, όντος, et in f. g. περιτυχοῦσα. a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, circumquaque conspicior. Th. φαίνω, in lucem profero, ostendo: f. ανῶ. perf. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, splendor: à

Περιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumquaque conspicuus, splendidus: à περιφαίνομαι.

Περιφανῆ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, adv. circumspicuè, valdè manifestè; apertè: à περιφανής.

Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, PERIPHAS, nom. propr.

Περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia, rotunditas, convexitas: item hallucinatio. περιφέρεια θαλάσσης, margo. à seq.

Περιφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rotundus, teres. à

Περιφέρω, circumfero; circumago; in errorem induco, perturbo; transfero: f. περιοίσω. a. 2. περιήνεγκον. præs. pass. περιφέρομαι, circumferor, præs. part. pass. περιφερόμενος, η, ον,

circumactus. Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Περιφεύγω, f. ξω, *effugio;* à περὶ et φεύγω.
Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περίφθημι. pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio, anteverto:* fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην. tanquam à φθῆμι.
Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio, circumactio: ferculorum missus; conturbatio, hallucinatio, erratio:* à περιφέρω, quod vide.
Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *quoquoversus versatilis:* à περιφέρω, quod vide.
Περίφραγμα, ατος, τὸ, *circumseptio, obex:* ex περιφράσσω.
Περιφραδίως, adv. *accuratè, peritè:* et
Περιφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sciens, peritus:* à
Περιφράζω, *circumloquor, considero.* Th. φράζω, *dico;* fut. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.
Περίφρακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *circummunitus;* à περιφράσσω.
Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio, PERIPHRASIS* figura: ab eod.
Περιφράσσω, -ττω, *circumsepio, circumvallo:* fut. άξω. perf. πέφραχα. pass. πέφραγμαι. ex φράσσω.
Περιφρονέω, *despicio:* fut. ήσω. perf. περιπεφρόνηκα. à περίφρων.
Περίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *prudens, valdè prudens:* ex περὶ et φρὴν, *mens.*
Περιφύομαι, *adnascor, adhæreo:* f. ύσομαι.
Περιχαίρω, *summoperè lætor.* Th. χαίρω, *lætor:* f. χαρῶ et χαιρήσω. aor. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι.
Περιχαλκόω, -ῶ, fut. ώσω, *ære obduco.*
Περιχαρακόω, -ῶ, *vallo, circummunio:* f. ώσω. perf. περικεχαράκωκα. Th. χάραξ, *sulcus.*
Περιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *supra modum lætus:* à περιχαίρω.
Περιχεύω, et περιχέω, f. εύσω, *circumfundo, offundo.* Ex περὶ et χέω.
Περιχώομαι, f. ώσομαι, *vehementèr irascor.* Ex περὶ et χώομαι.
Περίχωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *circumjacens regio:* ex περὶ et χώρα, ας, ἡ, *regio.* Th. χῶρος, ε, ὁ, *locus.*
Περιψάω, *circumquaque abstergo, defrico:* à περὶ et ψάω, *tergo:* f. ψήσω. perf. ἔψηκα.
Περίψημα, ατος, τὸ, *sordes:* à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.
Περίψησις τε μύλε, *molæ contritio.* Suid.
Περιψιλόω, *circumcirca nudo, spolio:* ex περὶ et ψιλόω, *nudo.* Th. ψιλὸς, *nudus.*
Περιωθέω, -ῶ, *indignè trudo, pulso,* aut *vexo.* Th. ὠθέω, f. ήσω, et ώσω, *trudo.*
Περιωπὴ, ῆς, ἡ, *specula; ipsa circumspiciendi actio:* ex περὶ et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Περιώσιον, adv. *magnoperè, supra modum; supra cætera:* ex
Περιώσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *admodùm sanctus; eximius; numerosus:* ex περὶ et ὅσιος, ε, *sanctus.* Vel quasi περιαύσιος, *qui facilè exaudiri potest:* quod à περιαύω, *admodùm clamo.*
Περκάζω, *nigresco, vario:* fut. άσω. perf. πεπέρκακα. Th. πέρκος.
ΠΕ'ΡΚΟΣ, et περκνὸς, ἡ, ὸν, *niger, nigris maculis variegatus.*
Περμησσὸς, ε̃, et Ion. -οῖο, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone,* Phœbo et Musis sacer.
Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA,* πτέρνα, ης, ἡ, *calx, pes suis sale maceratus et infumatus:* ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.
Περνὰς, præs. part. act. à πέρνημι, *vendo.*
Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo:* à περάω, idem.
Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα.
Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾷν, *fibulâ nectere:* à περονάω.
Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur.* Th. περόνη.
Περονάω, ῶ, f. ήσω, *fibulâ subnecto, fibulo:* item *trajicio veluti fibulâ:* à περόνη.
ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula, acus, sura:* item *monile:* q. à πείρω, *transadigo, figo.*
Περόνημα, ατος, τὸ, *opus acu factum: quodvis opus.* à περονάω.
Περπερεύομαι, *perperàm ago, temerè ago, præceps sum;* item *effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum:* f. m. εύσομαι. Th. πέρπερος, *vanus.*
Περπερία, ας, ἡ, *temeritas:* à
ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ε, *PERPERUS, levis, vanus, temerarius:* qu. περιφόρος, ἀπὸ τε̃ περιφέρεσθαι, *circumferri.*
Περριθήκατο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono;* fut. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.
Περρίχειν, pro περιέχειν. hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët. πέρροχος.
Πέρροχος, ε, ὁ, *excellens, eminens:* vide præced.
Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vasto:* fut. σω. Est et Πέρσαι, nom. pl. à Πέρσης, ε, ὁ, *PERSA.*
Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS,* nom. viri.
Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, *PROSERPINA,* filia *Jovis* et *Cereris:* à πέρθω, *vasto,* et φένω, *occido:* vel quasi φέρουσα φόνον.
Περσήϊος, ε, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEÏUS, ex Perseo natus:* quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perseus.*
Περσηῒς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.
ΠΕ'ΡΣΗΣ, ε, ὁ, *PERSA:* nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit et frater Hesiodi ita appellatus.
Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. Heb. q. d. *ungula.*
ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito: antehac:* q. à περάω, *transeo.*
Περυσινὸς, ἡ, ὸν, *qui est anni superioris:* à præced.
Περῶ, f. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo.*
Περῶν, *transiens,* præs. part. act. à περάω, *transeo.*
Πέσε, seu πέσεν, *cecidit,* Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. πεσῦμαι. perf. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσὼν, ε̃σα, ὸν, et in accus. m. g. πεσόντα.
Πεσέεσθαι, *casurum;* diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι. f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado:* vide πέσε.
Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et
Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejusd. verbi.
Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. infin. act. verbi ejusd.
Πεσέτωσαν, *decidant,* 3. plur. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado:* aor. 2. ind. act. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.
Πεσεῦμαι, *cadam,* Dor. pro πεσῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.
Πέσησι, Ion. Paragogicè pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præced.
Πέσκος, idem quod πέκος, *pellis tondenda, vellus:* à πέκω, *tondeo.*

Πίσον, Ion. pro ἔπισον. aor. 2. ind. act. πισόντᾶ, acc. sing. πισόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado.*

Πίσος, εος, τὸ, *cadaver:* à πίπτω.

Πισῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πισῦνται, verbi ejusd.

Πισσίμεν, Ion. pro πίσσειν, præs. inf. act. à πίσσω, Æol. pro πίπτω, *concoquo, digero.*

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττὸς, ῦ, ὁ, *calculus,* vel *scrupulus lusorius; ipse ludus.* Est et

Πισσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia:* an à πίσσω, *mollio?* an à πίσκος, *pellis lanata?*

Πίσσω, Æol. pro πίπτω, *coquo:* hinc præs. part. πίσσων, *demulcens.*

Πισὼν, όντος, *qui cecidit,* a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado:* fut. πισῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico:* id. quod πετάω.

Πέτᾶλ' pro πέτᾶλᾶ, *folia,* nom. pl. à πέταλον, qu. vide.

Πετᾶλισμὸς, ῦ, ὁ, *ostracismus per folia.*

Πέτᾶλοι, *vituli;* qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum* seu *ramorum.*

Πέτᾶλον, et Ion. πέτηλον, υ, τὸ, *folium:* item *lamina, bractea:* dat. pl. πετά'λοισῖ. Th. πετάω, *extendo.*

Πέτᾶμαι, vide πέτομαι.

Πετάννῦμῖ, idem quod πετάω, *pando.*

Πετᾶνὸς, ὰ', ὸν, Poët. et Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris.* Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετά'ομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτᾶσᾶν, et gem. σ, πέτασσᾶν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando.*

Πετασθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo:* ubi videas.

Πέτᾶσος, υ, ὁ, *PETASUS, pileus latior, galerus:* à πετάω, *expando.*

Πετά'σω, *extendam,* f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico.*

Πετᾶσὼν, *PETASO, coxa cum costis:* à πετάω, *extendo.*

Πέταυρον, υ, τὸ, *pertica in quâ gallinæ dormiunt; gallinarium;* genus *laquei;* item *profunditas:* ex πετάομαι et αὖρα.

Πέτᾶχνον, vel πέδαχνον, υ, τὸ, *poculum amplum in modum folii expressum:* à

ΠΕΤΑ'Ω, (unde πετάζω, et πεταννύ'ω, seu πετάννῦμῖ,) *pando, explico; aperio:* f. ά'σω. a. 1. ἐπέτᾶσᾶ. pass. πετάζομαι, πετά'ομαι et πετάννῦμαι. perf. πέπτᾶμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι. a. 1. ἐπετάσθην.

Πετεινοῖς, *volucribus;* per Epenth. Poët. pro πετινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, ῦ, ὁ, *volucris,* et

Πετεηνὸς, ῦ, ὁ, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis:* nam Poëtæ sæpissimè ι in ει mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, ῦ, τὸ, *volatile, avis.* πετεινὰ', τὰ, *volucres.* et

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, *volucris:* ab eod. th.

Πετέσθην, *volabant,* Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτυ, præs. imperat. m. ab eod. th.

Πέτευρον, υ, τὸ, *trabs, lignum; scandula: locus ubi gallinæ aut aliæ aves dormire solent:* Dictum quasi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quòd volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et πέταυρον.

Πετεῶο, Att. pro Πετεὼ, gen. sing. à Πετεὼς, ὁ, nomen propr.

Πέτηλᾶ, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -ᾶμαι, et πετά'ομαι, *volo, -as:* qu. à πετάω. volatus enim fit expansis alis. præs. part. med. πετάόμενος, -ώμενος. præs. sub. πέτωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi.*

Πετόντεσσῖν, Ion. et Poët. pro πέτυσιν, dat. pl. part. præs. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado.*

Πετῦν, præs. inf. act. idem valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nancisci:* à verbo

Πετέω, ῶ, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciscor:* à πέτω, inus. pro πίπτω, *cado.*

Πέτρᾶ, ᾶς, ἡ, *PETRA, saxum grande, rupes, antrum in rupe,* Il. β. et passim. Vid. Græv. ad Hesiod. Op. 589. Th. πέτρος, υ, ὁ, *lapis, saxum.*

Πετρά'εσσᾶ, ᾶς, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ας, ἡ, *saxosa.* vide πετρήεις.

Πετραῖος, αίᾶ, αῖον, *saxatilis, inter petras seu saxa versans; in petrosis et saxosis locis nascens:* à πέτρα.

Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur et apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετρά'κης, ὁ, gemma quædam: à πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα· dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, ήεσσᾶ, ῆεν, *saxosus, petrosus, lapidosus:* à πέτρα.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. præc.

Πετροβᾶτέω, ῶ, f. ήσω, *petras scando:* à seq.

Πετροβά'της, υ, ὁ, *qui saxa scandit:* ex πέτρος et βαίνω.

ΠΕ'ΤΡΟΣ, υ, ὁ, *lapis, saxum:* undè *PETRUS,* nom. Apostoli.

Πετροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *saxis adhærens:* ex πέτρος et φύω, *nascor.*

Πετρόω, ῶ, f. ώσω, *in lapidem verto;* item *lapido.* Th. πέτρος.

Πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *petrosus, lapidosus:* à πέτρος, *lapis.*

Πεττὸς, *calculus:* vide in πεσσός.

Πετώμενος, υ, contract. à πετάόμενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado:* inus. pro quo πίπτω, id. qu. à πέδον, *solum;* est enim *ad solum moveor.*

Πεύθετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίάτο, *audirent,* Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præs. m. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo:* f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes,* nom. plur. à πεύκη, ης, ἡ, *abies.*

Πευκά'λῖμος, ῖ'μη, ῖμον, *amarus, prudens, cautus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea,* vel *larix* arbor. Vel qu. à πύκα, nam et πυκνὸς est συνετός.

Πευκεδᾶνὸς, ὴ, ὸν, *amarus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea:* cujus lacryma amara.

Πευκείδᾶς, acc. sing. à Πευκείδης, υ, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *pinus, picea, larix:* pro *face* aliquando usurpatur, Aristoph. in Nub. an à πευκὸς, *amarus?*

Πεύκῖνος, ῖ'νη, ῖνον, *pineus:* à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis,* Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi

πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, *audio.*

Πευσόμενος, part. f. verbi ejusd.

Πέφᾶμαι, *interii*, perf. pass. pro πέφημαι à φάω, *occido.* Alii volunt esse præs. pass. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing. perf. πέφᾶται, et in 3. pl. πέφανται. infin. πέφασθαι. paulo post f. πεφήσομαι.

Πέφαμμαι, *apparui*, et in 3. pl. πέφανται, perf. pass. verbi φαίνω, *appareo:* f. φανῶ. perf. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, *obstructus*, per Metathesin pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, *sepio:* f. ξω. perf. χα.

Πέφασμαι, *apparui*, perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.

Πεφειδήσεαι, *parces;* Ion. pro πεφειδήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, *parco, remitto pœnam:* fut. φήσομαι et φειδήσομαι. perf. pass. πεφείδημαι.

Πεφιίσεται, 3. sing. paulo post f. verbi præced.

Πεφισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πεφευγέναι, perf. infin. m. à φεύγω, *fugio:* f. ξω. a. 2. ἔφυγον. perf. med. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Att. Metaplasm. pro πεφεύγοιμι, præs. opt. m. verbi ejusd.

Πέφηνᾶ, *visus sum*, perf. med. verbi φαίνω, *video, ostendo:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, *occido:* f. φήσω. paulo post f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, *apparebit*, 3. sing. paulo post fut. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, *appareo.*

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, *parco.*

Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. sing. paulo post. f. verbi φιδέω, fut. ήσω. perf. pass. πεφίδημαι, σαι. Vel est f. med. verbi πεφιδίω, factum ex perf. med. πέφιδα, quod à præc. verbo.

Πεφίδοιτο, *parcat*, Ion. Anadiplas. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi φείδω vel φίδομαι, *parco:* a. 2. ἔφιδον, et Ion. Anadiplas. πέφιδον.

Πεφῐλᾱμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, *amatus*, perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, ώσθω, *obmutesce*, perf. imperat. pass. verbi φιμόω, *os occludo, ad silentium adigo:* fut. ώσω. perf. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ῦ, vel φῖμος, ε, ὁ, *camus, fiscella.*

Πέφνε, *interemit*, 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πέφνω, *occido, interficio:* à φένω.

Πεφοβήᾱτο, *territi erant*, Ectasi Poët. pro πεφοβέατο, qu. Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi φοβέω, *terrefacio:* f. ήσω. perf. πεφόβηκα. plusq. perf. pass. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, *timeo:* perf. med. πέφοβα.

Πεφόρᾱτο, *ferebatur*, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. verbi φορέω, *fero:* f. ήσω. perf. πεφόρηκα. Th. φέρω, *fero:* fut. οἴσω.

Πεφορτισμένος, ε, *oneratus sum*, perf. part. pass. verbi φορτίζω, *onero:* f. ίσω. perf. πεφόρτικα. ab eod. th.

Πέφρᾱδᾰ, perf. med. verbi φράζω, *loquor:* fut. σω. perf. πέφρακα. aor. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφρά'δαται, *locuti sunt*, Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pers. pl. perf. pass. verbi φράζω, *loquor.*

Πεφρά'δατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. pers. plur. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πέφρᾰδε, Ion. Anadiplasiasmo pro ἔφραδε, 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πεφρᾰδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplasiasm. pro φραδεῖν. Th. φράζω.

Πεφρᾰδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην. ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, perf. pass. verbi φράζω, *loquor:* fut. σω. perf. πέφρακα.

Πεφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mulieris: à πέφραδα, p. m. verbi præced.

Πέφρῑκᾰ, *horrui*, perf. act. Ion. pro -χα. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω. f. ξω. perf. χα. Hinc

Πέφρῑκᾱν Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. plur. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fluctuum fremitus.*

Πεφρί'κων, οντος, præs. part. à πεφρίκω, *horreo.* Quod præs. à perf. formatum, ut et alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πεφροντισμένως, adv. *diligentèr, accuratè:* à φροντίζω.

Πέφῡᾰ, *natus sum*, perf. med. verbi φύω, *nascor:* a. 2. ἔφυον vel ἔφυν· vel perf. act. dicitur pro πέφυκα, Poët. Hinc

Πεφύ'ᾱσῐ pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πεφυγμένος, *qui fugit*, perf. part. pass. à

Πεφύ'γω, *fugio*, præs. à perf. med. πέφυγα, factum more Syracusano. Alioquin est perf. med. sub. verbi φεύγω, id.

Πέφυζᾰ, Ion. pro πέφυγα, perf. med. et πεφυζὼς, itidem pro πεφυγὼς, πεφυζότες, *fugitivi*, pro πεφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, *fugio.* Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut et πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, -ῶ, f. ήσω. Th. φεύγω.

Πέφῡκᾰ, ᾱς, ε, *extiti, naturâ comparatus sum;* et in 3. pl. πεφύ'κᾱσῐ, perf. act. verbi φύω, *sum, nascor:* f. φύσω.

Πεφύ'κει, *nata est*, 3. sing. plusq. perf. act. Ion. ab eod. verbo.

Πεφῡκεν, 3. sing. perf. act. πεφῡκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφῡκὼς, *innatus*, perf. part. act. verbi ejusd.

Πεφῠλαγμένος, *observatus*, perf. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, fut. ξω, *custodio, servo:* perf. πεφύλακα.

Πεφύ'λαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφυρμένος, part. perf. pass. verbi φύρω.

Πεφυῖᾰ, fem. part. perf. verbi φύω.

Πεφωρᾱκὼς, ότος, perf. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo:* f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur.*

Πεφώρημαι, perf. pass. et

Πεφωρημένος, perf. part. pass. à φωράω, *in furto deprehendo:* f. άσω. perf. πεφώρακα, et Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, perf. part. pass. à φωτίζω, *illumino:* fut. ίσω. perf. πεφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*

Πέψῐς, εως, ἡ, *coctio:* à πέπτω.

Πη, sine accentu, encliticum est, pro πως. εἴπη, *sicubi.* δήπη, *utique igitur*, quidam scribunt πῃ et πῆ. at

Πῇ, extrà interrog. *aliquatenus, quodammodo.* πῇ; interrog. *quî? quâ ratione? quò? quò?*

Πηγάζω, f. ά'σω, *scaturio.* Th. πηγὴ, *fons.*

Πηγαὶ, pl. num. à πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, *fontanus:* ab eod. th.

Πηγανίζω, f. ίσω, *rutam imitor* vel *refero:* à

Πήγανον, ου, τὸ, *ruta*, herba, quia σπέρμα πηγνύει, suo calore et siccitate. Ideò castitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo, concrescere facio.*

Πηγὰς, ἄδος, ἡ, *glacies;* quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *villosus;* vel *habens vellus compactum*, vel *nigrum* vel *album:* à πηγὸς, *compactus, albus, niger*, et μαλλὸς, *vellus.*

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons, scatebra:* quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum, PEGMA:* à

ΠΗΓΝΥ'Ω, -υμι, et πήσσω, seu -ττω, *compingo*, cogo, *concrescere facio, figo.* f. ξω. aor. 1. ἔπηξα. a. 1. inf. πῆξαι. a. 1. m. ἐπηξάμην. perf. med. πέπηγα. perf. inf. m. πεπηγέναι. pass. πήγνυμαι. imperf. ἐπηγνύμην. a. 2. ἐπάγην. a. 2. inf. παγῆναι.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, *benè compactus, pinguis; niger; albus* seu *niveus*, qualis est glaciei color: à præc.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies:* ex perf. med. πέπηγε, *compactum est.* Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ου, ὁ, *PEDÆUS:* nomen propr.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis.* Th. πηδὸν, οῦ, τὸ, *remus;* vel πῆδος, ὁ, *ligni species.*

Πήδασος, ου, ὁ καὶ ἡ, *uliginosus et fonticulis scatens*, undè aqua πηδᾷ: item *PEDASUS*, nomen propr. regionis; est et equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio, salto:* f. ήσω. perf. πεπήδηκα.

Πήδημα, ατος, τὸ, *saltus:* à præced.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω.

ΠΗ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, *ligni species; palmula remi, ex eo ligno quod* πηδὸν *vocatur;* item *remus, ex eo præsertim ligno.*

Πήθω, inusit. *patior.* Th. πάσχω.

Πηκτίδες, αἱ, *fides, -ium;* vel musicum instrumentum.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, *gelu fictilium;* à πήγω, *compingo: culter ad scindendas carnes;* qu. à πέκω, *vello, carpo: instrumentum musicum*, quod *magadis* dicitur; quia è lignis πηκτόν.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, *compactus, concretus, congelatus.* Th. πηγνύω, *compingo.*

Πηλακίζω, f. ίσω, *luto conspergo; probo afficio.* à πηλός.

Πηλακισμὸς, οῦ, ὁ, *contumeliosa injuria:* à præc.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis: quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, *lutum.*

Πήλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, *vibro:* f. αλῶ. a. 1. inf. πῆλαι. et πῆλε, Ion. pro ἔπηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. à πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelida*, nom. propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dictæ.

Πηλείωνάδε, *ad Pelidam.*

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ηϊ, pro ει, et εω pro ου, à

Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλεΐδης, et per Crasin Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, et Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus.* Hinc Πηληΐδης.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea, cassis:* q. à πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um?* Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, *qualis?* ὅτε πότε, *quando?* οὗ ποῦ, *ubi?* ὅθεν πόθεν, *unde?* ὡς πῶς, *quomodo?* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas:* à præc.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus, ex luto factus.* Th. πηλός.

Πήλιον, ου, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo.*

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro.*

ΠΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lutum, cœnum*, item *mortarium.* Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλούσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum.*

ΠΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades.*

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco:* f. ανῶ. aor. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα. a. 1. pass. ἐπημάνθην. a. 1. infin. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi præc.

Πημήνειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πῆμος, Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἦμος, *quando?*

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda.*

Πηνειὸς, οῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS.*

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela:* vide in πῆνος.

Πενήκη, vel πηνίκη, *fucus:* à φενάκη.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

Πήνιον, ου, τὸ, *radius* vel *fusus, cui filum involvitur, stamen* seu *filum quod è colu deducitur et fuso devolvitur:* item *insectum ex erucarum genere.* Th. πῆνος, *tela.*

ΠΗ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, et πήνη, ης, ἡ, *tela, textum:* qu. à πένομαι, *operor.*

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω. f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. aor. 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio:* à πηγνύω, *compingo.*

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo.*

Πηὸς, οῦ, Ion. pro παὸς, οῦ, *affinis, cognatus:* in pl. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo.*

ΠΗ'ΡΑ, ας, ἡ, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA, saccus:* qu. à φέρω, *fero.* Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρὶν, ῖνος, *testiculus:* quia ὄσχεον est, ceu πήρα.

Πηρόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui peram alligat:* ex πήρα et δέω.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mutilus, mancus, mutus, cæcus.*

Πηρόω, ῶ, fut. ώσω, *mutilo:* à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio:* à perf. pass. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *passurus:* an à πήθω, fut. πήσω, *patior:* a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat. πάσχω;

Πήσσω, vel -ττω, idem quod πηγνύω, *cogo, coagulo, congelo,*

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum:* à præc.

Πῆχυ, *lacertos*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

Πῆχθεν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι. f. πήξω. perf. πέπηχα. perf. pass. πέπηγμαι. a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πήχυος, α, ον, *cubitalis, qui unius cubiti est:* à

ΠΗ͂ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus, ulna; mensura à cubito usque ad summum medii digiti; instrumentum architectonicum*, ad similitudinem cubiti accedens, cùm ad angulos rectos brachium flectitur; item *pars citharæ* vel *testudinis, verticillos continens, quibus fides intenduntur et laxantur;* etiam *pars arcûs media, quæ sagittam sustinet.*

Πιάζω, qu. Dor. pro πιέζω, *vexo, affligo, premo, injectâ manu premo, prehendo, comprehendo, corripio:* fut. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσατε. a. 2. sub. πιάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος. a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui.* f. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar.*

Πιαίνω, *pinguefacio:* fut. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere.* Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis.*

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, ατω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio.*

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo.* Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis.*

Πιάσαι, a. 1. infin. act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator.* Gl. Cyr.

Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons:* à πῖδαξ, idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, *aquis salientibus scatens, irriguus, uvidus:* à seq.

ΠΙ͂ΔΑΞ, ακος, ὁ vel ἡ, *fons, scatebra, aqua saliens:* à πιδάω.

Πιδάω, id. quod πηδάω, *salio.*

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, *aquis salientibus scatens:* à præc.

Πῖε, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πῖθι, à πίνω, *bibo:* fut. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejusd.

Πιέζευν, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, *premo.*

ΠΙΕ΄ΖΩ, *premo, stringendo premo; constringo; prehendo;* item *crucio, vexo:* fut. έσω. perf. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur πιάζω pro πιέζω.

Πιεῖν, aor. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω. aor. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ου, ὁ, et ἡ πίειρα, *pinguis, opulentus.* Th. πίων, idem.

Πιέμεν, pro πιεῖν, inf. aor. 2. verbi πίνω.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ, quæ credita fuit Musarum sedes.

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco. et

Πιερὶς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ, à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, *absorbeat*, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum*, et *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, *dico ad persuadendum:* à

Πιθανολογία, ας, ἡ, *probabilitas sermonis:* ex πιθανὸς, *persuasorius*, pro πειθανὸς, (quod à πείθω, *persuadeo*) et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico.*

Πιθανὸς, ή, ὸν, *probabilis, persuasorius, disertus, gratus, blandus, acceptus, obsequens, docilis:* in compar. πιθανώτερος· superl. πιθανώτατος. dicitur quasi πειθανὸς à πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, persuasio:* à præc.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, *persuadeamini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθου, verbi πείθω. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθέω, f. ήσω, *confidor, obsequor.* Th. πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, *cella vinaria.* D. S. à πίθος.

Πίθηαι, *persuasus sis*, Ion. Paragog. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, *simiis vescor:* ex πίθηξ, *simia*, et φάγω, *edo.*

ΠΙ΄ΘΗΞ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ου, ὁ, *simia;* item *pumilio.*

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. sub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.

Πίθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πίεθι, et per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant*, Ion. pro πιθοίντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo.*

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον. a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo.*

ΠΙ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium:* q. ubi τοῦ πιεῖν θέσις.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia.* at

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω.

ΠΙΚΕ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum.*

Πικραίνω, *amarum reddo; exacerbo, molestiâ afficio:* f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. pass. πικραίνομαι, *amarus fio; exacerbesco.* a. 1. ἐπικράνθην. Th. πικρός.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. πικρὸς, *amarus.*

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, *amaritudo, exacerbatio animorum:* à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amarulentia, amaritudo.* Th. πικρός.

Πικρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui amaræ nuptiæ contigerunt:* ex πικρὸς et γάμος.

ΠΙΚΡΟ΄Σ, α, ὸν, *amarus, acerbus.*

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo:* à præced.

Πικρόω, ῶ, fut. ώσω, *amarum reddo, exacerbo.* Th. πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè, acerbè; pressè, strictè:* à πικρός.

Πῑ´λᾶτος, ȣ, ὁ, nomen præsidis Romani: interpret. Lat. *telo armatus*. Angl. PILATE.
Πιλίω, ῶ, et πīλέω, -ῶ, *cogo, coarcto, constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILE.
Πī´λημᾶ, ᾶτος, τὸ, *lana coacta; quævis res constipata in modum lanæ coactæ;* item *pileus:* à præced.
Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλναω, idem quod πιλάω. Th. πίλας, adv. *propè*.
Πίλνᾰμαι, pass. à πίλνημι, id. quod πιλνάω.
Πίλνᾰτο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. ind. pass. à πίλναμαι, quod vide.
Πιλνᾰ´ω, -ῶ, *admoveo, appropinquare facio*.
Πίλνημῐ, πίλνᾰμαι, idem.
ΠΙ῀ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *PILEUS* seu *pileum; indumentum ex lanâ compactum, quibus pectus muniri solebat; tapes spissus ex lanâ crassâ compactus; socculus laneus; PILA, strues.*
Πīλόω, -ῶ, f. ώσω, et πīλίω, *cogo, coarcto, constipo:* à præced.
ΠΙΜΕΛΗ´, ῆς, ἡ, *pinguedo:* et hinc
Πιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis, obesus:* qu. à πῖος, *pinguedo*, et μέλος, *membrum*.
Πιμπλᾶ´νεται, *impletur*, 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάνομαι. perf. πέπλησμαι. aor. 1. pass. ἐπλήσθην. Th. πλέος, *plenus*.
Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.
Πιμπλᾰ´ω, πιμπλᾰ´νω, et πίμπλημῐ, f. πλήσω, *impleo*. πίμπλᾰμαι, *plenus sum*. Th. πλέος.
Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. à πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, fut. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.
Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat. à
Πίμπλημῐ, v. πιμπλάω.
Πιμπρᾶ´ς, ᾶσᾰ, ᾶ´ν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.
Πιμπρᾰ´ω, πῐ´πρᾰ´ω, et πίμπρημῐ, πῐ´πρημῐ, *incendo:* f. πιμπρήσω et πρήσω. perf. πέπρηκᾰ. a. 1. ἔπρησᾰ. præs. pass. πίμπρᾰμαι, *incendor, intumesco:* præs. infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.
Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.
Πῖν' pro πῖνε, præs. imperat. à πίνω, *bibo*.
Πῐ´νᾰ, v. πίννα.
Πινᾰκῐ´διον, ȣ, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.
Πινᾰ´κιον, ȣ, τὸ, *tabella:* et
Πινᾰκῐ´ς, ῐ´δος, ἡ, idem. à seq.
ΠΙ´ΝΑΞ, ᾰκος, ὁ, *tabula, asser; libellus, index*. Est et πίναξ, *discus, quadra*.
Πινδόθεν, adv. ἐκ Πίνδȣ, *ex Pindo*. *Pindus* autem *mons erat agri Perrhæboiorum:* vel ut alii etiam *urbs*.
Πῐ´νεθ' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. ind. pass. verbi πίνω, *bibo:* præs. imperat. act. πῖνε, *bibe*.
Πινέμεν, Ion. et πīνέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. infin. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Πῐ´νετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ejusd.
Πῐ´νῐνον, *marinum*, propriè ad πίναν pertinens. v. præc.
ΠΙ´ΝΝᾸ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur et πίνα.
Πινόεις, όεσσᾰ, όεν, *sordidus:* à πίνος, *sordes*.
Πῖνον, ȣ, τὸ, *vinum hordeaceum:* à πίνω.
Πῐ´νοντ' pro πῐ´νοντᾰ, *bibentem*, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.
ΠΙ´ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes*. Sed
Πῐ´νος, ȣ, ἡ, *pinus;* qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat resinâ.
Πῐ´νȣσ' pro πῐ´νȣσῐ, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.
Πινύσκω seu πīνύσσω, *moneo, sapere facio:* etiam *alloquor:* à πνῦμαι, *sapio;* quod à πνέω, *spiro*.
Πινῦτὴ, ῆς, ἡ, *sapientia, prudentia:* à πινυτός.
Πινῦτὸς, ἡ, ὸν, *sapiens, prudens:* à πινύω.
Πινῦτόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *prudens:* ex πινυτὸς et φρήν.
Πινῦτῶς, adv. *prudentèr:* à πινυτός.
Πινῦ´ω, f. ῡ´σω, *moneo, sapere facio:* à πνέω.
ΠΙ´ΝΩ, *bibo*, imperf. ἔπῑνον. f. πώσω. perf. πέπωκᾰ. aor. 2. ἔπῐον. aor. 2. imperat. πῐ´ε, et πῖθῐ. a. 2. sub. πῐ´ω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2. part. πιὼν, ȣσᾰ, όν. f. 1. m. πῐ´ομαι, εσαι, pro πῖȣμαι, ῆ, εῖται.
Πῐ´νωσῐν, 3. pl. præs. sub. act. verbi præced.
Πῐ´νωσῐς, εως, ἡ, *potio*.
Πῐ´ομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιȣ̃μαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, fut. πίσω, pro πίνω, *bibo*.
Πῐ´ονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*.
Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, *pinguis*.
Πιότερος et πιότᾰτος, compar. et superl. à πίων, *pinguis*.
Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.
Πιȣ̃σᾰ, aor. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. aor. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιὼν, ȣ̃σα, όν.
Πιπίσκω, f. πῐ´σω, *potum præbeo:* à πίω pro πίνω, *bibo*.
Πῐπλᾰ´ω, ῶ, vel
Πῐ´πλημῐ, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.
Πῐ´πος, ȣ, ὁ, *PIPUS, avis marina:* q. à πίω, quod frequentiùs *bibat*.
Πιππίζω, f. ῐ´σω, *pipio, avium pullos voce imitor:* à
Πίππος, ȣ, ὁ, *PIPIO, pullus avis*.
Πιπράσκω, *vendo, venundo:* imperf. ἐπιπρασκον, ες, ε. f. πρᾱ´σω. (qu. à πράω pro περάω) perf. πέπρᾱκᾰ. perf. pass. πέπρᾱμαι. perf. part. πεπρᾱμένος, *venditus*. a. 1. pass. ἐπρᾱ´θην. a. 1. inf. pass. πρᾱθῆναι. a. 1. part. πρᾱθεὶς, εῖσᾰ, έν. f. 1. pass. πρᾱθήσομαι, *vendor*. Th. περάω, *vendo*.
Πιπρᾰ´ω, v. πιμπράω.
Πῐ´πρημῐ, v. πιμπράω.
Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω.
Πίπτȣσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. part. præs. seq. verbi
ΠΙ´ΠΤΩ, *cado, ruo, corruo, prosternor, dejicior, incido, procumbo:* f. πίσω, et Dor. πεσῶ. f. m. πεσȣ̃μαι, Dor. pro πέσομαι. perf. act. πέπτωκᾰ. a. 1. ἔπεσᾰ. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, et in 2. pl. πέσετε. a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πεσεῖν. aor. 2. part. πεσὼν, ȣσᾰ, όν.
Πίπτωσῐ, 3. plur. præs. sub. à πίπτω.
Πισάγᾱς, ᾱ, ὁ, nomen Persicum, quod *leprosum* significat.
Πῖσαι, *potum præbeo*, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω. f. πίσω. q. à πίω pro πίνω, *bibo*.
Πισιδῐ´ᾰ, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.

Πῖσον, ου, τὸ, *PISUM:* à πτίσσω, *tundo.*

Πῖσος et πίσσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum:* qu. à πῖσαι, *irrigare,* quod vide.

ΠΙ΄ΣΣΑ seu πίττα, ης, ἡ, *PIX:* Angl. PITCH. qu. à πῖος, quia *pinguis:* aut à πίτυς, *pinus.*

Πισσόω seu πιττόω, -ῶ, f. ώσω, *pice oblino:* à præc.

Πιστὰ, *pignora beneficentiæ,* nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidus, a, um:* quod à πίστις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

ΠΙΣΤΑ΄ΚΙΑ, ων, τὰ, *PISTACIA, nuculæ pineis nucibus similes.*

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιστεύω, *credo, fido, committo.* f. εύσω. perf. πεπίστευκα. plus. perf. πεπιστεύκειν, Att. pro ἐπεπιστεύκειν. part. perf. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. a. 1. imperat. πίστευσον, άτω, et in 2. pl. πιστεύσατε. a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præs. pass. πιστεύομαι, *credor.* perf. pass. πεπίστευμαι. a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, η. à πίστις, εως, ἡ, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fidem faciendam aptus, fidelis:* à πίστις, *fides.* Est et

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, *potabilis:* à πιπίσκω.

Πιστικὸς, pro ὀπιστικὸς, per Aphær. τοῦ ο, ab Ὄπις, ιος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, *fides,* vario sensu, ut Latina vox; *assensio; fiducia; id quod fidem facit, argumentum, testimonium; promissio; opinio.* qu. πεῖσις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, *persuasum esse.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιστὸν, τὸ, *pignus.* τὰ πιστὰ, *pignora, fœdus.* item τὸ πιστὸν idem ac πίστις. Sed

Πιστὸν, adverbialitèr pro πιστῶς, 3 Epist. Joh. ver. 5. à

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidelis; fidus; fide dignus.* Est et

Πιστὸς, *Christianus, credens in Christum:* οἱ πιστοὶ, *credentes.* à πείθω. At

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *potui aptus, potabilis:* à πίω, *poto.* Th. πίνω, *bibo.*

Πιστότερος, compar. et πιστότατος, superl. à πιστὸς, *fidelis.*

Πιστοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi

Πιστόω, ῶ, *fidem facio,* et *exigo, confirmo, stabilio:* fut. ώσω. perf. πεπίστωκα. perf. pass. πεπίστωμαι. a. 1. pass. ἐπιστώθην. à πιστὸς, *fidelis.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιστωθεὶς, έντος, *cui fides habita est,* a. 1. part. pass. πιστωθητον, dual. num. a. 1. imperat. pass. πιστώθητι, verbi πιστόω, *fidem facio.*

Πιστῶς, adv. *fidelitèr:* à πιστὸς, *fidelis.*

ΠΙ΄ΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, *sutor, cerdo.* Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, *quia picem humidam tractat.*

Πίσυνος, *fretus, fidens.* Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. perf. κα. a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες et πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor.*

Πίσω, *potabo,* f. 1. Poët. verbi πίω. Vide πῖσαι.

ΠΙΤΑ΄ΝΑ, ης, ἡ, *turma, cohors; tribus quædam:* ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτανήτης λόχος, *cohors Pitanetes.*

Πίτνα, *cadebat,* imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut ἔβα pro ἔβη· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, *cado.*

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. Vide πίτνα.

Πιτνάω seu πίτνημι, *expando, extendo; concutio, projicio:* à πίπτω.

Πιτνέω, ῶ, id. q. πίπτω, *cado, labor.*

Πίτνω, *cadere facio, jacio.* Th. πίπτω.

Πιττάκιον, ου, τὸ, *index* vel *titulus pice illitus, ut affigi possit et applicari, tabula, pugillare; PITTACIUM.* Th. πίττα vel πίσσα, *pix.*

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS:* unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

Πιτύϊνος, ΐνη, ΐνον, *pineus:* à πίτυς.

ΠΙ΄ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, *strepitus aquæ remo percussæ; remigium; crebra agitatio et motus; larga destillatio.*

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, *pinis abundans:* à πίτυς.

ΠΙ΄ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, *furfur:* q. à πίτω. Est enim id. quod πίτει, id est, excidit à frumento cùm molitur.

ΠΙ΄ΤΥΣ, υος, ἡ, *picea, PINUS:* qu. à πῖος, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *piceis abundans, piceus:* à πίτυς.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris,* 2. sing. præs. sub. à

Πιφάσκομαι et πιφάσκω, *jactito, dico, memoro, commemoro.* Th. φάω vel φημὶ, *dico.*

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, q. per reduplic. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico, loquor.* Th. φάω, idem. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero:* à φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, *BIBO.* Est et πίω a. 2. sub. act. à πίνω. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ΄ΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis, obesus:* compar. πιότερος. superl. πιότατος.

Πιὼν, *qui bibit,* a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ὰ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, *PLAGA,* quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula cerea, quasillus:* à πλάσσω, *fingo.* Sunt qui πλαγγὼν exponunt *vagus,* voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγῶ. aor. 2. ἔπλαγον, et Pleonasmo τοῦ γ, ἔπλαγγον, undè aor. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contra morem participiorum flectitur per όνος, ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria.*

Πλαγιάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuncio:* fut. άσω. perf. πεπλαγίακα. Th. πλάγιος.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia:* ex πλάγιος, *obliquus,* et αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia.*

Πλάγιον, adv. *obliquè:* à

ΠΛΑ΄ΓΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, et πλαγία, ιον, *obliquus, transversus:* q. à πλάζομαι, *erro.*

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui obliqua* seu *latera aciei custodit.* ex præc. et φύλαξ.

Πλαγίως, adv. *obliquè; obscurè:* à πλάγιος.

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, *in errorem actus, errabundus, erraticus; amens, insanus:* à πλάζω.

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, *erratio, vagatio, error:* à præced.

Πλαγχθέντες, *errantes,* nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratiâ interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi:* verbi

πλάζω, *errare facio:* f. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, aor. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλᾰδᾰρὸς, ᾰ, ὸν, *prœhumidus, uvidus; flaccidus:* et

Πλᾰδᾰ'ω, -ῶ, et -όω, ῶ, *humore nimio abundo:* qu. à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ȣ, τὸ, et πλᾰ'δος, ȣ, ὁ, *humor superfluus.*

Πλάζομαι, *vagabundus jactor, erro:* hinc part. præs. med. πλαζόμενος. Th. πλάζω, *errare facio.*

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio; amoveo; disturbo:* f. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξᾰ. perf. χᾰ. a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur et πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo.*

Πλᾰ'θᾰνον, ȣ, seu πλᾰθᾰνὸν, ȣ, τὸ, *orbis super quo panes formantur:* ab eod.

Πλᾰ'θω, *appropinquo, admoveo:* à πελάω. Th. πέλας, *propè.*

Πλαίσῖον, ȣ, τὸ, *lateris forma,* vel *forma in quâ lateres formantur:* à πλάσσω, *formo.*

Πλᾰ'κᾰ, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata,* &c. q. v.

Πλᾰκεὶς, *involutus,* a. 2. part. pass. à πλέκω, *plecto, necto;* f. ξω. a. 2. pass. ἐπλάκην. a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλᾰκῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *error:* à πλάζω, *erro.*

Πλᾰκόεις, όεσσᾰ, όεν, *latus* et *tenuis:* à πλάξ.

Πλᾰκȣ̃ς, ȣ̃ντος, ὁ, *PLACENTA:* contract. à πλακόεις.

Πλᾶκτρον, ȣ, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur:* à πλήσσω, *percutio.*

Πλᾰκῶ, *plicatus sim,* a. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto:* quod vide.

Πλᾰ'ν, Dor. pro πλὴν, *nisi, præterquam quod;* item *præter, seorsum.*

Πλᾰνᾰ'ω, *facio errare, fallo, seduco:* f. ήσω. perf. πεπλᾰ'νηκᾰ. a. 1. ἐπλᾰ'νησᾰ. præs. pass. πλᾰνᾰ'ομαι, *seducor, erro:* perf. pass. πεπλᾰ'νημαι. perf. part. πεπλᾰνημένος, η, ον, *seductus, a, um.* a. 1. pass. ἐπλᾰνήθην, ης, η, *seductus fui.* à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error, vagatio:* qu. à πλάζω. πλάναι, *ambages.*

Πλᾰ'νης, ητος, ὁ ϗ ἡ, *erro, vagabundus:* à præc.

Πλᾰνήσᾱς, αντος, *decipiens,* a. 1. part. act. à πλανάω, q. v.

Πλᾰνήτης, ȣ, ὁ, *erro, -onis, erraticus;* et subaudito ἀςὴρ, *stella erratica, PLANETA:* Angl. A PLANET. à πλανάω.

Πλᾰνητῖκὸς, ἡ, ὸν, *erraticus, vagabundus:* à præc.

Πλᾰνῆτις, ἴδος, ἡ, *vagabunda, erratica:* ab eod.

Πλᾰ'νος, ȣ, ὁ, *seductor, impostor;* item *error.* Sed

Πλᾰ'νος, η, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS.* Th. πλάνη, *error.*

Πλὰξ, ᾰκος, ἡ, *tabula lata, æquor, planities, crusta.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus.*

Πλᾶξεν, Dor. et Ion. pro ἔπληξεν, *percussit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλήττω vel πλήσσω, *percutio:* f. ξω.

Πλᾰ'ξιππος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro Πλήξιππος, *equorum agitator:* παρὰ τὸ πλήττειν τὺς ἵππȣς.

Πλᾰ'σαντῖ, dat. sing. à

Πλᾰ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo:* f. σω.

Πλᾰ'σῖς, εως, ἡ, *fictio:* à πλάσσω, *fingo.*

Πλάσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *figmentum:* ab eodem th.

Πλασμᾰτῖ'ᾱς, ȣ, ὁ, *fictus, fictitius;* item *fictor, fabulator:* à præced.

Πλάσσε, *finxit,* Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, *fingo, comminiscor, simulo:* fut. πλᾰ'σω. perf. πέπλᾰκᾰ. perf. pass. πέπλασμαι. hinc

Πλάςης, ȣ, ὁ, *fictor, formator:* à πλάττω.

Πλάςιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur; tabula in quâ cottabis ludebatur.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus.* Est et

Πλάςιγξ, Dor. pro πλήςιγξ, ιγγος, ἡ, *ferrula, flagellum:* à πλήσσω, *percutio.*

Πλαςῖκὴ, sub. τέχνη, *fingendi* seu *fictorum ars, PLASTICE.* à

Πλαςῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus;* item *fingendi arte valens.* Th. πλάσσω, *fingo.*

Πλαςὸς, ἡ, ὸν, *fictus, a, um:* ab eod.

Πλᾰτᾰγέω, ῶ, fut. ήσω, *crepito, crepitaculo sonitum edo, manu plausum edo:* à

Πλᾰτάγη, ῆς, ἡ, *crepitaculum; fremitus maris;* item *homo garrulus.* à πλατάσσω.

Πλᾰτᾰ'γημᾰ, ᾰτος, τὸ, *strepitus, sonus:* à πλαταγέω, q. v.

Πλᾰτᾰγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.

Πλᾰταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ:* hinc

Πλᾰταιεὺς, έως, ὁ, *Platæensis:* dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλᾰτᾰ'νιςος, ȣ, ἡ, idem quod

Πλᾰ'τᾰνος, ȣ, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia *lata diffusa* ramis. Th. πλατὺς, *latus.*

Πλᾰτάσσω, *ex ictu et collisione sonum edo.* Th. πλατύς.

Πλᾰτεῖ' pro πλᾰτεῖᾰ, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλᾰτέων, gen. plur. ab eod. th.

Πλᾰτεῖᾰ, ᾱς, ἡ, subaud. ὁδὸς, *PLATEA:* ab eod.

Πλᾰ'τη, ης, ἡ, *palmula,* extrema et latior pars remi, vel ipse *remus,* ipsa *navigatio,* ὑρίῳ πλάτῃ κατηγόμην, Soph. Philoct. 358. *Sigeum cursu secundo appuli.* Th. πλατύς.

Πλᾰτῖ'ον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè,* quod vide.

Πλᾰ'τος, εος, τὸ, *latitudo.* Th. πλατύς.

Πλάττω, *fingo,* Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.

Πλᾰτειάσδοισαι, nom. pl. part. præs. fem. gen. à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, *ore in latum diducto loquor.* Th. πλατὺς, *latus.*

Πλᾰ'τυγξ, sive potiùs πλᾰ'τιγξ, γγος, ἡ, *summa et lata pars remi, quâ percutitur aqua.* Th. præc.

Πλᾰτῦ'κερως, ωτος, ὁ, *qui latis cornibus est:* nom. propr. *animalis, quod cervorum generi annumeratur.* Gall. *Chamois.* Ex πλατὺς et κέρας, τὸ, *cornu.*

Πλᾰτυνθήσομαι, f. 1. pass. à

Πλᾰτῦ'νω, *dilato:* f. ῠνῶ. perf. πεπλᾰ'τυγκᾰ. a. 1. ἐπλᾰ'τῡνᾰ. perf. pass. πεπλᾰ'τυμμαι. a. 1. pass. ἐπλᾰτύνθην. a. 1. imperat. pass. πλᾰτύνθητῖ, ήτω. Th. πλατὺς, *latus.*

Πλᾰτῦ'νωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latum dorsum habens:* quod ex πλατὺς, *latus,* et νῶτος, ȣ, ὁ, *tergum.*

ΠΛΑ'ΤΥ'Σ, έος, ὁ, *LATUS, amplus:* in f. g. πλᾰτεῖᾰ, ᾱς, ἡ, in n. g. πλᾰτῠ'. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.

Πλᾰτυσμὸς, ȣ̃, ὁ, *dilatatio, latitudo: ostentatio, jactantia:* à πλατύνω.

Πλᾰτύψῡχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latus animâ, insatiabilis, avarus.*

Πλᾰ'των, ωνος, ὁ, *PLATO,* magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo.* Th. πέλας, *propè.*

Πλέᾰς, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. et sic πλέες pro πλέο-

νες, nom. pl. compar. à πολὺς, *multus:* compar. πλίων et πλείων. superlat. πλεῖςος.

Πλέγμα, ατος, τὸ, *omne id quod nexum* seu *contextum est; opus vitile; calathus, canistrum; cincinnus:* Item *rete.* Th. πλέκω, *necto.*

Πλέθρα, ων, τὰ, *humida et herbosa loca:* an quia πλαδαρά?

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, *plethrum* seu *jugerum æquans.* à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *plethrum,* teste Suida, *spatium centum pedum; jugerum,* 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii. apud Poët. πέλεθρον.

Πλεῖ, *naviga:* pro πλέε, præs. imperat. act. vel 3. sing. præs. ind. act. à πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.

Πλειὰς, ἄδος, ἡ, *PLEIAS,* Sydus pluribus stellis constans. qu. à πλέω, *navigo,* quia utilis *navigantibus;* vel à πλείονες, quòd *plures* stellas habet.

Πλείειν, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλέειν, præs. inf. act. verbi πλέω, *navigo;* fut. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonasmum syllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena:* à masculino πλέος, *plenus:* Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. inf. à πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus,* comparat. n. g. gen. sing. πλείονος. gen. plur. πλειόνων. nom. vel acc. plur. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω, *plura.* Th. πολὺς, *multus:* comp. πλείων et πλέων. superl. πλεῖςος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, *plenus.*

Πλειότερος, η, ον, *plenior,* comp. à πλεῖος.

Πλείους, *plures,* acc. pl. m. g. pro πλείονας, comp. à πολὺς.

Πλεῖςα, adv. Vide πλεῖςον.

Πλείςη, *plurima,* nom. sing. f. g. et πλείςαις, dat. pl. f. g. à πλεῖςος, quod vide.

Πλειςηριάζω, f. άσω, *pluris liceor quàm cæteri:* à πλεῖςος, superl. à πολὺς, *multus.*

Πλειςηριασμὸς, οῦ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri;* à præc.

Πλειςόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt:* πρὸς ἣν πλεῖςοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖςον et πλεῖςα, adv. *plurimùm, maximè, longissimè.* τὸ πλεῖςον, *maximâ ex parte, ad summum, ut plurimum.* à

Πλεῖςος, η, ον, *plurimus, a, um,* superl. à πολὺς, *multus.* comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. vel nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα, à πλείων. alicubi adverbii more usurpatur. Παραγενομένων δικαςῶν πλείω τῶν τετταράκοντα. D. Sic. i. 92. Ῥώμη ἄνευ φρονήσεως πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε. Isocr. Parænes. *Robur sine prudentia ipsis possidentibus magìs* vel *plerumque nocuit.*

Πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *major, amplior:* n. g. πλεῖον, *plus:* compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um.*

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus:* sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur* tempora.

Πλεκόω, ῶ, fut. ώσω, *implicor, coëo:* à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus; cirrus; rete, laqueus:* à πλέκω.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis,* dat. plur. Ion. à

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, *PLEXUS:* à

ΠΛΕ'ΚΩ, *PLICO, PLECTO, necto, texo:* fut. ξω. perf. πέπλεχα. aor. 2. ἔπλακον. perf. pass. πέπλεγμαι. aor. 1. pass. ἐπλέχθην. perf. med. πέπλοκα.

Πλέννα, seu βλέννα, *mucus.*

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Πλέον, ονος, τὸ, q. Poët. pro πλεῖον, *PLUS:* et

Πλέονα pro πλείονα· vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans,* præs. part. n. g. et

Πλεονάζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Πλεονάζω, *copiosior* aut *major sum quàm necesse est, multiplicor; plus habeo, antecello; insolesco; augeo.* f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc aor. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, quod vide.

Πλεονάκις, adverb. *sæpiùs:* à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *abundantia, superfluitas; latior rei explicatio:* ab eod. th.

Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæstui* vel *plus habeo; superior sum, vinco; fraudo, circumvenio; plus appeto quàm par aut satis est.* fut. ήσω. aor. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην. a. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *supercmur.* ex πλέον pro πλεῖον, *plus,* et ἔχω, *habeo.* Qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον dicitur; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον, non ἐκείνου. ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ἀπὸ τοῦ Σατανοῦ, *ut non circumveniamur à diabolo,* non verò, *ne expugnemur violentèr à Satanâ.* Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168 et seq.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, prærogativa, id in quo fraudatur aliquis:* à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *fraudator, avarus:* ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα· *avaritia; adulterium; luxuria in cibo et potu:* ex πλέον et ἔχω, f. ἕξω, *habeo.*

Πλέονες, *plures,* nom. pl. et

Πλέονεσσ' pro πλεόνεσσι, *pluribus,* dat. plur. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major:* compar. m. gen. à πολὺς, *multus:* superlat. πλεῖςος, *plurimus.*

ΠΛΕ'ΟΣ, έα, έον, *PLENUS:* Poët. πλεῖος, et Att. πλέως. qu. à πολὺς, *multus.*

Πλεῦσας, *navigantes,* acc. plur. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi πέλομαι, *sum.*

Πλεῦν pro πλέον, *plus.* et

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας pro πλέονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures.* et

Πλεύνων pro πλεόνων· et

Πλεύνως, pro πλεόνως, *plus:* Ion. hæc omnia à πλέων pro πλείων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas, latus, costa.*

Πλευρῖτις, ίδος, ἡ, *morbus lateris, PLEURITIS.* Angl. PLEURISY. à præced.

Πλευρὸν, οῦ, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσιαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, fut. 1. med. ejusd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo*, fut. 1. ind. act. à

ΠΛΕ'Ω, *navigo*: fut. πλεύσω. perf. πέπλευκᾰ. quasi à πλάω pro πελάω, *propinquo*.

Πλέω, *plura*, per Sync. et Crasin pro πλέονᾰ, οᾰ, nom. vel acc. plur. n. g. Poët. pro πλείονᾰ, compar. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τό.

Πλέῳ, *pleno*, dat. singul. à πλέος, ου, *plenus*. Est et

Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως· quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus*.

Πληγεὶς, έντος, *percussus*, et in fœm. gen. πληγεῖσᾰ, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω. a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγὰ, *PLAGA, ictus, vulnus*: à perf. med. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percussum esse*, a. 2. inf. pass. verbi ejusd.

Πληγῶν, gen. plur. à πληγὴ, quod vide.

Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τὸ, quod vide.

Πλῆθεν, *impleti erant*, Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐπλήθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo*: fut. πλήσω. ab inusit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, q. v.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro.* Quod aliàs dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo, vulgus, PLEBS*: à πλήθω.

Πλήθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πληθὺν, *multitudinem*, acc. sing. à πληθὺς, quod vide.

Πληθυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, *multiplico, cresco*: f. υνῶ. perf. πεπλήθυγκᾰ. præs. pass. πληθύνομαι, *cresco*. perf. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται. a. 1. ἐπληθύνθην. Th. πλέος, *plenus*.

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: acc. πληθὺν. idem quod πλῆθος, εος, τὸ, et ab eodem th.

Πληθύω, *plenus sum, abundo, frequens sum*: præs. pass. πληθύομαι, idem: à præc.

Πλήθω, *impleo, inundo*: f. πλήσω. a. 1. ἔπλησᾰ. perf. act. πέπληκᾰ. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*. a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. πλησθεὶς, έντος. à πλέος.

Πληθώρᾱ, ᾱς, ἡ, et Ion. πληθώρη, *omnium humorum æquabilis redundantia; satietas; magna hominum frequentia*: à πλήθω.

Πλήθωσι, 3. pers. plur. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες, *Vergiliæ, sidus in dorso Tauri*: à πλειὰς, άδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor; item pugnax*: à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληκτίζομαι, *pugno usque ad plagas, digladior; ad commiserationem induco*: à πλήκτης.

Πληκτικὸς, ή, όν, *percutiendi* vel *pugnandi vim habens, mordax*: ab eod.

Πληκτικώτερᾰ, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πληκτικώτερος, ου, *vehementior*: comparat. grad. à πληκτικός.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRUM, scutica, flagellum quo fides pulsantur*; item *calcar galli gallinacei*: à πλήσσω.

Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æstus maris*: à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆμι, *appropinquo; impleo*: à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, *propè*.

Πλημμέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *vitiositas, improbitas, peccatum, erratum*. et

Πλημμελέω, -ῶ, f. ήσω, *incompositè, inconcinnè*, vel *immoderatè, me gero; improbè me gero, delinquo*: à πλημμελής.

Πλημμέλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *peccatum, delictum*. item *quod pro peccato penditur*. à perf. pass. verbi πλημμελέω.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inconcinnus, immoderatus, vitiosus*: à πλὴν et μέλος, *qu. sine modulatione*: aut. à πλέον μέλος, *cùm membrum abundat*.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, *delictum*.

Πλήμμυρᾰ, ᾱς, ἡ, *maris æstuantis accessus, inundatio*: à πλήμη, vel πλήμμη, *æstus maris*, quod vide, et μύρω, *fluo*: cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æstuantis recessus*: pro ἄμπωσις, ex ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

Πλήμνη, ης, ἡ, *modiolus rotæ; fistula cui axis inseritur, et circa quem ea volvitur*: à πολοῦμαι, *versor*, vel ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, *quòd axe impleatur*.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur*: à πλήμνη et δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*: à πλήθω, *impleo*, et χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè*. πλὴν τῶν ἀποστόλων, Act. viii. 1. *præter apostolos*. πλὴν ἐὰν, *si modo*. πλὴν εἰ, *nisi*.

Πλῆντο, *implebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλήξᾱς, αντος, et in nom. dual. πλήξαντε, aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *quæ multiloquio aërem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω.

Πλήξιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equorum domitor*, et *stimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, et ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percussio, consternatio*. Th. πλήσσω.

Πλήρεις, n. g. à πλήρης, q. v.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, et πλῆρες, τὸ, *plenus, perfectus* seu *integer*. Th. πλέος.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πληρόω, *impleo*.

Πληροῦσθε, *impleamini*, 2. pl. imperat. pass. à

Πληρόομαι, -οῦμαι, *impleor*. Vid. πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, *plenam fidem facio, plenum affero*: etiam *consummo, impleo, ita impleo ut nihil amplius desiderari possit*. f. ήσω. perf. πεπληροφόρηκᾰ. a. 1. ἐπληροφόρησᾰ. a. 1. imperat. πληροφόρησον. præs. pass. πληροφορέομαι, -οῦμαι, *certus sum, persuasissimum habeo*: res enim πληροφορεῖ-

σθαι dicitur, *quæ nobis plenè notificatur, ad plenum persuadetur.* perf. pass. πεπληροφόρημαι. perf. part. pass. πεπληροφορημένος. aor. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η. a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς. ex πλήρης, *plenus,* et φορέω, seu φέρω, *fero.*

Πληροφορῐᾱ, ας, ἡ, *plena assensio, plena persuasio, certa fides:* à præc.

Πληρέω, -ῶ, *impleo, repleo, instruo; prægnantem reddo: suppleo; absolvo, finio; satio; solvo quod debeo.* f. ώσω. perf. πεπλήρωκᾰ. aor. 1. ἐπλήρωσᾰ. a. 1. opt. act. πληρώσαιμῐ, αις, αι. a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. πεπλήρωμαι. aor. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus, consummatus.* à πλήρης, idem quod th. πλέος, *plenus.*

Πληρωθῶσῐ, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμᾰ, ατος, τὸ, *supplementum, plenitudo, impletio.* πληρώματα, *classiarii, remiges et milites navales.* Ælian. de Anim. à præced. verbo.

Πληρώσᾱς, αντος, aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πλήρωσῐς, εως, ἡ, *repletio; plenitudo; perfectio; absolutio; solutio debiti:* à πληρόω.

Πλησᾰ́μενος, ȣ, *cùm implevisset,* a. 1. part. med. et

Πλήσᾱς, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo:* f. σω. a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, aor. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πλησῐ́αζε, *appropinqua,* præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *appropinquo, familiaritèr ad aliquem accedo, aliquo familiaritèr utor; sector; consuesco, rem habeo cum aliqua.* οἱ πλησιάζοντες, *discipuli alicujus,* Isocr. fut. ᾰ́σω. acc. pl. part. præs. πλησιάζοντᾱς. à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, *propinquior, propior:* compar. à πλησίος, qu. vide.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, *propiùs:* à præc.

Πλησιέστερος, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησῐ́ον, adv. *propè:* sed ὁ πλησίον, *propinquus;* quod et absque articulo Luc. x. 29, 36. Vix usquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.

Πλησῐ́ος, ῐ́ᾱ, ῐ́ον, *propinquus, proximus, vicinus.* Th. πέλας, *propè.*

Πλησιόχωρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *alicujus agro vicinus:* ex πλησίος et χῶρος, *ager, locus.*

Πλησίστιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *velum implens;* item *qui prospero cursu navigat vento implente velum:* ex πλήθω et ἱςίον, ȣ, τὸ, *velum.* Th. ἵςημι, *statuo.*

Πλήσμιος, ῐ́ᾱ, ῐον, *implens, replens,* de cibo dicitur: item *delicatus, fastidiosus.* τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas.* à πλήθω, fut. σω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas, repletio, plenitudo:* acc. pl. πλησμονάς. ab eod. th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo:* f. ξω. perf. πέπληχᾰ. a. 1. ἔπληξᾰ. a. 1. part. πλήξᾱς, αντος. a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἔπλᾰγον, quod ad consternationem animi: sic et in aor. 2. pass. ἐπλήγην et ἐπλᾰ́γην. perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλῆτο, *implebatur,* 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo:* f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. perf. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, *plenus.*

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, id. quod πλήσσω, quod vide.

Πλήων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. et Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθεῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *laterum fictio, lateritium opus;* item *agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet.* Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo;* item *ex lateribus ædifico:* à πλίνθος.

Πλίνθῐνος, ῐ́νη, ῐνον, *lateritius:* à πλίνθος.

Πλινθῐ́ον, ȣ, τὸ, *laterculus,* dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ȣ, ἡ, *later.*

Πλινθȣργέω, ῶ, fut. ήσω, *lateres conficio:* à πλινθȣργός.

Πλινθȣργῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *confectio laterum:* ab eod.

Πλινθȣργὸς, ȣ̃, ὁ, *qui lateres conficit:* ex πλίνθος et ἔργον.

Πλὶξ, *gradus, gressus, passus;* item *spatium inter pollicem et medium digitum:* à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu -σσομαι, *tolutim incedo, gressus glomero, gradior:* tanq. terram πλήσσω pedibus.

Πλῐχᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur:* à præced.

Πλοιᾰ́ριον, ȣ, τὸ, *navicula; calceamenti muliebris genus:* dim. à πλοῖον.

Πλοΐζω, et πλοΐζομαι, *navigo, navi proficiscor:* à πλόος.

Πλοῖον, ȣ, τὸ, *navis,* impr. *oneraria:* à præt. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλοκᾰμῐ̀ς, ῖδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma:* et

Πλόκᾰμος, ȣ, ὁ, *cincinni,* vel *cirri, crines plexi et intorti; complicatio, connectio:* à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκερὸς, ᾱ̀, ὸν, *textilis.* Th. πλέκω, *plico.*

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compositio;* item *dolus:* à πλέκω.

Πλόκῐμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *textilis, nexilis:* à πλόκος.

Πλόκῐον, ȣ, τὸ, *cirrus, coma plexilis; genus monilis collaris:* ab eod.

Πλόκῐος, ῐ́ᾱ, ῐον, *nexilis; textilis;* item *perplexus, intricatus:* à seq.

Πλόκος, ȣ, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis:* à πλέκω, *necto.*

Πλόος, ȣ̃ς, ὁ, gen. όȣ, ȣ̃, *navigatio, cursus navis.* Item πλȣ̃ς, πλοὸς, πλοῦ. Th. πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω. a. 2. ἔπλεον. perf. med. πέπλοα.

Πλȣ̃, gen. contract. à πλόος, πλȣ̃ς, q. v.

Πλȣσιάζω, id. ac πλȣτίζω, q. v.

Πλȣ́σιος, ῐ́ᾱ, ῐον, *dives, locuples.* πλȣσία πόλις, *urbs opulenta.* in comparat. πλȣσιώτερος, έρᾱ, ερον. Th. πλȣ̃τος, *divitiæ,* q. v.

Πλȣ̃τε, voc. sing. à Πλȣ̃τος, ȣ, ὁ, *Plutus,* Deus divitiarum præses.

Πλȣτεῖν, præs. inf. act. à πλȣτέω, quod vide.

Πλȣτεῦντᾰ, Dor. pro πλȣτȣ̃ντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλȣτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo:* f. ήσω. perf. πεπλȣ́τηκᾰ. aor. 1. ἐπλȣ́τησᾰ. Th. πλȣ̃τος.

Πλȣτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo:* f. ῐ́σω. perf. πεπλȣ́τῐκᾰ. aor. 1. ἐπλȣ́τῐσᾰ. aor. 1. pass. ἐπλȣτίσθην. ab eod. th.

Πλυτοδότειρᾰ, ᾱς, ἡ, *divitiarum datrix;* ex πλῦτος et δότειρα, *datrix:* et

Πλυτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator:* ex πλῦτος, *divitiæ,* et δοτὴρ, *dator.* Th. δίδωμι.

Πλυτοδότης, υ, ὁ, idem et ex iisdem.

Πλύτοιο, gen. Ion. pro πλύτυ, à

ΠΛΟΥ͂ΤΟΣ, υ, ὁ, *divitiæ, PLUTUS:* qu. à πολὺ et εἶναι, undè ἐτόν. Ergò πλῦτος sunt πολλὰ ἐτὰ, et πλύσιος, cui πολλὴ ὐσία.

Πλυτῦντι, dat. sing. præs. part. act. et

Πλυτῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλυτέω, *dives sum,* quod vide.

Πλυτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta.* Th. πλῦτος.

Πλύτων, ωνος, ὁ, *PLUTO.* Th. πλῦτος, *divitiæ.*

Πλοχμὸς, ῦ, ὁ, *crinis plexus et intortus,* per Sync. pro πλόκαμος, *crines plexi.* Th. πλέκω, *necto.*

Πλυθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *lotus,* aor. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo;* perf. pass. πέπλυμαι.

Πλύνεσκε, *lavabat,* Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo.*

Πλυνὸς, ῦ, ἡ, *labrum ubi lavatur.* πλυνὸν ποιεῖν τίνα, *omnibus conviciis proscindere aliquem.* Th. πλύνω, *lavo.*

Πλύντης, υ, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo:* à

ΠΛΥ͂ΝΩ, *lavo,* propriè *vestimenta:* ut λούω, *corpus;* νίπτω, *manus et pedes.* Significat et *maledictis proscindo, objurgo, contamino:* fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλῦνον, ά'τω. perf. πέπλυγκᾰ. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. *plonger?*

Πλῶε, *navigabat,* 3. sing. imperat. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. et

Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo.*

Πλωεύσᾱς pro πλωέσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλεέσας, à πλωέω, quod à πλώω pro πλέω, *navigo.*

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλώϊζε, à πλωΐζω.

Πλωΐζω, et πλωΐζομαι, *navigo.* Th. πλέω, idem.

Πλώϊμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *navigandi peritus, ad navigandum aptus:* ab eodem.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλῶσαι pro πλεῦσαι, à πλέω, *navigo.*

Πλώωσᾰ, *natans,* præs. part. f. g. à πλώω.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator, navigator:* à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo.*

Πλωτικὸς, ὴ, ὸν, *navigationi* vel *natationi aptus, qui nauticæ rei dat operam;* item *mercator:* et

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis;* à πλῶμι, quod vide.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτήρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνείοντες, *anhelantes,* nom. pl. part. præs. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro:* fut. πνεύσω.

Πνείοισᾰ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro

Πνέυσᾰ, ᾱς, ἡ, *spirans,* præs. part. f. g. à πνέω, *spiro,* q. v.

Πνεῦμᾰ, ᾰτος, τὸ, *spiritus, ventus, aura, flatus; vita, anima, animus;* in Scripturâ S. *spiritus S.* et interdum *malus spiritus.* Th. πνέω, *spiro.*

Πνευμᾰτικὸς, ὴ, ὸν, *spiritualis, ventosus, inflatus, inflans;* in Script. S. *divinus, sanctus, purus, perfectus, vi et efficaciâ præditus:* item *quod Scriptura S. continet, quod cum eâ convenit.* Hinc Angl. PNEUMATICK. à præc.

Πνευμᾰτικῶς, adv. *spiritualitèr:* à præc.

Πνευμᾰτοφορέομαι, ῦμαι, *à vento feror, vento agitor;* etiam *numine afflor.* præt. πεπνευμᾰτοφόρημαι. à

Πνευμᾰτοφόρος, υ, ὁ, *spiritu ductus,* vel *afflatus:* à πνεῦμα et φέρω.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO,* respirationis instrumentum: à πνεῦμα.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro:* fut. πνεύσω. a. 1. ἔπνευσα. aor. 1. part. πνεύσας.

Πνεύσειεν, *spiraret,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Πνεύσω, *spirabo,* f. 1. act. à

ΠΝΕ'Ω, *flo, spiro, anhelo; odorem spiro, oleo:* fut. πνεύσω, perf. πέπνευκᾰ. perf. pass. πέπνευμαι.

Πνιγεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *suffocatus,* a. 2. part. pass. et

Πνιγηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *suffocans:* à πνίγω.

Πνιγήσομαι, *suffocabor,* f. 2. pass. à πνίγω.

Πνιγμὸς, ῦ, ὁ, *suffocatio, strangulatio:* et

Πνῖγος, εος, τὸ, idem: à

ΠΝΙ'ΓΩ, *suffoco, strangulo; eneco, torqueo, ango.* fut. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχᾰ. a. 1. ἔπνιξᾰ. a. 2. ἔπνιγον. imperf. pass. ἐπνιγόμην, υ, ετο. perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. pass. ἐπνίγην. f. 2. pass. πνιγήσομαι.

Πνιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æstu suffocans, suffocans, strangulans.* à πνῖγος.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, *suffocatus.* à th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes,* nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus:* à πνέω, *spiro:* p. m. πέπνοα.

Πνοιᾶς, *flatus,* acc. pl. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τῦ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.

Πνῦμι, et πνῦμαι, et πνύω, *spiro, sapio, intelligo:* perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro:* fut. πνεύσω.

Πνὺξ, υκνὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi conciones habebantur:* à πυνόω, *moneo.*

Πνῦτο, *spirabat; intelligebat,* 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμαι. vide πνῦμι.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum:* q. à πάω vel πάομαι, *gusto, edo.*

Πόδᾰ, acc. sing. πόδᾰς, acc. pl. à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδᾰβρὸς, ῦ, *pedibus mollibus præditus:* ex πῦς, *pes,* et ἁβρὸς, *mollis.*

Ποδᾰ'γρᾰ, ᾱς, ἡ, *pedicula, tendicula;* item *articularis morbus, PODAGRA,* q. d. πόδες ἀγρεῦνται, *pedes capiuntur.* Ex πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes,* et ἄγρα, ας, ἡ, *captura.*

Ποδᾰγρικὸς, ὴ, ὸν, vel ποδᾰγρὸς, ῦ, ὁ, *PODAGER, qui podagrâ tentatur, PODAGRICUS.* τὰ ποδαγρικὰ, sub. πάθη, *podagrici dolores.* à præced.

Ποδᾰνιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis:* ex πῦς, *pes,* et νίπτω, *lavo.*

Ποδᾰ'νιπτρον, υ, τὸ, vel ποδόνιπτρον, *aqua quâ pedes abluuntur:* ex iisd. th.

Ποδᾰπὸς, ὴ, ὸν, *cujas? ex quâ regione?* q. ποίυ δαπέδυ;

Πόδαργε, voc. sing. à

Πόδαργος, υ, ὁ ϗ ἡ, *albos* vel *celeres pedes habens:* ex πῦς, *pes,* et ἀργὸς, ῦ, *albus, celer.*

Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *pedibus valere, pedum velocitate præditum esse.* Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ ϰ ἡ, *pedibus celer:* ex πῦς, *pes*, et ἀρκέω, *sufficio, par sum.*

Ποδεκμαχ'γῖον, ϰ, τὸ, *pedale:* in quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes absterguntur.* Th. μάσσω, *abstergo.*

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεσσῖν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens:* et accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem;* necnon *calceamenti rustici genus.* Th. πῦς, *pes.*

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *usque ad pedes dependens:* ex πῦς, *pes*, et ἠνεκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *porrectus in longitudinem;* item *perpetuus.*

Ποδήνεμος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *pedibus velox, ventipes:* ex πῦς, *pes*, et ἄνεμος, *ventus.*

Ποδήρης, εος, ὁ ϰ ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris,* sive *ad pedes usque dependens:* ex πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄρω, *apto.*

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ϰ, ὁ, ὁ μικρὸς πῦς, *pediculus, parvus pes.*

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi.* Th. πῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam,* Att. pro ποδίσω, f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede;* item *pede ligo, pedicis obligo;* fut. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδοῖϊν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδόκοιλον, ϰ, τὸ, *vola pedis,* ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρτιον, ϰ, τὸ, *vestis ad pedes demissa.* Ex πῦς et ἄρω, vel ὀρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πῦς, *pes.*

Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium* quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus: item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur:* et *tendicula quâ cervi capiuntur.* ex πῦς et στρέφω.

Ποδόψιλον, *pediculum,* Gl. Cyr. puto ποδῶν ψίλλιον, *pedicula.*

Ποδόψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant,* ποδὶ ψοφῦσι.

Ποδώκεα, acc. sing. à ποδώκης.

Ποδώκεια, ας, ἡ, *pedum pernicitas.* à seq.

Ποδώκης, εος, ὁ ϰ ἡ, *pedibus celer:* ex πῦς, ποδὸς, *pes*, et ὠκὺς, *celer.*

Πόδωμα, *pulpitum,* tanquam res *pedata,* pedibus fulta. qu. à πῦς, ποδός.

Πόει, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio.*

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, *aliquando.*

Ποθέεσκε, *desiderabat,* Ion. pro ἐπόθεε, ει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ποθέω, *desidero.* Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis, desideratus.* Th. πόθος, *desiderium.*

Πόθεν, *undè?* interrogativum: ab ὅθεν, *undè,* indefinit. Th. ὅς, *qui.*

Ποθὲν, adv. *alicundè.*

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέϰσαι, *desiderantes,* nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντε, *desiderantes,* nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero;* præs. part. ποθέων, ϰσα. Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθέοντι, Dor. pro ποθέϰσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, *serpendo accedo:* ex πρὸς et ἕρπω, *serpo.*

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero:* quod vide.

Ποθέσπερα, *vesperi,* Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, *vesper.*

Ποθεῦντες, *amantes,* Dor. pro ποθῦντες, nom. pl. part. præs. et

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Ποθέω, ῶ, *desidero, expeto, amo:* fut. ήσω et έσω. a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ϰ, ὁ, *desiderium.*

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium:* à præc.

Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθέμεναι, *desiderare,* Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω, quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* ab ὅθι, *ubi,* indefin. sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquando:* ab eodem.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, *aspiciens,* præs. part. f. g. et

Ποθορῆ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aspicio:* ex ποτὶ, pro πρὸς, et ὁράω, *video.*

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, *aspicio.*

Ποθορῆσθα, Dor. et Æol. pro προσορᾷς, *aspicis,* 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῆ.

Ποθορῶσα, ας, α, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens,* præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟ'ΘΟΣ, ϰ, ὁ, *desiderium:* q. à πόθω, *desidero,* inusit. alii à perf. med. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo.*

Ποθῦμεν, *desideramus,* 1. plur. præs. ind. act. verbi ποθέω, quod vide.

Ποῖ, *quò, quorsùm?* ab indefinit. οἷ, *quò.*

Ποία, ας, ἡ, *qualis:* in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, *herbosus, a, um,* Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποίαντος υἱὸς, pro *Philoctete.*

Ποιεῖ, *facit,* 3. sing. præs. ind. act. sed

Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιέεσκον pro ἐποίεον, ϰν.

Ποιεῦ, *fac,* Dor. pro ποιῦ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti,* Dor. pro ποιῦντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεύμενον pro ποιϰμενον.

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro ἐποιϰμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. et Ion. pro ἐποιϰμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio, factito, fabricor; carmina facio; pono.* fut. ήσω. perf. πεποίηκα. perf. part. πεποιηκώς. a. 1. ἐποίησα. aor. 1. part. ποιήσας. præs. pass. ποιέομαι, ϰμαι, *fio.* perf. pass. πεποίημαι. aor. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Varias significationes accipit diversis junctum substantivis aut particulis; ut ποιεῖν τὸν νόμον, *servare legem,* at ποιεῖσθαι νόμον, *legem sancire.* θυσίας ποιεῖν, *sacrificare.* ἑορτὴν ποιεῖν, *diem festum celebrare.* χρόνον ποιεῖσθαι, *morari.* λόγον ποιεῖσθαι, *dicere.* ἀρχὴν ποιεῖσθαι, *incipere.* παῖδα ποιεῖσθαι, *adoptare.* περὶ πολλῦ ποιεῖσθαι, *magnifacere.* ἐν ὀλίγῳ ποιεῖσθαι, *contemnere.*

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba.*

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, *herbosus:* à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ· vide præced.

Ποιηθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημα, ατος, τὸ, *opus, actio,*

POEMA, opus Poëtæ, *figmentum*. ποιήματα, ων, *res conditæ*. Th. ποιέω, *facio, versus facio*.

Ποιήμενες, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus*, perf. part. pass. à ποιέω, *facio*.

Ποίησ' pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Ποίησε, *fecit*, Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*.

Ποιῇσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *actio, conficiendi ratio*; item *POESIS*; Angl. POESY: à ποιέω, *facio*: *carmina compono*.

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, ȣ, ὁ, *POETA*; item *effector, conditor, factor*: dat. plur. ποιηταῖς, fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina, POETICA*. à

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *POETICUS*: Angl. POETICK. in pl. n. g. ποιητικά. à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus; factitius; adoptivus, adscititius*; adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*: Angl. POETRY. ab eod. verbo.

Ποιηφαγέω, ῶ, fut. ήσω, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo*.

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui variegatas habenas habet*. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego, vafrè fingo*. f. λῶ. præs. infin. ποικίλλειν. præs. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*: à præc.

Ποικιλόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βȣλὴ, *consilium*.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *varium vocem sonumque habens*: à ποικίλος et γῆρυς.

Ποικιλόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *varium habens collum; versicolor*. expon. et *canorus, varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, et per Met. causæ, *vox*.

Ποικιλόθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui varios habet thronos*: ex ποικίλος et θρόνος.

Ποικιλομήτης, ȣ, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *varia et multiplicia habens consilia, versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum*.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, *varius, maculosus*: item *qui varias artes callet, versutus*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.

Ποικιλτὴς, ȣ, ὁ, *qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*: à ποικίλλω, quod vide.

Ποικιλῳδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui varia canit*: epith. Sphingis. ex ποικίλος et ᾠδή.

Ποικί'λως, adv. *variè, multis modis*. à ποικίλος.

Ποιμαίνεσκον, Ion. imperf. verbi ποιμαίνω.

Ποιμαίνονθ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνȣσι, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco, rego, curo, doceo*. fut. ανῶ. a. 1. ἐποίμανα. a. 1. imperat. ποίμανον, ά'τω, et in 2. pl. ποιμά'νατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*.

Ποιμᾶ'ν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμά'νατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, quod vide.

Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, *pastorius*. ab eod.

Ποιμανῶ, *pascam*, fut. 1. verbi ejusd.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor; adjutor, rector*. q. à πάω, *pasco*, vel q. in ποίῃ μένων, *in herbâ manens*.

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*, Dor. ποίμνα· à præc.

Ποιμνήϊος, ΐα, ϊον, *ad ovium gregem pertinens*: à præc.

Ποίμνιον, ȣ, τὸ, *grex*. dimin. à ποίμνη.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO, pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινά', *PŒNA, ultio*: pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione* et *solutione*: item pro *pretio*, δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, Il. ε. 266. *dedit* [equos] *pretium Ganymedis*. q. à πόνος, *molestia*.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογȣ̃σα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *spicas lego*: ex ποίη, *herba*, pro πόα, Ion. et λέγω, *colligo*.

Ποῖος, οία, οἷον, *qualis*, -*e*. semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam. Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. sing. à

Ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas*; à ποῖος.

Ποιȣ̃, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιȣ̃μες, Dor. pro ποιȣ̃μεν, 1. pl. præs. act. ejusd. verbi.

Ποιȣ́ντων, *faciant*, Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιπνὸς, ȣ̃, ὁ, *sedulus minister*: à

Ποιπνύω, seu ποιπνεύω, *aliquid sedulò ago, satago, expeto, ministro*. ἀπὸ τȣ̃ ποιεῖν et πνεύειν, seu πνέειν, *spirare*: nam qui *satagit*, et *properantèr opus facit, anhelat*.

Ποιρί'ν, ῖνος, ὁ, *scrotum, mentula*. Etym. à σπείρω. Vide πηρίν.

Ποίτινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert*. per Syncop. quasi ποινήτινος. ex ποινὴ et τίνω.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando*, quod vide.

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίξατο, Dor. et Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo*: f. ίσω. à

Πόκος, ȣ, ὁ, *vellus*. Th. πείκω, vel πέκω, *tondeo*.

Πόκως, Dor. pro πόκȣς, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλȣ̃ς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*: sed

Πόλιᾶς, *urbes*, acc. pl. à πόλις, ιως, ἡ, *urbs*.

Πολίες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ, et

Πολίεσσ', pro πολίεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. sing. à πόλις, ιως, ἡ, *urbs*.

Πολεῖν, præs. infin. act. à πολέω, *verto*.

Πολεμαρχέω, ῶ, f. ήσω, *officium gero polemarchi*: à seq.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, *dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, et ἀρχὸς, *dux*. Th. ἀρχὴ, *principium*, item *principatus*.

Πολεμέω, -ῶ, *bello*, *prælior*: fut. ήσω. perf. πεπολέμηκᾶ. a. 1. ἐπολέμησᾶ. aor. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμήϊος, Ion. Dialysi pro πολέμιος, ου, *bellicus*: ab eod.

Πολεμήσει, *præliabitur*, 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.

Πολεμίᾶ, ᾶς, ἡ, (sc. χώρα) *hostilis regio*: à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et πολεμιζέμεναι, *pugnare*, præs. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. à

Πολεμίζω, *pugno*, *belligero*: fut. ίσω. perf. πεπολέμικᾶ. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, *bellicus*, *militaris*, *bellicosus*: hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, *ars militaris*: τὸ πολεμικὸν, οῦ, sc. σημεῖον, *classicum*, *bellicum*: et Angl. POLEMICK. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμικῶς, adv. *bellicosè*. à præc.

Πολέμιος, ίᾶ, ιον, *hostis*, *inimicus*; *militaris*: à πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus*: à

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, *bellicosus*, *bellator*, acc. sing. πολεμιστήν· à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *bellum excipiens*: ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολέμοισι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum*.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tumultuosus*: ex πόλεμος et κλόνος, *tumultus*.

Πόλεμόνδε, adv. pro εἰς πόλεμον, *ad bellum*.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, *bellum*; *prælium*: q. πολύαιμος· ex πολὺ et αἷμα, *sanguis*. Vel qu. πολόλεμος, ex πολὺς, et ὄλλυμι, *perdo*. Vel qu. πόλεις μειῶν, *civitates minuens*. Alii à πολέω, *everto*. Hinc

Πολεμοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *bellum nutrio* seu *foveo*: à πόλεμος et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, f. ώσω, *ad bellum excito*. Th. πόλεμος.

Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ· sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο, -εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, *verto*. Nisi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.

Πόλευς, gen. sing. Dor. pro πόλεος, à πόλις, ἡ, *urbs*.

Πολεύω, *versor*, *commoror*, *moror*. à πέλομαι.

ΠΟΛΕ'Ω, *verto*, *verso*, *versor*: f. ήσω. perf. πεπόληκᾶ. undè fort. Angl. TO PLOW.

Πόλεως, et Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs*.

Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium*: ab eod.

Πολιᾶνομέω, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis sum*: à

Πολιᾶνόμος, ου, ὁ, *ædilis*, *præfectus urbis*: ex πόλις et νέμω, *rego*.

Πολίαρχος, ου, ὁ, *præfectus urbis* vel *urbium*; *princeps urbis* vel *urbium*: ex πόλις et ἀρχός.

Πολιᾶς, ἄδος, ἡ, *urbana*: Palladis Epithet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιᾶτᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, q. v.

Πολίζω, *urbem condo*, *urbem statuo*: f. ίσω. perf. πεπόλικᾶ. aor. 1. ἐπόλισᾶ. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro πολιοῦχος, q. v.

Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιός.

Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à

Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*: πολιήτησι, dat. pl. pro πολίταις. à πόλις.

Πόλινδε, adv. pro εἰς πόλιν, *ad urbem*, *in urbem*.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cana habens tempora*: ex πολιὸς et κρόταφος, *tempus*.

Πολιορκέω, ῶ, *urbem obsideo et cingo obsidione*, *machinis et tormentis urbem oppugno*; *vexo*, *affligo*; *bello peto*: fut. ήσω. a. 1. ἐπολιόρκησᾶ. pass. πολιορκέομαι, οῦμαι, præs. part. pass. πολιορκούμενος. a. 1. pass. ἐπολιορκήθην. perf. πεπολιόρκημαι. ex πόλις et ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, f. ξω, *includo*.

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor*: à præc.

Πολιορκίᾶ, ᾶς, ἡ, *obsessio*, *obsidio*: ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ιᾶ, ιὸν, *canus*, *albus*: q. à παλαιὸς, *vetusta* enim solent esse *cana*.

Πολιοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *urbis præses*, *tutelaris deus* vel *dea*; de Minerva Atheniensi, *præses arcis*: à πόλις et ἔχω.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs*, *civitas*. ubi homines πολοῦσιν, id est, *versantur*, vel potiùs à πολὺς, quòd sint πολλοὶ certis legibus juncti.

Πόλισμᾶ, ἄτος, τὸ, *urbs*: à πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum*: dimin. à præced.

Πολίσσᾶμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.

Πολῖται, nom. pl. πολίτης, ου, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, *gubernator civium*, *urbis præfectus*: ex πολίτης et ἀρχὴ, *principatus*.

Πολιτείᾶ, ᾶς, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, *civitas*, *respublica*, *jus civitatis*, *reipublicæ status et administratio*: Angl. POLITY. à πολιτεύω. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτεύεσθαι, præs. infin. pass. à πολιτεύω.

Πολίτευμᾶ, ἄτος, τὸ, *vita civilis*: item id. ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα· et

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus*: à

Πολιτεύω, *rempubl. administro*: fut. εύσω. perf. πεπολίτευκᾶ. præs. m. πολιτεύομαι, id. item *me gero*: perf. pass. πεπολίτευμαι, *servivi*. cum dat. à

Πολίτης, ου, ὁ, *civis*; in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS*, *civilis*; *administrandæ reipublicæ peritus*, *qui in administratione reipublicæ versatur*; *facilis*, *comis*; *urbanus*, *elegans*; *popularis*. hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ratio* seu *ars benè instruendæ* vel *administrandæ reipublicæ*: et Angl. POLITICK.

Πολιτικῶς, adv. *civiliter*, *leviter*, *facetè*: à præc.

Πολιτικώτερος, ᾶ, ον, et superl. πολιτικώτᾶτος, ου, à præcedente πολιτικός.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis fœmina*; à πολίτης, quod vide.

Πολῑτογρᾰφί᾽ᾰ, ᾱς, ἡ, *novus civium census:* à πόλις et γράφω, *scribo.* D. S.
Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum.* Th. πόλις.
Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multum:* aliquando pro πολλάκις, *sæpè.* Th. πολὺς, *multus.*
Πολλά᾽κῐ, Poët. pro
Πολλά᾽κῐς, adv. *sæpè, multoties:* et
Πολλᾰπλά᾽σῐος, ȣ, et
Πολλᾰπλᾰσί᾽ων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex;* item *multò copiosior;* Luc. xviii. 30. Diod. Sic. p. 48. (ap. marg.) B. et 248. (ib.) D. ab eod. th.
Πολλᾰχῆ, adv. *multis in locis, passim; sæpè:* à πολλάκις.
Πολλᾰχȣ̃, adv. *multis in locis:* ab eod.
Πολλᾰχῶς, adv. *multifariàm:* ab eod.
Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa,* f. g. à πολύς.
Πολλὴπλήσῐος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.
Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè:* qu. à
Πολλὸς, ȣ̃, Poët. pro πολὺς, *multus,* quod vide: *fortis, vehemens, magnus.*
Πολλοςημόρῐον, ȣ, τὸ, *pars multesima, minima pars:* à
Πολλοςημόρῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multesimus, unam ex multis partibus habens;* item *minimus:* ex πολλοςὸς, quod vide, et μόριον, *particula.* Th. μείρω, *divido.*
Πολλοςὸς, ἡ, ὸν, *multesimus, unus è multis.* Th. πολὺς, *multus.*
Πολλȣ̃, πολλῷ, gen. et dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. ejusd. th.
Πόλος, ȣ, ὁ, *POLUS, vertex* seu *cardo mundi, cœlum.* Angl. POLE. à πολέω, *verto.*
ΠΟ᾽ΛΤΟΣ, ȣ, ὁ, *PULS, pulmentum.* Angl. PULSE. ab eod.
Πολῡ̀, *multùm:* n. g. vel adv. sumitur et vertitur *valdè.* ἐπὶ πολὺ, *diu.* sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè.* à πολύς.
Πολῠᾱ̈ί᾽κος, gen. sing. à πολυάϊξ, quod vide.
Πολῠ́αιν᾽ pro πολύαινε, voc. à
Πολῠ́αινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm laudatus, laudatissimus:* ex πολὺς et αἶνος, *laus.* est et nomen propr.
Πολῠᾱ̈ί᾽ξ, κος, ὁ ϗ ἡ, *impetuosus:* ex πολὺς et ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*
Πολῠάνδρῐον, ȣ, τὸ, *cœmeterium,* quod *multos viros capiat* ex πολὺς et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.*
Πολῠάνθῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac
Πολῠανθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multos habens flores, floribus abundans:* ex πολὺς et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*
Πολῠάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *frequens hominibus:* ex πολὺς et ἄνθρωπος.
Πολῠᾱ́ρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis votis exoptatus:* ex πολὺ et ἀρητὸς, *precibus expetitus.* Th. ἀρὰ, *preces.*
Πολῠά᾽ρῐθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus, innumerabilis.* D. S.
Πολῠαρκέςᾰτος, ȣ, *copiosissimus, longè sufficientissimus:* superl. à
Πολῠαρκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *ad multa sufficiens,* vel *multùm sufficiens;* item *diu durans:* ex πολὺς et ἀρκέω, *sufficio.*
Πολῠ́αρνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens; dives:* ex πολὺς et ἄρς, *agnus.*
Πολῠ́αρς, ρνος, ὁ ϗ ἡ, idem: ab iisd.
Πολῠ́αρχος, ȣ, ὁ, *multorum princeps,* ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολιαρχὸς, quod vide.
Πολῠβενθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *valdè profundus:* ex πολὺ et βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas.*
Πολῠ́βοσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit:* ex πολὺς et βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.
Πολῠβότειρᾰ, ᾱς, ἡ, et Poët. πȣλυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit:* ex πολὺς et βόω, *pasco.*
Πολῠ́βοτρυς, ῠος, ὁ ϗ ἡ, *multas habens uvas:* ex πολὺς et βότρυς, *uva.*
Πολῠ́βȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens:* à πολὺς et βȣλὴ, *consilium.*
Πολῠβȣ̃ται, nom. pl. à
Πολῠβȣ́της, ȣ, ὁ, *multos boves habens:* à πολὺς et βȣ̃ς, *bos.*
Πολῠ́βωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multas aras habens:* à πολὺς et βωμός.
Πολῠβώτᾱ, Dor. pro πολυβώτȣ, à præced.
Πολῠγᾱθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro πολυγηθής.
Πολῠγά᾽λακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lacte abundans:* ex πολὺς et γάλα.
Πολῠγηθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multum lætitiæ adferens:* ex πολὺς et γηθέω, *lætor.*
Πολῠ́γναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus:* ex πολὺς et γναμπτὸς, *inflexus;* qu. à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto.*
Πολῠ́γνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè notus, celeberrimus:* ex πολὺ et γνωτὸς, *cognitus.* Th. γινώσκω, *cognosco.*
Πολῠ́γομφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos clavos habens:* ex πολὺς et γόμφος, *cuneus, clavus.*
Πολῠ́γονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *abundans fœtu, fœcundus:* ex πολὺς et γονὸς, *fertilis.* Th. γείνομαι, *nascor.*
Πολῠδαίδᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multo artificio elaboratus:* ex πολὺς et Δαίδαλος, *Dædalus,* ingeniosus ille artifex.
Πολῠ́δᾰκρυς, ῠος, ὁ ϗ ἡ, *multùm lacrymans, lacrymosus:* acc. sing. πολῠ́δακρῠν. ex πολὺς et δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma.*
Πολῠδά᾽κρῡτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm defletus* vel *deflendus; lacrymosus, lacrymabundus.* Ex πολὺς et δακρύω.
Πολῠδᾰπά᾽νως, adv. *sumptuosissimè, multis impensis.* D. S.
Πολῠδειρά᾽ς, ά᾽δος, ὁ ϗ ἡ, *cacuminosus:* ex πολὺς et δειρὰς, ἀδος, ἡ, *jugum montis.* Th. δέρη et δειρὴ, *cervix, jugum montis.*
Πολῠδένδρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multas arbores habet:* ex πολὺς et δένδρον, *arbor.*
Πολῠδερκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multos intuens:* ex πολὺς et δέρκω, *video:* a. 2. ἔδρακον.
Πολῠ́δεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis vinculis illigatus vel aptus.* Ex πολὺς et δεσμός.
Πολῠδεύκης, *POLLUX:* nomen propr.
Πολῠδίψῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm siticulosus:* expon. et *multùm desideratus.* f. legendum Il. Δ. 171. πολυΐψιον Ἄργος, *Argos multis modis læsum,* ab ἴπτω, *lædo.* Upton. not. in Shaksp. § vi. ex πολὺς et δίψα, *sitis.*
Πολῠδώρη, ης, ἡ, nomen mul.
Πολῠ́δωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multa donans; et qui ingentem dotem attulit:* ex πολὺς et δῶρον, *donum.* Est et
Πολῠ́δωρος, ȣ, ὁ, nomen propr.
Πολῠειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex; diversas habens species:* ex πολὺς et εἶδος, εος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*
Πολῠ́ειδος, ȣ, ὁ, nom. propr.
Πολῠέλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm misericors:* ex πολὺς et ἔλεος.
Πολῠέραςος, αςη, αςον, *valdè amabilis.*
Πολῠεργὸς, ȣ̃, vel πολύεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multi operis homo, operosus:* ex πολὺς et ἔργον, *opus.*

Πολύετης, ίος, ὁ ϗ ἡ, *annosus:* ex πολὺς et ἔτος, *annus.*

Πολύευκτος, *multis votis expetitus:* ex πολὺς et εὔχομαι, *opto.*

Πολύζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quem æmulari solemus:* item *invidiosus:* ex πολὺς et ζῆλος.

Πολύζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *habens multa transtra:* ex πολὺς et ζυγὸς, *jugum:* in pl. ζυγὰ, *transtra.* Th. ζευγνύω, *jungo.*

Πολυήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos dies habens:* ex πολὺς et ἡμέρα, *dies.*

Πολυήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *peroptabilis:* ex πολὺς et ἐράω, -ῶ, *amo:* f. άσω.

Πολυηχὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *multisonus,* acc. sing. πολυηχέα· ex πολὺς et ἦχος, *sonus.*

Πολυθαρσὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *magnam audaciam habens, valdè audax.* Ex πολὺς et θάρσος.

Πολυθρύλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm celebratus.* Th. θρύλλος, *susurrus.*

Πολύθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. Epith. quod et convivio tribuitur et epulo, *multis victimis mactatis instructo:* ex πολὺς et θύω, *macto.*

Πολυϊδρείᾱ, ᾱς, ἡ, *multa scientia et experientia:* à πολύϊδρις.

Πολύϊδριν, *multiscium:* acc. sing. à

Πολύϊδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *multiscius, percallidus:* ex πολὺς et ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *sciens.* Th. ἴσημι, *scio.*

Πολύϊππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equis abundans.* Ex πολὺς et ἵππος.

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *multiscius, multiplici doctrinâ præditus:* ex πολὺς et ἵστωρ.

Πολυκαγκὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *multùm aridus:* ex πολὺς et κάγχανος. Th. καγχαίνω, *arefacio.*

Πολυκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multicalamus:* ex πολὺς et κάλαμος.

Πολυκάρᾱνος, ȣ, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, *multiceps, qui multa capita habet:* ex πολὺς et κάρηνον, ȣ, τὸ, *caput.*

Πολύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fructuosus:* et

Πολυκαρπότᾰτος, ȣ, *fructibus abundantissimus:* ex πολὺς et καρπὸς, *fructus.*

Πολυκέρδειᾰ, ᾱς, ἡ, *multus astus, summa astutia.* à seq.

Πολυκερδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *multùm quæstuosus; valdè astutus:* ex πολὺς et κέρδος, *lucrum.*

Πολύκεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm acu pictus et ornatus:* ex πολὺς et κεστὸς, *acu pictus.* Th. κεντέω, *pungo.*

Πολυκηδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *valdè luctuosus.* Ex πολὺς et κῆδος.

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *magnis piscibus abundans:* ex πολὺς et κῆτος, εος, τὸ, *cete, balæna.*

Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à

Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm defletus:* ex πολὺς et κλαίω, *fleo:* f. κλαύσω.

Πολύκλειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè clausus:* ex πολὺς et κλείω, *claudo.*

Πολυκληΐδᾰ, acc. sing. à

Πολυκληΐς, ῗδος, ὁ ϗ ἡ, *multis transtris instructus; multâ compage junctus:* ex πολὺς et κληῒς, *sedes nautica:* vel à κληῒς pro κλεὶς, δὸς, *clavis.*

Πολύκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dives, locuples.* Ex πολὺς et κλῆρος.

Πολύκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à multis vocatus, è multis locis convocatus:* ex πολὺς et καλέω, *voco.*

Πολύκλυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm ablutus; qui multis fluctibus abluitur; undosus:* ex πολὺς, et κλύζω, *abluo:* f. σω.

Πολύκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm elaboratus:* ex πολὺς et κάματος, *labor.* Th. κάμνω, *laboro.*

Πολύκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos habens colles, saltuosus:* ex πολὺς et κνημὸς, *pars montis,* &c. Th. κνήμη, *tibia.*

Πολυκοιρᾰνίᾱ, ᾱς, ἡ, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *multorum imperium:* à

Πολυκοίρᾰνος, ȣ, *multorum dominus et rex:* ex πολὺς et κοίρανος, ȣ, ὁ, *rex, princeps.*

Πολυκτέᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multarum possessionum dominus:* in gen. pl. πολυκτεάνων· ex πολὺς et κτέανον, ȣ, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res, possessio:* et

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dives:* ex πολὺς et κτάομαι, *possideo:* f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *luctuosus:* ex πολὺς et κωκυτὸς, *fletus.* Th. κωκύω, *fleo.*

Πολύλᾱλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *garrulus, multiloquus, loquax:* ex πολὺς et λαλέω, *loquor.*

Πολυλήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *habens multas segetes; locuples:* ex πολὺς et λήϊον, ȣ, τὸ, *campus, seges.*

Πολύλλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis precibus expetitus.* Ex πολὺς et λίσσομαι.

Πολυλογίᾱ, ᾱς, ἡ, *multiloquium, loquacitas:* à

Πολυλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multiloquus:* ex πολὺς et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico:* perf. med. λέλογα.

Πολυμᾰθὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *qui multa didicit, multiscius, eruditus:* ex πολὺς et μανθάνω, *disco.* f. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *multipartitus, multifarius:* ex πολὺς et μέρος, εος, τὸ, *pars.* Th. μείρω, *divido.*

Πολυμερῶς, adv. *multifariàm; variè:* à pr.

Πολύμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multas oves habens; pecorosus;* etiam *pomifer:* ex πολὺς et μῆλον.

Πολύμητις, ῖος, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens:* ex πολὺς et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium.*

Πολυμήχᾰν', pro πολυμήχανε, voc. à πολυμήχανος.

Πολυμηχᾰνίᾱ, ᾱς, ἡ, *solertia, calliditas:* à seq.

Πολυμήχᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis artibus et dolis instructus, industrius, solers, astutus:* ex πολὺς et μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium.*

Πολυμνήστη, ης, ἡ, *à multis ambita.* Ex πολὺς et μνάομαι.

Πολύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multiformis:* ex πολὺς et μορφή.

Πολυμόρφως, *multiformitèr:* à præc.

Πολύμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *laboriosus, ærumnosus:* πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ȣ· ex πολὺς et μόχθος, ȣ, ὁ, *labor.*

Πολύμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multiloquus, loquax, garrulus.* Ex πολὺς et μῦθος.

Πολυνεφέλᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ȣ, ὁ, *qui multas habet nubes:* ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολυνηνεμίᾱ, ίᾱς, ἡ, *abundans tranquillitas ventorum:* ex πολὺς et νηνεμία.

Πολύξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multorum hospes:* ex πολὺς et ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes.*

Πολυξένᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, fœm. à

Πολύξενος, vel πολύξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multos habet hospites:* ex πολὺς et ξένος, vel ξεῖνος.

Πολυοδίᾱ, ᾱς, ἡ, *multa itinera:* ex πολὺς et ὁδὸς, *via.*

Πολύολβος, ὁ ϗ ἡ, *perbeatus:* ex πολὺς et ὄλβος, *beatitudo.*

Πολύορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm jurans.* Th. ὅρκος, *juramentum.*

Πολυοχλίᾱ, ᾱς, ἡ, *multitudo turbulenta, multa turba:* ex πολὺς et ὄχλος, *turba.*

Πολυπαίδης, ȣ, ὁ, *POLYPÆDA,* nomen proprium.

Πολυπαίπᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *admo-*

dum callidus, veterator, vafer. Ex πολὺς et παίπαλος.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dives:* ex πολὺς et πάμμα, ατος, τὸ, *possessio.* Th. πάω, *possideo.*

Πολυπειρία, ας, ἡ, *multa experientia:* ex

Πολύπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multa expertus:* ex πολὺς et πεῖρα, *experientia.*

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctuosus:* ex πολὺς et πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

Πολυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multa damna afferens, noxius:* ex πολὺς et πῆμα, *damnum.*

Πολυπίδαξ, ακος, *fontibus scatens:* ex πολὺς et πίδαξ, *fons.*

Πολύπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multum amarus, perquam amarus.* Ex πολὺς et πικρός.

Πολύπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multivagus:* gen. pl. πολυπλάγκτων. ex πολὺς et πλάζω, f. πλάγξω, *errare facio.*

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multivagus:* et

Πολυπλάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: à πολὺς et πλανάω.

Πολυπλασιάζω, *multiplico:* fut. άσω. à

Πολυπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex.*

Πολύπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multorum jugerum est:* ex πολὺς et πλέθρον, *jugerum.*

Πολυπληθέω, ῶ, *multus numero sum, cresco numero:* à

Πολυπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multus numero:* ex πολὺς et πλῆθος, *multitudo.*

Πολυπλήθεια, et πολυπληθία, ας, ἡ, *magna multitudo, frequentia;* item *copia:* à præc.

Πολυπληθύνω, *summoperè multiplico:* ex πολὺς et πληθύνω, *multiplico.*

Πολυπλήθω, f. πλήσω, *largitèr impleo, multiplico.*

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *versutia:* à

Πολύπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *implicitus:* in quo *multæ* sunt πλοκαὶ, seu *nexus; varius, multiplex; dolosus, vafer:* ex πολὺς et πλέκω, *necto.*

Πολυποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multiformis:* ex πολὺς et ποικίλος, *varius.*

Πολύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *multipes:* ex πολὺς et ποῦς, ποδὸς, *pes.* item

Πολυποὺς, όδος, ὁ, *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus: ex iisd.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, *multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; curiosè perscrutor:* præs. inf. πολυπραγμονεῖν· à πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *solicitudo de multis negotiis, et quidem nihil ad nos pertinentibus; curiositas:* à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *negotiosus, curiosus:* ex πολὺς et πρᾶγμα, *res,* quod à πράσσω, *facio:* f. ξω. perf. pass. πέπραγμαι.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecoris abundans:* ex πολὺς et πρόβατον, ου, τὸ, *pecus.*

Πολυπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multiformis:* πολυπρόσωπος γενεὰ, Jos. B. J. i. 17, *numerosa progenies.*

Πολύπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multiplicitèr duplicatus:* ex πολὺς et πτύσσω, *duplico:* f. ξω.

Πολύπτολις, εως, ἡ, *multarum urbium potens,* Call. Hymn. in Delum, 266. à πολὺς et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs.*

Πολύπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multas plicas habens, multas valles habens.* Ex πολὺς et πτύξ.

Πολύπτωτον, ου, τὸ, *POLYPTOTON,* figura rhetorica: à

Πολύπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos habens casus:* à πολὺς et πτωτὸς, quod à πτόω, inus. idem ac th. πίπτω, *cado.*

Πολύπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multum tritici ferens.* Ex πολὺς et πυρός.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multiloquus, loquax:* ex πολὺς et ῥῆμα.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, et πολύῤῥηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens, dives:* ex πολὺς et ῥὴν, *ovis.*

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, *multus, frequens, amplus, præstans, vehemens.* ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ, τί μοι πολὺ; *quid mihi prodest?* in pl. οἱ πολλοὶ, *plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus.* In sacris libris interdum pro πάντες. interdum de *perpaucis* reperitur. gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ. acc. πολὺν, πολλὴν, πολύ. hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amplior, copiosior:* superlat. πλεῖστος, ου, *plurimus.*

Πολυσαρκία, ας, ἡ, *abundantia carnis, obesitas:* ex πολὺς et σάρξ.

Πολύσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm agilis in saltu:* ex πολὺ, *multùm,* et σκαίρω, *salio.*

Πολυσπερέες, *dispersæ,* nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm sparsus.* Th. σπείρω, *dissemino.*

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intimâ misericordiâ abundans:* ex πολὺς et σπλάγχνον, ου, τὸ, *viscus.*

Πολυσπέρχων, ὁ, *Polysperchon,* nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *uvis abundans:* ex πολὺς et σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva.* Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa.*

Πολύστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm gemens;* item *luctuosus:* ex πολὺς et στένω, *gemo.*

Πολυστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multis sertis redimitus:* ex πολὺς et στέφω.

Πολύστιος, sive πολύστειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos habens calculos, scrupulosus:* ex πολὺς et στία.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ἡ, *vorticosus, multùm volutatus:* ex πολὺς et στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex.* Th. στρέφω, *verto.*

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. ἀσυνδέτῳ contraria, quæ fit per conjunctionum multiplicationem: à πολὺς et σύνδετος, *colligatus:* quod à σὺν et δέω, *ligo.*

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pullorum,* vel *liberorum:* ex πολὺς et τέκνον, *fœtus, proles.* Th. τίκτω, *pario:* fut. τέξω. aor. 2. ἔτεκον. perf. med. τέτοκα.

Πολύτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fœcundus, qui pertinet ad fœcunditatem:* ex iisd.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia:* πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sumptuosus, pretiosus, exquisitus:* ex πολὺς et τέλος, *impensa, sumptus.*

Πολυτελῶς, adv. *sumptuosè, magnificè:* à præc.

Πολυτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multo honore dignus, præclarus, pretiosus:* et

Πολύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè pretiosus, multo honore dignus:* ex πολὺς et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor.* Th. τίω, *æstimo, honoro.*

Πολυτλᾶς, αντος, ὁ ϗ ἡ, *multa passus, nobilis:* ex πολὺς et τλάω, seu ταλάω, *tolero.*

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multùm patiens; multùm miser:* ab iisd. th.

Πολύτλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. quod πολυτλήμων.

Πολυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *partu fœcundus.* Th. τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

Πολύτρήρων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *columbis abundans:* ex πολὺς et τρήρων, ωνος, ἡ, *columba.* Th. τρέω, *tremo.*

Πολύτρητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multa foramina habens, multiforus.* Ex πολὺς et τρητός.

Πολύτροπία, ᾶς, ἡ, pro quo

Πολύτροπίη, ης, ἡ, Ion. *varietas modi, varii modi, varietas; versutia:* à

Πολύτροπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *varius, cujus sunt multi modi, versutus:* à πολὺς et τρόπος, *modus.* Th. τρέπω, *verto:* f. ψω. perf. med. τέτροπα.

Πολύτρόπως, adv. *multis modis:* à præced.

Πολυΰμνητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *valdè celebratus.* Ex πολὺς, *multus,* et ὕμνος, ϐ, ὁ, *hymnus, carmen.*

Πολυΰμνία, ας, ἡ, *POLYHYMNIA*, nomen Musæ: ex πολὺς et ὕμνος, *hymnus, cantus.*

Πολυφάρμακος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multorum venenorum peritus.* Ex πολὺς et φάρμακον, *venenum, medicamentum.*

Πολύφατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multùm celebris:* ex iisd. cum seq.

Πολύφημος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *celebris:* ex πολὺς et φημὶ, seu φάω, *dico:* et

Πολύφημος, ϐ, ὁ, nomen proprium.

Πολυφθόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui multos perdit, et auctor est multorum interituum:* ὁ πολλὰς φθείρων. Th. φθείω, *corrumpo.*

Πολύφιλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multos habens amicos.* Th. φίλος.

Πολύφιλτρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *valdè amans:* ex πολὺς et φίλτρον, ϐ, τὸ, *amoris illecebra.* Th. φίλος, *amicus.*

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro -ϐ, à

Πολύφλοισβος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multo strepitu resonans, turbulentus;* ex πολὺς et φλοῖσβος, *fremitus undarum.*

Πολύφοιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *profusus, vagus:* ex πολὺς et φοιτάω, *venio, ventito.*

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens,* f. g. à

Πολύφορβος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et πολύφορβος, η, ον, *multos nutriens:* ex πολὺς et φέρβω, *pasco:* fut. ψω. perf. med. πέφορβα.

Πολύφορτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui multas habet sarcinas; onustus:* ex πολὺς et φόρτος, ϐ, ὁ, *onus.*

Πολυφραδέεσσι, *astutis,* dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè consultus.* Th. φράζω, *dico:* a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντις, ἴδος, ὁ ϗ ἡ, *multis curis plenus:* ex πολὺς et φροντὶς, *cura.*

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia:* in dat. pl. πολυφροσύναις. à seq.

Πολύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *prudens, callidus.* Ex πολὺς et φρήν.

Πολύφωνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multas edens voces; garrulus:* ex πολὺς et φωνή.

Πολύχαλκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multum habens æris, solidus, firmus.* Ex πολὺς et χαλκὸς, ϐ, ὁ, *æs.*

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo:* à

Πολύχορδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multas habens chordas:* ex πολὺς et χορδὴ, ἡ, *chorda, fides.*

Πολυχρόνιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *diuturnus.* Ex πολὺς et χρόνος, *tempus.*

Πολυχρονιώτερος, έρα, ερον, *diuturnior -us;* comparat. et πολυχρονιώτατος, superl. à præced.

Πολύχρυσος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *affluens auro:* ex πολὺς et χρυσὸς, *aurum.*

Πολυψήφις, ἴδος, ὁ ϗ ἡ, *multis calculis* seu *lapillis abundans:* ex πολὺς et ψῆφος, ϐ, ἡ, *lapillus.*

Πολυώδυνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui multos dolores affert:* ex πολὺς et ὀδύνη, *dolor.*

Πολυώνυμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multa habens nomina, celebris.* Ex πολὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Πολυωπὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *multiforus.* Ex πολὺς et ὀπή.

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero; honoro; lautè et accuratè accipio:* à πολὺς et ὠρέω, *curo,* quod ab ὥρα, *cura.*

Πόμα, ατος, τὸ, *potus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πομπαῖος ἔρος, *ventus secundus qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπευέσκειν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompâ duci:* quod à πομπὴ, *pompa.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπεὺς, έως, ὁ, *dux;* in pl. πομπῆες, *pomparum ductores:* à

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho, pompam duco; magnificè loquor:* à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio; impulsus ac afflatus divinus; POMPA, solenne spectaculum in modum triumphi.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, *ad pompas pertinens, pompis conveniens:* à πομπή.

Πομπὸς, ϐ, ὁ, *comes, dux viæ:* à πέμπω.

Πομφόλυξ, ὕγος, ἡ, *bulla, favilla æris:* à πομφός.

Πομφολύσσω, fut. ξω, *bullarum instar eo, mano:* πομφόλυξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. à seq.

Πομφὸς, ϐ, ὁ, *eminentia cutis tumida, et simul humore abundans:* q. emissum aliquid, à πέμπω, aut à πέμφιξ, *flatus.* hinc et πομφόλυξ, *bulla.*

Ποναθῇ, Dor. pro πονηθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro.* Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro; vexo, fatigo:* f. ήσω. Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονεῖτο, *laborabat,* Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. m. verbi πονέω.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant,* 3. pl. imperf. ind. m. ejusd. verbi.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi et th.

Πονεῦμες, *laboramus,* Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, *tractantes,* Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, -ῶ, *laboro; facio; tolero; fatigo, lassesco; ægroto, doleo; dolere facio.* Εἰ τὸ κέντρον πονεῖ τὸ τᾶς μελίσσας, Anacr. xl. 14. *Apis si acumen tantum facit dolorem:* f. ήσω· reperitur etiam πονέσω. Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονηρεύομαι, η, εται, præs. ind. m. πονηρεύωμαι, præs. sub. m. à

Πονηρεύω, *improbè ago:* f. εύσω. à πονηρὸς, *improbus,* quod à πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *ago:* perf. med. πέπονα.

Πονηρία, ας, ἡ, *misera et laboriosa vitæ conditio; nequitia, vitium, malitia; inopia:* à seq.

Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de industriâ malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus,* i. e. *malè se habens.* πονηρὸς, ὁ, *diabolus,* κατ' ἐξοχήν. in compar. πονηρότερος, α, ον· superl. πονηρότατος. à πονέω, *laboro,* quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio:* perf. med. πέπονα.

Πόνηρος, *laboriosus, miser, infelix:* ab eod.

Πονηρότατος, superl. à πονηρὸς, *malignus, scelestus.*
Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè:* à πονηρός.
Πονήρως, adv. *miserè:* à πόνηρος.
Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro.*
Πονησάμενος, *laborans,* aor. 1. part. m. et
Πονήσατο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro:* f. ήσω. Th. πένομαι, *ago:* perf. med. πέπονα.
Πονητέον, *laborandum est,* verbale: et
Πονητικὸς, ἡ, ὸν, *laboriosus:* ab eod. verbo et th.
Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.
Πόνος, ου, ὁ, *labor, dolor, molestia; injustitia, iniquitas,* LXX. Ps. x. 7, 14. cxxxix. 24. iv. 10, &c. à perf. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*
Ποντἄπορεύω, *mare trajicio:* f. εύσω. perf. πεποντἄπόρευκᾰ.
Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ιον, *marinus:* ut ποντιᾶν Νηρηΐδων. Th. πόντος.
Ποντιὰς, ἄδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina.* Th. πόντος, *mare.*
Ποντικὸς, ἡ, ὸν, *marinus:* ab eod. item *PONTICUS,* incola Ponti: à Πόντος, *Pontus.*
Πόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et πόντιος, ᾰ, ον, *marinus:* item prænomen præsidis Romani, qui *Pilatus* dictus: ab eod.
Ποντόθεν, *ex mari:* adv. è loco: à πόντος.
Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris est rex* seu *dominator.* Ex πόντος, *mare,* et μέδω, *impero.*
Πόντονδε, adv. pro εἰς πόντον, *in mare, in pontum.*
Ποντοπορεύω, *per pontum gradior, mare pervado,* seu *pererro:* et
Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem: à ποντοπόρος.
Ποντοπόροιο, gen. Ion. à
Ποντοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mare* seu *pontum trajiciens:* ex πόντος, *mare,* et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTUS, mare.* Est et
Πόντος, *PONTUS,* nomen regionis Asiæ Minoris.
Ποντόφιν, pro πόντου.
Πόπᾰνον, ου, τὸ, *POPANUM, placenta lata, tenuis et rotunda:* à πέπτω, *coquo.* Gl. Cyr. πόπανα, *liba.*

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publius.*
ΠΟ'ΠΟΙ, ων, οἱ, Dryopum linguâ dicuntur οἱ δαίμονες. interpretari ergò liceat ὦ πόποι, *ô dii immortales!* seu *proh deûm hominumque fidem!* vel *papæ!*
ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, fut. ύσω, *sibilo, blandè attrecto;* à sono.
Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare.*
Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.
Πόππυσμᾰ, ᾰτος, τὸ *sibilus; palpum; adulatio, blanditiæ:* et
Ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, idem. à ποππύζω.
Πόρδᾰλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis:* à πάρδος, ὁ, *pardus.*
Πόρε, *præbuit,* 3. sing. aor. 2. act. Ion. pro ἔπορε et πόρε, *da,* a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *suppedito.* et πόρεν pro ἔπορεν. et πόροι, 3. sing. a. 2. opt. act. ejusd. verbi. πόρειν θανάτῳ, *dare morti.* Th. πείρω, *transadigo:* f. περῶ. perf. med. πέπορα.
Πορείᾰ, ᾱς, ἡ, *profectio, iter; gressus, incessus:* à πορεύω, *trajicio.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Πορεῖον, ου, τὸ, *id cujus ope iter facimus, quod legatis datur pro libertate commeandi:* ab eod.
Πορευθῆναι, a. 1. inf. pass. et
Πορευθῶ, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.
Πορεύομαι, *eo, proficiscor, iter facio:* item in sacrâ paginâ *versor; etiam ex vivis discedo,* Luc. xxii. 12. imperf. m. ἐπορευόμην, ου, ετο. præs. inf. m. πορεύεσθαι. f. m. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi.* a. 1. imperat. pass. πορεύθητι. a. 1. subj. pass. πορευθῶ. à πορεύω.
Πορεύσῃ, *ibis,* 2. sing. f. 1. m. verbi præc.
Πόρευσις, εως, ἡ, *iter, via:* et
Πορευτὸς, ἡ, ὸν, *qui transiri potest, permeabilis:* à πορεύομαι, *proficiscor.*
Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo, facio ire, mitto:* f. εύσω. perf. πεπόρευκᾰ. à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Πορέω, seu πόρω, *do, præbeo,* Poët. pro πορίζω, *auditum facio, comparo;* item do. Th. πείρω, *transadigo.*
Πορθέω, ῶ, *diruo, everto, vasto, depopulor:* imperf. ἐπόρθειον, ουν. fut. ήσω. perf. πεπόρθηκᾰ. a. 1. ἐπόρθησᾰ. a. 1. part. act. πορθήσᾱς, αντος. Th. πέρθω, *diruo, depopulor:* f. σω. a. 2. ἔπρᾰθον. perf. med. πέπερθα.
Πορθήσειν, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.
Πόρθησις, εως, ἡ, *vastatio, depopulatio:* à 2. pers. sing. perf. pass. verbi πορθέω, qu. vide.
Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum,* et *navis quâ fretum trajicitur:* à πορθμός.
Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor, qui aliquem lintre per fretum transportat:* et
Πορθμεύω, fut. εύσω, *transfreto, trajicio fretum; moveo, fero:* à πορθμὸς, quod vide.
Πορθμήϊον, Ion. pro πορθμεῖον.
Πορθμὸς, οῦ, ὁ, *fretum, trajectus:* à πείρω, *transeo.*
Πορθυμένη, ης, ἡ, *devastata:* præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.
Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.
Πορίζω, *transitum patefacio; paro, invenio, suppedito:* fut. ίσω. perf. πεπόρικᾰ. perf. pass. πεπόρισμαι· à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Πόρῐμᾰ, *pervia,* nom. pl. n. g. à
Πόρῐμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pervius; transiens; abundans, quæstuosus:* à πόρος, *transitus.* Th. πείρω.
Πόρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vitulus:* vide πόρτις.
Πόρισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *corollarium, theorema à* demonstratis obiter *resultans:* item
Πορισμὸς, οῦ, ὁ, *comparatio, acquisitio; quæstus, suppeditatio, reditus, vectigal:* et
Ποριστὴς, οῦ, ὁ, *suppeditator, quæstor:* omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.
Ποριστικὸς, κὴ, κὸν, *qui necessaria comparare amat:* à πορίζω.
ΠΟ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *annulus,* seu *fibula, cujus complexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur.*
Πόρκιος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *piscator.*
ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *rete piscatorium, circulus quivis.*
Πορνείᾰ, ᾱς, ἡ, *scortatio;* Matt. xv. 19. Mar. vii. 21. *adulterium;* Matt. xix. 9. *incestus;* 1 Cor. v. 1. à seq.
Πορνεύω, *scortor;* f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσᾰ. perf. πεπόρνευκᾰ. à seq.
Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix,* quæ corpus suum περνᾷ, id est, *vendit,* ac *prostituit,* quod à περνάω seu πέρνημι, *vendo:* perf.

med. πέπορα. Th. πειράω, idem.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, *meretricius:* à πόρνη.

Πορνοκόπος, ȣ, ὁ, *leno, lenocinator, fornicarius.*

Πόρνος, ȣ, ὁ, *scortator:* propriè, *virile scortum*, publicè se prostituens, *fornicarius*, 1 Cor. v. 9, 10. Vide πόρνη.

Πόρος, ȣ, ὁ, *transitus, meatus, via; ora maritima; via et ratio aliquid efficiendi; vectigal, quæstus; auxilium, adjumentum.* Th. πείρω, *transadigo:* perf. med. πέπορα. Hinc fortè Angl. A PORE.

Πόρπαξ, ᾶκος, ὁ, idem ac ejus th. πόρπη.

Περπάω vel -πέω, *fibulis astringo:* à

ΠΟ´ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula, annulus clypei;* à πείρω, *figo*, quia infigitur ut affigat.

Πόῤῥω, adv. *PORRO, procul, longè, antè, in anteriorem partem.* Th. πρὸ, *antè.* Est autem idem πρόσω, πόρσω, et πόῤῥω, et his opponitur ὀπίσω. πρόσω ϗ ὀπίσω, *antè et retrò.* Hinc comparat. ποῤῥώτερος· superl. ποῤῥώτᾰτος.

Πόῤῥωθεν, adv. *eminùs, procùl:* à πόῤῥω, quod vide.

Ποῤῥώτᾰτος, superl. *longissimè distans, maximè procùl dissitus:* et

Ποῤῥωτᾰ´τω, adv. superl. *longissimè:* et

Ποῤῥώτερον, adv. *longiùs:* et

Ποῤῥώτερος, *longiùs dissitus, magis procùl remotus:* et

Ποῤῥωτέρω, adv. compar. *longiùs:* à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω vel πορσῦ´νω, *præbeo; paro, ago, perago, administro; colo, honoro;* item *incito, invito:* etiam *alo:* à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo.* Th. πείρω, perf. med. πέπορα.

Πόρσῖον, Poët. adv. pro ποῤῥώτερον, *longiùs, remotiùs:* à πρόσω, adv. *longè*, &c. et per Metath. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσῖον, et superl. πόρσιστᾰ, *longissimè.* Th. πρὸ, *antè.*

Πόρσιστᾰ, vide in præc.

Πορσύνουσᾰ, Ion. pro πορσυνȣ̃σα, f. part. f. g. verbi πορσύνω.

Πορσῦ´νω, vide πορσαίνω.

Πορσω, *longè*, compar. πόρσιον, *longiùs.* Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, idem quod seq. ejus th.

ΠΟ´ΡΤΙΣ, ῐος, ὁ ϗ ἡ, *vitulus, juvencus*, aut *vitula juvenca:* item et πόρις, quæ jam cœpit πορεύεσθαι.

ΠΟΡΦΥ´ΡᾸ, ᾱς, ἡ, *PURPURA, genus conchæ nobilis;* item *pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea.*

Πορφῦ´ρεος, έᾱ, εον, contr. πορφυρȣ̃ς, ᾶ, ȣ̃ν, *PURPUREUS; splendidus, venustus, elegans; niger; versicolor:* à πορφύρα.

Πορφυρῖ´ς, ῖ´δος, ἡ, sc. ἐσθὴς, *purpurea vestis;* item *avis nomen:* ab eod.

Πορφυρῖ´ων, ωνος, ὁ, *Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum.

Πορφυρόεις, εσσᾰ, εν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλῐς, ιως, ἡ, *quæ purpuram vendit:* à πορφύρα et πωλέω, *vendo.*

Πορφῦ´ρω, fut. ῠρῶ, *purpureo colore perfundo, rubeo.* Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc et *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æstuat sed leniter.* Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πόρσω, *suppedito, præbeo, do*, Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω.

Πόσ᾽ pro ποσῖ´, *pedibus*, sic et ποσσ᾽ pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πȣ̃ς, *pes.*

Ποσᾰ´κῐς, *quoties?* adv. interrogandi, quod à πόσος, *quantus?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσᾰπλᾰ´σιος, ῐ´ᾱ, ῐον, et ποσᾰπλᾱσῐ´ων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *quotuplex?* et

Ποσᾰπλῶς, adv. *quot modis? multis modis:* à πόσος.

Ποσᾰχῶς, adv. *quot modis?*

Πόσε, *quò? quem in locum?* à πόσος.

Πόσει dat. sing. à πόσις, εως, ὁ, *maritus.*

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus.* Hinc

Ποσειδᾱ´νιος, ῐ´ᾱ, ῐον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um.*

ΠΟΣΕΙΔΩ˜Ν, gen. ῶνος, et Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus*, Deus maris.

Ποσειδᾰ´ων, ᾰ´ωνος, et -ᾰ´ονος, ὁ, Poët. et per Crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, accusat. Ποσειδᾰ´ωνᾰ, Dor. ut et in vocat. Ποσείδᾱον.

Πόσεως, gen. sing. à πόσις, ἡ, *potus.* idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo.*

Πόσθη, ης, ἡ, *pellis quâ glans virilis tegitur.* q. πρόσθη, à προτίθεσθαι. Hinc Lat. *PRÆPUTIUM*, quasi προπόσθιον, extrito σ.

Πόσῐς, ιως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τό. et

Πόσῐς, ῐος vel ιως, ὁ, *maritus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πόσος, η, ον, *quantus, a, um? quotus?* πόσȣ, *quanti?* πόσοι, *quot?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσὸς, ἡ, ὸν, *aliquantus, quidam.* τὸ ποσὸν, *quantitas:* et

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas.* ab eod. th.

Ποσσῆμᾰρ, adv. *quot dies, per quot dies, quot diebus:* ex πόσσος et ἦμαρ.

Ποσσῐ´κροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Terræ* epithet. quòd *pedibus pulsatur:* ex πȣ̃ς, *pes*, et κρότος, *pulsus.*

Ποσσῐ´ν, *pedibus*, dat. pl. Poët. pro ποσὶν, à πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Πόσσω, Dor. pro πόσσȣ, *quanti pretii?* à πόσος et gem. σ, πόσσος.

Πόσος, η, ον *quotus? quantus?* qu. πόσατος. Ex πόσος. Th. ὅσος, *quantus.*

Ποσῶς, *aliquantulùm:* à præc.

Ποτ᾽ et ποθ᾽ pro ποτὲ, *aliquando.* τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν, Xen. Apol. Socr. l. 1. *quibus tandem argumentis persuaserint.*

Πότᾰγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age*, præs. imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω pro προσάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Ποτάγχῠμεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. pl. præs. ind. verbi προσάγχυμι, à πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, et ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *propè, juxtà.*

Ποτᾰείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω, f. m. ποταείσομαι.

Ποταίνῐος, ῐ´ᾱ, ῐον, *recens, novus, peregrinus, primus.* à Dor. ποτὶ, *ad, propè.* Th. πρός.

Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem: ab eod.

Ποτᾰμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *respondere.*

Ποτᾰμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi προσαμέλγω, *insuper mulgeo.*

Ποτᾰ´μειος, είᾱ, ειον· et

Ποτᾰ´μῐος, ῐ´ᾱ, ῐον, *fluvialis.* Th. ποταμός.

Ποτᾰμοῖο, gen. Ion. pro ποταμȣ̃·

Ποτᾰμόνδε, adv. pro εἰς ποταμὸν, *ad flumen.*

ΠΟΤᾸΜΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, *fluvius.* q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποτᾰμοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui*

vel *quæ à flumine abripitur:* ex ποταμὸς, *fluvius*, et φορητὸς, *qui gestari potest.* quod à φορέω, idem quod φέρω, f. οἴσω. Apoc. xii. 15. nusquam alibi, nisi apud Hesychium.

Ποτᾶμόχωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *limo arenâve à fluvio devectâ opertus.*

Ποτᾶνὸς, *volucer, volans:* Dor. pro πετηνὸς. à seq.

Ποτάομαι, *volo:* f. m. ποτήσομαι. perf. πεπότημαι. hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo -as.*

Ποτᾶπὸς, ἡ, ὸν, *qualis -e?* à th. δάπεδον, ου, τὸ, *solum, pavimentum.* Hinc ποδαπὸς, *cujas?* indè ποταπὸς, mutato δ in π.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τουτέστι προσορᾶν, *aspicere, intueri.* ex Dor præposit. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγὴ, ἡ, *splendor, lux.*

Ποταύλει, *accinebat,* Dor. pro προσηύλει, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυλέω, *tibiâ accino.* Th. αὐλὸς, οῦ, *tibia.*

Ποτᾶῷος, Dor. pro προσηῷος, *orientalis.* Th. ἠώς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi. ἕως πότε, *quousque?* Sed

Ποτὲ, *aliquando,* est dictio enclitica, quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, οὐδὲ, &c. annectitur, ut οὐδέ ποτε, μηδέ ποτε, *nunquam.* Th. ὅτε, *quando,* citra interrog.

Ποτίδρᾶμι, Dor. pro προσέδραμι, a. 2. à τρέχω, *curro.*

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. pass. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor.* Th. κλέπτω, *furor.*

Ποτιμάξᾶτο, Dor. pro προσεμάξατο, aor. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. m. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo -as.*

Ποτέον, *bibendum est:* verbale ab inusitato πόω, cujus vicem in præsenti supplet πίνω.

Ποτέοντο, *volabant,* 3. pl. imperf. m. Ion. pro ἐποτέοντο, à verbo ποτέομαι, *volo.*

Ποτερίσδιν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare.* Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

Ποτέροισι, dat. plur. à πότερος, quod vide.

Πότερον et πότερᾶ, adv. *utrùm, an:* à

ΠΟΤΕΡΟΣ, ποτέρᾶ, πότερον, *uter, utra, utrum,* et interrogativè, ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. et Æol. pro προσέρχου, *accede,* præs. imperat. ab ἔρχομαι, *venio.*

Ποτιφύετο, *adhærebat,* Dor. pro προσεφύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *nascor.*

Πότιχ' et πότιχε, *adhibe,* Dor. pro πρόσιχε, præs. imperat. act. à προσίχω, quod vide.

Ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus.* à ποτάομαι.

Πότημᾶ, ᾰτος, τὸ, *potus, potio; poculum.* Th. πίνω.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, *poculum:* à πίνω.

Ποτηρίδιον, ου, τὸ, *pocillum:* à ποτήριον.

Ποτήριον, ου, τὸ, *poculum, calix:* à ποτήρ.

Ποτηροθήκη, ης, ἡ, *caliclarium, abacus:* à ποτὴρ et θήκη.

Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, *cratera.*

Πότης, ου, ὁ, *potor, bibax:* et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio:* à πίνω.

Ποτητὸς, ἡ, ὸν, *volucris:* à ποτάομαι.

Ποτὶ et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad.* ποτὶ χρόνος ἕρποι, *tempus adventat,* per Tmesin et Dor. pro προσέρποι.

Ποτιάπτω, *alligo.*

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, *aspicere,* præs. inf. Th. βλέπω.

Ποτίδαιᾶ, ᾱς, ἡ, *POTIDÆA,* urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto:* et

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος· ex πρὸς et δέχομαι, *capio:* f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adspexisse,* a. 2. infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi προσδέρκομαι, *aspicio.* Th. δέρκω, *video.*

Ποτιδεύομαι, *indigeo;* Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. sing. a. 2. opt. ab εἴδω, *video.*

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad cœnam utilis;* Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna.*

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, *video.*

Ποτειλέω, Dor. pro προσειλέω.

Ποτίζω, *do potum, duco aquatum, rigo:* imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε. f. ίσω, et Att. ιῶ. perf. πεπότικᾶ. a. 1. ἐπότισᾶ. a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ. a. 2. ind. act. ἐπότιδον. præs. pass. ποτίζομαι. aor. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η. ποτιζομένη, *irrigua.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτίτιθει, pro Attico προσίθει, *appone:* et hoc pro προστίθετι, præs. imperat. à προσίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui in corde hæret.* Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, ου, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, *inclinatus:* quod ex πρὸς et κλίνω, *inclino.*

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, *bibax:* à πότος.

Ποτίκρᾶνον, ω, τὸ, Dor. *pulvinar:* ex ποτὶ pro πρὸς, et κάρηνον, *caput.*

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui.*

Ποτιλέξᾶτο pro προσελέξατο, 3. pers. sing. a. 1. ind. m. verbi ejusdem.

Ποτιμάξᾶτο, Dor. et Ion. pro προσεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo:* ex πρὸς et μάσσω, *tango:* f. ξω.

Πότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *potabilis.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτιμυθεῖσθαι, *alloqui,* Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, *verbum.*

Ποτινίσσομαι, ῃ, εται, *accedo, advehor:* Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio:* præs. ind. à ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, *eo, venio.* Th. νέω, *eo.*

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Latin. *puteus.* hod. *Puteoli.*

Ποτιόσσεται, *aspicit,* 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπτομαι, idem. perf. ὦμμαι. perf. med. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιρρίπτειν, Dor. pro προσρίπτειν, *projicere.* Th. ῥίπτω, idem.

Πότις, ιδος, ἡ, *potrix:* à πότης.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere:* à ποτίζω.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit,* 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

Πότισις, εως, ἡ, *adaquatio:* à ποτίζω.

Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, *polio:* à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προσστάζω, *adstillo, instillo*: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, et στάζω, *stillo*: f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, *canalis*: à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτίστρα, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur*: à ποτίζω.

Ποτιτέρπω, fut. ψω, Dor. pro προστέρπω.

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus, conveniens, aptus*.

Ποτιῶ, fut. 1. Att. et in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, *sors, fatum, mors*: quod à πίτω, *cado*. πότμω, Doricè genit. pro πότμου.

Πότνα, ας, ἁ, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Πότνι', pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè πότνα, *veneranda*: à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dominatu venerandus*: ex πότνιος et ἄναξ, *rex*.

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ία, ιον, *venerandus, honorandus*: qu. à πίτω, *cado*: quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, οῦ, τὸ, *potio, potus, quod bibitur*: quod et

Πότος, ου, ὁ, *potatio, compotatio*; *POTUS*: et

Ποτὸς, ἡ, ὸν, *potulentus*: à πίνω, *bibo*.

Ποτόσδον, præs. part. n. g. à seq.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod simplex ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω, et -έσω. perf. ὤζηκα. perf. med. ὦδα et ὄδωδα, Att.

Ποτοῦ, gen. sing. à ποτὸν, quod vide.

Ποττὰν, vel ποτ' τὰν pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τήν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, et hoc pro πρὸς τόν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel ποτ' τῶ, et hoc pro πρὸς τοῦ.

Ποῦ, adv. *ubi? quo in loco? quo? ad quem locum?* ab οὗ. Th. ὃς, *qui*.

Πυ, encliticum, *alicubi, uspiam, ferè, circiter*, ἑκατονταέτης πυ ὑπάρχων, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis*. ἔτεσί πυ εἴκοσι, Plut. in Numa, *viginti circiter annis*.

Πυγγὴ, πυγγίον, *sacculus*.

Πυγγία, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.

Πύδης, εντος, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens*.

Πυλυβότειρα, ας, ἡ, *multorum alumna*: Epith. terræ: ex πυλὺς, Poët. pro πολὺς, et βόσκω, *pasco*. Th. βόω, idem.

Πυλύπους, οδος, ὁ, Ion. pro πολύπους.

Πυλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*.

ΠΟΥ͂Σ, vel ποὺς, ποδὸς, ὁ, *PES*; *mensura; pes metricus;* in navi *funes, quibus velum intenditur* aut *laxatur*, πόδες dicuntur, eò quòd ad mali pedem alligantur; *temo, clavus*. ἐν ποσὶν, *obvius*, κατὰ πόδα, *è vestigio insequendo*. κατὰ πόδας διώκειν, *è vestigio subsequi*. κατὰ πόδας, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, *è vestigio, confestim, illico*. πὰρ ποδὸς, *quod est præsens*. πὰρ ποσὶ, *juxta pedes*. περὶ πόδα, *convenienter*. πρὸ ποδὸς, et πρὸ ποδῶν, *ante pedes*. τὰ πρὸ ποδὸς, *præsentia*. voc. ὦ πῦς. dat. pl. ποσί.

Ποχ' ἁ, Dor. pro ποτὲ ἡ, et hoc leg. pro πόκα.

Πόω, inusit. *bibo*: quod ex πίω, vel πίνω, idem.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, opus, molestia;* in plur. *administratio reipubl.* et in plur. *lites*. οἱ ἐν πράγμασι, *magistratus, principes reipublicæ, ipse status reipublicæ*. à πέπραγμαι, perf. pass. verbi πράσσω vel -ττω, *facio*, f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *negotium; studium; intentio animi; commentatio; molestia; negotiatio, mercatura*: à seq.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, *negotior*: *aliquid efficere cupio; studeo*. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. πραγμάτευσαι, άσθω, et in plur. πραγματεύσασθε. à πρᾶγμα.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, *strenuus, solers in rebus tractandis*. Hinc Angl. PRAGMATICK. ab eod.

Πραέσι, dat. pl. à πραῢς, έος, idem qu. πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus*.

Πραθέειν, Ion. pro πραθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vasto*. f. πέρσω. f. 2. παρθῶ, et per Metath. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, εῖσα, ὲν, *venditus*, a. 1. part. pass. et

Πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: fut. πράσω.

Ex πράω, per Sync. pro περάω.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*: fut. σω. a. 2. ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium castrense, ubi tendebat prætoria cohors: ædes habitationi præsidum in provinciis destinata*, Mar. xv. 16. *Regum aulæ à provincialibus imperio Romano subjectis*, Act. xxiii. 35. *Villa voluptati Cæsaris destinata, prætorium Palatinum*, seu *Cæsareum*, Suet. Tib. 39. coll. cum Tacit. Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in urbe*, Phil. i. 13. Perizon. à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præitor*: à præeundo.

Πρακτέον, verbale à πράσσω, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. πρηκτὴρ, *actor; negotiator, mercator; exactor, coactor tributorum*: ab eod.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad agendum; efficax*: ab eod.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exactor, perpetrator*: ab eod.

Πράμνειος, seu πράμνιος, οἶνος, *vini genus*: sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρᾶν, Dor. pro πρώην, *nuper*: quod vide.

Πρᾶνης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod th. πρηνὴς, *pronus*.

Πρανιχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito*; quod ex præced. th.

Πρᾶξαι, aor. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. aor. 1. part. act. πράξας, αντος, et in n. g. πρᾶξαν, ab eod. th.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum;* acc. sing. πρᾶξιν. nom. pl. πράξεις, *res gestæ, historia*. dat. pl. πράξεσι. à præced. th.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶον, adv. *leniter, mansuetè*: item *lene, mansuetum;* n. g. ex

ΠΡΑ͂ΟΣ, et πρᾶος, ου, *lenis, mitis, mansuetus;* comparat. πραότερος, *mitior*. superl. πραότατος, *mitissimus*.

Πραότης, ητος, ἡ, *lenitas, mansuetudo*: à præced.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia*: dat. pl. πραπίδεσσι.

ΠΡΑΣΙΆ, ας, ἡ, *areola in horto*.

Fort. primò sic dicta est areola porrorum. à πράσον.

Πρᾰ́σινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *porraceus, viridis:* à πράσον, ȣ, τὸ, *porrum.*

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio:* à πιπράσκω, *vendo.* Th. περάω, idem.

Πρᾱσόκȣρον, ȣ, τὸ, *falx, quâ porrum detondent:* ex seq. et κείρω.

ΠΡΑ΄ΣΟΝ, ȣ, τὸ, *porrum:* à πράω, *incendo.* est enim calidum.

Πρασσαῖος, ȣ, ὁ, nomen ranæ; à πράσον, *porrum,* in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. et

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσȣσι, *exigunt,* 3. plur. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ȣ, ὁ, nomen ranæ: ex πράσον et φάγω, *comedo.*

ΠΡΑ΄ΣΣΩ et -ττω, *facio, ago; administro, adjuvo, tracto; vivo; patior; exigo; prodo.* fut. ξω. perf. χᾰ. perf. pass. πέπραγμαι, πράττειν κλέος, *gloriam sibi parare.* εὖ πράττειν, *prospero fortunæ flatû uti.* κακῶς πράττειν, *infelicem esse.*

Πρᾱ́σω, *vendam,* fut. 1. verbi πιπράσκω.

Πρᾱτὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor:* à πιπράσκω.

Πρᾱ́της, ȣ, ὁ, idem.

Πρᾱ́τιςος, ω, ὁ, Dor. pro πρώτιςος, *primus:* superl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, ᾱ, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus.* Th. πρό.

Πράττω, *facio:* vide πράσσω.

Πρᾱΰθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mitis, lenis animo:* ex πραΰς et θυμὸς, *animus.*

Πρᾱΰμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *qui mite consilium habet, mitis:* ex πραΰς, idem quod πρᾶος, *lenis,* et μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium.*

Πρᾱΰνω, *mitigo, lenio:* f. υνῶ. perf. πεπράϋγκα. ex

Πρᾱΰς, εῖᾰ, ΰ, idem quod th. πρᾶος, *mitis:* gen. πραέος. hinc

Πρᾱΰτης, ητος, ἡ, *lenitas:* à præced.

Πράω, inusit. *vendo:* vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo.*

Πρᾱ́ως, *leniter:* adv. à πρᾶος, *lenis.*

Πρεμνίζω, f. ίσω, *unà cum suo stipite et radice evello.* Th. πρέμνον.

ΠΡΕ΄ΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, *stipes, stirps.*

Πρέπει, *decet,* impers. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. inf. à πρέπω.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπȣσι, 3. plur. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *decens, decorum, congruum:* et Att. adv. *decentèr:* part. præs. n. g. à πρέπω.

Πρεπόντως, adv. *decentèr:* à praec.

ΠΡΕ΄ΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum, excello.*

Πρέσβᾰ, *antiqua, veneranda;* per Sync. pro πρέσβεια, f. g. à πρέσβυς, υος, ὁ, *senex:* et in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβείᾱ, ᾱς, ἡ, *legatio, postulatio, intercessio, honos augustior:* à πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ȣ, τὸ, vide in πρεσβήϊον.

Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract. à πρέσβυς, υος, ὁ, *legatus.*

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem ac th. πρέσβυς, quod vide.

Πρεσβευτὴς, ȣ͂, ὁ, *legatus, orator:* à πρεσβεύω.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum* vel *legationem pertinens;* à præc.

Πρεσβεύω, *legatione fungor;* item *senior sum, in honore ut senex sum; honore afficio ut grandævum:* fut. εύσω. perf. πεπρέσβευκᾰ. a. 1. ἐπρέσβευσᾰ. à πρέσβυς, *senex, legatus.*

Πρεσβῆες, *seniores,* nom. plur. Ion. à πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ȣ, τὸ, *honorarium: quod meretur is qui maximus est natu:* vel in genere, *quo aliquis honoratur veluti major natu.* Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, senex.*

Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, *antiqua:* acc. sing. πρεσβηΐδα. Th. id.

Πρέσβις, εως, ἡ, *legata:* à πρέσβυς, *senex.*

Πρέσβιςος, et πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex.*

Πρεσβῠγένειᾰ, ᾱς, Ion. πρεσβυγενείη, ης, ἡ, *primogenitura; antiquitas:* à seq.

Πρεσβῠγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *maximus natu; priscus:* ex πρέσβυς et γίνομαι.

ΠΡΕ΄ΣΒΥ῝Σ, εος, Att. εως, ὁ, vel πρέσβυς, εῖᾰ, ῠ, *senex; avis* nomen; *legatus; honoratus.* compar. πρεσβύτερος, *senior.* superl. πρεσβύτατος, ά΄τη, ατον, et πρέσβιςος, ίςη, ιςον, *maximus natu, antiquissimus, honoratissimus.*

Πρεσβῠ́τᾱς, acc. pl. à πρεσβύτης, *senex.*

Πρεσβῠτᾰτὸς, ἡ, ὸν, *maximus natu, antiquissimus:* superl. à πρέσβυς, *senex.*

Πρεσβῠτέρᾱ, ᾱς, ἡ, *natu grandior:* f. g. à πρεσβύτερος. ab eod. th.

Πρεσβῠτέριον, ȣ, τὸ, *Synedrium magnum Judaicum,* Luc. xxii. 6. Act. xxii. 3. quæ vox nusquam apud LXX. præter in Hist. Susannæ quæ à Theodoreto dicitur versa, et Deuteron. xxxi. 9. *PRESBYTERIUM, collegium presbyterorum, senatus ecclesiasticus:* 1 Tim. iv. 14. à

Πρεσβῠ́τερος, έρᾱ, ερον, *PRESBYTER;* (hinc Angl. PRESBYTER,) *senior; antiquior:* compar. à πρέσβυς.

Πρεσβῠ́της, ȣ, ὁ, *senex:* à πρέσβυς, idem.

Πρεσβῠτικὸς, ἡ, ὸν, *senilis, antiquus:* à præc.

Πρεσβῦτιν, acc. sing. à

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus:* acc. sing. πρεσβύτιδᾰ, et -ῦτιν. à πρεσβύτης.

Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placidus:* à πρᾶος et εὐμενὴς, *benevolus.*

Πρέψᾱς, αντος, *qui convenit,* a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum.*

Πρῆγμ' pro πρῆγμᾰ, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium.* dat. pl. πρήγμᾰσι, πρήγματα ἔχειν, *molestias habere.* Th. πράσσω, *facio,* f. ξω.

Πρηγορεὼν, ῶνος, ὁ, *gula, guttur, ingluvies.* v. προηγορεών.

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse.* q. v.

ΠΡΗ΄ΘΩ, *incendo, inflammo; inflo:* f. σω. perf. πέπρηκᾰ.

Πρηκτῆρᾰ, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor.* Th. πράσσω, *facio.*

Πρημαίνω, *spiro, flo; furenti impetu spiro.*

Πρηνηδὸν, adv. *deorsum.* à

ΠΡΗΝΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *PRONUS, præceps.*

Πρῆξαι, *egisse,* aor. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio:* f. ξω.

Πρήξεις, *facies,* 2. sing. fut. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω. sed

Πρήξεις, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas, res:* acc. sing. πρῆξιν ab eod. th.

Πρῆσαι, *incendisse,* aor. 1. inf.

act. verbi πρήθω, *incendo:* f. σω.

Πρῆσε, *incendit*, Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio;* Ion. pro πρᾶσις, quod vide. est et

Πρῆσις, εως, ἡ, *ustio; inflatio:* à πρήθω.

Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio:* f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio:* f. ξω. Est et

Πρήσσω, *transeo:* à fut. περήσω verbi περάω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incendit et inflammat, quasi flator: PRESTER*, serpens quidam: in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, à πέπρησται, 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*, vel *inflo.*

Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Πρητὴν, ῆνος, ὁ, *agnus*, vel *hædus, agniculus.*

Πρητήριον, ου, τὸ, *mercatus; locus in quo res venduntur:* Ion. pro πρατήριον. à πιπράσκω.

Πρηΰνει, *mitigat.* Ion. pro πραΰνει, 3. sing. præs. ind. act. verbi πραΰνω. Th. πραῢς, vel πρᾶος, *lenis, mitis.*

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.* Dicimus et πρὼν et πρώων ex πρὸ et εἰμί.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo.*

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo, redimo:* seu *opus faciendum conduco:* qu. à περάω.

Πριάμενος, præs. part. πρίασθαι, præs. inf. ejusd.

Πριαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES:* à

Πρίαμος, ου, ὁ, *PRIAMUS:* nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ου, ὁ, et Ion. πρίηπος, *PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum:* item *membrum virile.*

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. à πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco:* fut. σω. perf. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, σται. aor. 1. pass. ἐπρίσθην.

ΠΡΙ'Ν, *priusquam:* et pro πρὸ, cum gen. *antè*, adv. regit inf. et ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, *antequàm cecinerit.* Eleganter postponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequàm habitaret.* Cum aliis etiam articulis, ἂν, δὴ, γὲ, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus, anteactus.*

Πρινὴ, *priusquàm:* pro quo sæpiùs πρὶν ἤ.

Πρίνινος, ίνη, ινον, *iligneus, ex ilice confectus; robustus:* à πρῖνος.

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex* arbor.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίζω, *serrâ seco:* f. σω. perf. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, εῖσα, ὲν, *sectus*, aor. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκας, α, ὁ, nomen viri origine Latinum, qu. d. *Priscus.*

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca.*

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, q. v.

Πριστηροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *habens formam serræ similem:* à πριστὴρ et εἶδος.

Πρίστης, ου, ὁ, *qui serrâ aliquid secat et findit:* item, *PRISTIS* piscis: et *genus poculi* et *navigii:* et

Πριστὸς, ἡ, ὸν, *serrâ dissectus:* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi seq.

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco; stringo, alligo.* Est et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίασο, 3. sing. imperf. vel est πρίω, *eme*, præs. imperat. (ut ἴσω, pro ἴσασο,) verbi πρίαμαι, *emo.*

Πρίων, ονος, ὁ, *serra:* à πρίω, *serro.*

ΠΡΟ', *ante coram, PRO, præ, propter:* gen. regit. In compositis *præ*, modò *tempus* notans, modò *ordinem;* item *pro, ante, ex, ad*, et *argumentum:* interdum pro παρὰ ponitur.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*, nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius:* ex πρὸ et ἄγγελος, *nuntius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Προάγνυμι, f. άξω, *præfringo:* aor. 1. προέαξα. ex πρὸ et ἄγνυμι.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos.* Salm. de m. us. p. 771. à

Προαγορεύω, fut. εύσω, *prædico, prænuntio, præcipio, denuntio; testor:* ex πρὸ et ἀγορεύω, *concionor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Προάγω, *deduco, perduco, promoveo, proveho; impello, incito; in lucem profero; produco; abduco; præeo; præcello:* f. άξω. a. 2. -ήγαγον, ες, ε. a. 2. part. προαγαγὼν, όντος. ex πρὸ et ἄγω, *duco.*

Προαγωγεία, ας, ἡ, *promotio; institutio; perductio, lenocinium:* à προαγωγεύω.

Προαγωγεύσῃς, *prostituas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi

Προαγωγεύω, *produco, perduco, prostituo:* à προαγωγὸς, *perductor.*

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio:* à προάγω.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *perductor, productor, leno:* à προάγω.

Προαγωνίζομαι, *ante alium pugno; pugno pro aliquo:* ex πρὸ et ἀγωνίζομαι.

Προαδικέω, -ῶ, *injuriâ lacesso:* f. ήσω. perf. προηδίκηκα. pass. προαδικέομαι, οῦμαι, *injuriâ lacessor.* perf. part. pass. προαδικημένος. ex πρὸ et ἀδικέω.

Προαιδέομαι, οῦμαι, *antè revereor aliquem, alicui reverentiam ante alios debeo:* ex πρὸ et αἰδέομαι.

Προαιρέομαι, οῦμαι, *præfero, præopto, constituo:* f. ήσομαι. a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο. perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo:* f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum, voluntas, consilium.* ἐκ προαιρέσεως, *consultò.* et

Προαιρετικὸς, ὴν ὸν, *qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur;* in neut. *quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium.* à προαιρέομαι.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, *arbitrarius:* ab eod.

Προαιρουμένοις, dat. plur. part. præs. pass. ejusdem verbi.

Προαισθάνομαι, f. ήσομαι, *præsentio:* ex πρὸ et αἰσθάνομαι.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor:* f. άσομαι. a. 1. med. προητιασάμην, ω, ατο, *antè vici et demonstravi:* ab αἰτιάομαι, verbum forense, id est, *causor.* Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa.*

Προακηκουῖα, perf. part med. f. g. à

Προακούω, *prior audio, antè audio:* f. ούσω. perf. προήκουκα. aor. 1. προήκουσα. perf. med. προήκοα, et Att. προακήκοα. hinc perf. part. med. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, *audio.*

Προάλης, έος, ὁ καὶ ἡ, *promptus, declivis:* à προάλλομαι, *prosilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

Προαμαρτάνω, *antè pecco:* fut. προαμαρτήσω. perf. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτά-

νω, *pecco:* fut. ήσω: aor. 2. ἥμαρτον.

Προαναλίσκω, fut. λώσω, *priùs consumo, antè absumo:* ex πρὸ et ἀναλίσκω.

Προαναμέλπω, *præcino, antè decanto;* f. ψω. perf. προαναμέμιλφα. Th. μέλπω, *cano.*

Προανασείω, *priùs concutio.* D.S.

Προανατάττω, *prætexto.* Th. τάττω.

Προανατέλλω, *priùs orior.* Th. τέλλω, *orior.*

Προάξω, fut. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio.* Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, aor. 2. infin. act. verbi

Προαπέρχομαι, *præbeo, discedo:* ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, *venio.* fut. m. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, aor. 2. act. verbi præced.

Προαποδείκνυμι, *priùs demonstro:* ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo:* f. ξω. perf. δέδειχα. perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. pass. ἐδείχθην. a. 1. part. pass. δειχθεὶς, έντος.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Προαπόλλυμι, *priùs perdo.*

Προασπίζω, *clypeo objecto protego, propugno.*

Προαστεῖον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, *suburbium:* quod ex πρὸ et ἄστυ, εος, τὸ, *urbs.*

Προαύλιον, et πρόαυλον, ου, τὸ, *aulæ vestibulum.* πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam.* Th. αὐλὴ, *aula.* et

Προαύλιον, ου, τὸ, *præludium tibiarum cantu.* Th. αὐλὸς, *tibia.*

Πρόβα, *progredere,* a. 2. imperat. à προβαίνω. ex πρὸ et βαίνω. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, et βᾶθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo:* à προβαίνω, *progredior.*

Πρόβαινε, *progredere,* præs. imperat. act. à

Προβαίνω, *prægredior; anteeo, præcedo; præsum; progredior, provehor; procedo; antegredior,* seu *antecello:* f. m. προβήσομαι. perf. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ός. a. 2. ind. act. προέβην, ης, η. a. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo:* f. m. βήσομαι.

Προβάλεσκον, Ion. aor. 2. verbi προβάλλω.

Προβάλλω, *projicio, emitto, profero, propello, propono.* in med. *produco, sisto, profero, objicio, insimulo, execror, aversor, reum defero, supero.* in pass. *designor, creor, proponor, obducor.* f. προβαλῶ. perf. προβέβληκα. aor. 2. προέβαλον. a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ. et in 3. pl. προβάλωσι. præs. part. pass. προβαλλόμενος. perf. med. προβέβολα. Th. βάλλω, *mitto, jacio.*

Προβάλοιτο, *proponat,* 3. sing. a. 2. opt. med. verbi sup.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerunt,* 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio,* actio τοῦ προβαίνοντος· tum *ipsa res quæ* προβαίνει, ut *pecus, proventus ex pecudibus:* à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, propriè *ovillus,* per Synecd. sp. *pecuarius, a, um.* προβατικὴ, sc. πύλη, *pecuaria porta.* à

ΠΡΟ´ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis, pecus:* in plur. πρόβατα. dat. plur. προβάτοις. à προβαίνω· quia προβαίνειν, *procedere,* solet pascendo.

Προβέβηκε, *anteivit,* 3. sing. perf. ind. act. et hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi προβαίνω, *anteeo, supero:* quod vide.

Προβεβλημένος, ου, perf. part. pass. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβέβουλα, *prætuli, malui,* perf. med. verbi προβούλομαι, inusit. à βούλομαι, *volo:* f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur,* 3. sing. f. 1. med. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, *produco; admoneo, persuadeo, impello; promoveo, proveho:* fut. άσω. a. 1. προεβίβασα. aor. 1. ind. pass. προεβιβάσθην. a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, εῖσα, έν. Th. βαίνω, *eo.*

Προβιόομαι, οῦμαι, *antè vivo.* τὰ προβεβιωμένα, *vita anteacta,* perf. part. pass. οἱ προβεβιωμένοι, *qui ante nos vixêre.* ex πρὸ et βιόομαι.

Προβλέπομαι, *provideo:* f. ψομαι. a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου. à

Προβλέπω, *provideo, prospicio.* Th. βλέπω, *video:* fut. ψω. perf. φα.

Προβλεψάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propositio, PROBLEMA,* unde Angl. PROBLEM; *propugnaculum, scutum:* à προβάλλω, *propono:* f. λῶ. perf. pass. προβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio.*

Προβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *projectus, prominens:* dat. sing. προβλῆτι· à προβάλλω· ab eod. verbo.

Πρόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ab eodem.

Προβοηθέω, ῶ, f. ήσω, *priùs opem fero, opem maturè fero:* ex πρὸ et βοηθέω.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, *propugnaculum,* vel *scopulus eminens qui æstum maris frangit:* à seq.

Προβόλαιος, α, ον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *objectus, exporrectus:* à προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, *objectus, actio quæ intenditur; propugnaculum, tutela; prætextus; prominentia; status pugilis in procinctu stantis.* milites esse dicuntur ἐν προβολῇ, cùm *scutis protentis* magno gradu excipiunt vim hostium: *ictus, plaga.* à προβάλλω.

Πρόβολος· vide προβόλαιον.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, q. d. *vicarius pastoris:* à βόσκω, *pasco,* quod vide.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *senatûs consultum:* ex perf. pass. verbi

Προβουλεύω, fut. εύσω, *consulo, prospicio, provideo; deliberatione populum prævenio,* i. e. *prædelibero:* à πρὸ et βουλεύω, *consulto.* Th. βουλὴ, *consilium.*

Πρόβουλος, ου, ὁ, *senator, princeps:* ab eod. th.

Προγεγεννημένος, perf. part. med. verbi προγεννάω, *antegenero.* à γεννάω, f. ήσω, *genero.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, ότος, perf. part. med. verbi προγίνομαι, *antecedo:* quod vide.

Προγένειος, ου, ὁ, *qui barbam habet promissam:* à γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba:* q. v.

Προγενέστερος, έρα, ερον, *major natu, antiquior;* comp. à προγενὴς, quod à προγίγνομαι, *sum antè, procedo.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Προγενομένων, gen. plur. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγίνοντ', pro προγίνοντο, *pro-*

cedebant: Ion. pro προγίνοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi

Προγί'νομαι, *antecedo; sum antè:* f. προγενήσομαι. perf. pass. προγεγένημαι. a. 2. m. προεγενόμην. a. 2. part. m. προγενόμενος. perf. med. προγέγονᾰ. Th. γείνομαι, *nascor,* q. v.

Προγῐνώσκω, *prænosco, præscio:* f. προγνώσομαι. perf. προέγνωκᾰ. a. 2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι. perf. part. pass. προεγνωσμένος. Th. γινώσκω, *cognosco:* fut. γνώσομαι.

Πρόγνωσῐς, εως, ἡ, *præscientia:* à προγινώσκω, quod vide.

Προγνώςης, ου, ὁ, *futurorum præscius, vates:* à 3. sing. perf. pass. verbi προγινώσκω, q. v.

Προγνωςῐκὸς, ἡ, ὸν, *facultate præsciendi præditus.* τὸ προγνωςικὸν, οῦ, sc. σημεῖον, *PROGNOSTICUM, rei futuræ signum.* Hinc Angl. PROGNOSTICK.

Προγονῐκὸς, ἡ, ὸν, *avitus, primitivus:* et

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores,* οἱ πρὸ ἡμῶν γινόμενοι· (οἱ ἔκγονοι, *posteri.*) à

Πρόγονος, ου, ὁ, *antè genitus, progenitor, auctor;* item adject. *avitus.* Est et πρόγονος, *privignus,* quòd sit loco filii, ubi πρὸ usurpatur pro ἀντί. Ex πρὸ et γένος, ου, ὁ, *generatio.* à perf. med. γέγονα. Th. γείνομαι, *nascor.*

Πρόγραμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *PROGRAMMA, scriptum publicè propositum; edictum:* à perf. pass. verbi

Προγρᾰ'φω, *antè scribo, proscribo, præscribo, publicè scriptum propono:* fut. ψω. perf. προγέγρᾰφᾰ. a. 1. προέγραψᾰ. a. 2. pass. προεγρᾰ'φην, ης, η. perf. pass. προγέγραμμαι. perf. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον. Th. γράφω, *scribo, decerno.*

Προγῠμνάζω, f. ᾰ'σω, *præexerceo:* ex πρὸ et γυμνάζω.

Προγῠ'μνασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *præexercitatio:* dat. pl. προγυμνάσμασι. à præc.

Προδᾰῆναι, a. 2. inf. et

Προδέδαε, 3. sing. perf. med. verbi προδαίω, *prænosco.* Th. δαίω, *disco:* f. δαήσομαι. a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, et δαήμεναι. perf. med. δέδαα, pro δέδηα, *novi.*

Προδεδομένος, η, ον, perf. part. pass. et

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. et

Προδεδωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do,* quod vide.

Προδείελος, *ante vesperam.* Th. δείλη, *pomeridianum tempus.*

Προδεικνῡμῐ, sive προδεικνῠ'ω, fut. δείξω, *præmonstro:* ex πρὸ et δεικνύω.

Προδειμαίνω, f. ᾰνῶ, *præmetuo:* ex πρὸ et δειμαίνω.

Προδείσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, *præmetuens,* part. a. 1. act. verbi προδείδω: ex πρὸ et δείδω.

Προδέκτωρ, ορος, *protector, patronus.* Th. δέχομαι, *capio.*

Προδηλέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, *antè lædo, cladis alicujus auctor sum:* ex πρὸ et δηλέομαι.

Πρόδηλος, ου, idem quod δῆλος, *manifestus, perspicuus.* πρὸ augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè:* à præc.

Προδῐᾰβάλλω, *antè criminor.*

Προδῐδοὺς, οῦσᾰ, ὸν, præs. part. act. et

Προδῐδοῦσῐν, *produnt,* 3. plur. præs. ind. à

Προδῐ'δωμῐ, *prodo, desero; deficio; prior do; dedo,* ut urbem: f. δώσω. perf. προδέδωκᾰ. a. 1. προέδωκᾰ. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do.*

Προδῐκάζω, *præjudico:* à πρὸ et δικάζω.

Προδῐκαςὴς, οῦ, ὁ, *præjudex.* à præc.

Προδοκάζω, f. ᾰ'σω, *expecto, observo:* à πρὸ et δοκάζω, *observo.*

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ.* Th. δοκάζω, *observo.*

Πρόδομος, ου, ὁ, *vestibulum, anterior domûs pars.* à πρὸ et δόμος, *domus.* Th. δέμω, *struo.*

Προδοσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *proditio:* à προδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Προδότης, ου, ὁ, *proditor:* dat. προδότῃ· acc. pl. προδότᾱς. ab eod. verbo et th.

Προδοῦναι, a. 2. inf. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδρᾰμέω, -ῶ, *procurro, præcurro:* f. ήσω. perf. προδεδρᾰ'μηκᾰ.

Πρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *PRODROMUS, præcursor, anteambulo; excursor, emissarius; præcox:* ex πρὸ et τρέχω, *curro:* f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, *ante Solis occasum.* Sed credo legendum, πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. à δύνω, *subeo:* a. 2. ἔδυν.

Προέγκειμαι, *antepositus sum alicubi:* ex πρὸ et ἔγκειμαι.

Προέγνω, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Προεγνωσμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγρᾰ'φην, ης, η, aor. 2. ind. pass. verbi προγράφω, *antè scribo,* quod vide.

Προέγραψᾰ, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Προέδρᾱ, ᾱς, ἡ, *prima sedes.*

Προέδρᾰμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, *præcurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα.

Προεδρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, et

Προεδρῐ'η, ης, ἡ, Ion. *præsidentia, sedis* vel *loci prærogativa.* à seq.

Πρόεδρος, ου, ὁ, *qui sedet in primâ sede; præses:* ex πρὸ et ἕδρα.

Προεέργω, Ep. pro προείργω, fut. ξω, *prior arceo* vel *prohibeo.* Ex πρὸ et εἴργω.

Προέηκε, *præmisit,* 3. sing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, *præmitto.* Th. ἵημι, *mitto.* f. ἥσω. perf. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Προειδέναι, *expertum esse,* perf. inf. act. per Sync. pro προειδηκέναι. à seq.

Προείδω, sive προειδέω, *prævideo, prospicio, provideo, præscio:* f. είσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊ'δὼν, οῦσᾰ, όν. Th. εἴδω, *scio.*

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, *præopto.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. aor. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Πρόειμῐ, *procedo, proficiscor.* Th. εἶμι, *eo.*

Προεῖπᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. et

Προειπεῖν, a. 2. inf. et

Προεῖπον, ες, ε, et in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προείπω, *prædico,* quod vide.

Προείρηκᾰ, ᾰς, ε, *prædixi,* perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, *prædictus, a, um.* verbi προῤῥέω. f. ήσω. perf. προέῤῥηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico.*

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προειρέω, -ῶ, *prædico,* inusit. quod ab ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem.

Πρόεισῐν, 3. plur. præs. verbi πρόειμι, *progredior.* Th. εἶμι, *eo.*

Προεισπέμψᾱς, a. 1. part. act. à

Προεισπέμπω, *intromitto antè, accerso antè; magnâ pompâ et comitatu induco:* ex πρὸ et εἰσπέμπω. Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexto, promineo, præsto. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω et σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, priùs emitto, antè ejicio: ex πρὸ et ἐκβάλλω. Th. βάλλω, jacio.

Προεκδίδωμι, f. δώσω, priùs edo: ex πρὸ et ἐκδίδωμι.

Προεκμανθάνω, antè disco. Ex πρὸ, ἐκ, et μανθάνω, disco: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προεκπέμπω, priùs emitto.

Προέκρινᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, secerno, judico: f. νῶ. perf. κέκρικα.

Προεκφέρω, antè profero, vel exsero: f. προεξοίσω. Th. φέρω, fero.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, q. v.

Προελήλατο, processisset, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. et Att. à προελαύνω. fut. άσω. perf. προήλακα, et Att. προελήλακα, et in perf. pass. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προελεύσομαι, præcedam, f. 1. et

Προεληλύθειν, 3. sing. perf. med. ind. Att. et

Προελθεῖν, a. 2. infin. et

Προέλθῃ, 3. sing. aor. 2. sub. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. perf. med. ἤλυθα, et Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, οῦσᾶ, ὸν, prodiens, progressus, part. aor. 2. præc. verbi.

Προελοίμεθᾶ, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Th. αἱρέω, capio: fut. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior spero, antè spero: f. ίσω. perf. προήλπικᾶ. Ex πρὸ et ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Προεμαντεύου, 2. sing. imperf. pass. verbi προμαντεύομαι, antè vaticinor, quod à μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμεν, promisisse, Ion. seu Dor. pro προεῖναι, a. 2. infin. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, mitto: a. 2. ἧν.

Προεμπίπτω, antè incido, antè occurro.

Προενάρχομαι, antè incipio: fut. ξομαι. a. 1. med. προενηρξάμην, ω, ᾶτο. ex πρὸ, ἐν, et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἐνήνεγμαι. aor. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. aor. 2. ejusd. verbi.

Προενέπω, sive προεννέπω, prædico: ex πρὸ et ἐνέπω.

Προενέχομαι, constringor, teneor: ex πρὸ et ἐνέχομαι. Th. ἔχω, habeo.

Προεξαΐσσω, proruo: ex πρὸ, ἐξ, et ἀΐσσω, ruo.

Προεξανίστασθαι, antè alios surgere: à πρὸ, ἐξ, ἀνὰ et ἵστημι, sto.

Προεξέδρᾶ, ᾶς, Ion. προεξέδρη, ης, ἡ, sedes prominens; prætorium. Th. ἕδρα, sella.

Προεορτάζω, f. άσω, priùs festum celebro.

Προεπαγγέλλομαι, antè promitto: aor. 1. med. προεπηγγειλάμην, ω, ᾶτο. ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προεῖπω, antè dico, proloquor.

Προερέσσω, f. έσω, aor. 1. προέρεσσᾶ, promoveo remis, remorum ope appello. Ex πρὸ et ἐρέσσω.

Προερέω, -ῶ, prædico vel prænuntio: ab ἐρέω, idem ac th. εἴρω, f. ἐρῶ, dico.

Προέρυσσεν, deduxit, Ion. et Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. sing. a. 1. act. verbi προερύω, traho. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσσω, deduxero, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo et th.

Προέρχομαι, prævenio, progredior, egredior, præeo, præcurro: cum gen. imperf. med. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam. a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. προέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προελθὼν, όντος, progressus. Th. ἔρχομαι, venio.

Πρόες, ἑτω, præmitte, a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. et in 3. pl. ἕσαν.

Πρόεσᾶν, præmiserunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro προεισήξαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi προεισάγω, priùs importo. Th. ἄγω, f. ξω, duco.

Προέσθαι, a. 2. inf. med. à προΐεμαι, projicio, frequenter ap. Demosth.

Προεστάναι, præesse, præs. inf. à προΐστημι pro προΐστημι.

Προεστᾶτε, præestis, per Sync. Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. Vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ῶτος, præses, part. perf. per Sync. pro προεστηκώς· et

Προεστῶτες, præfecti, ejusdem nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præsum. Th. ἵστημι, statuo, sisto: fut. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Προέσχον, ες, ε, aor. 2. verbi προέχω, antecello. Th. ἔχω, habeo.

Προετικὸς, κὴ, κὸν, profusus: à προΐημι.

Προετοιμάζω, antè præparo: f. άσω. a. 1. προητοίμασᾶ. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, antè evangelizo: a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ᾶτο. ex πρὸ, εὖ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, vaticinor; prophetas expono, quod à πρόφημι, prædico. Th. φημὶ seu φάω, dico.

Προέφθασᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio: f. προφθάσω. perf. προέφθακα. Th. φθάω, prævenio: aor. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, et in 3. pl. προέχουσι, ante me teneo seu habeo, obtendo, prætendo; præsto, præcedo, præcello: f. προέξω. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησᾶν, pervenerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo: f. ήσω.

Προήγᾶγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo, produco: f. ξω. aor. 2. προῆγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, -οῦμαι, præeo, præcipuus sum, cum acc. in 3. sing. προηγεῖται. f. προηγήσομαι. perf. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

Προηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ: à præc.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, ῶνος, ὁ, gula, vesica eminentior in avibus, ubi esca προαγείρεται, (id est, præcolligitur,) guttur, ingluvies.

Προήγορος, ου, ὁ, qui primus causam dicit: à προαγορεύω, prædico: quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προηγούμενος, η, ον, antecedens, part. præs. verbi προηγέομαι.

προηγυμένη (sc. αἰτία), causa interna, ut προκαταρκτικὴ externa dicitur. undè

Προηγυμένως, adv. ex antecedente, præcipuè, ex professo: à præc.

Προηδυνθέντᾶς, acc. plur. a. 1. part. pass. verbi

Προηδῦνω, delecto antè; quod ex πρὸ et ἡδύνω, lætitiâ afficio. Th. ἡδὺς, ἑως, suavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar, plusq. perf. med. vel imperf. Att. à πρόειμι. Th. εἶμι, eo: perf. med. εἶα. plusq. perf. med. ᾔειν.

Προῆκᾶν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Προήκᾶτο, 3. sing. a. 1. med. verbi προΐημι, præmitto.

Προήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, præacutus. Ex πρὸ et ἀκή.

Προήκω, procedo, progredior, antecello: προήκων, part. provectus. Th. ἥκω, fut. ξω, venio.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε. perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προηλπῖκότᾶς, acc. plur. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior spero: f. ίσω. perf. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Προῆμᾶρ, pro πρὸ ἡμέρας, antè diem.

Προημαρτηκόσῖ, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, pecco.

Προῆν, projeci, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Προήνεγκᾶ, ας, ε, excellui, a. 2. ind. act. verbi προφέρω, excello. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Th. αἱρέω, capio, eligo: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προηρόσῖος, ῖα, ῖον, arationem præcedens. Unde προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. ex πρὸ et ἀρόω, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi προέρχομαι, prævenio, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, venio.

Προησκήσᾶτο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, antè exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo: f. ήσω.

Προήσομαι, η, εται, profundam, f. 1. m. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι seu ἕω, mitto: f. ήσω.

Προῃτιᾶσά᾽μεθᾶ, antè demonstravimus, 1. pl. aor. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, antè criminor: f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προήχθην, ης, η, adductus sum, processi, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, duco.

Προθέεσκον, Ion. imperf. verbi προθέω.

Προθέλυμνᾶ, funditùs, radicitùs: adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, è radice erutus, qui radicitùs extirpatur: ex πρὸ et θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμηλον, idem.

Προθέντᾶ, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέουσῖν, permittunt, 3. plur. præs. ind. verbi προθέω. Th. τίθημι, pono.

Πρόθεσῖς, εως, ἡ, propositum, propositio: à προτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Προθεσμῖᾶ, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præfinitum: ab adj. seq.

Προθέσμῖος, ῖα, ῖον, præstitutus, antè constitutus: à προτίθημι, antè constituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ, propositio; res proposita. ab eod. verbo et th.

Προθνήσκω, f. ήξω, morior antè: à πρὸ et θνήσκω.

Προθορὼν, prosiliens, a. 2. part. act. verbi inus. προθορέω. Th. θόρω seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμέομαι, οῦμαι, alacri sum animo, promptus sum; studeo, magno studio enitor: à πρόθυμος.

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præc.

Προθυμῖᾶ, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo: à seq.

Πρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus: ex πρὸ et θυμός.

Προθύ᾽μως, adv. promptè, alacri animo: à præc.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύραιον, vestibulum quod est ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προΐάλλω, f. αλῶ, foràs emitto, promo: ex πρὸ et ἰάλλω.

Προΐάπτω, præmitto, procul mitto: f. ψω. a. 1. προΐαψᾶ, ας, ε. f. infin. προΐάψειν. Th. ἰάπτω, mitto: f. ψω. undè

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω.

Προΐδεῖν, a. 2. inf. act. et

Προΐδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video: fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Προΐδὼν, οῦσᾶ, ὸν, a. 2. part. act. præced. verbi.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Att. pro προΐη, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προϊέω seu προΐημι, præmitto, largior. Th. ἵημι seu ἕω, mitto; imperf. ἵην. a. 2. ἦν.

Προΐέμεν, Ion. et προΐέμεναι, Att. seu Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Προΐέμενος, emittens, præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. verbi ejusd.

Προΐέναι, projicere, dejicere; permittere, sinere; præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, antè alios sedere: ex πρὸ et ἵζομαι. Th. ἵζω, sedere facio.

Προΐηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προϊάλλω.

Προΐημῖ, præmitto; mitto; emitto; dimitto; immitto; projicio; concedo arbitrio alicujus; τήνδε Θεῷ πρόες, Il. Α. 127. hanc Deo permitte, i. e. Dei arbitrio trade. Th. ἵημι, mitto.

Προΐητῖ, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προῖκᾶ, adv. gratìs, sine mercede. Th. προῒξ, donum.

Προΐκνέομαι, οῦμαι, advenio, accedo.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus: à præc. vel à προῒξ, quasi ambiens προῖκα, largitionem.

ΠΡΟΙ῎Ξ, et προὶξ, κὸς, ἡ, donum, dos, gratia: acc. προῖκα, quo adverbialitèr etiam usurpatur pro gratìs, sine mercede. προικὸς δίκη, actio quâ dos repetitur. Dem. c. Neæram. q. à πρὸ et ἵκω, venio, quia est donum quo quis alium prævenit ultrò: aut à πρόεσις, largitio, quod à προΐεμαι, effundo largitèr.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, advenio. quod ex πρὸ et ἰκνέομαι, venio; f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, f. εύσω, equito antè: ex πρὸ et ἱππεύω, equito. Th. ἵππος, equus.

Προΐσσομαι, stipem peto, manum scil. extendendo. Archilochus ap. Suidam, voc. Καταπροΐξεται. Th. ἵκομαι, venio.

Προΐστημῖ, f. προστήσω, præpono, antepono; in medio etiam prætendo, præficio; prostituo;

operam do alicui rei, studeo. at in a. 2. et perf. act. et in pass. est *antisto, præsum; tueor; præsto; magistratum gero.* Th. ἵστημι, *sto.*

Προΐσχω et προΐσχομαι, *protendo, porrigo, prætendo.* Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo.*

Προϊὼν, όντος, in f. g. προϊοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, *procedo.* Th. εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio,* per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, *persequor:* f. ξω. perf. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. *subitò, statim:* ut puto, more προκὸς, i. e. *hinnuli,* qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίστημι, *antè constituo.*

Προκαθηγοῦμαι, *ducem me præbeo, ducatum præsto;* f. ήσομαι. perf. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, *dux sum.*

Προκάθημαι, *præsideo, antè sedeo:* imperf. m. προεκαθήμην· ex πρὸ et κάθημαι, *sedeo.*

Προκαθίζω, et προκαθίζομαι, *antè consideo; præfero:* ex πρὸ et καθίζω.

Προκαθίστημι, *antè constituo:* ex πρὸ et καθίστημι. Th. ἵστημι, *statuo:* f. στήσω. perf. ἕστηκα, seu ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, οῦμαι, *evoco, provoco, lacesso; in jus voco;* item *hortor.* Th. καλέω, *voco:* f. έσω. perf. κέκληκα.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Προκαλίζομαι, *provoco, lacesso.* Th. καλέω, *voco.*

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, *prælaboro.* Th. κάμνω, *laboro:* f. καμῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præceps.* Th. κάρηνον, *caput.*

Προκαταγγέλλω, *prænuntiò, antè denuncio:* f. ελῶ. perf. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

Προκατακαίω, f. αύσω, *comburo antè;* ex πρὸ et κατακαίω.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκαταλαμβάνω, *præoccupo, anticipo, anteverto:* ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, *capio:* fut. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον. perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *antè dissolvo, antè everto, antè finio:* ex πρὸ, κατὰ, et λύω, *solvo.*

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, *principalis, primarius:* ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προκαταρτίζω, *priùs absolvo:* f. ίσω. a. 1. προκατήρτισα. a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ης, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus.*

Προκατασκευάζω, f. άσω, *præparo:* ex πρὸ et κατασκευάζω, *struo, paro.*

Προκαταφεύγω, f. ξω, *priùs fugio:* ex πρὸ et καταφεύγω.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

Προκατέρχομαι, fut. ελεύσομαι, *præcedo.*

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *antè sedens,* præs. part. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, *sedeo;* quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν, inf. à προκαθίζω, q. v.

Προκατόπτομαι, f. όψομαι, *priùs speculor et exploro:* ex πρὸ et κατόπτομαι, *perspicio, video:* à κατὰ et ὄπτομαι.

Προκατοψόμεναι νῆες, *naves quæ exploraturæ præmittuntur,* f. 1. part. med. pl. num. f. g. à præc.

Πρόκειμαι, σαι, ται, *proponor; exponor; projicior:* hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, *propositus:* fut. προκείσομαι. præs. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ et κεῖμαι, *jaceo.* πρόκειται dicitur vel de versione quæ originali adjacet; idem quod παράκειται, Hesych. vel de libro quæ omnibus oculis exponitur. Is. Vos. Variar. Observation. lib. p. 364.

Προκεκηρυγμένον, *prænuntiatum,* perf. part. pass. n. g. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκενόω, ῶ, f. ώσω, *antè exhaurio:* ex πρὸ et κενόω.

Προκεχειροτονημένοις, *priùs designatis,* dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ et χειροτονέω, *decerno, creo,* elatis *manibus;* ex χεὶρ et τείνω, *tendo.*

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, *antè prædico:* f. ξω. a. 1. προεκήρυξα. à κηρύσσω, *prædico.* Th. κήρυξ, *præco.*

Προκινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor pro; propugno periclitando:* ex πρὸ et κινδυνεύω, *periclitor.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Προκλέης, έεος, ὁ, *PROCLES,* nom. propr.

Προκληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. à προκαλέομαι. Th. καλέω, *voco.*

Πρόκλησις, εως, ἡ, *provocatio;* item *conditio lata:* ab eod. verbo et th.

Προκλυτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *præauditus, præcognitus.* Th. κλύω, *audio.*

Προκομίζω, f. ίσω, *profero, affero:* ex πρὸ et κομίζω.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, *processus, progressus, profectus, proventus:* à perf. m. verbi προκόπτω.

Προκόπτω, *proficio, incrementum capio; procedo:* imperf. προέκοπτον. fut. ψω. perf. act. προκέκοφα. perf. med. προκέκοπα. In Solœcismis numerat Luc. Solœc. Refutat. Græv. § 33. et Xenoph. Rerum Græc. l. vii. οὐδὲν πρὔκοπτεν εἰς τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς, *nihil profecerunt ad perdendos nos.* In malo sensu: ἐπὶ πλεῖον προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. ii. 16, *ad ulteriorem prolabentur impietatem.* ἐν παιδείᾳ προκόπτειν, Diod. Sic. Quanquam Lucianus in Solœcistâ inter vocabula barbara proscribit. Th. κόπτω, *scindo.*

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio,* quâ alii alium *anteponimus:* à

Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono:* præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *antè,* et κρίνω, *judico.*

Πρόκρισις, εως, ἡ, *prælatio; præjudicatio:* à perf. pass. verbi προκρίνω.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias,* seu *super alias in continuâ serie:* à κροσσὸς, οῦ, ἡ, *fimbria;* vel κροσσαὶ, *scalæ.* Vide Eustath. et Suidam.

Προκυλίνδω, *provolvo.* Ex πρὸ et κυλίνδω.

Προκυρόω, -ῶ, *antè sancio:* fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, *priùs sancitus:* ex πρὸ et κυρόω, *ratum habeo, auctoritatem do.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Προκύων, *PROCYON,* sive *Antecanis;* sidus quod *ante* majorem *Canem* oritur: ex πρὸ et κύων, *canis.*

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τοῦ κώμου γραφόμενον, quod antè κῶμον, hym-

numque scribitur aut canitur: *hymni proœmium.*

Πρόκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *remex qui est ad remum.* Th. κώπη, *remus.*

Προλᾰλέω, *garrio*, Epigr. Stratonicis ap. D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβᾰ́νω, *occupo, anteverto:* f. προλήψομαι. perf. προείληφᾰ. aor. 2. προέλᾰβον, ες, ε, *præoccupavi.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Προλέγω, *antè dico, prædico; item antè deligo:* imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico:* f. ξω. perf. χα.

Προλείπω, *priùs relinquo*, item *relinquo; item antè deficio, priùs destituo:* f. ψω. aor. 2. προέλῐπον. a. 2. m. προελῐπόμην, perf. med. προλέλοιπᾰ. Th. λείπω, *linquo.*

Προλελεγμένος, η, ον, *antè delectus*, perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, *relicti*, nom. pl. part. perf. med. verbi προλείπω.

Προλεσχηνεύω, *priùs garrio, priùs colloquor:* ex πρὸ et λεσχηνεύω.

Προλήνῐον, ου, τὸ, *antetorcular:* ex πρὸ et ληνὸς, *torcular.*

Πρόληψῐς, εως, ἡ, *anticipatio: occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio:* à προλαμβάνω, quod vide.

Προλῐπόνθ' et προλῐπόντ' pro προλῐπόντᾰ, acc. sing. vel pro προλῐπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω.

Προλῐπὼν, *relinquens;* in f. g. προλῐποῦσᾰ, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, q. d. *primus insidiator.*

Προμᾰ́θειᾰ, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμᾰθεῖν, *prædidicisse*, aor. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμᾰθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρόμᾰλος, ου, ἡ, *plantæ species; vitex; myrica.* Th. μαλὸς, idem quod ἀμαλὸς, *tener.*

Προμανθᾰ́νω, *antè disco:* ex πρὸ et μανθάνω, *disco:* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτῠ́ρομαι, *antè testor, prænuntio*, f. οῦμαι. a. 1. m. προεμαρτυρᾰ́μην, -ω, -ᾰτο. à μαρτύρομαι, *testor.* Th. μάρτυς, *testis.*

Προμᾰχέω, -ῶ, *propugno:* fut. ήσω. perf. προμεμᾰ́χηκᾰ. ex πρὸ et μαχέω.

Προμᾰχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμᾰχίζω, *in primâ acie pugno:* f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno;* f. μαχήσομαι.

Προμᾰ́χοις, et Ion. προμᾰ́χοισῐ, *propugnatoribus*, dat. pl. à πρόμαχος.

Προμᾰ́χομαι, *propugno.*

Πρόμᾰχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pugnam init in primâ acie, antesignanus, propugnator:* contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμᾰ́χων, gen. pl. præced. at

Προμᾰχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμελετᾰ́ω, *præmeditor:* fut. ήσω. perf. προμεμελέτηκᾰ. a. 1. προεμελέτησᾰ. à μελετάω, *curo, meditor.* Th. μέλει, *curæ est.*

Προμερῐμνᾰ́ω, -ῶ, *antè sum solicitus:* f. ήσω. perf. προμεμερῐ́μνηκᾰ. à μεριμνάω, *anxiè cogito.* Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura.*

Προμετωπῐ́διον, ου, τὸ, *frontale:* ex πρὸ et μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προμήθειᾰ, ας, ἡ, vel προμηθῐ́ᾰ, *providentia, prudentia, cura, respectus:* à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη et -ῐ́η, Ion. pro præc.

Προμηθέομαι, *provideo, curam alicujus gero, rationem habeo:* à προμηθής.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: qu. à

Προμηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *providus, circumspectus:* ex πρὸ, *ante*, et μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Προμηνῡ́ω, *præsignifico:* f. ῡ́σω. perf. προμεμήνῡκᾰ. ex μηνύω.

Προμῐγῆναι, *misceri*, a. 2. inf. pass. verbi

Προμίγνῡμῐ, et προμιγνῡ́ω, f. ξω, *priùs misceo; item simpl. misceo.* à πρὸ et μίγνυμι.

Προμνᾰ́ομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *concilio nuptias alicui:* ex πρὸ et μνάομαι.

Προμνηστῖνος, η, ον, *deinceps, alius post alium, ex intervallo.*

Προμνηστρῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *pronuba, nuptiarum conciliatrix:* à προμνάομαι.

Προμολέω, *progredior:* ex πρὸ et μολέω, seu μόλω, *venio, eo.*

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum:* quia προμολοῦμεν, id est, *prodimus* per illud.

Πρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pugnam init in primâ acie, antesignanus:* contract. et πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno.* Nisi ex πρὸ et μάω, ut sit, *qui antè ruit* in hostem.

Πρόνᾱον, ου, τὸ, *vestibulum seu atrium templi.* à seq.

Πρόνᾱος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ante templum situs:* à ναός.

Προναυμᾰχέω, ῶ, f. ήσω, *prior navale prælium ineo.* ex πρὸ et ναυμαχέω, *navale prælium ineo:* ex ναῦς et μάχομαι, *pugno.*

Προνέμομαι, *progredior; propriè, pascendo seu depascendo.*

Προνήῐον, ου, τὸ, Ion. pro πρόναον, q. v.

Προνοέω, -ῶ, et -έομαι, -οῦμαι, *antè mente percipio; provideo; procuro:* fut. ήσω. perf. προνενόηκᾰ. præs. inf. act. προνοεῖν. præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, *mens.*

Προνοὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητῐκὸς, ὴ, ὸν, *providendi solertiam habens, providus:* ab eod. verbo.

Προνοητῐκῶς, adv. *providè:* à seq.

Πρόνοιᾰ, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura, prudentia:* ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior, prædationibus infesto, captivum abduco:* præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt.* à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio; item direptio; præda.* à νομὴ, *pastus.* Th. νέμω, *distribuo, pasco.*

Προνοοῦσῐ, 3. pl. præs. ind. προνοοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.

Προνουμηνῐ́ᾰ, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam.*

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet cum πρὸ νυκτὸς, *ante noctem.*

ΠΡΟ'Ξ, προκὸς, ὁ, *hinnulus; dama.*

Προξενέω, -ῶ, *sum hospes publicus, hospitio excipio, nomine civitatis:* item *præsto.* προξένησᾰν, Œd. Tyr. 1483. quod explicat Scholiastes per εἰργάσαντο, αἴτιοι ἐγένοντο. à πρόξενος.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta, pararius, conciliator:* à præced. verbo.

Προξενῐ́ᾰ, ῐ́ας, ἡ, *jus hospitii:* à seq.

Πρόξενος, Ion. et Poët. πρόξεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hospes publicus civitatis; item qui nobis aliquid conciliat et parat; item socius*, Lys. Th. ξένος, *hospes.*

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ:* ex πρὸ et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, ῶ, *viam præstruo, viam patefacio, præparo; auc-*

tor et adjutor sum, exemplum præbeo; item *propensus sum:* ex πρὸ, ὁδὸς, ȣ̃, ἡ, *via*, et ποιέω.

Πρόοδος, ȣ, ἡ, *prodeundi* seu *exeundi actio; incrementum:* ex πρὸ et ὁδός. et

Πρόοδος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *qui viam prævit, præcursor.* ab iisdem.

Προοιμιᾶσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior:* f. m. ἁσομαι. præs. part. m. προοιμιαζόμενος, η, ον. à

Προοίμιον, ȣ, τὸ, *exordium, proœmium.* Th. οἴμη, *via, semita.*

Προοπτέον, *prospiciendum.* et

Προόπτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *prævisus, manifestus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προοράω, -ῶ, *ante me video, prospicio:* imperf. m. προωράόμην, -ώμην. perf. act. προεώρᾱκᾰ. perf. part. act. προεωρᾱκὼς, ότος, *qui anteà vidit.* Th. ὁράω, *video.*

Προορίζω, *priùs definio:* f. ἴσω. perf. προώρῐκᾰ. a. 1. προώρῐσᾰ, *prædestinavi, decrevi.* aor. 1. part. act. προορίσᾱς, αντος, *qui prædestinavit:* ex πρὸ et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*

Προȣ̃, *projice*, aor. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόεο, προȣ̃, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Προοφειλόμενος, η, ον, *antè debitus,* præs. part. pass. à

Προοφείλω, *prior debeo;* item *debeo.* Th. ὀφείλω, *debeo.*

Πρόπᾱν, n. g. à πρόπας, q. v.

Πρόπαππος, ȣ, ὁ, *avi pater, proavus.*

Πρόπᾱρ, per Apoc. pro

Προπᾰροιθε, *antè, è regione.* à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Πρόπᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, *totus;* ex πρὸ et πᾶς.

Προπάσχω, *antè patior*, aor. 2. προέπᾰθον. a. 2. part. act. προπᾰθὼν, όντος. Th. πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. perf. med. πέπονθα. a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπᾰτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor,* qui *vice patris* seu *auctoris* est; propriè *avus, progenitor, generis auctor:* ex πρὸ et πατὴρ, *pater.*

Πρόπειρᾰ, ᾱς, ἡ, *periculum, quod de re aliquâ fit, antequàm aliquid aggrediamur, prætentamentum:* ex πρὸ, *antè*, et th. πεῖρα, *conatus.*

Προπέμπω, *deduco, mitto ante:* item *prosequor, comitor:* fut. ψω. a. 1. προέπεμψᾰ. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, ᾰτω. a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar:* a. 1. pass. προεπέμφθην, ης, η. a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι. a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, *deductus.* ex πρὸ et th. πέμπω, *mitto.*

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, ȣ, *qui ante aliquid intellexit,* perf. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, *præsentisco:* quod à πυνθάνομαι, *audio:* fut. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, υῖᾰ, ὸς, *qui propinavit.* perf. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντᾰ, acc. sing. aor. 2. part. act. à προπίπτω, *procido.* Th. πίπτω, *cado:* fut. πεσȣ̃μαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπέτειᾰ, ᾱς, ἡ, *petulantia, præcipitantia, temeritas; protervia;* item *proclivitas; propensio:* à προπετής.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *præceps, pronus; petulans, protervus, procax.* προπετὲς, *præcipitantèr*, adverbialitèr. Ex πρὸ et πέτω, pro quo in usu est πίπτω, *cado.*

Προπετῶς, adv. *præcipitantèr, temerè:* à præc.

Προπέφανται, 3. sing. perf. pass. verbi προφαίνω.

Προπεφραδμένᾰ, *per præcones indicata, prædicta.* Hes. Op. 655. *prædeliberata;* Dor. pro προπεφρασμένᾰ, nom. vel acc. plur. n. g. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, *prædicor, prænuntior.* Th. φράζω, *dico:* fut. σω. aor. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι. perf. m. πέφραδα.

Προπηδᾰω, ῶ, f. ήσω, *prosilio:* ex πρὸ et πηδάω.

Προπηλᾰκίζω, f. ἴσω, *probro et ignominiâ afficio:* inde præs. part. pass. προπηλᾰκιζόμενος, ȣ. a. 1. part. pass. προπηλᾰκισθεὶς. ex πρὸ et πηλακίζω. Th. πηλὸς, *lutum;* unde πηλακίζω, *contumeliâ afficio;* propriè per aspersionem *luti.*

Προπῖνω, *PROPINO:* item *poculo provoco:* per Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior:* ex πρὸ et πίνω, *bibo:* f. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes*, nom. pl. præs. part. à

Προπίπτω, *procido:* f. πτώσω. perf. πέπτωκᾰ. à πίπτω.

Προποδίζω, *procedo, progredior:* à ποδίζω, *gradior:* f. ίσω. Th. πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Προποιέω, ῶ, f. ήσω, *antè facio:* ex πρὸ et ποιέω.

Πρόπολος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *qui circa dominum suum versatur, minister, servus.* Th. πολέω.

Προπομπεύω, f. εύσω, *in solemni pompâ proco* vel *præferor:* ex πρὸ et πομπεύω.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmissio, deductio:* à προπέμπω.

Προπομπὸς, ȣ̃, ὁ ϰ ἡ, *anteambulo, prævius, deductor:* ab eod.

Προπονέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, *antè fatigor.* usurpatur et

Προπονέω, ῶ, fut. ήσω, *antè laboro:* ex πρὸ et πονέω.

Προπορεύομαι, *præcedo, præeo:* fut. m. εύσομαι. perf. pass. προπεπόρευμαι· ex πρὸ et πορεύομαι.

Προπράττω, *antè facio:* ex πρὸ et πράττω.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, *promptus, benevolus:* qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ et πρηὼν, ὁ, *cacumen montis:* et per Systol. πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *præceps, pronus, proclivis, paratus, propensus.* Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκῠλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more supplicis.* à κυλίνδω, idem quod th. κυλίω, *volvo.*

Προπτῠω, *antè exspuo:* ex πρὸ et πτύω, *exspuo.*

Πρόπτωσῐς, εως, ἡ, *procidentia, prolapsio:* ex προπίπτω.

Προπῠλαιον, et πρόπῠλον, ȣ, τὸ, *vestibulum.* Th. πύλη, *porta.*

Προπυνθᾰνομαι, *priùs audio* seu *intelligo, præsentio, præsentisco:* ex πρὸ et πυνθάνομαι.

Προπώλης, ȣ, ὁ, *PROPOLA, venditor primarius.* Th. πωλέω, *vendo.*

Προρέει, *profluit*, 3. sing. præs. ind. et

Προρέοντῐ, *profluenti*, dat. sing. præs. part. à

Προρέω, vel προρρέω, *profluo:* ex πρὸ et ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω. at

Προρρέω, *prædico:* f. ήσω. perf. προείρηκᾰ, et Att. προείρηκᾰ. Th. ῥέω, *dico*, Hesych.

Πρόρρησῐς, εως, ἡ, *vaticinium; oraculi septum,* Luc. de Sacrif. p. 368. dat. pl. προρρήσεσῐ. à præced.

Πρόρριζος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *unà cum radice, radicitùs.* Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix.*

ΠΡΟ'Σ, cum gen. *à, ab, ex, erga, cum:* cum dat. *ad,*

apud, usque: cum acc. *in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter, de:* πρὸς ἀγγέλους λέγει, Heb. i. 7. λέγειν τοὺς Θεοὺς πρὸς αὐτὸν, *Deos declarare de ipso* (Alexandro), Ælian. V. H. xii. 64. ubi vid. Perizon. Absolutè πρὸς est προσέτι, *prætereà,* πρὸς δὲ, *ad hæc verò.*

Προσάββᾰτον, ου, τὸ, *dies qui sabbatum antecedit.*

Προσᾰ́γᾰγε, aor. 2. imperat. act. et

Προσᾰγᾰ́γω, ῃς, ῃ, aor. 2. sub. act. verbi προσάγω, *adduco,* quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio:* fut. -γελῶ. perf. προσήγγελκᾰ. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσᾰγορευτέον, *compellandum est.* verbale à προσαγορεύω.

Προσᾰγορευτῐκὸς, ὴ, ὸν, *compellativus, salutatorius.* à

Προσᾰγορεύω, *compello, saluto, cognomino:* fut. εύσω. perf. προσηγόρευκᾰ. præs. pass. προσᾰγορεύομαι, ῃ, εται, *cognominor:* aor. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Προσᾰ́γω, *adduco; adhibeo, admitto;* item *accedo, appropinquo:* item *allicio, concilio.* in med. *ad me adduco, allicio, concilio; subigo, mancipo.* fut. ξω. perf. προσῆχᾰ. a. 2. προσήγᾰγον. a. 2. sub. προσᾰγᾰ́γω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προσᾰγᾰγών. Th. ἄγω, *duco.*

Προσᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, accessus:* à præcedente.

Προσᾱΐσσω, f. ΐξω, part. aor. 1. προσᾱΐξας, *ruo* vel *prosilio in, accurro, accedo.* Ex πρὸς et ἀΐσσω.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico:* f. ήσω. perf. προσήτηκᾰ. Th. αἰτέω, *peto.*

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus.* Vide præced.

Προσακτέον, *adducendum:* verbale à προσάγω.

Προσᾰλείφω, *allino, illino:* ex πρὸς et ἀλείφω, *ungo.*

Προσᾰμέλγω, *insuper mulgeo.*

Προσᾰμῡ́νει, *tutatur,* 3. sing. præs. ind. act. verbi

Προσᾰμῡ́νω, *insupèr auxilior.* Th. ἀμύνω, *auxilior.* fut. υνῶ. perf. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσᾰνᾰβαίνω, *ascendo;* aor. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imperat. προσᾰνᾰ́βηθῐ, et Atticè προσᾰνᾰ́βᾰ. ex πρὸς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo, vado:* fut. βήσομαι. perf. βέβηκα.

Προσᾰνᾰ́βᾰσῐς, εως, ἡ, *ascensio:* à præc.

Προσᾰναιρέω, ῶ, *contrucido; tollo, everto.* προσᾰναιροῦμαι, *insuper suscipio.* ex πρὸς et ἀναιρέω.

Προσᾰνᾰλέγομαι, *insuper recito, narro, commemoro.*

Προσᾰνᾱλίσκω, *impendo:* fut. προσᾰνᾱλώσω. perf. προσᾰνήλωκᾰ. a. 1. act. προσᾰνήλωσᾰ. a. 1. part. act. προσᾰνᾱλώσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν. ex πρὸς et ἀναλίσκω, *consumo.* Th. ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλούς.

Προσᾰνᾰπαύομαι, *acquiesco, requiesco:* f. m. -αύσομαι. perf. pass. -πέπαυμαι.

Προσᾰνᾰπίμπλημῐ, *repleo, refercio.*

Προσᾰνᾰπλάσσω, f. ξω, *insuper fingo:* ex πρὸς et ἀναπλάσσω.

Προσᾰνᾰπληρόω, ῶ, *suppleo:* fut. ώσω. a. 1. ind. act. προσᾰνεπλήρωσᾰ. ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Προσᾰνᾰτῐ́θεμαι, *confero:* præs. ind. med. προσᾰνεθέμην, σο, το, aor. 2. ind. m. cum. dat. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, *pono.*

Προσᾰνᾰτρέπω, *insuper everto; everto.*

Προσᾰνᾰφέρω, *affero, refero.*

Προσανδρᾰποδίζω, *prætereà in servitutem redigo,* vel *abstraho:* ex πρὸς et ἀνδραποδίζω.

Προσᾰνέρπω, *adrepo, irrepo, perrepo:* à πρὸς, ἀνὰ, et ἕρπω, *serpo.*

Προσᾰνεσπάσθησᾰν, *convulsi fuerunt,* 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσανασπάω. ex πρὸς, ἀνὰ, et σπάω, *traho:* f. άσω. perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσᾱνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro προσηνὴς, quod vide. dat. προσᾱνεῖ.

Προσᾰνοίγω, *adaperio, aperio.*

Προσᾰνοικοδομέω, ῶ, *in adversum ædifico:* ex πρὸς, ἀνὰ, et οἰκοδομέω.

Προσάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, *acclivis.* κατάντης, *declivis.* ab ἄντα, *coram.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Προσᾰ́παξ, *semèl, duntaxat.* Th. ἅπαξ, *semèl, omninò.*

Προσᾰπειλέομαι, -οῦμαι, *addo minas:* fut. m. ήσομαι. a. 1. m. προσηπειλησᾰ́μην, ω, ᾰτο, *addidi minas.* a. 1. part. med. προσᾰπειλησᾰ́μενος. Th. ἀπειλέω, *minor, minitor.*

Προσᾰπέκτεινᾰ, *interfeci,* a. 1. verbi προσαποκτείνω.

Προσᾰποθνήσκω, *prætereà morior, etiam morior.* Th. θνήσκω.

Προσᾰποκτείνω, *occido, interficio:* ex πρὸς, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσᾰπόλλῡμῐ, *prætereà* vel *simul perdo;* simpl. *perdo.* προσᾰπόλλῡμαι, *simul pereo.* ex πρὸς, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, quod ab ὀλέω. perf. ὤλεκα, et Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ. indef. 2. part. act. ὀλῶν, οῦντος.

Προσᾰπολοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi præc.

Προσᾰποστέλλω, *insuper mitto; mitto.*

Προσάπτω, *alligo, appendo, affigo, attribuo.* Th. ἅπτω, *necto:* f. ψω.

Προσᾰρᾱ́σσω, et άττω, f. ξω, *allido:* scribitur et προσαῤῥάσσω. ex πρὸς et ἀράσσω.

Προσᾰρήρεται, 3. sing. præs. ind. m. à

Προσᾰρήρομαι, *adapto.* A præterito medio formatur præsens, significans idem quod primitivum: sic ab ἄρω, *apto, congruo;* f. ἀρῶ: perf. med. ἦρα, et Att. ἄρηρα, undè præsens ἀρήρομαι.

Προσᾰρηρότᾰ, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. perf. part. à προσάρω, *apto.* Th. ἄρω, *apto:* f. ρῶ. perf. ἦρκα. perf. med. ἦρα, et Att. redupl. ἄρηρα. inde perf. med. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρκέω, ῶ, fut. ήσω, *opem fero, suppedito:* ex πρὸς et ἀρκέω.

Προσαρμόζω, vel -ττω, *adapto, accommodo:* ab ἁρμόζω, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*

Προσαρτᾱ́ω, ῶ, f. ήσω, *appendo.* Th. ἀρτάω.

Προσᾰ́ρω, *adapto:* vide in προσᾰρηρότᾰ.

Προσαυδᾰ́ω, -ῶ, *alloquor, compellor:* ex πρὸς et αὐδάω, *loquor.* Th. αὐδὴ, *vox.*

Προσαυλέω, ῶ, fut. ήσω, *accino tibiâ.*

Προσᾰφοδεύω, *alvi profluvium rejicio.*

Προσβαίνω, *ascendo, conscendo;* item *accedo.* Th. βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Προσβάλλω, *adjicio.* Th. βάλλω, *jacio, mitto:* quod vide.

Προσβᾱ̀ς, άντος, *adiens,* aor. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσϐασις, εως, ἡ, *accessus;* ejusd. verbi et th.

Προσϐιϐάζω, *promoveo, impello:* f. άσω. perf. ϐεϐίϐακα. Th. ϐιϐάζω.

Προσϐλέπω, *obtueor, intueor.* Th. βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσϐολὴ, ῆς, ἡ, *adjectio; oppugnatio; appulsus navium ad terram:* item *amplexus:* à προσϐάλλω, *adjicio:* perf. m. ϐέϐολα.

Προσγελάω, *arrideo.* Th. γελάω, *rideo.*

Προσγίνομαι vel προσγίγνομαι, *accedo ad aliquem; adnascor:* ex πρὸς et γίνομαι, *sum:* f. m. γενήσομαι. a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, *nascor.*

Προσδαπανάω, -ῶ, *insuper insumo:* f. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ης, η. Th. δαπανάω, *consumo.*

Προσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui insuper eget, indigus:* à προσδέομαι.

Προσδεῖ, *insuper opus est.* Th. δέω, unde δεῖ, *opus est.*

Προσδείκνυμι, *commonstro:* fut. δείξω. perf. δέδειχα. ex πρὸς et δείκνυμι.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus, gratus:* à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, *insuper egeo; egeo; insuper rogo:* cum gen. -δεῖσθαι. præs. inf. m. -δεόμενος, præs. part. m. à πρὸς et δέομαι, idem.

Προσδέχομαι, *admitto, suscipio, assumo, probo, excipio, expecto:* προσδέχυ, præs. imperat. fut. ξομαι. perf. προσδέδεγμαι. a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, -άσθω, et in pl. προσδέξασθε. a. 1. med. part. προσδεξάμενος. ex πρὸς et th. δέχομαι, *capio.*

Προσδίδωμι, *addo, impertior:* f. ώσω. a. 1. έδωκα. ex πρὸς et δίδωμι, *do.*

Προσδοκάω, -ῶ, *expecto:* imp. προσεδόκαον, -ων. f. ήσω. a. 1. προσεδόκησα. à πρὸς et δοκάω, idem quod th. δοκάζω, *observo, expecto.*

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, *expectatio:* et

Προσδόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui expectatur:* à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμενος, ου, præs. part. pass. ab eod.

Προσδοσία, ας, ἡ, *proditio:* à προσδίδομαι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Προσδραμέω, *accurro:* f. ήσω. a. 1. -εδράμησα. perf. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, *accurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Προσεάω, ῶ, *permitto:* fut. άσω. a. 1. προσείασα. Th. ἐάω, *sino, permitto:* f. ἐάσω. perf. εἴακα.

Προσεϐήσατο, *accessit,* 3. sing. aor. 1. m. verbi προσϐαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi προσεγγελάω, *arrideo:* quod à πρὸς, ἐν, et γελάω, f. άσω, *rideo.*

Προσεγγίζω, *appropinquo:* fut. ίσω. perf. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι. ex πρὸς et ἐγγίζω, *appropinquo.* Th. ἐγγὺς, *propè.*

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. verbi προσδέχομαι, *expecto,* quod vide.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων, verbi ejusd.

Προσέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi προστρέχω, q. v.

Προσεδρεύω, f. εύσω, *assideo; curo; obsideo:* à

Πρόσεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *assessor; assiduus in re aliquâ:* ab ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Προσέειπε, *alloquebatur,* Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσεῖπε, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. ἔπω, *dico,* quod vide.

Προσέθηκα, ας, ε, *admovi,* a. 1. ind. act. προσεθέμην, σο, το, a. 2. ind. m. à προστίθημι, *oppono.*

Προσεθίζω, *assuefacio:* ex πρὸς et ἐθίζω, idem.

Προσέθου, 2. sing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ἔθεσο, Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθου.

Προσείδω, *video, aspicio:* f. 1. med. προσείσομαι. vide εἴδω, idem.

Προσεικάζω, *assimilo, comparo:* ab εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, *similis sum.*

Προσείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *assimilis:* ab εἴκελος, *similis,* Poët. ab eod. th.

Προσείκω, f. ξω, *assimilis sum; videor:* ex πρὸς et εἴκω.

Προσειλήφει, 3. sing. plusq. perf. act. Att. verbi προσλαμϐάνω, *assumo.* Th. λαμϐάνω, *capio:* f. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. aor. 2. ἔλαϐον.

Προσεῖλε, 3. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -ῦμαι, *allego.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ἥρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. m. εἱλόμην, ου, ετο.

Πρόσειμι, *accedo:* ab εἶμι, *eo;* item *insum, adsum:* ab εἰμὶ, *sum.* Th. ἔω.

Προσεῖναι, *adesse, juvare,* præs. infinit. à πρόσειμι· vide præced.

Προσειπεῖν, *alloqui, affari,* a. 2. infin. act. verbi προσείπω. Th. ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, *adeo.* Th. εἶμι, *eo.*

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, *animum adverto, caveo:* f. προσέξω. Th. ἔχω, *habeo:* a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. et

Προσέκειτο, *instabat,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Προσεκκαίω, *accendo, insuper exuro:* f. -καύσω. a. 1. -εξέκαυσα. perf. -εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, *agglutino:* fut. ήσω. perf. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten.*

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. à προσκόπτω, *offendo, impingo:* f. ψω. perf. προσκέκοφα, aor. 1. sub. προσκόψω, ης, η. perf. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, *scindo.*

Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, *acquiro.* Th. κτάομαι, *possideo:* f. m. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo.* Th. κυλίω, *volvo:* f. ίσω. perf. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, *osculor, adoro:* f. ήσω. perf. προσκεκύνηκα. aor. 1. προσεκύνησα. ex πρὸς et κυνέω, idem quod κύω, *osculor.*

Προσέκυρσε, *appulit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, *appropinquo.* Th. κύρω, *incido:* f. Æol. κύρσω.

Προσεκχέω, *effundo, insuper effundo:* f. -εύσω. a. 1. -εξέχευ-

σᾶ. perf. -εκκέχευκα. Th. χέω, *fundo*.

Προσελαύνω, *advehor*: ex πρὸς et ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Προσελεῖν, *contumeliâ afficere*: προσελῦμεν, *contumeliâ afficimus*.

Προσέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγω, *insuper dico*. Th. λέγω, *dico*: f. ξω. perf. χα.

Προσελέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. m. et

Προσελήλυθα, 1. sing. perf. med. et

Προσελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. med. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον. perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, μένη, μενον, *attrahens*, præs. part. med. verbi seq.

Προσέλκω, fut. ξω. et προσέλκομαι, *attraho, extraho; illicio*, sc. *in fraudem*: ex πρὸς et ἕλκω, *traho*.

Προσεμβαίνω, *ingredior; insulto*: ex πρὸς, ἐν, et βαίνω, *eo, vado*: f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, *amplius minor*.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, *permaneo*. Th. μένω, *maneo*: fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, *admiscuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, *insuper acerbor in aliquâ re*: ex πρὸς, ἐν, et πικραίνω, *exacerbo*. Th. πικρὸς, ᾶ, *amarus*.

Προσεμπρήθω, *insuper incendo, præthereà accendo*: ex πρὸς, ἐν, et πρήθω.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἐμφερὴς, *similis*. Th. φέρω, *fero*.

Προσένᾶχε, Dor. pro προσένηχε, 3. sing. imperf. à προσνήχω, *adnato*: f. ξω. à νήχω, idem quod th. νέω, *nato*.

Προσενεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, ἄτω. προσενέγκας, aor. 1. part. act. et

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, *affero, offero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, perf. med. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. à

Προσενθυμέω, *intelligo*: f. ήσω. perf. προσεντεθύμηκα· ex πρὸς, ἐν, et θυμὸς, *animus*.

Προσεντείνω, *insuper intendo, magìs cædo*: ex πρὸς, ἐν, et τείνω, *tendo*, quod vide.

Προσεξαποστέλλω, *præthereà dimitto, exire jubeo*: à πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.

Προσεξηγέομαι, *præthereà enarro*. Th. ἡγέομαι.

Προσέοικα, *assimilis sum, videor*: perf. med. à προσείκω.

Προσεοικότα, acc. sing. à

Προσεοικὼς, υῖα, ὸς, *assimilis, decens*, perf. part. med. verbi προσείκω.

Προσέπαισε, Att. pro προσέπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, *jocor*. Th. παίζω, *ludo, jocor*: f. ξω et σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, *accido ad pedes*: fut. προσπτώσω. perf. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. aor. 2. part. act. προσπεσὼν, ῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *insuper ostendo*: ex πρὸς, ἐπὶ, et δείκνυμι, seu δεικνύω, f. ξω, *monstro*: perf. δέδειχα.

Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *insuper acquiro*: ex πρὸς, ἐπὶ, et κτάομαι.

Προσεπιμετρέω, *ultra justum subindè admetior, ad cumulum addo*: ex πρὸς, ἐπὶ, et μετρέω, *metior*. Th. μέτρον, *mensura*.

Προσεπιστέλλω, f. ελῶ, *insuper mitto*: ex πρὸς et ἐπιστέλλω.

Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, *insuper increpo; increpo*: ex πρὸς et ἐπιτιμάω.

Προσεπιφύομαι, *insuper adnascor*: à πρὸς, ἐπὶ, et φύομαι. Vide ἐπίφυμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, *annecto*. Th. πλέκω, *necto*: f. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo, simulo*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσέπταισεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσπταίω, *impingo*.

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè saluto*: f. ξομαι. perf. pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus* vel *adplicitus fui*: ex πρὸς et πτύσσω, *plico*.

Προσέπω, inusit. in præsenti, *alloquor, compello; appello, nomino; saluto*. a. 2. προσεῖπον. a. 2. inf. προσειπεῖν. a. 2. part. προσειπών. Poët. προσέειπον, vel imperf. vel a. 2. et a. 1. προσέειπα. ex πρὸς et ἔπω, *dico*.

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo, præthereà efficio, lucrifacio*: f. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο. ab ἐργάζομαι, *operor*: perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Προσερεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Προσερείδω, f. είσω, *applico; affigo; obsideo*. med. *innitor, confido; inhæreo, studiosè rem consector*. ex πρὸς et ἐρείδω.

Προσερείσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi præc.

Προσερεύγω, fut. ξω, *adructo; cum ructu afflo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρπω, fut. ψω, *adrepo*: ex πρὸς et ἕρπω.

Προσέρχομαι, *adeo, accedo*: cum dat. imperf. m. προσηρχόμην, ου, ετο, f. m. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσελθε. aor. 2. part. act. προσελθὼν, ῦσα, όν. perf. med. προσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*: qu. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧκα. a. 2. m. ἥν. a. 2. ἕμην. Th. ἕω, *mitto*.

Πρόσεστι, *adest, additur, accedit*, 3. sing. præs. verbi πρόσειμι ab εἰμὶ, *sum*.

Προσέσχηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo*: quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, *aliquem sibi socium adjungere*, præs. infin. à

Προσεταιρίζομαι, *sodalem adscisco*: ex πρὸς et ἑταιρίζω, f. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, q. v.

Προσετέθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv. *adhuc, insuper, prætereà*. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. quod à προστιθέω pro προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, fut. 1. med. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, petitio; item locus precationis,* apud Judæos. A

Προσεύχομαι, *precor:* imperf. m. προσηυχόμην, ου, ετο, Att. fut. προσεύξομαι. a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, Att. a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω. a. 2. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται. aor. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, *precor.*

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *adfero.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor.* Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*

Προσεφώνεον, *alloquebantur,* 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox.*

Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *attentus; item contiguus, cohærens, proximus, vicinus:* à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attentè:* à

Προσέχω, *adhibeo,* scil. τὸν νοῦν, *animum adverto, caveo:* item *ausculto, obtempero: applico, appellor; permaneo, adhæreo:* imperf. προσεῖχον, ες, ε. præs. infin. προσέχειν. fut. προσέξω. perf. προσέσχηκα. aor. 1. sub. act. προσέξω, ῃς, ῃ, item *deditus sum alicui rei,* 1 Tim. iii. 8. μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντα, *non nimis vino deditus.* et Polyæn. VIII. ὁρῶσα τὸν ἄνδρα τρυφῇ προσέχοντα ϗ μέθῃ. Th. ἔχω, *habeo.*

Προσεῶντος, gen. sing. part. præs. verbi προσεάω, *permitto.* Th. ἐάω, *sino;* f. άσω. perf. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέῳξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio.*

Προσζημιόω, fut. ώσω, *insuper damno afficio:* ex πρὸς et ζημιόω.

Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι, *adsum.* Th. εἰμί.

Πρόσηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est ætatis pubertati proximæ:* ex πρὸς et ἥβη.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε, *accersivit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco,* quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino,* quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *appellatio:* ab eod. verbo.

Προσῄκται, *similis est,* 3. sing. perf. pass. Ion. Dialysi pro προσείκται, verbi προσείκω, *similis sum:* in perf. pass. προσέϊγμαι, ξαι, κται, et solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήϊγμαι, ήϊξαι, ήϊκται. Th. εἴκω, *similis sum:* perf. med. ἔοικα.

Προσήκατο, *admisit,* 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.* a. 1. ἧκα.

Προσήκει, *pertinet, decet,* 3. sing. præs. vel impersonale, à

Προσήκω, *pertineo, convenio; cognatus seu conjunctus sum:* fut. ήξω. perf. med. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio.*

Προσήκων, οντος, et τὸ προσῆκον, *pertinens:* κατὰ τὸ προσῆκον, *ut decet:* τὰ προσήκοντα, in pl. n. g. à præced.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo,* quod vide.

Προσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *soli expositus, apricus:* ex πρὸς et ἥλιος.

Πρόσηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ex iisd.

Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo:* f. ώσω. perf. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. ab ἡλόω, *clavis affigo.* Th. ἧλος, *clavus.*

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis:* ex

Προσηλυτεύω, f. εύσω, *in gente cui insitus sum habito, sum advena:* à

Προσήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advena, PROSELYTUS,* Angl. PROSELYTE: Matt. xxiii. 15. Act. ii. 10. vi. 5. xiii. 43. sic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur a Judæo nato. Vocantur etiam προσήλυτοι qui ex aliis religionibus ad Christianismam accedunt. à προσέρχομαι, *accedo;* in perf. med. προσελήλυθα.

Πρόσημαι, *assideo:* ex πρὸς et ἧμαι, q. v.

Προσημαίνω, f. ανῶ, *præsignifico, portendo.* προσημαινόμενος, *cujus antè facta est mentio.* ex πρὸ et σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum:* ab εἰμὶ, *sum.*

Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo.*

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero,* quod vide.

Προσήνεπε, vide simplex ἤνεπον, *dixi.*

Προσηνέχθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. perf. pass. ἤνεγμαι.

Προσηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benignus:* ex πρὸς et ἠΰς, *bonus.* Th. ἐΰς, idem.

Προσηρτημένος, η, ον, *appensus,* perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo.*

Προσηύδα, *alloquebatur,* 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω. ab αὐδάω, *loquor:* imperf. ηὔδαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. Th. αὐδὴ, *vox.*

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor,* quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco.* Th. ἄγω. f. ξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, *antè:* à πρό. πρόσθε βαλὼν, *superans.*

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. et

Προσθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 2. part. act. et

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, *addo,* quod vide.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, *additamentum, appositum:* ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *anteà,* et Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante.*

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *appositio, additio, incrementum:* à προστίθημι, qu. vide.

Πρόσθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Προσθετὸς, ὴ, ὸν, *adscititius:* ab eod.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum:* à προστίθημι, *addo.* Th. τίθημι, *pono.*

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd. et th.

Προσθλίβω, *insuper premo, apprimo, attero:* fut. ψω. perf. -ίθλιφα. Th. θλίβω.

Προσιέναι, præs. infin. act. à

Προσίημι, *aggredior, admitto:* ex πρὸς et ἵημι, seu εἶμι. Th. ἴω, eo; seu ἕω, *mitto.*

Προσίησαν, per Ectasin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, *accedo:* qu. ab ἵημι, eo. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi πρόσειμι, *accedo.* a. 2. πρόσιον, ες, ε, *adivi:* ab εἶμι, *eo;* a. 2. ἴον. Th. ἴω, eo.

Προσίσταμαι, *obsisto, adversor; item adsum, proximus sum:* ex πρὸς et ἵστημι.

Προσίστημι, *sisto, inhibeo, obicem*

oppono; item *affirmo, firmitèr colloco:* ex iisd.

Προσίσχω, *adhibeo, adverto; appello aliquò; attendo:* ex πρὸς et ἴσχω vel ἔχω, *habeo.*

Προσιὼν, όντος, *accedens:* vide προσιόντι.

Προσκᾰθήκω, *pertineo, advenio:* f. ήξω. aor. 1. -εκᾰθηξᾰ. perf. -εκᾰθηχᾰ. ex πρὸς, κατὰ, et ἥκω, *venio.*

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *temporarius:* q. d. *ad tempus durans.* Th. καιρὸς, *opportunitas.*

Προσκαίρως, *ad tempus:* à præc.

Προσκαίω, *aduro:* fut. καύσω. perf. κέκαυκᾰ. Th. καίω.

Προσκᾰλεσᾰμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκᾰλέομαι, οῦμαι, *advoco:* f. m. έσομαι. a. 1. m. προσεκᾰλεσᾰμην. a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω. aor. 1. sub. m. προσκᾰλέσωμαι, ῃ, ηται, perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκᾰλέω, -ῶ, *advoco, accerso, advoco in auxilium;* item *in jus voco.* Th. καλέω, *voco,* f. έσω. perf. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. *semper sum præstò, perduro:* f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησᾰ. à πρὸς et καρτερέω, *tolero:* hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Προσκαρτέρησῐς, εως, ἡ, *perseverantia:* à præcedente.

Προσκᾰτᾰλείπω, *dimitto, cesso:* f. λείψω. perf. λέλειφᾰ. Th. λείπω, *linquo.*

Προσκᾰτηγορέω, ῶ, f. ήσω, *insuper accuso:* ex πρὸς et κατηγορέω.

Πρόσκαυμᾰ, ᾰτος, τὸ, *adustio:* ex προσκαίω.

Προσκίεται, Ion. pro πρόσκειται. à

Πρόσκειμαι, *adjaceo; addor, adsto; addictus sum alicui, colo; insto; hortor; incumbo.* præs. part. m. προσκείμενος, η, ον. ex πρὸς et κεῖμαι, *jaceo.*

Προσκελησᾰμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor.* Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo, hortor:* f. κελήσομαι.

Προσκεφᾰλαιον, ου, τὸ, *cervical, pulvinar:* ex πρὸς et κεφάλαιον, *caput.* Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκεφᾰλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *curam gerens; qui est affinis alicui:* à πρὸς et κῆδος, εος, τὸ, *affinitas, cura.*

Προσκήνιον, ου, τὸ, *PROSCENIUM, vestibulum et aulæum scenæ:* à πρὸ et σκήνη, *tabernaculum.*

Προσκηρύττω, *edico:* ex πρὸς et κηρύττω.

Προσκληρόω, -ῶ, *sorte allego,* seu *sorte lectum adjungo;* simpliciter *adjungo, consocio.* fut. ώσω. perf. προσκεκλήρωκᾰ. Th. κλῆρος, *sors.*

Πρόσκλησῐς, εως, ἡ, *citatio, in* jus *vocatio:* ex πρὸς et καλέω, *voco.*

Προσκλίνω, f. ινῶ, *inclino versùs, acclino:* ex πρὸς et κλίνω.

Πρόσκλῐσῐς, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem,* propriè *animi; propensio.* Metaph. à librâ. Ex πρὸς et κλίνω, *reclino.*

Προσκολλᾰω, -ῶ, *agglutino:* f. ήσω. perf. προσκεκόλληκᾰ. a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, *adhærebo.* Ex πρὸς et κολλάω, *glutino.* Th. κόλλα, *gluten.*

Προσκομίζω, *apporto, affero, adveho:* ex πρὸς et κομίζω, *porto:* f. ίσω. Th. κομέω, *curo.*

Πρόσκομμᾰ, ᾰτος, τὸ, *offendiculum, obstaculum in viâ; damnum:* à προσκόπτω, *offendo,* quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *provideo, prospicio:* ex πρὸ et σκοπέω.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offensio:* à perf. med. verbi προσκόπτω.

Προσκόπησῐς, εως, ἡ, *contemplatio, prospectio:* à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo, impingo.* cum. dat. vel seq. πρὸς cum acc. f. ψω. perf. προσκέκοφᾰ. a. 1. προσέκοψᾰ. aor. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. perf. m. προσκέκοπᾰ. ex πρὸς et κόπτω, *scindo, ferio.*

Προσκρουσᾰσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à προσκρούω.

Πρόσκρουσῐς, εως, ἡ, *impactio, offensio:* à seq.

Προσκρούω, *impingo, offendo; infensus sum alicui,* Dem. c. Med. § 13. ex πρὸς et κρούω, *pulso.* f. σω. a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτᾰομαι, *acquiro, adjungo:* ex πρὸς et κτάομαι, *possideo:* f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Πρόσκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acquisitus.* D. S.

Προσκυλίσᾱς, αντος, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, *advolvo.* fut. ίσω. perf. προσκεκύλῐκᾰ. a. 1. προσεκύλῐσᾰ. Th. κυλίω, *volvo.*

Προσκυνέω, propriè *osculor, adoro, veneror:* cum acc. et sæpè dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησᾰ. perf. προσκεκύνηκᾰ. Ex πρὸς et κυνέω, idem quod th. κύω, *osculor.*

Προσκύνημᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Προσκύνησῐς, εως, ἡ, *adoratio, osculatio:* et

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, *adorator:* à præced.

Προσκύπτω, *inclino me ad aliquid:* ex πρὸς et κύπτω, *inclino me.*

Προσκύρω, f. ύρσω et υρῶ, *incido in:* ex πρὸς et κύρω.

Πρόσκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est ad remum, remex:* ex πρὸς et κώπη, *remus.*

Προσλᾰβόμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. et

Προσλᾰβὼν, οῦσᾰ, ὸν, *addens,* a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλᾰλέω, *alloquor,* cum dat. fut. ήσω. perf. προσλελᾰληκᾰ. a. 1. προσελᾰλησᾰ. a. 1. infin. act. προσλᾰλῆσαι. ex πρὸς et λαλέω, *loquor.*

Προσλαμβᾰνω, *accipio prætereà, assumo, adscisco, adjungo mihi:* cum acc. f. m. προσλήψομαι. a. 2. προσέλᾰβον. a. 2. infin. act. προσλᾰβεῖν. a. 2. m. προσελᾰβόμην, ου, ετο. aor. 2. imperat. m. προσλᾰβοῦ, έσθω, *recipe.* aor. 2. part. med. προσλᾰβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio.*

Προσλέγω, *insuper dico:* f. ξω. præs. med. προσλέγομαι, *alloquor; animo verso, cogito.* Hes. Op. Th. λέγω, *dico.*

Πρόσληψῐς, εως, ἡ, *assumptio:* à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, *adnumero, computo, recenseo:* f. m. ίσομαι. perf. pass. λελόγισμαι, σαι, ται. ex πρὸς et λογίζω.

Προσλογιστέος, έᾰ, έον, *adnumerandus:* à præc.

Προσμεῖναι, a. 1. infin. et

Προσμείνᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, a. 1. part. act. et

Προσμενέτω, *expectet,* 3. sing. imperat. præs. act. à

Προσμένω, *permaneo, sustineo, expecto, persevero:* cum dat. f. προσμενῶ. aor. 1. ind. act. προσέμεινᾰ. Th. μένω, *maneo.*

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμῐ, f. ξω, *admisceo in, applico, admoveo; appello, subeo, succedo; manum consero, confligo; adeo quem.* προσμίξαι, *appellere aliquò,* a. 1. inf. προσμιγνύναι τινὰ κράτει, *aliquem victoriæ compotem efficere,* præs. infin. act. Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, *tribuo, attribuo.* προσνέμω ἐμαυτὸν, *permitto me, ad-*

jungo me, cum dat. præs. pass. προσνίμομαι, tribuor, attribuor; item adscribor. Th. νίμω, tribuo: fut. μῶ. perf. νινίμηκα.

Πρόσοδοι, supplicationes ad Deorum templa: n. pl. à

Πρόσοδος, ου, ἡ, adventus, accessus, aditus; conventus; reditus, proventus; ex πρὸς et ὁδὸς, ἡ, via.

Προσοδύρομαι, lamentor ad: cum dat. ex πρὸς et ὀδύρομαι, lugeo.

Προσόζω, oleo: Theocrit. προσόσδω. Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, adaperio; fut. οίξω. perf. προσέῳχα.

Πρόσοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus: ex πρὸς et οἶκος.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσησθε, 2. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo: f. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, appello, applico; it. impingo, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello.

Προσομαρτέω, -ῶ, f. ήσω, comitor: ex πρὸς et ὁμαρτέω, f. ήσω, sequor. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, simul.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. sing. præs. subj. act. verbi præc.

Προσομίλει, conversare, præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, fut. ήσω, conversor. Th. ὅμιλος, turba.

Προσομολογέω, insuper fateor vel spondeo, fateor. ab ὁμολογέω, consentio, spondeo. Th. λέγω, dico.

Προσόμουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus, confinis: ex πρὸς, ὁμὸς, et οὖρος. Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσὸν, όντος, τὸ, quod superest, præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Προσονομάζω, cognomino: fut. άσω. perf. -ωνόμακα. ex ὀνομάζω, nomino.

Προσοράω, ῶ, aspicio: ex πρὸς et ὁράω.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum: fut. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. ex πρὸς et ὁρμίζω, navem in stationem subduco. Th. ὅρμος, statio navium.

Πρόσου pro πρόσεσο, admitte, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. m. ἕσο, ἕο et οὗ.

Προσουδίζω, f. ίσω, humi allido. Th. οὖδος, εος, τὸ, solum.

Πρόσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus: ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ seu ἕω, sum. præs. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, insuper debeo: fut. ήσω. perf. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo; f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, consideratio: à προσέχω.

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, infensus sum, cum dat. f. ίσω. perf. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. ex πρὸς et ὀχθίζω, idem cum th. ὀχθέω, indignor.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, offendiculum, offensio: à præced. verbo.

Προσοχυρόω, ῶ, f. ώσω, insuper vel ampliùs munio: ex πρὸς et ὀχυρόω.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies; vultus; item color, species: ex πρὸς et ὄψις, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Προσπαίζω, f. αίσω, jocor cum. ex πρὸς et παίζω, jocor, ludo.

ΠΡΌΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, recens, subitus.

Προσπαρακαλέω, -ῶ, adhortor: f. έσω. perf. -κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo. Th. πάσσαλος, paxillus, clavus ligneus.

Προσπάσσω, inspergo, adspergo: fut. άσω. perf. προσπέπακα. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui valdè esurit, famelicus: à πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Προσπελάζω, et προσπελάω, fut. άσω, appropinquo, admoveo. προσπελασθεῖσα, nom. sing. part. a. 1. pass. f. g. congressa. ex πρὸς et πελάζω.

Προσπέμπω, insuper mitto: fut. ψω. perf. προσπέπεμφα. pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, circundo, circumplector: item ultrà modum amplector: ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, jacco.

Προσπερονάω, fibulâ adnecto. Xen. Cyrop. ex πρὸς et περονάω.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, οῦσα, ὸν, qui irruit, adortus, a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, affigo. fut. ήξω. perf. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. act. προσπήξας, αντος. ex πρὸς et πηγνύω seu πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπηχύνομαι, f. υνοῦμαι, ulnis amplector: à πρὸς, et πῆχυς.

Προσπιλνάομαι, appellor, admoveor: à πιλνάω, vel πίλνημι, admoveo: Th. πέλας, propè, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. præs. à

Προσπίπτω, accido, evenio; accido ad, supplex fio; irruo, adorior; occurro, obvius fio: cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπτώσω. perf. προσπέπτωκα. aor. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, idem quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis, -e. à πλῶμι. idem ac πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, -οῦμαι, vendico mihi; acquiro, in potestatem redigo; concilio mihi; simulo: imperf. προσεποιούμην, -οῦμην, -έυ, -οῦ, -έετο, -εῖτο. Th. ποιέω, facio.

Προσποιέω, ῶ, f. ήσω, facio ut meum sit, mihi assumo vel vendico, in meam potestatem redigo; acquiro. ex πρὸς et ποιέω.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. med. vel pass. verbi præced.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, acquisitio, simulatio: à verbo præc.

Προσποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus: ab eod.

Πρόσπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, famulus, -a. Th. πολέω, verso.

Προσπορεύομαι, accedo, cum dat. fut. m. εύσομαι. perf. προσπεπόρευμαι· à πορεύομαι, eo, proficiscor: hoc à πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo: fut. ερῶ. perf. κα. perf. med. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod th. πταίω, offendo.

Προσπτῆναι, aor. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, advolo, qu. ab ἵπτημι, volo, -as. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, fut. ξω, applico; item complector. in pass. προσπτύσσομαι, applicor, circumplicor; it. amicè saluto, blandè compello, amicè excipio et amplector. Th. πτύσσω, plico.

Προσπυρόω, -ῶ, *magis accendo:* à πρὸς et πυρόω.
Προσραίνω, *adspergo, inspergo, adjicio:* f. -ρᾰνῶ. aor. 1. -ἐῤῥᾰνᾰ. perf. προσέῤῥαγκᾰ. ex πρὸς et ῥαίνω.
Προσρέω, fut. εύσω, *affluo.* Th. ῥέω, *flo.* Est et
Προσρέω, f. ήσω, *alloquor.* Th. ῥέω, *dico.*
Προσρήγνῡμῐ, *allido, illido:* fut. ήξω. perf. προσέῤῥηχᾰ. aor. 1. προσέῤῥηξᾰ, ᾰς, ε. ex πρὸς et ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango.*
Πρόσσοθεν, Poët. pro πρόσωθεν, adv. *è longinquo.* à πρόσω.
Προσστείχω, fut. ξω, *advenio:* ex πρὸς et στείχω.
Πρόσσω, Poët. pro πρόσω, *ante se, in anteriorem partem.* Th. πρὸ, *ante.*
Πρόσταγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *præceptum, mandatum:* à προστάσσω, quod vide.
Προσταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, *labores et ærumnas in aliquâ re suffero:* ex πρὸς et ταλαιπωρέω.
Προστάξαι, a. 1. infin. act. et
Προστάξῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω, q. v.
Πρόσταξῐς, εως, ἡ, *ordinatio, mandatum.* ab eod. verbo.
Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.
Προσταράττω, *prætereà turbo.* Th. ταράσσω, vel -ττω.
Προστᾱς, ᾰ́δος, ἡ, *porticus, postes ostii, antæ.*
Προστᾰσῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *præfecturæ dignitas;* it. *cura, tutela, patrocinium, auxilium; cultus externus, comitatus.* à προΐστημι, *præficio.* Th. ἵστημι.
Προστάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio.* fut. ξω. perf. προστέτᾰχᾰ. a. 1. προσέταξᾰ, ᾰς, ε. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον· in pl. n. g. τὰ προστεταγμένᾰ, *quæ præcepta sunt.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*
Προστατείᾰ, ᾱς, ἡ, *præfectura, procuratio:* item *patrocinium, defensio:* et
Προστατεύω, f. εύσω. vel
Προστᾰτέω, f. ήσω, *præsum, præsideo;* item *patrocinor, defendo:* à
Προστᾰ́της, ου, ὁ, *præfectus, præses; quicunque est in aliquo genere primus; patronus:* in acc. sing. προστάτην. à προΐστημι, *præpono, præficio.* Th. ἵστημι, *statuo.*
Προστᾰ́τῐς, ῐδος, ἡ, *patrona, hospita:* sic vocatur *Phœbe,* Rom. xvi. 1. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. à præc.
Προστᾰτοῦντῐ, dat. sing. part. præs. à προστατέω, *præsum,* quod vide.
Προστάττω, vide προστάσσω.
Προστεθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. et
Προστεθήσομαι, ῃ, εται, *apponar,* fut. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, quod vide.
Προστερνῐ́δῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pectori anteriùs applicatus.* hinc προστερνίδιον, ου, τὸ, *pectorale.* ex πρὸ et στέρνον.
Προστεταγμένος, η, ον. perf. part. pass. verbi προστάσσω, *mando,* quod vide.
Προστήκω, f. ξω, *liquefactum affundo.* hinc Metaph. *adhæreo, insideo.* Th. τήκω, *liquefacio.*
Προστῆναι, aor. 1. infin. act. à προΐστημι, *præpono, præficio.* Th. ἵστημι, *statuo:* fut. στήσω. a. 2. ἔστην.
Προστῐθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, præs. part. act. προστῐθέναι, præs. infin. act. et
Προστῐ́θεμεν, 1. plur. præs. ind. act. et
Προστῐθέμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à
Προστῐ́θημῐ, *appono, applico, admoveo; addo, adjicio; adjungo; tribuo; propono.* imperf. act. προσετῐ́θην, et in 3. sing. προσετῐ́θη, et προσετῐ́θει, tanquam à προστιθέω. f. προστιθήσω. perf. προστέθεικᾰ. a. 1. προσέθηκᾰ. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες. aor. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, εῖσᾰ, έν. Προστῐ́θεμαι, *addor, adjungo me, assentior; adstipulor, faveo, addico me.* imperf. m. προσετιθέμην, σο, το. aor. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η. f. 1. pass. προστεθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. προσεθέμην, σο, το. ex πρὸς et τίθημι, *pono.*
Προστῑμᾰ́ω, -ῶ, fut. ήσω, *mulcto.* Undè
Προστῑ́μημᾰ, ᾰτος, τὸ, et
Πρόστῑμον, -ου, τὸ, *mulcta, pœna.*
Προστρᾰγῳδέω, ῶ, f. ήσω, *tragicè alloquor:* ex πρὸς et τραγῳδός.
Προστρᾰπὼν, οῦσᾰ, ὸν, *qui evertit aliquid, et in suam potestatem redegit,* a. 2. part. act. à
Προστρέπω, *oro, obsecro, ad genua provolutus precor.* expon. et *everto.* Th. τρέπω, *verto.* aor. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροπα.
Προστρέχω, *occurro:* in 3. pl. προστρέχουσῐν. fut. θρέξω. perf. προσδεδρᾰ́μηκᾰ. a. 2. προσέδρᾰμον, ες, ε. aor. 2. part. act. προσδρᾰμὼν, οῦσᾰ, όν. perf. med. προσδέδρομᾰ. Th. τρέχω, *curro.*
Προστρῐ́βω, *attero, affrico, infrico;* præs. pass. προστρῖ́βομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur;* item *affrico, incutio, infligo, impingo.* Th. τρίβω, *tero;* fut. ψω.
Πρόστροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conversus ad:* à προστρέπω.
Προστυγχᾰ́νοντες, nom. pl. præs. part. ex
Προστυγχᾰ́νω, *occurro, obvius fio; consequor aliquid; alicui rei deditus sum:* à πρὸς et τυγχάνω.
Προσυπεδείξᾰμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à προσυποδείκνυμι.
Προσῠπογρᾰ́φω, f. ψω, *insuper subscribo:* ex πρὸς et ὑπογράφω.
Προσῠποδείκνῡμῐ, *ostendo:* à πρὸς, ὑπὸ, et δείκνυμι, *monstro.*
Προσῠπομιμνήσκω, *prætereà in memoriam revoco; admoneo:* ex πρὸς, ὑπὸ, et μιμνήσκω.
Προσυψόω, -ῶ, *attollor, insuper extollo:* fut. -υψώσω. ex πρὸς et ὑψόω.
Προσφᾰ́γῐον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον,) *quicquid cum pane comeditur:* ex πρὸς et φάγω, *edo.*
Πρόσφᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè *recens dictus,* vel *occisus.* et in genere *recens, novus.* πρόσφατον, adv. pro νεωστὶ, *modò, nupèr, recentèr.* Ex πρὸς et φάω, *loquor,* vel *occido.* perf. pass. πέφαμαι, σαι, ται.
Προσφᾰ́τως, adv. *nupèr.* ex præced.
Προσφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *similis:* à προσφέρομαι.
Προσφέρω, *offero; affero, apporto, adhibeo; irruo:* in med. *sumo* v. gr. *cibum; tracto aliquem; manus consero; adjungo me alicui, assentior.* præs. imperat. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκᾰ. a. 2. προσήνεγκον. a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η. perf. med. προσενήνοχᾰ, ᾰς, ε. Att. pro προσήνοχᾰ. ex πρὸς et φέρω, *fero.*
Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio.* Th. φεύγω, *fugio.* f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον.
Πρόσφημῐ, imperf. προσέφην, et in med. πρόσφᾰμαι, unde inf. πρόσφασθαι, *alloquor, compello.* ex πρὸς et φημί.
Προσφθείρω, et προσφθείρομαι, *adrepo.* à φθεὶρ, *serpens.* Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329.

Προσφιλὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *amabilis, gratus, amicus:* ex πρὸς et φίλος, *amicus.*

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè:* ex præc.

Προσφορᾶ, ᾶς, ἡ, *oblatio; sumptio cibi, cibus ipse; exprobratio:* et

Πρόσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus;* item *accommodatus, aptus, conveniens:* à προσφέρω.

Προσφυέως, Ion. pro προσφυῶς, quod vide.

Προσφυῆ, acc. sing. ex

Προσφυὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *coalescens, adhærens; ingenitus, innatus; naturâ accommodatus:* ex φροσφύω.

Προσφυλᾰκὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiæ, munitio.*

Πρόσφυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, *qui confugit ad aliquem cujus patrocinium exigit; profugus:* à προσφεύγω.

Προσφῡ̀ς, ῦσᾰ, *adhærens,* a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod ex

Προσφῠ́ω, *agnasci facio:* f. σω. perf. προσπέφῠκᾰ, *agnatus sum;* item *annexus sum, adhæreo.* Th. φύω, *nascor,* a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφυῶς, *aptè, concinnè, convenientèr:* à προσφυής.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor:* cum dat. imperf. προσεφώνεον, -ȣν, -εες, -εις, -εε, -ει. fut. ήσω, perf. προσπεφώνηκᾰ. a. 1. ind. act. προσεφώνησᾰ. ex πρὸς et φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνὴ, *vox.*

Προσφωνήεις, Dor. ποτιφωνήεις, εσσᾰ, εν, *vocalis:* à προσφωνέω.

Προσχέθομαι, *prætendo,* idem quod προέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Πρόσχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad manum situs:* ex πρὸς, *ad,* et χεὶρ, χειρὸς, *manus.*

Προσχέω, *affundo, perfundo.* Th. χέω, *fundo.* f. χεύσω.

Πρόσχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *prætextus, color, species; dignitas, decus; status rei:* ex πρὸς et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma.* Th. ἔχω.

Πρόσχῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, ὄντος, aor. 2. part. act. verbi προέχω, *obtendo, objicio.* Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. ex προσχὼν, ὄντος, quod vide in præced.

Προσχόω, προσχωννύω, et προσχώννῡμῐ, fut. ώσω, *aggero,* seu *terrâ aggestâ munio:* ex πρὸς et χόω, vel χωννύω.

Πρόσχῠσῐς, εως, ἡ, *affusio:* ex

Προσχῠ́ω, *affundo,* f. ύσω. perf. προσκέχῠκᾰ. perf. pass. προσκέχῠμαι, σαι, ται. ex πρὸς et χύω, idem quod th. χέω, *fundo.*

Πρόσχωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *agger; terra et limus à fluvio aggestus:* à perf. pass. verbi προσχωννύω.

Προσχωρέω, *concedo,* sive *me confero; vicinus sum;* it. *dedo me, venio in fidem;* et *attribuo.* Th. χωρέω, fut. ήσω, *accedo.*

Πρόσχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, finitimus.* Th. χῶρος, *locus.*

Προσψαύω, *attingo,* cum dat. f. αύσω. perf. προσέψαυκᾰ. ex πρὸς et ψαύω, idem quod ψάω, *contingo.*

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem, ultrà, longè, procùl.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fœtidus:* ab ὄζω, *oleo,* f. ὀζήσω. perf. med. ὦδα, sed

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inflatus:* ab οἰδάω, *tumeo.*

Προσῳδῐ́ᾰ, ᾰς, ἡ, *accentus, PROSODIA:* hinc Angl. PROSODY: ex πρὸς et ᾠδὴ, *cantus.* Th. ἀείδω, *cano.*

Προσωθέω, ῶ, fut. θήσω, et ώσω, *impello, adigo:* ex πρὸς et ὠθέω, *pello.*

Προσώπᾰσῐ, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus,* quod vide.

Προσωπεῖον, ȣ, τὸ, *larva, persona, prætextus:* à πρόσωπον.

Προσωποληπτέω, ῶ, f. ήσω, *faciem respicio, personam respicio:* à seq.

Προσωπολήπτης, ȣ, ὁ, *qui accipit faciem,* id est, movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum:* à πρόσωπον et λαμβάνω, *capio,* f. λήψομαι.

Προσωποληψῐ́ᾰ, ᾰς, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus:* ex iisd.

Πρόσωπον, ȣ, τὸ, *facies,* q. d. quod est circa oculos; item *persona.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem:* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. xiii. 12. à *facie ad faciem,* hoc est, *coram.* κατὰ πολλῶν προσώπων, 2 Cor. i. 11. *à multis personis,* i. e. hominibus. πρὸ προσώπȣ τῆς εἰσόδȣ αὐτȣ̃, Act. xiii. 24. *ante faciem ingressûs ejus,* i. e. ante ingressum ejus. Et sumitur pro *frontispicio domûs.* Ex ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσωποποιῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *fictio personæ, PROSOPOPŒIA,* figura. à πρόσωπον, *persona, facies,* quod vide, et ποιέω, *facio.*

Προσωρμίσθησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum.* f. m. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. ex πρὸς et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

Προσώτᾰτᾰ, adv. *longissimè,* superl. et

Προσώτᾰτος, ᾰ́τη, ᾰτον, *longissimè progressus:* superl. à πρόσω, *ante se.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσωτᾰ́τω, adv. *longissimè.* vide præced.

Προσώτερος, έρᾱ, ερον, *qui longiùs antè est;* comp. à πρόσω, *ante se, longè.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσωτέρω, adv. *longiùs antè, ulteriùs:* à præc.

Προσωφέλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *adjumentum:* ex πρὸς et ὠφέλημα.

Προσώχθῐσᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum:* f. ίσω. perf. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indignor.*

Προτᾰμοίμην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo.* Th. τέμνω, *seco, scindo.* f. 2. ταμῶ. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα.

Προτᾰμὼν, *præcidens,* aor. 2. part. act. ejusd.

Πρότᾰσῐς, εως, ἡ, *propositio, initium dramatis.* à προτείνω, *prætendo, præpono.* Th. τείνω, *tendo.*

Προτάσσω, vel -ττω, *præstituo:* f. ξω. perf. προτέτᾰχᾰ. perf. pass. προτέταγμαι. perf. part. pass. προτεταγμένος, η, ον. Ex πρὸ et τάσσω, *ordino:* f. ξω.

Προτεθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi προτίθημι, *propono.* προτέθηκᾰ pro προτέθεικα, perf. act. Th. τίθημι, *pono.*

Προτείνω, *protendo, distendo, in medium affero; prætendo, præ me fero.* f. ενῶ. a. 1. προέτεινᾰ. aor. 1. part. προτείνᾱς, αντος. perf. προτέτᾰκᾰ. Th. τείνω, *tendo.*

Προτειχίζω, f. ῐ́σω, *muro præmunio, propugnaculo tueor.* Th. τεῖχος.

Προτείχισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *antemu-*

rale, propugnaculum, præmunitio: à perf. pass. verbi præc.

Προτελευτάω, ῶ, f. ήσω, *priùs morior:* ex πρὸ et τελευτάω.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, *templi vestibulum:* ex πρὸ et τέμενος.

Προτέμνω, f. προτεμῶ, *proscindo, præscindo, præincido:* ex πρὸ et τέμνω.

Προτέρα (sc. ἡμέρα), *pridiè:* à πρότερος.

Προτεραῖος, αία, αῖον, *prior.*

Προτερεῖ, 3. sing. præs. ind. à

Προτερέω, ῶ, f. ήσω, *prior sum, præeo; vinco:* à πρότερος.

Προτερηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *prior natus:* ex πρότερος et γίγνομαι.

Προτέρημα, ατος, τὸ, *privilegium, prærogativa; victoria:* à προτερέω.

Προτέροισιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.

Πρότερον, adv. *priùs, potiùs:* à

Πρότερος, έρα, ερον, *prior, superior;* dat. pl. Ion. προτέροισι. Th. πρὸ, *antè.*

Προτέρω, -ως, et -ωσε, adv. *antè, ulteriùs:* à præc.

Προτετείχισμαι, perf. pass. à προτειχίζω, q. v.

Προτεύχω, f. ξω, *prius facio.* pass. *prius fio, prius evenio.* Ex πρὸ et τεύχω.

Προτὶ, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, *alligo, appello, affigo;* item *attribuo, desero:* à πρὸς et ἅπτω, *necto.*

Προτιβάλλεαι, Dor. et Ion. pro προσβάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, *aggredior, coërceo:* quod ex πρὸς et βάλλω, *jacio,* f. αλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. perf. med. βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. et Æol. pro προσδεδεγμένος. perf. part. pass. verbi προσδέχομαι, *admitto, expecto.* Th. δέχομαι, *capio:* f. ξομαι. Vide et simplex δέγμενος.

Προτιίδειν, Dor. pro προσειδεῖν, *aspicere,* præs. infin. act. à προσείδω.

Προτιειλεῖν, *propellite,* præs. inf. pro imperat. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th. εἰλέω, *verto.*

Προτιείπω, Dor. pro προσείπω.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, *capio.* fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, *propono, objicio, præfero:* in med. *statuo, constituo; spectandum propono:* f. προθήσω. perf. προτέθεικα. a. 2. m. προεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo.* Th. μάσσω, vel -ττω, *pinso, subigo, tango:* f. ξω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero, curo:* quod à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Προτιμῶν, præs. part. act. verbi præc.

Προτιόσσομαι, *aspicio, præsagio:* Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video,* fut. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, *auguror.* Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen.*

Πρότμησις, εως, ἡ, *ipsa actio præscindendi, id quod præscinditur:* undè et *umbilicus* aspidis πρότμησις dicitur, Hom. Iliad. λ. quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet. Ex προτέμνω.

Προτολμάω, ῶ, fut. ήσω, *prior audeo:* ex πρὸ et τολμάω.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *effigies* seu *imago hominis umbilico tenus ducta.* προτομαὶ dicuntur *facies animantium ratione carentium,* ut *πρόσωπα hominum* propria sunt. à προτέμνω.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ου, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram.* Th. τείνω, *tendo:* perf. med. τέτονα. undè τόνος, *tensio.*

Προτοῦ, *priùs, antè;* q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου.

Προτρέποντο, *revertebantur,* 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex πρὸ et τρέπω, *verto.*

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, *adhortatorius:* à

Προτρέπω, *ante me verto; subsistentem et cunctantem urgeo, adhortor:* f. ψω. perf. τέτρεφα. a. 1. med. ετρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέπω, *verto:* perf. med. τέτροπα.

Προτρέχω, *præcurro:* f. 1. m. θρέξομαι. f. 2. med. δραμοῦμαι. a. 2. ἔδραμον. perf. act. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes:* à προτρέπω, quod vide.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio:* à προτρέπω, *adhortor.* Th. τρέπω, *verto, verso:* perf. med. τέτροπα.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert,* vel *obvium est.* Th. τυγχάνω, *sum.*

Προὔβαλεν, *projecit:* Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio:* f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior.* Th. βαίνω, *eo;* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè scribo.* Th. γράφω, *scribo:* f. ψω.

Προὐδιδάξατο, itidem pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo.* Th. διδάσκω, *doceo:* f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. aor. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *præpositus erat,* Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. Ex πρὸ et κεῖμαι, *jaceo:* fut. κείσομαι.

Προὐκεχωρήκεισαν, Att. pro προεκεχωρήκεισαν, 3. plur. plusq. perf. verbi προχωρέω, *abeo.*

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Προὔνεικος, ου, ὁ, *mercenarius, homo turbulentus:* ex πρὸ et ἐνείκω, *fero:* vel à νεῖκος, *rixa.*

ΠΡΟΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Προὐξένησεν, *conciliavit,* Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus,* &c. Th. ξένος, *peregrinus, hospes.*

Προΰπαρξις, εως, ἡ, *præ-existentia:* à

Προϋπάρχω, *antè existo;* item *liberalitate prævenio;* item *incipio:* imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. perf. προϋπῆρχα. ex πρὸ et ὑπάρχω, *sum, existo:* quod ab ἄρχω, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προὐπιλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. Ex πρὸ, ἐπὶ, et λαμβάνω,

capio: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Πρϋπιμψᾶν, Att. Synæres. pro προίπιμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπίμπω, *mitto antè, deduco.* Th. πέμπω, *mitto.*
Προϋπηργμένᾶ, τὰ, *beneficia in quempiam priùs collata,* n. g. perf. part. pass. et
Προϋπῆρκται, 3. sing. perf. ind. pass. et
Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi προϋπάρχω, q. v.
Προϋπόκειμαι, *priùs subjectus sum, præsupponor:* ex πρὸ et ὑπόκειμαι.
Προϋποτίθημι, f. ήσω, *præsuppono:* ex πρὸ et ὑποτίθημι.
Πρϋπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ante oculos positus, manifestus:* ex πρὸ et ὄπτομαι, *video.*
Πρϋργιαίτερον, *melius, utilius, antiquius:* à πρϋργε, pro πρὸ ἔργε, *quod operæ pretium est.* Th. ἔργον, ε, τὸ, *opus.*
Πρϋργε, vide præced.
Πρϋτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono,* pro προτίθημι. imperf. ετίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono.*
Πρϋτρέπετο, Att. Synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor.* Th. τρέπω, *verto.*
Πρϋτυψᾶν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero;* f. ψω.
Πρϋφειλες, Att. pro προώφειλες, *debebas,* Ion. pro προώφειλες, 2. sing. imperf. à προοφείλω, *debeo:* f. ήσω.
Προϋφίσᾶμαι, idem ac
Προϋφίστημι, *antecedo, prior sum:* f. προϋποστήσω. Ex ὑπὸ et ἵστημι, *sto.*
Πρϋχειν, Att. pro προέχειν, præs. inf. verbi προέχω, *emineo.* Th. ἔχω, *habeo.*
Πρϋχοντο, similitèr pro προείχοντο, à
Πρϋχω, contractè pro προέχω, *præcello.* Th. ἔχω, *habeo.*
Προφᾶγεῖν, *præcomedere:* inf. aor. 2. προὔφᾶγον, verbi προεσθίω.
Προφαίνω, *præluceo, præmonstro, ostento.* Th. φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.
Προφᾶνῇ, 3. pers. sing. aor. 2. sub. pass. præc.
Προφᾶνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *perspicuus:* ἐκ τε προφανες, *manifestè:* à προφαίνω.
Προφᾶνίᾶ, ᾶς, ἡ, *conspicuitas:* à προφανὴς, *perspicuus.*

Πρόφαντον, ε, τὸ, *oraculum:* à
Πρόφαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod προφανὴς, *manifestus, eximius, conspicuus; præmonstratus, prædictus:* ex πρὸ et φαίνω, *ostendo.*
Προφᾶνῶς, adv. *apertè, perspicuè:* à προφανής.
Προφᾶσίζομαι, fut. ίσομαι, *fingo causas, causificor, prætendo, excuso:* à seq.
Πρόφᾶσῖς, εως, ἡ, *prætextus, occasio:* alii deducunt à πρόφημι, alii à προφαίνω.
Προφᾶσιςῖκὸς, ἡ, ὸν, *excusatorius, ad excusandum excogitatus, dictus,* &c. à προφασίζομαι.
Προφᾶτᾶς, ᾶ, Dor. pro Προφήτης, ε, ὁ, *propheta.* Th. φάω, *dico.*
Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, *promovet,* 3. sing. præs. ind. act. verbi προφέρω, quod vide.
Προφερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui est provectâ ætate; præstans:* in compar. προφερέςερος· in superl. προφερέςᾶτος. à προφέρω, *præsto.*
Προφέρησῖ, *adferat,* 3. pers. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ per Paragogen τε σι, quod ex
Προφέρω, *PROFERO, promo, exhibeo, propono; exprobro, objicio; enuncio; excello, anteëo; promoveo; mando, impero,* Herodot. à πρὸ et φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Πρόφημῖ, *prædico, -cis:* aor. 2. προέφην. Ex πρὸ et φημὶ, *dico.*
Προφητείᾶ, ᾶς, ἡ, *PROPHETIA, vaticinium:* à seq.
Προφητεύω, *futura prædico, vaticinor:* in N. T. *interpretor vaticinia, et alia Sc. S. dicta:* imperf. προεφήτευον, ες, ε. fut. εύσω. a. 1. προεφήτευσᾶ, ᾶς, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, ᾶτω. à
Προφήτης, ε, ὁ, *PROPHETA,* Angl. PROPHET. *prophetiarum interpres.* à πρὸ, antè, et φήμι, *dico.*
Προφητῖκὸς, ἡ, ὸν, *PROPHETICUS,* Angl. PROPHETICK: à præc.
Προφῆτῖς, ῖδος, ἡ, *quæ futura prædicit, PROPHETISSA; sacerdos:* ab eod.
Προφθάνω, *prævenio:* f. προφθάσω. perf. προέφθᾶκᾶ. aor. 1. προέφθᾶσᾶ, *præveni:* à πρὸ et φθάνω, *prævenio:* fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην.
Προφοβητῖκὸς, κὴ, κὸν, *ad præmetuendum pronus:* à πρὸ et φοβέω.

Προφορᾶ, ᾶς, ἡ, *prolatio; exprobratio:* à προφέρω, *profero,* quod vide.
Προφορῖκὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus:* à præced.
Προφράζω, *prædico.* Th. φράζω, *dico.*
Πρόφρασσᾶ, ης, ἡ, *propensa, benevolens:* à πρόφρων, *propensus.* Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*
Προφρόνως, adv. et Poët. προφρονέως, *animo prompto, lubentèr:* à seq.
Πρόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *prudens, propensus, promptus:* ex πρὸ et φρήν.
Προφῠγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio.* Th. φεύγω, *fugio:* f. φεύξω, a. 2. ἔφυγον. perf. med. πέφευγα.
Προφῠγοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi ejusd.
Προφῠλαξ, ᾰκος, ὁ, *qui antè excubat; præsidiarius:* ex πρὸ et φύλαξ.
Προφῠλάσσω, vel -άττω, *antè excubo, pro statione excubias ago, caveo, prospicio, custodio, præservo:* f. ξω. perf. προπεφῠλᾶχᾶ. Ex πρὸ et φυλάττω, *custodio.*
Προφωνέω, ῶ, f. ήσω, *proloquor, præmoneo;* ex πρὸ et φωνέω.
Προχειρίζομαι, *facio ut quid in promptu sit, profero in medium, produco;* item *deligo, sumo ad aliquid faciendum, designo, instituo; præverto, ante omnia facio.* in pass. *instituor,* f. ίσομαι. a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ᾶτο. a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι. Ex πρὸ et χειρίζω, *manû tracto.*
Πρόχειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui est in promptu, expeditus:* ex πρὸ et χείρ.
Προχειροτονέω, *priùs designo, præ cæteris designo:* fut. ήσω. perf. προκεχειροτόνηκᾶ. perf. pass. προκεχειροτόνημαι. perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs designatus, a, um.* Ex πρὸ et χειροτονέω, *manum protendo:* hoc ex χεὶρ, *manus,* et τείνω, *tendo:* fut. τενῶ. perf. τέτακα. perf. med. τέτονα.
Προχείρως, adv. *facillimè:* à πρόχειρος.
Προχίοντῖ, Dor. pro προχέεσι, *profundunt,* 3. pl. præs. ind. act. Th. χέω, *fundo:* f. χεύσω.
Πρόχευσῖς, εως, ἡ, *profusio.* Th χέω, *fundo.*
Προχέω, f. εύσω, *profundo, effundo:* ex πρὸ et χέω.
Πρόχνῦ, *in genua;* adv. *funditùs:* ex πρὸ et γόνυ.

Προχοὴ, *fluxus aquæ; ostium quo fluvius in mare effunditur:* à προχέω.

Πρόχοος, sive πρόχυς, ε, ἡ, *aqualis, vas quo aqua manibus datur:* ab eod.

Πρόχειρος, ε, ὁ, nomen viri. Gr. *præiens in choro.*

Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, *procedo, succedo:* sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω.

Προχώρημα, ατος, τὸ, *stercus:* à præc.

Προῶμαι, vel πρόωμαι, *deseram, remittam:* et in 1. pl. προώμεθα, aor. 2. sub. med. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Προώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, q. v.

Προωρώμην, imperf. med. verbi προοράω, -ῶ, *prospicio.*

ΠΡΥΛΕΕΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata.*

Πρύλις, εως, ἡ, *saltatio armata, quam pedites saltant:* à præc.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis, posterior pars navis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.* Hinc

Πρύμνηθεν, adv. *à puppi; à tergo.*

Πρυμνήσι', pro πρυμνήσια, *retinacula,* nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ε, τὸ, *funis quo navis religatur ad terram:* à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, *ad puppim pertinens:* à πρύμνα.

Πρυμνητὴς, ε, ὁ, *gubernator.* usurpatur item adjectivè pro πρυμνήσιος, à seq.

ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὸν, *extremus, ultimus:* q. à πέρας, *finis, extremitas.*

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nom. mul. qu. *ultima.*

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis.* qu. à πρυμνὸς, *extremus,* et ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor et reus disceptaturi reponebant:* à

Πρυτανεῖον, ε, τὸ, *locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo viri benè de republicâ meriti publicis alebantur sumptibus; curia; palatium:* à seq.

Πρυτανεύω, f. εύσω, *rego, moderor, administro:* à

Πρυτανηΐα, ΐας, Ion. πρυτανηΐη, ΐης, ἡ, *officium πρυτανεως.* à seq.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *Athenis senator è numero quingentorum, quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat; præfectus, administrator; custos, tutor:* in pl. πρυτάνεις. acc. sing. πρύτανιν. et est nomen propr. à πρῶτος.

Πρὼ, πρῷ, et πρῶ, Atticè pro πρωΐ, *mane,* q. v.

Πρώαν, Dor. pro

Πρώην, adv. *paulò antè, nupèr, quondam:* à πρωΐ, *manè, nuper, antè, olim.*

Πρωθήβης, ε, ὁ, et Πρώθηβος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui primos pubertatis annos agit, puber:* ex πρῶτος et ἥβη, *pubes.*

Πρωθύστερος, ε, *præposterus;* et πρωθύστερον, figura quæ ὑστερόπρωτον, sive ὕστερον πρότερον, appellatur.

ΠΡΩΙ, *manè,* adv. temporis, (cui opponitur ὀψὲ, *vesperi,*) *tempestivè, præmaturè; antè.* ἅμα πρωΐ, *summo diluculo.*

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, *matutinum tempus.* v. πρώϊος.

Πρώϊζα, *non ita dudum; præmaturè:* adv. à πρωΐ.

Πρωΐθεν, adv. *de mane:* ab eod.

Πρώϊμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *maturus, tempestivus.* Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus.* ab eod.

Πρώϊος,α,ον,idem. Hinc πρωΐα, sc. ὥρα, *tempus matutinum.* dicitur etiam πρώϊον, *hora matutina.* πρώϊος, *qui maturè vel citò aliquid facit;* item *maturus.* ab eod.

ΠΡΩΚΤΟΣ, ε, ὁ, *podex, nates.*

Πρὼν, ωνὸς, et πρώων, ονος, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.*

Πρώονες, οἱ, *montium vertices:* à πρώων, vide præc.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, *gutta,* propriè *roris.* Th. πρωΐ.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis:* q. à πρὸ et ῥέω, *fluo:* vel, ut alii volunt, ab ὁράω, *video.*

Πρώραθεν, adv. *è prorâ.* Th. πρῶρα, *prora.*

Πρωρατεύω, *proreta sum:* à

Πρωράτης, ε, ὁ, et πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA.* Th. πρῶρα.

Πρῶτα, *primùm,* adv. τὰ πρῶτα, pro οἱ πρῶτοι. Ἐφεσίων τὰ πρῶτα γεγονότες, Heliodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες, Idem viii. 350. à πρῶτος, *primus.* Th. πρό.

Πρῶται, vulgo Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu gentis capita. Sic ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC in nummo Gallieni et al. Spanh.

Πρωταγωνιστὴς, ε, ὁ, *qui primas partes agit.*

Πρώταρχος, ε, ὁ, *militiæ princeps:* ex πρῶτος et ἀρχή.

Πρωτεῖον, ε, τὸ, *principatus, primatus.* τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes.* à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Προτεσίλαος, ε, ὁ, *PROTESILAUS.*

Πρωτεὺς, έος, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*

Πρωτεύω, *primas teneo, sum primus:* f. εύσω. perf. πεπρώτευκα· quod à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρώτη, ης, ἡ, *prima,* f. g. à πρῶτος, quod vide.

Πρωτηρότη, dat. sing. à

Πρωτηρότης, ε,ὁ, *qui primus erat:* ex πρῶτος et ἀρόω, *aro,* f. όσω.

Πρώτιστ' pro πρώτιστα, quod et πρώτιστον, *primùm, in primis,* adv. superl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, superl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτοβαθρέω, -ῶ, *in primis subselliis,* aut *in subselliis primum colloco:* fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβάθρησα. perf. πεπρωτοβάθρηκα. imperf. ἐπρωτοβάθρεον, -ευν. Ex πρῶτος et βάθρον.

Πρωτοβολέω, -ῶ, *primus jaculor:* fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβόλησα. perf. πεπρωτοβόληκα. ex πρῶτος et βάλλω.

Πρωτογένης, εος, -ες, ὁ, *PROTOGENES,* nom. propr.

Πρωτογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *primogenitus:* ex πρῶτος et γένος.

Προτογέννημα, ατος, τὸ, *quod primum enatum et eductum est:* ex πρῶτος et γέννημα.

Πρωτόγονος, ε, ὁ καὶ ἡ, id. q. πρωτογενής. et

Πρωτογόνος, ε, ἡ, *primum pariens:* ex πρῶτος, *primus,* et γείνομαι, *nascor.* perf. med. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος. vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus consessus.* q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, quod ab ἕδρα, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus:* ex πρῶτος et κλισία, ας, *locus in quo accumbitur.* Th. κλίνω, *reclino.*

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonsura,* quâ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus sermo, primæ partes agendi;* ex πρῶτος et λόγος.

Πρωτομίδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat.*

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm*. Th. πρὸ, *ante*.
Πρωτοπάγεῖς, nom. pl. à
Πρωτοπάγης, έος, -ὂς, ὁ ϗ ἡ, *recens compactus*. Ex πρῶτος et πήγνυμι, *compingo*, f. ξω.
Πρωτόπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui rei alicujus primùm periculum fecit:* ex πρῶτος et πεῖρα.
Πρωτοπλάστης, ȣ, ὁ, *primus fictor:* et
Πρωτόπλαστος, ȣ, ὁ, *qui primus formatus est*, ut Adam: ex πρῶτος et πλάσσω seu -ττω, *fingo*.
Πρωτόπλοος, ȣ, contr. πρωτόπλȣς, ὁ ϗ ἡ, *primùm navigans, primò navigationem experiens; in fronte navigans; novus, recens.* Ex πρῶτος et πλόος, πλȣς.
Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, *primus;* item pro comp. *prior, superior; primus*, i. e. *primum locum obtinens.* οἱ πρῶτοι, ων, *primates*, τὴν πρώτην, *primùm*, subintell. ὥραν, contractum est ex πρόατος pro πρότατος, superlat. à πρό. πρῶτοι, *majores*.
Πρωτοστασία, ας, ἡ, *principatus:* ex πρῶτος et στάσις, *statio*.
Πρωτοστάτης, ȣ, ὁ, *qui primus stat in acie;* item *princeps, author:* ex πρῶτος, *primus*, et ἵστημι, *sto*.
Πρωτοτοκεύω, f. εύσω, *primogenituræ privilegia tribuo:* à πρωτοτόκος.
Πρωτοτοκέω, ῶ, f. ήσω, *primùm pario, primùm enitor:* ab eod.
Πρωτοτόκια, ίων, τὰ, *jura primogeniti*, Hebr. xii. 16. ab eod.
Πρωτοτόκος, ȣ, ἡ, *primipara.* Sed
Πρωτότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus*, q. d. πρῶτον τέκος, *prima proles:* à τίκτω, *pario*, f. τέξομαι. perf. med. τέτοκα, *peperi*.
Πρωτὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, ἡ πρωτεύȣσα.
Πρώτως, adv. *primò, primariè:* à πρῶτος. Th. πρὸ, *ante*.
Πταίην, *volem*, a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo, -as:* a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, idem.
Πταίοισα, *offendens*, Dor. pro πταίȣσα, præs. part. f. g. à πταίω.
ΠΤΑΙ'ΡΩ, *sternuto:* f. πταρῶ. a. 2. ἔπταρον.
Πταίσειν, f. 1. inf. act. πταίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo*.
Πταῖσμα, ἄτος, τὸ, *offensio, lapsus:* à perf. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, titubo, labor; pecco, erro; cladem accipio:* f. πταίσω. perf. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. aor. 1. sub. act. πταίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἔπταισμαι.
Πτάμενος, η, ον, *volans:* præs. part. pass. verbi πτῆμι, et in pass. πτάμαι. Alii malunt esse aor. 2. part. med. verbi ἵπταμαι, *volo;* fut. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.
Πταρμὸς, ȣ, ὁ, *sternutamentum:* ex πταίρω, *sternuto*.
Πτάρνυμαι, idem quod πταίρω, *sternuto*.
Πτάτο, *volabat*, Ion. pro ἔπτατο, 3. sing. imperf. pass. verbi πτάμαι. vel a. 2. med. ut dict. in πτάμενος.
Πτὲ, particula Poët. ex ποτί.
ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulmus*.
Πτερὰ, nom. vel acc. plur. à πτερὸν, ȣ, τὸ, *ala;* πτερὰ νίκας, *alæ victoriæ*, id est, *victoria, quam quis celeritèr adipiscitur.*
Πτέρις, ίδος, ἡ, *filix;* à πτέρυξ, *ala*, quia folia habet incisa et explicata.
ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx, calcaneum; in navi ima mali pars; cujusvis rei extremitas; dolus.*
Πτερνίζω, fut. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto.* à præced.
Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis:* item *fundum et basis pelvis:* à πτέρνα, *calx*.
Πτερνισμὸς, ȣ, ὁ, *calcitratio, dolus:* à πτερνίζω.
Πτερνογλύφος, ȣ, ὁ, nomen muris. à πτέρνα et γλύφω, *scalpo*. Th. γλάφω, *cavo*.
Πτερνοτρώκτης, ȣ, ὁ, *pernivorus*, nomen muris: à πτέρνα et τρώγω, *rodo, comedo*.
Πτερνοφάγος, ȣ, ὁ, nomen muris: à πτέρνα et φάγω, *comedo*.
Πτερόεις, όεσσα, όεν, *alatus, celer:* acc. sing. πτερόεντα, *velocem.* Aliquandò *sagittis* tribuitur: aliquandò etiam *verbis*, quòd emissa ex ore revocare nequeant. à
ΠΤΕΡΟ'Ν, ȣ, τὸ, *ala:* item *penna, pinna:* qu. per Sync. pro πετερὸν, à πέτομαι, *volo;* item *gestio*.
Πτεροφυέω, -ῶ, fut. ήσω, *pennas produco, plumesco:* ex πτερὸν et φυὴ vel φύομαι.
Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo.* Th. πτερὸν, ȣ, τὸ, *ala*.
Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala:* dat. sing. πτέρυγι.

Πτερύγιον, ȣ, τὸ, *alula, pinna*, in piscibus: et *pinna ædificii. summa auricula; extremitas.* diminut. à seq.
Πτέρυξ, ύγος, ἡ, *ala;* item *pinna* sive *penna*. à πτερόν.
Πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio;* ut galli gallinacei ante cantum: item *gestio:* f. ύξομαι. à πτέρυξ.
Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, *alatus, pennatus:* à πτερόω.
Πτέσθαι, *volâsse:* pro πτάσθαι, a. 2. inf. med. à πτέω pro ἵπταμαι, *volo, -as:* f. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην. a. 2. inf. m. πτάσθαι.
Πτῆμα, ἄτος, τὸ, *volatus*.
Πτῆμι (pro πτάω) *volo*, inus. fut. πτήσω. a. 2. ἔπτην. perf. πέπτηκα.
Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves*.
Πτῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo, -as*, quod vide.
Πτηνὸν, ȣ, τὸ, *volatile, avis:* ab eod.
Πτηνὸς, ἡ, ὸν, *volucer:* à πτῆμι.
Πτῆξαι, *consternare*, a. 1. inf. act. à
Πτήσσω, *metu contrahor, expavesco; fugio; me abscondo;* item activè *perterrefacio.* Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτήσω, f. 1. act. verbi πτῆμι seu ἵπτημι, *volo, -as*.
Πτῆται, 3. sing. aor. 2. subj. verbi ἵπταμαι.
Πτίλον, ȣ, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo.* à seq.
ΠΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *cui ex ciliis pili periere; calvus.*
ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ίσω, *PISO, PINSO, tundo, decortico;* convenit cum πατάσσω, *percutio*.
ΠΤΟΕ'Ω, ῶ, *terrefacio, terreo;* item *obstupefacio;* item *cupiditate aliquâ vehementi incendo:* f. ήσω. perf. ἐπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. πτοηθῆτε. aor. 1. part. pass. πτοηθεὶς, εῖσα, ὲν, *consternatus, attonitus*.
Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω.
Πτοήμενος, *attonitus, admirans*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. ejusd.
Πτόησις, εως, ἡ, *consternatio:* ab eod.
Πτοίμην, οῖο, οῖτο, *volem, es, et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, aor. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo:* f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.
Πτοιȣ̃μαι, *consternor*, præs.

ind. pass. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo.*

Πτολεμαΐς, ΐδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix.*

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, *bello, belligero.* Th. πόλεμος, *bellum.*

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμος, *bellum.*

Πτολίεθρον, ου, τὸ, *oppidulum;* dimin. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs.*

Πτολίεσσιν, dat. plur. Ion. et Poët. à πτόλις, εως, ἡ, *urbs.* Poët. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθιος, et πτολίπορθος, ου, ὁ, *urbium eversor:* à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs,* et πέρθω, *vasto:* perf. med. πέπορθα.

Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs.*

Πτόρθοιο, gen. Ion. à

Πτόρθος, ου, ὁ, *ramus.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

Πτύγμ' pro πτύγμα, ατος, τὸ, *plicatura, sinus:* à 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, *plico:* f. ξω.

ΠΤΥΓΞ, γὸς, ὁ, *avis genus.* Eadem censetur quæ ὑβρίς.

Πτύελον, ου, τὸ, *saliva:* à πτύω, *spuo.*

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus, complicatus:* à πτύσσω, *complico,* f. ξω.

Πτὺξ, υχὸς, ἡ, *plica; ruga et sinus vestis; lamina pugillarium.* πτύχες, *januæ, valvæ; sinus clivi, valles montium.* Th. πτύσσω.

Πτύξας, αντος, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico,* f. ξω.

Πτύξις, εως, ἡ, *plica, plicatura;* ab eod.

Πτύον, ου, τὸ, *ventilabrum,* quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *expuo.*

Πτυόφι, genit. Poët. abjecto ν. à πτύον, *ventilabrum,* q. v.

Πτύρω, *terreo:* f. πτυρῶ. perf. ἔπτυρκα. præs. pass. πτύρομαι, *consternor.* Th. πτοέω, *terreo.*

Πτύσμα, ατος, τὸ, *sputum:* à πτύω, *spuo.*

ΠΤΥ'ΣΣΩ, *complico, plico; in rugas et sinus contraho:* f. ξω. perf. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα.

Πτύχες, nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica,* q. v.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, *plica:* αἱ πτυχαὶ, *vestes,* impr. *duplices;* item *montium sinus;* etiam *valvæ.* ab eod.

Πτυχθεὶς, εῖσα, ὲν, *plicatus,* a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, *plico,* f. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.

ΠΤΥ'Ω, f. ύσω, *SPUO, expuo, contemno.*

Πτωκαζέμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi seq.

Πτωκάζω, *metu contrahor, expavesco:* à πτὼξ.

Πτῶμα, ατος, τὸ, *casus, lapsus; clades; delictum; cadaver.* Th. πίπτω, *cado:* fut. πτώσω.

Πτὼξ, κὸς, ὁ καὶ ἡ, *timidus:* item substantivè pro *lepore:* quod à πτώσσω, *trepido.* Th. πτοέω, *terrefacio.*

Πτῶσις, εως, ἡ, *casus, ruina, plaga:* à πίπτω, *cado,* fut. πτώσω, quasi à πτόω. f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτωσκάζω, id. quod πτώσσω.

Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω. præs. inf. πτώσσειν.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, *trepidant, formidant,* 3. plur. præs. act. à

Πτώσσω, *trepido, trepidè oberro mendicans, mendico:* fut. ξω. hinc πτὼξ, *trepidus.* Th. πτοέω, *terrefacio.*

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, *cado:* qu. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas, inopia:* à seq.

Πτωχεύω, *pauper sum, mendico:* f. εύσω. perf. πεπτώχευκα. a. 1. ἐπτώχευσα. et

Πτωχίζω, *pauperem facio, depaupero:* f. ίσω. perf. πεπτώχικα. à

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, *mendicus, pauper:* à πτώσσω.

Πυανέψια, ων, τὰ, *festum quoddam Athenis:* ex seq. et ἕψω.

Πύανον, ου, τὸ, *faba:* al. πύαμος et πύαμον.

Πύαρ, *coagulum,* fortè quia est crassum, ut πῦον.

Πυγαῖα, ων, τὰ, sc. μέρη, *nates, clunes.* à seq.

Πυγαῖος, αία, αῖον, *posticus, ad nates pertinens; salax, libidinosus:* à seq.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, *nates, clunes,* quia densa ibi caro.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt; alii ut sit *ferire nates alicujus.* hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro *præposterâ Venere.* Vel pro *plagis, quas quis natibus alicujus infligit.* Th. πυγὴ, *clunes.*

Πυγμαῖος, ου, ὁ, *PYGMÆUS;* Anglic. PYGMY. à πυγμὴ, *mensura spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos:* à πυγμή.

Πύγματος, ἔσχατος, Hesych. pro πύματος.

Πυγμαχέω, -ῶ, f. ήσω, *pugilatu decerto:* et

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, *pugilatus, pugilum certamen:* à

Πυγμάχος, ου, ὁ, *pugil, luctator:* ex πυγμὴ, *pugnus,* et μάχομαι, *pugno.*

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus, manus in pugnum contracta; pugilatus; mensura continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos,* vel *pugnum;* undè dicti sunt *Pygmæi,* Πυγμαῖοι, q. d. *cubitales,* πυγμῇ, adverbialitèr, *crebrò, enixè.* Th. πὺξ, adv. *pugno.*

Πυγοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui* vel *quæ nates vestibus ornat:* à πυγὴ, *nates,* et στέλλω, *orno,* perf. med. ἔστολα.

Πυγούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnitudine cubiti.* à seq.

Πυγὼν, όνος, ἡ, *mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis.* Th. πὺξ, adv. *pugno.*

Πυδαρίζω, *salio, resilio, calcitro.*

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *solium balneorum,* seu *sella; alveus:* q. à πῦς et λύω, *lavo.* Dicitur et πύαλος.

Πυθαγόρας, ὁ, *PYTHAGORAS,* philosophus.

Πυθαγορειὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGOREUS.* et

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGORICUS.* et

Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, οῦ, ὁ, *Pythagoricus.* à Πυθαγόρας.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, *putredo:* à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo, quæro:* f. m. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putresco.* Th. πύθω, f. πύσω, *putrefacio.*

Πύθευ, Dor. pro πύθου, aor. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio.* At πύθῃ est 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι. Vide in

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio, intelligo, quæro:* fut. πεύσομαι. aor. 2. m. ἐπυθόμην.

Πύθια, ων, τὰ, sc. ἀγωνίσματα

PYTHIA, -orum, i. e. *Pythii ludi*; vel *tempus ipsum* τῶν Πυθίων. à Πύθιος.

Πυθιὰς, ἄδος, ἡ, Poët. idem; etiam *sacerdos Pythia*.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονίκας, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, ȣ, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. et

Πυθιόνικος, ȣ, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat Pind. *thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, ία, ιον, *PYTHIUS*: cognomen Apollinis, à serpente Pythone, quem jaculis interemerat.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars; propago, palmes, vimen, ramus*: dat. sing. πυθμένι. acc. πυθμένᾶ.

Πυθόθεν, *ex Pythone*, per Syncop. id. quod Πυθωνόθεν. qu. à Πυθὼ, όος, undè factum Πυθόοθεν, et per Sync. Πυθόθεν. i. e. ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis.

Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δε postponitur dativo; alioquin postponi solet accusativo, ut οἰκόνδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro, audio*: f. m. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *vates Pythicus*. πυθόμαντιν ἑςίαν, *aram vaticinantem*, seu potiùs *aram juxta quam oracula edit vates Pythicus*. Ex Πυθὼν et μάντις.

Πυθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*. Vide πυθοίατο.

Πύθοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio*: f. πύσω. πύθομαι, *putresco*. at

Πυθὼ, ȣ̃ς, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

Πυθῶδε, adv. *ad Pythonem*. à præced.

Πυθὼν, ῶνος, ἡ, idem ac Πυθώ: at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO, draco* vel *serpens quem Apollo interemit; divinator* vel *dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant*.

Πυθωνόθεν, ἐκ τῆς Πυθῶνος, *ex Pythone*.

ΠΥ'ΚΑ, *densè, spissè, accuratè, prudentèr*. q. à πήγω, *compingo, cogo*.

Πυκάζω, *denso, stipo; tego, orno; munio, fulcio, firmum reddo*: fut. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi præc.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare*. Sic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*.

Πυκιμήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *prudens, accuratus, sedulus*. Ex πύκα et μῆδος.

Πυκινῆς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, id. quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus, prudens*. Th. πύκα, *densè*, adv.

Πυκινῶς, adv. *densè, spissè, frequentèr, multum; prudentèr, accuratè*. à præced.

Πυκνὰ, *crebrò, prudentèr*. et

Πυκνὸν, adverbialitèr, idem, à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro πυκινὸς, q. v.

Πυκνότης, ητος, ἡ, *densitas, spissitudo; crebritas; prudentia*: à præc.

Πυκνῶς, *densè, spissè, sæpè, crebrò*, adv. in compar. πυκνότερον, *sæpiùs*. ab eod. th.

Πύκτας, ᾶ, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago*. fut. εύσω. perf. πεπύκτευκᾶ. à

Πύκτης, ȣ, ὁ, *pugil, qui pugno certat*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus, complicatus*; id. q. πτυκτός.

Πυλαγόραι, ων, οἱ, et Πυλαγόροι, ων, οἱ, dicebantur *legati*, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de republ. acturi, mittebantur: ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum, cœtus*. Vide πυλαία, apud Suidam et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ*; item πύλαι, sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*, locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ*, et fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus; gen. pl. Æol. πυλάων pro πυλῶν. à πύλη, ης, ἡ, *porta*.

Πυλαίη, Ion. pro πυλαίᾶ, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat*. vide præced.

Πυλάρτης, ȣ, ὁ, *habens portas validas* vel *benè compactas*: à πύλη, *porta*, et ἄρω, *apto*.

Πυλάωρός. v. πυλȣρός.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ίδος, ἡ, *porta*.

Πύλησ', pro πύλησι, dat. plur. Ion. à præc.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, *portula*: à πύλη.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ȣ, ὁ, *PYLIUS*, nom. propr. à Πύλος.

Πύλονδε, adv. *ad Pylum, in Pylum*.

Πυλόθεν, adv. *a Pylo, ex Pylo*.

Πύλος, ȣ, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneso. Est et

Πύλος, ȣ, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.

Πυλȣρὸς, πυλωρὸς, et πυλάωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *custos, urbis portarum custodiæ præfectus*: à πύλη, *porta*, et ȣ̃ρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum*; item *ipsa porta, janua*. Th. πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *janitor*. Vide πυλȣρός.

Πυμάτῃ, *ultimæ*, dat. sing. f. g. à

Πύματος, άτη, ατον, Poët. *extremus, ultimus*. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum, manubrium gladii*.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio, cognosco, percontor, quæro*. præs. part. πυνθανόμενος, ȣ. fut. m. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην, ȣ, ετο. a. 2. inf. m. πυθέσθαι, aor. 2. part. m. πυθόμενος.

ΠΥ'Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Est et

Πὺξ, *assiduè, frequentèr*. qu. compactè. à πύκα. Sed

Πὺξ, πυγὸς, ἡ, *nates, clunes*: id. q. πυγή.

Πύξινος, ίνη, ινον, *buxeus*: et

Πυξίον, ȣ, τὸ, *tabella scriptoria*, quæ olim è *buxo* fuit; item *parva pyxis*: dim. à

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS, vasculum è buxo*, aut etiam *è quâvis materiâ*: à

Πύξος, ȣ, ὁ, *BUXUS*, Angl. BOX.

Πύον, ȣ, τὸ, *pus, sanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πύος, ȣ, ὁ, et πυὸς, ȣ̃, ὁ, *colostrum*: ab eod. Sed

Πύος, εος, τὸ, *pus*: ab eod.

ΠΥ'ΠΠΑΞ, *vox poppysmatis*.

ΠΥ͂Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis; febris*.

Πῦρᾶ, ᾶς, ἡ, *rogus*, *PYRA*: à præced.

Πῦράγρᾶ, ᾶς, ἡ, *forceps*: ex πῦρ et ἄγρα, *captura*.

Πῦραίθυσᾶ, præs. part. f. g. à

Πῦραίθω, *ignem facio*: ex πῦρ et αἴθω, *uro*.

Πῦράκτος, τᾶ, τον, *rufus*, idem quod πυῤῥάκης, quod vide. q. ex πῦρ, *ignis*, et ἄγω.

Πῦρακτέω et -όω, *in igne verso*, *candefacio*: à πῦρ et ἄγω.

Πῦράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, *triticum*, et ἄμη, *falx*. Th. ἀμάω, *meto*.

Πῦραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS*, *figura in conum* (velut flamma ignis) *attenuata*. Th. πῦρ, *ignis*: Angl. A PYRAMID.

Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur: à πῦρ et αὔω, *accendo*.

Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris munita*, *propugnaculum*: à πύργος et βᾶρις, *domus turrita*.

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris*; *murus*, *pars quædam muri*; *fritillus*, *alveolus in quo agitantur ante jactum tesseræ*; item *militaris ordo quadringentos viros continens*, *cohors*, *turma equestris*. Eustath. tradit constare è trecentis et sexaginta viris; et construitur quadrangulâ formâ ad typum turris. q. πέρας γῆς, quòd ad fines territoriorum soleret fieri: aut à πῦρ, quia flammæ instar in acutum tendit.

Πυργοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui turrim fert*: ex πύργος et φέρω.

Πυργόω, *turris instar erigo*, *turri instruo et munio*: à præced.

Πυρεία, ᾶς, ἡ, *fornax*, *caminus*.

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium*, *thuribulum*: quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.

Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito*, *febri laboro*: præs. part. πυρέσσων. f. ξω. perf. πεπύρεχᾶ. a. 1. ἐπύρεξᾶ. à

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris*, *igneus calor*. Th. πῦρ, *ignis*.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς et φέρω, *fero*.

Πυρία, ᾶς, ἡ, *sudatio sicca*, quia πυρὶ elicitur; tum *ipsum vas in quo πυρία peragitur*, *caldarium*: et

Πυριᾶτήριον, ου, τὸ, *locus in quo sudantes foventur*, *hypocaustum*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρίεφθος, et πυρίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *igni coctus*: à πῦρ et ἕψω, *coquo*.

Πυριήκης, ἔος, ὁ ϗ ἡ, *in igne acutus*: à πῦρ et ἀκή.

Πυρίκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *igni exustus*, *adustus*. Ex πῦρ et καίω.

Πυρινὸς, ή, ὸν, *igneus*, *a*, *um*. Th. πῦρ, *ignis*. at

Πύρινος, ου, *triticeus*, *a*, *um*. Th. πυρός.

Πύριον, ου, τὸ, *fax*, *tæda*, Æl. de Anim. xii. c. 43.

Πυριπνείοντᾶς, *ignitas*, acc. pl. part. præs. act. ex

Πυριπνείω, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ et πνέω, *flo*.

Πυριπνεύστοισι, dat. pl. à

Πυρίπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ardens*: ex iisd.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit*: ex πῦρ, *ignis*, et σφάραγος, *sonus*.

Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens*, *silex*.

Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni nutritus*: ex πῦρ et τρέφω.

Πυριφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni fulgens*: ex πῦρ et φέγγος.

Πυριφλεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *igneo ardore afflictus*: ex πῦρ et φλεγέθω.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, *igne ardens*, vel *igneo ardore flagrans*: ex iisd.

Πυρκαϊᾶ, ᾶς, ἡ, *rogus*: q. ex πῦρ et καίω, *incendo*.

Πυρναῖος, αία, αῖον, *maturus*, *edulis*: à seq.

Πύρνος, ου, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*. hinc πύρνος est πύρινος ἄρτος, *panis triticeus*. πύρνα pro πύρινα ἄλευρα, *farina triticea*. item subst. *fragmentum panis*; item *esca*, *victus*. ab eod.

Πυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni similis*.

Πυρόεις, όεσσᾶ, όεν, *igneus*, *ignitus*. Th. πῦρ.

Πυρόπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem spirans*: ex πῦρ et πνέω.

Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ, à

ΠΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *triticum*, *frumentum*: q. σπυρὸς pro σπορός. à σπείρω, *semino*: perf. med. ἔσπορα. al. ab Hebr. בר, *triticum*, vel פרי, *fructus*, quia est nobilis terræ fructus; genere posito pro specie.

Πυροφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni ustus*: ex πῦρ et φλέγω.

Πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem ferens*: pro quo et πυρφόρος. à πῦρ et φέρω. et

Πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, et φέρω.

Πυρόω, -ῶ, *accendo*, *uro*, *cremo*: f. ώσω. perf. πεπύρωκᾶ. præs. pass. πυρόομαι, οῦμαι, *uror*: præs. infin. pass. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι. perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus*, *a*, *um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen*, à Pindaro dicitur quòd Jovis *manu* tractetur. à

Πυρπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versutus*, *ignem protendens*: ex πῦρ et παλάμη, *manus*.

Πυρπολέω, -ῶ, fut. ήσω, *circa ignem versor*, *ignem accendo*. cum acc. πυρπολέω et πυρπολέομαι, *igne et incendiis vasto*. ex πῦρ et πολέω.

Πυρπολέων, οντος, *incendiis depopulans*: præs. part. act. à præc.

Πυῤῥάζω, *rubeo*: f. άσω. perf. πεπύῤῥακᾶ. à πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυῤῥός.

Πυῤῥίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA*, *saltatio in armis*: sic dicta à *Pyrrhico* Spartano.

Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salto*: à præc.

Πυῤῥίχιος, ου, ὁ, *Pyrrhichius*. πυῤῥίχιος δρόμος, *Pyrrhichius motus*. πυῤῥίχιος ποῦς, *Pyrrhichius pes*, *duabus syllabis brevibus constans*.

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ saltator*: à πυῤῥιχίζω.

Πυῤῥιχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rubesco*: ex

Πυῤῥὸς, ᾶ, ὸν, *fulvus*, *rufus*, *flavus*: colorem τοῦ πυρὸς habens. Sed

Πύῤῥος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus*, (Th. πῦρ, *ignis*,) et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου, à Πύῤῥος, *Pyrrhus*.

Πυρσεύω, *face accensâ signum do*: fut. εύσω. perf. πεπύρσευκᾶ. à seq.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*. Sed

Πυρσὸς, ή, ὸν, Æol. pro πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυρφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ignem fert*, *sacrificulus*: à πῦρ et φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *igneus*, *ignitus*: à πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part.

pass. verbi *πυρόω, incendo*, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem; probatio per ignem; incendium; uredo:* ab eod.

Πυρώτης, ου, ὁ, *qui igni excoquit et purgat; aurifaber.* ab eod.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio:* fut. πύσω. a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυσθεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio, sciscitatio.* et

Πυσματικὸς, ὴ, ὸν, *percunctatorius, sciscitativus;* à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo:* f. m. πεύσομαι.

Πύσις, εως, ἡ, *interrogatio:* ab eodem.

Πύσω, *putrefaciam*, f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vini vimine obducta: vas vinarium.*

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro πῦ, *ubi?* et

Πω, enclit. *quodammodò*, Dor. *alicundè.* Th. ὅς, *qui.*

Πῶ, *bibe*, præs. imperat. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, et per Ectasin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo.*

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba.*

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus:* à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio seu alo:* ex πώγων, ωνος, ὁ, et τρέφω, *alo.*

Πώεα, acc. pl. à πῶϋ, εος, τὸ, *grex:* quod vide.

Πώλεαι, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass.

Πωλέεσκε, Ion. pro ἐπώλεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πωλέω, *vendo.*

Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro πωλέετο, à verbo πωλέω, pro πολέω, *verso.*

Πωλεύμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕ'Ω, *vendo;* imperf. ἐπώλεον, -ουν. f. ήσω. perf. πεπώληκα.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πωλήσας, αντος, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor.* Th. πωλέω, *vendo.*

Πωλικὸς, ὴ, ὸν, *pullinus.* à

ΠΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus.*

Πῶλυψ, υπος, ἡ, *polypus:* ex πολὺς et ποῦς.

Πῶμ' pro

ΠΩ̃ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum.* item *potus, poculum:* à πίνω, seu πόω, *bibo.*

Πώμαλα, *haudquaquam.* ex πω et μάλα.

Πωμενικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *pastoralis.* Th. ποιμὴν, *pastor.*

Πώποτε pro πότε, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quandò.*

ΠΩ̃ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus; callus; tophus*, lapis levis et porosus. at

Πωρὸς, ρὰ, ρὸν, *cæcus.*

Πωρόω, *facio occallescere, obduro:* f. ώσω. perf. πεπώρωκα. præs. pass. πωρόομαι, οῦμαι, *occallesco:* perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui, occallui.* Th. πῶρος, *callus.*

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio:* à præced.

ΠΩ̃Σ, *quomodo? qui? quâ ratione?* in admiratione ponitur pro *quàm*, ut πῶς δυσχερῶς, *quàm graviter!*

Πῶς, extra interrog. encliticum, *quodammodo, aliquo modo* cum variis jungitur particulis, ut εἴπως, *si fortè;* εἴκεν πως, id. μήπως, *ne fortè.*

Πώσω, *bibam*, f. 1. act. verbi πίνω, *bibo:* a. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. à πόω.

Πωτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo, volito:* q. à πέτομαι, id.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πέτω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex:* in nom. pl. πώεα. Th. πάω vel πάομαι, *possideo.*

ΠΩ'ΥΞ, γος, ἡ, *mergus; fulica.* Scribitur et πῶϋξ.

Ρ.

Ρ Litera decima septima est apud Græcos: nota numeralis valens *centum*, et cum lineolâ infernè additâ *centum millia.* Attici dictiones habentes communitèr ρ, σ, efferunt per duplex ρ, e. g. pro ἄρσην leg. ἄῤῥην, &c.

Ρ' pro ῥα. vide

Ῥα, (enclitica Partic. sicut ἄρ, ex quâ facta est per Metathesin) *certè, utique, omninò.* Sed ῥὰ, *quidem.*

Ῥὰ, vel potiùs ῥᾳ, pro ῥᾴδιον, *facilè.*

ῬΑ̃, τὸ, apud Medicos usit. *genus radicis, RHA.*

Ῥαὰβ, vel Ῥαχὰβ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo.*

Ῥαβάττω, *sursum ac deorsum curro:* an à ῥὰ et βάω;

Ῥαββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב, *rab, multus;* item *magister:* sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet. ῥαββονὶ et ῥαββουνὶ eodem sensu dicuntur.

Ῥαβδίζω, *virgis cædo:* f. ίσω. perf. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι. aor. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ἐράβδιζε pro ἐῤῥάβδιζε, 3. pers. sing. imperf. act. Jud. vi. 11. à

ῬΑ'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga, bacillus, sceptrum, hastile, fasces; vena metallica.* hinc Lat. *RUDIS, RADIUS*, et Angl. A ROD.

Ῥαβδουχέω, -ῶ, *virgas gesto* seu *fasces, anteeo gestans fasces:* exp. *anteeo:* et

Ῥαβδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces:* à

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui virgas gestat* aut *fasces, lictor, viator.* παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd gestaret bacillum:* iis magistratus utebatur vocandi et nuntiandi causâ.

Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lictor, viator:* ex ῥάβδος, *virga, fasces*, et φέρω, *fero.*

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, *ruptura:* à ῥηγνύω, *rumpo.* Th. ῥήσσω, idem.

Ῥαγαῦ, nom. viri indecl. Hebr. *proximus.*

Ῥαγδαῖος, αία, αῖον, *impetuosus, vi perrumpens:* à

Ῥάγδην, adv. *abruptè:* à ῥήσσω.

Ῥαγεὶς, εῖσα, ὲν, *ruptus*, aor. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, *frango:* f. ξω. a. 2. ἔρραγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην. f. 2. pass. ῥαγήσομαι.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum esse*, f. 2. inf. pass. ejusd. verbi.

Ῥαγίζω, *uvæ grana* vel *uvas colligo.* hinc ῥαγίζοντι, Dor. pro ῥαγίζουσι. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, *acinus.*

Ῥαδαλὸς, ὴ, ὸν, *tener, mollis, delicatus:* Hesych. pro ῥαδανός.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex inferorum: in acc. Dor. Ῥαδάμανθα, pro -υν.

Ῥάδαμνος, ου, ὁ, *germen, ramus tener.*

Ῥαδανὸς, ὴ, ὸν, *mollis, tener; procerus.*

Ῥᾰδᾰνίζω, fut. ίσω, *qualio*: à præc.
Ῥαδινάκην, οἱ Πέρσαι καλῦσι τὸν ἔλαιον.
Ῥᾰδινῆς, *agilibus*, dat. pl. Ion. pro ῥαδιναῖς. à
Ῥᾰδινὸς, ὴ, ὸν, *gracilis, tenuis; agilis; mollis; debilis.*
ῬΑ'ΔΙΞ, ῖκος, ἡ, *ramus*. Hinc Lat. *RADIX*.
ῬΑ'ΔΙΟΣ, ί'ᾱ, ῐον, et ῥᾴδῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *facilis, proclivis*: in comparat. ῥᾴων, *facilior*: in superl. ῥᾷςος, *facillimus*. ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Angl. READY.
Ῥᾳδιεργέω, ῶ, f. ήσω, *facilè ad scelus aliquod patrandum prorumpo; malâ fide ago;* item *cesso, sine intentione et curâ vivo*: à ῥᾳδιεργός.
Ῥᾳδιέργημᾰ, ᾰτος, τὸ, *facinus, scelus, veteratorium facinus*: à præc.
Ῥᾳδιεργί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *scelus, maleficentia*: à
Ῥᾳδιεργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, *maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare*: ex ῥᾴδιος et ἔργον, *opus*.
Ῥᾳδί'ως, adv. *facilè*: à ῥᾴδιος.
Ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo*. Est et
Ῥάζω, *latro;* puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango*.
ῬΑ'ΘΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, *strepitus, sonitus, tumultus.*
ῬΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες. q. ex ῥαίνω.
Ῥᾰθεὶς, *inspersus*, aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *adspergo*: a. 1. pass. ἐῤῥάθην.
Ῥᾲθυμέω, -ῶ, fut. ήσω, *remisso sum animo, deses sum;* item *quiesco, otio et quieti me trado.* et
Ῥᾳθυμί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *remissio animi, desidia, negligentia*: à
Ῥᾴθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *remissus, piger, negligens*: cujus ϑυμὸς τὸ ῥᾴδιον consectatur: *piger* enim *difficilia fugit*.
Ῥᾳθυμȣ͂ντες, *segnitèr agentes*, n. pl. præs. part. à ῥαθυμέω.
Ῥᾳθύ'μως, adv. *segnitèr*: à ῥάθυμος, quod vide.
Ῥαὶ vel ῥαῖ, adv. *facilè*. Hes. Etym.
Ῥαῖ'ᾱ, *sanitas*: à ῥώω, *roboro*.
ῬΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *incurvus, intortus.*
Ῥαικᾰ'νη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *disperdo*.
ῬΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aspergo*: f. ᾰνῶ. perf. ἔῤῥαγκᾰ. Ῥαίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare*. Sic et ῥαινέμεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare*. Hinc Angl. TO RAIN.
Ῥᾰ'ἰςᾰ, Poët. pro ῥᾷςα, *facillima*: quod vide.
Ῥαιςὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo*.
Ῥᾲΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*, comp. ex ῥᾴδιος, *facilis*.
ῬΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, destruo, disperdo*: f. σω. perf. κᾰ. Hinc Angl. TO RASE.
ῬΑΚΑ', vox convitii Syr. sed Lat. *vanus, cerebro vacuus, stultus.*
Ῥᾰκὶ's, ῖδος, ἡ, *surculus, ramus*, quia facilè ῥήγνυται.
Ῥᾰκόεις, έσσᾰ, εν, *pannosus, a, um*: à
Ῥᾰ'κος, εος, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum;* item *ruga oris senilis;* hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.
Ῥάκτος, ȣ, ὁ, *vallis, petra; præcipitium; collis*: ab eod. th. Sic *rupes*, à *ruptura*.
Ῥᾰκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fractus, attritus*: à ῥάκος.
Ῥαμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa*.
Ῥάμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sutura*: à ῥάπτω, *suo*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.
ῬΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, *spina alba*: spinosus frutex.
Ῥαμνȣσί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *RHAMNUSIA, Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.
ῬΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum*, propriè *avium*.
Ῥανθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *rigatus*, aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo*, quod vide.
Ῥανθὸς, ȣ͂, *aspersus*: et
Ῥᾰνὶ's, ί'δος, ἡ, *stilla, gutta*. Angl. RAIN. à ῥαίνω.
Ῥαντίζω, *aspergo*: fut. ί'σω, et Att. ῐῶ, ῐεῖς, ῐεῖ. perf. ἐῤῥάντῐκᾰ. a. 1. ἐῤῥάντῐσᾰ. perf. pass. ἐῤῥάντισμαι. perf. part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*. à ῥαντὸς, *aspersus*.
Ῥαντισμὸς, ȣ͂, ὁ, *aspersio*: à præc.
Ῥαντὸς, ἡ, ὸν, *adspersus*: à Th. ῥαίνω.
Ῥὰξ, ῥᾱγὸς, ἡ, *acinus*: qu. à ῥήσσω.
Ῥᾷον, *faciliùs*, adv. compar. à ῥᾴων pro ῥᾴϊον.
Ῥᾰπᾰ'ταυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ῥᾰπᾰταύλης, ȣ, ὁ, vel ῥαπταύλης, *calamum* vel *tibiam compingens* aut *inflans*: à ῥαπάτη, *calamus, stipula*: vel à ῥάπτω, *suo*, et αὐλὸς, *tibia*.
Ῥᾰπίζω, *palmis cædo; alapam impingo; virgâ cædo* seu *percutio, baculo cædo*, aut etiam *fuste; percutio*: Angl. TO RAP. fut. ί'σω. perf. ἐῤῥᾰ'πῐκᾰ. a. 1. ἐῤῥᾰ'πῐσᾰ. perf. pass. ἐῤῥᾰ'πισμαι. à
ῬΑ'ΠΙ'Σ, ί'δος, ἡ, *virga*: idem quod ῥάβδος.
Ῥᾰπί'σας, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.
Ῥᾰ'πισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *alapa*, et *ictus qui virgâ incutitur*: ab eod.
Ῥᾰπιςὸς, ἡ, ὸν, *alapâ percussus*: ab eod.
Ῥάπτης, ȣ, ὁ, *sutor, consutor*: et
Ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus*: à
ῬΑ'ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcino*: *machinor*: f. ψω. perf. ἔῤῥᾰφᾰ.
Ῥᾰ'πυς, et ῥᾰ'φυς, υος, ἡ, *RAPA*. Angl. RAPE. inter radices.
Ῥᾰρῐᾰ's, ᾰ'δος, ἡ, *Ceres*: quia alimoniâ *roborat* mortales: à ῥώω.
Ῥᾰ'ριον, τὸ, *infans*, cui solus *venter* adhuc curatur: à
ῬΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *venter; robustus*: à ῥάω.
Ῥᾰ'σᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *aspergo*, quod vide.
Ῥασὶμ, *Rhasim*: vox Hebræa, quæ interpretatur Lat. *cursores, satellites*.
ῬΑ'ΣΣΩ, *allido, dejicio*: idem quod ἀράσσω. f. ξω. perf. χᾰ.
Ῥᾷςᾰ, adv. *facillimè;* vel nom. pl. neut. gen. et superl. gr. à ῥᾴδιος, *facilis*: compar. n. g. ῥᾷον.
Ῥαςώνη, ης, ἡ, *facilitas, res secundæ, desidia*: à ῥᾷςος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.
Ῥάςωρ, *poculum, crater*: à ῥάζω, *irrigo*.
ῬΑ'ΦΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, *radix*, seu *radicula, RAPHANUS*: dicitur et ῥαφᾰνὶ's, ῖδος, ἡ, et ῥᾰφᾰ'νη, ης, ἡ. qu. à ῥάπυς seu ῥάφυς.
Ῥᾰφὴ, ῆς, ἡ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo*. f. ψω. perf. φα.
Ῥᾰφῐδεὺς, έως, *sutor*. et
Ῥᾰφῐδευτὴς, ȣ͂, ὁ, idem. et
Ῥᾰφῐδευτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus;* item *acu pictus*: à
Ῥᾰφὶ's, ί'δος, ἡ, *acus*: à ῥάπτω, *suo, consuo*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.
Ῥᾰχαὶ, *flagella in vitibus*, quia fragilia: à ῥήσσω, *frango*.
Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ instar oviculæ tenella.

'Ραχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido, dejicio*: f. ξω.

'Ραχία, ας, ἡ, *crepido littoris petrosa, rupes in mare procurrens*; Angl. A CRAG. quia ibi fluctus ῥήσσονται *restagnatio maris in oceani littore; strepitus.*

'Ραχίζω, f. ίσω, *per spinam disseco; disseco*: à ῥάχις.

'Ράχις, ιος, ἡ, *spina dorsi, lumbus; dorsum montis.* acc. ῥάχιν. à ῥήσσω, *frango*: qu. *rupta* multis vertebris.

'Ραχίτης, quod et ῥαχιστὴς, ου, ὁ, *dissector, jactator*: à ῥαχίζω.

'Ραψῳδέω, -ῶ, fut. ήσω, *versus contexo, carminibus decanto, rhapsodias recito.* et

'Ραψῳδία, ας, ἡ, *contextura carminum*, præsertim *heroicorum*: Angl. RHAPSODY. ex

'Ραψῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *carminum contextor*: et quasi *consutor*; *rhapsodiarum recitator*: ex ῥάπτω et ᾠδή. Th. ἀείδω, *cano.*

'Ράων, pro ῥαίων, *facilior*; compar. ex ῥᾴδιος, *facilis.*

'Ρέα, *facilè*; qu. ῥέδα, à ῥέζω. ut *facilè* à *facio.*

'Ρεβέκκα, ἡ, nomen mulieris. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *saginata, crassa.*

'ΡΕ'ΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto, ronchiso*: f. ξω.

'Ρέδη, ης, ἡ, *RHEDA*: quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem scripserit reperias.

'Ρέδω, *facio.* à ῥέζω, idem.

'Ρέε, et ῥέεν, *fluebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

'Ρέεθρα, *fluenta*, nom. pl. à

'Ρέεθρον, ου, τὸ, id. q. ῥεῖθρον, q. v.

'Ρέει, ῥεῖ, 3. sing. ind. præs. ejusd. th.

'Ρέζεσκε, *sacrificabat*, Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

'Ρέζουσαν, *facientem*, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

'ΡΕ'ΖΩ, *facio, sacrifico*, in 3. pl. ῥέζουσι. f. ῥέξω, et ἔρξω. perf. χα. hinc pass. ῥέζομαι, *fio*: perf. med. ἔρογα, et per Metath. ἔοργα. Dicitur et ἔρδω pro ῥέζω.

'Ρέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. prop. mulieris: acc. 'Ρέην.

'Ρεθομαλίδαι, *qui delicatâ sunt cute*: quibus ῥέθη μαλά.

'ΡΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum, corporis pars, facies.* à ῥέζω.

'Ρεῖα, Poët. pro ῥέα, *facilè*: quod vide.

'Ρεῖα, ας, ἡ, *Rhea*, nom. mul. Vide 'Ρέη.

'Ρείη, 3. sing. sub. præs. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, *fluo.*

'Ρεῖθρον, Ion. ῥέεθρον, ου, τὸ, *alveus, locus ubi aqua labitur; fluentum.* Th. ῥέω, *fluo.*

'Ρεκτὴρ, ῆρος, ὁ, et ῥέκτης, ου, ὁ, *efficax in agendo, strenuus*: à ῥέζω.

'Ρεμβάζω, f. άσω, *vagor mente*: à ῥέμβω.

'Ρεμβασμὸς, οῦ, ὁ, *circumagitatio, inconstantia*: à præc.

'Ρεμβεύω, *circumdo, fluctuo, vagor*: f. εύσω. perf. ἐῤῥέμβευκα.

'Ρεμβὸς, ἡ, ὸν, *vagus, tortuosus*: à ῥέμβω, at

'Ρέμβος, ου, ὁ, *evagatio; aberratio*: ab eod.

'ΡΕ'ΜΒΩ, *in gyrum circumago, circumago; vagor.*

'Ρεμβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *vagus, animo districtus*: à ῥέμβος.

'Ρεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpr. Lat. *Saturnus.* Gr. Κρόνος.

'Ρέξ, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.

'Ρέξαι, a. 1. inf. act. et

'Ρέξας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

'Ρέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.

'Ρέξω, f. 1. verbi ejusd.

'Ρέον, pro ἔῤῥεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*: f. εύσω. præs. part. ῥέων.

'Ρέοντε, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. et

'Ρέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

'Ρεόμενοι, *fluentes*, nom. plur. part. præs. pass. ejusd. verbi.

'ΡΕ'ΠΩ, f. ψω, *vergo, propendeo, inclino, propensus sum, benevolus sum, pertineo.*

'Ρέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω.

'Ρεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum, fluctus*: expon. et *fluvius, fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio, fluxus*: Angl. RHEUM: in dat. plur. ῥεύμασιν. Th. ῥέω, *fluo.*

'Ρεύσεται, *fluct*, 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

'Ρεύσῃς, *diffluas*, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

'Ρεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo.*

'Ρεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθην. a. 1. part. ῥεχθεὶς, εῖσα, έν.

'ΡΕ'Ω, *fluo, fundo, evanesco, labor, decido, manare facio*: f. ῥεύσω. aor. 1. ἔῤῥευσα. perf. ἔῤῥευκα. perf. pass. ἔῤῥευμαι. Est et

'Ρέω, *dico*: ab ἐρέω· nisi à ῥέω, *fluo*: quòd sermo sit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα, et Att. εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, υῖα, ός. plusq. perf. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, *secundùm quod dictum erat.* a. 1. ind. pass. ἐῤῥέθην, ης, η· scribitur et ἐῤῥήθην, sed rariùs. aor. 1. part. pass. ῥηθεὶς, εῖσα, ἐν, nunquam ῥεθείς. f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, *dicar.*

'Ρηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum esse*, aor. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

'Ρήγιον, ου, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. *ruptura.*

'Ρῆγμα, ατος, τὸ, *ruptio, rima*: à ῥήγνυμι.

'Ρηγμὶν, ῖνος, ἡ, *scissura; littus*, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango.*

'Ρήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. præs. ind. pass. et

'Ρήγνυσκον, Ion. imperf. verbi ῥήγνυμι.

'Ρηγνύω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo, scindo*; fut. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω. a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ. et in 3. pl. ῥήξωσιν. a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. perf. med. ἔῤῥηγα. præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται. perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vide ῥήσσω.

'Ρῆγος, εος, τὸ, *culcitra, stragulum*: à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*

'Ρηδίη, pro ῥηϊδίη, *facilis*; f. g. à ῥηΐδιος, quod vide.

'Ρηθεὶς, εῖσα, ὲν, *declaratus, a, um*, a. 1. part. pass. verbi ῥέω, *dico*, quod vide.

'Ρηϊδίη, ης, ἡ, *facilis*; f. g. à

'Ρηΐδιος, δίη, διον, Ionic. vel Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis.*

'Ρηϊδίως, *facilè*; adv. à præced.

'Ρήϊστος, ίστη, ιστον, *facillimus*, superl. à ῥηΐδιος.

'Ρηΐτερος, ου, *facilior*, compar. ab eod.

'Ρῆμα, ατος, τὸ, *verbum, res*,

factum, carmen, mandatum, sermo. Th. ῥέω, *dico.*
Ῥήμᾰσῐ, dat. pl. à præced.
Ῥῆμος, ου, ὁ, *instrumentum quo panes in furnum immittuntur, pala.*
Ῥὴν, ῥηνὸς, ὁ, *ovis:* ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*
Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. et
Ῥήξᾱς, αντος, in f. g. ῥήξᾱσᾰ, a. 1. part. act. et
Ῥηξᾰ́τω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango:* fut. ξω. perf. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα.
Ῥῆξε, *rupit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejusd.
Ῥηξήνορᾰ, acc. sing. à ῥηξήνωρ, quod vide.
Ῥηξηνορῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hostium copiis:* à
Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus:* à ῥήσσω, *frango*, fut. ξω, et ἀνὴρ, *vir.*
Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. et
Ῥήξωσῐ, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi ῥήσσω. f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.
ῬΗΠΑΙ῎, ῶν, αἱ, *sublicæ, tigilla ad substructiones apta.*
Ῥησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. q. interpret. Lat. *aspersus.*
Ῥήσαντο, *dixerunt*, Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico;* f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.
Ῥησείδῐον, ου, τὸ, idem ac
Ῥησῐ́δῐον, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, *breve dictum:* à
Ῥῆσῐς, εως, ἡ, *dictum, sententia, oratio; mandatum:* à ῥέω, *dico.*
Ῥῆσος, ου, nomen fluvii.
ῬΗ΄ΣΣΩ, ῥηγνῡ́ω, seu ῥήγνῡμῐ, *frango, rumpo:* fut. ξω. perf. ἔῤῥηχᾰ. a. 1. ἔῤῥηξᾰ. a. 2. ἔρῥᾰγον.
Ῥητῆρ᾽, pro ῥητῆρᾰ, acc. sing. à
Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, *rhetor, orator:* à ῥέω, *dico.*
Ῥητῑ́νη, ης, ἡ, *resina;* à ῥέω.
Ῥητοὶ, *clari;* ἄῤῥητοι, *ignobiles:* à ῥέω, *dico.*
Ῥητορείᾱ, ᾱς, ἡ, *actio dicendi; amplificatio oratoria:* à seq.
Ῥητορεύω, fut. εύσω, *rhetoricam exerceo; orationem habeo:* à ῥήτωρ.
Ῥητορῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad rhetorem* aut *artem oratoriam pertinens; eloquens.* ῥητορικὴ, ῆς, ἡ, (scil. τέχνη) *RHETORICA.* ab eod.
Ῥητορῐκῶς, *more rhetoris:* ab eod.

Ῥητορσῐ, dat. pl. ejusd. th.
Ῥητὸς, ἡ, ὸν, *dictus, certus, ratus, celebris:* à ῥέω, *dico.*
Ῥήτρᾱ, ᾱς, ἡ, *dicendi vices* seu *locus;* item *pactum, pactio; decretum, lex,* propriè Lycurgi. ab eod.
Ῥήτωρ, ορος, ὁ, *RHETOR, orator:* ab eod.
Ῥητῶς, adv. *certis verbis, discretè, palam:* à ῥητός.
Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, *sepes, vallum.* Th. ῥήσσω, *frango.*
Ῥῑγεδᾰνὸς, ἡ, ὸν, *horribilis, quem omnes exhorrent.* Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor.*
Ῥῑγέω, ῶ, fut. ήσω, *RIGEO, FRIGEO, horreo, obstupesco.* ab eod.
Ῥῑγηλὸς, ἡ, ὸν, *horrendus, horrificus:* ab eod.
Ῥῑγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, quod vide.
Ῥῑ́γῐον, *magis horrendum, acerbius, deterius, durius:* compar. à ῥῖγος, q. v.
Ῥῑ́γιστᾰ, *maximè horrenda:* superl. n. g. pl. ab eod.
ῬΙ῀ΓΟΣ, εος, τὸ, *RIGOR, FRIGUS vehemens.*
Ῥῑγόω, ῶ, *rigeo, frigeo:* à præced.
ῬΙ΄ΖᾸ, ης, ἡ, *radix, surculus.*
Ῥίζησῐ, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.
Ῥιζόω, ῶ, *radico, radicibus munio, stabilio;* fut. ώσω. perf. ἐῤῥίζωκᾰ. a. 1. ἐῤῥίζωσᾰ. præs. pass. ῥιζόομαι, οῦμαι. perf. pass. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον.
Ῥίζωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *radix:* à pr.
Ῥικνόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *distrahor et omnibus modis distorqueor; indecenter me flecto:* à seq.
ῬΙΚΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *rugosus, curvus, tenuis, macilentus.*
Ῥικνώσεαι, Ion. pro
Ῥικνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι.
Ῥίμφᾰ, adv. *celeriter, facilè.* Th. ῥίπτω, *projicio.*
Ῥιμφαρμᾰ́τος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui celeriter curru fertur:* ex ῥίμφα, *celeriter,* qu. vide, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*
ῬΙ῀Ν, et ῥῖς, ῥῑνὸς, ἡ, *nasus:* qu. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humor e capite.
Ῥῖνᾰ, acc. sing. à præc.
Ῥῑνᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *decipio,* propriè *nares,* ut cum canes falluntur *olfactu:* ab eod.
Ῥῑνέω, ῶ, f. ῥινήσω, *limo.* Th. ῥίνη.
ῬΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, *lima:* Est et ῥίνη, *squatina* piscis: squatinæ

enim cutis pro *limâ* esse potest.
Ῥῑ́νημᾰ, ατος, τὸ, *ramentum:* à ῥινέω.
Ῥῑνοπῠ́λη, ης, ἡ, *portula, posticum:* q. à ῥινάω et πύλη.
Ῥινὸν, οῦ, τὸ, idem quòd ῥινὸς, *clypeus, scutum.*
ῬΙΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ vel ἡ, *pellis, cutis; clypeus, scutum.*
Ῥῑνοτόρος, ου, ὁ, *scuta perforans;* Epith. Martis. ex ῥινὸς et τορὸς, *penetrans.*
Ῥῑνῶν, *narium,* gen. pl. ex ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, *nasus.*
ῬΙ῀ΟΝ, ου, τὸ, *montis cacumen, promontorium.*
Ῥῑπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; ictus* vel *jactus teli missi sicut fulminis; incitamentum.* Th. ῥίπτω, *projicio.*
Ῥῑπίζω, f. ῐ́σω, *flabello ventilo:* à
Ῥῑπῖς, ῐ́δος et ῖδος, ἡ, *flabellum:* à ῥίπτω.
Ῥῑπιστὸς, ἡ, ὸν, *qui ventilari potest, qui ventilatur; perflatilis et ventis expositus:* à ῥιπίζω.
Ῥῖπος εος, τὸ, et ου, ὁ, *crates;* idem quod ῥίψ.
Ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do:* f. ᾰ́σω. Th. ῥίπτω, *projicio.*
Ῥιπτάσκω, Poët. pro ῥιπτάζω. imperf. Ion. ῥίπτασκον, pro ἐῤῥίπτασκον.
Ῥίπτει, 3. sing. præs. ind. act. verbi ejusd. at
Ῥιπτεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.
Ῥιπτέω, id. q. ῥίπτω.
Ῥιπτοῦμαι, Atticè pro ῥίπτομαι, vel à præced. th.
ῬΙ΄ΠΤΩ, *projicio, præcipito, prosterno, dejicio, abjicio, jacio, emitto:* f. ψω. perf. ἔῤῥῑφᾰ. a. 2. ἔῤῥῐφον. a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.
Ῥῑ̃ς, ῥῑνὸς, ἡ, *nasus;* plur. *nares.*
Ῥίσκος, ου, ὁ, *RISCUS, cista pelle contecta.*
Ῥιφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, *projicio:* q. v.
Ῥὶψ, ῥῑπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus salignus; crates viminea.* ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, *magno se periculo committere.*
Ῥίψαι, a. 1. inf. act. et
Ῥίψαις, Æol. pro
Ῥῐ́ψᾱς, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio:* f. ψω.
Ῥίψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
Ῥιψοκίνδῡνος, ὁ ϗ ἡ, *qui se in pericula præcipitat,* seu *ad audendum projectus:* ex ῥίπτω, *præcipito,* et κίνδυνος, *periculum.*

'Ριψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter:* à præc.
'Ρίψω, ῃς, ῃ, aor. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.
'ΡΟΑ', vel ῥοιᾶ', ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum.*
'Ροαῖσῖ, dat. pl. et
'Ροᾶ's, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum.* Th. ῥέω, *fluo.*
'Ροβοάμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *angustus.*
'Ρόγχος, ου, ὁ, *ronchus.* Th. ῥέγχω.
'Ρόδᾶ, *rosæ;* nom. pl. à ῥόδον, quod vide.
'Ρόδαμνος, *germen.* Vide ῥάδαμνος.
'Ροδᾶ'νη, ης, ἡ, *trama, subtemen.*
'Ροδᾶνὸς, ἡ, ὸν, *valdè rapidus:* à ῥέω, *fluo.* Hinc *RHODANUS* fluvius in Galliâ, ob velocitatem motûs.
'Ροδᾶνὸς, ἡ, ὸν, *roseus, bonum colorem habens.* Th. ῥόδον, *rosa.*
'Ρόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *rosa.*
'Ρόδος, ου, ὁ, nomen fluvii: à ῥόδον, *rosa.*
'Ροδοδάκτῦλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habens roseos digitos:* ex ῥόδον et δάκτυλος, *digitus.*
'Ροδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apuleius *rosam lauream* appellat.
'Ροδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *roseus:* ex ῥόδον, *rosa*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*
'Ροδόεις, όεσσᾶ, όεν, *rosaceus.* Th. ῥόδον, *rosa.*
'Ροδόμᾶλον, Dor. pro ῥοδόμηλον, q. v.
'Ροδόμελῐ, τὸ, *RHODOMELI, confectio quædam ex rosis et melle:* à ῥόδον et μέλι.
'Ροδόμηλον, ου, τὸ, *rosea gena; item, confectio ex rosis et malis coloneis:* à ῥόδον et μῆλον.
'ΡΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *rosa.* Angl. A ROSE.
'Ροδόπᾶχῠς, Dor. pro
'Ροδόπηχῠς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui* vel *quæ habet roseos cubitos:* ex ῥόδον, *rosa*, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*
'Ρόδος, ου, ἡ, *RHODUS*, nomen Nymphæ, et Insulæ; olim dicta videtur 'Ρόθος, ου, ἡ, ab *undarum strepitu.*
'Ροδόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, *rosei coloris:* ex ῥόδον, τὸ, *rosa*, et χρόα, ἡ, *color.*
'Ροδόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, id. et ex iisdem.
'Ρόζω, *latro, sterto:* potiùs ῥοιζῶ et ῥυζῶ· à ῥοῖζος, *stridor.*
'Ροὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus:* à ῥέω, *fluo.*
'Ρόθῐον, ου, τὸ, *impetus undarum:* à
'Ρόθῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impetuosus, vehemens.* à seq.
'ΡΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus, tumultus, impetus; aspera semita;* τῆς δίκης ῥόθος, Hes. Op. 219. *justitiæ aspera semita*, ut interpr. Schol.
'Ροιᾶ', ᾶς, ἡ, vide ῥοά.
'Ροιβδέω, ῶ, f. ήσω, opt. aor. 1. ῥοιβδήσειᾶ, *strideo, absorbeo.* à ῥοῖβδος, *stridor.*
'Ροίζασχ' pro ῥοίζασκε, *stridebat:* ob seq. aspir. 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥοιζέω, *strideo:* imperf. ἐῤῥοίζεον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκον, et pro ε, α.
'Ροιζέω, ῶ, f. ήσω, *strido, stridorem edo; latro; sibilo cum stridore:* à ῥοῖζος.
'Ροιζηδὸν, adv. *cum stridore.* à
'ΡΟΙ'ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus:* à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis.*
'Ροίη, ης, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum.*
'Ροικὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, inflexus.* at
'Ροϊκὸς, ἡ, ὸν, *qui fluxione* seu *profluvio laborat; fluidus, fluxus:* à ῥέω, *fluo.*
'Ροΐσκος, qu. parva ῥοά, figura referens *malum Punicum.*
'Ρομάσφρᾶ, ᾶς, ἡ, *hasta.*
'Ρόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS, turbo, -inis, impetus:* à ῥέμβω, *circumago.*
'Ρόμυξ, *vermis ligna corrodens.*
'Ρομφαίᾶ, ᾶς, ἡ, *ROMPHÆA, gladius, framea:* à ῥέμβω, *in gyrum circumago:* vel à ῥέπω, *vergo, propendeo.*
'Ρομφεῖς, *loræ*, quibus consuuntur calcei: an quia ῥέμβονται;
'Ρόον, acc. sing. à
'Ρόος, ους, ὁ, *fluxus:* à perf. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
'Ροπαίᾶ, id. ac ῥομφαία, q. v.
'Ρόπᾶλον, ου, τὸ, *clava, sceptrum, virga, baculus:* à ῥέπω, *flecto.*
'Ροπᾶλωτὸς, ἡ, ὸν, *in clavæ speciem formatus;* Epith. poculi. à præc. vel *ex bacillis ligneis confectus.* κύλιξ ῥοπαλωτὴ, apud Suid. ex Dione in Commodo, *poculum ex bacillis ligneis confectum.* A CAN. Toup. III. p. 121.
'Ροπὴ, ῆς, ἡ, *inclinatio lancis, momentum; propensio:* à ῥέπω.
'Ρουβὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis.*
'Ρουθ, ἡ, nomen plæ mulieris, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *tremor.*
'Ρούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est · aut à ῥοὰ, cujus granum rubet.
'Ροῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus.*
'ΡΟΦΕ'Ω et -ά'ω, *sorbeo, exhaurio:* f. ήσω. perf. ἐῤῥόφηκᾶ.
'Ροχθέω, *sonum edo:* f. ήσω. à seq.
'Ρόχθος, ου, ὁ, *fluctuum strepitus, fluctus:* an ab ἰρίχθω, *agito?* vel ex seq. et ὄχθος, *ripa?*
'Ρόω, *moveo, ruo:* à ῥέω.
'Ρύαξ, ᾶκος, ὁ, *rivus, fluctus:* à ῥύω, *fluo.*
'ΡΥ'ΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus.*
'Ρῠ'δην, adv. *affluenter, abundanter; vehementer, impetuosè:* à ῥύω, *fluo.*
'Ρυδὸν, adv. *fusè, affatim, abundè:* ab eod.
'Ρυεὶς, έντος, *qui fluit*, aor. 2. part. pass. verbi ejusd.
'Ρῠ'εο, *libera*, Ionicè pro ῥύου, est præs. imperat. et
'Ρῠ'εται, *tuetur*, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, *servo.*
'Ρυέω, -ῶ, *fluo:* fut. ήσω, perf. ἐῤῥῠ'ηκᾶ.
'Ρύζην, adv. *fluenter, affluenter, confertim, vehementer:* sed alii rectiùs ῥύδην.
'Ρῠ'ηθῐ, aor. 2. imperat. pass. ex verbo præced.
'Ρυήσομαι, ῃ, εται, *fluam*, f. 2. pass. ejusd.
'Ρυηφενῐ'ᾶ, ῐ'ᾶς, ἡ, *divitiarum affluentia:* à ῥυέω et ἄφενος.
'Ρυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.*
'Ρυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo, tempero, moderor:* fut. ί'σω. perf. ἐῤῥύθμῐκᾶ. à
'ΡΥΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *RHYTHMUS*, Angl. RHYME seu RHYTHM; *concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit;* fortè, à ῥύω, *traho;* ut sit *tractus* æqualibus.
'Ρῠ'μᾶ, ᾶτος, τὸ, *fluentum:* pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Est et
'Ρῦμᾶ, ᾶτος, τὸ, *tractus; tutamen, munimentum, defensio:* à ῥύω, *traho.*
'Ρῦμαι, *liberavi:* Ion. dempto augmento pro ἔῤῥυμαι, perf. ind. pass. verbi ῥύομαι, *libero.*
'Ρῠ'μᾶτᾶ, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.
'Ρύμβος, *rotula; turbo, impetus, vertigo:* à ῥέμβω, *circumago.*

'Ρῦμη, ης, ἡ, *impetus; vicus, tractus in urbe:* à ῥύω, *traho.*

'Ρυμνὸς, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, al. et rect. ἐρυμνῷ, i. e. *forti, munito:* vet. interp. *angusto:* qu. ab ῥύμη, *plateam,* retulerit.

'Ρῦμὸς, ȣ͂, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos, quo currus ῥύεται,* i. e. *trahitur.* Th. ῥύω, *traho.*

'Ρῦομαι, v. ῥύω, *traho.*

'Ρῦονται, *tuentur,* 3. pl. ind. præs. verbi præc.

'Ρῦοντο, *servabant,* Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

'Ρῦπᾰρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à

'Ρῦπᾰρεύω, *sum sordidus:* f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes.*

'Ρῦπᾰρῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *sordes, illuvies:* et

'Ρῦπᾰρὸς, ᾱ̀, ὸν, *sordidus, squalidus, avarus:* à

'ΡΥ͂ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes:* per Metaph. *avaritia.*

'Ρῦπόω, -ῶ, *sordesco:* præs. part. ῥῦπόων, -ῶν. f. ώσω. perf. ἐῤῥῦ́πωκᾰ. a. 1. ἐῤῥῦ́πωσᾰ. a. 1. imperat. act. ῥῦ́πωσον, ᾰ́τω. Th. ῥύπος.

'Ρυππᾰπαὶ, *nautica quædam acclamatio.*

'Ρύπτω, *sordes eluo, purgo.* Th. ῥύπος.

'Ρῦσᾱ, ἡ, *senectus;* quum quis fit *rugosus* ob *senectam;* à ῥυσὸς, et ῥυσσὸς, *rugosus;* cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est *trahitur. Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho.*

'Ρῦσαὶ, nom. pl. à præc.

'Ρῦσαι, ἅσθω, a. 1. imperat. m. et

'Ρῦ́σαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. et

'Ρῦ́σασθαι, a. 1. inf. m. v. ῥύομαι, *libero:* f. ῥύσομαι. aor. 1. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.

'Ρῦσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.

'Ρῦσθαι, Ion. pro ἔῤῥυσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.* Vel, ut alii volunt, ῥῦσθαι, per Sync. vel Synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.

'Ρυσθῶ, *liberer,* et in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

'Ρῦσῐ́διφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo currum regit:* ex ῥύω, *traho,* et δίφρος, *currus.*

'Ρῦ́σῐμον, ȣ, τὸ, *ruta;* quod à venenis ῥύεται, *liberat.* Vide ῥυτή.

'Ρῦ́σιον, ȣ, τὸ, *quod pro ῥύσει, liberatione* datur; item *pignus, spolium: sacrificium,* ut quidam exponunt, Il. λ. 673. ap. Masson. Hist. Crit. tom. i. p. 212. Th. ῥύω, *traho.*

'Ρῦσῐς, εως, ἡ, *liberatio, redemptio.* Th. ῥύω vel ῥύομαι, *libero.* Est et

'Ρῦ́σῐς, εως, ἡ, *fluxio, fluxus:* à ῥύω, pro Th. ῥέω, *fluo:* fut. ῥεύσω.

'Ρύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio, tueor:* et idem quod ῥύω.

'Ρυσμὸς, ȣ͂, ὁ, Poët. *rerum aliquarum series, tractus.* Th. ῥύω, *traho.*

'Ρῦσὸς, vel ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, *rugosus:* à th. ῥύω, *traho.*

'Ρυσσότης, ητος, ἡ, *rugositas:* à præced.

'Ρυςάζω, f. ξω, *trahendo rapto, traho.* Th. ῥύω, *traho.*

'Ρυςακτῦ́ς, ῠ́ος, ἡ, *tractio violenta* et *injuriosa.* à præced.

'Ρύςης, ȣ, ὁ, *liberator:* à ῥύω, *libero.*

'Ρῦτᾱ̀, τὰ, *fræna:* à ῥύω, *traho.*

'Ρῦτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA:* Angl. RUE: scrib. et ῥύτη. à ῥύω, *conservo:* quia valetudinem contra venena, &c. *conservat.*

'Ρῦτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos; habena:* σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, *effusis habenis currere,* Œdip. Col. 893, al. 955. à ῥύομαι, *custodio.* Est et *tractor,* à ῥύομαι, *traho.*

'Ρῦτῐδόω, ῶ, f. ώσω, *corrugo, in rugas contraho:* præs. pass. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor.* à

'Ρῦτῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *RUGA:* à ῥύω, *traho.* Vide ῥυσά.

'Ρῦτο, Ion. seu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, *libero, tueor.*

'Ρῦτὸν, ȣ͂, τὸ, *poculi genus,* è quo potus tenuissimè fluit, et velut *trahendo* bibitur. Est et ῥυτὸν, *habena,* quia eâ equus ῥύεται, *trahitur.*

'Ρῦτὸς, ἡ, ὸν, *tractus.* Th. ῥύω, *traho.*

'ΡΥ͂Ω, vel potiùs ῥῦ́ομαι, *traho; custodio, servo, tueor; libero:* ut ἐρύω. Est et

'Ρύω, *fluo:* à ῥέω, idem.

'Ρωγᾰ́λιος, ίᾱ, ιον, *fissus, fractus;* et

'Ρωγὴ, ῆς, ἡ, *fissura:* à ῥώξ. Th. ῥήσσω, *frango.*

'Ρωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima.* ab eod.

'ΡΩ͂ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris:* frequentiùs plur. ῥώθωνες, *nares:* quasi à ῥὶς, vel ῥέω, *fluo.*

'Ρωμαῖος, αίᾱ, αῖον, *Romanus, a, um:* à 'Ρώμη, *Roma.*

'Ρωμᾰ́λιος, ίᾱ, ιον, *fortis, robustus:* à ῥώμη.

'Ρωμᾰ́λιως, adv. *fortitèr:* à præc.

'Ρώμη, ης, ἡ, *robur, vires:* à ῥωννύω. Est et

'Ρώμη, ης, ἡ, *ROMA,* Gr. *robur.*

'Ρώννῡσῐ, 3. sing. præs. ind. à

'ΡΩΝΝΥ͂Ω, seu ῥώννῡμῐ, *confirmo, corroboro:* f. ῥώσω· q. à ῥόω. perf. ἔῤῥωκᾰ. a. 1. ἔῤῥωσᾰ. præs. pass. ῥώννῠμαι, σαι, ται, *corroboror, valesco:* perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo:* perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *corroboratus; qui animo est forti; robustus, validus.* plusq. perf. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam:* perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, -ώσθω, *vale;* et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete.*

'Ρὼξ, ωγὸς, ἡ, *RUPES; fissura; scala; acinus, granum, bacca:* à ῥήσσω, *frango;* fut. ξω. Hinc Angl. A ROCK.

'Ρώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. m. vel pass. Ion. ab inusit. ῥώομαι, *quatior, cum impetu feror:* à ῥωννύω, *confirmo.*

'Ρωπήῐ̈ον, ȣ, τὸ, *locus virgultis plenus:* à ῥὼψ, *virgultum.* Th. ῥέπω, *vergeo, propendeo.*

'Ρῶπος, ȣ, ὁ, et 'Ρῶπον, ȣ, τὸ, *merx parvi momenti; sarcina omnifaria:* à ῥώψ.

'Ρωποπώλης, εος, ὁ, *venditor rerum minutarum:* qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, *viles et minutas merces vendens.*

'Ρωρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *vehemens:* à ῥώω, seu ῥώννυμι, *roboro.*

'Ρὼς, *caput, vertex.* 2 Sam. xvi. 16.

'Ρωσθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, vide in ῥώσω.

'Ρώσω, *roborabo,* f. 1. act. verbi ῥωννύω. a. 1. pass. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθείς.

'Ρωτάζω, *literam* ῥῶ *sæpè itero.*

'Ρωχμὸς, ȣ͂, ὁ, *scissura, rima, hiatus:* à ῥωγὴ, *fissura;* quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*

'Ρώχω, *dentibus fremo.*

'Ρὼψ, ωπὸς, ὁ, *merx nōn magni momenti; virgultum:* à ῥέπω, *vergeo, propendeo.*

'Ρώω, *ROBORO:* pro quo usurpatur ῥώννυμι vel ῥωννύω, *roboro.* pass. ῥώομαι, *corroboror, agitor:* et med. *ruo, irruo, festino.*

Σ.

Σ, Decima octava Græcorum litera, nota numeralis, qua denotat *ducenta,* et

cum lineolâ subjectâ *ducenta millia.* Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. et Dor. et Æol. in δ mutatur. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest; ut σμικρὸς, μικρὸς, &c.

Σᾶ, *tua:* ex σὸς, σὴ, σὸν, *tuus.* Th. σὺ sed

Σᾶ, *salva,* contract. ex σάα, quod à σάος, idem quod σόος, *salvus.*

Σᾰϐάζειν, *bacchari, bacchantes imitari σαϐοῖ clamitando; motu indecoro persultare:* à σαϐοῖ.

Σᾰϐάζῐος, ου, ὁ, *Bacchus:* à σαϐάζειν.

Σά'ϐᾰνον, ου, τὸ, *pannus asperior desiccandis corporibus accommodatus.*

Σαϐάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, *deseruisti me.*

Σαϐαῶθ, *exercitus.* Legitur et Σαϐϐαώθ.

Σαϐϐᾰτίζω, *septimo die requiesco, sabbatum servo:* f. ί'σω, et Att. ιῶ. a. 1. ἐσαϐϐά'τισᾰ. à σάϐϐατον.

Σαϐϐᾰτισμὸς, οῦ, ὁ, *SABBATISMUS:* à præc.

Σάϐϐᾰτον, ου, τὸ, *SABBATUM, quies.* Synecd. *hebdomada* in pl. n. est quintæ declin. simpl. σάϐϐᾰτᾰ, ων, σάϐϐᾰσῐ.

Σαϐϐαῶθ, idem quod Σαϐαῶθ.

ΣᾸΒΟΙ῀, *vox Bacchantium:* at

Σᾰϐοὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; loca Baccho consecrata.* Etiam Bacchus olim σάϐος, σαϐϐὸς, dictus. Plut.

ΣᾸ'ΓᾸΡΙ῀Σ, εως, ἡ, *securis Amazonum; gladius Persicus; securis.*

Σαγγά'ριος, ου, ὁ, fluvius Phrygiæ majoris celeber.

Σά'γη, ης, ἡ, *id quod equis* vel *asinis insternitur, tegmen, stratum, clitellæ.* σάγαι, αἱ, *arma corpus tegentia.* à σάττω.

Σᾰγήνευσᾰν, Æol. pro σαγηνεύουσαν, part. à

Σᾰγηνεύω, f. εύσω, *capio, irretio, diripio:* à seq.

Σᾰγήνη, ης, ἡ, *SAGENA, verriculum,* genus retis piscatorii. qu. à σάττω, *onero.*

Σᾰγηνοϐόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *piscator qui verriculum jacit:* à præc. et βάλλω.

Σάγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii, clitellæ; acervus; theca armorum.* Th. σάττω, *onero.*

Σά'γος, εος, τὸ, vel ου, ὁ, *SAGUM.*

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, *SADDUCÆUS:* sic dictus à sectæ illius autore *Zadoko.*

Σαδημὼθ, *campestria:* vox Heb.

Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Hebr. *justus.*

ΣᾸΘΕ'ΡΙ῀ΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes, ex mari victum quærens.*

ΣΆ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile.*

Σᾰθρὸς, ρᾶ, ρὸν, idem quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris; item debilis, futilis:* à σήπω, *putrefacio.*

Σᾰθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum* seu *flaccidum reddo:* à præced.

Σαΐ'ν, acc. sing. à Σαΐ'ς, ΐ'ος, ἡ, *Saïs,* urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur,* S. sing. ind. præs. à σαίνω.

Σαίνουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caudâ blandiens.* Ex σαίνω et οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Σαίνω, idem quod σείω, *moveo, caudam moveo; blandior;* propriè de canibus, qui caudâ adblandiuntur: fut. σᾰνῶ. a. 1. ἔσηνᾰ. præs. pass. σαίνομαι, *commoveor.*

ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo, verro; ore sum hianti:* f. ᾰρῶ. perf. σέσαρκᾰ. perf. pass. σέσαρμαι.

Σᾰκέσπᾰλος, ου, ὁ, *scuti vibrator:* à σάκος, εος, τὸ, *scutum,* (quod à σάττω, *onero*) et πάλλω, *vibro.*

Σᾰκεσφόρος, ου, ὁ, *scutifer:* à σάκος et φέρω.

Σᾰκῑ'τᾶν, *stabularium,* acc. sing. à σακῑ'τᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, οῦ, ὁ, *stabulum.*

Σακκελίζω, fut. ί'σω, id. quod σακκέω.

Σακκεύω et σᾰκεύω, id. q. seq.

Σακκέω, ῶ, f. ήσω, *per saccum transmitto, colo:* à σάκκος.

Σακκίζω, f. ί'σω, et σακίζω, id. et ab eod.

Σάκκος, ου, ὁ, *SACCUS, cilicium:* ab Hebr. שק quod à nobis Anglis A SACK etiam appellatur.

Σά'κος, εος, τὸ, item ap. Hes. σάκος, *scutum, clypeus.* σά'κευς, Dor. pro σά'κους, et σά'κεος. Dores enim mutant gen. ου in ευ. Th. σάττω, *onero:* f. ξω. sed

Σᾰκὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, quod vide.

ΣΆ'ΚΧᾸΡ, ᾰρος, vel σακχά'ριον, ου, τὸ, *SACCHARUM.*

Σᾰκῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ,* Scythiæ pop.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *jaculum.*

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petivi à Deo.*

Σᾰλᾰΐζω, *lamentor:* à mentis turbatione σάλῳ.

ΣᾸΛᾸ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat, jactabundus:* q. à σαλεύω, *jacto.*

ΣᾸΛᾸΜΑ'ΝΔΡᾸ, ᾱς, ἡ, *SALAMANDRA, animal lacerti figurâ.*

Σαλάμϐη, foramen per quod σέλας βαίνει, Hesych.

Σᾰλᾰμῑ'ς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ: σάλου ἀμὶς, *matula sali.*

Σαλάσσω, vel ττω, *moveo, concutio,* ut modium; *impleo largitèr:* ut diffluat: à σαλεύω.

Σαλά'ω, f. ά'σω, *qualio.*

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *pupillus.*

Σᾰλεύω, *agito, fluctuo;* propriè de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. *concutio, commoveo, concito:* dicitur et *neutraliter,* ut *bello, periculo jactari, in periculo esse.* fut. εύσω. perf. σεσά'λευκᾰ. aor. 1. ἐσά'λευσᾰ. a. 1. inf. act. σάλεῦσαι. præs. part. pass. σᾰλευόμενος, *qui agitatur.* τὰ σᾰλευόμενᾰ, *res instabiles.* perf. pass. σεσά'λευμαι. perf. part. pass. σεσᾰλευμένος, *agitatus.* aor. 1. pass. ἐσᾰλεύθην, ης, η, *concussus fui.* a. 1. inf. pass. σᾰλευθῆναι. fut. 1. ind. pass. σᾰλευθήσομαι, ῃ, εται, *quassabor.* Th. σάλος, ου, ὁ, *salum.*

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis. indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pax.*

Σαλμὼν, ὁ, nom. abavi Davidis. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *pacificus.*

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris, Hebr. qu. interpret. Lat. *perfecta, pacifica.*

ΣΆ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM, maris ora; item jactatio ejus qui navigat; fluctuatio:* ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA,* piscis: q. à σέλας, *splendor,* et φάω, *appareo.*

Σαλπίγγω, fut. γξω, *tubâ cano, buccino, resono:* à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, *tubicen, buccinator:* à præc.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ὁ, *tuba, buccina;* acc. pl. σάλπιγγᾰς.

Σαλπίζω, *tubâ cano, buccino:* f. ί'σω, et Att. ιῶ. a. 1. ἐσάλπῐσᾰ. a. 1. sub. act. σαλπί'σω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. σαλπί'σᾱς. Th. σάλπιγξ.

Σαλπί'σῃς, 2. sing. aor. 1. sub.

act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, ῦ, ὁ, *tubicen:* à σαλπίζω.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum, monumentum,* quod vide: etiam pro σῶμα, *corpus.*

Σᾶμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo.* Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, et regionis. Hebr. à viro *Schemer.* Lat. *fæx.* Hinc

Σαμαρείτης, ε, ὁ, *Samaritanus:* et

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana:* à Σαμάρεια.

Σάμβαλον, ε, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, *qui sandalis caret.*

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA,* instrumentum musicum: item *machina bellica.*

Σᾶ'μερον, Dor. pro σήμερον, *hodiè,* Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σᾶ'μη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σᾶμοθρᾶ'κη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis* tractum illum occupantibus.

Σᾶ'μος, urbis et insulæ nomen.

Σαμυὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *exauditus à Deo.*

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, ε, τὸ, *SAMPSUCHUM,* herba, *amaracus.* Angl. MARJORAM.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol.*

Σᾶ'ν, nom. lit. σ, ex Phœnicio *schin* factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ε, τὸ, *SANDALIUM, calceamentum muliebre:* dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus, SANDARACHA.*

Σάνδυξ, ῦκος, ἡ, *cerussa usta et rufa, SANDYX.*

Σᾶνίδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges, aut ad judicium spectantia inscribebantur;* item *valvæ:* et

Σᾶνίδιον, ε, τὸ, *tabella:* et

Σᾶνιδωτὸς, ἡ, ὸν, *asseribus tectus:* à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula, asser.* q. τανὶς, à τείνω, *extendo.*

Σάννας, vel σάννος, ε, ὁ, *fatuus.*

Σάνταλον, ε, τὸ, *SANTALUM,* arbor.

Σᾶ'οι, *servet,* 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*

Σᾶ'ος, *SANUS,* idem quod σόος, *salvus:* et contract. σῶς. compar. σαώτερος.

Σαὺλ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus.* Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ε, ὁ, Act. viii. 3.

Σᾶόφροσιν, *prudentibus,* dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σᾶοφροσύνη, ης, ἡ, Poët. pro σωφροσύνη. à seq.

Σᾶόφρων, et σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens salva est; item prudens:* ex σάος seu σόος, *salvus,* et φρὴν, *mens.*

Σᾶπείη, 3. sing. aor. 2. opt. pass. et

Σᾶπείσης, *putrefactæ,* gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio.* f. ψω. a. 2. ἔσαπον.

Σᾶπεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus,* a. 2. part. pass. præc. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ε, ὁ, *SAPERDA,* piscis; accipitur etiam pro *homine sapiente et astuto.* Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.

Σᾶπρία, ας, ἡ, *caries, putredo.* et

Σᾶπρίζω, *putresco,* f. ίσω, perf. σεσάπρικα. à

Σᾶπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, rancidus, marcidus; fœdus, obscœnus:* à σήπω, *putrefacio.*

Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sapphirus,* gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ε, ἡ, *SAPPHIRUS,* gemma.

Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, *SAPPHICUS:* à

Σαπφὼ, όος, ἡ, *poetria lyrica.*

Σαπφὼθ, *pelvis, limen.* Jerem. lii. 19. legend. puto ἀπφὼθ.

Σᾶπὼν, ῦσα, ὸν, *qui putrefecit,* a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio:* a. 2. ἔσαπον. Sed

Σᾶ'πων, ωνος, ὁ, *SAPO.*

Σαράβαρα, *SARABARA, bracca.*

Σαρᾶ'πις, ιδος, ὁ, *SERAPIS,* deus Ægyptiorum.

Σαργάνη, ης, ἡ, *sporta, cista; vinculum:* idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS,* piscis è mugilum genere.

Σάρδεις, ῶν, οἱ, *SARDES,* urbs Lydiæ princeps. Syr. *clypeus.*

Σάρδινος, ε, ὁ, et σάρδιος, ε, ὁ, subaudi λίθος, *SARDUS,* nomen *gemmæ,* sic dictæ à Sardiniâ insulâ ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum.* F. J. *pyropum* vocat.

Σάρδιον, ε, τὸ, et

Σάρδιος, ε, ὁ, idem ac σάρδινος.

Σάρδις pro Σάρδεις, q. v.

Σαρδόνυξ, ῦχος, ὁ, *SARDONYX,* nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, ε, ὁ, *sardius,* et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis;* quòd colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ', όος, et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia,* insula.

Σᾶρεῖ, *verret,* 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, scopis purgo:* f. σαρῶ. Sed σάροῖ est 3. sing. præs. opt. act. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro.*

Σάρεπτα, τὰ, nom. urbis Hebr. *officina aurifabri.* Vel est pl. n. g. indecl. Vel sing. f. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA, Macedonica hasta.*

Σαρκάζω, f. ά'σω, *carnes detraho;* it. *diducto rictu irrideo:* à σάρξ.

Σαρκασμὸς, ῦ, ὁ, *SARCASMUS, irrisio amarulenta.* Hinc Angl. SARCASM: à perf. pass. præced.

Σαρκίζω, f. ίσω, *carnes carpo, carnes vello* vel *detraho.* Th. σάρξ, *caro.*

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *carnalis:* à præced.

Σάρκινος, ίνη, ινον, *carneus;* ab eod. th.

Σαρκοφᾶ'γος, ε, ὁ ϗ ἡ, *carnivorus;* it. subst. *sepulchrum:* indè

Σαρκοφᾶγία, ας, ἡ, *carnium esus:* ex σὰρξ et φάγω.

Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, *carneum reddo, incarno:* indè

Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio:* à præc. Th. σὰρξ, *caro.*

Σάρμα, ατος, τὸ, *hiatus;* à σαίρω, *hio;* id. q. σάρωμα, *sordes purgando collectæ.*

ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro; pulpa.* in S. S. *homo; totum corpus humanum; hominis proclivitas ad mala; commoda, opes,* &c.

Σᾶρὸν et σά'ρον, v. seq.

Σά'ρος, ε, vel σαρὸς, ῦ, ὁ, *verriculum, scopæ; res* vel *homo nullius pretii:* à σαίρω.

Σαρὲχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *palmes.*

Σαρπηδὼν, *SARPEDON,* nom. prop. viri.

Σᾶρόω, *verro, mundo:* fut. ώσω. perf. part. pass. σεσαρωμένος. ab eod.

Σάρπος, ε, ὁ, *arca, domus lignea.* Hes.

Σάρρα, ας, ἡ, nomen mulieris,

uxoris Abrahami. Hebr. *princeps.*
Σάρωθρον, ου, τὸ, *scopæ:* à σαρόω.
Σάρωμα, ατος, τὸ, *sordes, quisquiliæ verrendo collectæ;* à σαρόω.
Σάρων, ωνος, ὁ, nom. regionis. Hebr. *lorica.* Est et
Σάρων, *natura muliebris:* item *venatorium rete;* etiam *deus nauticus.*
Σαρωνὶς, ίδος, ἡ, *quercus cava:* quia σέσηρε.
Σὰς, *tuas,* acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*
Σατᾶν, ὁ, nom. principis malorum angelorum, indecl. Hebr. *adversarius.*
Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem, 2 Cor. xi. 14.
Σατίνη, ης, ἡ, et σάτινον, ου, τὸ, *plaustrum, vehiculum:* à σάττω, *onero.*
Σατνίοεις, εντος, ὁ, nomen fluvii.
Σάτον, ου, τὸ, *frumenti mensura, tertia pars ephæ, et respondet sesquimodio.* Et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.
Σατραπεύω, f. εύσω, *officio fungor satrapæ:* σατράπης.
Σατραπεῖα, ας, et Ion. ίη, ίης, ἡ, *Satrapiæ principatus.* à
ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRAPA, provinciæ præses.* Vox Persica.
ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, constipo, subigo:* fut. ξω. perf. σέσαχα. perf. pass. σέσαγμαι.
Σατυρικὸν, *Satyricum,* scil. subintelligitur δρᾶμα. Æl. ii. 8.
Σατυρικὸς, ή, όν, *SATYRICUS; dicax, mordax:* et
Σατύριον, ου, τὸ, *herba ad Venerem incitans:* à
ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATYRUS:* q. à σάθη. σάτυροι, *fabula Satyrica.* Ath. x. p. 420. Λυκόφρων γράψας Σάτυρους, Μενέδημον, *qui scripsit fabulam, cui tit. Menedemus.*
Σαυκὸς, ή, όν, *siccus, aridus.*
Σαυλᾶ, adv. *delicatè, molliter:* à
ΣΑΥΛΟ'Σ, ή, όν, *delicatus, mollis, fluxus, levis; quietus.* Est et
Σαῦλος, ου, ὁ, nom. propr.
Σαυνιάζω, *saunio percutio:* à seq.
Σαύνιον, ου, τὸ, *SAUNIUM,* jaculi genus. Vox barb.
Σαυνὸς, *mollis, tener.*
Σαύρα, ας, ἡ, *lacerta.*
Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus.* Est et nomen piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis in imo hastæ ferro transversa,* seu *ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit ut erigatur et solo depangatur:* q. σαυρωτὴρ, à σαυρόω, *palum depango.*
ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linguæ hæsitatio.*
Σαυσαρὸς, οῦ, ὁ, *SUSURRUS:* Vox fictitia.
Σαυτῆς, per Crasin pro σεαυτῆς· sic σαυτοῦ pro σεαυτοῦ, et σαυτὸν pro σεαυτὸν, *te ipsum:* ex σὺ et αὐτὸς, *ipse.*
Σάφα, adv. *perspicuè, certè, verè:* à σαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus.*
Σαφάνης, έος, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro σαφηνὴς, *perspicuus, clarus, certus.*
Σαφὲς, Poët. n. g. loco adv. σαφῶς, *apertè, perspicuè,* q. v.
Σαφέστατος, superl. et
Σαφέστερος, έρα, ον, comp. à σαφὴς, *manifestus.*
Σαφέω, ῶ, f. ήσω, idem quod σαφηνίζω.
Σαφέως, et σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, *apertè, palàm,* quod vide.
Σαφῆ, acc. sing. à σαφὴς, quod vide.
Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas:* ab eod.
Σαφηνίζω, fut. ίσω. et Att. ιῶ, *manifesto, declaro:* Th. σαφὴς, *manifestus.*
Σαφηνιῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. 1. verbi præced.
Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς, quod vide.
ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus.*
Σαφῶς, adv. *manifestè, perspicuè:* à præced.
Σαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *constipatus,* aor. 1. part. pass. à σάττω, *onero,* f. ξω. a. 1. pass. ἐσάχθην.
Σαὼ, όος, -οῦς, ἡ, nom. mul. *salva.*
Σάω, *servavit, servabat,* pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento et Apocope Poët. σάω. Sumitur et pro σάωσον, *serva,* a. 1. imperat. per eand. Apoc. Aliì volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε, vel præs. imperat. pro σάωζε, verbi σαώζω. Sunt qui σάω Doricum esse dicunt pro σάου, verbi σάομαι, vel σάω, Poët. *servo:* quod à σάος, Poët. pro σόος, *salvus.*
Σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo:* ab eod. th.

Σάωσε, *servavit,* Ion. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo:* ab eod. th.
Σαώσει, *servabit,* 3. sing. f. 1. ejusd. verbi et th.
Σαωσέμεν, *servaturum esse:* Ion. pro σαώσειν, fut. 1. inf. verbi σαώζω. Vid. σάωσε.
Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.
Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.
Σαώτερος, *magìs salvus:* comp. à σάος, idem quod σόος, *salvus.*
Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. plur. part. præs. pass. verbi seq.
ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, et σβεννύω, *exstinguo, restinguo, comprimo:* præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, et in 2. pl. σβέννυτε. f. σβέσω. ab inus. σβέω. aor. 1. ἔσβεσα. aor. 1. inf. act. σβέσαι. perf. ἔσβεκα. præs. pass. σβέννυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. σβέννυνται. perf. pass. ἔσβεσμαι. a. 1. pass. ἐσβέσθην, et in inf. σβεσθῆναι. f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται.
Σβέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi sup. et
Σβέσις, εως, ἡ, *extinctio:* à 2. pers. perf. pass. ejusd.
Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi σβέννυμι.
Σβεστικὸς, ή, όν, *habens vim extinguendi:* à σβέννυμι.
Σβέσω, εις, ει, *extinguam,* f. 1. act. ejusd.
Σὲ, *te:* acc. sing. à σὺ, *tu.* σὲ φρένας, Att. pro σοῦ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένας, per Synecd.
Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contr. σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *tui ipsius.* caret nom. compositum ex σέο pro σοῦ, *tui,* et αὐτοῦ.
Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo, veneror;* item *vereor.* f. άσομαι. perf. pass. σεσέβασμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, *colo.*
Σέβας, τὸ, indecl. *reverentia, veneratio, pudor; res sacra:* ab eod. th.
Σεβάσθησαν, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σεβάζομαι, quod vide.
Σέβασμα, ατος, τὸ, *quod veneramur* seu *adoramus: id in quo Deus colitur.* σεβάσματα, ων, τὰ, *sacra.* ab eod.
Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio, cultus, religio.* ab eod.
Σεβάσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel σεβάσ-

μῖος, ῖᾱ, ῖον, id. quod σεβαςός. ab eod.
Σεβάσσᾰτο, Ion. et Poët. gem. σ pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi σεβάζομαι.
Σεβαςὴ, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor; à
Σεβαςὸς, ἡ, ὸν, *veneratione dignus, venerandus, adorandus;* expon. etiam *augustus*, et plerumque cognomen Rom. Imperatorum. à perf. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac th. σέβω, *colo*.
Σέβε, *cole*, præs. imperat. act. à σέβω.
ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *palmæ involucrum*.
Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, *colo, veneror*.
Σέβομαι, *colo, veneror:* cum acc. item pass. *color; pudet me, revereor:* præs. imperat. med. σέβȣ. præs. inf. med. σέβεσθαι. part. præs. σεβόμενος, μένη, μενον. Th. σέβω, *colo*.
Σέβοντῖ, Dor. pro σέβȣσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. th.
ΣΕ'ΒΩ, *veneror, adoro, colo*.
Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poët. Dor. seu Ion. pro σȣ̃, gen. sing. à σὺ, *tu*. Vel etiam acc. sing. pro σέ.
Σεῖο, et σέο, Ion. pro σȣ̃, gen. sing. à σὺ, *tu*.
Σειόμενος, ȣ, præs. part. pass. à σείω, *moveo*, med. *ruo*. f. σω. perf. σέσεικα.
Σείοντες, n. pl. præs. part. act. ejusd.
Σεῖος, Laconicè pro Θεῖος, *divinus*. Th. Θεὸς, *Deus*.
Σεὶρ, ρὸς, ὁ, *Sol*. à σείρω, *desicco*.
ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *catena, funis, linea, SERA et obex*. σειραὶ quoque *bulborum et olerum fasciculi*. ab εἴρω, *necto*.
Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monstri marini genus, item *insectum api haud dissimile. Scarabæus*, genus crabronum vivens in eremo, Aristot. et LXX. Vid Voss. de Sibyllis, p. 262. Alii ab εἴρω, *necto:* alii à σύρω, *traho*. Alii autem à σειρὰ, quod audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, et veluti alligati traherentur.
Σειριάω, f. άσω, *fulguro, luceo, inflammatione capitis laboro*, quæ *siriasis* dicitur: à σείρω, *desicco*.
Σείριον, ȣ, τὸ, *astrum:* et
Σείριος, ȣ, ὁ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur. à σαίρω, *hio:* vel, ut alii, à præced. th.

Σειρομάςης, ȣ, ὁ, *hasta*, 2 Reg. xi. 10.
Σειρόω, -ῶ, *evacuo; inanio:* fut. ώσω. perf. σεσείρωκα.
Σείρω, *desicco*. hinc σεὶρ, *sol*.
Σεισάχθεισα, *onus excussum, allevatio debiti communis;* Diog. Laert. in Solone. ex σείω et ἄχθος.
Σεισᾰμένας, Dor. pro σεισαμένης, aor. 1. part. m. f. g. à σείω.
Σεισθεὶς, *commotus*, a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo:* fut. σείσω. a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσείσθησαν.
Σεῖσμα, ᾰτος, τὸ, *concussio, quassatio:* et
Σεισμὸς, ȣ̃, ὁ, *agitatio, concussio; terræ motus:* à 1. pers. perf. pass. verbi seq.
ΣΕΙ'Ω, *concutio, quatio, moveo, agito:* fut. σείσω. perf. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. pass. σέσεισμαι.
Σεκȣ̃νδος, ȣ, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.
Σέλᾳ, dat. sing. à σέλας, ατος, τὸ, *fulgor*, dat. σέλατι, ejecto τ, σέλαϊ, contract. σέλᾳ.
Σελᾰγέω, ῶ, f. ήσω, *splendeo, fulgeo:* q. σέλας ἄγω. Th. σέλας.
Σέλᾰγος, ȣ, ὁ, nomen proprium.
Σελᾱναία, ᾱς, Doricè, et σελᾱναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.
Σελᾱ'νᾱν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *Luna*.
ΣΕ'ΛΑΣ, ᾰτος, τὸ, *fulgor, lumen*.
ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*. an à σέλας, cutis scil. splendore?
Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.
ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *poculi, navis*, et *vestis quoddam genus*.
Σεληναῖος, αία, αῖον, *lunaris:* hinc subst. in f. g. σεληναία, et Ion. -αίη, *luna:* à
Σελήνη, ης, ἡ, *luna:* q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dictum quòd subinde novas accipiat phases. à σέλας.
Σεληνιάζομαι, σεληνιακός εἰμι, *lunaticus sum; conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*. f. ά'σομαι. a. 1. med. ἐσεληνιᾱσάμην, ω, ατο. præs. part. med. σεληνιαζόμενος, η, ον, *lunaticus, a, um*. à præc.
Σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, *lunaris, lunaticus, morbo comitiali laborans*. à σελήνη, quod vide.
ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, *apium*, herba.
ΣΕΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *spatium inter lineas, pagina*.
Σέλλα, *sella:* ex Latino.

Σελλάςρωσις, *sellisternium:* Gl. Cyr. σελλῶν ςρῶσις.
Σελλήεις, εντος, ὁ, fluvius in Græcia, item alius Troadis.
ΣΕΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *SELLUS, pauper qui dives haberi volebat; jactator*.
Σέλμα, *spatium inter tabulata navis, transtrum:* à σελίς.
Σεμεὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *attonitus*.
Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt à σέλας et μέλειν, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure et tonitru.
ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA, similago, flos farinæ triticæ*.
Σεμί'ρᾰμις, ἡ, *Semiramis*, Nini uxor.
Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosè et gravitèr loquor, glorior, jactito:* à
Σεμνολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui gravitèr* de re quâpiam *disserit, ostentator:* à σεμνὸς et λόγος. qu. à λέγω, *dico*. perf. med. λέλογα.
Σεμνόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *vates venerabilis:* ex σεμνὸς, et μάντις.
ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *honestus, venerandus, castus, augustus, gravis;* qu. à σέβω, *veneror*. Hinc compar.
Σεμνότερος, *præstantior*.
Σεμνόω, -ῶ, f. ώσω, *illustro, exorno, magnificè prædico:* à σεμνός.
Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas, majestas; reverentia, honestas; pudicitia*, Jos. B. J. ii. 12. Th. σεμνός.
Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero, jactito me:* à
Σεμνύνω, fut. υνῶ, *venerandum et augustum reddo, orno, extollo:* à præced. th.
Σεμνῶς, adv. *honestè, decentèr, gravitèr:* à σεμνός.
Σέο, Ion. pro σȣ̃, gen. sing. à σὺ, *tu*.
Σεοὶ, *Dii:* Dor. meliùs σιοί.
Σεπτὸς, ἡ, ὸν, *venerabilis:* à σέβω, *colo*.
ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, ά'δος, ἡ, herbæ nomen.
Σεραφεὶμ, *Seraphim*, indecl.
Σέργιος, ȣ, ὁ, nomen civis Romani.
ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus*.
ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ȣ, τὸ, *absinthium marinum*.
ΣΕ'ΡΙΦΟΣ γραῦς, ἡ, *anus, quæ in virginitate consenuit*.
ΣΕ'ΡΦΟΣ, ȣ, ὁ, insecti genus, *culex*.

Σίσαγμαι, perf. pass. verbi σάττω, onero: f. ξω. perf. σίσαχα. perf. pass. inf. σισάχθαι. perf. part. σισαγμένος.
Σισᾶρυῖα, ridens, dentes stridens: f. g. à σισᾶρὼς, part. perf. med. verbi σαίρω, sum ore hiante seu diducto, prout illi faciunt qui cachinnantur. undè pro ridente accipitur. f. αρῶ. perf. σίσαρκα. perf. med. σίσηρα et σίσαρα.
Σισεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi σείω, quatio, moveo.
ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, et σίσιλις, ἡ, herbæ nomen.
Σίσηπᾶ, putrefactus sum, perf. med. verbi σήπω, putrefacio, f. ψω.
Σίσηρᾶ, sum ore aperto, perf. med. à σαίρω.
Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejusd. part.
Σίσθεν et σίθεν, Poët. pro σῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, tu.
Σεσῖγᾶμένος, Dor. pro σεσιγημένος, qui silentio præteritur, perf. part. pass. à σιγάω, sileo, f. ήσω.
Σεσῖωπᾶμένος, ᾶ, ον, tacitus, qui silentio premitur: Dor. pro σεσιωπημένος, perf. part. pass. verbi σιωπάω, sileo.
Σεσοφισμένος, η, ον, peritus, perf. part. pass. verbi σοφίζω, reddo sapientem: fut. ίσω. perf. σισόφικα. Th. σοφὸς, sapiens.
Σεσοφισμένως, adv. scitè, callidè: à præced.
Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, tu.
Σεῦᾶ, fugavi, a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, cieo, agitor. Th. σείω, quatio.
Σευᾶμενος, ruens, aor. 1. part. med. verbi ejusd. Il. χ. 22.
Σεύᾶτο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. sing. a. 1. ind. med. pro ἐσεύσατο, verbi ejusd.
Σεύθω, concitetur: per Sync. pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. med. σεῦαι, άσθω, verbi ejusd.
Σευτλαῖος, ȣ, ὁ, nomen ranæ, à seq. in quâ versatur.
Σεῦτλον vel τεῦτλον, ȣ, τὸ, beta, oleris genus.
Σεύω, fut. εύσω, agito, concito, persequor, fugo. σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo, eo. Th. σείω, quatio.
Σεφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σέβω, veneror, colo.
Σέψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.
Σεωυτȣ̃, Ion. pro σεαυτȣ̃, tui ipsius.
Σὴθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. repositus.

Σήθω, excutio, cribro: qu. à σείω, moveo.
Σηκάζω, f. ά'σω, stabulo, includo. Th. σηκὸς, stabulum.
Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. præc. verbi.
Σηκῖς, ῖδος, ἡ, ancilla. à σηκός.
Σηκοκόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui, quæ stabulum verrit, stabuli curator; æditus: ex σηκὸς et κορέω.
ΣΗΚΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, stabulum, propriè ovium et caprarum; templum; avium loculi: est etiam pondus vel statera.
Σηκόω, -ῶ, f. ώσω, pondero: à præced. th.
Σήκωμᾶ, ᾶτος, τὸ, libramentum, æquipondium; item delubrum, fanum. à σηκόω. Th. σηκός.
Σὴμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. ὀνομαςός.
Σῆμ' pro σῆμα, quod vide.
ΣΗ˜ΜΑ, ᾶτος, τὸ, signum, nota; epistola; portentum, augurium; vexillum, insigne nobilitatis; monumentum, sepulchrum.
Σημαίᾶ, ᾶς, ἡ, vexillum, cohors; simulacrum; insigne familiæ. Th. σῆμα.
Σήμαιν' pro σήμαινε, præs. imperat. à σημαίνω, quod vide.
Σημαίνοισᾶ, Dor. pro σημαίνȣσα, significans, præs. part. f. g. ejusd. verbi.
Σημαίνω, signo, signum do, significo, præcipio, impero: fut. ᾶνῶ. a. 1. ἐσήμᾶνᾶ et ἐσήμηνᾶ. a. 1. act. inf. σημᾶναι. perf. σεσήμαγκᾶ. præs. pass. σημαίνομαι. perf. pass. σεσήμαμμαι, et Att. σεσήμασμαι. perf. part. σεσημασμένος, η, ον. à σῆμα, signum.
Σημᾶναι, a. 2. inf. act. verbi σημαίνω.
Σημᾶνέω, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Σημαντέον, significandum: verb. à σημαίνω.
Σημαντῖκὸς, ἡ, ον, significandi vim habens: ab eod.
Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui aliquid significat; præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo: ab eod.
Σημᾶσῖᾶ, ᾶς, ἡ, signi datio, significatio: ab eod.
Σήμᾶτᾶ, literæ, n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, signum.
Σημεῖον, ȣ, τὸ, signum, nota, indicium, argumentum; vexillum; simulachrum; portentum, miraculum; punctum: ab eod.

Σημειόομαι, -ȣ̃μαι, noto, insignio, annoto: præs. imperat. σημειόȣ, -ȣ̃, οίσθω, -ȣ́σθω, et in 2. pl. όεσθε, -ȣ̃σθε. fut. ώσομαι. perf. pass. σεσημείωμαι. à σημεῖον.
Σημειόω, -ῶ, f. ώσω, noto, signo: ab eod.
Σημείωσῖς, εως, ἡ, notatio, designatio, observatio: à 2. pers. perf. pass. præced.
Σημερῖνὸς, hodiernus: à seq.
Σήμερον, et Att. τήμερον, hodiè: adv. q. d. τῇδε ἡμέρᾳ, hoc die. ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, hodiernus dies.
Σημῆῖον pro σημεῖον, ȣ, τὸ, signum, quod vide.
Σημήνῃ, significaverit, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, significo: f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.
Σημῖκίνθῖον, ȣ, τὸ, sunt Lat. origine semicinctium, quod et succinctorium aut subligaculum dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τό.
Σὴν, acc. sing. à σός.
Σηπεδὼν, όνος, ἡ, marcedo, putredo, caries: à σήπω, putrefacio.
Σηπῖᾶ, ᾶς, ἡ, SEPIA, nomen piscis atrum liquorem emittentis; accipitur et pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, putrefacio.
Σηπτῖκὸν, ȣ̃, τὸ, unguentum putrefaciens: à
Σηπτῖκὸς, ἡ, ὸν, putrefaciens: quod et
Σηπτὸς, ἡ, ὸν, idem; it. putridus: à sequente.
ΣΗ'ΠΩ, putrefacio: fut. ψω. a. 1. ἔσηψᾶ. perf. act. σέσηφᾶ. perf. med. σέσηπᾶ, et Dor. σέσᾶπᾶ. σήπομαι, putrefio, putresco, marceo; aor. 2. pass. ἐσά'πην, ης, η, computrui.
Σήραγξ, γγος, ἡ, rima et fissura terræ, antrum, caverna, specus: à σεσηρέναι, verbi σαίρω, apertus sum.
ΣΗ˜ΡΕΣ, ων, οἱ, SERES, populus; sing. est σὴρ, ρὸς, ὁ, quod est etiam bombyx, vermiculus qui net sericum. Seres quippe arbores habent undè sericum conficiunt.
Σηρῖκὸς, ἡ, ὸν, SERICUS, a, um: à σὴρ, ρὸς, ὁ, bombyx.
Σὴς, τὸς, ὁ, linea. sed
Σῆς, gen. sing. f. g. à σός. at
Σῇς, σῇσῖ, et σῇσῖν, Ion. pro σαῖς, dat. pl. ab eod.
ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, σήσᾶμον, ȣ, τὸ, SESAMA, vel SESAMUM, frumenti Indici genus.

Σηςϊὰς, ἄδος, ἡ, *Sesta puella:* à Σηςὸς, ȣ̃, nomen insulæ.
ΣΗ˜ΤΕΣ, adv. *hoc anno:* Att. τῆτες, quasi τȣ̃ ἔτει τȣ́τῳ. Sed, inquit Dup. in Theophrast. Charac. c. iii. p. 249, exemplum desidero ubi σῆτες hoc sensu legatur.
Σητῖνὸς, ȣ̃, ὁ, *hornus.*
Σητόϐρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à tineis consumptus:* ex σὴς, *tinea*, et βρωτὸς, *voratus.* Th. βρώσκω, *comedo.*
Σητόκοπος, *à tineis cæsus*, seu *pertusus:* qu. à σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*, et κόπτω, *scindo*, perf. med. κέκοπα.
Σὴψ, πὸς, ὁ ϗ ἡ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.
Σῆψΐς, εως, ἡ, *putrefactio, putredo;* ab eod.
Σθειν ῶ, ός, ἡ, nom. mulieris, *robusta.* qu. à σθένος, *robur.*
Σθενᾰρὸς, ρᾱ, ρὸν, *robustus, validus:* à σθένος.
Σθενελαΐδης, *Sthenelaides.*
Σθένελος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.
Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia.* Th. σθένω.
Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo:* f. ώσω. perf. ἐσθένωκᾰ. a. 1. ἐσθένωσᾰ. a. 1. opt. act. σθενώσαιμῐ, αις, αι. à præc.
ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo, possum.*
Σῐαγόνῐον, ȣ, τὸ, *pars maxillæ.* σιαγόνια, *maxillæ.* à
ΣῘΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *mala, maxilla.*
ΣῘ'ΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, seu σῐ'αλος, ȣ, ὁ, *SALIVA.* Dicitur et σίελον, quod à σείω, quia in ore movetur.
Σῐ'ἄλος, ȣ, ὁ, est etiam *porcus saginatus;* gen. Ion. σιάλοιο, q. à σιτεύω, et ἅλις, quia admodùm pastus.
Σίϐδη, ης, ἡ, vox Dorica: vid. σίδη.
ΣῘ'ΒΥΛΛᾸ, ης, ἡ, *SIBYLLA, vaticinatrix.* qu. d. σιȣ̃ βȣλή. σιὸς pro Θεὸς, Æol. vel Dor.
Σιϐῠ'νη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo sues figuntur. Dicitur et συϐήνη. à σῦς, *sus.*
Σῖγᾰ, adv. *tacitè*, ut σιγῆ. vide σιγή. at
Σῐ'γᾱ, *tace*, præs. imperat. act. à σιγάω.
Σῑγάλἰος, ίᾰ, ίον, *tacitus:* à σιγάω, *sileo.*
Σῑγᾰλόεις, όεσσᾰ, όεν, *qui ob pulchritudinem suam, admirationem et silentium inducit; qui ob teneritudinem nullum strepitum aut sonum edit; mollis, tener.* σιγαλόεντα, *splendida, miranda.* Th. σιγάω, *admiror, sileo.*
Σῑγᾱλὸς, ᾶ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, ἡ, ὸν, *tacitus, taciturnus.* Th. σιγάω, *taceo.*
Σῑγᾶν, *tacere*, præs. inf. act. à seq.
ΣΙΓΑ'Ω, -ῶ, *taceo, sileo.* f. ήσω. perf. σεσῐ'γηκᾰ.
Σῑγεὺς, έος, *Sigeensis.* Dion. Hal. i. p. 51. ed. Sylb.
Σῑγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas.* σῖγῆ, dat. *tacitè, clàm:* adverbialitèr sumitur. Th. σιγάω, *sileo.*
Σῑγηθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *silentio præteritus*, a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo.* a. 1. pass. ἐσιγήθην.
Σῑγηλὸς, ἡ, ὸν, *tacitus, taciturnus.* Th. σιγάω, *taceo.*
Σῑγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere*, præs. inf. ejusd. verbi.
ΣΙ'ΓΛΑΙ, ων, αἱ, *inaures.* Sed
Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendo;* quòd per eas aliquid σιγῶμεν.
Σιγνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manipularius, signifer:* ex σίγνον, *signum*, quod Lat. et φέρω, *fero.*
Σῐγῠ'νης, ȣ, ὁ, *jaculum è ferro:* ut σιϐύνη, Oppian. 1.
Σῑγῶντῐ, Dor. pro σιγῶσι, *silent*, 3. pl. præs. ind. act. à σιγάω.
Σῐδᾱ'ρειος, Dor. pro σιδήρειος, *ferreus.*
Σῐδᾱρόδετος, ȣ, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.
Σῐ'δᾱρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum.*
Σῐδᾱροχάρμᾱς, ᾶ, ὁ, Dor. *qui ferro* vel *ferreis armis gaudet, bellicosus.* ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. pl. à σιδηροχάρμης, ȣ, ὁ. Ex σίδηρος, *ferrum*, et χαίρω, *gaudeo.*
ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, et *fructus:* à Sida Bœotiæ oppido.
Σῐδήρειος, ᾰ, ον, id. quod seq.
Σῐδήρεος, -ȣ̃ς, έη, -ῆ, (et Dor. έᾰ, -ᾶ) εον, -ȣ̃ν, *ferreus, a, um.* Th. σίδηρος, *ferrum.*
Σῐδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto:* à σίδηρος.
Σῐδηρῐκὸς, ἡ, ὸν, *ferrarius.* ἡ σιδηρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ars ferraria* sive *tractandi ferrum:* ab eod.
Σῐδήρῐον, ȣ, τὸ, *ferrum, ferramentum:* ab eod.
Σῐδηρῖ'τᾱς, et σιδᾱρῖ'τᾱς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Σῐδηρῖ'της, ȣ, ὁ, *ferrarius:* σιδηρίτης λίθος, *magnes.* v. seq. ab eod.
Σῐδηρῖ'τῐς, ῐδος, ἡ, *fabrilis.* σιδηρῖτις τέχνη, *ars ferraria* seu *fabrilis.* σιδηρῖτις γῆ, *terra ubi ferrum foditur.* σιδηρῖτις λίθος, vel absolutè σιδηρῖτις, *magnes, quod ferrum attrahat.* etiam σιδηρῖτις, *herba quædam.* à σίδηρος.
Σῐδηρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ferro ligatus;* à σίδηρος, *ferrum*, et δέω, *ligo.*
ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum, quicquid è ferro confectum est, ut ensis, telum*, &c. Hinc σῐδήρεος, *ferreus.* σιδηρῖ'της, *magnes.* σιδήρῐον, *ferramentum.*
Σῐδηροφορέω, -ῶ, fut. ήσω, *ensem gero:* ex σίδηρος et φορέω.
Σῐδηρόω, -ῶ, f. ώσω, *ferro munio, ferrum obduco* aut *præfigo.* Th. σίδηρος, *ferrum.*
Σῑδὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis Phœniciæ, *SIDON.* Hebr. *venatio.*
Σῑδώνῐος, ȣ, *SIDONIUS*, nom. gentile: à præc.
Σῐ'ελον, ȣ, τὸ, et σῐ'ελος, ȣ, ὁ, *saliva.* vid. σίαλον.
Σίζω, f. σῐ'σω, vel σίξω, *strido, sibilo:* dicitur de stridore et sibilo quem emittit ferrum candens, cùm in aquâ restinguitur.
Σῐκᾱνῐ'ᾰ, ας, ἡ, *SICANIA*, vel *Sicilia*, insula.
Σῐκᾱ'ρῐος, ȣ, ὁ, *sicarius;* vox origine Lat. à *sica*, qu. *seca*, à secando. Gr. δόλων, ονος, ὁ, *pugio.*
Σῐκελῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *Sicilia*, regio.
Σῐκελὸς, ἡ, ὸν, *Siculus, a, um*, in pl. Σικελοί.
Σίκερᾰ, τὸ, *SICERA*, indecl. et sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est *cerevisia*, &c.
Σίκιμᾰ, ων, τὰ, *Sichem*, urbs et regio urbis circumvicina.
Σῐ'κιννῐς, *saltatio quædam militaris;* à σείω et κινέω. Exercent eam σειόμενοι ϗ κινȣ́μενοι.
Σῐ'κλος, ȣ, ὁ, *SICLUS; didrachmum*, i. e. nummus continens duas drachmas. Vox origine Hebræa, שקל.
Σῐκῠ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη· qui similis est τῷ σίκυῐ. Th. σίκυος, *cucumis.*
Σῐκῠήρατον, ȣ, τὸ, *cucumerarium.* Alitèr σῐκῠήλᾰτον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικύηρατον, quod σίκυας κρατεῖ. à
ΣῘ'ΚΥΟΣ, ȣ, vel σῐκυὸς, ȣ̃, ὁ, et veteres Græci κικυὸς, *CUCUMIS.*
Σῐκῠωνόθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone.*

Σικχαίνω, et σικχαίνομαι, *fastidio, tædet me:* fut. ἀνῶ. perf. σισίκχαγκᾰ. perf. pass. σισίκχᾰμαι. et

Σικχᾶσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *tædium:* à

ΣΙΚΧΟ'Σ, ἡ, ὀν, *injucundus, molestus, imbecillis, fastidiosus;* item subst. *derisor.* Hinc Angl. SICK.

Σίλᾱς, ᾱ, ὁ, nomen viri, Lat. *taciturnus.*

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, ῐως, ἡ, *siligo.* Gr. à Lat.

Σιλλῖκῡπρῖον, ȣ, τὸ, *planta quædam.*

Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates, convitia.* q. à σείειν ἴλλȣς, *movere oculos.* Hesych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Est et σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id est, *recalvaster.*

Σίλλῦβον, ἀκάνθιόν τι ἁδρὸν ϗ ἐδώδιμον, Diosc. l. 4. *Est spina lata, foliis chamæleontis.* Est et

Σίλλῦβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλȣᾱνὸς, ȣ̃, ὁ, *Silvanus;* nom. viri. Lat.

Σῐ'λȣρος, ȣ, ὁ, *SILURUS,* piscis; quia σείει τὴν ȣ̓ράν.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta.*

ΣΙ'ΛΦῙΟΝ, ȣ, τὸ, *laserpitium,* frutex.

Σιλωὰμ, ὁ, nom. *piscinæ,* indec. Hebr. *missus.*

Σιμαὶ sunt *apes,* qu. à σιμός.

Σιμβλήῐος, ῐ'ᾰ, ῐ'ον, *qui ad alveare pertinet:* à seq.

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ȣ, τὸ, vel σίμβλος, ȣ, ὁ, et σίμβλη, ης, ἡ, *alveare.* q. σιμόβολον· nempè ubi σιμαὶ βάλλȣσι μέλι.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *exauditus.*

Σιμὴ, ῆς, ἡ, et in nom. plur. σῖμαὶ, αἱ, *apes.*

Σιμόεις, εντος, *SIMOIS,* nom. fluv. et viri.

ΣΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *SIMUS, pressis naribus;* etiam *arduus, acclivis.* τὰ σιμὰ, ῶν, *loca ardua, acclivia.*

Σιμότης, ήτος, ἡ, *similas:* à præced.

Σιμȣ̃ντᾰ, pro Σιμόεντᾰ, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nom. viri vel fluv.

Σῐ'μων, ονος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνῐ'δης, ȣ, ὁ, *Simonides.*

Σινᾶ, τὸ, nom. montis, indecl. Hebr. *robur.*

Σινᾰμωρέω, -ῶ, *damno* seu *detrimento afficio, deperdo, vasto; subigo fœminam:* à

Σινᾰ'μωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad alios lædendos natus; scortationi deditus;* à σίνω et μόρος, *fatum,* tanquam cui fatale sit nocere.

Σινᾱπίω, *vultum adduco,* ut qui sinapi edunt.

Σῐ'νᾱπῐ, vide in σίνηπι, *sinapi.*

Σινᾰρὸς, ρᾶ, ρὸν, *noxius, læsus:* à σίνω.

ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON, amictus ex lino, linteum tenue.*

Σινεσκόμην, Ion. imperf. verbi σίνομαι.

Σῐ'νεται, 3. sing. præs. ind. verbi σίνομαι, *lædo, noceo.*

ΣΙ'ΝΗΠῙ, et σῐ'νᾱπῐ, εως, τὸ, *SINAPI.*

Σινιάζω, *ventilo, vanno, cribro, concutio.* vox rara apud auctores Græcos, Is. Cas. fut. ᾰ'σω. perf. σεσινῐ'ᾰκᾰ. a. 1. ἐσινῐ'ᾰσᾰ. a. 1. inf. act. σινῐᾰ'σαι.

Σινῐ'ον, ȣ, τὸ, *cribrum:* à σίνω.

Σῐ'νος, εος, τὸ, item σῖνος, *noxa, damnum, clades:* à σίνω, *noceo.*

Σίντης, ȣ, ὁ, *noxius.*

ΣΙ'ΝΩ, et σῐ'νομαι, *noceo, lædo.*

Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti.*

Σινωπίζειν, *lascivire more scorti:* à *Sinope,* impudicâ muliere.

ΣΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *SIUM,* seu *laver,* herba aquatica.

Σιὸς, *Deus,* Dor. quia omnia σείει, vel à Θεός.

ΣΙΠΑ'ΛΟ'Σ, ἡ, ὀν, *deformis, impurus.* σιφλὸς, ἡ, ὀν, idem.

Σιπταχόρα, nomen Indicum fluvii.

ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, *arca,* propriè *panaria.* Suidæ quasi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σῖτος et βύω, *impleo.*

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ȣ, τὸ, *defrutum, sapa.*

Σῖρὸς, vel σειρὸς, ȣ̃, ὁ, *SIRUS, fovea in usum granarii cavata.* q. σωρός.

ΣΙ'ΣᾸΡΟΝ, ȣ, τὸ, *SISER,* olus.

Σισόη, ης, ἡ, *cincinnus.*

Σῐ'σῦβος, *fimbria.*

ΣΙΣΥ'ΜΒΡῙΟΝ, ȣ, τὸ, *serpyllum sylvestre, SYSYMBRIUM.*

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum, vestis è pellibus caprinis, penula.*

Σῐ'συς βαίτη, *pellis capræ, vile vestimentum:* à σίσυρα.

Σῐ'σῦφος, ȣ, ὁ, *SISYPHUS,* nomen propr.

ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίνων, ονος, ὁ, *semen apio simile.*

Σῖτᾰγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *frumentum vehens:* à σῖτος et ἄγω.

Σῐτᾰ'θην, Dor. et Ion. pro ἐσιτήθην, *comedi,* aor. 1. pass. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σῐτᾰνῐ'ᾰς, ȣ, ὁ, species σίτȣ.

Σῐτέομαι, -ȣ̃μαι, *comedo, vescor.* Th. σῖτος.

Σῐτευτὸς, ἡ, ὀν, *saginatus, a, um.* à

Σῐτεύω, *frugibus sagino:* f. εύσω. perf. σεσῖ'τευκᾰ. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σῐτέω, -ῶ, *alo, nutrio, pasco, sagino:* à σῖτος.

Σῐτηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *frumentum vehens:* à σῖτος et ἄγω.

Σῐτηρέσιον, ȣ, τὸ, *annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio singulis datur mensibus:* à σῖτος, *frumentum,* et αἱρέω, *aufero.*

Σῐτίζω, *nutrio, pinguefacio:* f. ῐ'σω. perf. σεσῖ'τῐκᾰ. perf. pass. σεσῖ'τισμαι, σαι, ται. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σῐτῐ'ον, ȣ, τὸ, *cibus,* dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σῐ'τῐσῐς, εως, ἡ, idem quod seq.

Σῐτισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ipsa actio præbendi cibum:* à 1. pers. perf. pass. verbi σιτίζω, *nutrio.*

Σῐτιστὸς, ἡ, ὀν, *saginatus, altilis.* à σιτίζω.

Σῐτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum:* ex σῖτος, *frumentum,* et βάλλω, *jacio.*

Σῐτοβολῶνᾰς, *horrea,* acc. plur. præced.

Σῐτοδείᾱ, ᾱς, Ion. σῐτοδηῐ'η, ης, ἡ, *annonæ caritas:* ex σῖτος, *frumentum,* et δέομαι, *indigeo.*

Σῐτοδοσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *frumenti datio:* à σῖτος et δίδωμι.

Σῐτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior:* fut. ήσω. perf. σεσῖτομέτρηκᾰ à σῖτος, *frumentum,* et μετρέω, *metior.*

Σῐτομετρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *frumenti dimensio.* D. S.

Σῐτομέτρῐον, ȣ, τὸ, vel σῐτόμετρον, *cibarium, demensum,* q. d. μέτρον τȣ̃ σίτȣ, mensura cibi.

Σῖτον, ȣ, τὸ, *panis ex frumento.* Th. σῖτος.

Σῐτοποιέω, -ῶ, et σῐτοποιέομαι, -ȣ̃μαι, *panem conficio.* σιτοποιέω, *alo.* σιτοποιέομαι, *frumentum mihi comparo, in cibos assumo:* ex σῖτος et ποιέω.

Σῐτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, *pistor:* ex σῖτος et ποιέω, *facio.*

Σῐτοπώλης, ȣ, ὁ, *frumenti venditor:* à σῖτος et πωλέω, *vendo.*

ΣΙ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus.* δίκη σίτȣ, actio de alimentis, scil. ut si dotem vir non redderet cùm uxorem dimitteret, ali-

menta præstaret. v. Salm. de m. us.

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris : quod à σῖτος et φάγω, comedo.

Σιτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frumentum portat : à σῖτος et φέρω.

ΣΙ'ΤΤΑ, vox pastorum, ut festinet grex.

Σιττύβη, ης, ἡ, vestis pellicea.

Σίττυβος, ου, ὁ, genus vasis. an quod in eo σῖτος ponitur?

Σιτώνης, frumenti emptor : ex σῖτος et ὠνέομαι.

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, deformis, debilis, per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato.

Σιφλόω, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam affero, debilito : à præced.

ΣΙΦΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vacuus.

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, SIPHON, tubus, canalis.

Σιὼν, τὸ, nom. montis, indec. Heb. ariditas.

Σίωπα, præs. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ'Ω, sileo, taceo, silentio prætereo : imperf. ἐσιώπαον, -ων, αες, -ας, αε, -α. præs. imperat. act. σιώπαε, -α. f. ήσω. perf. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. a. 2. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas. σιωπῇ, dat. adverbialitèr usurpatur. silentio, tacitè. à σιωπάω.

Σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, taciturnus : à præced.

Σιώπησις, εως, ἡ, silentium : à 2. pers. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ'ΖΩ, claudico : fut. άσω. perf. ἔσκακα.

Σκαιὰς πύλας, Scæas portas, quod in sinistrâ parte urbis; acc. pl. Vide σκαιός.

Σκαιῇ, dat. sing. à

Σκαιὸς, ά, Ion. ἡ, ὸν, sinister, SCÆVUS; ineptus; infaustus; gravis, difficilis; opacus. Th. σκάζω, claudico.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, rusticitas, morositas : à σκαιός.

ΣΚΑΙ'ΡΩ, fut. αρῶ, salio, tripudio.

Σκαιῶς, adv. sinistrè : à σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio. Vide ἀσκάλαβος.

Σκαλεύω, f. εύσω, fodio. Th. σκάλλω.

Σκαληνὸς, ἡ, ὸν, vel σκάληνος, η, ον, obliquus et inæqualis; à σκάζω.

Σκαλίζω, fut. ίσω, id. ac th. σκάλλω, fodio.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, et Σκαλιστήριον, ου, τὸ, instrumentum τοῦ σκάλλειν, sarculum.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, fodio, sarrio, findo.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus; etiam navis : à σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa : ab eod.

Σκαμάνδριος, ου, à seq.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, SCAMANDER, fluv.

Σκαμβὸς, οῦ, qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus : à σκάζω.

Σκαμμωνία, ας, ἡ, et σκαμμώνιον, ου, τὸ, SCAMMONIA vel SCAMMONIUM, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, taberna, tentorium.

Σκανδαλίζω, SCANDALIZO, scandalum affero, scandalo sum, offendere vel impingere facio. (Vox non extra Biblia occurrens.) f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα. a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ. et in 1. pl. -ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. aor. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. plur. σκανδαλισθῆτε f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται. à

Σκάνδαλον, ου, τὸ, SCANDALUM, offendiculum, in viâ positum. Th. σκάζω, claudico.

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris sylvestris.

Σκανθαρίζω, vel potiùs σκινθαρίζω, medio digito nasum ferio. σκαρίζω pro eodem apud Hesych.

Σκάνθης, κράββατον, grabbatum. Vide ἀσκάντης.

Σκάνος, αἰτία, κώλυμα, Hesych. culpa, impedimentum : tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, et Dor. -α, ἡ, fossio; ligo : à σκάπτω.

Σκαπέρδα, ludi genus. Poll. l. ix. c. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, fossa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor : à σκάπτω.

Σκαπτησύλη, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum. Th. σκήπτω, innitor.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, fodio, excavo : fut. ψω. aor. 1. ἔσκαψα. aor. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα.

Σκαρδαμύσσω, vel -ύττω, f. ξω, oculis salientibus crebrò conniveo : à σκαίρω, salio, et μύω, conniveo.

Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus : à σκαίρω, salio.

Σκαρίζω, salio, palpito, bullio : à σκαίρω.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, quod vide.

Σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem levitèr scindo. Angl. TO SCARIFY. à σκάριφος.

Σκαριφεύω, levitèr delineo; à seq.

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, stylus, penicillus : item stipula, festuca : q. à κάρφος, festuca.

Σκάρος, ου, ὁ, SCARUS, piscis. Th. σκαίρω, saltito.

Σκαῦρος, SCAURUS, quia difficultèr σκαίρει, i. e. salit; qui talos tumentes ac porrectos habet.

Σκαφεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, fodio.

Σκάφη, ης, ἡ, SCAPHA, vas oblongum; et species navium, Act. xxvii. 31. Angl. SKIFF : à σκάπτω, quia excavatum lignum : sed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, effossum esse, a. 1. ind. pass. verbi σκάπτω, fodio : f. ψω. a. 1. pass. ἐσκάφθην. a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, scaphula; vas; ligo, quo σκάπτεται genus tonsuræ; ventilabrum; caput : à σκάφη.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, scaphula; alveus; mulctra; vas melli servando destinatum. Th. σκάπτω.

Σκάφος, εος, τὸ, fossa, fossio; item navigium. Th. idem.

Σκεδᾷ, dissipabis, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi σκεδάω, seu -άζω. f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, et sublato σ, σκεδάῃ, unde per Crasin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, dissipo.

Σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. act. à σκεδάω.

Σκέδασις, εως, ἡ, dissipatio, dispersio. à seq.

ΣΚΕΔΑ'Ω, άζω, et σκεδάννυμι, dissipo, dispergo : f. άσω. perf. ἐσκέδακα. Hinc fortè Angl. TO SCATTER.

ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, diligens, exquisitus.

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ονος, ὁ, Caurus, ventus à Scironiis saxis spirans, à Scirone latrone habitatis.

Σκελετὸν, τὸ, scil. σῶμα, cadaver aridum : Angl. A SKELETON : à

Σκελετὸς, ἡ, ὸν, exsiccatus, aridus. Th. σκέλλω, exsicco.

Σκιλίω, idem quod σκίλλω, quod vide.

Σκίλη, nom. pl. à σκίλος, εος, τὸ, *crus.*

Σκιλῐᾰγὶς, *cruris fractio:* à σκίλος et ἄγω, *frango.*

Σκιλίζω, *debilito, subverto, varico:* f. ῐ'σω. perf. ἐσκίλῐκᾰ. à σκίλος, *crus.*

Σκιλῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *perna:* ab eod. th.

Σκιλλὸς, ὴ, ὸν, *aridus;* item *distortus:* à

ΣΚΕ'ΛΛΩ, *exsicco, arefacio, attenuo.*

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus, pes.*

Σκέπᾰ, *tecta,* acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, *tego, aperio, protego, obnubo, velo:* fut. ᾰ'σω. Th. σκέπω.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ȣ, τὸ, *ascia, dolabra.*

Σκέπᾰς, τὸ, indecl. *tegmen, tegumentum:* à σκεπάω.

Σκεπᾰ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπᾰσῐς, εως, ἡ, *protectio, operimentum:* et

Σκέπασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *tegumentum, velamen:* ab eod.

Σκεπαστὴς, ȣ̃, ὁ, *protector:* et

Σκεπαστὸς, ὴ, ὸν, *tectus:* et

Σκέπαστρον, ȣ, τὸ, *tegmen:* à σκεπάζω.

Σκεπᾰ'ω, idem cum σκεπάζω, quod vide.

Σκέπη, ης, ἡ, *tegmen, prætextus:* à σκέπω, *tego.*

Σκεπηνὸς, ὴ, ὸν, *munitus, tectus:* à σκέπω.

Σκέπτεο, Ion. pro σκέπτȣ, præs. imp. verbi σκέπτομαι, *considero:* f. σκέψομαι.

Σκεπτέον, *considerandum,* adj. verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio; inviso, viso; video, speculor; delibero:* præs. part. σκεπτόμενος. f. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι.

ΣΚΕ'ΠΩ, *tego, velo, operio.*

Σκέρβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conviciator:* q. à κέαρ et βάλλω, ut sit cor *petens verbis.*

Σκευᾰγωγέω, -ῶ, *vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho.* et

Σκευᾰγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *vasa* seu *instrumenta vehens, qui vasa castrensia bajulat; lixa, calo:* ex σκεῦος et ἄγω.

Σκευάζω, f. ᾰ'σω, *instruo, paro, orno, molior, struo.* à σκεῦος.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nom. pontificis. Hebr. *æquator.*

Σκευᾰσῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *apparatus, compositio, conditura:* et

Σκεύασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *confectio, compositio; id quod confectum* seu *compositum est:* et

Σκευαστὸς, ὴ, ὸν, *paratus, factus, confectus, factitius, compositivus:* à σκευάζω.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, omnia gestaminum genera, supellex, arma, ornatus:* à σκεῦος.

Σκευοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui personas et alia scenica indumenta parat:* ex σκεῦος et ποιέω.

ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *vas, vasis; utensile, instrumentum; velum,* rarius, Act. xxvii. 17. σκεύη, *vasa, sarcinæ, impedimenta.*

Σκευοφορέω, -ῶ, *vasa et instrumenta fero,* seu *bajulo:* à

Σκευοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui sarcinas fert, lixa, calo:* ex σκεῦος et φέρω.

Σκευοφῠ'λαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, *armarii* seu *vasorum custos:* ex σκεῦος et φύλαξ.

Σκευωρέω, sive σκευωρέομαι, *vasa et utensilia custodio; struo, molior, capto, insidior; satago, perscrutor:* à

Σκευωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *vasorum custos:* ex σκεῦος et ὤρα.

Σκέψαι, aor. 1. imperat. m. à σκέπτω.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψόμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, *circumspecto:* fut. ψομαι.

Σκέψῐς, εως, ἡ, *contemplatio, inspectio, consideratio, deliberatio, circumspectio: disceptatio:* ab eod. verbo.

Σκήλῃ, *arefecerit,* 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, *arefacio:* vel σκάλλω, *fodio, findo:* fut. σκαλῶ. a. 1. ἔσκαλα et ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλεια, ας, ε. aor. 1. sub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, *arefecerim.* aor. 1. inf. σκῆλαι.

Σκηνᾰ'ω, -ῶ, *tentorium figo, habito:* à σκηνή.

Σκηνέω, id. quod pr. et ab eod.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, *SCENA:* Angl. A SCENE: *tabernaculum, tentorium, compotatio, actio scenica.*

Σκηνητὴς, ȣ̃, ὁ, *in tentoriis habitans:* à σκηνέω.

Σκηνῐκὸς, ὴ, ὸν, *SCENICUS:* οἱ σκηνικοὶ, *actores* seu *histriones scenici.* à σκηνή.

Σκηνίπτω, idem quod σκορπίζω, qu. σκῆνος ἴπτειν, id est, *corpus lædere:* σκῆνος, *corpus* est, in quo σκηνεῖ anima.

Σκηνογρᾰφῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *scenæ conformatio:* ex σκηνὴ et γράφω.

Σκηνοπηγῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *tentoriorum fixio.* sic vocatur *festum apud Hebræos à figendis tentoriis dictum,* quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joh. vii. 2. dicitur et σκηνοπήγια, τὰ· à σκηνὴ, *tentorium,* et πήγνυμι, *figo, compingo.*

Σκηνοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *tabernaculum conficio:* à seq.

Σκηνοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *tabernaculorum confector:* à σκηνὴ et ποιέω, *facio.*

Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernaculum, tentorium; corpus:* à th. σκηνή.

Σκηνόω, ῶ, *tentorium figo, habito, commoror:* f. ώσω, εις, ει. perf. ἐσκήνωκᾰ.' a. 1. ἐσκήνωσᾰ, *habitavi:* ab eod.

Σκήνωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *tabernaculum:* q. Metath. pro *corpore humano.* 2 Pet. i. 13, 14. à 1. pers. perf. pass. σκηνόω, quod vide.

Σκηπᾰ'νῐον, ȣ, τὸ, et Ion. σκηπήνιον, et Dor. σκαπάνιον, *scipio, sceptrum:* à σκήπτω, *innitor.*

Σκήπτεσθαι, *prætexere speciosam aliquam causam, simulare.* Th. σκήπτω.

Σκήπτομαι, v. σκήπτω.

Σκηπτὸς, ȣ̃, ὁ, *fulmen, procella.* Th. σκήπτω.

Σκηπτȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sceptrifer:* à σκῆπτρον et ἔχω, *teneo, habeo*

Σκῆπτρον, ȣ, τὸ, *SCEPTRUM:* Angl. A SCEPTRE: *scipio, baculus:* super quo quis σκήπτεται· à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, f. ψω, et σκήπτομαι, *nitor, innitor, incumbo.* σκήπτω, *cado in, decido in, vehementi impetu decido* vel *irruo; immitto.* σκήπτομαι, *fingo, simulo.*

Σκήπων, ωνος, ὁ, *scipio.* Th. σκήπτω.

Σκηρίπτω, *fulcio:* ab eod. th.

Σκῆψῐς, εως, ἡ, *speciosa causa, prætextus.* Th. σκήπτω, *innitor.*

ΣΚΙΆ', ᾶς, ἡ, *umbra;* it. *socius, conviva:* dict. q. κία, à κίω, quia nos *comitatur.*

Σκῐᾰγρᾰφέω, -ῶ, f. ήσω, *adumbro;* à σκιαγράφος.

Σκῐᾰγρᾰφῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *adumbrata descriptio:* ab eod.

Σκῐᾰγρᾰ'φος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui umbram alicujus describit:* ex σκιὰ et γράφω.

Σκῐᾰ'δῐον, ȣ, τὸ, *umbella, umbraculum:* à σκιά.

Σκῐάζω, *obumbro, umbrâ tego:* f. ᾰ΄σω. perf. ἐσκῐ΄ᾰκᾰ. ab eod.

Σκῐᾰμᾰχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ,* per conseq. *inanitèr laboro:* et

Σκῐᾰμᾰχῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *dimicatio cum umbrâ,* sive *non repugnante adversario:* ex σκιὰ et μάχομαι, *pugno.*

Σκῐᾱρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium:* vide seq.

Σκῐᾰρὸς, et σκῐερὸς, ρᾱ΄, ρὸν, *umbrosus, opacus.* Th. σκιά.

Σκῐᾰ΄ς, ᾰ΄δος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium.* Th. σκία.

Σκῐᾰτρᾰφέω, -ῶ, f. ήσω, *in umbrâ nutrio.* σκῐᾰτρᾰφέομαι, -ȣ̃μαι, *in umbrâ dego.* ex σκιὰ et τρέφω.

Σκῐᾰτροφέομαι, -ȣμαι, id. cum σκιατραφέομαι, q. v. in præc.

Σκῐᾰ΄ω, f. ᾰ΄σω, *obumbro, umbrâ opacâ obtego.* Th. σκιὰ, *umbra.*

ΣΚΙ΄ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ȣ, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS.*

Σκῐδνᾰμένη, *dispersa,* præs. part. pass. f. g. à

Σκῐ΄δνημῐ, et σκῐδνῶ, *dispergo, dissipo:* in pass. σκίδναμαι, et in 3. pl. imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *dissipo.*

Σκῐερὸς, vide in σκιαρός.

Σκῐῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Σκῐητρᾰφεῖν, Ion. pro σκιατρᾰφεῖν, præs. inf. act. verbi σκιατραφέω. q. v.

ΣΚΙ΄ΛΛᾸ, ης, ἡ, *SQUILLA,* herba bulbum insignem habens: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜᾸΛΙ΄ΖΩ, *medio digito tento an gallina ovum conceperit;* metaphoricè, *infamem* i. e. *medium digitum porrigo contemptûs et ignominiæ causâ.*

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, *claudus:* qui σκίμπτει in fulcro: vel à σκαμβός.

Σκιμπόδῐον, ȣ, τὸ, *lectulus discubitorius.*

Σκίμπȣς, οδος, ὁ, idem: ex σκίμπτω et πȣ̃ς.

Σκίμπτω, et σκήμπτω, *nitor, incumbo; ingruo, irruo; ferio; vicinus sum.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, *fixa est,* 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. à præc.

Σκῐ΄ναξ, ᾰκος, ὁ, ἡ, τὸ, *agilis ad subsiliendum:* q. à κινεῖν.

Σκῐ΄νᾰρ, ᾰρος, τὸ, *fœtus:* q. à σκιρτάω.

Σκινδάλμος, ȣ, ὁ, *assula, scindula, festuca;* in pl. *subtiles nugæ:* à σχίζω.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, *planta quædam hederæ similis;* item *musicum instrumentum.*

ΣΚΙΝΘΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, *naufragus, urinator.*

Σκῐογρᾰ΄φος, ȣ, ὁ, id. q. σκιαγράφος, q. v.

Σκῐόεις, όεσσᾰ, όεν, *umbrosus;* in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκῐ΄ȣρος, *SCIURUS,* animalculum caudâ sibi umbram faciens: Angl. SQUIRREL: à σκιὰ et ȣ̓ρὰ, *cauda.*

Σκῐόωντο, Ion. et Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro,* f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπναῖος, αίᾱ, αῖον, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκῐ΄ρον, ȣ, τὸ, *umbraculum:* à σκιά. Sed σκῐ΄ρᾰ, τὰ, *festum quoddam Athenis:* undè σκιροφοριών.

ΣΚΙ΄ΡΟΣ, vel σκῖρος, ȣ, ὁ, *marmoris fragmentum, cæmentum; gypsus:* puto à σκέω, pro ξέω, *scalpo:* et hinc

Σκίῤῥος, ȣ, ὁ, *SCIRRHUS, tumor quidam durus:* ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ. vide præced.

Σκιρτασῆτε, *saltetis:* an legendum σκιρτάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε, à

Σκιρτᾰ΄ω, *salio, saltu lascivio:* f. ήσω. perf. ἐσκίρτηκᾰ. a. 1. imperat. σκίρτησον, ᾰ΄τω, et in 2. pl. σκιρτήσᾰτε. Th. σκαίρω, *salio.*

Σκιρτῆσαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio:* à

Σκιρτόω, -ῶ, idem, et ποιέω.

Σκιρτῶσῐν, 3. pl. præs. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚῘ΄ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles et improbi;* à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus, opacus, obscurus.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκλέω, et σκλῆμῐ, *durus sum ex nimiâ ariditate:* per Syncop. pro σκελέω. Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκλῆναι, aor. 2. infin. verbi σκλῆμι (qu. ex σκλέω, quod vide) perf. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληρᾰγωγέω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgentèr educo:* ex σκληρὸς, quod vide, et ἄγω, *duco.*

Σκληρῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *durities, rigor:* à σκληρός.

Σκληροκαρδῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *duritia cordis:* quasi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor.* Matt. xix. 1. à seq.

Σκληροκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui durus est corde:* ex σκληρὸς et καρδία.

Σκληροπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui durâ est facie, impudens:* ex σκληρὸς et πρόσωπον, *facies.*

Σκληρὸς, ᾱ΄, ὸν, *durus, a, um.* Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities:* à præced.

Σκληροτρᾰ΄χηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *duræ cervicis homo, pertinax:* est Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus,* quod vide, et τράχηλος, ȣ, ὁ, *collum.*

Σκληρῡ΄νω, *induro:* f. ῠνῶ. a. 1. ἐσκλήρῡνᾰ. a. 1. sub. act. σκληρῡ΄νω, ῃς, ῃ. imperf. pass. ἐσκληρῡνόμην, ȣ, ετο. a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ, à σκληρός. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρȣ̃, gen. à σκληρὸς, quod vide.

Σκληρῶς, adv. *duritèr:* à σκληρός.

Σκνῖπὸς, ἡ, ὸν, *parcus, a, um.* q. à σκνὶψ, *culex,* quòd sit μικρόβορος, *parvi cibi.*

Σκνῖφὸς, ἡ, ὸν, *hebes visu, cæcutiens,* Att. est σκότος, nempè κνέφας.

Σκνὶψ, idem quod κνίψ.

Σκοιὸς, ᾱ΄, ὸν, *fortis, mollis, varius, tenebrosus.*

Σκολῐάζω, f. ᾰ΄σω, *ago perversè et tortuosè:* à σκολιός.

Σκολῐῇσῐ, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, q. à

ΣΚΟΛΙΟ΄Σ, ᾱ΄, ὸν, *tortuosus, a, um, obliquus,* et per Metaph. *pravus, perversus.*

Σκολῐότης, ητος, ἡ, *tortuositas, obliquitas, inæqualitas, pravitas.*

Σκολῐόω, -ῶ, f. ώσω, *tortuosum reddo, perverto:* à σκολιός.

Σκολῐῶς, adv. *tortuosè, obliquè:* ab eod.

Σκόλλῡς, ὁ, *villus:* quia σκολιὸς, *intortus.*

ΣΚΟΛΟ΄ΠΑΞ, ᾰκος, ὁ, *gallinago avis;* vel *piscis quidam,* à rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπᾰς, *palos,* acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ΄ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA,* animal ex genere multipedum.

Σκόλος, *spinæ species:* quia σκύλλει, id est, *ostendit.*

ΣΚΟ΄ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præ-*

aculus, vallus, surculus, aculeus, stimulus: veluti σκόλυ ὄψ, *spinea facies.*

Σκόλυθρος, υ, *humilis, parcus:* an à σκιλλὸς, *aridus?* quia *parci* se *aridos* gerunt.

ΣΚΌΛΥΜΟΣ, υ, ὁ, *SCOLYMUS, cardui species:* qu. à σκόλος· aut à

ΣΚΟΛΎΠΤΩ, *lacero, evello.*

Σκόλυφρος, *tetricus:* qu. σκολιὸν φέρων.

ΣΚΟΜΒΡΌΣ, ῦ, ὁ, *SCOMBRUS,* piscis marinus.

Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, υ, ὁ, *nanus.*

Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. act. et

Σκόπει, præs. imperat. act. et

Σκοπεῖν, præs. infin. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκοπεῖν, licet à σκόπελος.

Σκόπελον, υ, τὸ, *scopulus, statua, signum.*

Σκόπελος, υ, ὁ, *SCOPULUS, locus altus:* undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Σκοπεύω, f. εύσω, id. q. seq.

Σκοπέω, -ῶ, *speculor, exploro, quæro; observo; considero:* præs. imperat. σκόπεε, -ει, et in pl. σκοπέετε, -εῖτε. præs. part. σκοπέων, -ῶν. fut. ήσω. perf. ἐσκόπηκα. à σκοπός. Th. σκέπτομαι, *circumspicio:* fut. σκέψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. perf. med. ἔσκοπα.

Σκοπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *specula, speculatio:* et

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem: ab eodem verbo.

Σκοπιάζεμεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. infin. act. à

Σκοπιάζω, *speculor:* à σκοπιὰ, quod vide.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. et gen. Ion. à σκοπιά.

Σκοπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *speculator, inspector, præfectus, præses:* qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est et

Σκοπὸς, ῦ, ὁ, *SCOPUS, finis:* id quod acturus σκοπεῖ. Angl. SCOPE. Th. σκέπτομαι, quod vide.

Σκοποῦντα, acc. sing. m. g. et

Σκοποῦντες, nom. pl. præs. part. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκορακίζω, fut. ίσω, *ad corvos abire jubeo:* à κόραξ. tum *maledictis persequor, contumeliosè repello.* Th. κόραξ.

Σκορακισμὸς, ῦ, ὁ, *contumelia:* à præc.

Σκορδινάομαι, *pandiculor; extendere membra cum oscitatione,* ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος et δινεῖσθαι; accedit enim illo *motus* et *satietate* et fastidio.

Σκόρδιον, *SCORDIUM:* herba quæ *allii* odorem resipit, in malignis morbis efficax. à seq.

Σκόρδον, υ, τὸ, *allium:* id. q. σκόροδον.

Σκοροδίζω, f. ίσω, *alliis pasco:* à

ΣΚΌΡΟΔΟΝ, υ, τὸ, *allium:* q. σκῶρ ὄζειν, quod *fœdè oleat.* Hinc

Σκορδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarium allii.*

Σκορπίδιον, υ, τὸ, *machina bellica, parvus scorpio.*

ΣΚΟΡΠΊΖΩ, *dissipo, spargo:* f. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. a. 1. pass. ἐσκορπίσθην. aor. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῆς, ῇ, qu. à σκαίρω.

ΣΚΟΡΠΊΟΣ, υ, ὁ, *SCORPIUS, serpens.* Angl. SCORPION. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à spargendo veneno.*

Σκορπίσθητε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.

Σκοτάζω, *obscuro:* f. άσω. perf. ἐσκότακα. et

Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus, a, um:* nom. pl. neut. gen. σκοτεινά. Th. σκότος, εος, τὸ, *caligo.*

Σκοτία, ας, ἡ, *tenebræ:* ab eod. th.

Σκοτίζω, *tenebras alicui offundo, obscuro:* f. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, *obtenebratus.* a. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, et in 3. pers. pl. σκοτισθήτωσαν. a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. σκοτισθήσομαι, *obscurabor.* Th. σκότος, *tenebræ.*

Σκότιος, ία, ιον, *tenebrosus, tenebricosus:* item *obscuris natalibus ortus, spurius:* ab eod. th.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. infin. act. à

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, *tenebricosâ vertigine laboro:* ex σκότος et δίνη, *vortex.*

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus, tenebricosus.* Th. σκότος, *tenebræ.*

Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox:* et

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem: et

Σκοτομήνιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *illunis;* Epith. noctis: ex σκότος et μήνη, *luna.*

ΣΚΌΤΟΣ, υ, ὁ, vel εος, τὸ, *tenebræ, caligo;* q. à σκιὰ, *umbra.*

Σκοτόω, ῶ, *obscuro, tenebras induco:* f. ώσω. perf. ἐσκότωκα. præs. pass. σκοτόομαι, ῦμαι, *tenebrosus fio; vertigine occupor:* perf. pass. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον. à præced.

Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo:* à σκότος.

Σκυτάριον, *cetra,* Gl. Cyr. ex Lat. qu. *parvum scutum.*

Σκυβαλίζω, *rejicio, vilipendo;* f. ίσω. perf. ἐσκυβάλικα. præs. pass. σκυβαλίζομαι, *contemnor.* a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην· à σκύβαλον.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *res quæ rejicitur:* à præc.

ΣΚΎΒΑΛΟΝ, υ, τὸ, *stercus, fimus, quisquiliæ,* q. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

ΣΚΥΔΜΑΙΝΩ, *irascor, tristi vultu sum:* q. à σκύζω, *ad iram concito.*

Σκυζάω, ῶ, *catulio:* de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, *canis.*

Σκυζομένῳ, *irato,* dat. sing. præs. part. pass. verbi seq.

Σκύζω, *placidè admurmuro,* ut canis; it. *irrito:* præs. pass. σκύζομαι, *placidè admurmuro; item ad iram provocor, irascor.* à præced. th.

Σκύθα, voc. sing. et

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΎΘΗΣ, υ, ὁ, *SCYTHA, qui est è Scythiâ.* Accipitur et pro *fero.* Hinc

Σκυθικὸς, ἡ, ὸν, *Scythicus.*

Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè.* à σκύθης.

Σκυθοπολῖται, ῶν, οἱ, *cives urbis Scythopolis.*

Σκυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *vultum præferens iratum et tetricum.* Th. σκυδμαίνω, *irascor.*

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *vultu tristi sum, contristor, mæstus sum:* à

Σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel ἡ, ὸν, *qui est vultu tetrico, mæsto, torvo:* ex σκυθρὸς et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.*

Σκύλακας, acc. pl. et

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, qu. vide.

Σκυλάκευμα, ατος, τὸ, *catulus:* à σκύλαξ.

Σκυλάκιον, υ, τὸ, *catellus:* dimin. à

Σκυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *caninus.* τὸ σκυλακῶδες, *mos catulorum.* à σκύλαξ.

Σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *catulus,* propriè *canis.* Th. ὑλάω, *latro.*

Σκυλάω, -ῶ, *spolio:* legitur pro συλάω, q. v.

Σκυλεία, ας, ἡ, *prædatio:* à σκυλεύω.

Σκῡλεύσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. à σκυλεύω.

Σκῡ́λευσῐς, εως, ἡ, *prædatio:* et

Σκῡλευτὴς, ῦ, ὁ, *spoliator, prædo:* à

Σκῡλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, *spolio:* f. εύσω. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium.*

Σκῠλῆναι, a. 2. inf. pass. et

Σκύλλυ, *vexator,* præs. imperat. pass. à

ΣΚΥ'ΛΛΩ, *fatigo, vexo, jacto:* f. ῠλῶ. præs. pass. σκύλλομαι, *vexor, jactor.*

Σκυλμᾰνεῖς, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor:* fut. ανῶ. idem quod σκυδμαίνω.

Σκῦλον, ῦ, τὸ, *præda, SPOLIUM:* Angl. SPOIL. est id. quod σῦλον, ῦ, τό. Th. σύλη, idem.

Σκῡ́μνος, ῦ, ὁ, *catulus leonis;* item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis.*

Σκῡ́μνως, accus. pl. Dor. pro σκύμνυς· à præced.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ῦ, τὸ, *summa palpebra, cilium.*

Σκῦρον, *SCYRUM,* nomen urbis.

Σκυρωτὴ ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pyth. 5. 124. in Græcis Scholiis.

Σκῠτά'λη, ης, ἡ, et Dor. ᾱ, et Poët. σκύταλον, τὸ, *scutica, fustis, clava.* σκυτάλαι vocantur etiam *vectes* seu *phalangæ.* Th. σκῦτος, *corium.*

Σκῠτᾰλῖ's, ῐ'δος, ἡ, idem.

Σκῠτεὺς, έος, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet;* acc. plur. σκυτέας. à th. præced.

Σκῠτεύω, f. εύσω, *artem coriariam* seu *sutoriam exerceo, cerdo sum.* ab eod. th.

Σκῡ́τῐνος, ῐ'νη, ῐνον, *è corio factus:* à seq.

ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis, CUTIS, SCUTICA.*

Σκῠτοτόμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos,* &c. *sutor:* à σκῦτος et τέμνω, *scindo, seco:* perf. med. τέτομα.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ῦ, ὁ, et εος, τὸ, *SCYPHUS:* quia κυφὸν. aut à σκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόβρωτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *à vermibus exesus* seu *erosus:* ex σκώληξ et βρωτὸς, qu. à βρώσκω, *comedo.*

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis.*

Σκῶλον, ῦ, τὸ, *offendiculum.* An à σκάζω, quia claudicare facit? Vide seq.

ΣΚΩ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *spinæ genus, palus præacutus et præustus.*

Σκωλύπτω pro σκολύπτω, Poët. *lacero.*

Σκῶμμᾰ, ἄτος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium.* Th. σκώπτω, quod vide.

Σκώπτης, ῦ, ὁ, *cavillator:* à

ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno:* qu. σκαιῶς ἔπω, vel ὄπτομαι. Angl. TO SCOFF: fut. σκώψω. perf. ἔσκωφᾰ. perf. pass. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκᾰτὸς, τὸ, *stercus, oletum.*

Σκωρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *SCORIA, fæx,* seu *sordes metalli, stercus:* à præced.

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, *avis nomen ex genere noctuarum, noctua, bubo:* etiam *genus saltationis.*

Σμᾶνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, quod vide.

Σμᾰράγδῐνος, ῐ'νη, ῐνον, *smaragdinus, a, um:* et

Σμᾰραγδῖ'της, ῦ, ὁ, *lapis smaragdinus:* à

Σμά'ραγδος, ῦ, ὁ, *SMARAGDUS,* gemma, idem quod μάραγδος.

ΣΜᾸΡᾸΓΕ'Ω, ῶ, *resono, strepo:* f. ήσω.

Σμᾰρᾰγίζω, f. ῐ'σω, *resono:* à præced.

Σμά'ραγνᾰ, ης, ἡ, quæ et μαράγνα, *flagellum.*

Σμᾰράσσω, q. et μαράσσω, *splendeo:* à μαίρω, *luceo.*

ΣΜᾸΡΙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *piscis quidam pusillus, mæna candida.* qu. à μαίρω, *splendeo.*

ΣΜΑ'Ω, et σμέω, *abstergo, detergo, purgo.*

Σμερδᾰλέᾰ, et έον, adv. *terribiliter,* propriè *visu.* à

Σμερδᾰλέος, έᾱ, έον, *terribilis visu:* idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδω, *intueor.* Th. μέρδω, *intueor.*

Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, *terribilis.* Vide in præced.

Σμῆγμᾰ, ἄτος, τὸ, *SMEGMA,* quo in abstergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod th. σμάω, *abstergo.*

Σμήνεσῐ, et σμήνεσσῐ, dat. plur. Ion. et Poët. à

ΣΜΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *examen apum, alveare; sermonis suavitas.*

Σμῆξῐς, εως, ἡ, *abstersio:* à

Σμήχω, idem quod σμάω, *abstergo.*

Σμῑκρὸς, ᾱ̀, ὸν, *parvus, a, um:* Att. pro μικρός.

Σμῑκρότης, ητος, ἡ, *parvitas;* pro μικρότης.

Σμῑκρῦ'νω, (pro μικρύνω) *imminuo:* f. ῠνῶ. perf. ἐσμίκρυγκα. à σμικρός.

ΣΜΙ'ΛΑΞ, ᾰκος, ἡ, *taxus, arbor feralis et venenata; arbor à taxo diversa, folium habens ilicis; frutex hortensis,* alias *phaseolus; herba quædam.*

Σμῑλεύω, *scalpello reseco:* à

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *scalprum.*

Σμῑλῐ'ον, ῦ, τὸ, *scalpellum:* dimin. à præc.

Σμῖλος, ῦ, ἡ, *taxus, arbor feralis et venenata;* id. q. σμῖλαξ.

Σμίνθᾰ, *mus domesticus,* quia vasa escaria σμᾷ.

Σμινθεῦ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo.* Sic dictus *quia cum Smintham urbem mures infestarent, animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum et simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressam.* à σμίνθα.

Σμῠγεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *exustus,* a. 2. part. pass. verbi σμύχω, *absumo:* fut. ξω. perf. ἔσμυχα. a. 2. pass. ἐσμύγην.

Σμῠγερὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *ærumnosus:* qui σμύχεται, *atteritur,* malis. Th. σμύχω.

Σμῦξαι, *incendere,* aor. 1. inf. act. ejusd. verbi.

ΣΜΥ'ΡΙΣ, et σμῠ'ρῐς, *SMYRIS:* lapis quo annularii *ad gemmas expoliendas utuntur.*

Σμύρνᾰ, ης, ἡ, *myrrha.* Est et nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo:* f. ῐ'σω. perf. ἐσμύρνῐκᾰ. perf. pass. ἐσμύρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus.* à præced.

ΣΜΥ'ΧΩ, *attero, consumo, inflammo:* fut. ξω. hinc fort. Angl. TO SMOKE.

ΣΜΩ'ΔΙΞ, ῐκος, et σμώδιγξ, γγος, ἡ, *vibex, livor ex percussione.*

ΣΜΩ'ΧΩ, *mando, -ere,* et *convitior:* Ion. et *percutio:* à σμάω.

Σοβᾰρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβᾰρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *concitatus, mobilis, petulans, fastuosus:* à σοβέω.

Σοβᾰρῶς, adv. *insolentèr, superbè:* à σοβαρός.

Σοβᾶ's, ά'δος, ἡ, *insolens,* ut meretrix: à

ΣΟΒΕ'Ω, *abigo, expello, ago: insolenter incedo:* f. ήσω. perf. σεσόβηκᾰ. σοβέονται πάρεξ Τιβερήνιδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti sunt præter Tiberinida terram.*

Σόϐη, ης, ἡ, *muscarium.*
ΣΟ'ΓΧΟΣ, ȣ, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina.*
Σόδομᾰ, ων, τὰ, nomen urbis. Hebr. q. interpret. Lat. *secretum.*
Σόεις, σοεῖς, σόει, σοεῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*
Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. act. verbi ejusd.
Σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu.*
Σοῖο, gen. sing. Ion. pro σȣ͂, vel à σὺ, *tu*, vel σὸς, *tuus.*
Σοῖσῐ, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis:* à σὸς, *tuus.* Th. σὺ, *tu.*
Σολοικίζω, f. ῐ'σω, *refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert.* à Σόλοικοι, quod vide.
Σολοικισμὸς, ȣ͂, ὁ, *SOLŒCISMUS;* Angl. A SOLECISM: *quicquid non rectè, sed perperam fit:* à præced.
Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (Ciliciæ urbe) habitârunt;* peculiaritèr sic appellati sunt ii, *qui cùm Solis habitarent, Attici tamen essent, aliquantùm ab elegantiâ et venustate sermonis Attici decesserant, et linguâ ex Atticâ et Solicâ mixtâ loquebantur:* generalitèr *barbari omnes*, i. e. *barbarè et vitiosè loquentes.* hinc σόλοικος, *naturâ et moribus barbarus, ineptus, insulsus.* Th. οἶκος, *domus.*
Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. q. interpret. Lat. *pacificus.*
Σόλος, ȣ, ὁ, *massa ferrea, quævis massa; discus.*
ΣΟΜΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, *inanis, fungosus, spongiosus.*
Σόοις, *serves:* 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω.
Σόομαι, ȣ͂μαι, med. à σόω.
ΣΟ'ΟΣ, ȣ, *salvus, incolumis, perfectus; sanus.* Sed
Σόος, σȣ͂ς, est *motus corporum, quæ sursum feruntur*, Aristot. l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σόομαι, σȣ͂μαι, ὁρμῶ. Th. σείω.
Σορδισμὸς, ȣ͂, ὁ, *solœcismus in Græco sermone.* An à Lat. *sordes?*
ΣΟΡΟ'Σ, ȣ͂, ἡ, *loculus, sepulchrum, capulum, sandapila.*
Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.* à σὺ, *tu.*
Σȣ͂, gen. sing. à σὺ, *tu.* Est et
Σοῦ, contract. ex σόȣ, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, *servo.* Est et vox abigentis aves, *curre:* ἀ σόω, *in fugam conjicio.* Th. σείω, *agito.*
Σȣϐλῐ'ον, *subula.* Gl. Cyr.
Σȣ͂ϐος, *animal terrestre marinis infestum.* Oppian. lib. ii. Cyneg.
Σȣδᾰ'ριον, ȣ, τὸ, *sudarium:* nomen origine Lat. à *sudor.* qu. à Gr. ὕδωρ.
Σȣσάννᾰ, ης, ἡ, *Susanna:* nom. fœm. Heb. interpret. Lat. *lilium.*
Σȣ́σθω, et σȣ͂σθε, *vadat; ruite, ite:* 3. sing. et 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, *vado, irruo.* Th. σείω, *quatio.*
ΣΟΥ͂ΣΟΝ, ȣ, τὸ, *lilium:* linguâ Phœnicum.
Σȣτȣ͂ pro σεαυτȣ͂, *sui ipsius:* ex σὺ et αὐτὸς, *ipse.*
Σοφῐ'ᾰ, ᾱς, et Ion. ης, ἡ, *sapientia.* Th. σοφὸς, *sapiens.*
Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à
Σοφίζω, *sapientem reddo, doceo sapientiam:* fut. ῐ'σω. perf. σεσόφῐκᾰ. a. 1. ἐσόφῐσᾰ. præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται, *doceor sapientiam, percipio sapientiam; doceor*, i. e. *intelligo:* item *argutè aliquid comminiscor;* in malam partem *vafrè comminiscor:* perf. pass. σεσόφισμαι. perf. part. pass. σεσοφισμένος, ȣ. Th. σοφὸς, *sapiens.*
Σοφῖ'σαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
Σόφισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *inventum callidum, inventum quodcunque, commentum.* à σοφίζω. hinc Angl. SOPHISM.
Σοφιςὴς, ȣ͂, ὁ, *SOPHISTA, artifex callidus*, inprimis *in dicendo; doctus et sapiens; qui tantùm ostentationis causâ philosophatur* vel *dicit; deceptor, impostor, qui verbis dolosis circumvenit.* Angl. SOPHIST. gen. pl. σοφιςῶν. acc. pl. σοφιςᾱ̀ς. ab eod. verbo.
Σοφοκλεῖ, dat. sing. à
Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES:* nomen proprium.
ΣΟΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, *sapiens:* cui est σόον φάος, scil. mentis, *peritus alicujus rei vel artis; prudens, callidus, eruditus.*
Σοφόω, -ῶ, *sapientem reddo;* it. *illumino:* f. ώσω. perf. σεσόφωκᾰ. à præc.
Σοφῶς, *sapientèr:* adv. ab eod.
Σοφωτέρῳ, *sapientiori:* dat. sing. à σοφώτερος, ȣ, compar. à σοφὸς, ȣ͂, *sapiens;* in superlat. σοφώτατος.
Σόω, Poët. pro σώζω, σώω, vel σαόω, *servo;* f. ώσω. in 3. pl. sub. σόωσι. à σόος, *salvus.* Sed
Σόω, *moveo, incito; in fugam conjicio:* σόομαι, *in fugam vertor, fugio, incitato cursû feror, curro, ruo, irruo:* à σόος vel σείω.
Σπᾰδίζω, *detraho:* f. ῐ'σω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho.*
Σπᾰ'δων, ωνος, et οντος, ὁ, *SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est.* Th. σπάω, *traho, evello.*
Σπᾰδωνίζω, f. ῐ'σω, *castro.* Dionys. Hal.
Σπᾰθᾰλᾰ'ω, quod à σπαθάω, *prodigo:* quod vide.
Σπαθαρίσκος, Gen. cap. xxviii. 14. θέριςρον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθη.
Σπᾰθᾰ'ω, *licium inculco* τῇ σπάθῃ. vel simp. *texo.* expon. et *prodigè licia telæ addo.* Hinc per Metaph. *profusè consumo, prodigo, luxurior:* à
ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis* seu *rudicula, SPATHA, gladius, instrumentum textorium, palma.*
Σπᾰθῶσῐ, *dissipant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.
ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo.* Idem et ἀσπαίρω. Est et σπαίρω, ἐκπνέω, *SPIRO*, nempe *exspiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.
Σπᾰ'λαξ, ᾰκος, ὁ, *TALPA*, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho.*
Σπᾰλεὶς, Æol. pro ςαλεὶς, a. 2. part. pass. à ςέλλω, *mitto:* f. 2. ςαλῶ.
Σπᾰνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria:* à σπανὸς, *rarus.*
Σπανῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *Hispania.*
Σπᾰνίζω, *penuriâ laboro:* f. ῐ'σω. perf. ἐσπᾰ'νῐκᾰ. perf. pass. ἐσπᾰ'νισμαι. a. 1. pass. ἐσπᾰνίσθην. à σπανός.
Σπᾰ'νιος, ῐ'ᾰ, ῐον, *rarus:* à
Σπᾰ'νῐς, εως, ἡ, *raritas, penuria.* Th. σπανὸς, *rarus.*
Σπᾰνισθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.
Σπᾰνῐ'ως, *rarò:* adv. à σπάνιος.
ΣΠᾸΝΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *rarus, infrequens:* à πένω, *laboro.*
Σπᾰ̀ξ, σπᾰκὸς, ὁ ϗ ἡ, *canis.* Vox Pers.
Σπᾰ'ραγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ.* et
Σπᾰραγμὸς, ȣ͂, ὁ, *laceratio:* à
ΣΠᾸΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *lacero, lanio, vellico:* (q. à σπάω, *traho*, et ἀράσσω, *seco.*) f. ξω. perf. χᾰ. a. 1. ἐσπᾰ'ραξᾰ. a. 1.

part. σπᾰράξᾱς, ᾶσᾰ, ἄν. perf. pass. ἐσπάραγμαι.

Σπαργᾰνίζω, *fasciis involvo:* fut. ίσω. perf. ἐσπαργάνῐκᾰ. à σπάργανον.

Σπαργᾰνίσᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.

ΣΠΑ'ΡΓᾸΝΟΝ, ȣ, τὸ, *fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus.*

Σπαργᾰνόω, *fasciis involvo:* fut. ώσω. perf. ἐσπαργάνωκᾰ. a. 1. ἐσπαργάνωσᾰ. perf. pass. ἐσπαργάνωμαι. perf. part. pass. ἐσπαργᾰνωμένος, *fasciis involutus.* Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓᾺ'Ω, *tumeo, distentus sum:* ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc

Σπάργη, *appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.*

Σπαρέδρᾱ, ᾱς, ἡ, *Sparedra,* Amogi Sacorum regis uxor.

Σπᾰρεὶς, *satus,* a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero:* fut. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπᾰρίζω, *palpito:* à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, *infrequens, rarus, paucus:* à σπανός.

Σπᾰ'ρος, ἰχθὺς, *cammarus, SPARUS.* Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, *SPARTA,* Laconiæ urbs primaria.

Σπάρτηθεν, adv. *ex Sparta.*

Σπάρτηνδε, adv. *in Spartam.*

Σπαρτῐ'ον, vel σπάρτῐον, ȣ, τὸ, *funiculus sparteus, funiculus:* à

Σπάρτον, ȣ, τὸ, *SPARTUM, vitile, funis sparteus.* etiam ὁ σπάρτος. à σπάω, quia *flecti* et *trahi* potest, vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτοπόλῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani:* ex σπαρτὸς, *seminatus,* et πολιὸς, *canus.*

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, *seminatus, satu editus:* à σπείρω.

Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus, Thebani* sic dicti, quod ex draconibus dentibus à Cadmo *satis* nati credantur. Th. σπείρω, *semino.*

Σπᾰσά'μενος, ȣ, a. 1. part. m. à σπάω, *traho.*

Σπᾰ'σεν, *traxit,* Ion. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμᾰ, ᾰτος, τὸ, in gladio *acies nuda, mucro;* in corpore humano *quod convulsum est, distensio, convulsio, SPASMA.* σπάσμα θαλάσσης, *maris æstus.* Th. σπάω, *traho.*

Σπασμὸς, ȣ̃, ὁ, *SPASMUS,* idem quod præced.

ΣΠᾸ'ΤΑΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, *SPATANGUS, echinorum species.*

Σπᾰτᾰλά'ω, -ῶ, *lascivio:* præs. part. σπᾰτᾰλά'ων, -ῶν, -ά'ȣσᾰ, -ῶσᾰ, -ά'ον, -ῶν. fut. ήσω. perf. ἐσπᾰτά'ληκᾰ. aor. 1. ἐσπᾰτά'λησᾰ. à

Σπᾰτά'λη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ:* à σπαθάω, *prodigo.* Th. σπάθη, *rudicula.*

Σπᾰ'τειος, εἰᾰ, ειον, *coriaceus:* et

Σπᾰτῑ'λη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum.* Alii expon. *coriorum præsegmina:* à

ΣΠᾸ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis,* Bœot. à σπάω, quia *contrahi* potest, vel quia detrahitur. Hinc

Σπᾰτόω, *opus ex corio facio.*

ΣΠᾸ'Ω, *traho, extraho, vello: sugo, bibo:* fut. σπᾰ'σω. perf. ἔσπᾰκᾰ. præs. med. σπᾰ'ομαι, *distringo, stringo.* aor. 1. m. ἐσπᾰσᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. σπᾰσάμενος.

Σπεῖο, *sequere,* per Ectasin Poët. pro σπέο, quod Ion. pro σπȣ̃, præs. imperat. m. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, sed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι pro ἕσπεσθαι· in part. σπόμενος pro ἑσπόμενος. Th. ἕπω, *sequor.*

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, *specus.*

ΣΠΕΙ'ΡᾸ, vel σπεῖρᾰ, ᾱς, ἡ, *SPIRA, funis in orbem convolutus, funus nauticus;* item *cohors, legio.* Hinc Angl. SPIRE.

Σπείρειν, *serito,* præs. infin. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.

Σπεῖρον, ȣ, τὸ, *fascia; vestis lacera, quævis vestis;* item *velum navis, carbasum;* et *funis nauticus in orbem convolutus:* à σπεῖρα.

Σπειρόω, ῶ, fut. ώσω, *circundo fasciâ:* à præc.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, *SERO, semino, SPARGO.* f. 1. σπερῶ. f. 2. σπᾰρῶ. perf. ἔσπαρκᾰ. aor. 1. ἔσπειρᾰ. a. 1. inf. act. σπεῖραι. a. 1. part. act. σπείρᾱς, ᾱσᾰ, ἄν. a. 2. ind. act. ἔσπᾰρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, *seror.* perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπᾰ'ρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπᾰρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπᾰρεὶς, έντος. perf. med. ἔσπορα.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσᾱς, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισά'μενος, aor. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo:* f. σπείσω.

Σπείσαντ', *libaverunt,* Ion. pro ἐσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo:* f. σπείσω.

Σπείσω, *libabo.* Vide præced.

Σπειὼ, όος, ἡ, *SPEO,* nomen mul. q. d. *in specu latitans.*

Σπέκλον, *speculum.* Gloss. Cyr. ex Lat.

Σπεκλοποιὸς, *specularius.*

Σπεκȣλά'τωρ, ωρος, ὁ, *spiculator,* vox Lat. unicâ literâ mutatâ, sic dictus à spiculo quod gestabat, δορυφόρος seu δεξιολάβος, *satelles.* Alii tamen *speculatorem* à *speculando* dictum volunt, ideoque per *e* scribi debere.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, et σπέλεθος, ȣ, ὁ, *stercus, excrementum.*

Σπένδεσκε, *libabat,* Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σπένδω, quod vide.

Σπένδησθα, pro σπένδῃς, 2. sing. præs. subj. verbi σπένδω.

Σπενδόμενος, præs. part. pass. à

ΣΠΕ'ΝΔΩ, *libo, fœdus ineo:* f. σπείσω. a. 1. ἔσπεισᾰ. præs. pass. σπένδομαι, *libor, immolor:* perf. med. ἔσπονδᾰ· undè Angl. TO SPEND.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS, spelunca,* Poët. σπεῖος, Ion. σπῆος· dat. pl. σπέσσῑ, Poët. et Ion. σπήεσσῑ.

Σπέρᾱδος, εος, τὸ, *semen:* à σπείρω, *semino.*

Σπέρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *semen, SPERMA:* in S. S. *genus, posteri, filius:* in plur. σπέρμᾰτᾰ. dat. pl. σπέρμᾰσῑ. Th. σπείρω, *semino.*

Σπερμαίνω, f. ᾰνῶ, idem quod σπείρω, *semino.*

Σπερμᾰτίζω, *semento, semen sero:* et

Σπερμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *seminalis.* à σπέρμα. Hinc Angl. SPERMATICK.

Σπερμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui semina colligit, ut aves; garrulus, nugator, blaterator.* ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen,* et λέγω.

Σπερχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *irritatus;* a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, *urgeo:* a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, *celer, festinus; cum impetu ruens; assiduus:* à seq.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, *vehementer cupio; urgeo, propello; festino:* σπέρχομαι, *fugor, irâ concitor, irascor.* a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, f. 1. act. verbi σπείρω, *semino,* quod vide.

Σπὲς, *dic;* pro σπὲ, a. 2. im-

perat. act. ad formam verborum in *μι*, à *σπέω*, vel *σπῶ*, *dico*; f. *σπήσω*. aor. 2. *ἔσπον*. Quod *σπέω* ponitur pro *ἔσπω*, Poët. pro *ἔπω*, *dico*. Vel pro *ἔσπω*, pro *ἔπω*, vel *ἕπομαι*, *sequor*.

Σπέσθαι, *sequi*, præs. inf. m. verbi Poëtici *ἕσπομαι* pro *ἕπομαι*.

Σπέτε, 2. pl. aor. 2. imperat. *σπὲς*, quod vide.

Σπεύδει, *festinat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi *σπεύδω*, *festino*.

Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπεύδοντ' pro *σπεύδοντᾰ*, acc. sing. et

Σπεύδοντες, nom. plur. part. præs. et

Σπεύδοντῐ, Dor. pro *σπεύδουσι*, *properant*, 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, *festino*, *propero*; *studeo*, *paro*. *σπεύδειν βίον ἀθάνατον*, Poët. loquendi genus, *immortalem vitam affectare*. præs. imperat. *σπεῦδε*, *έτω*. imperf. *ἔσπευδον*. fut. *σπεύσω*. a. 1. *ἔσπευσᾰ*. a. 1. imperat. *σπεῦσον*, *ά'τω*. a. 1. part. act. *σπεύσᾱς*, *αντος*. perf. m. *ἔσπουδᾰ*. hinc Angl. SPEED.

Σπεύδωμες, *properemus*, Dor. pro *σπεύδωμεν*, 1. pl. præs. sub. et

Σπεύσᾱς, *αντος*, a. 1. part. act. verbi *σπεύδω*, f. *σω*, *festino*.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπευστῐκὸς, *κὴ*, *κὸν*, *qui festinare solet*: à *σπεύδω*.

Σπῆϊ¨, alii legunt *σπεῖϊ¨*, dat. sing. à *σπέος*, pro *σπέος*, *εος*, *τὸ*, *antrum*, Ion. *σπῆος*.

Σπήλαιον, *ου*, *τὸ*, *spelunca*, *SPELÆUM*. Th. *σπέος*, *εος*, *τὸ*, *specus*, *antrum*.

Σπῆλυγξ, *υγγος*, *ἡ*, *SPELUNCA*: ab eod. th.

Σπήλωνες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco*: à *σπιλὰς*, *saxum*.

Σπιδὴς, *έος*, *ὁ* & *ἡ*, *amplus*, *spissus*. à *σπίζω*, *extendo*.

Σπιδνὸς, *ἡ*, *ὸν*, *densus*, *SPISSUS*: ab eod. th.

Σπίζᾰ, *ης*, *ἡ*, *avis*, à sono, similis est *passeri*: à *σπίζω*, *pipilo*.

ΣΠΙ'ΖΩ, *extendo*, *expando*. q. à *σπάω*, *traho*; etiam *pipilo*, sonus quarundam avium.

Σπῐθᾰμαῖος, *αία*, *αῖον*, vide *σπιθαμώδης*, qu. idem significat.

ΣΠῚΘΑΜΗ', *ῆς*, *ἡ*, *SPITHAMA*, *spatium inter pollicem et minimum digitum expansos*; *palmus major*, *dodrans*: dicta vox *παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὸς δακτύλες*, *à digitis extensis*.

Σπῐθᾰμιαῖος, *αία*, *αῖον*, idem ac

Σπῐθᾰμώδης, *εος*, *ὁ* & *ἡ*, *spithamæ* seu *dodrantis longitudinem æquans*, *dodrantalis*.

Σπῐλᾰ'δεσσιν, *procellis*, dat. pl. Ion. à

Σπῐλὰ's, *ά'δος*, *ἡ*, *rupes*, *scopulus maris*; est et *procella*: à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, *ου*, *ὁ*, *macula*, *labes*, *vitiligo*; item *saxum*. undè

Σπῐλόω, *maculo*: f. *ώσω*. perf. *ἐσπῐ'λωκᾰ*· et

Σπῐ'λωμᾰ, *ᾰτος*, *τὸ*, *macula*, *labes*.

Σπινθᾰρῐ'δες, *scintillæ*. Th. *σπινθὴρ*.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, *ῆρος*, *ὁ*, *SCINTILLA*.

Σπῐ'νος, *fringilla*, avis. à *σπίζειν*.

Σπλαγχνίζω, *sacrifico*. pass. *σπλαγχνίζομαι*, *misericordiâ* (ex ipso corde profectâ) *moveor*. aor. 1. pass. *ἐσπλαγχνίσθην*, *ης*, *η*. a. 1. part. pass. *σπλαγχνισθεὶς*, *έντος*. à *σπλάγχνον*.

Σπλαγχνισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *misericordia*, *commiseratio*: à præc.

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, *ου*, *τὸ*, *viscus*: *τὰ σπλάγχνα*, *viscera*, *cor*, *jecur*, *pulmones*, *affectus maternus*, *commiseratio*. Σπλάγχνον frequentèr de corde dicitur, et liquet etiam in compositis: *ἄσπλαγχνος*, *non habens cor*, et *εὔσπλαγχνος*, *animosus*, *misericors*. Eustath. ducit à Dor. *σπλὰν* pro *σπλὴν*, *splen*, unum ex visceribus.

Σπλαγχνοφᾰ'γος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *viscera edens*: ex *σπλάγχνον* et *φάγω*.

Σπληδὸς, *ῦ*, *ὁ*, *cinis*.

ΣΠΛΗ'Ν, *σπληνὸς*, *ὁ*, *SPLEN*, *lien*. Angl. SPLEEN.

Σπογγῐ'ᾰ, *ᾶς*, *ἡ*, *SPONGIA*: Angl. A SPONGE: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, *ου*, *ὁ*, *spongia*; qu. *σπᾷ ὑγρά*.

Σπογγώδης, *εος*, *ὁ* & *ἡ*, *spongiosus*: à præc.

Σποδεύνᾶς, *ᾶ*, *ὁ*, Dor. pro *σποδεύνης*, *ου*, *ὁ*, *qui in cinere jacet ac dormit*. Ex *σποδὸς* et *εὐνὴ*, *ἡ*, *cubile*.

Σποδέω, *ferventi cinere obruo*, *percutio*, *purgo*; item *subagito*. Th. *σποδὸς*, *ῦ*, *ἡ*, *cinis*.

Σποδῐ'ᾰ, *ᾶς*, *ἡ*, *cinis*, *cinerula*: à *σποδός*.

Σποδίζω, fut. *ῐ'σω*, *sub cinere coquo*, *comburo velut in cinere*, *cineritius sum*. Th. *σποδὸς*.

Σπόδῐον, *ου*, *τὸ*, *cinerula*: à *σποδός*.

Σποδοειδὴς, *έος*, *ὁ* & *ἡ*, *cinereus*: ex *σποδὸς*, *ῦ*, *ἡ*, *cinis*, et *εἶδος*, *species*. Th. *εἴδω*, *video*.

ΣΠΟΔΟ'Σ, *ῦ*, *ἡ*, *cinis*: qu. à *σβέω*, *σβεδὸς*, quia extinctis et consumptis lignis remanet.

Σποδόω, *-ῶ*, *cinere obruo*, *in cinerem redigo*: f. *ώσω*. perf. *ἐσπόδωκᾰ*. à præced.

ΣΠΟΛΑ'Σ, *ά'δος*, *ἡ*, *vestis coriacea*.

Σπολὴ, *stola*. Hesychius pro *στολὴ*, Dor.

Σπόλῐᾰ, *τὰ*, *lanæ*, quæ ex ovium cruribus evelluntur. à *σπάω*, *traho*, *evello*.

Σπόμενος pro *ἑσπόμενος*, sic *σπομένα*. Dor. pro *σπομένη*, *ης*, *ἡ*. Vide in *σπεῖο*.

Σπονδαρχῐ'ᾰ, *ᾶς*, *ἡ*, *initium libandi*, *honos ejus qui in sacrificiis publicis primus libat*. è *σπονδὴ* et *ἄρχομαι*.

Σπονδᾶ's, acc. pl. à *σπονδὴ*, q. v.

Σπονδεῖον, *ου*, *τὸ*, *calix*, *crater*, *vas ad libandum vinum*: à

Σπονδὴ, *ῆς*, *ἡ*, *libatio*, *libamen*: *σπονδῆσῐ*, dat. plur. Ion. pro *σπονδαῖς*. Peculiaritèr *σπονδαὶ* dicuntur *libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur*: et sæpè etiam *ipsa fœdera*. à *σπένδω*, *libo*. f. *σπείσω*. perf. med. *ἔσπονδα*.

Σπονδοφόρος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *qui libationes fert*, *sacerdos*. Ex *σπονδὴ*, *libatio*, (quod à *σπένδω*, *libo*,) et *φέρω*, *fero*. perf. med. *πέφορα*.

ΣΠΟ'ΝΔῨΛΟΣ, *ου*, *ὁ*, *SPONDYLUS*, *vertebra spinæ dorsi*.

Σπορὰ', *ᾶς*, *ἡ*, *semen*, *satio*: *genus*, *proles*, *fœtus*: à perf. med. *ἔσπορα*, verbi *σπείρω*, *semino*.

Σπορᾶ's, *ά'δος*, *ὁ* & *ἡ*, *sparsus*, *dispersus*: et

Σπορεὺς, *έος*, *ὁ*, *sator*, *seminator*: ab eod.

Σπόρῐμος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *qui seminari potest*. *σπόρῐμᾰ*, *ων*, *τὰ*, *sata*: ab eod. th.

Σπόρος, *ου*, *ὁ*, *satio*, *semen*: ab eod.

Σπόρω, gen. Dor. pro *σπόρου*, à præc.

Σπεῦ, pro *ἕσπου*, pro quo et *σπεῖο*, Ion. et Poët. præs. imperat. med. verbi *ἕσπομαι*, Poët. pro *ἕπομαι*, *sequor*: in cujus temporibus sæpe amittitur *ε*. Vide in *σπεῖο*. Et

Σπεῦ, Scythicè *oculum* significat.

Σπουδάζω, *festino*, *propero*; *studeo*, *operam do*, *sedulò ago*, *contendo*, *seriò ago*: cum *περὶ* significat *studium* pertinens

ad *utilitatem nostram;* cum πρὸς, ad *alienam.* σπϐδάζομαι, *expetor, existimor, color.* fut. ά'σω. præs. part. σπϐδάζων, εντος, in acc. pl. σπϐδάζοντᾰς. perf. ἐσπϐ́δᾰκᾰ. a. 1. imperat. act. σπϐ́δᾰσον, ά'τω. à σπϐδὴ, *diligentia.*

Σπϐδαιολογέω, ῶ, f. ήσω, *de rebus gravibus delibero, gravi sermone utor:* à seq. et λόγος.

Σπϐδαῖος, αίᾱ, αῖον, *diligens, probus, honestus, serius:* comp. σπϐδαιότερος, et Att. σπϐδαιέστερος, *majori studio utens:* à σπϐδὴ, *studium.* Th. σπεύδω, *festino.*

Σπϐδαιότᾰτοι, nom. plur. superlat. grad. à σπϐδαῖος, q. v.

Σπϐδαιοτέρως, et σπϐδαιότερον, *diligentiùs,* adv. comp. grad. à σπϐδαῖος, *studiosus.* Th. σπεύδω, *festino.*

Σπϐδαίως, adv. *studiosè, diligentèr, seriò:* à σπϐδαῖος, q. v.

Σπϐδαϛῖκὸς, κὴ, κὸν, *seriis gaudens:* à σπϐδάζω.

Σπϐδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπϐδᾶ, *festinatio,* per Metaph. *animi intentio, desiderium, STUDIUM, diligentia.* Th. σπεύδω, *festino:* perf. med. ἔσπϐδα.

Σπϐδῆ, dat. præced. adverbial. *diligentèr, festinantèr, studiosè, cum labore:* à præc.

ΣΠῨΡΆΘΟΙ'Α, ας, ἡ, et σπῠρᾰθος, ϐ, ὁ vel ἡ, tum σπυρᾶ's, ά'δος, ἡ, *caprarum stercus.*

Σπῠρὶ's, ί'δος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiscella,* seu *vas vimineum* aut *junceum.*

Στᾰγετὸς, ϐ̃, ὁ, *stilla:* à ϛάζω.

Στά'γιον, ϐ, τὸ, *nota senarii* ϛ'.

Στᾰγὼν, όνος, ἡ, *stilla, gutta:* à ϛάζω.

Στᾰδῖ'ᾰ, ᾱς, Ion. ϛᾰδί'η, ης, ἡ, subaud. *μάχη, pugna stataria.* Fem. à ϛάδιος.

Στᾰδῖοδρομέω, *cursu contendo:* f. ήσω. à

Στᾰδῖοδρόμος, *qui in stadio cursu certat:* quod ex ϛάδιος, seu -ον, *stadium,* (quod ab ἵϛημι, *sto,*) et δρόμος, *cursus.*

Στά'διον, *STADIUM, curriculum,* quod stadium æquat. Æol. σπάδιον, *SPATIUM:* à ϛάδιος.

Στά'διος, ϐ, ὁ, idem. à

Στά'διος, ί'ᾱ, ιον, *firmus, a, um; stabilis; longus* et *rectus:* ab ἵϛαμαι, *sto.*

Στάζοντᾰ, *stillantem,* acc. sing. præs. part. à ϛάζω, *stillo.*

ΣΤΑ'ΖΩ, *stillo:* f. ξω.

Στᾰθεὶς, έντος, *status, positus;* a. 1. part. pass. verbi ἵϛημι, *sto:* f. ϛήσω. a. 1. pass. ἐϛάθην.

Στά'θεν, Bœot. Sync. pro ἐϛάθησαν, *steterunt,* 3. plur. a. 1. pass. verbi ἵϛημι, *sto.*

Στᾰθερὸς, ᾱ', ὸν, *stabilis, firmus, constans;* de die est *meridianus:* à ϛάω, seu ἵϛημι, *sto.*

Στᾰθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Στᾰθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Στᾰθήσομαι, η, εται, f. 1. pass. verbi ἵϛημι.

Στᾰθῐ, Dor. pro ϛῆθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάθμᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro ϛάθμη, ἡ, *meta,* quod vide.

Σταθμᾱ'ω, fut. ήσω, et usitatiùs ϛαθμᾱ'ομαι, ῶμαι, *ad amussim exigo, pondero, æstimo; conjecturam facio, pensito, expendo:* à ϛάθμη, *amussis.*

Σταθμεύμενος, Ion. pro ϛαθμώμενος, *conjiciens:* à ϛαθμάομαι, vel -όομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amussis, regula ad quam aliquid exæquatur, meta; perpendiculum:* ab ἵϛημι.

Σταθμίζω, f. ί'σω, *pondero, appendo.* Th. ἵϛημι, *sto, pondero.*

Σταθμί'ον, ϐ, τὸ, *statera, libra;* item *pondus:* à ϛαθμός.

Σταθμόνδε, adv. pro εἰς ϛαθμὸν, *in stabulum.*

Σταθμὸς, ϐ̃, ὁ, *stabulum; statio, postis; statera, libra, pondus:* dicitur et *de magnis locorum intervallis:* dat. sing. ϛαθμῷ. dat. pl. Ion. ϛαθμοῖσῐ. ab eod. th.

Στᾰθος, εος, τὸ, Dor. pro ϛῆθος, εος, *pectus.*

Σταῖμεν, ϛαῖτε, ϛαῖεν, Att. Sync. pro ϛαίημεν, ητε, ησαν, 1. pl. a. 2. opt. act. verbi ἵϛημι.

ΣΤΑΙ῀Σ, et ϛαὶς, αιτὸς, τὸ, *farina triticea aquâ subacta; adeps.*

Στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, aloë:* à

Στακτὸς, ὴ, ὸν, *stillatitius.* Th. ϛάζω, fut. ξω, *stillo.*

Στά'λᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro ϛήλη, ἡ, *columna.*

Στᾰλαγμὸς, ϐ̃, ὁ, *distillatio.*

Στᾰλάζω, fut. ξω, *STILLO.* Th. ϛάζω, idem.

Στᾰλᾰ'ω, idem ac præced.

Στᾰλῆναι, *missum esse,* aor. 2. inf. pass. verbi ϛέλλω, *mitto:* a. 2. pass. ἐϛάλην.

Στά'λιξ, κος, *varus, paxillus,* qui facit imposita ϛάειν.

Στά'μεν, Poët. pro ϛῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵϛημι.

Στᾰμῖ'ν, ῖ'νος, *lignum in navi erectum:* à ϛάω, seu ἵϛημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ϐ, ὁ vel ἡ, *urna, hydria, amphora:* ut puto, à ϛάω, quòd erecta stet.

Στᾶ'ν, Ion. pro ἔϛαν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔϛασαν, *steterunt,* 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἵϛημι, *sto:* f. ϛήσω. a. 2. ἔϛην.

Στάξευμες, Dor. et Æol. pro ϛάξομεν, *stillabimus,* 1. plur. f. 1. verbi ϛάζω, *stillo.*

Σταξοῖσῐ, Æol. et Dor. pro ϛάξϐσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi ϛάζω, *stillo:* f. ξω.

Στᾰότᾰ, Ion. pro ἑϛαότα, n. g. pl. num. præs. part. act. ab ἵϛημι, *sto.* perf. part. ἑϛακὼς, ότος, et Ion. Crasi ἑϛαὼς, ότος, et per Aphæresin ϛαότος, &c.

Στᾶ's, *qui stetit,* a. 2. part. act. Sed ϛᾶσ' pro ϛᾶσᾰ, a. 2. part. f. g. ab ἵϛημι, *sto.*

Στά'σῃ, *consistas,* 2. sing. a. 1. sub. med. Dor. pro ϛήσῃ, ab ἵϛημι, *sto.*

Στᾰσιάζω, fut. ά'σω, *seditionem excito, dissideo; contendo, insurgo:* à ϛάσις.

Στᾰσιασμὸς, ϐ̃, ὁ, *seditio, seditionis concitatio:* à præc.

Στά'σιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *stativus, stabilis, constans, firmus, quietus.* ἀργύριον ϛάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lysiam, *pecuniam fœnori dari licere.* ab ἵϛημι, *sto.*

Στά'σῐς, εως, ἡ, *status, statio, ipse standi actus; quies; stabilitas;* item *factio, seditio.* Th. ἵϛημι.

Στᾰσιώδης, εος, et ϛᾰσιώτης, ϐ, ὁ *seditiosus:* à præc.

Στάσκεν, Ion. et Poët. pro ἔϛη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵϛημι, *sto.*

Στά'σομαι, Dor. pro ϛήσομαι, fut. 1. med. verbi ejusd.

Στά'σω, Dor. pro ϛήσω, fut. 1. ejusd.

Στᾰτὴρ, ῆρος, ὁ, *STATER,* nummus quatuor drachmas valens, Matt. xvii. 27. Sub Atheniensium republicâ nummus aureus unciæ ponderis: sub Bysantinis imperatoribus nummus sexta pars unciæ. *Debitor qui pecuniam mutuatur.* πολλοὶ ϛατῆρες, ἀποδοτῆρες δ' ϐδ' εἷς, Epicharmus: *multi sunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat.*

Στᾰτὸς, ὴ, ὸν, *stans, qui stat; stabilis, firmus, constans:* ab ἵϛημι.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ϐ̃, ὁ, *vallus, palus ligneus, crux.*

Σταυρόω, -ῶ, *vallum* seu *palum depango, palo crucifigo;* per

Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango;* virtute scil. Spiritûs S. precibus, &c. fut. ώσω. perf. ἐςαύρωκᾰ. a. 1. ἐςαύρωσᾰ. a. 1. imperat. act. ςαύρωσον, ά'τω, et in 2. plur. ςαυρώσᾰτε. a. 1. sub. act. ςαυρώσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ςαυρώσωσῐν. a. 1. inf. act. ςαυρῶσαι. a. 1. part. act. ςαυρώσᾱς, αντος. perf. pass. ἐςαύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptui et horrori.* perf. part. pass. ἐςαυρωμένος, η, ον, *crucifixus.* a. 1. pass. ἐςαυρώθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. ςαυρώθητῐ, ήτω. a. 1. sub. pass. ςαυρωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. ςαυρωθῆναι. Th. ςαυρὸς, *crux.*

Σταυρώσῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad crucifixionem pertinens:* à seq.

Σταύρωσῐς, εως, ἡ, *crucifixio:* à 2. pers. sing. perf. pass. verbi ςαυρόω.

ΣΤΆΦΙ'Σ, ΐδος, ἡ, *uva passa.* Hinc ςάφυλη, ῆς, ἡ, *uva:* qu. à ςάζω, qui stillat liquorem: hinc et ςαφυλὴ ἀνθρώπȣ, *columella, uva:* sed ςαφύλη, ης, est *perpendiculum; funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno reprimendam.*

Στᾰφυλὴ, et ςᾰφύ'λη. vide in ςαφίς. ςᾰφυλῆσῐ, dat. pl. Ion. à ςαφυλὴ, *uva.*

Στᾰχά'νη, ης, ἡ, *trutina,* Dor. ab ἵςημι, *pondero.*

ΣΤΆ'ΧΥΣ, ῠος, ὁ, *spica:* in nom. pl. ςάχυες. q. à ςὶξ, *ordo;* quia certos habet ordines granorum; item *stella* quæ *spica* virginis dicitur: et *herba,* marrubio similis. Est et

Στά'χῠς, ῠος, ὁ, nomen viri.

Στᾶ'ω, ςῶ, *STO, maneo:* ab hoc inusitat. est ἵςημι, *statuo.*

ΣΤΕ'ΆΡ, ᾰτος, τὸ, *sebum* seu *sevum;* item *farina aquâ subacta.*

Στεᾰ'τόομαι, -ȣ̃μαι, *pinguesco, pinguefio:* f. 1. med. ώσομαι. à præc.

Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio:* f. ά'σω. perf. ἐςέγᾰκᾰ. à ςέγω.

Στεγᾰνὸς, et per Sync. ςεγνὸς, ἡ, ὸν, *tectus, opertus; qui secreta in pectore retinet; densus, firmus:* à ςέγω, *tego, sustineo.*

Στέγασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *integumentum:* à ςεγάζω.

Στεγασρῐ'δες, *ad aliquid tegendum aptæ.* Th. ςέγω, *tego.*

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio:* undè Angl. STAGE. Th. ςέγω.

Στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, idem et ab eod. th.

ΣΤΕ'ΓΩ, *TEGO, operio;* item *tolero, sustineo, impedio; contineo;* ȣ̓κ ἂν δυναίμην μὴ ςέγοντα πιμπλάναι, Eurip. ap. Plut. de Garrul. p. 504, *Implere te ne queo continentem ego nihil.* f. ξω. perf. ἔςεχᾰ. perf. med. ἔςεγᾰ.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIPO, calco:* qu. ex ςάω, et βάω, quod enim calcat, *stat* et *it* quodammodo; quia stando movet pedes.

Στεί'λαντο, *collegerunt,* Ion. pro ἐςείλαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ςέλλω, *mitto, contraho,* quod vide.

Στειλειᾱ', ᾶς, ἡ, *foramen securis, in quod ςέλλεται,* id est, *immittitur* lignum: et

Στειλειὸν, et Poët. ςειλειὸν, ȣ̃, τὸ, et ςειλεὸς, vel ςελεὸς, ȣ̃, ὁ, *securis manubrium;* quòd ςειλειᾷ, immittitur.

Στεινομένη, Ion. pro ςενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi ςένω, *gemo.* Th. ςενὸς, *angustus, arctus:* Ion. ςεινὸς, idem.

Στείνοντο, pro ἐςείνοντο, *resonabant,* 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐςένοντο, à ςείνω.

Στεινὸς, Ion. idem quod ςενὸς, *angustus:* sed

Στεῖνος, εος, τὸ, *via angusta; anxietas.* Th. ςενός.

Στεινόω, Ion. pro ςενόω· et

Στείνω, Ion. pro ςένω. Th. ςενός.

Στεινωπὸς, Ion. pro ςενωπὸς, hòc autem Poët. pro ςενοπὲς, *arcta* seu *angusta via:* à ςεινὸς, *angustus,* et ὀπὴ, *foramen.*

Στείομεν, *steterimus,* Ion. pro ςῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in εο resoluto, ςέομεν, et Ectasi Poët. ςείομεν, verbi ἵςημι, *sto:* f. ςήσω. a. 2. ἔςην. a. 2. sub. ςῶ.

Στεῖρᾰ, ᾱς, et Ion. ςείρη, ης, ἡ, *carina navis,* quasi ςεῤῥὰ, *firma:* à ςεῤῥὸς, *solidus,* pro ςερεὸς, idem; *quod carina sit solidissima asserum, quippe in quam, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis.* Est etiam

Στείρᾰ, ᾱς, ἡ, *sterilis;* à ςερέω.

Στεῖρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sterilis.* ab eod.

Στειρόω, -ῶ, *sterilis sum;* f. ώσω. perf. ἐςείρωκᾰ.

Στεῖχον, Ion. pro ἔςειχον, *incedebant,* 3. pl. imperf. ind. act. verbi ςείχω, *eo, vado.*

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado, ordine incedo:* ςείχειν πέδον, χθόνα, &c. *superambulo,* ap. Poët. Græc. frequenter. v. Salm. de m. us. p. 518. f. ξω. perf. ἔςειχᾰ. a. 2. ἔςῐχον.

Στελγῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, et

Στέλεγγῐς, ἡ, *strigilis;* item *coronamenti genus, lamina;* à ςέλλειν γυῖα, *ornare membra.* Vide ςλεγγίς.

Στελεὸν, et ὸς, vide in ςειλειόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus, caudex:* qui qu. ex radice ςέλλεται.

ΣΤΕΛΓΊ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur.*

Στέλλειν, *ornare,* Dor. pro ςέλλειν, præs. inf. act. à seq.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto, instruo, apparo, orno, amicio; contraho,* ut vela; *reprimo, inhibeo, sisto.* f. ςελῶ. f. 2. ςᾰλῶ. perf. ἔςαλκᾰ. a. 1. ἔςειλᾰ. præs. med. ςέλλομαι, *vito, declino; fallo; contendo, proficiscor,* sed *navigatione* propriè; *expeditionem suscipio.* perf. med. ἔςολα.

Στελμονῐ'αι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur:* à ςέλλω, *instruo.*

Στελῶ, *mittam,* f. 1. verbi ςέλλω, *instruo.*

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumeliâ* seu *injuriâ afficio; assiduè moveo.* vide ςέμφω.

Στέμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sertum, corona; vitta, lana; STEMMA* nobilitatis: à 1. pers. perf. pass. verbi ςέφω, *corono:* fut. ψω. perf. ἔςεφα. perf. pass. ἔςεμμαι. Angl. A STEM.

Στέμφῠλᾰ, τὰ, *vinacea, floces, fraces.* Sunt folliculi ςαφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo.* Martin. refert ad ςείβω, *calco.*

Στέναγμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Στεναγμὸς, ȣ̃, ὁ, *suspirium, gemitus:* à seq.

Στενάζω, *gemo, ingemisco, suspiro:* præs. imperat. act. ςέναζε, έτω, et in pl. ςενάζετε. f. άξω. aor. 1. ἐςέναξᾰ. à ςένω, *gemo.* Th. ςενὸς, *angustus,* gemitus enim fit angusto corde.

Στενακτὸς, ἡ, ὸν, *gemebundus, lamentabilis:* à præced.

Στενᾰ'χεσκον, Ion. imperf. verbi ςενάχω.

Στενᾰ'χιζε, *ingemiscebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Στενᾰχίζω, f. ῐ'σω, *gemo:* Poët. à

Στενᾰ'χω, f. ξω, Poët. et ςενᾰχέω, idem ac ςενάζω, et ab eod.

Στενόεις, όεσσᾰ, όεν, *gemebundus.* Th. ςενὸς, *arctus.*

Στενόεντᾰ, præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχέω, *de rebus malè sub-*

tilibus garrio, de rebus frivolis subtiliter disputo: à seq.

Στενολέσχης, ου, ὁ, *qui de rebus subtilibus garrit, argutator, nugator;* à στενὸς et λέσχη, *sermocinatio.*

ΣΤΕΝΟ'Σ, ή, όν, *angustus, arctus.*

Στενόσημον, *angusticlavium:* ex στενὸς, *angustus,* et σῆμα, ατος, τὸ, *signum:* ita πλατύσημον, *laticlavium.*

Στενότης, ητος, ἡ, *angustia:* à στενός.

Στενοχωρέω, -ῶ, *coarcto:* f. ήσω. perf. ἐστενοχώρηκα. præs. pass. στενοχωρέομαι, -οῦμαι, *coarctor.* à στενόχωρος.

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustum spatium, angustia:* ab eod.

Στενόχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arctus, angustus:* à στενὸς et χώρα.

Στενόω, fut. ώσω, *angusto, coarcto.* Th. στενὸς, *angustus.*

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR,* præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquaginta; dat. sing. Στέντορι.

Στένω, fut. ενῶ, *gemo, deploro:* ex angusto corde. Th. στενὸς, *angustus.*

Στενωπὸς, Poët. pro στενοπὸς, *angustus, in quo visus contrahitur, arcta* seu *angusta via:* à στενὸς, *angustus,* et ὀπὴ, *foramen.*

Στενῶς, adv. *contractè, angustè:* à στενός.

Στένωσις, εως, ἡ, *angustia, coarctatio:* à στενόω.

Στέομεν, *stetissemus,* Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, *diligo.*

ΣΤΕ'ΡΓΩ, *naturali charitate complector;* it. *acquiesco, sum contentus, oro, desidero:* f. ξω. perf. ἔστερχα. perf. m. ἔστοργα.

Στέργωσιν, 3. plur. præs. sub. verbi præced.

Στερεοκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *firmus et constans animo, duro corde:* ex στερεὸς et καρδία, *cor.*

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, εά, εόν, *solidus, integer, perfectus, rigidus, firmus, durus:* q. à στάω, ut *firmiter stans.*

Στερεότης, ητος, ἡ, *soliditas:* à præc.

Στερεόω, -ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro:* f. ώσω. perf. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεόμην, -ούμην, et in 3. pl. ἐστερέοντο, -οῦντο. perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερέσαι, pro στερῆσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, *privo.*

Στέρεται, *privatur,* 3. sing. præs. pass. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, -οῦμαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, *privo, orbo:* f. ήσω, et έσω. perf. εκα, et ηκα. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, soliditas:* à στερεόω, *solido.* Th. στερεὸς, *solidus.*

Στερεῶς, adv. *solidè, firmitèr, constantèr:* à στερεὸς, q. v.

Στερέωσις, εως, ἡ, *firmatio, solidatio:* à perf. pass. verbi στερεόω.

Στερηθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. fœm. gen. verbi στερέω, *privo:* a. 1. ἐστερήθην.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi στερέω, *privo.*

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio, commissio* vel *amissio mercimonii.* Aristot. Œcon. l. ii. v. Salm. de m. usur. p. 616. et

Στερητικὸς, ή, όν, *privativus:* à perf. pass. verbi στερέω, *privo.*

Στερθέμεν, *privatum esse,* per Sync. pro στερηθῆμεν, seu στερηθήμεναι, Ion. et Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, *privo:* f. έσω, et ήσω. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur,* 3. pl. ind. pass. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo.*

Στέριφος, εος, τὸ, *pectus,* quia στεῤῥὸν, *solidum.* Et στέριφος, ίφη, ιφον, *sterilis; firmus:* à στερεὸς vel στεῖρος.

Στερκτὸς, ή, όν, *amabilis:* à στέργω.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, *pectus:* quia στερεὸν ossibus firmiter munitum.

Στερνοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pectore suo continens, cavus;* epith. terræ: ex στέρνον et ἔχω.

Στέρξαι, *amavisse,* a. 1. infin. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector:* fut. ξω. a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -οῦμαι, *privo.*

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor:* per Aphæresin pro ἀστεροπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro:* f. ψω.

Στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, Ep. pro

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur suscitat,* Jovis epithet. à στεροπὴ et ἀγείρω, *excito.*

Στέροψ, πος, ἡ, idem quod στεροπή.

Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac στερεὸς, *solidus.*

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης, *soliditas.*

Στέρφος, εος, τὸ, *pellis:* à στέφω, *tego,* per Pleonasm. τοῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, et Dor. στέφος, q. à στέφω.

Στερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *dilectus,* a. 1. part. pass. verbi στέργω. f. ξω. Vide in στέρξαι.

Στεύομαι, *promitto, firmo:* ab ἵστημι.

Στεῦτ', pro στεῦτο, vide in

Στεῦται, *firmatur,* per Sync. pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι. sic στεῦτ' pro στεῦτο, *firmabatur,* Ion. et per Sync. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. med. ejusd.

Στεφάνας, α, ὁ, nomen viri. Gr. *sertum.*

Στεφάνη, ης, ἡ, *corona, vertex, orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species, ungula.* Th. στέφω, *corono.*

Στεφανηφορέω, ῶ, *coronam fero,* f. ήσω. perf. ἐστεφανηφόρηκα. à στεφανηφόρος.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio:* à seq.

Στεφανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *coronam gestans, coronatus.* στεφανηφόρος ἄγων, *certamen, in quo victori corona datur ferenda.* Στεφανηφόρος, ου, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à sacerdotibus, ut curam haberet sacrorum quæ ad Deos spectabant; tanquam summi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum Stephanephorus Tarsi tunicam purpuream indutus albo distinctam coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. semper gerere ait, cùm alii sacerdotes non nisi inter sacra illam portarent. *Vaill. de Num. Græc.* p. 318. Ex στεφανὴ, quod à στέφω, *corono,* et φέρω, *fero.*

Στεφανίζω, f. ξω, *corono:* à seq.

Στέφανος, ου, ὁ, *corona;* metaph. *decus, honos.* Th. στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, q. v.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio:* à

Στεφανοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *coronatus, coronam gestans:* ex στέφανος et φέρω.

Στεφανόω, -ῶ, *corono;* item *honoro, orno, decoro:* fut. ώσω. perf. ἐστεφάνωκα. præs. pass. στεφανόομαι, -οῦμαι, -οῃ, -οῖ, -όεται, -οῦται, perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. perf. part. pass.

ἱςιφάνωμένος, *coronatus:* à ςί-φανος. Th. ςίφω, *corono.*
Στιφά'νωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *corona;* et Metaph. pro *ornamento.* à 1. pers. sing. perf. pass. præced.
Στιφά'νως, Dor. pro ςιφάνυς, acc. pl. à ςίφανος, q. v.
Στίφον, *coronârunt,* Ion. pro ἵςιφον, 3. pl. imperf. verbi ςίφω.
Στίφος, ιος, τὸ, *corona* seu *corolla:* à seq.
ΣΤΕ'ΦΩ, *corono, redimio, orno; cingo, circumdo, tego; impleo,* de poculis: fut. ψω. perf. φᾰ. perf. pass. ἵςιμμαι.
Στίψᾱς, αντος, *qui coronavit,* a. 1. part. act. verbi præced.
Στίωμεν, Ion. pro ςῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵςημι, *sto:* a. 2. ἵςην.
Στῆ, *stetit,* Ion. pro ἔςη, 3. sing. a. 2. ind. act. et
Στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἵςημι, *sto:* f. ςήσω. a. 2. ἵςην.
Στήῃ, vel ςήῃ, et ςῄῃ, Poët. pro ςιίῃ, et hoc pro ςέῃ, quod Ion. pro ςῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel ςήῃ, Pleonasmo τῦ η, pro ςῇ, verbi ἵςημι, *sto.* aor. 2. ἵςην.
Στήθεσσῐν, dat. pl. Ion. pro ςή-θεσῐ, à ςῆθος, εος, τὸ, *pectus.*
Στήθεσφῐν, φ additur per Paragog. dat. plur. ejusd.
Στῆθῐ, *sta,* a. 2. imperat. act. verbi ἵςημι, *sto,* f. ςήσω. a. 2. ἵςην.
Στηθοδεσμῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *fascia pectoralis:* à seq.
Στηθόδεσμον, ϋ, τὸ, *pectorale, fascia:* ex ςῆθος et δεσμός.
ΣΤΗ~ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus.* τὰ ςήθη, *aggeres arenæ,* vel *saxa in mari latentia.*
Στήκετε, 2. pl. præs. à
Στήκω (ab ἕςηκα), *firmitèr sto.* legitur verò in præsenti solo; dicitur verò ςήκω pro ἑςήκω. per Aphæresin. ἑςήκω, f. ξω, *persto, constantèr sto.* Formatur à perf. ἕςηκα, verbi ἵςημι.
ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis* vel *signi gratiâ;* sæpe pro *cippo,* vel *columnâ:* q. ab ἵςημι, *statuo.*
Στηλῐ'διον, ϋ, τὸ, et
Στηλῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *parvus cippus,* seu *columella.* acc. pl. ςηλῐ'δᾰς. Th. ςήλη.
Στηλῐ'της, ϋ, ὁ, *in cippum inscriptus; ob crimina notatus; columnaris:* ab eod. th.
Στηλογρᾰφῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *tituli inscriptio:* à γράφω, *scribo,* et ςήλη, *titulus.*

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum, stabilio ut cippum, statuo.* Th. ςήλη, *cippus.*
Στήλωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *columna, cippus.*
Στῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *stamen,* impr. in herbis. ab ἵςημι.
Στήμεναι, pro ςῆναι, aor. 2. inf. verbi ἵςημι.
Στήμονᾰ, acc. sing. à
Στήμων, ονος, ὁ, *stamen;* dat. ςήμονῐ. Th. ἵςημι, *sto.*
Στῆναι, *posuisse,* a. 2. inf. act. ab eod. th.
Στήνῐᾰ, ων, τα, *festum erat Athenis, quo se mutuò scommatis perstringebant.*
Στήνῐον, ϋ, τὸ, *pectus:* à ςῆναι, *firmum stare.*
Στηνῐόω· ςηνῐῶσαι, *conviliis incessere.* Hes. à ςηνία.
Στήριγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum;* item *temo,* vel *furca currûs:* et
Στηριγμὸς, ῦ, ὁ, *ipsa actio stabiliendi, firmitas:* à 1. pers. perf. pass. seq.
ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, *firmitèr figo, statuo, confirmo, stabilio, figo, sto, constituo.* f. ξω. a. 1. ἐςήριξᾰ. aor. 1. imperat. act. ςήριξον, ᾰ'τω. a. 1. opt. ςερίξαιμῐ, αις, αι. perf. pass. ἐςήριγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. ἐςηριγμένος, η, ον, *stabilitus.* a. 1. pass. ἐςηρίχθην. a. 1. infin. pass. ςηριχθῆναι, *confirmari.*
Στήριξε, *firmitèr fixit,* Ion. pro ἐςήριξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.
Στῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἵςημι, *sto.*
Στῆσαι, *statuisse,* a. 1. infin. act. et
Στήσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. m. verbi ἵςημι, f. ςήσω.
Στήσαντ' pro ςήσαντο, *erexerunt,* 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐςήσαντο, verbi ejusd.
Στήσᾱς, et in f. g. ςήσᾱσᾰ, a. 1. part. act. et
Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et
Στήσομεν, *constituemus,* 1. pl. f. 1. act. verbi ἵςημι, quod vide.
Στῆτε, ςήτωσᾰν, 2. et 3. pl. a. 2. imperat. act. ςῆθι, ςήτω, verbi ejusd.
ΣΤΗ'ΤΗ, vel ςήτᾱ, ης, ἡ, *fœmina, mulier:* q. à ςήθη, *mamma.*
Στήτην, Ion. pro ἐςήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵςημι.
Στήωσῐν, *steterint,* 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro ςῶσιν, verbi ἵςημι. a. 2. sub. ςῶ, et Pleonasmo ςέω, deinde Ectasi ςείω, et Att. η pro ει, ςήω, et in 3. pl. ςήωσι.

ΣΤΙ'Α, ᾶς, et ςιά, ᾶς, ἡ et ςῖον ϋ, τὸ, *lapillus, calculus.*
Στῐβᾰρὸς, ρᾱ', ρὸν, *densus, crassus, firmus; ponderosus.* dat. pl. Ion. ςιβαροῖσι. à ςείβω, *calco, denso.*
Στῐβᾰρῶς, adv. *densè, firmitèr;* à præced.
Στῐβᾱ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *stratum calcatum, torus ex herbis* aut *foliis humi stratis.* Στοιβὰς, idem, et ab eod. th.
Στῐβεύω, *vestigo, indago;* Gl. Cyr. propriè est *calco;* à ςείβω.
Στῐ'βη, ης, ἡ, *pruina.* à ςείβω, *condenso.*
Στῐ'βος, ϋ, ὁ, *iter tritum, trames.*
Στίγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *STIGMA, signum alicui inustum,* aut *impressum.* pl. τὰ ςίγματα, etiam *maculæ:* et
Στιγμᾰτῐ'ᾱς, ϋ, ὁ, *stigmate notatus.* à ςίζω.
Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum.* ςιγμὴ χρόνϋ, *punctum temporis, momentum.* à 1. pers. perf. pass. verbi
ΣΤΙ'ΖΩ, *pungo, notis distinguo, stigmata inuro;* Metaph. *incesso, infamo;* f. ξω. perf. pass. ἕςιγμαι. hinc
Στικτὸς, ἡ, ὸν, *signatus, punctus, punctis signatus* vel *distinctus:* à 3. pers. perf. pass. præced.
Στίλβη, ης, ἡ, *nitor, splendor:* et
Στιλβὸς, ἡ, ὸν, *fulgidus, lucidus:* et indè
Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *splendidum reddo:* à
ΣΤΙ'ΛΒΩ, *splendeo, luceo, corusco, illustro;* f. ςίλψω. perf. ἕςιλφᾰ.
Στίλβωσῐς, εως, ἡ, *nitor, splendor:* à ςιλβόω.
ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi pretii, minimum quid.*
Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, *lucens:* à ςίλβω, *splendeo.*
ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, *stibium.*
Στίμμισμᾰ, τος, τὸ, *pigmentum.*
Στὶξ, ςῐχὸς, ἡ, *ordo; versus; agmen:* in pl. αἱ ςῐ'χες, acc. pl. ςῐ'χᾱς. Th. ςείχω, *ordine eo, vado.*
Στίξῐς, εως, ἡ, *compunctio.*
Στῖον, ϋ, τὸ, *lapillus.*
Στιππύῐ'νος, ϋ, ὁ, *stuppâ confectus:* ex
Στίππυον, ϋ, τὸ, *stuppa:* id. q. ςυππεῖον.
Στῐ'φος, εος, τὸ, *turma, globus militum:* à ςείβω, *denso.*
Στιφρᾱ'ω, *denso, solido:* à
Στιφρὸς, ρᾱ', ρὸν, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus,* q *calcatus.* à ςείβω, *condenso.*

Στῐχῳδὸς, ῦ, ὁ, *poëta:* ex ςὶξ et ἀοιδός.

Στῐχᾰ'ρίον, ῦ, τὸ, *tunica, vestis episcoporum undulata.*

Στῐ'χᾱς, acc. pl. à ςὶξ, ςιχὸς, ἡ, *ordo, turma.* Th. ςείχω, *ordine eo.* Sed

Στῐχᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, herbæ nomen ab eod.

Στῐχᾰ'ω, et -ᾰ'ομαι, *ordine eo, vado.* Th. ςείχω, *eo, vado:* a. 2. ἔςιχον.

Στῐ'χε, *discede*, a. 2. imperat. act. verbi ejusd.

Στῐχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *per versus scriptus:* et

Στῐχηρὸς, ρᾶ, ρὸν, idem. à ςίχος, *ordo, versus.*

Στιχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *notatus*, a. 1. part. pass. verbi ςίζω, *pungo:* f. ξω. a. 1. pass. ἐςίχθην.

Στῐ'χος, ῦ, ὁ, *versus, ordo*, idem quod ςίξ. Th. ςείχω, *eo, vado.*

Στιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *durus, asper:* à ςία.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ῖ'δος, ἡ, *strigil*, idem quod ςελεγγὶς, et ςελγίς. *Balnearis strigilis* erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus similitudine ςλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam.* ταινίδιον, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.*

Στλεγγίζω, fut. ῐ'σω, *destringo, strigile rado:* à præc.

ΣΤΟᾸ', ᾶς, ἡ, *porticus.* ςοαὶ, *loca in quibus frumenta reponuntur.*

Στόϐος, *convitium:* à ςέμϐω, *contumeliâ afficio.*

Στοιϐάζω, *stipo, compono, struo:* à ςοιϐὴ, *stipatio.*

Στοιϐᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *frons, -dis*, idem quod βαῖον, ῦ, τό.

Στοιϐᾰ'σιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *stipabilis.*

Στοιϐαςὴς, ῦ, ὁ, *stipator:* à 3. sing. perf. pass. verbi ςοιϐάζω.

Στοιϐὴ, ῆς, ἡ, *stipatio; compositio, acervus, res exigua quæ ad explendum aliquid adhibetur; herba quædam.* à ςείϐω, *calco:* fut. ψω. perf. ἔςειφα. perf. med. ἔςοιϐα.

Στοιχεῖον, ῦ, τὸ, (1) *Prima disciplinarum rudimenta*, Gal. iv. 3. Heb. v. 12. vi. 1. (2) *Literæ ex quibus sermo componitur.* Vid. Dionys. de collocat. verborum. Priscian. de accentibus, p. 832. (3) *Umbra Solarii* ex quâ signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, testante Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (4) *Imagines signorum Zodiaci* lapidulis annulisque insculptæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmas. de Annis climactericis. (5) *Signa Zodiaci*, ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laertii Menedemum, l. vi. § 102. (6) *Elementum*, quo quid componitur, aut in quod resolvitur; definiente Zenone apud Laertium, l. vii. § 136. à ςοῖχος, *ordo.* Th. ςείχω, *ordine eo.* f. ξω. perf. ἔςειχα. perf. med. ἔςιχα, et ἔςοιχα.

Στοιχειόω, -ῶ, f. ώσω, *elementa doceo:* à præc.

Στοιχείωσῐς, εως, ἡ, *prima elementorum institutio:* à perf. pass. verbi præc.

Στοιχέω, -ῶ, *incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigor.* f. ήσω. perf. ἐςοίχηκᾰ. ab eod. th.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim:* ab eod. th.

Στοίχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *conventio, pactum, conventum.* Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ῦ, ὁ, *ordo, versus.* Th. ςείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, vestis oblonga.* Th. ςέλλω, *orno, amicio.*

Στολητὴς, ῦ, ὁ, *vestiarius, vestiarii præses*, 2 Reg. x.

Στολῐδωτὸς, τὴ, τὸν, *plicas habens*, de veste dictum: à ςολίς.

Στολίζω, f. ῐ'σω, *vestio, apparo:* à ςολὴ, quod vide.

Στολῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *plica vestis:* à ςολή.

Στολῐ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi ςολίζω, *amicio, apparo.*

Στολισμὸς, ῦ, ὁ, *vestitus, ornamentum:* à ςολίζω.

Στόλισσον, *orna*, a. 2. imperat. act. Poët. verbi ςολίζω.

Στολιςὴς, ῦ, ὁ, *vestiarius:* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ςολίζω.

Στόλος, ῦ, ὁ, *militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus:* à ςέλλω, *mitto.*

ΣΤΟ'ΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *os, oris; sermo; acies gladii.* ςόμα πρὸς ςόμα λαλῆσαι, *loqui cum præsentibus.*

Στόμαργος, ῦ, ὁ, *rabula.* Gl. Cyr.

Στομᾰ'τεσσῐν, dat. pl. Ion. et Poët. à ςόμα, ατος, τὸ, *os, oris.*

ΣΤΟ'ΜᾸΧΟΣ, ῦ, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus.* à ςόμα. Hinc Angl. STOMACH.

Στόμϐος, *qui ore dilatato sonum edit; convitium faciens:* à ςόμα et βόω.

Στόμῐον, ῦ, τὸ, *osculum, parvum os, orificium vasis, venæ et similium introitus angustior; freni pars, quæ ori equi inditur.* Dim. à ςόμα.

Στόμος, *garrulitas, convitium:* à ςόμα.

Στομόω, ςόμα ἔχειν ποιῶ, *ore afficio; os facio; ferrum acuo et induro; disertum reddo;* et *os claudo;* item *frontes in exercitu instruo.* Th. ςόμα, *os, oris.*

Στόμωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *chalybs:* item *vis, robur:* et

Στόμωσῐς, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum:* item *acies, acumen, robur:* à perf. pass. verbi ςομόω.

Στομφάζω, f. ᾰ'σω, *utor grandibus verbis:* à ςόμϐος.

Στονᾰχεῦντῐ, Dor. et Æol. pro ςονᾰχῦσί, 3. pl. præs. ind. act. vel Dor. pro ςοναχῦντι, dat. sing. part. præs. à

Στονᾰχέω, fut. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro:* à ςένω, *gemo.* Th. ςενὸς, *angustus.*

Στονᾰχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, suspirium:* à ςένω, *gemo.*

Στονᾰχίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

Στονᾰχίζω, seu -ομαι, f. m. σομαι, idem quod ςένω, *gemo, ingemisco:* à ςοναχή. Th. ςενὸς, *angustus.*

Στονόεις, όεσσᾰ, όεν, *gemebundus:* à ςόνος, *gemitus.* Th. ςενὸς, *arctus.*

Στόνος, ῦ, ὁ, *gemitus, dolor, mæror:* à ςένω.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, ῆς, ἡ, actus τῦ ςέργοντος, *amor ingenitus; affectus naturalis*, quo parentes et liberi se mutuò prosequuntur. Th. ςέργω, *amo.*

Στορέννῡμῐ. Vide in ςορέω, *sterno.*

Στορέσαι, *sternere*, aor. 1. inf. act. ςόρεσᾰν, Ion. pro ἐςόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ςορέσᾱς, ςορέσᾱσᾰ, a. 1. part. act. verbi ςορέω, *sterno*, f. έσω.

Στορεσεῦντῐ, Dor. et Æol. pro ςορέσουσι, *sternent*, 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω. et hinc ςορεννύ'ω, seu ςορέννῡμῐ, et ςρωννύ'ω, seu ςρώννῡμῐ, *STERNO.*

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuspis hastæ.*

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collimo, ad scopum tendo, conjecto:* f. ᾰ'σομαι. perf. ἐςόχασμαι.

Στοχᾰσᾰ'μενος, aor. 1. part. m. verbi ejusd.

Στοχασμὸς, ῦ, ὁ, *collimatio ad scopum, conjectura:* et

Στοχαςίον, verbale: et

Στοχαςὴς, ῦ, ὁ, *conjector, qui rectè ad scopum tendit:* à perf. pass. verbi ςοχάζομαι.

Στοχαςῖκὸς, ὴ, ὸν, *conjecturalis; ad scopum tendens:* à præc.

Στοχαςῖκῶς, *conjecturalitèr:* adv. à præc.

Στρᾶ'ϐᾶλος, *qui est tereti corpore, tortuosus:* à

Στρᾶϐὸς, ὴ, ὸν, *qui est oculis distortis, luscus;* à ςρεϐλὸς, *tortus.* Th. ςρέφω, *verto, distorqueo.*

Στραγγᾶ'λη, ης, ἡ, *laqueus, strangulatio.* et

Στραγγᾶλῖᾶ', ᾶς, ἡ, et

Στραγγᾶλῖ's, ῖ'δος, ἡ, *tortuosus laqueus; dolosum consilium.* Th. ςραγγὸς, *tortus.*

Στραγγᾶλῖώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *tortuosus:* à ςραγγαλιά.

Στραγγᾶλόω, -ῶ, fut. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo.* Angl. TO STRANGLE. à ςραγγός.

Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero:* med. à

Στραγγεύω, *torqueo, STRINGO:* à ςραγγός. item *guttatim exprimo.* Metaph. *premo.* à ςρὰγξ, ἡ, *gutta, stilla.*

Στραγγῖ'ᾶς, *species tritici:* an à rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, f. ῖ'σω, *guttatim exprimo, colo, torqueo:* à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ὴ, ὸν, *tortuosus, obliquus:* q. à ςρέφω, *verto.*

Στραγγυρῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *urinæ stillicidium:* Angl. THE STRANGURY. à ςρὰγξ, γγὸς, ἡ, *gutta,* et ῦρον, *urina.*

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γὸς, ἡ, *gutta, stilla:* quasi à ςάζω, *stillo;* f. ςάξω, unde Epenth. τῦ γ et ρ fit ςρὰγξ.

Στράπτω, pro ἀςράπτω, *splendeo, fulguro.*

Στρᾶτᾶ'ομαι, *exercitum colloco, castra pono.* hinc ςρᾶτόωντο, Ion. et Poët. pro ἐςρατῶντο, 3. pl. imperf. ind. med. Th. ςρατὸς, *exercitus.*

Στρᾶτάρχης, ῦ, ὁ, idem quod ςρατηγὸς, *dux:* à ςρατὸς et ἀρχή.

Στρᾶ'ταρχος, ῦ, ὁ, Poët. idem ac ςρατάρχης, *exercitûs dux, imperator:* ab iisdem.

Στρᾶτειᾶ, ᾶς, ἡ, *militia, expeditio: stipendium: copiæ et agmen:* à ςρατεύω.

Στρᾶ'τευμᾶ, ᾶτος, τὸ, *exercitus:* ab eod.

Στρᾶτεύσῖμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *aptus ad militandum:* à seq.

Στρᾶτεύω, *milito; exercitum in expeditionem educo:* f. εύσω. perf. ἐςρᾶ'τευκᾶ. a. 1. ἐςρᾶ'τευσᾶ. præs. m. ςρᾶτεύομαι, idem. Th. ςρατός.

Στρᾶτηγέω, *præsum exercitui; stratagemate vinco:* à ςρατηγός.

Στρᾶτήγημᾶ, ᾶτος, τὸ, *STRATAGEMA, gestum militare, consilium militare.* Angl. STRATAGEM. Th. ςρατηγέω.

Στρᾶτηγῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *prætura, imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum:* à ςρατηγός.

Στρᾶτηγῖκὸς, ὴ, ὸν, *rei militaris peritus:* οἱ ςρατηγικοὶ, *milites prætoriani.* δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς ϗ ςρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, quæ Prætorii appellantur.* Vid. plura ap. Perizonium de Prætorio, p. 124, 125, &c. ab eod.

Στρᾶτήγῖον, ῦ, τὸ, *prætorium, cohors prætoria,* in urbe sub Augusto, Dio, l. liii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio, p. 224, &c. 624, 628.

Στρᾶτηγῖ's, ῖ'δος, ἡ, *imperatoria, prætoria.* App. V. B. Civ. p. 672. ςρατηγίδα σπεῖραν, *cohortem prætoriam,* dicit idem App. l. iv. p. 656.

Στρᾶτηγὸς, ῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor.* ςρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum,* Marm. Oxon. xxv. ςρατηγοὶ τῦ ἱερῦ, Luc. xxii. 4. 52. &c. ὕπατος ςρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis,* sic dicti, Reines. Inscr. cl. I. LXX. p. 430. ex ςρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

Στρᾶτηΐη, Ion. pro ςρατεία, ἡ, *militaris expeditio.*

Στρᾶτηλᾶσῖ'η, ης, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio;* ex th. ςρατὸς et ἐλασία, *expeditio militaris.*

Στρᾶτηλᾶτέω, idem quod ςρατηγέω, quod vide.

Στρᾶτῖᾶ', ᾶς, ἡ, idem ac th. ςρατὸς, *exercitus.*

Στρᾶτῖώτης, ῦ, ὁ, et Dor. ςρᾶτῖώτᾶς, *miles.* ςρᾶτῖῶται, ῶν, οἱ, *milites.* ab eod. th.

Στρᾶτῖωτῖκὸς, ὴ, ὸν, *militaris; militiæ peritus.* τὰ ςρατιωτικὰ, *res militares.* à præced.

Στρᾶτῖωτῖκῶς, adv. *militaritèr:* à præced.

Στρᾶτοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco:* q. d. ςρατῦ κήρυξ, *exercitûs præco.*

Στρᾶτολογέω, -ῶ, *cogo et conscribo milites, delectum ago:* à ςρατολόγος.

Στρᾶτολογῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *delectus exercitûs:* à præc.

Στρᾶτολόγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui exercitum colligit:* ex ςρατὸς et λέγω.

Στρᾶτοπεδάρχης, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli;* q. d. ἄρχων τῦ ςρατοπέδυ, *princeps castrorum:* ex ἀρχὴ, *imperium,* et ςρατόπεδον, quod vide.

Στρᾶτοπεδεῖᾶ, ᾶς, ἡ, *castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitûs:* à seq.

Στρᾶτοπεδεύω, fut. εύσω, perf. ἐςρᾶτοπέδευκᾶ, *castra metor:* à

Στρᾶτόπεδον, ῦ, τὸ, *prætoria,* Herodot. iv. 4. propriè *castra,* hoc est, *locus,* ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus.* ex ςρατὸς ex πέδον, *solum, campus.*

ΣΤΡΑ'ΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *exercitus, copiæ militares,* sive *terrestres* sive *navales.*

Στρᾶτόφῖν, Poët. genit. pro ςρατοῦ. à præced.

Στρᾶτόωντο, Ion. et Poët. pro ἐςρατῶντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ςρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, ένος, et ςρεφθεὶς, *conversus,* a. 1. part. pass. à ςρέφω, *verto.*

Στρᾶφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi ςρέφω, *verto:* f. ψω. a. 2. ἔςραφον.

Στρέϐλευμᾶ, ᾶτος, τὸ, *tormentum, clavus navis.*

Στρέϐλη, ης, ἡ, *tormentum, prelum.*

Στρεϐλοκάρδιος, ῦ, ὁ, *cordis perversi homo:* ex καρδία, *cor,* et

Στρεϐλὸς, ὴ, ὸν, *tortuosus, callidus, perversus.* Th. ςρέφω, *verto.*

Στρεϐλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto:* f. ώσω. perf. ἐςρέϐλωκᾶ. ab eod. th.

Στρέμμᾶ, ᾶτος, τὸ, *luxatio; it. scriblita:* et

Στρεπτὸν, ῦ, τὸ, *torques:* et

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à ςρεπτὸς, ῦ, ὁ, *torques:* ab eod. th.

Στρεπτὸς, ὴ, ὸν, *flexibilis, versatilis, tortus:* sed

Στρεπτὸς, ῦ, ὁ, substant. *torques:* à ςρέφω, *verto.*

Στρεπτοφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *torquatus:* ex φέρω et ςρεπτὸς, *torques.*

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso.* ςρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco:* q. ςραγγεύομαι. Th. ςρὰγξ, γὸς, ἡ, *gutta.*

Στρεφεδινέω, *in gyrum verto:* oculi dicuntur alicui ϛρεφεδινεῖσθαι, cùm *vertigine corripiuntur.* ex ϛρέφω et δινέω, *gyro, circumago.* Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex.*

Στρεφθεὶν, έντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντι, nom. dual. ϛρεφθέντι, dat. sing. à ϛρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ϛρέφω, *verto,* f. ψω. a. 1. pass. ἐϛρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, torqueo, flecto, verso, cogito, revertor:* fut. ϛρέψω. perf. ἔϛρεφᾰ. a. 1. imperat. act. ϛρέψον, ά'τω. a. 2. ἔϛρᾰφον. præs. pass. ϛρέφομαι, *convertor, converto me, mutor, contorqueor, contorquendo luxor, versor, occupatus sum:* perf. pass. ἔϛραμμαι. aor. 1. pass. ἐϛρέφθην. a. 2. pass. ἐϛρᾰ'φην, ης, η. aor. 2. sub. pass. ϛρᾰφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. ϛρᾰφεὶς, εῖσᾰ, έν. a. 1. part. pass. ϛρεφθεὶς, εῖσᾰ, έν. perf. med. ἔϛροφᾰ.

Στρέψασκον, Ep. pro ἔϛρεψαν, 3. pl. aor. 1. à ϛρέφω.

Στρηνὲς, adv. *asperè, horribilitèr.* à ϛρηνὴς, *asper.* Est et

Στρηνὲς, pro σαφὲς, *manifestè.*

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *asper, indomitus moribus.*

Στρηνιᾰ'ω, *luxurior, dissolutè vivo, lascivio:* f. ᾰ'σω. perf. ἐϛρηνί'ᾱκᾰ. à seq.

ΣΤΡΗ~ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ, asperitas morum, fastus:* à ϛρηνὴς, *asper.*

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, *exilis et tenuis vox avis:* à ϛρίζω pro τρίζω, *strideo.*

Στριγμὸς, ȣ̃, ὁ, *stridor quidam:* à ϛρίζω pro τρίζω.

Στρικτὸς, *strigosus.* Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus, STRIX.*

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, *strigosus:* à ϛρίφω, *stringo.*

Στροβεὺς, έως, ὁ, *instrumentum fullonium.*

Στροβέω, -ῶ, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo.* Th. ϛρέφω, *verto.*

Στρόβῑλος, ȣ, ὁ, *procella, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; pinus; cochlea, murex marinus:* à seq.

Στρόβος, ȣ, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus:* à ϛροβέω.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, η, ον, *rotundus, globosus; teres instar cylindri.*

Στρογγῠλόω, -ῶ, *rotundo:* f. ώσω. perf. ἐϛρογγύ'λωκᾰ.

Στρογγύ'λωσῑς, εως, ἡ, *rotundatio,* item *acies exercitûs.*

Στρομβῖχί'δης, *Strombichides,* nom. propr.

Στρόμβος, ȣ, ὁ, *turbo, trochus,* idem quod ϛρόβιλος· à ϛροβέω, *torqueo.* Th. ϛρέφω, *verto.*

Στρȣθίζω, f. ί'σω, *strideo.*

Στρȣθί'ον, ȣ, τὸ, *passerculus:* diminut. à seq.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *passer, parva avis, STRUTHIO; herba quædam.*

Στρȣ̀ς, *passer.* Hesych. contractum ex ϛρȣθός.

Στροφᾱ'λιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis; caseus:* à

Στροφᾰλίζω, idem quod ϛρέφω, *verto, verso.*

Στροφᾱ'ω, -ῶ, *verto, volvo, verso:* à ϛρέφω.

Στροφεὺς, εως, ὁ, *cardo ostii:* ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus, STROPHA: callida tergiversatio:* undè Angl. STRIFE. à perf. med. ἔϛροφα, verbi ϛρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, *vertebra, cardo; versura, flexus, versio:* ab eod.

Στροφί'οιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ȣ, ὁ, nom. propr.

Στροφί's, ί'δος, ἡ, *conversio; volumen, spira:* à ϛροφή. Sed

Στρόφῐς, ὁ, *versutus, callidus:* ab eod.

Στροφόομαι, -ȣ̃μαι, f. ώσομαι, *intestina mihi torquentur, torminibus vexor:* à seq.

Στρόφος, ȣ, ὁ, *lorum contortum* vel *torquens, funis, fascia;* item *dolor intestinorum.* hinc fortè Angl. A ROPE. à ϛρέφω, *verto:* perf. med. ἔϛροφα.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, *versatilis;* à ϛροφόομαι.

Στρῡμόνᾰ, acc. sing. à

Στρῡμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, *acerbus:* idem quod ϛυφνὸς, undè & factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad ϛρέφω, *constringo.*

ΣΤΡΥ'ΧΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *stratum, stragulum:* à ϛρώννυμι, *sterno,* quod vide. ab inus. ϛρόω.

Στρωμᾰτεὺς, έως, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua sutilis.* Th. ϛορέω, *sterno.*

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννῡμῑ, vel ϛρωννύ'ω, *sterno:* imperf. ἐϛρώννῡον. fut. ϛρώσω. a. 1. ἔϛρωσᾰ. a. 1. imperat. act. ϛρῶσον, ά'τω. perf. ἔϛρωκᾰ. perf. pass. ἔϛρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐϛρωμένος, η, ον, *stratus:* hinc Angl. TO STROW. Th. ϛορέω, idem.

Στρῶσῐς, εως, ἡ, *stratio, stratura;* item *lecti structura:* à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne,* a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam,* f. 1. act. verbi ϛρώννυμι, *sterno.*

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator, trabs parva, asser, crates:* à ϛρώννυμι.

Στρωτῆρες, *asseres, tabulæ ad contabulationem:* pl. à præc.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, *stratus:* à 3. sing. perf. pass. verbi ϛρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præs. infin. pass. à

Στρωφᾰ'ω, idem quod ϛροφάω, *verso, circumago:* f. 1. m. ϛρωφήσομαι. à ϛροφὴ, *versio, flexus.* Th. ϛρέφω, *verto.*

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi ϛρώφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à ϛορέω, *sterno.*

Στῠγέει, *odit,* 3. sing. præs. ind. ϛυγέῃ, *timeat,* 3. sing. præs. sub. verbi ϛυγέω, *odio prosequor:* quod vide.

Στῠγερὴ, Ion. pro ϛύγερᾱ, ᾶς, ἡ, *horribilis, odiosa:* dat. pl. ϛυγεραῖς. à

Στῠγερὸς, ρᾱ', ρὸν, *terribilis, tristis, gravis.* Th. ϛυγέω.

Στῠγερώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *invisus:* ex ϛυγερὸς, *horribilis,* et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Στῠγερῶς, adv. *horribilitèr:* à ϛυγερός.

ΣΤΥΓΕ'Ω, *odio prosequor, reformido, exhorresco:* f. ήσω et ϛύξω. ab inusit. ϛύγω. aor. 1. ἔϛυξᾰ. a. 2. ἔϛῠγον.

Στύ'γημᾰ, ᾰτος, τὸ, *odium:* et

Στῠγητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, a, um:* à perf. pass. verbi ϛυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor:* f. ά'σω. aor. 1. ἐϛύγνᾰσᾰ. a. 1. part. act. ϛυγνᾰ'σᾱς, αντος. à ϛυγνὸς, quod vide.

Στυγνᾰ'σᾱς, αντος, aor. 1. part. act. verbi sup.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis:* à

Στύ'γος, εος, τὸ, *odium.* Th. ϛυγέω, *odio prosequor.*

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *columna;* item *graphium, STYLUS:* Angl. STYLE.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *STYX;* nomen fluvii infernalis: à ϛυγέω, *exhorresco.*

Στύξαιμῑ, *odissem,* a. 1. opt. act. verbi ϛυγέω.

Στῠπεῖον, ȣ, τὸ, et ϛυππεῖον, et ϛυππί'ον, *linum, stupa:* à

ΣΤΥ'ΠΗ, et ϛύππη, ης, ἡ, *STUPA.* Est et

Στύ'πη, *stipes, stirps:* qu. à ϛύ-

φω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπῖνος, η, ον, stupis confectus: à στύπη.

Στύπος, ιος, τὸ, idem quod στύπη.

Στύππη. Vide στύπη.

Στυπτηρῖα, ας, ἡ, alumen; quia valdè στύφει, id est, adstringit.

Στυπτῖκὸς, ἡ, ὸν, adstrictorius. Hinc Angl. STYPTICK. Th. στύφω.

Στυρᾰκῖνος, ῖνη, ῖνον, styracinus, ex styrace arbore factus. Gen. xxx. 37.

ΣΤΥ͂ΡΑΞ, ᾰκος, ἡ, STYRAX arbor; lachryma ejus, suffimen; in gen. masc. ὁ, idem quod σαυρωτὴρ, q. v.

Στῠφελίζω, asperè tracto, everto, quatio: f. ξω.

Στῠφελῖξαι, quatere, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω. Th. στύφω, adstringo.

Στῠφελὸς, ἡ, ὸν, durus, asper: et

Στυφνὸς, adstringendi vim habens. Th. στύφω.

Στυφρὸς, ἡ, ὸν, durus, rigidus: q. ab eod. th.

ΣΤΥ͂ΦΩ, adstringo, de iis quæ gustantur, spisso: f. ψω.

Στύψῐς, εως, ἡ, adstrictio, spissatio: à præc.

ΣΤΥ͂Ω, f. ῠσω, adstringo, durum reddo, denso; tristitiâ afficior; in med. tentigine laboro.

Στωῖκὸς, ἡ, ὸν, STOICUS, a, um. Angl. STOICK. ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant.

Στωμῠλέω, -ῶ, loquax sum, garrio. Th. στόμα.

Στωμῠλῖα, ας, ἡ, loquacitas, nugæ: à στωμύλος.

Στωμύλλω, id. ac στωμυλέω.

Στώμυλμᾰ, ᾰτος, τὸ, loquacitas, nugæ: à præc.

Στωμύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, lepidus, dicax. Th. στόμα, os, oris.

ΣΥ͂, et Dor. τὺ, TU, in genit. σοῦ, &c. hinc σὸς, σὴ, σὸν, tuus.

Σῠάγρος, ου, ὁ, aper: σῦς ἄγριος.

ΣΥ͂ΒᾸΡΙΣ, ῐδος, et ῐος, ἡ, SYBARIS, urbs Magnæ Græciæ, et, ut alii volunt, Italiæ; item luxus.

Σῠβᾰρῖτης, ου, ὁ, SYBARITA, qui est è Sybari. et

Σῠβᾰρῖτῖκὸς, ἡ, ὸν, SYBARITICUS; mollis. Th. Σύβαρις.

Σῠβᾰρῖτις, ῖτιδος, ἡ, mulier Sybaritica.

Σῠβήνη, vel συβῆνη, ης, ἡ, theca ex corio, propriè suillo; etiam venabulum: à σῦς.

Σῠβόσιον, ου, τὸ, grex suum qui pascuntur: à σῦς et βόσις, ἡ, pastus. Th. βόω, pasco.

Σῠβώτης, ου, ὁ, subulcus: qui σύες βόσει, pascit.

Συγγεγρᾰφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγρᾰφὼς, υῖᾰ, ὸς, perf. part. act. verbi συγγράφω, conscribo. Th. γράφω, scribo: f. ψω. perf. γέγραφα.

Συγγελάω, -ῶ, unà rideo.

Συγγένειᾰ, ας, ἡ, cognatio, generis et sanguinis communio: ex συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίγνομαι, simùl sum, conversor.

Συγγενέσιν, cognatis, dat. pl. à

Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, consanguineus: à σὺν et γένος, εος, τὸ, genus. Th. γείνομαι, nascor, sum: a. 2. m. ἐγενόμην.

Συγγενώμεθᾰ, 1. pl. a. 2. sub. m. à συγγίγνομαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, consenesco: à σὺν et γηράσκω, f. άσω, senesco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Συγγῖνεσθαι, præs. infin. m. à

Συγγῖνομαι, simul sum, conversor, convenio, coëo; adsum, auxilior; simul gignor: ex σὺν et γίγνομαι.

Συγγῑνώσκω, cognosco, mihi conscius sum; agnosco; consentio; ignosco: ex σὺν et γινώσκω, cognosco: f. γνώσομαι. perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoscentia, venia, permissio: à συγγινώσκω, ignosco.

Συγγνωμονῖκὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad ignoscendum, indulgens; veniâ dignus: à

Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, facilis in dandâ veniâ, mitis, consentiens. Vide συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, veniam consequi: a. 1. infin. pass. verbi συγγινώσκω, ignosco: f. συγνώσομαι. a. 2. συνέγνων.

Συγγνωστὸς, ἡ, ὸν, ignoscendus, cui danda venia esset: à συγγινώσκω.

Σύγγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, cognatus: Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.

Σύγγραμμᾰ, ᾰτος, τὸ, scriptum, liber, opus: dat. pl. συγγράμμᾰσῐ. à συγγράφω.

Συγγρᾰφεὺς, έος, ὁ, scriptor, auctor: ab eod.

Συγγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, descriptio, SYNGRAPHA: ab eod.

Συγγρᾰ́φω, conscribo, scriptis mando; stipulor: f. ψω. hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ex σὺν et γράφω.

Συγγυμνασῖα, ας, ἡ, exercitatio communis: ex σὺν, cum, et γυμνασία, exercitatio.

Σύγε, gen. σοῦγε, tu saltem, tu quidem, tu sane. Ex σὺ et γέ.

Συγκᾰθαιρέω, -ῶ, unà everto, tollenti unus auxilior, juvo: ex σὺν et καθαιρέω, quod ex κατὰ et αἱρέω, capio.

Συγκᾰθείργω, unà cum alio concludo: ex σὺν et καθείργω.

Συγκᾰθέλκω, Συγκᾰθελκύω, deorsum traho: ex σὺν et καθέλκω.

Συγκᾰθεύδησῐς, εως, ἡ, concubitus: à

Συγκᾰθεύδω, f. ήσω, simul dormio, concumbo: ex σὺν et καθεύδω.

Συγκᾰθεψέω, -ῶ, f. ήσω, simul decoquo.

Συγκάθημαι, consideo: ex σὺν et κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Συγκᾰθίζω, unà colloco; item unà sedeo: a. 1. ind. act. συνεκάθῖσᾰ. a. 1. part. act. συγκᾰθῖσᾱς. Ex σὺν et καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, idem.

Συγκᾰθῠφαίνω, unà intexo.

Συγκαίω, aduro, comburo: fut. καύσω. perf. συγκέκαυκᾰ. ex σὺν et th. καίω, uro.

Συγκᾰκοπᾰθέω, -ῶ, sum particeps afflictionum, unà patior: f. ήσω. perf. συγκεκᾰκοπᾰθηκᾰ. Ex σὺν et κακοπαθέω, malis affligor: q. ex κακὸς, malus, et πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον. perf. med. πέπονθα.

Συγκᾰκουχέω, -ῶ, unà malis vexo: f. ήσω. perf. συγκεκᾰκούχηκᾰ. præs. pass. συγκᾰκουχέομαι, -οῦμαι, unà malis vexor: quod ex σὺν et κακουχέω, malè tracto. hoc est κακὸς et ἔχω, habeo: fut. ἕξω. aor. 2. ἔσχον.

Συγκᾰλέω, -ῶ, seu -έομαι, -οῦμαι, convoco: fut. έσω. perf. act. συγκέκληκᾰ. a. 1. συνεκάλεσᾰ. a. 1. m. συνεκᾰλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, voco.

Συγκάλυμμᾰ, ᾰτος, τὸ, q. cooperimentum, tegumentum, operculum: à perf. pass. verbi seq.

Συγκᾰλύπτω, cooperio, occulto, obruo; f. ψω. perf. συγκεκάλυφᾰ. perf. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. pass. συνεκᾰλύφθην. a. 2. pass. συνεκᾰλύβην. perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego: f. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκᾰλύψειν, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, *incurvo:* f. ψω. perf. συγκέκαμφᾰ. a. 1. συνέκαμψᾰ. aor. 1. imperat. act. σύγκαμψον, ᾰ'τω, *incurva*. Ex σὺν et κάμπτω, *flecto:* f. ψω.

Συγκᾰτᾰβαίνω, *unà descendo, coëo, convenio; descendo; ad alterius captum me accommodo:* a. 2. ind. act. συγκᾰτέβην, ης, η. a. 2. part. act. συγκᾰτᾰβᾱ'ς. Ex σὺν, κατὰ, et βαίνω, *eo:* fut. βήσομαι. aor. 2. ἔβην.

Συγκᾰτᾰβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi præc.

Συγκᾰτᾰγηράσκω, *unà senesco:* ex σὺν, κατὰ, et γηράσκω.

Συγκᾰτᾰ'γω, *unà reduco, in reducendo adjuvo:* ex σὺν, κατὰ, et ἄγω, *duco*.

Συγκᾰταζεύγνῡμῐ, *conjungo*. Th. ζεύγνυμι.

Συγκᾰτᾰθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συγκατατίθημι, q. v.

Συγκᾰτᾰ'θεσῐς, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium:* ab eod.

Συγκᾰτᾰκᾰλύπτω, *unà tego:* à σὺν, κατὰ, et καλύπτω.

Συγκᾰτᾰκληρονομέω, -ῶ, *simul possideo:* à σὺν, κατὰ, et κληρονομέω.

Συγκᾰτᾰμίγνῡμῐ, *commisceo:* ex σὺν, κατὰ, et μίγνυμι.

Συγκᾰτᾰνεύω, f. εύσω, *nutu adsentior:* ex σὺν et κατανεύω.

Συγκᾰτᾰσήπω, *putrefacio:* à σὺν, κατὰ, et σήπω.

Συγκᾰτασκάπτης, ου, ὁ, *vastator:* à

Συγκᾰτασκάπτω, *diruo, perdo:* à σὺν, κατὰ, et σκάπτω.

Συγκᾰτασκευάζω, f. ᾰ'σω, *unà instruo et adorno*. ex σὺν, κατὰ, et σκευάζω, *instruo, paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Συγκᾰτασκευᾰ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Συγκᾰτασκηνόω, *in eodem tabernaculo versor;* f. ώσω. ex σὺν, κατὰ, et σκηνόω.

Συγκᾰτασπᾰ'ω, *convello:* f. ᾰ'σω. ex σὺν, κατὰ, et σπάω.

Συγκᾰταστρεψᾰμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi

Συγκᾰταστρέφω, *simul everto:* ex σὺν, κατὰ, et στρέφω.

Συγκᾰτᾰτάττω, *unà cum aliis colloco*.

Συγκᾰτᾰτῐ'θημῐ, *unà depono:* med. συνκᾰτᾰτῐ'θεμαι, *assentior, consentio, comprobo,* subaudi ψῆφον, ut apud Lat. post *concedo*. Bos de Ellipsi, voce ψῆφος. perf. pass. συγκᾰτᾰτέθειμαι. perf. part. pass. συγκᾰτᾰτεθειμένος, *assensus*. Ex σύν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Συγκᾰτᾰφᾰγόντᾰ, acc. sing. a. 2. part. act. à

Συγκᾰτᾰφᾰ'γω, *unà comedo:* ex σὺν, κατὰ, et φάγω, *edo:* a. 2. ἔφαγον. a. 2. infin. φαγεῖν.

Συγκᾰτᾰφλέγω, f. ξω, *unà comburo:* ex σὺν et καταφλέγω.

Συγκᾰταψηφίζω, *unà damno; item unà eligo;* fut. ῐ'σω. perf. συγκᾰτεψήφῐκᾰ. præs. pass. συγκᾰταψηφίζομαι, *communibus calculis allegor:* aor. 1. pass. συγκᾰτεψηφίσθην, ης, η, *communibus calculis allectus fui*. Ex σὺν, κατὰ, et ψηφίζω, *calculis computo; item decerno, statuo*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Συγκᾰτέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, *infra accedo*. ex σὺν et κατέρχομαι, *descendo:* hoc ex κατὰ et ἔρχομαι, *venio:* fut. ἐλεύσομαι. a. 1. ἦλθον.

Συγκᾰτεργάζομαι, *unà conficio, aliquem in aliquâ re conficiendâ adjuvo:* ex σὺν et κατεργάζομαι.

Συγκᾰτορύξαι, a. 1. inf. act. à

Συγκᾰτορύσσω, vel -ττω, *confodio unà:* ex σὺν, κατὰ, et ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio:* f. ξω. perf. χα.

Σύγκειμαι, *simul positus sum; consto, compositus sum, consisto;* dicitur *de quo inter aliquos convenit:* ex σὺν et κεῖμαι.

Συγκείμενον, ου, τὸ, *pactum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Σύγκειται, *certum est, constat*. Vide præced.

Συγκεκομμένος, perf. part. pass. verbi συγκόπτω, q. v.

Συγκεντέω, *compungo, conficio:* à σὺν et κεντέω.

Συγκεράννῡμῐ, *contempero, commisceo:* f. συγκερᾰ'σω. aor. 1. συνεκέρᾱσᾰ, ᾱς, ε. perf. συγκεκέρᾱκᾰ. perf. pass. per Sync. συγκέκρᾱμαι. perf. part. pass. συγκεκρᾱμένος, η, ον, *contemperatus, unà permistus*. Ex σὺν et κεράννυμι, *misceo:* fut. κεράσω.

Συγκερᾰτίζω, -τίζομαι, *cornibus confligo cum aliquo:* ex σὺν et κερατίζω.

Συγκεφᾰλαιόω, *summatim recenseo:* et -όομαι, -οῦμαι, *in summam colligo* vel *colligor, consummo:* ex σὺν et κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Συγκεχῠμένος, η, ον, *confusus, a, um:* perf. part. pass. verbi συγχέω, vel -ύω, f. ύσω, *confundo*, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. perf. imperat. pass. verbi συγχωρέω, *concedo, indulgeo:* quod ex χωρέω, *eo, accedo, capio:* fut. ήσω. perf. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένᾰ, *humo congestâ tecta*, perf. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινδῡνεύω, f. εύσω, *unà periclitor:* ex σὺν et κινδυνεύω.

Συγκῐνέω, -ῶ, *commoveo:* f. ήσω. perf. συγκεκῑ'νηκᾰ. a. 1. συνεκῑ'νησᾰ, ᾰς, ε. Th. κινέω, *moveo*.

Σύγκῑ'νησῐς, εως, ἡ, *commotio:* à præced.

Σύγκλᾰσῐς, εως, ἡ, *confractio:* et

Συγκλασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à verbo

Συγκλᾰ'ω, *confringo:* fut. ᾰ'σω. Vide κλάω.

Σύγκλεισῐς, εως, ἡ, et

Σύγκλεισμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, *conclusio:* à perf. pass. seq.

Συγκλείω, *concludo:* fut. είσω. perf. συγκέκλεικᾰ. a. 1. συνέκλεισᾰ. perf. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, σται. perf. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, *claudo:* f. σω.

Συγκληρονομέω, -ῶ, *cohæres sum:* f. ήσω. perf. συγκεκληρονόμηκᾰ. à

Συγκληρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cohæres:* ex σὺν et κληρονόμος, *hæres:* hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, et νέμω, *tribuo, possideo:* fut. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα. perf. νενέμηκα. perf. med. νένομα.

Σύγκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *convocatus, indictus*. subst. ἡ, sc. βουλὴ, *senatus*, imprimis *Romanus*. à perf. pass. verbi συγκαλέω.

Συγκλονέω, f. ήσω, *conturbo, concutio*. Ex σὺν et κλονέω.

Συγκλύζω, *inundo:* fut. ῠ'σω. perf. ῠκᾰ. à κλύζω.

Σύγκλῠς, ῠδος, ὁ, *collectitius, convena*.

Συγκοιμᾰ'ομαι, -ῶμαι, *simul dormio, concumbo:* f. ήσομαι. ex σὺν et κοιμάω.

Συγκοινωνέω, *unà sum particeps, unà communico, commercium habeo:* cum dat. nom. plur. part. præs. συγκοινωνοῦντες. fut. ήσω. perf. συγκεκοινώνηκᾰ. a. 1. συνεκοινώνησᾰ. a. 1. part. act. συγκοινωνήσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν. Ex σὺν et κοινωνέω, *particeps sum:* hoc à κοινωνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *consors, particeps*. Th. κοινὸς, *communis*.

Συγκοινωνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *particeps, consors:* ex σὺν et κοινωνός.

Σύγκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit:* ex σὺν, *cum,* et κοίτη, *cubile.*

Συγκολλάω, -ῶ, *conglutino:* fut. ήσω. perf. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. fut. 1. act. verbi συγκολυμβάω, *simul nato.* Th. κολυμβάω, *nato:* f. ήσω.

Συγκομιδὴ, *historiæ collectio; item simpliciter collectio; congregatio hominum.*

Συγκομίζω, *unà affero:* f. ίσω. perf. συγκεκόμικα. a. 1. συνεκόμισα. ex σὺν et κομίζω, *fero.* Th. κομέω, *curo.*

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *præceps lapsus omnium facultatum* seu *virium in corpore humano:* item *SYNCOPE,* fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, *concido, contundo, contraho:* ex σὺν et κόπτω, *scindo.*

Συγκοσμέω, -ῶ, *simul orno:* fut. ήσω. f. 1. infin. συγκοσμήσειν. ex σὺν et κοσμέω.

Σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio.* Th. κεράννυμι.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, *coagmentum, concretum; interpretatio; edictum:* à συγκρίνω.

Συγκρῖναι, a. 1. infin. act. et

Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, *comparo, coagmento, conjungo; decerno; interpretor:* f. νῶ. a. 1. συνέκρινα. a. 1. infin. act. συγκρῖναι. pass. συγκρίνομαι, *concresco, conferor, contendo, concerto:* ex σὺν et κρίνω.

Σύγκρισις, εως, ἡ, *concretio, congregatio; comparatio; interpretatio;* item *quod fas est, consuetudo, mos.* κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν, Num. xxix. 6. 24, *prout fas est.* dat. pl. συγκρίσεσι. à præced.

Συγκροτέω, -ῶ, f. ήσω, *complodo, collido, compono, apparo, colligo, incito:* ex σὺν et κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, *pulsus.*

Συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ, *collisio:* à

Συγκρούω, *collido, committo:* ex σὺν et κρούω, *pulso.*

Συγκρύπτω, idem ferè quod κρύπτω, *celo, abscondo:* f. ψω. perf. κέκρυφα. aor. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, aor. 1. infin. act. præced.

Συγκτίζω, *simul condo, concreo:* f. ίσω. perf. συνέκτικα. ex σὺν et κτίζω.

Συγκτίστης, ου, ὁ, *ejusdem coloniæ deducendæ socius:* à κτίζω, *condo.*

Συγκύπτω, *deorsum aspicio, simul inclinor, consentio:* f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, *pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.*

Συγκυρέω, -ῶ, fut. ήσω, *accido, evenio; incido in aliquem; pertineo.*

Συγκυρία, ας, ἡ, *casus.* κατὰ συγκυρίαν, *fortè, fortunâ.* à

Συγκύρω, *concido, allido, impingo; incido:* ex σὺν et κύρω, *incido:* fut. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα. vel à συγκυρέω.

Συγκύφω, *contraho.*

Συγκωμάζατε, Dor. pro συγκωμάσατε, *choream unà instituite,* 2. pl. aor. 1. imperat. verbi

Συγκωμάζω, (q. ex σὺν et κωμάζω,) *unà comessor:* fut. άσω. Th. κῶμος, *hymnus, commessatio.*

Συγχαίρω, *unà gaudeo:* cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. f. 2. m. συγχαροῦμαι. aor. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, *gratulatus sum.* a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, et in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, *gaudeo:* f. αρῶ. perf. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, 3. sing. f. 2. m. et

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, *gratulor.*

Σύγχει, *turba,* præs. imperat. act. à

Συγχέω, *confundo, consterno:* item *concito turbam,* ubi omnis generis homines promiscuè *confluunt:* f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. a. 2. συνέχεον, ες, ε. Th. χέω, et χείω, *fundo:* f. χέσω, χείσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Συγχορεύω, f. εύσω, *unà salto,* Anacr.

Συγχόω, *humo congestâ tego:* f. ώσω. à χόω, *aggerem duco.* Th. χέω.

Συγχράομαι, -ῶμαι, *simul* vel *unà utor; commercium habeo cum aliquo:* cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, *commodo.*

Συγχρονίζω, *ætate æqualis sum; item commoror:* f. ίσω. perf. συγκεχρόνικα. ex σὺν et χρονίζω. Th. χρόνος, *tempus.*

Συγχύνω, et συγχύω, *confundo:* f. ύσω. perf. συγκέχυκα. a. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, *disputando pudefeci, superavi.* perf. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus fui.* perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um.* a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν et χύω, vel χύνω, *fundo.* Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, *confusio;* à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

Συγχωνεύω, *conflo.*

Συγχώννυμι, vel συγχωννύω, *aggere communio; terrâ aggestâ obruo.*

Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejusdem regionis:* ex σὺν et χώρα, *locus.* Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, -ῶ, *concedo, assentior, indulgeo, ignosco, do veniam:* fut. ήσω. præs. part. pass. συγχωρούμενος. Ex σὺν et χωρέω, *eo, accedo.*

Συγχωρητέον, *concedendum est,* adj. verbale, à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. infin. act. verbi συγχόω.

Σύδην, adv. *celeriter, impetuosè:* à σύω, *concito.* Th. σείω, *agito.*

Σύες, *sues,* nom. pl. à σῦς, συὸς, ὁ καὶ ἡ, *sus,* pro quo usitatiùs ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ.

Σύετο, *concitatus est,* 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, *concito.* Th. σείω, *agito.*

Συζάω, -ῶ, *unà vivo:* præs. inf. συζῆν, Dor. pro συζᾷν, f. συζήσω. perf. συνέζηκα. Ex σὺν et ζάω, *vivo.*

Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, *conjungo:* f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. Ex σὺν et ζευγνύω, *jungo.*

Συζῆν, Dor. pro συζᾷν, à συζάω, quod vide.

Συζητέω, -ῶ, *mutuò quæro, discepto, disputo:* imperf. συνεζήτεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. fut. ήσω. perf. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Ex σὺν et ζητέω, *quæro.*

Συζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio:* et

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, *disquisitor, disputator:* à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio:* à

Σύζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conjunctus, copulatus:* à ζυγὸς, *jugum.* Th. ζευγνύω, *jungo.*

Συζῶν, ῶντος, præs. part. act. à συζάω, *unà vivo:* q. v.

Συζωννύω, *unà cingo.*

Συζωοποιέω, *unà vivifico:* f. ήσω. perf. συνεζωοποίηκα. a. 1. συνεζωοποίησα. Ex σὺν et ζωὸς, οῦ, *vivus,* (quod à ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo,*) et ποιέω, *facio.*

Συηνὸς, ἡ, ὸν, *qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus.*

hinc σῦηνῖα, *porcini mores.* Th. σῦς, *sus.*

Συθεὶς, *concitatus*, aor. 1. part. pass. verbi σεύω, vel σύω, *concito:* perf. pass. σέσυμαι, et ἔσσυμαι, per Hyperthesin. aor. 1. pass. ἐσύθην. Th. σεύω, *agito.*

Σῦθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Bœot. Sync. pro ἐσύθησαν, verbi ejusd. et th.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, *festina*, aor. 1. imperat. pass. verbi σύω· vide συθείς. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, *concito.* Th. σεύω.

Συκᾰλὶς, ἴδος, ἡ, *ficedula;* quia *ficu* pinguescit. Th. συκέη.

Συκᾰμῖνος, ε, ἡ, *SYCAMINUS, sycamorus*, nomen arboris. Pro fructu est συκᾰμῖνον· volunt dici quod fructum ferat σύκων ἀμείνων, *qui ficubus meliùs sapiat.*

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, -έης, -ῆς, ἡ, *ficus*, arbor. σῦκον, ε, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκἴνος, ἴνη, ἴνον, *ficulnus, imbecillis, fragilis, inutilis:* à præced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor *sycomorus:* ex συκέη, *ficus*, et μορέα, ας, ἡ, *morus.*

Συκόμορος, *SYCOMORUS:* Angl. SYCAMORE. ex iisd.

Σῦκον, ε, τὸ, *ficus.* Vide συκέη.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso:* per Synec. speciei, *calumnior:* f. ήσω. perf. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ε, ὁ, *SYCOPHANTA, calumniosus delator:* Angl. SYCOPHANT. Ex σῦκον, ε, τὸ, *ficus*, (Th. συκέη) et φαίνω, *in lucem profero, indico.*

Συκοφαντῖα, *calumnia, calumniosa delatio:* et

Συκοφαντῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad sycophantam pertinens, calumniosus:* à præc.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia.*

Συκὼν, ῶνος, ὁ, *ficetum.*

Συλᾰγωγέω, -ῶ, *prædas ago et abduco, deprædor:* ex σύλη, *præda*, et ἄγω, *duco.*

Συλᾱθεὶς, ἐντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Συλάσκε, *vi spoliabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα· à

Συλᾰω, vel -έω, *spolio:* f. ήσω. perf. σεσῦληκα. a. 1. ἐσῦλησα. Th. σύλη, *præda.*

Συλεύμενος, ω, Dor. pro συλεύμενος, ε, *prædans*, præs. part. med. verbi συλεύω. Th. σύλη, *præda.*

Συλεύω, *spolio, deprædor:* à

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *præda, spolium; prædatio, spoliatio.*

Συληθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. et

Συλήσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*, quod vide.

Συλλᾰβεῖν, a. 2. inf. act. et

Συλλᾰβέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συλλᾰβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit:* Angl. SYLLABLE. à συλλαμβάνω, *comprehendo:* a. 2. συνέλαβον. Th. λαμβάνω.

Συλλᾰβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλᾰλέω, -ῶ, *colloquor;* cum dat. f. ήσω. perf. συλλελᾰληκα. a. 1. ind. act. συνελᾰλησα. a. 1. part. συλλᾰλήσας, ασα, αν. Ex σὺν et λαλέω, *loquor.*

Συλλαμβᾰνω, *comprehendo;* it. *conscius sum; concipio*, de fœminâ; *adjuvo:* fut. m. συλλήψομαι. perf. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ός. a. 2. ind. act. συνέλᾰβον. præs. m. συλλαμβᾰνομαι, *conjicio; opitulor, auxilior*, cum dat. a. 1. pass. συνελήφθην. a. 2. m. συνελᾰβόμην, ε, ετο. Th. λαμβάνω, *capio.*

Συλλέγω, *colligo:* f. συλλέξω. perf. συλλέλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imperat. act. σύλλεξον, ᾰτω. a. 1. sub. συλλέξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. συλλέξωσι. præs. pass. συλλέγομαι, *colligor; convenio.* Ex σὺν et th. λέγω, *lego*, f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλήβδην, *comprehensim, summatim:* adv. à συλλαμβάνω.

Συλλήπτρια, ῖας, ἡ, *adjutrix.*

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, *adjutor:* à συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. et

Συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Συλλήφθητι, a. 1. imperat. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. ejusd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehensio, auxilium; conceptio; SYLLEPSIS*, fig. Gramm. ab eod.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, *collectio, delectus:* à συλλέγω.

Συλλογίζω, *delectum habeo.* συλλογίζομαι, *ratiocinor; ratiocinando colligo; computo:* f. 1. m. ἴσομαι, et Att. ἴεμαι. a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σὺν et λογίζομαι, *rationem ineo:* quod à λόγος, *ratio.* Th. λέγω, *dico:* f. ξω. perf. med. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ε, ὁ, *computatio, collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS:* Angl. SYLLOGISM. à præced.

Σύλλογος, ε, ὁ, *concio, conventus, cœtus, concilium, collegium:* à συλλέγω, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convitior:* fut. ήσω. perf. συλλελοιδόρηκα. ex σὺν et λοιδορέω.

Συλλοχᾰω, -ῶ, *copias congrego.*

Συλλοχῖτης, ε, ὁ, *ejusdem cohortis socius.* Th. λόχος, *cohors.*

Συλλυπέομαι, -ῦμαι, *condoleo, condolesco:* ex σὺν et λυπέω, *dolore afficio, contristo.* Th. λύπη, *dolor.*

Συλλύω, *lites dirimo, reconcilio:* f. ύσω. a. 1. pass. συνελύθην. Ex σὺν et λύω.

Συλεύμενος, præs. part. pass. verbi συλέω, idem quod συλάω, *deprædor:* f. ήσω. Th. σύλη, *præda.*

Συλῶν, præs. part. act. verbi συλάω, vel -έω, *spolio:* præs. part. pass. συλώμενος. Th. σύλη, *præda.*

Συμβαίη, *eveniat*, 3. sing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio, contingo; transigo; paciscor, fœdus ineo; consentio;* item *efficior, consequor:* imperf. act. συνέβαινον. fut. συμβήσομαι. perf. συμβέβηκα. perf. part. act. συμβεβηκὼς, ότος. aor. 2. ind. act. συνέβην, ης, η. a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. act. συμβᾱς, ᾶσα, ᾰν. Ex σὺν et th. βαίνω, *eo.*

Συμβᾰλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion. et Att. pro συμβαλλόμενος, præs. part. pass. Sic συμβᾰλεόμενος, pro συμβᾰλόμενος, a. 2. part. med. verbi ejusd.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον. à

Συμβάλλω, *confero, congero; comparo; colligo conjecturâ; congredior; paciscor; pecuniam mutuam do; contexo*, ut mendacia. συμβάλλομαι, *conjecturâ assequor; rationem ineo, supputo; confero aliquid de meo; largior; adjuvo:* fut. συμβᾰλῶ. a. 2. συνέβᾰλον. a. 2.

inf. act. *συμβάλειν*, *confligere:* perf. *συμβέβληκα*. a. 2. med. *συνεβαλόμην*, ου, ετο. perf. med. *συμβέβολα*. Ex *σὺν* et th. *βάλλω*, *jacio*.

Συμβᾶμεν, Dor. pro *συμβῆναι*, a. 2. inf. act. verbi *συμβαίνω*, quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. à

Συμβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi *συμβαίνω*.

Συμβασιλεύω, *unà regno:* fut. εύσω. perf. *συμβεβασίλευκα*. a. 1. *συνεβασίλευσα*. a. 1. sub. *συμβασιλεύσω*, ῃς, ῃ. ex *σὺν* et *βασιλεύω*, *regno*. Th. *βασιλεὺς*, *rex*.

Σύμβασις, εως, ἡ, *compositio, pacificatio, fœdus, conventio;* à *συμβαίνω*, quod vide.

Συμβαστάζω, fut. άσω, *confero, comparo:* ex *σὺν* et *βαστάζω*.

Συμβεβάναι, Ion. pro *συμβεβηκέναι*, perf. inf. act. et

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. et

Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Συμβήσομαι, fut. 1. med. verbi *συμβαίνω*, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *concilio, accommodo; doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo:* f. άσω, εις, ει. a. 1. ind. act. *συνεβίβασα*. a. 1. ind. pass. *συνεβιβάσθην*, ης, η. a. 1. part. pass. *συμβιβασθεὶς*, εῖσα, έν, *compactus*. ex *σὺν* et *βιβάζω*, *facio ascendere*. Th. *βαίνω*, *scando, eo*.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβῶ, *instruam*, contract. pro -άσω, Att. pro *συμβιβάσω*, f. 1. verbi *συμβιβάζω*, quod vide.

Συμβιόω, -ῶ, f. ώσω, *convivo:* ex *σὺν* et *βιόω*, *vivo*. Th. *βίος*, *vita*.

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus:* et

Συμβιώτης, ου, ὁ, *convictor, contubernalis:* à præc.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commissura:* à *συμβάλλω*.

Σύμβλησις, εως, ἡ, *commissio, compago:* ab eod.

Συμβλητὸς, ή, όν, *conferendus, comparabilis:* verbale ab eod.

Συμβοηθέω, -ῶ, f. ήσω, *opitulor:* ex *σὺν* et *βοηθέω*.

Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, *auxiliator:* ex *βοηθὸς*, idem.

Συμβολαιεύω, idem quod *συμβάλλω*, *contraho*.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, *pactum, signum, argumentum:* et

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura, congressus, conflictus, commissura:* à *συμβάλλω*, quod vide.

Συμβολικὸς, ή, όν, *conjecturalis, ænigmaticus:* ab eod.

Συμβολικῶς, adv. *conjecturaliter:* à præc.

Συμβολοκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *symbolas do in convivia, comessationes frequento:* ex *σύμβολον* et *κόπος*, *labor*.

Σύμβολον, ου, τὸ, *signum, tessera militaris, SYMBOLUM, pactum:* à *συμβάλλω*.

Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, *senator, consiliarius:* à *συμβουλεύω*.

Συμβουλευτικὸς, ή, όν, idem; *suasorius:* à præc.

Συμβουλεύω, *consilium do: consulo:* f. εύσω. perf. *συμβεβούλευκα*. a. 1. *συνεβούλευσα*, ας, ε. a. 1. part. act. *συμβουλεύσας*. a. 1. med. *συμβουλευσάμην*, ω, ατο. Ex *σὺν* et *βουλεύω*, *consulto*. Th. *βουλὴ*, *consilium*.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio:* et

Συμβουλία, ας, et Ion. ης, ἡ, idem: et

Συμβούλιον, ου, τὸ, *consilium:* item *senatores*. *συμβούλιον ἔλαβον*, Matt. xii. 14. peculiari sermonis figurâ dictum. Camerar. Vocem plebeiam pronunciat Salm. de ling. Hellen. p. 291. Utitur sanè Diod. Sic. p. 337. A. *τῶν εἰς τὸ συμβούλιον παρειλημμένων οἱ μὲν Δημοσθένει συγκατέθεντο*, *qui in Senatum adhibiti fuerant, alii Demosthenis consilium probarunt*. Th. *βουλὴ*, *consilium*.

Σύμβουλος, ου, ὁ, *qui est à consilio, consiliarius*. *σύμβουλος δήμου*, *rhetor qui populo quid faciendum sit suadet*. Fragm. Menandri ut notat Bos, Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.

Συμβραβεύω, f. εύσω, *unà operor*.

Συμβράζομαι, *unà trudor, pellor*.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, *condiscipulus:* à

Συμμανθάνω, *unà disco*. Th. *μανθάνω*, *disco:* f. *μαθήσομαι*. a. 2. ἔμαθον.

Συμμάρπτω, f. ψω. part. aor. 1. *συμμάρψας*, *simul comprehendo, unà corripio*. Ex *σὺν* et *μάρπτω*.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo, unà testor:* f. ήσω. perf. *συμμεμαρτύρηκα*. aor. 1. *συνεμαρτύρησα*. ex *σὺν* et *μαρτυρέω*, *testor*. Th. *μάρτυρ*, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*.

Συμμαχέω, -ῶ, *in bello sum socius, sum socius pugnæ:* ex *σὺν* et *μάχομαι*, *pugno:* fut. ήσομαι vel έσομαι.

Συμμαχία, ας, et Ion. ης, ἡ, *societas in bello:* à præced.

Συμμαχίδα, acc. sing. à *συμμαχίς*.

Συμμαχικὸς, ή, όν, *socialis, auxiliaris:* à *σύμμαχος*.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *socia:* à *σύμμαχος*.

Συμμάχομαι, *simul pugno:* à

Σύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *commilito, socius pugnæ*. Th. *μάχομαι*, *pugno*.

Συμμένω, *consisto, permaneo, duro*. Th. *μένω*, *maneo*.

Συμμερίζομαι, fut. ίσομαι, *unà partem capio:* cum dat. Ex *σὺν* et *μερίζω*, *partior, distribuo:* f. ίσω. perf. pass. *μεμέρισμαι*. Th. *μείρω*, *divido*.

Συμμετασχηματίζω, *transfiguro:* præs. part. pass. *συμμετασχηματιζόμενος*. à *μετασχηματίζω*, *transformo:* ex *μετὰ*, *trans*, et *σχῆμα*, ατος, τὸ, *habitus*. Th. *ἔχω*, *habeo:* f. *ἕξω*, et *σχήσω*. perf. pass. *ἔσχημαι*.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à

Συμμετέχω, *unà particeps sum:* ex *σὺν* et *μετέχω*, *particeps sum:* f. *μεθέξω*. Hoc ex *μετὰ* et *ἔχω*, *habeo:* imperf. *εἶχον*. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consors, unà particeps:* à præced.

Συμμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *commetior:* ex *σὺν* et *μετρέω*.

Συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus*, seu *proportio*. Angl. SYMMETRY. à

Σύμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *commensus; justæ magnitudinis; modicus, mediocris; accommodatus:* ex *σὺν* et *μέτρον*.

Συμμέτρως, adv. *moderatè, modicè, salis, congruentèr:* à pr.

Συμμήστωρ, ορος, ὁ, *consiliarius:* ex *σὺν* et *μήστωρ*.

Συμμητιάομαι, *unà ineo consilium; consilium do*. *συμμητιάασθαι* Ep. inf. pro *συμμητιᾶσθαι*. Ex *σὺν* et *μητιάομαι*.

Συμμηχανᾶσθαι, præs. infin. verbi

Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, *simul excogito, comminiscor:* ex *σὺν* et *μηχανάομαι*.

Σύμμιγα, *promiscuè cum, simul cum:* à *συμμίγνυμι*.

Συμμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *permistus:* à *συμμίγνυμι*.

Συμμίγνυμι, *commisceo, permisceo; manum confero:* ex *σὺν* et *μίγνυμι*, *misceo:* f. *μίξω*. perf. *μέμιχα*. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *permixtus, promiscuus:* à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ejusdem rei imitator:* ex *σὺν* et *μιμητὴς*, *imitator*. Th. *μιμέομαι*, -οῦμαι, *imitor:* f. *ήσομαι*.

Συμμίξαι, a. 1. inf. act. et
Συμμίξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo:* fut. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo.*
Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, consortium:* ab eod.
Σύμμισγε, præs. imperat. act. à
Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι.
Συμμῑσοπονηρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà improbitatem odi:* ex σὺν et μισοπονηρέω.
Συμμιχθῇς, *commiscearis*, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.
Συμμορῐ́ᾰ, ῐ́ας, ἡ, *contubernium, societas, decuria:* ex σὺν et μόριον.
Σύμμορφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *conformis.* σύμμορφᾰ, nom. pl. n. g. Ex σὺν et μορφὴ, *forma.*
Συμμορφόω, -ῶ, *conformo:* fut. ώσω. perf. συμμεμόρφωκᾰ. præs. pass. συμμορφόομαι, -ϐ̃μαι, *conformor:* à præc.
Συμπᾰ́θειᾰ, ᾱς, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ, SYMPATHIA.* Angl. SYMPATHY: à συμπαθής.
Συμπᾰθέω, -ῶ, *unà cum alio afficior:* f. ήσω. a. 1. σῠνεπᾰ́θησᾰ. a. 1. imperat. act. συμπᾰ́θησον, ᾰ́τω. a. 1. inf. act. συμπᾰθῆσαι. ab eod.
Συμπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cui sunt iidem affectus; qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo:* à συμπάσχω.
Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor:* ex συμπαίζω.
Συμπαίσδεν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere.* Th. παίζω, *ludo.*
Συμπαίζω, *simul ludo:* f. ξω. perf. συμπέπαικᾰ. ex σὺν et παίζω.
Συμπανηγῠρῐ́ζω, f. ῐ́σω, *unà festum celebro.*
Συμπάντων. Vide σύμπας.
Συμπᾰρᾰγῐ́νομαι, *unà accedo, simul adsum:* fut. συμπᾰρᾰγενήσομαι. a. 2. med. συμπᾰρεγενόμην, ϐ, ετο. ex σὺν, παρὰ, et γίνομαι, *sum.*
Συμπᾰρᾱ́γω, *simul prætereo, unà transeo:* fut. ᾱ́ξω. perf. συμπᾰρῆχᾰ.
Συμπᾰρᾰκᾰλέομαι, -ϐ̃μαι, *communem consolationem percipio:* a. 1. ind. pass. συμπᾰρεκλήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. συμπᾰρᾰκληθῆναι, *mutuâ erigi consolatione:* ex σὺν, παρὰ, et καλέω, *voco.*
Συμπᾰρᾰκληθῆναι, vide in præc.
Συμπᾰρᾰλαμβᾱ́νω, *simul assumo:* f. συμπᾰρᾰλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπᾰρέλᾰβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπᾰρᾰλᾰβεῖν. a. 2. part. συμπᾰρᾰλᾰβὼν, όντος. Ex σὺν, παρὰ, et λαμβάνω, *capio:* perf. pass. εἴλημμαι. a. 1. pass. ειλήφθην.
Συμπᾰρᾰληφθῇς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi præced.
Συμπᾰρᾰμένω, *unà permaneo:* f. νῶ. perf. συμπᾰρᾰμεμένηκᾰ. a. 1. ind. act. συμπᾰρέμεινᾰ. ex σὺν, παρὰ, et μένω, *maneo:* f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.
Συμπάρειμῐ, *unà adsum:* ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, *sum:* præs. part. ὢν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.
Συμπᾰρείποντο, 3. pl. imperf. med. à
Συμπᾰρέπομαι, *unà consequor.* Th. ἕπομαι, *sequor.*
Συμπᾰρεόντες, *qui cum iis sunt,* nom. plur. præs. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *unà adsum.*
Συμπᾰρέσᾱσιν, Dor. pro
Συμπᾰρέστησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à
Συμπᾰρίστημῐ, *simul adsto.* Ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, *sto, statuo.*
Συμπᾰρομαρτέω, -ῶ, *unà comitor:* ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτὴ, *simul.*
Σύμπᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, *universus, totus, simul omnis.* gen. plur. συμπάντων. ex σὺν et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e.*
Συμπάσχω, *simul patior:* a. 2. σῠνέπᾰθον. perf. med. συμπέπονθᾰ. ex σὺν et πάσχω, *patior:* f. πείσομαι.
Συμπᾰτέω, -ῶ, *conculco, utroque pede calco:* f. ήσω. ex σὺν et πατέω, *calco.*
Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo.* Th. πείθω, f. σω, *persuadeo.*
Σύμπειρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur.* Ex σὺν et πεῖρα, ας, ἡ, *inceptum.*
Συμπέμπω, *unà mitto:* f. ψω. a. 1. σῠνέπεμψᾰ. Th. πέμπω, *mitto.*
Συμπεραίνω, *concludo, termino:* f. -περᾰνῶ. perf. συμπεπέραγκᾰ. ex περαίνω.
Συμπερῐαιρετέον, *undique tollendum,* verbale à
Συμπερῐαιρέω, *undique tollo:* ex σὺν, περὶ, et αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. a. 2. εἷλον.
Συμπερῐλαμβᾱ́νω, *simul comprehendo, circumdo velut veste:* f. συμπερῐλήψομαι. a. 2. συμπερῐέλᾰβον. a. 2. part. act. συμπερῐλᾰβὼν, όντος, *complectus.* Ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, *capio:* perf. λέληφα, et Att. εἴληφα.
Συμπερῐφέρω, *unà circumfero.* συμπερῐφέρομαι, *unà circumfero meipsum; comitor; unà versor; familiariter utor; obsequor; versor in aliquâ re:* ex σὺν, περὶ, et φέρω.
Συμπήγνῡμῐ, συμπηγνῡ́ω, vel συμπήσσω, *compingo, coagmento, coalescere facio.* Th. πηγνύω, *compingo:* f. ξω.
Σύμπηξις, *compactio, coagmentatio:* à præc.
Συμπῑ́νω, *bibo cum aliquo,* cum dat. f. συμπώσω. perf. συμπέπωκᾰ. a. 2. συνέπῐον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*
Συμπίπτοντᾰ, acc. sing. part. præs. à
Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo.* Th. πίπτω, *cado;* fut. 2. med. πεσϐ̃μαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Συμπλᾰκήσομαι, ῃ, εται. vide in συμπλέκω.
Συμπλᾰ́σᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, a. 1. part. act. et
Συμπλᾰ́σασθαι, a. 1. inf. med. verbi συμπλάσσω.
Σύμπλασσε, *conformavit,* Ion. et Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à
Συμπλάσσω, vel -ττω, f. ᾰ́σω, *fingo, confingo, comminiscor:* ex σὺν et πλάσσω.
Συμπλᾰτᾰγέω, *manibus complosis strepitum edo:* à πλαταγὴ, *crepitaculum;* quod à πλατάσσω, *ex ictu sonitum excito.*
Συμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *connexus:* à
Συμπλέκω, *complico, connecto; consero manus:* fut. ξω. a. 2. σῠνέπλᾰκον. fut. 2. ind. pass. συμπλᾰκήσομαι. a. 2. inf. pass. συμπλᾰκῆναι. a. 2. part. pass. συμπλᾰκεὶς, εῖσᾰ, έν. ex σὺν et πλέκω, *necto:* f. ξω.
Συμπληγᾰ́δες, ων, αἱ, *SYMPLEGADES,* duæ insulæ ita dictæ, quia olim συμπλήττειν, *collidere,* visa sunt: ex σὺν et πλήττω.
Συμπλήγδην, adv. *collisim:* à συμπλήττω.
Συμπληθῡ́ω, *impleo:* à πληθύω vel -ύνω.
Συμπληρϐ̃νται, 3. plur. ind. pass. à
Συμπληρόω, -ῶ, *compleo, expleo:* f. ώσω. perf. συμπεπλήρωκᾰ. præs. pass. συμπληρόομαι, -ϐ̃μαι. imperf. pass. συνεπληρούμην, -ούμην, -όυ, -ϐ̃, -όετο, -ϐ̃το, et in 3. pl. -όοντο, -ϐ̃ντο. præs. inf. pass. συμπληρϐ̃σθαι.

ex σὺν et πληρόω, *impleo*, quod à πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plenus*. Th. πλέος, idem.
Συμπλήρωσῐς, εως, ἡ, *ipsa complendi actio; complementum, perfectio:* ab eod.
Συμπλήσσω vel -ττω, f. ξω, *collido, confligo.* Th. πλήσσω.
Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio, amplexus; manuum consertio in prælio;* figura rhetorica: à συμπλέκω.
Σύμπλοος, et -ους, ὁ, *navigationis socius.* Th. πλέω, *navigo.*
Συμπνέω, -ῶ, *conspiro; consentio.* Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro.*
Συμπνῖγω, *suffoco, strangulo, coarcto:* imperf. act. συνέπνῖγον. f. ίξω. perf. συμπέπνῖχᾰ. a. 1. συνέπνιξᾰ. ex σὺν et πνίγω, *suffoco.*
Σύμπνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *conspiratio, consensus.*
Συμποδίζω, *pedes obligo, impedio:* f. ῐ́σω. a. 1. συνεπόδῐσᾰ, ᾰς, ε. ex σὺν et ποδίζω, *pedes ligo.* Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*
Συμποδῐ́σᾱς, *quum ligasset*, a. 1. part. act. præc. Gen. xxii. 8.
Συμποθὲν, *absorptum*, aor. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo:* a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo.*
Συμποιέω, -ῶ, fut. ήσω, *unà facio, unà laboro, sustineo:* in med. est etiam *cogo*, veluti *exercitum:* ex σὺν et ποιέω, *facio.*
Συμπολεμέω, -ῶ, *simul bellum gero:* fut. ήσω. perf. συμπεπολέμηκᾰ· ex σὺν et πολεμέω.
Συμπολῑτείᾱ, ᾱς, ἡ, *jus unà remp. administrandi, communia reipubl. jura et instituta:* à
Συμπολῑτεύω, et συμπολῑτεύομαι, *unà remp. administro, in eâdem republ. cum aliis versor:* ex σὺν et πολιτεύω, *rempub. administro:* hoc à πολίτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πόλις, *urbs.*
Συμπολῖ́της, ου, ὁ, *concivis:* ex σὺν et πολίτης.
Συμπονέω, -ῶ, f. ήσω, *unà laboro, simul tolero:* ex σὺν et πονέω.
Συμπονηρεύομαι, *simul cum alio malè ago.*
Συμπορεύομαι, *unà proficiscor;* cum dat. it. *convenio:* imperf. med. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η. a. 1. part. pass. συμπορευθεὶς, εῖσᾰ, ἐν. Ex σὺν et πορεύομαι, *eo, proficiscor.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα. indè πόρος, *transitus*, &c.

Συμποσῖ́ᾰ, ᾱς, ἡ, Poët. idem quod
Συμπόσῐον, ου, τὸ, *convivium, compotatio, distinctio ordinum eorum qui accubuerant:* à συμπίνω.
Συμπότης, ου, ὁ, *compotator, combibo:* ab eod.
Συμποτῐκὸς, ἡ, ὸν, *compotatorius, convivialis:* à præced.
Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, *adjutor.* συμπράκτωρ ὁδοῦ, *comes viæ.* à seq.
Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum et adjutor, adjuvo, opitulor:* ex σὺν et πράσσω, vel -ττω, *facio:* f. ξω.
Συμπρεσβῦ́τερος, ου, *unà presbyter.* Ex σὺν et πρέσβυς, υος, et Att. εως, ὁ, *senex;* comparat. πρεσβύτερος, *senior.*
Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor:* à συμπράσσω, quod vide.
Συμπρόειμῐ, *simul procedo.*
Συμπροπέμπω, f. ψω, *unà deduco:* ex σὺν et προπέμπω.
Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
Συμπρόσειμῐ, *simul adsum, adhæreo.* f. med. συμπροσέσομαι. a. 2. συμπροσῆν. Vide εἰμί.
Σύμπτωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *casus, accidens:* hinc Angl. SYMPTOM. à συμπέπτωμαι. perf. pass. verbi συμπίπτω.
Συμφάγω, *comedo:* f. 2. med. συμφᾰ́γομαι, pro -φᾰγοῦμαι. a. 2. συνέφᾰγον. Th. φάγω, *edo.*
Συμφέρει, *conducit*, 3. sing. præs. ind. verbi συμφέρω, q. v.
Συμφέρον, τὸ, *commodum, utilitas:* et
Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, *collatus, congestus; solidus:* à
Συμφέρω, εις, ει, *simul fero, simul porto, comporto, conveho; perfero, tolero; confero, utilis sum:* συμφέρομαι, *unà moveor; convenio, congruo, alicui consentio, acquiesco; congredior; coëo; pugno, manus confero; evenio, accido:* f. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκᾰ. a. 1. part. act. συνενέγκᾱς, αντος. Ex σὺν et φέρω, *fero:* f. οἴσω.
Συμφεύγω, *confugio:* f. 1. med. -φεύξομαι. a. 2. act. συνέφῠγον. Th. φεύγω.
Σύμφημῐ, propriè *unà loquor*, et per Metonym. *consentio*, cum dat. a. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*
Συμφλέγω, *comburo:* fut. ξω. perf. med. -πέφλογᾰ. ex φλέγω, *uro.*
Συμφλογίζω, *simul inflammo:* f. ῐ́σω. perf. -πεφλόγῐκᾰ. ex φλογίζω, *inflammo.*

Συμφοιτᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *unà ventito; convehor; sum condiscipulus:* à σὺν et φοιτάω.
Συμφοιτητὴς, οῦ, ὁ, *condiscipulus:* à perf. pass. verbi præc.
Συμφορᾱ̀, ᾶς, ἡ, *collatio, congestio;* item *casus, eventus:* plerumque *fortuna adversa, calamitas.* Vide συμφορή.
Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro:* à præc.
Συμφορᾰ́ω, -ῶ, *condoleo:* à συμφορά.
Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto.* Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act. pl.
Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *calamitas, casus, collatio:* à συμφέρω.
Σύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis, aptus;* item *comes:* ab eod.
Συμφόρως, adv. *commodè, utilitèr:* à præc.
Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui unà consilia agitat, consiliator; item unanimis:* à
Συμφράζομαι, *simul delibero:* f. ᾰ́σομαι, et Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico:* f. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.
Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. med. Poët. et
Συμφράσσᾰτο, *contulerat.* 3. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι.
Συμφράσσω, vel
Συμφράττω, *concludo, consepio, munio:* f. ξω. perf. -πέφρᾱχᾰ. ex σὺν et φράσσω, *sepio.*
Συμφρονέω, -ῶ, fut. ήσω, *eâdem sum mente, consentio, assentior, communi consilio delibero;* item *intelligo, concipio:* ex σὺν et φρονέω, fut. ήσω, *sapio.* Th. φρὴν, *mens.*
Συμφρῡ́γω, vel -ύττω, fut. ξω, *contorrefacio, unà frigo.* ex σὺν et φρύγω.
Συμφῠεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.
Συμφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, *consors custodiæ:* ex σὺν et φύλαξ.
Συμφυλέτης, ου, ὁ, *contribulis, qui est ex eâdem tribu:* ex σὺν et φυλέτης, *tribulis.* Th. φυλὴ, *tribus.*
Συμφῠ́ομαι, *unà enascor; coalesco, cohæresco:* a. 2. pass. συνεφῠ́ην, ης, η. aor. 2. part. pass. συμφῠεὶς, εῖσᾰ, ἐν. Th. φύω, *nascor.*
Συμφυρμὸς, οῦ, ὁ, *mixtura, commixtio:* ex perf. pass. verbi
Συμφῠ́ρω, *commisceo:* f. φῠρῶ.

perf. -πέφυκα. perf. pass. -πέφυμαι.

Συμφυτεύω, f. εύσω, *simul planto*. συμφυτεῦσαι τὔργον sive τὸ ἔργον, *simul auctorem fuisse operis*. ex σὺν et φυτεύω.

Σύμφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unà plantatus, simul genitus, cognatus, innatus; consertus, consitus; sociabilis; similis; consentaneus:* à

Συμφύω, f. ύσω, *unà planto, coalescere facio, conglutino:* ex σὺν et φύω.

Συμφωνέω, q. *ex diversis vocibus unum efficio concentum, concino*. Per Metaph. *consentio, communi consensu paciscor:* fut. ήσω. perf. συμπεφώνηκα. a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, *pactus sum*. a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos*. Ex σὺν et φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνή.

Συμφωνηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia:* à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, *concentus:* et

Σύμφωνον, ου, τὸ, *pactum, conventum:* et

Σύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consonus:* per Metaph. *concors:* ex σὺν et φωνὴ, *vox*.

Συμψάω, -ῶ, *contero, vestigia alicujus ita conturbo, ut non amplius appareant:* a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *comminuo*.

Συμψηφίζω, *computo:* f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. ex σὺν et ψηφίζω, *calculis computo*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Σύμψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus idem est suffragium, consentiens:* ex σὺν et ψῆφος.

Σύμψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unanimis:* ex σὺν et ψυχὴ, *anima*.

ΣΥΝ, *CUM*, præpos. regens dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum Christo esse:* cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles. in compos. *unà, pariter, eodem tempore*. sæpe redundat.

Σῦν, *suem*, acc. sing. à σῦς, συὸς, *sus*.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *legationis socius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Συναγείρω, *colligo me*. Th. ἀγείρω, *colligo*.

Συνάγειρεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

Συνάγνυμι, f. άξω, aor. 1. συνέαξα, *confringo*. Ex σὺν et ἄγνυμι.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, f. εύσω, *adstipulor, assentior; tueor et defendo sententiam alicujus; patrocinor; jubeo:* ex σὺν et ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, *concionor, dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Συναγρόμενος, præs. part. verbi συνάγρομαι, *congrego:* quod ex σὺν et ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego*.

Συναγυρμὸς, οῦ, ὁ, *collectio*. εἰς συνάγυρμον φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272, *ad colligendam prudentiam*. Ab ἀγύρω, *congrego*. undè et

Συνάγυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *simul collectus*.

Συνάγω, εις, ει, *colligo, congrego*. de uno dicitur, Matt. xxv. 35, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με. et LXX. apud Jud. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν· et 2 Sam. Grotius inter Hebraismos refert, nec dum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke. f. συνάξω. a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον· in 2. pl. συνηγάγετε, *hospitio excepistis*. a. 2. imperat. συνάγαγε, *collige;* in 2. pl. συναγάγετε. a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. act. συναγαγὼν, οῦσα, όν. perf. ind. act. συνῆχα. perf. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. συνηγμένος, η, ον, *congregatus:* a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναχθεὶς, έντος. f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι. ex σὺν et ἄγω, *duco*.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, *coactor, conciliator:* à præc.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA, conventus, collectio, schola*. hinc Angl. SYNAGOGUE. à præced.

Συναγωνίζομαι, *unà certo*. f. m. ίσομαι. perf. pass. συνηγώνισμαι. a. 1. med. συνηγωνισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι. ex σὺν et ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui unà certat:* in acc. plur. συναγωνιστάς. Ex σὺν et ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator, athleta*. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναδικέω, -ῶ, f. ήσω, *unà injurias facio:* ex σὺν et ἀδικέω.

Συνάδουσι, 3. pl. præs. à

Συνάδω, *consono, consentio*. Th. ἀείδω, et contr. ᾄδω, *cano:* f. ᾄσω. perf. ῇκα.

Συναθλέω, -ῶ, *unà certo*. f. ήσω. perf. συνήθληκα. aor. 1. συνήθλησα, ας, ε. Ex ἀθλέω, pro ἀεθλέω, *certo*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Συναθροίζω, *congrego:* fut. οίσω. perf. συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα. a. 1. part. act. συναθροίσας, αντος. perf. pass. συνήθροισμαι. perf. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus*. ex σὺν et ἀθροίζω, *colligo*. Th. ἀθρόος, *confertus, in unum collectus*.

Συναΐγδην, adv. *simul, uno impetu*. Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo*.

Συναΐκτην, *impetum pariter faciebant*, Ion. pro συνηΐκτην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi συναΐσσω.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consanguineus:* ex σὺν et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

Συναίνυμαι, *simul capio: colligo: aufero*. Ex σὺν et αἴνυμαι.

Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, quod vide.

Συναιρέω, *simul profligo:* item *simul complector, contraho in unum:* ex σὺν et αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ηκα. quod vide.

Συναίρω, *simul tollo, confero, opitulor:* f. συναρῶ. perf. συνῆρκα. a. 1, συνῆρα. a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, *tollo*.

Συναΐσσω, *simul irruo:* f. 1. m. συναΐξομαι. perf. pass. συνήϊγμαι. plusq. perf. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Συναίτιος, ία, ιον, *auctor cum aliquo:* ex σὺν et αἴτιος.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *concaptivus:* ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *captivus*.

Συνακμάζω, f. άσω, *unà adolesco:* ex σὺν et ἀκμάζω.

Συνακολουθέω, -ῶ, *unà sequor:* fut. ήσω. perf. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *comes*.

Συναλγέω, *unà doleo:* fut. ήσω. perf. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Συναλίζω, *congrego:* f. σω. perf. συνήλικα. præs. part. pass. συναλιζόμενος, *conveniens, veniens in cœtum*. aor. 1. part. pass. συναλισθεὶς. ex σὺν et ἁλίζω, *congrego*. Th. ἅλις, *satis*, adv.

Σῠνᾰλίσκω, *simul capio*: ex σὺν et ἁλίσκω.

Σῠναλλᾱγὴ, ῆς, ἡ, *commercium cum aliquo*: à συναλλάττω.

Σῠνάλλαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *commercium, contractus*: à perf. pass. verbi

Σῠναλλάττω, *paciscor cum aliquo*: item *congredior cum aliquo; concilio*: ab ἀλλάττω, *muto*: f. ξω. perf. χα.

Σῠνᾰ'μ' pro σῠνᾰ'μᾰ, adv. *simul cum, unà*: ab ἅμα.

Σῠνᾰ'μορος, vel σῠνᾰ'μωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vastator, maleficus*. Vide συναμωρέω.

Σῠναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque*. Th. ἄμφω, *ambo* vel *ambæ*.

Σῠνᾰμωρέω, *lædo, vasto*. Alii malunt σῑνᾰμωρέω legere; quod à σῑνᾰ'μωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui in fatis est nocere aliis; qui ad id natus est ut alios lædat*: scribitur et σῑνᾰ'μορος. à σίνω, *lædo*, et μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Σῠνᾰνᾰβαίνω, *unà ascendo*: f. m. βήσομαι. a. 2. σῠνᾰνέβην, ης, η. a. 2. part. act. σῠνᾰνᾰβᾱ`ς, in f. g. σῠνᾰνᾰβᾶσᾰ, ης, ἡ, et in pl. σῠνᾰνᾰβᾶσαι, *quæ simul ascenderant*: ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Σῠνᾰνᾰβᾶσῐ, dat. plur. m. et n. g. a. 2. part. act. σῠνᾰνᾰβᾶσᾰ, ης, ἡ, aor. 2. part. f. g. à præced.

Σῠνᾰνᾰβοά'ω, -ῶ, f. ά'σω, *unà exclamo*: ex σὺν et ἀναβοάω.

Σῠνᾰναιρέω, *simul tollo*: ex σὺν, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio*: f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Σῠνᾰνᾰ'κειμαι, *simul accumbo*: imperf. med. σῠνᾰνεκείμην, σο, το, et in 3. plur. σῠνᾰνέκειντο. præs. part. med. σῠνᾰνᾰκείμενος, η, ον. Ex σὺν, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jacio*: fut. κείσομαι.

Σῠνᾰνᾰμίγνῡμῐ, *simul commisceo*: f. σῠνᾰνᾰμίξω. a. 1. σῠνᾰνέμιξᾰ. præs. inf. pass. σῠνᾰνᾰμίγνυσθαι. Ex σὺν, ἀνὰ, et μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. perf. μέμιχα.

Σῠνᾰνᾰλίσκω, f. ώσω, *unà expendo*: ex σὺν et ἀναλίσκω.

Σῠνᾰνᾰ'μιξῐς, εως, ἡ, *commixtio, commercium*. à perf. pass. verbi συναναμίγνυμι.

Σῠνᾰνᾰπαύομαι, *simul quiesco, unà refocillor*: f. αύσομαι. ex σὺν, ἀνὰ, et παύω, *cesso*: a. 2. ἔπαον.

Σῠνᾰνᾰπλέκω, *implico*: f. πλέξω. perf. πέπλεχᾰ. ex σὺν, ἀνὰ, et πλέκω, *necto*.

Σῠνᾰνᾰςρέφω, f. ψω, *unà revertor, unà refero pedem, retrocedo*. σῠνᾰνᾰςρέφομαι, *conversor cum aliquo*: ex σὺν, ἀνὰ, et ςρέφω, *verto*: f. ψω.

Σῠνᾰνᾰςροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, conversatio*: à præc.

Σῠνᾰνᾰφέρω, *simul eveho*: f. σῠνᾰνοίσω. perf. σῠνᾰνήνεγκᾰ. ex σὺν, ἀνὰ, et φέρω.

Σῠνᾰνᾰφορᾱ`, ᾶς, ἡ, *relatio* vel *respectus ad aliquid*, ἐπὶ τὰ θεῖα, *ad res divinas*. Antonin. iii. § 13. ex σὺν, ἀνὰ, et φέρω.

Σῠνᾰνεςρά'φην, a. 2. ind. pass. verbi συνανας ρέφω.

Σῠνᾰνίςημῐ, f. αςήσω, *unà concito*: ex σὺν et ἀνίςημι.

Σῠναντά'ω, -ῶ, *occurro*: cum dat. f. ήσω. f. 1. part. act. σῠναντήσων, οντος. aor. 1. ind. act. σῠνήντησᾰ. a. 1. part. σῠναντήσᾱς. Ex σὺν et ἀντάω, *obvius fio*. Th. ἀντί.

Σῠνάντημᾰ, ᾰτος, τὸ, *occursus, eventus, exitus*: à præc.

Σῠνάντησῐς, εως, ἡ, *occursus*: ab eod.

Σῠναντιάζω, f. ά'σω, *occurro*: ex σὺν et ἀντιάζω.

Σῠναντῐλαμβά'νω, *vicissim juvo, opem fero*: cum dat. a. 2. m. σῠναντελᾰβόμην, ȣ, ετο. aor. 2. sub. med. σῠναντῐλά'βωμαι, ῃ, ηται. Ex σὺν, ἀντὶ, et λαμβάνω, *capio*: f. med. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Σῠνάντομαι, *occurro, obviam eo*: Poët. pro συναντάω, q. v.

Σῠναντώντων, gen. plur. part. præs. verbi συναντάω.

Σῠναντῶσῐν, *occurrant*, 3. plur. præs. sub. verbi ejusd.

Σῠνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Σῠνά'ορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, socius, comes*. Th. ἀείρω, *erigo*: f. ἀερῶ. perf. med. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Σῠνᾰπά'γω, *simul abripio*: f. ξω. perf. σῠναπῆχᾰ. præs. part. med. σῠνᾰπᾰγόμενος, ȣ, *obsecundans, obtemperans*. aor. 1. ind. pass. σῠνᾰπήχθην, ης, η, *simul abreptus fui*. a. 1. part. pass. σῠνᾰπαχθεὶς, έντος, *simul abreptus*. ex σὺν, ἀπὸ, et ἄγω, *duco*.

Σῠνά'πᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, *simul omnis*: ex σὺν et ἅπας, *universus*. Th. πᾶς, *omnis*.

Σῠνᾰπέκρυψᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω, *occulto*.

Σῠνᾰπέρχομαι, *unà cum aliquo abeo*: ex σὺν et ἀπέρχομαι.

Σῠνάπισίᾱτο, Ion. pro συναφίςαντο, 3. pers. plur. imperf. pass. verbi συναφίςημι. vide ἀφίςημι. Alii legend. censent συναπιςαίατο.

Σῠνᾰποδρά'ω, -ῶ, *unà aufugio*: ex σὺν et ἀποδράω.

Σῠνᾰποθνήσκω, *simul morior*: cum dat. a. 2. ind. act. σῠνᾰπέθᾰνον, ες, ε. a. 2. inf. σῠνᾰποθᾰνεῖν. ex σὺν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior*: f. 2. med. θανῦμαι. perf. act. τέθνηκα.

Σῠνᾰποκρύπτω, f. ψω, *simul abscondo*: ex σὺν et ἀποκρύπτω.

Σῠνᾰπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. et

Σῠνᾰπόλῃ, *simul pereas*, 2. sing. a. 2. sub. med. à

Σῠνᾰπόλλῡμῐ, *unà perdo*: f. σῠνᾰπολέσω. med. σῠνᾰπόλλῠμαι, *unà pereo*. a. 2. med. σῠνᾰπωλόμην, ȣ, ετο. ex σὺν et ἀπόλλυμι.

Σῠνᾰποςέλλω, *simul mitto, ablego*: f. σῠνᾰποςελῶ. perf. σῠνᾰπέςαλκᾰ. a. 1. σῠνᾰπέςειλᾰ. ex σὺν et ἀποςέλλω.

Σῠνάπτω, *agglutino, annecto, copulo, conjungo, attingo, advenio, adsum*: fut. ψω. perf. σῠνῆφᾰ. συνάπτει ὥρα, *tempus instat et urget*. Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω. perf. ἧφα.

Σῠνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω, *confero*. Th. αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Σῠνάρασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ejusd.

Σῠνᾰρήρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. perf. pass. à

Σῠνᾰράσσω, f. ξω, *collido, confligo*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

Σῠνᾰρῐθμέω, -ῶ, *connumero, computo*: f. ήσω. perf. ηρῐ'θμηκᾰ. ex σὺν et ἀριθμέω, *numero*.

Σῠναρκέομαι, -ῦμαι, cum dat. *sufficio, patientèr aliquem fero*, Theoph. Charact. c. iii. à σὺν et ἀρκέομαι, *contentus sum*.

Σῠναρμόζω, f. σω, *coapto, concinno; congruo, convenio, quadro*: ex σὺν et ἁρμόζω, *apto*.

Σῠναρμολογέω, -ῶ, *congruentèr coagmento, aptè concinno*: fut. ήσω. perf. σῠνηρμολόγηκᾰ. part. præs. pass. σῠναρμολογέόμενος, -ȣ́μενος, -εομένη, -ȣμένη, *congruentèr coagmentatus, -a*. Ex σὺν et ἁρμολογέω, -ῶ, *aptè concinno, compingo*, et hoc ab ἁρμὸς, (pro ἁρμὸς, ȣ, ὁ, *compages*: ab ἄρω, *apto*: fut. ἀρῶ. perf. ἦρκα. perf. pass. ἦρμαι,) et λέγω, *dico*.

Σῠνάρμοξεν, Dor. et Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω.

Σῠναρμοσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, *abreptio, correptio, rapina:* à
Συναρπάζω, *simul abripio, diripio:* f. ἄσω. perf. συνήρπακα. plusq. perf. συνηρπάκειν, εις, ει. a. 1. ind. act. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, αντος. a. 1. ind. pass. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, έντος, *abreptus.* Th. ἁρπάζω, *rapio:* f. σω, et Dor. ξω.
Συναρπάσας, αντος, vide in præced.
Συναρτάω, -ῶ, f. ήσω, *conjungo:* ex σὺν et ἀρτάω.
Συνάρχω, fut. ξω, *unà impero:* ex σὺν et ἄρχω.
Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno, testudine factâ pugno:* ab ἀσπίζω, *clypeo protego.* Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*
Συνασπισμὸς, ῦ, ὁ, *mutua defensio, cum milites mutua scuta et hastas obtendunt capiti:* à præced.
Συναυλίζομαι, *unà commoror, conversor:* f. m. ίσομαι. perf. pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, *stabulum.*
Σύναυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contubernalis:* ex σὺν et αὐλή.
Συναυξάνω, *simul augeo, facio crescere:* f. συναυξήσω. perf. συνηύξηκα. præs. pass. συναυξάνομαι, *simul cresco:* præs. inf. med. συναυξάνεσθαι. Ex σὺν et αὐξάνω, seu αὔξω, *augeo:* f. ήσω. Th. ἀέξω, idem.
Συναυξηθῇ, 3 sing. a. 1. sub. pass. præced.
Συνάφεια, ας, ἡ, *conjunctio:* à συναφής.
Συναφὴ, ῆς, ἡ, *conjunctio, connexio:* à perf. med. verbi συνάπτω.
Συναφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, contiguus:* à συνάπτω.
Συναχθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi συνάγω, *congrego:* fut. άξω. perf. συνῆχα. Th. ἄγω, *duco.*
Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Συνάχθομαι, *condolesco;* in 3. pl. συνάχθονται. ex σὺν et ἄχθομαι, *gravor, ægrè feror.* Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus, onus.*
Σύναψις, εως, ἡ, *conjunctio:* ex συνάπτω.
Συνάψομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi συνάπτω, *connecto.* Th. ἅπτω, *necto:* f. ψω.
Συνδάκνω, *commordeo, compungo:* ex σὺν et δάκνω.
Συνδειπνέω, -ῶ, f. ήσω, *concœno:* à σὺν et δειπνέω, *cœno.* Th. δεῖπνον, *cœna.*
Συνδείπνησον, ἄτω, a. 1. imperat. verbi præc.
Σύνδεσμος, ȣ, ὁ, *nexus, vinculum:* à συνδέω, quod vide.
Συνδεύμενος, Ion. pro συνδεόμενος, -ȣ́μενος, *qui vinctus est cum aliquo:* à
Συνδέω, *simul vincio, colligo, connecto, consocio, concilio:* f. ήσω. perf. συνδέδεκα. perf. pass. συνδέδεμαι. perf. part. pass. συνδεδεμένος, *simul vinctus.* Ex σὺν et δέω, *ligo.*
Συνδιαβάλλω, f. βλήσω, *unà calumnior:* ex σὺν et διαβάλλω.
Συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *unà vivo cum aliquo:* ex σὺν et διαιτάομαι.
Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo:* ex σὺν, διὰ, et κινδυνεύω, *periclitor.* Th. κίνδυνος, *periculum.*
Συνδιαταλαιπωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *unà miserias perfero:* ex σὺν, διὰ, et ταλαιπωρέω.
Συνδιατίθημι, f. θήσω, *unà dispono:* ex σὺν et διατίθημι.
Συνδιατρίβω, *commoror apud vel cum, consuetudinem habeo cum; versor in, operam et studium pono in:* imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. ex σὺν et διατρίβω. Th. τρίβω, *tero:* fut. ψω. perf. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.
Συνδιαφέρω, *cum alio perfero* aut *sustineo, aliquem in re aliquâ tolerandâ adjuvo.* ex σὺν et διαφέρω.
Συνδιαχειρίζω. Vide in διαχειρίζω, f. ίσω, *contrucido.* ex σὺν et διαχειρίζω.
Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi συνδιατρίβω.
Συνδιῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabito, contubernalis sum:* à διαιτάομαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vivendi mos.*
Συνδικάζω, f. ἄσω, *unà judico:* ex σὺν et δικάζω.
Συνδικέω, -ῶ, f. ήσω, *rem alterius in judicio ago et adjuvo:* ex σὺν et δικὴ.
Σύνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *testis, comes, adjutor;* propriè σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt.* Th. δίκη, *jus.*
Συνδιοικέω, -ῶ, f. ήσω, *unà administro:* ex σὺν et διοικέω.
Συνδιώκω, f. ξω, *unà persequor:* ex σὺν et διώκω.
Συνδοκεῖν dicitur *de quo inter multos convenit, quod communiter placet.* Th. δοκέω, *censeo.*
Συνδοκιμάζω, f. ἄσω, *simul exploro, simul probo:* à σὺν et δοκιμάζω.
Συνδοκιμάσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi præc.
Συνδοξάζω, *simul glorifico:* fut. ἄσω. perf. συνδεδόξακα. aor. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. συνδοξασθῶμεν. à σὺν et δοξάζω, *opinor, sentio;* et hoc à δόξα, ης, ἡ, *opinio.* Th. δοκέω.
Σύνδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conservus, -a.* Th. δȣ̃λος, *servus.*
Συνδραμέω, -ῶ, *concurro:* f. ήσω. perf. med. -δέδρομα.
Συνδραμόντων, gen. pl. aor. 2. part. act. verbi συντρέχω, *concurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.
Συνδρομάδες, ων, *concurrentes:* Epithet. insularum, quæ et συμπληγάδες appellantur. Vide præced.
Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, *concursus:* à perf. med. verbi συντρέχω· vide in συνδραμόντων.
Σύνδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *concurrens; consentiens; cursûs socius:* ab eod.
Συνδυάζω, *copulo, communico, conjungo:* fut. άσω. perf. -δεδύακα.
Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, Poët. *duo simul conjuncti, bini:* ex σὺν et δύω, *duo.*
Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.
Συνέβη, et Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, *evenio.* Th. βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, *unà pasco:* quod à βόσκω, *pasco.* Th. βόω, *pasco:* f. όσω et ώσω.
Συνεβȣ́λευον, ες, ε, imperf. verbi συμβȣλεύω, *consulto, hortor:* quod à βȣλεύω, idem. Th. βȣλὴ, *consilium.*
Συνεβȣλεύσατο et συνεβȣλεύσαντο, 3. sing. et pl. a. 1. m. verbi ejusd.
Συνέγειρον, *alleva,* a. 1. imperat. act. à
Συνεγείρω, *simul excito.* Th. ἐγείρω, *excito:* f. -ερῶ. aor. 1. ἤγειρα. aor. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.
Συνέδραμον, aor. 2. verb. συντρέχω.
Συνεδρεία, ας, ἡ, *consessus, consilium:* à σύνεδρος.
Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. ind. act. à
Συνεδρεύω, f. εύσω, *consideo:* à σύνεδρος.

Συνέδρῖα, ας, ἡ, *consessus:* ab eod.
Συνέδριον, ου, τὸ, *consessus*, sc. *judicum:* à
Σύνεδρος, ου, ὁ, *consessor, assessor, consiliarius:* ex σὺν et ἕδρα.
Συνεεργάθω, id. quod seq.
Συνείργω, Poët. pro συνέργω, quod pro συνείργω, *simul includo, colligo, constringo.* Th. εἴργω, *includo.*
Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um*, perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel -υμι, *conjungo:* quod ex σὺν et ζευγνύω, seu -υμι, *jungo:* f. ζεύξω.
Συνεζευγμένως, *conjunctim:* adv. à præced.
Συνέζευξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, *conjungo:* quod vide.
Συνεζήτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συζητέω, *discepto*, quod vide.
Συνεζωοποίησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συζωοποιέω, quod vide.
Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo:* f. συνήσω. ex σὺν et ἵημι, seu ἕω, *mitto.*
Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *constituo:* fut. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. m. συνεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*
Συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.
Συνέθευ, Dor. pro συνέθεσο, -θεο, vel -θου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *paciscor:* a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*
Συνεθίζω, fut. ίσω, *consuefacio:* ex σὺν et ἐθίζω. Th. ἔθος, *mos, consuetudo.*
Συνεθισθῇς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi præc.
Συνειδέω, f. ήσω, *sum conscius:* ab εἰδέω, *scio.* Th. εἴδω, idem.
Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia, intelligentia:* in pl. συνειδήσεις. à præced.
Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, *perspicio.*
Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. et in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius:* contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συνειδέω, quod vide.
Συνείδω, *scio, perspicio:* aor. 2. infin. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδὼν, όντος. perf. med. σύνοιδα, *conscius mihi sum.* Th. εἴδω, *scio, video:* f. m. εἴσομαι.
Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.
Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf. part. pass. verbi συλλέγω, *colligo.*
Συνειλέω, -ῶ, fut. ήσω, *convolvo, cogo, compello, includo:* ex σὺν et εἰλέω.
Συνείληφα, perf. ind. act. Att. undè συνειληφὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.
Συνειληφυῖα, et συνειληφὼς, vide in συνείληφα.
Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior.* Th. λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω inusitat. perf. med. λέλογχα.
Συνειλοχέναι, *collegisse*, perf. infin. Att. et
Συνειλοχὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo.* Th. λέγω, *lego:* f. ξω. perf. λέλεχα, et Att. εἴλοχα.
Σύνειμι, *sum cum alio, consuetudinem habeo; sermocinor, in conventu discepto:* cum dat. imperf. συνῆν. f. έσομαι. præs. infin. συνεῖναι. præs. part. συνὼν, *conversans.* οἱ συνόντες τῷ Σωκράτει, *Socratis familiares, discipuli:* ex σὺν et εἰμὶ, *sum.*
Συνειπεῖν, *alicui assentire, alicui patrocinari.* Th. ἔπω, *dico.*
Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor.* Th. ἕπω, *sequor.*
Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo; item cohæreo:* ex σὺν et εἴρω, *necto.*
Συνεὶς, *conscius*, a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.
Συνεισελθεῖν, a. 2. infin. act. à
Συνεισέρχομαι, *simul ingredior:* cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. ex σὺν et εἰσέρχομαι.
Συνεισέφρησε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *simul induco:* quod à φορέω, *gesto.* Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω derivari, *intus admitto.*
Συνεισῆλθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. à συνεισέρχομαι.
Συνεῖχε, *continebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον. f. σχήσω.
Συνείχετο, *angebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi συνέχω, *constringo.* Vide præced.
Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco et sedeo*, quod vide.
Συνεκαίετο, *coardebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν et καίω, *uro:* fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην.
Συνεκβιβάζω, f. άσω, *adjuvo ut emergant:* ex σὺν et ἐκβιβάζω.
Συνεκβοάω, -ῶ, f. ήσω, *unà cum aliis proclamo.*
Συνέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *socius peregrinationis:* ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis.* Th. δῆμος, *populus.*
Συνεκέκρατο, (Syncop. pro συνεκεκέρατο) 3. sing. plusq. perf. pass. et
Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *contempero:* f. συγκεράσω. perf. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *misceo.*
Συνεκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκινέω, -ῶ, *commoveo:* f. ήσω. quod ex σὺν et κινέω, *moveo.*
Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido:* ex σὺν et ἐκκεντέω, *effodio.*
Συνεκλάμπω, f. ψω, *unà effulgeo:* ex σὺν et ἐκλάμπω.
Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*, quod vide.
Συνέκλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà electus:* ex σὺν et ἐκλέγω, *eligo.* Th. λέγω, *lego:* f. ξω.
Συνεκπολεμέω, -ῶ, f. ήσω, *unà debello, simul vinco:* ex σὺν et ἐκπολεμέω.
Συνεκπράσσω, *simul exigo:* in med. *unà ulciscor.*
Συνεκρότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo.*
Συνεκτάττω, *simul instruo:* à verbo τάττω, seu -σσω, *ordino.*
Συνεκτικὸς, ἡ, ὸν, *cohibendi* seu *continendi vim habens, continens et in statu suo conservans, compactus:* à συνέχω, *cohibeo, contineo.*
Συνεκτρέφω, *unà enutrio, simul alo:* fut. ψω. à verbo τρέφω, *nutrio.*
Συνεκτρέχω, *unà excurro, evenio, adjuvo.* Th. τρέχω.
Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero.* Th. τρίβω.
Συνέκτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul nutritus:* à συνεκτρέφω.
Συνέλαβον, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.
Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab eod.
Συνελάλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*, quod vide.
Συνελαύνω, *compello, -is:* f. συνελάσω. a. 1. συνήλασα, *compuli.* Th. ἐλαύνω, *agito.*
Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Σῦνέλευσῖς, εως, ἡ, *conventus*: à *συνέρχομαι*, *convenio*.

Σῦνεληλῦθότᾶς, acc. pl. part. m. verbi *συνέρχομαι*, *convenio*.

Σῦνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*; et in 3. pl. *σῦνελήφθησᾶν*, a. 1. ind. pass. verbi *συλλαμβάνω*, *comprehendo*, quod vide.

Σῦνελθεῖν, a. 2. infin. act. et

Σῦνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi *συνέρχομαι*, quod vide.

Σῦνελκῦ'ω, *simul traho*, *contraho*: ex σὺν et ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.

Σῦνέλκω, fut. ξω, idem; etiam *traho* simpliciter: ex σὺν et ἕλκω, *traho*.

Σῦνελογῖ'σαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi *συλλογίζομαι*, *ratiocinor*, quod vide.

Σῦ'νελον pro σῦνεῖλον, aor. 2. verbi *συναιρέω*.

Σῦνελόντῖ, dat. sing. a. 2. part. act. verbi *συναιρέω*, *simul everto*, *contraho in unum*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. part. ἑλὼν, όντος.

Σῦνεμᾶ'χησᾶς, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi *συμμαχέω*, *pugnæ sum socius*, *sto à partibus alicujus*: f. ήσω. Th. *μάχομαι*, *pugno*.

Σῦνεμβαίνω, f. βήσω, *unà conscendo*, *insurgo*: ex σὺν et ἐμβαίνω.

Σῦνέμεν, a. 1. infin. act. Dor. et Æol. pro *συνεῖναι*, verbi *συνίημι*, *percipio*, *intelligo*: quod vide.

Σῦνεμπνέω, f. εύσω, *unà inspiro*: ex σὺν et ἐμπνέω.

Σῦνενείκειεν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi *συμφέρω*, *confero*. Vide ἐνείκειε.

Σῦνενείκεται, *confertur*, 3. sing. præs. ind. pass. à *συνενείκω*, Poët. pro *συμφέρω*.

Σῦνενήνοχᾶ, ᾶς, ε, perf. med. verbi *συμφέρω*. ὐδὲ τῦτο *συνενήνοχεν αὐτῷ*, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc ei profuit*.

Σῦνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà diripio*: à σὺν et ἐξαιρέω.

Σῦνεξᾶμαρτᾶ'νω, *unà erro* vel *delinquo*; in 3. pl. *σῦνεξᾶμαρτᾶ'νυσῖ*. Ex σὺν et ἐξαμαρτάνω.

Σῦνέξειμῖ, f. είσομαι, *unà exeo*: ex σὺν et ἔξειμι.

Σῦνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro *συνεξεπράξαντο*, à *συνεκπράσσω*.

Σῦνεξέρχομαι, *convenio*, *unà exeo*: f. 1. m. -ελεύσομαι. perf. -εληλῦθᾶ. Th. ἔρχομαι.

Σῦνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass. à

Σῦνεξετάζω, f. ά'σω, *exquiro*: ex σὺν et ἐξετάζω.

Σῦνεξέταττον, imperf. verbi *συνεκτάττω*, *simul ordino*.

Σῦνεξοκέλλω, *pertraho*: ex σὺν, ἐξ, et ὀκέλλω, *appello*. Th. κέλλω, f. σω, idem.

Σῦνεξομοιῦμαι, *assimilor*: ex σὺν et ἐξομοιόω, *assimilo*: et hoc ab ὅμοιος, ꙋ, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Σῦνεξομοιῦσθαι, præs. inf. pass. verbi præc.

Σῦνεξορμᾶ'ω, *unà irrumpo*: ex σὺν et ἐξορμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Σῦνεξώκειλεν, *pertraxit*, *devenit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνεξοκέλλω*.

Σῦνεορτάζω, f. ά'σω, *unà festum celebro*: ex σὺν et ἑορτάζω.

Σῦνεοχμὸς, Att. pro *συνοχμὸς*, idem quod *συνοχὴ*, ῆς, ἡ, *junctura*, *commissura*: à *συνέχω*, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σῦνεπᾶθήσᾶτε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi *συμπαθέω*, *condoleo*: quod vide.

Σῦνέπαινος, ꙋ, ὁ ϗ ἡ, *consentiens*, *comprobans*: ex σὺν et ἔπαινος.

Σῦνεπᾶκολῦθέω, -ῶ, f. ήσω, *unà subsequor*, *simul sector*: ex σὺν et ἐπακολυθέω, *subsequor*.

Σῦνεπᾶνίςημῖ, f. ςήσω, *unà ad seditionem incito*: voce med. *unà insurgo*: ex σὺν et ἐπανίςημι.

Σῦνέπαξᾶ, Dor. pro *συνέπηξα*, quod vide in *συνέπηξεν*.

Σῦνεπάψασθαι, Ion. pro *συνεφάψασθαι*, *simul attingere et aggredi*, aor. 1. infin. m. verbi *συνεφάπτομαι*.

Σῦνεπελᾶφρῦ'νω, *simul allevo*: ex σὺν, ἐπὶ, et ἐλαφρύνω, *allevo*. Th. ἐλαφρὸς, ꙋ, *levis*, *celer*.

Σῦνέπεμψᾶ, a. 1. ind. act. verbi *συμπέμπω*, *unà mitto*. Th. πέμπω, *mitto*: f. ψω. perf. πέπεμφα.

Σῦνεπέςην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi *συνεφίςημι*.

Σῦνέπηξεν, *condensavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *συμπήγνυμι*.

Σῦνεπῖθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi *συνεπιτίθημι*.

Σῦνεπῖμαρτῦρέω, -ῶ, *testimonium insuper præbeo*, *adstipulor*: f. ήσω. perf. *σῦνεπῖμεμαρτῦ'ρηκᾶ*. ex σὺν et ἐπιμαρτυρέω. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*.

Σῦνεπῖμέλομαι, *unà curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Σῦνεπῖ'ομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi *συμπίνω*, *bibo cum aliquo*: cum dat. fut. *συμπώσω*. perf. *συμπέπωκα*. aor. 1. ind. act. *συνέπιον*, ες, ε. Th. πίνω, *bibo*.

Σῦνεπῖπονέω, *unà laboro*: ex σὺν, ἐπὶ, et πονέω, *laboro*.

Σῦνεπισκέπτομαι, *unà inspicio*, *unà considero*: f. 1. m. -ψομαι. à σὺν et ἐπισκέπτομαι.

Σῦνεπισπᾶ'σθαι, præs. infin. pass. verbi

Σῦνεπισπᾶ'ω, -ῶ, *simul attraho*. Th. σπάω.

Σῦνεπισπεύδω, f. εύσω, *adjuvo ut quid celerius fiat*: ex σὺν et ἐπισπεύδω.

Σῦνεπισπόμενος, *simul sequens*. Vide in σπεῖο, *sequere*.

Σῦνεπίςᾶμαι, *conscius sum mihi*, *simul scio*. ex σὺν et ἐπίςαμαι.

Σῦνεπισχῦ'ω, *viribus meis aliquem adjuvo*, *auxilior*, *confirmo*, *suppetias fero*: fut. ῦ'σω. perf. *σῦνεπίσχῦκᾶ*. ex σὺν et ἐπισχύω.

Σῦνεπιτῖ'θημῖ, *simul impono*, i. e. *imputo*. *σῦνεπῖτῖ'θεμαι*, *simul adorior et invado*, *insurgo*, *aggredior*; *infestus sum*; *utor*, *abutor*. ex σὺν et ἐπιτίθημι.

Σῦνέπνῖγον, imperf. act. verbi *συμπνίγω*, *suffoco*: f. ξω. perf. *συμπέπνιχα*. aor. 1. *συνέπνιξα*. Th. πνίγω, idem.

Σῦνέπνιξᾶν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Σῦνεπόδῖσᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. à *συμποδίζω*.

Σῦνέπομαι, *consequor*, *comitor*; cum dat. imperf. m. *σῦνεπόμην*, ꙋ, ετο· quod ex σὺν et ἕπω, *sequor*.

Σῦνεπτώκει, *inciderat*, Ion. legitur pro *συνεπεπτώκει*, 3. pers. sing. plusq. perf. act. verbi *συμπίπτω*, *incido*. Th. πίπτω, *cado*.

Σῦνερᾶνίζω, f. ῑ'σω, *colligo*, *cogo*, *congero*; *confero*, *contribuo*; *opitulor ad aliquid efficiendum*. Isoc. ad Philippum. ex σὺν et ἐρανός.

Σῦνερᾶ'ω, -ῶ, *simul amo*, Mosch. ult. ex σὺν et ἐράω. Item *confero aliquid*, *contribuo*. ἐρανοὶ δὲ εἰσὶν ἀπὸ τῦ *συνερᾶν* ϗ *συμφέρειν* ἕκαςον, Athen. l. viii.

Σῦνεργέω, -ῶ, *unà operor*, *adjuvo*: imperf. *σῦνήργεον*, -ꙋν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. perf. *σῦνήργηκᾶ*. à *συνεργός*.

Σῦνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi præc.

Σῦνεργὸς, ꙋ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor*, *administer*, *collega*: ex σὺν et ἔργον.

Σῦνερείδω, f. είσω, *defigo*; *impingo*, *incumbo*, *impressionem facio*. pass. *σῦνερείδομαι*, *cohæ-*

reo, consertus sum, defigor. ex σὺν et ἐρείδω.

Συνερίω, ῶ, fut. ήσω, *adsentior.* συνερύντων, *assentientium*, Lys. ubi alii συνεργύντων, *adjuvantium.* ex σὺν et ἐρίω.

Συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *socius laboris;* propriè *qui* vel *quæ lanificium simul exercet:* ex σὺν et ἔριθος, quod fit ab εἶρος, εος, τὸ, *lana.*

Συνέρχομαι, *convenio, unà venio; in unum eundemque locum, finem,* vel *consilium venio; matrimonium ineo:* imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο. f. m. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν. a. 2. part. συνελθών, ῦσα, όν. perf. med. συνεληλυθα, ας, ε. perf. part. med. συνεληλυθώς, υῖα, ός. plusq. perf. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Σύνες, *intellige;* et in 2. plur. σύνετε, aor. 2. imperat. act. verbi συνίημι, *intelligo.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Συνεσβαίνω, f. βήσω, *unà adscendo:* ex σὺν et ἐσβαίνω.

Συνέσει, dat. sing. à σύνεσις, εως, ἡ, *intelligentia;* acc. σύνεσιν. verbi συνίημι, *intelligo,* qu. v.

Συνεσθίω, *vescor cum aliquo:* imperf. συνήσθιον, ες, ε. ab ἐσθίω, f. ίσω, idem quod ἔσθω, *edo, comedo.*

Σύνεσις, εως, ἡ, *intelligentia, intellectus, prudentia, sapientia, conscientia; coitio:* à συνίημι.

Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1. verbi συσκυθρωπάζω, *simul contristor:* f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo:* f. ξω. perf. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, *lacero.*

Συνεσπειραμένος, η, ον, præs. part. pass. verbi συσπειράω, quod vide.

Συνεσταλμένος, *contractus,* perf. part. pass. à συστέλλω, *contraho,* quod vide.

Συνέστασαν, *constituti erant,* Poët. pro συνέστησαν, 3. plur. a. 2. act. verbi συνίστημι.

Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul crucifixus sum,* a. 1. ind. pass. et

Συνεσταυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συσταυρόω, *unà crucifigo:* fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, ῦ, ὁ, *crux,* seu *palus erectus.*

Συνέστειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, *compono ad sepulturam, subtraho:* f. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. aor. 1. συνέστειλα. Th. στέλλω, *contraho.*

Συνεστάως, part. perf. verbi συνίστημι.

Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur,* perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τῦ ε pro συνεστῶσα, qu. per Crasin dicitur pro συνεστακῶσα, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λίμῳ, *qui in fame sunt constituti; fame enecti:* perf. part. masc. gen. ab eod. verbo.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Συνέστηκε, 3. pers. perf. ind. act. et

Συνεστήκει, Ion. pro συνειστήκει, *perstitit, duravit,* 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυῖαι, *firmæ,* nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, *constituo:* fut. συστήσω. perf. συνέστακα. perf. part. συνεστακὼς, et per Crasin συνεστὼς, ῶτος. Th. ἵστημι, *statuo.*

Συνεστιάω vel συνεστιάομαι, *convivio seu epulo excipio.*

Συνεστίη, ης, ἡ, *convivium.* Th. ἑστία, *focus.*

Συνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *convictor:* ex σὺν et ἑστία.

Συνεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνέσχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi συνέχω, *constringo.* Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, *socia, scortum, concubina.*

Συνέταιρος, ου, ὁ, *sodalis, adjutor.*

Συνέταξα, ας, ε, *præcepi,* a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, *constituo:* fut. ξω. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino:* perf. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, *unà sepelio.* Th. θάπτω, *sepelio:* fut. ψω. perf. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, *intelligite,* 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, *intelligo.*

Συνετέθειντο, *constituerant,* 3. pl. plusq. perf. pass. verbi συντίθημι, *constituo,* q. v.

Συνετέλησα, ας, ε, *finii,* aor. 1. ind. act. à συντελέω, q. v.

Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, *observo,* quod vide.

Συνετίζω, *intelligentem reddo:* à συνετὸς, et hoc à συνίημι, *intelligo;* quod ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.

Συνετιῶ, fut. 1. Att. pro ίσω, præced. verbi.

Σύνετο, *intellexit,* 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. med. ἵμην, σο, το.

Συνετὸς, ἡ, ὸν, *qui intelligi potest, intelligens, perspicax, prudens in judicando, sciens:* à συνίημι, *intelligo:* ab eod. th.

Συνετρίβη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero.* Th. τρίβω, *tero:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔτριβον.

Συνετῶς, adv. *intelligentèr:* à συνετός.

Συνεύαδον, *complacuerunt,* 3. pl. imperf. vel aor. 2. Pleonasmo Æol. pro ἕαδον, et hoc pro ἧδον, quod et detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, *placeo.* Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω· perf. med. ἧδα, et ἕαδα.

Συνευδοκέω, *comprobo, assentior, consentio,* cum dat. fut. ήσω. perf. συνευδόκηκα. ex σὺν et εὐδοκέω.

Συνευνάζω, et άζομαι, fut. άσω, *simul dormio, concumbo:* ex σὺν et εὐνάζω.

Συνευνάσθην, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præc.

Συνευνέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *conjux:* ex iisd. cum seq.

Σύνευνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui* vel *quæ eodem cubili utitur; maritus,* vel *uxor:* ex σὺν et εὐνή.

Συνευπορέω, -ῶ, *unà comparo, operam suppedito:* ex σὺν, εὖ, et πείρω, *transadigo.*

Συνευφραίνομαι, *collætor.*

Συνευωχέω, ῶ, f. ήσω, *unà convivio excipio:* et συνευωχέομαι, -ῦμαι, *unà epulor:* cum dat. ex σὺν et εὐωχέομαι, *convivio excipio.* Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium, epulum;* qu. ab εὖ et ἔχω, *benè habeo, lætus sum.*

Συνεφάπτομαι, f. ψομαι, *simul capesso, simul suscipio et aggredior; adjuvo, opitulor.:* ex σὺν et ἐφάπτομαι.

Συνεφίστημι, *unà præficio; attendo animum:* a. 2. ind. act. συνεπέστην. perf. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, *unà præfectus.* præs. med. συνεφίσταμαι, *unà præsum, unà insurgo.* ex σὺν et ἐφίστημι.

Συνεφώνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio:* f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, *vox.*

Συνέχεια, ας, ἡ, *continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebritas, densitas:* à συνεχής.

Συνέχεον, εις, ει, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, *confundo,*

concito: fut. συγχεύσω. a. 1. συνέχευα. Th. χέω, *fundo.*

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, *assiduè, frequentèr:* adv. et

Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *continuus, conjunctus, creber, frequens, assiduus:* et

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. ex

Συνέχω, *cohibeo, contineo; constringo, colligo; comprimo; habeo, teneo; coëo, convenio; calleo:* f. συνέξω. perf. συνέσχηκα. a. 2. συνέσχον, ες, ε. præs. pass. συνέχομαι. imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, *habeo.*

Συνεχῶς, adv. *continentèr, crebrò, frequentèr, assiduè:* à συνεχής.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, *computo:* f. ίσω. perf. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. verbi συνάγω, *congrego:* fut. ξω. a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd. et th.

Συνήγειρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, *unà excito:* f. συνεγερῶ. a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito:* a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνηγμένος, η, ον, *congregatus:* perf. part. pass. gen. plur. συνηγμένων, verbi συνάγω.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. ind. act. à

Συνηγορέω, ῶ, fut. ήσω, *patrocinor; assentior, adstipulor:* ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor, dico.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Συνηγορία, ας, ἡ, *patrocinium:* à

Συνήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advocatus, patronus:* ab eod. th.

Συνηγοροῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορεύω.

Συνηδέατε, 2. pl. plusq. perf. ind. Ion. verbi συνειδέω, fut. ήσω, plusq. perf. Att. συνῄδειν, Ion. συνῄδεα. Th. εἰδέω, vel εἴδω, *scio.*

Συνῄδει, *conscius erat,* 3. sing. plusq. perf. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio:* fut. ήσω. perf. ηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, et per Syncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. m. ήσομαι, *pari voluptate et gaudio afficior, gratulor:* ab ἥδομαι. Th ἡδὺς, *suavis.*

Συνήθεας, acc. pl. à συνήθης.

Συνήθεια, ας, ἡ, *consuetudo, familiaritas:* à συνήθης.

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus, familiaris:* ex σὺν et ἦθος, εος, τὸ, *consuetudo.*

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, -ῶ, *unà certo:* f. ήσω. perf. συνήθληκα. q. à σὺν et ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen.*

Συνήθους, gen. sing. à συνήθης, -εος, -ους, ὁ ϗ ἡ, *consuetus.* Th. ἦθος, εος, τὸ, *mos.*

Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συναθροίζω, *congrego,* quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, *pro more:* adv. ab eod.

Συνῆκα, ας, ε, *intellexi:* et in 3. pl. σύνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo,* quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, *compuli,* a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, *compello, -is.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω. perf. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, *convenio,* quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *coætaneus, æqualis:* ex σὺν et ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *coætaneus.* Th. ἡλικία, ας, ἡ, *statura.*

Συνήλικος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Dan. i. 10.

Συνηλοίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναλοιάω, -ῶ, *contundo:* fut. ήσω. Th. ἀλοάω, *comminuo:* dicitur et ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *societatis* aut *fœderis sanctio, pactum:* à seq.

Συνήμων, *socius:* à σύνειμι vel συνίημι.

Συνηνείχθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à συμφέρω, *conduco:* perf. pass. συνήνεγμαι, et, inserto ι, συνήνειγμαι. hinc συνηνείχθην. Th. φέρω, *fero:* fut. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, *occurro:* fut. ήσω. ab ἀντάω, *obvius fio:* perf. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *pro, contrà.*

Συνήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod συνάορος, *conjunctus, socius, comes, congruens, compar, conjux.* Ex σὺν et ἄρω.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, *unà operor:* imperf. συνήργεον, -ουν, εες, -εις, -εε, ει. fut. ήσω. Th. ἔργον, *opus.*

Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus.* Th. ἐρέφω, *tego.*

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, *convenio:* imperf. συνηρχόμην, ου, ετο, fut. συνελεύσομαι. aor. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνεσθίω, *vescor cum aliquo:* f. ίσω. Th. ἔσθω, *edo.*

Συνῆτε, *intelligatis,* 2. pl. a. 2. sub. act. verbi συνίημι, *intelligo,* quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. pass. Vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, et in 3. plur. σύνήχθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi συνάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco:* f. ἄξω. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *conjungo:* fut. ψω. a. 1. pass. συνήφθην. Th. ἅπτω, *necto.*

Συνθάπτω, *unà sepelio:* f. ψω. perf. συντέθαφα. a. 2. -ἐτάφον. a. 2. ind. pass. -ετάφην, ης, η, *consepultus fui:* a. 2. part. pass. -ταφεὶς, έντος. Th. θάπτω, *sepelio.*

Συνθέλω, *simul volo, consentio:* ex σὺν et θέλω, fut. ήσω, *volo.*

Σύνθεμα, ατος, τὸ, *signum quod ex composito datur, tessera; pactum, fœdus:* à συντίθημι.

Συνθέμενος, *conjungens, ruminans, perpendens:* a. 2. part. m. verbi συντίθημι, *conjungo.* Th. τίθημι, *pono:* fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. a. 2. imperat. m. θέσο, θοῦ ϗ θοῦ, θέσθω.

Σύνθεο, et σύνθου, *compone, animadverte,* a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Συνθεσία, ας, ἡ, *compositio, pactum:* gen. plur. Æol. συνθεσιάων, à συντίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

Σύνθεσις, εως, ἡ, *compositio, commissura cujuslibet rei; SYNTHESIS* figura Gramm. acc. sing. σύνθεσιν. ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι.

Σύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, et συνθετὸς, ἡ, ὸν, *compositus, coagmentatus:* à συντίθεμαι.

Συνθέτως, *conjunctim,* adv. à præc.

Συνθέω, ῶ, f. ήσω, vel -θεύσομαι, *concurro;* ex σὺν et θέω.

Συνθεωρία, ίας, ἡ, *profectio cum aliquo ad ludos,* sive *ad sacra facienda:* ex σὺν et θεωρός.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, *compositio, acervus, pactum, fœdus, consensus*: acc. pl. συνθήκᾶς· à συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Σύνθημᾰ, ᾰτος, τὸ, *compositum, constitutum, signum*: ab eod.

Συνθηρευτὴς, ȣ͂, ὁ, *venationis socius*: ex σὺν et Θηρευτὴς, *venator*.

Σύνθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *venationis comes*: ex σὺν et Θήρα.

Συνθήσει, *componet*, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi συντίθημι.

Συνθλᾰ́σαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi seq.

Συνθλᾰ́ω, *confringo; contundo, collido*: f. ᾰ́σω. a. 1. -έθλᾰσᾰ. perf. -τέθλᾰκᾰ. perf. pass. -τέθλασμαι. aor. 1. ind. pass. -εθλάσθην. f. 1. pass. -θλασθήσομαι, η, εται. à th. Θλάω, *frango*.

Συνθλῑ́βω, *comprimo*: fut. ψω. imperf. -έθλῑβον, ες, ε. perf. -τέθλῑφᾰ. Th. Θλίβω, *premo*: f. ψω.

Συνθνήσκȣσῐ, 3. plur. præs. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commorior*. Th. Θνήσκω, *morior*: f. 2. m. Θανȣ͂μαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè, *deliciis frango, effœmino, enervo, affligo*; item *comminuo, confringo*: fut. ψω. aor. 1. -έθρυψᾰ. perf. τέτρῠφᾰ. Th. Θρύπτω, f. ψω, *frango*.

Συνῐδεῖν, *perspicere, considerare*: a. 2. infin. act. verbi συνείδω, perf. med. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἴδω, *video*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Συνῐέναι, præs. infin. à συνιέναι· à συνιέω, pro συνίημι, *intelligo*: a. 2. σύνην. Th. ἕω, *mitto*.

Συνῐεὶς, εῖσα, ὲν, *intelligens*, præs. part. act. verbi συνίημι.

Συνῑ́εμαι, *paciscor, convenio*, præ. med. et

Συνῑ́εμεν, Ion. pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνῑ́ετε, *intelligite*, 2. pl. præs. imperat. act. συνίεθι, έτω, verbi συνίημι.

Συνιζᾰ́νω, fut. -ζήσω, *consido, subsido*: ex σὺν et ἱζάνω.

Συνίζω, idem quod præc. ex σὺν et ἵζω.

Συνῑ́ημῐ, propriè *committo*; it. *intelligo*: 3. pl. συνῐȣ͂σῐ, pro -εῖσῐ. Sic Rom. iii. 11. συνῐῶν, pro συνῐεὶς, έντος, præs. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω. præs. imperat. act. σύνῑεθῐ, ἵτω, et in 2. pl. σύνῑετε, *intelligite*. præs. sub. συνῐῶ, ῇς, ῇ, et in 3. plur. ῶσῐ. præs. inf. συνῑέναι. f. συνήσω, εις, ει, et in 3. pl. συνήσȣσῐ. perf. συνεῖκᾰ. a. 1. σύνηκα. a. 2. σύνην, ης, η. a. 2. imperat. σύνες, σύνετω, et in 2. pers. pl. σύνετε. a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, et in 2. plur. συνῆτε. ex σὺν et ἵημι vel ἕω, *mitto*.

Συνῑ́μεν, Ion. Æol. et Dor. pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνῐόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi σύνειμι, *simul eo*: ab εἶμι, *eo*: aor. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, όντος. Th. ἴω, *eo*.

Συνῑ́ȣν, pro συνίεσαν, *intelligebant*, 3. pl. imperf. act. quod à συνιέω, pro συνίημι.

Συνῐȣ͂σι, *intelligunt*, 3. pl. præs. ind. ab eod.

Σύνῐσαν, *concurrerunt, unà iverunt*, 3. plur. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo*; quod ab εἶμι, *eo*: imperf. εἶν, εἶς, εἶ, in dual. ἴτον, &c. Th. ἴω, *eo*.

Συνῑ́σᾱσῐ, *sciunt*, 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio*.

Συνιστᾰ́μενος, η, ον, præs. part. pass. συνίστασθαι, præs. infin. pass. verbi συνίστημι, *constituo*.

Συνίστᾰται, 3. pers. sing. præs. ind. m. verbi συνίστημι.

Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιστᾰ́νω, vel συνιστᾰ́ω, *commendo*; idem quod συνίστημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίστημῐ, *constituo, compono, creo, molior; stabilio, firmo; commendo; demonstro, doceo; contraho*. Πασίωνα αὐτῷ συνέστησᾰ, Isocr. Trap. p. 468. *Pasionem sponsorem ei dedi*. Τὴν παρασκευὴν αὐτῶν συνισταμένην ᾐσθάνετο, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cum apparatum adversus se conflatum videret*. τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτȣ̀ς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν, 2 Cor. iv. 2. ubi πρὸς πᾶσαν συνείδησιν, non referenda sunt ad τὸ συνιστῶντες, sed ad τῇ φανερώσει, *commendantes nosmetipsos manifestationi veritatis ad quamcunque conscientiam hominum*. συνιστάνειν enim semper cum dat. aut expresso aut subintellecto construitur, ut Eph. v. 12. et iii. 1. vi. 4. quâ in re errant inter nostrates. Bos. Exerc. Græc. Θεȣ͂ δικαιοσύνην συνίστησι, Rom. iii. 5, *ostendit Dei judicium*. ἄρα συνίστα δεινὸν εἶναι περιορᾶν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καταδυλȣμένας, Diod. Sic. p. 421. A. *simul ostendebat periniquum fore Græcas civitates à Barbaris premi*. præs. part. συνιστῶν, ῶντος, contractè à συνιστάω, -ῶ, idem quod συνίστημι. f. συστήσω. perf. συνέστᾰκᾰ. seu συνέστηκᾰ. perf. part. act. συνεστᾰκὼς, et per Crasin συνεστὼς, ῶσᾰ, *consistens*: et per Epenth. συνεστεὼς, ῶσᾰ. a. 1. ind. act. συνέστησᾰ. præs. inf. m. συνίστασθαι. Th. ἵστημι.

Συνιστῶν, et in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. à συνιστάω, *commendo*, idem quod συνίστημι, quod vide.

Συνίστωρ, ορος, ὁ, *cognitor, testis*: à σὺν et ἴστωρ, *sciens*.

Συνισχῡρεῖν, f. 1. infin. verbi

Συνισχῡρίζω, *corroboro*: f. ῑ́σω et ιῶ. (nam polysyllaba in ίζω habent fut. in ίσω, vel ιῶ) ex σὺν et ἰσχυρίζω.

Συνῐῶν, (pro συνιεὶς,) præs. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo*. Sed

Συνῐὼν, όντος, (pro συνεὶς,) a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνῐῶσι, 3. pl. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συγκωμᾰ́ξᾰτε, Dor. pro συγκωμᾰ́σᾰτε, *choream unà instituite*, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω· ex σὺν et κωμάζω, *comessor*. Th. κῶμος, ȣ, ὁ, *hymnus, comessatio*.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνέναιε, 3. sing. imperf. act. verbi

Συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito*: f. σω.

Συννενέᾰται, *in acervum congesti sunt*, Ion. pro συννένηνται, 3. pl. perf. pass. verbi συννέω.

Συννέφειᾰ, ας, ἡ, *congregatio nubium*: et

Συννεφέω, *nubes cogo*: à

Συννεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubilus, nube obductus, obscurus*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συννεχὲς, adv. *assiduè, continentèr*: à συνεχής.

Συννέω, vel συννήω, *innecto, intexo*; item *in unum acervum congero, coacervo*: ex σὺν et νέω, *neo*, item *glomero*.

Συννῆσαι, *coacervare*: a. 1. inf. act. à præc.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito, intelligo*: ex σὺν et νοέω, *mente agito*. Th. νόος, νȣ͂ς, ὁ, *mens*.

Σύννοιᾰ, ας, ἡ, *profunda cogitatio; intelligentia; mœror*: ex σὺν et νόος, *mens*.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. pro præc.

Σύννομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui cum ali-*

quo pascitur; Metaph. *conjunctus, cognatus:* ex σὺν et νομὴ, *pabulum.* Th. νέμω, *pasco:* perf. med. νένομα.

Σύννȣς, ὁ ϗ ἡ, *cogitabundus:* ex σὺν et νόος, *mens.*

Συννυμφοκόμος, ȣ, ὁ, *qui cum aliquo sponsam comitatur et curat,* Eurip. Iphig. in Aul.

Σύννυμφος, ȣ, ἡ, *connupta;* aliis, *fratria;* aliis, *connurus.* Ruth. i. 15. ex σὺν et νύμφη.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo:* f. εύσω. perf. συνώδευκᾰ. ex σὺν et ὁδεύω.

Συνοδῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *comitatus, iter commune;* à σύνοδος.

Συνόδῐον, ȣ, τὸ, *conjunctio* seu *coitus lunæ cum sole:* ab eod.

Συνοδοιπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *comes in itinere;* ex σὺν et ὁδοιπόρος. Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

Σύ'νοδος, ȣ, ἡ, *congressus, concio; conventus,* seu *SYNODUS;* item *conjunctio, coitus;* etiam *proventus, reditus:* ex σὺν et ὁδὸς, *via.*

Συνοδυνᾶ'ομαι, -ῶμαι, *condoleo.*

Σύ'νοιδᾰ, *conscius mihi sum,* perf. med. συνοιδέναι, perf. infin. m. à συνείδω. Th. εἴδω, *scio.*

Συνοικέω, *unà versor, unà habito, matrimonium contraho:* fut. ήσω. perf. συνῴκηκᾰ. Th. οἶκος.

Συνοίκησῐς, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium, consortium, connubium;* et

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui cum aliquo habitat, contubernalis:* à συνοικέω.

Συνοικῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *contubernium, plures domus eodem loco conjunctæ; civitas; cœnacularia domûs;* item simpl. *domus, ædes;* à σύνοικος.

Συνοικίζω, f. ῐ'σω, *unà habitare facio, connubio jungo; nuptum do; urbem civibus frequento, coloniam deduco.*

Συνοικιςὴς, ȣ̃, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe,* &c. ex σὺν et οἰκιςὴς, ȣ̃, ὁ, *ædificator.* Th. οἶκος, ȣ, ὁ, *domus.*

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico:* fut. ήσω. perf. συνῳκοδόμηκᾰ. præs. pass. συνοικοδομέομαι, -ȣ̃μαι, *unà ædificor.* ex σὺν et οἰκοδομέω.

Σύ'νοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *simul habitans, consors, contubernalis.* Th. οἶκος, *domus.*

Συνοισόμεθᾰ, *congrediemur,* 1. pl. f. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fut. οἴσομαι, aor. 1. ἤνεγκα, *fero.*

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio:* à συνέλκω.

Σύ'νολον, adv. *omninò, in universum:* à

Σύ'νολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *integer, universus.* Th. ὅλος.

Συνολοφῦ'ρομαι, *unà lamentor.* Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo:* f. ȣ̃μαι.

Συνόλως, adv. *prorsùs, omninò:* à σύνολος.

Συνομᾶ'λιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro συνομῆλιξ, *ætate par, æqualis.* Vide ὁμῆλιξ.

Συνομῑλέω, -ῶ, *unà colloquor:* cum dat. f. ήσω. perf. συνωμῑ'ληκᾰ. Th. ὅμιλος, *cœtus, turba.*

Συνόμνῡμῐ, *conjuro, conspiro.* Vide ὄμνυμι, *juro.*

Συνομολογέομαι, -ȣ̃μαι, *assentior:* et

Συνομολογέω, ῶ, *assentior, consentio, comprobo; confiteor; paciscor:* ex σὺν et ὁμολογέω. Th. λέγω, *dico.*

Συνομορέω, ῶ, *confinis sum:* fut. ήσω. perf. συνωμόρηκᾰ. ex σὺν et ὅμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conterminus:* ab ὁμȣ̃, *unà,* adv. et ὅρος, *terminus.*

Συνωμοσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *conjuratio:* ex συνόμνυμι, *conjuro.*

Συνοπᾱδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *comes:* ex σὺν et ὀπάζω, *persequor, comitem do:* f. άσω.

Συνορῑ'νω, *concito, commoveo.* Ex σὺν et ὀρίνω.

Συνορᾶ'ω, -ῶ, *perspicio, intelligo:* fut. ᾱ'σω. perf. συνώρᾱκᾰ, et -εώρᾱκᾰ. Th. ὁράω.

Συνȣ́λωσῐς, εως, ἡ, *cicatricis contractio:* ab ȣ̓λὴ, *cicatrix.*

Συνȣσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *consuetudo, conversatio, concubitus:* à σύνειμι, *unà sum, conversor.* Th. εἰμὶ, seu ἕω, *sum.*

Συνȣσῐασμὸς, ȣ̃, ὁ, *congressus:* à συνȣσιάζω, *coëo:* f. άσω.

Σύ'νοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *juncta supercilia habens; tristis, trux, arrogans.* Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium.*

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *continuatio; compressio, coarctatio; angustia et anxietas; conflictus in prælio; ambitus,* quo aliquid undique circumdatur, Jos. Ant. viii. 3. 2. à συνέχω, *constringo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Συνοχωκότε, *coarctati, in angustum coëuntes,* nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε· Atticorum enim est η vertere in ω, et Ion. rejicitur augmentum. à verbo συνοχέω. fut. ήσω. perf. συνώχηκα. quod à συνοχὴ, *coarctatio, angustia.* hoc à συνέχω, *constringo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Σύ'νοψῐς, εως, ἡ, *conspectus, compendium,* seu *SYNOPSIS:* à συνόπτομαι.

Συντᾰγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, præceptum:* et

Σύνταγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *res ordinata,* seu *ordinatio; agmen, exercitus; volumen,* seu *SYNTAGMA:* ex συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συντᾰ'μνω, Ion. pro συντέμνω, *concido, præcido; breve facio.* Th. τέμνω, *seco.*

Συντᾰνύ'σαις, Æol. pro συντανύσας, aor. 1. part. act. verbi συντανύω, idem quod συντείνω, *tendo, vergo.* Th. τείνω, id.

Σύνταξῐς, εως, ἡ, *constructio,* seu *SYNTAXIS.* hinc Angl. SYNTAX, apud Gramm. item *ordo, classis; series; volumen; stipendium, tributum; quicquid certo modo præscriptum est* vel *imperatum.* acc. sing. σύνταξῐν· à συντάσσω, *construo.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino:* f. ξω.

Συντᾰράσσω, *conturbo:* f. άξω. perf. συντετᾰ'ρᾰχᾰ. ex σὺν et ταράσσω, *turbo.*

Συντάσσω, vel -ττω, *unà cum aliis ordino, colloco, constituo:* præs. pass. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, *accingor, paratus sum.* οὐ συντέταγμαι, Dem. *non sum paratus, instructus.* Luc. in Asin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv. fut. ξω. a. 1. συνέταξᾰ, ᾰς, ε, *præcepi:* perf. συντέτᾰχᾰ. perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω.

Συνταττόμενος, præs. part. m. vel pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συντᾰχῡ'νω, *propero, accelero.* Th. ταχύς.

Συντεθραμμένος, *simul educatus,* perf. part. pass. à συντρέφω.

Συντείνω, *contendo, incito, pergo, studiosè laboro, festino.* Th. τείνω.

Συντελέθειν, præs. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare.* Vide τελέθω.

Συντέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *collatio, pensitatio tributi; finis, consummatio; decretum;* item apud LXX. *malitia, improbitas.* à συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus.* Th. τέλος.

Συντέλεσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *consummatio, perfectio:* ex perf. pass. verbi

Συντελέω, -ῶ, *finio, conficio, consummo, perficio, perago,*

contribuo; item *sacra facio communia cum aliis:* f. ίσω. a. 1. συνετίλεσα, ας, ε. perf. συντετίλεκα. præs. inf. pass. συντελεῖσθαι, εῖσθαι, *consummari.* perf. pass. συντετέλεσμαι. a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η. a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *exactus, ad finem perductus.* ex σὺν et τελέω.

Συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis, qui tributum confert.* Th. τέλος, *vectigal.*

Συντελοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντέμνω, *concido, præcido, diminuo:* fut. εμῶ. perf. συντέτμηκα. perf. pass. συντέτμημαι. perf. part. pass. συντετμημένος, η, ον, *concisus, a, um.* perf. med. συντέτομα. Th. τέμνω, *seco.*

Συντέτακται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συντάσσω, *constituo.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino:* f. ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, *contritus, a, um,* perf. part. pass. verbi συντρίβω, *contero,* q. v.

Συντήκω, f. ξω, *liquatum jungo et unio,* vel *commisceo, coalescere facio; contabefacio:* à σὺν et τήκω, *liquefacio.*

Συντηρέω, *conservo, observo, revereor:* imperf. συνετήρεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. perf. συντετήρηκα. præs. pass. συντηρέομαι, -οῦμαι, *conservor.* Th. τηρέω, *servo.*

Συντήρησις, εως, ἡ, *conservatio, observatio, et SYNTERESIS* conscientiæ: à 2. pers. sing. p. pass. verbi præced.

Συντηρητικὸς, ἡ, ὸν, *conservandi vim habens:* à συντηρέω.

Συντήριος, pro συντηρητικός.

Συντιθέναι, præs. infin. act. συντίθενται, 3. pers. pl. præs. ind. med. vel pass. verbi

Συντίθημι, *constituo, compono, concinno:* fut. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. σύνθεν. præs. med. συντίθεμαι, *paciscor, consentio.* perf. pass. συντέθειμαι. plusq. perf. pass. συνετεθείμην, σο, το, et in 3. pl. συνετέθειντο, *constituerant.* a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, *pactus sum.* Th. τίθημι, *pono.*

Συντιμάω, -ῶ, fut. ήσω, *magni æstimo, pretium augeo.* συντιμῶμαι, *æstimo.* ex σὺν et τιμάω.

Συντίμησις, εως, ἡ, *indicatio pretii, pretium.* à præc.

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas:* à συντέμνω, *concido.* Th. τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

Σύντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concisus:* ab eod. th.

Συντόμως, *concisè, breviter;* adv. à præc.

Συντομώτατα, *brevissimè,* superl. à σύντομος.

Σύντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contentus, concitatus:* à συντείνω, *contendo.* Th. τείνω, *tendo:* fut. ενῶ. perf. τέτακα. perf. med. τέτονα.

Συντόνως, adv. *vehementer:* à præc.

Συντράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *eâdem mensâ utens:* ex σὺν et τράπεζα.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, τὰ, *tres simul, terni.* Th. τρεῖς, *tres.*

Συντρέφω, *simul educo, alo:* fut. -θρέψω. perf. pass. -τέθραμμαι. ex σὺν et τρέφω.

Συντρέχω, *concurro, convenio, advenio; consentio; adjuvo;* fut. m. συνθρέξομαι. a. 2. συνέδραμον. perf. med. συνδέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, *contritio:* à

Συντρίβω, *contero, comminuo; attero, crucio, vexo, labore, dolore et tristitiâ veluti contero et contundo:* præs. part. συντρίβων, ουσα, ον. fut. ψω. perf. συντέτριφα. aor. 1. συνέτριψα. a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν. a. 2. ind. act. συνέτριβον. præs. pass. συντρίβομαι, *conteror.* perf. pass. συντέτριμμαι. perf. infin. pass. συντετρῖφθαι. perf. part. pass. συντετριμμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. συνετρίβην, ης, η. f. 2. pass. συντριβήσομαι, ῃ, εται. ex σὺν et Th. τρίβω, *tero.*

Σύντριμμα, ατος, τὸ, *contritio:* et

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. pers. perf. pass. verbi præc.

Συντρῖψαι, a. 1. infin. ejusd.

Σύντριψις, εως, ἡ, *contritio:* ab eod.

Σύντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà educatus:* à συντρέφω, *simul educo.* Th. τρέφω, *nutrio, alo:* f. ψω. perf. med. τέτροφα.

Συντροχάζω, *concurro, simul curro:* ex σὺν et τροχάζω, *curro.* Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, *concurro, occurro, obvium fio: convenio, adeo; colloquor, conversor; commercium et consuetudinem habeo; contingo:* cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. aor. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, *sum:* f. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nom. mulier. Gr. *affabilis.*

Συντυχία, ας, ἡ, *occursus, colloquium; casus:* ex συντυγχάνω.

Συντυχίην, præcedentis acc. sing. Ion.

Συνυμνέω, -ῶ, *unà cano, unà celebro:* ex σὺν et ὑμνέω, *celebro.*

Συνυπακούεσθαι, præs. inf. med. vel pass. à

Συνυπακούω, *unà subausculto:* ex σὺν et ὑπακούω.

Συνυποκρίνομαι, *unà simulo:* aor. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η. ex σὺν et ὑποκρίνομαι.

Συνυπουργέω, ῶ, *unà operam confero:* fut. ήσω. perf. συνυπούργηκα. quod ex σὺν et ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor.* quod ex ὑπὸ et ἔργον, *opus.*

Συνυφαίνω, *contexo; attexo, continuo, congero; molior:* f. συνυφανῶ. aor. 1. συνύφηνα. perf. συνύφαγκα. perf. pass. συνύφασμαι. a. 1. συνυφάνθην. ex σὺν et ὑφαίνω.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, *tela:* ex σὺν et ὑφὴ, *textura.*

Συνυψόω, -ῶ, *simul extollo:* fut. ώσω. perf. -ύψωκα. à σὺν et ὑψόω, *extollo.*

Συνωδίνω, *unà instar puerperæ doloribus afficior.* Ex σὺν et ὠδίνω, *parturio.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*

Συνῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *consonus, consentiens:* ex σὺν et ᾠδός.

Συνωθέω, ῶ, fut. ήσω, et συνώσω, tanq. à συνώθω, *simul detrudo; contrudo, cogo, coarcto; impello, incito:* ex σὺν et ὠθέω.

Συνῳκηκυῖα, *maritata,* perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà versor.* Th. οἶκος.

Συνώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. verbi συνίεμαι, *paciscor, convenio.*

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio:* et

Συνωμότης, ου, ὁ, *conjuratus, confœderatus:* à συνόμνυμι, *conjuro:* fut. συνομόσω. perf. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro.*

Συνωνέομαι, οῦμαι, *coëmo:* ex σὺν et ὠνέομαι.

Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio:* et

Συνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nomen commune habens; idem significans:* ex σὺν et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, *par equorum aut mulorum currum trahentium, bigæ; item par quodcumque:* qu. συναορὶς, à συναείρω, *connecto.* Th. εἴρω.

Συνωφελέω, ῶ, f. ήσω, *unà adjuvo:* ex σὺν et ὠφελέω.

Συνωχαδὸν, *confertim, continenter:* adv. à *συνέχω, contineo.* Th. *ἔχω, habeo.*

Συὸς, *suis*, gen. sing. à *σῦς*, Dor. pro *ὗς, sus.*

Συοφόντις, *ἴδος, ἡ, suum interfectrix:* ex *σῦς* et *φόνος.*

Σύπτερ, gen. *σοῦπερ*, id. quod *σὺ, tu:* ex *σὺ* et *πέρ.*

Σύραι, *ῶν, αἱ, parvæ vilesque lacernæ.* Vide *σισύρα.*

Συράκοσσαι, *ῶν, αἱ*, Dor. et Poët. pro

Συράκουσαι, *ῶν, αἱ*, et **Συράκουσαι**, *SYRACUSÆ*, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum.*

ΣΥΡΒΗ, *ης, ἡ, tumultus:* Att. *τύρβη, ης, ἡ*, idem. hinc *τυρβάζω, turbas* seu *tumultum excito.* qu. à *σύω, moveo, turbo.*

Σύργαστρος, *operarius;* expon. etiam *subulcus*, ex *σῦς* et *ἐργάζομαι.* item *serpens*, in Theocr. à *σύρω* et *γαστὴρ, qui ventrem trahit.*

Συρέντες, *tracti*, nom. pl. a. 2. part. pass. à *σύρω, traho:* fut. *ρῶ.* a. 2. pass. *ἐσύρην.*

Συρία, *ας, ἡ, pinguis tunica:* item herbæ nomen. at

Συρία, *ας, ἡ*, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi.

Συρίγγων, gen. pl. à *σύριγξ, ιγγος, ἡ, tibia.*

Συριγμὸς, *ῦ, ὁ, sibilus, stridor:* à 1. sing. perf. pass. verbi *συρίσσω.*

Σύριγξ, *γγος, ἡ, fistula; quicquid fistulosum est*, ut *in rotâ cavum cui axis inseritur; colli et pedis venæ grandiores; caverna;* item *ulcus:* sed impr. *σύριγγες* sunt *cuniculi in opere militari; viæ tectæ.* Th. *συρίσσω, sibilo.*

Συρίζω, *fistulâ cano, sibilo:* fut. *ίσω.* perf. *σεσύρικα.* pass. *σεσύρισμαι.* à *συρίσσω.*

Συριηγενὴς, *ἑος, ὁ ϗ ἡ, genere Syrius.*

Συρικτᾶς, *ᾶ, ὁ*, Dor. pro **Συρικτὴς**, *ῦ, ὁ, fistulator.*

Συρίξας, *αντος*, a. 1. part. act. verbi *συρίσσω*, fut. *ξω, sibilo, fistulo.*

Συρίσδειν, et *συρίσδεν*, Dor. pro *συρίζειν, fistulâ ludere:* et *συρίσδεις* pro *συρίζεις*, verbi *συρίζω*, idem qu. Th. *συρίσσω, sibilo.*

Συρισμὸς, *ῦ, ὁ, sibilus:* à *συρίζω.*

ΣΥΡΙΣΣΩ, vel *-ττω*, f. *ξω, sibilo, fistulo.*

Συριστὶ, adv. *Syriacè, linguâ Syriacâ.*

Σύρμα, *SYRMA, quod trahitur, vestis caudata mulierum:* à perf. pass. verbi *σύρω.*

Συρμαία, *ας, ἡ, raphanus*, et *succus* maximè *raphani, ciendæ alvo aptus; cibi genus ex adipe et melle*, vel *ex aquâ et sale, purgationi serviens.*

Συρμαΐζω, *purgo potione ex aquâ et zeâ:* à *συρμαία.*

Συρμὸς, *ῦ, ὁ, tractus:* à *σύρω.*

Σύροισα, *trahens*, Dor. pro *σύρουσα*, præs. part. f. g. à *σύρω, traho.*

Συροφοίνισσα, *ης, ἡ, SYROPHŒNISSA; ex Syriâ, Phœnicibus conterminâ, oriunda mulier.*

Συῤῥάπτω, *consuo:* ex *σὺν* et *ῥάπτω, suo:* fut. *ψω.* perf. *ἔῤῥαφα.*

Συῤῥάσσω, vel *συῤῥάττω, confligo, invado.* dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus. f. *ξω.* perf. aor. 1. *συνέῤῥαξα.* ex *σὺν* et *ῥάσσω.*

Συῤῥέμβομαι, *unà vagor:* ex *σὺν* et *ῥέμβω, in gyrum ago.*

Συῤῥέουσι, 3. pl. præs. ind. à

Συῤῥέω, *confluo:* ex *σὺν* et *ῥέω, fluo:* f. *ῥεύσω.*

Συῤῥήγνυμι vel *συῤῥηγνύω*, f. *ξω, confringo; committo, irrito;* de fluviis, *magno impetu erumpo, impetuosè confluo.* ex *σὺν* et *ῥήγνυμι* vel *ῥηγνύω.*

Σύρτης, *ου, ὁ, tractor:* à *σύρω.*

Σύρτις, *εως, ἡ, SYRTIS*, lacus periculosus in mari: in pl. *αἱ σύρτεις* sunt duo sinus in Mediterraneo periculosissimi: à *σύρω, traho*, quòd naves attractas mergant.

Σύρφαξ, *ακος, incompositus;* item *vilis multitudo* undecunque tracta: à *σύρω, traho.*

Συρφετὸς, *ῦ, ὁ, sordes*, q. contractæ, *vilis plebecula*, seu *fæx plebis:* à

ΣΥΡΩ, *traho*, per pavimentum: f. *συρῶ.* perf. *σέσυρκα.* perf. pass. *σέσυρμαι.*

ΣΥ͂Σ, *συὸς, ὁ ϗ ἡ, SUS, porcus, aper:* dat. pl. *συσί. ὗς*, id.

Συσκέπτομαι, fut. *ψομαι, consulto cum alio:* ex *σὺν* et *σκέπτομαι.*

Συσκευάζω, f. *άσω, in fasciculum colligo, compilo, apparo, subdole struo:* ex *σὺν* et *σκευάζω.* Th. *σκεῦος, vas.*

Συσκευὴ, *ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum machinatio, captatio.*

Συσκηνέω, *ῶ, contubernalis sum, in eodem sum tabernaculo:* ex *σὺν* et *σκηνέω.*

Συσκηνοῖεν, 3. plur. præs. opt. à præc.

Σύσκηνος, *ου, ὁ ϗ ἡ, contubernalis:* ex *σὺν* et *σκηνή.*

Συσκηνόω, *ῶ, contubernalis sum:* à *σὺν* et *σκηνόω.*

Συσκιάζω, *obumbro, occulto:* f. *άσω.* Th. *σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.*

Συσκιάσαι, a. 1. inf. act. præc.

Σύσκιος, *ου, ὁ ϗ ἡ, umbrosus, opacus:* ex *σὺν* et *σκιά.*

Συσκοτάζω, *obnubilo. συσκοτάζει*, impers. *contenebrascit, advesperascit.* ex *σὺν* et *σκοτάζω.* Th. *σκότος.*

Συσκυθρωπάζω, *simul contristor, condoleo:* fut. *άσω.* ex *σὺν* et *σκυθρωπὸς, mœstus, vultu tetrico;* quod ex *σκυθρὸς, tetricus*, et *ὤψ, vultus.*

Συσπαράσσω, vel *-ττω, discerpo, lacero:* f. *ξω.* perf. *συνεσπάραχα.* a. 1. *συνεσπάραξα.* Th. *σπαράσσω, lacero.*

Συσπάω, *ῶ*, f. *ήσω, constringo suturis:* ex *σὺν* et *σπάω.*

Συσπειράω, *ῶ*, f. *άσω, conglobo:* ex *σὺν* et *σπεῖρα.*

Συσπεύδω, *studiosè et impensè alicui faveo.* Th. *σπεύδω, festino.*

Συσσεισμὸς, *ῦ, ὁ, concussio:* à perf. pass. verbi

Συσσείω, *concutio:* f. *είσω.* perf. *συσσέσεικα.* perf. pass. *συσσέσεισμαι.* Th. *σείω.*

Σύσσημον, *ου, τὸ, commune signum:* et

Σύσσημος, *ου, ὁ ϗ ἡ, unà significans:* ex *σὺν* et *σῆμα, ατος, τὸ, signum.*

Συσσίτοισιν, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à

Σύσσιτος, *ου, ὁ, sodalis:* ex *σὺν*, et *σῖτος, ου, ὁ, frumentum.*

Συσσύρω, *unà violenter traho, contrecto:* à *σύρω.*

Σύσσωμος, *ου, ὁ ϗ ἡ, ejusdem corporis particeps:* ex *σὺν* et *σῶμα, corpus.*

Συστάδες, *ων, αἱ*, ut *συστάδες ἄμπελοι, vites sine ordine plantatæ:* à *συνίστημι.*

Συστάδην, adv. *cominùs:* et

Συσταδὸν, adv. idem. ab eod.

Συσταθεὶς, *έντος*, a. 1. part. pass. verbi *συνίστημι*, quod vide.

Συστᾶσαν, acc. sing. fœm. a. 2. part. verbi *συνίστημι, insurgo:* a. 2. *συνέστην*, et part. *συστὰς, -ᾶσα, -άν.*

Συστάσεις, nom. pl. à *σύστασις.*

Συστασιάζω, fut. *άσω, seditionis socius sum:* à *σύστασις.*

Συστασιαστὴς, *ῦ, ὁ, socius seditionis:* à 3. sing. perf. pass. verbi præc.

Σύστασις, *εως, ἡ, constitutio, compositio, coagmentum, crassitudo, concretio; origo rei, ortus,*

initium; substantia, natura; confirmatio; conciliatio; coitio, conspiratio; cœtus; commendatio: à συνίστημι. fut. συστήσω, *constituo.* Th. ἵστημι, *statuo:* a. 2. ἔστην.

Συστασιώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est factionis:* ex σὺν et στασιώτης.

Συστατικὸς, ἡ, ὸν, *commendatitius, a, um:* à συνίστημι, *commendo.*

Συσταυρόω, -ῶ, *unà crucifigo:* fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. perf. pass. συνεσταύρωμαι. a. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, ἐντος. Th. σταυρὸς, *crux,* seu *palus erectus.*

Συστεγάζω, f. ά'σω, *unà contego:* à σὺν et στεγάζω, *tego.*

Συστέλλω, propriè *contraho;* item *compono ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo.* Alii vertunt *subtraho, amoveo, corripio.* f. συστελῶ. f. 2. συσταλῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέστειλα. præs. inf. pass. συστέλλεσθαι. perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus, a, um.* ex σὺν et στέλλω, *mitto, contraho.*

Συστενάζω, fut. ξω, *unà suspiro, congemisco:* ex σὺν et στενάζω, idem quod στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus.*

Συστεφανηφορέω, ῶ, f. ήσω. *unà coronam fero:* ex σὺν et στεφανηφορέω.

Σύστημα, ατος, τὸ, *compages, collectio, SYSTEMA,* Angl. SYSTEM; *acervus, conventus, turma, multitudo; opus quodlibet arte compositum;* à συνίστημι.

Συστῆναι, a. 2. inf. act. συστήσομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo, in unum congrego.* Th. ἵστημι, *sto.*

Συστοιχέω, -ῶ, *ejusdem ordinis sum; in eâdem serie* seu *eodem versu sum collocatus; respondeo, congruo, similis sum:* fut. ήσω. perf. συνεστοίχηκα. ex σὺν et στοιχέω, *ordine procedo.* hoc à στοῖχος, ου, ὁ, *ordo.*

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo, rerum convenientia:* et

Σύστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem ordinis:* σύστοιχα dicuntur *quæ inter se sunt affinia:* à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio;* item *SYSTOLE,* figura Gram. à συστέλλω, *contraho.* Th. στέλλω, idem. f. λῶ. perf. ἔσταλκα. perf. med. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, *commilito:* ex σὺν et στρατιώτης, ου, ὁ, *miles.* Th. στρατὸς, *exercitus.*

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, *tumultus;* item *collectio:* à

Συστρέφω, *convolvo in fascem, contorqueo, colligo, conglobo; cogo, subigo, subjugo:* f. ψω. a. 1. συνέστρεψα. aor. 1. part. act. συστρέψας, αντος. perf. m. συνέστροφα. ex σὺν et στρέφω, *verto, torqueo.*

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio et involutio in orbem; tumultuosa et seditiosa concio, concursus:* à perf. med. συνέστροφα, verbi συστρέφω, quod vide.

Συστῶ, ῇς, ῇ, *constituerim,* a. 2. sub. act. verbi συνίστημι, *constituo:* a. 2. συνέστην.

Συσφίγγω, *constringo, constringendo cogo et contraho:* f. ξω. a. 1. pass. συνεσφίγχθη. à σφίγγω, *stringo.*

Σύσφιγξις, εως, ἡ, *coactio, constrictio:* à præc.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, part. a. 1. et

Συσχεθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi συνέχω, *contineo:* fut. συσχήσω. perf. pass. συνέσχημαι. a. 1. pass. συνεσχέθην. ex σὺν et ἔχω, *habeo.*

Συσχηματίζω, *configuro, conformo:* f. ίσω. perf. συνεσχημάτικα. præs. pass. συσχηματίζομαι, *configuror,* cum dat. ex σὺν et σχῆμα, *figura.* Th. ἔχω, *habeo.*

Σύτο, *concitatus est, proruit,* 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσευτο, verbi σεύω, vel σύω, *concito:* vel est 3. sing. a. 2. med. ἐσυόμην, ου, ετο, et per Sync. et Ion. σύτο, ejusd. verbi.

ΣΥ῀ΦΑΡ, *exuvium anguis et cicadæ; pellicula rugosa; senectus.*

Συφειὸς, οῦ, ὁ, id. quod συφός.

Συφεόνδε, adv. pro εἰς συφεὸν, *in haram.*

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, *subulcus,* pro συοφορβός· à σῦς et φορβὴ, *pabulum.* Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, οῦ, et συφεὼν, ῶνος, ὁ, *hara, suile,* ubi sues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *mercenaria.*

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *humerus.*

Συχνὰ, et συχνὸν, adv. *assiduè:* à

Συχνὸς, ἡ, ὸν, *frequens, creber, multus, spissus, confertus:* à συνεχής.

Συχνῶς, *cerebrò, assiduè:* à præc.

Σύω, *quatio, concutio, moveo.*

Συῶν, *aprorum,* gen. plur. à σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ.

Σφ', pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab οὗ, οἷ, *sui.*

Σφάγανον, ου, τὸ, *ensis:* à σφάζω, *jugulo.*

Σφαγεὶς, εῖσα, ὲν, *trucidatus,* a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo:* fut. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occisor, jugulator;* item *gladius.* Th. σφάζω, *jugulo.*

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, epulum, jugulatio, jugulum:* ad eod. th.

Σφαγιάζω, f. ά'σω, et σφαγιάζομαι, *victimas jugulo, hostias macto:* à σφαγή.

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima, hostia; locus* aut *vas quo excipitur sanguis victimarum:* ab eod.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, *pedes agito, pedes jacio* seu *jacto; palpito* (de morientibus dicitur); *difficulter morior; graviter irascor,* propriè *cum supplosione pedum.*

Σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, *pedum jactatio, palpitatio, ira vehementior:* à præc.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu σφάττω, *jugulo, macto:* fut. άξω. perf. χα. a. 2. ἔσφαγον.

ΣΦΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA, globus, pila:* q. à σπεῖρα.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ, instar globi:* et

Σφαιρίζω, f. ί'σω, *pilâ ludo:* et

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, *ad sphæram pertinens, globosus:* et

Σφαιρίον, et -ί'διον, ου, τὸ, *globulus, pilula:* à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ:* à σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, *SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur:* ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *globosus:* ex σφαῖρα, *sphæra,* et εἶδος, εος, τὸ, *forma, species.* Th. εἴδω, *video.*

Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, *conglobo, in pilam cogo, in rotundam et globosam massam conformo; pilam gladii* vel *hastæ cuspidi præfigo:* à σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *lorum, corrigia calceamenti:* à verbo præc.

Σφακελίζω, f. ί'σω, *sphacelo laboro:* f. ί'σω. perf. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ;* puto à σφάζειν, quia necata ferè et mortua est pars illa affecta. Est et

Σφάκελος, *medius digitus.*

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *salvia* herba.

Σφακτηρῖα, ας, ἡ, *SPHACTERIA*, insula.
Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *titubans; lubricus, instabilis; perniciosus, noxius:* à σφάλλω.
Σφαλῆναι, *lapsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.
Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præs. ind. act. à
ΣΦΑ'ΛΛΩ, *supplanto, everto, FALLO, circumvenio:* fut. ἀλῶ. perf. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον.
Σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, error, delictum, infortunium.* Th. σφάλλω.
Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *vespa.*
Σφάξαι, *trucidâsse*, a. 1. inf. act. et
Σφάξας, αντος, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo:* f. ξω.
Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.
Σφαραγεῦντο, Dor. et Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. plur. imperf. pass. à
Σφαραγέω, -ῶ, fut. ήσω, *gutture sonum edo.* Th. σφάραγος.
Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum strepitu excito:* à
ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, et σφάραγγος, ου, ὁ, *sonus qui gutture emittitur;* item *guttur.*
Σφᾶς, acc. pl. ab οὗ, *sui.*
Σφάττω, seu σφάζω, quod vide.
Σφὲ, *se* vel *ipsos*, acc. dual. ab οὗ, *sui:* item *se* vel *ipsum, ipsam*, acc. sing. Poët. pro ἓ, item *se* vel *ipsos, ipsas, ipsa*, acc. plur. Æol. pro σφᾶς et σφέα, ab eod.
Σφέα pro αὐτὰ, *ipsa.*
Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς.
ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vehemens, intensus, acer, durus, festinus:* qu. à σπεύδω, *festino.*
Σφεῖς, nom. pl. ab οὗ, *sui*, et pro αὐτοί.
Σφείων, Ion. et Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab οὗ.
Σφέλας, ατος, τὸ, *scabellum, lignum cavum.* Th. σφάλλω.
Σφέλμα, ατος, τὸ, *flos lentisci*, vel *ilicis.*
Σφενδαμνῖνος, ίνη, ῖνον, *acernus;* item *durus, firmus:* à
ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *acer* arbor.
Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, *fundam torqueo.* Th. σφενδόνη.
Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, id. Th. id.
ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA;* quâ lapides violenter jaci queunt; item *ornamentum muliebre.* q. à σφεδανός.
Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω. Th. σφενδόνη.
Σφενδονῖτης, et σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor:* ab eod. th.

Σφέος, ου, ὁ, *suus:* σφέα, *sua*, neut. pl. ab ἑὸς, idem.
Σφερωτῆρος, Gen. xiv. 23. pro quo mel. editt. σφυρωτῆρος.
Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετέρων, et
Σφετέρην, acc. sing. Ion. f. g. pro σφετέραν, à σφέτερος.
Σφετερίζω, f. ίσω, *meum facio, usurpo:* à σφετερός.
Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, *usurpatio:* à præc.
Σφέτερος, α, ον, *suus, a, um; proprius:* item pro ὑμέτερος, *vester:* à σφέος.
Σφέων, Ion. pro σφῶν, *ipsorum.*
Σφηκόω, ῶ, fut. ώσω, *in angustum ex lato contraho, cuneo; constringo.* ἐσφηκώντο, Dor. et Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Th. σφὴξ, ὁ.
Σφῆλα, pro ἔσφηλα, *fefelli*, a. 1. ind. et
Σφῆλαι, *movere*, a. 2. inf. act. et
Σφήλας, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.
Σφηλὸς, οῦ, ὁ, *facilè mobilis, obliquus, densus:* à σφάλλω, *supplanto.*
ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus.*
Σφηνόω, -ῶ, *cuneo findo; cuneo obstruo, condenso, stipo:* fut. ώσω. perf. ἐσφήνωκα. à σφὴν, *cuneus.*
ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, *vespa, crabro.*
ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, *acer.*
Σφὶ, et σφὶν, pro σφίσι, et pro αὐτοῖς, *ipsis.* Nam Poëtæ pro σφισὶ, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ, et per Aphæresin φίν. Th. οὗ, *se.*
Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφίγξ. Th. σφίγγω, *stringo.*
Σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia:* à verbo
ΣΦΙ'ΓΓΩ, *stringo, constringo:* f. ξω.
Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX; nomen vatis cujusdam alatæ, virgineâ facie, reliquo corpore leoni similis*, quæ ænigma prætereundis solvendum proponebat, nesciosque solvere dilaniabat; item *qui ænigmaticè loquitur:* à præc.
Σφίγξαι, *contrinxisse*, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. fut. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.
Σφὶν, *ipsis*, dual. vel dat. pl. pro σφισι, ab οὗ, *sui.* Th. ἓ, *se.*
Σφόδρα, *valdè, vehementèr;* adv. à
ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens, validus.*
Σφοδρῶς, *vehementèr;* adv. à præced.
Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix silphio similis;* item *insectum quoddam de blattarum genere.* Th. σπόνδυλος.
Σφονδύλιον, ου, τὸ, dim. à seq.
Σφόνδυλος, ου, ὁ, *verticillus nentium fœminarum; vertebra, spina dorsi.*
Σφὸς, οῦ, Dor. pro σφέτερος, *suus:* quod ab οὗ, *sui.* Th. ἓ, *se.*
Σφοῦ, gen. sing. à præced.
Σφραγίζω, *signo, sigillo, obsigno;* in S. S. *confirmo;* item *occludo:* f. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω. a. 1. sub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. seq.
ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *sigillum, signum.*
Σφραγίσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. et
Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*, quod vide.
Σφράγισμα, ατος, τὸ, *signum, sigillum:* à 1. pers. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγίς.
Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.
ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *turgeo, sum vegetus et corpore benè habito, lascivio:* q. à σπαργάω.
Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, *pulsus, motus cordis et arteriarum dilatatione et contractione factus:* à seq.
ΣΦΥ'ΖΩ, fut. ξω, *salio, pulso, mico, palpito, desiderio æstuo.*
Σφύξις, εως, ἡ, *pulsus* seu *percussus venarum et arteriarum; cordis palpitatio:* à præc.
ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus.*
Σφυροκοπία, ας, ἡ, *ars fabrilis:* à
Σφυροκόπος, ου, ὁ, *malleator:* à σφῦρα, *malleus*, et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *seco:* f. ψω. perf. med. κέκοπα.
Σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus pedis; extremitas ima*, ut montis; *pes ipsa:* à σφῦρα.
Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος), *corrigia* calceamenti. Th. σφῦρα.
Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, quod vide.
Σφῶ, *vos* duo vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu*, vel *ipsi* duo, *ipsos* duos, nom. vel acc. dual. Dor. pro σφὲ, ab οὗ, *sui.*
Σφωὲ, *se* vel *ipsi* vel *ipsos*, nom. vel acc. dual. ab οὗ, *sui.*
Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu.*
Σφῶϊν, *vestrûm* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual.

ab eod. vel *ipsorum* duorum, gen. vel *ipsis* duobus, dat. dual. ab ὗ, *sui*.

Σφωΐτερος, *suus*; aliquandò *tuus* et *vester*: à σφῶϊ.

Σφῶν, *sui* vel *ipsorum*, gen. pl. ab ὗ· vel *vestrûm* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. à σὺ, *tu*.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens, cella*, vel *soboles apum*. σχαδόνες, οἱ, *favi*.

Σχάζω, fut. ά'σω, *scarifico; demitto, deduco; dimitto, relinquo: inhibeo, cohibeo*: à σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ί'δος, ἡ, *varus, paxillus, furcula attollendis retibus*.

Σχᾶ'σαις, Æol. pro σχάσας, aor. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, f. άσω, a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, a. 1. opt. pass. verbi σχάω vel σχάζω. fut. άσω. a. 1. pass. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, *scarifico, scalpo: laxo, demitto; deduco, transfero*.

Σχὲ, *habe*, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA, tabula, in quâ scribimus*, propriè *ex tempore*: à σχεδὸν, *illico*. Hinc. Angl. A SHEET.

Σχέδην, adv. *pedetentim, sensim, composito gradû*: à σχεδόν.

Σχεδίᾰ, ᾱς, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*,) *ratis, navis subitò facta*: à σχεδόν.

Σχεδιᾰ́ζω, fut. ά'σω, *ex tempore* vel *tumultuariè facio, inconsideratè ago*: à σχέδιος, quod vide.

Σχεδί'ασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *opus ex tempore factum*: à præced. verbo.

Σχεδῖ'νν, adv. *cominùs*: à σχέδιος.

Σχέδῐος, ί'ᾱ, ῐον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui propè est: subitò factus*. Th. σχεδόν.

Σχεδόθεν, adv. *propè*: à σχεδόν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè, propemodùm, juxtà, cominùs*, cum dat. et cum gen. item *fortasse*.

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. et Dor. pro σχέθειν, *habere*, præs. infin. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *habeo, teneo, inhibeo, reprimo, detineo*: à σχέω, pro ἔχω.

Σχελί'δες, αἱ, *laterum carnes et pulpæ oblongæ*: q. à σκέλος.

Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Σχενδῠ'λη, ης, ἡ, *dolabra*: q. à σχάω, sive σχάζω.

Σχέο, Ion. pro σχȣ̃, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*: a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, juxtà*. Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, et per Sync. σχέδῳ, et κατὰ τρόπην τȣ̃ δ εἰς ρ, et accentu mutato, factum σχερῷ.

Σχὲς, *habeto, mane*: per Pleonasm. τȣ̃ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo*.

Σχέσῐς, εως, ἡ, *habitudo*, seu *constitutio corporis*: dicitur etiam *de cultu externo*: à σχέω.

Σχετλιάζω, f. ά'σω, *conqueror*: à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ί'ᾰ, ῐον, *infelix, miser, miserabilis; asper, severus, intractabilis, durus; acer, audax, laborum patiens; scelestus, nefarius, injustus*.

Σχέτο, *tenebatur*, Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω, perf. ἔσχηκα, *habeo*, inusit. ab ἔχω.

Σχῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *figura, habitus, gestus, cultus, SCHEMA*; item *decus, dignitas*; etiam *prætextus*: à præc.

Σχημᾰ́τίζω, *formo, figuro*; in med. *simulo*: à σχῆμα.

Σχημᾰτισμὸς, ȣ̃, ὁ, *cultus corporis et comptura; corporis compositio in certum modum*, item *orationis, gestûs; simulatio*: à præced. perf. pass.

Σχήσειν, f. 1. inf. act. σχήσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω.

Σχῐ'δαξ, ᾰκος, ὁ, *fragmentum, assula*: et

Σχῐ'δος, *assula*: à σχίζω, *findo*.

Σχίζᾰ, et σχίζη, *fissura*: et

Σχίζῃς, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo*.

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo, SCINDO, disseco*: fut. ί'σω. perf. ἔσχῐκᾰ. perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *assula*: frustum τῷ σχίζειν ablatum.

Σχῖνος, ȣ, ἡ, *lentiscus* arbor. Th. σχίζω, *findo*.

Σχί'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*: f. σω. perf. ἔσχικα.

Σχισθῆναι, *scissum esse*, aor. 1. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*: f. ίσω. a. 1. pass. ἐσχίσθην.

Σχί'σῐς, εως, ἡ, *scissio, fissio, scissura*: à σχίζω.

Σχίσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fissura, dissidium, SCHISMA*: à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura, fissura*: ab eod.

Σχίσσᾱς, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*: f. ίσω.

Σχιστὸς, ὴ, ὸν, *fissus, fissilis*: à 3. pers. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοίᾰτο, *continerent*, Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Σχοίην, *haberem*, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σχοινίζω, *fune metior, circumscribo, et finio*: à σχοῖνος.

Σχοινί'ον, ȣ, τὸ, *funiculus è junco plexus*: à σχοῖνος.

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, et aliquando ἡ, *juncus, funis è junco*: est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est, *retinendum, ligandum*. Etiam

Σχοῖνος, *mensura* 60 *stadiorum*. Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga*.

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *funibus extensus, longus*. Ex σχοῖνος et τείνω, *tendo*.

Σχοῖντο, 3. pl. aor. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otiosus esset*, 3. sing. præs. opt. verbi

Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. ά'σω. perf. ἐσχόλᾰκᾰ. perf. pass. ἐσχόλασμαι, σαι, σαι. Th. σχολὴ, *otium*.

Σχολαῖος, αίᾰ, αῖον, *lentus, segnis, tardus*: ab eod.

Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas*: à præc.

Σχολαίτερᾰ, seu -ον, adv. *tardiùs, segniùs*. ab eod.

Σχολαίως, adv. *per otium, tardè*: ab eod.

Σχολαρχέω, -ῶ, *scholæ præsum*: ex σχολὴ et ἄρχω.

Σχολαστὴς, ȣ̃, ὁ, *otiosus*: à σχολάζω.

ΣΠΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vacatio, lucubratio; SCHOLA*: Angl. A SCHOOL.

Σχολῇ, dat. sing. præc. adverbial. *otiosè, per otium, perfunctoriè, sine diligentiâ; lentè, tardè; vix, ægrè; haudquaquam, nullo modo; multò minùs*.

Σχόλῐον, ȣ, τὸ, *glossema*: à σχολή.

Σχόμενος, *qui tenuit*, a. 2. part. m. verbi ἔχω, *habeo*: a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχῦ, *habe*, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.
Σώᾱν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς, id. q. th. σόος, -ȣς, *salvus.*
Σωγενὴς, ἑος, ὁ, nomen propr. *Sogenes.*
Σώισκε, Ion. pro ἔσωε, *servabat*, 3. sing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*
Σώζει, 3. sing. præs. ind. act. σώζοι, *servet*, 3. sing. præs. opt. verbi σώζω, quod vide.
Σωζόμενος, ȣ, in dat. pl. Ion. σωζομένοισῐ, præs. part. pass. ejusd. verbi.
Σώζω, *servo; tutum præsto.* fut. ώσω. perf. σέσωκᾰ. a. 1. ἔσωσᾰ. a. 1. imperat. act. σῶσον, *serva.* aor. 1, sub. σώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. σέσωσμαι. aor. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμενος, *servandus*: et in dat. plur. Ion. σωζομένοισῐ. σωθεὶς εἰς Σόλȣς τῆς Κιλικίας, Isoc. Evag. p. 82. ed. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus.* Et in activo cum εἰς juncta occurrit, ut σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτȣ͂, 2 Tim. iv. 18, *incolumem perducet in regnum suum.* Σώσω σ' εἰς Ἑλλάδ', Eurip. Iphig. in Tauris 1068, *salvam te perducam in Græciam.* Εἰς πατρίδα σῶσαι, Soph. Philoct. 381. *incolumem in patriam perducere.* Th. σόος, *salvus.*
Σωθεὶς, ἑντος, *servatus*, aor. 1. part. pass. verbi præced.
Σωθῆναι, a. 1. infin. pass. et
Σωθησόμεθᾰ, 1. pl. et
Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Σωκέω, *possum, valeo*: à σῶκος.
Σωκλεΐδᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro
Σωκλείδης, ȣ, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν ἀντὶ τȣ͂ Κυρίȣ Σωκλῆς, ἑος, ὁ.
Σῶκος, *servator*: Epith. Mercurii. à σέσωκα, verbi σώζω.
Σωκρᾰ́της, εος, -ȣς, ὁ, *SOCRATES*: voc. ὦ Σώκρατες.
Σωκρᾰτῐκὸς, ὴ, ὸν, *SOCRATICUS*: à præced.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus.*
Σῶμ', pro
ΣΩ͂ΜΑ, ᾰτος, τὸ, *corpus; corpus vivum, pecus*: λέων ἐπὶ σώματι κύρσας, Hom. Il. γ. 23. Hes. Scut. 420. *ut leo, qui magnum in corpus inciderit.* item *quævis persona.* σώματα ἄδικα, Eurip. Suppl. 223, *personæ sontes.* dat. σώματι. n. pl. σώματα, *corpora, servi.*
Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo*: Xenoph. ab eod.
Σωμᾰ́τῐκὸς, ὴ, ὸν, *corporeus, a, um*: ab eod.
Σωμᾰτῐκῶς, adv. *corporaliter*: à præc.
Σωμᾰ́τῐον, ȣ, τὸ, *corpusculum; hominis defuncti cadaver; codex, liber*: à σῶμα.
Σωμᾰτοποιέω, -ῶ, *corpoream figuram tribuo, in unum corpus redigo, corpulentum reddo; reficio; validiorem reddo, augeo*: f. ήσω. perf. σεσωμᾰτοποίηκᾰ. Th. σῶμα.
Σωμᾰτοφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, *custos corporis, satelles.*
Σῶος vel σῷος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *salvus, sospes*: à σόος.
Σώπᾰτρος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *salvus pater.*
Σώρᾰκος, *vasis genus*: à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur.*
Σωρεύσᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. à
Σωρεύω, *cumulo, acervo*: f. εύσω. perf. σεσώρευκᾰ. perf. pass. σεσώρευμαι. perf. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um.* Th. σωρός.
Σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim*: adv. à
ΣΩΡΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *acervus, cumulus.*
Σῶς, *salvus, incolumis, integer*: ex σάος, idem quod σόος, et contractè σῶς, ὁ ϗ ἡ.
Σῶσαι, *servare*, a. 1. infin. act. et
Σώσᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. et
Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, qu. vid.
Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. q. interpret. Lat. *cui vires sunt integræ.*
Σῶσῐ, per Crasin pro σώζȣσι, vel σώȣσι, à σώζω, vel σώω. Th. σόος, *salvus.*
Σωσῐ́πᾰτρος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *conservatio patris.*
Σῶσον, ᾰ́τω, a. 1. imperat. act. σώσων, f. 1. part. act. verbi σώζω, quod vide.
Σῶϛρον, ȣ, τὸ, *merces quæ datur medico ob sanationem; donarium deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam;* item *quod datur ei qui fugitivum retraxit et domino restituit;* item *quod pro libertate datur*: à σώζω, *servo.*
Σώτειρᾰ, ᾱς, ἡ, *servatrix, liberatrix*: et
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator, salvator*: à σώζω.
Σωτηρῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *conservatio, salus*: à præc.
Σωτήρῐᾰ, ῐ́ων, τὰ, sc. ἱερὰ vel θύματα, *sacra, quæ agitantur in honorem deorum sospitalium, ob salutem redditam*: à σωτήριος.
Σωτήρῐον, ȣ, τὸ, *salus*: à σωτὴρ.
Σωτήρῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *salutaris, salutifer*: ab eod.
Σῶτρον, ȣ, τὸ, *lignum orbiculare rotæ*, quod radios in se σώζει.
Σώφρον', pro σώφρονᾰ, acc. sing. à σώφρων.
Σωφρονέω, -ῶ, *sanâ mente sum præditus, prudens sum, modestus sum, castus sum et pudicus*: f. ήσω. perf. σεσωφρόνηκᾰ. a. 1. ἐσωφρόνησᾰ. a. 1. imperat. σωφρόνησον, ᾰ́τω. à σώφρων.
Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*, nom. propr.
Σωφρονητῐκὸς, κὴ, κὸν, *continentiæ deditus*: à σωφρονέω.
Σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco, facio ut quis sapiat; castigo, emendo; coërceo, compesco, reprimo, moderor*: fut. ῐ́σω. perf. σεσωφρόνῐκᾰ. perf. pass. σεσωφρόνισμαι. ex σώφρων.
Σωφρονῐκὸς, κὴ, κὸν, *ad temperantiam comparatus*: à σώφρων.
Σωφρόνισκος, ȣ, ὁ, *SOPHRONISCUS.*
Σωφρονισμὸς, ȣ͂, ὁ, *castigatio, emendatio*: à σωφρονίζω.
Σωφρόνως, adv. *temperanter*: ex σώφρων.
Σώφροσῐ, *temperantibus*, dat. pl. à σώφρων.
Σωφροσῠ́νη, ης, ἡ, *sanitas mentis; prudentia, temperantia, modestia, castitas*: à seq.
Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens est salva et incolumis; prudens, sapiens; moderatus, temperans; honestus, probus; castus*: ex σȣ͂ς, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens.*
ΣΩ'ΧΩ, *tero, lævigo.*
Σώω, idem quod σόω, *citato gressu currere cogo*: à σόος, *motus.* Th. σεύω.
Σώω, *servo, sospito*: à σόος, *salvus.*

Τ.

T Est decima nona litera apud Græcos: nota numeralis significans *trecentum*, et cum lineolâ infernè additâ *trecentum millia.* Attici eâ pro σ utuntur, Ion. pro θ, Dor. pro κ.
Τ' pro τε.
Τά, *hæc*: τᾶδε, τᾶδ', τᾶγε,

cum enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*. Et τὰ, Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ, τᾷδε, pro τῇδε.

Ταϐιθὰ, ἡ, nom. mul. Syr. *capra, dama.*

Ταϐιτὶ, Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor:* cùm vigor naturalis perit, et res τήκεται, *mollescit.* Hinc Angl. TANG.

Ταγγίζω, *rancidus fio:* à præc.

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, *rancidus:* ab eod.

Τᾰγεὶς, *constitutus*, a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino:* f. ξω. a. 2. pass. ἐτάγην.

Τάγκιςρῳ, Att. et Dor. pro τῷ ἀγκίςρῳ.

Τάγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ordo, agmen, legio;* (δέκα τάγματα ἐξ ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἕκαςον, Dion. Halic. l. iv. *decem legiones è quater mille viris singulæ;* ςρατιὰν ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum;* malè ibi Casaub. *cohortium.*) *cohors.* (vid. Jos. B. J. iii. 6. 2. et Schol. in Hyginum, 4to. p. 90.) à τάσσω.

Τᾰγὸς, ῦ, ὁ, *dux, imperator, præfectus, præses:* ab eod.

Τάζω, *extendo, corripio, apprehendo:* ab inusit. τάω, *capio:* a. 2. ἔτᾰγον, undè a. 2. part. τᾰγὼν, et Poët. τετᾰγών. Th. τείνω, *tendo:* f. ενῶ. perf. τέτακα. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τᾰθεὶς, *extensus*, aor. 1. part. pass. verbi τείνω.

Τᾰθῶσῖ, *intendantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Ταὶ, Ion. pro αἱ, et Dor. pro αἵ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, et *urbem*, et *promontorium*, et *portum* ita vocari.

Ταινῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *TÆNIA; fascia, vitta, corona;* item *agger arenæ sub aquis latens, pulvinus, dorsum;* item *genus vermium longiorum.* Th. τείνω, *tendo.*

Τά'κεαι, Dor. pro τήκεαι, et hoc Ion. pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τήκω, *liquefacio:* f. ξω.

Τᾰκεὶς, ἐντος, *liquefactus*, a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio:* f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τᾰκερὸς, ᾶ, ὸν, *liquefactus, humidus; mollis, tener, delicatus; tabefactus:* à τήκω.

Τᾰκήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτὰ', *demensa:* à τακτὸς, qu. vide.

Τακτῐκὸς, ἡ, ὸν, *peritus ordinandi milites et aciei instruendæ.* τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent, scientia militaris.* Th. τάσσω, *ordino.*

Τακτὸς, ἡ, ὸν, *ordinatus, certus, statutus:* ab eod.

Τᾰλᾰεργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui patienter opus facit, laboriosus:* gen. pl. ταλαεργῶν· à τάλας, *miser*, et ἔργον, *opus.*

Τά'λᾰθος, ου, ὁ, *Talathus:* nom. proprium.

Τά'λαινᾰ, ης, ἡ, *misera.* Th. ταλάω.

Τᾰλαῐ'ονῐ'δᾱς, ου, ὁ, Dor. pro

Τᾰλαῐ'ονῐ'δης, ου, ὁ, Ταλαοῦ παῖς, i. e. *Adrastus, Talai filius.*

Τᾰλαιπωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *miser sum; laboro, ærumnas perfero;* transitivè, *in miserias conjicio.* τᾰλαιπωρήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. τᾰλαιπωρούμενος, præs. part. pass. à ταλαίπωρος.

Τᾰλαιπωρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *miseria, molestia:* à

Τᾰλαίπωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *miser, ærumnosus:* ex ταλάω et πῶρος, *luctus.*

Τᾰλαιπώρως, adv. *miserè, difficulter:* à pr.

Τᾰλᾰκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui toleranti et forti est animo; cujus cor tolerare novit; fortis, magnanimus:* ex ταλάω, *suffero*, et καρδία, ας, ἡ, *cor.*

Τά'λᾰν, *miser;* voc. sing. à τάλας, q. v.

Τᾰλανταῖος, et -ιαῖος, αιᾶ, αῖον, *talentum æquans:* et

Τᾰλαντεύω, *libro, pondero;* Metaph. *suspensum teneo;* præs. pass. τᾰλαντεύομαι, *ponderor;* item *vergo, inclino:* à

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, origine *lanx*, Hom. Il. θ. 69. dein *pondus*, præcipuè quod in pensitatione lancibus ponderabatur. *Nummularium talentum*, ex mina XII unciarum, erat LX seu *quinquies duodecim minæ: Commerciale talentum*, ex mina XVI unciarum, erat LXXX seu *quinquies sedecim minæ: talentum magnum* seu *Alexandrinum*, ex mina XX unciarum, erat C seu *quinquies viginti minæ:* quod patet ex Plaut. Mostell. act. iii. scen. i. ver. 102, 114, et Priscian. Gram. Vet. vol. i. 134, *Clarke*, Num. Rom. Saxon. et Anglic. Connex. p. 395. *Ægyptium* idem quod *Commerciale.* Idem, p. 483. *Euboïcum* idem quod *Atticum* seu *Nummularium*, p. 395. *Sex millia drachmæ.* *TALENTUM.* Angl. A TALENT. qu. à ταλάω, *fero*, statera enim *fert* seu *sustinet* pondus.

Τᾰλᾰπείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ærumnas expertus:* ex τάλας et πεῖρα, *experientia.*

Τᾰλᾰπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *luctum ferens, fortiter mœrorem ferens:* ex ταλάω, *perpetior*, et πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

Τά'λᾰρος, ου, ὁ, *qualus, in quo lana et fusi reponuntur; calathus, fiscella, vas in quo cibaria aut alia geruntur;* item *in quo lac servatur;* item *quo utuntur in premendo lacte et caseo formando.* In acc. plur. ταλάρους, et Dor. ταλάρως, *cistas.* Th. ταλάω, *suffero.*

Τά'λᾱς, τά'λαινᾰ, τά'λᾰν, gen. ᾰνος, αίνης, ᾰνος, *miser, ærumnosus:* ab eod. th.

Τᾰλᾰσῐ'ᾰ, *lanificium:* fortè quo τάλας, se sustinet. Nam

Τᾰλά'σιον, *lana;* id circa quod ταλασία occupatur.

Τᾰλᾰσῐ'φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *ærumnosus, cujus pectus omnia tolerat:* ex ταλάω, *suffero*, et φρὴν, *mens.*

Τᾰλαύρῑνος, ου, *patiens laborum, audax, fortis.* τᾰλαύρῑνον, adv. *audacter.* à

ΤᾸΛΑ'Ω, *TOLERO, suffero, perpetior, sustineo, audeo.*

Ταλθύ'ϐιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, q. interpret. Lat. *puella.*

Τᾰλῖς, ῖδος, ἡ, *virgo nubilis:* q. à ταλᾶν ἄνδρα, *viri potens.* item Nymphæ nomen.

Τἄλλᾰ, pro τὰ ἄλλα, pl. neut. gen. ab ἄλλος, *alius.*

Τ'ᾰμᾰ', pro τὰ ἐμὰ, *mea*, nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Τᾰμά'λιςᾰ, Ion. *maximè:* adv. idem quod μάλιςα.

Τ'ᾱμᾰτᾰ, Poët. Att. et Dor. pro τὰ ἤματα, *dies.*

Τά'με, *scidit*, Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, et Dor. τάμνω, *scindo;* f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

Τᾰμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. sing. f. 2. act. et

Τᾰμέειν, pro

Τᾰμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω, *seco*, quod vide.

Τᾰμεῖον, ου, τὸ, pro ταμιεῖον, *cell penaria, promptuarium.* Th. ταμίας, ου, ὁ, *promus condus.*

Τᾰμέσθαι, aor. 2. inf. m. verbi τέμνω, scindo.

Τᾰμεσῐ́χρως, οος, ὁ ϗ ἡ, incidens corpus: τέμνων τὸν χρόα· à τέμνω et χρόος, contr. χρῶς, χροὸς, χροΐ, &c. cutis cum carne subjectâ. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Τᾰμῐ́ᾰ, vel τᾰμῐ́ειᾰ, id. qu. ταμίη, q. v.

ΤᾸΜΙ´ΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest, arbiter: à τέμνω, scindo.

Τᾰμιεῖον, ου, τό. Vide in ταμεῖον.

Τᾰμῐεύω, sum promus condus, quæstoris munus obeo; repono, præsertim in publicum: in med. repono, recondo; promo; repono in futurum; vires effundo parcè, ut sufficiant universo labori, &c. constituo, definio: f. εύσω. perf. pass. τετᾰμῐ́ευμαι. Th. ταμίας.

Τᾰμῐ́η, ης, ἡ, proma, dispensatrix: à ταμίας.

Τᾰμῐ́ης, ου, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τᾰ́μισος, coagulum, πιτύα, apud Hesych. vel pellis hirco recèns detracta: à τέμνω, q. v.

Τάμνε, dividebat, Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. ind. act. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro τέμνω, q. v.

Τᾰμῶ, incidam, f. 2. ind. act. à τέμνω. a. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τᾶν, Dor. pro τὴν vel ἥν· sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.

Τᾰ́νᾰγρᾰ, vas æreum, in quo condiebant carnes: à τανύειν κρέας.

Τᾰνᾰήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, protensam habens aciem, protensus, longus: à τανύω, extendo, et ἀκή, acies.

Τᾰ́ναντῐᾰ, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, contrarius, adversus. Th. ἀντὶ, contra.

Τᾰνᾰόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, extensum collum habens, Aristoph. Av. 255. ex τανaὸς et δειρὴ, collum.

Τᾰνᾰὸς, ὁ ϗ ἡ, et τᾰνᾰὸς, ἡ, ὸν, protentus, extentus; à τανύω. Th. τείνω, tendo.

Τᾰναύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes extendens, latis passibus incedens, longipes, velox. Ex τανaὸς et πούς.

Τᾰνηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longum somnum afferens, faciens τι τανaὸν λέγεσθαι, in longum cubare: ex τανaὸς, longus, q. v. et λέγω, cubare facio.

Τᾶνῐ́κᾰ, Dor. pro τηνίκα, tunc: quod ab ἡνίκα, quum.

Τάνταλος, ου, ὁ, TANTALUS; nomen proprium.

Τᾰνῠ́γλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, linguam extensam habens: ex τανύω, q. v. et γλῶσσα, lingua.

Τᾰνῠγλώχῑν, ῑνος, ὁ ϗ ἡ, extensas habens cuspides: ex τανύω, q. v. et γλωχὶν, cuspis.

Τᾰνῠέθειρᾰ, ᾱς, ἡ, Poët. epith. mulieris passos habentis crines: ex τανύω pro τείνω, extendo, et ἔθειρα, ἡ, coma.

Τᾰνῠήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, longam habens cuspidem: ex τανύω, idem quod τείνω, extendo, et ἀκὴ, cuspis: scrib. et τανaήκης, q. v.

Τᾰνῠ́θριξ, -τρῐ́χος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo est capillo; qui promissos crines habet; hirsutus: ex τανύω et θρίξ.

Τᾰ́νῠμαι, tendor, extendor, distendor; id. cum τανύομαι. Th. τείνω.

Τᾰνῦν, nunc: adv. aliàs τὰ νῦν.

Τᾰνῠ́οντο, extendebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω.

Τᾰνῠ́πεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum habens peplum: à τανύω, idem quod τείνω, extendo, et πέπλος, vestis muliebris.

Τᾰνῠ́πους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes extendens; longis pedibus, latis passibus incedens; velox: ex τανύω et πούς.

Τᾰνύπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui alæ extentæ sunt, extensis aliis volans: ex τανύω et πτερόν.

Τᾰνυπτερῠ́γεσσῐ, velocibus, dat. plur. Ion. et Poët. à

Τᾰνυπτέρυξ, ῠγος, ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ, idem quod τανύπτερος, cui alæ sunt extentæ: à τανύω pro τείνω, et πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Τᾰνύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, expandens radices: epithet. arboris: à τανύω pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Τᾰνυσθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi τανύω, extendo.

Τᾰνῠσίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui alæ extentæ sunt, extentis alis volans: ex τανύω et πτερόν.

Τᾰ́νυσσᾰν, 3. pl. τᾰ́νυσσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω.

Τᾰνυστῠ́ς, ῠ́ος, ἡ, extensio: ab eod. verbo.

Τᾰνύσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum; amplis latisque passibus progrediens; longa et gracilia crura habens; celer: à τανύω, pro τείνω, et σφυρὸν, malleolus pedis. Th. σφύρα, malleus.

Τᾰνῠ́τρῐχᾰ, hirsutum, acc. sing. à τανύθριξ.

Τᾰνῠ́φλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam habens corticem. Ex τανύω et φλοιός.

Τᾰνῠ́φυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lata et ampla folia habens, patulis ramis vel foliis. Ex τανύω et φύλλον.

Τᾰνῠ́ω, idem quod τείνω, undè et ducitur, f. ῠ́σω. a. 1. pass. ἐτανύσθην.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, series; ordo militaris; acies; statio et locus pugnandi; turma: significat etiam locum et vicem; officium, munus, partes; item similitudo, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6. juxta similitudinem Melchisedec, ut Heb. vii. 17. πέλαγος λίμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

ΤᾸΠΕΙΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, humilis, -e; non multùm à terrâ surgens: quod à θάπτω, sepelio: Eustath. à πατεῖσθαι, i. e. calcari.

Τᾰπεινότης, ητος, ἡ, humilitas: à præced.

Τᾰπεινοφροσῠ́νη, ης, ἡ, humilitas, modestia, animi demissio: à

Τᾰπεινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cujus animus est humilis: à ταπεινὸς et φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Τᾰπεινόω, -ῶ, humilem reddo, demitto, deprimo: in S. S. affligo, calamitatibus premo; item vitio, stupro. f. ώσω. perf. τετᾰπείνωκᾰ. aor. 1. ἐτᾰπείνωσᾰ. a. 1. sub. act. τᾰπεινώσω, ῃς, ῃ. præs. pass. τᾰπεινόομαι, -οῦμαι. perf. pass. τετᾰπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐτᾰπεινώθην. a. 1. imperat. pass. τᾰπεινώθητῐ, ήτω, et in 2. pl. τᾰπεινώθητε. f. 1. ind. pass. τᾰπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινός, humilis.

Τᾰπεινῶς, humiliter: adv. à ταπεινός.

Τᾰπείνωσις, εως, ἡ, animi demissio; imminutio; inopia; in S. S. modestia: à ταπεινόω, quod vide.

ΤᾸ´ΠΗΣ, ητος, ὁ, TAPES: qu. πάτης, à πατεῖσθαι, quia tapetibus pavimentum sternebant: dat. pl. τᾰ́πησῐν. Angl. TAPESTRY.

Τᾰπρῶτ᾽, pro τᾰπρῶτᾰ, ut primum. Th. πρό.

Τᾰράξῃ, turbet, 3. sing. aor. 1. sub. act. et

Τᾰρασσομένων, gen. pl. part. præs. pass. à

ΤΆΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *turbo, commoveo:* f. ξω. perf. τετᾶ'ραχᾶ. a. 1. ἐτάραξᾶ, ᾶς, ε, et in 3. pl. ἐτάραξᾶν. præs. imperat. pass. τάράσσυ, ἐσθω. perf. pass. τετᾶ'ραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τετᾶραγμένος, η, ον, *turbatus.* a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Τᾶράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Τᾶρᾶχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba:* ab eod.

Τᾶ'ρᾶχος, ε, ὁ, *tumultus:* ejusd. th.

Τᾶρᾶχώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *turbulentus:* ab eod.

Ταρϐέω, -ῶ, f. ήσω, *timeo, tremo; vereor, honoro.* Th. τάρϐος, εος, τὸ, *terror, metus.*

Ταρϐήσαντε, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi præced.

ΤΆ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, *terror, timor, metus:* q. per Sync. pro τάραϐος, à ταράσσω, *turbo.*

Ταρϐοσῦ'νη, ης, ἡ, *pavor, terror, timor:* à ταρϐέω.

Ταργαίνω, *turbo:* puto à ταράσσω.

Ταργᾶ'νη, ης, ἡ, *nexus, colligatio, pedica;* ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Τᾶρῖχεύω, fut. εύσω, *sale condio;* generalitèr *condio, exsicco:* à

ΤΆ'ΡῙΧΟΣ, ε, ὁ, vel εος, τὸ, *salsamentum piscium; caro sale condita et exsiccata:* q. à τείρω, vel τέρσω, *exsicco.*

Ταρμύσσω, *terreo:* q. ταρϐύσσω, à ταρϐῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. et

Τάρπησᾶν, *oblectati sunt,* Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto:* f. ψω. a. 2. ἔταρπον.

Τάῤῥοθος, *auxiliator;* qu. à θαῤῥὸς et θέω, quia *celeriter subvenit.*

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ἕ, ὁ, *crates:* in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur;* vel *aliquid* ταρσῷ *simile;* ut *ala avium cum pennis ei insertis, palmula remi, palmula manûs* vel *pedis.* Est et

Ταρσὸς, ἕ, ἡ, nomen urbis Syr. q. interpr. Lat. *marmoris exploratio.* Urbs Ciliciæ, S. Pauli patria, ut nonnulli vocem scribunt.

ΤΆ'ΡΤΆΡΟΣ, ε, ὁ ᾗ ἡ, et in pl. τὰ τάρταρα, *inferi, TARTARUS; locus tenebrosus, carcer.* q. à ταράσσω, *turbo, terreo.*

Ταρτᾶρόω, -ῶ, *in tartarum detrudo.* semel occurrit, ταρτᾶρώσᾶς σειραῖς ζόφυ, 2 Pet. ii. 4. *ad catenas dehinc subeundas,* Mede, Diss. iv. p. 24. f. ώσω. perf. τεταρτᾶ'ρωκᾶ. a. 1. ἐταρτᾶ'ρωσᾶ. a. 1. part. ταρτᾶρώσᾶς. Th. τάρταρος.

Ταρφέᾶ, *vehementèr:* adv. à ταρφὴς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὴς, seu ταρφὺς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber.* Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ᾶ', ὀν, et ταρφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens:* ab eod. th.

Τάρφεσῖν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob *sylvæ densitatem.*

Ταρφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens.* Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro τεϱφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω.

ΤΆ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, *densitas,* peculiariter *sylvæ:* q. τρέφος, à τρέφω, *nutrio,* quòd animalia nutrit.

Ταρφῦ's, έ'ος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens:* à pr.

Τάρφω, *sicco:* à τείρω, idem.

ΤΆ'ΡΧΕΆ, ων, τὰ, et τάρχαι, ων, αἱ, *inferiæ, justa, parentalia:* an à ταραχῇ, *turbatione,* quæ est ob mortuos?

Ταρχεύω, ταρχέω, et -ύ'ω, *exequias facio:* à præced.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε, ᾗ ταύτης· et τᾶς pro ἧς.

ΤΆ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino, colloco, constituo, destino; mando, impero,* ut tributa: f. ξω. perf. τέτᾶχᾶ. a. 1. ἔταξᾶ, ᾶς, ε, *statui.* præs. m. τάσσομαι, *certis pensionibus solvo.* perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταγμένος, η, ον. ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν, Act. xiii. 48, *quotquot seipsos paraverant ad vitam;* reciproco sensu, ut τεταγμένος αὐτὸς ἐπὶ μέσης τῆς φάλαγγος, Diod. Sic. p. 551. D. *ipse* [summus dux] *medium phalangis obtinens.* Ὁ Δαρεῖος κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τεταγμένος, ib. p. 593. A. *Ipse Darius adversum Alexandrum cornu tenens.* a. 1. m. ἐταξᾶ'μην, ω, ᾶτο, *constitui.* a. 1. part. m. ταξᾶ'μενος.

Τάττωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi præced.

Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, ε, *privatus re aliquâ,* præs. part. pass. verbi τητάω, *privo.*

Ταΰ"γέτοιο, gen. Ion. à

Ταΰ"γετος, ε, ὁ, nomen propr. montis.

Ταῦθ' sequente aspiratione pro ταῦτα, *hæc,* nom. pl. n. g. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο, *hic, hæc, hoc.*

Ταῦλιον, ε, τὸ, Att. et Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum.* Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula.*

Ταύρειος, εία, ειον, et ταύρεος, έᾶ, εον, *taurinus.* Th. ταῦρος, *taurus.*

Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri, torvè:* ab eod.

Ταυροκᾶθαψῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *taurorum quædam venatio à Thessalis primùm instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculum data.* Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvii.

Ταυρὸπᾶ'τωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *ex tauro procreatus:* à ταῦρος et πατὴρ, *pater.*

ΤΑΥ"ΡΟΣ, ε, ὁ, *TAURUS; signum cœleste; Taurus* mons vastissimus Asiæ; *penis.* dat. pl. ταύροις· ταύρως, Dor. pro ταύρες, acc. pl.

Ταυροφόνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *tauricida:* à ταῦρος et φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.

Ταυρόω, -ῶ, f. ώσω, *taurum facio.*

Ταυρῦμαι, *taurinam induo naturam.* à ταῦρος.

Ταῦτ', pro ταῦτᾶ, *hæc,* nom. vel acc. pl. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc:* ab ὗτος, αὕτη, τῦτο, *hic, hæc, hoc.* Accipitur et ταῦτα, adv. pro *quod magis est, imprimis, præsertim.* ᾗ ταῦτα, *eoque.* ταύτᾷ, Dor. Æol. et Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτᾶ', *eadem;* pro τὰ αὐτά.

Ταύτᾶν, Dor. pro ταύτην, *hanc, istam;* acc. sing. f. g. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο, *hic, hæc, hoc.*

Ταύτῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. *eatenùs, eâ ratione, eo modo; eâ ex parte; eâ de causâ; hàc.*

Ταυτολογῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *schema rhetoricum, quando res eadem pluribus et ferè iisdem redditur verbis; ejusdem repetitio.* Angl. TAUTOLOGY. à seq.

Ταυτολόγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui idem dicit:* ταὐτὸ λέγει. Angl. TAUTOLOGY.

Ταυτόμᾶτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *per seipsum, spontaneus, fortuitus:* ἀπὸ ταυτομάτε, i. e. ἀπὸ τῦ αὐτομάτε, *casû, fortuitò, derepentè, spontè, ultrò.* ταυτόμα-

τον, vel ταὐτόματον, pro τὸ αὐτόματον, *quod fit casû* vel *fortuitò*.

Τᾰ'φι, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Τᾰφεὶς, *sepultus*, aor. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio; item stupeo:* f. ψω. a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Τᾰφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura:* ab eod. verbo.

Τᾰφήῐος, η, ον, Ion. pro τάφειος, *sepulcralis, funereus.* Ex τάφος.

Τᾰ'φῐοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τᾰ'φος, ȣ, ὁ, *tumulus, collis; sepultura, funus, sepulchrum; epulum funebre;* item *admiratio, stupor.* Th. θάπτω, *sepelio.*

Τᾰ'φρος, ȣ, ὁ, *fossa, fovea, sepulchrum.* Th. θάπτω. Est et

Τᾰ'φρος, *vallum:* à præced. th.

Τᾰφὼν, aor. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit;* tum est à θάπτω, *sepelio:* nonnunquam idem quod θαμβήσας, *obstupefactus,* et tum est à θήπω, *obstupeo:* a. 2. ἔταφον. perf. med. τέθηπα.

Τᾰ'χ', pro

Τᾰ'χᾰ, adv. *brevì, citò, velocitèr, forsitan, utique.* Th. ταχὺς, ἑος, *celer.*

Τᾰχέες, nom. pl. à ταχύς.

Τᾰ'χει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas:* ejusd. th.

Τᾰχεῖᾰ, ᾶς, ἡ, f. g. à ταχὺς, ἑος, *celer.*

Τᾰχέων, gen. pl. ab eod.

Τᾰχέως, adv. *celeritèr:* ab eod. th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, *constituo:* f. ξω.

Τᾰχῐνὸς, ἡ, ὸν, *pernix, celer.* ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, et hoc pro ταχέως, *celeritèr.* Th. ταχύς.

Τᾰ'χῑον, adv. *citiùs, velociùs:* ab eod. th.

Τᾰ'χιςᾰ, citissimè. τὴν ταχίςην, *celerrimè.* Th. ταχύς.

Τᾰ'χος, εος, τὸ, *celeritas:* ab eod.

Τᾰχῠ', *celeritèr,* adv. ab eod.

Τᾰχῠά'λωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui citò capi potest:* ex ταχὺς et ἁλίσκω, *capio.*

Τᾰχῠδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui velocitèr currit:* à ταχὺς, *celer,* et τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα. inde δρόμος, *cursus.*

Τᾰχῡ́νει, 3. sing. f. 1. act. à

Τᾰχῠ'νω, f. ῠνῶ, *accelero, propero.* Th. ταχύς.

Τᾰχῠπειθὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *qui citò paret;* item *credulus:* ex ταχὺς et πείθω, *persuadeo.*

Τᾰχῠ'ποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro ὁ τῷ ταχέει πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citæ morti est obnoxius:* ex ταχὺς, *celer,* et πότμος, *mors.*

Τᾰχῠ'πωλος, *celeres equos habens; rei equestris peritus:* ex ταχὺς, *celer,* et πῶλος, ȣ, ὁ, *pullus equinus.*

ΤᾸΧΥ͂Σ, εῖᾰ, ῠ', *celer, citus, velox, præceps:* comparat. τᾰχῠ'τερος, *celerior:* pro quo usitatiùs τᾰ'χῑων, item θάσσων, et -ττων. superl. τᾰχῠ'τᾰτος, seu τᾰ'χιςος.

Τᾰχῠτᾶ's, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Τᾰχῠτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas, velocitas:* aliàs ταχύτης. Th. ταχύς.

Τᾰχῠτῆτ' pro ταχυτῆτα, acc. sing. præced.

Τᾰ'ω, τῶ, *capio.* Indè format Eustath. τάζω.

Τᾰ'ων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc.*

Τᾰὼς, ὼ, et Τᾰῶς, ῶ, et ταῶν, ῶνος, ὁ, *PAVO:* q. à τάσει, id est, *extensione* pennarum. Th. τείνω, *extendo.*

ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinorum *que, ET.* Est dictio enclitica, et semper postponi solet, εἶπέ τε, *dixitque:* τὲ et ἄρα aliquandò apostrophantur; ut, τ' ἄρ', et expletivæ particulæ sunt. Et

Τὲ, Dor. pro σὲ, *te.*

ΤΕ'ΓΓΩ, *TINGO, humecto, mollio:* f. ξω. τέγγειν ψεύδεϊ λόγον, *tingere mendacio orationem,* pro *mendacia dicere.* Hinc Angl. TO TINGE.

Τεγέᾰ, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγειος, *sub tecto, sublimis, altus:* à τέγος, quod vide.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus, madefactus; qui tingi et humectari potest; qui frangi oratione et molliri potest.* Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum, domus,* pro ςέγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis, mons.* Th. ςέγω, *tego.*

Τὴν, *tuam,* Poët. et Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*

Τεθᾶλότᾰ, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. med. acc. sing. à θάλλω, *floreo.* Vide τεθαλυῖα.

Τεθᾰλυῖᾰ, *abundans,* perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, *floreo:* f. αλῶ. perf. med. τέθηλα, et τέθαλα. perf. med. part. τεθαλώς.

Τεθάῤῥηκᾰ, *ausus sum,* perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo:* à θάῤῥος, τὸ, id. quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Τεθαρσήκᾶσῐ, 3. pl. perf. ind. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo.* Th. θάρσος.

Τεθᾰ'φᾰται, Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, *sepulti sunt,* 3. plur. perf. pass. verbi θάπτω, *sepelio.*

Τεθέᾱμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, *specto:* f. άσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. aor. 1. opt. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικᾰ, perf. act. et

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, *pono.*

Τεθεμελῐ'ωτο, *fundata fuerat,* 3. sing. plusq. perf. pass. Att. et Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio:* fut. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ȣ, ὁ, *fundamentum.* Th. θέμηλον, ȣ, τὸ, idem.

Τέθηλᾰ, ᾰς, ε, *florui,* perf. med. et

Τεθήλει, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. verbi θάλλω, *floreo.*

Τεθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. aor. 2. pass. ἐτέθην.

Τέθηπᾰ, perf. med. verbi θάπτω, *sepelio, stupeo:* aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. τεθηπέναι. perf. part. med. τεθηπὼς, ότος.

Τεθήσᾰτο, Ion. Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι.

Τεθλασμένος, perf. part. pass. à θλάω, *frango:* f. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus, a, um,* perf. part. pass. verbi θλίβω, *premo, affligo:* f. ψω. perf. τέθλιφα.

Τέθμῐος, ᾱ, ον, *legitimus, solennis,* pro θέσμιος. τέθμια, *leges, mores, instituta:* à

Τεθμὸς, *lex, mos:* à τίθημι.

Τέθνᾱᾰ, perf. med. q. à θνάω, verbi θνήσκω, *morior.*

Τέθνᾰθῐ, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνᾰ'ναι, præs. inf. τεθνᾶ's, præs. part. à τέθνημι, *morior:* hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior:* f. 2. m. θανῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τιθναίην, *morior*, præs. opt. à τίθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τίθνημι.

Τιθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τιθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.

Τιθνᾰ'κᾰμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. τέθνηκα.

Τεθνᾱκὼς, όντος, *mortuus*, Dor. pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.

Τεθνᾰ'μεν, Ion. et τεθνᾰ'μεναι, Dor. pro

Τεθνᾰ'ναι, præs. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sed

Τεθνᾶναι, contr. pro τεθναίναι, perf. inf. med. et

Τεθνᾶσῐ, *mortui sunt*, per Synæresin pro τεθνάασι, 3. pl. med. verbi θνήσκω, *morior*: perf. med. τέθνεα.

Τεθνᾰ'τω, *interficiatur*, 3. sing. imperat. præs. τέθναθι, verbi τέθνημι pro θνήσκω.

Τέθνεικᾰ, Bœot. pro τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνεικὼς, ότος, perf. part. act. Bœot. verbi θνήσκω, *morior*: fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα, et Bœot. τέθνεικα. a. 2. ἔθανον. perf. med. τέθνεα.

Τεθνεὼς, ῶτος, et Poët. τεθνηὼς, pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.

Τέθνηκᾰ, ᾰς, ε, et in 3. pl. τεθνήκᾱσῐ, perf. act. et

Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat. act. à θνήσκω, qu. vide.

Τεθνήξω, fut. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω.

Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, qu. vide.

Τεθνὼς, per Sync. pro τεθνεὼς, perf. part. med. verbi θνήσκω, *morior*: perf. med. τέθνεα.

Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. perf. pass. à θολόω, *turbo*, *inquino*. Th. θολὸς, οῦ, ὁ, *sordes turbidæ*.

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplas. pro θορεῖν, præs. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio*.

Τεθραμμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo*: fut. ψω. aor. 2. ἔτραφον. perf. pass. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τεθρῆσθαι, perf. inf. pass. verbi τιτράω, seu τίτρημι, *perforo*: f. τρήσω. perf. pass. τέτρημαι.

Τεθραυσμένος, *confractus*, *vulneratus*, perf. part. pass. à θραύω, *frango*.

Τεθριπποβᾰ'της, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et βαίνω, *ascendo*.

Τέθριππος, ου, ὁ ἢ ἡ, *quatuor equos habens*. τέθριππον, sc. ἅρμα, *currus quadrijugus*, *quadriga*. ex τετρὰς, ἄδος, *quaternio*, (quod à τέσσαρες,) et ἵππος, *equus*.

Τεθριπποτροφέω, -ῶ, *equos quadrijuges alo*: à seq.

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui equos quadrijuges alit*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et τρέφω, *alo*: perf. med. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θύω, *sacrifico*, *immolo*: f. σω. perf. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi θυμόω, *ad iram provoco*: fut. ώσω. perf. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus*, *ira*.

Τεθυωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θυόω, *odorem jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*.

Τεῒν, et τῒν, Ion. Poët. et Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*.

Τείνᾱς, αντος, a. 1. part. act. à

ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO*, *extendo*, *distendo*, *intendo*, *contendo*; *pertineo*, *specto*: f. τενῶ. perf. τέτᾰκᾰ. aor. 1. ἔτεινᾰ. perf. med. τέτονᾰ.

Τείρεᾰ, τὰ, *astra*: Poët. τέρεα. à τέρας.

Τειρεσί'ᾱς, ου, ὁ, *TIRESIAS*: vates Thebanus præstantissimus.

Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.

Τειρέω, -ῶ, *domo*, *contero*: fut. ήσω. perf. τετείρηκᾰ.

Τειρήσω, εις, ει, fut. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo*, *vexo*, *domo*.

Τειρομένοισῐν, *vexatis*, dat. plur. part. præs. pass. verbi τείρω.

Τείροντῐ, Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo*, *affligo*, *subigo*, *TERO*, *attero*. f. τερῶ. a. 2. ἔτᾰρον. Annon hinc Angl. TO TIRE?

Τειχεσῐπλῆτᾰ, voc. sing. à

Τειχεσῐπλήτης, ου, ὁ, *mœnium quassator*: ex τεῖχος et πλήσσω, *percutio*.

Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.

Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, *mœnibus conclusus*: ex τεῖχος et ἄρω, *apto*.

Τειχίζω, *murum struo*; *muro cingo*, *munio*: fut. ῐ'σω. perf. τετείχῐκᾰ. a. 1. ἐτείχῐσᾰ. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τειχῐόεις, όεσσᾰ, όεν, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τειχῐ'ον, ου, τὸ, *murus parvus*, *munimentum*; *domus*, Hom. dim. ab eod.

Τειχῐ'σαι, a. 1. infin. act. et

Τειχισθῆναι, aor. 1. infin. pass. verbi τειχίζω.

Τειχιςὴς, οῦ, ὁ, *murarius*, *qui muros struit*, *cæmentarius*: ab eod.

Τειχομᾰχέω, -ῶ, f. ήσω, *murum oppugno*: à τειχομάχος.

Τειχομᾰχῐ'ᾰ, ᾰς, ἡ, et Ion. -ίη, *muri oppugnatio*: à præc.

Τειχομᾰ'χος, ου, ὁ ἢ ἡ, *muri oppugnator*; *muri defensor*, *propugnator*: à τεῖχος et μάχομαι.

ΤΕΙ῀ΧΟΣ, εος, τὸ, *murus*, *locus quivis munitus*, *urbs*, *castellum*, *præsidium*. τείχη, *mœnia*. τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues*, *rogus*. qu. à τεύχω, *struo*.

Τειχοφῠ'λαξ, ᾰκος, ὁ ἢ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος et φύλαξ, ὁ ἢ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω.

Τείως, adv. pro τέως.

Τέκ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est et τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξω. perf. med. τέτοκα.

Τεκέειν pro τεκεῖν, inf. aor. 2. verbi τίκτω.

Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.

Τέκεσσῐ, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκετ' pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξω, et f. m. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, η, εται, *conjicio*, *argumentor*; *destino*, *ad finem perduco*: a. 1. m. ἐτεκμηρᾱ'μην. à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo et probo*: à

ΤΕ'ΚΜΑ͂Ρ, τὸ, *finis*, *exitus rei*; item *signum*.

Τεκμήρῐον, ου, τὸ, *certum signum*: à τέκμαρ.

Τέκμωρ, τὸ, *finis*, *exitus rei*; *finis seu scopus*, *quem quis in actionibus suis proponit*; *testimonium*, *signum*. Th. τέκμαρ.

Τέκνᾰ, τὰ, *liberi*, *nati*, nom. pl. à τέκνον, quod vide.

Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus, filiola:* Dim. ab eod.

Τεκνογονέω, -ῶ, *liberos pario:* fut. ήσω. perf. τετεκνογόνηκα. aor. 1. ἐτεκνογόνησα. à τεκνογόνος.

Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio:* à pr.

Τεκνογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberos pariens:* ex τέκνον et γείνομαι, *nascor:* perf. med. γέγονα.

Τεκνοποιέω, -ῶ, f. ήσω, et med. τεκνοποιέομαι, -οῦμαι, *liberos procreo; in filium adopto:* à τεκνοποιός.

Τέκνον, ου, τὸ, *fœtus, proles, filius, filia.* τέκνα, ων, τὰ, *liberi.* à τίκτω, *pario.*

Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi præc.

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *liberos procreans:* ex τέκνον, *filius,* et ποιέω, *facio.*

Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo:* f. ήσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius,* et τροφέω, *nutrio,* quod à τρέφω, *alo.*

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ liberos alit:* et

Τεκνότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ à liberis alitur.* Vide τεκνοτροφέω.

Τεκνόφι, adv. *per filium, operâ filii.* διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberos interficiens.*

Τεκνόω, -ῶ, *liberos procreo, genero;* item *liberos habeo, peperi:* f. ώσω. præs. pass. τεκνόομαι, *gignor, nascor.* à τέκνον, *proles.* Th. τίκτω, *procreo.*

Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio:* à præcedente.

Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, *pario:* fut. τέξομαι. aor. 2. part. τεκὼν, όντος· gen. plur. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles:* à τίκτω, *pario.*

Τεκοῦσα, *pariens,* a. 2. part. act. f. g. à τεκὼν, quod vide.

Τεκταίνω, f. ανῶ, *fabricor, struo; artem fabrilem exerceo:* à τέκτων. Th. τεύχω.

Τεκτήνατο, Ion. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor.*

Τεκτονικὸς, ή, όν, *fabrilis:* à τέκτων.

Τέκτονος, gen. sing. à τέκτων.

Τεκτοσύνη, ης, ἡ, *fabrilis ars, fabrica, structura.* A

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber:* q. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor:* f. ξω. perf. τέτευχα. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται. (ubi ε abjici solet.)

Τεκὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act. verbi τίκτω, *pario:* f. m. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *fascia, lorum clypei* aut *ensis:* à ταλάω, *suffero, sustineo.*

Τελαμωνίαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras:* à præced.

Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius,* nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέεσθαι, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco.* Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Τελέῃς, *perficias,* 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd. et th.

Τελέθοντι, *sunt,* Dor. pro

Τελέθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, *sum, fio, orior:* Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθονται, τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum, fio.*

Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Τελεία, *perfecta,* f. g. à τέλειος.

Τελείετο, *perficiebatur,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Τέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, et τέλειος, εία, ειον, *perfectus; summus, extremus, postremus.* in comparat. τελειότερος, έρα, ερον. Th. τέλος, *finis.*

Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio, integritas, consummatio:* à præced.

Τελειόω, -ῶ, *perficio, finio, conficio, consummo, termino;* it. *initio, sacro, consecro, purifico:* ut de sacris Eleusiniis dicebant τελεῖσθαι τὰ μικρὰ ϗ μεγάλα. f. ώσω. perf. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα. a. 1. sub. τελειώσω. a. 1. infin. τελειῶσαι. præs. pass. τελειόομαι, -οῦμαι, *perficior.* perf. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum.* perf. part. pass. τελειωμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθῶσι. à τέλειος. Th. τέλος.

Τελείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω.

Τελεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ejusd.

Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio.* Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Τελειωθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi τελειόω.

Τελείως, *perfectè, absolutè; integrè, plenè; prorsùs, omninò:* adv. à τέλειος, *perfectus.* Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio, consummatio:* et

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator:* à perf. pass. verbi τελειόω.

Τελέοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio.* Th. τέλος.

Τέλεος, έα, εον, idem quod τέλειος, *perfectus:* et

Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio:* hinc præs. infin. τελεοῦν. Th. τέλος.

Τελέσαι, a. 1. infin. act. et

Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Τελέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.

Τελεσθέντων, Att. pro τελεσθεισῶν, masc. pro f. g. a. 1. part. pass. à τελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Τελεσθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro

Τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ.

Τελέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *finem imponens, perfectus, ultimus.* Th. τέλος.

Τελεσιουργέω, -ῶ, f. ήσω, *perficio opus, perficio, conficio;* item *initio:* à

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *perfector,* qui τελέσιον ἔργον, producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal.* Th. τέλος, *tributum.*

Τέλεσον, άτω, *perfice,* a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio.* ab eod. th.

Τέλεσσα, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit,* 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελεσσιγάμοισιν, *perficientibus nuptias,* dat. pl. à

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ perficit nuptias:* ex τελέω, *perficio,* (Th. τέλος, *finis,*) et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ.*

Τελέσσω, *perficiam,* Poët. pro

τελέσω, f. 1. ind. vel aor. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεςήριᾰ, ων, τὰ, *sacra quæ offeruntur re feliciter peractâ.* Th. τέλος.

Τελεςήριον, ου, τὸ, *locus in quo fit initiatio:* ex eodem.

Τελεσφορέω, -ῶ, f. ήσω, *ad finem perduco, perficio:* à

Τελεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad finem perducens; qui perfectum fructum fert, fructifer, utilis; ad finem perductus, perfectus; mulier, quæ tributum pro corpore exigit, meretrix,* Deut. xxiii. 17. At Is. Vos. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens,* mulier quæ sacris gentium operatur; idololatria enim et scortatio passim in S. S. junguntur. τελεσφόρος δίκη, ap. Soph. *justitia summa.* Jensius, Ferc. literar. p. 45. Ex τέλος et φέρω, *fero.*

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus;* item *initiatio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ.* Th. τέλος.

Τελεῦντι, et Τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Τελευταῖος, αίᾰ, αῖον, *ultimus, postremus, novissimus, extremus:* à τελευτή.

Τελευτᾶν, pro τελευτάειν, præs. inf. verbi τελευτάω, q. v.

Τελευτᾰ́σει, *perficiet,* 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. et

Τελεύτᾱσεν, *finivit,* Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, -ῶ, *finio, ad finem perduco, morior.* f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησᾰ. a. 1. part. act. τελευτήσᾱς, αντος. perf. ind. act. τετελεύτηκᾰ. præs. pass. τελευτάομαι, *evenio.* à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis; mors.* Th. τέλος, *finis.*

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσᾱσι, dat. pl. τελευτήσαντες, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; vendo, solvo; attribuor; initio sacris;* neutr. *tendo, pertineo aliquo:* f. έσω. perf. τετέλεκᾰ. a. 1. ἐτέλεσᾰ. a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετέλεσμαι. aor. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η. fut. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ. Th. τέλος, *finis.*

Τελέως, *plene, plane, perfecte,* adv. à τέλος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio.* Th. τέλος.

Τελεωτέρων, gen. pl. comparat. grad. à τέλεος, *perfectus.* Th. τέλος.

Τελήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *perfectus, eximius:* ab eod. th.

Τελήεσσᾱς, *perfectas,* acc. plur. f. g. à τελήεις.

Τέλθος, εος, τὸ, *debitum, præmium:* à τέλος.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior:* Hesych. τελισκόμενος, *scortum virile,* cui pro flore corporis merces persolvitur, Deut. xxiii. 17, ut quidam interpretantur: *initiatus,* ut Is. Vossius de LXX. Interpret. c. xvii. Th. τέλος.

Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere, proficisci:* Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

ΤΕΛΛΙ'ΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit,* ut sit τελεία.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo:* à

ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior.*

ΤΕ'ΛΜΑ, ᾰτος, τὸ, *lacuna, locus palustris:* et

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum:* à præc.

ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis, exitus; merces; pœna; vectigal; impensa; dignitas,* qualis *magistratuum,* qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; *legio, turma, cohors; maturitas virginis,* undè et *nuptiæ; mysteria.* τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique, ad extremum.* διὰ τέλους, *in perpetuum.* τέλος δὲ, adv. *ad finem, ad mortem usque.* Ion. scribentibus sæpè est χρῆμα, *res.* ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐςὶν ὅμως ἀγαθῶν τε κακῶν τε, Hes. Op. 699. *penes hos enim potestas est simul bonorumque et malorum.* πολλοὶ γὰρ τῶν ἐν τέλει, Jos. B. l. i. c. 13. *multi eorum qui in honore sunt.* ἐννεκαίδεκα ὁπλιτῶν τέλη, Appian. de B. G. l. iv. p. 652. *undeviginti militum legiones,* scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ.

Τελοῦσι, *perficiunt,* 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas:* ex τέλος per Metath. et additâ lit. ν.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, *fascinator;* qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet; furiosus, supra hominem vires habens, scelestus, malitiosus.* Τελχῖνες, οἱ, *homines afflati spiritu et insani,* quales Corybantes et Cabii fuisse commemorantur.

Τελῶν, *perficiens,* præs. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, f. ήσω, *vectigalia redimo, publicanum ago, vectigal exigo; quæstui habeo; instar portitoris rapio.* à τελώνης.

Τελώνης, ου, ὁ, *tributorum emptor,* vulgò *publicanus;* rectiùs *portitor;* propriè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis,* melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut not. Cic. de Off. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243. ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal,* et ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo.*

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM:* locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant. à præc.

Τέμᾰχος, εος, τὸ, *frustum sectione alicundè ablatum:* impr. de *piscium frustis* dicitur; *piscis, salsamenta:* à τέμνω, *seco.*

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *portio agri à cæteris resecta; ager sacer, nemus sacrum, fanum.* Th. τέμνω, *seco.*

Τέμνοισαι, *secantes,* Dor. pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco, scindo:* f. τεμῶ. perf. τέτμηκᾰ. a. 2. ἔτᾰμον. perf. med. τέτομᾰ.

Τέμπεᾰ, -η, τὰ, *TEMPE,* locus amœnissimus in Thessaliâ.

Τεμῶ, fut. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τένᾰγος, εος, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus:* à τέγγω, *humecto.*

Τένδει, *arrodit,* 3. sing. præs. ind. act. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, voro, rodo.*

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. insulæ.

Τένθης, ου, ὁ, *vorator, liguritor:* à τένδω.

Τενθρηδὼν, όνος, et τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum,* ut vespa. Th. τένδω.

Τένοντᾰ, acc. sing. et

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi:* quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, *tensione,* consistit: à τείνω. Hinc Angl. TENDON.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, *pario:* fut. τέξομαι, ῃ,

ιται. a. 2. ἴτικον. perf. med. τίτοκα.

Τίο, Ion. pro τῦ, id est, τίνος, Poët.

Τιοῖο, Dor. pro σῦ, gen. sing. à σύ.

Τίοισ' et τίοισῖ, dat. pl. pro τίσι vel τισί.

Τιὸς, ᾶ', ὸν, *tuus, a, um*, Dor. pro σὸς, ἡ, όν. Th. σὺ, *tu*.

Τίραμνος, ε, ὁ, *arca; tectum; tentorium*. adj. *mollis, tener:* et

Τιρᾰ'μων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mollis, tener:* à τίρην, *idem*. Th. τείρω, *vexo, tero*.

ΤΕ'ΡᾸΣ, ᾰτος, τὸ, *signum, portentum, prodigium*.

Τιρασκόπος, Poët. Sync. pro τιρατοσκόπος.

Τιρᾰτεύομαι, et

Τιρᾰτεύω, f. εύσω, *monstra loquor*. Th. τίρας.

Τιρᾰτοσκόπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *prodigiorum inspector et observator, vates:* ex τίρας, τὸ, *portentum*, et σκόπος, q. à σκίπτομαι, *inspicio, video:* perf. med. ἴσκοπα.

Τιρᾰτοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *faciens prodigia*. Th. τίρας.

Τιρᾰτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *portentosus*. Th. τίρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, *TEREBINTHUS* arbor.

Τίρεινᾰ, et Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera:* à masc. ὁ τίρην, ενος, quod vide.

Τερίμινθος, et τίρμινθος, ε, ἡ, idem ac τερίϐινθος.

Τίρενᾰ, acc. sing. à τίρην.

Τιρετίζω, f. ἴσω, *lascivè canto; garrio:* à τιττίζω, *strido ut cicada*. Th. τίττιξ.

Τιρίτρῖον, ε, τὸ, *terebella;* à seq.

Τίρετρον, ε, τὸ, *terebra:* à seq.

ΤΕΡΕ'Ω, -ῶ, fut. ήσω, *terebro, torno, vulnero:* qu. à τείρω, *tero*.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, *TEREDO:* à τερίω.

Τίρην, ενος, ὁ, f. g. τίρεινᾰ, n. τίρεν, *TENER, mollis*. Angl. TENDER. à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

Τιρθρεῖᾰ, ᾶς, ἡ, *præstigiæ, incantamentum:* à τιρθρεύω.

Τιρθρεὺς, έως, ὁ, *præstigiator:* à τίρας, quia *portenta* edit.

Τιρθρεύω, vel -εύομαι, *præstigiis illudo, incanto, imposturis utor, oratione aptâ ad fallendum utor:* à præc.

Τίρθρον, ε, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τίρεθρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερίω, *terebro*.

Τίρμ' pro τίρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *terminus, meta, finis;* adv. *tandem, ad extremum*. hinc τίρμις, et τίρμων, idem, et Angl. TERM. à τείρω.

Τίρμινθος, idem quod τερίϐινθος.

Τερμιόεις, όεσσᾰ, όεν, *ad pedes usque demissus, talaris*. Th. τίρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τίρμις, et

Τίρμων, id. ac τίρμα, q. v.

Τίρπει, *delectat*, 3. sing. præs. ind. act. τίρπεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίρπω.

Τίρπεο, *delectare*, Ion. pro τίρπε, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπίσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Τίρπετ', Ion. pro ἐτίρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præcedentis.

Τερπῖκίραυνος, ε, *fulmine gaudens:* à τίρπομαι, *delector*, et κεραυνὸς, ῦ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, ἡ, ὸν, *jucundus, venustus*. τερπνὸν, ῦ, τὸ, *delectatio, voluptas:* à τίρπω, *delecto*.

Τερπνότᾰτος, ε, *jucundissimus:* superl. à præc.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas:* ab eod.

Τερπνῶς, adv. *jucundè:* ab eod.

Τερποίμην, præs. opt. pass. et

Τερπόμενος, præs. part. pass. et

Τίρποντο, *delectabantur*, Ion. pro ἐτίρποντο, 3. pl. imperf. ind. pass. et

Τίρπε, -ίσθω, *oblectare*, præs. imperat. Omnia ex

ΤΕ'ΡΠΩ, *delecto, exhilaro, mulceo*. τίρπομαι, *delector, gaudeo*. fut. 1. ind. act. τίρψω. perf. φᾰ. τερπώμεθᾰ, 1. plur. præs. subj. pass.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τίρψις, *delectatio*.

Τερσαίνω, idem quod τίρσω.

Τίρσει, 3. sing. f. 1. Æol. verbi τείρω, *vexo:* f. τερῶ, et Æol. τίρσω.

Τίρσετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτίρσετο, à verbo τίρσω, quod vide. τίρσετον est dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*.

Τίρσηνε, *siccabat*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod

ΤΕ'ΡΣΩ, *arefacio, sicco, uro*. ab Æolico τίῤῥω fit Lat. TORREO. à τείρω.

Τίρτιος, ε, ὁ, nom. viri. Lat. *Tertius*.

Τίρτυλλος, ε, ὁ, nomen Oratoris, seu *rabulæ forensis:* dim. à præced.

Τιρὺς, ὕος, *invalidus, imbecillus;* item *vorax;* q. *tritus:* et

Τερύσκω, *affligo:* à τείρω, *vexo, tero*.

Τερφθῇ, *delectetur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Τίρψᾱς, *oblectans*, aor. 1. part. act. verbi τίρπω.

Τερψίμϐροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *delectans homines*, epith. Solis. à τίρψις et βροτὸς, *mortalis*.

Τίρψῖς, εως, ἡ, *delectatio*, in pl. τίρψεις. à perf. pass. verbi τίρπω, *delecto*.

Τερψῖχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ tripudiis se oblectantis: à τίρψις et χορὸς, *chorus, tripudium*.

Τίσσᾰρᾰ, ων, τὰ, *quatuor:* à τίσσαρες.

Τεσσᾰρᾰ'ϐοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *quatuor boum pretium valens*. Ex τίσσαρες et βῦς.

Τεσσᾰρᾰ'κοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσᾰρᾰκοντᾰέτης, ίος, ὁ ϗ ἡ, *quadraginta annorum*. ex τεσσαράκοντα et ἴτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσᾰρᾰκοστὸς, ἡ, ὸν, *quadragesimus:* à

ΤΕ'ΣΣᾸΡΕΣ, et Att. τίττᾰρες, ων, οἱ ϗ αἱ, ϗ τὰ τίσσᾰρᾰ, *quatuor:* dat. τίσσαρσῖ. acc. τίσσᾰρᾰς, et -ᾰ.

Τεσσᾰρεσκαίδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *quatuordecim:* ex præc. καὶ, et δέκα.

Τεσσᾰρεσκαιδέκᾰτος, ᾰ'τη, ᾰτον, *decimus quartus:* à præc.

Τίσσερες, Ion. pro τίσσαρες. Hinc *Tessera*.

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, perf. part. pass. verbi τάσσω, *ordino:* f. ξω. perf. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè, stato tempore:* adv. à præced.

Τετᾰγὼν, όντος, *qui tetendit*, Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. à verbo τάζω, *prehendo, capio, tendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Τίτᾰκᾰ, *extendi*, perf. act. à τείνω, *tendo:* f. ενῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τίτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, *ordino:* fut. ξω. perf. χα.

Τίταλμαι, perf. ind. pass. verbi τίλλω, *orior:* f. τιλῶ. perf. τίταλκα. a. 1. ἴτειλα.

Τετᾰνὸς, ἡ, ὸν, *tentus, extentus, exporrectus;* item *glaber, æqualis:* à τείνω, *tendo*.

Τίτᾰνος, ε, ὁ, *distentio:* ab eod.

Τίτανται, *exporrecti sunt*, 3. pl. perf. pass. ejusdem verbi.
Τιτάπεινωμένος, η, ον, perf. part. pass. à ταπεινόω, *humilio*, q. vide.
Τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, *turbo*, *commoveo:* f. ξω. perf. χα.
Τετάραγμένως, *perturbatè*, *inordinatè:* adv. à perf. part. præced.
Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. med. verbi τέρπω, *delecto*.
Τεταρπώμεθᾰ, Ion. et Poët. redupl. pro ταρπώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. med. ejusd. verbi.
Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus, a, um:* à τέταρτος, άρτη, αρτον, *quartus, a, um*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τετάρτῃ, dat. sing. f. g. à
Τέταρτος, άρτη, αρτον, et Poët. τέτρατος, *quartus*. à th. præc.
Τέτᾰται, Pind. *posuit*, pro *contendit, in istam curam incubuit*, 3. sing. perf. ind. pass. et
Τέτᾰτο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi τείνω, *extendo:* f. ενῶ. perf. τέτακα. perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.
Τετάχᾰται, *ordinati sunt*, Ion. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi τάσσω. f. ξω. perf. χα. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.
Τετειχισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi τειχίζω, *murum ædifico:* f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τέτελκᾰ, *perfeci*, perf. med. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τετέλεκᾰ, perf. act. τετέλεσαι, 3. sing. perf. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.
Τετελεσμένον, *peractum*, acc. sing. perf. part. pass. ejusd. verbi.
Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus:* perf. part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor*. f. m. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι.
Τέτευχᾰ, ας, ε, perf. ind. act. à τυγχάνω, fut. τεύξομαι, *adipiscor*.
Τετεύχᾰται, *fabricati sunt*, Ion. pro τετευγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. et
Τετεύχᾰτο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, *fabricor*.
Τετευχῆσθαι, Ep. perf. inf. pass. verbi τεύχω.
Τέτηκᾰ, perf. med. indè τετηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. med. verbi τήκω, *liquefacio*.
Τετῖημένε, *afflicte*, voc. sing. à
Τετῖημένος, ου, perf. part. pass. verbi τίω, *crucio*, *dolore afficio:* fut. ήσω. perf. τετίηκα. Hinc perf. part. act. τετιηὼς, per Crasin pro τετιηκώς. Th. τίω, *punio*.
Τετῖ'ησθον, 2. dual. perf. pass. τετίημαι, à τίω, *crucio*.
Τετῖηὼς, ότος, per Crasin pro τετιηκὼς, ότος, *mœrens, tristatus, cruciatus*, perf. part. ex eod.
Τετῖμένος, η, ον, *honoratus*, per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, *honoro*. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, *punio:* fut. τίσω. perf. pass. τέτιμαι.
Τετί'μηκε, *honore affecit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.
Τετῖμημένος, *æstimatus*, perf. part. pass. ejusd. verbi.
Τετῖμῆσθαι, *honoratum esse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi.
Τετί'μηται, *honorata est*, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
Τέτλᾰ, per Apoc. pro τέτλᾰθῐ, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero;* vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, *patior:* aor. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, et Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, seu τλάω, *perfero*.
Τέτλᾰᾰ, perf. med. ejusd. verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. et per Syncop. dici pro τέτληκα.
Τέτλᾰθ' pro τέτλᾰθῐ, *sustineas*. Vide τέτλα.
Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero*.
Τετλᾰ'μεν, Ion. et τετλᾰ'μεναι, Æol. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. ab eod. th.
Τέτληκε, *sustinuit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi τλάω, *sustineo:* f. ήσω. Th. ταλάω, idem.
Τετληὼς, ότος, *passus:* per Sync. pro τετληκὼς, perf. part. act. ejusd. verbi et th.
Τέτμῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, *invenio*. Th. τέμνω, *seco:* indè τμῶ, et per redupl. τέτμω.
Τέτμηκᾰ, *incidi*, perf. act. verbi τέμνω, *seco:* fut. μῶ. perf. pass. τέτμημαι. perf. part. pass. τετμημένος.
Τετμημένος, *incisus*, perf. part. pass. ab eod. verbo.
Τέτοκᾰ, ας, ε, *peperi*, perf. med. verbi τίκτω, *pario:* f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. perf. part. med. τετοκὼς, υῖα, ός.
Τετοκυίης, *enixæ:* gen. sing. f. g. à τετοκὼς, perf. part. med. à τέτοκα, quod vide.
Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, *audeo:* f. ήσω. perf. τετόλμηκα.
Τέτομᾰ, *incidi*, perf. med. verbi τέμνω, *seco:* f. τεμῶ. perf. τέτμηκα.
Τέτορ', pro τέτορε, dual. à τέτορες, *quatuor:* Ion. et Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορᾰ, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.
Τέτρᾰ, in compositione est contractè pro τέτταρα, vel τετράκις, id est, *quater*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τετρᾰ'γυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatuor jugerum:* τετρᾰ'γυον, ου, τὸ, *quatuor jugera, diurnus labor aratori propositus*. Ex τέτρα id. q. τέσσαρα, et γύη.
Τετρᾰγωνοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadratâ facie præditus:* ex τετράγωνος, quod vide, et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Τετρᾰ'γωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadrangularis, quadratus:* ex τέτρα et γωνία, ας, ἡ, *angulus*.
Τετρᾰ'δ', acc. pro τετρᾰ'δᾰ. à τετρὰς, q. v.
Τετρᾰ'δῐον, ου, τὸ, *quaternio; quaternio militum*, quatuor enim per vices excubias egerunt, Act. xii. 4. Idem quod Latinis *tabula*, folium nempè quadratum. Salm. de Modo Usur. p. 461. dimin. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.
Τετρᾰ'δραχμον, ου, τὸ, *species nummi*.
Τετρᾰ'ενες, Dor. pro τετραετίς.
Τετρᾰένης, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ τετρᾰ'ενες, εος, *quadrimus, quatuor annos habens:* q. ὁ τέτταρας ἔνους, τουτέσι τέσσαρας ἐνιαυτοὺς, ἔχων.
Τετρᾰέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ἔτος, *annus*.
Τετρᾰετί'ᾰ, ας, ἡ, *quadriennium:* ab eod.
Τετρᾰθέλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatuor habens fundamenta, quadruplex:* ex τέτρα et θέλυμνον, *fundamentum*. Th. θέμηλον, idem.
Τετραίνω pro τιτραίνω, undè aor. 1. τέτρηνᾰ. Th. τιτράω, *perforo*.
Τετρᾰ'κῐς, *quater:* à τέσσαρες, *quatuor*.
Τετρᾰκισμύ'ριοι, αι, ᾰ, *quadraginta millia:* à τετράκις ϗ μύριοι, *decies mille*. Th. μύριος.
Τετρᾰκισχί'λιοι, αι, ᾰ, *quatermil-*

le: ex τετράκις, (quod à τέσσαρες) *quater*, et χίλιοι, *mille*.

Τετράκνᾶμος, ȣ, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, et κνήμη, ἡ, *tibia*.

Τετρᾰκόσιοι, αι, ᾰ, *quadringenti, æ, a*: ex τέτρα, vel τετράκις, *quater*, (ex τέσσαρες, *quatuor*,) et κόσιοι, quod vide.

Τετρᾰκοσιοστὸς, ἡ, ὸν, *quadringentesimus*: à præc.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράκυκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quatuor circulos, orbes*, vel *rotas habens*. ex τέτρα et κύκλος.

Τετρᾰμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quadripartitus*: ex τέτρα et μέρος.

Τετράμηνον, ȣ, τὸ, *quadrimestre spatium*: à

Τετράμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quadrimestris*, quod ex τέτρα et μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*. fut. ψω. perf. φα. perf. part. pass. τετραμμένος. perf. med. τέτροπα.

Τετραμμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ejusd.

Τετρᾰορία, ας, ἡ, Poët. pro τέθριππος, vel ον. quùm adjectivum est, subauditur ἅρμα, ατος, τὸ, *quadrigæ*, vel *quadrigarum currus*. τετράορον ἅρμα, Poët. etiam pro ἅρμα τέθριππον, *quadrigæ*. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, et per Syncop. τέτρα, *quatuor*, et ἀείρω, *conjungo*: perf. med. ἦορα, et Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετράπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quadratus*: ex τέτρα et πέδον.

Τετρᾰπλᾰσιάζω, f. άσω, *quadruplico*: à seq.

Τετρᾰπλάσιος, ία, ιον, *quadruplus*: à τέτρα.

Τετρᾰπλᾰσίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quadruplo major*. Th. τέσσαρες.

Τετρᾰπλῆ, *quadrupliciter*: adv. à

Τετρᾰπλόος, -ȣ̃ς, όη, -ῆ, όον, -ȣ̃ν, *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετρᾰπλῶς, adv. *quadrupliciter*: à præc.

Τετράπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epithet. *soli quater aratro versi*: à τέτρα et πολέω, *verso*.

Τετράπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, τὸ τετράπȣν, *quadrupes*: in gen. τετράποδος. dat. τετράποδι. acc. τετράποδα, et τὸ τετράπȣν. in pl. οἱ ϗ αἱ τετράποδες, ϗ τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων. dat. τετράποσι. ex τέτρα et πȣ̃ς, *pes*.

Τετράπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quaternas gerens pinnas*: ex τέτρα et πτερόν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, *locusta*; quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράῤῥυμον vel τετράρρυμον ἅρμα, *currus* ex *quatuor*, scil. ῥυμοῖς, id est, *temonibus*, seu *jugis*; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha*: f. ήσω. perf. τετεράρχηκα. à

Τετράρχης, ȣ, ὁ, *TETRARCHA, qui quatuor* λόχοις *præest*: ex τέτρα et ἀρχή.

Τετραρχία, ας, ἡ, *tetrarchæ munus*, ita tamen ut sæpè remanserit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ. à pr.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus, quaternio*; dat. sing. τετράδι. acc. τετράδα. dat. pl. τέτρᾰσι. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τέτρᾰσι, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσιν. Vide τέσσαρες.

Τετράστιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quaternis versibus constans*: ex τέτρα et στίχος, *versus*.

Τέτρᾰτος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράτρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in quatuor partes finditur*: ex τέτρα et θρύπτω, *frango*: fut. ψω.

Τετρᾰφάληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, τέσσαρας φάλȣς ἔχȣσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, seu *phaleras*: à τέτρα et φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ, ornamenta equorum, equitum et nobilium*.

Τετράφαται, *versi sunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto*: fut. ψω. perf. τέτρεφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. perf. med. τέτροπα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτρᾰχα, χῆ, χῶς, et

Τετραχθὰ, *quadrifariam*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράψομαι, paulo post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηγα, *turbatus sum*, perf. med. et

Τετρήγειν, *turbatus eram*, plusq. perf. med. Ion. per Syncop. perf. med. τετάραγα, et Ion. mutatione α in η, τέτρηγα, et in plusq. perf. med. ἐτετρήγειν, verbi ταράσσω, *turbo*: f. ξω. perf. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε. Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, seu τιτράω, *perforo*: f. ήσω.

Τέτρηνται, per Syncop. pro τετόρηνται, 3. sing. perf. pass. verbi τορέω, *perforo*. Th. τερέω, *terebro*; f. έσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf. ind. act. τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. sing. plusq. perf. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *asper* et *salebrosus sum*. Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ός. Th. τραχὺς, έος, *asper*, Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τεταραχυῖα, et α in η converso, verbi ταράσσω, *turbo*: f. ξω. perf. τετάραχα, et per Sync. τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *strido*: fut. σω. perf. med. τέτριγα.

Τετριγὼς, υῖα, ὸς, perf. part. med. præced.

Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. plur. præced.

Τέτροφα, perf. med. verbi τρέφω, *alo*: f. ψω. perf. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, *verti*, Att. dicitur pro τέτρεφα, verbi τρέπω, *verto*: f. ψω. perf. med. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. pass. et

Τετρυμένος, *attritus, defatigatus*, perf. part. pass. à τρύω, *tero*.

Τέτρωκα, *vulneravi*, perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. hinc perf. pass. τέτρωμαι. perf. part. pass. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

Τέττα, adv. vox *benevolentiæ aut honoris, quâ seniorem junior compellat*: q. à τίω, *honoro*. τέττα est *amici*, ἄττα, *nutritii*, πάππα, *patris*, ἠθεῖε, *fratris*.

Τέττᾰρες, Att. pro τέσσαρες, quod vide.

Τεττίζω, *strido ut cicadæ*.

ΤΕ'ΤΤΙΞ, ῖγος, ὁ, *cicada*; in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. et

Τετυγμένος, η, ον, *fabricatus*, perf. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετυκεῖν, Ep. redupl. inf. aor. 2. verbi τεύχω.

Τετύκοντο, *paraverunt*, 3. plur. a. 2. med. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, et Ion. ἐτυκόμην, et Poët.

Anadiplasiasmo τιτυκόμην, ου, ετο.

Τίτυκται, *fabricatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. τίτυκτο, Ion. pro ἐτίτυκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi τεύχω, *fabricor*; perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετῦφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, *fumo infesto*; item *insolentem reddo*: f. ώσω. perf. τετύφωκα. à τῦφος, *fumus*. Th. τύφω.

Τετῦχηκᾰ, *nactus sum*, perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciscor*: f. med. τεύξομαι, et act. τυχήσω, tanq. à τυχέω. a. 2. ἔτυχον.

Τετῦχησι, Ion. et Poët. redupl. pro τύχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, *sum, nanciscor*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro σοῦ, et hoc pro σοῦ, *tui*. Th. σύ, *tu*. Sed τευ sine accentu, pro τινός.

Τεῦγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *structura, opus*. Th. τεύχω, *paro*.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à τάω, *quæro*, vel pro πευθήν.

ΤΕΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, *piscis ex sepiarum genere*, qui existimatur esse *loligo major*. τευθὶ'ς, ί'δος, ἡ, *loligo minor*.

Τεύθρᾱν, acc. sing. nom. propr.

Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator*. Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt *Teucri*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τευμᾰ'ομαι, *struo, fabricor*: à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἔτευξε, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξᾰν pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. τεύξομαι. f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, f. 1. med. verbi τεύχω, *fabricor*, et τυγχάνω, *assequor*.

Τευξόμενος, *consecuturus*, part. præced.

ΤΕΥΤΑ'ΖΩ, f. ά'σω, *satago, sedulò rem curo, milito*: qu. à τεύχω, vel τάω.

ΤΕΥ͂ΤΛΟΝ, ου, τὸ, *beta*: Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. ind. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor*; fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε', pro

Τεύχεᾰ, ων, τὰ, *arma*; dat. pl. τεύχεσῐ. à τεῦχος.

Τεύχοισᾰ. Dor. pro τεύχουσα, præs. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*.

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas, alveus, liber, instrumentum*: et τὰ τεύχεα, *instrumenta bellica, arma*. Th. τεύχω.

Τεῦχε, *para*, præs. imperat. med. à

ΤΕΥ'ΧΩ, *fabricor, struo, paro*: (q. à τίκω, *pario*.) f. ξω. perf. τέτευχᾰ. aor. 2. ἔτῠχον. perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, ται. aor. 1. pass. ἐτεύχθην, et ἐτύχθην. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poët. *honorarium munus alicui parare*. Gall. *Faire un présent*. τεύχειν τιμήν τινι, *honorem alicui habere*. τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος, Pind. Olymp. Od. vii. ver. 86, 17. *dum instruunt sacrificiis igni carentibus aram*.

ΤΕ'ΦΡᾹ, ᾱς, ἡ, et Ion. τέφρη, *cinis*. q. à τύφω, *uro*: hinc

Τεφρὸς, ρᾱ', ρὸν, *cinereus*: et

Τεφρόω, -ῶ, *in cinerem redigo*: f. ώσω. perf. τετέφρωκᾰ. a. 1. ἐτέφρωσᾰ. a. 1. part. act. τεφρώσᾱς, αντος. Th. τέφρα, *cinis*.

Τεφρώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσᾰ, ἐν, έντος, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, *natum esse*, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθεῖσᾰ, ης, f. g. ejusd.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. Vide τεχθείς.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, *pario*: quod vide.

Τεχνάζομαι, *fabricor, astutè ædifico, machinor*: f. m. ά'σομαι. med. à

Τεχνάζω, f. ά'σω, *arte conficio*, simpl. *conficio; machinor, dolis utor*. Th. τέχνη.

Τέχνασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *dolus, artificium*: quod à τεχνάζω, *arte conficio*. Th. τέχνη, *dolus*.

Τεχνᾰ'ω, f. ήσω, et τεχνᾰ'ομαι, ῶμαι, *arte paro et conficio, artificiosè fabricor; dolosè machinor, molior*; simpl. *fabricor, conficio*. à seq. th.

ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia, TECHNA*: quasi à τεύχω, vel τίκω, *pario*.

Τεχνήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *artificiosus*: à præc.

Τεχνηέντως, adv. *artificiosè*: à præc.

Τέχνημᾰ, ᾰτος, τὸ, *opus arte confectum, artificiosum inventum*: à 1. pers. perf. pass. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.

Τεχνήμων, ονος, ὁ & ἡ, *artificiosus*: à præc.

Τεχνῐκὸς, ή, ὸν, *ad artem pertinens*; item *artificiosus, ingeniosâ præditus solertiâ*. Th. τέχνη.

Τεχνῐκῶς, adv. *artificiosè, solertèr*: à præc.

Τεχνῐκώτερον, *artificiosius*, compar. à τεχνικὸς, *artificiosus*. Th. τέχνη, *ars*.

Τεχνῖ'της, ου, ὁ, *artifex, faber*: ab eod. th.

Τεχνῖ'τῐς, ῐ'τῐδος, ἡ, *artifex, perita, ingeniosa*: à præc.

Τεχνολογέω, -ῶ, *de arte dissero, artis præcepta trado; artificiosè disputo*: à τεχνολόγος.

Τεχνολογῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *oratio de artibus; oratio artificiosa*: ab eod.

Τεχνόλογος, ου, ὁ & ἡ, *qui de arte disputat; qui artificiosè loquitur, sophista*: à τέχνη et λέγω.

Τέω, dat. Ion. pro τινὶ, *cui*: sed

Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, *tuus*: et

Τεὼ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*.

Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum*.

Τέως, *tamdiu, antea, interea*: ab ἕως, *donec*. Th. ὡς, *sicut*.

Τῇ, dat. f. g. adverbialitèr sumpt. *hâc, eâ parte, hìc, huc*. Sic et τῇδ', τῇ 'μῇ, per Synær. pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆ, Dor. pro τάε, *cape*, præs. imperat. verbi τάω. Vel pro τῆθι, per Apoc. à τῆμι, *capio*.

ΤΗ'ΒΕΝΝᾸ, ης, ἡ, et τήβεννος, ου, ἡ, *toga, vestis Romana*: à quodam *Tebenno* Arcade inventore.

Τηγᾰνίζω, *frigo, in sartagine coquo*: f. ί'σω. perf. τετηγά'νῐκᾰ. à

Τήγᾰνον, ου, τὸ, *sartago*: qu. τήκανον à τήκω, *liquo*.

Τῆδε, *huc, istic*. τῇδε κἀκεῖσε, *huc, illuc*. adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*.

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix; avia; amita* seu *matertera*. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Τῆθος, εος, τὸ, *ostreum quoddam*: à τηθὺς, quia *terreum*.

Τηθῦ's, ύ'ος, ἡ, *terra*; q. à τήθη, *nutrix*, quia terra omnia nutrit. Est et

Τηθῦ's, ύ'ος, ἡ, *TETHYS*, nomen mulieris; acc. Τηθῦ'ν.

Τηκεδόνῐ, dat. sing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, tabefactio*. Th. τήκω, *liquefacio*: f. ξω.

Τήκεται, *liquescit*, 3. sing. præs. ind. med. verbi τήκω.

Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, *vim liquefaciendi habens:* et

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, *liquefactus, liquabilis:* à perf. pass. seq.

ΤΗ'ΚΩ, *liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio:* f. ξω. perf. τέτηχα. præs. pass. τήκομαι, *liquor, liquesco, tabesco, maceror, consumor.* a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η. f. 2. pass. τακήσομαι.

Τηλαυγέω, -ῶ, fut. ήσω, *longè splendorem spargo, eminùs* vel *latè splendeo:* à

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *longè splendorem spargens, lucidus, præfulgens:* ex τῆλε, vel τηλȣ, *procul,* et αὐγὴ, *splendor.*

Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longè dispersus:* à τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, adv. *perspicuè, splendorem latè spargendo; clarè:* à τηλαυγής.

ΤΗ~ΛΕ, adv. *procul, longè.* τηλȣ et τηλόθι, id.

Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.

Τηλέβολος, ȣ, ὁ, *eminus* vel *è remoto loco jactus:* ex τῆλε, *procul,* et βάλλω, *jacio:* perf. med. βέβολα. Sed

Τηλεβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longè* seu *procul jaculans, eminus feriens:* ex τῆλε, *procul,* et perf. med. verbi βάλλω, *jacio.*

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, *qui à longinquâ regione ad nos venit, peregrinus.* à τῆλε.

Τηλεθάοντες, *florentes,* nom. pl. part. præs. à τηλεθάω.

Τηλεθάω, -ῶ, *vireo, germino; viresco, floreo.* Th. θάλλω, *floreo;* perf. m. τέθηλα, et per Metath. τήλεθα.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, -ȣ, *celeberrimus, valde inclytus.* est et nomen viri. à τῆλε, *procul,* et κλείω, *celebro.*

Τηλεκλητὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *è longinquo evocatus.* Ex τῆλε, *procul,* et καλέω, *voco:* perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ȣ, *procul inclytus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit.* Ex τῆλε, *procul,* et κλύω, *audio.*

Τηλέμαχος, ȣ, ὁ, nom. propr. ex Hom. Od.

Τηλέσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui è longinquo videtur, procul apparens:* ex τῆλε, *procul,* et σκέπτομαι, *video:* f. ψομαι. perf. med. ἔσκοπα. Sed

Τηλεσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui longè oculorum suorum aciem porrigit, maximo intervallo distantia cernens:* ex iisd.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *eminus apparens, longè conspicuus:* ex τῆλε et φαίνω.

ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, ȣ, τὸ, *portulaca agrestis.*

Τήλεφος, ȣ, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, et σηλία, *vas situlæ figurâ: area, qualis est frumentaria; ambitus cribri; fumarii operculum; tabula in quâ tesseris luditur.*

Τηλίκαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, q. v.

Τηλί'κος, ȣ, *tantus, tantæ ætatis:* ab ἡλίκος, *quantus:* de magnitudine corporis.

Τηλίκοῦτος, τηλίκαύτη, τηλίκοῦτο, et frequentiùs τηλικȣ̃τον, *tantus, a, um,* et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλίκος, *tantus,* (quod ab ἡλίκος, *quantus*) et οὗτος, αὕτη, τȣ̃το, *hic, hæc, hoc.*

Τήλἵνος, ἵνη, ἵνον, *fœno græco factus:* à

ΤΗ~ΛΙΣ, εως, et ἴδος, ἡ, *fœnum græcum:* q. à τῆλε, quia herba est caule et siliquis longè extensis.

Τηλόθεν, *eminus, longè;* et

Τηλόθι, adv. regit gen. idem quod. th. τῆλε, *procul.*

Τηλοτάτω, adv. superl. à τῆλε, *longissimè.*

Τηλȣ̃, adv. idem. cum th. τῆλε, *procul.*

Τηλȣρὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus termini procul sunt, longinquus:* à τῆλε et ὅρος, *terminus.*

Τηλύγέτης, ȣ, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, *in senectute genitus, natu minimus, charus, absente patre genitus, unicus:* à τῆλε, *procul,* et γίνομαι, *nascor.*

Τηλύγετος, -έτη, ετον, id. quod præced.

Τημελέω, -ῶ, fut. ήσω, *curam habeo:* à seq.

Τημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *diligens.* ex τάω et μέλει.

Τήμερον, et ρᾶ, Att. pro σήμερον, adv. *hodiè;* ab ἡμέρα, *dies.*

Τῆμος, et τημόσδε, *tùm,* Poëticum, respondet ἦμος, *quùm,* à quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τῆμος, quod vide.

Τὴν, *hanc,* τήνδε, τήνγε, acc. sing. ab ἡ, *hæc.*

Τήνα, *ista,* Dor. à τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, quod vide.

Τηνάλλως, *obitèr, levitèr; gratis, nullo periculo; inanitèr, temerè, frustra, alioquin, aliàs.* adv. q. τῆνο ἄλλως, *hoc frustrà.*

Τήνελλα, ἡ, et -ος, ὁ, *lyræ harmonia et pulsatiuncula, quæ in victoria edebatur.* An à τὸ νάβλον;

Τηνεὶ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc.*

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, et τήνελλος, ȣ, ὁ, *lyræ harmonia.*

Τηνεσμὸς, ȣ, ὁ, *TENESMUS:* item τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo.*

Τηνίκα, *tunc,* adv. et

Τηνίκαδε, et τηνίκαῦτα, pro eodem. τηνίκαῦτα, *tam serâ nocte,* Lys. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. *tum demum,* Lys. p. 79. Th. ἡνίκα, *quùm;* extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνο, Dor. pro Poët. κεῖνος, et hoc pro ἐκεῖνος, *ille:* gen. Dor. τήνω pro ἐκείνȣ, *illius.*

Τήνω, Dor. pro ἐκείνȣ, *illius,* gen. sing. à pr.

Τῆπερ, Ion. et Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti; ubi; quapropter.*

Τήρει, *servato,* præs. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, *servari,* præs. inf. pass. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηρȣ̃σι, *custodiunt,* 3. pl. præs. ind. seq. verbi τηρέω.

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, έεις, -εῖς, έει, -εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio, observo; insidior, insidiosè observo; exspecto.* imperf. ἐτήρεον, -ȣν, f. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. τήρησον. άτω, et in 2. plur. τηρήσατε, *servate.* aor. 1. sub. act. τηρήσω, ης, η. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. act. τηρήσας, αντος. præs. pass. τηρέομαι, *asservor.* præs. inf. pass. τηρεῖσθαι. imperf. pass. ἐτηρεόμην, -ȣ́μην, έȣ, -ȣ̃, -έετο, εῖτο. perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. τετηρημένος, η, ον, *servatus, a, um.* aor. 1. pass. ind. ἐτηρήθην, ης, η. aor. 1. optat. passiv. τηρηθείην, ης, η. a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, *reservari.*

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio;* it. *custodia, carcer.* Th. τηρέω, *servo.*

Τῆσι, Ion. pro ταῖς, *his,* dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc.*

Τητᾷ, *quæras, careas,* 2. sing. præs. ind. med. verbi seq.

ΤΗΤΑ'Ω, -ῶ, fut. ήσω, *privo; quæro, tento.* τητάομαι, *careo, destituor.*

Τῆτις, Att. id. quod σῆτις, τῷ ἔτει, *hoc anno.*

Τήτη, ης, ἡ, *privatio, penuria.* Th. τητάω, *privo.*

ΤΗΫ́ΣΙΟΣ, ι΄ᾰ, ιον, *inanis.* Od. γ. 316. ο. 13. Heb. *Tohu*, תהו, Mer. Casaub. ad Nup. Hom. Edit. p. 48. hinc

Τηΰσίως, *temerè, frustrà:* à præc.

Τί, *cur? quid?* Poët. τίη, à τίς, *quis?* interrog. gen. τίνος. τὶ, indefinitè, *aliquid:* τινὸς, gen.

ΤΙΆΡΑ, ᾶς, et Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas, TIARA.* An à τίω, quòd honoratorum esset gestamen?

Τιβεριάς, ἄδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæsaris,* quo nomen et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus;* qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙΓΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, *TIGRIS,* fera.

Τίει, *honorat,* 3. sing. præs. ind. act. à τίω.

Τίεν, *honorabat,* 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat,* Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro.* f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίομαι, *honoror.* Th. τίω.

Τιέω, *punio:* idem quod τίω.

Τίη, διατὶ, Hesych. Hom. Il. μ. 310. Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα.

Τίη, vel τίη, Poët. pro τί, *quid.*

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio;* q. à τιθέναι βόσιν, *ponere escam:* Mel, esca apum.

Τιθάς, ἡ, *cicur.* τιθὰς ὄρνις, *gallina.*

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio:* à

Τιθασσὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, et τιθασὸς, *cicur, mansuetus, sativus.*

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. ejusd. verbi.

Τιθέησι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono:* præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, έῃς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat,* Ion. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. sing. imperf. ind. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono.* Et τίθει, *pone,* præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. ut

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ex τιθέω, et

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono:* præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθεὶς, εῖσα, ὲν, præs. part. act. verbi ejusd.

Τιθέμεν, Ion. et τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, *posuerunt,* Poët. et Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τιθέναι, præs. inf. act. ex τίθημι. Hinc Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus,* pro *interficere.*

Τιθεύω, f. εύσω, *nutrio:* à τιθή.

Τιθέω,-ῶ, *pono:* usitatiùs τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix:* à τιτθὸς, *mamma.*

Τιθήμεναι, Poët. Ectasi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco; duco, existimo, arbitror; propono; repono; suppono, thesin facio et hypothesin; facio ita esse; facio, infero, infligo; tribuo, attribuo; pignori oppono; nidifico; apparo, paro.* τίθεμαι, *sumo, vendico, tribuo.* præs. imperat. τίθετι, έτω. præs. inf. τιθέναι. præs. part. τιθεὶς, έντος. imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτίθει, tanq. à τιθέω, et ἐτίθουν pro ἐτίθησαν. fut. θήσω. perf. τέθεικα, Bœot. pro τέθηκα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ης, η. a. 2. sub. act. θῶ, ῇς, ῇ. aor. 2. part. θεὶς, έντος. perf. pass. τέθειμαι. plusq. perf. ἐτεθείμην, σο, το. aor. 1. pass. ἐτέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. pass. τεθῆναι. a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, et ἔθε, ἔθετο. a. 2. imperat. m. θέσο, et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. θέσθε. a. 2. part. m. θέμενος, η, ον, *qui posuit.* θεῖναι ὑποθήκην, act. *pignus dare.* θέσθαι ὑποθήκην, med. *pignus accipere.* ὅπλα θέσθαι, *armis inducias dare,* Decanus Cestriensis, vers. Angl. Xen. de rebus Græcis, l. ii. p. 70. ante Christ. 403. Ποιῶ [sensu τίθημι] δὲ ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας, ὑπ' ἐμοῦ, Xen. Cyri, l. v. *pono vos à me deceptos.* Dem. adv. Leptinem, p. 364, quo sensu falso plebeium censet Grotius ad Matt. xii. 33. Νόμον τιθέναι vel θεῖναι dicitur legislator. θέσθαι, populus cui fertur et qui accipit, Salm. de modo us. p. 502. c. 12. Kuster. de verbis med. ἔθετο ἐν τῷ πνεύματι, Act. xix. 21, pro εἰς, *in animum induxit Paulus.* Grot. et alii inter locutiones Hebraicas referunt. Sic sanè Plut. in Ag. et Cleom. τίθησιν ψυχὴν, Joan. xii. *deponit animum,* rarissimè occurrit, teste Heumanno. *Sepelio,* ἐθεώρουν ποῦ τίθεται, Mar. xv. 17. Luc. xiii. 65. Joan. xix. 41.

Τιθηνέω, -ῶ, f. ήσω, *nutrio, nutricor; excolo.* med. τιθηνέομαι, *foveo.* à τιθηνός.

Τιθήνη, ης, ἡ, *nutrix:* à τιθή.

Τιθηνὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *nutritor, nutritius, educator:* à τιθή.

Τίθησθα, Æol. pro τίθης, 2. sing. verbi τίθημι.

Τίθητι, Dor. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurorâ adamatus:* dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Τίκτῃς, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo:* fut. τέξω, et med. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς, έντος, *natus, creatus, genitus, progenitus, editus.* f. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται. perf. med. τέτοκα, ας, ε. perf. part. med. τετοκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

Τίλα, *pennæ;* qui solent τίλλεσθαι.

Τίλαι, ῶν, αἱ, *quisquiliæ:* ut illæ quæ à panno vulso evolant. Sed τῖλαι, aor. 1. inf. act. et

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε, et

Τίλλοισα, *vellens,* Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. omnia à

ΤΙ'ΛΛΩ, *VELLO, vellico, vexo, discerpo:* imperf. ἔτιλλον, ες, ε, fut. λῶ. perf. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. pass. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος.

ΤΙ̃ΛΟΣ, ου, ὁ, *stercus, merda.*

Τιμᾷ, *honorat,* 3. sing. præs. ind. act. sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Τῑμᾰγόρᾱς, ου, ὁ, nomen propr.

Τῑμᾱ́εις, εσσᾰ, εν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus.* Vide τιμῆντα.

Τῑμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Τῑμαίῳ, dat. sing. à Τιμαῖος, ου, ὁ, *Timæus:* nomen propr. Syr. *contaminatus.*

Τῑμαλφέω, -ῶ, fut. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro.* à

Τῑμαλφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui honorem sibi invenit; qui habetur in pretio; pretiosus, qui facilè emptorem reperit:* à τιμάω, *honoro,* et ἀλφέω, *invenio, excogito.*

Τῑμᾱ̃ν, Dor. pro τιμῆν.

Τῑμᾶντᾰ, Dor. pro τιμῆντα, quod vide.

Τῑμᾱ́ορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator;* item *punitor, ultor:* ex τιμὴ et ἀείρω. perf. med. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Τῑ́μαρχος, ου, ὁ, *TIMARCHUS,* nomen propr.

Τῑμᾱ́σᾱς, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro;* quod vide.

Τῑμασεῦντῐ, *honorabunt,* Dor. et Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Τῑμᾱ́ω, *honoro, decoro, magni facio, æstimo;* item *punio, mulcto:* f. ήσω. perf. τετῑ́μηκᾰ. perf. pass. τετῑ́μημαι, σαι, ται. aor. 1. med. ἐτῑμησᾰ́μην, ω, ᾰτο. à τιμὴ, *honor.* Th. τίω, idem.

Τῑμὴ, ῆς, ἡ, *honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; pretium, quo res aliqua æstimatur; pœna, ultio, mulcta, census.* item *statua,* Reines. Inscript. v. 43; temp. Adriani vel Antonini Pii. *præmium,* 1 Tim. vi. 17. Sic Polyb. l. ix. c. 29. τίνος ϗ πηλίκης τιμῆς δεῖ ἀξιοῦσθαι Μακέδονας; *quonam et quanto præmio adficiendi sunt Macedones?* vid. plura apud Kypke. dat. pl. τιμαῖς. à τίω, *honoro.* fut. τίσω. perf. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι.

Τῑμήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, in gen. εντος, *pretiosus, honoratus:* à τιμή. ab eod. th.

Τῑμήεσσᾰ, ης, ἡ, *pretiosa,* f. g. præced.

Τῑ́μημᾰ, ᾰτος, τὸ, *pretium, æstimatio, mulcta, census:* à 1. pers. perf. pass. verbi τιμάω, quod vide.

Τῑμῆντᾰ, per Crasin, pro τιμήεντα, accus. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τῑμήορος, ου, ὁ, *ultor,* Poët. Pindar. etiam *laudum celebrator,* q. τιμὴν ἀείρων. item *adjutor, inspector.* Oratoribus τιμωρὸς est *ultor:* qu. à τιμὴ, *pœna,* et ἀείρω, *tollo, sumo,* vel ὠρέω, *curo.*

Τῑμηολκέω, -ῶ, *pretium augeo:* ex τιμὴ vel τίμιος et ὁλκὴ, quod est ab ἕλκω.

Τῑ́μησᾱς, *honorâsti,* 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Τῑμήσᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à τίμησον, verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Τῑμήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τῑ́μησῐς, εως, ἡ, *litis æstimatio, mulcta, supplicium, pœna, census.* à perf. pass. verbi τιμάω.

Τῑμήσουσῐ, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Τῑμητέος, έᾰ, έον, *honorandus:* adj. verbale, ab eod.

Τῑμητὴς, οῦ, ὁ, *censor:* à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Τῑμητῐκὸς, ἡ, ὸν, *propensus ad honorandum;* item *censorius:* à præc. Τιμήτικον πινάκιον, *tabula damnatoria.* Arist. Vesp. 167. καταδικαστικὸν, Schol. Sed quorsum tabellam damnatoriam poposcisset domi conclusus? Legend. forsan πινάκιόν τι τμητικὸν, *date tabulæ ligneæ frustum aliquod quo cerebrum hominis diminuam.* Dawes, Misc. Crit. 263.

Τῑ́μιος, ῐ́ᾰ, ῐον, *pretiosus, carus, honorabilis:* comp. τῑμῐώτερος. superl. τῑμῐώτᾰτος, ᾰ́τη, ᾰτον· à τιμή.

Τῑμῐότης, ητος, ἡ, q. d. *honorabilitas; nobilitas; excellentia, pretium; opulentia:* à præc.

Τῑμῐουλκέω, -ῶ, idem q. τιμουλκέω, q. v.

Τῑμῐώτᾰτος, η, ον, superl. à τίμιος, quod à τιμή. Th. τίω.

Τῑμογρᾰφέω, -ῶ, f. ήσω, *censeo, æstimo,* 2 Reg. xxiii. 28. ex τιμὴ et γράφω.

Τῑμοδημῐ́δαι, ῶν, οἱ, *Timodemidæ.* Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τοῦ Τιμοδήμου.

Τῑμόθεος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. q. interpret. Lat. *colens Deum.*

Τῑμῶμαι, *color,* præs. pass. à τιμάομαι, -ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τῑ́μων, ωνος, ὁ, nom. viri. Gr. *honorans.* at

Τῑμῶν, ῶντος, *honorans,* part. præs. à τιμάω, quod vide.

Τῑμωρέω, -ῶ, cum dat. *auxilior, opem fero.* at τιμωροῦμαι, cum acc. *punio, ulciscor.* fut. ήσω. perf. τετῑμώρηκᾰ. a. 1. pass. ἐτῑμωρήθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. τῑμωρηθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τῑμωρηθῶσῐ, *puniantur.* à τιμωρὸς, οῦ, *ultor,* contractè ex τιμάορος vel τιμήορος, ex τιμὴ et ὁράω, *video, observo.* παρὰ τὸ ὁρᾷν τῆς τιμῆς, *ab observato tempore vindictæ.*

Τῑμωρηθῶσῐ, *puniantur,* 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Τῑμώρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *ultio, vindicta.*

Τῑμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τῑμώρησῐς, εως, ἡ, *vindicta:* et

Τῑμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Τῑμωρητὴς, οῦ, ὁ, *vindex:* omnia à perf. pass. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τῑμωρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *pœna, supplicium, ultio; auxilium:* à τιμωρὸς, *ultor.*

Τῑμωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *ultor, punitor;* item *adjutor, auxiliator, defensor.* contract. à τιμάορος vel τιμήορος.

Τῑμωροῦν, præs. part. act. n. g. à τιμωρέω.

Τῑ̀ν, Dor. pro σοὶ, *tibi:* à σὺ, *tu.*

Τῑ́ν', pro τίνα, acc. sing. à τίς, *quis?*

Τῑ́ναγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *concussio, vibratio:* à verbo

ΤΙΝΑ΄ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro:* f. ξω. perf. χᾰ. qu. σινάσσω, à σείω, *quatio.*

Τῑ́νεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, *ulcisci.* Vide τιννύω.

Τῑ́νεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, *luo.* Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘᾸΛΕ΄ΟΣ, έᾰ, έον, *calidus, tepidus.*

Τιννῦ́ω, sive τίννῡμῐ, et med. τίνῡμαι, *luo, solvo, pendo, rependo; punio, pœnas exposco, ulciscor.* Th. τίω.

Τῑ́νῡμῐ, id. quod præced.

Τῑ́νω, *luo, persolvo, pendo, rependo.* Th. τίω.

Τῑ́ον, *honorarunt,* 3. pl. imperf. vel aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτιον, à verbo τίω, *honoro.*

Τῑ́ποτε, *cur?* et per Sync. τίπτε· à πότε, *quando?* Th. ὅτε, idem.

Τίπτ' pro τίπτε, Poët. pro τίποτε, q. v.

Τῑ́ρυνθ' pro Τῑ́ρυνθον, acc. sing. à Τῑ́ρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ΄Σ, τῐ́νος, ὁ ϗ ἡ, et in n. g. τῐ́, *QUIS? quid?* Sed τῒς, τινὸς, indefinitum *aliquis, quidam.* Τί ὅτι, *quare?* subauditur, Matt. xxiii. 34. Joan.

xvi. 29. et passim. Hinc ὅςις, ὅτινος, et in f. g. ἥτις, *quis, quæ*, vel *quisnam, quænam?* cum numeralibus *circiter, fermè.* cum adjectivo qualitatis, *ferè.* γραφὴ τοιάδε τὶς ἦν, Xen. Mem. i. 1. *accusatio hujusmodi ferè erat.* Per se vices gerit τοῦ πᾶς vel εἷς ἕκαςος. Τῶν κὲν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο, Hom. Od. γ. 224, *tum unusquisque illorum utique oblivisceretur nuptiarum.* Βαλλόντων κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τὸν τὶς ἄρῃ, Marc. xv. 24, *quid quisque auferat.* Adhibetur cum quis se *affectu* aliquo commotum sensit; κἀμὲ γὰρ διῆλθέ τι, Eurip. Suppl. 288, *nam me quoque aliquid tetigit.* vid. Markl. in loc. οὔτι τι, *non omnino.* Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα, Il. α. 115, *neque corpore, neque oris habitu, neque mente, neque omnino operibus.* Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; *quid enim ad me judicare?* 1 Cor. v. 12. constructio quam nemo intellexit, inquit J. Clericus. At sic certè Ælian. Hist. Anim. l. iv. c. xi. τί γάρ μοι κωφοῖς συμβουλεύειν; et Tatian. Orat. ad Græcos: sub. διαφέρει, προσήκει. Τί ἡμῖν καὶ σοί; *quid nobis tecum?* Matt. viii. 29. Mar. v. 6. Joan. ii. 4. 2 Sam. xvi. 10. Anacr. Od. xvii. 4. et 10. τί γὰρ μάχαισι κἀμοί; *quid ad me pugnæ?* Τί Πλειάδεσσι κἀμοὶ, *quid Pleiades ad me?* Apud exteros Græcos et Latinos videtur contemptum indicare. Et apud LXX et Sacros Scriptores significat *cur mihi molestiam adhibes?* ut 1 Reg. xvii. 18, 42. Tho. Edwards. II. *Dissertat.* 1766. Τί pro ὅ, Hebræi ex inscitiâ linguæ Græcæ, Matt. x. 19. xv. 32. Luc. xvii. 8. οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ, Mar. xiv. 36.

Τῖσαι, a. 1. inf. act. et

Τῖσαιάτο, Ion. pro τί'σαιντο, 3. pl. aor. 1. opt. m. τί'σασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor, punio.*

Τῖσαίμεθᾰ, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τί'σασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Τῖσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισε. et

Τῖσειᾶν, *luissent*, 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσεια, ας, ε, et

Τί'σεις, 2. sing. f. 1. ind. act. Omnia à τίω, *luo, solvo.*

Τί'σῖν, *ultionem*; acc. sing. à

Τί'σῐς, ιως, ἡ, *ultio, pœna; persolutio, remuneratio*: à th. præced.

Τῖσῐφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, q. *cædis ultrix*: à τίω et φόνος, quod à φένω, *occido.*

Τῖσον, ά'τω, a. 1. imperat. act. et

Τί'σουσῐν, 3. pl. f. 1. ind. act. et

Τί'σωσ' pro τί'σωσῐ, *honorent*, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τί'ταινεν, 3. sing. imperf. Ion. verbi τιταίνω, *tendo.*

Τῖταίνοντᾶς, *nocentes*, acc. pl. part. præs. act. verbi

Τῖταίνω, *punio, ulciscor*; quod à τίω, idem. Sed

Τῖταίνω, *tendo, intendo*; à τείνω, idem.

Τῖτα'ν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. pl. Τῖτᾶσῐ.

Τῖτᾶνοκτόνος, ου, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à Τιτῆνες seu Τιτᾶνες, *Titanes*, (Th. τιταίνω, *ulciscor*,) et κτείνω, *occido.*

ΤΙ'ΤᾸΝΟΣ, ου, ἡ, *calx; gypsus.*

Τῖτῆνες, *Titanes*, posteri Saturni: dat. pl. τῖτῆσῐ, et Poët. seu Ion. τῖτήνεσσῐ. à τιταίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio.*

Τίτθη, ης, et τιτθὴ, ῆς, ἡ, *mamma; nutrix; avia materna*: à τιτθός.

Τιτθί'ον, ου, τὸ, *mamilla*; dim. à τιτθός.

Τιτθί's, ί'δος, ἡ, *nutrix; avia, matertera*: à τιτθή.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mamma, mamilla.* Angl. A TEAT.

Τί'τλος, ου, ὁ, *titulus*: per Sync. ex Lat. sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio.*

Τί'τος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. q. interpret. Lat. *honoratus.*

ΤΙΤΡΆ'Ω, τί'τρημῐ, et τί'τραίνω, f. τρήσω, (q. à τράω,) *perforo, terebro*: perf. pass. τέτρημαι.

ΤῙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero, lædo.*

Τῖτυὸς, οῦ, ὁ, *TITYUS*, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur.

Τῖτύσκετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

ΤῙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collineo, dirigo ad scopum; paro, struo.*

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus.*

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τίποτε.

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus, locus palustris.*

ΤΙ'Ω, *honoro, æstimo; carum habeo; solvo, luo*: med. *punio, vindico, ulciscor.* f. τί'σω. perf. τέτῖκᾰ. perf. pass. τέτῖμαι.

Τλᾶθῐ, *tolera*, Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλᾱ'θῡμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ærumnarum patiens*: ex ταλάω seu τλάω, *tolero*, et θυμὸς, *animus.*

Τλαίην, *tolerarem*, præs. vel a. 2. opt. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλᾱ'μων, ονος, ὁ καὶ ἁ, Dor. pro τλήμων, q. v.

Τλᾱ's, ἀντος, part. præs. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, q. v.

Τλῇ, *toleret*, 3. sing. a. 2. sub. act. Sed

Τλῆ, sine Iotâ subscripto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Τλῆμεν, *pertulimus*, Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμῐ, *perfero, patior*: f. τλήσω. perf. τέτληκᾰ. a. 2. ἔτλην. à τλάω.

Τλήμονᾰ, acc. sing. et

Τλήμονες, nom. pl. à

Τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *patiens, ærumnosus, miser; audax, fortis*: à th. præced.

Τλῆναι, *passum esse*, a. 2. inf. verbi τλῆμι, q. v.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS*: nomen propr.

Τλῆσῐς, εως, ἡ, *patientia; audacia.* Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo*: f. 1. ind. act. à τλῆμι seu τλάω, pro ταλάω, *perfero.*

Τλητὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis*: à τλῆμι.

Τμᾱ'γεν, *secti sunt*, Ion. et Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco, scindo*: f. τμήξω. a. 2. ἔτμηγον, et ἔτμαγον. Sic τμάγεν potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Th. τέμνω, idem.

Τμάω, *seco*: undè τμήσσω, ab eod. th.

Τμηγεὶς, seu τμᾰγεὶς, *scissus*, a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, à th. præced.

Τμήδην, adv. *incidendo, secando*: à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco.*

Τμηθεὶς, *sectus*, a. 1. part. pass. verbi ejusd. perf. pass. τέτμημαι. a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*, f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco.*

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS*, nom. propr.

Τὸ, *hoc*; aliquando *quapropter*: et tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*. τόγ', τόδ', pro τόγε, τόδε. τὸ ἰόν, *id quod est*. τὸ articulus quibusdam adverbiis præponitur subaudito κατὰ, ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τοὔμπαλιν, τοὐντεῦθεν, τονῦν, τοπαράπαν.

Τοαρχαῖον, Ion. pro πάλαι, *olim, quondam, ab origine*.

Τόγε, acc. neutr. ab ὅγε, *ea re, eam ob causam*.

Τόγε ἐμὸν, Ion. pro *quantum in me*.

Τόδε, acc. neutr. ab ὅδε, adverbialiter, *huc; ea re, igitur, idcirco*.

Τοδεύτερον, *iterùm, secundùm*.

Τοεπίπαν, adv. *omnino, penitùs*.

Τόθι, *ibi, illo in loco, ubi*: ab ὅθι. τόθ', pro τότε, et τόθεν, *tunc*: et pro ἐκεῖ, *illic*.

ΤΟΙ', particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, ut καί τοι, *quamvis, quanquàm, atqui*; οὔ τοι, *nequaquàm, non*. aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, *proinde, igitur*. à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ.

Τοὶ, ταὶ, τὰ, pro οἱ, αἱ, τὰ, à τὸς, τὴ, τὸ, unde ὁ, ἡ, τὸ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia*; et

Τοιαύτην, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, q. v.

Τοιγάρ, *equidem, itaque*. τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim*, et οὖν, *ergo*.

Τοίη, ης, ἡ, *talis*, Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοῖϊν, pro τοῖν, gen. et dat. dual. ab ὁ.

Τοίνυν, *igitur*. Heb. xiii. 13. sententiam inchoat; quod nusquam alibi legisse memini. Camerar. ex τοὶ et νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro τοῦ, ab ὁ, *hic*, artic. præpos.

Τοῖον, *sic, ita*, adv. à

Τοῖος, οία, οῖον, *talis, hujusmodi*. Th. οἷος, *qualis*.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis, ejusmodi*: ex τοῖος et δε, syllabicâ adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτον, *talis, hujusmodi*: ex τοῖος et οὗτος, *hic*.

Τοίπερ, pro οἵπερ, *qui*.

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic et τοῖσι et τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel το, *hic, hoc*.

Τοῖσδε, et τοῖσδεσσι, Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic*. Hic retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege, sed quia particula δέσσι articulo τοῖς quasi enclitica adjungitur.

Τ' οἰσία, legend. δέ τοι σία, *sia palustris*. Vide in Σίον.

ΤΟΙ͂ΧΟΣ, ου, ὁ, *paries, murus*; etiam *latus navis*.

Τοιχόω, -ῶ, fut. ώσω, *murum struo*: à τοῖχος.

Τοιχωρυχέω, -ῶ, f. ήσω, *parietem perforo*: à τοῖχος et ὀρύσσω.

Τοιχωρύχος, ου, ὁ, *qui perforat parietes*: ab iisdem.

Τοίω, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis*.

Τοίως, adv. Poët. pro οὕτω, *sic, ita*, q. d. *tali modo*. ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὄκα, pro ὅτε.

Τοκάς, ἄδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit*. Non solùm autem mulieribus, sed et pecudibus tribuitur: à th. τίκτω, *pario*, quod vide.

Τοκατάρχας, adv. *in principio*, i. e. κατὰ τὸ κατ' ἀρχήν.

Τοκέεσσι, Ion. et Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à τοκεύς.

Τοκετὸς, οῦ, ὁ, *partus, puerperium*: à τίκτω.

Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens*; gen. Ion. -ῆος· acc. pl. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*: perf. med. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων. à præced.

Τόκος, ου, ὁ, *partus, ipse pariendi actus*; *fœtus*; item *fœnus, usura*: à τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι. perf. med. τέτοκα. *Pecunia quæ pro usura solvebatur*; καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usura provenientes in buccam condere*.—Τόκος ἐπιδέκατος, usura quæ decimam partem sortis singulis annis reddit. Latinè dixeris *dextantes usuræ*, quod minimum erat apud Atticos fœnus.—Τόκος ἐπίτριτος, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usuræ*, vel *ternæ centesimæ*, quod fœnus maximum apud Atticos. In hac locutione *sortis* pars, quæcunque sit, intelligitur *annuatim* solvenda, q. d. Anglicè *the tenth penny*. At τόκος ἐπὶ δράχμῃ est cum drachma per mensem solvitur pro minâ. Τόκος ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his locutionibus *Mina* semper subintelligitur, q. d. Angl. *one per cent. monthly*, sive XII *per cent. yearly*; et *three per cent. monthly*, sive XXXVI *per cent. yearly*. Ἐπὶ ἐννέα ὀβολοῖς usura quæ dat XVIII drachmas in annum, h. e. IX obolos in singulis mensibus pro minâ. Vid. Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap. XLIII.

Τόκος ἑκατοστὴ, scil. δραχμὴ, vel ἑκατοστῆς τόκος, cum ἑκατοστὴ δραχμὴ *ex minâ*, (quæ centum drachmis valebat,) hoc est, centesima drachma singulis mensibus præstaretur: *usuræ centesimæ*; XII *per cent*.

— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, Atticis; ἐνδέκας τόκος, Sicul.; δίμοιρος τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis recentioribus; *deunces*, XI *per cent*.

— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς, Att. δέκαντες τόκοι, Sicul.; δίμοιρος ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis; *dextantes usuræ*, X *per cent*.

— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιοβολίῳ, Att.; ἐννέαντες, Sicul.; δίμοιρος δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis: *dodrantes*, IX *per cent*.

— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς, Atticis; ὄκτας τόκος, Siculis; δίμοιρος vel διμοιραῖος, Græcis; *besses usuræ*, VIII *per cent*.

— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιοβολίῳ, Atticis: ἕπταντες τόκοι, Sicul.; ἥμισυ δωδέκατον ἑκατοστῆς, Græcis; *septunces usuræ*, VII *per cent*.

— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς, Atticis; ἡμιεκατοσταῖοι τόκοι, Græcis; ἡμίλιτροι, Sicul.; *semisses usuræ*, VI *per cent*.

— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς καὶ τετραχάλκῳ, Atticis; πεντούγκιοι et πένταντες, Sicul.; τρίτη δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quincunces usuræ*, V *per cent*.

— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis; τετραντίας τόκος, Sicul.; τρίτη ἑκατοστῆς, Græcis; *trientes usuræ*, IV *per cent*.

— ἐπὶ ὀβολῷ καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν ἡμιοβολίοις, Atticis; τριαντίας, Sicul.; τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quadrantes usuræ*, III *per cent*.

— ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis; διξαντίας τόκος, Sicul.; ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis; *sextantes*, II *per cent*.

Τόκος ἐπὶ ἡμιοβολίῳ, Atticis; οὐγκιαῖος τόκος, Sicul.; δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *unciæ usuræ, 1 per cent.*

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. vi. vii, &c.

ΤΟ´ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia, fiducia.* Sed

Τόλμα, *fortis sis,* præs. imperat. act. à τολμάω.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. τολμᾶν, præs. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, ά'εσσα, άεν, Dor. pro τολμήεις, *audax,* quod vide.

Τολμάσεις, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. f. 1. à

Τολμάω, -ῶ, *audeo, patior, sustineo;* imperf. ἐτόλμαον, -ων, αες, -ας. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Th. τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, *audax, intrepidus, tolerans.* Th. τόλμα, *audacia.*

Τόλμημα, ατος, τὸ, *facinus:* à τολμάω.

Τολμηρὸς, ά, ὸν, *audax:* comparat. τολμηρότερος, *audacior.* Th. τόλμα.

Τολμηρότερον, adv. *liberiùs:* à præc.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. à τολμάω.

Τολμητέον, *audendum est:* verbale à τολμάω.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, *homo audax,* à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*

Τολμῷεν, *ausint,* 3. pl. præs. opt. act. τολμάοιεν, -ῷεν, verbi τολμάω. Th. τόλμα.

Τολμῶσι, *audent,* 3. pl. præs. ind. act. verbi τολμάω.

Τολυπεύω, *glomero, contexo; machinor, struo; conficio, ad finem perduco:* pass. *ærumnas patior, labores molestos exantlo.* à τολύπη.

ΤΟΛΥ´ΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta et pexa.*

Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, *sectio, amputatio; segmen:* à τέμνω, *seco.* fut. μῶ. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

Τομίας, ου, ὁ, *castratus:* à τομή.

Τομὸς, ἡ, ὸν, *acutus, penetrans, scindens:* compar. τομώτερος. Sed

Τόμος, ου, ὁ, *frustum sectione ablatum, TOMUS,* Angl. A TOME. Th. τέμνω, *seco.*

Τόμυρις, ἡ, *Scytharum regina.*

Τομώτερον, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem,* acc. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ´ΖΩ, et τονθορίζω, *murmuro, musso, submissè loquor:* f. ύσω. perf. υκα.

Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω.

Τονθρυστὴς, οῦ, ὁ, *murmurator:* à perf. pass. verbi præc.

Τόνος, ου, ὁ, *TONUS, accentus, intentio:* q. à τείνω, *tendo:* perf. med. τέτονα. Hinc Angl. TONE, & TUNE.

Τόξ' pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ου, τὸ, *arcus.*

Τοξάζομαι, f. ά'σομαι, Ep. άσσομαι, aor. 1. opt. τοξασσαίμην, *ex arcu sagittam emitto, sagittas mitto, arcu peto, jaculor:* à τόξον.

Τόξευμα, ατος, τὸ, *sagitta:* et

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, *sagittarius:* à seq.

Τοξεύω, f. εύσω, *arcu sagittam emitto, jaculor, arcu peto, sagittis ferio.* Th. τόξον.

Τοξικὴ, κῆς, ἡ, sc. τεχνὴ, *ars sagittaria:* à seq.

Τοξικὸς, ἡ, ὸν, *sagittarius, ad sagittas aptus.* τὸ τοξικὸν, *venenum,* sc. ἔγχρισμα, *quod sagittis illinebatur.* Th. τόξον.

Τοξικώτατοι, *peritissimi sagittarii:* superl. à τοξικός.

ΤΟ´ΞΟΝ, ου, τὸ, *arcus; pharetra cum telis et arcu; ars sagittaria.* q. à τάζω, *tendo.*

Τοξοσύνη, ης, ἡ, *sagittandi ars:* à τόξον.

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, *sagittarius.* Th. τόξον, *arcus.*

Τοξότις, *sagittaria.* Epithet. Dianæ.

Τοξοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui arcum gestat.* τοξοφόροι Κρῆτες, *sagittarii Cretenses.* à τόξον, ου, τὸ, *arcus,* et φέρω, *fero.*

Τοπάζιον, ου, τὸ, *TOPAZIUS:* Angl. TOPAZ, nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, *quæror, investigo.*

Τοπάζω, *statuo, colloco,* q. in loco; à τόπος. expon. et *conjicio, suspicor;* item *quæro, investigo.*

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim.*

Τοπάλαιον, *antiquitùs, olim.*

Τοπαράπαν, *omnino, prorsus:* ex τὸ et παράπαν, id. quod ex παρὰ et πᾶν.

Τοπαραυτίκα, *statim, in præsentiâ.*

Τοπάρος, et τὸ παρόσπερ, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, *ante.*

Τοπάρχης, ου, ὁ, *præfectus, loci præses:* ex τόπος, *locus,* et ἀρχὴ, *principatus.*

Τοπαρχία, ας, ἡ, *regio præfecturæ,* vel *regionis præfectura:* à præc.

Τοπηγορία, ίας, ἡ, *communis loci tractatio:* à τόπος et ἀγορεύω.

ΤΟ´ΠΟΣ, ου, ὁ, *locus, tractatus, argumentum.*

Τοπρὶν, adv. *priùs, olim.*

Τοπρῶτον, *primum:* à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

ΤΟΡΔΥ´ΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ου, τὸ, *seseli Creticum,* herbæ nomen. Valde diureticum est.

Τόρευμα, ατος, τὸ, *opus torno factum:* à perf. pass. verbi τορεύω.

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, *tornatus.* τορευτὸν ἔπος, *limatum* vel *tornatum carmen.* à perf. pass. verbi τορεύω.

Τορεύω, fut. εύσω, *cælo, sculpo.* Vid. de voce Salmas. in Plinianis Exerc. Th. τερέω.

Τορέω, *perforo, penetro; perspicuè declaro et denuncio:* à τερέω, idem.

ΤΟ´ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ in quem axis inseritur; vestigium rotæ; meta, carceres et repagula; fibula, uncus, clavus.*

Τορνεύω, f. εύσω, *torno rotundo.*

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS,* instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, *terebro.*

Τορνόω, f. ώσω, *TORNO, cælo, rotundum facio, circulo circumscribo.* Hinc Angl. TO TURN. à præc.

Τόρος, ου, ὁ, *funis,* et idem quod τόρνος. Sed

Τορὸς, ἡ, ὸν, *penetrans, acutus: validus, magnus:* à τορέω, *perforo.* Th. τερέω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, *id quo aliquid inter coquendum agitatur et teritur:* à τείρω, *tero.*

Τὸς, inusit. pro ὁ, unde τοῦ, *hujus;* pl. Poët. τοὶ pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τούς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta,* f. g. à τοσοῦτος, q. v.

Τόσος, et Poët. τόσσος, η, ον, *tantus.* τόσον πόσον, *tantum quantum.* Th. ὅσος, *quantus.*

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus, a, um:* in pl. τοσοῦτοι, *tot.* Ex τόσος, *tantus,* et οὗτος, *hic.* τοσοῦτο, Ion. pro ὥστε, *ita.* ἐν τοσούτῳ, *interea:* ἐκέλευσέ με ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος, Luc. Dial. Panopes et Galen. et passim, *jussit me interea tranquillum servare pelagus.*

Τόσσα, pro τόσα, *tanta,* nom,

pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.
Τοσσάκι, Ep. pro τοσάκις, adv. toties.
Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, tantum.
Τοσσόσδε, τοσσήδε, τοσσόνδε, Ep. et Ion. pro τοσόσδε.
Τοσσῦτος, τοσσαύτη, τοσσῦτο et τοσσῦτον, Ep. pro τοσῦτος, tantus.
Τότε, tunc: ποτὲ, aliquando: ἐκ τότε ἀποθνήσκειν, ex tunc, Arist. de Hist. Anim. l. iii. εἰς τότε, Xenoph. Hellenic. l. vii. quod notatur contra Luc. Solœc. et Grævium ibid. XLI. ἀφ' ȣ̃ τότε pro ἀπὸ τȣ̃ τότε, Theocr. Idyl. xiv. 24. "cujus mihi aliud exemplum non occurrit," inquit Is. Casaub. Theocrit. Lect. c. XIV. Adverbia temporis sæpe habent præpositiones sibi præfixas, et (quod amplius est) etiam sine mediante articulo, quod in aliis adverbiis vix aut ne vix videre est; ut ἀπὸ πέρυσι, ἐκ τότε, &c. Dup. in Theoph. Char. c. 3. p. 249. ab ὅτε.
Τοτρίτον, adv. tertiùm.
Τȣ̃, et τȣ̃δε, hujus, gen. sing. ab ὁ, et τὸ, hic, hoc.
Τȣ̃, pro τίνος, cujus, τȣ pro τινὸς, alicujus.
Τȣ̃θ', seq. aspirat. pro τȣ̃το, hoc.
Τȣ̃λασσον, deterius, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, parvus: comparat. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος.
Τȣ̓μὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. sing. ab ἐμὸς, ȣ̃, meus. Th. ἐγὼ, ego.
Τȣ̃μπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. antè, anterior pars, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.
Τȣ̓ναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contrà, è contrario. Th. ἀντὶ, pro, contra.
Τȣ̃νεκ', seu τȣ̃νεκα, quocirca, pro τȣ̃ ἕνεκα, cujus gratiâ.
Τȣ̃νομα, pro τὸ ὄνομα, nomen.
Τȣ̀ς, hos, acc. pl. ab ὁ, hic.
Τȣ̃τ', pro τȣ̃το, hoc, quod vide.
Τȣτάκι, et τȣτάκις, tunc, adv. à τȣ̃το.
Τȣ̃τερον, Ion. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, alterum.
Τȣτέστι, hoc est; legitur et τȣ̃τ' ἔστι ex τȣ̃το et ἐστί.
Τȣτίων, Ion. pro τȣ́των, horum, harum, gen. plur. ab ȣ̃τος, hic.
Τȣτί, Dor. adv. ab Att. τȣτοί, hic, et hoc pro τȣ̃το.
Τȣ̃το, hoc, vide in ȣ̃τος.
Τȣτόθι, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adv.
Τȣ́τοισι pro τȣ́τοις, his.
Τȣτονί, Att. pro τȣ̃τον, hunc: ab ȣ̃τος.
Τȣ́τῳ, Dor. pro ἐν τȣ́τῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco. Sed
Τȣ́τω, Dor. pro τȣ́τȣ.
Τȣτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc.
Τοφὲθ, 2 Reg. xxiii. 10. aliter ταφὲθ, sed corruptè, ut Jer. vii. 29, 30.
Τόφρα, tunc, intereà, tamdiu, aliquando, cùm: aliquando adhibetur pro ἕως τȣ́τȣ, hactenus. ab ὄφρα, ut.
Τράγανον, callosum, Gl. Cyr.
Τραγάω, et τραγίζω, hircum refero; hirquitallio. Dicitur de adolescentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit: unde et pubesco. Vites dicuntur τραγᾷν quæ fructum non ferunt, sed foliis luxuriantur. Lat. hirculari dicunt. à τράγος.
Τραγεία, ας, ἡ, sc. δορὰ, hircina pellis: à τράγειος.
Τραγεῖν, comedisse, aor. 2. inf. act. verbi τρώγω, comedo, rodo: f. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.
Τράγειος et Τράγεος, hircinus. ut τραγεία et τραγῆ, sc. δορὰ, hircina pellis. τράγειον κρέας, hircina caro. à τράγος.
Τραγέλαφος, ȣ, ὁ, hirco-cervus, animal hirco et cervo simile: est etiam poculi genus: ex τράγος et ἔλαφος, cervus.
Τράγημα, ατος, τὸ, TRAGEMA, id quod in secundâ mensâ apponitur: idem quod τρωγάλιον. à τρώγω, comedo: a. 2. ἔτραγον.
Τραγικὸς, ἡ, ὸν, TRAGICUS: pertinens ad tragœdum. à
ΤΡΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, hircus, caper; libido, salacia; fœtor qualis hircorum; luxuries arborum vel segetis.
Τραγῳδέω, f. ήσω, tragœdiâ decanto, tragicè decanto vel exaggero, tragicè exclamo vel ostento. à τραγῳδός.
Τραγῳδία, ας, ἡ, TRAGŒDIA. Angl. TRAGEDY. et
Τραγῳδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui docet tragœdias: à τραγῳδὸς et διδάσκω.
Τραγῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, TRAGŒDUS: à τράγος et ᾠδὴ, cantus: utpote, qui cantando caprum meretur.
Τράμη, vel τράμις, linea quæ medium scrotum dividit.
Τράμπις, navicula quâ trajicitur, puto quia facilè τρέπεται.
Τρανέω, f. ήσω, manifestum reddo: à τρανής.
Τρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perspicuus, manifestus: et
Τρανὸς, ἡ, ὸν, idem: à τιτράω, perforo.
Τρανόω, -ῶ, f. ώσω, clarum et perspicuum reddo, declaro, manifesto, revelo. à τρανός.
Τράπε, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, verto.
ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa; mensa epulis instructa; mensa argentariorum: apud Aristoph. pulpitum aut locus editior in quo vernæ et mancipia omnium oculis venum exponebantur. q. per Aphæres. pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, et πέζα, ης, ἡ, pes.
Τραπεζεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, qui mensam captat, parasitus; mensalis, domesticus. à præc.
Τραπεζίτης, ȣ, ὁ, mensarius nummularius, collybista: in pl. οἱ τραπεζῖται. à præced.
Τραπεζόκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui satiatur mensis appositis: à τράπεζα et κορέω, satio.
Τραπεζοφόρον, ȣ, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur: ex τράπεζα et φέρω.
Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, vertere.
Τραπείομεν, vertamus, Ion. et Poët. pro τραπῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. ω resolut. in εω, deinde ο pro ω, per Systolen, et ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, verto; a. 2. ἔτραπον.
Τραπελὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, e: à τρέπω, muto.
Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, verto: fut. ψω. a. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροπα.
Τραπέντα, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω, verto: a. 2. ἔτραπον.
Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, suprà.
Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω.
Τραπέω, uvas calco in lacu: à τρέπω, verto, calcando enim vertuntur.
Τράπηξ, ηκος, ὁ, hasta, quia potest τρέπεσθαι, vibrari.
Τράπωμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, verto. vide τράπεν.
Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, locus ubi siccantur ficus: à τέρσω, sicco.
Τραυλίζω, f. ίσω, balbutio, balbus aut blæsus sum: à τραυλός.
ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ȣ̃, balbus, blæsus, TRAULUS.

Τραῦμᾰ, ἄτος, τὸ, *vulnus, clades, strages*: à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*: f. τρώσω. perf. pass. τίτρωμαι.
Τραυμᾰτῐ'ας, ου, ὁ, *vulneratus, saucius*: à præced.
Τραυμᾰτίζω, *vulnero*: fut. ῐ'σω. perf. τετραυμᾰ'τῐκᾰ. perf. pass. τετραυμᾰτίσμαι. perf. part. pass. τετραυμᾰτισμένος, η, ον. à τραῦμα, *vulnus*. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.
Τραύξᾰνᾰ, (q. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt*: quasi à τρώγω, *edo*.
Τρᾰ'φ' pro τρᾰ'φε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω.
Τρᾰ'φειν, Ion. et Dor. pro τρέφειν, *educare* vel *educâsse*, pro τραφεῖν, à τρέφω, *alo*. Vel Att. pro τρέφεσθαι.
Τρᾰφεὶς, *nutritus, educatus*, a. 2. part. pass. verbi τρέφω, *alo*: a. 2. ἔτραφον.
Τρᾰφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Τρᾰ'φεν, Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. Sed
Τρᾰφὲν est aor. 2. inf. Dor. et Æol. pro τραφεῖν, vel Att. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. perf. med. τέτροφα.
Τρᾰφερὸς, ρᾱ', ρὸν, *siccus; compactus*; tam de mari quàm de terrâ dicitur; quòd *utraque animalia nutriat*. τραφερὴ, *terra arida, continens*. Th. τρέφω, *alo*.
Τρᾰ'φη, *nutritus est*, 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, *alo*: a. 2. pass. ἐτράφην.
Τρᾰ'φηξ, *pars navis*, seu labrum *ubi scalmi ponuntur*, quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, *sicca*.
Τρᾰφήσομαι, fut. 2. ind. pass. τρᾰφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω.
Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto*.
Τρᾰ'φοισᾰ, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro
Τρᾰφοῦσᾰ, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.
Τρᾱχεῖᾰ, ας, ἡ, f. g. à τραχύς.
Τρᾱχέως, *asperè*. compar. τρᾱχῠ'τερον, *asperiùs*. superl. τρᾱχῠ'τᾰτᾰ, *asperrimè*. Th. τραχύς.
Τρᾱχηλῐᾰ'ω, -ῶ, *cervicem attollo*: fut. ᾰ'σω. perf. τετρᾱχηλῐ'ᾱκᾰ.
Τρᾱχηλίζω, *in cervicem resupino; obtorqueo collum; ango, ut luctator luctatorem; patefacio, aperio*; Heb. iv. 13. nova et incognita Græcis significatione, fut. ῐ'σω. perf. τετρᾱχήλῐκᾰ. perf. pass. τετρᾱχήλισμαι. perf. part. pass. τετρᾱχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.
ΤΡᾹ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, *collum, cervix*: in pl. τὰ τρᾱ'χηλᾰ, q. à τραχὺς et ἧλος, quòd ossa sint in eo tanquam *asperi clavi*.
Τρᾱχῡ'νω, *aspero, exaspero*: à
ΤΡᾹΧΥ'Σ, εῖᾰ, ῠ', *asper, scaber, agrestis*.
Τρᾱχῠ'της, ητος, ἡ, *asperitas*: à præc.
Τρᾱχωνῖτῐς, ῐδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè *salebrosa*.
Τράω, inusit. undè τιτράω, *perforo*.
Τρεέτην, *timebant*, 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, *timeo*.
Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo*. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.
ΤΡΕΙ'Σ, οἱ, αἱ, et τὰ τρῐ'ᾰ, *TRES, TRIA*. Angl. THREE; gen. τριῶν. dat. pl. τρισῐ'.
Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hospitii. Lat. *tres tabernæ*. Act. xxviii. 15.
Τρέμω, *TREMO, horreo, præ metu trepido*: fut. μῶ. perf. med. τέτρομᾰ. Th. τρέω, idem.
Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo*.
Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. à
ΤΡΕ'ΠΩ, *verto, converto, in fugam converto, muto, considero*: fut. ψω. perf. τέτρεφᾰ. a. 2. ἔτρᾰπον. perf. pass. τέτραμμαι. perf. med. τέτροπᾰ.
Τρέσσᾰν, *territi sunt*, Ion. et Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Sic
Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, *tremo*.
Τρέσης, ου, ὁ, *timidus*; à τρέω.
Τρέφοιν, *alerem*, per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi seq.
ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio; item compingo*: fut. θρέψω. perf. τέτρεφᾰ. aor. 1. ἔθρεψᾰ. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf. part. pass. τεθραμμένος, *educatus*. perf. med. τέτροφᾰ.
ΤΡΕ'ΧΩ, *curro, festino, propero*: f. 2. m. δρᾰμοῦμαι. perf. δεδρᾰ'μηκᾰ, a. 2. ἔδρᾰμον. perf. med. δέδρομᾰ. q. à δραμέω.
Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto*: f. ψω.
Τρέψᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, *convertens*; in acc. sing. τρέψαντᾰ· aor. 1. part. act. verbi τρέπω, *verto*: f. ψω. perf. med. τέτροπα.
Τρέψει, *vertat*, 3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.
ΤΡΕ'Ω, -ῶ, *tremo, trepido; timeo, fugio*: fut. τρέσω. perf. τέτρεκᾰ.
Τρέω, *perforo*: f. 1. τρήσω.
Τρῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *foramen, cuniculus*: tanq. à τράω, ex τιρέω, *perforo*.
Τρημᾰτίζω, fut. ῐ'σω, *aleâ ludo*: q. à τρῆμα, quia sunt *punctis cavis insignitæ*.
Τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*; dat. plur. τρήρωσῐν. à τρέω, quia timida.
Τρητοῖο, gen. Ion. à
Τρητὸς, ἡ, ὸν, *perforatus, foramina habens*: à τρέω, *perforo*; f. τρήσω.
Τρηχῖνος, gen. sing. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.
Τρῆχος, ου, ὁ, *TRECHUS*, nomen viri.
Τρηχῠ'ς, εῖᾰ, ῠ', *asper*, Ion. pro τραχὺς, έος.
Τρηχὼ, όος, *locus acclivis et difficilis salebrosusque*: item *lapis*: alii *sepem* exponunt. Sed
Τρήχω, *asper et salebrosus sum, exasperatus sum*: à τραχύς.
Τρῐ'ᾰ, *tria*, pl. n. g. vide τρεῖς.
Τρῐ'αινᾰ, ης, ἡ, *tridens, fuscina*: à τρία, quia *tres* habet cuspides.
Τρῐᾱκᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *dies trigesima mensis; numerus tricenarius*: à τρία.
Τρῐᾰ'κῐς, adv. *ter*. Th. τρεῖς.
Τρῐᾱ'κοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA*. Th. τρεῖς.
Τρῐᾱκοντάζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quæ habet triginta transtra*; navis epithet. ex τριάκοντα et ζυγὰ, *transtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.
Τρῐᾱκόσιοι, αι, ᾰ, *trecenti, æ, a*. Th. τρεῖς.
Τρῐᾱκοστὸς, ἡ, ὸν, *trigesimus*: à τριάκοντα.
Τρῐᾱ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *numerus ternarius, ternio, triga*. Apud Siculos tertia pars litræ, h. e. *quatuor unciæ*. Litra vero tertia pars δεκαλίτρου, sive denarii. Errant Poll. et Hesych. qui interpretantur *tres chalcos*; rectiùs *quatuor*. à τρεῖς.
Τρῐάσσω, *vinco, supero*; ab Athletis, quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριὰς, ἄδος, ἡ, *tertia pars*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi præc.
Τριβακὸς, *homo diuturno usu velut tritus:* à τρίβω, *tero.*
Τρίβαλλος, *sycophanta, mensarum assecla.* Nam *Triballis* populis sordes vitæ objiciebant.
Τριβεὺς, έως, ὁ, *tritor:* à τρίβω.
Τριβὴ, ῆς, ἡ, *tritura; usus, exercitatio; mora:* à τρίβω.
Τρίβολος, ȣ, ὁ, *TRIBULUS,* herba sic dict. quia habet τρεῖς βολὰς, *tres cuspides.* Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.
Τριβόμενος, præs. part. pass. à τρίβω, *tero.*
Τρίβος, ȣ, ἡ, *via trita, semita:* à τρίβω, *tero.*
Τρίβȣ, præs. imperat. pass. et
Τρίβȣσι, 3. plur. præs. ind. act. à
ΤΡΙ'ΒΩ, *tero, attero, tundo, vexo, quotidianis laboribus exerceo:* f. ψω. perf. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι. perf. med. τέτριβα.
Τρίβωμες, *teramus,* Dor. pro τρίβωμεν, 1. plur. præs. sub. act. à τρίβω.
Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum, homo usu rerum tritus:* à τρίβω, *tero.*
Τρίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ter uxorem ducens,* vel *ter nupta:* à τρὶς et γάμος.
Τριγκὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.
Τρίγλα, *TRIGLA piscis.* q. τρίγνα, quia τρὶς γεννᾷ, id est, *ter anno parit.*
Τρίγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tres habens pupillas,* vel *habens in modum trium pupillarum:* ex τρεῖς et γλήνη, *pupilla.*
Τριγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, *tricuspis.* in dat. τριγλώχινι. à τρεῖς, *tres,* et γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis, acies.*
Τριγονέω, -ῶ, *tertiò genero* vel *pario.* et
Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus,* ut *nepos.* à
Τρίγονος, ὁ ϗ ἡ, *tertiò generans* vel *pariens.* à τρὶς et γονή.
Τριγχὸς, *maceria.* vide θριγκός.
Τρίγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *triangulus:* ex τρὶς et γωνία, *angulus.*
Τρίδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *servus ex tertiâ generatione:* ex τρὶς et δȣ̃λος.
Τριέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *trimus, triennis.* Ex τρία et ἔτια, -η, τὰ, *anni.* Th. ἔτος.
Τριετία, ας, ἡ, *triennium;* à præced.
Τριετίζω, *triennis sum, triennium ago:* ab eod.
ΤΡΙ'ΖΩ, fut. τρίσω, *STRIDO, murmuro.*
Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars,* Poët. pro τριακὰς· acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.
Τριήκοντα, *triginta,* Poët. vel Ion. pro τριάκοντα. et pro τριηκόντων ἐτέων, Hesiod. Oper. 696, ubi legendum τριήκοντα, ultimâ productâ ope *Vau* pro Digamma præponendæ voci ἐτέων, undè ν in fine τριηκόντων nata. Sic et τριηκόντων ἐτέων refingenda interpretatio *trigintis annis,* ut barbaris barbara respondeant. Dawes, p. 178, 179. Th. τρεῖς.
Τριηκοντάετιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus.*
Τριηκόντερος, ȣ, ἡ, *navis quæ triginta remis agitur.* ex τριήκοντα et ἐρέσσω, *remigo.*
Τριηκοσίας, *trecentas,* acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti.* Th. τρεῖς, *tres.*
Τριημερία, ας, ἡ, *triduum, spatium trium dierum.*
Τριηραρχέω, -ῶ, f. ήσω, *triremes suppedito:* à τριήρης et ἄρχω.
Τριηράρχης, ȣ, ὁ, *qui triremes suppeditat:* ab iisdem.
Τριήραρχος, ȣ, ὁ, idem.
Τριήρης, εος, ἡ, *triremis, navis bellica.* Th. ἐρέσσω, *remigo.*
Τριηρίτης, ȣ, ὁ, *qui triremi vehitur.* à præc.
Τρικάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *triceps.* q. τρία κάρηνα, *tria capita habens.* Ex τρεῖς et κάρηνον.
Τρικλίνιον, ȣ, τὸ, et
Τρίκλινος, ȣ, ὁ, *TRICLINIUM,* i. e. locus tribus constratis lectis ad discumbendum.
Τρίλιστος, et τρίλλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm cupitus;* propriè *tèr petitus votis, peroptatus.* Ex τρὶς, *ter,* quod vide, et λίσσομαι, *precor.*
Τριμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tripartitus, in tres partes divisus; triplex:* à μέρος.
Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido:* à præc.
Τρίμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ex tribus metris constans:* ex τρεῖς et μέτρον.
Τρίμηνον, ȣ, τὸ, *trimestre spatium, anni quadrans:* à
Τρίμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *trium mensium, trimestris.* Ex τρεῖς, *tres,* et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*
Τριξὸς, *triplex,* pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres.*
Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à
Τρίοδος, ȣ, ἡ, *trivium;* dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres,* et ὁδὸς, *via.*
Τριοδȣ̀ς, όντος, ὁ, *tridens.* Ex τρεῖς, *tres,* et ὀδȣ̀ς, *dens.*
Τρίοπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.
Τρίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *trium cubitorum.* Ex τρεῖς et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*
Τρίπλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *triplex:* à τρίς.
Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplo major:* à τριπλῆ, vel τριπλόος.
Τριπλασίως, adv. *tripliciter:* à præc.
Τρίπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui trium jugerum est:* ex τρὶς et πλέθρον.
Τριπλῆ, adv. *tripliciter:* à
Τριπλόος, όη, όον, contr. τριπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, *TRIPLUS:* à τρεῖς.
Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπȣς.
Τριπόδης, ȣ, ὁ, *tripedalis:* à τρίπȣς.
Τριποδηφορέω, -ῶ, *tripodem aufero* vel *fero:* ex τρίπȣς et φορέω.
Τριπόθατος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro
Τριπόθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ter optatus, desideratissimus:* ex τρὶς, *ter,* et ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium.*
Τρίπολις, εος, ὁ ϗ ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis.*
Τριπόλῳ, dat. sing. à
Τρίπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ter aratus:* à τρὶς, *ter,* et πολέω, *verto, aro.*
Τρίπορθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit:* ex τρὶς, *ter,* et πέρθω, *vasto.*
Τρίπος, ȣ, ὁ, Æol. pro
Τρίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *tripes, tripus:* ex τρὶς et πȣ̃ς.
Τρίπτυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *triplex:* à τρὶς et πτυχὴ, *plicatura.* Th. πτύσσω, *plico.*
Τρὶς, adv. *ter, sæpe.* ἐπὶ τρὶς, id. Th. τρεῖς, *tres.*
Τρισαλιτήριος, ȣ, ὁ, *facinorosissimus peccator:* ex τρὶς et ἀλίτης, *peccator.* Th. ἀλιτέω, *pecco.*
Τρισεινάδα, acc. sing. à
Τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis;* hoc est, *vigesimus septimus.* Ex τρὶς et ἐννία, *novem.* Hinc ἐννὰς, et εἰνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies.*
Τρισκαίδεκα, *tredecim.* Ex τρεῖς, *tres,* et δέκα, *decem.*
Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui est tredecim cubitorum:* ex præc. et πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus.*
Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus tertius:* à τρισκαίδεκα.

Τρισκιλὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *tria habens crura:* ex τρὶς et σκίλος.

Τρισκοπάνιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ter pistus:* ex τρὶς, *ter*, et κόπανον, ȣ, τὸ, *pistillum*. Th. κόπτω, *scindo.*

Τρίσμἄκἄρ, ἄρος, ὁ ϗ ἡ, *ter beatus, admodum beatus:* ex τρὶς et μάκαρ.

Τρισμῦρίοι, *triginta millia:* ex τρὶς et μύριοι.

Τρῐσολυμπῐονῖκης, ȣ, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympicis ludis victor fuit.*

Τρισπῐθᾰμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tres spithamas longus:* à τρὶς, *ter*, et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama.*

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum:* à seq.

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ὴ, ὸν, *triplex, ternus, trinus, tres:* à τρίς.

Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio:* à præc.

Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariàm;* item *tertiâ vice*, 2 Reg. xx. 12. ab eod.

Τριςάτης, ȣ, ὁ, *trium primatum* vel *regni procerum aliquis.* Alii τριςᾶτας interp. *illos qui ad manum regis sinistram stabant, tertii ordinis principes;* alii *illos qui ad manum erant regis, ternas hastas manu tenentes.* v. τριτοςάτης.

Τρίςεγον, ȣ, τὸ, q. d. τρίτη ςέγη, *tertia contignatio:* et

Τρίςεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tres contignationes habens:* ex τρὶς, *ter*, et ςέγη, ης, ἡ, *tectum.* Th. ςέγω, *tego.*

Τριςοιχεὶ, adv. *triplici serie:* ex τρὶς et ςείχω, *ordine eo.*

Τρίστοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *triplici ordine, triplici serie:* ex τρὶς et ςοῖχος.

Τρισχίλιοι, αι, ἄ, *ter mille:* ex τρὶς et χίλιοι, *mille.*

Τρίσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tricorpor:* ex σῶμα.

Τρῐταῖος, αία, αῖον, *tertius, triduanus.* τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τρῐτάτεισιν, dat. pl. Ion. à

Τρῐτάτος, άτη, ἄτον, *tertius:* à τρίτος, *tertius.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*, f. g. à τρίτος, quod vide.

Τρῐτημόριον, *tertia pars rei, triens:* ex τρίτος et μόριον.

Τρῐτημορὶς, ῐδος, id. et ex iisd.

Τρῐτογένειἄ, ἄς, ἡ, Minervæ epith. à τριτὼ, όος, ἡ, Bœot. *caput*, et γείνομαι, *nascor:* Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam.* Vel ex τρίτος, *tertius*, quod nata est *tertiâ* mensis die.

Τρῐτογενὴς, ίος, ὁ, *Tritogenius.*

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um:* pro quo et τρίτατος. Th. τρεῖς, *tres.* τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars.* τοτρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò.* ἐκ τρίτȣ, *tertiâ vice.* ἐς τρίτην, *perendie.*

Τρῐτοςάτης, ȣ, ὁ, et per Sync. τριςάτης, *qui præsuli* vel *præcentori tertius est, qui tertias partes tenet*, vel *tertium locum:* ex τρίτος et ἵςημι.

Τρίτων, *TRITON*, nom. propr.

Τρῐτωνὶς λίμνη. Consule Græca Scholia Pindar. Pyth. Od. iv. 234.

Τρῐφάσιος, ία, ιον, *triplex, trifarius;* propriè *qui tribus modis dicitur:* ex τρὶς et φάσις.

Τρῐφίλᾶτος, ω, ὁ, Dor. pro

Τρῐφίλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maximè amabilis.* Th. φίλος.

Τρῐφῶσἄ, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *valde lucens.*

Τρῐχᾶ, et Dor. τριχθὰ, *trifariàm:* adv. à τρίς.

Τρῐχαΐξ, ῖκος, ὁ ϗ ἡ, *crines* vel *cristas assiduè concutiens, bellicosus:* ex θρὶξ et ἀΐσσω.

Τρῐχες, *pili;* nom. pl. à θρὶξ, τριχός.

Τριχθὰ, adv. *tripliciter:* à τρίχα.

Τρῐχίας. Κάτω τριχίας, *nullos in vertice capillos gerens, sed in circuitu,* qualis inducebatur vetulus in Comœdiis servus. Salm. de Cæsarie, p. 238.

Τρίχινος, ίνη, ινον, *cilicinus, a, um; confectus ex crinibus seu pilis.* Th. θρίξ.

Τρῐχιῶν, ῶντος, ὁ, *hirsutus.*

Τρῐχόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *villosus:* ex θρὶξ et μαλλός.

Τρῐχόω, -ῶ, f. ώσω, *pilosum reddo.* Th. θρίξ.

Τρίχωμα, ἄτος, τὸ, *coma, capillamentum:* à perf. pass. præc.

Τρίψᾶς, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίϐω, *tero:* f. ψω.

Τρίψις, εως, ἡ, *tritura, frictio:* à τρίϐω.

Τριώϐολον, ȣ, τὸ, *tres oboli.* Th. ὀϐολός.

Τριώροφον, ȣ, τὸ, *tertium tabulatum.* Vide διώροφον. ab ἐρέφω, *tego.*

Τροίἄ, ἄς, et Ion. ης, ἡ, *TROJA:* in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρῶς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus.*

Τροίηθεν, adv. è *Troja.*

Τροίηνδε, adv. *ad Trojam.*

Τρομεοίᾶτο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέȣσι, -ȣσι, *metuunt*, 3. plur. præs. ind. à

Τρομέω, -ῶ, *tremo; horreo, timeo aliquem:* præs. part. f. g. τρομέȣσᾶ. à τρόμος, *tremor.* Th. τρέω, *tremo.*

Τρόμος, ȣ, ὁ, *tremor*, Æol. ΤΡΟ'ΜΟΡ, unde Angl. TREMOR. à τρέμω.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ȣ, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum post τροπὴν hostium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, *verto.*

Τροπάω, -ῶ, *verto, converto:* à τροπή.

Τροπέω, -ῶ, f. ήσω, *verto, in fugam verto:* ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio, versio, mutatio, conversio in fugam:* à τρέπω.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

Τροπίας, ȣ, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Aristoph. *vinum non evanidum, vinum firmissimum,* Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attingit, *convertit* cursum suum. à

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, *TROPICUS: figurativus:* à τρόπος.

Τροπικῶς, *figuratè*, adv. à præc.

Τρόπις, ῐδος, vel ιος, ἡ, *carina.* Fit ex lignis *versis.* ab eod. th.

Τρόπος, ȣ, ὁ, *modus; mos, ritus, consuetudo; studium, institutum, mores; ingenium, animus; TROPUS:* à τρέπω. Sed

Τροπὸς, ȣ̃, ὁ, *lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens:* ab eod.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgentèr tracto:* f. ήσω. perf. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα. ex τρόπος, ȣ, ὁ, *mos*, et φέρω, *fero.*

Τροπόω, -ῶ, fut. ώσω, *in fugam verto:* à τροπή.

Τροφᾶλὶς, ῐδος, ἡ, *caseus*, quòd ex lacte *coagulato* fiat. Th. τρέφω.

Τροφεῖον, ȣ, τὸ, *præmium nutritionis:* à seq.

Τροφεὺς, έως, ὁ, *altor, nutritor:* à τροφεύω.

Τροφεύω, f. εύσω, *nutrio, alo:* à τροφέω.

Τροφέω, -ῶ, *alo, nutrio:* à seq.

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium, alimonia, nutritio.* Th. τρέφω, *alo.*

Τρόφῐες, οἱ, *qui jam sunt adulti.* Vide τρόφις.

Τρόφῐμος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. q. interpret. Lat. *alumnus.*

Τρόφῐς, ῐος, ὁ καὶ ἡ, *bene nutritus, crassus, pinguis.* et

Τροφόεις, εντος, idem. à τροφὴ, *alimentum.* Th. τρέφω, *alo.*

Τροφὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *altor,* et *altrix, nutrix:* ab eodem th.

Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορήσᾰσᾰ σε, *educavi te:* ex τροφὴ et φέρειν. sed Martinius legendum censet τροποφορήσασα, *leniter tuli tuos mores:* ex τροποφορέω, *mores tolero.*

Τροχᾶ'ειν, -ᾶν, Poët. pro τρέχειν.

Τροχᾰλῐ'ᾱ, *rota quæ circumagitur ad aquam educendam,* TROCHLEA. à

Τροχᾰλὸς, ἡ, ὸν, *velox, citus, currens, rotundus, incurvus, volubilis,* ut τροχὸς, *rota;* item *loquax.* Th. τρέχω.

Τροχᾰ'ω, -ῶ, *curro, festino, rotor.* Th. τρέχω.

Τροχηλᾰ'της, ου, ὁ, *auriga:* à τροχὸς et ἐλαύνω.

Τροχῐᾱ', ᾶς, ἡ, *orbita:* ab eod.

Τροχῐλῐ'ᾱ, *torquilla:* Gl. Cyr. avis est. Lego τροχιλέα, *tortula,* id est, *trochlea.*

Τροχῖλος et τροχῐ'λος, ου, ὁ, TROCHILUS, *regulus,* aviculæ nomen: ex τρέχω.

Τρόχμᾰλᾰ, *septa et lapilli;* quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros. Th. id.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *rotæ speciem habens, rotundus:* à τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota,* (quod à τρέχω, *curro,*) et εἶδος, εος, τὸ, *forma, similitudo.* Th. εἴδω, *video.*

Τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota.* sed

Τρόχος, ου, ὁ, *cursus.* Th. τρέχω.

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι, nom. plur. præs. part. act. f. g. à τροχάω, quod vide.

ΤΡΥ'ΒΛΙΟΝ, seu -ῐ'ον, ου, τὸ, *catinus, paropsis, patina.*

Τρῠγᾰ'ω, -ῶ, *fruges colligo;* item *vindemio, uvas decerpo; fruor; percipio:* fut. ήσω. perf. τετρῠ'γηκᾰ. a. 1. ἐτρῠ'γησᾰ. a. 1. imperat. act. τρῠ'γησον, ά'τω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum.*

Τρῠγίω, -ῶ, *sicco, aresfacio,* τρῠγιοῦσθαι, *exsiccari.* à præc.

ΤΡΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus:* item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρῠγητὴρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρῠγητήρων, *vindemiator:* et

Τρῠγητὴς, οῦ, ὁ, idem: et

Τρῠγητὸς, οῦ, ὁ, *frugum collectio, vindemia:* à perf. pass. verbi τρυγάω.

Τρῠγῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *fæx:* à τρύξ.

Τρῠγῐ'ᾱς, ου, ὁ, sc. οἶνος, *vinum fæculentum, vini reliquiæ cum fæce:* ab eod.

Τρῠγόωεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρῠγῳδὸς, οῦ, ὁ, *comicus poeta.* Ex τρὺξ et ᾠδός.

Τρῠγὼν, όνος, ἡ, *turtur.* à τρύζω, *murmuro,* idem quod τρίζω.

Τρυζόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro;* vox per Onomatop. sed propriè *turturis.* Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρῡμᾰ, ᾰτος, τὸ, vel τρῡ'μη, ης, ἡ, *foramen à terebra; veterator, longo rerum usu veluti tritus:* à τρύω. Aristoph. in Nub. v. 447. vid. Toup. Suid. in voce.

Τρῡμᾰλῐ'ᾱ, ᾶς, ἡ, idem quod τρῦμα.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, *fæx vini, vinum recens, mustum.* Expon. etiam *de granis recèns à Sole duratis.* Th. τρύγη.

ΤΡΥ'ΠΑ, ης, ἡ, *foramen, terebra.*

Τρῠ'πᾰνον, ου, τὸ, *terebra:* à τρύπα.

Τρῠπᾰ'ω, -ῶ, f. ήσω, *terebro, perforo, pertundo:* ab eod.

Τρῠ'πημᾰ, ᾰτος, τὸ, *foramen:* à τρυπάω, *terebro.*

Τρυσσὸς, ἡ, ὸν, *afflictus, æger.* Th. τρύω, *vexo.*

Τρῠτᾰ'νη, ης, ἡ, TRUTINA: à τρύω pro τράω.

Τρῠ'φαινᾰ, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula.*

Τρῠφᾰ'λειᾰ, είᾱς, ἡ, *galea tres conos habens:* dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς et φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ.*

Τρῠφᾰλῐ's, ῐ'δος, ἡ, *caseus ex lacte concretus.* idem quod τροφαλὶς, q. v.

Τρῠφᾰ'ω, -ῶ, *in deliciis* vel *delicatè vivo; efferor et exulto lætitiâ: insolens sum et arrogans:* fut. ήσω. perf. τετρῠ'φηκᾰ. a. 1. ἐτρῠ'φησᾰ. nom. sing. part. præs. f. g. τρῠφῶσᾰ. à τρυφὴ, quod vide.

Τρῠφερὸν, pro τρῠφερῶς, *delicatè:* à

Τρῠφερὸς, ᾰ', ὸν, *delicatus, mollis:* à τρυφή.

Τρῠφερώτερος, *delicatior,* comparat. à præc.

Τρῠφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ:* à τέθρυφα, perf. verbi θρύπτω, *frango.*

Τρῠ'φημᾰ, ᾰτος, τὸ, *deliciæ:* à τρυφάω.

Τρῠ'φος, εος, τὸ, *fragmentum:* à θρύπτω.

Τρῠφῶσᾰ, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens:* à τρυφάω, quod vide.

Τρύχμᾰλᾰ, *aspera loca:* à τραχὺς, *asper.* Vide τρόχμαλα.

Τρῠ'χνος, idem quod στρύχνος, *mollis.*

Τρῠ'χονται, *affliguntur,* 3. plur. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρῠχος, εος, τὸ, *pannus tritus.* Th. τρύω.

Τρῠ'χουσῐ, 3. pl. præs. ind. act. à τρύχω.

Τρῠχόω, -ῶ, *attero, absumo, conficio;* item *affligo:* à seq.

Τρῠ'χω, f. ξω, *afflicto:* à τρύω.

ΤΡΥ'Ω, *tero, attero, vexo, defatigo, exhaurio, affligo, eneco.*

Τρωαὶ, ῶν, αἱ, *Trojanæ.*

Τρωάνδε, Poët. et Dor. pro Τροίηνδε, *ad Trojam.*

Τρωᾱ's, ά'δος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix.*

Τρώγᾰλᾰ, *bellaria:* pro

Τρωγᾰ'λῐᾰ, *bellaria in genere,* quæ saturi voluptatis gratiâ velut *rodebant.* Th. τρώγω, *rodo.*

Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen, caverna,* prop. *rosione facta:* acc. pl. τρώγλας. ab eod.

Τρωγλοδῠ'νοντᾰ, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδῠ'νω, *cavernam subeo, in cavernâ habito:* ex τρώγλη et δύνω, *subeo.*

Τρωγλοδῠ'της, ου, ὁ, nomen muris: à præc.

Τρωγοίσᾱς, Dor. pro τρωγούσας, *rodentes,* acc. pl. f. g. part. præs. à τρώγω, *rodo.*

Τρώγοντῐ, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγύλλῐον, ου, τὸ, nom. urbis, Gr. *cella penuaria.*

ΤΡΩ'ΓΩ, RODO, *comedo:* f. ξομαι. perf. τέτρωχᾰ. a. 2. ἔτραγον.

Τρώεσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσῐ'ν, à Τρὼς, *Trojanus.* hinc Τρωϊ'ᾰ'δες, *Trojanæ.*

Τρωθῇ, *vulneretur,* 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω. f. τρώσω. perf. τέτρωκα. a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja.* et

Τρωῐ'ᾰθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, et Ion. Τροίηθεν, *ex urbe Trojâ.*

Τρωῐ'ᾰ's, ά'δος, ἡ, *Trojana,* Poët. fem. à Τρώιος, *Trojanus.*

Τρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Trojanus, a, um:* à Τρώς.

Τρωΐτιρ, *Troï*, dat. sing. à Τρὼς, nom. propr.

Τρώκτης, ȣ, ὁ, *comestor, vorator:* expon. *astutus, deceptor.* Th. τρώγω, *comedo.*

Τρῶμᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro Τρώμη, ης, ἡ, *foramen:* à τορέω, *perforo.* Th. τιρέω, idem.

Τρῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vulnus, plaga; damnum.* Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero.*

Τρωμᾰτίζω, f. ίσω, pro τραυματίζω, *vulnero.*

Τρὼξ, γὸς, ὁ, *vermiculus, qui legumina rodit:* et

Τρωξαλλὶς, *gryllus:* à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. ex

Τρωξάρτης, ȣ, ὁ, *panivorus*, nom. muris. ἀπὸ τȣ̃ τρῶξαι ἄρτον, *panem vorando.*

Τρώξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *edulis, maturus:* ex τρώγω, *comedo.*

Τρωπασκόμην, Ion. imperf. med. à seq.

Τρωπάω, *verto:* à τρέπω, idem.

Τρὼς, ωὸς, ὁ, *Trojanus:* nom. pl. Τρῶες, ώων, *Trojani.*

Τρῶσεν, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, *vulnerabo.* vide præc.

Τρώῦμᾰ, ᾰτος, Ion. pro τραῦμα, *vulnus*, quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro.*

Τρώων, et Dor. Τρωῶν, gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus:* dat. pl. Τρωσίν.

Ττὰ, pro τινὰ, apud Comicos sæpè subjecta vocabulis in vocalem brevem exeuntibus, ut Ποσάττα, Arist. Ran. 174. et forsan apud Atticos semper poni debet pro αττα. Dawes, p. 302.

Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU:* vel pro σί. τύγᾰ, Dor. pro σύγε, *tu.*

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, εις, ει, *sum, compos fio, sortior, attingo, obtineo, assequor*, cum gen. et cum acc. Pind. τυγχάνει, *contingit, evenit:* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον, ες, ε. a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι. a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, et in. 3. pl. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, ȣ̃σα, ὸν, *vulgaris*, -c. perf. ind. act. τέτυχᾰ, ᾰς, ε, et τετύχηκᾰ. δυνάμεις ȣ̓ τὰς τυχȣ́σας, Act. xix. 15. *virtutes non vulgares* ȣ̓χ οἱ τυχόντες τῶν συγγραφέων, Diod. Sic. p. 3. C. *scriptorum celeberrimi quique.* ἐπικȣρίας τυχὼν, Act. xxvi. 22. *subsidium nactus.* εἰ τύχοι, 1 Cor. xiv. 10, *si ita res ferat, fortasse.*

Τυδείδαο, et Τυδείδεω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ȣ, ὁ, *TYDIDES*, nom. propr.

Τυίδ', per Æol. pro ὧδε, *hic.* Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula.* à τύκω, *paro.*

Τυκίζω, *scalpo, polio:* à

Τύκος, ȣ, ὁ, et τύχος, *instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus:* à τεύχω, *fabricor.*

Τυκτὰ, Persicè, nomen cœnæ.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, *factus:* à τεύχω.

Τύκω, et τύχω, *paro:* ab eod.

Τύλη, ης, ἡ, *callus, culcita; gibbus cameli:* à τύλος, idem.

Τυλίττω, vel -σσω, *in modum culcitæ convolvo; perscrutor;* meton. *animum delinio, miserationem commoveo:* ex τύλη, *lodix, culcita.*

ΤΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *callus*, seu *callum: tuber, gibbus, torus in pectore;* item *clavus ligneus;* etiam *pudendum.*

Τυλόω, f. ώσω, *callosum reddo:* perf. pass. τετύλωμαι. à præced.

Τυλωτὸς, ἡ, ὸν, *duratus, præferratus.* à præced.

Τυμβὰς, ᾰ́δος, ἡ, *venefica, quæ circa* τύμβȣς *versatur, et mortuos mutilat.* à

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ȣ, et Dor. τύμβω, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus:* q. à τύφω, *uro;* quòd Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare. hinc Angl. A TOMB.

Τυμβοχοέω, -ῶ, f. ήσω, *tumulum struo, tumulo sepelio:* ex τύμβος et χοέω seu χέω, *terrâ aggestâ exstruo.*

Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, *tumulus:* à verbo præc.

Τύμμᾰ, ᾰτος, τὸ, Poët. *ictus, vulnus, plaga:* à τύπτω, *verbero.*

Τυμπᾰνίζω, *tympanum pulso* seu *tundo; fustibus cædo; fustibus ad necem cædo; quovis violento supplicio afficio:* fut. ίσω. perf. τετυμπάνικᾰ. perf. pass. τετυμπάνισμαι. a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η. à τύμπανον.

Τυμπᾰνίστρῐᾰ, ᾱς, ἡ, *tympanistria:* à

Τύμπᾰνον, ȣ, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM, instrumentum quo pulsato sonus cietur; palus, machina ad quam devincti plagis afficiebantur; fustis.* Th. τύπτω, *verbero.*

Τύνη, *tu:* Dor. pro τὺ, et hoc pro σὺ, *tu.* Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥΝΝΟ'Σ, ȣ̃, *parvus.* (Callim. apud Apollon. Dysc. in Excerptis, p. 433. Μȣ̃σαι νιν ἰοῖς, ἐπίτυνον ἔθεντο. Quæ ita reformanda sunt — ἔπι ΤΥΝΝΟ'Ν ἔθεντο Γένασι. Toup. in Suid. voce Τύτονι.)

Τυννȣ̃τος, et Att. τυννȣτοσὶ, *parvulus, tantillus:* à præced.

Τυντλάζω, f. ᾰ́σω, *lutum calco, luto aspergo, blatero:* à

ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ȣ, ὁ, *lutum; nugæ.*

Τύπᾰνον, ȣ, τὸ, idem ac τύμπᾰνον, quod vide.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero.*

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio, ictus:* dat. pl. Ion. τυπῆσι. ab a. 2. verbi ejusd.

Τυπῐκὸς, ἡ, ὸν, *TYPICUS, figuratus:* et inde

Τυπῐκῶς, adv. *typicè:* à

Τύπος, ȣ, ὁ, *nota, figura quælibet, signum percussione factum, TYPUS, exemplar; formula*, 3. Macc. iii. 30. Act. xxiii. 13. item *judicium, quo iis interdicebatur foro, qui creditoribus non satisfacerent.* à τύπτω.

Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, signum imprimo:* à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis*, Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, fut. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθᾰ, pro τυπτόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Τυπτόντων, *verberent*, Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. plur. part. præs. act. usurpant Attici pro 3. pl. imperat. præs. verbi seq.

ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, percutio, pulso, tundo:* ὄφις μ' ἔτυψε, Anacr. xl. 10. *serpens me vulneravit.* imperf. ἔτυπτον. fut. ψω. perf. τέτυφᾰ. a. 1. ἔτυψᾰ. a. 2. ἔτυπον. fut. Att. τυπτήσω. præs. pass. τύπτομαι, *cædor, vapulo.*

Τύπῳ, dat. sing. à τύπος, quod vide.

Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, *figuram pono:* f. ώσω. et

Τύπωμᾰ, ᾰτος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. ὁρῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Orest. 166, *video simulachrum formæ ipsius.* Th. τυπόω.

Τυραννευόντων, gen. pl. part. præs. à

Τῠραννεύω, *regno, impero:* fut. εύσω. Th. τύραννος, *rex.*
Τῠραννέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod præced.
Τῠραννῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *TYRANNIS, dominatio:* à τύραννος.
Τῠραννῐ́δᾱς, acc. pl. à τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis.*
Τῠραννῐκὸς, ἡ, ὸν, *TYRANNICUS, dominandi peritus:* à τύραννος.
Τῠραννῐκῶς, *tyrannicè:* adv. à præced.
Τῠραννῐκώτᾰτος, superl. à τυραννικός.
Τῠραννῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *TYRANNIS, imperium.* Angl. TYRANNY. à τύραννος.
Τύραννοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tyrannicida:* à τύραννος et κτείνω, *occido:* perf. med. ἔκτονα.
ΤΥ͂ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *TYRANNUS, rex, regina, princeps:* Angl. A TYRANT. Est et nomen viri et avis: item adj. pro τυραννικός.
Τυρβάζομαι, *turbor, sollicitus sum;* med. à
Τυρβάζω, *turbas excito, tumultuor:* f. ά'σω. perf. τετύρβακᾰ. à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus, turba.*
Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA, tumultus:* Att. dicitur pro σύρβη, vel ex θόρυβος.
Τῠρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, pro *Europa.*
Τῠρογλῠ́φος, ου, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, *caseus,* et γλύφω, *cavo, excavo.*
Τῠρόεις, όεσσᾰ, όεν, *caseo similis* seu *è caseo factus:* à
ΤΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caseus.*
Τῠ́ρος, ου, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes.*
Τυρσηνοῖσῐν, *Tyrrhenis,* dat. pl. nom. populi.
ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, *TURRIS, propugnaculum:* ab Heb. צור.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA:* quæ et ὑρχή.
Τῠρῶ, Dor. pro τυροῦ, *casei,* gen. ex τυρός.
Τῠρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *caseo similis, qui est è genere caseorum.* Th. τυρός.
Τύσσω, *supplico:* Hesych. puto pro πτύσσω, ut sit *plicare manus* seu *genua.*
Τυτθὸς, ἡ, ον, vel τυτθὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *parvus, pusillus:* τυτθὸν, adv. *paululum.* τυτθὸν ὅσσον, *valdè parvum.* ex τιτθὸς, *mamma.*
Τῠφᾱ'ονᾰ, acc. sing. ex
Τῠφᾱ'ων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. hinc Τυφαόνῐον, nomen loci.
Τῠ́φη, idem quod τίφη.
Τῠφήρης, ex τύφη. Λυχνὸς τυφήρης, *lucerna ex herba palustri facta.* Epigr. Antipatris ap. Anthol. l. vi. 561.
Τυφθεῖμεν, εἶτε, εἶεν, *verberati essemus,* per. Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. pl. a. 1, opt. pass. verbi τύπτω.
ΤΥΦΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *cæcus; obscurus;* epith. *parietis, in quo nulla fenestra; surdus.* τυφλὸς τοῦ μέλλοντος, *futuri ignarus.*
Τῠφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas:* ex præced.
Τῠφλοῦται, *cæcutit,* 3. sing. præs. pass. ex τυφλόω, quod vide.
Τῠφλοφόρος, *cæcum ferens.* Th. φέρω.
Τῠφλόω, *excæco:* f. ώσω. perf. τετῠ́φλωκᾰ, ᾰς, ε. a. 1. ἐτῠ́φλωσᾰ, ᾰς, ε. et
Τῠφλώττω, *cæcus sum, cæcutio:* ex τυφλὸς, *cæcus.*
Τῦφος, ου, ὁ, *fumus; res inanis* fumo similis; *fumosa arrogantia, ostentatio; stupor attonitus.* Th. τύφω.
Τῠφόω, *fumo infesto;* item *effero, insolentem reddo:* f. ώσω. perf. τετῦ́φωκᾰ. præs. pass. τῠφόομαι, -οῦμαι, *inflor, turgeo.* perf. pass. τετῦ́φωμαι, σαι, ται. perf. part. τετῠφωμένος, η, ον, *inflatus, a, um.* a. 1. ind. pass. ἐτῠφώθην, ης, η. aor. 1. part. pass. τῠφωθεὶς, έντος, *tumefactus:* à τῦφος, *fumus, fastus:* à
ΤΥ'ΦΩ, *fumum excito, accendo, incendo, inflammo, uro;* f. θύψω. perf. τέθῠφᾰ. a. 1. ἔθυψᾰ. præs. pass. τῠ́φομαι, *fumigo, fumum edo, ardeo.*
Τῠφωέος, gen. sing. et τυφωεῖ, dat. à τυφωεὺς, nomen gigantis. et
Τῠφὼν, ῶνος, *TYPHON,* nomen gigantis, qui et Typhoeus dicitur; item *turbo, procella.* à τύφω.
Τῠφωνῐκὸς ἡ, ὸν, *turbulentus, a, um.* à τυφών.
Τῠφῶς, -ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, *Typhoeus centiceps.*
Τῠ́χᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor.*
Τῠ́χαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *sum, contingo;* f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.
Τῠ́χε, Ion. pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2. verbi præced.
Τῠχέειν, Poët. pro τυχεῖν, a. 2. infin. act. ejusdem verbi.
Τῠχεῖν, aor. 2. infin. act. ab eod.
Τῠ́χη, ης, ἡ, *fortuna, eventus:* in plur. *calamitates, fortuna adversa:* acc. pl. τῠ́χᾱς. τυχῇ, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην, *fortè, fortunâ, fortuitò, casu.* Est et Τῠ́χη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, *contingo.*
Τῠχηρὸς, ᾱ', ὸν, *fortuitus, a, um:* à τύχη.
Τῠχηρῶν, gen. pl. à τυχηρός.
Τῠχηρῶς, *casu, fortuitò:* à τυχηρός.
Τῠ́χῃς, *assecutus eris,* 2. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω.
Τῠχήσω, f. 1. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *assequor:* hinc τυχήσας, αντος, aor. 1. part. act.
Τυχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor:* perf. pass. τέτυγμαι. aor. 1. pass. ἐτύχθην.
Τῠχῐκὸς, οῦ, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *fortunatus.* à τύχη, *fortuna.*
Τῠ́χοιμῐ, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τῠχοῖσᾰ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta,* a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω.
Τῠχὸν, *forsitan, fortuitò:* adv. à τυχὼν, a. 2. part. et
Τῠχόντῐ, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.
Τῠχόντως, adv. *temerè:* à seq.
Τῠχὼν, οῦσᾰ, ὸν, *consecutus:* it. *obvius, vulgaris,* aor. 2. part. verbi ejusd.
Τῠ́χωσῐ, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi præced.
Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.
Τυψάντων, *verberent:* Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.
Τυψέλη, *sordes in auribus:* Hesych. Sed aliter est κυψέλη.
Τύψεν, *percussit,* Ion. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. et
Τύψον, ά'τω, a. 1. imperat. act. et
Τυψοῦντῐ, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.
Τῳ, sine accentu, pro τινὶ, *alicui:* et τῷ, pro τίνι, interrogativo. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων; Soph. Elect. 1192, *quibus ex dictis meis novisti ea?*
Τῶ, (sine ἰῶτα subj.) Dor. pro τοῦ. sed
Τὼ, dual. est num. et
Τῷ, *huic,* dat. sing. ab ὁ, et pro ᾧ, *cui.* τῷ τρόπῳ, *quomodo?* Exponitur etiam *quare, idcirco;* pro διὰ τοῦτο. Τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον, *quocirca miraban-*

tur qui illum tunc sermonem audiebant. Theoc. Idyll.
Τώγ' seu τώγι, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic.*
Τώγαλμᾶ, ᾶτος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *simulachrum.*
Τώγκιςρᾶ, Dor. pro τᾶ ἄγκιςρα, *hami.*
ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis incesso, irrideo, mordeo:* f. ά'σω.
Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *conviliis insectantes,* part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.
Τωθασμὸς, ȣ̃, ὁ, *irrisio:* et
Τωθαςὴς, ȣ̃, ὁ, *irrisor:* à perf. pass. verbi τωθάζω.
Τὤλγιος, Dor. pro τȣ̃ ἄλγιος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor.*
Τὠμπίχονον, Dor. pro τὸ ἀμπίχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *vestitus:* ab ἀμπίχω, pro ἀμφιίχω, *circumdo.* Th. ἴχω, *habeo.*
Τῶ 'μῶ, Dor. pro τȣ̃ ἐμȣ̃, *mei.*
Τῶν, τῶνγε, et τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τό.
Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, *antro.*
Τὤρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, *avis.* Th. ὄρνις.
Τὼ 'πὸ τȣ́τȣ, pro τὸ ἀπὸ τȣ́τȣ, *postea.*
Τὠργείω, Dor. pro τȣ̃ 'Αργείȣ, *Argivi viri.*
Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum.*
Τὠρχαῖον, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitus, olim.*
Τὼς, *sic*, pro οὕτως, per Aphæres. vel Dor. pro ὥς. Th. οὗτος, *hic.* Et τὼς, *similiter*, à τὸς, inusit. pro quo ὁ, in usu. τὼς, ὡς, *tantum, quantum:* et Dor. pro τȣ́ς.
Τὠςία, Dor. pro τὰ ὀςία, *ossa.*
Τὤυτ' ἐπὶ χρίος, Dor. et Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem ministerium.*
Τὠυτίȣ, τὠυτίῳ, et τὠυτὸ, pro τȣ̃ αὐτȣ̃, τῷ αὐτῷ, et τὸ αὐτό.
Τὤυτȣ̃, Dor. pro τȣ̃ αὐτȣ̃.

Υ.

Υ Litera vigesima est apud Græcos: nota numeralis quæ significat CCCC, et cum lineolâ infra positâ *quadringenta millia.* Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι, Dor. et Æol. mutatur, ut in Μοῖσα, pro Μȣ̃σα, &c.
Ὗ, *olfacientis sonus:* adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.
Ὑά'δες, αἱ, *HYADES, stellæ septem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant:* ab ὕω, *pluo.* Dicuntur enim *Palilicium sidus.*
Ὕαινᾶ, ης, ἡ, *sucula, porcella; piscis* nomen; *HYÆNA*, fera è genere luporum. Th. ὗς.
Ὑᾶκίνθιᾶ, *festum in honorem Hyacinthi* pueri: et
Ὑᾶκίνθῖνος, ί'νη, ινον, *HYACINTHINUS, a, um:* ab ὑάκινθος.
Ὑᾶκινθοβᾶφὴς, έος ὁ ϗ ἡ, *hyacinthino colore imbutus:* ab ὑάκινθος et βάπτω.
ὙΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *HYACINTHUS, puer, flos,* et *gemma;* item *lana* aut *fila hyacinthino colore imbuta;* etiam nomen viri.
Ὑά'λῖνος, ί'νη, ινον, *vitreus, a, um:* ab
ὙΑΛΟΣ, seu ὕελος, ȣ, ἡ, *vitrum, crystallus.*
Ὑᾶλυργεῖον, ȣ, τὸ, *vitrarium;* et
Ὑᾶλυργὸς, ȣ̃, ὁ, *vitrarius;* ab ὕαλος, *vitrum*, et ἔργον, *opus.*
Ὑά's, ά'δος, ἡ, *HYAS.* Vide ὑάδες.
Ὑββάλλειν *subvertere:* Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act. ab ὑπὸ et βάλλω.
ὙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *curvus, inflexus.* sed
Ὗβος, ȣ, ὁ, *tuber in dorso cameli:* à præc.
Ὑβȣ́λοιο, Dor. pro Εὐβȣ́λοιο, *Eubuli.*
Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco;* item *stupro:* f. ί'σω, et Att. ιῶ. perf. ὕβρῖκᾶ. a. 1. ὕβρῖσᾶ. a. 1. inf. act. ὑβρί'σαι. perf. pass. ὕβρισμαι, σαι, ςαι. a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὑβρισθεὶς, έντος, *contumeliâ affectus.* f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕβρις.
ὝΒΡΙΣ, εως, ἡ, *injuria, contumelia, superbia; stuprum* vel *adulterium, per vim et insolentiam illatum:* acc. ὕβριν.
Ὑβρί'σαι, a. 1. inf. act. ὕβρῖσᾶν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio.* Th. ὕβρις.
Ὑβρίσδειν, Dor. pro ὑβρίζειν.
Ὑβρισθέντᾶς, acc. pl. aor. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, quod vide.
Ὑβρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab eod.
Ὕβρισμᾶ, ᾶτος, τὸ, idem quod ὕβρις.
Ὑβρισμένος, η, ον, *ambitiosè ornatus.* ἐν ςολῇ ȣ̓δέν τι ὑβρισμένῃ, Xen. Cyrop. i. 22. *stolam habens haud valdè pretiosam.* Eurip. Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs. Miscell. c. 4. et Hutchinson in Cyri Exp. l. ii. p. 117. 8vo.
Ὑβριςὴρ, ῆρος, ὁ, et
Ὑβριςὴς, ȣ̃, ὁ, *contumeliosus, injuriosus; stuprator:* à perf. pass. verbi ὑβρίζω.
Ὑβριςῖκὸς, ὴ, ὸν, *pronus ad faciendam injuriam:* à præc.
Ὑβριςῖκῶς, adv. *injuriosè, contumeliosè:* à præc.
Ὑβρίςρῖα, ᾶς, ἡ, *contumeliosa, superba:* ab ὑβριςήρ.
Ὕβωμᾶ, ᾶτος, τὸ, *curvamen:* ab ὑβός.
Ὕβωσῖς, εως, ἡ, *affectio spinæ dorsi incurvatæ, quâ gibbosi fiunt:* ab eod.
Ὑγῖάζω, *sano, curo:* fut. ά'σω. perf. ὑγῖ'ᾶκᾶ. ab ὑγιής.
Ὑγῖαίνῃς, 2. sing. præs. sub. act. ab
Ὑγῖαίνω, *sanus sum:* fut. ᾶνῶ. Th. ὑγιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanus.*
Ὑγῖᾶ, acc. sing. ab ὑγιής.
Ὑγῖ'ειᾶ, ᾶς, ἡ, *sanitas:* ab eod.
Ὑγῖεῖνς, gen. sing. Ion. à præced.
Ὑγῖεινὸς, ὴ, ὸν, *sanus, saluber.* Th. ὑγιὴς, id.
Ὑγῖεινότᾶτος, superl. à præc.
Ὑγιηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *sanus, incolumis, integer:* à seq.
ὙΓΙΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanus, incolumis, integer; verus, rectus, utilis; bonus, faustus; ratus.*
Ὑγρᾶ', seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὸς κέλευθος, *mare, pelagus.* Th. ὑγρός.
Ὑγραίνω, f. ᾶνῶ, *humecto, irrigo:* ab
ὙΓΡΟ'Σ, ᾶ', ὸν, *humidus; tener, mollis; flexibilis, agilis; laxus; lubricus; virens:* ab ὕω, *pluo.*
Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor; flexibilitas, agilitas; prodigalitas, luxuria:* à præc.
Ὑγρῶς, adv. *humidè, liquidè, fluidè; molliter.*
Ὑγρῶς βλέπειν dicitur de Venere et feminis luxuriosis, quibus est *oculorum mobilis petulantia*, Ep. Philos. xxiv. Anacr. Od. xxviii. Bos Animadv. c. x.
Ὑδαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aqueus, infirmus:* ab ὕδωρ.
Ὕδατῖ, dat. et ὕδᾶτος, gen.

sing. Ὕδᾰσῐ, dat. pl. ab inusit. ὕδας, pro quo ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδᾰτῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *vesicula, stilla*: Gl. Cyr. ab ὕδωρ.

Ὑδᾰτόεις, όεσσᾰ, όεν, *aquosus, aqueus, pluviosus*. Th. ὕδωρ.

Ὑδᾰτοτρεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *aquis nutritus*. Ex ὕδωρ et τρέφω.

Ὕδει, *aquæ, limo*, dat. sing. ab ὕδος.

Ὕδερος, ου, ὁ, *hydrops*: ab ὕδωρ.

Ὑδέω, idem ac ὕδω, *cano*.

Ὑδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *peritè canens; sapiens, prudens*: ab ὕδω, *cano*.

Ὑδνέω, *nutrio*: an ab ὕειν;

Ὕδνον, ου, τὸ, *tumor terræ, tuber*. ὕδνα, *tubera*.

Ὕδος, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*. Th. ὕω.

Ὕδρᾱ, ᾱς, ἡ, *HYDRA, aquatilis serpens*: ut et ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τό.

Ὑδρᾰγωγεῖον, vel Ὑδρᾰγώγῐον, ου, τὸ, *aquæductio, aquæductus*: ab ὑδραγωγός.

Ὑδρᾰγωγὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *aquæductor*; item *aquæductus*: ab ὕδωρ et ἀγωγὸς, quod est ab ἄγω.

Ὑδραίνω, f. ᾰνῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδρᾰλέτης, ου, ὁ, *mola aquaria*; vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, *molo*.

Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ab ὕδωρ et ἅλμη, *salsugo*.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius*: et

Ὕδραυλῐς, εως, ἡ, sive ὑδραυλῐκὸν, (scil. ὄργανον,) *HYDRAULA*, cui simile *organon*, scil. musicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Ὑδρείᾱ, ᾱς, ἡ, *aquatio, irrigatio*: ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, ου, τὸ, Ion. -ήϊον, *vas hauriendæ aquæ, HYDRIA*; item *aquatio*: ab eod.

Ὑδρεύω, . *rigo, irrigo; aquam poto* seu *fero* seu *haurio*: ab ὕδωρ.

Ὑδρήϊον, τὸ, Ion. pro ὑδρεῖον, q. v.

Ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, *aquosus, aquaticus, humidus; irriguus, mollis*. ab ὑδραίνω.

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.

Ὑδρῐ'ᾱ, *HYDRIA, cadus, urna, aquatio*. Th. ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.

Ὑδρομεδούση, nomen ranæ: ab ὕδωρ et μέδω, *impero*.

Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo, sum abstemius*; f. ήσω. perf. -πότηκᾰ. ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ex ὕδωρ et πότης, q. à πίνω, *bibo*.

Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, serpens aquaticus*. Vide ὕδρα.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ, *quæ aquam portat*: ex ὕδωρ et φέρω, *fero*.

Ὑδρόχᾰρῐς, nomen ranæ: ab ὕδωρ et χαίρω, *gaudeo*.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, *aquarius, sidus zodiaci*: ex ὕδωρ et χέω.

Ὑδρωπῐκὸς, ἡ, ὸν, *HYDROPICUS, a, um, qui laborat aquâ intercute*: ab

Ὕδρωψ, οπος, ὁ, *HYDROPS, aqua intercus*: nempe ex ὕδωρ et ὢψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΥΔΩ, *celebro, cano, dico*: qu. ab ᾄδω.

ΥΔΩΡ, ᾰτος, τὸ, *aqua*. Poët. est ὕδας, et ὕδος.

Ὑὲ, vox minitantis, *hui*.

Ὕει, *pluit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ὕω, f. ὕσω.

Ὕειος, εία, ειον, *suillus*: ab ὗς, *sus*.

Ὕελος, *vitrum*, pro ὕαλος, quod vide.

Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὕω, *pluo*.

Ὑετίζω, *pluo*: f. ῐ'σω. perf. ὑε-τῐκᾰ.

Ὑέτιος, ῐ'ᾰ, ῐον, *pluviosus*: ab

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*: ab ὕω. Hinc forsan Angl. WET.

Ὑετώτᾰτος, ά'τη, ᾰτον, *maximè pluvius*: superl. à præced.

Ὑηνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *urbs porcorum, hara; mores suilli; insulsitas*: ab ὗς, *sus*.

Ὕης, ου, ὁ ἢ ἡ, *pluvius*: Jovis et Bacchi Epithet. ab ὕω.

Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab

ΥΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ, loquacitas*.

Υἱά'σῐ, dat. pl. pro υἱσι, ab υἷϊς, *filius*.

Υἷε, *filii*, nom. dual. ab υἷϊς.

Υἷᾰ, acc. sing. et υἷέας, acc. pl. et

Υἷες, nom. pl. ab

Υἱεὺς, inus. gen. έως, *filius*. Th. υἱὸς, idem.

Υἷι, dat. sing. contract. ab

Υἷϊς, υἷϊ'ος, et contr. υἷς, υἷος, ὁ, *filius*.

Υἱοθεσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *adoptio*: q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur qui naturâ filius non est.

Υἷος, gen. contract. ab υἷϊς.

ΥἹΟ'Σ, οῦ, ὁ, *filius*: de brutis animalibus dicitur perindè ac hominibus, ut υἱὸς κριῶν, et υἱὸς μονοκερώτων, Ps. xxviii. 6. Vorstius Phil. Sacr. Par. I. c. 15. p. 318. Hebraismum esse censet. Plut. in Conviv. vii. Sap. συμφρονήσας ὡς ὄνου υἱὸς εἴη, *recordatus se filium esse asini, Nepos*. Apud S. Matt. υἱὸς Δαβὶδ, Ἀβραὰμ, pro aliquo ex seriis nepotibus ponitur. υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, *filius hominis*, scil. Messiah, regni præses, solummodo apud 2 Dan. vii. 13. Apoc. i. 13. xiv. 14.

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto*: f. ώσω. a. 1. υἵωσᾰ. a. 1. ind. m. υἱωσά'μην, ω, ᾰτο. à præced. th.

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii*: ab eod.

Υἱώσᾰτο, *in filium adoptavit*, 3. sing. aor. 1. ind. m. verbi υἱόω, quod vide.

ΥΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, et ὕκκη, ης, ἡ, *piscis quidam*.

Ὕλᾱ, ᾱς, ᾶ, Dor. pro ὕλη, *sylva*.

Ὕλαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.

Ὑλαῖος, αίᾰ, αῖον, *sylvestris; luxurians frondibus et sylvescens; materialis*. Th. ὕλη, *sylva*.

Ὑλᾰκὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλᾰκόμωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *semper latrans, latrando se exercens et fatigans, latrator*. Ex ὑλάω et μωρός.

Ὑλακτέω, -ῶ, fut. ήσω, idem quod

ὙΛΆΩ, *latro*: f. ά'σω.

ὝΛΗ, ης, ἡ, *SYLVA, materia, ligna; alimenta, fæces cibi decocti*. Hinc

Ὑλήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *sylvosus, arboribus opacus*. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit*: ex ὕλη et κοίτη, *lectus*.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, *sylvicida, lignator*: ex ὕλη et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

Ὑλῐ'αι, ων, αἱ, *præsegmina coriorum, res fæculentæ*: ab ὕλη, *fæx*.

Ὑλλῐ'ς ςάθμη, *Dorica libra*: Vide Scholiast. Pindar. Pyth. I. 120.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo*. ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ad succidendas arbores aptus, lignorum cæsor, lignator*. Th. ὕλη et τέμνω, *seco*.

Ὑλοφᾰ'γοιο, gen. Ion. ab

Ὑλοφᾰ'γος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui sylvas depascitur*: ab ὕλη et φάγω, *edo*.

Ὑλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *sylvosus*. Th. ὕλη.

'Υμιᾶς, Ion. pro ὑμᾶς, *vos.* ὑμὶς, Dor. pro
'Υμεῖς, *vos;* qu. συμεῖς, à σὺ, *tu.* indè ὑμέτερος, *vester.* Poët. ὑμός.
'Υμέναιος, ȣ, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præses genius; nuptiale carmen; nuptiæ:* est et nomen Hæretici cujusdam. Th. ὑμήν.
'Υμεναιόω, Poët. pro γαμέω, *uxorem duco:* à præced.
'Υμὶς, Dor. pro ὑμεῖς, *vos.*
'Υμέτερος, έρα, ερον, *vester, a, um:* ab ὑμεῖς, *vos.* Th. σὺ, *tu.*
'ΥΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula; HYMEN, carmen nuptiale.* Ponitur et ὑμὴν pro ὑμετέραν, acc. sing. f. g. à σὺ, *tu.*
"Υμμᾶς, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et
"Υμμε et ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et
"Υμμῖ et ὕμμῖν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σύ.
'Υμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare,* a. 1. infin. act. et
'Υμνέȣσαι, *cantantes,* nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνέȣσαι. et
'Υμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus,* 1. plur. præs. et
'Υμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνȣ̃σαι, nom. pl. part. præs. f. g. et
'Υμνεῦσῖ, Dor. pro ὑμνȣ̃σι, 3. pl. præs. ind. omnia ab
'Υμνέω, *carmine celebro, hymnis decanto; celebro, laudo;* etiam *convicior, incuso, carmine perstringo et diffamo;* item *deploro, lamentor:* imperf. ὕμνεον, ȣν. f. ήσω. perf. ηκᾰ. a. 1. ησᾰ. a. 1. part. act. 'ὑμνήσᾱς, αντος. ab ὕμνος, *carmen.* Th. ὕδω, *celebro.*
'Υμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.
"Υμνησῖς, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio:* à perf. pass. verbi ὑμνέω.
'Υμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et
'Υμνήτης, ȣ, ὁ, *laudator:* propriè carminibus. et
'Υμνητὸς, ὴ, ὸν, *celebratus, celebris:* à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro.*
'Υμνολογῖᾱ, ᾱς, ἡ, *hymnorum decantatio:* ab ὑμνολόγος.
'Υμνολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hymnos dicens:* ex ὕμνος et λόγος.
"Υμνος, ȣ, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum.* Th. ὕδω, *celebro.*
"Υμνȣν, imperf. act. et
'Υμνȣ̃σῖ, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

"Υμνῳ, *carmini,* dat. sing. ab ὕμνος.
'Υμνῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *hymnos canto; oraculum edo:* à seq.
'Υμνῳδὸς, ȣ̃, ὁ, *hymnorum cantor:* ex ὕμνος et ᾠδὴ vel ᾠδός.
'Υμὸς, ὴ, ὸν, id. quod ὑμέτερος.
"Υν et ἵίν, et ἴν, pro Hebræo *HIN, mensuræ genus.*
"Υνῖς, et ὕννῖς, εως, ἡ, et ὕννῦς, ῦος, ὁ, *vomer.*
"ΥΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *equuleus, mannus.* Puto ab υἱὸς, tanq. equi filius.
'Υὸς, gen. sing. ab ὗς, *sus.* Th. σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.
'Υοσκῦᾰμος, ȣ, ὁ, *faba porcina, HYOSCYAMUS,* herba quædam, ex eo nominata, quòd ejus pastu resolvantur et convellantur apri: ex ὗς et κύαμος.
'Υοφορβὸς, qui ὗας φόρβει, *subulcus:* 'ὑοφορβεῖον, *porcinarium, hara:* ab ὗς et φέρβω.
'Υπᾰγᾰνακτέω, -ῶ, f. ήσω, *subindignor; indignor:* ex ὑπὸ et ἀγανακτέω.
'Υπαγγελέȣσᾰ, Ion. pro ὑπαγγελȣ̃σα, f. 2. part. act. f. g. ab
'Υπαγγέλλω, *clam nuntio:* ex ὑπὸ et ἀγγέλλω. f. ελῶ. a. 1. ἤγγειλα.
'Υπᾶ'γεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.
'Υπαγκώνῖον, ȣ, τὸ, *cervical;* quod sub ἀγκῶνα ponimus.
'Υπᾰγορευτέον, *vicissim dicendum:* adv. verbale; ab ὑπαγορεύω.
'Υπᾰγορεύω, *verba subjicio, vicissim respondeo; post factum addo verba; nuncupo; dicto; interpretor:* fut. εύσω. perf. 'ὑπηγόρευκᾰ. ex ὑπὸ et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, *forum.*
'Υπᾶ'γω, *subduco; subjicio, jugo, subdo,* maximè in medio; *defero, in judicium adduco, accuso; recedo; eo;* in medio est præterea, *subjicio mihi, illiceo in fraudem, decipio, pellicio ad stuprum;* item *subjicio* vel *suggero alicui aliquid; hostem allicio,* Dion. Hal. Ant. i. 79. et Casaub. in loc. *morior, mortem obeo,* Matt. xxvi. 24. Mar. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contra ὑπάγω φρένα τέρψας, *vitam dego,* Theog. 917. præs. imperat. ὕπᾶγε, *vade.* imperf. 'ὑπῆγον, ες. fut. 'ὑπάξω. perf. 'ὑπῆχᾰ. a. 2. 'ὑπήγᾰγον, ες, ε. ex ὑπὸ et ἄγω, *duco.*
'Υπᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio:* à præced.

'Υπᾱείδω, f. είσω, aor. 1. 'ὑπᾱ'εισᾰ, *succino.* Ex ὑπὸ et ἀείδω.
'Υπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, *à, præ, sub,* &c.
"ΥΠΑΙΘΑ, *coram, rectà;* ex ὑπαὶ et ἰθύ.
"Υπαιθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *subdialis:* ex ὑπὸ et αἰθρία.
'Υπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *subripio.*
'Υπᾱΐσσω, f. ξω, *clam prosilio, subrepo:* a. 1. part. 'ὑπᾱΐξᾱς, αντος. ab ὑπὸ et ἀΐσσω, f. ξω, *ruo.*
'Υπαίτῖον, ȣ, τὸ, *culpa, noxa:* ab
'Υπαίτῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius crimini:* ex ὑπὸ et αἰτία, ας, ἡ, *causa.*
'Υπᾰκοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia:* à perf. med. ὑπήκοα, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακȣ́ω. Th. ἀκȣ́ω, *audio.*
'Υπᾶ'κοισον, *audi,* Dor. pro ὑπάκȣσον, a. 1. imperat. act. et
'Υπᾰκοίσω, Dor. pro ὑπακȣ́σω, a. 1. sub. ab
'Υπᾰκȣ́ω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio; audio pulsantem ostium et sciscitando cognosco quis adsit.* Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner. imperf. 'ὑπήκȣον. fut. ȣ́σω. perf. 'ὑπήκȣκᾰ. aor. 1. 'ὑπήκȣσᾰ. a. 1. inf. 'ὑπακȣ̃σαι. ex ὑπὸ et ἀκȣ́ω, *audio.*
'Υπᾰλεύασθαι, *subterfugere,* a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.
'Υπᾰλεύεο, Ion. pro -ȣ, præs. imperat. verbi
'Υπᾰλεύομαι, *fugio, elabor:* ex ὑπὸ et ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito.*
'Υπαλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio,* et *HYPALLAGE* figura. ab
'Υπαλλάττω, *submuto, immuto, commuto; loco alterius pono seu exhibeo:* ab ὑπὸ et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto.*
'Υπᾰλύξαι, *effugere,* a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω.
'Υπᾶ'λυξῖς, εως, ἡ, *effugium:* ab eod.
'Υπᾰλύσκω, f. ύξω, *subterfugio, effugio, evito:* ex ὑπὸ et ἀλύσκω.
'Υπᾰνᾰχωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *clam retro abeo.*
"Υπανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *viro subjectus* seu *obnoxius:* qu. d. ὁ, vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, *qui* vel *quæ est in potestate viri.*
'Υπᾰνίσᾰμαι, *assurgo honoris causâ alicui, exsurgo:* ex ὑπὸ et ἀνίσαμαι.
'Υπᾰνίσᾰσο, *surge,* præs. imperat. m. præced.

ʽΥπαντάω, -ῶ, *occurro:* f. ήσω. perf. ʽυπήντηκα. a. 1. ʽυπήντησα. ex ὑπὸ et ἀντάω, *occurro.* Th. ἀντί.

ʽΥπάντησις, εως, ἡ, et ʽυπαντὴ, ῆς, ἡ, *obviatio, occursus:* à præc.

ʽΥπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

ʽΥπαντιάσαι τὸν εὐεργέταν, *benefactori occurrere,* i. e. *viro de nobis bene merito gratiam referre:* ab

ʽΥπαντιάω, et -άζω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido:* ab ὑπὸ et ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo.* Th. ἀντί.

ʽΥπαντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in antris est* vel *degit:* ex ὑπὸ et ἄντρον.

ʽΥπαξόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sub axe est:* ab ὑπὸ et ἄξων.

ʽΥπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere.* Th. ἅπτω.

ʽΥΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera:* et ei ὄναρ opponitur.

ʽΥπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta sunt:* ab ὑπάρχω.

ʽΥπάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *argentum in se continens; argento par.* ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniæ venalis.* hoc de illis dicitur, *qui linguam et vocem pretio venalem habent,* ab ἄργυρος.

ʽΥπαρνος, et ʽυπάρρηνος, ου, ὁ, *ovis sub se* vel *in se agnum habens:* ex ὑπὸ et ἄρς, ἀρνός.

ʽΥπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum:* ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

ʽΥπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res, facultates:* ex eod.

ʽΥπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere.* Vide ἁρπάζω, *rapio.*

ʽΥπάρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat,* 3. sing. imperf. ind. act. ab ὑπάρχω.

ʽΥπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus; beneficium ultrò datum.* Th. ἀρχή.

ʽΥπάρχοντα, τὰ, *facultates quæ quis habet.* Vide ὑπάρχω.

ʽΥπαρχος, ου, ὁ, *qui sub alio imperium obtinet; dux, præses, præfectus.* item nom. Indicum fluvii. ex ὑπὸ et ἄρχος.

ʽΥπαρχούσης, gen. sing. part. præs. f. g. et

ʽΥπάρχουσι, 3. plur. præs. ind. act. ab

ʽΥπάρχω, εις, ει, *initium do, primus facio* aut *dico; sum, suppeto, præstò sum; adsum;* sum ὕπαρχος. οὐδ' ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἠδίκεις αὐτοὺς, Isoc. p. 443, *nec ultor, sed auctor, ei injuriis affecisti.* καὶ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte vestra stabit mea civitas, præstò erit vobis.* in 3. pl. ʽυπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, *bona fortunæ, quæ quis habet.* fut. ʽυπάρξω. perf. ʽυπῆρχα. a. 1. ind. act. ʽυπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium,* &c.

ʽΥπασπίδια, adv. ab

ʽΥπασπίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clypeo tectus:* ex ὑπὸ et ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

ʽΥπασπίζω, fut. ίσω, *sub clypeo latens incedo, pugno;* Metaph. *sub alicujus patrocinio et tutelâ sum; armiger alicujus sum.* ex ὑπὸ et ἀσπὶς, *clypeus.*

ʽΥπατεία, ας, ἡ, *consulatus:* à seq.

ʽΥπατεύω, f. εύσω, *consulatum gero:* ab ὕπατος.

ʽΥπατικος, η, ον, *consularis:* ab eod.

ʽΥπατος, άτη, ατον, *summus, a, um:* contractè ex ὑπέρτατος. Est et ὕπατος, *consul,* quia penes illos erat summa potestas. Aliquando *honoratus, imus,* et *profundus.* Th. ὑπέρ.

ʽΥπέασι, *subsunt,* Ion. pro ὕπεισι, 3. plur. præs. ind. verbi ὕπειμι, q. ex ὑπὸ et εἰμὶ, *sum.*

ʽΥπέατι, *cultro;* sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

ʽΥπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno.* Th. βάλλω, *jacio:* fut. αλῶ.

ʽΥπεβλέποντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor.* Th. βλέπω, *video,* fut. ψω.

ʽΥπέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sponsioni est obnoxius:* vide in ἔγγυος, *sponsor.*

ʽΥπέδδεισαν, *timuerunt,* 3. plur. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo:* f. σω.

ʽΥπεδείδισαν, *timuerunt,* per Sync. pro ὑπεδεδιίεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi ὑποδείδω, quod ab ὑπὸ et δείδω, *timeo:* fut. δείσω. perf. med. δέδια. plusq. perf. ἐδεδίειν.

ʽΥπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro:* f. ξω. perf. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo.*

ʽΥπεδέκετο, pro ὑπεδέχετο, ab ὑποδέχομαι, *suscipio.*

ʽΥπέδεκτο, *excepit,* Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio:* fut. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

ʽΥπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio:* perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*

ʽΥπέδραμον, aor. 2. verbo ὑποτρέχω.

ʽΥπεθερμάνθη, 3. sing. aor. 1. pass. verbi ὑποθερμαίνω.

ʽΥπεθήκατο, *instruxit,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποτίθημι, *suppono.* Th. τίθημι, *pono:* fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

ʽΥπεικτέον, *cedendum est:* verbale à seq.

ʽΥπείκω, *obedio, succumbo, cedo,* Poët. dicitur ὑποείκω, fut. ὑπείξω. Ex ὑπὸ et εἴκω, *cedo.*

ʽΥπειμι, *subsum, adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

ʽΥπεῖναι, *remittere,* Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφεῖμαι, et ὑπεῖναι, *adesse,* præs. inf. à præc.

ʽΥπείξομαι, fut. 1. med. verbi ὑπείκω, quod vide.

ʽΥπεὶρ, Poët. pro ὑπέρ.

ʽΥπείρεχον, *superabant,* per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. ind. act. et

ʽΥπειρέχοι, *teneat,* 3. sing. præs. opt. act. ab ὑπειρέχω pro ὑπερέχω, *excello:* quod ab ὑπὲρ, *supra,* et ἔχω, *habeo, teneo.*

ʽΥπείροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, *eximius, excellens, excellentior:* ab eod.

ʽΥπείσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *submitto.*

ʽΥπὲκ, præp. *e, ex.* Ex ὑπὸ et ἐκ.

ʽΥπεκδράμειν, *effugere,* a. 2. inf. ab inusit. ὑπεκδραμέω, quod componitur ex ὑπὸ et ἐκδραμέω, pro quo in præsenti usurpatur ἐκτρέχω.

ʽΥπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *subduco.* Th. τίθημι, *pono.*

ʽΥπεκκεῖσθαι, *clam aliquo exportatum esse.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

ʽΥπεκκομίζεσθαι, *clam exportare.* Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ὑπὸ, ἐκ, et κομίζω, *fero.*

ʽΥπεκπέμπω, *clam emitto, submitto.* Th. πέμπω, *mitto.*

ʽΥπεκπροθεῖ, *longè præcurrit,* 3. sing. præs. ind. act. ab

ʽΥπεκπροθέω, -ῶ, f. ήσω, *præcurro:* quod ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, *curro.*

ʽΥπεκπρολύω, f. ύσω, aor. ʽυπεκ-

προίλῦσᾶ, *prius solvo, solvo.* Ex ὑπὲκ, πρὸ et λύω.

Ὑπεκπρορέω, -ῶ, *profluo.* Ex ὑπὲκ, πρὸ et ῥέω.

Ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio:* ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φεύγω, *fugio:* a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφῦγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. præc.

Ὑπεκσαώζω, f. ώσω, *libero, è periculo cripio;* 3. sing. aor. 1. ὑπεξεσαώσειν. Ex ὑπὸ, ἐκ et σαώζω.

Ὑπεκτίθημι, seu ὑπεκτίθεμαι, *aliquò transportandum curo, clam subductum expono.* Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clam effero.* Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, *clam fugiunt,* Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ὑπέκφυγε, *effugisset,* Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, *clam fugio, subterfugio:* ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, *fugio.*

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me subduco:* ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω, *eo.*

Ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi,* aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo, præsumo.* Th. λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελαύνω, f. ελάσω, *adequito:* ex ὑπὸ et ἐλαύνω.

Ὑπελείφθην, *relictus sum,* a. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo:* fut. ψω. Th. λείπω, *linquo:* aor. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo.* Th. λαμβάνω, *capio.* f. m. λήψομαι. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, *solvisti,* Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, *solvo.* f. σω. a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, *exspectabant,* vel *sustinuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *sustineo.* aor. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo:* fut. νῶ. perf. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Ὑπεμνήμυκε, *deflexit, tristatus est,* 3. sing. perf. ind. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, qu. ab ὑπὸ et ἡμύω, *cado, inclino:* fut. ύσω. perf. ἥμυκα, et Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, Pleonasmo Poët. τῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, *recordatus sum,* aor. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco,* quod vide.

Ὑπεναντίος, ᾶ, ον, *contrarius,* (nusquam *subcontrarius,* ut contendit J. Albert. ad Col. ii. 14.) *adversarius; obvius, obviam factus.* Ex ὑπὸ et ἐναντίος, *adversus.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Ὑπεναντίως, *variè, è contrario:* adv. à præc.

Ὑπένερθε, Poët. *sub, subtus:* ex ὑπὸ et ἔνερθε, *infra.* item ἔνερθε, pro ἐνέρθε, ab ἔνερος, *mortuus.*

Ὑπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor:* fut. ήσω. perf. ὑπονενόηκα. ex ὑπὸ et νόος, νῦς, ὁ, *mens.*

Ὑπεξάγω, opt. aor. 2. ὑπεξαγάγοιμι, *subduco, subtraho.* Ex ὑπὸ, ἐξ et ἄγω.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *subtractio:* ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *subtraho:* ab ὑπὸ, ἐξ, et αἱρέω, *capio.*

Ὑπεξαίρω, idem. f. ἀρῶ. perf. ὑπεξῆρκᾶ. ab αἴρω, *tollo:* ex ὑπὸ et ἐξαίρω.

Ὑπεξαλύσκω, fut. ξω, *effugio, subterfugio, devito:* ex ὑπὸ, ἐξ, et ἀλύσκω. vide ἀλύξας.

Ὑπεξαναδὺς, *emersus,* vel *fallens emergendo.* præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, *subeo.*

Ὑπέξειμι, *relinquo, excedo, exeo, subterfugio; in alicujus aspectum aggredior,* Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman. ὑπεξιόντες, *prodeuntes,* aor. 2. part. Herod. l. i. c. 176. *subterfugientes,* l. iv. c. 120. ab ὑπὸ et ἔξειμι, *exeo.* Th. εἶμι, seu ἔω, *eo.*

Ὑπεξερύω, *subtraho:* ab ὑπὸ, ἐξ, et ἐρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho.*

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior.*

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire:* ab

Ὑπεξέρχομαι, *clam egredior, me subduco; ulciscor, punio:* ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέσχε, *effugit,* pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, *clam me subduco.* Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, *subduco.*

Ὑπεξέχω, *clam me subduco.* Th. ἔχω.

Ὑπεξῄεσαν, *se subduxerunt.* Vide ᾔεσαν.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω.

Ὑπεξέσιος, ου, ὁ, *filius familias,* propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, *sub potestate,* scil. patris, nondum emancipatus; *subjectus, subditus.*

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, *subnavigo, sublego.* Th. πλέω, *navigo:* f. πλεύσω. a. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum gen. *super, supra; pro, nomine, vice, loco alterius; propter; per; de:* cum acc. *ultra, trans, supra, præter,* vel *contra:* sine casu adverbii vim habet. in compos. notat *supra, super, pro, præ, trans, præter,* et *intensionem.* (*pro, in commodum,* vel *defensivè,* ut Rom. viii. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; vel *volivè,* προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44, *et orate pro persequentibus et calumniantibus vos.—Juxta,* Ὁ Θεὸς, ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν—ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil ii. 13, *justa beneplacitum.—Vice, loco,* συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῦ λαῦ, Joan. xi. 50, *loco totius populi.* ἵνα ὑπὲρ σῦ διακονῇ μοι, Philem. 13.—*De,* τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέυς δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. *de misericordiâ Deum glorificent.—Quod attinet ad,* ὑπὲρ τῆς παρουσίας τῦ Κυρίυ, 2 Thess. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini.*—Ut Lat. *super,* κράζει ὑπὲρ Ἰσραὴλ, Heb. vi. 27.—*De* pro διὰ, *per,* ὑπὲρ ἧς ἔθνηκε, Soph. Trachin. ver. 271, *per quam moriebatur—Per,* in formulâ adjurandi, λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς ϗ γύνων, Hom. Il. χ. *precor per animam et genua.* καί μιν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. ω. *per patrem supplica.* Vid. plura L. Bos Miscel. cxxxii.—*Propter,* ὑπὲρ παθέων, Eurip. Hippol. 159, *ob mala.* ἐρίδος ὕπερ, Androm. 90, *ob discordiam.* usitatius ὑπὸ. vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1125.)

Ὑπέρᾶ, ᾶς, ἡ, *funis quo antennarum cornua tenduntur et laxantur:* ab ὑπὲρ.

Ὑπεράγαν, adv. *valdè, maximè.*

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo.* Th. ἀγαπάω, *diligo.*

Ὑπεραγόντως, *valdè,* adv. 2 Macch. vii. 20. ab

Ὑπεράγω, f. ξω, *excello.* Th. ἄγω, *duco.*

Ὑπεραΐι, per Dialys. pro ὑπεραεῖ, dat. sing. ab

Ὑπεραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *desuper flans:* ab ὑπὲρ et ἄω, *flo, spiro.*

Ὑπεραινετὸς, ἡ, ὸν, *maximè laudabilis:* ex ὑπὲρ et αἰνετὸς, *laudabilis.*

Ὑπεραίρω, *extollo, supra modum me effero;* item *antecello:* f. ὑπεράρῶ. perf. ὑπερῆρκᾰ. a. 1. ὑπερῆρᾰ. præs. pass. ὑπεραίρομαι, *supra modum efferor,* vel *effero meipsum.* a. 1. pass. ὑπερήρθην. a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπεραισχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *supra modum turpis.* Th. αἰσχρὸς, *turpis.*

Ὑπέρακμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *florem ætatis excedens:* ex ὑπὲρ, *super,* et ἀκμὴ, *cuspis;* item *flos ætatis.*

Ὑπερᾱκρῐᾰ, ων, τὰ, *montium cacumina:* ab

Ὑπερᾱκρῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *loca montana incolens;* ex ὑπὲρ et ἄκρος, *summus.*

Ὑπεραλγέω, -ῶ, fut. ήσω, *supra modum doleo:* ex ὑπὲρ et ἀλγέω.

Ὑπεράλλομαι, *transilio:* ex ἄλλομαι, *salio.*

Ὑπέραλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eximius, præstans:* ex ὑπὲρ et ἄλλος, *alius.*

Ὑπεράλμενον, *transilientem,* per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. sing. part. præs. verbi ὑπεράλλομαι, *salio.*

Ὑπεράνω, et ὑπεράνωθεν, adv. cum gen. *longè suprà.* Ex ὑπὲρ et ἄνω, *sursum.*

Ὑπεραπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo causam agere.*

Ὑπεραρθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, quod vide.

Ὑπεραῤῥωδέω, -ῶ, fut. ήσω, *supra modum metuo:* ex ὑπὲρ et ἀῤῥωδέω, *non metuo,* qu. ex α priv. et ὀῤῥωδέω, *metuo.* Th. ὄῤῥος.

Ὑπερασπίζω, f. ίσω, *clypeo protego, propugno.* Ex ὑπὲρ et ἀσπίζω, *clypeo defendo.* Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

Ὑπερασπισμὸς, ȣ, ὁ, *defensio, propugnatio:* et

Ὑπερασπιϛὴρ, ῆρος ὁ, id. quod

Ὑπερασπιϛὴς, ȣ, ὁ, *propugnator, protector:* à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, fut. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, quod vide.

Ὑπεραυξάνω, *vehementer augesco:* f. ὑπεραυξήσω. aor. 1. ὑπερηύξησᾰ. ex ὑπὲρ et αὐξάνω, *cresco.* Th. αὔξω, *augeo.*

Ὑπεράφανος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro ὑπερήφανος, *superbus:* q. v.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *supra modum gravatus et onustus:* et

Ὑπεράχθομαι, *iniquissimo animo fero, valde doleo.* Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ὑπερβαίνω, *supergredior, transgredior, transcendo; scando super reliquos, transeo: excedo, supero, antecello; opprimo; vinco; prætereo, omitto, non dico.* f. ὑπερβήσομαι. perf. ὑπερβέβηκᾰ. a. 2. ὑπερέβην, ης, η. ex ὑπὲρ et βαίνω, *eo.*

Ὑπερβάλλῃ, *præterierit,* 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβαλλόντως, adv. *excellenter, valde, plus justo.* ab

Ὑπερβάλλω, *projicio ultra; supero, excello; excedo, abundo; contra liceor; trajicio:* f. ἄλῶ. perf. ηκᾰ. perf. med. ὑπερβέβολᾰ. Th. βάλλω, *jacio:* fut. αλῶ. perf. βέβληκα. aor. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβᾰσῐᾰ, ᾱς, et Ion. -ης, ἡ, *transgressio, contemptus,* Poët. pro ὑπέρβασις.

Ὑπέρβᾰσῐς, εως, ἡ, *transgressio, transitus: præstantia; violatio legis, fœderis,* &c. ab ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, *eo;* f. m. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑπέρβᾰτον, ȣ, τὸ, *HYPERBATON,* figura, i. e. trajectus verborum ordo: et

Ὑπερβᾰτὸς, ἡ, ὸν, *excellens, præstantissimus:* ab ὑπερβαίνω, *transgredior,* quod vide.

Ὑπερβέῃ, Att. pro ὑπερβῇ, *transgressus fuerit,* 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω. f. m. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, *superare,* a. 2. inf. act. et

Ὑπερβῇς, *transeas,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὑπέρβῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS.* ex ὑπὲρ et βία, *vis.*

Ὑπέρβῐον, adv. *supra vires:* à præc.

Ὑπερβῐ́ως, adv. idem, et ab eod.

Ὑπερβιάζομαι, f. άσομαι, *vi supero:* ex ὑπὲρ et βιάζομαι.

Ὑπερβολάδην, adv. *supra modum.*

Ὑπερβολαὶ, *saltus, loca montana;* ab ὑπερβολὴ, q. v.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exuberantia, excessus, præstantia, excellentia, HYPERBOLE,* figura; *dilatio;* à perf. med. verbi ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολῐᾰ, ᾱς, ἡ, *excessus:* ab eod.

Ὑπερβολῐκὸς, ἡ, ὸν, *excedens, nimius;* ab ὑπερβολή.

Ὑπερβόρειοι, ων, οἱ, *populi qui ultra Aquilonem habitant.* Th. Βορέας, *Boreas.*

Ὑπεργάζομαι, f. άσομαι, occultè *molior, occultè facio:* ex ὑπὸ et ἐργάζομαι.

Ὑπέρδᾰσυν, acc. sing. ab

Ὑπέρδᾰσυς, -δᾰσυ, *valdè hirsutus:* ex ὑπὲρ et δασὺς, *hirsutus.*

Ὑπερδῐᾰ, per Sync. pro ὑπερδεῐᾰ, accus. sing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *metu superior, qui nullo metu superatur* aut *frangitur:* q. ab ὑπὲρ et δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπερδείδω, *supra modum timeo.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπερδῐκέω, f. ήσω, *causam ago pro:* ab ὑπὲρ et δίκη, *jus.*

Ὑπέρδῐκον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemesin ultricem evitare.* Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. 68. ab

Ὑπέρδῐκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *supra modum justus.* Th. δίκη, *jus.*

Ὑπερεδρᾰμομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *præcurro.* Th. τρέχω, *curro.* fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Ὑπερδῠνᾰμόω, *prævaleo:* f. ώσω. a. 1. ὑπερεδυνάμωσᾰ. ab ὑπὲρ et δύναμαι, *possum:* aor. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθέμην, σο, το, aor. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *supra pono.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo:* f. είσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, όντος. ab ὑπὲρ et εἴδω, *video:* aor. 2. εἶδον, et ἴδον. item *confirmo, suffulcio:* ab ὑπὸ et ἐρείδω, *fulcio.*

Ὑπερείπω, f. ψω, *subverto, expugno:* aor. 2. ὑπήριπον. Ex ὑπὸ et ἐρείπω.

Ὑπερεῖσαι, aor. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio, fulcimine suppono:* ab ὑπὸ, *sub,* et ἐρείδω, *fulcio.*

Ὑπερέκεινᾰ, adv. *ultrà, trans,* cum genit. 2 Cor. x. ver. 16. idem quod ἔκεινα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adv. loci. Interdum *illic, antè.*

Ὑπερεκπλήσσω, f. ήξω, *supra modum terrefacio:* ὑπερεκπέπληγμαι, perf. pass. ex ὑπὲρ et ἐκπλήσσω.

Ὑπερεκτείνω, *præter modum produco, extendo me ultrà quàm fas est:* f. ὑπερεκτενῶ. a. 1. ὑπερεξέτεινᾰ. quod ab ὑπὲρ, ἐκ, et τείνω, *tendo.*

Ὑπερεκτῑ́νω, f. ίσω, *solvo pro:*

ab ὑπὲρ, ἐκ, et τίνω, seu τίω, *solvo.*

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *depensio, depensus:* à præc.

Ὑπερεκχέω, *super effundo:* f. ὑπερεκχεύσω. perf. ὑπερεκκέχυκα. Ex ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, *fundo,* fut. χεύσω.

Ὑπερεκχύνω, *nimiùm effundo.* Sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo.* ex ὑπὲρ, ἐκ, et χύνω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo:* f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, *qui superavit, qui vicit,* aor. 2. part. act. ab ὑπέρχομαι.

Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo:* ex ὑπὲρ et ἐντυγχάνω, quod vide.

Ὑπερέξει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ab

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior:* ex ὑπὲρ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio:* fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodùm effero:* a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et αἴρω, *tollo.*

Ὑπερεπιθυμέω, *admodùm desidero:* quod ex ὑπὲρ et ἐπιθυμέω, *desidero,* quod vide.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo.*

Ὑπερέπτω, f. ψω, *clam arrodo, subtraho, aufero.* Ex ὑπὸ et ἐρέπτω.

Ὑπερέσχε, *protexit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, præsto.*

Ὑπερεύγω, fut. ξω, *subrubesco:* ex ὑπὸ et ἐρεύγω.

Ὑπερευφραίνω, *magnâ lætitiâ afficio.*

Ὑπερεφάνης, seu ὑπερήφανος, quod vide.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, τουτέστιν, ἐφονεύθη, καὶ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæsus est.* Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, *teneo super* aut *supra, supereminco, præstantior sum, supero:* τὸ ὑπερέχον, *eminentia,* præs. part. n. g. et in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *sublimia:* f. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. q. ex ὑπὲρ et ἔχω, *habeo:* f. ἕξω et σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερήδομαι, *supra modum delector.* Th. ἡδὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *suavis, lætus.*

Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præscriptum diem, fœnus pro debito ad diem non soluto:* ab

Ὑπερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præteriens diem promissum,* vel *condictum; qui intra diem non persolvit debitum:* cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, *quæ florem ætatis excessit,* Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως, *ne putes te ætatem excessisse quâ audiendi sunt poëtæ.* At ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινὰ, apud Dem. et passim, *tarda nomina acerbè compellare, et moræ pretium exigere.* Dup. in Theophr. Ch. p. 361. ab ὑπὲρ et ἡμέρα, *dies.*

Ὑπερημίσεις, *excedentes numero dimidium:* ab ἥμισυς, εος, *dimidius.*

Ὑπερηνορέω, *ultra virum possum, superbio:* ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *superbus, supra modum virilis, fortis:* ab ὑπὲρ et ἀνήρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, supero;* quod ex ὑπὲρ et αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ὑπερήσει, 3. sing. fut. verbi ὑπερίημι.

Ὑπερήφανα τέκνα, *superba proles.* Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανέω, -ῶ, f. ήσω, *superbio; effero me; fastidio;* cum acc. *jacto:* à seq.

Ὑπερηφάνης, ες, *superbus, arrogans.*

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia, fastus:* à seq.

Ὑπερήφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *superbus, qui supra alios vult videri.* Subst. cum genit. in masc. *contemptor.* in neut. *magnificentia, pulchritudo eximia.* à φαίνομαι.

Ὑπερηφάνως, adv. *arroganter, superbè:* à præc.

Ὕπερθε, seu ὕπερθεν, adv. *desuper, suprà.* ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψοῦν, *extollere, in altum evehere.* Th. ὑπὲρ, *super.*

Ὑπερθεματίζω, *licitor, liceor, pretium augeo.* tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium superadditum.* Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμὸς, οῦ, ὁ, *licitatio, adjectio:* et

Ὑπερθεματιστὴς, οῦ, ὁ, *licitator:* ab ὑπερθεματίζω.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procrastinatio:* ab ὑπερτίθημι, *differo.* Th. τίθημι, *pono.*

Ὑπερθορέονται, 3. plur. præs. ind. med. verbi seq.

Ὑπερθορέω, -ῶ, f. ήσω, *supersilio, transilio:* ex ὑπὲρ et θορέω, *salio.*

Ὑπέρθορον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi præc.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus:* ex ὑπὲρ et θυμὸς, οῦ, , *animus.*

Ὑπερθύριον, *superliminare:* et

Ὑπέρθυρον, idem: ex ὑπὲρ, *super,* et θύρα, *janua.*

Ὑπερίδης, ου, ὁ, *HYPERIDES,* nomen proprium.

Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo;* quod vide.

Ὑπερίημι, f. ήσω, *transmitto.* Ex ὑπὲρ et ἵημι.

ΥΠΕΡΙΚΟΝ, ου, vel -όν, οῦ, τὸ, *HYPERICUM,* herba.

Ὑπερικταίνομαι, *valdè gestio pedibus,* seu *subsulto, præ lætitia.* Ex ὑπὲρ et ἀκταίνω.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ου. ab

Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab Ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab ὑπερίων.

Ὑπερισχύω, *vigeo, prævaleo:* fut. ύσω. perf. κα. ab ἰσχύω, *possum.*

Ὑπερίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *supergrediens;* epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, *super iens:* item nomen propr.

Ὑπερκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *longè formosissimus:* ex ὑπὲρ et καλός.

Ὑπερκαταβαίνω, aor. 2. ὑπερκατέβην, *transcendo.* Ex ὑπὲρ, κατὰ, et βαίνω.

Ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Luc. Necyom. *pudibundus, supra modum tristis:* ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάω, *luceo.*

Ὑπέρκειμαι, *superjaceo, præcedo, immineo.*

Ὑπερκεράννυμι, *superinfundo:* f. -κεράσω. perf. -κεκέρακα. ex ὑπὲρ et κεράννυμι, *misceo.*

Ὑπερκεράω, -ῶ, *cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero;* ex ὑπὲρ et κέρας, *cornu.*

Ὑπερκορέσαις, *exsaturaveris,* 2. sing. aor. 1. opt. act. verbi seq.

Ὑπερκορέω, f. έσω, *exsaturo;* ex ὑπὲρ et κορέω, *satio.*

Ὑπερκρατέω, -ῶ, *superior sum:* ex ὑπὲρ et κρατέω, *teneo.*

Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμαννύω, *super* vel *supra suspendo.* Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, *suspendo:* f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ supereminens:* ex ὑπὲρ et κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

Ὑπερκύπτω, f. ψω, *caput profero ad prospiciendum; exsu-*

pero, cum acc. Plut. in Lycurg. ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον. Et cum gen. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λησρικοῖς ὄρους ὑπερκύψαντες, Heliod. l. 1.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, *propugno*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *supra modum magnus*. Ex ὑπὲρ et μέγεθος, q. à μέγας, *magnus*.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab ὑπερμενής.

Ὑπερμενέω, -ῶ, *viribus præpolleo, viribus supero; superbio*. ab

Ὑπερμενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *præpotens*; dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *præcelsus, prælongus, ingens*: à μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμορα, *præter fatum, contra quod in fatis erat*; à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Ὑπερνεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubes excedens*.

Ὑπερνικάω, -ῶ, *plus quam victor sum, longè supero*: fut. ήσω. perf. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, *vinco*.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, *populi qui supra Austrum habitant*. Th. νότος, ου, ὁ, *Notus, Auster*.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prætumidus, superbus*; ex ὑπὲρ, *super*, (id est, *nimis*,) et ὄγκος, ου, ὁ, *tumor, fastus*.

Ὑπεροικέω, *suprà habito*. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in superiori parte domûs domicilium* seu *sedes habet*: ex ὑπὲρ et οἶκος.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, *superbia*; dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab ὑπέροπλος.

Ὑπεροπλίζομαι, f. ίσομαι, Ep. opt. aor. 1. ὑπεροπλισσαίμην, *audactèr aliquid facio; superbio, insolesco, insulto, per insolentiam noceo*. Ex ὑπὲρ et ὅπλον.

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insolens, elatus, fortis, audax, cujus robur arma superat*. Pindar. in Olymp. dixit ἄταν ὑπέροπλον, *calamitatem ineluctabilem*. ex ὑπὲρ, *super*, et ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, *superbus*: et

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, *qui contemnere et superbè despicari solet, superbus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπεροπτικῶς, adv. *more eorum qui superbè contemnunt*: à præc.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, *despectio, contemptus*: ab

Ὑπεροράω, *contemno, negligo*: fut. άσω. perf. ὑπερεώρακα. ex Th. ὁράω, *video*.

Ὑπερορῶντας, acc. plur. part. præs. act. verbi præced.

ὝΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *pistillum*. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia, excellentia*: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, *ingentes, immanes*, acc. plur. ab ὑπέροχος. Hinc

Ὑπεροχωτάτα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, *excellentissima*. ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, *despectus, contemptus*: it. *superbia*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπάδητε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, *transilitis*, 2. pl. præs. ind. act. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπερισσεύω, *superabundo*: f. εύσω. a. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, *vehementèr exundo*: cum dat. ab ὑπὲρ et περισσὸς, *eximius, præstans*. Th. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. *supra modum*: ab iisd.

Ὑπερπέτομαι, aor. 2. ὑπερεπτάμην, *supervolo, supernè volo*. Ex ὑπὲρ et πέτομαι.

Ὑπερπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *transilio*: ex ὑπὲρ et πηδάω, *salto*.

Ὑπερπίμπλημι, *super impleo*: ab ὑπὲρ, *super*, et πίμπλημι, id. quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπίπτω, *excedo, supero, præterlabor, prætereo*. Th. πίπτω, *cado*.

Ὑπερπλεονάζω, *superabundo, exubero*: fut. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα. ab ὑπὲρ et πλεονάζω, *plus habeo*: hoc à πλέων, seu πλείων, *amplior*. Th. πολὺς, *multus*.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έεις, -εῖς, *exundo*: fut. ήσω. ab ὑπὲρ et πλημμύρα, idem quod πλήμμη, *æstus maris accedens*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *transmarinus, -a*: ex ὑπὲρ et πόντος, ου, ὁ, *mare*.

Ὑπεῤῥάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπεῤῥήγνυμι, *subtus rumpo*: quod ex ὑπὸ et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*: fut. ῥήξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην. perf. med. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα.

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, *plus quàm perfectus*: ab ὑπὲρ et συντελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Ὑπερτάζω, f. άσω, *superficiarium sulcum duco*: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, *super*: comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *suprema*, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, superlat. *summus, altissimus*; item *maximus*: in comp. ὑπέρτερος, *superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερτείνω, f. ενῶ, *supra modum tendo, intendo*. ὑπερτείνω et ὑπερτείνομαι, *extollor supra* vel *ultra; supero, excedo; tensus sum supra* vel *super*: ex ὑπὲρ et τείνω.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *storea superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, *superior*, compar. ab ὑπὲρ, *super*: in superlat. ὑπέρτατος, *supremus*.

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, *superponere*, præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, *superpono, super attollo, præpono; differo, procrastino*. ὑπερτίθεμαι, *procrastino, differo; ad alium judicem rejicio; supero*. ex ὑπὲρ et τίθημι.

Ὑπερτρέχω, *supercurro*. Th. τρέχω.

Ὑπέρυθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subruber*: ex ὑπὸ et ἐρυθρός.

Ὑπερυμνητὸς, ἡ, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *superlaudabilis, admodùm laudabilis*: ex ὑπὲρ et ὑμνητός.

Ὑπερυψόω, -ῶ, *in summam effero sublimitatem*: fut. ώσω. perf. ὑπερύψωκα. a. 1. ὑπερύψωσα. ab ὑπὲρ, *super*, et ὑψόω, *in altum tollo*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑπερφερής, έος, ὁ ϗ ἡ, *præcellens*: à seq.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, *excello, supero*. Th. φέρω.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est*: ab ὑπὲρ, *supra*, et φιάλη, *phiala, vas ex quo libamina fundebantur*. Exponitur etiam *vinosus, superbus*; item *immensus*. et ponitur in laude teste Suidâ.

Ὑπερφιάλως, adv. *fœdifragè, superbè, arrogantèr*: à præc.

Ὑπερφιλέω, -ῶ, f. ήσω, *vehementèr amo*: ex ὑπὲρ et φιλέω.

Ὑπερφοβέω, -ῶ, f. ήσω, *vehementèr terreo*. ὑπερφοβέομαι, -οῦμαι, *vehementèr timeo*. ex ὑπὲρ et φοβέω.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, fut. ήσω, *supra modum de me sentio, insolesco*; item *suprà sapio*, Rom. xii. 3. à φρονέω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.
Ὑπερφυᾶ, et -ῆ, acc. sing. ab
Ὑπερφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *naturæ modum excedens, valdè admirandus, insignis*: ab ὑπὲρ et φυὴ, ῆς, ἡ, *natura*. Th. φύω, *gigno*.
Ὑπερφυῶς, adv. *mirificè*: à pr.
Ὑπερφωνέω, -ῶ, fut. ήσω, *valdè clamo*.
Ὑπερχαίρω, f. αρῶ, *valdè gaudeo*: ex ὑπὲρ et χαίρω.
Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè gaudens*: à præc.
Ὑπερχέω, *effundo, supereffundo*: f. χεύσω. præs. pass. ὑπερχέομαι, *exubero, supereffundor*. ex χέω, *fundo*.
Ὑπέρχομαι, *subeo*; cum accus. *circumvenio, deludo*; εἶδες οἷ ὑπέρχεται, ὥσπερεὶ γέροντας, ὑμᾶς, Aristoph. in Equis, *vides quomodo vos, tanquam senes, circumvenit et deludit*. cum dat. etiam *in mentem venio*, ἐδὲν ὑπέρχεταί μοι τῦτο, Isocr. Panath. p. 208. *obsequiosè colo*. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Ὑπερχύω, *diffundo, superfundo*: fut. -χύσω. perf. -κέχυκα. à χύω.
Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, *palatum*, quod *summum* in ore locum possidet: ab ὑπερῷος.
Ὑπερωέω, -ῶ, f. ήσω, *retrocedo, regredior*: ex ὑπὸ et ἐρωέω, *fluo, recedo*.
Ὑπερώησαν, *retrocesserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à præc.
Ὑπερωΐόθεν, adv. *ex summa ædium parte, è cœnaculo*. ab ὑπερώϊον, i. q. ὑπερῷον.
Ὑπερώϊος, ε, ὁ, *qui in summâ ædium parte est*: ex ὑπὲρ et ὤϊα, unde ᾠα.
Ὑπερῷον, ῴε, τὸ, *summa ædium pars, cœnaculum; palatium*: à seq.
Ὑπερῷος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui in summâ ædium parte est*: contr. ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος à πατρώϊος, Bos.
Ὑπερωτάτος, άτη, ατον, *supremus*, superlat. ab ὑπὲρ, *super*; compar. ὑπερώτερος, *superior*.
Ὑπισσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, *suberit*, 3. sing. fut. 1. med. verbi ὕπειμι ab εἰμὶ, *sum*.
Ὑπέςαν, Dor. pro ὑπέςην, *suscepi*, sed ὑπέςαν, Bœot. Sync. pro ὑπέςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίςημι, *suppono, subjicio*. Th. ἵςημι, *statuo*: fut. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Ὑπεςιλάμην, *subterfugerim*, a. 1. ind. med. verbi ὑποςέλλω, *subduco*. Th. ςέλλω, *contraho*: f. ςελῶ. a. 1. ἔςειλα.
Ὑπέςη, *pollicetur*; et in 1. pl. ὑπέςημεν, a. 2. verbi ὑφίςημι. Th. ἵςημι, *sto*.
Ὕπεςι, *subest*, 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.
Ὑπέςρεφε, *avertebat*, 3. sing. imperf. act. verbi ὑποςρέφω. Th. ςρέφω, *verto*: f. ψω. a. 1. ἔςρεψα. a. 2. ἔςραφον.
Ὑπέςρεψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.
Ὑπέσχε, *sustinuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπίσχω, *sustineo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.
Ὑπέσχετο, *promisit*, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ὑπισχνέομαι, -ῦμαι, *promitto*: fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. med. ὑπεσχόμην.
Ὑπέσχημαι, *pollicitus sum*, perf. pass. verbi ὑπισχνέομαι. vide sup.
Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio*, quod vide.
Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ὑπεύθυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens*: qui scil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur. ab ὑπὸ et εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratûs gesti ratio deposcitur*. Th. εὐθὺς, *rectus*.
Ὑπευνηθεῖσ', *congressa*: pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, *sopio*: f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.
Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. à φθῆμι. a. 2. part. med. φθάμενος.
Ὑπέχω, *suppono, submitto*; *sustineo*; *subeo*: cum acc. f. ὑφέξω. a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε. præs. part. ὑπέχων, εσα, ον. Th. ἔχω, *habeo*.
Ὑπήκοος, ε, ὁ ϗ ἡ, *obediens*: ab ὑπακέω, *obedio*. Th. ἀκέω, *audio*: f. σω. perf. ἤκεκα. perf. med. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.
Ὑπήκεον, imperf. act. verbi ὑπακέω, *obedio*: f. σω. a. 1. ὑπήκεσα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπηκέσατε. ab eod. verbo.
Ὑπηκέσατε, 2. pl. ὑπήκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ὑπήνεικαν, *subduxerunt*, Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco*. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ε, *qui est sub vento positus*. Th. ἄνεμος, *ventus*. Poët. ἤνεμος.
ὙΠΗΝΗ, ης, ἡ, *barba, pili circa labia*.
Ὑπηνήτης, ε, ὁ, *juvenis pubescens*: à præc.
Ὑπήντησα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπήντησαν, aor. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro*: fut. ήσω. perf. ὑπήντηκα. quod vide.
Ὑπηντίασε, *obviam processit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.
Ὑπηοῖος, οίη, οῖον, *matutinus*. Ex ὑπὸ et ἠώς.
Ὑπηργμένος, η, ον, *qui fuit*, perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*: fut. ξω. perf. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.
Ὑπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, *remigatio*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*: fut. ἐρέσω. perf. ἤρεκα. perf. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.
Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab
Ὑπηρετέω, -ῶ, *servio, ministro*: cum dat. f. ήσω. perf. ὑπηρέτηκα. aor. 1. ὑπηρέτησα. ab ὑπηρέτης.
Ὑπηρέτημα, et ὑπηρέτησις, *ministerium*: à præced.
Ὑπηρέτης, ε, ὁ, *remex*, propriè, sed per Synec. speciei, *quilibet minister, famulus*: ab ὑπὸ et ἐρέτης, ε, ὁ, *remex*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω.
Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ὑπηρετέω, q. v.
Ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *servilis, ministerialis*: ab ὑπηρέτης.
Ὑπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo*: qu. ex ὑπὸ et αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. pass. ἤρθην.
Ὑπῆρξα, *exstiti*, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: fut. ξω. perf. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, *initium*.
Ὑπῆρχα, ας, ε, *exstiti*: perf. ind. act. et
Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.
Ὑπῆσαν, *prominebant*, 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.
Ὑπήσειν, Ion. pro ὑφήσειν. f. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.
Ὑπῖεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*: ab eod. th.

Ὑπίλλω, *claudo:* ab ἴλλω, *claudo, stringo, oculis conniveo.* Th. ἴλλος, ȣ, ὁ, *oculus.*

Ὑπίςασθαι, Ion. pro ὑφίςασθαι, *subsidere, subesse.* Th. ἵςημι, *sto.*

Ὑπισχνέομαι, -ȣ̃μαι, *polliceor, promitto:* f. m. ὑποσχήσομαι. perf. pass. ὑπίσχημαι. a. 1. ὑπισχήθην. a. 2. m. ὑπισχόμην. ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχομαι, *polliceor, promitto:* ex ὑπὸ et ἴσχω, *teneo.*

Ὑπνάλεος, έα, εον, *somno gravatus, somnolentus.* Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio, somnum capio:* ab ὕπνος.

Ὑπνομαχέω, -ῶ, *cum somno pugno.* Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος et μάχομαι.

ὝΠΝΟΣ, ȣ, ὁ, *SOMNUS, sopor.*

Ὑπνȣ̃ντᾰ, acc. sing. præs. part. act. verbi seq.

Ὑπνόω, -ῶ, f. ώσω, *dormio;* item *somnum affero, somnum concilio:* ab ὕπνος.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνȣ, *somni,* gen. sing. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντᾱς, Ion. et Poët. pro ὑπνȣ̃ντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνόω, *dormio:* ab eod. th.

ὙΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) cum. gen. junctum verbis passivis et neutris, *à, ab, ex, præ, per.* Cum dat. *SUB, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite.* Cum acc. *SUB,* de loco et tempore; *ad,* de loco. Ὑπό τι, *quodammodo, aliquatenus.* In compositione etiam *submissionem* et *diminutionem* significat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, *se quæstui subjicere, lucro servire.*

Ὑπόβαθρον, ȣ, τὸ, *scabellum, subsellium:* ex ὑπὸ et βαθρόν.

Ὑποβαίνω, fut. βήσομαι, *subeo; progredior; inferior sum.* med. *submitto, demitto me.* ex ὑπὸ et βαίνω.

Ὑποβάλλω, *subjicio, suppono; suggero, moneo; spurium pro genuino,* vel *falsum pro vero, vendito;* (et sic imprimis in med. ὑποβάλλομαι) *interloquor; objicio:* f. ᾰλῶ. perf. ὑποβέβληκᾰ. aor. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

Ὑποβᾱ́ς, ᾶσᾰ, ᾰ́ν, aor. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, *progredior.*

Ὑποβάσῐς, ιως, *decrementum;* item *fundamentum:* ab eod.

Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aspicio, limis intueor, suspicor; aversor, contemno.* Th. βλέπω, *video:* f. ψω.

Ὑπόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *suppositilius, subditus;* item *subornatus,* Jos. Bell. Jud. v. 10. 4. ab ὑποβάλλω.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo,* vel *interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione:* ab ὑποβάλλω.

Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, *subjectio; culcita,* aut *quicquid insternendi* aut *incubandi causâ paratur,* cujusmodi sunt *tapetes, tegetes, storeæ,* et id genus alia; *subjectio rei falsæ pro verâ, fraus; admonitio; sermonis interpellatio; vices; insidiæ occultæ;* figura rhetorica.

Ὑπόβρῠχᾰ, adv. *in profundo, sub aquâ.* Ab ὑποβρέχω.

Ὑποβρῠχίᾰ, acc. sing. ab ὑποβρῠχὴς, *aquis submersus.* Alii legunt ὑπὸ βρυχία. Th. βρύχω, f. ξω, *strideo:* vel potiùs à βρέχω, *madefacio.*

Ὑποβρῠ́χῐος, ῐ́ᾱ, ῐον, *submersus:* ab ὑπὸ et βρύχω.

Ὑπόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *subterraneus.* Th. γαῖα.

Ὑπογᾰ́μῐος, ῐ́ᾱ, ῐον, *sub nuptiis jam insecuturis.* ἀδίκημα ὑπογάμιον, Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. *injustitia sponsæ ante nuptias ab alio vitiatæ.*

Ὑπογάςριον, adv. *subventrale.* Th. γαςὴρ, *venter.*

Ὑπογραμμὸς, ȣ̃, ὁ, *forma delineata, præscriptum exemplar:* ex ὑπὸ et γραμμή.

Ὑπογρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio;* item *fucus quo oculos subliniunt:* à seq.

Ὑπογρᾰ́φω, *subscribo, subsigno, describo, breviter definio; dicta alicujus excipio; delineo; præscribo, doceo scribere; probo me, ostendo; tacitè indico;* item *fuco, fucô* vel *cerussâ illino:* f. ψω. perf. pass. ὑπογέγραμμαι. ex ὑπὸ et γράφω.

Ὑπόγυιον, et ὑπόγυον, adv. *nuper, ex tempore.* ἐξ ὑπογυίȣ, *subitò.* ὑπογυίως, *nuper.* Th. γυῖον, ȣ, τὸ, *membrum;* pl. γυῖα, *pedes.*

Ὑπόγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est, instans;* item *recens.* Vide præced.

Ὑποδᾰμᾰ́ω, -ῶ, vel ὑποδάμνημῐ, *subjugo;* med. ὑποδάμνᾰμαι, *subjugor, subjectus sum, cedo.* Ex ὑπὸ et δαμάω, δάμνημι.

Ὑποδδείσᾱς, *subveritus,* aor. 1. part. act. gem. δ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

Ὑποδέδεκται, 3. sing. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio,* qu. vide.

Ὑποδεδεμένȣς, acc. plur. perf. part. pass. verbi ὑποδέω, *subligo,* quod vide.

Ὑποδεδρόμᾱκεν, Æol. pro ὑποδεδρόμηκεν, *subiit,* 3. sing. perf. ind. act. inusitati ὑποδρομάω sive ὑποδρομέω, pro quo usurpatur ὑποτρέχω.

Ὑποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inferior:* ab ὑποδέομαι. Sed

Ὑποδεὴς, έος, *sublimidus:* ex ὑπὸ et δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπόδειγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *exemplum, exemplar:* ab ὑποδείκνυμι, *indico,* quod vide.

Ὑποδείδω, *subvereor, aliquantùm metuo:* it. simpl. *metuo.* Th. δείδω, f. σω, *timeo.*

Ὑποδείκνῡ, per Apoc. pro ὑποδείκνῡσῐ, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνῡμῐ, *præmonstro, indico:* f. δείξω. a. 1. ὑπέδειξᾰ. perf. χᾰ. perf. pass. δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo,* f. ξω.

Ὑποδειμαίνω, *timeo:* ab ὑπὸ et δειμαίνω.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ὑποδείξᾱς, αντος, aor. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere.* Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω pro -είξω.

Ὑποδεξῐ́ᾱ, ᾱς, et Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi:* ab ὑποδέχομαι, *excipio.* Th. δέχομαι, *capio:* f. m. ξομαι.

Ὑποδέξῐη, ης, ἡ, *susceptio,* Ion. pro præced.

Ὑποδέξῐος, ῐ́ᾱ, ῐον, *susceptor, capax, opportunus:* ab

Ὑποδέομαι, *rogo humilitèr; egeo.*

Ὑποδέχομαι, *suscipio, excipio, recipio; probo, credo; promitto:* f. δέξομαι. perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. m. ὑποδεξᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo:* fut. ήσω. perf. -δέδεκᾰ, et -κᾰ. præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor,* vel *calceo me:* perf. pass. -δέδεμαι. perf. part. -δεδεμένος, η, ον. a. 1. m. ὑπεδησᾰ́μην, ω, ᾰτο.

a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι. ex ὑπὸ et δέω, *ligo*.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, solea*: à præced. verbo.

Ὑπὸ δ' ᾔρειον, pro ὑφῄρειόν δε, imperf. ab ὑφαιρέω, *subduco*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑπόδησαι, aor. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, *paulatim corrumpo*.

Ὑποδιδάσκω, *subdoceo*: f. -δάξω. perf. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ὑπόδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obnoxius, reus*: cum dat. ab ὑπὸ et δίκη.

Ὑποδμάομαι, ῶμαι, *domo, subigo*: f. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. ὑπεδμήθην. a. 1. part. ὑποδμηθείς. per Syncop. pro ὑποδαμάομαι. ex ὑπὸ et δαμάω.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, aor. 1. part. pass. f. g. verbi præc.

Ὑποδμώς, ῶος, ὁ, *subjectus, servus*. ab ὑποδαμάω.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *exceptio, receptio; convivium; favor in causâ alicujus; approbatio*: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπόδρα, adv. *torvè*. qu. ὑπόρα. ab ὑφοράω, *torvè aspicio*. per Pleonasm. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video*.

Ὑποδραμὼν, όντος, aor. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, *curro*: fut. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον.

Ὑποδράω, -ῶ, *famulor, inservio*: ex ὑπὸ et δράω, *facio*.

Ὑποδρήσειν, *administrare*, f. 1. infin. act. verbi ὑποδράω.

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστὴρ, idem, Ion. pro δραστὴρ, quod à δράω, *famulor*.

Ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, *ad locum editiorem accessio*: ab ὑπὸ et δρόμος.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *subroscidus*. Th. δρόσος, ου, ἡ, *ros*.

Ὑποδρώωσι, *inserviunt*, Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω.

Ὑποδῦσαι, *suscipere*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *subeo*.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, *subucula, vestis interior*: ab

Ὑποδύω, *subeo, ingredior; clam ingredior; suscipio*. Th. δύω, *subeo*.

Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo, morem gero, cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.

Ὑποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *adjutor, minister*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *famulus æditui; minister*: ex ὑπὸ et ζα, intensiva partic. et κορέω, *verro, purgo*.

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, fut. ξω, *subjugo, subjicio*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, *jumentum subjuge, asina subjugis*: à seq.

Ὑποζύγιος, ία, ιον, et ὑπόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *subjugis, subjugalis*: ab ὑποζευγνύω.

Ὑποζώννυμι, *succingo*: præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος, et in f. g. νῦσα, in neut. νὺν, ύντος. f. ζώσω. perf. ἔζωκα. ex ὑπὸ et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, *quod supponitur, pedamentum, basis*: ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*; et ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, *calefacio*.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, basis; argumentum, thema; propositum; controversia, causa, quæstio proposita; legis casus, suppositio; occasio; prætextus; institutum, vitæ ratio; dogma, decretum*. ὑποθέσεις etiam dictæ sunt *principia et elementa scientiarum*, quas quidam *suppositiones*, quidam *subjectiones*, dicunt. dat. pl. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι.

Ὑπόθευ, *suggere, da consilium*, aor. 2. imperat. med. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -εο, Att. -ου. ab eod.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. m. verbi

Ὑποθέω, *cursu subeo*. Vide θέω, *curro*.

Ὑποθῆκαι, ων, αἱ, *præcepta, admonitiones*: ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, *suppositio, argumentum; pignus*; quod tam de *rebus immobilibus* quàm *mobilibus* dicitur. Salm. de modo usur. p. 595. ab ὑποτίθημι, *suppono*.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum, admonitio*: ab eod.

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*, f. 1. m. ab eod.

Ὑποθραύω, f. αύσω, *levitèr vulnero*: ex ὑπὸ et θραύω.

Ὑποθυμάδες, ων, αἱ, Alcæus. Scribitur et ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάομαι, -ῶμαι, præs. pass. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, part. præs. pass. ab

Ὑποθυμιάω, -ῶ, fut. άσω, *suffio, odores incendo*: ex ὑπὸ et θυμιάω, *suffio*.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles*: à præced.

Ὑποθωπεύω, fut. εύσω, *adulor, subblandior*: ex ὑπὸ et θωπεύω, idem quod Th. θώπτω, *assentor*.

Ὑποθωρήσσω, f. ξω, *clam armo*. Ex ὑπὸ et θωρήσσω.

Ὑποιστέον, *ferre oportet, subeundum*: verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. φέρω, *fero*: fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑποκαθίημι, *demitto, insidior*: ab ὑπὸ et καθίημι.

Ὑποκαθίστημι, *substituo*: ex ὑπὸ et καθίστημι.

Ὑποκαίω, *succendo*. Th. καίω, *uro*: fut. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sub corde*. Th. καρδία, *cor*.

Ὑποκάτω, *sub*: præp. ex ὑπὸ et κάτω, *deorsum*.

Ὑποκάτωθεν, adv. *infernè*.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum, constituor*: præs. part. ὑποκείμενος, η, ον, *subjectus, subtractus*: f. 1. med. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑποκεντῶ, *suppungo, pungo*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ὑποκινέω, -ῶ, fut. ήσω, *levitèr moveo, labefacto; commoveo*: ex ὑπὸ et κινέω.

Ὑποκλέπτουσα, *abscondens*, præs. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, *suffuror*; item *occulo, prætexo, fallo, dissimulo*. Th. κλέπτω, *furor*: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. perf. med. κέκλοπα.

Ὑποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino*. Th. κλίνω, *reclino*: fut. νῶ. perf. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Ὑποκλονέω, f. ήσω, *subagito, turbo*. Ex ὑπὸ et κλονέω.

Ὑποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

Ὑποκλύζω, f. ύσω, *inundo, submergo; infundo*: ex ὑπὸ et κλύζω.

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, *subluvies*, id est, *sordes quæ subtùs ex fundo luuntur*: à præc.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, *sumen subventrale*: qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter*.

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est in sinu*. Th. κόλπος, *sinus*.

Ὑποκορίζομαι, *subblandior, blandior;* (puto ferè ut κόρον vel κόρην, puellarem ætatem, blandis verbis solemus tractare;) *rem odiosam specioso nomine appello*, vel *minùs invidioso*, Xenoph. verò, Memorab. ii. 1. sect. 26, contrario sensu *turpiori* sc. et *invidioso* usus videtur, Ἡ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσί με Κακίαν, *Illa vero, et amici mei, ait*, Felicitatem *me appellant; at qui oderunt obtrectando vocant* Ignaviam. Ubi tamen ΜΗ' ὑποκοριζόμενοι legendum. *Illi vero qui oderant*, NEUTIQUAM *blandientes* Infelicitatem *me vocant*. (Geminatione μὲ et μὴ, exulavit mox altera.) Locum respexit tum Damascius apud Phot. p. 1032. tum Aristides, vol. II. p. 112. Ille: πολλοῖς προσέκρουσεν οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι, *multas offendit quod vitia coram verbis extenuare non posset*. Hic: Οὔτε τὰς κακίας ὑποκορίζεσθαι τῷ τῆς ἀρετῆς ὀνόματι, *nec vitiis virtutis titulo blandiri*. Toup. in Suid. in voce. ab ὑπὸ et κορίζομαι.

Ὑποκρέκω, fut. έξω, *resono, respondeo, ad gratiam assono; levem quendam sonum edo, qualis editur à cythara dum ejus fides ad numeros concinnantur:* ex ὑπὸ et κρέκω, *pectine* seu *radio pulso*.

Ὑποκρητηρίδιον, ου, τὸ, *basis crateris:* Herodot. 1. 46. Athen. v. 13. à κρητήρ.

Ὑποκρῖνομαι, *simulo, fingo; respondeo; interpretor, explico, judicium fero:* f. m. κρινοῦμαι. perf. pass. κέκριμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico*.

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio;* Angl. HYPOCRISY; *histrionis gestus; pronunciatio* seu *actio oratoris; responsio:* à præc.

Ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, *simulator*, *HYPOCRITA*; Angl. HYPOCRITE; *histrio; conjector, interpres*. in voc. ὦ ὑποκριτά. ab ὑποκρίνομαι.

Ὑποκρύπτω, fut. ψω, *occultè condo, clanculùm repono;* item *dissimulo, celo, subticeo*. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Ὑπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, καὶ λαθραίως, *clam, occultè:* à præced.

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *subtus rotundus, aliquantùm rotundus*. Th. κύκλος, *circulus*.

Ὑποκυμαίνω, *fluctuo*. λόγος ὑποκυμαίνων, *oratio turgida*, Philost. de vita Sophist. in Aspasio, ut legi debet, pro λόγον ὑπομενοῦντα. Toup. in Suid. p. 101.

Ὑποκύομαι, f. ύσομαι, *gravida fio:* ex ὑπὸ et κύω.

Ὑποκύπτω, fut. ψω, *succumbo, submitto me alicui*. Th. κύπτω.

Ὑποκυσσαμένη, ης, ἡ, *prægnans, gravida facta*, a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi ὑποκύομαι.

Ὑπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. et

Ὑπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαῒς, ΐδος, ἡ, *curruca*, avis. qu. ὑπὸ τοὺς λᾶας, id est, *sub lapidibus*, vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, *suscipio; excipio* sc. *insidiis*, &c. unde et *surripio; respondeo; excipio impetum hostis*, &c. *cohibeo, reprimo; suspicor, conjicio, puto:* f. m. λήψομαι. perf. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε. *suscepi*. a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens*, seu *respondens*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ὑπολαμπὲς, n. g. ab

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sublucidus:* ab

Ὑπολάμπω, fut. ψω, *sublucco, illucesco, luceo*. Th. λάμπω, *luceo*.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, *residuum, reliquiæ:* à perf. pass. verbi

Ὑπολείπω, *relinquo, reliquum facio; deficio:* in med. *non solvo* sc. *totum quod debeo:* f. ψω. perf. ὑπολέλοιπα. perf. pass. ὑπολέλειμμαι. a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum*. perf. med. ὑπολέλοιπα. a. 2. med. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, *linquo*.

Ὑπολειφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

Ὑπολέλειπτο, pro ὑπελέλειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*, quod vide.

Ὑπολευκαίνω, *album reddo*. ὑπολευκαίνομαι, *albesco:* in 3. pl. ὑπολευκαίνονται. à λευκαίνω, *dealbo*. Th. λευκὸς, *albus*.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, *vas*, quod τῷ ληνῷ, i. e. *torculari*, subjacet, et in quod mustum expressum defluit; item *lacus in torculari:* quod ex ὑπὸ, *sub*, et ληνὸς, οῦ, ὁ, *lacus torcularii preli*.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, *susceptio; responsio; suspicio; opinio:* ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, compar. *aliquantò minor:* ab ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor*. Th. ὀλίγος, id.

Ὑπολιμπάνω, *relinquo; deficio;* id. cum ὑπολείπω.

Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, *reputo;* item *excuso;* item *imputo:* ex ὑπὸ et λογίζομαι.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reliquus, restans:* ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, *solutio:* ab

Ὑπολύω, *subter solvo*, de calceis dict. item *solvo, libero*. Th. λύω, *solvo:* f. σω.

ὙΠΟΛΑΪ́Σ, ΐδος, ἡ, *curruca*, avis.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis:* à μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma*.

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω.

Ὑπομαργότερος, ου, *subinsanus*. Th. μάργος, ου, *insanus*.

Ὑπομάσσω, *subigo;* item *illino*. Theocr. Id. II. 59.

Ὑπομάσχαλον, *lateralium*, Glos. puto *laterale tegumentum sub μασχάλῃ*.

Ὑπόμαυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obscurus, sublucidus:* à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, οῦ, *obscurus, qui non bene videtur*.

Ὑπομείνας, αντος, aor. 1. part. act. et

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. perf. part. act. ab ὑπομενέω, ὑπομένω vel ὑπομονέω.

Ὑπομένω, *sustineo, tolero, exspecto, perfero:* cum acc. sine casu, *persevero:* f. μενῶ. perf. μεμένηκα. perf. part. act. μεμενηκὼς, ότος. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi;* it. cum acc. *sustinui*. perf. med. ὑπομέμονα. Th. μένω, *maneo*.

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco:* præs. imperat. μίμνησκε, -έτω, *suggere*. 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς. f. μνήσω. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. μνῆσαι. perf. ind. act. μέμνηκα. perf. pass. μέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην. ex ὑπὸ et μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, *recordor, commemoro:* f. μνήσομαι.

Ὑπομνῶομαι, -ῶμαι, *clam ambio nuptias, fœminam ad adulterium pellicio:* ex ὑπὸ et μνάομαι.

Ὑπόμνημᾰ, ᾰτος, τὸ, *admonitio, monumentum:* ex præced.

Ὑπομνημᾰτίζω, *monumentis mando; commentor; peto, rogo:* f. ἴσω. perf. -τῖκᾰ. pass. -μᾰτισμαι. à præc.

Ὑπομνημᾰτισμὸς, ȣ, ὁ, *decretum, commentum, commentarium:* à præc.

Ὑπομνημᾰτογρᾰφος, ȣ, ὁ, *commentariorum scriptor.*

Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocare,* aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησῐς, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio:* ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *patientia, tolerantia, exspectatio:* ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξῐς, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, *cartilago,* Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονέμομαι, *depascor; defraudo, decipio.* ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες Αἴθ' ὑπονέμονται γυναῖκας μωρὰς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νέμω.

Ὑπονήῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sub Neio situs:* ex ὑπὸ et Νήϊος.

Ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor, opinor:* imperf. act. ὑπενόεον, -ȣν. perf. νενόηκᾰ. ex ὑπὸ et νοέω, *intelligo.* Th. νόος, -ȣς, ἡ, *mens, animus.*

Ὑπονόημᾰ, ᾰτος, τὸ, *conceptus, suspicio.*

Ὑπονοθεύω, fut. εύσω, *adultero, decipio.*

Ὑπόνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *suspicio.* Th. νόος.

Ὑπόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propriè *occultè depascens; cuniculosus.* subst. *cloaca, cuniculus.* ex ὑπὸ et νέμω, *depasco.*

Ὑπονύσσω, *stimulos subdo; pungo; vexo:* ex ὑπὸ et νύσσω. f. ξω. perf. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπτηῶτες, *perculsi,* perf. part. act. nom. plur. verbi ὑποπτήσσω, quod à πτήσσω, *expavesco:* f. ξω. perf. πέπτηχα. perf. part. act. πεπτηχὼς, et per Crasin Ion. πεπτηὼς, ότος, et in pl. οἱ πεπτηότες, et Ectasi Poëticâ πεπτηῶτες. Th. πτοέω, *terrefacio.*

Ὑποπερκάζω, f. ᾰσω, *paulatim nigresco, paulatim maturesco:* ex ὑπὸ et περκάζω.

Ὑποπετάννῡμῐ, f. πετᾰσω, Ep. part. aor. 1. ὑποπετάσσᾱς, *substerno:* ex ὑπὸ et πετάννυμι.

Ὑπόπετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *saxosus.* Th. πέτρα.

Ὑποπῑέζω, fut. έσω, et -ᾰζω, fut. -ᾰσω, *exprimo, elido; castigo:* à πιέζω, *digitis premo, premo.*

Ὑποπῑνω, *temerè subbibo, plusculùm vel largiùs bibo:* ex ὑπὸ et πίνω.

Ὑποπίπτω, *decido, me submitto.* Th. πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσȣ̃μαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλᾰκος, et ὑποπλᾰκῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *planitiei subjacens,* id est, *planus, campestris:* à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities.* Th. πλατὺς, *latus.*

Ὑπόπλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *plenus:* ex ὑπὸ et πλέος.

Ὑποπλέω, *subnavigo, sublego:* f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσᾰ. Th. πλέω, *navigo:* f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantùm spiro, adspiro:* f. εύσω. perf. ὑποπέπνευκᾰ. a. 1. ὑπέπνευσᾰ. Th. πνέω, *spiro.*

Ὑποπόδῐον, ȣ, τὸ, *scabellum:* q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus.* Th. πȣ̃ς, *pes.*

Ὑποποιέω, -ῶ, et έομαι, -ȣ̃μαι, *acquiro, comparo, concilio;* item *simulo:* ex ὑπὸ et ποιέω.

Ὑπόπορτῐς, ῐος, ἡ, *vacca vitulos habens; quæ liberos habet:* à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula.*

Ὑποπρήθω, *succendo.* Th. πρήθω, *incendo.*

Ὑπόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alatus.* Th. πτέρον, *ala.*

Ὑποπτεύησῐ, Dor. pro ὑποπτεύει, *suspicatur,* 3. sing. præs. ind. act. et

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, *suspicor; observo:* ex ὑπὸ et inus. ὀπτεύω, *inspicio.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑποπτήσσω, f. ήξω, *verecundus sum, revereor:* ex ὑπὸ et πτήσσω.

Ὕποπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *suspectus:* ab eod.

Ὑπόπτωσῐς, εως, ἡ, *casus; humiliatio:* ab ὑποπίπτω, q. v.

Ὑπόρνῡμῐ, f. όρσω, aor. 1. ὑπῶρσᾰ, aor. 2. ὑπώρορον. perf. ὑπώρορᾰ. plusq. ὑπορώρειν, *excito, incito, urgeo;* in perf. et plusq. *excitor:* ex ὑπὸ et ὄρνυμι.

Ὑποῤῥάπτω, *consuo, compono;* f. ψω. perf. ὑπέῤῥᾰφᾰ. ex ὑπὸ et ῥάπτω.

Ὑπόῤῥηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *agnum sub se habens:* ex ὑπὸ et ἀρήν.

Ὑπόῤῥῑνον, ȣ, τὸ, *barba, quæ sub naribus nascitur:* Lat. *mustax.* Th. ῥὶν, ἡ, *nasus.*

Ὑπόρχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cantilena, quæ saltantibus accinitur.* Hymni Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 523.

Ὑποσαίνω, f. ᾰνῶ, *subadulor:* ex ὑπὸ et σαίνω.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio, concutio.* Th. σείω, *quatio, moveo.*

Ὑποσευόμενος, ȣ, *irruens,* præs. part. pass. ab

Ὑποσεύω, *irruo:* à σεύω, *agito.* Th. σείω, idem.

Ὑποσημαίνω, *subsignifico, indico; præsignifico:* f. ᾰνῶ. perf. σεσήμαγκᾰ.

Ὑποσημειόω, -ῶ, fut. ώσω, *notis excipio:* ex ὑπὸ et σημειόω, *insignio.*

Ὑποσημείωσῐς, ἡ, *præcepta per notas ex ore docentis excerpta:* à perf. pass. verbi præc.

Ὑποσκάπτω, *suffodio:* f. ψω. perf. ὑπέσκᾰφᾰ.

Ὑποσκεδάζω, *dissipo.*

Ὑποσκελίζω, f. ῐσω, *supplanto; decipio:* à σκέλος.

Ὑποσκέλισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ruina, lapsus:* à præc.

Ὑποσκελισμὸς, ȣ̃, ὁ, *supplantatio:* ab eod.

Ὑποσπάω, f. ᾰσω, *divello, subtraho:* ex σπάω, *traho.*

Ὑποσταίην, ης, η, *permitterem,* a. 2. opt. act. et

Ὑποστᾱς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *subjicio, substituo.* Th. ἵστημι, *sto:* fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστᾰσαντες, *supponentes,* Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab eod.

Ὑπόστᾰσῐς, εως, ἡ, *subsistentia, res naturâ et reverà subsistens, substantia et persona;* item *animi præsentia, audacia, fiducia;* etiam *contumacia, obstinatio; insidiæ; rebellio, defectio;* item *fæx subsidens, sedimentum, crassamen; compages;* item *statio, castra,* 1 Reg. xiii. 23. ab ὑφίσταμαι, *subsisto:* ab eod. th.

Ὑποστᾰχύομαι, 3. sing. præs. opt. ὑποστᾰχύωτο pro ὑποσταχύοιτο, *augeor in modum spiciferarum plantarum, cresco:* ex ὑπὸ et στάχυς.

Ὑποστέλλω, *contraho, subtraho, subduco:* in pass. *contrahor* impr. *tristitiâ, dolore, metû;* unde, sicut et in med. *subduco me, desero signa* vel *partes, prævaricor, reformido, refugio, occulto me; dissimulo:* imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. f. -στε-

λῶ. perf. ὑπέσταλκᾰ. a. 1. ὑπέστειλᾰ. a. 1. m. ὑπεστειλάμην, ω, ἄτο. a. 1. sub. m. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται. perf. med. ὑπέστολᾰ. Th. στέλλω, *mitto*.

Ὑποστενᾰχίζω, f. ί'σω, id. quod ὑποστοναχίζω.

Ὑπόστημᾰ, ᾰτος, τὸ, *fulcrum*: et

Ὑποστῆναι, a. 2. infin. act. et

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *statuo*: f. στήσω.

Ὑποστήριγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fulcrum*: ab

Ὑποστηρίζω, *suffulcio*: fut. ίξω. ex ὑπὸ et στηρίζω, *statuo*.

Ὑποστήτω, *subjiciatur*, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio animi, timiditas; fuga, desertio; dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio*: ab ὑποστέλλω, quod vide.

Ὑποστονᾰχίζω, *subingemisco*: à στοναχίζω, id. q. στένω, *ingemisco*: q. ex th. στένος, *angustus*.

Ὑποστορέννῡμῐ, f. στορέσω, inf. aor. 1. ὑποστορέσαι, *substerno, subjicio*: ex ὑπὸ et στορέννυμι.

Ὑποστρᾰ́τηγος, ου, ὁ, *dux secundarum partium*.

Ὑποστρέφω, *converto, averto, reduco et reverti facio; pedem refero*, impr. in med. *revertor; recedo*: præs. imperat. ὑπόστρεφε, -έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. fut. ψω. a. 1. ὑπέστρεψᾰ, ᾰς, ε. a. 1. infin. act. ὑποστρέψαι. aor. 1. part. act. ὑποστρέψᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν. Th. στρέφω, *verto*.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, conversio*: ab ὑποστρέφω, quod vide.

Ὑποστρωννύ'ω, vel -ῡμῐ, *substerno*: imperf. ὑπεστρώννῡον, ες, ε. f. ώσω. perf. ὑπέστρωκᾰ. a. 1. ὑπέστρωσᾰ. præs. part. pass. ὑποστρωννύ'μενος, η, ον, *substratus*. ex ὑπὸ et στρωννύω, idem quod th. στορέω, *sterno*: fut. έσω.

Ὑποστρώσᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

Ὑποσχάζω, f. ά'σω, *subverto*: ex ὑπὸ et σχάζω.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo, subtus teneo*, &c. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεο, *promitte*, Ion. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. med. verbi ὑπισχνέομαι, *promitto*: f. m. ήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, idem; hoc ab ὑπί-χω, *suppono, sustineo*. Th. ἴχω, *habeo*.

Ὑπόσχεσῐς, εως, ἡ, *promissio, repromissio, promissum; professio*. ab ὑπίσχομαι. Vide præced.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in eod.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus*, a. 2. part. med. verbi ejusd.

Ὑποσχὼν, *submittens*, aor. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

Ὑποτᾰγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio*; ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποτᾰγῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. et

Ὑποτᾰ́γηθῐ, a. 2. imperat. pass. et

Ὑποτᾰγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *succidere*. Th. τέμνω.

Ὑποτᾰνύ'ω, f. ύ'σω, *subtendo, subter protendo* seu *extendo*: ex ὑπὸ et τανύω.

Ὑποταρβέω, f. ήσω, *paveo, timeo, trepido*: ex ὑπὸ et ταρβέω.

Ὑποταρτᾰ́ριοι, *sub Tartarum detrusi*. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, *Tartarus*.

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *subdo, subjicio, subjugo, subigo, in potestatem redigo*: f. ξω. perf. -τέτᾰχᾰ. a. 1. ὑπέταξᾰ. a. 1. inf. act. -τάξαι. a. 1. part. act. -τάξᾱς, αντος. præs. pass. -τάσσομαι, vel -ττομαι, *subjicior, pareo*. perf. pass. -τέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum*. a. 2. ind. pass. ὑπετᾰ́γην, ης, η. a. 2. imperat. pass. -τᾰ́γηθῐ, ήτω, et in 2. pl. -τᾰ́γητε, *parete*. a. 2. sub. pass. -τᾰγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. -τᾰγεὶς, έντος, *subjectus*. f. 2. pass. -τᾰγήσομαι, ῃ, εται, *subjiciar*. perf. med. -τέτᾱγᾰ. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ὑποτείνω, f. ενῶ, *subtendo; subjicio; suggero*: in med. *disputando interrogo, disputando propono*. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, f. έσω, *persolvo tributum*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ὑποτέμνω, *succido, subtus seco, præcido*. Th. τέμνω, *seco*: f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα.

Ὑποτῐ́θημῐ, *suppono, subjicio; suppedito; principia pono; oppignero; propono*: in med. *moneo, edoceo; pono, statuo*: f. θήσω. perf. τέθεικᾰ. a. 1. ὑπέθηκᾰ, ας, ε· et in 3. pl. ὑπέθηκᾰν. præs. m. ὑποτῐ́θεμαι, σαι, ται, *subjicio*. præs. part. m. vel pass. τιθέμενος, η, ον. a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑποτῑμᾰ́ω, -ῶ, fut. ήσω, *supra modum honoro*; item *litem mihi æstimo contra actorem*: ex ὑπὸ et τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ὑποτίτθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui adhuc è mammillâ pendet et lactat*: à τιτθός.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, *suspicor*, q. v.

Ὑποτρέμω, *paululùm tremo, subtremo*: ex ὑπὸ et τρέμω.

Ὑποτρέχω, *currens subeo; cursu comprehendo, fugientem prehendo; cursu suffugio, suffugio; subeo; in mentem venio, succurro, subrepo, insinuo me*: f. θρέξω. a. 2. ὑπέδρᾰμον, ες, ε. a. 2. part. ὑποδρᾰμὼν, όντος. Th. τρέχω, *curro*.

Ὑποτρέω, *perterrefacio*. Th. τρέω, *tremo*.

Ὑποτρομέεσκον, Ion. imperf. à seq.

Ὑποτρομέω, *tremore succutior*: à τρομέω, *tremo*.

Ὑπότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rediens, redux*. Th. τρέπω, *verto*: fut. ψω. perf. med. τέτροπα.

Ὑποτρόχᾰλᾰ, adv. *rotundè*: à seq.

Ὑποτρόχᾰλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rotundus*: à seq.

Ὑποτροχᾰ́ω, Poët. pro ὑποτρέχω, *infra curro*. Th. τρέχω.

Ὑποτυγχᾰ́νω, fut. ὑποτεύξομαι, *protinùs appositéque respondeo*; simpl. *respondeo*: ex ὑπὸ et τυγχάνω.

Ὑποτῠπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, delineo; oculis subjicio*: in med. *speciem rei vel alteri propono, vel animo verso et effingo*. ex ὑπὸ et τυπόω.

Ὑποτύπτω, *suffringo*. Th. τύπτω.

Ὑποτύ'πωσῐς, εως, ἡ, *exemplar*; figura rhetorica: ab ὑποτυπόω, *delineo*.

Ὑποτῠχοῦσᾰ, *quæ scitè respondit*, a. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, *appositè respondeo*.

Ὕπουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *subdolus*, q. *sub cicatrice latens*: ab ὑπὸ et οὐλὴ, *cicatrix*.

Ὑπουρᾰ́νιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sub cœlo est*; item *cœlestis*. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*.

Ὑπουργέω, -ῶ, f. ήσω, *operam navo, adjuvo, inservio*. ab ὑπουργός.

Ὑπούργημᾰ, ᾰτος, τὸ, *ministerium*: à præc.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *adjutor, minister*: cujus ὑπ' ἄλλου ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præs. infin. pass. ab

Ὑποφαίνομαι, *declaro, subostendo.* Th. φαίνω, *ostendo:* fut. φανῶ. perf. πέφαγκα.

Ὑποφῆτις, ιος, ἡ, Poët. et Dor. pro ὑποφῆτις, *subvates, vatis alicujus ministra; interpres, antistita.* vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, ιος, ἡ, *sublucida lux,* q. d. *sublucentia; hiatus per quem transitus patet luci.* Valla apud Herodot. exponit *ad auroram,* unde legendum esset ὑπὸ φαῦσιν. Th. φάω, *luceo.*

Ὑποφέρω, *suffero, sustineo; aufero; submitto; fallo vestigium; subduco; exprobro; tributum pendo.* pass. *recido, incido; labor; ruo in deterius; non firmiter sto; auferor; eximor, absum.* f. -οίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero.*

Ὑποφεύγω, f. ξω, *clam effugio, subterfugio, perfugio:* ex ὑπὸ et φεύγω.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, *subvates,* i. e. qui ab alio oraculum acceptum promit; item *propheta* ipse, *vates, sacerdos; interpres Poëtarum: explanator divinarum rerum.* à φημὶ, seu φάω, *dico.*

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, *qui suggerit:* ab eodem.

Ὑποφθάμενος, *præveniens,* a. 2. part. m. verbi

Ὑποφθάνω, *prævenio.* Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi præced.

Ὑποφόνιον, ου, τὸ, *cædis præmium.* Aristid. vol. II. p. 436. et apud Suidam. à φόνος.

Ὑπόφορος, ου, ὁ, *tributarius:* ab ὑποφέρω.

Ὑποχαίρω, *latenter et in sinu gaudeo;* item simpl. *gaudeo:* ex ὑπὸ et χαίρω.

Ὑποχείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in potestatem redactus:* ex ὑπὸ et χεὶρ, ἡ, *manus.*

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, *liquor, humor:* idem ac χυμός. Th. χέω, *fundo.*

Ὑποχέω, -ῶ, aor. 1. ὑπέχευα, *suffundo, substerno:* ex ὑπὸ et χέω.

Ὕποχος, *subjectus.* πάντα τοῖς Θεοῖς ὕποχα, *omnia Diis subjecta sunt.* Xenoph. de Cyri Exped. l. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ab ὑπὸ et ἔχω.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, *debitor.* Th. χρέος.

Ὑποχρίεσθαι, inf. pass. verbi

Ὑποχρίω, *lino, pingo:* ex χρίω, idem.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, *vas quo lychno oleum adfundunt:* ex χύω, *fundo.*

Ὑποχωρέω, *secedo, clam me subduco:* f. ήσω. perf. κεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, *eo, accedo.*

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aliquid arenæ habens mistum, arenosus,* Epith. *terræ.* Th. ψάμμος, *arena.*

Ὑποψία, ας, ἡ, *suspicio; opinio.* gen. pl. -ψιῶν. à seq.

Ὑπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *suspectus:* ex ὑπὸ et ὄψις.

Ὑπτιάζω, *resupino:* ex

ΥΠΤΙΟΣ, ία, ιον, *supinus, resupinus:* q. ab ὑπό.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sub ulnis gestari solet.* Th. ὠλένη, ἡ, *ulna.*

Ὑπώπια, scil. καθ', ab ὑπώπιον, *aspectus:* q. d. *suboculare, pars quæ subjacet oculis;* item *suggillatio sub oculo orta ex ictu:* per Metaph. *infamia.* Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ὑπώπιον. Cic. ad Att. i. 20. ab ὤψ, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπωπιάζω, *plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem:* fut. άσω. perf. ὑπωπίακα. ab

Ὑπώπιον, ου, τό· vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis:* ex ὑπὸ et ὄρος, εος, τὸ, *mons,* Dor. ὤρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sub tecto seu camerâ est, domesticus:* ab ὑπὸ et ὀροφὴ, *contignatio.* Th. ἐρέφω, *tego, tectum impono.*

Ὗραξ, *SOREX, mus:* à suillo rostro. ab ὗς, *sus, porcus.* Th. σῦς, idem.

Ὕριον, *favus; examinis opus:* ab

ΥΡΟΝ, ου, τὸ, *examen.*

Ὑρρὶς, *sporta:* ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum.*

Ὑρρισσὸς, οῦ, ὁ, *vas vimineum:* à præced.

Ὑρτὴρ, *ollæ operculum:* quia ollæ ἐνείρεται, *inseritur:* ab εἴρω, *insero.*

ΥΡΧΗ, ης, ἡ, *instrumentum in quo nautæ onera bajulant; vas fictile.* Sed

Ὑρχὴ, ῆς, ἡ, *porca* seu *porcus fœmina.*

Ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, *sus, porcus, -a.* Th. σῦς, id.

ΥΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantæ species.*

Ὕσδος, pro ὄζος, *ramus,* Sapph. ed. Commelin. p. 23. et Hermogen. περὶ ἰδ. τομ. B. C. περὶ γλυκυτ. Nam υ apud Dores recentiores pro ο, ut ὄνυμα pro ὄνομα. Loco υ Iones vetustissimi utebantur ο. Reynolds, Hist. Græc. et Lat. lit. c. xvi.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id est ὄζω, *oleo:* Æol. In Sapphûs carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίνων. Vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζειν, vel ὕσδων.

Ὑσθῆναι, *pluviâ madefactum esse,* aor. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo:* f. ὕσω. a. 1. pass. ὕσθην.

Ὕσιον, ου, τὸ, *vimen:* ab ὕω, *pluo.*

Ὑσιοπλόκος, *victor:* à præc.

Ὕσκα, *lignum quo quis accenditur:* q. fomes ignis.

Ὑσμίνη, ης, ἡ, *pugna:* ab ὑπομένω, *sustineo.* Th. μένω, *maneo.*

Ὑσμίνηνδε, adv. pro εἰς ὑσμίνην, *ad pugnam, in prælium.*

Ὑσμῖνι, Il. β. ver. 163. pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat sing. præced.

Ὕσπλαγξ, Dor. pro

Ὕσπληγξ, *scutica;* quâ ὕες et alia animalia πλήσσονται· sonus *scuticæ vibratæ;* et nominatim *is, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur;* tum *carceres,* unde dimissi incipiunt; item *laquei genus, quo aves capiuntur.*

Ὕσσακος, ὕςακος, vel ὕςαξ, *paxillus corneus.* Hesych. an à seq.?

ΥΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verutum, pilum, Romanarum legionum jaculum.*

Ὕσσωπος, ου, ἡ, *HYSSOPUS,* Angl. HYSSOP: dicitur ut ὕσσωπον, ου, τό. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὕςατα, *postrema,* nom. pl. n. g. ab ὕςατος.

Ὑςάτιον, adv. *tandem, postremò:* ab

Ὑςάτιος, ία, ιον, idem quod

Ὕςατος, άτη, ατον, *postremus, ultimus; novissimus, imus:* superl. ab ὕςερος, *posterior.*

Ὑςέρα, ας, ἡ, *vulva, uterus.*

Ὑςεραῖος, αία, αῖον, *postriduanus.* τῇ ὑςεραίᾳ, *postridie.* ab ὕςερος.

Ὑςερέω, -ῶ, *sum posterior; careo, desum:* in 3. pl. ὑςεροῦσι. f. 1. ήσω. perf. ὑςέρηκα. a. 1. ὑςέρησα, *defeci, inferior fui:* a. 1. part. f. g. ὑςερήσασα, ης, ἡ. præs. pass. ὑςερέομαι, -οῦμαι,

deficior, destituor: perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθην, *egui.* παιδὸς ὑστερήσομαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203. *privabor filiâ meâ.* At verò Attici dicunt στερήσομαι, vel ἀποστερήσομαι, quod ferè hinc restituendum. Ὑστερεῖσθαι τῆς δόξης, *defici gloriâ,* Rom. iii. 23, proprie dicitur de iis qui in cursûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markl. ad locum Euripidis. Th. ὕστερος, *posterior.* undè et

Ὑστέρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *penuria, defectus, inopia:* in pl. ὑστερήμᾰτᾰ, ων, τὰ, *reliquiæ:* à præced.

Ὑστέρησῐς, εως, ἡ, *inopia, egestas:* ab eod.

Ὑστερίζω, f. ῐσω, idem cum ὑστερέω, *sum posterior;* item *tardo, cunctor, destituor, deficior, superor; vincor:* ab ὕστερος.

Ὕστερον, adv. *pòst, posteà, posteriore loco, deindè;* item *seriùs, tardiùs; deinceps, posthàc; postquàm.* οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας—εἰς Βαβυλῶνα—ὕστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου—ἐξ Ἱερουσαλὴμ, Jerem. xxix. 2. *verba quæ misit Jeremias in Babylonem, postquam egressus est Jechonias ex Jerusalem:* subintellige ἀπὸ, ut πρὸ post πρῶτον. Vid. Perizon. orbis terrarum descriptio, p. 965. à seq.

ὙΣΤΕΡΟΣ, έρᾱ, ερον, *posterior; serior; sequens, secundus; inferior, posthabendus; proximus, proximè futurus* vel *venturus.*

Ὑστεροφημῐ́ᾰ, ῐ́ας, ἡ, *fama apud posteros:* ex ὕστερος et φήμη.

Ὕστριξ, χος, ἡ, *HYSTRIX, suis pilos aut porcinas setas habens,* erinacei genus: est et *flagrum ex corio adhuc setis suis munito:* ex ὗς et θρίξ.

Ὕτνον, *tuber.* vide suprà, ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, *sub,* &c.

Ὑφᾱ́γεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clam duc,* præs. imperat. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

Ὑφαίνεσκον, Ion. imperf. verbi ὑφαίνω.

Ὑφαίνω, *texo; struo; solerter excogito,* impr. *dolos.* imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ᾰνῶ. a. 1. ὕφηνᾰ. perf. act. ὕφαγκᾰ. perf. pass. ὕφαμμαι, et Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

Ὑφαιρέω, -ῶ, fut. ήσω, *subtraho, aufero.* ex ὑπὸ et αἱρέω, f. ήσω. perf. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφαιρούμενος, præs. part. pass. verbi præc.

Ὕφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare.* Metaph. *subdolus.* ὕφαλος, sc. πέτρα, *petra* vel *saxum latens,* nempe ὑφ' ἁλὶ, *sub mari.*

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor:* et

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, *textus, a, um:* ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, *accendo, succendo:* f. ψω. perf. ὑφῆφᾰ. Th. ἅπτω, *accendo.*

Ὑφαρπάζω, fut. ᾰ́σω, *surripio, clam rapio:* ex ὑπὸ et ἁρπάζω.

Ὕφασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *textura, tela, pannus:* ab ὑφαίνω, *texo.*

ὙΦΆΩ, -ῶ, *texo.*

ὙΦΕΆΡ, έᾰρος, τὸ, *viscus,* ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli.*

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto.*

Ὑφειμένος, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφεὶς, εῖσᾰ, ὲν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφέλκω, f. ξω, *subtraho, subduco:* ex ὑπὸ et ἕλκω.

Ὑφελοίᾰτο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. perf. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσᾰ, ᾱς, ἡ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ subtraxit* ac *evulsit,* a. 2. part. act. f. g. præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. med. ejusd.

Ὑφὲν, *unà, simul.* scr. etiam ὑφ' ἕν.

Ὑφέντες, *demittentes,* nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo:* fut. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑφέρπω, fut. ψω, *subrepo:* ex ὑπὸ et ἕρπω.

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. med. verbi ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto:* a. 2. m. ἕμην.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, οῦμαι, *præeo, incipio;* item *hortor, suadeo; dicto, doceo; præsum; clam duco.* Th. ἡγέομαι, *duco:* f. m. ήσομαι. perf. ἥγημαι.

Ὑφηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres, propheta:* à præced.

Ὑφῆκᾰ, ᾰς, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνᾰ, *texui,* a. 1. ind. act. et

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. et

Ὑφηνᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. med. verbi ὑφαίνω, id. quod ὑφάω, *texo.*

Ὑφηνῐ́οχος, ου, ὁ, *administer aurigæ, auriga;* ex ὑπὸ et ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga:* quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena,* et ἔχω, *habeo.*

Ὑφῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero:* f. ήσω. perf. ὑφῄρηκα. aor. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, *capio.*

Ὑφήσσων, *aliquantò minor et junior:* ab ὑπὸ et ἥττων vel ἥσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor.*

Ὑφήφασαι, *subtextus est,* 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo:* perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, et Att. redupl. ὑφήφασμαι, substituto η pro υ.

Ὑφῑ́ημι, f. ήσω, *submitto:* ex ὑπὸ et ἵημι.

Ὑφῑ́ητῐ, Dor. pro ὑφίησι. 3. sing. præs. ind. verbi præc.

Ὑφίστημῐ, *suppono, subjicio, substituo; propono:* in a. 2. et præt. neutraliter dicitur, *subeo, succedo, sustineo, suscipio; recipio, polliceor.* ὑφίστᾰμαι, pass. *supponor, sufficior; excipio impetum; tolero, perfero,* in med. etiam *subsideo, demergor; occultè sto; digredior; puto, arbitror; polliceor, recipio.* ex ὑπὸ et ἵστημι.

Ὑφορᾶσθαι, *suspicari,* præs. inf. pass. verbi seq.

Ὑφορᾰ́ω, -ῶ, et ὑφορᾰ́ομαι, -ῶμαι, *suspicor, suspectum habeo; suspicio, reformido, vereor.*

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *subulcus, qui sues pascit:* ex ὗς, *sus,* et φέρβω, *pasco.*

Ὕφος, εος, τὸ, *tela, textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφόωσῐν, *texunt,* 3. plur. præs. ind. act. Poët. Pleonasmo pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo.*

Ὑφῠ́φασαι, vide ὑφήφασαι.

Ὑψᾰγόρᾱς, ου, ὁ, Poët. pro ὑψηγόρης.

Ὑψαυχεῖ, *inflat,* 3. sing. præs. ind. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχενέω, -ῶ, f. ήσω, *cervicem effero:* Metaph. de hominibus superbis: ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, idem. ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo,* et αὐχέω, *glorior.*

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, *alticervix; superbus:* ab ὑπὸ et αὐχήν.

Ὑψερεφὴς, et ὑψηρεφὴς, et ὑψῐρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *altum tectum habens; altus:* ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo,* et ἐρέφω, *tego.*

Ὑψηγόρᾱς vel ὑψηγόρης, ου, ὁ, et apud Poëtas ὑψαγόρας aut

ὑψαγόρης, *altiloquus:* ex ὕψος et ἀγορεύω.

Ὑψηγορῐ́ᾰ, ῐ́ᾱς, ἡ, *altiloquentia:* ex iisdem.

Ὑψηλῇσῐ, *altis*, dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς. ab ὑψηλός.

Ὑψηλοκάρδῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arrogans:* q. d. ὑψηλῆς καρδίας ὤν, *qui est alto corde.*

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus, a, um: sublimis, e:* hinc

Ὑψηλότερος, έρᾱ, ερον, compar. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*

Ὑψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor:* præs. imperat. ὑψηλοφρόνεε, -ει, έετο, -είτω. f. ήσω. perf. ὑψηλοπεφρόνηκᾰ. ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui est mente elatâ:* ab ὑψηλὸς, *altus*, et φρὴν, ἡ, *mens.*

Ὑψηλῶς, *sublimè:* adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Ὑψήνωρ, ορος, *HYPSENOR:* nom. propr.

Ὑψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *altè sonans:* in plur. ὑψηχέες· ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et ἦχος, ου, ὁ, *sonus.*

Ὕψῐ, *altè:* adv. ab ὕψος, *altitudo.*

Ὑψῐ́βᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altigradus, excelsus:* ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et βαίνω, *eo.*

Ὑψῐβόᾱς, nom. ranæ, ab *altâ voce* sic dictæ.

Ὑψῐβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans:* ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*,) et βρέμω, *resono.*

Ὑψῐ́γυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alta membra habens; altus:* ab ὕψι et γυῖον, τὸ, *membrum.*

Ὑψῐ́δη, Poët. adv. pro ὑψοῦ et ὑψόθι, *in alto, in sublimi.* Th. ὕψος, *altitudo.*

Ὑψίζῠγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altijugus, summus, gubernator supremus, in alto trutinans humana;* epith. *Jovis:* etiam *altus, sublimis.* ex ὕψι et ζυγὸς, *jugum.* Th. ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, *jungo.*

Ὑψῐ́θρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in alto solio sedet:* ab ὕψι et θρόνος, *solium.*

Ὑψῐκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altum caput* vel *cacumen habens:* ex ὕψι et κάρηνον.

Ὑψῐ́κερως, ω, ὁ καὶ ἡ, *celsa gerens cornua, altijugus:* ex ὕψι et κέρας.

Ὑψῐ́κομος, *altè comatus:* epith. quercûs: ex ὕψι et κόμη, ης, ἡ, *coma.*

Ὑψῐ́λοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. *loci sublimis:* q. v. *qui cristam* vel *verticem* aut *cacumen in alto habet.* Th. λόφος, *crista*, &c.

Ὑψῐμέδοντος, gen. sing. ab

Ὑψῐμέδων, οντος, *in alto regnans:* ex ὕψι et μέδω, *impero.*

Ὑψῐνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui est in altis nubibus:* epith. Jovis: ex ὕψι et νέφος, εος, τὸ, *nubes.*

Ὑψῐ́πεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altum solum habens:* ab ὕψι et πέδον, τὸ, *solum.*

Ὑψῐπετᾶν, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium:* ab ὑψιπέτης, *altivolans.*

Ὑψῐπετήεις, εσσᾰ, εν, *altè volans, altivolus:* ex ὕψι et πέτομαι.

Ὑψῐπέτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *folia in cacumine gerens, altus, excelsus:* ex ὕψι et πέτηλον, *folium;* quod à πετάω, *pando.*

Ὑψῐπέτης, ου, ὁ, *altivolans:* ab ὕψι et πέτομαι, *volo, -as.* Est et

Ὑψῐπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex alto lapsus:* ex ὕψι et πίπτω.

Ὑψῐ́πους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *altus:* ex ὕψος et πούς.

Ὑψῐ́πυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altas portas habens:* ex ὕψι et πύλη.

Ὑψῐρεφὲς, n. g. ab

Ὑψῐρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ· vide in ὑψερεφής.

Ὕψιστος, ίστη, ιστον, *altissimus;* de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. *in alto:* comp. ὑψίων et ὑψίτερος, α, ον. superl. ὕψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*

Ὑψῐτένοντᾰς, acc. pl. ab

Ὑψῐτένων, *qui altâ cervice est:* ex ὕψι, *altè*, et τείνω, *tendo.*

Ὑψῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui altum et elatum animum habet, superbus:* ab ὕψι, *altè*, et φρὴν, ἡ, *mens.*

Ὑψῐχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *altè comatus:* ab ὕψι, *altè*, et χαίτη, ἡ, *coma.*

Ὑψόθεν, adv. *ex alto, desuper:* ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*

Ὑψόθῐ, adv. *in alto, in sublimi; supèr, suprà; altè, in altum:* ab eod.

Ὑψόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altum tectum habens:* ab ὕψος, εος, τὸ, et ὄροφος, ου, ὁ, *tectum.* Th. ἐρέφω, *tego.*

ὝΨΟΣ, εος, τὸ, *altitudo, sublimitas, cacumen.* ἐξ ὕψους, *ex alto.*

Ὑψόσε, adv. *in altum:* à pr.

Ὑψοῦ, adv. *altè; in altum:* et

Ὑψόω, *extollo, erigo, aveho; in altum tollo; perficio, absolvo.* f. ώσω. perf. ὕψωκᾰ. aor. 1. ὕψωσᾰ. a. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, et in 2. pl. ὑψώθητε, aor. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι. a. 1. part. pass. ὑψωθεὶς, εῖσᾰ, έν. fut. 1. pass. ind. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*

Ὑψώθην· vide in præced.

Ὕψωμα, ᾰτος, τὸ, *exaltatio, elevatio; altitudo, sublimitas; res alta* vel *illustris:* dat. pl. ὑψώμᾰσῐ, ab ὑψόω.

Ὑψώσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, aor. 1. part. act. verbi ὑψόω.

Ὕψωσῐς, εως, ἡ, *elatio, exaltatio:* ab ὑψόω.

ὝΩ, *pluo; irrigo, pluviâ perfundo:* præs. part. ὕων. fut. ὕσω. perf. ὗκᾰ. q. à χύω, *fundo.*

Ὑώδης, *suillus, immundus; stupidus:* ab ὗς, *sus.* Th. σῦς.

Ὑωδῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *porcina insulsitas* vel *stupiditas, porcini mores;* à præced.

Φ.

Φ Vigesima prima litera est apud Græcos: nota numeralis quæ significat *quingenta*, et cum lineolâ infernè additâ, *quingenta millia.* Æoles pro θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, aor. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico.*

Φάανθεν, *visi sunt*, Poët. Pleonasm. pro φάνθεν, quod Ion. et Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *appareo, videor:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα. perf. pass. πέφαμμαι. aor. 1. pass. ἐφάνθην. a. 2. pass. ἐφάνην.

Φαάντᾰτος, η, ον, Ep. superl. positivo φαεινὸς, *splendidissimus, lucidissimus.*

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. infin. act. sic φάγεσις, Ion. pro φάγοις, aor. 2. opt. act. verbi φάγω, *comedo.*

Φάγαινᾰ et φαγέδαινᾰ, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus:* à φαγός.

Φαγεῖν, a. 2. infin. act. verbi φάγω.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur verbi φάγω, quod vide.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Φάγος, ου, ὁ, *edax, vorax:* à φάγω. sed

Φᾱγὸς, Dor. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑΓΩ, seu φήγω, *edo, comedo:* f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται,

edam; pro φᾱγῦμαι, ῇ, εἶται. a. 2. ἔφᾰγον, ες, ε. a. 2. imperat. act. φᾰ'γε, έτω. a. 2. opt. φᾰ'γοιμι, οις, οι. a. 2. sub. φᾰ'γω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. φᾰγεῖν. a. 2. part. φᾰγὼν, όντος.

Φᾰ'γωντῐ, Dor. pro

Φᾰ'γωσῐ, *vorent*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo:* a. 2. ἔφαγον.

Φᾱ'ε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi φάω, *luceo.*

Φᾱέθων, οντος, *lucidus;* epith. *Solis:* interdum pro *Sole* ponitur; notat etiam *diem;* est et nomen *stellæ Jovis.* Th. φάω, *splendeo.*

Φᾱείνει, *lucet*, 3. sing. præs. ind. act. verbi φαείνω, idem quod Th. φάω, *luceo.*

Φᾱεινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. et Th.

Φᾱεινὸς, ή, όν, *splendidus*, dat. sing. φαεινῷ. Th. φάω, *splendeo.*

Φᾱείνω, idem quod φάω, *luceo.*

Φᾱεννᾶ' νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, *lucida insula.* Nam φαεννὸς, ῦ, Poët. et Argivâ dialecto pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in compar. φαεννότερος, superl. φαεννότατος, *splendidior, splendidissimus.*

Φᾱεννὸς, ή, όν, *lucidus:* vide præced.

Φᾱεσίμβροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lucem hominibus afferens:* à φάω, *luceo*, et βροτὸς, *mortalis.*

Φᾱεσφορῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *lux:* et

Φᾱεσφόρος, ε, ὁ, *lucifer:* à φάος, εος, τὸ, *lumen*, (Th. φάω, *luceo*,) et φέρω, *fero:* perf. med. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, *morbus quidam, qui mare Rubrum navigantibus accidit.*

Φάζω, *loquor:* à φάω· undè φημὶ, *dico.* Est et

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φᾰ'θῐ, *dic*, præs. imperat. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φαίᾱκες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαιάξῐν, dat. pl. à præced.

Φαίδῐμ' pro φαίδῐμε, voc. sing. à φαίδιμος.

Φαιδῐμόεις, όεσσᾰ, όεν, id. quod

Φαίδῐμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *illustris:* à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, *nitidus, splendidus; hilaris, lætus, faustus.* qu. à φάω, *luceo.*

Φαῖδρος, ε, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum scriptor, et discipulus Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *nitor; hilaritas, alacritas, nitor vultûs:* à φαιδρός.

Φαιδρόω, -ῶ, fut. ώσω, *nitidum reddo; exhilaro:* ab eod.

Φαιδρῦ'νεσθαι, præs. infin. pass. à

Φαιδρῦ'νω, *nitidum reddo; exhilaro.* Th. φαιδρὸς, *alacer.*

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico:* aor. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκᾰνον, ε, τὸ, πήγανον, *ruta.*

ΦΑΙ'ΚΑ'Σ et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ε, ὁ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id. est, *leve.* Vox prior citatur à Suidâ, ex epigrammate quodam quod ap. Reisk. exstat; posterior apud App. B. Civ. l. v. et alibi. Vid. Toup. in voce.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta.* ex Lat. *fæcula.*

Φαικὸς, ῦ, ὁ, *splendidus, efficax; vigens, agilis:* à φάω, *luceo.*

Φαιλόνης, ε, ὁ, *penula.*

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, a. 2. opt. plur. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico:* a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαινᾰρέτης, ε, ὁ, *PHÆNARETES*, nom. propr.

Φαίνεϑ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi φαίνω, *appareo;* f. ανῶ. perf. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, *indicare, denuntiare*, præs. infin. à φαίνω, quod vide.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ejusd. Nisi à φαινέσκομαι derivare malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. sing. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, *appareo.*

Φαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi ejusd.

Φαίνοισᾰ, *ostendens*, Dor. pro φαίνεσα, præs. part. f. g. à φαίνω, *appareo.*

Φαίνειτ', *appareat*, pro φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. med. verbi ejusd.

Φαινόλης, ε, ὁ, *PENULA.*

Φαινομένην, *apparentem*, acc. sing. f. g. part. præs. med. verbi φαίνω.

Φαινομένηφῐ, per Paragogen τῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. sing. f. g. part. præs. m. verbi ejusd.

Φαίνοπος, gen. sing. à φαίνωψ.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo, declaro, demonstro, ostendo;* item *luceo, splendeo; do, exhibeo; accendo:* etiam *defero ad magistratum;* Isocr. c. Callim. p. 494. ed. Battie. fut. φᾰνῶ. perf. πέφαγκᾰ. aor. 1. ἔφηνᾰ. aor. 2. ἔφᾰνον, ες, ε. præs. m. φαίνομαι, *appareo, videor, luceo.* fut. 1. m. φᾰνῦμαι. perf. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι. a. 2. ind. pass. ἐφᾰ'νην, ης, η, *apparui*, a. 2. subj. pass. φᾰνῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φᾰνήσομαι, ῃ, εται.

Φαίνωψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nom. propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ᾱ', ὸν, *fuscus, subniger.* Hinc Latin. *FŒDUS, a, um.*

Φαῖσος, ε, ὁ, nomen propr.

ΦᾸ'ΚΕΛΛΟΣ, φᾰ'κελος, vel σφάκελλος, ε, ὁ, *fasciculus, FASCIS.*

ΦᾸΚΗ˜, vel φᾰκὴ, ῆς, ἡ, *lens, lenticula; lens cocta.*

Φᾰκὸς, ῦ, ὁ, *lens cruda; lenticula;* item *vas in quo mortuorum cineres conduntur;* etiam *nigra quædam oculi macula.* Th. φακῆ.

Φᾰ'λα, vel φᾰλᾰ, *ornamentum galeæ:* quia aliquid φαλὸν, *splendidum.* Angl. A FALAL.

Φᾰ'λαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φᾰ'λαγγᾰς: à

Φᾰλαγγηδόν, adv. *turmatim:* à

ΦᾸ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX, genus aciei apud Macedonas; acies quævis; aranea quædam.* φάλαγγες etiam *ligna, quibus naves fulciuntur.*

ΦᾸ'ΛΑΙΝᾸ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. Est et Φάλαινα, *BALÆNA.*

ΦᾸΛᾸΚΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, *calvus:* quia φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φᾰλᾰκρόω, -ῶ, fut. ώσω, *calvum facio:* à præced.

Φᾰλᾰ'κρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *calvitium:* à præced.

Φᾰλανθὸς, *canus:* qu. à φαλὸς, *albus.*

Φᾰ'λᾰρᾰ, τὰ, *PHALERÆ:* à φαλὸς, quia splendent.

Φᾰλᾰρῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *PHALARIS, avis quædam marina seu palustris.*

Φᾰ'λᾰρῐς, ῐδος, ὁ, *nomen tyranni.* vide Pindar. Pyth. Od. I. 185.

Φᾰ'λᾰρος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro φαληρὸς, quod vide.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *rivus.*

Φᾰληριᾰ'ω, *albesco spumâ:* à φαληρὸς, *albus.* Th. φαλός.

Φᾰλερὸς, idem quod φαληρός.

Φᾰληρὸς, ρᾱ', ρὸν, *albus, spumeus;* item subst. *ferrum galeæ;* et nom. propr. viri. Th. φαλός.

Φαλίπτω, *desipio:* q. à φαλὸς, *canus.* Senectus extrema μωρά.

Φαλίσσομαι, *spumo.* Th. φαλός.

ΦΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *penis ligneus* vel *coriaceus.*

ΦΑΛΟ'Σ, ἡ, ὀν, *splendidus, albus:* q. à φάος, εος, τὸ, *lux; alba* enim *splendent.* Sed

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *conus, apex galeæ.*

Φαλύνω, *splendidum reddo:* à φαλός.

Φα'μα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, *fama.*

Φαμὶν, *dicimus,* 1. plur. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φα'μενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico:* a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμί', Dor. pro φημὶ, *dico.*

Φα'ν, *dicebant,* Bœot. Syncop. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φα'ναι, *dicere,* præs. infin. à φημί· sed

Φᾶναι, *apparuisse,* pro φῆναι, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Φανείην, ης, η, *apparuerim,* a. 1. opt. pass. et

Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα. perf. pass. πέφαμμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. perf. med. πέφηνα.

Φα'νεν, *apparuerunt,* Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. plur. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερόμισος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui apertè odit:* ex φανερὸς et μῖσος.

Φανερὸς, ρα', ρὸν, *apparens, manifestus, celebris, clarus.* Th. φαίνω, appareo.

Φανερόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *apertè amicus:* ex φανερὸς et φίλος.

Φανερόω, -ῶ, *manifesto, patefacio, in lucem edo:* fut. ώσω. perf. πεφανέρωκα. a. 1. imperat. φανέρωσον, ά'τω. præs. pass. φανερόομαι, -οῦμαι. perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐφανερώθην. à φανερός.

Φανερῶς, adv. *manifestè:* à φανερός.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio:* à φανερόω.

Φανερώτερα, *clariora,* nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανερός.

Φα'νεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φα'νη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit,* 3. sing. a. 2. ind. pass. sed

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.*

Φανήῃ, *videatur,* Pleonasmo τοῦ η, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere,* Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανῆναι. Vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. et

Φανθεὶς, aor. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo:* aor. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανὸς, οῦ, ὁ, *laterna, lucerna, fax.* Th. φαίνω, *luceo:* a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, *apparere facio, ostendo:* f. ά'σω. perf. πεφάντακα. præs. pass. φαντάζομαι, *appareo, videor; cernor; accusor, deferor:* præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum, quod apparet:* perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι· in med. *imaginor, contemplor; conspiciendum me præbeo.* Th. φαίνω, *ostendo.*

Φαντασία, ας, ἡ, *visum, visio,* PHANTASIA; *vana species* vel *imago: perceptio, cognitio, ostentatio, species;* οὕτως εἰς φαντασίαν ἐρχόμεθα, ὅτι. Arrian. Epict. l. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus, quod,* &c. διὸ φαντασίαν ἀγρίων ποιεῖ, *quare speciem animalium ferorum præbent.* Polyb. l. v. p. 911. Vid. Raph. Polyb. in Act. xxv. 23. à φαντάζω.

Φαντασιοκοπέω, -ῶ, *imaginationibus indulgeo, iisque me inanitèr vexo.* ex præc. et κόπος.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *visum, spectrum; visio vana, prodigium:* à perf. pass. verbi φαντάζω.

Φαντί', Dor. pro φασὶ, *dicunt,* 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo,* q. v.

Φα'ο, Ion. et Poët. pro ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico:* aor. 2. ἔφην. aor. 2. m. ἐφάμην.

Φα'ος, εος, τὸ, *lumen, lux; dies; oculus; auxilium, salus; victoria, gaudium:* hinc nom. pl. φα'εα. à φάω, *luceo.*

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis:* quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura.*

Φαραὼ, nomen regis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vindex.*

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. et

Φα'ρει', dat.sing. à φᾶρος, εος, τὸ, quod vide.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ruptura.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, PHARETRA: à φέρω et τρώω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, quod vide.

Φαρέτρην, acc. sing. Ion. à præced.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *genus veneni.*

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Pharisæus,* hoc est, *interpretans.* Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

Φαρκιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *rugosus:* à seq.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *ruga.*

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium; ipsa medicandi actio; ipsa medicamenta:* à φαρμακεύω, *veneficio utor.*

Φαρμακεὺς, έος, ὁ, *veneficus, magus;* et

Φαρμακεύω, fut. εύσω, *venefico* aut *veneno utor, veneficio afficio; præstigiis utor;* item *conficio medicamenta, condio, tingo:* et

Φαρμακὶ's, ί'δος, ἡ, *venefica:* et

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, *medicamentarius; venenatus;* omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum, venenum,* PHARMACUM, *medicina, pigmentum.*

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor:* ex præc. et πωλέω.

Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, *veneficus, magus:* et

Φαρμακόω, f. ώσω. Poët. *pharmaca* seu *medicamenta misceo:* à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno afficio, tingo, immergo ferrum in aquam frigidam:* item *medeor:* ab eodem Th.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, vestis exterior, velum capitis:* à φέρω.

Φα'ρος, ου, ὁ, PHARUS, insula ante Ægyptum. interdum *oratio.* est etiam *nomen urbis proprium.* Pariter *turris maxima prope Alexandriam, nocturno tempore navigantibus lumen præbens.* quare etiam aliæ *turres* ad hoc factæ φάροι vulgò appellantur.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, *aro.* Hesych. φᾶρος, ἄροσις, φαροῦν, ἀροτριᾷν.

Φάρσος, εος, τὸ, *velum, involucrum; tractus; regio; pars, fragmentum, frustum rei alicujus.* φάρσος βότρυος, *pars quædam racemi.* Phaneas in Epigr. ap. Reiskium. item *pinna* sive *penna;* quicquid

in modum alæ formatur item *securis*. ut Lat. *bipennis* de securi dicitur, utrinque pinnosa. Toup. in Suid. in voce. Puto à φᾶρος.

Φαρσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *signifer, vexillarius*: à φάρσος, τὸ, qu. vide, et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ καὶ ἡ, *guttur, fauces*.

Φὰ`ς, *dicens*, a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico*.

Φάσγᾰνον, ου, τὸ, *culter, ensis*: qu. à σφάγανον, à σφάζω, *interficio*.

Φᾶσι, *dixit*, Dor. et Ion. pro ἔφησι, 3. sing. a. 1. ind. act. à φημὶ, *dico*.

Φᾶσεῖς, *dices*, Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse*, a. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaselus, actuarium*, à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φᾶσὶ, *inquiunt*, 3. plur. præs. ind. sed

Φᾶσί, *dicentibus*, dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.

ΦᾹΣῙΑΝΟ'Σ ου, ὁ, *PHASIANUS*, avis: Angl. A PHEASANT.

Φᾶσὶν, *aiunt*, 3. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*. Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσῐς, εως, ἡ, *apparitio*; sic Luna habet multas *phases* sive *apparitiones*, modò *falcata*, modò *gibbosa*, &c. *visum, somnium; delatio, accusatio*: à φαίνω, *appareo*. Sed

Φάσῐς, εως, ἡ, *dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex affirmatio, propositio*: *rumor, fama*: à φάω, *dico*. Est et

Φᾶσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi φάσκω, Poët. pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, *dico, dictito*. Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*, f. 1. m. à φημὶ, *dico*.

Φάσσᾰ, vel Att. φάττᾰ, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes*.

Φασσοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *occisor columbarum*: à φάσσα, *columba*, et φένω, *occido*: perf. med. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, fut. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φᾱτειὸς, ά, ὸν, *dicendus, nominandus*: à

Φάτης, ου, ὁ, *loquax; mendax*: à φάω.

Φᾱτὶ, Dor. pro φησὶ, q. v.

Φᾱτίζω, f. ίσω, *dico; rumorem spargo*. à

Φάτις, εως, ἡ, *dictum, sententia; responsum vatis, oraculum; rumor, fama; gloria*: à φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe, stabulum*: à φάγω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum; item *laquear*, scil. in præsepis formam excavatum.

Φᾱτνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor*: fut. ώσω. perf. pass. πεφάτνωμαι.

Φᾱτνώμᾰτᾰ, ων, τὰ, *lacunaria, laquearia; navium foramina, per quæ in adnavigantes missilia emittuntur*.

Φάτο, *dixit*, Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*: aor. 2. ἔφην. Th. φάω, *dico*.

Φᾱτὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, celebris*: à φάω, vel φημὶ, *dico*.

Φαύζω, *frigo*. Hesych.

Φαυλίζω, *pro vili habeo, flocci facio*: f. ίσω. perf. pass. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος.

Φαύλισμᾰ, ᾰτος, τὸ, idem, ac

Φαυλισμὸς, ου, ὁ, *subsannatio, irrisio, contemptus*: à perf. pass. verbi præc.

Φαυλίστρῐᾰ, ας, ἡ, *subsannatrix, contemptrix*: ab eod. verbo.

ΦΑΥ͂ΛΟΣ, η, ον, et φαῦρος, Dor. φλαῦρος, ρα, ρον, Att. *VILIS, nullius pretii, abjectus, humilis, contemptus; parvus; simplex, mediocris; frivolus, ineptus, ridiculus; malus, vitiosus, nequam*.

Φαυλότης, ητος, ὁ, *vilitas, futilitas, improbitas*: à præc.

Φαυλοτᾰ́της, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος· compar. φαυλότερος· superl. φαυλότᾰτος, *pravissimus*.

Φαύλως, adv. *pravè*: à præc. th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, quod vide.

Φαυσίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Solis* epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τουτέστι φῶς, τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quod lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φάνειν, καὶ λάμπειν, τοῖς βροτοῖς, *quod luceat mortalibus*. Idem quod φαισίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγις, vel φαύστιγγις, *maculæ in tibiis ex igne contractæ*: quia à φαύσει ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio; signum per ignes*: à φάω, *luceo*.

Φαύω, *luceo*: à φάω, idem.

Φὰψ, φᾰβὸς, ἡ, *avis è columbino genere*: à φέβομαι, quia *timida*.

ΦΑ'Ω, Poët. *luceo, splendeo*; item *dico*; item *interficio*.

Φέβεσθαι, *fugere*, præs. infin. med. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *fugio*; item *timeo, metuo*: perf. med. πέφοβᾰ.

Φεβώμεθᾰ, *fugiamus*, 1. plur. præs. sub. m. verbi φέβομαι.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor, lux, lumen*: à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *splendorem præbeo, illumino*: à præced.

Φείδεο, *parcas*, præs. imperat. m. act. Ion. pro φείδου, verbi

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco; parcè utor, abstineo*: cum gen. præs. inf. m. φείδεσθαι. f. m. φείσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*. aor. 1. sub. med. φείσομαι, ῃ, ηται. præs. part. m. φειδόμενος.

Φειδομένως, *parcè*, adv. à perf. pass. verbi præc.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*: à Th. φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, id. à seq.

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, et οῦ; ὁ καὶ ἡ, *parcus*: ab eod.

Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi φείδομαι.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia; misericordia*: ex eod.

Φεισὼν, *Phison*, ita fluvius *Ganges* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.

Φελγύνω, *nugor, desipio*. Puto à φαῦλον. Hesych.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, *locus petrosus in Atticâ; locus salebrosus* vel *lapidosus quivis*.

ΦΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cortex, suber*.

Φενᾱκίζω, f. ίσω, *decipio, fallo*: à

ΦΕ'ΝΑΞ, ᾱκος, ὁ, *impostor, derisor*.

Φενόλης, ου, ὁ, *penula*: 2 Tim. iv. 13, ut in multis codd. legitur: in aliis φαιλόνης, f. à φελλὸς, *pergamentum*, q. d. *tunica pellicea*. item dicitur *Librorum theca*, ut testatur Etymologicon magnum è Suidâ. vid. Morel. Hieron. Quæst. ii. ad Damasum. vox origine Lat.

ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio*: perf. med. πέφονᾰ.

Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Thessaliæ.

Φερϐέμεν, *pascere*, præs. infin. Ion. pro φέρϐειν· et
Φέρϐεσθαι, *alere, nutrire:* Att. pass. pro act. φέρϐειν. et
ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco, alo:* fut. ψω. perf. φᾶ. perf. med. πέφορϐᾶ.
Φέρε, *fer*, præs. imperat. act. à φέρω.
Φερέγγυος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sponsor, fide dignus:* ex φέρω et ἐγγύη, ἡ, *sponsio*.
Φέρεις, ει, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi φέρω, *fero*.
Φέρεκλος, υ, ὁ, nomen propr.
Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.
Φερέοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *domiporta*. Epith. cochleæ. ex φέρω et οἶκος, *domus*.
Φερέπονος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas sustinens:* ex φέρω et πόνος, ε, ὁ, *labor*. Th. πένομαι, *laboro:* perf. med. πέπονα.
Φερέσϐιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *almus:* ex φέρω et βίος, ε, ὁ, *vita*.
Φέρεσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero*.
Φερεσσάκέας, acc. pl. à
Φερεσσάκης, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *scutifer, scutum ferens:* ex φέρω et σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *onero*.
Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et
Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, quod vide.
Φέρετρον, ε, τὸ, *FERETRUM, capulum:* ab eod.
Φέρη, *ferat*, 3. pers. sing. præs. sub. act. verbi præced.
Φέριστος, φέρτιστος, et φέρτᾶτος, *optimus*, superl. et φέρτερος, *validior*, comp. à φέρω, *fero*.
ΦΕΡΝΗ', ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert:* VERNA, quia dotes antiquitùs ex *vernis* constabant, et secum sponsæ in matrimonio attulerunt, quæ φερναὶ dictæ. Vid. Eurip. in Aulide, Act. iii. 610. et iv. 868, 869. Phalar. Ep. à φέρω.
Φερνίζω, *doto:* f. ἴσω. a. 1. ἐφέρνἶσᾶ. à præced.
Φέροιεν, *gererent*, 3. pl. præs. opt. act. et
Φέροισᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φέρεσα, *ferens*, præs. part. f. g. et
Φερόμεθεν, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et
Φερόμεσθᾶ, Poët. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et
Φέροντε, nom. dual. φέροντᾶς, acc. pl. præs. part. act. et
Φέροντῖ, *ferunt*, Dor. pro φέρεσι, 3. pl. præs. omnia à φέρω.
Φέρεσᾶ, ης, ἡ, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Est et nomen nymphæ.
Φέρεσῖν, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.
Φερσεφόνᾶ, ᾶς, ἡ, *Proserpina;* Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόνειᾶ dicitur et Περσέφασσᾶ. Th. φένω, q. v.
Φέρτᾶτος, ᾶ'τη, ᾶτον, et φέρτιστος, *validissimus, robustissimus; præstantissimus, utilissimus;* superl. à φέρω.
Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte*, 2. plur. imperat. act. verbi φέρω.
Φέρτερος, ερᾶ, ερον, propriè *qui plus portare potest; validior, robustior, potentior; præstantior, melior, utilior:* compar. à φέρω, *fero*.
Φέρτιστος. Vide in φέρτατος.
Φέρτρον, ε, τὸ, contr. pro φέρετρον.
ΦΕ'ΡΩ, *FERO, porto; valeo, prosum ad aliquid; obtineo, consequor; pendo, solvo, persolvo; profero; aufero; confero; tendo, specto, pertineo;* φέρει εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, Herodot. viii. 142. *pertinet ad totam Græciam;* εἰς αἰσχύνην, *tendit ad probrum;* ubi Gronovius notat locutionem esse Herodoteam. Imo vero est et Euripidea, et totius Græciæ; vid. Eurip. in Aulide, 562. Helen. 1070. Sophocl. Oedip. Tyran. 525, 527, 1010. Plut. in Lucullo, 506. E. ἐκ εἶχε συμϐαλεῖν εἰς ὅ, τι φέροι. Vid. Markl. in Eurip. Supplic. 295. imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω. (tanq. ab οἴω) aor. 1. ἤνεγκᾶ, ᾶς, ε. q. ab ἐνέγκω. aor. 1. imperat. act. ἔνεγκον, ᾶ'τω, et in pl. ἐνέγκᾶτε. a. 1. inf. act. ἐνέγκαι. aor. 2. ind. ἤνεγκον, cujus part. ἐνεγκὼν, ῦσᾶ, όν. præs. pass. φέρομαι, *feror, agor; ruo, abripior; in manibus* vel *sermonibus hominum versor; studio alicujus rei teneor.* præs. sub. φέρωμαι, η, ηται. præs. inf. φέρεσθαι. imperf. pass. ἐφερόμην, ε, ετο. perf. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην, Ion. ἠνείχθην, cujus part. ἐνέχθεις, Ion. ἐνειχθεὶς, εῖσᾶ, έν. perf. med. ἤνοχᾶ, et Att. ἐνήνοχᾶ. aor. 1. inf. med. ἐνέγκασθαι. εὖ φέρεσθαι, dicitur, *qui bene in aliquâ re versatur, qui rem bene gerit;* item res, *quæ bene succedit.* Hinc forsan Angl. TO BEAR.
Φέρων, φέρεσᾶ, ον, *ferens*. præs. part. verbi præc.
ΦΕΥ̃, *HEU, eheu, papæ:* à φέϐω, *terreo*. Est interjectio *rejicientis, lamentantis*, et *admirantis*.
Φεύγεσκον, Ion. imperf. verbi φεύγω.
Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. ind. act. verbi φεύγω, *fugio*, quod vide.
Φεύγοντῖ, Dor. pro φεύγεσι, *fugiunt*, 3. pl. præs. ind. act. et
Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. et
Φεύγεσαι, nom. pl. et φευγέσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. et
Φεύγεσῖ, 3. pl. præs. ind. omnia à
ΦΕΥ'ΓΩ, *FUGIO, evado, declino; reus sum, accusor;* item *exulo*. (fort. à φέϐω, quasi φέγω) f. ξω. f. 1. med. φεύξομαι. aor. 2. ind. act. ἔφῠγον. perf. med. πέφευγᾶ, pro πέφῡγᾶ, ᾶς, ε. φεύγειν ἀσεϐείας ὑπὸ Μελίτε, Plat. Apol. Socr. § 24. *impietatis à Melito accusari.* φεύγω ἀπὸ τῆς κρίσεως, Matt. xxiii. 33. *absolvor* vel *elabor ex judicio*.
Φευκτέος, έᾶ, έον, *fugiendus:* adj. verbale à præced.
Φευκτὸς, ή, όν, *vitabilis; vitandus:* ab eod.
Φευξῆ, *fugies*, 2. sing. f. med. Dor. verbi φεύγω.
Φεύξῐμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *à quo fugiendum est; qui effugi potest; ad quem confugitur:* à
Φεῦξις, εως, ἡ, *fuga:* à φεύγω.
ΦΕ'ΨᾸΛΟΣ, ε, ὁ, *scintilla:* qu. φάος ψόλε, id est, *lux flammæ*.
Φεψᾰλόω, -ῶ, f. ώσω, *in scintillas converto, comburo;* à præced.
Φῆ, *dixit*, Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel aor. 2. ind. act. sed
Φῇ est 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi φημὶ, quod à φάω, *dico*.
Φηγεὺς, *Phegeus*, nomen viri.
Φήγῐνος, ἴνη, ῐνον, *fagineus:* adj. à
ΦΗΓΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, Dor. φαγὸς, *FAGUS:* ἀπὸ τȣ̃ φαγεῖν· quòd glandes fuerint veterum cibus.
Φήγω, inusit. *edo:* undè a. 2. ἔφαγον.
Φήῃ, *dicat*, per Pleonasm. τȣ̃ η, pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Φηλέω, et -όω, *decipio, fallo*. Th. φῆλος.
Φήληξ, ηκος, ὁ, *impostor:* à φῆλος.

Φηλήτῃσῐ, *furibus*, (alii legunt φιλήτῃσι,) dat. pl. Ion. à
Φηλήτης, ου, ὁ, *impostor:* à φηλέω.
Φῆλιξ, ὁ, nomen viri Lat. *Felix*.
ΦΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *impostor, fallax, insidiator, improbus.*
Φῆμαι, *rumores*, nom. pl. à
Φήμη, ης, ἡ, et Dor. φάμα, ας, ἡ, *FAMA, rumor; celebritas, opinio et existimatio de aliquo concepta:* Angl. FAME. item *omen, prædictio.* Isocr. Evag. 79. ed. Batt. Xen. Memorab. i. § 3. à
Φημῐ', *dico:* f. ήσω. a. 2. ἔφην. Th. φάω.
Φημίζω, *divulgo, dico:* f. ῐ'σω et ίξω. à
Φῆμῐς, ἡ, idem quod φήμη, *fama*, quod vide.
Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*.
Φῆναι, a. 2. infin. ejusd. verbi. sed
Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 1. infin. verbi φαίνω, *appareo*.
ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ *major ossifraga* dicitur.
Φὴρ, ηρὸς, ὁ, *FERA:* Æol. seu Ion. pro θὴρ.
ΦΗ'ΡΕᾸ, ων, τὰ, *nervorum tumores et tensiones.*
Φηρὴ, ῆς, ἡ, *PHERE:* nomen proprium regionis.
Φῆρος, *antiquorum Deorum cibus.* Hesych.
Φηρσῖ'ν, dat. pl. à φὴρ, *fera*, quod vide.
Φῄς, *inquis*, 2. sing. præs. ind. sed
Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. Att. et
Φῇς, 2. sing. a. 2. sub. et
Φήσαι, *dixerit*, Æol. pro φήσαι, 3. sing. a. 1. opt. et
Φήσεις, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.
Φῆσθᾰ, *dicebas*, Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi.
Φησῐ', *dicit*, 3. sing. præs. ind. sed
Φῇσῐ, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusd.
Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri Lat. *Festus*.
Φήσω, *dicam*, f. 1. à φάω, vel φημὶ, *dico*.
ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, *tribus*.
Φθαίην, *anticipaverim*, aor. 2. opt. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio:* f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. m. ἐφθάμην.
Φθᾰ'μενος, *præveniens*, aor. 2. part. m. ejusd. verbi.
Φθᾶ'ν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, seu φθάνω.
Φθᾶναι pro φθῆναι, a. 2. infin. à sequent.
ΦΘᾸ'ΝΩ, *prævenio, anteverto, occupo; assequor, attingo;* undè οὐ φθάνω, *non possum;* servit *celeritati* exprimendæ: f. φθᾰ'σω. perf. ἔφθᾰκᾰ. aor. 1. ἔφθᾰσᾰ. a. 1. sub. φθᾰ'σω, ῃς, ῃ. a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. a. 2. m. ἐφθᾰ'μην. hinc a. 2. part. m. φθᾰ'μενος, οὐ φθάνω——καὶ, *simulac, statim.* Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος ὁ ἵππος, καὶ εὐθὺς ὅμοιός ἐςι τοῖς ἀκαθάρτοις, Xenoph. de re equestri, *simulac educitur equus, statim similis fit immundis.* Vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1219. οὐκ ἂν φθάνοις, *necesse est, non potes non; vix satis citò facias hoc, quemadmodum ego factum velim;* item *statim, mox.*
Φθᾰρεὶς, ἐντος, *corruptus*, a. 2. part. pass. verbi φθείρω, *corrumpo:* f. φθερῶ. perf. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. a. 2. pass. ἐφθάρην.
Φθάρεθῐ, *pereas*, per Syncop. pro φθάρηθτι, a. 1. imperat. pass. verbi φθείρω, *corrumpo:* fut. ερῶ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφθάρθην.
Φθάρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *corruptio:* à φθείρω.
Φθαρτῖκὸς, κὴ, κὸν, *ad corrumpendum pronus:* ab eod.
Φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *corruptibilis, -e:* ab eod.
Φθᾶ'ς, *qui præoccupavit*, a. 2. part. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, quod vide.
Φθᾰ'σᾱς, αντος, et in acc. φθᾰ'σαντᾰ, a. 1. part. act. ejusd.
Φθᾰ'σω, f. 1. ind. act. et
Φθᾰ'σωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi φθάνω, quod vide.
Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. et
Φθέγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. sing. opt. m. à
ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo; item loquor, clamo:* f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθεγγα.
Φθέγγονθ', *sonabant*, Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.
Φθέγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vox, sermo; sonus:* à φθέγγομαι.
Φθεγξᾰμένῳ, dat. sing. aor. 1. part. verbi ejusd.
Φθεγξεῖται, *dicet*, Dor. pro
Φθέγξεται, 3. sing. f. 1. med. verbi ejusd.
Φθεγξῇ, *loqueris*, Dor. pro
φθέγξῃ, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.
Φθείμην, εῖο, εῖτο, *defecissem, præteriissem*, præs. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. m. et
Φθείομεν, *anticipemus*, 1. plur. a. 2. sub. act. à φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio:* a. 2. ἔφθην. aor. 2. sub. φθῶ, ῇς, ῇ, et Ion. φθέω, έῃς, έῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ. a. 1. pl. φθείωμεν et Poët. Systole φθείομεν.
Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, *pediculus: fructus piceæ; nomen piscis:* à φθείρω, *corrumpo*.
Φθείρῃ, *corrumpat*, 3. sing. præs. sub. act. à φθείρω.
Φθειρῐ'ᾱσῐς, εως, ἡ, *pedicularis morbus:* à
Φθειρῐᾰ'ω, -ῶ, *pediculis scateo:* à φθεὶρ.
Φθειρίζω et φθειρίζομαι, *pediculos venor; pediculis mordeor:* à φθεὶρ.
Φθείρουσῐ, 3. pl. præs. ind. act. φθείρωσι, 3. plur. præs. sub. verbi φθείρω.
Φθειροφᾰγέω, -ῶ, *pediculis vescor:* ex φθεὶρ et φάγω.
Φθείρω, *corrumpo, vitio, violo; vexo; vasto; interimo, interficio;* fut. ερῶ, εῖς, εῖ. perf. ἔφθαρκᾰ. aor. 1. ἔφθειρᾰ, ᾰς, ε. a. 2. ἔφθᾰρον, ες, ε. præs. pass. φθείρομαι, *pereo, abeo, eo vel venio cum pernicie:* (Ἄταρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τὸ δεῦρ' ἐφθάρης; *sed quam ob causam, ô poëta, huc cum tuo malo venisti?* Aristoph. Avibus. Bos. Anim. c. xxiii.) a. 2. ind. pass. ἐφθᾰ'ρην, ης, η. a. 1. sub. pass. φθᾰρῶ, ῇς, ῇ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. med. ἔφθορᾰ. Th. φθέω.
Φθεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi φθέω, q. v.
Φθερεῖ, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.
Φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω, quod vide; unde f. φθέρσω.
Φθέρσει, *vastabit*, 3. sing. f. 1. ind. act. Æol. verbi præcedentis.
ΦΘΕ'Ω, -ῶ, f. φθήσω, *corrumpo, labefacto, vitio, perdo.*
Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθείομεν.
Φθέωσῐ, Ion. pro φθῶσι, 3. pl. aor. 2. subj. verbi φθάνω.
Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio:* f. άσω. a. 2. ἔφθην. sed
Φθῇ est 3. sing. a. 2. sub. ejusd.
Φθήῃ, Ep. pro φθῇ, per Pleo-

nasm. τοῦ η, estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*: a. 2. ἔφθην.

Φθῆσι, *præoccupavit*, Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάω, f. ήσω. Th. φθάνω.

Φθῇσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab eod.

Φθήσομαι, et in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ab eod.

Φθῖα, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. à

Φθίμενος, ου, *corruptus*, *perditus*, *interfectus*: vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Ion. detracto augmento, et mutato accentu: vel per Sync. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, *corrumpor*: perf. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Φθινόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui fructum non ampliùs fert*: ex φθίνω, (quod à φθίω) et καρπὸς, οῦ, ὁ, *fructus*.

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *brumalis*, *marcidus*: et

Φθινοπωρὶς, *autumnalis*; *fructibus exitialis*: ex φθίνω, *labefacto*, *deficio*, *contabesco*, et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*; item *fructus autumnalis*.

Φθινόπωρον, *autumnus*; qui incepit juxta Cæsaris rationes xi. die Augusti. Plin. N. H. xviii. 28; juxta Hesychium, xv. vel xxii. Augusti. Vid. Masson. vit. Plin. jun. ad ann. DCCCCXXXII. Ex iisd.

Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et per Epenthesin τοῦ εσκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω. à φθίνω, idem cum th. φθίω, *corrumpo*.

Φθινύθω, *perdo*, *profligo*; item *corrumpo*, *consumo*, *contabesco*: à

Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθίω, quod vide. φθίνοντος μηνὸς, expon. *mense desinente*.

Φθινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui jam phthisi correptus est*: à φθίνω.

Φθίσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi φθίω, q. v.

Φθισήνορα, acc. sing. à

Φθισήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *homines perdens*. Epithet. belli, à φθίω seu φθίω, *corrumpo*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φθίσθαι, *periisse*, per Sync. pro φθίεσθαι, præs. inf. m. à φθίω. vel potiùs, abjecto augmento, pro ἐφθίσθαι, perf. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθίω.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi φθίομαι. Th. φθίω.

Φθισίβροτος, et φθισίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hominum interemptor*; *lethalis*, *perniciosus*: ex φθίω seu φθίω, *corrumpo*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φθίσις, εως, ἡ, *corruptio*, *consumptio*; *PHTHISIS*, seu *tabes*, præsertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. perf. pass. verbi φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, fut. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ίσω, *corrumpo*, *labefacto*, *perdo*, *interimo*, *tabefacio*; *consumor*, *deficio*, *tabesco*: et φθίομαι, *corrumpor*, *perdor*, *pereo*, *morior*: à φθέω.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, *sonus*, *vox*. à φθέγγομαι.

Φθόγγος, ου, ὁ, *sonus*, *vox*: à φθέγγομαι, *loquor*: fut. med. -γξομαι. perf. pass. ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθογγα. Hinc Angl. A TONGUE, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

Φθόη, ης, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis et macies*; *corruptio*. Th. φθίω, *corrumpo*.

ΦΘΟΙ͂Σ, ῖδος, ἡ, et per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam *placentæ* genus.

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, *invidus*: à φθόνος, *invidia*.

Φθονέω, -ῶ, *invideo*; item *denego*; *æmulor*; *reprehendo*: cum dat. f. ήσω. perf. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.

Φθονήσας, ασα, αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.

ΦΘΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *invidia*, *reprehensio*.

Φθονοῦμεν, 1. plur. præs. ind. act. et

Φθονοῦντας, acc. plur. præs. part. et

Φθονοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*, *labes*, *vitium*: et

Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies*; item adjectivè, ου, ὁ καὶ ἡ, *perniciosus*: à φθείρω, *corrumpo*: fut. ερῶ. perf. med. ἔφθορα. Th. φθίω, idem.

Φὶ et φὶν, particulæ Paragog. Poët.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA*, *poculum planum et repandum*, *patera*.

Φιαλίσκη, ης, ἡ, et

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala*: à φιάλη

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *lucidus*, *magis splendens*: item *pinguis*, quia pinguia nitent: Schol. Theocr. etiam interpretatur *acerbus*. qu. à φάος.

ΦΙΒΑΛΕ'Η, ης, ἡ, *carica*, *ficus arida*, *myrtus*.

Φίβλα, *fibula*. Ex Lat.

Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, *doliolum*: à πίθος.

Φιδίομαι, Poët. pro φείδομαι, *parco*.

Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen: ex ἶφι, *fortitèr*, et κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ' pro φίλε, voc sing. à φίλος, *amicus*. et

Φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g. ejusd.

Φίλα φρονέων τινὶ, *amicus alicui*.

Φιλάγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans bonorum*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Φιλάγλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *amicus splendoris*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγλαὸς, *splendidus*.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *amor fraternus*.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas*: à

Φιλάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fratris seu fratrum amans*: ex φίλος, *amicus*, et ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, *frater*.

Φιλαθεὶς, έντος, *amatus*, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Ion. et Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, *amicus*.

Φιλαίτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *contentiosus*: ex φίλος, *amicus*, et αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Φιλάκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *meri amans*: ex φίλος et ἄκρητος.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *peccandi avidus*: qu. d. φιλῶν ἁμάρτημα, *amans peccatum*.

Φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti*: à

Φίλανδρος, ου, ὁ, *amans mariti*; Epith. probæ uxoris: ex φίλος et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, *maritus*.

Φιλανθρωπέω, -ῶ, *humanus sum*: f. ήσω. perf. πεφιλανθρώπηκα· et

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*: à

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄνθρωπος.

Φιλανθρώπως, adv. *humanitèr*: à præc.

Φιλαργυρέω, -ῶ, *avarus sum*: f. ήσω. perf. πεφιλαργύρηκα· et

Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia*: et

Φιλάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *avarus*:

ex φίλος, *amicus*, et ἄργυρος, *argentum*.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

Φίλᾶσε, Dor. et Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. aor. 1. ind. ejusd.

Φιλᾶσει, Dor. pro φιλήσει, 3. sing. f. 1. et

Φιλᾶσεις, Dor. pro φιλήσεις, 2. sing. f. 1. et

Φίλᾶσον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. et

Φιλᾶσω, Dor. pro φιλήσω, f. 1. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλᾰτο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φιλέω, *amo*; f. ήσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτίᾰ, ᾶς, ἡ, *amor sui ipsius*: à

Φίλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nimis sibi placet, amans sui ipsius*: ex φίλος et αὐτὸς, *ipse*.

Φίλε, *dilige*, pro φίλεε, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*: f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præs. infin. verbi ejusd.

Φιλέεσκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐφίλεε, ει, verbi ejusd.

Φιλεῖ, *solet, amat*, 3. sing. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Φιλέοισιν, Dor. et Æol. pro φιλέουσιν, *solent*, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον· à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd.

Φιλέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui amat festa* seu *dies festos*: ex φίλος et ἑορτή.

Φιλεπιτιμητής, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum*: à φίλος, *amicus*, et ἐπιτιμάω, *reprehendo, objurgo*. hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Φιλεργέω, -ῶ, fut. ήσω, *sedulus sum*: à φιλεργός.

Φιλεργίᾰ, ᾶς, ἡ, *sedulitas*: à

Φιλεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *operis amans, sedulus*: ex φίλος et ἔργον, *opus*.

Φιλέρημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *desertum diligens*: ex φίλος et ἔρημος, ου, ἡ, *desertum*.

Φιλέριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lanificii amicus*; ex φίλος et ἔριθος, ου, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φιλέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sodalium studiosus*: à φίλος et ἑταῖρος.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. plur. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, *amant*.

Φιλεῦσᾰ, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. f. g. à φιλέω.

Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd.

Φιλεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *odiosus, et amans inimicitiarum*: ex φίλος et ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Φιλέχθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd.

Φιλεχθρέω, -ρῶ, *odiosus sum, inimico sum animo*: fut. ήσω. perf. πεφιλέχθρηκᾰ.

Φιλέω, -ῶ, *amo, diligo; osculor; soleo*: imperf. ἐφίλεον, -ουν. fut. ήσω. perf. πεφίληκᾰ. a. 1. ἐφίλησᾰ. a. 1. sub. φιλήσω. aor. 1. inf. act. φιλῆσαι. perf. pass. πεφίλημαι. perf. med. πέφιλᾰ. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλη, ης, ἡ, *amica*: f. g. à φίλος, *amicus*.

Φιληδονίᾰ, ίᾱς, ἡ, *voluptatis amor*: à φίλος et ἡδονή.

Φιλήδονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, et ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

Φιληκοΐᾰ, ᾶς, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

Φιλήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀκούω, *audio*: perf. med. ἤκοα.

Φίλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *osculum*, ἀσπασμός. à φιλέω, *osculor*.

Φιλήμεναι, *dilexisse*, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆναι ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. infin. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nom. viri. Gr. *deosculans*.

Φιλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φιλήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *remorum*, i. e. *rei nauticæ studiosus*. Ex φιλέω et ἐρετμός.

Φίλησ', Ion. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. et

Φιλήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλησίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem, amans hymnorum*: quod ex φίλος et μέλπω, *canto*: perf. med. μέμολπα.

Φίλησις, εως, ἡ, *dilectio*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλήτης, ου, ὁ, *fur*: qu. πιλητὴς, quòd *pilo* seu capitis tegumento fures se velarent. Græv. ad Hes. Op. 572. Alii *qui amicitiam simulans furatur*. Cleric. Sed

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, *amator*: à φιλέω.

Φιλητὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*; item proprium nomen viri; Gr. *dilectus*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλίᾰ, ᾶς, ἡ, *amicitia, amor*: à φίλος.

Φιλιάζω, *amicitiam ineo, amicitiâ jungor*: fut. ᾰσω. perf. πεφιλίᾰκᾰ. à præc.

Φιλικὸς, ἡ, ὸν, *amicitiæ conveniens*. Th. φίλος.

Φίλιος, ίᾰ, ιον, et φίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amicus, fœderatus, carus, dilectus*; etiam Jovis epith. *amicitiæ præses*. Th. φίλος.

Φιλιππήσιος, ου, ὁ, *Philippensis*: à Φίλιπποι, urbs: et

Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.

Φίλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri: vel *qui delectatur equis, bellicosus*. ὁ φίλος τῶν ἵππων.

Φίλιστος, ου, ὁ, *Philistus*: dat. sing. φιλίστῳ· item pro φίλτατος, *charissimus*. et

Φιλίων, pro φίλτερος, *charior, amicior*: à φίλος.

Φιλλύρᾰ, ᾶς, ἡ, prop. nom. matris Chironis.

Φιλλυρέᾰ, ᾶς, ἡ, *arbor quædam ligustro similis*: qu. à φύλλοις.

Φιλλυρίδᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro φιλλυρίδης, ου, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλυρίδης, nom. Patronym. Vide præced.

Φιλοβολήτης, ου, ὁ, *qui super amicum se conjecit officii gratiâ*: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: à φίλος et βολέω. Th. βάλλω, *jacio*.

Φιλογέλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *risus amans*: ex φίλος et γέλως.

Φιλογέλως, ωτος, ὁ, idem et ab iisd.

Φιλογέωργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amator agriculturæ*.

Φιλογύναιος, ου, ὁ, *uxorius, uxori deditus*: ex γυνὴ, *mulier*, et φίλος, *amicus*.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domini amans*, seu *domini amator*: ex φίλος et δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.

Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus, am-*

bitiosus: item *qui opinionem sectatur:* à φίλος et δόξα, *opinio, gloria.* Th. δοκέω.

Φῑλόδȣπος, *multùm sonans,* à φίλος et δȣπέω, *sono.* Suidas voce φάρος citat ex epigrammate quod apud Reiskium extat, Anth. p. 58. quæ vox restituenda est Orph. Hymn. 64. pro δολόδȣπε. Toup. in voce Suid.

Φῑλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *doni amans:* ex φίλος et δῶρον.

Φῑλόζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vitæ cupidus;* item *qui amat animalia:* ex φίλος et ζωὴ vel ζῶον. Th. ζάω seu ζώω, *vivo.*

Φῑλόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Dei amans.* Th. Θεός.

Φῑλοθηρῐ̄α, ᾱς, ἡ, *venandi studium:* à φιλόθηρος.

Φῑλόθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *venandi studiosus:* ex φίλος et Θήρα.

Φῑλοθρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem ac

Φῑλόθρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amans luctûs:* ex φίλος et Θρῆνος, *luctus.*

Φῑλοῖ, *amet,* 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*

Φῑλοίφᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro φιλοίφης, *homo libidinosus:* ex φίλος et οἰφέω, *coëo.*

Φῑλόκᾰλος, *pulchritudinis amans; honestatis studiosus; elegans:* ex φίλος et καλὸς, *pulcher.*

Φῑλοκᾰ́λως, adv. *cultè, ornatè:* à præced.

Φῑλοκέρδειᾰ, ᾱς, ἡ, *amor lucri, avaritia:* et

Φῑλοκερδέω, -ῶ, f. ήσω, *lucri amans sum:* et

Φῑλοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lucri cupidus, avarus:* ex φίλος et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Φῑλοκέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *convitiorum amans:* ex φίλος et κέρτομος, quod à κέαρ, *cor,* (vel κείρω, *tondeo,*) et τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio.* Th. τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

Φῑλοκίνδῡνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *periculi amans:* ex φίλος et κίνδυνος.

Φῑλόκοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ornatus, modestus.*

Φῑλοκτέᾱνος, *avarus, possessionum cupidus:* in comp. φιλοκτεᾱνώτερος. superl. φιλοκτεᾱνώτᾰτος, *avarissimus:* ex φίλος, *amicus,* et κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

Φῑλοκτήτᾱο, gen. Poët. Dor. pro Φῑλοκτήτᾱ, quod pro Φῑλοκτήτȣ, à Φιλοκτήτης, ȣ, ὁ, Pindar. Pythior. Od. i. 97.

Φῑλολογέω, -ῶ, f. ήσω, *libenter dissero, philosophor et dissero cum philosophis:* à φιλόλογος.

Φῑλολογῐ̄α, ᾱς, ἡ, *studium seu amor disserendi; studium seu amor literarum:* ab eodem.

Φῑλόλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *PHILOLOGUS, qui disserere amat; qui libenter audit alios disserentes; literarum* vel *philosophiæ studiosus; literatus, doctus:* item nomen viri. à φίλος et λόγος.

Φῑλομᾰθέω, -ῶ, *discere cupio:* f. ήσω. perf. πεφῐλομᾰ́θηκᾰ.

Φῑλομᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *discendi cupidus:* ex φίλος, *amicus,* et μανθάνω, *disco:* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φῐ́λομαι, undè φῖλαι, ἐφῐ́λᾰτο, φι semper longâ; at quæ à φιλέω, semper brevis. Clarke in Il. ε. 61. 117. κ. 280. *amo,* item *amor.*

Φῑλομμειδὴς, έος, ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans risûs.* Veneris Epithet. ex φίλος et μειδάω, *rideo.*

Φῑλομμηδὴς, έος, ὁ, *quæ amat genitalia:* Venus Hesiodo. in acc. φιλομμηδέα. ex φίλος et μῆδος, εος, τὸ, *cura:* in pl. μήδεα, τὰ, *pudenda.*

Φῑλόμολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui cantum amat:* ex φίλος, *amicus,* et μολπὴ, *cantus,* quod à μέλπω, *canto;* perf. med. μέμολπα.

Φῑλόμȣσος, vide in φιλόμωσος.

Φῑλόμῡθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fabularum amans:* ex φίλος, *amicus,* et μῦθος, *fabula.*

Φῑλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμȣσος, *Musarum* vel *musicæ studiosus:* ex φίλος et Μȣ̃σα, ἡ, *Musa.*

Φῑλονεικέω, -ῶ, f. ήσω, *rixor, contendo, enitor; æmulor:* à φιλόνεικος.

Φῑλονεικῐ̄α, ᾱς, ἡ, *contentio, rixarum amor, æmulatio:* à

Φῑλόνεικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contentiosus: multùm in aliquâ re laborans:* ex φίλος et νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, contentio.*

Φῑλονεικȣ́ντων, gen. plur. part. præs. verbi φιλονεικέω.

Φῑλονείκως, adv. *contentiosè, certatim:* à φιλόνεικος.

Φῑλόνῑκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *victoriæ amans:* ex φίλος et νικὴ.

Φῑλοξενῐ̄α, ᾱς, ἡ, *hospitalitas:* à

Φῑλόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hospitalis:* à φίλος et ξένος, ȣ, ὁ, *hospes.*

Φῑλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amator ludorum* vel *jocorum, facetus, festivus:* ex φίλος et παῖγμα, quod à παίζω, *ludo.* Th. παῖς, *puer.*

Φῑλοπαρθένος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amator virginum:* item *virginitatis studiosa:* ex φίλος et παρθένος, ȣ, ἡ, *virgo.*

Φῑλοποίμνῐος, ȣ, *amans gregis:* ex φίλος et ποίμνιον, τὸ, *grex.* Th. ποιμὴν, ὁ, *pastor.*

Φῑλοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *belli amans:* ex φίλος et πόλεμος.

Φῑλόπολῐς, εως, ὁ ϗ ἡ, *amans civitatis:* ex φίλος et πόλις, ἡ, *urbs.*

Φῑλοπολῐ́της, ȣ, ὁ, *amans patriæ, studiosus civium:* ex φίλος et πολίτης.

Φῑλοπονέω, -ῶ, f. ήσω, *laborem diligo, cum labore efficio, elaboro:* à φιλόπονος.

Φῑλοπονῐ̄α, ᾱς, ἡ, *laborum amor, studium, industria:* à seq.

Φῑλόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *laboris amans, industrius:* comparat. φῐλοπονώτερος: ex φίλος et πόνος, ȣ, ὁ, *labor,* quod à πένομαι, *laboro:* perf. med. πέπονα.

Φῑλοπονȣ̃σῐν, 3. pl. præs. ind. act. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo.*

Φῑλοπόνως, adv. *industriè:* ex φιλόπονος.

Φῑλοποσῐ̄α, ῐ̄ας, ἡ, *nimius potandi amor:* ex φίλος et πίνω, seu potiùs inusit. πόω.

Φῑλοπροσηγορῐ̄α, ᾱς, ἡ, *affabilitas:* à

Φῑλοπροσήγορος, *salutandi studiosus:* ex φίλος et προσηγορέω, *compello, saluto:* quod ex πρὸς et ἀγορέω, seu -εύω, *verba facio.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Φῑλοπρωτείᾱ, ᾱς, ἡ, *amor principatûs:* à φιλόπρωτος.

Φῑλοπρωτεύω, fut. εύσω, *primatum amo* vel *ambio, cupio esse primus:* à

Φῑλόπρωτος, *cupiens esse primus:* ex φίλος, *amicus,* et πρῶτος, *primus.* Th. πρό.

Φῑλόπτολεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro φιλοπόλεμος.

Φῑλόρρωξ, ωγος, ὁ ϗ ἡ, *amicus saxis:* alii *acinorum plenus:* ex φίλος et ῥώξ.

ΦῙ́ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *amicus:* φῐ́λη, ης, ἡ, *amica.* Hinc, transpositis prioribus literis, Belg. *Lief.* et Angl. LOVE. Sed φῐ́λος, η, ον, *carus, amicus, gratus:* vocat. φῐ́λε, hinc comp. φίλτερος, et sup. φίλτᾰτος, *amicissimus.*

Φῑλοσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dicteriis mordacibus gaudens:* à σκῶμμα.

Φῑλοσοφέω, -ῶ, fut. ήσω, *sapientiam amo, philosophiæ studeo,*

PHILOSOPHOR; discepto, dissero, disputo; aliquid exquiro, curo, video; Lys. a. 1. part. act. φῐλοσοφήσᾱς, αντος, et in acc. sing. φῐλοσοφήσαντᾰ. à φιλόσοφος.

Φῐλοσοφῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *PHILOSOPHIA; eloquentia,* Isocr. item *sophistica,* quæ est veræ Philosophiæ abusus. Angl. PHILOSOPHY. ab eod.

Φῐλοσοφῐκὸς, ὴ, ὸν, *PHILOSOPHICUS:* à

Φῐλόσοφος, ου, ὁ, *PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus.* qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, οῦ, *sapiens.* Angl. PHILOSOPHER.

Φῐλοσοφοῦντᾱς, acc. plur. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω.

Φῐλοσπήλυγξ, υγγος, ὁ καὶ ἡ, *speluncarum amans:* ex φίλος et σπήλυγξ.

Φῐλοστοργέω, -ῶ, f. ήσω, *naturali illo φιλοστόργων affectû amoris prosequor:* à φιλόστοργος.

Φῐλοστοργῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *propensio in amorem parentum et liberorum:* à

Φῐλόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propensus ad amorem,* qualis est inter parentes et liberos et conjuges: ex φίλος, *amicus,* et στοργὴ, *amor inter parentes et liberos reciprocus:* qu. à perf. med. ἔστοργα, verbi στέργω, *amore naturali complector, diligo, acquiesco:* f. ξω. perf. ἔστερχα.

Φῐλοστόργως, adv. *benevolè, indulgenter:* à præc.

Φῐλοσώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *moderatus, prudens:* ex φίλος et σώφρων.

Φῐλότᾱς, ᾱτος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor.*

Φῐλοτεκνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *amor liberorum:* à

Φῐλότεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans liberorum:* ex φίλος et τέκνον, *proles.* Th. τίκτω, *pario.*

Φῐλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor;* in acc. pl. φῐλότητᾱς. Th. φίλος, ὁ, *amicus.*

Φῐλοτησῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *propinatio:* à

Φῐλοτήσῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad amicitiam pertinens.* Th. φίλος.

Φῐλότησῐς, ῐος, ἡ, *amicitia:* ab eod.

Φῐλοτῐμεῖσθαι, præs. infin. m. à

Φῐλοτῐμέομαι, -οῦμαι, f. m. ήσομαι, *ambio honorem, ambitiosiùs et magno studio conor et enitor; æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; efferor, glorior; largior populariter;* simpl. *largior, dono; delector.*

Φῐλοτῐμῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *ambitio; æmulatio; contentio, liberalitas:* à

Φῐλότῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus; contentiosus, liberalis:* ex φίλος et τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Φῐλοτῐ'μως, adv. *studio honoris, ambitiosè, certatim:* à pr.

Φῐλότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incisione gaudens;* Epith. diei, quâ circumcisio fit apud Judæos: ex φίλος et τέμνω.

Φῐ'λου, gen. sing. à φίλος, *amicus.*

Φῐλοφῐλῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *amicitia in amicum:* ex φίλος et φιλία.

Φῐλόφῐλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amici amans:* ex iisdem.

Φῐλοφρονέω, -ῶ, *comis* seu *benevolus sum, gratum me præbeo:* f. ήσω. perf. πεφῐλοφρόνηκᾰ.

Φῐλοφρόνως, adv. *comitèr, peramicè:* à φιλόφρων, quod vide.

Φῐλοφροσῠ'νη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia:* à

Φῐλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *comis, benevolus:* ex φίλος et φρὴν, *mens.*

Φῐλοχρημᾰτῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *avaritia:* à

Φῐλοχρήμᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus:* ex φίλος et χρῆμα, ατος, τὸ, *res, pecunia.*

Φῐλοχρημᾰ'τως, adv. *avarè:* à præc.

Φῐλοχρημοσῠ'νη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia:* à

Φῐλοχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cupidus pecuniæ:* ex φίλος et χρῆμα.

Φῐλοψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *amans mendaciorum, mendax.* Ex φίλος et ψεῦδος.

Φῐλοψῡχῐ'ᾰ, ᾱς, et Ion. -η, -ης, ἡ, *vitæ desiderium:* à

Φῐλόψῡχος, ου, ὁ, *animarum amans:* ex φίλος et ψυχὴ, *anima, vita.*

Φίλτᾰτος, *amicissimus,* superl. à φίλος, *amicus.* comparat. φίλτερος· superl. φίλτατος· per Sync. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος. Vide præced.

Φίλτρον, ου, τὸ, *PHILTRUM, amoris illecebra:* item *amatorium poculum.* Th. φίλος, *amicus.*

ΦΙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA,* arbor semper virens: an quia φιλεῖ ὑγρὰ, *amat humida?*

Φῐ'λῠπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans somni:* ex φίλος et ὕπνος, *somnus.*

ΦΙΛΥ'ΡΑ, ᾱς, ἡ, *tilia, arbor.*

Φῐλώνδᾱ, Dor. pro Φιλώνδου, τοῦ, *Philondæ.*

Φῐ'λως, adv. *amicè, libentèr.* à φίλος.

ΦΙΜΟ'Σ, οῦ, et φῖμος, ου, ὁ, *fiscella, camus, capistrum;* item *ornamentum quo mulieres ora obducunt.*

Φῑμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo, os obligo;* et per Metaph. *ad silentium adigo:* f. ώσω. perf. πεφῑ'μωκᾰ. a. 1. ἐφῑ'μωσᾰ. perf. pass. πεφῑ'μωμαι, *obmutui.* perf. imperat. pass. πεφῑ'μωσο, ώσθω, *obmutesce.* a. 1. pass. ind. ἐφῑμώθην, ης, η, *prorsus obmutui,* qu. *capistro injecto:* a. 1. imperat. pass. φῑμώθητῐ. Th. φιμὸς, *capistrum.*

Φῑμωθεὶς, *obturatus,* a. 1. part. pass. verbi præc.

Φῐ'ν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, *sibi,* dat. pl. ab οὗ, *sui.*

ΦΙ'ΝΤΙΣ, Dor. pro φίλτις, ὁ, *auriga; animus,* humani corporis auriga et rector.

Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφίγξ.

Φῑτρὸς, οῦ, ὁ, *stipes, truncus, caulis:* q. φιτυρός· nam φῖτυ est τὸ φυτόν.

Φῐ'τῦμᾰ, ᾰτος, τὸ, *germen:* à seq.

Φῐτῠ'ω, f. ῠ'σω, *sero, genero:* à φυτεύω.

ΦΛΑ'ΖΩ, *stultè et inarticulatè loquor;* item *ferveo:* qu. à φλέω, *nugor.*

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere, percutere.*

Φλᾱνύσσω, *garrio, ineptio, deliro:* à φλέω, *nugor.*

Φλᾰ'σᾰν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, *frango, comminuo, tundo.*

Φλᾰσῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, ρᾱ, ρον, *vilis, malus:* ex φλύαρος, per Metath.

Φλαύρως, *malè,* adv. à præc.

ΦΛΑ'Ω, -ῶ, f. ᾰ'σω, *frango, contundo, mollio, avidè comedo;* Att. pro θλάω.

Φλεβοτομέω, -ῶ, fut. ήσω, *venam seco:* à φλεβοτόμος.

Φλεβοτομῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *venæ sectio:* à seq.

Φλεβοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *venam incidens,* hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, *scalpellum* seu *instrumentum* quo vena inciditur: à φλὲψ et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα. à

Φλεγεθοίᾰτο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, *ardentis,* m. g. gen. sing. part. præs. ex

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro:* à φλέγω, *incendo,* et θέω, *curro.*

Φλεγεὶς, έντος, *combustus,* a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro:* f. ξω. a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμᾰ, ᾰτος, ᾰτῐ, τὸ, *inflammatio;* item *PHLEGMA,* seu

pituita. Angl. PHLEGM. Th. φλέγω, *uro*.
Φλεγμαίνω, *ardeo; intumesco; superbio:* f. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. ex φλέγμα. Th. φλέγω.
Φλεγμῆναι, *intumuisse*, aor. 1. inf. act. præc. verbi.
Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*. Th. φλέγω.
Φλεγοίατο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro*.
Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præs. ind. act. à φλέγω.
Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ*.
Φλεγύαο, gen. Æol. ex
Φλεγύας, ου, ὁ, *aquila*, ἀπὸ τοῦ φλέγειν, *ab urendo*.
ΦΛΕ΄ΓΩ, *uro, incendo; illustro, illumino; FULGEO; FLAGRO, ardeo; ango:* f. φλέξω. perf. πέφλεχα. perf. pass. πέφλεγμαι.
Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. *urens*.
Φλεδονεία, ας, ἡ, *nugacitas, ineptiæ:* à
Φλεδονεύω, et φλεδονέω, *nugor, garrio:* à
Φλέδων, ονος, *nugator, nugax:* à φλέω.
Φλέξας, αντος, *qui combussit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*. f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.
Φλεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *combustus*, a. 1. part. pass. et
Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro*.
ΦΛΕ΄Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena:* qu. à φλέω, *abundo*, et ἕψω, *coquo*, venæ enim sanguine abundant, qui in illis *coquitur*.
ΦΛΕ΄Ω, *nugor; plenus sum, abundo*.
Φληναφέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor:* à
Φλήναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nugator*. subst. ου, ὁ, *nugæ*. à
Φληνέω, -ῶ, fut. ήσω, *nugor:* à φλέω.
Φληνύω, f. ύσω, id. et ab eod.
ΦΛΙΑ΄, ας, ἡ, *portæ antepagmentum, antæ; vestibulum, limen*. φλιαὶ, *valvarum postes*.
Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo, affligo*.
ΦΛΙΔΑ΄Ω, -ῶ, *putresco, putrefio, rumpor, lanior; in rugas contraho*. qu. à φλάω, *contundo*.
Φλόγεος, έα, εον, *flammeus, splendidus:* ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.
Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. ex
Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod φλόγεος, et ab eod.
Φλογίζω, *inflammo*. præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, *inflammans*.
f. ίσω. perf. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præs. pass. φλογίζομαι. part. φλογιζόμενος, *inflammatus*. a. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.
Φλόγινος, ίνη, ινον, et
Φλόγιος, ία, ιον, et
Φλογόεις, όεσσα, όεν, *flammeus:* ab eod.
Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.
Φλόγωσις, εως, ἡ, *inflammatio:* ab eodem.
Φλοίζω, f. φλοίσω, *decortico:* ex
ΦΛΟΙΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *cortex:* qu. à φλάω, quia fragilis.
Φλοίσβοιο, gen. Ion. à
ΦΛΟΙ΄ΣΒΟΣ, ου, ὁ, *sonitus quem aqua edit, præsertim cùm fluctus excitantur; murmur, tumultus, strepitus*.
Φλοιω, *decortico;* unde Angl. TO FLAY. Th. φλοιός.
ΦΛΟ΄ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbascum*, herba.
ΦΛΟ΄Ξ, γὸς, ἡ, *flamma:* à φλέγω, *uro*. f. ξω.
Φλόος, -οῦς, gen. όου, ὁ, *cortex; teges, storea*.
Φλοῦν, acc. sing. à præc.
Φλυαρέω, -ῶ, *nugor, garrio:* f. ήσω. perf. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. à φλύαρος, *nugator, nugax*. Th. φλέω, *nugor*.
Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas:* à
Φλύαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nugatorius, ineptus vanus et futilis: nugator, nugax, stultiloquus:* à φλύος vel φλύω.
Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus:* à seq.
Φλυδάω, *humesco; flaccesco:* ex φλύω.
Φλύζω, id. qu. φλύω.
Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.
Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore:* à φλύσσω.
Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: ex φλύω, *ferveo*. Th. φλέω.
Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.
Φλύσσω, f. ξω, *eructo:* Hesych. Th. φλύω.
Φλύω, fut. ύσω, *ferveo, bullio, ebullio; evomo; nugas loquor*. Th. φλέω.
Φοβαθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ex φοβέομαι.
Φοβέαι pro φοβῇ, 2. sing. præs. à φοβέομαι, *timeo*.
Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem injicio, terreo*.
Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. ex φοβέω.
Φοβέο pro φοβοῦ, q. v.
Φοβέομαι, -οῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.
Φοβερίζω, *terreo;* f. ίσω. perf. pass. πεφοβέρισμαι. à φοβερός.
Φοβερισμὸς, οῦ, ὁ, *terror:* à præc.
Φοβερὸς, ρὰ, ὸν, *formidabilis, -e; horrendus, a, um:* in comp. φοβερώτερος. in superlat. φοβερώτατος. ex φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo:* perf. med. πέφοβα. Hinc
Φοβερῶς, adv. *horrendè:* à pr.
Φοβεύμενος, Dor. pro φοβούμενος, præs. part. pass. verbi φοβέω, quod vide.
Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio, terreo:* fut. ήσω. perf. πεφόβηκα. præs. pass. φοβέομαι, -οῦμαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέου, -οῦ, -είσθω, -είσθω, -εεσθε, -εῖσθε. imperf. m. ἐφοβεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui;* et in 3. pl. ἐφοβήθησαν. aor. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ήτω, et in 2. pl. φοβήθητε. a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*, et in 2. pl. φοβηθῆτε. a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, *metuens*. fut. 1. pass. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo:* perf. med. πέφοβα.
Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba:* de equo et leone. à φοβέω, quia terrifica. Sed
Φοβῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi φοβέω, quod vide.
Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, aor. 1. part. pass. f. g. et
Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. et
Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. et
Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio:* à φόβος. Th. φέβομαι.
Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum:* ex φοβέω, qu. ex
Φόβονδε, adv. pro εἰς φόβον, *in fugam*.
Φόβος, ου, ὁ, *timor, metus, fuga:* ex perf. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.
Φοβοῦ, præs. imperat. pass. ex φοβέω. sed
Φόβου, gen. sing. ex φόβος, *timor*.
Φοβοῦμαι, φοβούμενος, præs. ind. et part. pass. à φοβέω.
Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor:* ac
Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, *purgo, lustro; splendidum reddo*. Th. φοῖβος, *purus*.
Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.
Φοιβόλαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro
Φοιβόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Phœbi*

numine afflatus: ex Φοῖβος, *Phœbus*, et λαμβάνω, *capio*.

ΦΟΙ῀ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHŒBUS*, *Apollo*, *Sol:* qui φάος βίου, *lumen vitæ*. Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus, splendidus: vaticinus, vaticinandi peritus;* Apollinis epith.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, id. qu. φοινικόεις, *purpureus*. Th. φοίνιξ, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber*.

Φοινῑκάνθεμος, ον, *purpureos flores efferens* seu *habens:* Epith. *veris*. ex φοίνιξ et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Φοινῑ́κεος, έα, εον, *phœniceus, puniceus*. Th. φοίνιξ.

Φοινῑ́κη, ης, ἡ, *PHŒNICE*, vel *PHŒNICIA*, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr. *palma*.

Φοινῑ́κιος, ῑ́α, ῑον, *purpureus, a, um*. Th. φοίνιξ.

Φοινῑκῖ̀ς, ῑ́δος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, puniceus pannus:* à Th. præced.

Φοινῑκιστὴς, οῦ, ὁ, *purpuratus:* à φοίνιξ.

Φοινῑκόεις, όεσσα, όεν, *puniceus, purpureus:* ab eod.

Φοινῑκόκροκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens:* à φοίνιξ et κρόκη, *trama, filum, subtegmen*.

Φοινῑκόλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rubram cristam habens:* Epithet. galli gallinacei: ex φοίνιξ et λόφος, ὁ, *crista galeæ*.

Φοινῑκοπᾰ́ρηος, ου, ὁ καὶ ἡ, *puniceas habens genas, rubras proras habens:* ex φοινικὸς et παρειά.

Φοινῑκόπεζᾰ, ης, ἡ, *purpureos pedes habens*, i. e. *pulchros:* ex φοινικὸς et πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis*.

Φοινῑκὸς, ἡ, ὸν, *puniceus; punicus:* à φοίνιξ.

Φοινῑκοστερόπᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ου, ὁ, epithet. Jovis, *rubra* seu *rutila fulmina jaculantis:* ex φοίνιξ et στεροπὴ, ἡ, *fulgor*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Φοινῑκόστολος, ου, ὁ, *Phœnicum more instructus* aut *armatus:* ex φοίνιξ et στολὴ, ἡ, *stola, vestis oblonga*. Th. στέλλω, *orno:* perf. med. ἔστολα.

Φοινῑκὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum:* à

ΦΟΙ'ΝΙΞ, ῑκος, ὁ, *palma* arbor, et *palmula* fructus: *PHŒNIX*, nomen avis, viri, et portûs; *purpura, puniceus color; instrumentum quoddam musicum à Phœnicibus inventum*. Sed adject. ὁ καὶ ἡ, *ruber, rufus*.

Φοίνῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cruentus:* à φόνος, *cædes*.

Φοίνισσᾰ, ης, ἡ, *PHŒNISSA:* et Φοίνισσᾰ ἐμπολὰ, *Phœnicia mercatura*. φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma*. à φοίνιξ.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio; cruento*. Th. φοίνιξ, ικος, ὁ, *color ruber*.

Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento:* ab eod. th.

Φοινὸς, ἡ, ὸν, *cruentus, sanguinolentus, ruber:* à φόνος.

Φοίτᾱ, *ibat*, 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα, ex φοιτάω, quod vide.

Φοιτᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *insana, furiosa; meretrix;* Epith. viæ, *trita*. à

ΦΟΙΤᾸ'Ω, -ῶ, *ito, ventito, frequenter* (more *discentium*, non *docentium*, quæ res decepit Valesium ad Eusebium: vide Pearsonii op. posth. p. 35.) *eo, venio, accedo; insanio, furo;* item *redeo*, de fructibus, vectigalibus. f. ήσω. perf. πεφοίτηκᾰ.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*, 3. sing. præs. ind. act. verbi φοιτάω.

Φοίτης, ου, ὁ, *præco*. Th. φοιτάω.

Φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. et

Φοίτησῐς, εως, ἡ, *itatio, ventitatio, frequentatio:* à 2. sing. perf. pass. verbi φοιτάω.

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, *qui ventitat, qui ad præceptorem ventitat, discipulus:* à 3. sing. perf. pass. ejusd.

Φοιτίζω, *eo, venio, accedo:* à φοιτάω.

Φοιτῶν, præs. part. act. et

Φοιτῶσῐ, 3. plur. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ῀Σ, ῐ́δος, ἡ, *squama, ut piscium aut serpentum:* à φλύω, *ferveo*, squamæ velut bulliunt ex animantibus; item *textura picturis et coloribus variegata*.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, *strabus, qui oculos distortos habet:* quasi φάολκος, à φάος et ἕλκω, *traho*.

Φονεὺς, έος, ὁ, *homicida:* à φόνος, quod vide.

Φονεύω, *occido:* fut. εύσω, et in plur. φονεύσομεν. perf. πεφόνευκᾰ. a. 1. ἐφόνευσᾰ. à φόνος, *cædes*. Th. φένω, occido.

Φονέως, gen. sing. Att. à φονεύς.

Φονὴ, ῆς, ἡ, *cædes:* à φένω.

Φονῑκὸς, ἡ, ὸν, *ad cædem pertinens; truculentus; mortifer:* et

Φόνῐος, υ, ὁ καὶ ἡ, et φόνῐος, ῐ́α, ῐον, *sanguinarius, truculentus, lethalis:* à φόνος, quod vide.

Φονοκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *interficio:* et

Φονοκτονῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *cædes:* à

Φονοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *occisor:* à φόνος et κτείνω, *occido:* perf. med. ἔκτονα.

Φόνος, ου, ὁ, *cædes, homicidium, nex; sanguis in cæde effusus:* à perf. med. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, occido.

ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, nomen piscis.

ΦΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, *cujus caput est acutum et* velut *turbinatum: qui est vultu distorto:* qu. à φάος et ὀξύς.

Φορᾱ̀, ᾶς, ἡ, *latio; motus vehementior*, ut *in jactu, lapsu: impetus; pensio, tributum, proventus;* et *bajulationis* seu *vecturæ merces, portorium;* quo in sensu et nos Angl. FARE. à φέρω, *porto:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. inus. πέφορα.

Φορᾰ́δην, adv. *portando, gestando:* à præc.

Φορᾰ̀ς, ᾰ́δος, idem quod φορβὰς, Hesych. et Suid.

Φορβαιᾱ̀, ᾶς, ἡ, *capistrum*. Th. φέρβω.

Φορβαῖος, αίᾱ, αῖον, *qui pabulum præbet:* à φορβή.

Φορβᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *equa*, quia foris φέρβεται, *gregalis, non domestica*. Est autem φορβᾰ̀ς, ᾰ́δος, ὁ, ἡ, *alumnus*, φορβὴν suppeditans: ut φορβὰς γῆ, *alma terra:* quæ alit; et passivè φορβὰς, *qui alitur in grege cum aliis:* cui opponitur τροφίας, *qui domi τρέφεται*. φορβὰς γυνὴ, *quæ se φέρβει prostitutione corporis*. Th. φέρβω, *pasco*.

Φορβειᾱ̀, ᾶς, ἡ, *esca*, φορβή. et usurpatur pro *capistro*. à præced.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum, esca:* à φέρβω, *alo:* qu. φέρω βίον, *vitam fero*.

Φορέεσκον, Ion. imperf. verbi φορέω.

Φορεῖον, ου τὸ, *ferctrum, lectica:* à φορεύς.

Φορείτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi φορέω, *fero, porto*. Th. φέρω, idem.

Φορέοισῐ, Dor. pro φορέουσι, *gestant*, 3. plur. præs. ind. à φορέω, à φέρω.

Φορέοντᾰ, acc. sing. part. præs. verbi φορέω.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Φορεῦντος, *ferentis*, Dor. pro

Φορῦντος, gen. sing. præs. part. act. à *φορέω*.
Φορεὺς, έος, ὁ, *bajulus:* à
Φορέω, -ῶ, *fero*, *gesto:* f. *έσω*, et *ήσω*. perf. *πεφόρηκᾰ*, et *-εκᾰ*. a. 1. *ἐφόρεσᾰ*. à *φόρος*, *ferens;* q. à perf. med. *πέφορα*, verbi *φέρω*, *fero*.
Φόρημᾰ, ἄτος, τὸ, *onus:* à præc.
Φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. verbi *φοραίνω*, *fero:* fut. *ανῶ*. a. 1. *ἐφόρηνα*. Th. *φέρω*.
Φόρῖον, ου, τὸ, *merces*.
Φόρκῡν, ῡνος, ὁ, *portus:* quia naves in eum *φέρονται*. Est et *φόρκῡν*, *ῡνος*, ὁ, et *φόρκῡς*. *ῡος*, nomen monstri marini; dat. *φόρκῡΐ*, pro *φόρκῡνΐ*, in acc. *φόρκῡν*.
Φορμῖᾰ τῶν φρυγάνων, Diog. Laërt. in Speusippo, *fascia lignorum in usum foci*. Toup. in Suid. voce *φορμηδόν*.
Φόρμιγγ', pro *φόρμιγγι*, dat. sing. à
ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, *γγος*, ἡ, *cithara*, *testudo*.
Φορμίζω, f. ῐ'σω, *citharam pulso:* ex præc.
Φορμικτᾶ'ς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Φορμικτὴς, οῦ, ὁ, *citharœdus:* (*φορμιγκτὴς* etiam dicitur:) à *φορμίζω*.
Φορμὶς, ῐ'δος, *sportula*, *corbula:* à
ΦΟΡΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sporta*, *corbis*, *calathus:* quod aliquid *φέρεται*.
Φοροῖσαι, *ferentes:* Dor. pro *φορῦσαι*, nom. pl. part. act. f. g. contract. à *φορέω*.
Φορολογέω, -ῶ, f. *ήσω*, *tributum exigo* seu *colligo:* à *φορολόγος*, quod vide.
Φορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tributarius:* à 3. sing. perf. pass. præced.
Φορολογῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *exactio tributi:* à
Φορολόγος, ου, ὁ, *tributi collector* seu *exactor:* à *φόρος* et *λέγω*, *colligo:* perf. med. *λέλογα*.
Φόρον, ου, τὸ, et *φόρος*, ὁ, *forum:* citeriores Græci à Romanis receperunt. Φόρον Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii*.
Φόρος, ου, ὁ, *tributum:* quod *φέρεται*. sed
Φορὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *ferax*, *ferens*. *φορὸς ἄνεμος*, *ventus secundus*. Th. *φέρω*.
Φορῦντᾰ, acc. sing. part. præs. act. verbi *φορέω*.
Φορτηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *onera vehens:* ex *φόρτος*, ου, *onus*, et *ἄγω*, *duco*.
Φορτῖ', pro *φορτῖ'ᾰ*, *onera*, nom. pl. à *φορτίον*, ου, τὸ, id. quod *φόρτος*, ου, ὁ, *onus*.

Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. pro imperat. à seq.
Φορτίζω, *onero:* cum acc. fut. ῐ'σω. perf. *πεφόρτῐκᾰ*. perf. pass. *πεφόρτισμαι*. perf. part. *πεφορτισμένος*, η, ον, *oneratus*, *onustus*. Th. *φόρτος*, ου, ὁ, *onus*.
Φορτῐκὸς, ἡ, ὸν, *onerarius*, *a*, *um;* item Metaph. *molestus*, *fastuosus*, *insulsus:* et
Φορτῖ'ον, ου, τὸ, *onus*, *sarcina:* τὰ *φορτία*, *merces:* ex
ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *onus*, *res molesta et odiosa:* q. *φέρτος*. à *φέρω*.
Φορτουνᾶτος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Fortunatus*.
Φορῦ'νω. Vide in *φορύω*.
Φόρῡς, *podex:* à *φορύω*, *inquino*.
Φορῡτὸς, οῦ, ὁ, *quisquiliæ*, *congeries:* à
ΦΟΡΥ'Ω, *φορῦ'νω*, et *-ύσσω*, *pinso*, *misceo;* *fœdo*.
Φόως, idem quod *φῶς*, Metaph. pro *salute*, *auxilio* et *victoriâ:* à *φάος*, *εος*, *τὸ*, *lux*, *salus*. Th. *φάω*, *luceo*.
Φόωσδε, adv. *in lucem*, *in luminis auras:* à *φόως*.
Φρᾰγέλλῐον, ου, τὸ, *flagellum;* ex Lat. et est dim. à *flagrum*, quod est scutica, quâ servi cædebantur: sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi *flagret*, hoc est, *ardeat*.
Φρᾰγελλόω, -ῶ, *flagello:* f. *ώσω*. perf. *πεφρᾰγέλλωκᾰ*. aor. 1. *ἐφρᾰγέλλωσᾰ*. a. 1. part. act. *φρᾰγελλώσᾱς*, *αντος*.
Φρᾰγῇ, *obstruatur*, 3. sing. a. 2. sub. pass. et
Φρᾰγήσομαι, η, εται, f. 2. ind. pass. verbi *φράσσω*, q. v.
Φράγμᾰ, ἄτος, τὸ, *septum*, *vallum*, *munimentum:* et
Φραγμὸς, οῦ, ὁ, *septum:* à 1. sing. perf. pass. verbi ejusd.
Φρᾰδά'ω, *indico*, *declaro:* à *φραδὴ*, *cognitio*. Th. *φράζω*, *memoro*, *dico:* a. 2. *ἔφραδον*. perf. med. *πέφραδα*. Hinc fortè Angl. TO PRATE.
Φρᾰ'δεν, *dixit*, Ion. pro *ἔφραδεν*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Φρᾰδὴ, ῆς, ἡ, *cognitio*, *prudentia:* *φραδαὶ*, *αἱ*, *mentes*, apud Pindar. à *φράζω*.
Φρᾰδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *consultus*, *prudens:* à præc.
Φρᾰδμοσῦ'νησῐν, dat. pl. Ion. pro *φραδμοσύναις*. à
Φρᾰδμοσῦ'νη, ης, ἡ, *consilium*, *prudentia*, *peritia:* à seq.
Φρᾰ'δμων, seu *φράσμων*, *ονος*, ὁ καὶ ἡ, *prudens*, *solers*, *consultus*, *peritus:* et
Φράζεαι, Ion. pro *φράζῃ*, *deliberas*, 2. sing. præs. ind. med. vel pass. et
Φράζεο, Ion. pro *φράζου*, præs. imperat. pass. et
Φράζεσθαι, præs. inf. pass. et
Φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. et
Φράζεσκε, Ion. pro *ἔφραζε*, 3. sing. imperf. ind. act. et
Φράζετο, Ion. pro *ἐφράζετο*, 3. sing. imperf. ind. pass. et
Φράζευ, Dor. pro *φράζου*, *cogitato*, præs. imperat. med. omnia à
ΦΡΑ'ΖΩ, *dico*, *expono*, *memoro;* *edissero;* *jubeo;* *indico*, *depromo;* *postulo;* *considero*, *dispicio:* fut. *ά'σω*. perf. *πέφρᾰκᾰ*. a. 1. *ἔφρᾰσᾰ*. a. 1. imperat. act. *φρᾰ'σον*, *ά'τω*, *edissere*. aor. 2. *ἔφρᾰδον*, et Ion. Anadiplas. *πέφρᾰδον*. præs. med. *φράζομαι*, *in animo verso*, *delibero*, *perpendo*, *statuo;* *animadvertendo caveo* vel *vito;* *animadverto*, *deprehendo*, *intelligo*. perf. pass. *πέφρασμαι*, *σαι*, *ται*. perf. med. *πέφρᾰδᾰ*.
Φρακτὸς, ἡ, ὸν, *septus*, *munitus:* à *φράσσω*.
Φραξᾰ'μενος, *μένη*, *μενον*, *munitus*, a. 1. part. med. verbi præc.
Φρᾰσαίᾰτο, *dicantur*, Ion. pro *φρᾰ'σαιντο*, 3. plur. a. 1. opt. med. verbi *φράζω*, *dico:* fut. *φράσω*. a. 1. med. *ἐφρασάμην*.
Φρᾰ'σᾱσᾰν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Φράσδειν, *dicere*, Dor. pro *φράζειν*, præs. inf. ab eod.
Φρᾰσῖ', Dor. pro *φρεσί*, *mentibus*, dat. plur. à *φρὴν*, *mens*.
Φρᾰ'σῐς, εως, ἡ, *PHRASIS*, *locutio*, *dictio*, *genus loquendi:* à *φράζω*.
Φρᾰσόμεσθᾰ, Poët. pro *φρασόμεθα*, 1. pl. f. 1. med. verbi *φράζω*.
Φρᾰ'σον, *ά'τω*, *edissere*, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.
Φρασσόμεθᾰ, gem. σ, pro *φρασόμεθα*, 1. pl. f. 1. med. à *φράζω*.
ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive *-ττω*, *sepio*, *munio:* item *obturo*, *occludo:* f. *φράξω*. perf. *πέφρᾰχᾰ*. a. 1. *ἔφραξᾰ*, *ας*, *ε*, et in 3. pl. *ἔφραξᾰν*. a. 2. ind. act. *ἔφρᾰγον*, *ες*, *ε*. perf. pass. *πέφραγμαι*, *ξαι*, *κται*. a. 2. pass. *ἐφρᾰ'γην*, *ης*, *η*, *obstructus fui*. a. 2. sub. pass. *φρᾰγῶ*, *ῇς*, *ῇ*. f. 2. pass. *φρᾰγήσομαι*, *η*, *εται*.
Φραστέον, *dicendum:* adv. verbale à *φράζω*.
Φραστῐκὸς, *κὴ*, *κὸν*, *eloquens:* à *φράζω*.
Φρασώμεθ', *cogitemus*, 1. pl. a. 1. sub. pass. verbi *φράζω*, *dico*.
Φρᾱτὴρ, ῆρος, ὁ, *ejusdem curiæ*

vel *tribûs sodalis:* Att. vel Dor. pro φράτωρ. unde *FRATER.* à φράτρια.

Φρᾶ'τορες, ων, οἱ, *contribules:* nom. pl. à φράτωρ.

Φρᾶ'τρᾱ, id. q. seq.

ΦΡᾹΤΡῙᾹ, seu φᾱτρῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *curia, societas, tribus.*

Φρᾱτρῐᾱκὸς, ἡ, ὸν, item φρᾱτρῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad curiam pertinens:* et

Φρᾶ'τριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *curialis, ad curiam pertinens:* et

Φρᾶ'τωρ, ορος, ὁ, *ejusdem curiæ* vel *tribûs consors.* Th. φρατρία.

Φραχθεὶς, *septus,* aor. 1. part. pass. à φράσσω. fut. ξω. a. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, ᾶτος, et Poët. φρεῖαρ, ᾶτος, τὸ, *puteus.*

Φρεᾱτιαῖος, αία, αῖον, *putealis:* à præc.

Φρεῖν, *ferre,* per Sync. pro φέρειν, præs. inf. à φέρω.

Φρενᾱπᾰτᾰ'ω, *decipio:* fut. ήσω. perf. πεφρενᾱπᾰ'τηκᾰ. q. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio.*

Φρενᾱπᾰ'της, ου, ὁ, *mentium deceptor:* ex iisd.

Φρένᾰς, acc. pl. φρένες, αἱ, *intelligentiæ,* nom. pl. à φρὴν, *mens.*

Φρενήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *mentis compos, cordatus:* ex φρὴν et ἄρω, *apto.*

Φρενῖτῐς, ῐ'δος, ἡ, *mentis delirium.* Th. φρὴν, ἡ, *mens.*

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mente captus, desipiens:* ex φρὴν, *mens,* et βλάπτω, *lædo.*

Φρενόω, -ῶ, f. ώσω, *ad mentem sanam reduco, moneo, castigo; decipio, fallo, seduco.* Th. φρὴν, *mens.*

Φρενῶν καρπὸς, pro ipsâ *prudentiâ* Poët. sumitur.

Φρὲς, *fer,* a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φρὲ, quod per Sync. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero.*

Φρεσῐ' et φρεσῐ'ν, dat. pl. à φρήν.

ΦΡΕ'Ω, f. φρήσω, *emitto, adigo.* qu. à φέρω.

Φρῆγμᾰ, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *septum.* Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens, sapientia.* φρένες, *præcordia, prudentia, ingenium.*

Φρητῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *puteal, os putei,* Hesych. quasi φρηατία. Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, ης, ἡ, *tribus, curia:* à φρατρία.

Φρήτρηφῐν, pro φρήτρῃ, dat. à præced.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis.*

Φρῐκᾰλίᾰς, acc. pl. f. g. à

Φρῖκᾰ'λιος, ία, ιον, idem quod φρικώδης, *horribilis.* Th. φρὶξ, ικὸς, *fremitus maris.*

Φρῖκασμὸς, οῦ, ὁ· à φρίξ.

Φρῖ'κη, ης, ἡ, *horror, torpor; metus:* ab eod.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremendus:* à perf. pass. verbi φρίσσω, *horresco.*

Φρικτῶς, adv. *horrendum, horridè:* à præc.

Φρῐκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *horribilis, horrendus:* à φρίκη.

Φρῐμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præs. imperat. pass. à

Φρῐμάσσομαι, fut. ξομαι, *flatum naribus emitto, fremo;* idem quod φρυάττομαι, unde derivari possit; vel à βρέμω, *fremo.*

Φρῐμήσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙ'Ξ, ῐκὸς, ἡ, *maris* vel *fluctuum fremitus, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum; undæ fluctuatio superficiaria.*

Φρίξος, ου, ὁ, quis ille fuerit vide Pind. Pythior. Od. iv. 431. et Gr. Scholia.

Φριξὸς, ἡ, ὸν, *horridus:* à φρίσσω.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi ejusd.

Φρίσσουσ' pro φρίσσουσι, 3. pers. pl. præs. ind. verbi

Φρίσσω, vel -ττω, *horreo, horresco;* item *cum horrore reformido, fremitum edo,* cum acc. fut. φρίξω. perf. πέφρῐκᾰ. a. 1. ἔφριξᾰ. perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. Th. φρίξ.

Φροιμιάζω, seu -ομαι, *exordio utor:* à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium.* Th. οἴμη, ης, ἡ, *via, semita.*

Φροιμιᾶ'σαι, a. 1. inf. Att. à præc.

Φρονέῃ, 3. sing. præs. sub. act. et

Φρόνει, 2. sing. imperat. act. et

Φρονεῖν, præs. infin. et

Φρονεόντων, gen. pl. part. præs. act. omnia ex

Φρονέω, (q. φρενέω,) *intelligo; cogito, delibero; sentio, judico; sapio, statuo; curo; glorior, exulto.* dicitur de conditione et habitu animi, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *benevolum* vel *malevolum esse.* præs. imperat. φρόνεε, ει, et in 2. pl. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ουν. f. ήσω. perf. πεφρόνηκᾰ. præs. pass. φρονέομαι, -οῦμαι. præs. imperat pass. φρονέου, -οῦ, είσθω, είσθω. Th. φρὴν, *mens.*

Φρόνημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cogitatio, animus:* item *desiderium, voluntas;* item *fastus; animi impetus:* à 1. sing. perf. pass. verbi φρονέω.

Φρονημᾰτῐ'ᾱς, ου, ὁ, *vir excelsi animi:* à præc.

Φρόνησῐς, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia:* ab eod. verbo.

Φρόνῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prudens, sapiens, cordatus:* in comparat. φρονῐμώτερος, *prudentior:* in superl. φρονῐμώτᾰτος. à φρόνις.

Φρονῐ'μως, adv. *prudentèr;* à præced.

Φρόνῐς, εως, ἡ, *ingenium, astutia, contemptus:* à φρήν.

Φρονοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φροντῐ'δος, gen. sing. à φροντίς.

Φροντιεῖ· vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo, cogito, studeo:* fut. ῐ'σω. et Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. perf. πεφρόντῐκᾰ. a. 1. ἐφρόντῐσᾰ. a. 1. sub. act. φροντῐ'σω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. φροντῐ'σωσῐ. aor. 2. ind. act. ἐφρόντῐδον. à

ΦΡΟΝΤῚΣ, ῐ'δος, ἡ, *cura, cogitatio, solicitudo.*

Φροντιστέον, *curandum est:* et

Φροντιστήριον, ου, τὸ, *schola, locus in quo cogitationes nostras explicamus:* et

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, *curator; commentator; studiosus:* à perf. p. verbi φροντίζω. Th. φροντίς.

Φροῦδος, φρούδη, φροῦδον, et φροῦδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui disparuit, qui abiit, evanidus:* Attici dicunt de eo, *qui animi levitate nimis effertur gaudio, etiam in re levi:* ex πρὸ et ὁδοῦ, quasi πρόοδος, contr. προῦδος, *qui viam præit;* quasi qui tantum viæ jam confecerit, ut negatum sit eum consequi.

Φρουρᾱ', ᾶς, ἡ, *custodia, præsidium; milites ipsi præsidiarii et custodes; satellites; ipse locus custodiæ; carcer:* à φρουρός.

Φρούραρχος, ου, ὁ, *qui præsidiariis militibus præest:* ex præc. et ἀρχὸς, *princeps.*

Φρούρει, *custodi;* præs. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, *in præsidio tutor, custodio, excubo:* cum acc. imperf. ἐφρούρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. perf. πεφρούρηκᾰ. præs. pass. φρουρέομαι, -οῦμαι. à φρουρός.

Φρούρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *custodia:* à φρουρέω.

Φρουρῐ'ον, ου, τὸ, idem ac φρουρά, *præsidium:* à

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, *custos, miles præsidiarius:* ex πρὸ et οὖρος, *custos;* factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρουρῶμες, *excubias agamus,* Dor. pro φρουρῶμεν, 1. plur.

præs. sub. act. à φρυγέω, qu. vide.

Φρύαγμα, ἄτος, τὸ, et

Φρυαγμὸς, ῦ, ὁ, *fremitus*: et Metaph. *insolentia*: à 1. sing. perf. pass. verbi φρυάττομαι.

Φρυάσσω, vel -ττω, *fremo*: propriè de equo feroci et hinnienti. f. ξω. perf. πεφρύᾰχᾰ. aor. 1. ἐφρύαξα. usitatius est in med.

ΦΡΥΆΤΤΟΜΑΙ, *fremo; insolesco; vanâ spe efferor.* hinc Angl. TO FRET.

Φρύγᾰνον, ου, τὸ, *cremium, virgultum aridum*: in plur. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco*.

Φρυγῐ́ᾰ, ας, ἡ, et Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in Minori Asiâ. Gr. *torrida*.

Φρυγῖον, ου, τὸ, *frictorium*: id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. sed

Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma.* à Phrygibus.

Φρύγιος, ῐ́ᾰ, ιον, *aridus*: propriè talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Est et

Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.

Φρυγμὸς, ῦ, ὁ, *torrefactio, frixio*: à

ΦΡΎΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, f. ξω, *torreo, torrefacio, FRIGO.*

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, *torridus, tostus, torrefactus.* Substantivè varia notat, ut *faba fricta; calculus judiciarius; fax, quâ hostium adventus significatur; sors* μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui φρυκτὸς ὠρεῖ, i. e. *observator ignium prænuntiorum.*

Φρυκτώρῐον, ῐ́ου, τὸ, *fax quâ hostium adventus prænunciatur.*

ΦΡΥ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *rubeta, rana venenosa.* q. à φορύνω, *fœdo*, quia *fœdum* est animal.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, *Phrygiæ incola.*

Φρυξεῖ, *torrebit*, Dor. pro φρύξει, 3. sing. f. 1. ind. act. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero.*

Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι, inus. a. 2. ἔφυν. a. 2. infin. φῦναι. a. 2. part. φύς. Th. φύω, *gigno.*

Φυᾶ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ solertia.* Th. φύω.

Φύγαδε, adv. *in fugam*: à φυγή.

Φῠγᾰδεῐ́ᾰ, ας, ἡ, *fuga, exilium*: à φυγαδεύομαι.

Φῠγᾰδεῖον, ου, τὸ, *refugium*: ab eod.

Φῠγᾰδεύομαι, *in exilium pellor*: à φυγάς.

Φῠγᾰδευτήριον, -τηρῖου, τὸ, *refugium, effugium*: à præc.

Φυγὰς, ἄδος, ὁ ϗ ἡ, *profugus, exul.* Th. φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Φύγελλος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *hominum oculos fugiens.*

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. pers. sing. a. 2. ind. et

Φύγεσκον, Ion. aor. verbi φεύγω.

Φῠγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA.* Th. φεύγω, *fugio*: sed

Φύγῃ, est 3. pers. sing. aor. 2. sub. act. ut et φύγῃσῐν, pro φύγῃ, per Paragogen τῦ σιν, et in 2. pl. φύγητε, verbi φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Φῠγοδῐκέω, -ῶ, *detrecto judicium, in jus vocatus non eo, lateo*: à φεύγω et δίκη.

Φύγοις, οι, 2. et 3. sing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio*: aor. 2. ἔφυγον.

Φῠγόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, φεύγων τοὺς ξένους, *hospites fugiens*: vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites, inhospitalis, inhumanus erga hospites*: ex φεύγω et ξένος, *hospes.*

Φῠγοπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui bellum fugit*: ex φεύγω et πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum*,

Φῦεν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω, q. v.

Φύεται, 3. sing. præs. ind. pass. φύεσθαι, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno.*

Φύζᾰ, ης, ἡ, *fuga cum timore*, Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, *fugio.*

Φυζᾰκῐνὸς, ἡ, ὸν, *fugax*: à pr.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles, statura; stirps.* Th. φύω, *nascor.* at

Φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à φύω, *nascor*: f. φύσω. aor. 2. ἔφυον.

Φῡκῐόεις, όεσσᾰ, όεν, *algosus.* Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga.*

Φυκῖς, ἰχθὺς, *saxatilis.*

ΦΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS, alga, herba marina unde lana inficitur et vultus tingitur.*

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis, vitandus*: à φεύγω, *fugio.*

Φῦλ', pro φῦλᾰ, nom. pl. à φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.

Φύλαγμᾰ, ἄτος, τὸ, *quod custoditur* aut *servatur; custodia; præceptum, mandatum*: à perf. pass. verbi φυλάσσω.

Φῠλᾰδὸν, adv. *per tribus, tributim.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Φῠλᾰκᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, quod vide.

Φύλᾰκες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *custos*; in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φῠλᾰκὴ, ῆς, ἡ, *custodia; vigilia; præsidium; quarta pars noctis; satellites; carcer; locus ubi sunt custodes; cautio; amolitio alicujus incommodi.* φυλακαὶ, *præsidia* (Judæi primò habuere *tres vigilias*, suâ libertate usi; sed à Pompeii temporibus, *quatuor.* V. Krebs. Obs. ex Josepho in Matt. xiv. 25.) ab eod. th. sed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φῠλᾰκίζω, *in carcerem conjicio*, vel *pertraho*: f. ῐ́σω. perf. πεφῠλᾰ́κῐκᾰ. et

Φῠλᾰκῑ́της, *carcerarius*: à φυλακὴ, quod vide.

Φύλᾰκος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *custos.*

Φυλακτέον, *custodiendum*; verbale à φυλάσσω.

Φῠλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos, vigil*: in plur. φυλακτῆρες. à φυλάσσω, *custodio.*

Φῠλακτήρῐᾰ, ων, τὰ, *PHYLACTERIA, conservatoria*, quibus memoria legis conservabatur. Angl. PHYLACTERIES: à φυλακτήριον.

Φῠλακτηρῖᾰ, ας, ἡ, *custodia*; *præsidium, excubiæ.* et

Φῠλακτήριον, ου, τὸ, *statio excubitorum*, seu *vigilum*; it. *præsidium, munimentum, arx*: à φυλάσσω.

Φῠλακτῐκὸς, ἡ, ὸν, *habens vim* τῦ φυλάσσειν. et

Φύλαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, *custos, servator*; it. *excubitor, vigil.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φῠλάξαι, a. 1. inf. act. at

Φύλαξαι, a. 1. imperat. med. verbi φυλάσσω, quod vide.

Φῠλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. ejusdem verbi.

Φῠλάρχης, et φύλαρχος, ου, ὁ, *tribûs præfectus*: ex φυλὴ et ἄρχω.

Φῠλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a 1. inf. act. verbi φυλάσσω, *custodio*: f. ξω.

Φῠλασσέμεναι, Att. et Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. ejusd.

Φῠλάσσοισῖ, *custodiunt*, Æol. pro φυλάσσουσῖ, 3. plur. præs. ind. act. à

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *custodio, servo, conservo, tueor: excubo.* φυλάσσω et φυλάσσομαι, *observo, facio, præsto, custodio, capto, caveo, vito, fugio, aversor.* f. φυλάξω. perf. πεφῠλᾰ́χᾰ. a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, ἄτω, et in 2. pl. φυλάξατε. a. 1. m. ἐφυλαξάμην,

ω, ἄτο. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται.
Φυλαττόμενος, præs. part. pass. à φυλάττω, seu -σσω.
Φυλάττων, ουσα, ον, custos, præs. part. act. ejusd.
Φυλείδης, *PHYLIDES*, nom. propr.
Φυλίτης, ου, ὁ, *tribulis, qui est ex eâdem tribu.* Th. φυλή.
ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, *tribus, Athenis decima urbis pars, classis:* q. à φύω, *gigno.*
Φυλίη, ης, ἡ, *oleaster.*
Φύλλα, τὰ, *folia:* hinc φύλλ' ἀοιδῶν, *folia poëtarum:* à φύλλον.
Φυλλὰς, ἄδος, ἡ, *foliorum acervus.* Th. φύλλον.
Φύλλινος, ίνη, ινον, *foliaceus, ex foliis factus.*
Φυλλοβολέω, -ῶ, fut. ήσω, *folia amitto; folia spargo, frondibus conspergo:* à φυλλοβόλος.
Φυλλοβολία, ας, ἡ, *foliorum amissio; foliorum sparsio:* ab eod.
Φυλλοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *folia abjiciens* seu *amittens, cui folia decidunt; qui folia* vel *frondes spargit:* à φύλλον et βάλλω.
ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, *FOLIUM, frons, -dis:* q. à φύω, *nascor.*
Φυλλοστρὼς, ῶτος, ὁ, *foliis constratus:* ex φύλλον, τὸ, *folium,* et στρώννυμι, *sterno.* Th. στορέω, idem.
Φυλλόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *folia ferens:* ex φύλλον, ου, τὸ, *folium,* et φέρω, *fero.*
Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, *tribus,* &c.
Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna, clamor bellicus:* à φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, *natio, gens,* et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox,* qu. *clamor nationum:* vel qu. ἡ τῶν φύλων ὄπις, id est, *ultio;* quòd bellis *puniat* Deus homines.
Φῦμα, ἄτος, τὸ, *vomica, tumor præter naturam.* Th. φύω, *nascor.*
Φῦναι, *nasci,* a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor:* fut. ύσω. a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φύς.
Φῦντο, *nascebantur,* Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor.*
Φυξήλις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *profugus, exul, fugax, timidus:* à φύξις.
Φύξιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à quo fugiendum est; ad quem confugitur:* φύξιμον, ου, τὸ, *perfugium:* à φεύγω.
Φύξις, εως, ἡ, *fuga; effugium:* à perf. pass. verbi φεύγω.
Φυομένῳ, *nascenti,* dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, *nascor.*
Φύοντι, Dor. pro φύουσι, *nascuntur,* 3. pl. præs. ind. act. à φύω, *nascor.*
Φύραμα, ἄτος, τὸ, *massa luti, farina aquâ subacta:* à φυράω. Th. φύρω, *misceo.*
Φύρασις, εως, ἡ, *maceratio, commixtio:* ab eod.
Φύρασον, a. 1. imperat. act. à
Φυράω, *misceo, macero, subigo:* f. άσω. perf. πεφύρακα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω.
Φύρδην, adv. *mixtim, permixtim:* item *confusè, inordinatè.* Th. φύρω.
Φύρειν, præs. inf. act. à φύρω.
Φύρμα, ἄτος, τὸ, *sordes.* Th. φύρω.
Φυρμὸς, οῦ, ὁ, *inquinatio, inquinamentum:* à
ΦΥ'ΡΩ, *misceo, inquino, perfundo, rigo, pinso:* f. φυρῶ, et Æol. φύρσω. perf. πέφυρκα. perf. pass. πέφυρμαι.
Φὺς, φύντος, aor. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor:* a. 2. ἔφυν.
Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, *follis;* it. *spiritus crassus.* Th. φυσάω.
Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, *inflatus,* aor. 1. part. pass. à φυσάω, *inflo.*
Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, *gigno:* f. ύσω. a. 2. ἔφυν.
Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ nascens:* item *tibia* vel *fistula:* à φυσάω, *inflo.*
Φύσαλος, ου, ὁ, *bufo.* Th. φυσάω.
Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi φύω, *nascor.* Alii per Sync. pro φυσήσας dici volunt, à φυσάω, *inflo.*
ΦΥΣΑ'Ω, et φυσσάω, *sufflo, inflo; spiro; efflo:* f. ήσω.
Φύσει, *producet,* 3. sing. f. 1. à φύω, *gigno.* At φύσει, dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, *natura:* à φύω.
Φύσημα, ἄτος, τὸ, *flatus, inflatio:* à φυσάω.
Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *flabellum;* it. *follis.* Th. φυσάω.
Φυσίγναθος, ου, ὁ καὶ ἡ, nomen propr. ranæ, qu. *buccas inflans:* ex φυσάω, *inflo,* et γνάθος, ου, ἡ, *maxilla.*
Φύσιγξ, γγος, ἡ, *vesicula,* seu *pustula in manibus,* vel *pedibus.* Th. φυσάω, *inflo.*
Φυσίζοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad victum generans necessaria.* Epithet. terræ: ex φύω, *nascor,* et ζάω, *vivo:* vel q. φύουσα ζῶα, *gignens animalia.*
Φυσικὸς, ὴ, ὸν, *naturalis; physicus:* à præc.
Φυσικῶς, adv. *naturaliter:* à φύσις, *natura.* Th. φύω, *nascor.*
Φυσιολογία, ίας, ἡ, *naturæ indagandæ studium;* ex φύσις et λέγω.
Φυσιόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *naturæ indagator:* ex iisdem.
Φυσιόω, -ῶ, *anhelo;* it. *inflo:* f. ώσω. perf. πεφυσίωκα. præs. pass. φυσιόομαι, -οῦμαι, *inflor, turgeo:* perf. pass. πεφυσίωμαι. perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus, a, um.* Th. φυσάω, *inflo.*
Φύσις, εως, ἡ, *natura; ingenium, sexus; pudenda; consuetudo, mos gentium receptus:* 1 Cor. xi. 14. φύσει, *valdè,* item *verè, necessariò.* Th. φύω, *nascor.*
Φυσίωσις, εος, ἡ, *tumor, inflatio animi:* à φυσιόω, -ῶ, *inflo.* Th. φυσάω, idem.
Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA,* quia inflata: à φυσάω, *inflo.*
Φύσκος, ου, ὁ, *botulus:* ab eod.
Φύσκω, Dor. pro φύσκου, gen. à φύσκος.
Φυσσᾶν, præs. infin. à
Φυσσάω, pro φυσάω, *inflo.*
Φυσσέω, Ion. pro φυσσάω, q. v.
Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum inflatorium, flabellum:* à φυσσάω, quod vide.
Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus; hortus, vinea:* à φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta.* Th. φύω, *gigno.*
Φυτάομαι, *planto, gigno, procreo:* ab eod.
Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio,* et idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta.* Th. φύω.
Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω, quod vide.
Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. ejusd.
Φύτευμα, ἄτος, τὸ, *planta; semen.* à φυτεύω, quod vide.
Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et
Φυτεύσῃ, *plantaret,* 3. sing. a. 1. sub. act. à φυτεύω.
Φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio.* Th. φύω.
Φυτεύω, *planto, novello, semino:* metaph. *molior, struo, machinor.* φυτεύειν τινὶ θάνατον, *mortem alicui machinari.* imperf. ἐφύτευον, ες, ε. f. εύσω. perf. πεφύτευκα. a. 1. ἐφύτευσα. perf. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται. perf. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον. aor. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, *plantator tu.* à seq.

Φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta, stirps:* à φύω, *gigno.*
Φυτοσκάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *agricola, hortulanus, fossor:* ex φυτὸν, *planta,* et σκάπτω, *fodio.*
Φυτουργὸς, ῦ, ὁ, *plantator, pater:* ab ἔργον et φυτεύω.
ΦΥ'Ω, *gigno, produco, edo, pario;* in perf. et a. 2. *natus sum, soleo, naturâ comparatus sum;* item *hæreo, adhæresco* f. φύσω. p. πέφῦκᾰ. a 2. ἔφῦον, ες, ε, et ἔφῡν, ῦς, ῦ, tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, φύντος. perf. pass. πέφῦμαι, σαι (undè φύσις, εως, ἡ, *natura*), et in 3. sing. πέφῦται (undè φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta.*) perf. part. πεφῦκὼς. undè adv. πεφῦκότως, *ut naturâ comparatum est, ut fert natura, pro suo ingenio, aptè, consentaneè.*) a. 2. pass. ἐφύην, ης, η. a. 2. part. pass. φυεὶς, εῖσᾰ, ἐν. ὖ τῶν δ' ἔφυς, Eur. Suppl. 292; ubi vide Markland. *tu non ex eodem numero es,* i. e. ὐκ ἔφυς ἐκ τῦ ἀριθμῦ τῶνδε.
Φωγνύω, vel -ῦμι, *torreo, uro:* à Φώγω, idem quod
Φώζω, *uro in foco, torreo:* à φῶς, *lux.* Th. φάω, *luceo.*
Φῶϊξ, vel φωῒξ, *avis, inimica harpæ:* ὀφθαλμοβόρος, Arist. Hist. ix. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, id est, ὀφθαλμούς.
ΦΩ'ΚΑΙΝᾸ, ης, ἡ, *PHOCÆNA, balæna.* à
Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus, PHOCA.*
Φωκῆες, οἱ, nomen gentis.
Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.
Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -ου, à
Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES,* nomen viri proprium.
Φωλάδες ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes.* Th. φωλεός.
ΦΩΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, et φωλεὰ', ᾶς, ἡ, *lustrum, latibulum, antrum:* qu. à φῶς, ὀλέω, quod ibi φῶς ὦλεν, i. e. ἀπόλωλε, *periit lux.*
Φωλεύω, idem quod
Φωλέω, *in specu lateo.* Th. φωλεὸς, *lustrum.*
Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ seu φάω, *dico.*
Φωνᾶεις, ᾶεσσᾰ, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis, sonorus:* à φωνὴ, ἡ, *vox, sonus.*
Φωνᾶντᾰ, per Crasin pro φωνάεντα, qu. Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνάεις, q. v.
Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, aor. 1. infin. act. à φωνέω, *voco.*
Φωνεῦντα, Dor. pro φωνῦντα, n. g. pl. part. præs. et
Φωνεῦντες, *loquentes,* Dor. pro φωνῦντες, nom. pl. part. præs. act. à
Φωνέω, -ῶ, *vocem emitto, sonum edo; dico, loquor; compello, nomino:* imperf. ἐφώνεον, ουν. f. ήσω. perf. πεφώνηκᾰ. aor. 1. ἐφώνησᾰ, ας, ε. a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω, aor. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. seq.
ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, *vox, sonus; vocabulum, dictum; lingua; rumor, fama; nomen.* Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. γ. 161. *Priamus Helenam vocavit nomine.*
Φωνήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. et
Φωνήσασ', pro φωνήσᾱσᾰ, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, quod vide.
Φώνησεν, *dixit,* Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR;* item φὼρ vel φῶρος, ου, ὁ, *speculator, explorator.*
Φωρᾶ', ᾶς, ἡ, *furtum:* à pr.
Φωρᾶν, præs. inf. à
Φωράω, *furor; in furto deprehendo;* item *quæro, pervestigo.* Th. φὼρ, *fur.*
Φωρᾶμὸς, ῦ, ὁ, *scrinium, arcula:* quæ contra φῶρας, id est, *fures.* Sed puto est à χωριαμὸς, quod idem.
Φώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *furtivus:* à φὼρ, *fur.*
Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur.*
Φὼς, φωδὸς, ἡ, *ustio:* à φώζω, quod vide.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen, lux; focus, ignis:* contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo:* sed
Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir:* ab eod. th. vel à φάω, *loquor.*
Φώσκω, *illucesco:* à φῶς, τὸ, *lux.* Th. φάω, *luceo.*
Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen, luminare:* à φώσκω, idem quod φάω, *luceo.*
Φωσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lucifer:* ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen,* et φέρω, *fero.*
Φώσων, ωνος, ὁ, *velum:* à φυσάω.
Φῶτᾰ, *virum,* acc. sing. à φὼς, *vir,* quod vide.
Φῶτε, nom. dual. ab eod.
Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *lucidus:* à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen,* contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo.*
Φωτίζω, *lumino, illumino, illustro; met. mentis oculos illumino, doceo; in lucem profero, patefacio:* f. ίσω, et Att. -ιῶ. perf. πεφώτῖκᾰ. a. 1. ἐφώτῖσᾰ. a. 1. inf. φωτῖσαι. a. 1. part. act. φωτίσᾱς, αντος. perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η. aor. 1. part. pass. φωτισθεὶς, ἐντος. à φῶς, *lux.* Th. φάω, *luceo.*
Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, *splendor, fulgor, lumen:* à perf. pass. verbi præced.
Φωχθεὶς, *tostus,* aor. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω. a. 1. pass. ἐφώχθην.
Φὼψ, *lux.* Hesych. à φάος.

Χ.

Χ Est litera vigesima secunda apud Græcos; hâc notâ Athenienses adulterinos nummos notabant; undè χιάζω, *ut spurium rejicio.* Nota numeralis quæ *sexcenta* denotat, et cum lineolâ subjectâ *sexcenta millia.* Tum χ', ob seq. aspirat. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ἁ, vel χᾁ, Dor. pro καὶ ἁ, sæpe pro κε, vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.
Χάδε, vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo; privo; capio:* aor. 2. ἔχαδον. perf. med. κέχανδα, pro κέχαδα.
Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE,* a. 2. inf. verbi ejusd.
Χάεος, gen. sing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS, rudis indigestaque materia; tenebræ; hiatus.* Th. χαίνω, *hisco.*
Χάζεο, et χάζευ, Ion. et Dor. pro χάζου, præs. imperat. pass. à
ΧΑ'ΖΩ, *cedo, recedo; privo; capio, capax sum; contineo:* f. άσω. a. 2. ἔχᾰδον. perf. med. κέχανδᾰ, pro κέχᾱδᾰ. q. à χῶ, *capio.*
ΧΑΙ'ΝΩ, *hisco, dehisco; hiante ore,* i. e. intentè, *aliquid specto, exspecto; cupidè appeto; admiror valde; cupidè excipio:* f. ανῶ. aor. 2. ἔχᾰνον. a. 1. ἔχηνᾰ. a. 2. inf. χᾰνεῖν. perf. κέχηκᾰ. perf. pass. κέχασμαι. q. à χάω, inusit.
ΧΑΙ῀ΟΝ, ου, τὸ, *pedum, baculum pastorale.*
Χαιὸς, vel χᾶῖος, *probus.* Vide χάος.
Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. et 2. pl. præs. imperat. act. à χαίρω.
Χαιρέκᾰκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gaudet malis alienis:* à χαίρω et κακός.
Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3.

sing. imperf. ind. act. à *χαίρω*, *gaudeo*.
Χαίρεσκον, Ion. imperf. verbi *χαίρω*.
Χαιρετίζω, f. ίσω, *cum gaudio et salutatione blandâ suscipio*: Job. vii. 1.
Χαίρετον, dual. præs. imperat. act. verbi *χαίρω*.
Χαιρέφυλλον, ȣ, τὸ, *oleris genus*. Th. φύλλον.
Χαίρην, Dor. pro *χαίρειν*, præs. inf. et
Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. et
Χαιρήσειν, f. 1. inf. act. verbi *χαίρω*.
Χαίροισα, Dor. pro *χαίρȣσα*, *gaudens*, &c. præs. part. f. g. à
ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, *lætor*, *gaudeo*, *delector*: imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præs. imperat. *χαῖρε*, *salve*, *ave*. f. *χαρῶ*. perf. κέχαρκα. aor. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, *gavisus fui*. a. 2. sub. pass. *χαρῶ*, ῇς, ῇ. a. 2. inf. pass. *χαρῆναι*. f. 2. pass. *χαρήσομαι*, *lætabor*. perf. med. κέχαρα.
Χαιτάεις, έσσα, εν, Dor. pro *χαιτήεις*, *comosus*, *qui comam habet*: à
ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba*, *coma*, *cæsaries*, *SETA*.
Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, *jubatus*, *comatus*: à præced.
Χαλὰ, ᾶς, ὰ, Dor. pro *χηλή*.
ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando*.
Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, *grandinosus*: à præced.
Χαλαζόω, -ῶ, f. ώσω, *grandino*: à *χάλαζα*.
Χαλάζω, id. q. *χαλάω*, q. v.
Χαλαίνοντες, *laxantes*, nomin. plur. præs. part. à
Χαλαίνω, idem quod *χαλάω*, *laxo*: f. άσω.
Χάλανδρον, ȣ, τὸ, *grabbatum*, Hesych.
Χαλάξαις, Dor. et Æol. pro
Χαλάσας, αντος, aor. 1. part. act. verbi *χαλάω*.
Χαλᾶσι, Dor. et Æol. pro *χαλῶσι*, 3. pl. præs. ind. act. à *χαλάω*.
Χαλασμὸς, ȣ, ὁ, *laxatio*. Th. *χαλάω*.
Χαλασὸν, ȣ, τὸ, *catenula*, *catena*: à *χαλάω*.
ΧΑΛΑ'Ω, vel *χαλάζω*, *LAXO*, *demitto*; *flacceo*, *langueo*; item *cesso*, *concedo*: f. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. *χάλασον*, άτω. perf. act. κεχάλακα. perf. pass. κεχάλασμαι, σαι, σται. aor. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, *demissus fui*.
ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *GALBANUM*, *succus ferulæ arboris*.
Χαλδαῖος, ȣ, ὁ, *Chaldæus*, nomen gentile.
Χαλιπαίνω, *difficilis sum*, *succenseo*; it. *injuriâ lacesso*. præs. imperat. act. *χαλέπαινε*. *χαλεπαίνοι*, 3. sing. præs. opt. act. Th. *χαλέπτω*, *lædo*, f. ψω.
Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. à
Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *sævus*, *acerbus*, *durus*, *gravis*, *difficilis*: gen. Ion. *χαλεποῖο*. dat. pl. Ion. *χαλεποῖσι*. Th. *χαλέπτω*, *lædo*.
Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*; *asperitas*; *severitas*, sensu bono, Thucyd. à præc.
ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno afficio*; *everto*, *labefacto*: f. ψω. p. κεχάλεφα. perf. med. κεχάλεπα.
Χαλεπῶς, *moleste*, *graviter*, *ægrè*; *vix*, *difficulter*; *malè*, *cum difficili fortunâ*; *iratè*, *acerbè*: adv. à *χαλεπὸς*, *difficilis*. Th. *χαλέπτω*.
Χαλεπώτερος, έρα, ερον, *difficilior*, et in superl. *χαλεπώτατος*, *difficillimus*: ab eodem.
Χάλικες, *lapides minuti*: à *χάλιξ*, q. v.
Χαλίκρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *merus*, *purus*: à *χάλις* et κεράω, *misceo*.
Χαλιμάζω, *more Bacchæ in libidinem ruo*: à seq.
Χαλιμὰς, άδος, ἡ, *Baccha*, qu. *soluta in furorem*: à *χαλάω*, *laxo*.
Χάλιμος, ȣ, *veneficus*: an quia animas *χαλᾷ* ϗ ἐκλύει, *laxat et exsolvit?*
Χαλιναγωγέω, -ῶ, *fræno duco*: cum acc. f. ήσω. perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. *χαλιναγωγῆσαι*, *fræno moderari*. ex *χαλινὸς*, *frænum*, et ἀγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ*. Th. ἄγω.
ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, *frænum*, *habena*: Met. *imperium*, *anchora*, *vinculum*. qu. à *χαλᾷν*. frænum enim *laxatur*, sicut et adducitur. hinc πειθιχάλινος, *frænis obediens*.
Χαλίνȣ, *fræna*, præs. imperat. act. contr. pro *χαλίνοε*. à *χαλινόω*.
Χαλινοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui fræna mandit*: ex *χαλινὸς* et φάγω.
Χαλινόω, -ῶ, f. ώσω, *fræno*. Th. *χαλινός*.
ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus*, *SILEX*, *CALX*: vid. etiam seq.
ΧΑ'ΛΙΣ, ιος, seu *χάλιξ*, ικος, ὁ, *Bacchus*, *vinum*, *merum*: qu. à *χαλᾷ*, quia *laxat* velut in lætitiam.
Χαλίφρονα, acc. sing. à *χαλίφρων*.
Χαλιφρονέω, -ῶ, *demens et stolidus sum*: à *χαλίφρων*.
Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, *mens sua sede emota*, *dementia*, *amentia*: à sequente.
Χαλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens laxata et emota est*: à *χαλᾶσθαι φρένα*, vel cui *χάλις φρένα* turbavit.
Χαλκάρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Ion. pro *χαλκάρματος*, *qui æreo curru vehitur*: ex *χαλκὸς*, *æs*, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.
Χάλκασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum clypeum gestat*: ex *χαλκὸς*, *æs*, et ἀσπὶς, *clypeus*.
Χάλκε', pro *χάλκεα*, nom. pl. n. g. à *χάλκεος*, -ȣς, qu. vide.
Χαλκεῖον, ȣ, τὸ, *officina fabri ærarii* vel *ferrarii*; item *ahenum*, *tabula ærea*. Th. *χαλκὸς*, *æs*.
Χάλκειος, εία, ειον, *æreus*: ab eod.
Χαλκείων, gen. pl. à *χάλκειος*, ȣ, metri gratiâ pro *χάλκεος*, quod vide.
Χαλκέλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ex ære ducto factus*: idem quod *χαλκήλατος*, quod vide.
Χαλκέντερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intestina habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν· dicitur enim scripsisse super ter mille libros. Suid. ex *χαλκὸς*, *æs*, et ἔντερον, *intestinum*. Th. ἐντός.
Χαλκεντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui æreis armis utitur*. Ex *χαλκὸς*, *æs*, et ἔντεα, τὰ, *arma*.
Χαλκεόγομφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *æreis* vel *ferreis clavis compactus*: ex *χαλκὸς* et γόμφος, ȣ, ὁ, *clavus*.
Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreo thorace utitur*, *æreo thorace indutus* vel *armatus*: ex *χάλκεος*, quod vide, et θώραξ, *thorax*.
Χαλκεοκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum pectus habet*; *fortis et invictus*: ex *χάλκεος*, quod vide, et καρδία, ἡ, *cor*.
Χαλκεομίτρας, ȣ, ὁ, Poët. ὁ *χαλκῆν μίτραν φέρων*, *quia æream mitram gestat*.
Χάλκεος, ȣς, -έη, -ῆ, -εον, -ȣν, et *χάλκεος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *æreus*, *a*, *um*. Th. *χαλκός*.
Χαλκεόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *æream vocem habens*. dat. sing. *χαλκεοφώνῳ*. ex *χάλκεος*, quod vide, et φωνὴ, *vox*.
Χαλκεὺς, έος, ὁ, *faber ærarius*; item *quilibet artifex è metallo opera elaborans*, impr. *faber serarius*, *qui seras* vel *claustra fabricat*. Th. *χαλκὸς*, *æs*.

Χαλκευτικὸς, κὴ, κὸν, *qui artem fabri ærarii callet:* à seq.
Χαλκεύω, f. εύσω, *ærariam artem tracto; ex ære fabricor.* à χαλκεὺς, quod vide.
Χαλκέῳ, dat. sing. à χάλκεος, -ϐς, *æneus.*
Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, *fabri ærarii officina.* à χαλκός.
Χαλκέως, adv. *ex ære:* ab eodem.
Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, *Chalcedonius.*
Χαλκήϊον, ϐ, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum:* et pro *fabri ferrarii officinâ.* Th. χαλκός.
Χαλκήϊος, idem quod χάλκειος: δόμος χαλκήϊος, *fabri ærarii officina.*
Χαλκήλᾰτος, *ex ære ductus:* ex χαλκὸς et ἐλαύνω, seu ἐλάω, *duco, ductile opus facio.*
Χαλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æreus, ex ære factus* et *aptatus:* ex χαλκὸς et ἄρω, *apto.*
Χαλκῖδᾰ, acc. sing. à Χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.
Χαλκῖον, ϐ, τὸ, *vas æreum,* quo coquus utitur. Th. χαλκός.
Χαλκοᾱρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν, à
Χαλκοάρης, ϐ, ὁ, *qui æreis aut ferreis armis est sublatus ac interfectus;* vel activè, *qui ferro interficit hostes:* ex χαλκὸς, *æs,* et αἴρω, *tollo, cædo,* &c. vel certè sic eum vocant, quod τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. ex χαλκὸς et ἄρω, *apto.*
Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ære gravis;* item *firmus, solidus:* ex χαλκὸς et βάρος, εος, τὸ, *pondus.*
Χαλκοβάτης, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ χαλκοβᾰτὲς, *qui æri* vel *æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidam habens basin:* ex χαλκὸς et βασις, *fundamentum.* Th. βαίνω, *eo.*
Χαλκόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet:* ex χαλκὸς, *æs,* et γένυς, υος, ἡ, *mentum.*
Χαλκογλώχῑν, ῖνος, ὁ ϗ ἡ, *habens cuspidem æream.* Ex χαλκὸς et γλωχίν.
Χαλκοδάμᾱς, αντος, ὁ, *æris domitor:* à χαλκὸς et δαμάω, *domo.*
Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ϐ, ὁ, *æs.*
Χαλκοκνήμῖδες, *æreis induti ocreis;* per Synec. *æreis armis induti:* ex χαλκὸς et κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea.* Th. κνήμη, *tibia.*
Χαλκοκορυστῆ, dat. sing. à
Χαλκοκορυστὴς, ϐ, ὁ, *ærcâ galcâ munitus:* à χαλκὸς et κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*
Χαλκόκροτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui strepitum edit ære pulsato;* epith. Rheæ, cujus sacerdotes cava æra pulsu exercebant. Item *æripes,* epith. equorum, terrâ resonante illorum pedibus pulsatâ. ex χαλκὸς et κρότος, *pulsus.*
Χαλκολίβανον, ϐ, τὸ, *CHALCOLIBANUM; orichalcum:* ex χαλκὸς et λίβανος, ϐ, ὁ, *thus.*
Χαλκοπάρᾱος, ϐ, ὁ, Æol. et Dor. pro
Χαλκοπάρηος, ϐ, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, *qui æreas genas habet:* ex χαλκὸς et παρειὰ, ἡ, *gena.*
Χαλκόπεδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *æreum pavimentum habens:* Epith. cœli χαλκϐν πέδον ἔχων.
Χαλκοπλάστης, ϐ, ὁ, *faber ærarius:* ex χαλκὸς et πλάστης.
Χαλκόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, *æripes:* ex χαλκὸς et πϐς, *pes.*
Χαλκόπυλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *æreas* vel *ferreas portas habens.* Th. πύλη, *porta.*
ΧΑΛΚΟ'Σ, ϐ, ὁ, *æs; arma ærea* seu *ferrea; moneta.*
Χαλκότοξος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum arcum habet:* ex χαλκὸς et τόξον, *arcus.*
Χαλκότορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui æs perforat et penetrat:* ex χαλκὸς et τορέω, *perforo.*
Χαλκότῠπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ære impressus; ferro inflictus:* ex χαλκὸς et τύπτω, *verbero:* perf. med. τέτυπα.
Χαλκϐσθαι, *æreis armis armari:* præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκός.
Χαλκόφι, Poët. pro - χαλκϐ, gen. à χαλκός.
Χαλκοχάρμης, ϐ, ὁ, *qui æreis armis delectatur:* ex χαλκὸς et χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.*
Χαλκοχῐτώνων, gen. pl. à
Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *loricâ æneâ armatus:* ex χαλκὸς et χιτὼν, *tunica.*
Χαλκόω, -ῶ, f. ώσω, *æreum reddo, ære obduco et munio:* à χαλκός.
Χαλκῷ, *æri,* dat. sing. à χαλκός.
Χᾰμᾶδῐ, χαμάδις et χᾶμᾶζε, *humi:* adv. à
ΧᾸΜΑΙ', *HUMI, in terrâ; in terram:* adv.
Χᾰμαιάκτη, *humilis* ἀκτὴ, id est, *sambucus, ebulus.*
Χᾰμαίβᾰτον, ϐ, τὸ, *fragum:* et
Χᾰμαίβᾰτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *humilis rubus:* ex χαμαὶ et βάτος, ϐ, ἡ, *rubus.*
Χᾰμαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γινόμενος, *terrigena, quique humi et in terrâ est natus.*
Χᾰμαιδάφνη, *laureola,* herba: ex χαμαὶ et δάφνη, *laurus.*
Χᾰμαιδῐδάσκαλος, *ludimagister:* inferioris sc. ludi.
Χᾰμαιδῐκαστὴς, *pedaneus judex:* pedibus, non curru, in forum iens.
Χᾰμαίδρυς, υος, ἡ, *CHAMÆDRYS,* herba.
Χᾰμαιευνάς, ά'δος, ἡ, *humi cubans.* à χαμαὶ et εὐνή.
Χᾰμαιεύνης, pro χαμεύνης, *qui humi cubat:* ex χαμαὶ, *humi,* et εὐνὴ, *cubile.*
Χᾰμαίζηλον, ϐ, τὸ, *viburnum, genista;* et
Χᾰμαίζηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, *humi repens; abjectus, humilis:* qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans.*
Χᾰμαιλεύκη, qu. *humilis populus:* λεύκη enim *populus alba.*
Χᾰμαιλέων, έοντος, ὁ, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÆLEON.* Angl. CHAMELEON. Metaph. *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem,* nullum enim animal pavidius eo dicitur. est et
Χᾰμαιλέων βοτάνη, *carduus:* sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali. ex χαμαὶ et λέων, οντος, ὁ, *leo.*
Χᾰμαίμηλον, *CHAMÆMELUM,* Angl. CHAMOMILE: ex χαμαὶ, *humi,* et μῆλον, *malum:* ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22, 21.
Χᾰμαιπετέω, *humi irritus cado:* ap. Pindar. à seq.
Χᾰμαιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui humo* seu *in terram cecidit: humilis,* de stylo; *irritus:* ex χαμαὶ et πίπτω, seu πέτομαι.
Χᾰμαιπετοῖσᾰν, Dor. pro χαμαιπετϐσαν, *humi cadentem;* acc. sing. part. præs. act. à χαμαιπετέω.
Χᾰμαίπῐτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS,* herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus.*
Χᾰμαιριφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in terram stratus:* ex ῥίπτω.
Χᾰμαιτύπη, *scortum vile:* quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.
Χᾰμελαίᾰ, ᾶς, ἡ, contractè pro χαμαιελαία, *humilis olea.*
Χᾰμευνᾶ, ᾶς, ἡ, Dor. pro
Χᾰμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιεύνη, *humi jacens cubile.* et

Χᾰμευνὶ'ς, ί'δος, ἡ, *humilis lectus.* ex χαμαὶ et εὐνὴ, *cubile.*
Χᾰμηλὸς, ἡ, ὸν, *humilis, vilis.* Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ.* à χαμαὶ, *humi.*
Χᾰμόθεν, adv. *ex humo,* è terrâ. Th. χαμαὶ, *humi.*
Χᾰμῦλκος, *traba: machina quâ navis è mari in siccum trahitur:* ex χαμαὶ et ἕλκω, *traho.*
Χᾰμὸς, *frænum:* puto à κημὸς, aut à χάβος.
Χάμψαι, ων, οἱ, *crocodili quos edebant Elephantinenses in Ægypto* ita vocati sunt.
Χᾰνᾶὰν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. q. interp. Lat. *depressus, humiliatus.*
Χᾰνᾰναῖος, αία, αῖον, *Chananæus:* à præc.
Χανδά'νω, *capio, capax sum:* à χάζω, *capio.*
Χανδὸν, adv. *ore hiante:* à χαίνω, *hisco.*
Χᾰνεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hisco:* f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.
Χᾰ'νοι, 3. sing. aor. 2. opt. et
Χᾰνῦμαι, f. 1. ind. m. et
Χᾰνύμενος, f. 1. part. m. et
Χᾰνῶ, *hiabo,* f. 1. ind. act. verbi χαίνω, *hisco.*
Χᾰ'ος, εος, τὸ, propriè *hiatus vastus; CHAOS, rudis et indigesta moles, materia è quâ factus est orbis terrarum; tenebræ.* ab inus. χάω, unde χαίνω. Angl. CHAOS.
Χᾰὸς, ῦ, *bonus, illustris;* Dor. à χάω, *capio;* quia bonum est acceptabile.
Χᾰρὰ', ᾶς, ἡ, *gaudium:* à perf. med. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo.*
Χᾰ'ραγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *nota impressa, vestigium et veluti sulcus, sculptura, incisura; character:* à perf. pass. verbi χαράσσω, quod vide.
Χᾰρᾰ'δρᾰ, ᾶς, ἡ, et Ion. -ης, *terræ fissura ex terræ motu facta: caverna, salebra, vorago: sulcus quem torrens rapido suo impetu effecit et excavavit; ipse torrens; fossa, vallis, canalis:* ab eod.
Χᾰρᾰδραῖος, αία, αῖον, *desumptus ex fossâ:* à præc.
Χᾰρᾰδριὸς, ῦ, ὁ, avis genus sic dictæ, qu. *hiaticola,* ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται. Th. χαράσσω, *excavo.*
Χᾰρᾰ'δρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα, q. v.
Χᾰρᾰκοβολί'ᾰ, ί'ᾶς, ἡ, *castra, vallum.*
Χᾰρᾰκόω, -ῶ, f. ώσω, *circumvallo, fossâ munio, obsideo:* à χάραξ.

Χᾰρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, typus, forma; nota insculpta;* item *stylus dicendi; ritus, forma, nota, indicium;* quicquid est ejusmodi ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, ut *vultus, sexus, forma rei,* &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω, qu. vide.
Χᾰρακτηρίζω, *insignio, charactere et notâ distinguo:* Angl. TO CHARACTERIZE. à præc.
Χᾰρακώσῖς, εως, ἡ, *munitio, obsessio:* à χαρακόω, *obsideo.*
Χᾰ'ραξ, ᾰκος, ὁ, *sulcus terræ; vallum* seu *agger quo castra muniri solent:* item χάραξ, ἡ, *vallus in vineis, sudes, adminiculum vitis.* à χαράσσω.
Χᾰρασσέμεναι, Dor. et Æol. pro χαράσσειν, præs. inf. act. et
Χᾰράσσοισᾰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro
Χᾰράσσυσᾰ, ης, ἡ, præs. part. f. g. à
ΧᾸΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, *sculpo, imprimo, exaro; scarifico, incido; sulco,* ut *ceram, terram, mare;* unde pro *scribo, aro, navigo:* f. ξω. perf. κεχᾰ'ρᾰχᾰ. perf. pass. κεχᾰ'ραγμαι, ξαι, κται.
Χᾰρείην. Vide in χαρείς.
Χᾰρεὶς, εῖσᾰ, ὲν, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ. a. 2. pass. ἐχάρην. a. 2. opt. χαρείην. f. 2. ind. pass. χαρήσομαι.
Χᾰ'ρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus est,* 3. sing. a. 2. ind. pass. et
Χᾰρῆναι, a. 2. inf. pass. et
Χαρήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi χαίρω.
Χᾰρί'εις, ί'εσσᾰ, ί'εν, *gratiosus, elegans; valde doctus:* acc. pl. χᾰρί'εντᾰς. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.* Hinc Lat. *CHARUS.*
Χᾰρί'εν, τὸ, à præced.
Χᾰρί'εντ' pro χᾰρί'εντᾰ, acc. sing. ejusd.
Χᾰριεντίζομαι, f. ί'σομαι, *jocor, facetè aliquid dico:* à χαρίεις.
Χᾰριεντισμὸς, ῦ, ὁ, *venustas sermonis:* à perf. pass. verbi pr.
Χᾰριέντως, adv. *gratiosè:* à χαρίεις.
Χᾰριέςᾰτος, *jucundissimus, venustissimus,* superl. à χαρίεις quod vide.
Χᾰρίζομαι, *gratificor; morigeror; indulgeo; munero, dono; corporis copiam facio,* de femina. præs. part. χᾰριζόμενος, η, ον. f. m. χᾰρί'σομαι, η, εται. perf. pass. κεχᾰ'ρισμαι. aor. 1. pass. ἐχᾰρίσθην, ης, η. aor. 1. inf. pass. χᾰρισθῆναι. aor. 1. part. pass. χᾰρισθεὶς, ἐντος, *donatus, gratis datus.* f. 1. pass. χᾰρισθήσομαι, η, ιται. aor. 1. m. ἐχᾰρισά'μην, ω, ἄτο, *gratìs dedi, gratuitò remisi.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χᾰρικλοῦς, gen. Æol. et Dor. pro χαρικλῦς, ex
Χᾰρικλὼ, *CHARICLO,* nom. propr.
Χᾰρίξη, 2. sing. a. 1. sub. med. Dor. pro χαρίσῃ. à χαρίζομαι, quod vide.
ΧΑ'ΡΙΣ, ῖτος, ἡ, *gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemosyna, venustas, benevolentia, præmium, donum, munus.* χάριν δῦναί τινι, *prodesse alicui, bene de aliquo mereri,* Eph. iv. 29. ἐπιτελεῖν χάριν, *perficiat gratiam,* 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὀργῇ, *iræ gratificari,* Soph. Œd. Colon. 902. ἔχειν χάριν πρός τινα, *gratiosum esse apud aliquem,* Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν τῷ Θεῷ. *immeriti beneficii loco habeamus,* vel *gratiam, unde Deo serviamus,* &c. Heb. xii. 28. οἱ μὲν παῖδες χάριν ὀδεμίαν ἔχυσιν, *filii enim nullam gratiam habent,* Plut. de amore prolis, p. 497. Bos Exerc. Phil. p. 264. χάριν, sub. κατὰ, adverbialiter usurpatur, et ponitur pro ἕνεκα. ὁ νόμος τῆς παραβάσεως χάριν προσετέθη, *lex propter transgressiones instituta est,* Gal. iii. 19. τὴν χάριν κ̀ τὴν κοινωνίαν, 2 Cor. viii. 4. *Donum, collecta,* τὴν χάριν τῦ Θεῦ, ibid. 1. *beneficentiam ingentem,* scil. eleemosynas per Hebraismum vertunt Knatchb. Homberg. et alii; nam χάρις pro *gratia* notant vix bis occurrere in N. T. Non multùm abludit, σημαινόντων τὴν παλαιὰν τῦ ζώυ χάριν, Diod. Sic. p. 55. *beneficium hujus bestiæ* [canis] *significare volentibus:* et Ecl. iii. 31. 67. D. iii. 1. 34. χάρις, *eleemosyna,* 1 Cor. xvi. 3.
Χᾰρί'σασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor:* f. ίσομαι, à præced.
Χᾰρισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd. et th.
Χᾰ'ρισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *donum gratuitum,* quod quis alicui gratificatur: à perf. pass. verbi χαρίζομαι.
Χᾰριςήριον, ῦ, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia:* à seq.
Χᾰριςήριος, ῦ, ὁ κ̀ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens:* à χαρίζομαι.
Χᾰ'ριτες, tres sorores, *Gratiæ*

dictæ: in gen. pl. χαρί'των. Th. χάρις.

Χαρῖτόω, -ῶ, *gratiâ afficio, facio ut aliquis sit acceptus:* f. ώσω. perf. κεχάρῖ'τωκα. perf. pass. κεχάρῖ'τωμαι. perf. part. pass. κεχαρῖτωμένος, η, ον, *gratiam consecutus.* Th. χάρις.

Χάρμα, ᾰτος, τὸ, *gaudium, lætitia; id quod gaudium et lætitiam affert.* Angl. CHARM. et

Χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia; animus ad pugnam promptus et eam lætus iniens; pugna, certamen.* Th. χαίρω, *gaudeo.*

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia:* et

Χαρμοσῦ'νη, ης, ἡ, idem: ab eod. th.

Χάροποῖο, gen. Ion. à χαροπὸς, quod vide.

Χάροποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *gaudii efficiens:* ex χαρὰ, *gaudium,* et ποιέω, *facio.*

Χάροπὶς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel χαρωπὸς, *lætus, vultu serenus, cæsius:* à χαίρω et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Χάρῦσιν, 3. plur. f. 1. à χαίρω, *gaudeo.*

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *æstus.*

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ȣ, ὁ, *CHARTA:* sic dict. quia literis χαράσσεται, *inscribitur.* Hinc Angl. CHART & CARD.

Χαρτί'ον, ȣ, τὸ, *volumen, chartula:* à præc.

Χαρτοπώλης, *chartarius:* qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύ'λαξ, ᾰκος, ὁ, *chartularius:* φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago.*

ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *CHARON, orci portitor, mors.*

Χάρώνειος, *ad Charontem pertinens.* χαρώνειος θύρα, *porta per quam damnati educebantur ad supplicium.* à præc.

Χάσκω, *HISCO,* idem qu. χαίνω.

Χάσμα, ᾰτος, τὸ, *hiatus, CHASMA.* Th. χαίνω, *hisco:* f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχανα. perf. pass. κέχασμαι.

Χασμά'ομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *hio; oscito:* à præc.

Χασμεύμενος, Ion. et Dor. pro χασμώμενος, *inhians,* præs. part. à χασμέομαι, id. quod χασμάομαι.

Χάσμη, ης, ἡ, *oscitatio,* actus hiantis oris: à χάσκω seu χαίνω, *hio.*

Χασσά'μενος, *retrocedens,* a. 1. part. med. gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo.*

Χάσώμεσθα, Poët. pro χασώμεθα, *cedamus,* 1. plur. a. 1. sub. med. verbi ejusd.

Χᾰτίῦσι, *indigentibus,* dat. pl. part. præs. act. ex

ΧΑΤΕ'Ω, Poët. *CAREO, egeo, indigeo, cupio:* qu. à χάω, *capio,* vel *hio.*

Χᾰτεύω et χᾰτίζω, idem quod χατέω.

Χᾰτίζω, id. qu. χατέω, *egeo.*

Χαυλῖόδȣς, et χαυλῖόδων, οντος, ὁ, *dentes exsertos habens:* ex χαλάω, *laxo, emitto,* et ὀδὰς, όντος, *dens.*

ΧΑΥ'ΝΟΣ, η, ον, *laxosus, fungosus;* item *superbus:* etiam *futilis.* qu. à χαίνω, *hio.*

Χαυνότης, ητος, ἡ, *stolida et inanis superbia:* à præc.

Χαυνῶνες, vide χαυῶνες.

Χαύνως, adv. *laxè:* à χαῦνος.

Χαυῶνες, *placentæ molles et quasi fungosæ,* Jer. vii. 18. legitur et χαυνῶνες.

Χά'ω, *HIO, apertus sum, vacuus sum, capio.*

Χέαι, *fudisse,* aor. 1. inf. act. verbi χέω, *fundo;* f. χεύσω. aor. 1. ἔχεα. aor. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβρόδαψος, *edulium quoddam Syrorum.*

ΧΕ'ΔΡΟΨ, οπος, ὁ, *legumen:* et χέδροπα, τὰ, *legumina.* παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς χερσὶ, *quòd leguntur manibus.*

Χέει, *fundit,* 3. sing. præs. ind. act. à χέω seu χεύω, *fundo:* f. χέσω, χεύσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα. a. 1. pass. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, *caco, ventris onus depono:* f. έσω. à χέω· est enim *excrementa effundo.*

Χειὰ', ᾶς, ἡ, *serpentum latibulum:* à χέω.

Χείλεσῖ, et Poët. χείλεσσῖ, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labrum, labium.*

Χείλευς, Dor. leg. pro χείλȣς, *labri,* gen. sing. ex

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *labrum, labium;* item *sermo;* et per Metaph. *littus,* seu *ora maris.*

ΧΕΙ'ΜΑ, ᾰτος, τὸ, *hyems, tempestas:* à χέω, seu χεύω, quòd multas *fundat* pluvias et nives.

Χειμάζω, f. ά'σω, *hyemo, hyberno; item tempestate vexo, vexo velut procellâ:* à præc.

Χειμαίνω, *hyberno, sævio,* de tempestate; *fluctuare facio.* χειμαίνεσθαι, *fluctuare.* ab eod.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carinâ.*

Χειμάῤῥος, ȣ, ὁ, et χειμάῤῥοος, -ȣς, ὁ, *torrens.* ex χεῖμα, *hyems,* et ῥόος, -ῦς, όν, -ῦ, ὁ, *fluxus.* Th. ῥέω, *fluo.*

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à præcedente, quod vide.

Χειμὰ's, ά'δος, ἡ, sub. ὥρα, *tempus hybernum, HYEMS.* Th. χεῖμα.

Χειμᾰσί'α, ᾱς, ἡ, *hyematio, hybernatio;* item *tempestas:* à χειμάζω, quod vide.

Χείμεθλον, ȣ, τὸ, *pernio,* morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ *calces.* dicitur et χίμετλον et χιμέτλη.

Χειμερίζειν, *hyemem traducere.* Th. χεῖμα, *hyems.*

Χειμέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et χειμέριος, ί'α, ιον, et χειμερινὸς, ἡ, ὸν, *hyemalis, hybernus, tempestuosus:* à præcedente. Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hyems, tempestas.* idem quod χεῖμα.

Χείῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi χείω, pro χέω, *fundo.* Vide χέει.

ΧΕΙ'Ρ, ρὸς, ἡ, *manus, palma;* in elephantis, *proboscis; scriptura; copiæ:* qu. à χῶ, *capio;* est enim capiendi instrumentum. χεῖρ' pro χεῖρα, acc. sing. Subauditur: τῇ ἑτέρᾳ λαβεῖν, Dion. Cass. l. xxxix. p. 1625. *sinistrâ manu capere,* i. e. nullo negotio. ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, *in prælio interfecit.* ἐν χερσὶν εἶναι, *pugnare.* ἰέναι ἐς χεῖρας, in *prælium ire, prælium committere.* χειρῶν νόμῳ, *in acie.* ἐκ χειρὸς, *vi, in prælio;* item *è vestigio,* ut Angl. dicitur OUT OF HAND. Dion. Cass. l. xxxvi. οἱονεὶ χάριν ἐκ χειρὸς ἀποδιδόντες, *sicut gratiam ex vestigio reddentes.* διὰ χειρὸς, *in manu, in potestate.*

Χειρᾰγωγέω, -ῶ, *manu duco:* f. ήσω. perf. κεχειρᾰγώγηκα. à

Χειρᾰγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ manu ducit:* ex χεὶρ et ἀγωγὸς, *dux viæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Χειραπτάζω, *manibus attingo* seu *tracto:* ex χεὶρ et ἅπτω, *necto.*

Χειραψί'α, ᾱς, ἡ, *tactio manu; levis frictio; pugna; lucta; exercitium quoddam in Palæstra,* Plut. Galen.

Χείρεσῖ et χείρεσσῖ, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσί. à χείρ.

Χειρῖδωτοὶ χιθῶνες, (Ion. pro χιτῶνες,) *tunicæ manicatæ.* ab eod. th.

Χειρῖ's, ί'δος et ῖδος, ἡ, *manica, manûs involucrum* seu *integumentum.* à χείρ.

Χειρίστην, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, *malus.* com-

par. χείρων et χειρίων. superl. χείριςος, pessimus.
Χειροβάλίςρᾶ, falarica: quasi χειρὸς βαλλίςρα.
Χειρόγρᾶφον, ȣ, τὸ, CHIROGRAPHUM, syngrapha. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propriâ scriptum. Th. γράφω, scribo.
Χειρόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifestus: ex χεὶρ et δείκνυμι.
Χειρόδεσμος, copula: qu. χειρῶν δεσμός· à δέω, ligo.
Χειροδῖκαι, nom. pl. à
Χειροδῖκης, ȣ, ὁ, cui jus est in manibus: ex χεὶρ, manus, et δίκη, ης, ἡ, jus.
Χειροδρόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.
Χειροήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, mansuetus, cicur: ex χεὶρ et ἦθος, τὸ, indoles.
Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à
Χειροκοπέω, manum abscindo: quod ex χεὶρ et κόπτω, scindo, amputo: f. ψω. perf. med. κέκοπα.
Χειρόμακτρον, ȣ, τὸ, mantile, mappa; quo scil. χεῖρας μάσσομεν, manus extergimus.
Χειρόμῦλον, mola manualis, mola trusatilis: q. χειρῶν μύλη.
Χεῖρον, τὸ, pejus: in pl. χείρονᾶ· ex χείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pejor: compar. à κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Χειρονομέω, -ῶ, f. ήσω, manus ad cantum certâ lege motito, concinnos gestus edo, salto: à χειρονόμος.
Χειρονομῖᾶ, ᾶς, ἡ, gesticulatio, saltatio pantomimica: ab eod.
Χειρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui certâ lege motitat, gesticulator, saltator: à χεὶρ et νέμω.
Χειρόομαι, -ȣ̃μαι, manuum viribus supero, manibus superatum capio, subigo, domo; tracto: à χειρόω.
Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum, manica: ex χεὶρ et πέδη.
Χειροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manum implens: ex χεὶρ, manus, et πλήθω, impleo, quod à Th. πλέος, plenus.
Χειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu factus: ex χεὶρ et ποιέω, facio.
Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, manus: dat. χειρὶ. dat. pl. χερσί.
Χειροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui manum inspicit: sc. ut indè divinet. qui χεῖρα σκέπτεται.
Χειροτένοντες, nom. pl. à
Χειροτένων, οντος, ὁ ϗ ἡ, qui manibus est nervosis: ex χεὶρ, manus, et τένων, tendo, -inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερος, έρᾶ, ερον, comparativ. à Th. κακὸς, malus.
Χειροτέχνης, ȣ, ὁ, opifex: ex χεὶρ et τέχνη, ἡ, ars.
Χειροτονέω, manum protendo et attollo, per suffragia creo, protensâ manu eligo, ut in suffragiis solebant. f. ήσω. perf. κεχειροτόνηκᾶ. a. 1. ἐχειροτόνησᾶ. a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η. ex χεὶρ et τείνω, tendo.
Χειροτονῖᾶ, ᾶς, ἡ, suffragium, plebiscitum, creatio magistratûs: à præced.
Χειρȣ̃ν, in suam potestatem redigere: à χειρόω. Th. χείρ.
Χειρȣργέω, -ῶ, manibus operor, operor; item medicam manum admoveo: à
Χειρȣργὸς, quasi χειροεργὸς, ȣ̃, ὁ, qui χειρὶ ἔργον facit; qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.
Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, manuum viribus supero, domo. Th. χείρ.
Χείρω, deteriora, nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονᾶ, -οᾶ, -ω, à χείρων.
Χείρωμᾶ, μᾶτος, τὸ, manuum tractatio: à χειρόω.
Χείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pejor, deterior, inops, pauper. comp. à κακὸς, malus: in superl. χείριςος. quidam dicunt à χεὶρ, et alii à χρεία, indigentia, ut sit, qui indigentior. Est et Χείρων, CHIRON, nom. prop. viri: dat. sing. Χείρωνῖ.
Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à
Χειρώναξ, κτος, ὁ, opifex, qui propriis manibus victum sibi quæritat: ex χειροάναξ contractum: q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus est suarum manuum.
Χειρωναξῖη, ἡ, opificium: à præcedente.
Χειρώσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi χειρόω, manuum viribus supero, domo: fut. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Χείσεται, capax erit, 3. sing. f. 1. med. verbi χείω, Poët. pro χέω, capio.
Χέλειον, ȣ, τὸ, operimentum testudinis. à χέλυς.
Χελῖδονίζω, fut. ῖσω, hirundines imitor garrulitate, barbarè loquor. ita sc. ut non magis intelligi possim quàm hirundo. Th. χελιδών.
ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo; piscis polypo similis: cavitas ungulæ equorum.
Χέλῦδρος, ȣ, ὁ, testudo marina seu aquatica; it. venenatus serpens qui Chelydrus à Virgilio dicitur: ex χέλυς, testudo, et ὕδωρ, τὸ, aqua.
ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, animal quod testam gerit; item CHELYS, instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum; pectus.
Χελύσσομαι, expectoro, eructo, tussio: à χέλυς, pro pectore.
Χελώνη, ης, ἡ, testudo; continua series scutorum sensim curvata in modum testudinis; machina quâ veteres in oppugnandis urbibus utebantur; item id. q. χελωνίς. Th. χέλυς.
Χελώνιον, ȣ, τὸ, tegmen testudinis: à præc.
Χελωνῖς, ῖδος, ἡ, musicum instrumentum; limen ostii; scabellum: ab eod.
Χέυσᾶ, fundens, præs. part. act. f. g. à χέω. f. χεύσω. a. 1. pass. ἐχύθην.
Χέρᾶδος, εος, τό. Ἄλις χέραδος περιχεύας Μυρίον, sabulo affatim circumfuso, Il. φ. 319. ubi nequit jungi cum ἅλις in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. casu ita usurpatur. Obstat etiam μυρίον. Ἄξει παμφόρῳ χεράδει τυπτόμενον, rapit promiscuæ glareæ ictus patientem, Pind. vi. 13. Dawes, Misc. Crit.
Χερᾶ̀ς, ᾶ́δος, ἡ, acervus parvorum lapidum; colluvies mista cœno et lapidibus: à χερμὰς, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere potest. Th. χείρ.
Χερείονᾶ, pejora, nom. pl. n. g. à χερείων. vide seq.
Χερειότερος, et χερείων, Poët. pro χείρων, pejor, inferior; q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore superatur: compar. à κακὸς, malus: superl. χείριςος. Th. χείρ.
Χερείων, vide præced.
Χέρεσσῖ, dat. pl. Poët. pro χέρεσσι, Ion. pro χερσί. Th. χείρ.
Χέρηᾶ, pro χερείονα, acc. sing. et
Χέρηες, οἱ, pro χερείονες, nom. pl. et
Χέρηῖ, dat. sing. pro χερείονι, à χερείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, compar. Poët. pro χείρων, pejor, inferior: superl. χείριςος. Th. χείρ.
Χερῖᾶρᾶν, gen. pl. Dor. pro χειαρῶν· à
Χερῖᾶ́ρης, ȣ, vel -ᾶ, ὁ, qui aliquid manu aptat et compingit, χειρὶ ἄρει.
Χερμᾶ́δῖον, ȣ, τὸ, lapis; ex χεὶρ et μάσσω, tango: vel à χερμάς.
Χερμᾶδῖῳ, saxo, dat. sing. à præced.

Χερμᾶ`ς, ἄ`δος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest.* Th. χεὶρ.

Χερμαςὴρ, ῆρος, ὁ, *funda:* à præc.

Χέρνᾶ, ἡ, *paupertas;* ut quum quis χειρὶ victum quærit; vel ex χεὶρ et νέω, *neo.*

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, et

Χερνήτης, ȣ, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper:* et

Χερνῆτις, ῖδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus:* ex iisd.

Χερνιβεῖον, ȣ, τὸ, *malluvium, pelvis:* à

Χερνίπτω, et -ομαι, *manus lavo:* ex χεὶρ et νίπτω, *lavo.*

Χέρνιψ, ῖβος, ἡ, *aqua* vel *vas lavandis manibus; manuum ablutio, purgatio;* à χερνίψω, fut. verbi sup.

Χερνίψαντο, *lavârunt manus,* 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. verbi ejusd.

Χεροῖν, dat. dual. à Poët. gen. χερὸς, à χεὶρ.

Χεροκένως, adv. *vacuis manibus, sine munere, gratìs:* ex χεὶρ et κενῶς.

Χέῤῥες, αἱ, et χέῤῥᾶς, τὰς, Dor. pro χεῖρες et χεῖρας, *manus.*

Χεῤῥόνησος vel χερσόνησος, ȣ, ἡ, *peninsula:* à seq. et νῆσος.

ΧΕ'Ρ''ΡΟΣ, ὁ, seu χέρσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *desertus, incultus ager;* vel subst. *solum desertum.* χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur; terra, solum, continens.*

Χερσαῖος, αἰᾶ, αῖον, *terrestris; neglectus:* à præc.

Χερσεύω, f. εύσω, *in terram continentem vertor; incultus sum, negligor:* ab eod.

Χερσῖ`, dat. pl. à χεὶρ.

Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσȣ, *ex humo, ex terrâ:* vide χέῤῥος.

Χέρσονδε, adv. pro εἰς χέρσον.

Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæ Chersonesi,* id est, *peninsulæ speciem habet.*

Χέρσος, vide in χέῤῥος.

Χερσόω, -ῶ, f. ώσω, *desolo; terram continentem efficio;* à χέρσος.

Χερȣβεὶμ, et -βὶμ, οἱ, indecl. nomen angelorum sic à formâ *juvenum* dictorum.

Χερῦ`δριον, ȣ, τὸ, dimin. à χεὶρ.

Χερῷ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo:* à χεὶρ.

Χευάντων, *fundant,* Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. aor. 1. imperat. act. à χεῦσον, άτω, ex verbo χέω, *fundo:* f. χεύσω. a. 1. ἔχευα et ἔχεα.

Χεῦμᾶ, ἄτος, τὸ, *quod fusum, effusum,* aut *diffusum fluit; unda, fluxus, flumen; vas fusile; discus:* ab eod.

Χεύσωσῖν, 3. pl. a. 1. sub. act. à χέω.

Χεύω, *fundo:* à seq.

ΧΕ'Ω, χείω, et χεύω, *fundo, effundo, diffundo, liquefacio, liquo;* item *è terrâ fusili educo.* χέω seu χείω, *capio:* Eustath. f. χέσω, χείσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσᾶ, ἔχευᾶ, et ἔχεᾶ. perf. κέχῦκᾶ. perf. pass. κέχῦμαι.

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, *nexilis, plexilis; nexus, plexus, sutus:* à

Χηλεύω, fut. εύσω, *suo, plecto, necto:* à seq.

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex,* seu *forceps cancrorum;* item *ungula bisulca; specillum bifurcum summâ parte incisum;* in sagittâ γλυφὶς: *promontorium, eminentia; moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ;* item *pilæ,* ejusdem usûs.

Χηλὸς, ȣ, ὁ, *arca:* à χέω, *capio.*

Χήμερᾶ, pro ϗ ἡμέρα, *et dies.*

Χήμη, ης, ἡ, *hiatus;* item *ostrei quædam species:* ex χαίνω, *hio; mensura liquidorum,* pendens drachmas tres vel duas.

Χήμωσῖς, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud supra nigrum eminet; inflammatio palpebrarum.* Th. χαίνω, *hisco.*

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ϗ ἡ, *anser:* in pl. χῆνες. à χάνω vel χαίνω, *hio, hisco.*

Χηνοπλȣ̈μᾶτᾶ, *accubita ex plumis anserum:* ex χὴν, *anser,* et Lat. *pluma.*

Χήρᾶ, ᾱς, ἡ, *vidua:* vide χῆρος.

Χηράζω, f. ά'σω, *viduo:* à pr.

ΧΗΡᾸΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *caverna, latibulum, lustrum ferarum.*

Χήρᾶτο, 3. sing. aor. 1. med. verbi χαίρω.

Χηρείᾶ, ᾱς, ἡ, *viduitas:* à χηρεύω.

Χήρευσῖς, εως, ἡ, *viduitas:* à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus* vel *vidua sum, viduam vitam dego, destituor;* item *viduum reddo:* à

ΧΗ῀ΡΟΣ, χήρᾶ, χῆρον, *viduus, a, um, desertus, orbus aliquâ re:* q. à χωρὶς, quia separatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo:* à præced. th.

Χήρωσε, *desolavit,* Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo:* fut. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus.*

Χηρωςαὶ, οἱ, *viduarum tutores,* qui propinquitate juncti generi et familiæ, hæredibus carenti, et qui succedunt, ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt: à χηρόω.

Χήτει, dat. sing. à χῆτος, εος, τὸ, quod vide.

Χητίζω, fut. ί'σω, *indigeo, deficio:* à

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio.* Th. χατέω, *indigeo.*

Χθᾰμᾰλὸς, Pleonasm. τȣ̃ θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multum à terrâ assurgens:* à χαμαὶ, *humi.*

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri.* ὁ χθὲς, scil. ὢν, *hesternus.*

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, *hesternus:* à præced.

Χθιζᾶ`, pro χθὲς, *heri.*

Χθιζὸς, ἡ, ὸν, *hesternus.* Th. χθὲς.

Χθόᾶ, *corpus,* Hesych. an ex χθὼν, *terra?*

Χθονῖ` dat. sing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθόνῖος, ῖ'ᾶ, ῖον, et χθόνῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *terrestris; subterraneus; mortuus, ad mortuos pertinens; infaustus; sordidus, improbus.* Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθονὸς, *terræ;* gen. sing. à χθών.

Χθονοςιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *terrestris:* ex χθὼν et ςείβω.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra, humus.*

Χῖᾶ`, idem quod χειὰ, *latebra.*

Χῖάζω, *noto figurâ literæ* X, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν vertitur *decussare.* Est autem X nota *vitii in scripturâ.*

ΧΙ῀ΔΡΟΝ, ȣ, τό· χῖδρα dicuntur *novella tritici grana:* q. à χεῖν ὕδωρ, quòd inde cibus fiat, additâ aquâ.

Χῖ'λῖαι, ᾰ, *mille;* in pl. f. g. et n. vide χίλιοι.

Χῖλῖάρχαι, n. pl. ex χιλιάρχης.

Χῖλῖαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *mille viris præsum; tribuni officio fungor:* à χιλίαρχος.

Χῖλῖάρχης, ȣ, ὁ, *qui mille viris præest; militum tribunus:* ex χίλιος, *mille,* et ἀρχὴ, *imperium.*

Χῖλῖαρχῖ'ᾶ, ᾱς, ἡ, *imperium in mille viros; tribunatus militum:* à

Χῖλῖ'αρχος, ȣ, ὁ, idem quod χιλιάρχης, et ab iisd.

Χῖλῖᾶ`ς, ά`δος, ἡ, *numerus mille continens:* à seq.

ΧΙ῀ΛΙΟΙ, αι, ᾰ, *mille:* Æol. χείλιοι.

Χῖλῖοςὸς, ἡ, ὸν, *millesimus.*

Χῖλῖοπλᾶσῖ'ως, adv. q. *millepliciter.*

Χῖλῖοςῦ`ν, acc. sing. à

Χῖλῖοςῦ`ς, ῦ'ος, ἡ, *millesima pars; mille milites.*

ΧΙΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *pabulum.* scribitur et χιλός.

Χιλόω, -ῶ, fut. ώσω, *pasco:* à præced.

Χίμαῤῥα, ας, ἡ, et Ion. -ης, ἡ, *CHIMÆRA, monstrosa quædam bestia; capra hyeme nata:* à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.*

Χίμαρος, *hircus*, aut *hædus, hyeme natus.* Th. χεῖμα, *hyems.*

Χίμαῤῥος, idem quod χίμαρος.

Χιμάρως, Dor. pro χιμάρους, accus. pl. præced.

Χίμετλον, id. quod χείμετλον, quod vide.

Χιόνεος, έα, εον, *nivalis, niveus; candidus* in modum nivis. à χίων.

Χιονίζω, f. ίσω, *niveo colore imbuo; nive conspergo.* Th. χίων.

Χιονόβας, αντος, *per nives gradiens:* à χιὼν et βαίνω.

Χιονόω, -ῶ, f. ώσω, *nivibus obruo; dealbo:* à χίων.

Χίος, ου, ἡ, nomen insulæ; à *fundendo.*

ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, et Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior et interior, lorica.*

Χιτωνίσκος, ου, ἡ, *tunicula:* à præc.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix;* q. à χέω, quia *funditur* è cœlo.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur,* ad frigus arcendum: ideo à χλιαίνω, *calefacio.*

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui chlamydem fert:* ex χλαμὺς et φέρω, *fero.*

Χλαμύδιον, ου, τὸ, *chlamys parva.* Dim. à

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS*, ejusdem originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλευάζω, *cavillor, irrideo:* fut. άσω. perf. κεχλεύακα. perf. pass. κεχλεύασμαι, σαι, σαι. à χλεύη.

Χλεύασμα, ατος, τὸ, et

Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, *illusio:* et

Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, *illusor, irrisor:* à verbo præc.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *risus, derisio, ludibrium.*

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio, calefacio:* f. ανῶ. perf. κεχλίαγκα. a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus, placidus, suavis:* χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *suaviter.* Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet; qui tenellos pedes habet:* ex χλιδανὸς, *delicatus,* (quod à χλίω, *deliciis frango,*) et σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus pedis.*

Χλιδάω, *delicior, delicias facio, delicatus sum:* sic χλιδῶσα μολπὰ, *deliciosa modulatio,* seu *suavis cantus.*

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus, mollities.* Th. χλίω.

Χλίδος, seu χλῖδος, εος, τὸ, idem.

Χλιδὼν, ῶνος, ἡ, *armilla, monile:* et

Χλιδῶνες, *armillæ:* quia delicati eis utuntur: à χλιδάω.

Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango, luxu effæmino.*

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens, gramen:* q. à χιλὸς, quia est *pabulum* pecori.

Χλοερὸς, et χλωρὸς, οῦ, *herbidus, viridis:* à præc.

Χλοερῷ, dat. sing. à præc.

Χλοεύνης, et contractè χλεύνης, ου, ὁ, *qui in virente gramine cubat, agrestis.* Angl. CLOWN. ex χλόα, *herba,* et εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα. item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *germinans, viriditatem ferens:* ex χλόη, *herba,* et φέρω, *fero.*

Χλοῦναι, *agrestes,* nom. pl. à

Χλεύνης, per Crasin pro χλοεύνης, quod vide.

Χλωρηῒς, ΐδος, ἡ, *virens, viridis, floridus.* à χλωρός.

Χλωρίζω, fut. ίσω, *viridis sum, vireo;* Metaph. *vigeo;* item *polleo:* à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin pro χλοερὸς, *viridis, herbidus, recens; mollis, tener; vigens, vividus; pallidus, flavus; pallidum faciens.* Th. χλόα, *viride gramen.*

Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas;* item *pallor:* à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, *carpo, vellico; voro, deglutio:* Angl. TO GNAW: f. χναύσω. quod à χνάω, *carpo.*

Χνοάζω, f. χνοάσω, et χνοάω, -ῶ, *lanuginem habeo, pubesco.* à

Χνόος, χνοῦς, ου, ὁ, *rasio;* item *lanugo, pubes;* item *maris spuma:* à χναύω, quod vide.

Χοάνη, ης, ἡ, *infundibulum:* à χέω, *fundo.*

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χόανος, ου, ὁ, *fornax fusoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla, catinus:* à χέω, *fundo.*

Χοεὺς, et χόος, οῦς, ὁ, *congius,* mensura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς. à χέω, *capio.*

Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen.* χοαὶ, αἱ, *inferiæ.* à χέω, *libo.*

Χοθανὼθ, *tunica.* Nehem.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, *pulvereus, terreus, terrenus:* à χόος, χοῦς, -όου, οῦ, ὁ, *pulvis:* à χέω, *fundo.*

Χοινικὶς, *modiolus,* rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii: à χοῖνιξ.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, *mensura duos continens sextarios.*

Χοιρὰς, άδος, ἡ, *porca;* item *saxum in mari aliquantum eminens,* ut porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, έα, εον, *porcinus.* Th. χοῖρος. Est et

Χοίρειος, εία, ειον, *porcinus:* ab eod.

Χοιρίνη, ης, ἡ, *concha quædam marina,* quâ Athenienses in suffragiis ferendis utebantur: ab eod.

Χοιρίον, ου, τὸ, *porculus, porcellus:* ab eod.

Χοίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χοίριος, ία, ιον, *porcinus, suillus:* ab eod.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, *majoris muris genus in Palæstinâ, Ægypto, et Libyâ:* ex χοῖρος et γρύλλος, *porcus.*

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi *porci* κομέονται, *curantur* et aluntur: ex χοῖρος et κομέω, *curo.*

ΧΟΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *porcus, sus;* etiam *natura, quâ mulieres sunt.*

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, *confectorium,* ubi porci conficiuntur seu mactantur: à χοῖρος et σφάζω, *macto.*

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, *bilis.*

Χολὰς, άδος, ἡ, *intestinum,* quia χολὴν capit, vel quasi κοιλάς.

Χολάω, *indignor, irascor:* cum dat. f. άσω. perf. κεχόλακα. Th. χολή.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA,* morbus; Angl. CHOLER: à χολή.

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, *cholericus, iracundus:* à

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis, fel; ira; nausea.*

Χόλιξ, idem quod χολάς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου. à χόλος.

Χολόομαι, -οῦμαι, *irascor;* f. ώσομαι. perf. κεχόλωμαι. Th. χολή.

Χόλος, ου, ὁ, idem qu. χολὴ, *bilis.*

Χολούμενος, *iratus,* præs. part. à χολόομαι.

Χολόω, -ῶ, f. ώσω, aor. 1. ἐχόλωσα, *bile inflammo, ad iram concito;* med. χολόομαι, οῦμαι, f. κεχολώσομαι, perf. κεχόλωμαι. plusq. perf. κεχολώμην, Ion. pro ἐκεχολώμην, unde 3. pl. κεχολώατο pro ἐκεχόλωντο, *ad iram concitor, indignor, irascor.* à χόλος.

Χολωθεὶς, *iratus*, aor. 1. part. pass. et
Χολωθῇς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis, ira*.
Χολωσά'μενος, μένη, μενον, *iratus, a, um*, a. 1. part. med. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi.
Χολωσέμεν, et χολωσέμεναι, *succensurum esse*, Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, *irascor*: f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis, ira*.
Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, *irascatur*, ejusd. verbi.
Χολωτὸς, ὴ, ὸν, *iratus, iracundus*. à χολόω.
Χονδρί'της, ου, ὁ, *farreus*, epith. panis, qui fit è zeâ. à χόνδρος.
ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum; grumus concretus*, ut salis, thuris; *cartilago; alica*.
Χόος, χοῦς, ὁ, *terra aggesta, humus, agger; pulvis*: à χέω, *fundo*. Est et
Χόος, -οῦς, ὁ, *congius*. et
Χόος, χοῦς, ἡ, *vas aquarium quo aqua manibus datur*.
Χοραζὶν, ἡ, nom. urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*. Lat.
Χόρδαψος, ου, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, *tumor tenuis in intestinis; chorda in instrumento musico aut arcu*: quia fit ex intestinis. ex χορδὴ et ἅπτω.
ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum*; it. *CHORDA, fides*: dat. plur. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. CHORD, vel CORD.
Χορεῖα, ας, ἡ, *CHOREA*; in pl. χορεῖαι, à χορεύω.
Χορεῖος, εία, εῖον, *quo chorus utitur*. subst. *pes prosodicus*, qui et *trochæus* dicitur. à præc.
Χορευτὴς, οῦ, ὁ, *saltator*: à
Χορεύω, *choros duco, salto, saltando celebro; saltare facio*, Eurip. Herc. Fur. 686. Th. χορὸς, *chorus*.
Χορηγέω, -ῶ, *sum dux chori*; item *suppedito, sumptum præbeo*. cum acc. in pass. dicitur *de iis qui in quocunque genere abundant*, vel *præditi sunt aliquâ facultate*, ut, *ingenio, pulchritudine*. f. ήσω. p. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορηγῆσαι. τὸ κεχορηγημένον, *quod est in genere aliquo exquisitum*. à χορηγός.
Χορηγί'α, ας, ἡ, *munus choragi; erogatio sumptuum in ludos choricos*; simpl. *erogatio et largitio, præbitio, præbitus*: à seq.
Χορηγὸς, οῦ, ὁ, *CHORAGUS, dux chori; qui sumptus sacris choreis præbet; item suppeditator*: à χορὸς et ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco*.
Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, qu. vide.
Χόρια, et χόρια, ων, τὰ, *edulia è lacte et melle; exta*: à
Χόριον, χορίον vel χωρίον, ου, τὸ, *secundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id est, *capit*.
Χόριος, id. q. χορεῖος.
Χοροιτυπί'α, ἡ, *chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum*: à
Χοροιτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus*: à χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, et τύπτω, *pulso*.
ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CHORUS, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium*: qu. à χαίρω, vel χαρὰ, ut sit qu. χαρός. Hinc Angl. CHOIR.
Χοροστασί'α, ί'ας, ἡ, *choreæ institutio, chorea*: ex χορὸς et ἵστημι.
Χορτάζω, *herbis seu gramine pasco, fœno saturo*; it. *pasco, saturo*: f. ά'σω. perf. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. infin. act. χορτά'σαι. præs. pass. χορτάζομαι, *saturor*. perf. pass. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν. aor. 1. sub. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι. aor. 1. infin. pass. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, et in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen, fœnum*.
Χορτά'σαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω, quod vide.
Χορτασθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd.
Χορτασί'α, ας, ἡ, *cibus*: et
Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus*: à χορτάζω, quod vide.
ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *fœnum, gramen, herba*: simpl. *cibus*: item *septum quo cincta est cohors*.
Χορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gramini similis; graminosus, fœnarius*: à præc.
Χουζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.
Χοῦς. Vide χόος.
Χοῦσι, *fundunt*, Ion. pro χέουσι, à χέω.
Χραίνω, fut. χρανῶ, *coloro, imbuo; ungo, illino; inquino, vitio*: à χράω, *coloro*.
Χραῖσμ', Ion. pro ἔχραισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à
Χραισμέω, -ῶ, fut. ήσω, *adjuvo, opitulor, prosum*: q. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, qu. à χράομαι, *utor*.
Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium*: à pr.
Χραίσμησε, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.
Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari, commodare*: infin. à χράω, -ῶ.
Χρανθεὶς, *pollutus*, aor. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo, coloro*: f. ανῶ. a. 1. pass. ἐχράνθην.
Χρά'ομαι, -ῶμαι, *utor; tracto aliquem; habeo; fœnore aliquid accipio*: cum dat. præs. imperat. χρά'ου, ῶ, *utere*. imperf. med. ἐχραόμην, -ώμην, -ά'ου, -ῶ, -ά'ετο, -ᾶτο, et in 3. pl. ἐχρά'οντο, -ῶντο. f. m. χρήσομαι. perf. pass. κέχρησμαι, *usus sum*. a. 1. m. ἐχρησά'μην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. χρῆσαι, άσθω. a. 1. sub. m. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, *commodo*, &c.
Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à præced.
Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. sic
Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur*: à χράομαι.
Χραύσῃ, *sauciaret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à
Χραύω, *leviter saucio*: f. αύσω. Th. χράω, *coloro, tingo*.
ΧΡΑ'Ω, *commodo, mutuum do, do utendum*; qu. è manû in manum. f. χρήσω. perf. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est et χράω, *oracula edo; item coloro, tingo, polluo; item furiosè invado, cum impetu aggredior*.
Χρέα, *debita*, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum*: pl. τὰ χρέεα.
Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι.
Χρέεται, Ion. pro χρῆται.
ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus, utilitas, commodum; sententia gravis; indigentia, necessitas, negotium*: à χρή. Hinc χρείαν ἔχω, *egeo*.
Χρεῖος, ου, ὁ, *egenus*: à χρεία, *indigentia*: est et
Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum*.
Χρείω, Poët. pro χράω.
Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia*.
Χρειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utilis*: à χρεία, ας, ἡ, *usus*.
Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.
ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio*: f. ί'σω. perf. ικα.
Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, *hinnitus*: à præced.
Χρεμίζω, fut. ί'σω, *hinnio*, per Sync. pro χρεμετίζω.
Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi præc.
Χρέμμα, ατος, τὸ, *screatus, sputum*: à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo, exscreo.*
Χρέμυς, ῦος, et χρέμψ, εμϐὸς, et χρόμῖς, ῖος, ὁ, *nomina piscium.*
Χρέονται pro χράονται, χρῶνται.
ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *debitum, mutuum, æs alienum; fatum, mors*, q. d. debitum fatale; *munus, officium, negotium, res, causa; indigentia, opus; necessitas; utilitas; oraculum; portentum; eventus, casus:* à χράω.
Χρέουσᾰ, pro χράουσα, et Att. μεμοτα.
Χρεὼ, χρεὼν, pro χρειὼ, qu. Ion. pro χρεία, ας, ἡ, *indigentia.* χρέω βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, Hom. Il. K. 43. *opus est consilio et mihi et tibi.* Subaudi ἱκάνεται, vel βεϐίηκε, quod expressum. Il. K. 172. et 118. vid. Clarke in loc. at
Χρέω, Ion. pro χρῶ, *utere*, præs. imperat. verbi χράομαι. et
Χρέω vel χρείω, *oraculum do:* vide χράω.
Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέως, seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit*, fraudans sc. creditores decoctâ pecuniâ; quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *rescindere*, est *nolle exsolvere*, et *foro cedere.*
Χρεωλυτέω, *debitum solvo:* tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.
Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor:* fut. χρήσομαι. Th. χράω.
Χρεὼν, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, *debitum, mors, fatum:* χρεὼν ἐςὶ, *necesse est, fas est, decet, operæ pretium est.*
Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.
Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum, æs alienum.*
Χρεωςέω, *sum debitor.* χρεωςεῖσθαι, *deberi.* à
Χρεώςης, ȣ, ὁ, *debitor:* à χρέως, *debitum.*
Χρεωφειλέτης, ȣ, ὁ, *d bitor:* à χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum*, et ὀφείλω, *debeo.*
Χρὴ, *oportet, convenit, decet:* impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, et χρῆν. f. χρήσει, *oportebit.* præs. infin. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia.*
Χρῇ, *uteris.* Plat. Xen. Œcon.
Χρῇ, *respondet, vaticinatur, edit oraculum.* Soph.
Χρῄζοις, 2. sing. præs. opt. act. à χρῄζω.
Χρῄζοντῐ, dat. sing. part. præs. ab eod. Sed
Χρῄζοντῐ, *volunt*, Dor. pro χρῄζουσι, 3. plur. præs. ind. act. ab eod.
Χρῄζω, *egeo, indigeo, desidero, volo, rogo:* fut. χρήσω. fut. pass. κεχρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι. perf. part. pass. κεχρημένος. alii scribunt χρήζω, &c. sine ι subscripto. Th. χρεία, *indigentia.*
Χρηΐζειν, præs. infin. à
Χρηΐζω, id. qu. χρήζω, qu. vid.
Χρηΐσκεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *uti*, infin. med. à χράομαι.
Χρῆμ', pro seq.
Χρῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *res, negotium; res utibilis*, quâ quis potest χρῆσθαι, *uti*, sc. *pecunia, opes, merx; oraculum; opus; factum;* (τί χρῆμα δρᾶσαι; Eurip. Orest. 1621, *quam rem fecisse?*) *portio magna alicujus rei;* ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέρατον, Aristoph. in Nub. 2. *quanta pars noctis nondum peragitur.* σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna fundatorum.* τὶ τὸ χρῆμα χρόνȣ, ut legi debet, ap. Theocr. Idyl. xxi. 35. At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes, commoda, emolumenta; instrumenta domestica, quævis utensilia, vasa.* (Hes. Op. 407. vid. ibid. Grævium.) Th. χράω.
Χρήμᾰθ', seq. aspirat. et χρήμᾰτ', pro χρήμᾰτᾰ, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.
Χρημᾰτίζω, *rebus explicandis constituendisque vaco; actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno; fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, consilium agito, consulto, voluntatem meam verbis declaro; commercium exerceo; ago cum aliquo aliquid, negotium gero; nomen mihi sumo; rem* vel *pecuniam facio; oraculum reddo, respondeo.* pass. *oraculum accipio, moneor divinitus:* med. *pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio.* f. ῑ'σω. a. 1. ind. act. ἐχρημά'τῐσᾰ, ᾰς, ε. a. 1. inf. χρημᾰτῑ'σαι. præs. pass. χρημᾰτίζομαι. perf. pass. κεχρημᾰ'τισμαι, σαι, ςαι. perf. part. pass. κεχρημᾰτισμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐχρημᾰτίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. χρημᾰτισθεὶς, ἐντος. Th. χρῆμα.
Χρημᾰτῑ'σαι, a. 1. inf. act. et
Χρημᾰτισθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, qu. vide.
Χρημᾰ'τῐσῐς, εως, ἡ, *quæstus; jurisdictio:* à χρηματίζω.
Χρημᾰτισμὸς, ȣ, ὁ, *divinum responsum: responsum magistratuum et judicum jus reddentium; postulatio et relatio ad populum quando ad eum aliquid refertur: quæstus, quæstus pecuniarius, quæstuaria negotiatio, res pecuniaria, lucrum, lucri cupiditas:* ab eod. verbo.
Χρημᾰτιςήρῐον, ȣ, τὸ, *locus in quo ars quæstuaria exercetur; locus ubi jus redditur* vel *legatis respondetur.* à
Χρημᾰτιςὴς, ȣ, ὁ, *qui pecunias colligit; negotiator:* à χρηματίζω.
Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria; petitio; utilitas:* à χράομαι.
Χρῆμῐ, inus. *opus sum, debeo.*
Χρημοσύ'νη, ης, ἡ, *divitiæ:* à χρῆμα, ατος, τὸ, *res.*
Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi impers. χρὴ, *oportet.* qu. vide.
Χρῆναι. Vide in præced.
Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις.
χρῄζεις, Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. ind. act. verbi χράω, *commodo.*
Χρήσαιτ' pro χρήσαιτο, 3. sing. opt. aor. 1. med. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.
Χρήσᾱς, a. 1. part. act. à χράω, *commodo.*
Χρήσασθαι, *usum esse*, a. 1. inf. med. verbi χράομαι, *utor:* a. 1. med. ἐχρησάμην. a. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χράω.
Χρήσδειν, Dor. pro χρήζειν, vel χρηΐζειν, quod vide.
Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, *usus.* Th. χράω, vel χράομαι, *utor.*
Χρήσηται, 3. sing. aor. 1. sub. med. verbi ejusd.
Χρῆσθᾰ, Dor. pro ἐχρῆς· à χρὴ, *oportet*, quod vide.
Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. med. verbi χράομαι, *utor.*
Χρησθεὶς, εῖσᾰ, ἐν, aor. 1. part. pass. verbi χράω. aor. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.
Χρήσθων, *utantur*, 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, 3. plur. præs. imperat. med. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor.*
Χρησῐμεύω, *utilis sum:* f. εύσω. perf. κεχρησῑ'μευκα. à
Χρήσῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et χρήσῐμος, ῑ'μη, ῐμον, *utilis, commodus, frugalis:* in comparat. χρησῐμώτερος. superl. χρησῐμώτᾰτος. à χράομαι.
Χρῆσῐς, ῐος, ἡ, *usus, operum functio, consuetudo: utilitas, fructus, commoditas, locatio,*

commodatio rei quæ gratis alicui datur utenda; (Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de us. c. vi. p. 166.) item locus scriptoris, quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causâ apponimus, quasi res quædam mutuò sumpta et ad usum præsentem accommodata: item Poët. pro χρησμὸς, oraculum: à χράομαι. Th. χράω, commodo, oracula edo.

Χρησμολογέω, -ῶ, vaticinor, oraculum edo: f. ήσω. perf. κεχρησμολόγηκα. à χρησμολόγος.

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio, sortilegium: à

Χρησμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oracula edit, vates: ex χρησμὸς, quod vide, et λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμοὶ, sortes. Th. χράω, oracula edo.

Χρησμοσύνη, ἡ, oraculum, vaticinium; inopia, egestas: à χράω vel χρήζω.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oracula perfert, interpres oraculorum: ex χρησμὸς et φέρω.

Χρησμοφύλαξ, -κος, ὁ, qui oracula seu responsa servat: ex χρησμὸς et φύλαξ.

Χρησμῳδέω, -ῶ, f. ήσω, oracula edo, vaticinor: à χρησμῳδός.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum, vaticinatio: ab eod.

Χρησμῳδικὸς, ἡ, ὸν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens: à χρησμῳδία.

Χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, oraculorum cantor, qui oracula edit, sortilegus, fatidicus: ex χρησμὸς et ᾠδή.

Χρησόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. verbi χράομαι, utor: f. χρήσομαι. f. part. med. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, utendum, verbale à χράομαι, utor.

Χρηστεύομαι, benignus sum: fut. εύσομαι. perf. pass. κεχρήστευμαι. à χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula: à χράω.

Χρηστηριάζομαι, f. med. άσομαι, oraculum consulo: à

Χρηστήριον, ου, τὸ, locus in quo eduntur oracula; oraculum; victima, quæ sacrificatur à consulentibus oraculum; item cædes: à χρηστήρ.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, creditor; qui commodatò accepit, debitor; qui oracula edit, vates: à χράω seu χρήζω.

Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, qui novit commodè uti rebus; frugi, utilis: à præc.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, honestas, probitas morum: à

Χρηστοήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui probis est moribus: à χρηστὸς et ἦθος.

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonos fructus habens: ex χρηστὸς et καρπός.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia: à

Χρηστολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandiloquus: à χρηστὸς et λόγος.

Χρηστομάθεια, είας, ἡ, rerum bonarum studium: à χρηστομαθής.

Χρηστομαθέω, -ῶ, fut. ήσω, utilia disco vel doceo: à seq.

Χρηστομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui bona, utilia et commoda didicit, vel deligit: à χρηστὸς et μανθάνω.

Χρηστὸν, οῦ, τὸ, utilitas, benignitas: à

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, commodus, bonus, benignus, mitis, clemens. Th. χράω.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; bonitas, benignitas; comitas; innocentia: et

Χρηστῶς, adv. rectè, utiliter, frugaliter, suaviter, benignè: à χρηστός.

Χρῆται, Dor. vel Att. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. med. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, allido, appello, admoveo; appropinquo, accedo, adhæresco, innitor.

Χρισαμένη, uncta, aor. 1. part. med. fem. g. verbi χρίω.

Χρῖσις, εως, ἡ, unctio. Th. χρίω.

Χρῖσμα, ατος, τὸ, unctio, unguentum: à perf. pass. verbi χρίω, ungo. Angl. CHRISM.

Χριστιανὸς, ἡ, ὸν, CHRISTIANUS, a, um: Angl. CHRISTIAN: à

Χριστὸς, ἡ, ὸν, unctus, inunctus. at subst. ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, Angl. CHRIST: cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur. à χρίω, ungo: perf. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙ'Ω, ungo; lino; item pungo, stimulo: fut. ίσω. aor. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, color, superficies: et corpus vel cutis hominis. Est et χρόα, acc. à χρῶς, χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis: q. à χράω, coloro.

Χροΐ, dat. sing. à χρῶς, οὸς, ἡ, cutis.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα, ας, ἡ, color.

Χροΐζω, fut. ίσω, coloro. pass. χροΐζομαι, coloror. à χρόα. med. unà cubo, affricor cuti alterius. Theocr. à χρόος. unde χροΐζω est attingo.

Χροιὴν, acc. sing. Ion. à χροιά, quod vide.

Χρόμαδος, ου, ὁ, stridor dentium, dentium et maxillarum collisio: ex χρόα et ὅμαδος.

Χρόμιος, ου, ὁ, CHROMIUS, nomen propr.

Χρομὶς, ίδος, ἡ, piscis quædam.

Χρονέω, -ῶ, vivo, mentis compos sum. Th. χρόνος, tempus.

Χρονίζω, longo tempore duro, inveterasco; tardo, moror: f. ίσω, et Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ. a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. p. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus sum. Th. χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus seu tempora pertinens: τὰ χρονικὰ, ῶν, annales.

Χρονικῶς, adv. pro tempore: à præc. Th. χρόνος.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuturnus, tempestivus: qui diu moratur, diutinus, serus, lentus: à χρόνος.

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas: à præc.

Χρονισμὸς, οῦ, idem; mora, cunctatio: à perf. pass. verbi χρονίζω.

Χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. χρονογραφίαι, annales. à χρονογράφος.

Χρονογράφος, ου, ὁ, annalium scriptor: ex χρόνος et γράφω.

Χρονολογία, ας, ἡ, CHRONOLOGIA, doctrina temporum: Angl. CHRONOLOGY. à

Χρονολόγος, ου, ὁ, CHRONOLOGUS, temporum peritus, temporum rationes exponens: à χρόνος et λόγος. Th. λέγω.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum, annus; diuturnitas. διὰ χρόνου, aliquanto post. ἀνὰ χρόνον et ἐπὶ χρόνον, aliquandiu. χρόνῳ, adverbialiter paulatim, tandem.

Χρονοτριβέω, -ῶ, tempus tero: fut. ήσω. perf. κεχρονοτρίβηκα. aor. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. à χρόνος, tempus, et τρίβω, tero: f. ψω.

Χροὸς, gen. à χρῶς. Sed

Χρόος, οος, οῦ, et χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis; corpus hominis, vel cutis cum carne subjectâ. Th. χρόα.

Χρόω, χρωννύω, sive χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, tingo; contamino, polluo: à χρόα.

Χρυσαλάκατος, ου, ὁ καὶ ἁ, Dor. pro χρυσηλάκατος.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, blatta: à colore auri, quod χρυσός.

Χρύσαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream habens arenam; subst. baluca: ex χρυσὸς et ἄμμος, arena.

Χρῡσάμπῠκᾱς, acc. pl. à

Χρῡσάμπυξ, ῠκος, ὁ ϗ ἡ, aureâ fasciâ ligatos crines habens: ex χρυσὸς et ἄμπυξ.

Χρῡσάνθεμον, ȣ, τὸ, CHRYSANTHEMUM: est herba.

Χρῡσάορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et χρῡσάωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ensem aureum habens: ex χρυσὸς et ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis.

Χρῡσάρμᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aureo curru vehitur: ex χρυσὸς et ἅρμα, currus.

Χρῡσασπῐ́ς, ῐ́δος, ὁ ϗ ἡ, Poët. aureum clypeum ferens.

Χρῡσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Est et nom. viri.

Χρῡσάργῠρον, tributi genus, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρῡσεῖ, voc. sing. à χρυσὸς, ȣ̃, ὁ, aurum.

Χρῡ́σεῖ, pro χρῡ́σειᾰ, nom. pl. n. g. à

Χρῡ́σειος, εία, ειον, aureus. Th. χρυσός.

Χρῡσελεφαντεπήλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ornatus seu tectus seu intectus auro, electro, et ebore: à χρυσὸς, ἐλέφας, ἐπὶ, et ἤλεκτρον.

Χρῡσελεφάντῐνος, η, ον, ex auro et ebore factus, auro et ebore ornatus: ex χρυσὸς et ἐλέφας.

Χρῡσένδετος, ον, ὁ ϗ ἡ, auro illigatus vel inclusus, ut gemma in annulo: ex χρυσὸς et ἐνδέω.

Χρῡσεοκόμης, ȣ, ὁ, aureas habens comas; auricomus: ex χρύσεος et κόμη.

Χρῡσεόκῠκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum habens circulum: epith. Solis.

Χρῡσεομῐ́τρης, ȣ, ὁ, auream vittam gerens: à μίτρα.

Χρῡσεόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρῡ́σεος, έη, εον, aureus; auro ornatus; pulcher. Subst. nummus aureus; æquans duas drachmas auri. à χρυσός.

Χρῡσεοστέφᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureâ redimitus coronâ: ex χρύσεος et στέφανος.

Χρῡσεόστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro exornatus: ex χρύσεος et στολὴ vel στόλος.

Χρῡσεότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex auro factus: ex χρυσὸς et τεύχω.

Χρῡσέω, gen. sing. Dor. pro χρυσέȣ.

Χρῡσῇ, dat. sing. f. g. pro χρυσέῃ. at

Χρῡ́ση, ἡ, nomen urbis.

Χρῡσηΐς, ΐδος, ἡ, in acc. Χρῡσηΐδᾰ, patronym. à Χρῡ́σης, Chryses, sacerdos Apollinis.

Χρῡσηλᾰ́κᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auream habens colum, vel aureus habens sagittas: ex χρυσὸς et ἠλακάτη, colus, sagitta.

Χρῡσήλᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex auro ductus malleo, ex auro ductili confectus: ex χρυσὸς et ἐλαύνω.

Χρῡσήνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas habens habenas: ex χρυσὸς et ἡνία, habena.

Χρῡσίζω, fut. ῐ́σω, auro similis sum: à χρυσός.

Χρῡ́σῐνος, ῐ́νη, ῐνον, idem quod χρύσεος· item solidus, aureus nummus: à χρυσός.

Χρῡσῐ́ον, ȣ, τὸ, aurum, aureus nummus: ab eod. th.

Χρῡσοβᾰφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auro tinctus: à βάπτω.

Χρῡσοβέλεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureis instructus jaculis: à βέλεμνον.

Χρῡσοδακτῠ́λιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum gestans annulum: ex χρυσὸς et δακτύλιος, annulus. Th. δάκτυλος, digitus.

Χρῡσόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro ligatus: et χρῡσοδέτᾰ, Dor. pro -η, f. g. à χρυσὸς et δέω, ligo.

Χρῡσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auri speciem referens, salvus.

Χρῡσόζῠγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum habens jugum: à χρυσὸς et ζυγόν.

Χρῡσόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureâ zonâ cinctus: à χρυσὸς et ζώνη.

Χρῡσόθεμῐς, ἡ, CHRYSOTHEMIS: nom. propr. mulieris.

Χρῡσόθριξ, ὁ, auricomus: à χρυσὸς et θρὶξ.

Χρῡσόθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum thronum habens: ex χρυσὸς et θρόνος.

Χρῡσόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, aurea vel deaurata habens cornua: ex χρυσὸς et κέρας.

Χρῡσόκλαβον, aureis clavis ornatum: à χρυσὸς et clavus. Vox hybrida.

Χρῡσόκολλᾰ, ης, ἡ, auriglutinum. Th. κόλλα.

Χρῡσοκόμης, ȣ, ὁ, aureo crine conspicuus, Dor. χρῡσοκόμᾱς, ᾱ, ὁ. dicitur et χρῡσόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. ex χρυσὸς et κόμη.

Χρῡσόλῐθος, ȣ, ὁ, CHRYSOLITHUS: aurei coloris gemma. Angl. CHRYSOLITE: ex χρυσὸς et λίθος, lapis.

Χρῡσόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum vellus habens: ex χρυσὸς et μαλλὸς, ȣ̃, ὁ, vellus.

Χρῡσομῐ́τρης, ȣ, ὁ, auream habens mitram: ex χρυσὸς et μίτρα.

Χρῡσόξῠλον, sic vocatur θάψος, quæ aliter ἐρυθρόδανος, rubia tinctorum, quæ corticem rubentem habet.

Χρῡσόπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus: ex χρυσὸς et πάσσω, inspergo.

Χρῡσοπέδῐλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureis calceamentis gaudens: ex χρυσὸς et πέδιλον, ȣ, τὸ, calceus.

Χρῡσοποιὸς, ȣ̃, ὁ, aurifex: à ποιέω.

Χρῡσόπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, aureos habens pedes: aureis fulcris insistens: ex χρυσὸς et πȣ̃ς.

Χρῡσόπρᾰσος, ȣ, ὁ, CHRYSOPRASUS, gemma viridis: ex χρυσὸς et πράσον, ȣ, τὸ, porrum.

Χρῡσόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas alas vel pinnas habens: est et gemmæ nomen: ex χρυσὸς et πτερὸν, ȣ̃, τὸ, ala.

Χρῡσόρρᾰπῐς, et χρῡσόρᾰπῐς, ῐδος, ὁ ϗ ἡ, auream habens virgam: epith. Mercurii: ex χρυσὸς et ῥαπὶς, virga.

Χρῡσορρόᾱς, ȣ, ὁ, aurifluus: à ῥοή.

ΧΡΥ͂ΣΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, aurum, moneta aurea.

Χρῡσοστέφᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureâ redimitus coronâ: ex χρυσὸς et στέφανος, corona. Th. στέφω, corono.

Χρῡσόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum os habens, seu aurea verba ore fundens: ex χρυσὸς et στόμα.

Χρῡσόστροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureus: ex χρυσὸς et στρέφω.

Χρῡσότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aureum arcum habet et gestat: ὁ χρυσȣ̃ν τόξον ἔχων.

Χρῡσουργὸς, ȣ̃, ὁ, aurifex: (contractè pro χρυσοεργός) ex χρυσὸς et ἔργον, opus.

Χρῡσȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν. Vide χρύσεος.

Χρῡσοῠφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex auro textus: ex χρυσὸς et ὑφής.

Χρῡσοφορέω, -ῶ, aurum gesto: f. ήσω. perf. κεχρῡσοφόρηκᾰ. à

Χρῡσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aurum gestat: à χρυσὸς et φέρω.

Χρῡσοφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, auri custos: ex χρυσὸς et φύλαξ, custos. Th. φυλάσσω, custodio.

Χρῡσοχαίτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Χρῡσοχαίτης, ȣ, ὁ, auricomus: ex χρυσὸς et χαίτη, ης, ἡ, coma.

Χρῡσοχᾰ́λῑνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureo fræno ornatus: ex χρυσὸς et χάλινος, frænum.

Χρῡσοχόος, ȣ, ὁ, aurifex: q. d. auri fusor: à χέω, fundo: perf. med. κέχοα.

Χρῡσόω, -ῶ, f. ώσω, auro obduco, inauro, deauro: à χρυσός.

Χρῡσῶ, gen. Dor. et Æol. pro χρυσȣ̃· à χρυσός.

Χρῡσωνέω, -ῶ, fut. ήσω, numisma aureum argento permuto, Isocr. Trapez. p. 470.

Χρῷ, contractè pro χρόῳ, dat. sing. à χρόος, ȣ, ὁ, cutis. Th. χρόα, color, cutis.

Χρώζω, fut. ώσω, coloro; polluo, tango, tango cutem: à χρώς.
Χρῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, color; fucus; musicæ etiam harmoniæ tribuitur: à χρόα.
Χρωμᾰτῐκὸς, ὴ, ὸν, ad colores pertinens; de harmoniâ musicâ, quasi dicas colorata: à χρῶμα.
Χρώμενος, μένη, μενον, præs. part. med. à χράομαι, utor. Th. χράω.
Χρωννύω, vel χρώννῡμῐ, coloro. Th. χρόα, ας, ἡ, color. Sed
Χρωννῦω, idem quod χράω, mutuum do: Passivè mutuum dor: Med. mutuum accipio, Theoph. c. x. et lege Rhodia, Salm. de Modo Usurar. c. viii. p. 306.
Χρῶνται, 3. plur. præs. ind. med. verbi χράομαι.
Χρὼς, ωτὸς, ὁ, cutis; cutis cum carne subjectâ; corpus: id. qu. χρȣ̃ς, χροὸς, χροῒ. vid. χρόος.
Χρῶσῐς, εως, ἡ, tinctura: et
Χρωςὴρ, ῆρος, ὁ, colorator. à χρώζω.
Χρώσω, colorabo, f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, coloro: fut. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῶτο, utatur, 3. sing. præs. opt. pass. verbi χράομαι, utor. Th. χράω, commodo.
Χῡδαῖος, αίᾰ, αῖον, fusus, copiosus, vulgaris, vilis: à
Χῠδὴν, fusè, copiosè, passim: à χύω, fundo.
Χῠλίζω, f. ῐ́σω, succum exprimo; in succum resolvo: à
ΧΥΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, succus: qu. à χύω, fundo.
Χῠλόω, in χυλὸν redigo; succum exprimo: à præc.
Χῠ́μᾰ, ᾰτος, τὸ, id quod effusum est, seu effusum fluit: libamen, quod paterâ funditur super defuncti sepulchro; effusio; confusio; multitudo: à χύω.
Χῡμίζω, f. ῐ́σω, sapidum reddo, coquo, condio: à χυμός.
Χῡμῐκὸς, κὴ, κὸν, ád succos pertinens: ab eod.
Χῡμὸς, ȣ̃, ὁ, succus, humor, sapor: à χύω.
Χῠ́νω, FUNDO: ab eod.
Χῠ́σῐς, εως, ἡ, effusio; liquefactio: et
Χῠτὴρ, ῆρος, ὁ, fusorium; et
Χῠ́της, ȣ, ὁ, fusor: à χύω.
Χῠτλάζω, f. ά́σω, perfundo oleo aquâ mixto; et simpl. perfundo, lavo: à seq.
Χῠ́τλον, ȣ, τὸ, oleum aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora; item species divinationis, quæ fiebat cum aquâ et oleo. χῠ́τλᾰ etiam sunt libamina, quæ in mortuorum busta effundebantur. à χύω.
Χῠτλόω, -ῶ, f. ώσω, id. q. χυτλάζω, q. v.
Χῠ́το, fusus erat, Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. plur. ejusd. temporis: à χύω, fundo: fut. ύσω. perf. pass. κέχυμαι.
Χῠτὸς, ὴ, ὸν, fusus, fusilis: item fossilis: aggestâ terrâ structus: à χύω, idem quod th. χέω, fundo, terrâ aggestâ exstruo.
Χῠ́τρᾱ, ᾱς, ἡ, olla. Th. χύτρος, idem.
Χῠτραῖος, αίᾰ, αῖον, et χῠ́τρειος, et χῠ́τρειος, χῠτρεȣ̃ς, fictilis, testaceus. Th. χύτρος.
Χῠτρόγαυλος, magna olla: à χύτρα, mulctra, et γαυλὸς, genus navigii.
Χῠτροπόδων, gen. pl. à
Χῠτρόπȣς, οδος, ὁ, olla pedes habens: Hes. Op. 748. ex χύτρος, olla, et πȣ̃ς, pes.
ΧΥ'ΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, olla: à χύω, quia in eam aliquid funditur, cocturæ causâ.
Χύω, fundo: fut. χῠ́σω. perf. κέχῠκα. perf. pass. κέχῠμαι. plusq. perf. pass. ἐκεχῠ́μην, σο, το. Th. χέω, idem.
Χῶ, capio: pro ἔχω vel χάω· undè et χανδάνω, idem. Sed
Χ' ὠ, pro κ̀ ὁ· et
Χ' ὤδωνις, Dor. pro κ̀ ὁ Ἄδωνις.
Χώεο, Ion. pro χώȣ, irascere, præs. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολȣ̃μαι. Th. χολὴ, bilis.
Χ' ὠ 'κ, Dor. pro κ̀ ὁ ἐκ.
Χωλαίνω, f. ᾰνῶ, claudico, claudus sum: à χωλός.
Χωλείᾰ, ᾱς, ἡ, claudicatio: à seq.
Χωλεύω, claudico: f. εύσω· à
ΧΩΛΟ'Σ, ȣ̃, CLAUDUS, mutilus, imperfectus, vilis.
Χωλότης, ητος, ἡ, claudicatio: à præc.
Χωλόω, -ῶ, f. ώσω, claudum reddo: ab eod.
Χώλωμᾰ, ᾰτος, τὸ, claudicatio, et quævis membri depravatio aut distortio: à præc.
Χῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, agger, tumulus, moles: à χέω, q. v.
Χωμᾰτίζομαι, f. ῐ́σομαι, in cumulo seu aggere positus sum, vel aggere munitus sum: à pr.
Χ' ὠ 'μος, Dor. pro κ̀ ὁ ἐμός.
Χῶν, fundens, pro χέων, præs. part. à χέω.
Χώνευμᾰ, ᾰτος, τὸ, res conflata: et
Χώνευσῐς, εως, ἡ, conflatio: et
Χωνευτὴς, ȣ̃, ὁ, conflator: et
Χωνευτὸς, ὴ, ὸν, conflatilis: à
Χωνεύω, conflo, in fornace fusoriâ fabrico: fut. εύσω. perf. κεχώνευκᾰ. pass. -νευμαι. à
Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur et liquefiunt; infundibulum; gula. Th. χέω, fundo.
Χωννῠ́ω, vel χώννῡμῐ, fut. χώσω, aggerem duco; humo aggesta exstruo tumulum; sepelio: à χόω.
Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide: undè χωννεύω, in χῶνον conjicio.
Χωόμενος, μένη, μενον, succensens: gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -ȣ̃μαι, irascor. Th. χωλὴ, bilis.
Χ' ὠπόσαι, et quot: Dor. pro κ̀ ὁπόσαι.
Χώρᾱ, ᾱς, ἡ, regio: Ion. χώρη, ης, ἡ, locus, sedes, spatium, loculamentum; solum, ager, terra, regio; dignitas, honos, ordo. κατὰ χώραν, in statione, in loco quem teneas, suo loco, rectè atque ordine. à χῶρος, sedes.
Χωρεῖ, 3. sing. à
ΧΩΡΕ'Ω, -ῶ, eo, vado, tendo, procedo; evado; succedo, evenio, exitum habeo; cedo, locum do; recedo; capio, capax sum; comprehendo, percipio: f. ήσω. perf. κεχώρηκᾰ. a. 1. ἐχώρησᾰ. a. 1. imperat. act. χώρησον, ά́τω, et in 2. pl. χωρήσᾰτε, recipite nos. a. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere.
Χώρῃ pro χώρᾳ, dat. sing. à χώρα.
Χωρὴϐ, ὁ, nomen montis, indecl. Heb. q. interp. Lat. desolatio, vastitas.
Χώρημᾰ, ᾰτος, τὸ, capacitas, receptaculum, alveus: à χωρέω.
Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. et
Χωρήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi χωρέω, quod vide.
Χώρησῐς, εως, ἡ, ipsa capiendi actio; capacitas: à χωρέω.
Χωρήτης, ȣ, ὁ, rusticus: à χώρα.
Χωρητῐκὸς, ὴ, ὸν, capax: à seq.
Χωρηςὸς, ὴ, ὸν, qui capi, percipi, aut intelligi potest: à χωρέω.
Χωρῐάζω, f. ά́σω, rusticor: ab eod.
Χωρῐαμὸς, ȣ̃, ὁ, arca, cista: quia χωρεῖ, capit aliquid.
Χωρίζω, separo, sejungo, segrego, secerno: f. ῐ́σω. perf. κεχώρῐκᾰ. a. 1. ἐχώρῐσᾰ, ᾰς, ε. a. 1. inf. χωρῐ́σαι. præs. imperat. pass. χωρίζȣ, ίσθω. perf.

pass. κιχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος. a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, *sine*.

Χωρῖκὸς, ὴ, ὸν, *rusticus, agrestis:* à χώρα.

Χωρῖον, ου, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit et capit;* quod fœtûs velut *domicilium* sit; in quo sensu scribitur etiam χόριον. etiam *locus, regio, locus munitus, castellum;* item *ager, prædium, villa;* et *locus autoris:* à χῶρος, *locus, ager.*

ΧΩΡΙ῀Σ, *seorsum, separatim; absque, sine; præter, citra.*

Χωρῖσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo,* qu. vid.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, *separatio, sejunctio, divisio:* ab eod.

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, *separabilis; separatus:* ab eod.

Χωρῖτης, ου, ὁ, *rusticus:* à χῶρος.

Χωρῖτικὸς, ὴ, ὸν, *rusticus, agrestis:* à præc.

Χωρῖτὶς, ῖδος, ἡ, *rustica:* à χωρίτης.

Χωρογραφέω, -ῶ, fut. ήσω, *locos alicujus regionis describo, regionem aliquam describo singula loca commemorans:* à χωρογράφος.

Χωρογρᾰφος, ου, ὁ, *loci* seu *locorum descriptor:* à χῶρος et γράφω.

Χωρομετρέω, -ῶ, f. ήσω, *regiones dimetior:* à χῶρος et μετρέω.

Χωρομετρῖᾰ, ᾶς, ἡ, *agrorum* seu *regionum dimensio:* ex iisd.

Χωρονομέω, -ῶ, f. ήσω, *regionem aliquam* aut *agrum divido;* ex χῶρος et νέμω.

Χωρονομῖκὸς, ὴ, ὸν, *ad agri divisionem pertinens.* νόμος χωρονομικὸς, *lex agraria.*

ΧΩ῀ΡΟΣ, ου, ὁ, *locus, sedes, spatium, regio;* item *ager, prædium:* à χῶ, *capio.* Sed

Χῶρος, ου, ὁ, *nomen venti,* Act. xvii. 12. aliis κῶρος, à καίω, *uro.*

Χωρῦτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra.*

Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.

Χῶσαι, *aggessisse,* a. 1. inf. act. χώσᾶς, αντος, a. 1. part. act. et χωσᾰμενος, a. 1. part. med. verbi χώννυμι, *aggerem duco:* f. χώσω.

Χώσᾰτο, *iratus fuit,* 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et χωσᾰμενος, a. 1. part. med. verbi χώομαι, idem quod χολόομαι, *irascor.* Th. χολὴ, *bilis.*

Χωσθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *aggestus,* a. 1. part. pass. à χώννυμι.

Χῶσῐς, εως, ἡ, *aggeris ductio; agger, obex.*

Χῶσμᾰ, τὸ, pro χῶμα, q. v.

Χωστὸς, ὴ, ὸν, *humo egesta eductus* vel *exstructus,* à perf. pass. verbi χόω.

Χώσω, *aggerabo;* fut. act. à χώννυμι. Th. χέω.

Χ' ὤτᾶν, Dor. pro καὶ ὅταν, *et quando.*

Χ' ὤ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, *et quod.*

Χώω, *ad iram concito; contristo; molesto;* in pass. et med. usitatiss. à χολόω vel à χόω.

Ψ.

Ψ Apud Græcos est litera vigesima tertia: valet βσ, πσ, φσ. Nota numeralis quæ valet *septingenta,* et cum lineolâ infernè appositâ *septingenta millia.*

ΨΑ'ΓΔΑΣ, unguenti genus: à ψάω.

Ψᾰδᾰρὸς, ρᾶ, ρὸν, *putris; friabilis; infirmus:* ab eod.

Ψᾰθάλλω, *contrecto turpiter:* ab eod.

Ψᾰθᾰρὸς, ρᾶ, ρόν· vide ψαδαρός.

Ψᾰθῠρόομαι, *friabilis fio;* item *aresco, inaresco:* à seq.

ΨΑΘΥ῀ΡΟ'Σ, ρᾶ, ρὸν, Att. ψᾰδυρὸς, *friabilis, fragilis.*

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρᾶ, ρὸν, *rarus, raros capillos habens.*

Ψαικάζω, ῥαίνω, *roro, aspergo.* Th. ψακὰς, quod vide.

Ψαικᾶς, id. qu. ψακὰς, qu. vid.

Ψαίρω, *rado, frico, tergo, abstergo; festino; leviter attingo:* qu. à ψάω, *tango.*

Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, *contusus, contritus:* et

Ψαῖσμᾰ, τος, τὸ, *mica, granum, frustulum:* à

Ψαίω, *tenue facio, contero.* Th. ψάω, *comminuo.*

Ψᾰκάζω, fut. ᾰσω, *roro, stillo; aspergo, madefacio:* à

ΨΑΚΑ'Σ, ᾰδος, ἡ, *ros, stilla, gutta.*

Ψᾰλακτὸς, ὴ, ὸν, *tactui parens, sub tactum cadens:* à

Ψᾰλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *tango.* Th. ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile. *Psaldæus,* pro *Chaldæus,* à Cheseo filio Nachoris.

Ψᾰλῐδόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *forficem* aut *forcipem in ore habens:* à ψαλὶς et στόμα.

Ψᾰλίζω, *recido, reseco:* f. ῐσω vel ίξω. Th. ψαλίς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψάλῐον, et ψέλλῐον, ου, τὸ, *frænum:* ψάλια, seu ψέλλια, ων, τὰ, *torques, monilia, collaria.* Th. ψάω.

ΨΑΛΙ῀Σ, ῖδος, ἡ, *forfex, fornix.*

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio, fidibus cano, PSALLO.* f. ᾰλῶ. perf. pass. ἔψαλμαι. perf. med. ἔψηλᾰ.

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, *fidium cantus* seu *pulsus: PSALMUS:* Angl. PSALM. à præced.

Ψαλμῳδέω, *psalmos cano.*

Ψαλμῳδῖᾰ, ᾶς, ἡ, *psalmorum cantatio.*

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, *qui psalmos canit:* ex ψαλμὸς et ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit; cithara; liber psalmorum Davidis:* à ψάλλω.

Ψαλτήρῖον, ου, τὸ, *PSALTERIUM, instrumentum quo psallitur:* à præc.

Ψάλτης, ου, ὁ, *qui psallere novit, PSALTES:* et

Ψάλτρῖᾰ, ᾶς, ἡ, *PSALTRIA:* à ψάλλω.

Ψαλτῳδέω, ῶ, *cano simul voce et psallo:* à

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, *cantor, qui voce simul canit et psallit:* ex ψάλτης et ᾠδός.

Ψαλυχῐάδᾶν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλυχῐᾰδαι, οἱ, Pind. Isthm. Od. vi.

Ψᾰμᾰθειᾰ, ᾶς, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereidos nomen. Pind. Nem. Od. v.

Ψᾰμᾰθη, ης, ἡ, nomen mulieris. et

Ψᾰμᾰθῖᾰ, ᾶς, ἡ, *littus maris:* à

Ψᾰμᾰθος, et Poët. ψάμμαθος, ου, ἡ, *arena, sabulum; littus:* gen. Ion. ψᾰμᾰθοιο. à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, *arena; sabulum.* Angl. SAND.

Ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arenosus, sabulosus:* ex præced.

Ψαμμωτὸς, ὴ, ὸν, *arenatus:* à ψάμμος.

Ψᾱρ, ᾱρὸς, et Ion. ψὴρ, *sturnus,* avis: dicitur et ψᾱρος, ου, ὁ. à ψαίρω, *accelero.*

Ψᾱρὸς, ρᾶ, ρὸν, *celer, agilis, mobilis.*

Ψᾰρῶ, *attingam,* f. 1. ind. act. verbi ψαίρω, qu. vide.

Ψαῦε, *attinge,* præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango.*

Ψαυκρὸς, ρᾶ, ρὸν, *agilis, celer, levis:* qu. à ψαύω, *leviter tango.* Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus,* a. 1. part. pass. à ψαύω.

Ψαυστὸς, ὴ, ὸν, *qui tactus est.*

Ψαύω, *tango, contrecto, palpo,*

percutio; pervenio: fut. σω. perf. ἔψαυκᾰ. a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.
ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρᾶ', ρὸν, *aridus, squalidus, infirmus; tenebrosus.* Scribitur et ψαφερός.
Ψᾰφᾰρότης, ητος, ἡ, *friabilitas:* à præced.
Ψᾶφος, ω, ᾶ, Dor. pro ψῆφος, ου, ὁ, *calculus, suffragium.*
ΨΑ'Ω, fut. ήσω, perf. ἔψηκᾰ, *tergo, abstergo; comminuo, extenuo; propinquo, accedo, attingo; mulceo, foveo, calefacio.*
Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. et pl. ab ἕ, *sui.*
Ψέγῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, Poët. idem ac ψόγιος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis.* Th. ψέγω.
Ψέγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vituperium:* à
ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo, vitupero:* fut. ψέξω. perf. ἔψεχᾰ. perf. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται. qu. à ψάω, *tango.*
Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. à præced.
ΨΕΔΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *raros habens capillos, glaber.*
Ψεκάζω, f. ά'σω, *guttas demitto, stillo, rigo:* à
Ψεκᾶ's, ᾰ'δος, ἡ, *ros; gutta:* à ψέω, *comminuo,* quia *minuta* aqua.
Ψεκτέον, verbale: à ψέγω, *vitupero.*
Ψέκτης, ου, ὁ, *vituperator, reprehensor:* et
Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, *vituperatus, reprehensus:* ab eod. verbo.
Ψέλῐον, ου, τὸ, *armilla.* Est ut ψάλιον quoddam.
Ψελῐοφόρος, ου, ὁ & ἡ, vel ψελλῐοφόρος, *qui fert armillas:* ex ψέλιον et φέρω, *fero.*
Ψελλίζω, f. ῐ'σω, *balbutio.* Th. ψελλός.
Ψέλλῐον, ου, τό. vide ψάλιον.
Ψέλλισμᾰ, ᾰτος, τὸ, et
Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio* vel *hæsitatio.* à ψελλίζω, quod à
ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus, blæsus.*
Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties:* à pr.
Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω.
Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ψευδάγγελος, ου, ὁ & ἡ, *falsus nuncius, falsa nuncians:* ex ψεύδω et ἄγγελος.
Ψευδᾰ'δελφος, ου, ὁ, *falsus frater:* ex ψεύδω et ἀδελφὸς, *frater.*
Ψευδᾰπόστολος, ου, ὁ, *falsus apostolus:* ex ψεύδω, *fallo,* et ἀπόστολος, *apostolus;* quod à th. στέλλω, *mitto.*
Ψεύδιᾰ, *mendacia:* acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.

Ψευδέας, εῖς, acc. pl. à ψευδής, έος, τὸ, *mendax.* Th. ψεύδω, *fallo.*
Ψεύδει, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium:* ab eod. th.
Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo.*
Ψευδῆ, acc. sing. à
Ψευδὴς, έος, ὁ & ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω.
Ψευδογρᾰφέω, -ῶ, f. ήσω, *falsò et mendosè describo, perperam describo:* ex ψεύδω, *fallo,* et γράφω, *describo.*
Ψευδοδῐδάσκᾰλος, ου, ὁ, *falsus doctor:* ex ψεύδω, *fallo,* et διδάσκαλος, *magister.* Th. διδάσκω, *doceo.*
Ψευδόθῠρον, ου, τὸ, q. *falsa porta, posticum;* ex ψεύδω et θύρα, ας, ἡ, *janua.*
Ψευδολογῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *mendacium:* à
Ψευδολόγος, ου, ὁ & ἡ, *falsiloquus:* ex ψεύδω et λέγω.
Ψεύδομαι, *mentior, frustror:* vid. ψεύδω.
Ψευδόμαρτῠρ, ρος, ὁ & ἡ, *falsus testis:* ex ψεύδω et μάρτυρ, υρος, ὁ & ἡ, *testis.*
Ψευδομαρτῠρέω, -ῶ, *falsa testor:* f. ήσω. perf. ἐψευδομαρτῠ'ρηκᾰ. à præc.
Ψευδομαρτῠρῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *falsum testimonium:* ab eod.
Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, *fallo:* quod vide.
Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, *falsa virgo:* ex ψεύδω et παρθένος, ἡ, *virgo.*
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, *falsus propheta:* ex ψεύδω, *fallo,* et προφήτης, ου, ὁ, *propheta:* q. à πρόφημι, *prædico.* Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*
Ψευδορκέω, -ῶ, fut. ήσω, *falsum juro, pejero:* à ψεύδορκος.
Ψευδορκῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, id. q. seq.
Ψευδόρκῐον, ου, τὸ, *falsum jusjurandum:* à seq.
Ψευδόρκῐος, ου, ὁ, *perjurus:* ex ψεύδω et ὅρκιον.
Ψεύδορκος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium.* Th. ψεύδω.
Ψευδοσέλῑνον, *apiastrum:* ex ψεύδω et σέλινον, ου, τὸ, *apium.*
Ψευδόχριστος, ου, ὁ, *falsus Christus;* ex ψεύδω et Χριστὸς, *Christus.* Th. χρίω, *ungo.*
ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo:* fut. ψεύσω. perf. ἔψευκᾰ. præs. pass. ψεύδομαι, *mentior:* item *frustror:* præs. imperat. pass. ψεύδου, έσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε. f. 1. med. ψεύσομαι. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι, σται. a. 1. med. ἐψευσά'μην, ω, ατο. a. 1. inf. med. ψεύσασθαι, *mentiri.*

Ψευδώνῠμος, ου, ὁ & ἡ, *falsò nominatus, nomen habens rei non respondens:* ex ψεύδω et ὄνομα, τὸ, *nomen.*
Ψευδῶς, adv. *falsò:* à ψευδής.
Ψεύσαντο, *mentiti sunt,* Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ψεύδω, *fallo:* a. 1. infin. ψεύσασθαι.
Ψευσθεὶς, *falsus,* aor. 1. part. pass. ejusd.
Ψεῦσις, εως, ἡ, id. q. seq.
Ψεῦσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *mendacium:* à perf. pass. verbi ψεύδω.
Ψεύστᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro ψεύστης, quod vide.
Ψευστέω, *mendacium dico: propositum scopum non assequor:* à
Ψεύστης, ου, ὁ, *mendax.* Th. ψεύδω.
Ψεφᾰρὸς, ρᾶ', ρὸν, *obscurus:* à seq.
Ψέφᾰς, ᾰος, *tenebræ:* à ψέφος.
Ψεφηνὸς, ἡ, ὸν, *obscurus:* à
ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obscuritas:* à ψέω, *minuo,* et φάος, εος, τὸ, *lux.*
Ψεχθεὶς, *vituperatus,* a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero:* f. ξω. a. 1. pass. ἐψέχθην.
Ψέω, *minuo,* Eustath. à ψάω.
Ψῆγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ramentum; parva particula:* à ψήχω.
Ψηκτὸς, ἡ, ὸν, *rasus:* à ψήχω.
Ψήκτρᾱ, ᾶς, ἡ, *strigilis, instrumentum quo radimus:* à ψήχω.
Ψῆλαι, *cecinisse,* a. 1. inf. act. et
Ψήλᾶς, *qui cecinit,* a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano:* f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.
Ψηλᾰφά'ω, -ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo, perscrutor:* cum acc. part. præs. pass. ψηλᾰφώμενος, η, ον, *qui contrectatur, contrectabilis:* ex ψήλω, quod à perf. med. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango,* et ἀφὴ, *tactus.*
Ψηλᾰφήσειᾰ, ας, ε, aor. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto:* f. ήσω.
Ψηλᾰ'φησῐς, εως, ἡ, *palpatio:* à ψηλαφάω.
Ψηλᾰφητὸς, ἡ, ὸν, *palpabilis:* ab eod.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis nascens.* An quia ψάει, *radit* vel *urit?*
Ψηνίζω, f. ῐ'σω, *rado; caprifico; ineo:* à præc.
Ψηνὸς, ἡ, ὸν, id. q. ψεδνός· à ψάω, *rado.*
Ψῆξις, εως, ἡ, *rasura, detersio;* à ψήχω.
Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus,* avis: in acc. pl. ψῆρᾰς. à ψαίρω.
ΨΗ'ΣΣᾸ, vel -ττᾰ, *piscis è genere latorum.*

Ψηφᾰρὸς, id. ac ψιφαρὸς q. v.
Ψηφᾰ́ω, -ῶ, *cogito, curo, computo:* à ψῆφος.
Ψηφηφορέω, -ῶ, f. ήσω, *suffragio meo creo:* ex ψῆφος et φέρω.
Ψηφηφορῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *suffragii latio:* à
Ψηφηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. qu. seq.
Ψηφῐδοφόρος, ȣ, ὁ, *qui suffragium fert:* ex ψῆφος et φέρω.
Ψηφίζω, *calculis computo, supputo, decerno, statuo:* f. ῐ́σω. perf. ἐψήφῐκᾰ. a. 1. ἐψήφῐσᾰ. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, *lapillus.*
Ψηφῖς, ῖδος, ἡ, *calculus, gemma:* à ψῆφος.
Ψηφῐσᾰ́τω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, qu. vide.
Ψήφισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *plebiscitum, decretum:* à 1. sing. perf. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.
Ψηφισμᾰτοπώλης, ȣ, ὁ, *decretorum venditor.* Vox Comica.
Ψηφισμᾰτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ad decretum pertinens; decreti naturam* aut *vim habens:* à ψήφισμα.
Ψηφιςὴς, ȣ̃, ὁ, *calculator, computator:* à ψηφίζω.
Ψηφολογέω, -ῶ, *artem circulatoriam exerceo; tessello:* f. ήσω. à
Ψηφολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circulator, circularius:* à ψῆφος et λόγος, *supputatio.*
ΨΗ͂ΦΟΣ, ȣ, ἡ, *lapillus, calculus, suffragium, sententia, gemma;* item *promissum auxilium.* Joseph.
Ψηφοφορέω, -ῶ, *suffragium fero; suffragio meo creo:* à ψηφοφόρος.
Ψηφοφορῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *suffragii latio; decretum:* à seq.
Ψηφοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui suffragium fert calculo:* à ψῆφος et φέρω.
Ψήχω, *rado, frico; fricando detergeo; attero, contero; demulceo.* Th. ψάω, idem.
Ψῐᾰ́δᾰς, *guttas,* acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta.*
Ψῑάζω, *roro, minutatim stillo:* à ψιάς.
ΨῘ́ΑΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *storea, teges:* est maximè è junco.
ΨΙΑ΄Σ, ᾰ́δος, ἡ, *roris gutta, stilla minuta; ros.*
Ψίζω. *cibo minutis cibis;* à ψίω.
ΨΙΘΥ΄Α, ᾱς, ἡ, *vitis species.*
Ψῐθῠρίζω, *susurro, obtrecto, obloquor:* f. ῐ́σω. perf. ἐψῐθῠ́ρῐκᾰ. perf. pass. ἐψῐθῠ́ρισμαι, σαι, ςαι. à ψίθυρος, *susurrus.*
Ψῐθῠρίσδειν, vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *susurrare.*
Ψῐθῠ́ρισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *susurrus:* et
Ψῐθῠρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *susurrus; occulta delatio:* et

Ψῐθῠριςὴς, ȣ̃, ὁ, *susurro, -onis, occultus delator:* à perf. pass. verbi ψιθυρίζω.
ΨῘ́ΘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *susurrus:* q. à ψίω. Sed
Ψῐθῠρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *tenuiorem sonum edens:* à præc.
Ψῑλῐκὸς, ἡ, ὸν, *leviter armatus:* à ψιλός.
Ψῑλίζω, *nudo, diminuo:* ab eod.
Ψῑλοκόρσης, ȣ, ὁ, *qui glabro capite est:* ex ψιλὸς et κόρση.
Ψῑλομετρῐ́ᾱ, ῐ́ᾱς, ἡ, *metri tenuitas:* ex ψιλὸς et μέτρον.
ΨΙΛΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, nudus, glaber.* ψιλὸν ὕδωρ, *aqua pura.*
Ψῑλότης, ητος, ἡ, *nuditas:* à præc.
Ψῑλόω, -ῶ, f. ώσω, *nudo, depilo:* ab eod.
Ψῑ́λωθρον, ȣ, τὸ, *medicamentum quo utuntur in depilando corpore:* à ψιλόω.
ΨῙ́ΜΜῨΘΟΣ, seu ψῑ́μυθος, ȣ, ὁ, *cerussa.*
Ψῖν, *ipsis,* idem quod σφίν.
ΨΙ΄ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quùm deflorens irrorat; aut quùm acini defluunt; et remanentes parvuli constant. Hinc ψινὰς ἄμπελος, ἡ, *vitis quæ fructum solet emittere.* q. à ψίω, *minuo.*
ΨῙ́Ξ, ῑχὸς, ἡ, *mica, minutum frustulum.* qu. à ψίω, *minuo.*
ΨΙΤΤᾸ́ΚΗ, ης, ἡ, et ψίττᾰκος, ȣ, ὁ, *PSITTACA,* vel *PSITTACUS.*
Ψῑχάρπαξ, ᾰγος, ὁ, nomen propr. muris; à ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica,* et ἅρπαξ.
Ψῑχῐ́ον, ȣ, τὸ, *parva mica.* Th. ψὶξ, ἡ, *mica.*
ΨῘ́Ω, *minutim frango, contero, tenuo.*
Ψόᾰ, *lumbus:* in plur. ψόαι. q. à ψάω, *rado, frico.*
Ψογερὸς, ρᾱ̀, ρὸν, Poët. *convitiator, vituperator, vituperabilis:* et
Ψογέω, -ῶ, *criminor, vitupero:* f. ήσω. perf. ἐψόγηκᾰ. à
Ψογὸς, ȣ̃, ὁ, *vituperatio, reprehensio:* à ψόγω, *vitupero.*
Ψοθάλλω, *strepo:* à seq.
ΨΟΘΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, *tumultus.* at
Ψοθὸς, ἡ, ὸν, *niger.* et
ΨΟ΄ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *immundities.* Hes. Suid.
Ψολόεις, όεσσᾰ, όεν, *ardens; fumosus.* Th. ψόλος, ȣ, ὁ, *fuligo.*
ΨΟ΄ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *fumus;* item *flamma, fuligo:* q. à ψάω, *uro.*
Ψοφέω, -ῶ, f. ήσω, *strepitum edo, sono:* à
ΨΟ΄ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *strepitus, crepitus, fragor, fremitus, sonus.*

Ψῠ́ᾰ, ᾱς, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus.*
Ψῠγεὶς, ἐντος, *refrigeratus,* a. 2. part. pass. et
Ψῠγῆναι, *refrigerari,* a. 2. inf. pass. et
Ψῠγήσομαι, ῃ, εται, *refrigescam,* f. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero,* f. ξω, quod vide.
Ψῠ́γμᾰ, ᾰτος, τὸ, *frigus; refrigeratio; flabellum:* et
Ψυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *refrigeratio; perfrictio; siccatio:* à 1. sing. perf. pass. verbi ψύχω, *refrigero.*
ΨΥ΄ΔΡᾸΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδρᾰ́κῐᾰ, ων, τὰ, *pustulæ:* q. ex ψάω, *uro.*
Ψυδρὸς, ψευδὴς, *fallax, falsus,* Hesych. ψυδρὸν, ψευδές. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψεδνὸς, ψ. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65. à ψεύδω, *fallo.*
Ψῠθίζω, γογγύζω, *murmuro, minutâ voce.* à
Ψῠ́θος, idem qu. ψεῦδος, *mendacium:* ex quo fit more Dor.
Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *refrigerator, vas magnum, cupa:* item *locus frigidus, nemorosus:* à ψύχω.
Ψύλλῐον, ȣ, τὸ, *PSYLLIUM, herba pulicaria.* à ψύλλα. vid. seq.
ΨΥ΄ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, et ψύλλᾰ, ης, ἡ, *pulex.*
ΨΥ΄ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens.*
Ψύξᾱς, *qui exsiccavit,* a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro:* f. ξω. a. 1. ἔψυξα.
Ψῦξις, εως, ἡ, *refrigeratio:* ab eod. verbo.
Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima.*
Ψῡχᾰγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animas duco* seu *educo: animum allicio* seu *oblecto:* et
Ψῡχᾰγωγῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *delectatio animi, solatium;* item *eductio animæ ab inferis:* à ψυχαγωγός.
Ψῡχᾰγωγῐκὸς, κὴ, κὸν, *habens vim ducendi animum:* et
Ψῡχᾰγωγὸς, ȣ̃, *animarum deductor; qui animas ex inferis educit et evocat, responsaque ab ipsis de rebus quæsitis postulat; qui animos hominum flectit et ducit;* item *deceptor:* ex ψυχὴ, *anima,* et ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*
Ψῡ́χη, ης, ἡ, *papilio.* Alii scribunt ψυχή.
ΨΥΧΗ΄, ῆς, ἡ, *anima, animus, vita, spiritus, ingenium, indoles, homo, sanguis:* juxta Stoicos, *anima tum sensitiva,*

tum rationalis. à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, *spiro.*
Ψυχθεὶς, εῖσα, ὲν, *refrigeratus:* aor. 1. part. pass. à ψύχω, *refrigero.*
Ψῡχῐκὸς, ὴ, ὸν, *animalis, -e, humanus.* ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi.* à ψυχὴ, *anima.*
Ψῦχος, εος, -ους, τὸ, *frigus:* à ψύχω, *refrigero.*
Ψῡχόω, -ῶ, f. ώσω, *animo, animam indo.* Th. ψυχή.
Ψυχρὸς, ᾶ, ὸν, *frigidus, gelidus; ineptus, jejunus in verbis; levis, nil valens; tenuis, miser:* à ψύχω.
Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas; segnities; absurditas:* à ψυχρός.
ΨΥ'ΧΩ, *refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro:* f. ξω. perf. ἔψῡχᾰ. aor. 2. ἔψῠγον. præs. pass. ψύχομαι, *refrigesco.* perf. pass. ἔψυγμαι. a. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η. f. 2. pass. ψῠγήσομαι, ῃ, εται.
Ψῡχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita.*
ΨΩ'Α, ᾶς, ἡ, *fœtor.*
Ψῶζα, *morbi species:* à præc.
ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *frustulum, mica:* à ψάω, *minuo.*
Ψώκτης, *quadratarius:* est *marmorarius,* qui circa quadrata occupatur: qu. à ψώχω, pro λεπτύνω.
Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans, mentula:* à
ΨΩΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verpus, apella, recutitus, titio.*
Ψωμίζω, *buccea in os inserta pasco;* item *alo, cibo, frustulatim distribuo:* f. ίσω. perf. ἐψώμῐκᾰ. a. 1. ἐψώμῐσᾰ. a. 1. sub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *frustum.*
Ψωμίον, ου, τὸ, *offula, offella, frustulum:* dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea.*
Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, q. v.
ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frustum, buccella:* qu. à ψάω, *minuo.*
ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *scabies, asperitas cutis:* ψώρα ἀγρία, *fera scabies.* qu. à ψαίρω, *frico,* quia fricari solet.
Ψωρᾰγρῐάω, *ferâ scabie laboro:* à ψώρα et ἄγριος.
Ψωρᾰγριῶν, ῶντος, ὁ, *ferâ scabie laborans.* Levit. ii. præs. part. à præc.
Ψωρᾰλέος, έα, έον, *scabiosus:* et
Ψωρὸς, ρᾶ, ρὸν, et
Ψωρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *scabiosus.* Th. ψώρα, *scabies.*
Ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenosa:* et
ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in frusta comminuo, attenuo.*

Ψώω, idem quod ψάω. ψῶσαι, *mutare.* Hesych.

Ω.

Ω Ultima est apud Græcos litera, ex duobus ο facta figura: et μέγα, id est, *magnum,* vocatur. Nota numeralis quæ denotat *octingenta,* et cum lineolâ infrà adjectâ *octingenta millia.* Tum ω Dor. et Æol. in gen. sing. tertiæ declinat. pro ου, ponitur; ut λόγω pro λόγου. Et in α mutatur in quintâ declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κοινάσων pro κοινώσων.
Ὦ, adv. *vocantis* et *exclamantis.* Sed
Ὢ, adv. *admirantis* et *dolentis.*
Ὦ, *sim,* præs. sub. ab εἰμὶ, *sum.* Sed
Ὧ, ῇς, *miserim,* a. 2. sub. verbi ἵημι, seu ἕω, *mitto.* a. 2. ἧν.
Ὧ, *cui,* dat. sing. ab ὅς.
Ὤα, vel ᾠᾶ ας, ἡ, *pellis ovina; fimbria vestimenti:* ex ὄα, ἡ, quod pro οἶα. Th. οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.* At ὠᾶ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, *ovum.*
Ὠάζω, f. ωάσω, *audio.*
Ὠαρῑώνειος, εία, ειον, *ad Orionem pertinens:* ab
Ὠαρίων, per Epenth. τοῦ α, pro Ὠρίων.
Ὦας, τὸ, *auris,* Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.
Ὠβάζω, *populum in tribus distribuo:* ab ὠβή.
Ὠβάτης, ου, ὁ, *tribulis:* à præc.
Ὤβεα, *ova,* Argiv. pro ὠὰ, inserto β tanq. digamma.
ὨΒΗ', ῆς, ἡ, *tribus.* vox Lacon. *pars populi.*
Ὠβὴδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *serviens.*
Ὦγα, *aperui,* perf. med. et Att. ἔωγα, verbi οἴγω, *aperio,* quod vide.
Ὦ 'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, *ô bone vir!*
Ὠγὴν, *Oceanus,* Hesych. q. ab ἄγεσθαι, quòd sit in perpetuo motu.
Ὠγμὸς, οῦ, ὁ, *exclamatio adjuvantis aliquem:* à perf. pass. verbi ὤζω.
Ὤγνυντο, *aperiebantur,* 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio,* fut. ξω.

Ὦγον, *aperiebam,* imperf. act. verbi οἴγω, *aperio.*
ὨΓΥ'ΓΙΟΣ, ου, Poët. *antiquus, vetustus:* ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.
Ὢ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, *quod ego.*
Ὦδα, *olui,* perf. med. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo;* perf. ᾤδηκα, perf. med. ᾦδα, formant, ι subscripto.
Ὧδε, adv. *sic, hoc modo,* et pro τῷδε, *hîc,* et *huc:* ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.*
Ὤδεε, 3. sing. imperf. verbi οἰδέω.
Ὠδὴ, ῆς, ἡ, *ODE, cantus, cantilena, canticum:* per Crasin ab ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à perf. med. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano.*
Ὡδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco.*
Ὤδηκα, *intumui,* perf. ind. act. verbi οἰδέω. perf. pass. ᾤδημαι.
Ὠδήκαντι, *tumuerunt,* Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo.*
Ὠδημένος, *inflatus,* perf. part. pass. verbi ejusd.
Ὠδῐκὸς, ὴ, ὸν, *canorus, musices peritus:* ab ᾠδή.
Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientium; ipse partus; vehemens dolor; vinculum, funis.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*
Ὠδίνω, *parturio, dolore crucior parturientis instar; vehementer cupio* vel *laboro:* f. ὠδινῶ et ήσω. aor. 1. ὠδίνησα. perf. ὠδίνηκα. ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis.* Th. ὀδύνη, *dolor.*
Ὡδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio.* fut. ήσω. perf. ὡδοιπόρηκα. ex ὁδὸς, ἡ, *via,* et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Ὠδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui odas seu carmina conficit:* ex ᾠδὴ et ποιέω.
Ὠδὸς, οῦ, ὁ, *cantor:* per Crasin pro ἀοιδός. Th. ἀείδω, *cano,* perf. med. ἤοιδα.
Ὤδουν, *tumebam,* imperf. act. verbi οἰδέω.
Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὀδύρομαι, *lamentor:* f. m. ὀδυροῦμαι.
Ὠδύσατο, et Poët. ὠδύσσατο, *iratus est,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. a. 1. ind. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor.*
Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio:* ab ὀδύσσω, *irascor.*
Ὠδώδειν, plusq. perf. med. ex perf. med. Att. ὄδωδα, as-

sumpto augmento, verbi ὄζω, oleo: perf. med. ὦδα.

'Ωι, *OHE*, adv. *dolentis:* ab ὦ, idem.

Ὠιον, ȣ, τὸ, *ovum:* ab ὠόν.

Ὤιετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. med. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto:* imperf. med. ᾠόμην, ᾤȣ. f. med. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ὤζεσᾶν, *olucrunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, *oleo:* fut. ὀζήσω et ὀζέσω. a. 1. ὤζησα et ὤζεσα. perf. med. ὦδα.

Ὤζω, *exclamo, dico ὦ:* ab ὦ, adv. vocantis.

'Ωὴ, adv. exclamandi: ab ὦ.

Ὠήθην, ης, η, *putavi*, aor. 1. ind. pass. verbi οἴομαι et οἶμαι, *puto, existimo:* perf. pass. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

'Ωθεῦνθ' pro ὠθεῦνται, *trudunt*, Dor. ab

'ΩΘΕ'Ω, *trudo, pello; impello, propello:* in med. *irruo, invado:* f. ὠθήσω et ὤσω. a. 1. ὤθησᾶ et ὦσᾶ. perf. ὦκᾶ. perf. pass. ὤθημαι et ὦσμαι. a. 1. pass. ὤθην. a. 1. part. pass. ὠθείς. f. 1. m. ὠθήσομαι et ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησᾶ'μην et ὠσᾶ'μην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpè ε præfigitur: ut ἔωσα pro ὦσα.

'Ωθήσω, *pellam*, f. 1. ind. act. ab ὠθέω, quod vide.

'Ωθίζομαι, f. ί'σομαι, *in confertâ turbâ premor; contendo, rixor; irruo, irrumpo in locum periculosum:* med. ab

'Ωθίζω, fut. ί'σω, *trudo, pello; vexo, concutio, malè tracto.*

'Ωθισμὸς, ȣ̃, ὁ, *nixus, quo aliquid amoliri pellere* vel *dejicere conamur; propulsio, impulsio; conflictus, prælium.* à perf. pass. verbi ὠθίζω.

'Ωΐγνυντο, *patebant*, 3. pl. imperf. ind. med. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio.*

'Ωΐετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ὀΐομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto.* Th. οἴω, id. hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potiùs ὠΐσθην.

Ὤϊξε, *aperuit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, *aperio.*

Ὠΐον, idem quod ᾠὸν, vel dimin. ex ὠὸν, ȣ̃, τὸ, *ovum.*

'Ωΐσᾶτο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët. verbi ὀΐομαι.

'Ωΐχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ind. med. ab οἴχομαι, *abeo.*

'Ωὶξ, Dor. pro ὁ ἰξ.

Ὦκᾶ, adv. *celeritèr*, per Sync. pro ὠκέα, et ὠκέως, et sequent. aspirat. ὦχ'. Th. ὠκὺς, ἐος, *celer.*

'Ωκέᾶ, acc. sing. ab ὠκὺς, ἐος, *celer.* Dicitur et ὠκέᾶ, metri gratia, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς. item nom. pl. n. g. et adverbialiter pro ὠκέως.

'Ωκεᾶνί'νη, *Oceanis*, nomen puerperæ. 'Ωκεᾶνῖναι, *filiæ Oceanis.*

'Ωκεᾶνί'της, ȣ, ὁ, *oceanius:* ab ὠκεανός.

'Ωκεᾶνῖτίς, ῖδος, ἡ, *Oceanitis:* à præc.

'ΩΚΕΑ̃ΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, et gen. Ion. ὠκεᾶνοῖο, *OCEANUS, mare ambiens orbem terrarum.* adjectivè etiam apud Hom. usurpatur. qu. ex ὠκέως, *citò*, et νάω, *fluo.*

'Ωκέες, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, ἐος, *celer.*

'Ωκεῖᾶ, ᾶς, ἡ, *velox*, f. g. ab ὠκὺς, εῖα, in acc. ὠκεῖᾶν. in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

'Ωκέως, *citò, celeritèr:* adv. ab ὠκὺς, *velox.*

Ὤκηθεν, Bœot. Sync. pro ᾠκήθησᾶν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito:* fut. ήσω. perf. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus.*

Ὤκησᾶ, ᾶς, ε, aor. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

'Ωκῖνᾶ'κης, Ion. pro ἀκινάκης, quod vide.

Ὠκί'σᾶμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito:* fut. ίσω. perf. ᾤκικα. Th. οἶκος, ȣ, ὁ, *domus.*

Ὤκισᾶ, adv. *celerrimè:* ab

Ὤκισος, ίση, ισον, *velocissimus*, superl. et

'Ωκῖ'ων, ονος, *velocior*, comparat. ab ὠκὺς, *velox.*

Ὤκλᾶσεν, *deficit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo, labasco.*

Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Ὠκοδόμησᾶ, ᾶς, ε, et in 3. pl. ᾠκοδόμησᾶν, aor. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico, doceo.* f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo:* perf. med. δέδομα.

Ὤκτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *misereor.* Th. οἶκτος, *misericordia.*

Ὠκτί'σᾶτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi οἰκτίζω, *misereor:* fut. ίσω. perf. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *misericordia.*

'Ωκύ'ᾶλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *velociter per mare currens:* ab ὠκὺς, *velox*, et ἅλς, *mare.*

'Ωκῠβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celeriter feriens, pernix:* ex ὠκὺς et βάλλω.

'Ωκῠδῖ'νᾶτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

'Ωκῠδῖ'νητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *velociter se movens, velox:* ex ὠκὺς, *celer*, et δινητὸς, *volubilis*, quod à δινέω, *verso.* Th. δίνη, *vortex.*

'Ωκῠ'δρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui velociter currit:* ex ὠκὺς et δρόμος.

'Ωκῠεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *celeriter loquens:* ex ὠκὺς et ἔπος.

'Ωκῠ'θοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cursu celer;* ex ὠκὺς et θοός.

'Ωκῠλόχειος, ᾶ, ον, *celeriter pariens:* ex ὠκὺς et λοχεῖος.

'Ωκῠμόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui citò graditur:* ex ὠκὺς et μολέω.

'Ωκῠ'μορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui subito fato abripitur; brevis ævi; item subitam mortem afferens:* ex ὠκὺς, *velox*, et μοῖρα, ας, ἡ, *fatum.* Th. μείρω, *divido:* perf. med. ἔμμορα.

'Ωκῠμορώτᾶτος, superl. à præc.

'Ωκῠ'νω, *accelero, festino:* ab ὠκύς.

'Ωκῠπέτη, ἡ, nom. mulieris: et

'Ωκῠπέτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celeriter volans:* ex ὠκὺς et πέτομαι, *volo, -as.*

'Ωκῠ'πλοος ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celeriter navigans.*

'Ωκῠ'ποδες, ων, οἱ, *velocipedes:* ab ὠκύπȣς.

'Ωκῠποδέω, *celer sum pedibus:* à seq.

'Ωκῠπόδης, ȣ, ὁ, *pedibus celer:* ab ὠκύπȣς.

'Ωκῠ'ποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui citò punit:* ex ὠκὺς et ποινή.

'Ωκῠ'πορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *velox*, dat. pl. Ion. ὠκῠπόροισῖ. ab ὠκὺς et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

'Ωκῠ'πȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer:* ex ὠκὺς et πȣ̃ς, *pes.*

'Ωκύπτερον, ȣ, τὸ, *ala bene pennata;* ὁ μέροψ ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύπτερα τȣ̃το ἐργάζεται, Ælian. de Animalibus, l. xi. c. 30. *Merops, simul majores alarum pennæ ei natæ fuerint, id fecit.*

'Ωκῠρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. ab

'Ωκῠ'ροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celeriter fluens:* ab ὠκὺς et ῥέω, *fluo.*

'Ωκύῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. q. præc. et ab iisd.

'ΩΚΥ̃'Σ, ἐος, ὁ, et in f. gen. ὠκεῖᾶ, in n. gen. ὠκῠ̃, *velox, celer;* in comp. ὠκῠ'τερος et ὠκῖ'ων· superl. ὠκῠ'τᾶτος.

'Ωκῠ'τᾶς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

'Ωκῠ'της, ητος, ἡ, *celeritas, velocitas.* Th. ὠκὺς, *celer.*

'Ωκῠ'τερος, *celerior*, et in superl. ὠκῠ'τατος. ab ὠκὺς, quod vide.

'Ωκύτοκον, ου, τὸ, *partûs celeritas:* à seq.

'Ωκυτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *citò pariens, partum accelerans:* ex ὠκὺς, *velox,* et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario;* perf. med. τέτοκα.

'Ωλα, *perii,* perf. med. verbi ὄλλυμι, *pereo:* f. ὀλέσω. perf. ὤληκα. perf. med. ὤλα, et Att. ὄλωλα.

'Ωλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*

'Ω'λᾶφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

'ΩΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubitus, brachium, ULNA.* Dicitur et ὠλὴν, ένος, quasi ab ὠλλός.

'Ωλεσα, aor. 1. verbi ὄλλυμι.

'Ωλεσίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fructum perdens, sterilis:* ex ὄλλυμι et καρπός.

'Ωλεσίοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domûs perditor, familiæ pestis:* ex ὄλλυμι et οἶκος.

'Ωλετο, *periit,* 3. sing. aor. 2. med. verbi ὄλλυμι, *perdo:* fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὤλα. aor. 2. med. ὠλόμην, ου, ετο.

'Ω'λεύθεροι, Dor. pro ὦ ἐλεύθεροι, *ô ingenue!*

'Ωλὴν, ένος, ἡ, id. q. ὠλένη.

'Ω'λλος, pro ὁ ἄλλος, *alius.*

'Ωλλὸς, οῦ, ὁ, *curvatura brachii.*

'Ωλξ, ὤλκος, Dor. pro αὖλαξ, quod vide.

'Ωλοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo,* quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: fut. ώσω. perf. ὠλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, *totus,* et καίω, *comburo:* f. καύσω.

'Ωλοφύρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor:* f. ὀλοφυροῦμαι.

'Ωμάρτευν, Ion. et Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor.*

'Ωμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor:* fut. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul,* idem quod ὁμοῦ.

'Ωμαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *humeris gravis, onus humeris imponens:* ex ὦμος et ἄχθος.

'Ωμεν, *simus,* 1. plur. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum;* in sub. ὦ, ῇς, ῇ.

'Ωμες, *simus,* Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, *sum.*

'Ωμήλυσις, ἡ, *farina hordeacea.* ὠμὴ λύσις etiam separatim dicitur.

'Ωμην, *putabam,* imperf. med. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto.* Th. οἴω, idem.

'Ωμηστὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui cruda edit, crudelis:* ab ὠμὸς, *crudus,* et ἔδω, vel ἐσθίω, *edo.*

'Ωμία, ας, ἡ, *humerus:* ab ὦμος.

'Ωμιαῖος, αία, αῖον, *qui est in humeris:* ab

'Ωμίας, ου, ὁ, *qui est humeris repandis et amplis:* ab ὠμία.

'Ωμίλει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor:* cum dat. f. ήσω. perf. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba.*

'Ωμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'ΩΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum,* contract. ex ἡ ἄμιλλα.

'Ωμίλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.

'Ωμίον, ου, τὸ, *humerulus.*

'Ωμοβοίη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis.*

'Ωμοβόειος, εία, ειον, et

'Ωμοβόεος, έα et Ion. έη, εον, idem quod

'Ωμοβοΐνος, ΐνη, ΐνον, *ex crudâ bovis pelle factus:* ex ὠμὸς, *crudus,* et βοῦς, *bos.*

'Ωμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudivorax:* ab ὠμὸς, *crudus,* et βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca.*

'Ωμογέρων, *cui viridis et cruda est senectus.* Th. ὠμὸς, *crudus,* et γέρων, οντος, ὁ, *senex.*

'Ωμοθετέω, *cruda pono:* fut. ήσω. ab ὠμὸς, *crudus,* et τίθημι, *pono.*

'Ωμοθέτησαν, *cruda posuerunt,* 3. pl. aor. 1. ind. act. præc. verbi.

'Ωμοι, *heu,* interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi,* vox dolentis.

'Ωμοῖιν, pro ὤμοιν, gen. et dat. dual. et

'Ωμοις, et ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, *humerus.*

'Ωμοιώθην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo,* f. ώσω.

'Ωμοκα, et Att. ὀμώμοκα, *juravi,* perf. ind. act. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. όσω.

'Ωμόλινον, *crudarium,* Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *crudum,* nondum curatum.

'Ωμολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor:* fut. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. qu. ab ὁμὸς, *similis,* et λέγω, *dico;* perf. med. λέλογα.

'Ωμορξα, ας, ε, *abstersi, impressi, inussi,* aor. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. med. ὤμορχα, ας, ε, idem, perf. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

'ΩΜΟΣ, ου, ὁ, *humerus,* qu. ab οἴω, *fero:* humeris enim ferimus onera.

'ΩΜΟ'Σ, οῦ, *crudus, immitis, sævus.*

'Ωμοσα, et ὤμοσσα, ας, ε, *juravi,* a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro:* f. όσω. perf. ὤμοκα.

'Ωμότης, ητος, ἡ, *cruditas:* ab ὠμός.

'Ωμοτοκέω, -ῶ, *fœtum immaturum pario, abortum facio:* ab

'Ωμοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudum partum edens:* ab ὠμὸς, *crudus,* et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario;* perf. med. τέτοκα.

'Ωμοτύραννος, ου, ὁ, *crudelis tyrannus.*

'Ωμόφαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudivorus:* dat. pl. ὠμοφάγοισιν. ex ὠμὸς, *crudus,* et φάγω, *comedo.*

'Ωμωξα, ας, ε, *ploravi,* a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro:* fut. ξω. Th. οἴ, *hei.*

'Ων, οὖσα, ὄν, et Æol. εἴς, εἶσα, ἔν, (undè παρείς.) *ENS,* præs. part. ab εἰμὶ, *sum.*

'Ων, gen. pl. ab ὅς, *qui.* sed

'Ων, pro οὖν, *ergo,* Dor.

'Ω'να, i. e. ὦ ἄνα, *ô rex!*

'Ωνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, *juvo, prosum.*

'Ωνάμην, σο, το, *lucrifeci* vel *despexi,* per Sync. pro ὠνησάμην, aor. 1. ind. med. verbi ὄνημι, *prosum, vilupero:* fut. ὀνήσω. aor. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. ind. med. verbi ὄνημαι, seu ὄναμαι, pass. ab ὄνημι.

'Ω'ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, *ô rex!* Sic ὦ'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, *ô regina!*

'Ωνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, *juvo, prosum.*

'Ωνείδιζον, imperf. ind. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro, convitior:* f. ίσω. perf. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum.*

'Ωνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

'Ωνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, *in somniorum interpretatione versor,* quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, *somnium,* et πολέω, *verso.*

'Ωνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα.

'Ωνεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, *ventus.*

'ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *emo, mercor:* f. ὠνήσομαι. perf. pass. ὤνημαι. a. 1. ind. med. ὠνησάμην, ω, ατο.

'Ωνῆ, 2. sing. præs. ind. vel sub. præcedentis verbi.

'Ωνὴ, ῆς, ἡ, *emptio:* idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, *emo.*

'Ω'νὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ ἀνήρ.

'Ωνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ωνήσατο, 3. sing. aor. 1. ind.

med. verbi ὄνημι, *juvo:* fut. ὀνήσω.

Ὤνησις, εως, ἡ, *emptio;* item *redemptio:* à 2. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, *juvo:* f. ὀνήσω. a. 1. m. ὠνησάμην, σω, σατο. vel à præced. th.

Ὠνητέος, έα, έον, *emendus:* verbale ab ὠνέομαι.

Ὠνητὴς, ȣ̃, ὁ, *emptor,* à 3. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὤνητο, *lucrifecerat:* vel est 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, *juvo, prosum:* vel est 3. pl. plusq. perf. verbi ὀνέω seu ὄνημι, vel ὠνέομαι, *emo.*

Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, *emptus;* item *venalis:* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo, mercor.*

Ὡ ̓νθρωπος, Dor. pro ὁ ἄνθρωπος. Ὡ ̓νθρωποι, pro οἱ ἄνθρωποι. at Ὦ ̓νθρωπε vel Ὤνθρωπε, pro ὦ ἄνθρωπε, ô homo!

Ὤνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, *venalis:* ab ὠνέομαι, *emo.*

Ὤνομα, ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, *nomen.*

Ὠνομάδαται, *nominati sunt,* Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, *nomino:* f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. pass. ὠνόμασμαι, σαι, ςαι. à præced.

Ὠνόμαζον, imperf. ind. act. et

Ὠνόμασα, ας, ε, *nominavi,* a. 1. ind. act. et

Ὠνομάσθην, ης, η, *nominatus sum:* a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὦνος, ȣ, ὁ, *pretium quod emptor persolvit venditori pro re quam emit; emptio; merx ipsa.*

Ὠνοχόει, *propinabat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi οἰνοχοέω, *vinum infundo:* imperf. ᾠνοχόεον, -ȣν, quod ad οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*

Ὡ ̓ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Ὦξα, *aperui,* aor. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠόμην, imperf. pass. verbi οἴομαι, *puto:* f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι.

Ὦ̓ΟΝ, ȣ, τὸ, *superior domûs pars.* sed

ὨΟ̃Ν, ȣ̃, τὸ, *OVUM.* qu. ab οἶον, *solum,* singula enim pariuntur.

Ὤοντο, 3. pl. imperf. ind. act. ab οἴομαι, *puto.*

Ὢόπ, ὠὸπ, ὠὸπ, *acclamationes nauticæ.* Angl. ho up.

Ὠοτοκέω, -ῶ, fut. ήσω, *ovum pario:* et

Ὠοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio,* seu *generatio:* ab

Ὠοτόκος, ȣ, ὁ, *ovipara:* ab ὠὸν et τόκος· à perf. med. verbi τίκτω.

Ὠοτοκȣ̃σιν, *ova pariunt,* 3. pl. præs. ind. act. verbi ὠοτοκέω, quod vide.

Ὦπα, acc. sing. ab ὤψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὤπασε, et ὤπασεν, *dedit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo;* it. *insequor:* fut. άσω.

Ὠπίομαι, *video:* sæpe apud Oppian. ὠπήσασθαι, a. 1. infin. ab ὤψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὦπερ, Dor. pro ὅπερ, *ubi.*

Ὤπια ὀφρύδια, *supercilia:* quia super ὦπας. Hesych.

Ὦ ̓πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, ô *curator!*

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, *ictus qui fit manu:* manus enim est naturale ὅπλον, Hesych.

Ὡπλισμένα, *armata,* nom. pl. perf. part. pass. verbi ὁπλίζω, *armo.*

Ὡ ̓πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.

Ὡ ̓πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

Ὦπται, 3. sing. perf. pass. verbi ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, et in 3. plur. ὤπτησαν, *assârunt,* a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo, asso;* f. ήσω.

Ὦρ, ὠρὸς, ἡ, contr. pro ὄαρ, ὄαρος· dat. pl. ὤρεσσιν pro ὀάρεσσιν.

ὭΡΑ, ας, ἡ, *tempus;* it. *HORA; pulchritudo, venustas; Dea pulchritudinis:* ὥρᾳ κεκραμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet; formosus:* ὡρᾶν, gen. pl. Dor. pro ὡρῶν. Est et

Ὥρα, *respiciebat,* 3. sing. imperf. ind. act. ὥραον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, verbi ὁράω, *video.*

ὯΡΑ, ας, ἡ, *cura.*

Ὡραΐζω, f. ΐσω, *decoro, venusto, orno;* ab ὡραῖος.

Ὡραῖος, αία, αῖον, *speciosus; in ætatis flore,* Hes. Op. 695. *tempestivus; æstivus,* ὡραῖον ὕδωρ, Hippocr. ut Galenus. pluvia quæ mediâ æstate cadit. Sic intellige Hes. Op. ver. 31. et 305. Græv. in ver. 31. Th. ὥρα.

Ὡραιότατος, superl. à præc.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas, maturitas;* item *pulchritudo:* ab ὡραῖος.

Ὡραίȣσι, Æol. pro ὡραΐζȣσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω.

Ὡραϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, *ornamentum, pulchritudo.*

Ὡρά'ν', pro ὡρανί. Vide in seq.

Ὡρανὸς, Dor. pro ȣ̓ρανός, ὡρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro ȣ̓ρανȣ̃.

Ὡ ̓ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus.*

Ὡ ̓ργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor:* hoc ab ὀργίζω, *facio irasci:* fut. ίσω. perf. ὤργικα. Th. ὀργὴ, *ira.*

Ὠρείθυια, ας, ἡ, *Orythyia,* regina Amazonum.

Ὠρέξατο, *petiit,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀρέγω, *porrigo:* f. ξω. perf. ὤρεχα. a. 1. pass. ὠρέχθην. Hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. pers. sing. a. 1. med.

Ὤρεον, *videbam,* imperf. act. ab ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video.*

Ὤρεσσι, *uxoribus,* dat. plur. Ion. pro ὦρσι· ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor:* in pl. ὄαρες, et contractè ὦρες.

Ὤρετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi ὄρνυμι.

Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, *curo:* ab ὤρα, *cura;* it. *custodio:* ab ȣ̃ρος, *custos.*

Ὤρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus:* dat. ὥρῃ, Ion.

Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio:* imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. perf. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ȣ, ὁ, *diluculum.*

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθός.

Ὤρθωσα, aor. 1. ind. act. ejusd.

Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ὠριγνῶντο, *certabant, porrigebantur,* 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo:* fut. ξω. perf. χα.

Ὡρικὸς, ἡ, ὸν, *tempestivus, florens ætate.* Th. ὥρα, *tempus.*

Ὥριμος, η, ον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maturus.* Th. id.

Ὤρινε, *concitavit,* a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito.*

Ὥριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ὥριος, ία, ιον, *tempestivus; maturus; venustus, certo tempore factus.* ὥριαι τελεταὶ, *solennitates quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur.* Th. ὥρα, *tempus.*

Ὡρίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. et

Ὡρισμένος, η, ον, perf. part.

pass. verbi ὁρίζω, *definio:* fut. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus.*
Ὥριστος, Ion. pro ὁ ἄριστος, *optimus, præstantissimus.*
Ὡ ῥίφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus.*
ὨΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION;* signum cœleste: at
Ὠρίων, nomen avis.
Ὥρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro:* quod vide.
Ὡρμά'θη; Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit,* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus.*
Ὥρμαινε, *agitaret,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo:* f. ανῶ. perf. ὥρμαγκα. ab eod. th.
Ὡρμᾶτο, *motus est,* 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror:* fut. ήσω. perf. pass. ὥρμημαι. à præc. th.
Ὡρμίατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω. ab eod. th.
Ὥρμενος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus,* perf. part. pass. ab ὁρμάω. et
Ὥρμηνε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo.*
Ὥρμησα, ας, ε, et in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et
Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*
Ὡ ῥνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni.*
Ὤρνυτο, *ruebat,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὄρνυμι, *excito.* Th. ὄρω, *excito.*
Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM:* ab ὥρα et λόγος, à λέγω, q. d. *horas indicans.*
Ὥροgα, per Metath. pro ὄρωρα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito.*
Ὧρος, ου, ὁ, *annus, tempus:* ab ὥρα.
Ὧρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons.*
Ὦρσα, ας, ε, *concitavi,* aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.
Ὦρσε, *concitabat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὄρσω, quod Poëtæ finxerunt ab Æol. fut. ὄρσω, verbi ὄρω, *concito.*
Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito:* f. ρῶ. perf. ὦρκα.
Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio:* f. ξω.
Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, *ululatus, mugitus, latratus.* Th. ὠρύω, *ululo.*
Ὤρυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.
Ὠρυόμενος, *rugiens, frendens,* præs. part. med. ab ὠρύω, *rugio.*
Ὠρύ'χαται, et Att. ὀρωρύχαται, quod Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio:* f. ξω. perf. ὤρυχα.
ὨΡΥ'Ω, et ὠρύ'ομαι, *ululo, rugio:* f. ύσω. perf. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες, αἱ, *feræ* dicuntur, quarum clamor est horribilis: à sono fictum.
Ὠρυ'ωμα, ατος, τὸ, *rugitus:* à præced.
Ὡ 'ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus.*
Ὠρχεῖσθε, 2. plur. imperf. med. et
Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto,* fut. med. ήσομαι.
Ὠρχήσασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. ὠρχησά'μην, ω, ατο, verbi ejusd.
Ὤρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens:* ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium.*
Ὠρώρειν, *excitatus eram,* plusq. perf. med. verbi ὄρω, *excito:* fut. ὀρῶ. perf. med. ὦρα, et Att. ὄρωρα.
Ὠρωρέχατο, *porrecti erant,* Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo:* fut. ξω. perf. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα. in pass. ὀρώρεγμαι. in plusq. perf. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.
Ὠρωρέχειν, *porrexeram me:* plusq. perf. act. Att. verbi ejusd. et eodem modo formatum.
Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὀρύσσω, fut. ξω, *fodio.*
Ὠρωρύ'χειν, *foderam,* plusq. perf. Att. ejusd. verbi.
Ὡς, *ut, sicut, tanquam, perinde ac si; quemadmodum; ferè, fermè, circiter; postquam;* pro εἴθε, *utinam:* pro ὥστε, *ita ut; quàm; ὡς τάχιστα, quàm celerrimè;* interdum admirationi adhibetur, ut ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα, *quàm molesta res!* item *nam, enim, quandoquidem; ad:* abundat, ut ὡς ἀληθῶς, *verè,* ὡς ἄρα, in admiratione.
Ὧς, adv. *sic, ita;* pro οὕτως. ab ὅς.
Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris.*
Ὦσα, ας, ε, *impuli,* a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello:* f. ὠθήσω et ὤσω. aor. 1. inf. ὦσαι. perf. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.
Ὦσαι, aor. 1. inf. act. ὤσαιτ' pro ὤσαιτο, *repelleret,* 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.
Ὠσά'μενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὤθω. fut. ὤσω. a. 1. ὦσα.
Ὦσαν, *repulerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ὡσανεὶ, *quasi:* pro ὡσεί. Th. ὡς.
Ὡσαννὰ, Hebr. *serva quæso, felicem successum tribue:* ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.
Ὤσασκε, *impulit,* Ion. pro ὦσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠθέω.
Ὡσαύτως, *eodem modo:* adv. ab ὡς, *sicut,* et αὐτὸς, *ipse.*
Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat,* imperf. ab ὄζω, *oleo.*
Ὦσε, *pepulit,* 3. sing. aor. 1. ὦσα, qu. vide.
Ὡσεὶ, *perinde, tanquam, circiter, fermè:* ab ὡς, *sicut,* et εἰ, *tanquam.*
Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *servavit.*
Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, *pulsus,* a. 1. part. pass. et
Ὠσθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ὠθέω, *pello:* f. ὤσω.
Ὦσι, *sint,* 3. plur. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*
Ὧσι, *miserint,* 3. plur. aor. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. ἧν.
Ὠσὶ, *auribus,* dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, perf. pass. verbi ὠθέω. fut. ὤσω. perf. ὦκα. perf. part. pass. ὠσμένος. a. 1. pass. ὤσθην. a. 1. part. pass. ὠσθείς.
Ὠσμένος, *pulsus,* perf. part. pass. ab eod. verbo.
Ὠσμὸς, οῦ, ὁ, *impulsus; eversio:* ab ὠθέω.
Ὥσπερ, *sicut,* adv. ex ὡς et πέρ.
Ὡσπερὰ'ν, adv. *fermè, tanquam:* ex præc. et ἄν.
Ὡσπερανεὶ, adv. *tanquam si, perinde ac si:* ex præc. et εἰ.
Ὡσπερεὶ, adv. *veluti, quasi:* ex ὥσπερ et εἰ.
Ὥστε, et ὥς', *ut, ita ut, adeo ut, ut quidem; quamobrem, itaque; utpote, quippe quod, quippe qui.* ab ὡς et τε.
Ὠστιῇ, Att. pro ὠσίῃ, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi seq.

'Ωςίζω, *trudo:* f. ίσω, et Att. ὠςιῶ. Th. ὠθίω, idem.

'Ω"ςοργος, Dor. pro ὁ ἄςοργος, *crudelis.*

"Ωσφραντο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio:* f. ὀσφρανȣ̃μαι. perf. pass. ὤσφραμμαι.

Ὦσχος, ȣ, ὁ, et ὦσχη, ης, ἡ, *ramus novellus:* ex ὄσχος.

'Ωσχοφόριᾶ, ων, τὰ, et ίᾶ, ᾶς, ἡ, *gestatio ramorum:* festum Atheniensium: à seq.

'Ωσχοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ramos gestans:* ex ὦσχος et φέρω.

"Ωσω, *pellam,* f. 1. act. ab ὠθίω, *pello:* fut. ὤσω, tanq. ab ὤθω.

Ὦτᾶ, *aures,* nom. et acc. pl. ab ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. ȣ̃ας, ατος, τὸ, idem.

'Ωτᾶγρᾶ, ᾶς, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur, auricularius forceps:* quia ὦτα ἀγρεύει.

'Ωτακȣςέω, -ῶ, f. ήσω, *auribus capio quæ dicuntur:* ab

'Ωτακȣςὴς, ȣ̃, ὁ, *delator, auricularius, auricularius explorator.* Gl. qui ὠτὶ ἀκȣ́ει. Delatores enim principum ὦτα et ὠτάρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

Ὦ 'τᾶν, *ô amice, heus bone vir!* pro ὦ ἐτὰν, voc. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ȣ, ὁ, *socius, amicus.*

'Ωτάριον, ȣ, τὸ, *auricula, auris Veneris,* ostreum quoddam Æolibus; ab *auriculæ* similitudine: dim. ab ȣ̃ς, *auris.* Th. ȣ̃ας, idem.

'Ωταρὸς, ρᾶ, ρὸν, *auriculosus, auritus:* ab eod.

"Ωτε, Poët. pro ὥςε, *ceu, velut, ut.*

Ὧτε, *cui,* dat. sing. ab ὅςε.

'Ωτεγχύτης, ȣ, ὁ, *auricularis clyster:* instrumentum quo in ὦτα ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo.*

'Ωτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus:* ab ȣ̓τάω, *vulnero.*

"Ωτερος, vel ὡ "τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter.*

'Ωτικὸς, ἡ, ὸν, *auricularis:* ab ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. ȣ̃ας, idem.

'Ωτίον, ȣ, τὸ, *auricula;* item *auris:* dimin. ab eod.

'Ωτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda.* Gl. quia aurita. ab eod.

'Ωτὸς, gen. sing. ab ȣ̃ς, *auris.*

Ὦτος, ȣ, sive ὠτὸς, ȣ̃, ὁ, *OTUS,* avis nycticoraci similis; ab auribus plumeis sic dicta: item Metaph. *homo fatuus.* Est etiam

Ὦτος, ȣ, ὁ, *OTUS,* nomen propr.

'Ωτότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auribus mutilatus:* ex ȣ̃ς et τέμνω.

"Ωτρυνον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi ὀτρύνω, *incito:* fut. υνῶ. perf. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

'Ωτώεις, ώεσσᾶ, ῶεν, *auritus; ansas habens:* et

"Ωτων, gen. pl. ab ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. ȣ̃ς, idem.

Ὡὐτὸς, Ion. pro ὁ αὐτός.

'Ωφὰζ, locus auro optimo abundans: Jer. x. 9.

"Ωφειλον, imperf. et a. 2. ὤφειλον, *debui:* ab ὀφείλω. f. ήσω. perf. ὠφείληκα.

"Ωφειν, plusq. perf. act. verbi ὄπτω, *video:* f. ψω. perf. ὦφα.

'Ωφεὶρ, nomen loci, vel regionis auriferæ.

'Ωφέλειᾶ, ᾶς, ἡ, (et Poët. ὠφελίη, et ὠφελίᾶ) *utilitas, auxilium:* tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis.* Th. ὠφελέω.

'Ωφελεῖτε, 2. pl. ind. vel imperat. præs. act. verbi ὠφελέω.

'Ωφελεύμενος, pro ὠφελȣ́μενος.

'ΩΦΕΛΕ'Ω, -ῶ, *juvo, prosum, bene de aliquo mereor:* cum acc. sæpius absolutè: f. ὠφελήσω, aor. 1. ὠφέλησᾶ. perf. ὠφέληκᾶ. præs. pass. ὠφελέομαι, -ȣ̃μαι, *juvor, prodest mihi.* a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum.* a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus, a, um.*

'Ωφεληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. à præc.

'Ωφέλημᾶ, ᾶτος, τὸ, *adjumentum, emolumentum:* à 1. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

'Ωφέλησᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. et

'Ωφελήσειᾶ, ᾶς, ε, aor. 1. Æol. opt. ab ὠφελέω.

'Ωφέλησίς, εως, ἡ, *utilitas, emolumentum:* ab eod. verbo.

'Ωφελητέον, *adjuvandum est:* verbale ab eod.

'Ωφέλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utilis:* ab eod.

"Ωφελον, ες, ε, *debui,* a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo:* fut. ὀφειλήσω. perf. ὠφείληκα.

'Ωφελȣμένȣς, acc. pl. præs. part. pass. ab ὠφελέω, q. v.

"Ωφθην, ης, η, *apparui,* aor. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video:* fut. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι, ψαι, πται.

"Ωφθησᾶν, *visi sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

"Ωφλεε, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, per Sync. pro ὀφείλω.

'Ω 'φρόντιςος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιςος, *securus.*

Ὤιχᾶ, ᾶς, ε, *aperui,* perf. ind. act. verbi οἴγω, *aperio:* f. ξω.

"Ωιχᾶτο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ᾤγμην, ᾦξο, ᾦκτο, verbi ejusd.

"Ωιχετο, *ibat, gradiebatur,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι, *abeo:* f. m. οἰχήσομαι. perf. pass. ᾤχημαι.

"Ωχθησᾶν, *ingemuerunt,* 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor:* f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

'Ωιχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus,* 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, *eo:* f. οἰχήσομαι.

"Ωχρᾶ, ᾶς, ἡ, *ochra:* Angl. OCHRE. Th. ὠχρός.

'Ωχραίνω, *pallidum reddo:* et

'Ωχράω, -ῶ, *palleo; pallesco:* et

'Ωχρίᾶ, ᾶς, ἡ, *pallor:* qualitas ὠχρȣ̃. ab ὠχρός.

'ΩΧΡΟ'Σ, ρᾶ, ρὸν, *pallidus:* quasi ab ὠȣ̃ χρόα, est enim ut ovi vitellus.

Ὦχρος, ȣ, ὁ, *pallor, palliditas:* et

'Ωχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.

'Ωχρόω, *pallidum reddo.* Th. ὠχρός.

"Ωιχωκᾶ, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi inusit. οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

"Ωψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus, vultus, facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*

'Ωώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ovo similis, ovi speciem gerens:* ab ὠὸν, *ovum.*

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A vel Ab, ὑπὸ *cum gen. ut et* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A *vel* Ab *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*
Ab hoc tempore, ἐξέτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαθείς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποτηθίς.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρῖτις.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω, -ῶ.
Abdicare magistratu se, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν, ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, *id est*, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, ἀπείπω (τὸν υἱόν).
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος· ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχιαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θράκην.
Aberceo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀπότευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαρματάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro a viâ. ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abesse *et* Abfore, ἀπέσεσθαι.
parùm Abesse, μικροῦ δεῖν· multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδε, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.

Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ' ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων, ξυλικός.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίστημι, ἐξίλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, -ῶ, προΐημι, *cum acc.*
Abiit, *pro* mortuus est, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἰχώκει.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλυσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, *id est*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξομοθέν.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc.* ἀπεβέλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκορημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.

Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθόω, -ῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis *et* Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμὸς.
Abominor, βδελύττομαί σε, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπογίνομαι, *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγένεθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, Abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπέξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινὰ, ἑλκέω, -ῶ, ἕλκω.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀποῤῥώξ.
Abscedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημί τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abscessio *vel* Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido, *vel* Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀνακείρω.
Abscissus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Absconditè, κρυφῆ.
Absconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληστος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν, -όντος, ἄδημος, ἀποδημέων.
Absentia, ἀπουσία.
Absentio, *idem quod* dissentio, διαφωνέω, -ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεοικώς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, ἀφίστημι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος, διαλείπω.
Absoleo, *id est*, ab usu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Absoletum, ἀπαρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Absolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, *id est*, ei satisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Absolutè, *id est*, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, ἀπόλυσις.
Absolutorius, ἀπολυκτικός.
Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Absolutus, *id est*, perfectus, ἀποτελευθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, εὐτρεπὴς, ἐντελής.
Asolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, ἀπᾴδω.
Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄρρυθμος, κακοηχὴς et κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, *et* ἀποῤῥοφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Absque, ἔξω, *cum gen.* ἄνευ *et* χωρὶς, δίχα.
Abstemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀβρόμιος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.
Abstergo *et* Abstergeo, ἀποσμάω *et* ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω *et* -μι, ἀπομάττω· ἀναμάττομαι, σμέω, ἐπισμάω et ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, ἀποσπεύδω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abstineo, ἀπαλλάττομαι *et* ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω· ἀφίσταμαι, ἐξίσαμαι, ἀφεστήκω.
Abstinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποστάς.
Abstinentèr, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια.
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abstringo, ἀπολύω.
Abstrudo, ἀπωθέω, -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνακεχωρηκώς.
Absit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνῃ.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Absumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.

Absumo, δαπανάω, -ῶ, ἀποδαπανάω, -ῶ, ἀποτρέω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατίδω.
Absurdè, ἀτόπως.
Absurditas et Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπρεπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιςος.
Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξοςρακισθείς.
Abundans, εὔπορος, λαβρὸς, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσεύων, περιούσιος.
Abundantèr et Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῆ, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἄδδην, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περισσείας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περισσεία, ἁδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιουσία.
Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
Abundo, εὐθηνέω et -ομαι· εὐπορέω, -ῶ, περισσεύω τινὸς, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω.
Abvolo, ἀφίπτημι vel ἀφίπταμαι.
Abusivè, καταχρηςικῶς.
Abusivus, καταχρηςικὸς, ἄχρηςος.
Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abutor, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι κακῶς vel ἀπειροκάλως, παρακαταχράομαι.
Abyssus, ἄβυσσος.
Ac, καὶ, ἤ.
Acacia, ἀκακία.
Academia, ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινὶ, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἔπειξις, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo rursus, ἀνάπτω, ἀναύω.
Accensus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θαλπόμενος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεπυρωμένος, πεφωσμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.

Acceptum habeo, χαίρω τινὶ vel ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφιέω, ἀπογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαριεὶς, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accerso, κατακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινά.
Accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινί.
Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Accessu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, et activè πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accido, περικόπτω, ἐκτρύχω.
Acciëo, μεταπέμπω τινὰ, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινὶ, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, vel μετακαλέω τινά.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι et ἀποδέχομαι et προσδέχομαί τι, ἀναιρέω, -ῶ, κομίζομαί τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ἀςερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accisso, *id est*, simulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίκυρτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.

Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, et προσοικέω, -ῶ, τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus et Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινί.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum et Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo et Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι· ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω· cum acc. συμφορέω, -ῶ, νηέω, et νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς et λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, et pass. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προςτρέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινος φόνου, de cæde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, *id est*, conquestio,

κατάμεμψις, λαβὴ, μύνη, ὑπαίτιον.

Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accusatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.

Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.

Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.

Accuso, αἰτιάομαι, -ῶμαί σε τούτου, κατηγορέω, -ῶ, τινα φόνου *et* τινος φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινὶ αἰτίαν, ἐπιφέρω *vel* ἐπάγω, δικαστήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.

Acedia, *id est*, incuria, ἀκηδία.

Aceo, *id est*, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.

Aceratus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.

Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.

Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.

Acerbè, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.

Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.

Acerbo, *id est*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.

Acerbum, ὀμφάκιον.

Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, στρυφνός.

Acero, *id est*, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.

Acerosus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.

Acerra, θυμιατήριον.

Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.

Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.

Acervatio, σώρευσις.

Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.

Acervo, as, σωρεύω.

Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημὼν, θὶν *et* θὶς, ὁ καὶ ἡ.

Acesco, ὀξύνομαι *et* ὀξύνω, ὀξίζω, παροξίζω.

Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.

Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.

Acetum, ὄξος, εος, τό· ὀξάλμη.

Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.

Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.

Achetæ, *id est*, Cicadæ, ἀχέται.

Achilus, *id est*, pabulo destitutus, ἄχιλος.

Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.

Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἠπητήριον *et* ἠπήτριον.

Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.

Acidulus, ὕποξυς, ὀξύδιος.

Acidum reddo, ὀξύνω.

Acidus, ὀξὺς, εῖα, ύ· ὀξεῖος, ὁ.

Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν, παράταξιν ποιεῖν.

Acies *falcis et gladii*, ἄκη, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.

Acies, *exercitûs*, παράταξις, στίξ, τάγμα.

Acies *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκές.

Acinosus, ῥαγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.

Acinus *et* Acinum, ῥάξ, -γὸς, ὁ καὶ ἡ· ῥώξ, πυρήν.

Acipenser, *piscis*, ἔλλωψ, ὀνίσκος.

Acoluthus, *id est*, servus, ἀκόλουθος.

Acone, *id est*, cos, ἀκόνη.

Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.

Acontia, *id est*, jacula, ἀκόντια.

Acontiæ, *serpentum genera*, ἀκοντίαι.

Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.

Acorna, *planta quædam*, ἄκορνα.

Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀπαναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.

Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖσδε, εὐαρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι *et* ἀγαπάω, -ῶ, *et* συγχωρέω, -ῶ, *cum dat.*

Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι, -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινί.

Acredula, *id est*, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.

Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.

Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.

Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.

Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.

Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης.

Acrodrya, *id est*, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.

Acrostichis, ἀκροστιχίς.

Acta, æ, *id est*, littus, ἀκτή.

Acta, orum, πράξεις.

Actio *et* Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.

Actio, *id est*, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.

Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, injuriarum.

Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.

Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.

Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.

Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴρ *et* δραστής.

Actor, *id est*, accusator, κατήγορος, διώκων.

Actor, *id est*, patronus, συνήγορος.

Actor, *id est*, histrio, ὑποκριτής.

Actuarium, *id est*, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.

Actuarius, *id est*, actorum scriba, γραφεύς.

Actuárius, *id est*, facilis, εὐάγητος.

Actum est, *id est*, periit, πέπρακται, οἴχεται.

Actuosè, μογερῶς, δραστικῶς.

Actuosùs, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.

Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipso Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.

Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ καὶ ἡ.

Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.

Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκρωμένοις.

Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.

Acumen, δεινότης, ὀξύτης.

Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.

Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.

Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.

Acumino, ὀξύνω.

Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.

Acupictores, πολυκέσται, οἱ ζωωτῶν ἐργάται.

Acu-pictus, κεστὸς, πολύκεστος.

Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.

Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.

Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.

Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.

Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.

Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ καὶ ἡ· ὀξυωπίας *et* ὀξυώπης, ὁ.

Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς *et* ἐς, *cum acc.* κατὰ, *et Att.* ὡς.

Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.

Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθεὶς.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς ςάθμην.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæque, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω, cum dat.
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium et Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, παρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ, τινα, ἀγαπάω, -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis et Apertus, ἀνεῳγμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδραίνω.
Adarca, vel Adarces, concreta quædam salsilago, ἀδάρκης.
Adareo, καταμαραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐναύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, cum gen. vel acc.
Adblandior, παρακινέω, -ῶ, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω, ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατόω, ῶ.
Addenso, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξίᾳ, ἐπ' ἀριςερᾷ.
Addico, id est, vendo, ἀπεμπωλέω, -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, id est, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, id est, condemno, καταδικάζω.
Addictio, id est, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφιερόω, -ῶ, τινι, δουλεύω, cum dat.
Addisco, id est, benè disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιςήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρενθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προςιθέμενος.
Addo, ἐπιτίθημι vel προςίθημί τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormisco, προσκοιμάομαι, -ῶμαι.
Addubitantèr, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω, -ῶ, περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum acc. προσίεμαι, cum inf.
Adductio, ἀναγωγὴ, παραγωγὴ, προσαγωγὴ, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεῶν.
Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, id est, usque eò, οὕτω, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον.
Adeò ut, τοσοῦτον, ὥςε, cum ind. vel inf.
Adeo, id est, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός σε.
Adeo, id est, adorior seu aggredior, ἐπιχειρέω, -ῶ, τινι vel πρός τινα, ἅπτομαί τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω, -ῶ, κληρονομίας.
Adeps, ςέαρ, πιμελὴ, ἐξύγγιον, ἄλειφαρ, -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, id est, equitando propiùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adesdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
Adespotus, id est, sine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, βουλιμιάζω, βουλιμιάω, -ῶ, βουλιμώττω.
Adeundum est, παριτητέον ἐςὶ, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, cum acc.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι, cum dat.
Adhabito, παροικέω, -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσκολλάομαι, -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, omnia cum dat.
Adhæsio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερύγω.
Adhamo, ἀγκιςρεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω, vel ποιέω -ῶ, ἐπιμέλειάν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακάλέω, -ῶ, σε vel εἰς συμβουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινὶ, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorresco, ἐπιπλήττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπὴ, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμὸς, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιςὴς, ἐργεπείκτης.
Adhortatorius, παρακελευςικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ, σε, προτρέπω τινὰ εἰς vel ἐπ' ἀρετὴν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι vel πρόσκειμαί τινι.
Adjectio et Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, id est, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, id est, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίςαμαί τινα εἴς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινὶ, προσίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, vel ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὴν γνώμην vel τὸν νοῦν.

Adjicio oculos in aliquod, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω, -ῶ, τι vel ἐξαιρέω, -ῶ, τί τινος vel τινά τι, παραιρέω, -ῶ τι et τινά τι vel τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, -ῶ, vel προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπλέω, -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατινός.
Adipatus et Adiposus, στεατώδης et στεώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινὸς, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι, cum gen.
Aditio et Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλαστος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, συνεργὸν, ἐπίκουρον· ἐπαγωνίζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ὀρίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὀρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινὰ, ὀρκόω, ῶ, ἐπορκόω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ, vel ἐπόμνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.
Adjutor et Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλικτὴρ, ἀλεξήτηρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus est, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator et Adjuvatrix, βοηθὴς, ἀμύντωρ, συνεργός, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω, -ῶ, ἐπωφελέω, -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω, -ῶ τινι, συνωφελέω, -ῶ τινι.

Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.
Adlubesco, ἀρέσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω, -ῶ, προσμετρέω, -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω, -ῶ, ὑπηρετέω, -ῶ, et κατευθύνω, cum dat. διατίθημι, τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Administro malè, ἐκδιαιτάω, -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admirabilitèr, θαυμάσιος, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius scil. equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θόρος.
Admissio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum scil. scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admissura scil. equæ, ὀχεύμα, ὀχεία.
Admissus, προσδεχθείς.
Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum acc. ἐφίημι, παρίημι, προσίημί τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, -ῶ τι.
Admodulor, προσάδω, ἀντιμελίζω.

Admodùm, ἄπαρτι, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῆ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω, -ῶ, τινα ἐπί τι, παραινέω, -ῶ, cum dat. νουθετέω, -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτης, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio, et Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, παραβάλλω vel προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω vel παραβάλλω vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato et Adno, ἀπονήχομαι vel παρανήχομαι vel προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμέω, -ῶ, σκαρδαμύσσω, -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω, -ττω, δενδίλλω.
Adnitor, πειράομαι, -ῶμαι.
Adnixus, πειρασθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω et ἐπιζοφόω, -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, act. θειόω, -ῶ, κνισσάω, -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης, ab Adolescentiâ, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior et Adolescenturio, νεανεύομαι, μειρακιεύομαι,

μειρακιύομαι, μειρακιόομαι, -ῦμαι.
Adolescentula, νεανὶς, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐννεάζω, μειρακιύομαι, μειρακιόομαι, ῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κυράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, *et* Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποίητος.
Adoptator, υἱοθετέων, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, -ῶ, υἱοποιέω, -ῶ, υἱόω, -ῶ, εἰσποιέω, -ῶ, τεκνοποιέω, -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω, ῶ, *vel* εἰσποιέω, -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Adorior, iris, *vel* eris, ἐπιχειρέω τινὶ *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαί τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσαμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακονὶς, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω, -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, -ῶ τῷ Θεῷ *et* τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω, -ῶ, ἐπαξιόω, -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adquo, *id est*, quoad, ἕως οὗ. μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεσος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι, -ῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δουλείαν, ἐπισπάομαι, -ῶμαι κίνδυνον.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, σύφω.
Adsum, ἐγγίζομαί τινι *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγισον, τὸ πλεῖσον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexto, παραπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, -ῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, -ῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσαμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -ῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμασίζω, προσαικίζω,
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυσυχία, δυσύχημα.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυσυχεῖν.
Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adversans, ἐναντιύμενος.
Adversaria, ἐφημερίδες.
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιςὴς, ἀντισάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
Adversator, ἀντισάτης.
Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverso, ἀντωπὸν, καταντίσην, πάλιν.
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
Adversor, ἐναντιῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.
Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adversus *vel* Adversum, *præpositio*, κατὰ cum *gen.* πρὸς, ἀντικρύ.
Adversùm *vel* Adversùs, *adv.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adversus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφισάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν, τὸν νοῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπισρέφω.
Advesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐσὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, *et pro* incumbo, *seu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινὶ *et* τινὰ, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τένθης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, *id est*, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, κάμπυλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλευσις.

Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, et προσκαλέομαι, -ῦμαι. cum accus. ἐπικαλέω, -ῶ, et -έομαι, -ῦμαι, μεταπέμπω.
Advolatio, vel Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπτησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorsor, pro adversor, ἐναντιόομαί, -ῦμαί, σοι.
Ad votum, id est, ex sententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Adusque, μέχρι.
Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὼ Θεὼ, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Ædes -dis, id est, locus sacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes -ium, id est, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, id est, parva domus, οἰκίδιον, πινακοθήκη.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus, et Æditṷus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ, Att. νεωφύλαξ.
Æditus, corruptè pro editus, id est, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερὸς et νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νεσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, oculi vitium, et herbæ seu arboris species, αἰγίλωψ.
Ægonomus, id est, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, in compositis δύς.
Ægrè fero, δεινοπαθέω, -ῶ, τι, ἀγανακτέω -ῶ, cum dat. δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιέομαι, -ῦμαι, δυσφόρως ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægresco, ἀσθενέω -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo animi, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio corporis, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω, -ῶ τῦς νέφρυς, renibus: ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωστέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Ægrotus, ἄῤῥωστος, νοσηρὸς, ἐμπαθής.
Ælurus, id est, felis, αἴλυρος.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπήριτος pro ἐπήριστος.
Æmulor, ζηλόω, -ῶ τι, φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ, φιλονικέω, -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπόω, -ῶ.
Æmulor, id est, invideo, φθονέω, -ῶ τινος vel ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος, -ῦς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα.
Aënum, pro Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis et Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas et Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, στάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσυ, ἀγχομάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimitèr, εὐγνώμως, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω, -ῶ πρός τι, εὐγνωμονέω -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατές.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζοντα ζυγὰ, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαστὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίστροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως vel μὴ ἀνεκτῶς vel ἀλύπως vel ἀνεπαχθῶς vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo -as -are, ὁμοιόω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογέω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγειος, et πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρεστόν.
Æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Æquus, ἐπιεικὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, κατεικὴς, δίκαιος.
Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀποδέκται, ταμιῦχοι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεών.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν, χρηματοφυλάκιον.
Ærarius sive ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκυργὸς, χαλκοστάσης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, id est, qui ad Æs pertinet, χάλκεος, -ῦς.
Ærarius, id est, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, id est, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, id est, ære tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὁλκίον, ὁλκαῖον, χαλκὸν, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, -ῦς, χαλκόστομος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπυς.
Æripes, id est, ferratus, χαλκόπυς.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Æro -as, χαλκόω, -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκῦ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακο-

πάθεια, ὀϊζὺς, τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας -αντος, πολύπονος, ἀταλοιπώρῳ ψυχῇ, δυςυχὴς, ὁ δυςυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς χυτός.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωςούμενον.
Æs militare, χρήματα ςρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θερεία, ἔαρ.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαςέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαςὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιςὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω -ῶ, ἀποτιμάω -ῶ, εἰςιμάω -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι -οῦμαι, μετρέω -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκροή, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Æstuatio, καύσων.
Æstuo, καυσόομαι -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, *calor nimius*, καύσων, ἔγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, *vel* αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternùm *et* Æternò, αἰδίως, αἰωνίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατιθέναι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω -ῶ, *et* -έομαι, -οῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἅδην *et* ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, *et cum gen. et absolutè*.
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιέργεια, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φρυαγματώδης λόγος.
Affectio *et* Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηςεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι -οῦμαί τινος· ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων -ῶν, τρυχόμενος, κατειργασμένος.
Affectus ita sum, οὕτως ἔχω γνωμὴν, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τούτο, οὕτως ἑάλωκα τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus -ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομέω -ῶ, παρέχω -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγινέω -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίςημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω -ῶ τινα, ποιέω -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαςος.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω -ῶ, προσπασσαλεύω *et* προσπατταλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι -οῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim*, concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγένεια, ἀγχιςεία, κηδεία, κήδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις, παράςασις.
Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι -οῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διορίζομαι.
Affixus, προσπεφυκὼς, *et* προσπεφυκὼς, προσαπτόμενος, προσηλωμένος, συμπλεκὴς, σύμπλοκος.
Affixus cruci, ςαυρωθεὶς, ςαυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus -a -um, ἐπίπνοος *et* ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθεαςικὸς, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμός.
Afflatus -ûs -ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, *et* Afflictus -ûs -ui, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία *et* ταλαιπώρημα, πάθος, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης, *Poët.*
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ, *transitivè*, κακόω -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέω -ῶ, κακόομαι -οῦμαι.
Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριςὴς, κακοποιὸς, ταλαιπωρέων -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ, *cum acc.* κακόω -ῶ, κακῶς ποιέω -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπιέζω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπορέομαι -οῦμαι, κακόομαι -οῦμαι.

Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω -ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluentèr, ῥύδην et ῥύδδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπίῤῥεια, εὐπορία, ἐπίῤῥυσις, πλεόνασμα.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, *neut. absolut.* πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.
Affluo, *id est*, Abundo, ἐπιῤῥέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, *id est*, Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω -ῶ τινι, *act.* προσκαλέω -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Affòrmido, περιφοβέομαι -οῦμαι.
Affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio, *et* Affrictus -ûs -ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προσίλλω.
nulla spes Affulget, οὐκ ἐλπὶς ἐστι, *vel* μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω -ύνω, προσχύω -ύνω.
Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθείς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λὶψ, λίβος.
Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικόν.
Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δὴ, εἰδ' ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.
Agelastus, *id est*, qui sine risu est, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόεσθαι -οῦσθαι.
Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.
Aggemo, ἐπιστενάζω.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.]
Aggero -as, σωρεύω, χόω, περιστάττω.
Aggero -is -ere, ἐπιφορέω -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πηνίζω, ἐκπηνίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, *et* ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω *et* ἐγχειρέω -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.
Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάγητος, εὐκίνητος, εὐσταφὴς, εὐσκαρθμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινὴς, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐντελέχεια.
Agitator, ἐλατὴρ, κινητὴς, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω -ῶ, κινέω -ῶ, ἀνακινέω -ῶ, πράττω, διασείω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω -ῶ, λοχηγητέω -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγύτατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἄῤῥενων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἄρνειος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινὰ, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἀρὴν, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω -ῶ, πράττω, τελέω -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id est*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω -ῶ, χάριν οἶσα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.
Agricola, ἀγριότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρώτης, γηΐτης *et* γήτης, ἐργασίων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἶ, αἶ.
Ah me miserum! αἶ τάλαν.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος -οῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρεῖον.
Aheu, ἰού.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.
Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὰ πτερὰ, ἡ ἴλας.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer *et* Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπαχθείς.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.
Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, *Att.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινὰ, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτερῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.
Alauda, κόρυς -υθος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λελευκωμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id est*, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω -ῶ, λευκαίνω.
Albor -oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθερικός.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφενδόνη, ἄλφος.
Albugo *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, *subst.* γραμματεῖον.
Albumen *in ovo*, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος.

Aleâ rem perdo, κατακυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσειον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ ποῦ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ -ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίπου, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliquà, πῇ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἧμος.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιποσόν.
Aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ πόσον.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι του.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἔνιος, δεῖνα, ἀμός.
Aliquo, ποῖ.
Aliquo modo, ἀμηγέπως, πῶς.
Aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ὁσάκις.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, τηνάλλως.
Aliubi, ἄλλῃ πῇ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλήν.

Aliundè, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
Alius -a -ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω -ῶ.
Allævo, λεαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω -ῶ.
Allecto *et* Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσκατειλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego -as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego -is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum *et* Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκοροδισμένος.
Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαί τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio *et* Alligatura, πρόσθεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω -ῶ.
Allii caput, γελγὶς -ῖος *vel* -ῖδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὀλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυδάω -ῶ, προσλαλέω -ῶ, προσαγορεύω.
Allubesco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ὑπολάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινὶ, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτραφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη *et* κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.
Aloë, ἀλοή.
A longè, πόῤῥωθεν.
Alsiosus, Alsius, κρυόεις, κρυερός.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.

Altè, βαθέως, ὕψου, ὑψηλῶς.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δέ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω *et* -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω -ῶ, ἀλλοιόω -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁποτεροσοῦν.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψήχης.
Altissimus, ὕψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὕψου, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὶς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βάθος, θάλασσα, χαῦνον.
Altus, τρεφθείς.
Altus -a -um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear *et* Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλυντικὸς, ῥεῖθρον, κῦτος, κρουνὸς, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεννύειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amabò, παρακαλέω -ῶ, πρὸς θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amans perditè, δυσέρως.

Amans quietis, φιλήσυχος.
Amantèr, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amanuenses, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus *et* Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκὴς, καυνός.
Amarus valdè, ἔκπικρος, περιπευκής.
Amasia *et* Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amasius *et* Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐραστής.
Amatio, *id est*, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέκδυσις, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορρέω -ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, διττός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id est*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι -οῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνες, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχάνη.
Ames, κάλαμος, ἰξευτικὸς, στάλιξ.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veste, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω *et* -μι.
Amictus -a -um, ἀμφιεσμένος.
Amictus -ûs -ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφίλως.
Amicissimus, φίλτατος, φιλώτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωστός.
Amissio, ἀποβολή.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amitto, *id est*, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amo, στέργω τὰς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω -ῶ τινος, φιλέω -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω -ῶ, ζηλόω -ῶ.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι -ῶμαι, ἐφίεμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω et -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω -ῶ τι, διακρύω, ὤθω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum accus. συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus -a -um, ἀσπασθεὶς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πλήθομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Ampliùs, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ στομύλματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω, τὸν τράχηλον, collum: ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμοργὴ, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ στάθμην.
Amussis, στάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' ἐ, ἀλλ' ἐχὶ, ἆρ' ἐν.
Anas -atis, βρένθος, νῆσσα *vel* -ττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, *id est*, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίστομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾷν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δέλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δέλιος.
Ancillor, δελεύω, ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω -ῶ.
Ancillula, θεραπνίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιρρὼξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, στενωπὸς, ἄμφοδος.

Ango, ἄγχω, ἀνιάω -ῶ, λυπέω -ῶ.
Angor, *id est*, mœreo, ἀδημονέω -ῶ, ἄχθομαι.
Angor -oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, μετὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Angustè, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Angusto, στενοχωρέω, -ῶ, στενόω -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενυγρὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelatus, ἐκπνευθείς.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus -a -um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Anilitèr, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
Animadversio, *id est*, pœna, κόλασις, ἐπινόημα.
Animadversor, κολαστής.
Animadvertere, *id est*, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐσχάτως διακεῖμαι.
Animans, *adj.* ἐμψυχέων -ῶν.
Animans, *subst.* ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo -as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι -οῦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.

Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προσθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, περινομή.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω -ῶ.
Annuatim, κατ᾽ ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κωπὴ, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χήν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνιος.
Antæ, παραστάδες, παραστηθμίδες.
Antè, ἀπεναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ, *cum gen.*
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, *aliquem in aliquâ re*, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητὴς, προηγούμενος.
Antecœnium, τὸ μετ᾽ ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, *alicui in aliquâ re*, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω -ῶ σε, *te*, προκρίνω.

Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, πρωτολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος, (πρωϊνος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσημβρινος.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προπάντη,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, *id est*, præfero, προΐσταμαί τινά τινος, *aliquem alicui*.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ᾽ ὅταν,) πρὶν ἂν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσταμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω -ῶ, ἀκυρόω -ῶ, καταργέω -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antistes, προστάτης, ἐπιστάτης.
Antistitium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus -ûs, *id est*, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, *podex*, πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιαλγὴς, πολυμέριμνος.
Anxius sum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage et Apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella, sine pelle, λειπόδερμος.

Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, *vel* Apis, μέλισσα et μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apollo, Ἑκατὸς, Παιὼν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρασκευασμένως.
Apparatio *et* Apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id est*, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello -as, *id est*, nomino, ὀνομάζω τινά.
Appello -is -ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum*.
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, σταθμίζειν, *cum accus.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινί.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *seu* Appetitus, ὁρμή, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.

Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορύβω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητής.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κάταρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσκομίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προστίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Appositè, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines, τινὰ τῇ χειρὶ, *manu*.
Apprehensio, ἀντιλαβὴ, ἀντίληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum*.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἱληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρινός.
Aptè, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, ἐς, *cum accus.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et accus.*
Aqua, ὕδωρ -ατος, τὸ, ὕδος, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἁμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπείσιον.
Aquarius -a -um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.

Aquaticus, *qui in aquâ degit*, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμὸς, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βοῤῥᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος, βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμὸς, θυσιαστήριον.
pro Aris et focis dimicare, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ϗ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτὸς, ἀροτήσιμος.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Araneus, ἀράχνης, *aranea*, ἀράχνη.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀροτὴρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος ϗ δένδρον, τό.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ ϗ ἡ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ἡ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcanè, ἀποῤῥήτως, ἀῤῥήτως.
Arcanum, ἀπόῤῥητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόῤῥητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτοῦ, *ab eo*, ἀνείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus -ûs, τόξον.
Arcus cœlestis, ἶρις -δος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαὴς, καυστικὸς, περιφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρέσσω.
Ardere, *vehementèr amare*, εὐμενῶς διατιθέναι πρός τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ardor -oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερὴς, ὑψηλὸς -οῦ, ὁ.
Area, ἀλωὰ, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθόεις.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.

Areo, σκλίω, αὐχμίω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius -ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργύρεος.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argentifodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος -ου, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινά.
Argutator, σοφιστικὸς, σοφιστής.
Argutiæ, στωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, subtilis, ὀξὺς, ἀγωνιστικὸς, λεπτολογιστὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελλός.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Arista, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ, ἔντεα, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιστής.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
Armentosus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἐναρίζω τινὰ, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha *vel* Arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.

Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμήν· ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arsenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδάλεος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λῖπος, τὸ, πιμελὴ, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruspina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρούριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον -ου, τό.
Ascendere ad honores, κατασχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo -is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνήλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, *id est*, asciâ cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαί τινί τι, εἰσποιέω παῖδα.
Ascititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Ascribere, *imputare*, προσίθεσθαι.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Ascribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A Secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.

Asinus, ὄνος, βύπαλος, βρωμήτης.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσωρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἵμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Asperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰονάω -ῶ.
Aspergo -inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, *jura*, ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσοράω, δέρκω.
Aspirare, *favere*, ἐπουριάζειν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, *afflo*, ἐπιπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Assecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Assector, παρακολουθέω τινὶ, περιέπω.
Assensus *et* Assensio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio *et* Assentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Asseres, σανίδες.
Assero, *affirmo*, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseverantèr *et* Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Assevero, διαβεβαιοῦμαι τι, διισχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assiduè *vel* Assiduò, ἐνδελε-

χῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινὶ, προσμένω τινὶ, διατελέω, ἐπιμελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Assimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Assimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίστημί τινι, παραμένω.
Asso, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινί τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι· συνεθίζομαι.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινά.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίστημί τινι.
Astra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, προσεσταλμένως.
Astrictio, στύψις.
Astringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu, *pro* Astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, δεινότης.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ἀλωπός.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ, ἀλλὰ μήν.
At at, ἤ, ἤ· αἶ, αἶ.
At certè, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At verò, ἀλλά τι.
Atavus, δίσπαππος.
Ater, μέλας, μελαγχρὼς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητὴς -οῦ· ἐπασκητής.
Atque, καὶ, τὲ, μὲν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, ποτερὸν ἄρα, ἀλλά τοι, γέτοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνὴς, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox scelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, καὶ μήν.
Attemperate, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω, *cum dat. et accus.* σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημί τινί τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *aliquem* : ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, δεδίττομαι *et* δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aspectu*.
Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμὸς, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι, τὰ ὅπλα, *arma* : ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμί τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβὴς, ἀνάτριπτος, παρατεθριμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐτουργὸς, αἴτιος τούτου.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τό· σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατευημερῶ.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, *acc.* ἰξεύω, ὀρνιθοθηράω.
Audacia, θράσος, τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audacitèr *vel* Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἄθαμβος.
Audax sum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, *cum acc.*
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Audio, ἀκούω, διακούω τι *et* τινὸς, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακούειν τινός.
Audire benè, *id est*, laudari, εὖ ἢ καλῶς ἀκούειν· κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξύκοος.
Auditus -ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, *part.* ἀκουσθεὶς, διαπυστός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρόμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποτροπή.

Aversor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Aversus, ἀποστραφεὶς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σῦ τῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω -ήσω, et αὐξάνω, ἐπιτείνω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπική, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, *et* -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαστοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror benè, φημὴν ἀγαθὴν ποιῦμαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus -a -um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστός.
Augustus, mensis, αὔγυστος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὀρνιθὼν, ὀρνιθοκομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς -ῦ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Avis, ὄρνις -ιθος, ἡ· νεοσσὸς, οἰωνός.
Avitus -a -um, προγονικὸς, παππῷος.
Avius, *sine via*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa -orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινὰ, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piscis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφανὴς, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσεος, ἐπίχρυσος· χρύσεος -ῦς.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἴκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, ὖς, ὠτὸς, τὸ· ὖας.
in utramvis Aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τῦ ὠτός.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτόεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auri captus, χρυσεραστὴς, χρυσομανής.
Auro micans *vel* coruscans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.
Aurum, χρυσὸς -ῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, εὐπείθεια.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκυστής.
Auscultare, *obedire*, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Ausculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακυστέω, προσίσχω, προσέχω.
Ausim, τολμῴην.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem, *pro* sed, δὲ, δαὶ, δέπυ, δέτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκειος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκυρος.
Auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τὺς πολεμίυς, ἐπικυρέω τινί.
Auxilio tibi venio, βοηθὴν παρίστημί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικυρία, ἀντίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

Baccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω *et* βακχέω.
Bacchus, βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Baccillum, βακτρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, ῥομφάζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, νωτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus -ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτυπος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λυτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γένειον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.

Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειάτης.
Barbitus, βάρβιτος.
Bardus, *stupidus*, βλὰξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basiator, φιλητής.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basio, *osculor*, φιλέω τινά.
Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς ἱστορίας, *subintellige* ἕνεκα, historiæ caussa.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τρωγάλια, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηΐφιλος, αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ· ἀπόλεμος.
Bellicosus, *fortis*, πολεμικός.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Belligero, *bellum gero*, πολεμῶ σοι *et* πρός σε, πολεμοποιέω.
Bello captus, δορύκτητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indicere, πόλεμον εἴπειν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus -a -um, κομψὸς, ἡ, όν.
Benè, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργὸς, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωΐδιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, *bibosus*, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accus. sed Atticè gen.*
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέραος *et* δικέρως.
Bidens, διόδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, δυήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυὴς, δισχιδής.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biforis, δίθυρος.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis, *et* Bijugus, δίζυγος -ου.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινὰ, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Biliosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίετος.
Bini, διττὸς, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartito, διχῆ, δίχα.
Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπόδης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, δισχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæsus, βλαισὸς, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, *tibi*, κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero -onis, φλύαρος, ἀδολεσχής.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ· ἄκολος, βλωμός.
Bombilatio, *sonus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἐσπουδασμένως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰ παρίης.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii *seu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus et probus vir, καλοκἀγαθός.
Boo -as -are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, *aquilo*, βορέας, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.

Boves pascere, βȣκολεῖν, βȣτροφεῖν.
Bovillus *et* Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βȣφόρϐια.
Boum cædes, βοοκτασία, βουσφαγία.
Boum custos, βȣκόλος, βȣπόλος, βȣφορϐός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραϐεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρὶς, -ίδος, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιϐραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνη.
Brachium, βραχίων -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Brassica, κράμϐη, κορράμϐη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύϐιος, ὀλιγόϐιος, μικρόϐιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, προϐατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βȣϐαλος.
Bubile, βοαύλιον, βȣστάσιον.
Bubo, βύας -ȣ, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βȣκόλος, βοηλάτης, βȣποίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βȣδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ,τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθȣς φυσᾶν.
Buccea -æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύοξος, ȣ, ὁ· φύσαλος.
Buglossus, βȣγλωσσος *et* βȣγλωσσον.
Bulbaceus, βολϐώδης.
Bulbosus, βολϐώδης.
Bulbus, βολϐός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποφυσία.
Bulla, insigne, ἡ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, *bullâ ornatus*, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura *sive* Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμϐιος.
Bustum, τύμϐος, πυρά.
Bustum violare, τυμϐωρυχεῖν.
Butyrum, βȣτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος -ȣ, ἡ.

C.

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κάκαϐος, λέϐης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεσείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρȣν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, *vel* νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τινων νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ἐρείψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀϐλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμϐλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτένες, φόνος, σφαγὴ, ἀνδροκτασίη.
Cædo, *percutio*, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κύριμος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτής.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγής.
Cælestis, ȣράνιος, ἐπȣράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, ȣρανίων.
Cælitus, ȣρανόθεν.
Cælo, *sculpo*, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, ȣρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, ȣρανὸς, ὁ· πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικȣργός.
Cæmentum, χάλιξ -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, *coma*, κόμη, χαῖτα, βόστρυξ -χος, κȣρά.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομὴ, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, ϗ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister *vel* Calamistrum, καλαμὶς -ίδος, ἡ· κάλλυντρον.
Calamistratus, βοστρυχισθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miseria*, συμφορὰ, ἀποτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, ὀϊζυρὸς, δυστυχὴς, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, ὑπόδημα.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.

Calcitro -as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro -onis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στιβέω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελεὰ, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginosus, γνωφώδης, ζοφώδης.
Caligo -inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, *cæcutio*, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, *perfectè scio*, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis -is, τρίβος, πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Callum obducere, σκληρόειν, τυλοῦν.
Callum *et* Callus, τύλος.
Calo -onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοπόδια.
Calor *et* Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κρανίον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακροῦμαι.
Calvitium, *vel* Calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινὰ, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρίν.
Calx. f. g. CHALK, κονία, γύψος.

Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρινός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, κάμινος, ὁ καὶ ἡ.
Cammarus, ἀστακός.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον.
per Campum, καππεδίον.
Camurus, *inflexus et curvus*, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer -cri, καρκῖνος.
Cancer, *morbus*, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, *albâ veste indutus*, λευκανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor -oris, *albedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo *et* Canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.

Canna, *Rohr*, κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπασθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, *delectare*, τέρπειν τινά.
Capere, *eligere*, αἱρέω τὰ ὅπλα, *arma*.
Capere, *tenere*, αἱρεῖν τὴν πόλιν, *urbem*.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φιμός.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ἐλιβρία, φρενιτικὴ, θανατώδης.

Capite plectere, θανάτῳ ζημιῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτυ τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτυ δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος, αἴγεος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehensio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus -i, *vel* Capo -nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaseus *vel* Carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, έος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, ἢ ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τῦ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξεῖναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam* τὸ ξιφίον, *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐντερόνεια· κύτος, τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμὸς, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρευργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρευργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ· κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας, *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, *reprehensor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁματηλάτης.
Carrus *vel* Carrum, ἅρμα, ἄμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τροφαλίς.
Cassis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, *galea*, κόρυς.
Cassita, κορυδαλός.
Cassus, *inanis*, φροῦδος, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρέριον, κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζειν τινὰ, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινὰ, ἐπιπλήττω τινὶ *et* τινὰ, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.
Castratio, εὐνυχισμὸς, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνῦχος, ὁ· ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τῦ στρατοπέδυ.
Castro, *excido*, ἐκτέμνειν τινὰ, εὐνυχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρύριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσύμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης -υ, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta *vel* Cataractes, καταράκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος -ῥυς.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσίδετος.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.

Caterva, στῖφος, σπεῖρα, ἴλη, ὅμιλος.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus vel Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus -a -um, sagax, νῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σήνουρος seu σαίνουρος.
Caudex, στέλεχον, στέλεχος, τὸ κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου vel τηροῦ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, accus. φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla -æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινὰ εἴς τι, propter aliquid, ἐπικερτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, mulier, καπηλίς.
Caupona, taberna, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δι' ἥν.
Caussa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussa indicta damnare, ἀκρίτους καὶ ἀμοίρους λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes -is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.

Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινὶ τοῦ βήματος, è suggestu, εἴκω τινὶ, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῶν, de via, ἀναχάζω.
Cedò, id est, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, prædicare, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινά.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, frequentia hominum, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, famæ claritas, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, frequento, φοιτάω πρός σε.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα.
quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, abscondo, ἀποκρύπτομαι, et ἀποκρύπτω τινὰ, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, excellentia, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, puto, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, sententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.

Censere, facultates æstimare, τιμᾷν τινι τούτου, tanti.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, part. τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονταπλασίων.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriáti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος vel -χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς -ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus -a -um, κήρινος.
Cereus -i, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι vel εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero -as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετέω.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπεδῶς, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adversus hostes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζῦθος.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιῶν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito; vide suprà Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥᾳδιουργέω, ἀργέω.
Cestus, κεστός.
Cetarius -ria -rium, κητώδης, κητῷος.
Cetarius -i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀνταποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριῶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Chorus, χορός.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικὰ, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσόκολλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινά.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πελαργός.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item*, Cio, ἐξορμάω τινὰ, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem*.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχήνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρέφοι, βόστρυχοι.
Cinctus -ûs, διάζωμα, ζῶμα, περίζωμα.
Cinctus -a um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro*.
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula -æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Cinifio, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον -ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio. *Vide* Cieo.
Cippus, ποδοκάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum accusat.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem*.
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus -a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, *nom.* περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλέω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ *accusat.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλέω.
Circumcolo, περιοικέω.

Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *urbi murum*, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, παρακρέεσθαί τινα, *aliquem*, ἐξαπατᾷν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορὰ, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινὸς, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης -ȣ, ὁ· ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτιτραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιςίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιϊςάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιςενάζομαι, περιςένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.

Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιέδρευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθέζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐςημι, ἀμφίςημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περιεσκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοπȣ̃μαι.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumstantia, περίςασις.
Circumsto, περιΐςημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.

Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐςημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιςρέφομαι.
Circumverto, περιςρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιςολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλόω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοςρυχωμένος.
Cirrus, βόςρυχος, κίκιννος, ςρόφος.
Cis, Citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίςη, κιβωτός.
Cistella, κιςίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριςάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριςής.
Citharistria, κιθαρίςρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito -as, ἐφορμάω.
Citrà, ἐντὸς τȣ̃ Ῥήνȣ, *Rhenum:* ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν ϗ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀςεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀςειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamosus, κραυγαςικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.

Clango, *tubâ cano*, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχέων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
Clathro -as, κλείθρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινά.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικής. ἤπιος.
Clementèr, πράως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, *furor*, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινί.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν -ῶνος· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum*: συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, *act.*
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πητύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστάναι, στενόειν, στενοχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δοΐδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὠπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τό· *sed pro libro*, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον καὶ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνοτήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνήκω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικί· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μίξις, ἀνάμιξις, συνουσία -ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, καταρχθὲν, τό· ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινὰ, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τό· ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐκ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τούτων, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τά· σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενὲς, τό· συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ καὶ ἡ· ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινὰ, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινὰ, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo*, συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐποικέω, συναυλίζομαί τινι, συνοικέω.

Cohærens, ἐχόμενος, συνεςώς.
Cohærentia, συνάφεια, σύςασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινὶ, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινὰ, καταςέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινὰ, σεμνολογέω.
Cohorresco, καταφοβέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνεσία -ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινὰ ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόῤῥης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινὶ, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιςός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορὰ, ἔρανος, ὁ· συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρέω.

Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo -as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo -is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν ϗ συνάγειν.
Collimare, ςοχάζεσθαι σκοπῦ, εὐςοχεῖν.
Collineo -as, εὐςοχέω, καταςοχάζομαι.
Collino, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βυνὸς, κνημὸς, κολωνός.
Collisio, πρόσρηξις, συγκρυσμός.
Collisus, συγκρυσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλυτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγυς ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo -is, συμπαίζω, προσαθύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακύργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαικτής.
Collusoriè, συγκακυργικῶς.
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος, ὁ.
Collyrium, κολλύριον.
Colo -as -are, ἠθέω.
Colo -is -ere, *veneror*, σέβομαί τινα, λατρεύω τινὶ, τιμάω, σεβάζω.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι.
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν *vel* γῆν.
Colocasia, κολοκασίη.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.

Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἄποικος.
Color, χρῶμα, χροά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Colossus, κολοσσὸς -ῦ, ὁ.
Colostra, ἡ τροφαλὶς -ίδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιςερεὼν, περιςεροτροφεῖον.
Columbarius, περιςεροτρόφος.
Columbus *et* Columba, περιςερά.
Columella, ςηλίδιον.
Columen, ςύλος, ἔρεισμα.
Columna, ςύλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columnâ insculpere, ςηλογραφεῖν, ςηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔντριχον, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, cum aliquo.
Combibo -onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυςικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω, τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
Comedo -onis, *et* Comestor, καταφάγος, ὁ, βυφάγος.
Comes, ἀκόλυθος, συνέμπορος.
Comessabundus, ἐπίκωμος.
Comessatio, κῶμος -υ, ὁ· ἀσωτία.
Comessator, κωμαςής.
Comessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus -i, κωμῳδὸς, κωμικός.
Comicus -a -um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, συςαδόν.
Cominus pugnare, συςάδην ἢ συςαδὸν μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηςὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus -ûs, ἀκολυθία, θεραπεία.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τά· ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολυθέω, *dat.* συνακολυθέω τινὶ, παραπέμπομαι.

Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινὰ, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, διοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id est*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id est*, laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, *propter hæc*.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετᾷν.
Commentarium *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor -oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo -as -are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo*.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω σε τοῦτο.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἐφαρμογὴ, συνάφεια.
Commissus, περιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαί τινι ἀργύριον, *pecuniam*.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inservio*, συνωφελέω τινὰ, συμφέρω τινί.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινὶ, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, *et* τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio -onis, κοινωνία.
Communio -is -ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολὴ, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαί τί τινος, ἐπαμείβομαί τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός,
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγεὶς, εὐπαγεὶς.
Compago *et* Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός.
Comparare, *emere*, πορίζομαί τινί τι.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
ità Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ἔντευξις.
Compello -as, *alloquor*, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello -is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus -a -um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινὰ, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accus.* περισυλάω τι, περικόπτω.

Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς ἢ ἀμφόδοις.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλεῖς, συμπλείονα -ω.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Componere, pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, νουνέχων, ἔμφρων.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σου τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus -ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ὑφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus -ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συσπαράττω, διαρῥήγνυμι.
Concerptus, κατατετιλμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω τινί· συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus -ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ὄστρειος, ἁλουργίς.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concidere animo *vel* mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, *cado*, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνόδιον.
Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, *orationem habere*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
Concipio, συλλαμβάνω.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος -ους, όυ -ου.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινά τινι.

Concorditèr, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονέω σοι τῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνυς, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concratitius, σύνταῤῥος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιςεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγείς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνυσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζυσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινὶ, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτεῖν.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, *opes*, ὀρέγομαι τῦ εἰδέναι, *scire*, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρυσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συσσείω.
Condecentèr, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, καταδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὸς, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα -ατος, τό.
Condio -is -ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθητρὶς, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάςασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione câ, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις *vel* ἐπὶ τῦτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς, κτιςὴς, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθεὶς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, *extrùo*, κτίζω, δημιυργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυπῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι· pro *ignoscere*, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζεσθαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.
Conduco, *duco*, συνάγω, *accus.* συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλέω τινὶ, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Confarreo, προτελέω, προτελίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεςὴς, δημιυργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus **Confectus**, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητός.
Confero, *congero*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *è vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαῤῥαλέος, θάρσυνος.
Confidentèr, θαῤῥαλέως.
Confidentia, θάρσος, τό· εὐτολμία.
Confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάςασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, τεθαῤῥηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis **Confixus**, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωςεῖν.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρυσις.
Conflictor, συγκρύω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρυσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥάττω τινὶ, συγκρύω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διορυγείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.

Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγετον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρὸς τῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσαλλῦμαι, συμπήγνυμαι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συσενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρέων, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τῦτῦ.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοσία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.

Congrus *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διασοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, σοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐσοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, σοχασικός,
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, σοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugium, συζυγία.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjunctè *vel* -im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, ἀλληλῦχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συσήσαντες.
Conjuratio, σύσασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίσαμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connectio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connecto -is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεινάμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, *concutere*, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, καταμεμψὶς, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.

Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
Conscelerare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *accus.*
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τό· συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, συνίημι.
Conscribere milites, σρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες σρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἐκθείωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερεύω.
Consector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολύθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus -ûs-ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολύθησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολυθέω, *pro* obtineo, τυγχάνω τινὸς, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συσήσασθαι.
Consero -ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, ἁπτόμενος, συμπλεκής.
Conserva, συνδύλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.
Conservo, *custodio*, φυλάττω, σώζω τινὰ, τηρέω, συντηρέω.

Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessor, σύνεδρος.
Consessus, συνέδριον, συνίζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Consideratè, περιεσκεμμένως.
Consideratio, σκέψις, διανόησις.
Consideratus, περιεσκεμμένος.
Considero, σκέπτομαί τι et περί τινος, κατανοέω τι et περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐπισημαίνω.
Consiliarius, βουλευτής, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Consilii sum inops, ἀπορέω, διαπορέω.
Consilium, βουλή, βουλεία, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Consisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
Consitio, φυτεία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικός.
Consolido, συμπωρόω, καταβεβαιόω.
Consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Consonans, εὔηχος, σύμφωνος.
Consonantia, συμφωνία.
Consono, *simul sono*, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνός, μέτοχος, σύγκληρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspectus, συνοραθείς, κατοπτευθείς.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθείς.
Conspicillum, κάτοπτρον.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicor, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανής, παράσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συσταθείς.
Conspiro, συμπνέω τινί, ὁμονοέω, συνίσταμαί τινι, συμφωνέω τινί, ὁμοφρονέω.
Conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐσταθής, βέβαιος.
Constantèr, εὐσταθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐστάθεια,
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγείς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Consterno -as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno -is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι· item *locum et tempus determino :* ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία. mala, καχεξία.
Constitutus, κατασταθείς, τακτός.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἡ· σύψις.
Constringo, συστέλλω τι vel τινά, συσφίγγω, βρόχῳ περιστρέφω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum : ὁμιλέω τινί.
Consuetudo, ἔθος, τό· συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè *vel* Consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προεωραμένως.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accus.* ἐκποιέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, κατανάλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συνανίστημι.
Contabo, *vel* Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρῶ τῆς ἀρετῆς, *virtutem :* καταφρονέω τινός, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρός, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, συγχρονός τινί.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus -ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις -ιδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω,

Contextè, Contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus -ûs, συμπλοκὴ, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νὺξ, νυκτὸς ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· aliquando *temperans*, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continentèr, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκὴς, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, περιάγω.
Contorsio, συστροφὴ, περιαγωγή.
Contortè, συνεστραμμένως.
Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ *cum gen.* κατὰ *cum gen.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινὶ, *et* πρός τινα· κατειπεῖν τινι. ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίῤῥησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως, ἄντην.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προστίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινά· ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβής.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversiâ, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβίωτος, σύνοικος, ὁμόστεγος, ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumacitèr, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθὴς τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστὴς, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνίεμαι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινὶ, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβὴ, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφή.
è Converso, καταλλάγδην.
Conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλίνεια, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus -ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινὰ, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινὰ, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω, τὰς πρέσβεις, *legatos*.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινὶ, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copias ducere, ἄγειν στρατίαν.
Copiose, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναρμόττω, ἅπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχνιον.

Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἀκέρως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κλοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κεραστὴς, κορυπτίλος.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κερατόεις, εὐκέρως, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· *item pro* conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
Coronis, κορωνὶς, ίδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν νεκρὸν, στέφω τινά.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ· χρώς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὔθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo, objurgo,* ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα, *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.

Cors -tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, Coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, Crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater -eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστὴς, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ· κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστὴς, χρήστης.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιστεύω, *quandoquidem* mutuum dare, δανείζειν, *interdum pro* puto, οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιστος, ὁ καὶ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς -ῖδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.

Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαίγνια, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον *et* -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, *vel* εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
Crinibus pulchris, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ· οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Crocus *et* -um, κρόκος *et* -ον.
Cruci affigere, σταυρόειν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα -ατος, τὸ· ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ· ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum *et* Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.

Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ· κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo -ui -itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς ἢ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo -di, cusum, κόπτω νόμισμα, *nummum*, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus -a, -um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, ἐ παντός ἐςι.
Culcitra, ςρωμνὴ, ςρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κολεός.
Culex, κώνωψ -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, ςέγος, τὸ· κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμωμητός.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τούτου, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius, faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν et σὺν, *cum dat.* κατὰ *cum genit.* μετὰ *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοὶ τεθαῤῥηκὼς, συγχωροῦντός σου.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ· σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς -ίδος, ἡ· σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctantèr, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διῶρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia -orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινὸς, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire:* ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντὶς -ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος -εος, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης, item *tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος· significat etiam *mederi*, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιςέω τινός.
Curriculò, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare sursùm, deorsùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρόχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curvitas, καμπυλότης.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι *vel* τινὰ, φρουρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosura, κυνόσουρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers. et accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.

Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, in aliquem, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινὰ, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, gratiam.
Debilis, ἀσθενὴς -έος, βληχρὸς -οῦ, ἄῤῥωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινὰ, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decentèr, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, *dat.*
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, *ab asino*, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ -arum, δεκάτη, δεκασμός.
Decimo, δεκατόω.
Decimus, δέκατος.

Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκοψις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιὸς, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς, *ad voluptates.* ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, περικλινὴς, καταφερὴς, πρανὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομῶ, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος -ους, όου, -οῦ, δύσχροος.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ καὶ ἡ· εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ et* τρικυμία *dicitur.*
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.
Decursus, καταδρομή.
Decus -oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, κατὰ χιασμὸν, οἷον χ.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει· ἀπέοικε.

Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινὰ, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη κακὴ, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθεὶς, προσκείμενος.
Dedo -is -ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾶν.
Defæco, ἀποτρυγάω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινὰ, κατατρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινὰ, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστατεία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστὴς, -οῦ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινός.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, *in veritatem.*
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.

Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόῤῥοια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινὰ, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρέω, ἀπονοσφίζω τινά.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητὸν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, ὀ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· *item* mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκωλύω.
Dejectio, ἀποβολὴ, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἐξῆς.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ᾽ ὄνου, *ab asino*; ἀπολισθαίνω τινὸς, καταφέρομαι.
Delapsus cœlo, οὐρανοπετής.
Delasso, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεὺς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογὴ, ἐπιλογὴ, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπειν σοι τοῦτο, ἀποστέλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιτροπὴ, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευσόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾷν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, στῆνος, τὸ ἁβρότης.
Delicias facio, ἐγεντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo -as -are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio -is -ire, καταχρίω, *pro* permulceo, κηλέω, θέλγω τινὰ, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἀφαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, χρονόληρος.
Delitco, *vel* Delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν *vel* Δελφὶς -ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐπιπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo -is -ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius -a -um, δικαταῖος.

Denarius -ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni -æ -a, οἱ ϗ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδὲς -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio -is, -ire, ὀδοντιάζω.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, accus.
Depaciscor, συντίθεμαι τῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· item impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ἐλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθεμαι· pro *fidei alicujus committo*, παρακατατίθημί σοι τῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδῦναι.
Depositus, παρακατατιθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπὴ, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, *supplico*, δέομαι, παραιτῦμαι τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπεωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, *reseco*, ἀποτέμνω· et pro *existimo*, νομίζω, οἶμαι
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινὸς, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Derisor, καταγελαστὴς, -ῦ, ὁ· σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Descendo, καταβαίνω· *ex equo*, ἀπὸ τῦ ἵππυ, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Desciscо, *deficio*, ἀφίσαμαί τινος, ἀποστατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deseco, *abscindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω τινὰ, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαςήριον ὐκ ἀπαντᾷν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Desertum, ἔρημος -ῦ, ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses -idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ὕπτιος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥαςωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος -ῦ, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τῦτυ, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, gen. ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido -is, -ere, καθιζάνω, συνῦμαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βυλευτήν.
Designo, *denoto*, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τῦ δίφρυ, *ex curru:* ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, *deliro*, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίσαμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo -as -are, ἐρημέω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus -ûs, παρόρωσις, καταφρόνησις.
Desperantèr, ἀνελπίςως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιςία.
Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινὸς vel ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, pro contemno, παροράω τινὰ, καταφρονέω τινός.
Despicor, καταφρονέω τινός.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.

Despondere animum, ἀπονινοημένως ἔχειν.
Desponsus -a -um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σε, te; item contemnere, ἀπαξιόω τινός.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, constituo, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, acc. ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco -is, ἀπεθίζομαι, απομανθάνω.
Desuetudo, ἀπειθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπειθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, Deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo *et* Detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero -is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθεὶς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθὴς, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, *abominor*, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detrectatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, *munus aliquod:* ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio -is -ire, ἐξαρτάω· *pro* obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιὸς, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιὰ, δεξιτερὴ, *apud Poët.*
Dextra prehendo, δεξιόομαί σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, *aptè*, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιάδην, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιᾷ.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπέ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuso*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dico -as -are, *consecro*, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico -is -ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινὰ, *et* τινί.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficilè, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficultèr, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *lasciviâ.*
Diffluere luxuriâ, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀν-

τίχυς ἢ μέγας· index, λιχανὸς ἢ δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐσαμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· *clam discedo*, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. *disperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *disperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona:* κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγυς, *rumores:* δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπυδασικὸς, σπυδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπυδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπυδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπυδὴν ἔχειν περί τινος *et* πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, σέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, ἀπολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo.*
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισυωθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλασσόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπισολὴν, ἀπολύω τινά.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè *sive* Directò, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογισήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, *orationem.*
Dirimo, διαλύω, *cum acc.* ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινά· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, *magistratu:* ἀπολύομαι τῦ ζῆν, *ex hâc vitâ:* ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσοδίκης.
Discepto, διακρίνω, ἀμφισβητέω.
Discere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω σε.
Discessio *et* Discessus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινά.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τῦτο παρά σῦ, *à te.*
Discolor, ἑτερόχροος -χρυς.
Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοσασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινί.
Discors, ἀνάρμοσος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοσία.
Discrepo, διαφωνέω τινὶ, διΐσαμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen pro differentiâ, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγή· Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διασρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομὴ, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, *pro* examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Disertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, *turbam.*
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινὰ, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεσέω.

Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τῦτο.
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινὶ, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθεὶς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγυς, διασκεδάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσαμαί τινος, *ab aliquo*: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, *disputo*, διαλέγομαί σοι, *tecum*: διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐςαμαι, ςασιάζω, ἀφίςαμαί τινος.
Dissidium, διάςασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimilitèr, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulantèr, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιύμενος, κρυψίνυς.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμὸς, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διανεμηθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν, *vivere*.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro *luxurioso*, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διϊςάμενος.
Distantia, διάςημα, τό· διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάσπασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόςαξις, κατάῤῥοος.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποςάζω.
Distinctè, διωρισμένως.
Distinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐςημι.
Disto, *differo*, διαφέρω τινὸς, ἀπέχειν τινός.
Distorqueo, διαςρέφω, ςρεβλόω.
Distorsio, διαςροφή.
Distortus, διεςραμμένος.
Distractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Distraho, *divello*, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινι, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομὴ, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διαςέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀναςατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλυτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναςεία.
Ditior, Ditissimus, πλυσιώτερος, πλυσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν· sæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν, ἐκ πλείονος χρόνυ.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
è Diverso, τὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diversùs formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, *vel*
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλύσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλυτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ Θεὸν, ὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, *et* Dividuus, διαιρετος, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Divisor, μεριςὴς, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπὴ, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius -a -um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διαρπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, *id est*, se victum præbere, τὰ χεῖρε προΐσχεσθαι.
Dare fidem, πίςιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δῦναι ἐξυσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, et *pro* monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπιςαμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἑτέρῳ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.

Dolo, πιλικία, πιλικίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τό· λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afflicio, λυπέω σε πολλὰ, *multis doloribus:* ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανεργία, ἀπάτη.
Domesticus -a -um, οἰκιακὸς, ἐφέστιος· σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἰκίᾳ ϗ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatrix, κυρία, κυριεύσσα.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινὸς, κυριεύω τινὸς, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴρ, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo -as -are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τῦ οἴκυ, οἴκοθι.
Domum redire, οἴκαδε ἢ οἰκόνδε ἐλθεῖν.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ· οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρις ὗ, μέχρι τύτυ, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, *et* σε τύτοις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
sine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυϊκός.
sine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιοστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐάγωγος.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλῦ.
Duellum, πόλεμος, *vel* μονομαχία.
Dulcè, *et* Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὐόμιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μειλίχιος.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκάνθων.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ ϗ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γῦν, γὲ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλῦς, διττός.
Dupliciter, διχῆ, διττῶς, διπταχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè, *et* Duritèr, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia, *et* Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E *Vel* Ex, ἐκ, *ante consonantem, vel* ἐξ *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, *quoad,* ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσῦτον.
E contrariò, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγυ.
E regione, ἐκ τῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ· οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebriosus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδύ.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, *gen.* -όος -ῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ ποτέ.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδδηφάγος, ὁ ϗ ἡ· βορὸς, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς -ῦ, ὁ· ἀνόδυς.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum; διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τὸ· διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνω τι, ἐξεπίσταμαι.
Edissero, διεξίημί τι, περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emissus,* ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelsus,* ὑψηλὸς τόπος, *locus.*
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo -as -are, ἀνάγω, ἐκτρέπω τινι.
Educo -is -ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιυργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero -as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζειν.

Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficacitèr, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπέω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτέω τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω· pro divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικοειδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænate, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, *et* Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· *et pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἔνδεια, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus, *et* Egressio, παρέκβασις.
Ehem, Ohe, ὦ.
Eheu, αἲ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰοῦ.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.

Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινὰ, ἀποκρούομαι, ἐξωθέω τινὰ, ἐξάγω, ἐξωθῶ.
Ejulatio, *et* Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὠρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, *effugio*, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαί τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Elegantèr, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia -orum, *vel* Elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας -αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινὰ, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψαλέος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς -ίδος.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.

Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω *et* ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἔκδοτόν τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιέομαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano -as -are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διευθύνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, *confingo*, ψεύδομαί τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo, *et* Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω· *pro* excello, προέχω ἔν τινι, ὑπερέχω, *cum genit.* ὑπερβαίνω.
Eminùs, *è longinquo*, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀποσταδά.
Emissarius, προσαγγελτὴς, προσαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδίδωμι.

Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνίομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τό· εὐχρήστημα, τό· ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνή, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητής, ἀγοραστής.
Emptus, ἐωνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτενέω τινὰ, ἀποκτείνω.
Enectus siti, δίψει τακείς.
Enervis, *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γάρ, δέ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, καὶ μὴν, οὐκοῦν.
Enitendum est, πειρατέον.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀπεστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναῤῥηγνύω· *interdum* conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· *pro* explicare, ποιέω καταφανὲς, ποιέω φανερὸν, ἐκδηλέω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Ensem stringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος, τό· φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquisitè*, διευκρινημένως.

Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*; πρὸς οἰκίαν, *domum*: εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum*: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hostibus*.
Eò, ἐφ' ᾧ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eò dementiæ devenerunt*; ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eò magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, *accus.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεύς, ὁ· ἱπποβάτης.
Equester, *vel* Equestris, ἱππικὸς, ἵππειος.
Equestris copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equestris, ἱππομαχία.
Equidem, γὲ, καὶ δῆτα μὲν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφόρβος.

ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππαρχέω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum pastor, ἱππόβοτος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φίλιππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ καὶ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, *cum acc.*.
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς *vel* ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμοτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergò*.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω· *pro* consolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τούτου, ἀπὸ σοῦ τοῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαί τί τινι, ἐκδίδωμί τινί τινα, ἐρανίζω, προΐημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό· πταῖσμα, παράπτωμα, τό· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliquâ re*; τῆς ὁδοῦ, *à viâ*: διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *totâ viâ*: πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, Erroneus, πλάνος, ου, ὁ· πλανήτης, πλανὴς -ῆτος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό· ἁμάρτημα, τό.
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, *dicere*: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.

Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem:* διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς· πεπαιδευμένος, ὁ· ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν ἢ ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco -as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, *extraho*, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναστρέφω.
Eruptio, ἀνάῤῥηγμα, τό· διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe*.
Ervum, ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τό· βρῶμα· τὸ δέλεαρ -ατος.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πειναλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πειναλέος.
Et, καὶ, ἠμὲν, ἠδὲ, τέ.
Etenim, καὶ γὰρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μέν τοι, ἄρα, καὶ, καὶ δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ καὶ, καί τοι, *sequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis:* ὑπέκδυμι.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανάω, ἔξω τοῦ σκοποῦ λέγω.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξουθενίζομαι.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.

Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· *pro* extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορέω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀναστάτους ποιέω, πορθέω, καταστρέφομαι πόλεις, ἀνατρέπω.
E vestigiò, *confestim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐνεργὴς, ἐμφανής.
Evidentèr, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινός.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινά· παρακαλέω σε· *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξῃρημένος.
Ex, ἐκ, *sequente consonâ:* ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.

Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adverso, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινὰ, διαστροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τοῦ στρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, *vocem:* εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandesco, incendo, ἐκπυρόομαι· metaph. *irasci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκτρυχόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* supero, ὑπεραίρειν τινὰ, διαφέρειν τινὸς ἔν τινι.

Excedere è vitâ, *ἀπολείπεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τοῦ βίου.*
Excedere ex ephebis, *εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.*
Excellens, *προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξοχος.*
Excellentia, *ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.*
Excello, *supero, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σοῦ τιμαῖς, honoribus: πρωτεύω τῇ σοφίᾳ, in sapientiâ: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.*
Excelsè, *ὑψηλῶς.*
Excelsitas, *ὑψηλότης, ὕψος -εος, τό.*
Excelsitas animi, *μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.*
Excelsus, *ὑψηλὸς, μετέωρος.*
Exceptio, *ἐξαίρεσις.*
Excerno, *ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.*
Excerpo, *ἀναλέγω, ἐκλέγω.*
Excessus, *ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· item ἡ ἐξοχὴ, ὑπερβολή.*
Excidium, *ἀνάστασις, ἅλωσις.*
Excido, *ἐκπίπτω· pro* oblivisci, *ἐπιλανθάνομαι, vel ἀμνημονέω.*
Excido, Exscindo, *ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά· ἀναιρέω, κατασκάπτω.*
Excio, *vel* Excieo, *ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.*
Excipio, *ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέξεσθαι ξένους,* hospites excipere: *pro* eximo, *ἐξαιρέω.*
Excisus, *ἐκτετμημένος.*
Excito, *ἐγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores; ἀνεγείρω ἐξ ὕπνου, ex somno.*
Excitus, *ἐγερθείς.*
Exclamatio, *ἐκφώνησις, ἀναβόησις.*
Exclamo, *ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.*
Excludo, *ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ὠὰ, ova; ἀπεθυρόω.*
Excogitatio, *ἐπινόησις, περίνοια.*
Excogito, *ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.*
Excolo -is -ere, *orno, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, διαπονέω.*
Excommunicatio, *ὁ ἀφορισμός.*
Excommunico, *ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.*
Excoquo, *ἀφέψω, καθέψω.*
Excorio, *ἀποδέρω, ἐκδέρω.*
Excors, *ἀνόητος, ἔκφρων.*
Excreatio, *ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.*
Excrementum, *ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.*
Excreo, *ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.*
Excresco, *ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.*
Excrucio, *βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.*

Excubiæ, *φρουρὰ, ἡ· νυκτοφυλακήσεις, προκοιτία.*
Excubias agere, *ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.*
Excubo, *προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.*
Excudo, *ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.*
Exculpo, *διαχαράττω.*
Excultus, *ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθείς.*
Excurro, *ἐκτρέχω, ἐκθέω.*
Excursus, *παρέκβασις, καταδρομή.*
Excusabilis, *συγγνωστός.*
Excusatio, *ἀπολογία, παραίτησις.*
Excuso, *purgo, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.*
Excusor, *χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.*
Excutio, *ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκρέω.*
Execo, *ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.*
Execrandus, *et* Execrabilis, *ἐπάρατος, κατάρατος.*
Execratio, *κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.*
Execror, *καταράομαί τινι vel τινα.*
Exectio, *ἀποτομὴ, ἔκτμησις.*
Exedo, *κατέδω, pro* absumo, *ἐκφάγω.*
Exemplar, *ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.*
Exemplum, *παράδειγμα, ὑπόδειγμα.*
Exemplum præbere, *παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.*
Exentero, *ἐξεντερίζω.*
Exeo, *ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.*
Exequiæ, *ἐναγίσματα, ἐπικτέρεια, ἡ νεκροῦ ἐκφορά.*
Exequor, *ἐπιτελέω ταῦτα τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.*
Exerceo, *ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus: εὐσέβειαν, pietatem; ἐργάζομαι τέχνας, artes; γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.*
Exercitatio, *γυμνασία, μελέτη.*
Exercitium, *γυμνασία, ἄσκησις.*
Exercitum duco, *στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.*
Exercitus, *στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.*
Exercitûs desertor, *λειποταξίας -ου, ὁ.*
Exero, *προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.*
Exhæredatio, *ἀποκλήρωσις.*
Exhæredare, *ἀποκληροῦν τινα.*
Exhæres, *ἀπόκληρος.*
Exhalatio, *ἀναθυμίασις, ἀτμίς.*
Exhalo, *ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.*
Exhaurio, *ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.*

Exhaurire sentinam, *τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.*
Exhaustio, *ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.*
Exhaustus, *ἐξηντλημένος.*
Exhibeo, *ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.*
Exhibere negotium, *πράγματα παρέχειν τινι.*
Exhibitio, *παράστασις.*
Exhilaro, *εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.*
Exhorreo, *φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.*
Exhortatio, *προτροπὴ, παράκλησις.*
Exhortor, *προτρέπω τινὰ ἐπί τι, παρακαλοῦμαί σε ἐς μάχην, ad pugnam.*
Exibilatio, *κλωγμὸς, ὁ.*
Exibilo, *κλώζω.*
Exicco, *ἐξικμάω vel -άζω, ξηραίνω, accus. ἐξαυαίνω.*
Exigo, *expello, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε·* exigere pecuniam à debitore, *ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· item* traducere, *διάγειν τὸν βίον, vitam.*
Exiguitas, *τὸ ὀλίγον, μικρότης.*
Exiguus, *ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.*
Exilio, *ἐκπηδάω, pro* vehementèr gaudeo, *ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.*
Exilis, *λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.*
Exilitas, *λεπτότης, ἰσχνότης.*
vocis Exilitas, *ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.*
Exilitèr, *λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.*
Exilitèr de rebus disputare, *λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.*
Exilium, *ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.*
Eximendus, *ἐξαιρετέος, et ἐξαίρετος.*
Eximiè, *ἐξαιρέτως, λίαν.*
Eximius, *ἔκλεκτος et ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.*
Eximo, *ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, timorem civibus; ἀποκρίνω.*
Exin, Exindè, *ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.*
Exinanio, *ἐκκενόω, κενόω.*
Ex insperato, *παρ᾽ ἐλπίδα.*
Existimandum est, *νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰστέον.*
Existimatio, *δόξα, δόκησις, εὐδοξία.*
esse in Existimatione, *δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.*
Existimo, *νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.*
Existo, *ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.*
Exitiabilis, *et* Exitialis, *ὀλέθριος θανάσιμος, δηλητήριος.*

Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· *item* satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινός.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὔπειστος, καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀποῤῥοφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus -ûs, ἀνατολή.
Exos, ἐξόστεος *et* ἀνόστεος -όστου, -οστέου -στοῦ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοστίζω.
Exosus, *qui odio habet*, στυγῶν, μισῶν, *et passivè* ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, Θεομισὴς, Θεοστυγὴς, ὁ καὶ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀπωχριάω.
Expando, ἐκπεταννύω, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item pro* utile esse, συμφέρω, ὠφελέω τινί.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.

Expeditè, ῥαδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι, *item* στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *regno*, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινὰ, *è patriâ*, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· *item* pondero, σταθμοῦμαι· *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expensa -æ, *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διυπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus, *et* Experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνω, πειράω, *act. et* πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμός· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τρανωτικός.
Explano, καταλεαίνω· *pro* manifestum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.

Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* sagacitèr inquiro, κατασκοπέω· *pro* dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expolio -as, ἀποσυλάω.
Expolio -is -ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, *et pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω *et* -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξηγοῦμαι, *item pro* representare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι· ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.

Exta, σπλάγχνα, τὰ, ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplò, *statim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαςός.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαςὶ, ἐκ καιρϖ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτίνεια, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ· *et pro* verbis deprimere, ἐκφαυλίζω.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τό· ὀλέθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimesco, περιφοβῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιςὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ -ορος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· *item pro* occidere, διαφθείρω τινά.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀνασκάπτω τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐκκϖφίζω τι· τῷ λόγῳ αἴρω, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, *exul*, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, *gen.*
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕςατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremò, ὕςατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕςατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπεσοιβασμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινὰ τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio:* ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω *et* -άω.
Exul, φυγὰς -άδος, ἄπολις, ἐξόριςος.
Exulcero, ἀφελκόω· *pro* exasperare, παροξύνω.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀςρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultantèr, *vel* Exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, *et* Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, *et* ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, ςερῶ σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίςαμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ leonis, ἡ λεοντῆ -ῆς.
Exuviæ serpentis, σύφαρ, τό.

F.

FABA, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιεργὸς, τεχνάςης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκεργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσεργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρεργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαςήριον τεκτονικόν· *et pro* arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιεργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνάςης, κτιςής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάςης.
Fabrico *et* Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιεργέω, ξυλεργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλεργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ· δρᾶμα, τό.
Fabùla anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ϗ ἡ.
Facere fidem, πίςιν ποιεῖν, διδόναι πίςιν, πίςιν παρέχεσθαι.
jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Facessere *pro* discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, ςωμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, ςωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ· εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳςώνη, εὐμαρία.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷςα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα, *in malam*, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, ςάσις, αἵρεσις, συςροφή.
Factiosus, ςασιώτης, ςασιωτικὸς, ςασιώδης.
Factitius, σκευαςὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.

Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γὰρ ἐστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δαδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγερὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης, ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγινέος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò *et* Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τό· τὸ ψευδές.
Falsus -a -um, ψευδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φασίν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πειναλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος· et pro amico, συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ· ἑταῖρος, ἐφέστιος, *significat etiam* usitatum, εἰθισμένον.

Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ ϗ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος· et *cum in malam partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλειος, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος *et* ἐνθεαστικός.
Fandus, φαστέος, φατέος, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναὸς, ἱερὸς, τέμενος.
Far, farris, ζεὰ, *vel* ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Fasces, ῥαβδοὶ, αἱ ῥαβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δεσμὴ, φάκελος.
Fasti -orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiosè, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio, -as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τῦφος, φρόνημα, τό· ἀλαζονία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόριμος.

Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
id Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω· *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προστίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabilitèr, ἐσπουδασμένως.
Faustè, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ ϗ ἡ· εὔσημος, βοηθὸς, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, ἄνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστικὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαῒς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissimè, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Felicitèr vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen -inis, ὁ ἐντὸς μηροῦ, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur -oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ -ρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.

Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρπόφορος.
Ferculum, ἕδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Ferè, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικροῦ δεῖ, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν,
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακά· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος -εος, τό.
Ferocio, -is, ἀγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferocitèr, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre gravitèr, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præsentem statum*.
Ferre suffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr *et* Fervidè, θερμαινόντως.
Ferveo *et* Fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκὼς -ότος, ὁ, κατάπονος.
Festinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Festinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Festinè, σπουδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.

Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Festivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus -a -um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor :* σῦκον, -ου, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμεον ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare et accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, -εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λύριον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo ;* θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχνόω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς -οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τὸ σπάρτη, ῥάμμα, τό.

Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι, *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non potest, quin, ὅπως οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè *et* Firmitèr, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, *stabilis*, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiscella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμός.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιστός.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fistuco -as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistulâ cano, συρίζω, -ίσσω *vel* -ίττω.
Fistulator, συρικτὴς, αὐλητήρ.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum *et* Flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.

Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα *vel* τι, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus -ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογέω.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos -oris, ἄνθος, τὸ, ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθήλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo *et* Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὴ, διάῤῥοια.
Fluxus -a -um, ῥευστὸς, ῥυτός· *et pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus -ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεία.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.

Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus -a -um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.
Fœnero, *et* Fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τό· γονή.
Fœtus, ûs, γονὴ, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ καὶ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγήδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.

Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή· σχῆμα, τό· τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ· εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ· φοβερὸς, ὁ.
Formido -inis, φόβος, ὁ· δέος, τό· φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ καὶ ἡ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix -icis, καμάρα, et *pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, Forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρωδέστατος, ἄριστος.
Fortitèr, γενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.

Fossa, τάφρος, ἡ· λάκκος, διώρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τό· κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus -a -um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga -orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen *et* Fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, -ου, ὁ· πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρούω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίϊνος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβριμόμαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequentèr, ἀεὶ *et* αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τό· σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam:* πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, Frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus -a -um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω *et* ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus -oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons -dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος -ου, ὁ.
Frons -tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾷν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾷν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτοῦ, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis:* ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustrà, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustrà conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco -as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
Fucus, φῦκος -εος, τό· *pro* fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape sine spiculo, ὁ κηφὴν -ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, *pericula: pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hostes:* διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τό· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἐρμίνιον· ἑρμὶν, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας -ατος, τό· αὐγὴ -ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπή.

Fulguratio, ἀςραπή.
Fulguro, ἀςράπτω, ἀπαςράπτω.
Fulica, αἴθυια, κήξ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον et γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, -ȣ̃, ὁ· πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo -as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo -is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τό· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδιος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδιος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμηλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης -ȣ, et μύκης -ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾷν.

Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων -ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάςορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἔμπληκτος.
Furibundus, ἐξιςάμενος, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo -is -ere, μαίνομαι, ἐνθȣσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
Furor -oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθȣσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, *niger*, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωςήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus -a -um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆsum, teli genus, γαισὸς -ȣ̃, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ· πήληξ -ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυςής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus *et* Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς -ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας -ȣ, ὁ.

Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀςακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαςρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα -ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω et κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, ςωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, ςώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τȣ́τοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα -ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo -as, κρυςαλλȣ̃μαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς et κρυμνὸς, κρύος -εος, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τȣ̃ κρύȣς.
Gemebundus, ὁ ἐπιςένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκȣ̃σα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, δίττος.
Gemisco, ςένω ἐπί τινι, ςενάζω.
Gemitus, ςεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· et *de vite*, ὀφθαλμίζω.
Gemo, ςενάζω, ςένω ἐπί τινι, *propter aliquid*; ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generalitèr, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ἐγγύτατα γένȣς.
Genero, τίκτω, *fœm.* γεννάω *verò* virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.

Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν & λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέτωρ.
Genitrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· pro familiâ, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ -ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγραφός.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, *id est*, sincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω· *pro* administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *gero me honestè.*
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, *res gestæ*, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορὰ, ἡ.
Gesticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio -is -ivi, γαυριάω, *cum dat. pro* cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, *annulum:* περιφορέω.
Gestus -ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.

Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, *gibbosus*, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας -αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, *de viris:* τίκτω, *de mulieribus:* φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, οὖλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio -as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν -ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἁδρόβωλος.
Glis -iris, ἐλειός.
Glisco, *cresco*, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· *pro* multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρόμβωσις, ἐνείλημα.
Glomero, ἐνειλέω, στρομβόω.
Glomus, -i *et* -eris, ἀγαθὶς -ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, *ob aliquam rem.*
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ· ἐυδοξος· *pro* ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten *et* Glutinum, κόλλα -ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *strenuus*, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Gossypium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracilesco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαιός.
Grallæ -arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, προβεβηκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, *de* ætate, προβεβηκὼς, πολυετής· *de* magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando -inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ, χόνδρος -ου, ὁ.

Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, ληστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, sævio, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, in Græciam: ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ meâ, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus; χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαί τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τούτου.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, gratificor, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, idem quod acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς -εῖα, -ὺ, et pro molesto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός· item pro severo viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τό· βαρύτης· pro severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, molestè, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, et cum auctoritate, σεμνῶς.
Gravitèr ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, mortem: χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.

Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus -ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρῦπες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp., διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντής, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, navem: pro administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ἡ δίνη, πέλαγος. pro homine insatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος.
Gurgulio, γαργαρεών· pro verminculo, τρὼξ -γός.
Gurgustium, Gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, στακτὴ, ῥανὶς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον -ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι, κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γῦρος, γύρωσις.

H.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, pro tenere, κρατῶ τινος· item pro credere, δοκέω· sic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελεῖσθαι τούτου.
Habere se benè vel malè, ἔχειν καλῶς ἢ φαυλότατα.

Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀνοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe; ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenùs, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, alicui: συμφύομαι, pro dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres -edis, κληρονόμος.
Hæresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν -όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινὶς -ίδος· μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός· συῶν εὐνή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντης, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντης.
Haruspicina, ἱεροσκοπική.
Hasta, δόρυ, τό· λόγχη· ἔγχος -εος.
sub Hastâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.

Hastatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίυ ξύλον· ἡ λόγχη.
Haud, ὐ, ὐκ, ὐχί.
Haud dubiè, ἀναμφισϐητήτως.
Haudquaquam, ὐ μὴ, ὐχὶ, ὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικρῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Haustrum, *situla*, ἀντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑϐδομὰς -άδος, ἡ.
Hebes, *obtusus*, ἀμϐλὺς -έος, ὁ· *stupidus*, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμϐλύνομαι, ἀμϐλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμϐλυσις.
Hebetior, ἀμϐλύτερος.
Hebeto, ἀμϐλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμϐη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέϐορος -ȣ, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo -onis, καταφαγὴς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαςρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδȣ.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιςής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus *et* Herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle *et* Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς -έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθȣσῃ.
Heri et nudiustertius, χθὲς ϗ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρώνη.
Heros, ἥρως -ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Hesternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς -ȣ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, ὤμοι.
Heus, ὦ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε, ὅγε, ὗτος.
Hic, *adverb*. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν ὗτος, μῶν ὐχ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρὸν ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθηνέω, εὐθύμως διαϐιόω, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς -ᾶντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et illinc, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τῦ ἑπιθάτερα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεϐρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω *et* ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάϐρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναϐρᾷν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος -ȣ, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασὺς, λάσιος,
Historia, ἱςορία.
Historiam scribo, ἱςορέω, λογογραφέω.
Historicus, ἱςοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς παρόν.
Hodiè, σήμερον *vel* τήμερον.
in Hodiernum usque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηςος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐπιφανέςατος.
Honesto, τιμάω τινὰ, ἐπικοσμέω.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλόν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπιτίμιος, σεϐαςὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερύσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερύσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμῶ τινα μεγίςαις τιμαῖς, summis honoribus: ἄγω ἐν τιμῇ τινα· νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσϐεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ὁποσάπυν ἐςὶ τὸ ςοιχεῖον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτέος, φοϐερός.
Horreo, φρίττω, ὀῤῥωδέω.
Horresco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοϐερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, φρικτὸς, φρικώδης *pro* duro, aspero, δασὺς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen *et* Hortamentum, παράγγελμα, νȣθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νȣθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευςής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem; νȣθετέω.
Hortulanus, κηπȣρὸς, κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.

Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενίω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξενὼν, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινά.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc et illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τῦδε, μέχρι τέτε.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitùs, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαςάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, δίυγρος, ὁ, νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκρὺς ἐνταφιάζω.
Humor -oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμαδίην φοιτᾶν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ -ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕςριξ -ιχος, ἡ.

J.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo; ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
Jacio -is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus; ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναῤῥιπτέω, ῥιπτάζω τι *pro* sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιῦσθαι τὴν ψυχὴν, *animæ*.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐςοχία, εὐημονία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔςοχος, εὔτοξος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιςὴς, τοξότης -ȣ, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον *vel* τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ -ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλῦ χρόνȣ.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ϗ ἡ· πυλωρός.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανȣάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτῦ.
Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, *cum aliquo*; σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus -ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτῦ.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα -ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, ὗτος.
Identidem, ἑκάςοτε, ὡσαύτως, αὖθις ϗ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τῦτο.
Ideo quod, διὰ τῦτο, διότι, τύτων ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ϗ ἡ· εἰς τῦτο. χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηςος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ -ατος, τό.
Jejunè, ἀπαςὶ, ἐνδεῶς.
Jejunii dies, νήςιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηςεία, ἀπαςία, ἀσιτία.
Jejuno, νηςεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ ἔμβρωμα, τὸ πρωϊνὸν ἄριςον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησῦς.
Igitur, ἄραγε, δὴ, γῦν, τοιγαρῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ ϗ ἡ· ἀνεπιςήμων.
Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρίον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ· ἥφαιςος -ȣ, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τὸ πῦρ ἄγριον.

Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενής, ὁ καὶ ἡ· ἀκλεής, ἀγενής, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμᾶσθαι.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς ἐμοί, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κενεών, κῶλον.
Ilicet, *statim*, εἶεν δή, ἴθι, παραυτίκα.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæsus, ἀπαθής, ἀβλαβής, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, -a -ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαί, δέλεαρ, ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγός, θελκτήριος.
Illectus, ἐπαχθείς, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ καὶ ἡ· ἔκνομος, νόθος, ου, ὁ· ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ καὶ ἡ· ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ *et* αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινά, ἐφελκύω, δελεάζω.
Illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ καὶ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ καὶ ἡ· παράνομος, ἀπρεπής.
Illicò, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.

Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illisus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθής, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ καὶ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, κατακερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illusio, ἔμπαιγμα.
Illusor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illustratio, καλλώπισμα, τό· αὔγασμα, τό.
Illustris, φωτεινός, λαμπρός. *pro* nobili, ἐπιφανής, εὐδόκιμος.
Illustrissimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illusus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκών, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενής, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex -icis, σωλήν, γεῖσσον.
Imbricatim, γεισσοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro* erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητής, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ καὶ ἡ, ἀμίαντος.

Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνής, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immansuetus, ἀτιθάσσευτος, *et* ἀτίθασσος, ὁ καὶ ἡ· ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ καὶ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ· ἐπιλαθόμενος.
Immemor sum, ἀμνημονέω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐναποκλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὠφληκώς.
Immersio, βαπτισμός, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιών, ὁ προσιών, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος· θάνατος, *mors*.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ καὶ ἡ· ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immissio, ἐνεσία, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνής, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, *manus alicui*.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ καὶ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodestè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.

Immorigerus, δυσήνιος, ὁ ϗ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, *vel* κατά τι, *vel* περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ· ἀκήρατος, ὁ ϗ ἡ· ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ ϗ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνείσφορος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ ϗ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλάτε, καὶ μενῦν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Impatientèr, ἀμενητὶ, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευόφορα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, *à vitiis*.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι, *accus.* προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, *insumo*, προσαναλίσκω τι· δαπανάω τὴν ἐσίαν, *bona mea consumo*.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa -æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσαγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ ϗ ἡ, ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ ϗ ἡ· ἀτέλεστος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τό· ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, *cum gen.*
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio -or, μεταδίδωμι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τῦδε, *hoc tibi*.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, καταδέησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, *cum gen.* λαμβάνομαι, *cum gen.*
Impetu primo, ἐξ ἐφόδε.
Impetum facio, ἐμβάλλω· *vel* εἰσβάλλω εἰς χώραν, *in regionem*.
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuosus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ὁ ῥάθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, *offendo*, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ ϗ ἡ· ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω· γεμίζω ναῦς σίτε, *naves cibo*; ἐμπλήθω τινὶ χαύνης ἐλπίδος, *inani spe*.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus -ûs, ἐπιπλοκή.
Implicatio, *idem*.
Implicatus, *et* Implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινὰ, *aliquem*: δέομαι ἐπικερίας, *auxilium*: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεμαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, *in currum*: *pro* injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, *vectigal*, ἐπιτάττω· quandoque *decipio*, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *infortunium*.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμε ἀκρατής.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φέναξ -ακος, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατής· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotentèr, ἀδυναςὶ, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαί τινι, ἀρὰς ποιεμαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τὲς πολεμίες.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναίδην, πονηρῶς.

Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Impropriè, ἐ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυςυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβύλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improvisò, ἐκ τῦ ἀφανῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudentèr, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβυλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, Impulsus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulsor, ὤςης, παροξυντής.
Impunè, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impunè aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impunè feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀναγνῶς, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν· *vel* σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προςίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕςατος.
In, ἐν, ἐνὶ, ἐς *vel* εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νῦν βάλλεσθαι.
In causâ sum, αἴτιος τέτε εἰμί.
In hunc modum, κατὰ δὲ τῦτον τὸν τρόπον· ὕτως.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ ϗ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.

Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀςάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φρῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκυςος, ἄπυςος.
Inauguratus, αἰσιωθεὶς, οἰωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicatò, ὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauspicatus, δυσοιώνιςος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, *frustrà*, φρύδη, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλῦς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω· ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίςημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριςος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.

Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος συνυσία, ἡ ἄνομος· μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus -a -um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρυργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγυ, *sermonem.*
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τὺς πολεμίυς, *in hostes*, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι, *cum genit.* ἀπάρχομαι.
Incisio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Incisus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπυδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, *et* πρός τι· παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, *ad honesta facta:* προτρέπω τινὰ εἴς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς -ῦ, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Incivilitèr, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, ὐκ ἀςείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ ϗ ἡ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περικλυτος.
Incogitans, ἀλόγιςος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιςία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωςος, ἀγνώριςος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς -ῦ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄςει· ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ ϗ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶς, ἀβλαβὴς, ἀρτεμής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολύθων ἄμοιρος.

Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινὰ, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήστημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompositè, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehensus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcussus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconsideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstantèr, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconstantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconsultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconsultò, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ ϗ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ ϗ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ ϗ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίματος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι, ἐπευνάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· *pro* sæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· *pro* obnixè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incuriosus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurso, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incursus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus -udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuso, αἰτιάομαί τινα τούτου· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago -inis, θήρα *et* θήρευμα, στοιχισμός.
Indago -are, θηρεύομαι, *pro* inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, *veritatem:* ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, *ex eo loco*, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθήκων.
Indecenter, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφρούρητος.
Indefessus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῶος.
Indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico -as -are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico -is -ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· καταγγέλλω πόλεμον, *bellum.*
Indictâ causâ, ἄκριτος *vel* ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικασθῆναι, *condemnari.*
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, *pecuniis;* ἐνδεὴς τούτων εἰμί· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigestus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.

Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indignè fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρεπεία.
Indignor, *irascor*, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *et* ὑπέρ τινος, *ob aliquod*: ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.
Indo -is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθής, δυσμαθής.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τό· φύη.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ καὶ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciæ, ἄνοχαι, ἀνακωχή, ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω· *pro* persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγή, ἀγωγή.
Indulgentèr habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, *aut* κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, *voluptatibus*.
Indumentum, ἔνδευμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, *veste*.
Induresco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.
Indusium, χιτωνίσκος.
Industria, φιλοπονία, ἐπιστρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδή, ἐπιμέλεια.
de Industriâ, ἐξ ἐπιτηδοῦς, ἐκ προνοίας, *aut* προαιρέσεως, προκρίτως.
Industriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Industrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελής, εὐμήχανος, ἀγχίνους.

Indutus -a -um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ· νηστεία.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργής, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Ineleganter, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Ineptè, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio -is -ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι· ἀφυὴς πρός τι· ἀπρεπής, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.
Iners, ῥᾴθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.
Inesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, στηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀνεπίῤῥεκτος.

Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπίμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infaustus, δυστυχής, ὁ καὶ ἡ.
Infectâ re, ἄπρακτος.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infelicitèr, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχής, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infensus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα -ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης -ου, ὁ· νεκροδέγμων.
Infernus -a -um, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ κάτω· ὁ καὶ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus -a -um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· *pro* maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, *nego*, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπείριτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονή, φλόγωσις.

Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθες φυσᾷν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναςρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus *et* Inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προςρίβομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, *verbera:* προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματέω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαςής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυςυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυςυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, *cum dat. et accus.* κάτω· ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχω τὲς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ· μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco -are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιςένω.
Ingemo, ςένω ἐπί τινι, *propter aliquid:* ςενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαςριμαργία.

Ingratè, ἀχαρίςως.
Ingratitudo, ἀχαριςία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριςος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριςέω, ἀχάριςός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem:* εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βεβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαςρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηςος πρός τι, ἀνάρμοςος.
Inhabitabilis, ἀνοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæresco, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhonestè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè *et* Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὲς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, *et* περί τι· ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *iniquè*, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος·
Initiatus, *sacris imbutus*, μυςαγωγέμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ· *pro* inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *subauditur.*
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.

Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προσάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ· λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριςικῶς.
Injurius, ὑβριςικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προςάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευςος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακεργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ ϗ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
Innato -as, ἐννήχομαι, ἐσνέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνισχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocentèr, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκεςία, ἀπειθία, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριτος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτε.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ· ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies *et* Inquietudo, ἡ τε ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄςατος, ἀνήσυχος.

Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
Insalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Insatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Insatiabilitèr, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνὼς, ἀμαθὴς ὤν.
Inscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Insero -ui -ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδραν ποιεῖσθαί τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio -is -ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανής.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίσχομαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· *pro* superbo, ἀλαζών.
Insolentèr se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· *item* arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia -æ, *vigilia*, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, Θεωρός.
Insperatò, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκατασπείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, εἰσπνοὴ, ἔμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instantèr, ἐνστατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, *cum genit.* ὡς.
Instauratio, ἀνασκευὴ, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
Instigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Instigo -as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινά.
Instillo, ἐνσταλάζω *et* ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ Θεόν.
Instinctus -ûs -ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.
Institor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, *decerno*, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω· *pro* incipio, ἐνίσταμαι· *pro* doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re: διδάσκω τινά.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, *doctrina*, παιδεία, εἰσαγωγή.
Institutum, ἔθος, τό· παίδευμα· *denotat etiam* propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, *urgeo*, ἐνίστημι· *pro* incumbo, ἔγκειμαι· *pro* imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, *id est*, docere, διδάσκειν τινά.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον -ου, τό· σκεῦος.
Instruo, *ordino*, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλευκὴς, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ· *pro* fatuo, ἀναίσθητος, ἀγνώμων.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινὶ, ἐντρυφάω τινί.
Insum, ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλάτε.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιὴς, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.

Intemperantèr vivo, ἀκολασαίνω, ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.

Imtemperantia, ἀκολασία, ἀκρατία, ἀσωτία, ἀμετρία.

Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.

Intempesta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.

Intempestas, δυσκρασία.

Intempestivè, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.

Intempestivus -a -um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος.

Intempestus, ἄωρος, παράκαιρος.

Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾷν, ἐνατενίζειν.

Intendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἐφιςάναι τινί.

Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.

Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.

Intentatus, ἀπείρατος.

Intentè, ἐντεταμένως.

Intento, προτείνω.

Intentus, ἐντεταμένος.

Inter, μεταξὺ, *cum genit. ut* μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν *cum dat. vel* εἰς *cum accus.*

Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.

Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.

Intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.

Intercapedo, διάςημα, διαχώρημα.

Intercedo, διέρχομαι, ἐνίςαμαι, ἱκετεύω.

Interceptus, μεσολαβηθείς.

Intercessio, ὑπερέντευξις.

Intercessor, ἐνςάτης, μεσίτης.

Intercido, παρεμπίπτω.

Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.

Interdicere igni et aquâ, πυρὸς ϗ ὕδατος ϗ ςέγης εἴργεσθαι.

Interdico, *veto*, παραγγέλλω, κωλύω.

Interdictio, ἀπόῤῥησις· ἀπόῤῥημα, τό.

Interdictum, ἀπόῤῥημα, τό· παραγγελία, ἀπαγόρευμα.

Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.

Interdum, ἐνίοτε.

Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

Interemptio, καθαίρεσις.

Interemptus, καθαιρεθείς.

Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.

Interest, *vide* Refert.

Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.

Interficio, ἀναιρέω τινὰ, κτείνω τινὰ, φονεύω.

Interfluo, διαῤῥέω.

Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.

Interim dum, ἐν ὅσῳ.

Interimo, διαφθείρω τινὰ, κτείνω.

Interior, ὁ ἐνδότερος.

Interlabor, παρεμπίπτω.

Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.

Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.

Intermedius, παράμεσος.

Interminatus, ἀπέραντος.

Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.

Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.

sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.

Intermitto, *cesso*, διαλείπω, ἐπέχω.

Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.

Internecio, πανωλεθρία.

Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.

Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.

Intero, ἐντρίβω.

Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπή.

Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.

Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.

Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.

Interpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.

Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.

Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.

Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, *acc.* παραφράζω, ἐξηγέομαι.

Interpungo, ςιγμαῖς διαιροῦμαι.

Interregnum, μεσοβασιλεία.

Interrex, μεσοβασιλεύς.

Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.

Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.

Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hâc re: *vel* περὶ τούτου πυνθάνομαι.

Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.

Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.

Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπή.

Interseco, διατέμνω.

Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.

Interstitium, διάςημα, τό· διαχώρημα, τὸ μεταξύ.

Intersum, ἐγκαθίσαμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: *pro* differre, διαφέρειν.

Intervallum, διάςασις· διάςημα, τό.

Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.

Interula, χιτωνίσκος.

Intestatò, ἀδιαθέτως.

Intestatus, ἀδιάθετος.

Intestina -orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.

Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυςρον.

Intestinus -a -um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.

Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.

Intimè, οἰκειότατα.

Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.

Intinctus, ἔμβαμμα.

Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.

Intolerabilis, δύσοιςος, ἀφόρητος, ἀβάςακτος, ἄτλητος.

Intolerandus, ἀπρόσοιςος.

Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.

Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.

In totum, διάμπαξ.

Intrà, ἐντὸς, *gen.* ἔνδον, ἔσω.

Intractabilis, ἀδάματος, ἄτεγκτος, ὁ ϗ ἡ· ἀτειρὴς, ἀμεταχείριςος.

Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.

Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ ϗ ἡ· ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.

Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.

Intritum, μυττωτὸν -οῦ, τό.

Intrò, *adv.* ἔσω, εἴσω.

Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.

Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.

Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.

Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.

Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.

Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.

Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.

Introrsus *vel* -sum, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω.

Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.

Intrudo, εἰσωθέω.

Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, *et* πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.

Intuitus, ἔποψις, ὄψις.

Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.

Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.

Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Atticam*: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.

Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.

Invaletudo, ἀῤῥωςία, ἀσθένεια.

Invalidus, ἄῤῥωςος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.

Invasio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.

Invasor, ἐπεμβάτης.

Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.

Invenio, εὑρίσκω, *et* εὑρίσκομαι.

Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.

Inventor, εὑρετὴς, εὑρήτωρ.

Inventum, ἐνθύμημα, τό· εὕρημα, ατος, τό.

Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναστροφὴ, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, περιγηράσκω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ esse, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαστος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινὰ, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐκ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμύρω et πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus: περιειλέω.
Inurbanè, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ· οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἀτριβής.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰώ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an seriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα -ατος, τό· παίγνιον, τό· γελοῖον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ᾽ ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναίδην, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ καὶ ἡ· ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινὸς et τινὶ, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irrisor, χλευαστὴς, μῶκος.
Irrisus et Irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Jrritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ᾽ αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάρρηξις, ἡ· ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ τοῦδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, *adverb.* αὐθι, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Istorsùm, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ità, *adverb.* οὕτως, οὕτωσι, ναὶ, πάνυγε.
Ita, *ut*, οὕτως, ὡς, *vel* οὕτως, ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ᾽ οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterùm, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας -ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.

Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς -ȣ, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνόητος.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις -εως, ἡ· κρίμα, τό· *pro* opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινὰ, *et* περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, *et* πλέθρον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τό· *montis*, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, *idem*.
Junctìm, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἰȣ́νιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τȣ̃ διός· κρονίων.
Jura violare, θέμιστας πατεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jurè, δικαίως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος -εος, τό· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι *et* ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus *pro* liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις -ιστος· *pro* potestate, ἐξȣσία.
In Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα *et* τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jussum, ἐπίταξις, πρόσταγμα.
Justa, *exequiæ*, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος -ȣ, ὁ· πόρταξ -ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κȣ̃ρος, ὁ· νεανίας -ȣ, ὁ· ἤϊθεος, αἴζηος.
Juvenis sum, νεανιεύω *et* νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινὶ et τινὰ, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίȣς, *adversus hostes*.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, *cum dat.* adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KAbbala, *v.* Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλένδαι, *Plut.* νȣμηνία, *idem*.
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, *v.* Climax.

L.

LAbasco, καταφέρομαι, *pro* animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto *et* Labefacio, λυμαίνομαι, *accus. et dat.*
Labellum, χειλάριον.
Labellum, *vasculum*, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium *et* Labrum, χεῖλος -εος, τό.
Labo -as -are, ὑποφέρομαι, ἀποῤῥέω.
Labor, *cado*, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος -ȣ, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ ϗ ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, *operam do*, πονέω, ἀσκέω· *pro* malè habeo, μοχθέω· *pro* angor, φροντίζω, σπȣδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελύνην ἐσθίειν.
Labrum, *vas*, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer *et* Lacerus, διεῤῥωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη -ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, κωβάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta *et* Lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μυὼν, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, *contumeliâ*.
Lacesso, *provoco*, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα· προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ -υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτέος.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo *et* Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνὸς, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac sugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικὸς, γλαγερός.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.

Lacuna, τίναγος, τό· τιλμὶς, τίλμα -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό· καταςίγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τιναγώδης, τιλματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τίλμα.
Lædo, βλάπτω τινὰ, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινὰ, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiâ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιῶν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus sinistra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιός· *pro* inauspicatò, δυσοιώνιςος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθὴς, ςονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτιρμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἐλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, θυννάζω, καταχάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Languesco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια -ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω σπαράττω.
Lanistæ, γυμναςαί.
Lanius *et* Lanio, κρεωπώλης, κρεουργὸς, ἄρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἴονθος, ἴουλος, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευςήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες -ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόςρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapsus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σὰρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέςιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, *equum:* χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω *et* ἀσελγέω, ἀκολαςαίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαςος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαςής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς,
Latebrosus, φωλιώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latentèr, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δίλετρον -ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς -οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιςὶ, Ῥωμαϊςί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τό· πλάτος, πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus -ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro -as, ὑλακτέω τινὰ, *in aliquem:* βαΰζω.
Latro -onis, ὁ λῃςὴς, οὗ· κλέπτης.
Latrocinium, λῃςεία.
Latrocinor, λῃςεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃςίδιον.
Latus -eris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus -a -um, πλατὺς, εὐρὺς -έος, ὁ· εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαςής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, κατευφημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
Laudo valdè, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λούω, *de corpore:* νίπτω, *de manibus:* πλύνω, *de vestibus.*
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.

Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, *vincula*: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea *et* Leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα· λεγεὼν, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego -as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo, συλλέγω· *pro* præternavigare, παραλέγεσθαι· *pro* surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδρωψ, φακή.
Lembus, λέμβος -ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πραΰνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄνοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Lenitèr, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno -onis, μαστρωπὸς, ὁ ϗ ἡ· πορνοβόσκος.

Lenocinium, μαστρωπεία, *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens -dis, κόνις, ἡ.
Lens -tis, φακὸς, φακή.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus -a -um, γλίσχρος, βραδὺς, νώθης.
Leo, λέων -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, στωμύλως.
Lepidus, καλλιεπὴς, στωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *et* Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus -oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαὴρ -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην· *pro* parùm, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo -as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, Libamen, Libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber -a -um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὔταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ ϗ ἡ· ἐλεύθερος· *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ ϗ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθεριωτὴς, λυτρωτής.

Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, λυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, κατατρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύσια, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριστὴς, ἐνταφιαστής.
Libo -as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, σταθμὶς, ζυγός.
Libraria -æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, ταλαντάω, σταθμάομαι.
Libum, ψαιστός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐστι, ἔξεστι, ἔνεστιν.
Licèt, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειστηριάζω.
Licitum est, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien -enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo -onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilictum, ὁ κρινὼν -ῶνος.

Lilium, κρίνον, λείριον -ου, τό· σῦσον -ου, τό.
Lima, ῥίνη -ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπός· ὅρος -ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo -as, ῥινίω, ἐκρινίζω, περιψάω, *pro* expolio, κατακοσμέω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus -a -um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus -ûs, λεῖγμα, τό· ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα *vel* -ττα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ· ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖς -τος, ὁ· ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη -ης, ἡ· σινδών.
Linteus, λίνεος -οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω et γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα -ατος, τό· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις *et* τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐστι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· *pro* puro, καθαρός· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς -οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis -itis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα -ης, ἡ· ἔγκλημα, κρίσις.

Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριστὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριστικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελειόω.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θὶν -νὸς, ὁ *vel* ἡ· λιμὴν -ένος, ὁ.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Livesco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ -ωπος.
Lixa -æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia -æ, *et* Lixivium, κονία.
Lixus -a -um, ἑψητός.
Loca prærupta, παίπαλα -ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ὁ ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντί τινος.
quo Loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, *pono*, τάττω· *pro* elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα, *interdum significat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ -κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, περιχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, εἰαμενὴ -ῆς, ἡ.
Locus publicus, λέσχη -ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος -εος, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.

Loligo, τευθὶς, τεῦθος -ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λίωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονὴ, μακρότης -ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, πορρώτατα.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης· μῆκος, τό.
Longius, ἀπωτέρω, πορρωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακράν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλία, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινὶ, *et* πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης -ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, οὔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὔκολος, εὐόλισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς -ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τὶ, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re: κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῷος,

πολυκερδὴς, χρηματιςικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum, κέρδος, τό.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τό· πάλη.
Luctator, ἀγωνιςὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος· πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τό· ἄλσος -εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινί· καταμειδιάω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαςον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιςὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω· *pro* derideo, καταγελάω τινὸς, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινὶ, *et* ἐπί τινος, propter aliquid: θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam: ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύςονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς -ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τό· φέγγος, τό.
Luminare, φωςὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιςος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna crescens et decrescens, σελήνη τικτομένη ϗ φθινοῦσα.
Luna nova, νεμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διατινύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκέη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, *et* ἀηδὼ -όος -ῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· *deindè* expio, καθαίρω, ἁγνίζω, *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾷν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio *vel* Luxurior, κατασπρηνιάζω, ἀσωτεύομαι. Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαςος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λὺγξ, -κὸς, ὁ ϗ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MAcellum, κρεωπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λειπόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω *et* -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus -a -um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aspergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινὰ, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον *et* ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον ϗ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ ϗ ἡ· προςάτης.
Magister equitum, ἵππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προςασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν εὐπειθεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες· *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιςᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης -ητος, ὁ.

Magni æstimare, τιμᾶν πλεῖςυ.
Magni facio, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλȣ̃ ποιȣ̃μαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλȣργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
Magni pendo, περὶ πολλȣ̃ ποιȣ̃μαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ϗ ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σκιῤῥοφοριών.
Mala, σιαγών· παρειὰ -ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκȣ́ειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀῤῥώςως, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, καλῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινὶ, *et* κατά τινος· κακολογέω τινά.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριςικός.
Malefactum, κακȣ́ργημα.
Maleficium, κακȣ́ργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακȣ̃ργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθὴς, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥαδιȣργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥαδιȣργὸς, πανȣ̃ργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφύρα· ῥαιςὴρ -ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρόνιπτρον, χέρνιϐον.
Malo, αἱρέομαι, προαιρȣ̃μαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κιδρόμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιά.
Malum, *substant. pro* afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum consilium, κακοϐȣλία· κακὴ βȣλή· κακοῤῥαφία.
Malus, μηλέα -ας, ἡ.
Malus in navi, ἱςὸς -ȣ̃, ὁ.
Malus, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακȣ̃ργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζός· ἡ τιτθή.
Mamma, μαζὸς, μαςὸς, θηλὴ, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαςόν.
Mammosus, μαςώδης.
Manceps, ἐργολάϐος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω *et* -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κύλλος.
Mandata facere, τὰ προςαττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόςαγμα, τό· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando -as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμί τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι, προςάττω.
Mando -is -ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* expectare, ἀναμένω τινὰ, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περιφανὴς, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα -ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano -as -are, ῥέω, προέρχομαι, βρύω.
Mansio, μονὴ, διαμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, *equum*: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuetè, πραϋμένως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πραότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ ϗ ἡ· ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in Manu, *id est*, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαϐὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπελευθερȣ̃ν, ἀνιέναι τινά.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμϐάλλειν πρός τινα *et* τινι.
Mapalia, καλύϐαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ· μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ· πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμȣ̃.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.

Maris æstus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις -ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάῤῥον, τό.
Mars, ἄρης -εος -ηος *vel* -ητος, ὁ· ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
Martius *et* Martialis, ἄρειος, ἀρήϊος.
Martius mensis, μουνυχιὼν, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ· *hinc*
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀῤῥενικὸν γένος· fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Masculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Massa, μάζα· ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Mastigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Mastix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
Mater familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κάθυλος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπισπερχεία.
Maturè, ὡραίως.
Maturesco, πεπαίνομαι, περκάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τί· ἐπιταχύνω, πέπτω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillâ percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμέ, μέ.
Meâ quidem sententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὸν Κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediastinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen *et* Medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico *et* Medicor, ἰατρεύω τινά.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, *vel in negando*, μὰ Δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel -lis, μέλι -ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius et optabilius est, αἱρετώτερον.
Meliusculè habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritèr dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγω, ἱστορέω, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda *et* Mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό· ψευδολογία.
Mendax, ψευστὴς, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαῖτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχὸς, ἐπαίτης.
Mendosus, πλημμελὴς, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.

Mens, νόος, νῦς, ὁ· φρὴν -ενός· γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Mensis, μήν.
Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menstruus, ἐμμήνιος et ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνυς, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νῦν τινι.
Mentio, μνεῖα, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινὸς et τινὰ, et περί τινος, μνεῖαν ποιεῖσθαι τινός.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis corpos, εὔνυς, ἐχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, itidem, fluere ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἶομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά σοι.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τὶ παρά τινος, ab aliquo: ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκῶρ, σκατὸς in gen., ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo et Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὐποιεῖν τινα.
male Mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικὸς, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges -itis, θέριστρον.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, -ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.

Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, -a, -um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατος, subauditur οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμὸς, ὁ· ἄμητος.
Messor, θεριστὴς -ῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεὴς, δειλὸς, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, -aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοέομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δείδω περὶ λῃστῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, -ή, -όν.
Mica, ψὶξ, -χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, στίλβων, ἀστράπτων.
Mico, στίλβω.
Micturio, ὀρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, -itis, στρατιώτης -ῦ, ὁ.
Militaris, στρατιωτικὸς, στρατεύσιμος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, στρατεία, στρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι et χίλια.
Millesimus, χιλιοστός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν et ἰκτῖνος, ὁ.

Mimus, μίμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, -ᾶς, ἡ.
Minacitèr, ἀπειλητικῶς.
Minæ -arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ crassiore, παχυτέρᾳ μύσῃ.
Mingo, ὐρέω, κατυρέω, ἐπυρέω.
Minimè, ὐ μέντοι, ὔτοι, ὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπεύων.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινὶ τῦτο, in hac re: διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, -ῦ, ἡ.
Minor -aris, ἀπειλέω τινὶ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu vel minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαστός.
Mirabilitèr, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τό· μεγαλέργημα.
Mirandus, θαυμάσιος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαστικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, et τινὰ τῆς σοφίας, subintellige ἕνεκα, ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, ὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαστὸς, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχής.
Miser sum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λυγρός.
Miserabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινὰ, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ καὶ τό· οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.

Miseror -aris, οἰκτείρω τινά.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιςος, τλημονέςατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποςολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἠπιῦμαι.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis -e, πρᾶος, προσηνὴς, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, ςέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀςασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητὴς, ἐπιςάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἀρτὶ, ἀρτίως, αὔτικα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς -ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη, τά· περίβολον.
Mœreo, λυπῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος -εος, τό· ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπρὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τό· ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τό· μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινὰ, λυπέω τινὰ ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακιάω.
Mollitèr, μαλακῶς, πράως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo -is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ ςιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναςήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βουνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, -ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης -ου, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμιςαι.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός· εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, exspecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: *aliquando pro* curo, *ut* nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· *pro* retardare, ἀπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεςία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεςος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτος.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μῶρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus, *et* Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo, *et* Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρωδὴς, σαπρός.
Mucor -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.

Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, *vel* ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto -as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ *vel* χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀβέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ -αικός.
Mulierositas, φιλογυνία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇ γε, ἥκιστα.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολύ· συχνός.
Mulus, οὐρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus -a -um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus -a -um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλισθείς.

Munus, δῶρον, δώρημα, τό· pro *officio*, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exsequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μύσφονον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυὼν -ῶνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλέη, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό· πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς -οῦ, πηρὸς -οῦ, ὁ· ἐλλειπής.
Mutio -is -ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuò, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα -ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος -ου, ἡ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδειος μονῳδία.

Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nassa, κύρτος.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata -æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος· Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενέτη, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος -οῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachium, ναυμαχία.
Navo -as -are operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία et ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.

Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα; πότερον;
Ne, *dehortativum, adv.* μὴ, μὴ δῆτα· *pro* ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανὸς, ὁ.
Nebulosus, νεφελοειδὴς, νεφώδης.
Nec *et* neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessariò, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήκαι *et* μήτι, οὔτιγε.
Nefandus, ἄρρητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas est, οὐχ' ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus -ûs, ἀμέλεια.
Neglectus -a -um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥαδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἐξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemo, οὐδεὶς, οὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπου.
Nemus -oris, νέμος, τό· τέμενος, τό· ὕλη· ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequà, μή πῆ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὴ, οὐδαμῶς, οὐδήπου, μὴ δῆτα, οὐ μέντοι.
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδεμήν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· *pro* frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissimè, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαὴς, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτη, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ· οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* Nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico *et* Nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσω.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττία, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger sum*, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδὲν, οὐθὲν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅτι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενί εἰμι μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo et duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περισσόν.
Nimirum, δήπου, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor -eris, conor, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνειος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιὼν, ἡ· νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνωριμὸς, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλαβερός.
Nocentèr, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινὰ, κακῶς ποιῶ τινα, κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινὰ, ὄνομα τιθέναι τινί.
Non, οὐ, οὐκ, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ' ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μικρόν.
Non multò post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.

Non solum, sed etiam, ἐκ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, ὐ μήν.
Nonæ *mensis*, νόναι.
Nonagenarius, ἐννενηκονταίτης.
Nonaginta, ἐννενήκοντα.
Nondum, μήπω, ὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ ὐχ' ὁρᾷς; annon vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔςιν ὃς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus -a -um, ἔνατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, σίγμα, τό.
Notabilis, γνωςὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινά.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειῦμαι, διασημαίνω, σίζω.
Notum est, φανερόν ἐςι· πρόδηλόν ἐςι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωςός.
Notus, *auster*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεςηριὼν, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νεομηνία.
Novissimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novissimus, ὕςατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempestiva, ἀκρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ ϗ ἡ ἐπίγαμος, ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, *velo*, καλύπτω· *pro* viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὰς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὑθλοφόρος.
Nugor -aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, ὐδαμῦ.
Nullius pretii, ὐτιδανός.
Nullo modo, οὔπως· ὐδ' ὅπως τι οὖν· ὐδαμῆ· ὐδαμῶς· ὐδ' ἄν πω.
Nullo pacto, μηδοτιῦν· ὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, ὐδεὶς, ὔτις.
Nullus sum, *id est*, perii, μηδείς εἰμι.
Num, ἆρά γε, εἴτι ὐκῦν· ἆρα μή.
Numen, τό Θεῖον, Θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ *et* ἀριθμόν· πολύχυς, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in Oratione *et* Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθυσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλύσιος.
Nummularius, κολλυβιςὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνί· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μὴ ὖν πῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις -ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραςής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, ὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντός.
Nunquid, ἆρά γε, ἆρα μὴ, μὴ ὖν τί·
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ὖν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία· ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nuntiat*, ἄγγελος· *pro eo quod nuntiatur*, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωςὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτυ.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυὸς, ἐννυός.
Nusquam, ὐδαμὴ, ὐδαμῦ.
Nusquam non, πανταχῦ.
Nuto, νευςάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, *et* -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφὴ, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμὸς, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον· *verò* fructum *significat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ. O dii boni, ὦ Θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διὰ, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοςέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ ϗ ἡ· ὑπήκοος.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι, ὑπακύω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, -as, πλανάομαι, περινοςέω.

Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ λιπαρὸς, παχὺς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾷν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτή· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω· *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, μεταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντονῶς, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρός· *pro* ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παιδῶν, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινὶ, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequentèr, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero -as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· *pro* observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· *pro* venerari, θεραπεύειν τινά.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, Obsidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obsido -is, *et* Obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τό· ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανόητος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινὶ et τινά.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινὰ, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινὰ *et* τινί· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινὶ et τινά.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινὶ, περιτυγχάνω τινί.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.

cùm Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παρατίπτοντος.
quâcunque Occasione, ὅπη ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
Occasionem præbere, λαβὴν seu πρόφασιν vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω et φονέω τινὰ, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, *pereo*, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo -as -are, βωλοκοπῶ.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis distrahi:* ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινί· συναντομαι, *pro* in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior -aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς -ῖδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyssimè, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινὰ, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω τινί.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio persequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, στυγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγερὸς, *pro* molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος -εος, τό· ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odoratus -a -um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror -aris, ὀσφραίνομαι· *pro* investigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰστρηθείς.
Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινὶ, προσκρούω, περιτυγχάνω· *pro* lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινὰ, προσκόπτειν.
Offensa, Offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, *vel* πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre se periculis: ἐπάγειν.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι· ἐμόν ἐστι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjectio*, ὦ, ἆ, ὤ, ἄ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπωρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus -eris, λάχανον.
Omasum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῇ, παντοίως.
Omnigenus, παντόδαπος, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρασία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φόρτος, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι.
Onustus, βαρυνθεὶς, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera -æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *considerare:* ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινί· σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius -a -um, ἐργαστικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.

Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατάστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων -ονος, ὁ καὶ ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινί, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω, ἐπικουρέω νόσοις, morbis: παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾷν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus -a -um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, valdè, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος, πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, κατάθλιψις, κατάτριψις.
Oppressor, καταθλίβων.
Oppressus, καταπιεσθεὶς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, δεῖ, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινός.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ -ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus tum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιά.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω et -ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Orea, κημὸς, ὁ· στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἠῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus -a -um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus -ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, acc. περιστέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, *peto*, δέομαί σοι τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, *justa*: αἰτέω σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, *natus*, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, *subst.* γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομόω, *et* ἀποστομίζω.
Os, ossis, ὀστοῦν.
Oscitantèr, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινά· κυνέω, κύω.
Osculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογυνής.
Osseus, ὄστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδεικνύω· *pro* jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας -ατος, τό.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολὴ, ἡ· ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.

per Otium, ἐπὶ σχολῆς *et* κατὰ σχολήν.
Ova parere, ὠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος, ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κῶος, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ὠόν, τό.

P.

PAbulatio, προνομὴ, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφὴ, νομὴ, βορά.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνυθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινί.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιὰν -ᾶνος.
Pæanem citare *vel* canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδευτής.
Pædor, αὐχμὸς, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τό· κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλὰς -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχροος.
Pallium, τριβὼν, ὁ· περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἄχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη· *pro* arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμὴ, δοχμή.
Palor -aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς -ῦ, ὁ· σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ· φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus -udis, λίμνη, ἕλος -εος, τό.
Palustris, ἕλειος, ὁ· ἑλώδης, ὁ ϗ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινάομαι.
Pando -as, κυρτόω, κυφόω.
Pando -is, πετάννυμι.
Pandus -a -um, κυρτὸς, κυφός.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obsitum esse, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατάῤῥαφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθὴρ -ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιον ϗ περιττόν.
Par est, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγος.
Par, *satis sum*, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τῦτο.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco -is -ere, φείδομαί τινος, ἀφίημί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεὺς, γενήτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα, *et* κτέρος -εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσυ.
Paries, τοῖχος, ὁ· τειχίον, θριγκος.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· *pro* comparare, περιποιέομαι.
Paritèr ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro -as, *instruo*, παρασκευάζω· *pro* comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τό· μερὶς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρυς.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμεριστὴν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μόριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partìm, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος· partìm, partìm, τὰ μὲν, τὰ δέ· τῆ μὲν, τῆ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.

Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus -a -um, τετεγμένος, κεκυημένος.
Partus -ûs, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacere, *parvipendere*, περὶ ὀλίγȣ ποιεῖσθαί τι, παρὰ ȣ̓δὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parùm abest quin, μικρὸν ἀπέλιπεν τȣ̃ μή· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parùm abfuit, quin mortuus essem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Pasco, σιτȣ̃μαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ· νομή.
Passæ uvæ, ςαφίδες, ςαφυλαί.
Passer, ςρȣθός.
Passerculus, ςρȣθίον.
Passìm, πάντῃ, ἑκάςοτε, πανταχȣ̃.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ὁ ςαφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν -ένος, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βȣκολικός.
Pastus -ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· *pro* palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῤῥωγὼς, ἀνεωγμένος.
Pateo -es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, πατρικός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, ςαυρός.
Patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, τλησίπονος.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum accus.*
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ ȣ̓σία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδας, ὁ· πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προςασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινὶ, συνδικέω τινὶ, προςατέω, προΐςαμαι.
Patronus, προςάτης, ὁ προςατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τȣ̀ς λόγȣς.
Paucissimus, ἐλάχιςος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβȣ̃μαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίȣ, solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo post, ὀλίγῳ *vel* μικρῷ ὕςερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo *et* pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τȣ̃ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τό· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέςερος.
Pauperrimus, πενέςατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιςήθιον.
Pectus -oris, ςέρνον, ςῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τȣ̃ δημοσίȣ.
Peculatus, τὸ τȣ̃ δημοσίȣ κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus -oris *et* -udis, θρέμμα, τό· βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, χάμαξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes -itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ ςρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικός.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοςράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικόν.
Pedo -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ· ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακὴ, *et* παλλακὶς -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τό· δορὰ, διφθέρα, ῥινός.
Pello -is -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαςίλβω, διαφανὴς εἰμί.
Pellucidus, διαφανὴς, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταςής.
Pelvis, λεκάνη, λȣτὴρ -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι· *et pro* dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo -is -ere, ςαθμῶ, ςαθμῶμαι· *et pro* solvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.

Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐςι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
Peniculus et Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χεῤῥόνησος· alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus -a -um, ὁ ἔνδος· ἐνδώτερος.
Penitùs, omninò, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν et πτερίον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pensator, ςαθμῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαςός.
Pensio -onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, ςαθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ ςαθμηθέν.
Pentecoste, πεντηκοςή.
Penuaria cella, ὀψῶν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑςέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus -ûs, et hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον.
Peplus vel Peplum, πέπλος.
Pepo -onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ἐν, dat. εἰς, accus. ἐπὶ, gen. μετὰ et πρὸς, gen.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόςησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo -as -are, διϋλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευςής.
Percontor, ἀνέρομαί σε τῦτο· πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, ἄνυ πεπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διαξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρυσις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινὰ, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè absum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία, ἀποικία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ· ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὤλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· pro nuntiare, ἀγγέλλειν· pro sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί, τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιςος, ὁ.
Perfidia, ἀπιςία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιςος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιςος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεςὸς ἀπιςίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, ὐκ ἐπίςασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτυργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διϋγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχὴ, δίεσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· pro persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, dico, κατάφημι, κατασχυρίζομαι, pro dare, δῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula se conjicere, δῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνυς.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculosè, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος -υ, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.

extra Periculum esse, ἔξω *vel* πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὥσπερεὶ, οὕτως πως.
Perindè ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Peritè, ἐπιςαμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιςήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιςήμων, ἐπιςημονικὸς, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκων διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perlustro, κατασκοποῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, *pro* perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano -as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo -as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, *concedo*, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγὴ, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam; ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πιτασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ· βλαβερὸς, πανώλεθρος.

Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς -ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero -onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρέων ἐςί.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερςυγέων.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιςος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι· ςαθμάομαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ *in compositione.*
Perpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrerò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio *et* -isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινί· διώκω τινά· διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.

Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίςαμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχοῦμαι.
Perspectum habere alicujus animum, διάνοιάν τινος διαγνῶναι.
Perspectus, δεδοκιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκὴς, κατοπτικός.
Perspicio, συνοράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perspicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανής.
Perstare in sententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινὰ, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθὼ, πίςις.
Persuasor, πειςήριος, πειςικός.
Persuasorius, πειςικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινὰ, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διϋφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειςον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειςος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω· *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο, *et* ταῦτα, *id est*, hoc *vel* hæc ad me pertinet.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἀνήκω.
Pertractio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.

Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοσέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perversè, διαστρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, πονηρός.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, Pervigilium, παννυχὶς -ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, ποῦς.
Pes lecti, κλινόπους.
Pessimè, κάκιστα.
Pessimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλός.
Pessum eo, *retrocedo*, ὑποφέρομαι· *pro* in fundum eo, χαμαὶ πίπτω, καταφέρομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρνα, πέτασος.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τό· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, *oro*, αἰτέω *vel* αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: *pro* proficiscor: χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶος, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
Petulantèr, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum *seu* fanum, *templum*, νεώς.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενητικός.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Physiognomon *vel* Physiognomus, φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεόν· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσοκνος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τό· ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημί τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila -æ, *pro* sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πιλίον φορεῖν.
Pileus, πίλιον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παρεμπλόκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo -is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία, πιμελὴ, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso -is, μάττω, λειαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, *proprium est pullorum*, πιππίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοποιὸς, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλον, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὐίλαστος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσυχῶς, εἰρηνικῶς.
Placidus, *sedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placitus, ἀρεστός.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga -æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλῖμα, ἡ χώρα.
Plagæ -arum, *retia*, ἄρκυες, *vel* ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.

Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omninò*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitùs, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* lamentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto -as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, τρανός· *pro* manifestus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεία, εὐρύπορος ὁδός.
Plaudo -is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, κεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, *idem quod* vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τό· χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto -is, κολάζω, τιμωρέω τινά.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐκπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, *cum genit.* ἀνάπλεος, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύνω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerumque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτὺξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκὴ, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα, τό· ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος *et* μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto -onis, Πλουτεὺς, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius *et* Pluvialis, ὄμβριος, ὑέτιος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεύειν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Podex -icis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τό· ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω *et* ξύω, λειαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχησις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κτεριστής.
Pollis -nis, *vel* Pollen, γῦρις, παιπάλη.
Polluo, πολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλία.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βαρὺς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono -is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερευτικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικός· *pro* charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραστία.
Popularitèr, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor -aris -ari, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ· λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus *et* Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus -ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνήκω.
Porrigo -inis, ἡ λεπὶς -ίδος.
Porrò, *sanè*, γέμην, μέντοι, πόρρω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλουρὸς, πυλωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto -as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus -ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.

Positio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐςιν δῦναι, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. Pro* postea, ἔπειτα, ὕςερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕςερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Posteri -orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior *et* -us, ὕςερος, ον· μεταγενέςερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Postes, παραςάδες, ςαθμοί.
Posthabeo, ἐν ὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕςερον νομίζω.
Posthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus -a -um, ὀπίσθιος.
Postis, παραςὰς, ἡ.
Postliminium, ἡ ὑποςροφὴ, τὸ ἀναπόμπιμον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι· *pro* omittere, παραλείπειν τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Postremò, τὰ ὕςατα, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕςατος, ἔσχατος.
Postridie, τῇ ὑςεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι· *tum idem quod* accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, *pro* possibile est, οἷόν τε δυνατόν.
Potestas, δύναμις, ἐξυσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
Potestatem dare, ἐξυσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior -iris, κρατέω, *cum gen. et dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimùm, μάλιςα.
Potissimus, κράτιςος, βέλτιςος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpositio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis; διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· *pro* jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινα.
Præcipitantèr, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
Præcipitantia, Præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνησις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare se præcipitare.
Præcipuè, μάλιςα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγύμενος, κράτιςος, ὑπέροχος.
Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, διείργω.
Præco -onis, κήρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεῖα, ληςεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, ληςεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, ληςής.
Prædatorius, ληςρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico -as, *celebro*, ἀναγορεύω, *acc.* κατευλογέω, κηρύττω.
Prædico -is -ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλέσιος, παμπλέσιος, πολύολβος, ἐρικτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo -onis, ληςὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, ληΐζω *et* ληΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, ληςεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχεία, προςατεία.
Præfectus, ὁ προεςὼς, ἐπιςάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐςαμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίςημι, καθίςημί τινα τὰ μέγιςα, προΐςημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευςής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω *et* -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώςης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχε-

σθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· *pro* facem præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando -is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· *pro* pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσαμαι, προτιμάω· *pro* præficio, ἐφίσημι.
Præposterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτέρημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφή, ἐπίταξις.
Præsens, παρών, ὁ· ἐνεσώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia -um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia -æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
Præses, πρόεδρος, ὁ, ἔφορος, προεσώς, ἡγεμών, ἐπισάτης.

Præsideo, προστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός.
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
Præsidium, φρουρά, ἡ· φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προϊστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχή, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνήρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρωννύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης -ητος, ὁ· ἀγύρτης, ἀπόπλανος, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto -as, *antecello*, διαφέρω τινός, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos, *et pro* perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt: διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, *exspecto*, περιμένω τι· προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· *quandoque* exhibeo, παρέχω· *pro* prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρά, *cum acc.* πλήν, *et* χωρίς, *cum gen.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.

Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλά, ἀλλά τε, ἄλλως τε ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρῳχημένος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἤ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τοῦ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανός, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτοῦρα, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύειν, κατισχύειν, ἐπικρατεῖν τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγός, χειραγωγός, προϊών.
Præut, ὥστε.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.

Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τό· εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Preces, preci, precem, δέημα, τό· δέησις.
Precor, δέομαί σου τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινά.
Prehendo, *vide* Præhendo.
Prelum, πιεστήρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* insequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Pressè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ -arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινί.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
Primatus, τὸ πρωτεῖον.
Primigenus, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχὴν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαὶ, τὰ προϋφεστηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προκάταρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ· ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, προγονός.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, πρόπαππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιστος, ὀνείδιστος.
Probrum, ὄνειδος, τό· ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procacitèr, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς -ίδος· λαῖλαψ, ζάλη.
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus -ûs, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάρρησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναρρηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· *pro* facile factu, οἷόν τε.
Proclivitas, ἐπιρρέπεια, εὐέμπτωσις.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
Procul dubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπὴ, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητὴς, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo -is, πάρειμι, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδοῦναι γραφῇ.

Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τερατικῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινά.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω, producere testes, παράσχειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν· προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω, *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τεχνήν τινα.
Profligatus, *perditus*, διαφθαρείς· profligatos homines *dicimus* ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθύ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθύς, ἄβυσσος.
Profusè, κατακεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονώς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs, ποῤῥωτέρω προελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινί, ἀπαντᾷν.
Progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοποιοῦμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, Progressus, προκοπή, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, Projectus, προβολή.
Projectitius, ἀπόβλητος, ἔκβλητος.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεά, γονή· γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρός, ἐκτενής, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθός, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, Promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακώς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερής, ἐπιπρηνής, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, παραφυάς, ἐπιφυάς, ἀπογονή· *pro* stirpe, τὸ φῦλον.
Propago -as, παραφύω, ἐπαυξάνω· *pro* dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανής, καταφανής.
Propè, ἐγγύς, *cum gen.* πρός, *dat. Sine casu adverbium est* ἐγγύς· *item* σχεδόν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐνείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχύ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐπιῤῥοπή.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδή, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.

Propinquo -as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior et propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιοτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Proptèr, διὰ, *cum accus.* χάριν· ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ, *cum dat.* περὶ *et* πρὸς, *accus.*
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν· διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἐχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινὸς, pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γένεα, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατακόπτω, κατατέμνω· *et pro* conviciis lacessere, ὑβρίζω τινὰ, διασύρω, διαβάλλω τι.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· *pro* in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
Proscriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κατακολουθέω, ἐπιδιώκω.
Proserpina, Περσεφόνεια.
Prosilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero, fortunæ flatu utor, εὖ πράττω.
Prospero, ὀλβιόω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προόπτομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον, *et pro* meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, προΐσταμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χραισμέω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τηλόθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· *pro* differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξώθω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· *pro* nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita est sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω· *aliquando* prospicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, *vel* εἰς μάχην· ἐρεθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσγε, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἑπόμενόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιστήμων, δαΐφρων, ἔννοος.
Prudentèr, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακία, ἡ· ἄνθραξ -κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνηθμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμός.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψίττακος, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβεία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος· ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημοσιόω· *pro* in populi potestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus -a -um, αἰσχυντηρός.

Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδῶς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellaritèr, κορασιώδως.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
à Pueritiâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφυς.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέυ.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugillatus et -tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν.
Pugnus, δρὰξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκπρεπής.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τό· καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφύω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus -a -um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo -onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνον, πόλτος.
Pulsatio, κρῦσις.
Pulsator, κρυστής.
Pulsator citharæ, κιθαριστής.
Pulso, κρύω, τύπτω.
Pulsus -ûs, κρῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κίσσηρις -εως, ἡ.
Pumicosus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάννος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνυ ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκειος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa -æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· et pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, *mundo*, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, et pro excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδα περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ ϗ ἡ· εὐκρινὴς λόγος, purus et dilucidus sermo.
Pus -uris, πύον, τό.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθός.
Pusio -onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ· βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reseco*, ἄμπελον κλαδεύω, vitem: *pro* considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι· *pro* existimare, νομίζειν, *et* calculum subducere: λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus -a -um, καθαρός· vide Purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUA, *adverb.* ᾗ, ὅπη, πῇ.
Quacunque, ὅπη ἄν· ὅπη οὖν.
Quâ de causâ, ἀνθ' ὧν, διότι· τίνος χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπη, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπη.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· et pro consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπυς.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fœm.* ἥτις, ἅπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω, pro interrogare, ἐρωτάω σε τῦτο, hoc ex te: πυνθάνομαι, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Quæsitor, ζητητής.
Quæsitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, pro tortura corporis, βάσανος.

Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας, -ȣ, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιευτικὴ, ταμιεία.
Quæstus -ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος· ὁποῖος. *Ponitur et interrogativè* ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιȣ̃τος.
Qualiscunque, ὁποιόσδε, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἷα, οἷά περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁποιωσȣ̃ν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος *vel* τάρσος.
Quam, *conjunctio*, ἤ, ὅσον, μάλιστα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι ȣ̃· ἄχρις ἂν ἕως. *Et interrogativè*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καί τοι· κἂν εἰ.
Quando? πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτιȣ̃ν, ὁπότε γȣ̃ν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπȣ μέν· ὅπȣ δέ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ ϗ δήπȣ.
Quanti, πόσȣ διδάσκει, docet?
Quantillus, σμικρὸς, ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσȣ́τῳ.
Quantoperè, ὡς ȣ̃ν, εἰς ὅσονγε.
Quantulumcunque, ὁσονȣ̃ν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμόν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον οἷόν τε· ὡς οἷόν τε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος· *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuscunque, ὁποσοσȣ̃ν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτȣ, διὰ τȣ̃το.
Quaquaversus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quartò *et* -ùm, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔιποι.
Quasillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quasso, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ ϗ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὼς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querela lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιρȣ̃ντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, *de te*: ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus *et* Querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *et* ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quì, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὁτιοῦν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς, ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τȣ̃το.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι· τίς.
Quidem, μέν γε, γεδὴ, γȣ̃ν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' ȣ̓, πῶς γὰρ ȣ̓.
Quidvis, ὁτιȣ̃ν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισȣ̃ν, πᾶς.
Quin, τί μή· ϗ μὴν, ἀλλὰ μὴ ȣ̓χί· *pro* etiam, καί.
Quin etiam, ϗ μὲν, ϗ ἔτι· ȣ̓ μὴν, ἀλλάγε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καί· ϗ μὲν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος ϗ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, σχετλιασμὸς, δεινολογία.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιάζω, ποτνιάομαι.
Quis, quæ, quid, *interrogativè*, ποῖος, ποία, ποῖον· τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς ποτε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τὶς, εἷς τις.
Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις ȣ̃ν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξω, fugiam?
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις ȣ̃.
Quoad vixero, διὰ βίȣ.
Quocirca, δι' ὅ, τι· δι' ὅ· παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd si, εἰδὴ, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἄν· πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὃν τρόπον; τίνα τρόπον;
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεὶ, ὅτι, διότι, διότε.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, ϗ ἔτι, τε.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquoversus, πάντῃ, πανταχόσε.
Quorsum, ϗ τί, ποῖ τὶ ὄφελος, τȣ̃ δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν, ὁσημερινὸς, ἐπιȣ́σιος, ἐφημερινός.
Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἂν, ποσάκις ȣ̃ν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ποσοπλάσιος, ποσαπλȣ̃ς.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotusquisque, πόσος, ὁποσοσȣ̃ν.
Quousque, ἐς τί, μέχρις ȣ̃ ἂν, ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

RAbidè, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σαφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζῦν.
Radicitùs, ῥιζόθεν· *pro* penitùs, πάντως, ὁλοῤῥίζει, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio, -as -are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν -ῖνος, ἡ, *pro* instrumento textorio, κερκὶς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδὼν, κλὼν, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάσημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa *et* Rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω, *pro* vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus -ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· *pro* paucitate, σπανία, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, ἐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Rasilis, ξεσός.
Rastrum, ξύσρον, λίσρον.
Rasura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικὸν, λόγος· *pro* supputatione, λογισμός.
Ratio constat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, ἐχ' ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus -a -um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus -a -um, χαροπός.
Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιασής.
Rebellio -onis, ἀποσασία.
Rebellis, ἀποσατικὸς, ἀφεσώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀναλακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto -as -are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσαμαι, ὑπονοσέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, *recentèr*, νεωσὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι· *et pro* narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· *pro* enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, κατάληξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντισροφή.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ σόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· *pro* corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· *pro* meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλακτής.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλες, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, *et* περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσε, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Rectà, εὐθείᾳ.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνητὴς, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποσροφὴν ποιῶ, ἐπανασρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· *pro* efficere, κατασῆσαί τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπολυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀνασρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ'

ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, proventus, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus, reversio, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμός.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· pro recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροφος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω.
Refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀναφέρω, referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· pro numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεῶν τινά· aliquando narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· aliquando dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατιθέναι τινὶ τοῦτο.
Refert, interest, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλειος, ὁ· πλέος, ὁ.
Reficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· pro recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto -is, ἀνακάμπτω· pro revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀνάῤῥους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τοῦτον.
Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντίπω.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω,
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· pro detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευὴ, διάλυσις.
Refuto, ἀνασκευάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα· τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius -a -um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινὸς, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, Asiam.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγὴ, ἀποβολὴ, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· pro respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· pro in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego -is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.
Religo -as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀναστομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντίσχω.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονὴ, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης· κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, languidus, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· pro recreo, ἀνίημι· et pro condono, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀποσείω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τούτου· ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono: ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.

Renuntiare mundo, ἀποτάττισθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω, ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω.
Repletus, ἀναπληρωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθημι, ἀποταμιεύω.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμιεῖον.
Repotia -orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.
Repræsento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον· μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπίμεμπτος, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram: καταστέλλω, καταπιέζω, ἀνείργω.

Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθερίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπὴ, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: *pro* recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις *et* ἀποπομπή· ἀποστάσιον, τό.
Repuerasco, ἀνανηπιοῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀνάνευσις, ἀπότευξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι· *pro* recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτεσθαι.
sine ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· *pro* interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controversæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res gestæ plæclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res secundæ, εὐπραξίαι εὐτυχήματα.
Res sic se habet, οὕτω καὶ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Resarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· *pro* non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.

Rescisco, μανθάνω, γινώσκω τι· ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομὴ, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, *aperio*, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses -idis, *segnis*, σχολαῖος, νωθής.
Resideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Resido, ἀνακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, *vel* ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀνασφραγίζω.
Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατέω, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω· *pro* mollire, μαλακύνω· *pro* destruere, καταλύω.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonantèr, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ῥαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι, ἀφοράω εἴς τι, ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Respiratio, ἀναπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνύω.
Resplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαί τινι· ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Responsum *et* Responsio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· *pro* oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινὰ, τὰ δημόσια, ἡ πολιτεία.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Restis, σχοῖνος, κάλως.

Restituere in integrum, ἐπανορθῶν.
Restituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituo: ἀποκαταστῆναι.
Restitutio, ἀποκατάστασις.
Resto, περιλείπομαι· *pro* in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι· *item* resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, κατασταλείς.
Restringo, κατασέλλω· *pro* coërceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιος.
Resurgo, ἀνίσαμαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχησις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τά· *pro* vittâ mulierum, κεκρύφαλος, ἡ.
Retinaculum, ἔχμα, τό· πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀναστρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· *pro* renovare, ἀνανεῦν· *pro* palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω et -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
Retributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retrò, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπανακάμπτω.
Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω et -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorsum, *et* Retrorsus, ἐπὶ πόδα, *et* ἐπιπόδα· ἀνάπαλιν· εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico: ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ· σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverentèr, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἶδος -εος, τό· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reversio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανέρχομαι.
Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Revivisco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω *et* -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀπειθαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso, ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελάω ἐπ' ἐμαυτῷ, mecum: μειδάω, *et pro* derideo, καταγελάω τινός.
Ridiculè, καταγελάστως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τό· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερός· *pro* duro, ἀπαθής.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις· *pro* duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία, ῥῆγμα, τό· σχίζα.
Rimor -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω· σαίρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
sine Risu, ἀγελαστί.
Risum compescere *vel* tenere, ἀποσβεῖν γέλωτα.
Risum movere, γέλωτα παρέχειν, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, καταγέλως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ· θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαί τινι.
Rixosus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δροῦς· *Metaph. pro* animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· *pro* obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, *peto*, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum: δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος -ου, ἡ· ψεκὰς, ἕρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus -ni, ὁ λιβανωτίς.
Rostra, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος -εος, τό· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.

Roto, γυρέω, κυκλέω, κατατροχάζω.
Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρέω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος -ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τό· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος -ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus -bi, βάτος -ου, ἡ.
Ructo *et* Ructor, ἐρεύγω.
Ructus -ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo -ere, *asinorum est*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βριμαίνω, κριμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino *et* -or, ἀναμηρυκάομαι· *pro* in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις.
Rumor est, λόγος ἐστὶ, λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταῤῥάσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: *pro* in præceps ferri, ὁρμᾷν.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus -a -um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἀπενδύντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐκτεθειασμένον.
Sacrum, θυσία· *pro* templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· *pro* astutiâ, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagacitèr, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, -ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λίπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ὀϊστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεϊσμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, *vel* ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio -is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem; σκαίρω, σκιρτάω. *Et* salio, ἁλίζω, à sal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix -icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν· ἀστεΐζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἁλὶς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικὸς, ἁλμυρός· *pro* faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ οὖν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.

Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινὰ, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ consulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινὰ, προσφωνέω.
Salutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζω τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio -is, κυρόω, et κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα -ατος, τό· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιοσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus -a -um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθές.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
sine Sanguine et sudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, Sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα -ατος, τό.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, εὐρωστία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio -onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ἁγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus -a -um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, συνεχής.
Sapientèr, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, et τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφός εἰμι.
Sapo -onis, σμήλη, σμῆγμα.

Sapor -oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τό· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro instaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν· pro damnum solvere, ἀντιμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω et -έομαί τι, vel εἴς τι, et περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος -ου, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio -as -are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδδην.
de his Satis superque, ἄδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω· pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεὺς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum -i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio -as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.

Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia et -es, τραχύτη.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum, κολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalptor, κολάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando -is -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκαφὴ, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στύλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, σχάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρουνός.
Scateo, Scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνὸς -οῦ, ὁ.
Sceleratè, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τό· κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾷν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens et volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.

Scientèr, ἐπιςημόνως.
Scientia, ἐπιςήμη, ἐπιςημοσύνη.
Scilicet, δήπȢ, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίςαμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, *inquiro*, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥωγμή.
Scitè, *pulchrè*, ἐπιςαμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τό· δόγμα.
Scitus, *elegans*, κομψός, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίȣρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκόπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαρῶν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τȣ̃ σκοπȣ̃.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκώρια, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ· ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματιςής.
Scribo -is, γράφω, λογογραφέω. *pro* literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίςη, κιςὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός· μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, *scriptura*, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὄσχεα, ἡ.
Scrupulosè, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθώδης· *pro* anxio: ὁ ϗ ἡ ὑπερακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· *pro* solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta -orum, τὰ γρύτεα, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταςής.
Scrutinium, *investigatio*, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo -is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτομεύς.
Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαςος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror -aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδιφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὐτόν.
Sebaceus, ςεατώδης.
Sebum, ςέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίςημι ἀπό τινος· ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio *et* Secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιςός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector -aris, ἀκολȣθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *præpos.* κατὰ, μετὰ, *et* παρὰ, *accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕςερος· *pro* prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίςως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θάρσυνος· *pro* negligente, ὀλίγωρος, ἀφρόντιςος.
Secus, *juxta*, παρὰ, *cum dat.* *pro* alitèr, ἄλλως· ἀλλωςὶ ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καί τοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed sanè, ἀλλά τε, ἀλλὰ δή.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ ϗ ὡς, ἀλλ' ἔν.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθίζομαι, ἑδριάομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἀνέζω, ἕζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόςημα.
Seditio, ςάσις, ἡ· διχοςασία.
Seditionem concitare, ςάσιν ποιεῖσθαι, ςασιάζειν.
Seditionis auctores, ςασιάρχαι.
Seditiosè, ςασιαςικῶς.
Seditiosus, ςασιώδης.
Sedo -as, παύω τῆς ὀργῆς, iram; καταςέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductio, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπȣδή.
Sedulò, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπȣδαῖος, φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen *et* Segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis -e, ἀργὸς, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθριάω *et* νωθρεύω.
Segnitèr, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.

Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
Segrego, ἐκκρίνω, αἰφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος, ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τό· σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμίκυκλον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, Semissis, ἡμίσυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ.
Senator, βουλευτὴς -οῦ, ὁ· γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινά· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλὴ, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας -ατος.
Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ -ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφός τινι.
in eâ sum Sententiâ, οὕτω γνώμης ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινά.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθημι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι· ἀκούειν.
Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, *cum gen.*
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, Sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, -οῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα· ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequester, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω, quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria -orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus -a -um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ἱρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius -a -um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τί.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, seriùs, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Serra, πρίων.
Serrâ secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλὶς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύω τινὶ, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* Servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινὰ, παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus -a -um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφέδρευσις.
Sessor, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni *et* Sexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.

Sexûs utriusque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐάν δε, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus -a -um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, ὕτω, ὕτως.
Sic ut, ὕτως ὡς, ὕτως ὥσπερ.
Sica, ξίφος -εος, τό· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, ὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπυ, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut *et* Sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀςροβλὴς -ῆτος.
Sidereus, ἀςρῷος, ἀςερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄςρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαςον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγίδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significantèr, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, ὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγᾷν σιγήν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.

Sillcernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ ϗ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιῦμαι.
Similitèr, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλῦς· *pro* sincerus, ἀφελὴς, ἁπλῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simplicitèr, ἁπλῆ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμῦ.
Simul ac, ἅμα *et* ἅματε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιῦμαι εἶναι φίλος, me esse amicum: ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσαρέςως πρὸς ἀλλήλυς.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἂν.
Sin minùs, εἰ δὲ μή.
Sincerè, *vide* Syncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, *cum gen.*
Sine controversiâ, ἀδιαςίκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαςον.
Singuli, ἕκαςος.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singultim, μετὰ λυγμῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λὺγξ -γός.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιὰ, ἀριςερά.
Sinistrè, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριςερῶν, ἐξ εὐωνύμυ.
Sinistrorsùm, ἐπ' ἀριςερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.

Siquidem, εἴγε, εἴπερ ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐὰν ὅςιῦν.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίςημι, παριςάναι τινὶ, καταςῆσαι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖςρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τό· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐςι.
Situs -a -um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤκεν.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γενεὰ, τέκνον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ· καλοπόδιον.
Socer, πένθερος, κηδεςὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥάθυμος, μεθήμων, ἐκμελής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, *vel* Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τᾶν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, Solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς· *pro* pisce, βύγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.

Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθυς.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνυς, δεξιὸς, πανῦργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐςί τινι, εἰθισμένον ἐςι· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπεικτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω, λυπέω σε πολλά· *pro* impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπυδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, πεφροντικῶς.
Solidè, ςερεῶς.
Soliditas, ςερεότης, τὸ ςερεόν.
Solido, ςερεόω, ςεῤῥόω.
Solidus, ςερεός· *pro* perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναςικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναςὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor -aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίςασθαι.
Solùm, Solummodò, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως ὐκ εἰμι, πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquò*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς 'Αλεξανδρίαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνυ.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.

Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνυ τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δῦπος.
Sono -as, ἠχέω, δυπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιςής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· *pro* immoderatâ parsimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordesco, σπιλῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν -ῶντος.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλισχρός.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρυραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· *pro* officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortio, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον *vel* φήμην διαδιδόναι.
Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοςέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάςημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialitèr, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τό· ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μηλή.

Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός· πεῖραν ἑαυτῦ διδόναι, sui specimen.
Speciosè, εὐειδῶς.
Speciositas, φαιδρότης, ἀβροσύνη.
Speciosus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαί σε τὶ ποιήσεις, observo quid acturus sis: προσέχειν τινί, ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τῦτο.
Spectrum, φάσμα, τό· εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπία.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω *et* -ῦμαι· *et pro* exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαί τι· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὐέλπιςος.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιςός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινὸς, ἐξυθενίζω, καταφρονέω; ὑπεροράω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.

Spes bona, εὐελπιςία.
Spes vana, κενελπιςία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριςήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, ςάχυς, ἄςαχυς.
Spiceus, spicatus, ςαχυηρός.
Spicilegium, ςαχυολογία.
Spico -as, ςαχυοφυέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυςὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μύελος.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευςός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spisso, πυκνόω, συνίςημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, ςίλβω.
Splendesco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, ςιλβοποιέω, φαλύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ· ἀγλαὸς, ὁ· φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, *et* σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλέω τὄτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαί σοι τὄτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηςὴ, νύμφη, μεμνηςευμένη.
Sponsalia, μνηςεία, νύμφια, τά.
Sponsalis, μνηςευτικὸς, νυμφικός.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso -as -are, μνηςεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponsus -a -um, μνηςευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponsus -i, νυμφίος, μνηςὴς -ὄ, ὁ· μνήςωρ.

Spontaneus, αὐτόματος, ἑκὄσιος.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, *vel* προνοίας, ἑκὄσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτην.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non Spontè, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, *et* πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω *et* -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥύπος.
Squalore obsitus, αὐχμὄ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, ςάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, ςερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλήτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπιςαθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, ςαθμός.
Stadium, ςάδιον, ςάδιος.
qui Stadium currunt, ςαδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, ςήμων, ςημόνιον.
Stamineus, ςημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος *vel* σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, ςαδιαῖος.
Statera, ςαθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν ςαθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· *pro* mox, illico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, ςαθμὸς, ςάσις, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa -orum, ςαθμὸς, ἔρυμα, ςρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.

Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· *pro* delibero, προαιρέομαι· *pro* censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status -a -um, τεταγμένες.
Status dies, ἡμέρα συνδοκὄσα, τεταγμένη.
Status -ûs, *conditio*, κατάςασις, ςάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάςασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεςὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀςὴρ -ερος, ὁ.
Stellæ fixæ et errantes, ἀπλανεῖς τε ϗ ἀςαθεῖς.
Stemma, ςέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπριώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τό· κόπρος, ἡ· κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος ἢ ςεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τραπέζαν ἢ κοσμεῖν.
Sterno, *prosterno*, καταβάλλω τι· *pro* occidere, καταςορῆσαι· *pro* extendo, ςρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ ςίγμα.
Stilla, ςαγὼν, ςαλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, ςαλαγμός.
Stillo, ςάζω, ςαλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· *item* ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴςρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορὄμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, ςρατεύεσθαι ὑπό τινι.

Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, στίβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς συμπαγείς.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, *progenies*, γενεὰ, γονή· *pro* trunco, ῥιζοφυτόν.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto -as -are, ἱστάναι, ἑστήκειν· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.
Stoicè, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀτασθαλία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνεήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τῦτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος· *pro* iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὼν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμυ.
Stragulum, στρῶμα, τό· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, *et* κάρφις -ιος, ἡ, *et* κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, *et* καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγυρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγηνορίδης -υ, *et* ἀγήνωρ -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
sine Strepitu, ἀθορύβως, ἀβρόμως.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δυπέω.
Strictè, *et* Strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στλεγὶς, ἡ.
Strigosus, λαγαρὸς, σκληρὸς, στριφνός.

Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευαστὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομή.
Struere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
Struma, χοιρὰς, κραῦρα, ἡ.
Strumâ laborat, κραυρᾷ.
Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρυθιοκάμηλος.
Studeo, σπυδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· *pro* favere, σπυδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiosè, σπυδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studiosi philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπυδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής· *pro* fautore, σπυδαστής· *pro* literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπυδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπυδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπυδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νῦν ὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, *et* στύππη, στυππίον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαί τινι, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τῦτο, συμβυλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβυλος, εἰσηγητής.

Suasorius, συμβυλευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior -aris, καταφιλέω.
Suavis -e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *osculum*, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. et accus.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπόβλητος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus -a -um, ἐπιταττόμενος· *pro* subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατύμενος.
Subdo -is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· *pro* subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑποδόλιος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· *pro* venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *subditus*, ὑπεξύσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· *pro* domare, κατεργάζομαι, δαμάω· *pro* commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, *suppono*, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· *pro* subigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα· *pro* frequentèr, θαμά.
Subirascor, ὑπεργίζομαι.
Subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιάδης, -ζύγιος.
Subjugo -as -are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κυφίζω· *pro* prodesse, ὠφελεῖν ἄλλυς.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, Subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.

Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι· ὑπαρκέω.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω, ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ὑποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· *pro* clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno -as, *irrideo*, χλευάζω τινὰ, σκώπτω, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.
Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, *sedeo*, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, *pessum eo*, ὑποκαθέζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· *pro* facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno -is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, Substratus -ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστίλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.

Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς.
Subtilitèr disserere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινὶ, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινί.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπὴ, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντητήριον.
Subulcus, ὑφορβὸς, ὑοβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἄντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινὸς, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι· successit ex animi sententiâ, ὑπήκουέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινὶ, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διάδεξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίου, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.

Succino, ὑπάδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι, ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινὶ, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι· *pro* in mente venire, ὑπέρχεσθαι τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, χάμαξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἐφίδρωσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum -i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐταρκὴς, ἱκανός.
Sufficientèr, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt; ἐξαρκεῖ τινι· *pro* subministrare, ἐπαρκεῖν· *pro* substituere, ὑφιστάναι τινὰ, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσερείδω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνὶξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco -as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδυσωπῶ.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, *suppedito*, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba; ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.

Sugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὕβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθεὶς.
Sugillo, ὑπωπιάζω· *pro* contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζέω *vel* -άω, ἀμέλγω.
Sui, (*genit.*) ἑαυτοῦ.
Sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος εἶναι.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφειον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo -is, λαμβάνω, αἱρέω· *pro* arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ. *pro* eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus -ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, *dat.* ὑπὲρ, *acc. vel gen.* κατὰ, *cum gen. adv.* ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλοφρονής.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρύς· *pro* superbiâ, ὑπερηφανία.
Supereminco, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιγράβδην.
Superficies, ἐπιπολὴ, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ σε τούτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· *pro* vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. *Item* supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, θελοθρησκεία.
Superstitiosè, δεισιδαιμονίως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, περίειμι, περιγίνομαι. *Item* περισσεύω.
Supervacaneum est, μάτην ἐστι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *satis est*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, καταστέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τί.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpos.* ὑπὲρ, *cum accusativo.* ἐπὶ, παρὰ, *cum genitivo.* πρὸς, *cum dativo. Aliquando est adverb.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, πέρα πίστεως.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τοῦ μετρίου.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφάομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
Sursum versus, ἐς τὸ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.

Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαί τινα, ἀναιροῦμαι πόλεμον, *bellum*; ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινα ἐκ δένδρου, ex arbore: *et pro* differre rem, ἀναβάλλειν τὶ ἔς τι.
Suspensus, *dubius*, ἐπήορος.
Suspicio, ἀναβλέπω, *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· *pro* suspectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στοναχή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν· *pro* alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω: βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥαπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylvester, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα· *pro* diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ· φθίσις, φθοὴ, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῷα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπικός· *pro* eo quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀκηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἱόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, τοιούτως.
Talitrum, σκανθαρισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, *vel* ὅσωπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσωπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσούτου δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus -a -um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardiùs, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάριος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαί τινος· καταμέμφομαί τινα· *pro* æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus -a -um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετά σου.
Teda, δᾷς, δαδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.

Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, σέγω· *pro* abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱςὸς, ὁ· ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱςȣργεῖν, ἱςὸν ἵςασθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλȣς ἑςώς.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τό· τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβȣλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβȣ́λως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβȣλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo -onis, ῥυμὸς, ἐφόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· *pro* abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestivè, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, νεὼς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρȣ· ἐπ' ἐμȣ̃, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνȣ.
ex Tempore, ἐκ τȣ̃ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori servio, δȣ̃λός εἰμι καιρȣ̃.
Tempus, χρόνος, ὁ· καιρὸς, ὁ· ὥρα.
Tempus succisivum, πάρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ -υγος, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.

Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἐξώδης· *pro* avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς, tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, *vel* πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, διήκω.
Tenebræ, σκότος, τό· σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· *pro* possidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus sum*, κατέχομαί τι.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμȣ.
Tenor, ὁ τόνος, ὁ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾷν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραςὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαί τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιȣ̃μαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνȣ̃σθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλός· *pro* paupere, πένος, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, *usque ad*, μέχρι, *genit.*
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδὼν, θὴξ, θρὶψ.
Teres, ςρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιςρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τȣ̃ νώτȣ ςροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, ςρέφομαι, ἀναςέλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo -is, σμήχω, ὀμόργνυμι.

à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.
Tergus -oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, *consumo*, τρίβω, συντρίβω *et* -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ ϗ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκȣμένη.
Terrenus, terrestris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήσσω τινὰ, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς, τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ· δέος, τό· ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio -as, τρισσόω, τρισσεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τεταρτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄςρακον.
Testaceus, κεράμεος, ὀςράκινος.
Testamentarius, ῥαδιȣργὸς, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι, μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραςῆναι.
Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινί.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυρ, μάρτυρος· *item* ὄρχις.

Testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι· *pro* suppliciter petere, ἱκετεύειν τοὺς θεούς· *pro* testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελύνη.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· *pro* componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πληκτός.
Textor, πλοκεὺς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus -a -um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus *et* Textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη· *pro instrumento musico*, αὐλὸς, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus *vel* Tignum, ἡ δοκὸς, ἴκριον.
Tigris, *fera*, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, nè, δέος ἐστὶ μή· κίνδυνός ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεοὺς, Deos: περί τινος, de aliquâ re: ὑπὲρ σοῦ, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δίω, περιτρομέω, ὀῤῥωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ· δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγευς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω *et* -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubantèr, παραφόρως, θολερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακὰ, πάσχω τὶ, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐπεξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ, βρῶμος.
Tono -as, βροντάω.
Tonsilis, καρτός.
Tonsillæ, παρισθμία, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonsura, κουρὰ, πέξις.
Tonsus, κουρεὶς, κειροκόμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινόω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἀλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαῤῥος, ὁ· χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δᾳς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον· *pro* eminentiâ musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, δεινωπός.
Tostus, ὠπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot et tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστὶν ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἀλουργὶς -ίδος· τήβεννα, περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἀλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ· δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· *pro* convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαι τινί.
Tractus -ûs, *regio, plaga*, χώρα, κλίμα, *pro* serpentum progressu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, *pro* scriptis mandare, et tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· *pro* vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· *pro* ducere, ἄγειν· *pro* allicere, ἀφελκύειν· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαι.

Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· *pro* transeo, περαιῦσθαι· *pro* transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, ςίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, *de mari*, γαληνὸς, νήνεμος, ἀχείμαςος· *pro* miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *genit.*
Transalpinus, ὑπεράλπειος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμεῖν.
in Transcursu, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obitèr, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμέω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· *pro* controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταςατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφάνης.
Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus -ûs, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω· *pro* trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάςασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θράνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus -a -um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτέος.
Tremo, Tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβῦμαι, φρίττω.
Trepidus, περίφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, Triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαςήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, ςρατοπεδάρχης τῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀνατίθημί σοι τῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ· φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προςάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοςός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοςός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλῦς, τριπλάσιος.
Tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, Tripes, τρίπυς.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος· *pro* sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαί τινος et ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχός, τροχίλιον.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτῦ ἱςάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω et -ομαι.
Trulla, τύκος, τύχος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, ςέλεχος, κορμός.
Truncus -a -um, κολοβὸς, τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάςιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, ςαθμός.

Trutino, ςαθμάομαί τι, ςαθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber -eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐςαμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὲ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· *pro* superbire, ὀγκεσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τό· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τȣ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος· *pro* sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπέρ σȣ, ἀντί σȣ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτȣ.
Turba, *seditio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo -inis, ςρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος· ventus, λαίλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκȣμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκȣμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· ςὶξ -χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tussio -is -ire, βήττω, χελύττω.
Tussis, βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor -oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος ςρατιώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύςης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

VAcans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacant mihi, εὐσχολῶς ἔχω, σχολή ἐςι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βȣς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιȣμαι πρός τι· *pro* vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
Vado -is, *eo*, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador -aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, πορώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, ȣαὶ, φεῦ.
Vafer, πανȣργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανȣργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανȣργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κȣλεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοςέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, *sanus*, εὔρωςος, ὑγιὴς, ἐῤῥωμένος· *pro* potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· *pro* pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια.
Valetudo adversa, ἀῤῥωςία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissimè, κράτιςα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωςος, εὐσθενής.
Vallis, ἀγκὸς, τό· αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo -as, περιβάλλομαι, περιταφεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor -oris, *pretium*, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vanus, λίκμος, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· *pro* stulto, φιλαλάζων· *pro* mendace, ψευδολόγος.

Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor -oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, *distinguo*, ποικίλλω, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπὸς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, vasis, ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vades constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαί τινι· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
Vasculum angusti oris, βομβυλιός.
Vastatio, πόρθησις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντήρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus -a -um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
Vastitas, ὑπερμέγεθος, τό· ἀμετρία. *item* ἐρημία.
Vasto, πορθέω, ἀναστάτους ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vastus, ἀχανὴς, εὐμεγέθης· *pro* deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντης, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium *et* Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, *fertilis*, ἄφθονος, εὔφορος· *pro* mamma, οὖθαρ, θηλὴ, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ἔνθα· *pro* postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi ubi, ὅπου ἂν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ κῆχος, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.

Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁποσοῦν, ὁπουποτὶ, πανταχοῦ, ὅπου ἂν βούλη.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον· φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὔεξος, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίου.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· *pro* rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· *pro* accusare, διασύρεσθαι.
Vello -is, τίλλω· radicitùs, ἐκριζόω.

Vellus -eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo -as, *tego*, σκεπάζω, καλύπτω· *pro* vestire, περιβάλλειν· *pro* abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾷν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόν περ.
Veluti, exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ -βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum sectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio *et* aucupium, κυνηγια καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus -ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, honorem: προσποιέομαι, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, suum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πολὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo -is, πωλέω, ὀλίγου τι, parvo pretio: πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus -a -um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.

Veneno -as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, *vendor*, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate: αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαστικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos: θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνωστὸς, ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo; ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter -tris, γαστὴρ, ἡ κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· *pro* inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψῦχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης· *pro* gratiâ, χαριεντισμός.
Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ -ατος, τὸ ἦρ -ρος, τό.
Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινὸς, ἀψευδής.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber -is, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλαλία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda -orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδοικα, εὐλαβέομαί τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus -a -um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθεὶς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna -æ, οἰκότριψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno -as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠερινός.
Verò, *sanè*, μέντοι, δήμην, γέτοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro -is, *traho*, ἑλκύω, ἕλκω· *pro* scopis purgo, κορῶ τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχόρδων, φάκος.
Verrucis infestari, μυρμηκιᾷν.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστός· item βουνώδης.
Versatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Versatio, δίνωσις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Versio, στροφή.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω· *pro* volvo, κυλίω· versari animo, διανοεῖσθαί τι.
Versor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate; διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφὴ, καμπή· *pro* mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Versuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Versus, *carmen*, ἔπος, μέτρον.
Versus *Præpositio*, πρὸς, *cum gen.* εἰς, *cum acc.*
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, στρεβλὸς, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτό σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, *capitis*, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾷν, σκοτοδινιᾷν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.

Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verum, γέμην, δὲ, καί τοι, ἀλλὰ ὅμως.
Verum enimverò, ἐ μὴν ἀλλὰ, ἐ γάρ τοι ἀλλά.
Veruntamen, ἐ μὴν δὴ, ἐ μὴν ἔτι.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος· *pro* veridico, ἀληθινός· *pro* nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιῦμαι καρπὸν, fructu ; ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus -a -um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, φύση.
Vespa, ἀνθρήνη.
Vesper, ἕσπερος.
Vespera, ἑσπέρα, δείλη.
sub Vesperam, ὑπὸ δείλης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius -i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius -a -um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
è Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Vestigium, ἴχνος, τό· ἴχνιον, βῆμα· *pro* cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἷμα ἔμποιμνον.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
Vestitus -a -um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανῦργος.
Veteratoriè, πανῦργως.
Veteratorius, πανυργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero -as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπῤῥήθη.
Vetitus, ἀπαγορευθείς.
Veto -as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιύμενος οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ· πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ, αἱμάλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ᾽ ἑτέρε εἶναι.
Viceversâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σῦ· ἀπάχθομαί σε, συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἴκοσι.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτνίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, *gen.* ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγίς.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτρια.
Victus, νικηθείς.
Victus -ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδὲ, ἰδέ.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγυν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὀπτομαί τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· *pro* appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε· visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, *ligo*, λυγίζω.
Victor, λυγιστής.
Victus, παρειτὸς, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματῦντες, *Aristoph.*
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, *et* ἡβάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, *adj.* ἐγρηγορὼς, ἄγρυπνος.
Vigil, *subst.* φρυρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantèr se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτῦ φυλακῇ.
Vigilantia *et* Vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρυρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξυθενέω τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, ὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico *et* Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλήτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ἡ· λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρός. cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.

Vinco, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινὸς, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prœlio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταβῆσθαι.
in Vinculis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico -as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι, *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἔξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ· φώς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo -inis, παρθένος, ἡ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥαβδίον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωὰ, ἀνθὼν, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλής· *pro* florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· *pro* vigore, ἀκμή· *pro* Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum*, ἰὸν, βρόμος, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξόεις.
Viscus *vel* -um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus -eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ ἡ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης -ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶναι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκιθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθορείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilitigatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικός.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαί τι.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ· οἴνη, οἴναρον.
Vitium, Vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυιὸς, μητρυιός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ· ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, δάμαλις, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ· ψόγος, ὁ· ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κακήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω· διαμέμφομαί τινα τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ ἡ ἡ· ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, τελευταῖον.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, *vel* τιμωροῦμαί σοι, injuriam tibi factam.
Ulcus -eris, ἕλκος.
Uliginosus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.

Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕςατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τίμωρος, ἔκδικος.
Ultra, πέραν et πέρα, πόῤῥω, genit.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, *insuper*, προσέτι· *pro* sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ· ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ· σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκέπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Unà, *simul*, ἅμα, ὁμῶς, ὁμῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, ὐγγία, δωδεκατημόριον τῦ ὅλυ.
Uncialis, ὐγγιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριςὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus -i, τὸ ἄγκιςρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, *adj.* ἀγκύλος· uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ ῦ.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρῖσμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculus, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίςασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.

Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio -is -ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Universè, καθόλυ, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἅπαξάπας.
Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς ςόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· *pro* solus, μόνος.
Unus et alter, εἷς ϗ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαςος, εἷς ἕκαςος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκὼν, βυλόμενος.
Volo -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βύλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔςροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔςροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐςρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις· *pro* velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκοντὶ, ἑκυσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκύσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βυλὴ, θέλημα, βύλημα.
Volvo, *verso*, κυλίω, κυλίζω· *pro* cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupè, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.

Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίςρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, ςρέφω, κυλινδέω· *pro* accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὕνις, εὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόςημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρυγμα.
Vomo, ἐμέω, *accus.* ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro-as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, *genit.*
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀςείως.
Urbanitas, ἀςεισμὸς, ἀςειότης, εὐτραπελία.
Urbicus *et* Urbanus, ἀςεῖος· *pro* faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄςυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, ὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, ὖρον.
Urinæ difficultas, ςραγγυρία.
Urinam non facere, δυσυρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιςὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιςάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, ὔρινον ὠὸν, quod *et* ὑπηνέμιον *et* ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· *pro* cruciare, περικαίειν.
Ursinus, ἄρκτειος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ ϗ ἡ.

Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, ὖρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, πȣ̃.
Usquam, πȣ̃.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τȣ̃ νῦν.
Usque adeò, ȣ̃τως, ȣ̃τωσι.
Usque adhuc, μέχρι τȣ̃δε τȣ̃ χρόνȣ.
Usque eo, παρὰ τοσȣ̃τον, ȣ̃τωσι.
Usquequaque, πάντῃ, πάντως.
Usquequo, ἕως ȣ̃, εἰσότε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηςής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιȣ̃μαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειςής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus -a -um, χρησάμενος.
Usus -ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὥςε, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut brevitèr dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τȣ̃ λόγȣ, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἄν εἴποι τίς.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν· ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχρᾶν.
Utensile, τὰ χρειώδη, σκεῦος, ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter -a -um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁποτεροσȣ̃ν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαςρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑςέρα, δελφύς.

Uti, ut, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηςος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, *acc.* συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηςία, χρηςότης, ὄφελος, τό· λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utilitèr, εὖ, χρηςῶς, συμφερόντως.
Utinam, αἴτε, εἴτε, ὡς *ante* ὤφελες, *&c. cum infinitivo.*
Utique certè, ἄρα, γέμην, δήπȣ.
Utor, χράομαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαί τινι, προσομιλεῖν τινι· συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δὴ, οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄντε, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, ςαφυλή.
Uveus, ςαφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, ςαφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιςής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo -as, διαφημίζω, διαθρυλλȣ̃μαι, δημοσιεύω.
Vulgò, κοινῇ, πανδημεὶ, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
Vulnerarius -a, -um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens *et* vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδὼ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulsus, τετιλμένος.
Vultuosus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γὺψ, ὁ.

Vulturinus -a -um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑςέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· *pro* eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας -ȣ, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XAnthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυςικός.
Xyston -i, τὸ ξυςὸν, ἡ παραδρομίς.
Xystus, *idem.*

Z.

ZEA, ζειὰ -ᾶς, ἡ.
Zelo -as, *et* Zelor -aris, -atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberi *et* Zingiberis, ἡ γιγγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
sector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωςὴρ -ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθόν. *item*
Zythus, ὁ ζυθός.

ΓΝΩΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊϛὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέϛερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέϛερον τιθῆται.

ΚΕΦ. ά.

Θεὸς, Θεοσέβεια, ϗ Λατρευταὶ αὐτȣ̃· Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀϛέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων ϗ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόσσυν ὁ Χριϛός.

Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος εἴκει.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττȣσι.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγȣσι φένακες.
Θεȣ̃ διδόντος, ȣ̓δὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος, ȣ̓δὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίȣ.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἶθρον οἱ ἀϛέρες μηνύȣσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ἐϛι τȣ̃ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τȣ̃ βίȣ ὁ νόμος Θεȣ̃.
Τȣ̃ ἄγεος χῶρος ἐν νέῳ.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψώα ἔμπροσθεν τȣ̃ Θεȣ̃.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.
Πίϛεώς ἐϛιν ἕρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δάνη λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τȣ̀ς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεῦς οὔθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, οὐδ' ἀνέχων.

Ἐν ἄλσει τῆς πίϛεως νάβλα ϗ ναῖρον.
Χόνδρος τῆς πίϛεως πανταχῆ βλαϛάνει.
Τȣ̃ Θεȣ̃ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διϛάζειν ἐχθρὸς πίϛεως.
Χηραμȣ̀ς ϗ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυȣ́μενοι βίȣ ἁγιότητα λαμβάνȣσι.
Τȣ̃το δράε, ϗ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς θεοῖς ȣ̓ βόας θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τȣ̃ δεινὰ ταλῶντος ἐπίκȣρός ἐϛι.
Ὀξὺς Θεȣ̃ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾷν.
Οὐχ ἅδει τȣ̃ Δαίμονος οὔασιν τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.
Ἵλησι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, ϗ ὀλύμπȣ αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τȣ̃ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τȣ̃ ἐλέȣ.

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eò faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eòque tenaciùs memoriæ infigi possint.

CAP. I.

Deus, Cultus, et Cultores ejus: Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.

Initium omnium et finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
Arcus sine telo, et cor sine spe, idem præstant.
Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Septem fidei est sigillum.
Qui petit dono accipiet.
Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
In luco fidei nablia sunt et odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas et imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, et eris beatus.
Preces Diis, non boves, offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius est humilibus Salvator, et cœli ipsis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordiâ.

Οὐδεὶς ἐσθὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ.	Nemo bonus nisi Deus.
Οὐ μὰψ ὀμόσσει ὁ Θεός.	Non frustrà jurabit Deus.
Μετὰ θάμβους ἠΐθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.	Cum stupore adolescentes divinam audiunt [vocem.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.	40 Amplus mundus Deum non capit.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.	Non ea quæ infrà sunt, sapere oportet, sed quæ suprà.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.	Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.	Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.	Dei vultum revereri oportet.
Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.	45 Jupiter facilè arefacit superbum.
Σόους ἐκ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.	Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.	Pabulum animarum est sermo divinus.

ΚΕΦ. β'. — CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί. — *Virtus, Vitium, Boni, Mali.*

Κονεῖ μερόπων γένος ὄλλειν πονηρία.	Ut perdat hominum genus properat malitia.
Ζῆλος ζῆλόν ἐστι τίκτων.	Æmulatio æmulationem parit.
Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.	50 Murmurat improbus conscientiâ tactus.
Ἰασπίδα ϗ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.	Iaspidem et argentum superat virtus.
Ἀβρότη, ἔρως ϗ οἶνος μεγάλων πημάτων αἰτίαι.	Nox, amor et vinum magnorum malorum causæ sunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.	Infinita occultat mala intimus recessus.
Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.	Acinaces viles depellit homines.
Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μύνεται.	55 Qui malè fecit, semper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.	Indesinentèr judicat mala conscientia.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον ϗ χέρσον.	Non eadem res lævis et aspera est.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.	Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.	Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	60 Coronat virtus cultores suos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.	Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contrà.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.	Urbs vicos tàm malis quam bonis aperit.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.	Simplices nos et integros esse decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.	Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.	65 Lex conscientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύνεται.	Frustrà multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.	Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ'. — CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια. — *Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.*

Ἐν σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, ϗ πλάνῃ ἕπεται.	In tenebris ambulans pedes offendit, et errorem sequitur.
Ἀγροὺς ϗ πόλιας σοφίη, ϗ νῆα κυβερνᾷ.	Agros et civitates sapientia, et navem gubernat.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.	70 Crebrò impingere lapsûs indicium est.
Μήτιδα ἀπόκρυφον μὴ στήτῃ σχές.	Consilium arcanum mulieri nè aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίαν ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Musis amica.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	75 Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία ϗ φωτὸς ϗ τοῦ ζόφου.	Exigua est consuetudo inter lucem et tenebras.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἤθει μωρός.	Stultus aquam colat.
Ἀργύρου στερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	80 Argento destituti mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρῳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.	Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Ἀντὶ τῶν γονήων γόητας τίουσι βροτοί.	Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερός ἐστιν ὄρθρος.	Discipulus est prioris posterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.	Duplum vident qui didicerunt literas.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	85 Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.	Orator improbus leges subvertit.

Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.		Chordas pulsare novit cantor.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλεος ϗ μῶλυς.		Ejusdem fermè sunt farinæ irrisor, stultus et ignarus.
Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ᾽ οἱ μικρή.		Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
Ψέγειν ἅπαντες εἴδουσι.	90	Reprehendere omnes sciunt.
Γράσος γράσον εὑρίσκει.		Fatuus fatuum invenit.
Μέλει τῷ μέλποντι ου περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.		Non sericeum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
Μύρῳ ου μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.		Momus aut nothus unguento non ungitur.
Λώβη ἐστιν ουκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μακκοᾷ.		Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, stultè se gerit.
Καὶ λῆδος πολλάκις σοφίαν στέγει.	95	Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω ϗ ὀπίσω.		Videt senex ea quæ antè et à tergo sunt.
Ὁδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλετρον.		Dux viæ laterna est.
Χέρσος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ᾽ εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.		Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.		Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce.
Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰαόμεθα.	100	Sani omnes ægrotos sanamus.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.		Propria cures.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.		Multos errare fecit dementia.
Αὑτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.		Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.		Ferula disciplinæ sceptrum est.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγει τορουμένῳ ὁμός.	105	Vir stultus vasi perforato similis est.
Οὐ σφὶγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.		Non est sphinx absque tumultu.
Τί βαναύσῳ ϗ σοφῷ;		Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.		Tilia allii caput habens futura prædicit.
Τυφλὸς τυφλὸν ἀγὼν εἰς βέθρον ἑαυτὸν μετ᾽ αὐτοῦ ῥίπτει.		Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου.	110	Ab ignavis abstine.
Πώγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ᾽ ου νοῦς σοφός.		Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Ἁμαρτάνει ϗ σοφοῦ σοφώτερος.		Peccat et sapiente sapientior.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.		Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ΄. / CAP. IV.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον. / *Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.*

Ἐξ ἄλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.		Ex alicâ confectum epulum ventrem implet.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι μένος.	115	Perdit genus hominum fastus.
Βράζει κοῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.		Fervet curmi, quando in comessationibus luxus dominatur.
Οὐ κηλίδας ὀμόρξει κασάλβη.		Non maculas abstergit meretrix.
Ὀλίγα ἄλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.		Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.		Crambe bis cocta mortem fert.
Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρύσσωσι αἶται, μορόχθους πάονται.	120	Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἀλλ᾽ ἕξεις.		Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω ϗ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.		Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.		Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Μὴ αἰσχρῶς οἴφειν πρέπει.		Non turpitèr coire decet.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ᾽ ἀσελγίᾳ κύπριν ὀρίνειν.	125	Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.
Δίψει νέκταρ δίψαν, πεινάν τε ἄρτος.		Sitim expellit nectar, panisque famem.
Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοί εἰσιν.		Superbi homines in conviviis stulti sunt.
Ἤρεμοι ϗ ἤπιοι ουδαμοῦ.		Placidi ac mites nusquam.
Ἐν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.		In sepulchro verò reliquis similes.
Γυναῖκα αἰδὼς, ου κομμὸς κάζει.	130	Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Εἴ τις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, ϗ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.		Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.		Pro cibo lac sugit infans.

Τὰ ἐμέμενα αὖ χναύει κύων.		Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσιν.		Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
Ἀβάλε μὴ γίνοιτο ἄβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.	135	Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Ἄωτα εἰ μὴ ἄει γλυκὺ, θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.		Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.		Non quivis suavia comedit edulia.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὑτοῦ ἀμνηστεῖ.		Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.		Apella est, non vescitur carne.
Βάκχου βλύζει κόνδυ λυαίῳ.	140	Vino Bacchi poculum manat.
Μάει νῆστις λιμὸν δίειν.		Famem jejunus nimium expellere cupit.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγίνετο.		Sacra Liberi in montibus olim et vallibus facta sunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.		Fabas indulcat fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾷν.		Melius est sobrium esse, quam crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.	145	Uber infantibus opsonium præbet.
Κείρουσι μίσκους κύνες.		Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.		Multò plures satietas quàm fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν.		Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυε ἡδονή.		Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.	150	Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.		Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.		Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μόλοβρος οὐ δύναται.		Colli sanare morbum gulosus non potest.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.		Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	155	Voluptas esca malorum.
Ἀγυρὶν εἷς φευγέτω.		Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.		Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.		Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.		Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	160	Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.		Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτός εἰσι φέρτιστος.		Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.		Resecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.		Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι στόμα, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται.	165	Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμοῦ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.		Frusto panis libertatem vendit parasitus.

ΚΕΦ. ε'. — CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι. — *Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.*

ῬΑ'διον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἕσσαι, δυσπαλές.		FAcile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' οὐ λώβην.		Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.		Non est dominus absque servo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	170	Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.		Veloces sunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.		Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐστί.		Magistratus civitatis caput est.
Σκώπτοντι στέμβων ἕπεται.		Cavillatorem sequitur injurius.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	175	Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.		Curæ est certamen præsidii.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην ταλᾷν μὴ δυνάμενος.		Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.		Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα·		Ne doleas propter patrem absentem:
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα.	180	Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.		Unus est servus domûs herus.
Διώκει δοθρὰ δοθιῆνα.		Dodra furunculum persequitur.

Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.	Justitiam injuria premit.
Ὃς μύειν ȣ̓κ εἶδεν ȣ̓δ᾽ ἄρχειν.	Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
Ἀκολȣθησάτω τῷ δεσπότῃ δȣ̃λος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἅβρα.	185 Dominum servus, et dominam sequatur famula.
Ἀτμένον κριθὴν ἀλοῶντα ȣ̓ μέμψȣ.	Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Βαλανεὺς ταὐτῇ τῇ πυέλῳ ἀγαθόν τόν τε κακὸν λȣ́ει.	Balneator in eodem solio et probum et improbum lavat.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.	Varias spargit præstigias præstigiator.
Λῆροι ȣ̓ λήματός εἰσι τέκμαρ.	Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐςι.	190 Bonus princeps commune bonum est.
Αἲ τεχνῶν κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!	O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.	Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Λώβῃ λώβην σχάζειν ἔξεςι.	Injuriâ injuriam cohibere licet.
Αὐςηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.	Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, ȣ̓δὲ τὸ αἰάζειν.	195 Neque flere neque lamentari regem decet.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.	Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτάȣ.	Ne injustè opes possideas.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.	Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ϛʹ. — CAP. VI.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία. — *Fortitudo, Imbecillitas.*

ἈΓλαὸν ἥρωα μῶλος ȣ̓δενὸς ςερεῖ.	ILlustrem heroa bellum nullâ re privat.
Στύλος οἴκȣ παῖδές εἰσιν ἄῤῥενες.	200 Columna domûs filii sunt mares.
Ἰσχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.	Gigantis robur in brachio est.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοιεν.	Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Οὐδεὶς δειλὸς δαῦκος.	Nemo timidus audax est.
Ὑπὲρ τȣ̃ βωμȣ̃ ϗ ἐσχάρας μάρνασο.	Pugna pro aris et focis.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.	205 Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano rege cibum petentem. — *In semitabidum ab Adriano rege cibum petentem.*

Ἥμισύ μȣ τέθνηκε, τὸ δ᾽ ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.	Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
Σῶσόν μȣ βασιλεῦ μȣσικὸν ἡμίτονον.	Dimidium serva rex miserate tonum.
Ἔνθα ϗ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.	Huc illuc trahit invitum potens.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.	Sanguis crudus corporis flectit robur.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἄπελος.	210 Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη ϗ μένος δείκνυσι.	Membra et animum fortem in certamine hasta ostendit.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.	Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζʹ. — CAP. VII.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια. — *Labor, Otium, Somnus, Cura.*

ἜΛαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζȣσι.	CErvus et lepus de pedum celeritate contendunt.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον ȣ̓κ ἄλφει.	Qui fugit molam, farinam non invenit.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν.	215 Dormientes mortuis similes sunt.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.	Qualis fusus, talis colus.
Κακῶς ἐῤῥωὸς ἐκπονεῖ τὴν ἀλωάν.	Pessimè colit vineam aper.
Ἡσύχως νυςάζȣσιν ἀργοί.	Quietè dormiunt otiosi.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηςόν.	Etiam fusus instrumentum utile est.
Πλὴν ὕπνȣ ȣ̓δὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.	220 Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνι.	Onus segni impone asello.
Σχολὴ γλανίδα δέφει.	Excoriat inertem otium.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέςερον.	Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.	Persequitur veritatem somnium.
Φιλόπονον ζῶον μύρμος.	225 Laboriosum animal formica est.
Ἕκαςος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τȣ́τῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.	Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύην.	Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Ὄθη τὸ πᾶν.	Curæ nihil impossibile est.
Οὐχ ἅπας τύλȣς ϗ ἥλȣς αἴρει.	Non quilibet callum et clavos tollit.

Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβώσσει.	230	Sola apis mel conficit.
Καὶ κτῆνος ϗ ὁ ἀρῶν ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.		Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.
Τῷ νήειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥάδιον.		Nendo superare civitatem non facile est.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.		Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Σίδηρος ϗ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.		Æs et ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Πρόβατα ϗ αἶγας φροντὶς φυλάττει.	235	Oves et capras cura custodit.
Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.		Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.		Otiosum dedecus comprehendit.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.		Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.		Egregiè domum juvat vir impiger.
Ἀέθλου ἀδροῦ ἄεθλον ἀδρόν ἐστι.	240	Magnum certamen magnum meretur præ-[mium.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.		Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Χαλεπὸν ἀγοστὸς μόχθον χιάζει.		Molestum laborem manus recusat.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.		Non cujusvis est cete in littore capere.
Σταγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.		Aquæ guttæ saxa excavant.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, ϗ οὐδὲν ὠφελεῖ.	245	Solicitudo cor devorat, et nihil prodest.
Ἄνευ ἱδροῦς ϗ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.		Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.		Ubi major labor, illic major voluptas.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον ἀλίει.		Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. η'. — CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Σκάζοντι ὁμιλῶν, κᾀυτὸς σκάζειν μαθήσεις.		Claudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.	250	Manus manum lavat, et digitus digitum.
Ἀγκὰς ἑλεῖν ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.		Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
Ψώχει ἔρωτα μῖσος.		Attenuat odium amorem.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.		Ne fuge socium in malis constitutum.
Ἕωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.		Hesterna gratia dormit.
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώπτων.	255	Cibo indignus est assentator.
Μήτε γραῦν ποτε τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.		Ne anum improbam tuis unquam ædibus re-[cipias.
Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.		Hospites pauperes ne negligas cùm videris.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.		Vile donum, vilis gratia.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.		Socrum nurus odit.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.	260	Flagrat nurus odio socrûs.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.		Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.		Assentator cùm salutat, vulpes est.
Στέργει μῦς γαλέην.		Amore felem mus prosequitur.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἄζειν τοκῆας.		Venerari parentes liberos decet.
Μητρυιῆς μὴ ψαῦε γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.	265	Novercæ ne attingas secundos parentis tui [lectos.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.		Amor mentes nectit.
Λαμβάνει ἅδην μόνος ὁ μνώμενος τοῦ χορηγοῦ.		Abundè accipit solus is qui beneficii memor [est.
Εἰσὶ ϗ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.		Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Μάμμα βρέφους ἔρωτα φέρβει.		Infantis avia amorem pascit.
Ἔτης οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἰσχυρά.	270	Socius fidelis anchora tuta est.
Χάρις χάριν τίκτει.		Gratia gratiam parit.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.		Retia sodalis blandus struit.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, ϗ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.		Sincerum oportet esse sodalem, et non obliqua animo volvere.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·		Durum est non amare :
Χαλεπὸν δὲ ϗ φιλῆσαι·	275	Durum est etiam amare :
Χαλεπώτερόν δε πάντων,		Durissimum verò omnium,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.		Non frui re amatâ.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.		Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit [usus
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.		Mendicus mendico invidet.

Ὁ νεύσας ὀφείλει.	280 Qui annuit, debet.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.	Odium amicitiam findit.
Στέργε ἀδελφοὺς, καὶ οὐ μητέρος ἀθέτει μήδεα.	Fratres dilige, et matris consilia non aspernare.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.	Rara avis in terris est gratia.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.	Ulula cum lupis, cum quibus conversaris.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φιλοί.	285 Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ θ'. — CAP. IX.

Εὐφροσύνη, Λύπη. — *Gaudium, Dolor.*

Κίσσῳ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.	Hederâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Οἱ ναῖται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναίταις.	Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.	Myrtus affert dolores.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἁλιεύω.	Reti xiphiam, escâ stultos capio.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.	290 Morbus regius etiam non vocatus venit.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.	Lamentans consolatione indiget.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.	Curas cithara tollit.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.	Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Βόστρυχον ἠπίαλος τίλλει.	Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Τὸ τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.	295 Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκέσα.	Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.	Discis delectabantur et jaculis jaculantes.
Στήθεα κρούε, καὶ μοῦ ἀκουσθήσεται.	Pectus pulsa, et flebilis vocula audietur.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἐψῆσαι βουλάς.	Non sinit maturare consilia luctus.
Θωΰσσοντος ἑνὸς, θωΰσσει δὴ ἕτερος.	300 Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Βλώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.	Adveniente periculo gaudium perit.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.	Pectoris immutat gaudium tristitia.
Μάτην ἰαύει θεωρός.	Frustrà tempus terit spectator.
Καγχάζει χωλὸς λαγόνα κλάοντος ὀρθοῦ.	Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.	305 Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Πραπίδας πτίσσει λύπη οἰκεία.	Tundit præcordia dolor intestinus.
Ἠλίθιος καὶ ἄτερ λύρας κελαιδοῦ ἄλλεται.	Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.	Oblectant animum doloribus irretitum chelys et fides.
Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.	Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ι'. — CAP. X.

Ἐλπὶς, Φόβος. — *Spes, Timor.*

Ὅπλα ἕσθω ὁ δειλός.	310 Qui metuit arma induat.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.	Terret strix infantes.
Φόβον τίκτει φάραγξ.	Præcipitium timorem parit.
Οὐρανὸν βροντὴ καὶ αἶαν, θῆράς τε πτοεῖ.	Cœlum et terram tonitru, et feras terrefacit.
Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη.	Sponde, propè est damnum.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.	315 Favor fovet spem miseri.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.	Facilè timidos terret strepitus.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥξας ἥλιπας οὐ πωλεῖ.	Post festum veniens calceos non vendit.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.	Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Τυφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον, καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.	Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
Νενίηλον κλωβὸς σώσει.	320 Attonitum servabit cavea.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.	Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ια'. — CAP. XI.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία. — *Sævitia, Misericordia.*

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.	Vehemens cum vehementi optimè conversatur.
Ἱκέτου ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτᾷ.	Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα, ὁ χολῆς πρηθόμενος.	Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.	325 Cilium iræ indicium est.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.	Pectus misericordiæ fons est.

Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἔστι σπουδαίου ποιμένος.	Deglubere oves non est probi pastoris.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτιστής.	Irascentes odit conditor Olympi.
Κἂν ἀνώγωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.	Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Στρῆνος σύρβην ὄρει, μῆνις λύσσαν.	330 Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Σκῦτος ἔχει σπαρασσόμενον κύων δηκτικός.	Cutem gerit laceratam canis mordax.
Τίγριδος ἄλει ἑταιρείαν.	Tigridis evita sodalitatem.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.	Lædit virum animus in iram lapsus.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε στέλλει.	Odium iramque crux reprimit.
Τύραννοι αἴσυλοι οὐ κόλων τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου, χορτάζονται.	335 Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.	Pumilio terrabilia minatur.
Ἰκτῖνον τένδων καὐτὸς ἐκβήσῃ ἰκτίν.	Milvum comedens et ipse milvus eris.
Πάπταινε, καὶ πρᾶος ἴσθι, ἅμαξαν διφῶν.	Circumspice, et mitis sis, qui plaustrum quæris.
Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, καὶ οὐ στίζει.	Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Ἐριννὺς αἰνὴ θωὴν ἐν κόλπῳ βόσει.	340 Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τέλλεται.	Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.	Homicida judicio obnoxius est.
Νάννη παιδὸς σμώδικας παρακαλεῖ.	Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Ἐλεὸς ἔλεος οὐκ οἶδεν.	Nescit misereri mensa coquinaria.
Οἴα ἡ οἶζυς πρὸς οἶκτον κέλευθος.	345 Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβʹ. — CAP. XII.

Πόλεμος, Εἰρήνη. — *Bellum, Pax.*

Ἀηδὼν μὴ εἰς μῶλον καλέσει ἀετόν.	NE ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.	Præter pericula obses nihil lucratur.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.	Rixa rixæ causa est.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.	Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.	350 Sagittarius absque pharetrâ.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει στία.	Fundæ lapillo Goliath cadit.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείστους.	Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργει ἐν αἰπείῳ.	Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Ὃν δεδιὼς οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.	Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Νικᾷ ἕνα πιτάνα.	355 Superat unum turma.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.	Insuperabilem paritèr et debilem bellum domat.
Ἰθὺς καὶ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.	Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς θνατὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.	Homo macilentus arma gerere non valet.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.	Quævis terra convitiatorem alit.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.	360 Pax auget facultates.
Οαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνέωμαι.	Uxorem malam obolo non emerem.
Ἀμφὶ κραίρας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.	Circum caput contentionem jactans terribilia eructa.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.	Post acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγʹ. — CAP. XIII.

Φήμη, Δυσφημία. — *Fama, Infamia.*

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰονῶσι τοὺς σπουδαίους.	FAcilè improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐστι.	365 Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.	Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.	Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; sed fama bona et honesta.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.	Magna fama quod nihil est, esse facit.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.	Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.	370 Turpitudo et scelus laudem suffocant.
Ἀμεύει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.	Pertransit nisi suffocetur statim fama.

ΚΕΦ. ιδ'. — CAP. XIV.

Μισθὸς, Ποινή. — *Præmium, Pœna.*

Greek		Latin
Βότρυας οὐ κύει ἄκανθα.		Non producit racemos spina.
Οἱ διφάοντες ἐν πόντῳ ληΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.		Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.		Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Πληγὴ νώτου φίντις.	375	Plaga dorsi auriga est.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.		Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Ὀρταλὶς ᾠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.		Gallina ova pariens libera est.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.		Non omnes tiarâ digni sunt.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.		Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Οἱ ἀείδοντες τοῦ πλάδου γλίχονται.	380	Cantatores amant humores.
Βακτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.		Baculum attollens verbera minatur.
Μόγον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.		Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.		In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.		Merces virtutis laus est.
Αἰκία καὶ μώλωψ.	385	Verbera et vibex.
Ἑὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.		Suam quisque pellem portat.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.		Dignum patellâ operculum.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.		Cessantem punit flagellum.
Κοιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.		Nunquam ventrem explet tartarus.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.	390	Minor culpa, minor pœna.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.		Vibex in corpore, sulcus in agro.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκην χοίρους δονεῖ.		Quod dulce est scuticæ instar porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'. — CAP. XV.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος. — *Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.*

Greek		Latin
Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.		Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Ἀκκὼ, κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἁνδάνοντα μὴ λαλεῖ.		Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.	395	Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.		Lingua mala acutior cuspide gladii.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.		In opere existens fur non vociferatur.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.		Noxa sortitur crebra maledicos.
Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.		Inanis est vulgi sermo.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.	400	Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε.		Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Λόγος ἀσελγὴς ἔθη χλίει μειράκων.		Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.		Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.		Voci anguilla nocet.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	405	Raucedo vocem inhibet.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.		Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Ἐχθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν.		Inimicus quidem mihi ille est, æquè ac portæ inferorum.
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.		Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.		Balbutire licet, donec loqui possimus.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	410	Sicut fur furans clamavit.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.		Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.		Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.		Verbis fames non obtemperat.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.		Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.
Φθέει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.	415	Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.		Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.		Sermo doloris remedium est.
Ἐρεσχελῶντα ἐρεσχέλει.		Cavillatorem illude.
Οὐδεὶς κρώζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κικκάβη.		Nemo meliùs crocitare novit, quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛʹ.		CAP. XVI.
Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζωα.		***Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.***
Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κιναδὸν φωλεά.	420	EXcipit fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.		Pessima arbutus fert poma.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.		Ex caudâ calceamentum vile.
Τὶ κηφῆσι καὶ μελίσσαις;		Quid fuci commercii habent cum apibus?
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.		Lupo similis est fiber.
Τὸ κιῤῥὸν χροὰ ἐράσμιος.	425	Fulvus color amabilis est.
Κάγχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.		Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Κατῆλιψ οἴκου κρηπίς.		Fundamentum domûs trabs est.
Κάνωπον οὐ δίει κόριν.		Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστὶ, ἰωγήν σου Πὰν παρελεύσεται.		Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν βούτυρον δίδωσι σίδη.	430	Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.		Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.		Apes fumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ᾽ οὐκ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖς.		Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Καρύκην βροῦκος ἐριθάκην τ᾽ ἀθετεῖ.		Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus aversatur.
Βύνην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.	435	Hordeum madefactum et piper cis relinquit.
Βρύον μὲν ἐλλὸς, ἀλλ᾽ οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.		Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Γραβίου οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.		Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Φασιανὸς προύνης πρύτανις.		Phasianus pruni custos atque inspector est.
Φέρβει ψῆσσαν φακῆ.		Nutrit lenticula latum piscem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ, Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον ἀλλὰ βάτον.	440	Rosa senescit brevi tempore; ubi verò transierit, Inquirens invenies non rosam sed rubum.
Ἀχρὰς βαῖον οὐ φέρει.		Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Βαίταν ἐνδύει βαιόνι.		Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ᾽ οὐ διώκει.		Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fugantur.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	445	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθαλὸς μελίττας.		Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.		Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Τὸ μὴ εὗον, πῦρ οὐκ ἔστι.		Quod non urit, ignis non est.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.		In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	450	Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpè malorum causa est.
Καιομένη ὄστλιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.		Urens scintilla vittam non curat.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.		Irrigat ros herbam virentem, et calor solaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.		Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.		Grave onus asini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.	455	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.		Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.		Fructûs immaturi nullus est usus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλη ἄγνωστος.		Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Ἐν πλίθρεσι πλέθρα κάλλιστα.		Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis et herbosis locis sunt.
Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	460	Non est regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τῆ βόος.		Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ ὀκνύνει.		Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.		Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.		Cancri marini incessum imitatur.

Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	465	Caret squamis rubeta.
Δίλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.		Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρίσεις.		Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὄμφαλος ἐν μέσῳ.		Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.		In fluviis et stagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴόν τε, ἡδεῖαν ἰόρκοις βοράν.	470	Ida mons hibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.		Ex juncis facti sunt labyrinthi.
Ἄμπελον Ἶξ οὐχ ἱμάντα ἴπτει.		Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.		Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείην νικᾷ χελώνη.		Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	475	Non fit ex speltâ vinum merum.
Βαύζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαύζει καὶ ἕτερος κύων.		Latrante uno, latrat statim et alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπούσης.		Hinnit pullus, equâ absente.
Τὰ νηρὰ φιλεῖ νῆσσα.		Humida quæ sunt anas diligit.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.		Turget etiam grossus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	480	Non absterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.		Absque pediculo pomum non crescit.
Ζαλείας κράδη κριὸν τέρπει.		Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλου κρεμωμένη πτοεῖται.		Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Γέῤῥον ἰξύας θραύει.		Ferit lumbos scutum Persicum.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.	485	Medetur visceribus clibadium.
Εἰ πράσῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.		Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Ψῆσσαν φορύων νοτίδα ἕξεις.		Latum piscem pinsens humorem habebis.
Θοοὶ κυψέλης οὐροί εἰσιν αἰγιθαλὸς καὶ ἀνθρήνη.		Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
Ἐκ πόρτεως βοῦς γίνεται.		Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	490	Mel diligit ursus.
Ὀροβοὶ, ἀκοστὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.		Ervum, hordeumque et alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.		Vitæ signum pulsus est.
Ἐν νήσῳ σκῶρ νύσσει.		In insulâ oletum punctim cædit.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.		Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluenta volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	495	Una hirundo non facit ver.
Μυδάει μώλυζα κναομένη.		Putrescit allii caput resectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.		Nardum immaturè carpit imperitus.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.		Optimus hœdi custos est lupus.
Λόφος κἂν λισσὸς ᾖ, μάσθλῃ ὀφείλεται.		Cervix jumentorum, licèt glabra sit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαστρον, εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	500	Alabastrum, nisi album sit, non est bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.		Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.		Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.		Balare oves solent, non homines.
Τὰ οὔατα ὄνον δηλῶσι.		Ex auribus cognoscitur asinus.
Κοσμὸν προστιθεῖσι κάλχη σίγλαι τε.	505	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Ἴπτει λήϊον ὕη πολλή.		Lædit nimia pluvia segetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.		Adunco prædam rostro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολιός.		Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἄμβη ἤτε κάμαξ οὐκ ἰαίνουσι.		Supercilium petræ et vitis pedamentum non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	510	Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
Θάει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.		Docet etiam accipiter pullos suos.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.		Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρῃ κοράκων.		Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.		Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	515	Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.		Solus asinus rudit.
Στελὶς πίτυος ἴδος.		Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.		Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
Γάγγλιον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.		Nervi contortionem planta virens non sanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.	520	Non omne id quod fulget aurum est.
Χῆνα ἀποστείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.		Anserem emittens, anserem recipies
Οὐ φυσᾶται μολγός.		Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἰῶν ἡγεμών ἐστι,		Aries ovium dux est.

Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.	Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὁρμιᾷ ὄνον ῥαδίως δήσεις.	Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.	Tripudiant surculi stolone amputato.
Σκίλλαν σκολοπένδρα στείβει.	Calcat squillam scolopendra.
Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπόν σου μὴ ἴαπτε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.	Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.	Haud similis est ciceri galiopsis.
Οὐ τρέφει Θᾶσος θάψον.	Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Δεῖσα σοῦσον φθίει.	Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.	Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἰσχίν τ' ἰσίκιον.	Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχὶ ἅπας μαρμαίρων μήκωνα δρέπει.	Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνῃ.	Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι·	Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰανὸν ἰὸν πίει.	Indè verò aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγουσι.	Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Κέδματα καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.	Diuturnos ex defluxione affectus, et picam, vix tollit garum.
Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.	Nascitur in hortorum areis helleborus.

ΚΕΦ. ιζ'. — CAP. XVII.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα. — *Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamentum.*

Εἰς Ἀτυχίαν. — In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος	Opes Aristidæ bucula una, et lanigera
Ἦν δ' ὄϊς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.	Erat ovis: His famem expulit à januâ.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδῖς	Privatus autem est utrâque: ovem enim lupus occidit, partus
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.	Buculam: pauperies verò perdidit armentum.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας,	Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.	Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Ἐὰν ληκῇ νοῦμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος,	Si resonat nummus, qui in sacculum immititur,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαιροῦνται.	Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ	Aurum sanè et argentum pulvis sunt, et ipsi
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.	Lapides in calculosâ maris crepidine.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.	Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.	A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.	Manet unumquemque id quod passurus est.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.	Lubrici sunt fortunæ gressus.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.	Non semper desiderio satisfacit calculus.
Χίλιαί ποτε δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χείλη.	Vel mille calamitates sunt inter calicem et labra.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.	Nullum infortunium solum.
Ἰοῦ, ἰξοὺς φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.	Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.	Nervi belli argentum est.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.	Fortunato omne solum patria est.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.	Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματά ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.	Opes sunt vita improborum hominum.
Κάκιστος θυσάνων κοσμὸς ἰλύς.	Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Ὁ νοῦμμός ἐστι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.	Nummus est anima et lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.	Non omnis dies damni expers est.
Τοῖχον χρόα κάζει.	Parietem color exornat.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.	Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Λιπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.	Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον, ὁμέγα ρτον δάμνησι λαόν.	Grave paupertas malum est, et intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκι ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.	Orphani sicut venti sæpenumerò vagantur, non habentes jus esculentum.

Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.	Fortunâ cardinem movente benè nobiscum agitur.
Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος, λαοῦ εἰσὶ λοιγός.	Fames, pestis et bellum populi sunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πολλάκις τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.	575 Gemmas et Arabicum lignum juvenes seneque in pretio habent.
Ἰδία ἑστία ἁπάντων ἄριστον.	Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.	Mortem Parca affert, opes rursus ac facultates aufert.
Χρήματα ἀνήρ.	Divitiæ virum faciunt.
Εἷμα ἀνήρ.	Vestis virum facit.

ΚΕΦ. ιη΄. — CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.	580 Vespera diei terminus est.
Τέρσεται κράστις ὀπώρας μολούσης.	Arescit gramen, veniente Autumno.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.	Ætatem non tegunt tempora.
Χιτῶνα χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.	Tunicam nix lanamque accersit.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς αἴθει.	Urit maturè urtica vera.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω καὶ δέκα.	585 Habet annus menses duos et decem.
Μνοῦς ἔτη προδίδωσι.	Lanugo annos prodit.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.	Non semper æstas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἴδει.	Finem ævum ignorat.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.	Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	590 Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.	Exsiccat lilia frigus.
Τὸ εἶθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.	Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.	Feræ instar annus currit.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτε.	595 Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄχρις ἂν στίλβῃ ἠώς, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγετε.	Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.	Incurvat genu senectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴουλος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.	Ætatem plerumque indicat lanugo.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.	Antiqua sunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	600 Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.	Grave senectus est hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.	Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.	Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Δείλη τὸ ἠλίκον ἤτριου φαίνει.	Vespera quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.	605 Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Ὥρα ὥραν μινύθει.	Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.	Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ΄. — CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής. — *Miscellanea.*

Ἀτενηρὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.	Fœtum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Βλάπτει ἴλλους ὑγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στιλβόντων.	Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus solis radiis.
Οἱ ὑφῶντες ἄγνυθας οὐ λείπουσι.	610 Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.	Variæ merces in foro quæri solent.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.	Pessimus humor ex mucore fluit.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πτίλου ψιλότερον.	Plumbo grævius est, et pennâ lævius.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφοῦσθαι μανικόν.	In febre acutâ surdescere furiosum.

Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τουτέοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.	615	Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.		Non propulsat frigus storea.
Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;		Quæ splendori cum tenebris communio est?
Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.		Aciem potiùs quàm curvitatem scalprum amittet.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη καὶ ῥαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.		Tantum est discrimen inter concavitatem et convexitatem, quantum est inter album et nigrum.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.	620	Fragmentorum custos sporta est.
Φλιὰ οἰκίας στέμμα.		Vestibulum domûs ornamentum est.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.		Urinatori manus sunt remi.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.		Expellit luctum magas.
Πύθει μαμηρὰ σαθήριον.		Putrefacit mamera satherium.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	625	Frigefacit suavitèr corpus susurrus.
Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλασαν ἀθήρ.		Coacervatam non patitur grandinem arista.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.		Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Ναρτάλου λώϊον κάρδοπος.		Mactra nartalo vase melior est.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.		Adversatur tenebris lucerna.
Οὐ κόβυλις βράβυλα μινύθει.	630	Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.
Ξίφεος δίκην μύδρος ἐστίν.		Ferrum ignitum instar gladii est.
Ἴβδην ἐν πυθμένει ναὸς μάου.		Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Ἀγκύλου ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ᾽ ἁλώσεις.		Curvo sine hamo pisces non capies.
Τὸ ὅλον ψωθίου μεῖζον.		Totum parte majus est.
Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.	635	Lilium malleus non perficiet.
Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.		Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.		Non est auster sine pluviis.
Κάμπτει εἴς ποτε γνώμην ὁ ἀστάνδης.		Flectit interdum sententiam cursor.
Χαλκείῳ πόδας τιβὴν τίθησι.		Aheno pedes supponit tripus.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήσεις.	640	Forfice pilum non resecabis.
Τοῦ ἔδειν ἀθάραν ἀδαήμων παυέστω.		Pulmentum edere qui nescit desinat.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.		Princeps digitorum medius est.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χράεται ἱππεύς.		Loco currûs, equis utitur eques.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.		Non est hasta absque cuspide.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βουνός.	645	Non est collis spadonibus anchora.
Βορέαν ἅλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.		Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.		Matris imago filia est.
Ἔλινος ἡνίᾳ οὐ δέεται.		Habenâ ramus non ligatur.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.		Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	650	Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς ὀϊζυρός.		Obscurum infaustus numerus tegit.
Λίπτει ἰκμάδος αἴγειρος.		Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ᾽ οὐ λιμὸν ἐλεφαίρει.		Cor quidem aliquandò crepitus, sed non famem decipit.
Νίφει γυῖαν ψιάς.		Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	655	Cauda semper extremum est.
Ἴτρια κύστιν ἔχει.		Imæ parti ventris vesica inest.
Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.		Lustra feris saltus præbet.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πηδᾷ.		E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.		Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Σύφαρ ἴψον ψαφαρὸν ποιεῖ.	660	Anguis exuvium suber aridum reddit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.		Colunt Seres audientes Satyros.
Σπολὰς πείρινθος ἀμείνων.		Vestis pellicea crate melior est.
Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.		Mutilatum nasum lavans sapit.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.		Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	665	Non admittit rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ αἴρα.		Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Φυρομένου οἴνου φύσις ἔῤῥει.		Mixti vini natura perit.

Ἀβάρας ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῆσι ζῶντες.		Placentas appetunt, et coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρίμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.		Prope littus cadens grandis ramus terram et mare movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.	670	Spelunca non est tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.		Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπιλὸς θόλον μιαίνει.		Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένου ἀγκῶνος.		Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.		Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	675	Tesseræ præcipitium minantur.
Λιγὺς λίγυς λυβήλεως σμῆξιν σφάλλει.		Argutus Ligur securis ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.		Saturnus morosorum est genitor.
Τόξου ἄκων τρίζει, προκὸς δορὰ οὐδέποτε.		Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λευκανίαν ὀφείλει.		Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.	680	Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.		Gæsum fiscillæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίου ἰκρίον ὠνήσῃ.		Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.		Nauta qui es Neptunum placato.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ στίλης οὐ πωλεῖται.		Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.	685	Evacuat sors mulctram.
Κόαξ καὶ κοΐ σπάταγγον ἄγουσι.		Coax et coï spatangum agunt.
Ὕ, ὗ, τινθαλέου ῥινὸς αὐδή ἐστι.		Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Οὐδ' ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.		Neque hic aut ille fecit, neque ego.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔαμ γεγένηται.		E latere Adami Eva facta est.
Ἐρωεῖ Ἑλλέβορος λειχῆνα.	690	Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾷν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.		Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.		Non emerem ullâ ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύω ἔχει ἄνθρωπος.		Dentes homo triginta et duos habet.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτῳ βάριδα.		Poculum Baccho, et navigium Plutoni.
Ἥραν ἰσάλη οὐ κάζει.	695	Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.		Succum dat scandix, non suber.
Ὅπου δαγὺς, ἐκεῖ κρύος.		Ubi glacies, ibi frigus.
Λεκάνης καὶ ἄμβικος χρείαν ταμίας οἶδεν.		Catini et ollæ usum promus condus novit.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.		Ren ferculum periculosum est.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιτο.	700	Prope littus currat lembus.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.		Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.		Fimbria vestem continet.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.		Facto motu arteriæ saliunt.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.		Lenitèr irrigat aquæ ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	705	Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Ἅμαξα τόρμης στερουμένη ὄλλεται.		Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θίασόν τ' οὐκ ὄρει.		Tumultum cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾷν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.		Stertere et dormire ejusdem animalis opera.
Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει πότε.		Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud subit.
Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	710	Poculo saga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.		Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Mors, Vita.*

Κιρσὸν κνάειν κινδυνῶδες.		Varicem scindere periculosum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπές εἰσιν ἅπαντες.		Ex argillâ omnes homines facti sunt.
Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.		Ut fœnum, ita et homo arefit.
Κουφὴ σκιὰ καὶ ἀτμίς ἐστιν ἀνδρῶν βίος.	715	Vana umbra et vapor est hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαζομένων.		Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.

Φοξὸς ὑγιὴς, οὐδέποτε νοσεῖ.	Si sanus is est cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος καὶ πέμφιξ.	Cinis homo est, flos et bulla.
Ἁπάντων Χάρων κάλπην βάπτει.	Omnium Charon urnam submergit.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.	720 In fruticeto mortuum nè sepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐστι καὶ καπνός.	Vita mortalium cinis est et fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.	Sua cuique vita obscura est.
Ζάγκλῃ μοῖρα ὀξείᾳ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.	Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.	Constans nihil in vitâ videtur esse.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	725 Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία, τοῦ θανάτου βέλη κλάει.	Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.	Pronus terram spectat.
Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.	Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.	Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέννου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	730 Patrui exequias nè omninò asperneris.
Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς.	Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.	Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.
Σμύχει πρόκα στέλεχος σμίλαξ.	Celeritèr cadaver taxus venenata consumit.

Dicta Septem Græciæ Sapientum.

SOLON.	Γνῶθι σεαυτόν. Nosce teipsum.
CHILO.	Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
PITTACUS.	Καιρὸν γνῶθι. Occasionem cognosce.
BIAS.	Οἱ πλείους κακοί. Plures sunt mali.
PERIANDER.	Μελέτη τὸ πᾶν. Industriæ nihil impossibile.
CLEOBULUS.	Ἄριστον μέτρον. Modus est optimus.
THALES.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, prope est damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum et idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores brevitèr proponere sufficiat.

Attici mutant { *σ* in *ξ*, ut *ξὺν* pro *σὺν·* *σσ* in *ττ*, ut *θάλαττα* pro *θάλασσα·* *σ* in *ϱ*, ut *ἄῤῥην* pro *ἄϱσην*, *vir:* et contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt {
- *η* pro *α*, ut *φιλίη* pro *φιλία*, *amicitia.*
- *ε* pro *α*, ut *γελέω* pro *γελάω*, *rideo.*
- et contrà *α* pro *ε*, ut *τάμνω* pro *τέμνω*, *seco.*

Ex consonantibus *κ* pro *π*, ut *κῶς* pro *πῶς·* *π* pro *φ*, ut *ἀπαιϱȣ̃μαι* pro *ἀφαιϱȣ̃μαι·* contractionibus prorsùs abstinent, et diphthongos resolvunt.

Dores usurpant {
- *α* {
  - pro *η*, ut *φάμα* pro *φήμη*, *fama.*
  - pro *ε*, ut *πιάζω* pro *πιέζω*, *premo:* *γα* pro *γε*, ut *ἔγωγα* pro *ἔγωγε.*
  - pro *ω*, ut *μȣσᾶν* pro *μȣσῶν*, *musarum:* *πϱᾶτος* pro *πϱῶτος*, *primus.*
  - pro *ει*, ut *κλᾶδας* pro *κλεῖδας*, *claves.*
- *η* pro *α*, ut *ζῆν* pro *ζᾶν·* et pro *ει*, ut *κοσμῆν* pro *κοσμεῖν.*
- *ω* pro *ȣ*, ut *μῶσα* pro *μȣ̃σα*, *musa;* et pro *ε*, ut *ὥνεκα* pro *ἕνεκα.*
- *αι* pro *ει*, ut *αἴθε* pro *εἴθε*, *utinam.*
- *ευ* pro *ȣ*, ut *ἀλεῦμαι* pro *ἀλȣ̃μαι*, *saliam.*
- *οι* pro *ȣ*, ut *τύπτοισα* pro *τύπτȣσα.*

Ex consonantibus *σδ* pro *ζ*, ut *συϱίσδω* pro *συϱίζω·* *σ* pro *θ*, ut *σιὸς* pro *θεὸς·* *κ* pro *τ*, ut *πόκα*, *ὅκα*, pro *πότε*, *ὅτε*, *aliquando:* et contrà *τ* pro *κ*, ut *τῆνος* pro *κεῖνος*, *ille.*

Æoles utuntur {
- *ω* pro *ο*, ut *κῶϱος* pro *κόϱος*, *puella.*
- et contrà, *ο* pro *ω*, ut *ἔϱος* pro *ἔϱως*, *amor.*
- *ε* pro *α*, ut *θέϱσος* pro *θάϱσος*, *audacia.*
- *αις* pro *ας*, ut *καλαῖς* pro *καλὰς*, *bonas.*

Ex consonantibus *ππ* pro *μμ*, ut *ὄππατα* pro *ὄμματα*, *oculi:* et *β* ante *ϱ*, ut *βϱάκη* pro *ῥάκη*, *cento.*

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut *κάλος* pro *καλὸς·* et aspirationem rejiciunt, ut *ἤλιος* pro *ἥλιος·* atque pro *ι* consonantem sequentem geminant, ut *σπέῤῥω* pro *σπείϱω*, *χέῤῥες* pro *χεῖϱες.*

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

PROSTHESIS est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo;* σμικρὸς, pro μικρὸς, *parvus.*

APHÆRESIS.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum;* ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus.*

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑρόμην pro εὑρησάμην, *inveni;* ἐγένατο pro ἐγεννήσατο, *natus est.*

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε, *sumpsit;* ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter;* ξεῖνος pro ξένος, *peregrinus.*

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, *domus;* Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum;* βρῖ pro βριαροὶ, *robusti.*

PARAGOGE.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras;* τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat.*

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramo.* Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli ἀντιστοίχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul;* θάλαττα pro θάλασσα, *mare.*

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ut ἔρξω, *faciam,* pro ῥέξω, à ῥέζω· ἔπραθον pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto;* ἔδρακον pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video;* καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis;* κάρτος pro κράτος, *robur.*

SYNALŒPHA.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea;* τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, *nomen;* θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum.*

ANADIPLOSIS.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι· ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς· ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

Γνωριστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρηστολογία· hoc est, Modus singularis inflexa verba cognoscendi, et illa in sua Themata brevissimè et sine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris personis et modis, docuimus modum compositionis verborum; hìc verò docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex supra-dictis igitur Regulis facile est deprehendere quod illa in suâ flexione et formatione triplicitèr immutentur: nimirum,—

Init. In initio (licèt hoc non omnibus contingat), in fine, et in medio, idque in omni voce, viz. activâ, passivâ, et mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica et temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν· in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, et in altero duabus à parte ante: et ᾄδω, ᾖδον, ᾖκα, ᾖκειν, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut et ἐγγύζω, ἤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α, ε, et ο in præsenti sunt breves, et in præterito mutantur in longas.

Fin. In fine verò, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò et secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, et secunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾖσμεθον, à verbo ᾄδω· et ἤσμεθον, ἡδόμεθον, à verbo ἥδω· excepto tamen primo et secundo futuro passivæ vocis, ut supra diximus.

Præterea, accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω· πλήθω, πλήσω· ἀνύτω, ἀνύσω, aliquandò mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην· λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι et λέλημμαι· in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. et in μ proximam suam affinem in præt. perfecto pass. quemadmodum et β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. et in μ in præt. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea, accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ sunt α, ε, ο, in longas mutentur in aliis temporibus, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀπορέω, ἀπορήσω· πληρόω, πληρώσω.

Med. In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquandò in breves, et vice versâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον· ψάλλω, ἔψηλα· et aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· et aliquandò præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· et aliquandò adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· στέλλω, ἔστειλα· et aliquandò nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· στρέφω, ἔστροφα.

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz. ϑ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratiùs hìc examinemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τȣ̃ σ, quod in genere et καθόλȣ vocavimus Servile, ob ipsius multiplicem et maximum usum. Postea subdistinximus istud in Explicitum, Implicitum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activâ et mediâ voce. Præterea in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præter. perfecti passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eo quod semper sit annexum suo termino αι· viz. σαι, ut τετήρημαι, τετήρησαι. Dein datur σ quod semper subsequitur Dentalem aspiratam ϑ· nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à ϑ, vel ab α et ε, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετήρησθον· vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, et interdum non (prout in Regulis nostris declaravimus), quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas et potestas τȣ̃ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, et nullus hactenùs (quem scio) manifestavit.

Servile, seu χρήσιμον, et suæ potestatis, σ.

- Vox Activa
  - Explicitum. σ λύσω.
  - Implicitum. σ λείψω.
  - Potentiale. σ σπερῶ.
- Vox Passiva
  - Terminale. σ τετήρησαι.
  - Philothetum. σ τετήρησθον.
  - Hotethetum. σ τετέλεσμαι.
- Vox Media
  - Explicitum. σ λύσομαι.
  - Implicitum. σ λείψομαι.
  - Potentiale. σ σπερȣ̃μαι.
  - Philothetum. σ ἐσπείρασθε.

Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum (viz. Labiales et Palatinas) posse etiam dici Implicitas et Explicitas: nam in duplici consonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψομαι π est implicita, et per consequens β et φ ob affinitatem: et in ἐλεξάμην κ est implicita, et eâdem de causâ γ et χ. Verum in ἐτυπτόμην π, et in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι· λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

Primò rejiciantur à parte ante incrementa syllabica seu temporalia (si adsint); si enim nulla sint, nulla datur dubitandi causa. 1.

Secundò rejiciantur à parte post termini, necnon terminales consonantes, ut et σ quocunque modo consideratur. 2.

Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam η, ω, vel ι, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω· ἔτραγον, τρώγω· ἐτράπην, τρέπω· quemadmodum et ι rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit, secundum Regulas traditas de incrementis verborum. 3.

Observandum est prætereà, quod rejectis terminis à parte post in pass. voce et in mediâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei; si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σ, et per consequens duo τ, vel aliquam vocalem mutabilem, α, ι, ο, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur. 4.

Nota igitur, rejecto ς Terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι et verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò α, tunc aliquandò ζ, aliquandò α, est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ: viz. η vertitur in α vel ε, et alterutra erit figurativa. Prætereà ω vertitur in ο, quod est figurativa; si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecè ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per ω, pass. verò seu mediæ per ομαι, et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et passivum seu medium per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelligantur quæ hactenùs diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis authoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερεσάχθην, διηράξαντο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσε, παθήνασθαι, ἐπισημηναμένα, ἐπανασεισθῆναι, ἐπιτετροπευμένας, ἐπεπυργώμεθα, ἐῤῥωφήσθω, ἀπελαθήσεσθαι, ἀναδραμὼν, κατεβίω, καταγεὶς, ἀπέδρα, παρέβη, &c.

Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis mod. infinit. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλείβω· dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν. Ἐξαλεῖψαι.

Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εκε uno duplicato perfecti, et altero simpliciter repetito plusq. perfecti, et ex termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω· quod si π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π sicut et β mutantur in φ ob θ sequens terminale. Ἐκέκαφθε.

Est aor. 1. pass. voc. qui cognoscitur ex termino θ et terminali θην, et incremento syllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis Thematica, quia in illis, juxta regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, Ἰλιάδ, ῥαψ. ο. ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coerceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ· ὃν τέκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτικεν αὐτὴ, *quem peperit ipsa*. Θεὺς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; ῥαψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum consonante terminali θην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, *onero*, et ὑπερσάττω, *satis superque onero*: nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duo σ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθην· πλέκω, ἐπλέχθην. Ὑπερεσάχθην. *Dico virtualitèr, quoniam ζ et σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ est implicitum, et per consequens γ, κ.*

Constat esse aor. 1. med. voc. à termino σαντο, unà cum σ quod erat implicitum in ξ, ut τύψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω restabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum nè tum quidem invenies; Διηράξαντο.

verso verò in α reperies esse *ἀράσσω*, *amputo*, *abscindo*, *illido*, et metaphoricè *impeto*; ut *ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινὰ*, *conviciis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. *ἐράγω*, *ἐράκω*, *ἐράχω*, *ἐράζω*, vel *ἐράσσω*· prætereà *ἀράγω*, *ἀράκω*, *ἀράχω*, *ἀράζω*, sive *ἀράσσω*· et quinque superiora, scil. *ἠράγω*, *ἠράκω*, *ἠράχω*, *ἠράζω*, sive *ἠράσσω*. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte futuri efficerent in illo ξ, juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine *δευτεροτρίτον* poterant habere ξ in futuro. Prætereà juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum et ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò et cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari alitèr nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior, sed *χαλεπὰ τὰ καλά*.

Κεκλῶσθαι. Præteritum est perf. pass. inf. Rejiciatur incrementum syllabicum κε, et terminus αι à parte post, cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω· σ verò indicabit esse aliquam figurativam Dentalem, vel ζ vel σσ, sed non erit nisi *κλώθω*, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabum, ut et *πεπρῆσθαι*· à *πρήθω*, *incendo*.

Διεληλυθότες. Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino ότες, et figurativa præsentis, quibus rejectis unà cum *ἐπαναλήψει* Atticâ priorum literarum Thematis, et verso incremento temporali η in ε, et addito termino ω, restabit *διελύθω*· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ Thema est *διελεύθω* inusitatum, pro quo *διέρχομαι*, *prætereo*, et per Metaphoram *dissero*, seu *oratione percurro*. In formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut *θάλω*, *τέθηλα*· *κλάζω*, *κέκληγα*· *φαίνω*, *πέφηνα*· *νέμω*, *νένομα*· et *λείπω*, *λέλοιπα*· sed rejicitur more Atticorum, et *κατ' ἐπανάληψιν* priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut *ἐλεύθω*, *ἤλυθα* communitèr, et *ἐλήλυθα* Atticè; *ἀκόω*, *ἤκοα*, et Atticè *ἀκήκοα*· *ἀλείφω*, *ἤλοιφα*, *ἀλήλοιφα*, et similia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. aor. 1. pass. unde rejiciendum est σθεντα, σ indicabit esse aliquam Dentalem vel σσ vel ζ, et erit *μεθαρμόζω*, *coapto*, quia trissyllabum, ut *ἐξεργασθέντα*, ab *ἐργάζομαι*, *perficio*.

Κεκάσθαι. Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis. Cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, et termino unà cum terminali θ; et Hotetheto σ, quibus rejectis et addito termino ω, fit *κάω*· quod cum non sit neque erit *κάδω*, *κάθω*, *κάτω*, seu *κάσσω*, restat esse *κάζω*, *orno* et *decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. ver. 546.

> Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
> *Horum te, senex, divitiisque et filiis aiunt exornatum fuisse.*

Διεχειρισάμην. Aor. 1. med. rejiciatur ε et terminus σαμην, et quia restat ι, et verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, sc. *διαχειρίζω*, *tractare*, ut *ἐποριςάμην*, à *πορίζομαι*, seu *πορίζω*, *comparo*.

Πεπυκασμένα. Est particip. perf. et plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, et in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativam esse Dentalem, vel ζ vel σσ, et est quidem ζ, viz. *πυκάζω*, *denso* seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perf. med., quare rejicienda est duplicatio in initio σε, et in fine terminus participialis ότες, et quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit impropria diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit *σαίρω*, *scopis purgo*, ut *πεφηνότες*, à *φαίνω*. Verba hujusce ordinis, scil. immutabilium, felicius et citius reperiuntur quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ob σ explicitum. Prætereà puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σε, et addito ω, restabit *πήρω*, quo quæsito et haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis *ἐπὶ*, quâ rejectâ, restabit *ἤρω*, quod si quæram non inveniam: dicam igitur esse temporale incrementum, quod si vertam in ε, erat *ἔρω*, quod tamen non est, quia est *ἄρω*, *apto*, cujus futurum facit communitèr *ἀρῶ*, et Æolicè *ἄρσω*, et ex hoc *ἦρσεν*, et cum præpositione *ἐπὶ*, *ἐπῆρσεν*, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ. ver. 166.

> ——τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
> Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθῆνασθαι. Est aor. 1. infin. med. ideoque ασθαι rejecto, et versâ η, impropriâ diphthongo, in αι propriam, et termino passivæ vocis adjecto, erit παθαίνομαι, *vehementer afficior.*

Ἐπισημηναμένε. Cognoscitur esse particip. aor. 1. med. per terminum αμένε, in quo σ potentiale subintelligitur; quare rejecto termino αμένε, et versâ impropriâ diphthongo η in αι, et addito generali termino in ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio* seu *significo.*

Ἐπανασεισθῆναι. Cognoscitur esse aor. 1. pass. infin. per terminum σθῆναι, quo rejecto σ Hotethetum indicabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo termino cum σ rejecto, et addito communi termino pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversus aliquem concutior*, à σείω.

Ἐπιτετροπευμένες. Hæc vox est partic. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μένες, et duplicato τε à parte ante, et addito termino act. ω, vel pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, administro, in tutelâ habeo.* Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativam ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Est plusquam perfect. pass. undè rejecto in initio incremento επε, et in fine μεθα, restat πύργω· deinde ω in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio* seu *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris.* Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam ο præsentis in ω in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

Ἐῤῥωφήσθω. Constat esse imperfecto pass. mod. imperat. tertiam personam, quare rejiciendum est ε, unà cum ρ, et in fine θω, cum σ Philotheto, et verso η in α, et addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam et ῥοφέω, rectè dicitur *sorbeo* et *exhaurio.* Ejus generis verba facilè etiam deprehenduntur, nam η figurativa longa est indicium quod figurativa primitiva erat α vel ε: neque σ vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima persona præter. perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum.

Ἀπελαθήσεσθαι. Est futur. 1. pass. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, fit ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo.* In hoc verbo debuerat esse σ Hotethetum, ut γελασθήσεσθαι à γελάω, πετασθήσεσθαι à πετάω, secundum Regulam; sed ἐλάω, *pello*, facit ἤλαμαι et ἤλασμαι.

Ἀναδραμών. Est aor. 2. act. ων participii termino rejecto, versoque α in ε, unà cum termino ω, fit ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro.*

Κατεβίω. Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, *vivo.* Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, ἔγνως. sic et βίωμι, aor. 2. ἐβίων, ως, ω, etc.

Καταγείς. Aor. 2. pass. à quo rejecto εις termino participiali, et addito communi termino ω, fit κατάγω, *confringo*, inusitatum, pro quo κατάγνυμι.

Ἀπέδρα. Aor. 2. act. cujus incremento rejecto, et figurativâ α versâ in η, et cum termino verborum in μι, fit ἀπόδρημι, *aufugere.* Hoc esset ἀπέδρη juxta Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum quæ excipiuntur.

Παρέβη. Aor. 2. act. verbi in μι, qui cognoscitur à figurativâ η, quare incremento ε rejecto, et addito termino μι, fit παράβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior.*

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, et alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativus.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	θήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	in 3. prior. decl. ut in præf.; in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θήτον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	αι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, μένοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Pluſ. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	ο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
P. poſt F.	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativus.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præſens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Optativus. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οίμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ὼν, οῦσα, όν
είην	είης	είη		είητον	ειήτην	είημεν	είητε	είησαν	ῆναι	εῖς, εῖσα, έν
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	έσθαι	όμενος, η, ον
οιμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν	ῶν, οῦσα, οῦν
ησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ήσεσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	ούμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
θησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οιμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θείην	θείης	θείη		θείητον	θειήτην	θείημεν	θείητε	θείησαν	θῆναι	θεὶς, θεῖσα, θέν
αίμην	αιο	αιτο	αίμεθον	αισθον	αίσθην	αίμεθα	αισθε	αιντο	ασθαι	άμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ὼς, υῖα, ός
μένος εἴην	εἴης	εἴη	ω	εἴητον	εἰήτην	οι εἴημεν	εἴητε	εἴησαν	θαι	μένος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ὼς, υῖα, ός

Plusquam Perfectum ut Perfectum.

οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον

Subj. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	η		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
θῶ	θῇς	θῇ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
μένος ὦ	ᾖς	ᾖ	ω	ἦτον	ἦτον	οι ὦμεν	ἦτε	ὦσι
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis: sequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in præsenti & imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Terminationes Verborum contractorum in E'Ω.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῆ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῆ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	οῦν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in έω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in A'Ω.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	ᾶς	ᾶ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾶ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾶ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativus Verb. in άω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in O'Ω.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	ους	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in όω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ου	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Optativus Verborum in έω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οἶμι	οἶς	οἶ		οἶτον	οίτην	οἶμεν	οἶτε	οἶεν	εῖν
οίμην	οἶο	οἶτο	οίμεθον	οἶσθον	οίσθην	οίμεθα	οἶσθε	οἶντο	
οίμην	οἶο	οἶτο	οίμεθον	οἶσθον	οίσθην	οίμεθα	οἶσθε	οἶντο	εῖσθαι

Perfectum Passivum.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	πεποιῆσθαι πεποιημένος, part.

Subj. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ῶν, ῦσα, ῦν
ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ύμενος, η, ον

Media eadem cum Passivâ. Perfect. pass. πεποιῶμαι, formatur ut Præsens.

Optativus Verborum in άω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
ῷμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν	ᾶν
ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι
ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι

Perfectum Passivum Optativi.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	βεβοῆσθαι βεβοημένος, part.

Subjunct. Verborum in άω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.
ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ωμεν	ᾶτε	ῶσι	ῶν, ῶσα, ῶν
ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον

Media ut Passiva. Perf. pass. βεβοῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Optativus Verborum in όω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οἶμι	οἶς	οἶ		οἶτον	οίτην	οἶμεν	οἶτε	οἶεν	ῦν
οίμην	οἶο	οἶτο	οίμεθον	οἶσθον	οίσθην	οίμεθα	οἶσθε	οἶντο	ῦσθαι
οίμην	οἶο	οἶτο	οίμεθον	οἶσθον	οίσθην	οίμεθα	οἶσθε	οἶντο	ῦσθαι

Perfectum Passivum.

ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος, part.

Subjunct. Verborum in όω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.
ῶ	οῖς	οῖ		ῶτον	ῶτον	ώμεν	ῶτε	ῶσι	ῶν, οῦσα, οῦν
ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον

Media ut Passiva. Perf. pass. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῷται, ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.

Terminationes Verborum in MI, quæ deſcendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

Indicativus.			Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præſens.		τίθ, ἵς, δίδ, δείκν									
	A	η, η, ω, υ	μι	ς	σι	ε, α, ο	τον	τον	μεν	τε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, ȣ̃, ῦ, σι
	P M	ε, α, ο, υ	μαι	σαι	ται	ύ μεθον	σθον	σθον	μεθα	σθε	νται
Imperf.		ἐτίθ, ἵς, ἐδίδ, ἐδείκν			1.2.3.4.						
	A	η, η, ω, υ	ν	ς	η, η, ω, υ	ε, α, ο	τον	την	μεν	τε	σαν
	P M	έ, ά, ό, ύ	μην	σο	το	ύ μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο
Indef. β.		ἔθ, ἔς, ἔδ			1. 2. 3.						
	A	η, η, ω-	ν	ς	η, η, ω		τον	την	μεν	τε	σαν
	M	έ, ά, ό-	μην	σο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο

Imperativus.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præſens.			τίθ, ἵς, δίδ, δείκν							
	A		εἰ, α, ο, υ, θι	τω		τον	των		τε	τωσαν
	P M		ε, α, ο, υ, σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν
Indef. β.			θ, ς, δ							
	A		ές, ῆ, ω, θι	τω		τον	των		τε	τωσαν
	M		έ, ά, ό, σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν

Optativus Verborum in *μι*.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
	τιθ ἱ διδ										
A P M	εί, αί, οί, εί, αί, οί	ην μην	ης ῀ο	η ῀το	 ʹμεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	εῖ, αῖ, οῖ, εν ντο	έ, ά, ό, ύ, -ναι ε, α, ο, υ, -σθαι
	Præteritum Perfect. Passiv.										
	τιθ ἱ διδ										
P	εί, αί, οί,	μην	῀ο	῀το	ʹμεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	
	[illegible]										
A	εί, αί, οί, εί, αί, οί,	ην μην	ς ο	η το	 ʹμεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	ησαν, εν ντο	εῖ, ῆ, ᾶ, -ναι έ, ά, ό, -σθαι

Subjunct.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.	
		τιθ ἱ διδ	1. 2. 3.	1. 2. 3.								
A P M		ῶ ῶμαι	ῇς, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	ῇ, ᾷ, ῷ ται	 ώμεθον	῀τον ῀σθον	῀τον ῀σθον	῀μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς, εῖσα, ὲν ὰς, ᾶσα, ὰν ὺς, ῦσα, ὸν	έμενος άμενος όμενος
		[illegible]										
A M		ῶ ῶμαι	ῇς, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	ῇ, ᾷ, ῷ ται	 ώμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς ὰς ὺς	έμενος άμενος όμενος

TRACTATUS ALTER,

DE

ARTICULIS.

ARTICULUS duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur *προτακτικὸν ἄρθρον*, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè *ὑποτακτικὸν*, quod Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, *ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.* Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Reg. I. *Quando sermo est de re quâpiam certâ*, de quâ viz. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet articulo; sin minùs, respuit:* ut Isocr. ad Nicocl. *Ὅλως γὰρ εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις·* in quo exemplo *φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων*, et *ἐπιτηδευμάτων*, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola penè sufficeret, ut de usu Articuli minimè dubitaremus; pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

Reg. II. *Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficit.* Demosth. pro Coronâ: *Σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, ϗ τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας, ϗ προθυμίας, ϗ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον.* Ubi *εὔνους* adjectivum, quia præponitur Appellativo *πολίτην*, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scil. pro Adjectivo, pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem: *Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκείας ἦλθον τὰς ὑμέτερας.* Idem in Nicom. *Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἴσγε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσεν*, &c.

Quod si Adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demosth. pro Coron. *Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἐπὶ τοὺς Φωκείας εὐτρεπῆ ποιήσαιτο·* ubi *τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκίας*, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; et potissimùm si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coron. *Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ ϗ Φωκεῦσι ϗ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας ϗ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων·* ubi articulus *τῆς τῶν Θηβαίων* repetitur designando molestiam et stupiditatem Thebanorum.

Reg. III. *In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigunt articulum.* Arist. ad Nicom. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένῃ λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis; Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ et συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις et λόγος, ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis: ut Demosth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας, οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus; ut nomini συκοφαντίας, non item, veluti prædicato.

Reg. IV. *Genitivus possessivus Nominis vel Participii, imò et nomen ipsum à quo possessivum regitur, gaudent articulis;* ut Demosth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τοὺς τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινουμένων et συκοφαντούντων, præfigitur Articulus. Prætereà in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τοὺς, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum et in priori. Interdùm verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, et potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. et Demosthen. pro Coronâ: Οὐ δὲ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

Reg. V. Ante se. Post se. *Nomen quod ante se vel post se habet Pronomen* ἐκεῖνος, η, ο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *semper exigit articulum.* Demosthen. pro Coronâ: Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c. Idem, Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκεύασαι. Idem pro Aristophan. Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασταί.

Reg. VI. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis* μὲν, *quæ præponi, et* δὲ, *quæ subsequi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est et usitatissimus. Isocrat. ad Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) et οἱ δὲ (sc. Tragici.)

Reg. VII. *Nomina propria seu Cognomina, si solitariè ponuntur, rarò adsciscunt articulum.* Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demosthen. adversus Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur, sæpiùs accidit, ut ultimum solummodò sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem; Ἀνέβη μέν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi: Τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης, ὁ Λαμπρεὺς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπρεὺς,) *sed necesse sit ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliquâ præpositione, vel adverbialitèr, tunc articulo maximè gaudet.* Demosthen. adversus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεοντίνην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο', καὶ μικρόν τι πρός.

Reg. VIII. *Nomina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè, exprimitur; ut Halicarnass. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγέννηθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. *Lysias Cephali filius*, &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Coronâ: Ἐπὶ Χαιρονίδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου· h. e. *filius Atrometi*, &c.

Reg. IX. *Pronomen demonstrativum* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus universalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *superadditur, ante istum terminum vendicat articulum, idque venustè admodum.* Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus ità apertè collusionem suam prodidit.*

Reg. X. *Terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nominibus præpositus, articulum post se requirit;* ut Demosth. pro Coronâ: Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως, ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι οὕτω δικαίως, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lysias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρίφεναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demosth. pro Coronâ: Ὁ γὰρ τότε ἐνστὰς πόλεμος ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις ϗ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter et nomen universale aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Reg. XI. *Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, in re certâ ante se exigit articulum;* ut Plato de Legibus: Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὴ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, ϗ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκον ϗ διὰ γένος, ϗ διὰ πλοῦτον, ϗ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de Pace: Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, ϗ βλαβερὰς, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ ϗ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lysias ad Delationem: Καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τινὸς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας;

Quod si ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo destituitur: ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν ϗ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι. h. e. Nullâ enim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeò spondere. Et inferius, Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐστὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέπω ϗ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτου, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut qui æquum est sorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo desertâ, neque per istum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?

Reg. XII. *Genitivus partitivus semper gaudet articulo.* Isocr. Orat. Panath. Ἔτι δὲ τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἷς εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων, ϗ μνησθεῖεν ἂν, ϗ διαλέχθειεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Lysias in Apolog. Ἀλλὰ ϗ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν.

Reg. XIII. *Nulla Pronomina ante se requirunt articulum.* Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος, ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίζασθαι, &c.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quando sonat idem, eadem, idem, *tunc necessariò ante se postulat articulum.* Ut Demosth. pro Coron. Ἐστὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, ϗ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν ϗ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quòd eadem cum populo eligat, et eosdem quos et patria amet, et odio habeat.

Reg. XIV. *Quando præcedunt nominibus adjectivis et nominibus propriis adverbia* οὕτω vel οὕτως, imò et nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, ϗ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi, Ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον ϗ δεινὸν πρᾶγμα, &c.

Reg. XV. Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si numerum designant* ἀπροσδιόριστον, i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Isocr. de Pace: Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον ϗ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν. h. e. quæ dum facerent, cum ipse tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferiùs, Εἰς ἃς πολλοὶ ϗ τῶν ἀστυγειτόνων, ϗ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. h. e. Ad quos multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c. Lysias contra Frumentarios: Πολλοί μεν προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες. h. e. Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti. Demosth. in Aphobum: Τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων. h. e. Cùm autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.

Quod si πολλοὶ *sonat* πλῆθος, h. e. vulgus, *vel* populus, *tunc necessariò desiderat articulum.* Ut Isoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiamsi falsas, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ et opi-

nione judicat. Demosth. adversus Timocrat. Τίς ἦν μόνη φυλακὴ ϗ δικαία, ϗ βέϐαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur sola est custodia, et justa, et firma legum? Vos Populus. Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τῦτο λέγυσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc verò vulgus hoc dicunt, quòd Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si sese habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum.* Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτῦ τότε συμϐεϐηκότα, αἴτια γέγονε τῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit. Demosth. pro Phormione: Τὰ μὲν ὖν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον ϗ συκοφαντίαν. h. e. Verba verò multa, quibus Apollodorus utetur, nugas esse et calumnias putate.

Verùm πολὺς, πολλὴ, πολὺ, quando ponuntur ἀπροδιορίςως, respuunt prorsus articulum, ut Lysias adversus Pandeon: Ὅς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον ὐκ ἐπαύετο. h. e. Hic enim cum me jamdudum negotium facessere non destiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίςων τὺς αὐτὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίυς εἶναι. h. e. Vos in maximis magistratibus eosdem sinitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.

Πλεῖςοι, πλεῖςαι, πλεῖςα, *cùm obtinent locum subjecti gaudent articulo.* Isoc. de Pace: Εὑρήσετε γὰρ τὺς πλείςυς τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, ϗ πλείυς ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν. Reg. XVI.

Μὰ adverbium jurandi *nomini subsequenti articulum largitur.* Dem. in Aphob. Μὰ τὺς θεὺς ἐγὼ μὲν ὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τῦτ' ἀκριϐέςερον, ἢ τῦτον τὸν τρόπον. Ego medius fidius, &c. Reg. XVII.

Quod si conjungatur cum nomine Δία *respuit prorsùs.* Ut Demosth. ibid. Οὐ μὰ Δία ὐχ ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νή. Idem pro Phormione: Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, ϗ τῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία ϗ τὺς θεὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur, ut Demosth. de ordinand. Republ. ϗ νὴ Δία, ὦ Ἄνδρες, &c.

Nomina Appellativa seu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, necessario articulo insigniri debent. Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, et Arist. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi, primas tenet. Reg. XVIII.

Sæpè articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum, ut οἱ ἐν πόλεσιν, hoc est, Cives, Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adolescentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, Emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid simile. Demosthen. in Philippo: Καὶ γάρ τοι διεςηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, hoc est, Cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμϐάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαςον, τὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ ςρατιωτικὸν, τὺς δ' ὑπὲρ τὸν καταλόγον ἐξεταςικόν. Reg. XIX.

Pari modo, οἱ ἔπειτα, posteri, τὰ ἔπειτα, posteritas, οἱ πρόσθεν, prisci, οἱ πόῤῥω, dissiti, οἱ περὶ τὸν βασιλέα, qui stant à parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur. Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν ϗ ἀκύων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βύλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βύλεσθαι pro neglectu, et τῷ μὴ συνιέναι pro inscitiâ, sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπυδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c. Reg. XX.

Nomina κλητικὰ *respuunt prorsus articulum:* ut Demosth. pro Coron.: Πρῶτον μὲν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c. Reg. XXI.

Articulus neutrius generis, vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialitèr vel artificialitèr positis, solet præponi. Arist. de Interp. Οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης ὐδὲν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulò inferiùs, Τὸ δὲ ὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum est hujuscemodi articulum vocari ἄρθρον ἔντεχνον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm est Græcis, quo explicant suas mentes ἐκφαντορικῶς ϗ διαῤῥήδην, h. e. enucleatè et clarè; ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τῦτο ὑπάρξῃ, τότε ϗ περὶ τῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέςαι σκοπεῖν. h. e. Sic enim certò hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit despicere; quo in loco articulus τῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέςαι σκοπεῖν. Pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμϐυλον ποιήσασθαι περὶ τῦ πῶς ἀκύειν ὑμᾶς ἐμῦ δεῖ. Ne adversarium adhibeatis in consilium, de modo quo me audire vos oporteat. Reg. XXII.

De Articulis.

Observandum est Poëtas et potissimùm Homerum rarò uti articulis præpositivis, ut Ἰλ. ῥαψ. θ. ver. 532. εἴσομαι αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebrò iis utitur,

Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud prætereà non ignorandum est Poëtas sæpè usurpari articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῷ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονε ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Coronâ: Ἄλλως τε κᾂν ὑπ' ἐχθροῦ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ, pro τινί.

FINIS.

LONDINI
TYPIS RICARDI TAYLOR
M. DCCC. XXX.